TOMISLAV KRSMANOVIĆ

UBISTVO U POKUŠAJU

Krivična prijava iz člana . 113 KZ Srbije .

(od 1953 do 2021)

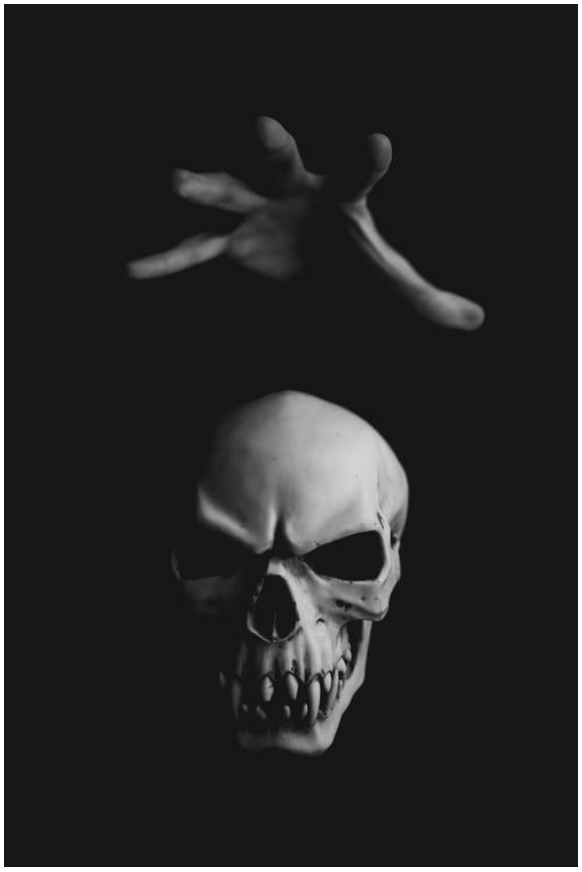

Pokret za zaštitu ljudskih prava (Decembar 2021)

SADRŽAJ:

1.Predgovor.....3

2. Umesto Uvoda.....6

Dr.Srđan Cvetković.....6
Profesor dr.Kosta Čavoški.....6
Kosta Dimitrijević.....7

3.KRIVIĆNA PRIJAVA Drugom osnovnom javnom tužilaštvu za krivično delo UBISTVO U POKUŠAJU član 113 KSrbije.....10

4.Dokumentacija.....67

5. Umesto pogovora. Profesor dr. Mila Alečković.....841

6.Biografski podaci o autoru.....843

1. PREDGOVOR.

Tražim javno suđenje-umesto tihe likvidacije

Na osnovu moga višedecenijskog iskustva u borbi za ljudska prava , javno suđenje za politički delikt se primenjuje vrlo retko. Ono je rezervisano za vrlo mali broj privilegovanih počinitelja.

Nego se masovno pribegava obračunima ispod žita, uz pribegavanje najopasnijim mućkim metodima specijalnog rata.

Vide se žrtve ne vide se dželati.

Izbegavanje javnih suđenja se počinjava da se ne stvara negativan publicite. Pogodniji su prikriveni obračuni podzemnim sredstvima.

Jer prolaze nezapaženo.

Ako se počini ubistvo pucnjem, cela Srbija bruji.

Srbija nestaje, vlada muk.

Dešava se gigantsko rasipanje ljudskog materijala, urušavaju se čitavi demografski segmenti.

To ima svoje uzroke. Neko iza toga stoji

Svi ćute.

Zato jer se ne prepoznaju podmukli prikriveni počinitelji..

U ovom zborniku spisa i dokumenata prikazujem i dokazujem, kako se nada mnom primenjuje pokušaj ubistva, iako nije doneta smrtna ili slična presuda.

Na delu je osveta oholih moćnika, zbog moga višedecenijskog angažmana na planu odbrane ljudskih prava, zato što zahtevam naknadu počinjene štete. Ima tu još jedan razlog. A on spada u sferu politikologije, političkog marketinga. mene već decenijama pretvaraju u žrtvenog jarca, na silu prave od mene zadrtog oponenta, da moji primerom zastrašuju druge, da pokazuju kako prolaze neprijatelji.

A mene politika nikad nije interesovala, na delu su bili pokusaji da se branim, i moje bliske, da preživimo.

Insekticidima se ubijaju insekti. Doktor Mengele i nacistički ,,doktori smrti,,su u nacističkim logorima smrti masovno uništavali ljude, uz primenu medicine smrti..

Ja sam priznati javni radnik, višedecenijski borac za ljudska prava, dobitnik značajnih međunarodnih priznanja, naučnik, pisac desetina knjiga, član UKS, kao ekonomista .sam doprineo ekonomskom preporudu zavičaja u Opštini Ljubovija u Zapadnoj Srbiji, i na druge načine. Nikada se nisam zalagao za nasilje. Uvek sam zagovarao ispravne procene i razumevanje.

Zahtevam javno suđenje! Optužujem ovdašnje demonizirane fanatike. Oni sprovode nada mnom tiho ubistvo.

Rešenjem o rehabilitaciji Višeg suda u Beogradu Reh. br. 82/10 od 14.decembra 2012.godine sam rehabilitovan kao zrtva nasilja zbog verbalnog delikta i zloupotrebe psihijatrije i medicine u političke svrhe, sa pravom na naknadu štete.

Umesto naknade štete, od tada se neman, crna dama smrti, još zlokobnije ustremila na mene. Crne ptičurine su popadale .po Srbiji, po beskrajnim grobljanskim parcelama.

Srbiju i većinu njenih građana uništava podmukli demon.

Imamo pravo na odbranu, mudro, nenasljem. Bez zameranja Velikim.

Pozivam na otpor nenasiljem. argumentima. Mržnja se mržnjom ne gasi, nego potpiruje.

Prioniknimo u uzroke. Oni se nalaze u oblasti planetarne geo-poli tike.

U toj složenoj i mračnoj omrazi koja traje hiljadu godina se krije ključ tajne .

U politici nema emocija , nego samo puki interesi. Svetom vladaju velike sile. U ime njihovih interesa.

Naše je da u okviru njihovih globalnih projekata pronađemo najbolja rešenja za nas. A koja će biti prihvaćena ako ne smetaju nihovim interesima.Velike sile nemaju u vidu samo nas, nego i bezbroj drugih naroda i država. Ako udovolje jednima, zameriće se drugima. ne mogu izaći u susret interesima svih, nekma će se zameriti , to jest nekima više, nekima manje.

Zašto su Srbi vekovima bili u vrsti nemilosti?

Moramo razrešiti enigmu i pronaći formulu. Da nam bude bolje.

O tome se izjašnjavam u ovome zborniku podataka i dokumenata o mojoj borbi protiv raspamećenih političkih ubica demona.

Podnosim ovu Krivičnu prijavu u prilogu protiv prikrivenih ubica.

Pozivam Srbiju na otpor.

Imamo pravo na život. Na mirnu odbranu bez nasilja i bez guranja prsta u oči velikim svetskim silama

Um caruje snaga klade valja. Uklopimo se mudrođću u svetske trendove. A ne nasiljem.

Tako ćemo biti spaseni.

Dešavaju se gigantske promene u svetu. Vladanje svetom putem mržnje se sve više pokazuje kao kontraproduktivno.

Bajden poručuje da se Amerika na neki način odriče balkanizacije i ratova kao planetarnog menadžmenta.

To znači da upravljanje sudbinama pojedinih zemalja putem tiranije unutrašjih demoniziranih kriminalaca, ustupa postepeno mesto drugačijoj kadrovskoj opciji.

Balkan je postojbina evropske judeohrišćanske civilizacije. Koristimo ovaj ključni argument.

A tu je i nagli uspon Kine, koja teži da bude prva u svetu.

Nastaju nove nezamislive i teško predvidljive promene u svetu.

U okviru dosadašnjeg viševekovnog planaternog nacrta Velikih, da vladaju pomoću zavada i stvaranja sukoba, se javljaju pukotine, koje će sve više biti prisutne.

A to znači da i na Balkanu dolazi novo vreme.

Pronađimo u okviru novog nacrta sveta put spasa.

Podnosim ovu Krivičnu prijavu u prilogu protiv prikrivenih ubica. Ne ubijaju samo mene. Nego iz potaje ubijaju Srbiju.

I ne samo nju. Stradaju i drugi narodi, naši susedi .

2. UMESTO UVODA.

Dr.Srđan Cvetković, **Istraživač-saradnik Instituta za savremenu istoriju-Beograd: Ovu knjigu Tomislava Krsmanovića najtoplije preporučujem kako naučnoj javnosti, tako i široj čitalačkoj publici.**

Tomislav Krsmanović je dugogodišnji disident i uporni borac za ljudska prava i slobode u komunističkom i postkomunističkom režimu, koji se naročito proslavio tokom osamdesetih, skretanjem pažnje domaće i svetske javnosti na problem zloupotrebe psihijatrije i medicine u političke svrhe. Njegova borba traje do današnjih dana.

U ovom o krajnje zanimljivom i uzbudljivom rukopisu, nas autor vodi od vremena najranijeg detinjstva kroz haos i tragiku Drugog svetskog rata, potonji društveni eksperiment kroz kopiranje sovjetskog društvenog modela, sukoba sa SSSR-om, i proklamovanjem samoupravne demokratije i titoizma kao trećeg puta, pa sve do današnjih dana.

Međutim, represija i brutalne metode obračuna koje je autor osetio na sopstvenoj koži uz sveprisutnu ideologiju i kult ličnosti, osnovno su obeležje autoritarnog režima. Pred nama oživljavaju kako sam autor kaže doživljaji i događaji kroz koje je on prolazio. ali i drugi junaci ove monografije (srodnici, susedi, prijatelji, poznanici, slučajni životni saputnici)

Ovo dokumentovano svedočanstvo predstavlja dragocen prilog autora proučavanju istorije mentaliteta balkanskog čoveka i oslikava psihološki profil ljudi koji su se kalili na razmeđu sukobljenih istorija i civilizacija.

On govori o mrznji i njeni m posledicama.

Poziva se na civilizacijsko pravo na odbranu.

Zahteva javnu sudsku proceduru, umesto opasnih zakulisanih obračuna , koji traju dugi niz godina, koji imaju za cilj slabljenje i tiho razaranje.

Na delu je pokušaj ubistva.

Profesor Dr.Kosta Čavoški, akademik**: Tomislav Krsmanović je uspeo da dokaže da se psihijatrija zlopotrebljava u Jugoslavji i Srbiji. Zbog toga ga oholi moćnici proganjaju do današnjh dana, sa ciljem da ga uklone tiho, bez sudske presude**

Možda najveće poražavajuće iznenađenje s kojim smo se tokom svog delovanja suočili (Primedba autora: misl na članove Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja pri SANU) ,bila je zloupotreba psihijatrije u političke svrhe, koja je inače praktikovana u Sovjetskom savezu, a po svoj prilici i u drugim istočnoevropskim zemljama. Do tog otkrića smo došli zahvaljujući Tomislavu Krsmanoviću, s kojim sam se povremeno susretao i od koga sam saznavao za takve zloupotrebe. Kako je ovo pitanje bilo suviše ozbiljno, Krsmanovićeva reč nije bila dovoljna, pa sam tražio od njega da mi prikupi odgovarajuće dokumente, naročito veštačenja i sudske presude. Njemu je pošlo za rukom da prikupi podatke o dvadeset četiri slučaja u kojima su pojedinci proganjani i lišavani slobode i poslovne sposobnosti. Na osnovu tih dokumenata najpre sam sačinio privremeni izveštaj, a potom je Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja, izdao čak četiri saopštenja u kojima smo se zalagali za oslobođenje lica koja su bila lišena slobode bez ikakvog vremenskog ograničenja. Zbog ozbiljnosti ovoga pitanja, odlučili smo da najpre zamolimo naše poznate psihijatre da nam pomognu svojim savetom i stručnim mišljenjem. Po ovlašćenju Odbora , Dragoslav Mihajlović i Borislav Mihajlović Mihiz, su se obratili dr. Jovanu Raškoviću, dr.Vladeti Jerotiću i profesoru Kaporu sa molbom da pogledaju našu dokumentaciju i daju o njoj svoje stručno mišljenje. Dobrica Ćosić je 19 marta 1985.godine izvestio Odbor da je Jovan Rašković posavetovao Odbor da se

obrati lekarskim društvima, od profesora Kapora nije bilo odgovora, dr.Vladeta Jerotić se izjasnio da se ne bavi psihozama, nego neurozama, te da zbog toga ne može dati odgovor.

Tomislav Krsmanović je zrtva progona i kažnjavanja zbog njegovog angažmana za poštovanje zakona i ljudskih prava.

Kosta Dimitrijević, pisac **: Tomislav Krsmanović-Raskrinkan pokušaj ubistva**

Tomislav Krsmanović u ovoj monografiji, opisima, dokazima i dokumentima, pokriva vreme od 1940-do 2021 godine.

Stavio je oporo iskreno ceo svoj život na hartiju, on dostojanstveno iznosi o sebi vrlo škakljive pojedinosti, od kojih bi se poneki na prvi pogled postideli, a on se njima istinski ponosi.

Naprimer, ludnica je jedna od centralnih Krsmanovićevih tema.

Događaji su ponekad krajnje čudni, a ustvari su svi zaredom autentični

On je na kraju postao zaslužan građanin, jer iako je godinama nosio falsifikovan žig neuračunljivog i opasnog ludaka, uspeo je da pobedi Prometeja i Sizifa, kao dugogodišnji borac za ljudska prava se proslavio skretanjem pažnje domaće i svetske javnosti na problem zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe, i uspehom u delimičnom suzbijanje iste. Stavio je na dnevni red neformalne oblike represije, klanovsku represiju i ukazao na prisustvo i zloupotrebe takozvane duboke države i zaplenu devizne štednje. Podržavao je politički proganjane građane.

Uspeo je da izgura stenu, da se ispne na visoki greben, i da tamo visoko zavijori zastavu pobede..

On je dobio i značajna međunarodna priznanja. A u zemlji nijedno.

Drugi svetski rat, ubistva tridesetak njegovih srodnika, Jasenovac, Holokaust, bio je svedok i očevidac klanja, kao malo dete (rođen 1936.godine), je bezazleno sretao nemačke oficire, ustaše, domobrane, partizane i četnike, i kao petogodišnje dete je septembra 1941.godine, u planinama Zapadne Srbije bio lično, na nekoliko metara blizu Tita.

Nižu se tužni događaji u njegovom životu, od političke diskriminacije u školi, za vreme služenja vojnog roka (1963-1964), u profesiji.

Oholost osionih vlastodržaca je dostigla svoju neviđenu aroganciju i surovost, bio je smešten zbog verbalnog delikta u ludnicu 1975.godine, proglašen neuračunljivim duševnim bolesnikom, rasturena njegova porodica (1983.godine), lišen prava na lični stan (1986.godine), pokušano je ubistvo (1997.godine), policija je zaplenila rukopise 20 njegovih neobjavljenih knjiga (2000.godine), u nekoliko navrata optuživan i osuđivan za verbalni nenasilni delikt, privođen i zlostavljan.

U njegovoj sagi (http://enlite.org/ sage/) su opisani njegovi kontakti, ili ponekad i saradnja, sa većinom današnjih političara. Od 2008. pa sve do 2013.godine je bio pod opsadom Policijske uprave grada Beograda, uporno su ga pozivali na informativne razgovore `` zato što traži

obeštećenje``(sudski postupak počeo 1994.godine, traje do današnjih dana2015.godine), lupali na vrata njegovog stana, pretili mu ludačkom košuljom i definitivnom izolacijom u psihijatrijski azilum zatvorenog tipa, ometali u upotrebi kompjutera i interneta.

Nasilje nad njim traje do današnjih dana, njemu u 2021 prete, fizički nasrću na njega, odbijaju da sude po zakonu.

Posebno je senzacionalno, ono što mu se dešavalo u egzilu u Briselu, glavnom gradu Belgije od 1965 do 1974.godine (ROMAN O BRISELU-http://enlite.org/sage/3.pdf), u sedištu EU, Nato, i najvažnijih međunarodnih organizacija, u epicentru Hladnog rata.

To su jarki opisi, u raljama svakojakih tajnih službi, među političkim emigrantima bombašima, špijunima, trovačima političkih emigranata, jugovićima provalnicima banki, albanskim makroima i podvodačima nezaštićenih balkanskih žena.

Koji su ga smestili nasilno u psihjatijski azilum u Belgiji Braine l`Alleut , gde je boravio protivno zakonu i lekarskoj etici od 2 marta 1971 do 3 aprila iste godine.

Družio se sa poznatim svetskim državnicima, glumcima, naučnicima, piscima.

U njegovim spisima Krsmanović se u nekoliko navrata vraća na Kafkinog Jozefa K. iz romana "Proces" , dolazi do spoznaje da je njegova sudbina tako slična sudbini Jozefa K. .Jozef K. je bio optužen, a da ni sam nije znao za šta, branio se kako je mogao i umeo, shvatio je da ne može da se odbrani, jer nema od čega. Nije uspeo da se odbrani od sudske smrtne presude.

Krsmanović pak, je shvatio zašto ga progone, odbranio se, preživeo, obznanio je svoju nevinost- pretvorili su ga nevinog u neprijatelja, hteli su njegovim primerom da zaplašuju druge.

Možda je tako bilo i sa nevinim Kafkinim Jozefom K, nečijim žrtvenim jarcom, poput Krsmanovića? Ali koji nije umeo da se odbrani?

Ko zna kakve jezive tajne pokrivaju naslage tamnih memljivih vekova?

Inkvizicija!

Ova monografija zadire u glavne viševekovne, uzroke i korene, a to je razumevanje fenomena balkanizacije.

Njega i mene veže ta zajednička nit: decenijski angažman protiv političke represije.

On ima pristalica, ali daleko više onih koji ga jednostavno ignorišu. Ili žele da ga obezvrede i skrajnu kao stvaraoca.

On je u Srbiji i dalje sporna, i nepoželjna ličnost.

Tvrdi da u Srbiji postoje suvišni ljudi.

Dobio je 1999.godine u Parlamentu Danske u Kopenhagenu Danske prestižno priznanje ISIL-a San Francisko, BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD (www.isil.org), Stekao je veliku

popularnost u svetskom libertarijanskom pokretu koji predvodi ISIL, jer je uspešno publikovao libertarijanske knjige na devet balkanskih jezika (Avanture Džonatana Galibla autora profesora Kena Skulanda, Isceljenje našeg sveta koji je napisala poznata američka naučnica dr. Meri Ruvart, Kapitalizam za decu Karla Hesa, i druge) Nosilac je još nekih međunarodnih priznanja.

3. DRUGO OSNOVNO JAVNO TUŽILAŠTVO U BEOGRADU

Savska 17 A, 11.00 Beograd .

KRIVIČNA PRIJAVA

Podnosilac Krivične prijave: Tomislav Krsmanović, predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, ulica Stanka Paunovića Veljka 70, 11.090 Beograd.

Protiv: Republike Srbije, Nemanjina ulica broj 11, i NN lica

Na osnovu člana 280 Zakonik o krivičnom postupku podnosi KRIVIČNU PRIJAVU

ZBOG KRIVIČNIH DELA:

Ubistvo u pokušaju. Član 113 .KZ Srbije .

Dalje navedeni organi Republike Srbije i NN lica prijavljeni ovom krivičnom prijavom u vremenskom periodu od 1975 godine, i pre, do decembra 2021 godine, u Beogradu su zloupotrebom svojih državnićkih i ostalih funkcija se udružili u grupu protiv podnosioca Krivične prijave, radi vršenja krivičnih dela, u vezi sa članom 346 KZ Srbije, stav 1. Udruživanje radi vršenja krivičnih dela.

Sa ciljem da podnosioca Krivične prijave onemoguće da ostvari svoja prava pred sudovima, da ga kazne zbog njegovog angažmana uperenog protiv pojedinih organa Republike Srbije, na koje se od 1971 godine do dana podnošenja ove Krivične prijave žalio da neosnovano krše njegova zakonska prava, ukazivajući pri tom na anomalije pojedinih državnih organa u Srbiji. Zbog čega je u navedenom vremenskom periodu bio žrtva progona verbalnog delikta, zloupotrebe psihijatrije u političcke svrhe, lišavanja imovine, slobode, i drugih dalje navedenih krivičnih dela i progona.

Po Krivičnom Zakoniku Republike Srbije su izvršili sledeća krivična dela:

-Teška telesna povreda iz člana 121 stav 1, KZ Srbije jer su organi tužene i NN počinioci višedecenijskim zlostavljanjima teško narušili zravlje podnosioca Krivične rpijave. (1) Ko drugog teško telesno povredi ili mu zdravlje teško naruši,

- Povreda ravnopravnosti, iz člana 128 stav 1 KZ Srbije jer je podnosioc Krivične prpijave bio zlostavljan zbog kritika anomalija organa tužene, što je dokazano i Rešenjem o rehabilitaciji Višeg suda u Beogradu iz 2012 godine-

-Protivpravno lišenje slobode iz člana 132 , stavovi 1 i 2, KZ Srbije

- Zlostavljanje i mučenje, iz člana član 137, stavovi 1,2 i 3

- Proganjanje, iz člana 138 a, stav 1, 4

-Povreda tajnosti pisma i drugih pošiljki, stavovi 1 i 3

-Povreda slobode govora i javnog istupanja, član 148 KZ Srbije stavovi 1 i 2

-Sprečavanje objavljivanja odgovora i ispravke, član 150 KZ Srbije

-Sprečavanje političkog, sindikalnog i drugog udruživanja i delovanja, član 152, stavovi 1 i 2 KZ Srbije

-Povreda prava kandidovanja iz člana 154 KZ Srbije

-Uvreda, iz člana 170 KZ Srbije, stavovi 1 i 2

-Iznošenje ličnih i porodičnih prilika, iz člana 172 KZ Srbije, stavovi 1, 2 3

-Krađa, iz člana 204 KZ , stav 1, Srbije

-Štete računarskim podacima, iz člana 298 , stav 1,KZ Srbije

-Računarska sabotaža, iz člana 299 KZ Srbije

-Pravljenje i unošenje računarskih virusa, iz člana 300, stavovi 1 i 2

-Neovlašćeni pristup zaštićenom računaru, računarskoj mreži i elektronskoj obradi podataka iz člana 302 KZ Srbije, stavovi 1 i 3

-Samovlašće, član 330 KZ Srbije.

-Ometanje pravde, član 336bKZ Srbije

-Povreda tajnosti postupka, član 337 KZ Srbije

-Neizvršenje sudske odluke, član 340 KZ Srbije

-Nasilničko ponašanje, član 344 KZ Srbije

-Dogovor za izvršenje krivičnog dela, član 345 KZ Srbije

-Udruživanje radi vršenja krivičnih dela, član 346 KZ Srbije

-Učestvovanje u grupi koja izvrši krivično delo, član 349

-Zloupotreba službenog položaja, član 359

-Kršenje zakona od strane sudije, javnog tužioca i njegovog zamenika, član 360 KZ Srbije

-Odavanje službene tajne, član 369 KZ Srbije

-Rasna i druga diskriminacija, član 387 KZ Srbije.

Rešenjem o rehabilitaciji Viši sud u Beogradu Reh.br.82/10 od 14 decembra 2012 godine je utvrdio da je podnosilac Krivične prijave rehabilitovan kao žrtva progona i nasilja iz političkih razloga, verbalnog delikta i zloupotrebe psihijatrije, lišavan slobode imovine i drugih građanskih prava, sa pravom na naknadu materijalne i nematerijalne štete

Dokaz-u prilogu kopija Rešenja o rehabilitaciji Višeg suda u Beogradu Reh.br.82/10 od 14 decembra 2012 godine.

Čime su učestvujući u grupi koja je izvršila navedena krivična dela zajedničkim delovanjem, u vezi sa članom 349 KZ Srbije Učestvovanje u grupi koja izvrši krivično delo, naneli štetu

kvalitetu njegovog života, narušili zdravlje podnosioca Krivične prijave, rođenog 1936 godine, oštetili njegovu imovinu u većem obimu i prouzrokovali enormne materijalne i nematerijalne štete, ugrozili njegov ž\ivot.

Ova krivična dela u vezi sa članom 61 KZ Srbije, Produženo krivično delo čini više istih ili istovrsnih krivičnih dela proganjanja i zlostavljanja, učinjenih u vremenskoj povezanosti od strane istih učinioca organa Republike Srbije i NN pocinioca, koja predstavljaju celinu zbog postojanja istovetnosti oštećenog, podnosioca Krivicne prijave, istovrsnosti predmeta dela progona, korišćenja iste situacije i istog trajnog odnosa, podnosioca Krivicne prijave naspram organizovane grupe pravosudnih i drugih organa tuzene i NN lica, koja su u sprezi, jedinstva mesta i prostora izvršenja dela u Beogradu.

Radi se o jedinstvenom umišljaju učinioca da ga u dugom vremenskom periodu kažnjavaju i progone, otuđuju njegovu imovinu, da ga finansijski iscrpljuju, lišavaju vremena i energije.Da ga oštete zdrastveno, liše imovine i drugih resursa i pogodnosti, novčanih sredstava, i da ga tako pribegavajući vanzakonskim formama političke represije, metodima iz arsenala specijalnog rata, onesposobe i fizički uklone kao potražioca njegovih ugroženih zakonskih prava.

Na delu je ubistvo u pokušaju, pribegavajući u petitumu ovog podneska prikazanom vanpravnom širokom arsenalu kaznenih mera. A da u isto vreme pokušaju da takve kriminalne postupke ukriju, da podnosioca krivične prijave nedovoljno prepoznatljivo uklone kao potražioca njegovih prava.

O b r a z l o ž e nj e

U krivično-pravnom, sudsko-medicinskom i svakom drugom smislu, ubistvo u pokušaju predstavlja svestan, nameran i protivpravan pokušaj lišenja života. Objekat krivičnog dela ubistva u pokušaju je podnosioc ove krivične prijave Radnje krivičnog dela ubistva u pokušaju su sve one opisane u ovom podnesku inkriminisane delatnosti organa tužene i NN lica, koje su kao takve objektivno podobne da prouzrokuju njegovu smrt. Motiv na strani učinioca dela je umišljaj.

Bitno za utvrđivanje krivičnog dela ovoga ubistva u pokušaju, jeste postojanje uzročne veze između inkriminisanih krivičnih dela u kontinuitetu od više decenija, i činjeničnog dalje dokazanog razornog dejstva na lični i zdravstveni integritet podnosioca Krivične prijave, radi ugrožavanja njegovog zdravlja i života.

Na delu je pokušaj homicida iza koga stoje navedeni segmenti Republike Srbije i NN počinioci.

Ali to nije klasično, vidljivo ubistvo, na delu je pokušaj prikrivanja.Njihove delatnosti se mogu svrstati u specijalni kriminalni socijalni inženjering, izvršene su različitim delatnostima, na različite načine i upotrebom različitih sredstava. uz ciljnu nameru da se to učini nedovoljno prepoznatljivo.

Prema engleskom zakonodavstvu, i uz poziv na Vikipediju na egleskom - https://en.wikipedia.org/wiki/Assassination, Savremene metode ubistava, ukazano je na različite oblike ubistva, kako se ubistva ukrivaju:

U slučaju ubistva, trovanje se može primeniti. Georgi Markov, disident iz Bugarske, ubijen je trovanjem ricinom. Sićušna kuglica koja je sadržavala otrov mu je ubrizgana u nogu kroz posebno dizajnirani kišobran. Široko rasprostranjene optužbe koje se odnose na bugarsku vladu i KGB nisu dovele do pravnih rezultata. Međutim, nakon pada Sovjetskog Saveza, saznalo se da je KGB razvio kišobran koji je mogao ubrizgati ricin u žrtvu, a dva bivša agenta KGB-a koji su prebegli izjavili su da je agencija pomagala u ubistvu. CIA je napravila nekoliko pokušaja da ubije Fidela Kastra, mnoge od šema koje su uključivale trovanje njegovih cigara. Krajem 1950-ih, ubica KGB-a Bohdan Stashinski je ubio ukrajinske nacionalističke vođe Leva Rebeta i Stepana Banderu pištoljem za raspršivanje koji je ispalio mlaz otrovnog gasa iz zgnječene ampule cijanida, čineći da njihova smrt izgleda kao srčani udar. Slučaj iz 2006. u Velikoj Britaniji ticao se ubistva Aleksandra Litvinjenka kome je data smrtonosna doza radioaktivnog polonijuma-210, koja mu je verovatno preneta u obliku aerosola raspršenog direktno na njegovu hranu. Litvinjenko, bivši agent KGB-a, dobio je azil u Velikoj Britaniji 2000. godine nakon što je naveo progon u Rusiji. Neposredno pre smrti, on je izdao saopštenje u kojem optužuje ruskog predsednika Vladimira Putina za umešanost u njegovo ubistvo. Putin, bivši agent KGB-a, negirao je bilo kakvu umešanost u Litvinjenkovu smrt.

Američka vlada objavila je u septembru ove godine da su američki diplomati zahvaćeni takozvanim *Havanskim sindromom*. Njihovi diplomati neobjašnjivo počinju patiti od vrtoglavice, slabe koncentracije, zaboravljaju što žele reći, kao da im netko krade misli, padaju u depresiju. Objašnjavaju to delovanjem neke vrste zraka. poznata afera "Moskovsko pozorište". Sjedinjene Države su ušle u rat s Irakom, navodno zbog kontrole iračkih postrojenja za proizvodnju takvih otrova.

Između obaveštajnih službi pojedinih država se vodi istinski rat medicinskim sredstvima, u prilogu su sajtovi na kojima se to podrobno opisuje: Sredstva za tihe likvidacije.Sajtovi.-
http://www.apisgroup.org/article.html?id=325 ;Tajne sluzbe Velike Britanije
http://www.apisgroup.org/pr.html?id=53 ; Kako CIA ubija
http://www.apisgroup.org/article.html?id=38 ;Treci metak
http://www.apisgroup.org/trecimetak

U francuskom, engleskom, nemačkom i američkom zakonodavstvu obuhvačena su ubistva, ili pokušaji ubistava, vanpravnim, diskretnim sredstvima, da se tako ukriju počinioci.Razjašnjena je i materija ukrivanja, uključujući i izazivanje dugotrajnog cilja vrlo intenzivnog stresa, dugotrajno iznurivanje i obespomoćavanje slabljenja, sve do prouzročenja ubistva u pokušaju, ili stvarnog ubistva.

Kao što postoji hibridni rat protiv države, isto tako postoji i kada se radi o pojedincu.

Profesor Pravnog fakulteta u Beogradu Andrija Gams, saopštio je u Beogradu 1971. godine, *da za razliku od otvorenih zloupotreba postoje rafiniranije, ali u isto vreme vrlo efikasne metode represije. uz primenu diskretnh oblika represije, izbegavajući prepoznatljive političke sudske procese i likvidacije, upražnjavajući obračune ispod žita: politički nepodobnik biva otpušten sa posla, opravdanje službenika da je »neradnik«, »da je prekršio disciplinu«; neko je ometen da dobije zaposlenje, »jer vlada masovna nezaposlenost«; ne napreduje u službi »jer su drugi sposobniji«; ne dobija stan »jer drugi imaju više bodova«; politički krivac*

smešten je u zatvor »jer je počinio proneveru«; ili u psihijatrijsku bolnicu »da se tamo leči«; sud je doneo neku presudu »jer je sve po zakonu«; nepoćudni je premlaćen – »delo nepoznatih huligana«; ubijen je u saobraćajnoj nesreći – »tehnički problem«; ili po političkoj direktivi –djelo kriminalaca; deca loše uče »jer su lenja«; itd.

Upućenima je dobro poznato da ova represija ume bude vrlo opasna i razorna, isto tako kao što je i ona otvorena. Jer, pogodnom kombinacijom, doziranjem, intenzitetom i vremenom trajanja različitih represalija, diskriminacija, zakulisanih i drugih pritisaka, nepoželjni građani kojih je oduvek bilo vrlo mnogo, bivaju vremenom opljačkani, oslabljeni, zdravstveno ruinirani, često razbijenih ili razlabavljenih porodica, neprilike su se širile i na decu, supružnika.

Slućeni i tako onesposobljeni za bilo kakvo suprotstavljanje i odbranu svojih prava, razboljavali bi se, ili prevremeno umirali. Jednostavno mnogi su fizički nestajali. Isto onako kao da su bile žrtve legalne sudske ili neke druge vidljive formalne egzekucije.

Da bi se tako ukrivali progoni i kažnjavanja .

Da takve zloupotrebe postoje u Srbiji sve do današnjih dana, postoje dokazi:

Dokazane su zloupotrebe psihijatrije i medicine u političke svrhe u prethodnom periodu, mučenja medicinskim sredstvima pacijenata u psihijatrijskim ustanovama, protiv čega su, između ostalih digli glas SANU, UKS

Dokaz--Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/

Prema svojevremenim Izveštajima AI, London, agenti SDB SFRJ su 1970-ih godina otrovali više jugoslovenskih političkih emigranata u Zapadnoj Evropi, nekolicina je umrla, ovi agenti trovači su bili pohvatani i osuđeni od tamošnjih sudova (sada se zna da su tada tajne službe pojedinih zapadnih zemalja sarađivale sa Titovim obaveštajcima ubicama). A zna se da su takve zloupotrebe počinjavane i u Jugoslaviji. Ovakve zloupotrebe, duboko decenijski uvrežene navike, su nastavljene i nakon 1990-ih, i posle 2000 godine, sve do danas.

Aprila 1984. godine posle hapšenja u Beogradu dvadeset osam intelektualaca učesnika seansi „Slobodnog univerziteta``, bio je uhapšen i Radomir Radović (poznat po svojim disidentskim aktivnostima), zatim je nađen mrtav, rečeno je da je izvršio samoubistvo trovanjem, a što je izazvalo masovna sumnjičenja i optužbe da je otrovan.od strane organa državne bezbednosti. Advokat Jovan Barović iz Beograda, poznat po odbrani političkih krivaca, je 1980-ih godina izgubio život u saobraćanoj nesreći u sumnjivim okolnostima, sa različitih strana stižu terećenja da je namerno ubijen, a njegov sin advokat Nikola Barović do danasnjih dana istražuje uzroke smrti oca.' .

Zabrinuta SRS-Srpska radikalna stranka se svojevremeno obraćala javnosti početkom 2000-ih godina , obaveštavajući da se za vreme izbora koriste sprejovi, ili gasiraju prostorije, gde se nalaze pojedini članovi izbornih komisija, bez njihovog znanja, da tako budu dekoncentrisani u svome radu.

Prema pojedinim medijima, mafijaši su u Srbiji žrtve pljački mučili priručnim aparatom za elektrošokove, koje su izneli iz zatvora (kojima su ranije u zatvorima mučili navodne neprijatelje).

Ili uz primenu elektrošokera.

Mediji su obznanila seriju nerazjašnjenih umiranja, žuta štampa povremeno obznani da je neko nekoga otrovao.

Pripadnici Zemunskog klana su lansirali optužbe jedni protiv drugih, da su bili trovani u međusobnim obračunima. A šta su onda mogli činiti nezaštićenim građanima?

Publicistkinja Valentina Šekarić saopštava u njenom tekstu DROGA ZA SILOVANJE (" date rape drug " Flunitrazepam, Gamahidroksibutrična kiselina, Ketamin), na zastupljenu upotrebu droge za protivvoljno navođenje žene na prihvatanje seksualnog odnosa, kroz stavljanje u piće, ili gasiranjem prostorija.

Medija su u nekoliko navrata prenela, da su bili pohapšeni kriminalci,koji su po vozovima i u parkovima sprejom uspavljivali žrtve, a onda im krali novac (neke od žrtava su preminule).

Setimo se vesti u štampi: davanje injekcije Veruloviću, telefonskog razgovora lekara ranjenog Đinđića, ubod injekcijom sestre Đinđića na javnom mestu, mučenja u bolnici medicinom Vuka i Danice Drašković, uskraćivanje medicinske pomoći ranjenim demonstrantima, postavljanje od Mirjane Marković u Upravne odbore bolnica sumnjivih medicinskih kadrova, upotreba otrovnog gasa protiv demonstranata u vreme vladavine Sobodana Milosevica, do današnjih dana nasilni smeštaji normalnih ljudi u ludnice.

Helsinški odbor Srbije u svom izveštaju na osnovu višemesečnog istraživanja psihijatrijskih bolnica u Srbiji 2007. godine, *LJUDI SA MARGINE,* dokazuje da desetine hiljada psihijatrijskih pacijenata borave u tim ustanovama u po ljudska bića nedostojnim uslovima opasnim po zdravlje i život, te da je značajan postotak tamo smešten na nezakonit način.

Veliki broj građana se žali na zloupotrebe sa njihovim zdravljem, od akademika do radnika i seljaka, podnosi tužbe. Da navedem samo neke od njih: jedan od najumnijih Srba dr.Marko Mladenović, profesor Pravnog fakulteta; akademik Nikola Milošević tvrdi da su ga pogrešno lečili, namerno uništili; dr.Miša Đurić,predsednik Sindikata penzionera Nezavisnost, Desimir Vujinić, pukovnik JNA u penziji, dr.Žarko Gavrilović; protojerej, predsednik Srpske SvetoSavske Stranke, profesor dr. Miroljub Kojović; ing Ranko Milovanović-predsednik Stranke ekonomskog napretka; Rade Mićić, urednik časopisa Država; Milutin Stanković, izdavač iz Beograda; Zoran Dimitrijević, biznismen iz Grocke, ing.Momčilo Oparnica, dr. Novica Rasulić, Nikola Fuks, Batrić Jovanović, ing Mlađa Dimitrijević, dr.Obren Cicović, pisac Kosta Dimitrijević, dr.Branislav Pavlović, Lilijana Šenk, itd.

Podnosilac Krivične prijave podnosi dokaze da je u sličnim okolnostima predmet ubistva u pokušaju.

Podnosilac Krivične prijave- www.tomislavkrsmanskovic.com, osnivač prvog jugoslovenskog odbora za ljudska prava (neformalnog) 1. marta 1975, od tada do današnjeg dana predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava. Svetski priznat za doprinos protiv zloupotrebe psihijatrije u

političke svrhe i posledičnu harmonizaciju sa zakonima Evropske unije, dobitnik međunarodnih priznanja Bruce Evoy Memorial Award, Amnesty Internationala, Svetske asocijacije psihijatrije i drugih priznanja, pisac nekoliko desetina knjiga, stotinak stručnih, naučnih članaka i književnih priloga objavljenih u domaćim i stranim časopisima, član LI-Liberty International - https://liberty-intl.org, bio godinama predstavnik za Srbiju, član UKS (Udruženja književnika Srbije), bio član Udruženja sociologa Srbije. Njegov rođeni brat.dr.Velibor Krsmanović,biohemičar, bio redovni profesor, sada u penziji, Univerziteta u Lionu, Francuska, bio predsednik Odbora za nacionalno zdravlje u Vladi Francuske, redovni je član SANU iz inostranstva, po pozivu.

Posle šest godina se vratio iz Belgije 1971 godine, gde je na post diplomskim studijama bio jedan od najuspešnijih, sa odličnim referencama tamošnjih poslodavaca, naučni radnik, poliglota, 1970 godine predložen od strane gospodina Zarka Milutinovica, konzula pri Ambasadi SFRJ u Briselu, za predsednika Udruzenja Jugoslovena u Belgiji, vratio se da bude koristan član zajednice.

Umesto da po povratku u zemlju bude prihvaćen, bio je u dalje prikazanim okolnostima neosnovano proglašen politički nepodobnim, samo zato sto je zahtevao da ne bude diskriminisan pri zapošljavanju.

Pozivajući se na ustavne i zakonske odredbe o pravu na naknadu štete, se obratio Prvom opštinskom sudu u Beogradu Tužbom za naknadu štete dana 28.5.1994 godine (P.3547/94)-protiv Republike Srbije i Republike Jugoslavije, zbog višedecenijskih političkih progona nastalih po osnovu filozofskih, moralnih i duhovnih ubeđenja, zbog nenasilnog izraženog misljenja, zbog porodičnog porekla, koji traju do današnjih dana u kontinuitetu, od početka 1970- ih godina, i pre toga. zbog više stotina počinjenih povreda zakonskih prava, i pojedinih teških krivičnih delikata, sve do pokušaja ubistva, utamničenja u psihijatrijski azlilum i proglašavanja neuračunljivim duševnim bolesnikom, kažnjavanja za verbalna nenasilna dela, policijskih progona, teških povreda prava iz oblasti profesije, nasilnog rasturanja porodice i otimačine ličnog stana (sa neformalnim objašnjenjem sudije``da ne bi koristio stan za okupljanje disidenata`) , fizičkih obračuna, nasrtaja na fizički integritet, na zdravlje, uskraćivanje prava na medicinsku negu, opstrukcija prava na slobodu udruživanja u političke stranke i učestvovanje na izborima, na slobodu ličnog literarnog stvaralaštva, komuniciranja i upotrebe ličnog računara.

Crna knjiga Tužba za naknadu štete-
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf, od strane 1 do 10.

http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, do strane 1 do strane 8.

Od tada pa sve do današnjih dana Tužena Republika Srbija odbija da isplati naknadu štete, uprkos Rešenja o rehabilitaciji Višeg suda u Beogradu Reh. br. 82/10 od 14.decembra 2012.godine i podnetih dokaza i svedoka.

http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf , od strane 241 do 249) kojim je označen kao žrtva navedennh progona sa pravom na naknadu nematerijalne i materijalne štete.i Presude Višeg suda u Beogradu 8P br. 1739/16. od 18.09.2019.godine

Crna knjiga Tužba za naknadu štete- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, od strane 763 do 773.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu Gž2430/16 od 13.10.2016.godine, ukinuta je Presuda Višeg suda u Beogradu II 358/15 od 29.12.2015.godine i predmet se vraća istom sudu na ponovno suđenje, na linku- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, strana 735.

Sa obrazloženjem da je žalba tužioca za naknadu nematerijalnih troškova bila opravdana, i da je bio lišavan slobode. Dodatni dokazi o čestim lišavanjima slobode se nalaze u Žalbi Apelacionom sudu na Presudu Višeg suda u Beogradu 7 II.358/2015 od 29 decembra 2015 godine na linku- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf., strana 502, od strane 508 do strane 511, i na CD romu u prilogu

Kada se radi o nematerijalnoj šteti Viši sud Beogradu 8P br. 1739/16. od 18.09.2019.godine (Crna knjiga Tužba za naknadu štete- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, od strane 763 do 773) je dosudio iznos, koji je podnosi;lac Krivicne prijave prihvatio.

Državni pravobranilac u ime Tužene se žalio Apelacionom sudu u Beogradu Broj P-2818/15 od 29 oktobar 2019 godine

Crna knjiga Tužba za naknadu štete- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf ,od strane 774 do 775

ponavljajući ono što je već ranije isticao kao protiv argumente, da tužilac nije nikada bio lišavan slobode, da nije pretrpeo štete, da ima nerealna očekivanja, da želi da se bogati, i da država nema sredstava.

Viši sud u Beogradu 8P br. 1739/16. od 18.09.2019.godine Crna knjiga Tužba za naknadu štete- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, je izneo dokaze da je tužilac bio lišavan slobode i da je trpeo višedecenijske progone, čime je doveden u stanje materijalne bede i siromaštva.

Obraćao se 28.2.2020. Predsednik Ustavnog suda u Beogradu. Gž.755 / 2020 Urgenciji (crna knjiga za štetu - http://htlit.org/toma/crna_knjiga_tuzba_za_naknadu_stete_broj_2.pdf za 775 do 781)

Neosnovana pritužba državnog zastupnika ima jedini cilj da tužioca iznuruje (85), da nastavi sa razvlačenjem,da ga tiho ukloni sa ovoga sveta.

Podnosi krivičnu prijavu protiv Dubravke Zečević, zamenika Državnog pravobranioca P-2818/15 od 4/02/16 jer je u Žalbi tužena neosnovano saopštila da tužilac nikada nje bio lišen slobode, sto je preduslov prava na rehabitaciono obeštećenje

Dokaz: kopija Žalbi tužene Broj P-2818/15 od 4.2.2016, u prilogu

Podnosi krivićnu prijavu protiv: Jasmine Jovanović, zamenika državnog pravobranioca P-2818/15 od 29. oktobra koja u Žalbi tvrdi da prema Zakonu o rehabilitaciji rehabilitovano lice ima pavo na naknadu nematerijalne štete zbog lišavanja slobode. A navodno podnosilac Krivične prijave nije nikada bio lišavan slobode.

Priloženi dokazi, kopija Zalba Broj P-2818/15 od 29. oktobra 2019. godine

Dokaz da je podnosilac zahteva bio lišavan slobode.:

Visi sud u Beogradu je svojim Resenjem Reh.R.82 / 10 od 14. decembra 2012., priložena kopija. navodi se da je rehabilitovani bio lišavan slobode.

- i drugi dokazi u podnesku..

Obratio se 28.2.2020.godine predsedniku APELACIONOG SUDA U BEOGRADU. Gž.755/2020 Urgencijom (Crna knjiga Tužba za naknadu štete- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf od strane 775 do 781)

Neosnovana žalba Državnog pravobranioca ima jedini cilj da, uzimajući u obzir godine tužioca (85) nastavi sa razvlačenjem,da ga iznurivanjima ukloni sa ovoga sveta.

Podnosi Krivicnu prijavu protiv saradnika Komisije Ministarstva pravde Srbije koja je svojim rešenjem Broj.703-00-00303/2014 -13 koje je uručeno 2 decembra iste godine, odbila Zahtev tužioca za naknadu štete po osnovu Rešenja o rehabilitaciji od 14 .12.2012.godine, kao neosnovan. Sa neobičnim obrazloženjem da tužilac nije pretrpeo nikakve štete. Kada se radi o nematerijalnim štetama, tvrde da nije bio lišavan slobode, pozivajući se na član 26. stav 3 Zakona o rehabilitaciji, kojim je predviđeno da rehabilitovano lice ima pravo na naknadu nematerijalne štete za duševne bolove, samo ako je bilo lišeno slobode, u skladu sa zakonom koji reguliše obligacione odnose.Odbijen je i zahtev za naknadu štete sa obrazloženjem da nije dostavio nijedan dokaz da je štetu koju potražuje pretrpeo.

Rešenje Komisije za naknadu štete Ministarstva pravde Srbije je u nesaglasju sa Rešenjem o rehabilitaciji Reh. br. 82/10 od 14.decembra 2012.godine, prema kome je tužilac rehabilitovan kao žrtva političkih progona i zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe, verbalnog delikta u periodu od 1973 do 2012 godine, i da je iz istih razloga bio lišavan slobode, imovine, i drugih građanskih prava. Netačna je tvrdnja Ministarstva pravde Srbije da nema pravo na naknadu nematerijalne štete za duševne bolove ``jer nije bio lišavan slobode``, shodno članu 26. stav 3 Zakona o rehabilitaciji, u skladu sa zakonom koji reguliše obligacione odnose. Komisiji za naknadu rehabilitacione štete Ministarstva pravde je tužilac u njegovom ZAHTEVU ZA NAKNADU REHABILITACIONE ŠTETE od 6 .3. 2014. godine, dostavio dokumentovane pravno verifikovane dokaze, uz pozive na svedoke, da je u navedenom vremenskom periodu bio lišavan slobode u više navrata. Uključujući i nasilnu hospitalizaciju u psihijatrijsku ustanovu juna 1975.godine, zbog nenasilnog verbalnog dela. Kojom prilikom je bio žrtva zlouopotrebe medicinskih sredstava, odakle je izašao oštećenog zdravlja, sa utisnutim psihijatrijskim žigom neuracunljivog duševnog bolesnika, koji mu je u naznačenom vremenskom periodu prouzrokovao neizmerne neprilike u različitim oblastima života, i posledično prouzrokovao enormne nematerijalne i materijalne štete.

Podnosilac Krivične prijave je se 25.2.2019 godine obratio Višem sudu u Beogradu za Apelacioni sud u Beogradu, prilažući dokaze suprotne tvrdnjama Državnog pravobranioca Srbije

Dokaz: kopija u prilogu

Dokaz kopija u prilogu Presude Višeg suda u Beogradu 8P br. 1739/16. od 18.09.2019.godine I na linku -http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,).

Kada se radi o nematerijalnoj šteti Viši sud Beogradu 8P br. 1739/16. od 18.09.2019.godine je dosudio iznos, koji je podnosioc Krivične prijave prihvatio.

Državni pravobranilac u ime Tužene se žalio Apelacionom sudu u Beogradu Broj P-2818/15 od 29 oktobar 2019 godine

Dokaz:kopija u prilogu. I na linku (Crna knjiga Tužba za naknadu štete-http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,)

,ponavljajući ono što je već ranije isticao kao protiv argumente, da tužilac nije bio lišavan slobode, da nije pretrpeo štete, da ima nerealna očekivanja, da želi da se bogati, i da država nema sredstava.

Da li je podnosilac Krivičcne prijave nekim svojim postupcima dao razloge za takva višedecenijska zlostavljanja i ekstremne kaznene postupke organa tužene? Podnosilac Krivične prijave je dao objašnjenje ovoga pitanja. Decenijama je bio korišćen kao `` žrtveni jarac`, šifrovan, njega su manipulanti koristili kao `` krivca`` da na njemu dobijaju radne zadatke, da ga na silu proizvode u neprijatelja, da njegovim primerom obrađuju javno mnenje, da zaplašuju i da prikazuju kako prolaze ` neprijatelji``. Svestan ovih prikrivanih manipulacija, obraćao se učtivo državnim organima da mu kažu u čemu je njegova krivica, da se ispravi. Nikad nije dobio odgovor. Nikada nije poželeo da se ``bavi`politikom``.Branio se kako je znao i umeo.Želi da prekine sa ljudskim pravima, da kupi kućicu u zavičaju na Drini, da se u miru posveti pisanju knjiga i nastavi na nasilno prekinutom ekonomskom razvoju rodnog kraja.

U prilogu kopija Odgovora na zalbu drzavnog pravobranioca od 25.11.2019 godine

Ne radi se ni o kakvoj težnji bogaćenju, nego o zahtevu da budu ispoštovane činjenice, da sud ispoštuje zakon i koliko toliko ublaži posledice i duševni bol prouzrokovan nezakonitim i nasilničkim postupcima organa tužene. O kakvom navodnom bogaćenju se radi, kada tužilac sada duguje Poštanskoj štedionici 250.000,00 dinara, u kreditu i čekovima.

Dokaz: Uvid u arhiv Poštanske štedionice.

Duguje značajne sume pojedinim privatnim licima.Poseduje stan od 32 kvadratna metra koji je dobio 1997.godine, tek sa 61 godino starosti, ima skromnu penziju zbog decenijske diskriminacije u profesiji, sudskih troškova i troškova prouzrokovanih nasilničkim postupcima organa tužene, je zapao u bedu, stan je ruiniran, nema TV ni kola, nema novac za lekove i hranu, izgubio zube i nema novac da stavi protezu, sramota ga da se pojavi van kuće, ide iscepanog odela i obuće.

Dokaz: provera ovih tvrdnji na licu mesta direktnim uvidom.

Njegov sin Milan (1981), žrtva progona uporedo sa njim, je bez stalnog zaposlenja, u dugovima od 3 hiljade evra, za električnu energiju, komunalije, poštansku štedionicu, posle smrti njegove majke 1 januara 2019 godine, takođe žrtve decenijskih progona. Na teretu je podnosioca Krivične prijave..

Dokaz: uvid u arhivama pomenutih ustanova.

Njegov mlađi brat Milić Krsmanović, takođe žrtva decenijskih progona, je preminuo 22 septembra 2019.godine (ustvari prevremeno oteran u smrt), imao je minimalnu penziju od 5.000.00 dinara. Gladovao, bolestan bez lekova, koristio provaljen krevet, spavao i smrzavao se na podu više godina u stanu zimi bez grejanja.

Dokaz: provera u nadležnoj ustanovi.

Njegova sestra Nada (1946-2010), takođe zrtva progona, je imala nezakonitu penziju od 50 evra, pod pritiscima i progonima preminula u neljudskim okolnostima.

Dosadašnje žalbe i podnesci tužene u ovome predmetu su bili krajnje konfuzni i nelogični, a Državni pravobranilac se vrlo retko pojavio na ročištima, na koja je bio uredno pozivan, sistematski ulažući žalbe sa potpuno neosnovanim i neobičnim obrazloženjima.

Počinioci tvrde ``da tako zahteva međunarodna zajednica.`` Što uopšte nije tačno, dokaz su priložena obraćanja sudovima pojedinaca moćnih političara iz SAD.

Dokazi: u prilogu kopije šest dopisa državnicima i sudovima Srbije.univerzitetskog profesora Državnog univerziteta u Honolulu, Havaji ,SAD, Kena Skulanda, bivšeg specijalnog savetnika Predsednika SAD Buša Starijeg..

Kada je u pitanju materijalna šteta, stvar je stigla do Ustavnog suda Srbije, gde je predata 6 maja 2019.godine Prethodna tužba Ustavnom sudu Srbije je pre toga godinama od 28.12.2016.godine ležala u ladici toga suda. Ustavni sud Srbije je Rešenjem od 01.04.2019.godine odbio njegovu Žalbu sa obrazloženjem da nije iscrpeo sva propisana pravna sredstva, jer nije obavestio Ustavni sud Srbije , da je Vrhovni kasacioni sud doneo odluku u reviziji, niti je proširio ustavnu Žalbu na presudu Vrhovnog kasacionog suda Rev. 795/17 od 23 novembra 2018.godine.

Tužba za naknadu štete-
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf strane 782

Ovakva tvrdnja Ustavnog suda Srbije nije osnovana, nije mogao obavestiti Ustavni sud da je Vrhovni kasacioni sud doneo odluku, jer mu Presuda Vrhovnog kasacionog suda sa pečatom nije nikada bila uručena. Čime nisu bile ispoštovane odredbe ZPP o DOSTAVLJANJU PISMENA I R AZMATRANJE SPISA.

Tužba za naknadu štete-
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, strane 783-786.

Ustavni sud Srbije je pritešnjen dokazima usvojio ovakvu argumentacij i uzeo u rad podnesak od 6 maja 2019.godine. Umesto da uzme u obzir da je prethodni postupak trajao tri godine,

da je ustavna žalba neosnovano odbijena, te da stoga ubrza postupak, Ustavni sud opet počinje da u nedogled rasteže.

Dokaz: Rešenje Ustavnog suda Už.-1-101/2016 od 1.04.2019, i Zahtev za vraćanje u pređašnje stanje VIŠEM SUDU U BEOGRADU od 9.04.2019.godine., na linku-https://groups.yahoo.com/neo/groups/serbianforum/attachments/636278071

Obratio se 28.2.2020.godine predsedniku Ustavnog suda Srbije Urgencijom Crna knjiga Tužba za naknadu štete.

http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf strane 783-786).

Sve do današnjih dana Tužena Republika Srbija odbija da isplati presuđenu naknadu štete, uprkos Rešenja o rehabilitaciji Višeg suda u Beogradu Reh. br. 82/10 od 14.decembra 2012.godine, kojim je označen kao žrtva navedenih progona sa pravom na naknadu nematerijalne i materijalne štete.i Presude Višeg suda u Beogradu 8P br. 1739/16. od 18.09.2019.godine

Podnosi krivičnu prijavu protiv pravosudnih tela navedenih u sudskim odlukama, koji odbijaju izvršenje sudskih odluka, u vezi sa članom 340. Krivičnog zakona Srbije, koji su mu nezakonitim radnjama i na druge načine kršeći zakon naneli štetu.

Podnosilac krivične prijave je tako izložen višedecenijskim sudskim troškovima, materijalnoj i nematerijalnoj šteti, gubitku vremena i energije, svakodnevnom iscrpljivanju, ponižavanju i zlostavljanju sudova i drugih organa tužene, i drastičnom višedecenijskom stresu.

U prilogu se nalazi popis nekih od najvažnijih krivičnih dela koja su počinile vlasti Republike Srbije i NN počinitelji, u razdoblju od 1971. godine, pa i ranije, sa detaljnim objašnjenjima, do dana podnošenja ove krivične prijave.

Uz napomenu da je broj zloupotreba neuporedivo veći. Ali da ovde nema prostora da se sve pokaže.

Podnosilac krivične prijave je prisiljen da razjasni genezu neosnovanih sumnji i diskriminacije porodice, koja je započela još 1945. godine dolaskom nove vlasti. Pa, nasleđena višedecenijska duga strastvena mržnja se širila u sledećim godinama i decenijama.

Otac podnosioca krivične prijave, kao ugledni građanin koji se patriotski ponašao za vreme Drugog svetskog rata, je bio od novih komunističkih vlasti 1945 godine naimenovan u Ljuboviji, Zapadna Srbija za `` zaduženog za propagandu``. Od njega su zahtevali da postane član Partije. Što je njegov otac kao apsolutno apolitičan, učtivo odbio, sa obrazloženjem da nije bio član ni jedne političke partije u Kraljevini Jugoslaviji, ali da se kao lojalan građanin stavlja na raspolaganje kao stručnjak.Tadašnje revolucionarne vlasti su mu to uzele za zlo, lažno ga optuživši da je za vreme rata sarađivao sa četnicima.

Dokazi: Saga o..ićima Tom1, Viski, votka, šljivovica 1940-1953-http://enlite.org/sage/1.pdf strane -149, 150,108,109.

Zbog ovakvih neosnovanih kvalifikacija oca je decenijama pratila lažna`` karakteristika-saradnik četnika``, otac porodice trpeo je diskriminaciju u profesiji i na druge načine, cela porodica je trpela.

Podnosilac krivične prijave je pretrpeo diskriminaciju u školi, npr. http://enlite.org/sage/1.pdf, strane 308-325.

Za vreme služenja vojnog roka u Kraljevu 1963-1964 bio žrtva diskriminacije i zloupotreba sa njegovim pravima- -http://enlite.org/sage/2.pdf, strane 626-672. U preduzeću`` SEME`` u Beogradu gde je bio zaposlen od 1964 do 1965,godine, pretrpeo diskriminaciju, http://enlite.org/sage/2.pdf, strana 674-701.

Podnosilac Krivične pruijave je kao patriota za vreme boravka u Briselu, Belgija u dva navrata od 1965-1971 i od 1973-1974 godine, bio izložen permanentnim atacima ustaško-albanske političke emigracije, čiji je svetski centar upravo Brisel- Saga o ... ićima Tom 3, ROMAN O BRISELU 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf., videti Indeks naziva pod `` Albanci``, Roman o Briselu-http://enlite.org/sage/3.pdf --Albanci, str.52, 61, 70, 73, 74, 77, 81, 87, 122, 222, 243, 244, 263, 282, 285, 326, 333, 436, 469, 521, 557, 562, 567, 634, 635,636, 655, 656, 661, 665, 828,

2 marta 1971.godine mu je u Briselu opalio šamar albanski provokator, bez ikakvog povoda sa njegove strane, uz uzvik ,, Prljavi Jugosloven, slovensko jevrejska banda``, videti strane 656-660 autobiografskog romana Roman o Briselu-http://enlite.org/sage/3.pdf. Uzvratio mu je blagim šamarom. Uhapšen je 3 marta na svome radnom mestu ` šef službe istraživanja tržišta`` pri Socijalisičkoj partij Belgije i smešten protivno zakonu i medicinskoj etici u psihijatrijski azilum, Le Domain medical`` Braine l`Alleut` nedaleko do Vaterloa i Brisela, gde je ostao do 3 aprla iste godine. Odakle je izašao sa dijagnozom`` duševno zdrav``.

Dokaz: u prilogu kopija CERTIFICAT MEDICAL, Dr.Mattlet od 24.1.1974-duševno zdrav .

Uz napomenu, da iza ovih ataka nije stajala belgijska vlast, da su se belgijski državni organi, poslodavci i Belgijanci prema podnosiocu Krivične prijave odnosili korektno, nego da je bio žrtva planetarno udruženog ustaško-albanskog političkog podzemlja.

Za vreme posete tužioca Beogradu iz Brisela gde je tada boravio, jula 1968 godine Komesarijat za izbeglice OUN u Briselu je poslao dopis na njegovu adresu u Beogradu Karađorđeva ulica broj 50, umesto na njima dobro poznatu adresu u Briselu, Shaussee de Boendall 459, saopštavajući da je njegov zahtev za politički azil odbijen kao neosnovan. Znajući dobro da isti može dospeti u ruke organa bezbednosti SFRJ, što se i desilo. Čime su protiv tužioca nahuškali nedorasle beogradske bezbed njake. -http://enlite.org/sage/3.pdf, strane 483-484.

Detalji o zahtevu za politički azil u Briselu -http://enlite.org/sage/3.pdf strane , 361-372. 382-387.

Podnosioca Krivične prijave su u Briselu spasli od razjarenih šovinista i inkvizicije, prijatelji iz Jevrejske zajednice u Belgiji i SAD (verovatno i prijatelji Jevreji iz Beograda). Vratio se iz belgijskog Aušvica kostur i mumija. Uvek će im biti zahvalan, uz napomenu da deda njegovog sina Milana (1981) Aleksander Fon Saks, je nemački Jevrejin.

Nažalost , tek kada se vratio u Beograd su nastali novi progoni. Umesto da u svojoj zemlji, u Beogradu gde se vratio 20 jula 1971 godine, bude prihvaćen kao pošten građanin patriota, organi vlasti su se prema njemu odnosili sa sumnjičenjima, što se pretvorilo u diskriminaciju, potom u višedecenijsku tiraniju.

Od 1 septembra do 1.decembra 1971 godine,je bio zaposlen u marketing projektu u preduzeću UNIMAR pri listu BORBA, Agenciji za marketing, istraživanja tržišta i propagandu, privremeno, izgubio je ovo radno mesto uz evociranje razloga MPP (moralni-političke nepodobnosti), uz intervencije SUP-a,`` zato što je prema podacima dobijenim od nadležnog državnog organa, zahtevao politički azil u Belgiji`.

Dokaz: 1. Uvid u Arhivu preduzeća. 2. Svedočenje direktora Stanišića.

U Jugoslovenskom centru za istraživanje i razvoj GOŠA Institut od 1.08.1972 do 31.12.1972,godine, je bio u timu marketing eksperata iz Engleske i Australije, koji su zapazili prema njemu neobičan odnos rukovodioca firme, savetujući mu da zahteva zaštitu ugroženih prava od nadležnih državnih organa. Morao je da napusti ovo preduzeće, iznuđen otkaz

.Dokaz: Uvid u Arhivu preduzeća.

U preduzeću Biro za razmenu omladine i studenata Karavan od 16.04.1973.godine do 15. 9.1973 godine.u vremenu od 5 meseci je bio takođe na nezakonit način udaljen iz radnog odnosa, uz evociranje političke nepodobnosti.

Dokaz: 1. Svedok Danica Momčilović, direktor. 2. Uvid u Arhivu preduzeća.

Zbog političke diskriminacije je dakle u ovome vremenskom periodu bio nezaposlen četiri godine i dva meseca, što je prouzrokovano naredbama nadležnog državnog organa, imajući za posledicu izgon iz preduzeća, materijalne troškove neprimanje prihoda za to vreme, umanjenje osnovice za penziju u vremenu od četiri godine i pet meseci, višegodišnji strah, vrlo intenzivan duševni bol, i ponižavanja.

Da bi 1 marta 1975-godine pokrenuo prvu neformalnuj grupu u Jugoslaviji za zaštitu ljudskih prava DIREKTNA AKCIJA

Dokaz - http://enlite.org/sage/3.pdf-strane.869 i 870.

21 juna 1975.godine bio je nasilno smešten u Psihijatrijsku bolnicu `` Laza Lazarević`` zbog nenasilnog pisanog i usmenog verbalnog delikta, tvrdio je da je žrtva nezakonitih postupaka vlasti, diskriminacije kao stručnjaka, ugrožavanja zdravlja.Uhapšen je od strane organa GSUP-a Beograd oko dvadeset časova 21 juna 1975 godine u prostorijama Kluba prosvetnih radnika na Obilićevom vencu u Beogradu. Posle kratkog boravka u prostorijama GSUP-a u Beogradu, sproveden je u Psihijatrijsku bolnicu`` Laza Lazarević` u Beogradu, potom u Padinsku skelu , gde je boravio do 1 jula iste godine. .

Dokazi: POTVRDA izdata do Psihijatrijske bolnice o boravku

http://enlite.org/sage/3.pdf, strane, od strane 939 do strane 969

Umesto da bude podveden pod odredbe tadašnjeg vazećeg krivičnog zakonika, u kome je bio upisan verbalni deikt, da bi bio prikriven kao takav je prikazan kao neuračunljiv duševni bolesnik. Nije bio nasilno hospitalizovan po KRIVIČNOM (KAZNENOM) postupku, bio je primenjen GRAĐANSKI (IZVANKAZNENI) POSTUPAK. Po Zakonu o vanpraničnom postupku nasilno hospitalizovana osoba ima pravo na advokata, žalbu, obaveštavanje suda. Podnosiocu Krivicne prijave nijedno od ovih prava nije dato, čak u početku mu nije bilo omogućeno da komunicira sa roditeljima, odbijen je zahtev da ima advokata. Bio je sprečen da se obrati punomoćniku, da bude obavešten sud, u posetama porodice, i da komunicira sa spoljnim svetom. Potvrda o boravku mu je data tek posle tri godine od momenta otpuštanja iz bolnice, iz straha da ne pruži dokaze međunarodnim organizacijama. Pri dovođenju u ovu bolnicu je uz pretnje i primenu fizičkog nasilja i nekoliko snažnih ćuški vezan, data mu je neindicirana injekcija MODITEN DEPO, namenjena agresivnm duševnim bolesnicima, čije dejstvo smirenja i smanjenja energije, malaksalosti, moždane konfuzije, traju nekoliko meseci, zbog čega je bila drastično smanjena njegova sposobnost za obavljanje kasnijih profesionalnih zadataka. Za celo vreme boravka je bio primoran da pije brojne pilule, ne zna nazive, koje su ostavile loše posledice po njegove zdravlje, prouzrokovale višemesečnu malaksalost, nesanicu, lošu koncentraciju i upotrebu. intelektualnog domena.

1 jula 1975.godine je iz psihijatrijske bolnice otpušten sa falsifikovanom dijagnozom neuračunljivog duševnog bolesnika, koja mu je u sledećim godinama proizvodila patnje i stradanja, neizmerne nematerijalne i materijalne štete.

Pravna institucija kaznenog smeštaja u psihijatrijsku bolnicu je sasvim drugačija od zatvorske kazne, tu u ovome slučaju nije nimalo bitna dužina boravka od samo devet dana, nego priroda i posledice boravka. Najbitnije su nastale posledice, udareni psihijatrijski žig i etiketa opasnog državnog neprijatelja, što je potvrđeno sudskim odlukama Sudije za prekršaje Rešenja sudije za prekršaje Opština Rakovica Up.br.1613/77 od 1.9.1977 i Rešenja sudije za prekršaje Opštine Stari grad u Beogradu Up.br. 39/82 od 17.03. 1983. Ove falsifikovane dijagnoze i kvalifikacije su mu sve do dana Rešenja o rehabilitaciji 2012. godine, prouzrokovale inkriminisane teško merljive nematerijalne i materijalne štete. Iako su obe bile pravno oborene Nalazom Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982.godine, dejstvovale su de facto sve do Rešenja o rehabilitaciji 2012.godine. Na strani 9, Rešenja o rehabilitaciji stoji doslovce`` zloupotrebljena dijagnoza ga je stalno pratila, iako je bila netačna, i izvesno, predstavljala je stalnu pretnju da mu se opet može dogoditi smeštaj u psihijatrijsku bolnicu, opet zloupotrebom psihijatrije u političke svrhe, iz čega sledi da je žrtva zloupotrebe psihijatrije i da je iz tih razloga bio lišavan slobode, imovine i drugih građanskih prava``.

Čuveni američki psihijatar dr Tomas Šac, koga je podnosilac Krivicne prijave lično upoznao, jer je takođe član ISIL-a LI-Liberty International -San Francisko, čiji je podnosilac Krivicne prijave bio godinama predstavnik za Srbiju- https://liberty-intl.org/, lično se ponekad poziva na njegova stanovišta o zloupotrebi psihijatrije.

Podnosilac Krivicne prijave se od 1971 godine obraćao Zavodu za mentalno zdravlje žaleći se da usled represivnih postupaka organa tužene pati od nesanice. Preplašeni psihijatar ove ustanove, ...čije ime podnosilac Krivične prijave odbija da obznani, je na zahtev organa GSUP-a prilikom interniranja u P.B.``Laza Lazarević`` juna 1975 godine, istu dijagnozu

dostavio organima GSUP-a i lekarima P.B.``Laza Lazarević``. GSUP Beograda se prilikom nasilne hospitalizacije tužioca pozvao na dijagnozu Zavoda za mentalno zdravlje iz Beograda .

Dokaz: 1. Uvid u Arhivu, dijagnoza Zavoda za mentalno zdravlje iz 1973 godine, gde je tužilac odlazio zbog nesanice, kojom prilikom se smireno i argumentovano požalio na političku diskriminaciju, što je preplašeni psihijatar dr. ....po nalogu organa GSUP-a okvalifikovao kao prikazano duševno oboljenje.

Podnosi Krivičnu protiv okrivljenih: -dr.primarijusa ..... lekara psihijatra Zavoda za mentalno zdravlje iz Beograda, dispanzer za odrasle, Palmotićeva broj 37 -dr.primarijusa ..- dr.....lekara psihijatra P.B."Laza Lazarević" Padinska skela - lekara Psihijatrijskog instituta "Guberevac"

U vreme nasilne hospitalizacije juna- jula 1975 godine, tužilac je bio zaposlen u Fabrici piva BIP u Beogradu na radnom mestu ``stručni saradnik``, o nasilnoj hospitalizaciji je obaveštena radna organizacija, poslat je na višemesečno bolovanje. Tužilac je u ovoj radnoj organizaciji bio ocrnjen kao pacijent psihijatrijske kliniike, i kao `` državni neprijatelj``, jer su organi RSUP-a Beograd ga odvodili na saslušanja pred njegovim kolegama, i uz dozvolu direktora, direktno iz njegove kancelarije. Tužiocu je odmah bila smanjena plata, ostavljen bez radnih zadataka, naružen ugled i kredibilitet profesionalca.

Dokaz: Kadrovska arhiva fabrike BIP, direktor Niklanović

Izblamiran i degradiran kao čovek i profesionalac, je bio primoran da napusti BIP i da se zaposli na radnom mestu u FGP Rekord-Rakovica.

U FGP. ``Rekord`` gde je bio bio zaposlen od 07.03.1976 do 03.08.1977 godine, na radnom mestu ``Šef službe marketinga``. organi GSUP-a Beograda su rukovodioce FGP Rekord obavestili da je tužioc registrovani pacijent Zavoda za mentalno zdravlje u Beogradu, da je bio nasilno interniran juna 1975 godine.

Odlukom br.91/LVI.-1 od 15.3.1977 godine, je nezakonito smenjen, sa neobičnim obrazloženjem da je`` pacijent Zavoda za mentalno zdravlje``.i da taj podatak nije saopštio prilikom zapošljavanja u FGP Rekord.

Dokaz: Odluka br.91/LVI.-1 od 15.3.1977 godine, na linku Saga o ..ićima Treći tom Roman o Briselu-http://enite.org/sage/3.pdf, strana 1024 i 1025.

Smenjen sa višeg na niže radno mesto, smanjena mu plata, izblamiran, pod šikanom je bio prinuđen da napusti FGP Rekord (iznuđen otkaz) i zaposli se 1977 godine u Fabrici lekova Galenika u Zemunu, na radnom mestu ``stručni saradnik`` u Službi istraživanja tržišta..

GSUP Beograd VI Odeljenje UZSK br oj.156 od 28.4.1977.godine je svojim dopisom sudiji za prekršaje Opštine Rakovica protiv podnosioca Krivične prijave podneo Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka iz člana 2 stav 2 tačka 5 Zakon izmenama i dopunama Zakona o prekršajima pronošenja lažnih vesti i izazivanja revolta i neraspoloženja radnika Rekorda,.da je pozivao zaposlene u FGP Rekord na pobunu protiv poretka.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv .....direktora marketinga FGP "Rekord"Rakovica i protiv:..-NN saradnika GSUP-a Beograda SUP Beograd VI Odeljenje UZSK broj.156 od .4.1977.godine

Sudija za prekršaje Opštine Rakovica je 01.09.1977.godine Rešenjem P.Up.br.16.13/77 protivno zakonu tužioca proglasilo opasnim državnim nepijateljem i neuračunljivim duševnim bolesnikom, sa zahtevom da bude na neograničeno vreme zatvoren u psihijatrijsku ustanovu zatvorenog tipa.

Dokaz: Rešenje Sudije za prekršaje Ošštine Rakovica je doneo 01.09.1977.godine P.Up.br.16.13/77, na linku Saga o ..ićima Treći tom Roman o Briselu-http://enite.org/sage/3.pdf, strana1030 i 1032.

Odluka sudije za prekršaje Opštine Rakovica kojom je proglašen neuračunljivim duševnim bolesnikom. je pročitana na Zboru radnih ljudi FGP Rekord pred nekoliko stotina prisutnih, bez prava na repliku, čime mu je povređena čast i ugled kao stručnjaka i pojedinca.

10.09.1977.godine se obratio Veću za prekršaje Skupštine grada Beograda , Žalbom na Rešenje Sudije za prekršaje Opštine Rakovica koje je doneo 01.09.1977.godine P.Up.br.16.13/77. Naveo je i nezakonit postupak sudije u vezi verenice Aleksandre.

Dokaz: na linku -http://enite.org/sage/3.pdf, strane 1045-1049

Podnosi Krivičnu prijavu protiv -... sudije za prekršaje Opština Rakovica -

U FGP Rekord je upoznao Aleksandru Pešić Fon Saks (1946-,preminula 1 januara 2019. u 1 sat i 1 minut), iz poznate imućne jevrejske porodice, koja je sredinom 1930-ih godina iz Nemačke emigrirala pred nacistima u SAD, zaposlenu na radnom mestu ekonomiste u Službi plana i analize, od 1978 godine potonju njegovu suprugu.

Rukovodioci FGP Rekord, organi GSUP-a i sudije, su je zbog tadašnje veze, kasnije njene udaje, kontinuelno zlostavljali. Jednom prilikom kada su se vraćali u zajednički stan koji je bio prethodno zaključan, u njemu su zatekli četiri organa GSUP-a, koji su u stan ušli kalauzom, ustali i uperili su u njih revolvere, uzvikujući supruzi da se ODMAH razvede od tužioca ludaka državnog neprijatelja.Vršene su provale u njen stan, pljačke, fizički napadi, zastrašivanja. Nakon svih tortura, pretnji, u porodicu su se uselili neviđen strah i nervoza.

Zlonamerni sudija je prilikom istrage za Rešenje sudije za prekršaje Opština Rakovica Up.br.1613/77 od 1.9.1977.godine, po nalogu pretpostavljenih, pozvao njegovu verenicu Aleksandru, koja tužioca tada nije dovoljno poznavala, i u službenim prostorijama suda, preplašenoj i vrlo uznemirenoj, joj je neovlašćeno predstavio protivno zakonu, poverljive podatke obimnu medicinsku dokumentaciju Zavoda za mentalno zdravlje, uključujući i netačnu dijagnozu, rekavši joj ``Tomislav Krsmanović je neuračunljiv i agresivan duševni bolesnik, koji ne sme po zakonu da ima decu zbog duševne bolesti, opasan državni neprijatelj, ako se za njega udaš, upropastitićeš svoj život``. Pri tom joj je pokazao odredbe Zakona o braku i porodičnim odnosima (Sl.glasnik SR Srbije, broj 22 od 7 juna 1980.godine), strogo je upozorivši na članove zakona broj 42 ``da je paranoidna šizofrenija zakonska smetnja za zaključenje braka``, član 45 i 74 zakona `` brak se ne može zaključiti zbog teške tužiočeve duševne bolesti šizofrenije``, posebno joj obrazlažući član 77, stav 2 i 3, da je navodno tužioc

drži u zabludi i krije od nje ko je, i šta je, što bi eventualan brak činilo uništavim. Što je bio početak policijskog razaranja njegove intimne veze, koji se nastavio sve ubrzanije i destruktivnije, sve do njihovog zacrtanog cilja- kaznenog razvoda braka 1982.godine .

Posle tužiočevog pritvaranja 3 decembra 1981.godine, organi policije su izvršili pretres stana, odneli svu tužiočevu dokumentaciju i sproveli ga u sud, za to vreme u njegovom otsustvu su je podvrgli višečasovnom ispitivanju, zahtevajući od nje da se pod pretnjom smrću odmah razvede od tužioca.

Policija je takoreći iz dana u dan uporno i opasno vršila pritiske na nju: da se HITNO razvede, da iz stana izbaci sva dokumenta supruga, uključujući i njegovu pisaću mašinu, da ne dozvoli ulazak u stan njegovih istomišljenika, da prekida njegove telefonske i druge razgovore sa političkim temama, da u takvom slučaju odmah pozove policiju i zahteva njegovu urgentnu nasilnu hospitalizaciju, i da nakon iznuđenog razvoda odmah pokrene sudski postupak da ona postane nosilac stanarskog prava, a da tužioc bude lišen prava na boravak u stanu, uz njihovu obećanu presudnu intervenciju kod suda, i da supruga iseli ŠTO PRE iz stana. Ili će ona i njen sin nestati. Iz dana u dan su se pritisci nad Aleksandrom, intenzivirali i prema njenim rečima je gurali u samoubistvo.

Tužioc je sve više bio izložen progonima, zajednički život im je bio pretvaran u košmar. i postajao nepodnošljiv.

U ovakvim teškim životnim okolnostima političkih progona, Aleksandra je doživela nervni slom, obolela od više nervnih i organskih bolesti. A i tužilac je bio doveden u stanje krajnje duševne i nervne napetosti.

Prema članu 6 tadasnjeg Zakona o braku i porodičnim odnosima (Sl.glasnik SRJ, broj 22 od 7 juna 1980.godine) , član 6, stav 2`` društvena zajednica pravnim i drugi merama stvara potrebne uslove za skladan brak``, član 20 `` razvija harmonične odnose u porodici``,

Čime su se organi tužene ponašali suprotno odredbama Zakona o porodici i braku.

Usled čega je došlo do razvoda.1982.godine.

Aleksandra Krsmanović Pešić, penzioner, sa stanom u ulici Teodosijeva broj 1 u Beogradu, broj lične karte 004350375, rođena 1946 godine, iskazano dana 1.1.2012. godine, u njenoj IZJAVI od 1.6.2012.godine, izjavljuje: Vlasti su razorile naš brak da nas kazne. Naš brak su rasturili organi vlasti, u znak primitivne odmazde prema političkim neistomišljenicima``.

Dokaz u prilogu: IZJAVA Aleksandre Krsmanović Pešić od 1.1.2012. godine, sa stanom u ulici Teodosijeva broj 1 u Beogradu, broj lične karte 004350375, rođene 1946 godine, iskazano dana 1.1.2012.godine:`` na linku- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_6.pdf., strane 1066 do

Aleksandra je posle razvoda godinama živela u vrlo teškim okolnostima, iznurena stresom od razvoda, pogoršanog stanja zdravlja, nesigurnog radnog mesta, neizvesnih redovnih prihoda, izlagana godinama atacima na ličnu bezbedost i imovinsku sigurnost, pod stalnom pretnjom da ne sme da se viđa sa tužiocem, u državi u rasulu, haosu, pred ratom, i kasnije u ratu.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN organa tužene koji su u tim prilikama kršili pojedine odredbe Krivičnog zakonika Srbije, jer su se prema supruzi podnosioca Krivične prijave ponašali nasilnički, narušavali nepovredivost njenog stana, obavljali pretresanja staan protivno odredbama zakona. Organi tužene su ovako činili, sve sa ciljem da ih kazne i da razore njihovu porodicu. Grubo zloupotrebljavajući službeni položaj svojim ponašanjem su naneli štete podnosiocu Krivične prijave i njegovoj supruzi, i teže povredili njihova prava, umešavši se nedozvoljeno u njihov porodični život, i na drugi način..

Da bi spašavali gole živote od policijskog i svakog drugog nasilja, uznemireni do ivice očajanja, da bi našli mir iz košmara i spasli sina, tužilac i njegova supruga su se u ovakvim krajnje napetim i stresnim okolnostima razveli.

Podnosilac Krivične prijave tužilac je stan uneo u brak, njegov otac je dobio stan od Komande odbrane grada Beograda Rešenjem broj 8-89-7 od 1.1.1980.godine, podnosilac Kriviccne prijave je bio nosilac stanarskog prava. Aleksandru je upisao u stanarsko pravo naknadno 1978 godine, prilikom njenog ulaska u brak sa njim. A Aleksandra je pre toga bila upisana u porodično stanarsko pravo u roditeljskom stanu na adresi Zmaj Ognjenog Vuka 4 u Beogradu. Prema Zakonu o stambenim odnosima, Komentaru Zakona o stambenim odnosima strana 71, je upisano: kod određivanja bračnog druga ko će ostati nosilac stanarskog prava, sud uzima u obzir sve okolnosti slučaja, između ostaloga, ko je dobio stan na korišćenje, ko je bio nosilac stanarskog prava kod zaključenja braka, tj. ko je ranije bio u stanu.

Da bi spašavao zdravlje, goli život, da se spase od svakodnevne nesnosne nervoze i uznemirenosti u porodici, koja je bila pretvorena u strah i neizvesnost, u krajnju napetost, pokrenuo je postupak za razvod, što je supruga bila prinuđena da prihvati.Uz dogovor da pokušaju kasnije kada nasilje organa tužene utihne da nastave zajednički život.

Podnosilac Krivične prijave koji je uneo stan u brak, oronulog zdravlja, sa 50 godina starosti, zbog pogroma i razbijanja braka, je zbog nepodnosljiih životnih okolnosti poremećenog suživota, bio prinuđen da bude sada dodatno izbačen na ulicu.

U takvim okolnostima je tužilac lišen njegovog stana i preveden u petnaestogodišnji tegobni status podstanara.

Gubitak stana i prevođenje podnosioca Krivične prijave u podstanarski status. je prouzrokovano, zbog, od strane organa tužene iznuđenog razvoda, da nije bilo razvoda, ne bi bilo ni gubitka stana. Razvod su prouzrokovali smišljeno organi tužene da kazne podnosioca Krivične prijave.

Stan je bio isuviše mali da se zameni za dva, ili da se prodajom omogući minimalnnh desetak kvadrata stambenog prostora. Posledično, da bi spašavali duševni integritet i gole živote, podnosilac Krivične prijave je bio prinuđen da napusti stan, i da sve do 1997 godine bude podstanar.

Umesto pravde tužioc je doživeo još jednu surovu političku odmazdu, izbačen iz stana na ulicu, razdvojen od malog sina onda kada mu je bio najpotrebniji, upropašćen brak sa voljenom suprugom, uništavan smisao života. A Aleksandra je često spominjala samoubistvo..U ovakvim okolnostima morao je od 1982 godine sve do 1997 godine, da bude podstanar, kada je tek sa 61 godinom starosti dobio stan od preduzeća ICN Galenika.

Hteli su najmanje četvoro dece. Sve je bilo razoreno.

Detalji postupka u vezi stana na linku - http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, od strane 594 do strane 604.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN organa tužene koji su prouzrokovali prinudni odlazak užioca iz stana, razvod, prelazak u podstanarski status .

Tužioc je decenijama trpeo vrlo intenzivan duševni bol zbog zločinačkog odvajanja od sina i supruge, utisnutog psihijatrijskog žiga (povreda ugleda,časti), koji je ubijao njegovu sliku u očima sina i njegove majke, zbog pretvaranja u podstanara, zbog veštački poremećenih porodičnih odnosa

Bio je prinuđen da napusti FGP Rekord, da se zaposli u Fabrici lekova Galenika u vremenu od 1977. godine do odlaska u penziju 1997.godine. Povremeno je pozivan na ročišta u vezi sudskih postupaka zbog verbalnog delikta, ili dijagnoze, u biroe za pritužbe i žalbe, u razna ministarstva i ustanove, ambasade, za šta je morao da dobija izlaznicu, što su nadležne službe Galenike proveravale i imale uvid gde odlazi i zašto. Čak su organi GSUP-a dolazili na kapiju fabrike i u portirnici sa zahtevom da sa njim razgovaraju. Rukovodoci Galenike kao i zaposleni, su slušali preko medija, čitali u štampi, i preko TV, pronošene neistine o tužiocu.

Zbog čega je kao `` neprijatelj``, `` duševni bolesnik``, kao moralno-politički nepodoban, bio uskraćivan u pravima. Godinama držan sam u kancelariji, ostavljan bez radnih zadataka, kolege i koleginice su ga izbegavali u kontaktima, kršena su mu prava, pokretani disciplinski postupci, zaplenjivana dokumenta, bio diskriminisan kao naučnik, u profesiji, napredovanju i primanjima, što se tiče stana. Rukovodioci Galenike su mu saopštavali u nekoliko navrata da je moralno-politički nepodoboan

Čime je usled političke diskriminacije njegova karijera uništavana, njegova profesionalna promocija, plata, dobijanje stana, ugled kao stručnjaka. Što je prouzrokovalo drastično umanjenje osnovice za penziju.

Dokazi su priloženi na linku -http://enlite.org/sage/4.pdf- strane 152, 153, 154, 155, 156, 167, 292, 293, 295, 480, 481, 482 , 483, 850, 851, 852, 1053, 1054, 1088, 1221, 1222, ,1352, 1353, 1484, Saga o ...ićima Četv rt i tom 1979-1992.godine. I na linku http://enlite.org/sage/5.pdf- strane, 271 i 272

Kopija dopisa dr.Žarka Gavrilovića predsednika Srpske SvetoSavske Stranke upućena Generalnom direktoru Galenike 19 juna 1991 godine, kopija Krivične prijave protiv rukovodioca Galenike od 13.6.1991 godine, kopija peticije JAVNOSTI od 14.4.1995 godine- sve u prilogu.

Protiv rukovodioca R.O. Galenika podnosi krivičnu prijavu jer su počinil krivična dela političke diskrminacije iz oblasti profesije -protiv generalnog direktora direktora sektora marketing aktivnosti, šefa sluzbe obezbeđenja svi službenici Galenike koji su 13.6.1991 godine počinli krivično delo teške krađe i krivično delo zlopotrebe položaja jer su iz kancelarije podnosioca Krivišne prijave 13.6.1991 godine odneli prilikom njegovog otsustva njegovu ličnu dokumentaciju

24.11.1979 godine je uhapšen, u Hotelu`` Intercontinental `` od strane saradnika GSUP-a u Beogradu, posle razgovora sa gospodinom Ravindrom, profesorom Univerziteta u Nju Delhiju, pri tom oduzeta kesa sa dokumentima, bio je priveden, pa potom pušten .

Tužilac se obratio 6 oktobra 1980.godine međunarodnoj organizaciji UNESCO, Paris, žalbom na povrede njegovih prava iz oblasti kompetencija Uneska. Predstavnik tužene Jugoslavije je se na Prolećnoj sesiji Uneska 1981 godine, pojavio sa obimnom dokumentacijom, uključujući i falsifikovane psihijatrijske dijagnoze i obmanuo predstavnike ove ustanove, da je Tomislav Krsmanović građanin koji uživa slobodu i sva prava, da nikada nije bio lišavan njegovih ljudskih prava, da je dokazani duševni bolesnik od ŠIZOFRENIJE. Dokaz: Izveštaj -Cases of the UNESCO Committee on Conventions and Recommendations, Spring 1981.year na linku, strane 763 i 764:
https://books.google.rs/books?id=i2OmDwAAQBAJ&pg=PA763&lpg=PA763&dq=tomislav+krsmanovic&source=bl&ots=itSICub2Vm&sig=ACfU3U2NAMTJkRMzjLnTycAzVYnDv2HdWA&hl=sr&sa=X&ved=2ahUKEwjhy6j0pO3mAhUKwqYKHVjrBhI4PBDoATABegQIChAB#v=onepage&q=tomislav%20krsmanovic&f=false

Podnosi Krivičnu prijavu protiv organa tužene koji su obmanuli Unesco i posledično mu naneli višedecenijske odmazde i štete.

Organi GSUP-a Beograd su 3.12.1981.godine, uz lupu cokulama na vrata i vrisku supruge i bebe, sina Milana, provalili u stan, izvršili pretres, zaplenili dokumentaciju i rukopis knjige `` Kaznena psihijatrija`` u kojoj je opisao nasilan smeštaj 1975.godine, i okolnosti izricanja Rešenja sudije za prekršaje iz 1977.godine, na kojoj je radio sest godina, ova knjiga je verovatno uništena (spaljena) Što je duhovni zločin ravan inkvizitorskim spaljivanjima knjiga. Naneta mu je značajna materijalna šteta.

Dokazi: ZAPISNIK GSUP-a Beograda od 3.12.1981-godine, na linku Saga o ...ićima Četvrti tom 1979-1992.godina- http//enlite.org/sage/4.pdf, na stranama 316-317

Izveštaj Američkog Helsinškog odbora 1983 godine, TOMISLAV KRSMANOVIĆ, Policijska zaplena knjige KAZNENA PSIHIJATRIJA, http//enlite.org/sage/4.pdf, na stranama 469,470.- http//enlite.org/sage/4.pdf, na stranama 574, 837

Odmah je priveden u prostorije Petog opštinskog suda u Beogradu, stavljen mu je na teret kontakt sa Milovanom Đilasom, Mihajlom Mihajlovim, za udruživanje u anti-državnu delatnost, izdavanje nezavisnog lista ``ISTINA``., u vezi rukopisa knjige o zloupotrebi psihijatrije. Peto opštinsko javno tužilaštvo u Beogradu je podnelo Petom opštinskom sudu u Beogradu krivičnu prijavu protiv njega zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo širenja lažnih vesti iz člana 218 KZRS.

Zadržan je sledećeg dana. u prostorijama GSUP-a Beograd. Pretili su mu novom nasilnom hospitalizacijom, pozivajući se na nasilan smestaj iz 1975 godine, optužujući ga da je upregnut u kola antijugoslovenske propagande, da želi da u SAD objavi laži u njegovoj knjizi, čiji su rukopis zaplenili, i da zaradi novac. Tužilac im je pokazao dopis APA-Američke asocijacije psihijatrije koja mu je godinama pružala podršku

Dokaz: http//enlite.org/sage/4.pdf,strana 348

Dana 6 marta 1982.godine, dakle dva dana pre psihijatrijske ekspertize, mu je poslato pismo od Američke asocijacije psihijatrije u kome mu obećavaju podršku u borbi protiv nove moguće nasilne hospitalizacije.

Dokaz: http//enlite.org/sage/4.pdf,strana 345

Sud je rešenjem od 21.12.1981.godine Kri.br.208/81 od 21.12.1981.godine, odredio da se ``nad Tomislavom Krsmanovićem obavi neuropsihijatrijsko veštačenje zdravlja od strane Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu, a odnosi se na krivično delo širenja lažnih vesti iz čl. 218, stav .1.KZ Srbije, postavljajući pitanje njegove uračunljivosti od 1.01.1981 .godine nadalje``, pozivajući se na nasilnu hospitalizacija jula 1975.godine i Rešenje sudije za prekršaje Opštine Rakovica Up.br.1613/77 od 01.09.1977.godine.

Po nalogu Petog opštinskog tužilaštva, Sudsko-psihijatrijski odbor Medicinskog fakulteta u Beogradu. je tužioca 20.4.1982.godine proglasio uračunljivim.

Dokaz: Nalaz Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982.godine, upućen Petom opštinskom sudu u Beogradu. - http//enlite.org/sage/4.pdf, strane 353 do strane 367

Podnosi krivične prijave protiv sudija V Opštinskog suda koji su mu 1981 i 1982 godine sudili zbog pokretanja lista ISTINA (Kri.br.208/81 od 21.12.1981 godine), koji su ga bez zakonskog osnova uputili na psihijatrijsko veštačenje, da ga tako podvrgnu kažnjavanju

Osuđen je od strane Sudije za prekršaje opštine Voždovac, na osnovu dopisa Petog opštinskog suda u Beogradu upućenog 22.6.1982.godine.

Dokaz: u prilogu kopija Zahteva za pokretanje prekršajnog postupka Sudije za prekršaje SO Voždovac od 28.6.1982 godine.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv sudije za prekršaje SO Voždovac Z.Stojanovića koji ga je kaznio zbog nenasilnog verbalnog delikta.

U Nalazu Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu upućenog Petom opštinskom sudu u Beogradu br.35-81 od 20.4.1981.godine se konstatuje da ima sledeće zdravstvene tegobe nastale tokom opisanih štetnih događaja. Pati od intenzivne nasnice, dokazi se nalaze u dosijeu, i drugih zdravstvenih i psihosomatskih tegoba naznačenih u dosijeu. Obavljao je profesionalne i društvene aktivnosti uz povećane napore, i pod posebnim uslovima.

Kažnjen je novčano od sudije za prekršaje opštine Stari grad Rešenjem od 17.3.1983.godine, ``zato što je na javnom mestu govorom omalovažavao socijalistička patriotska osećanja, da je protiv sistema i da je sledbenik Milovana Đilasa``. Prilikom pritvaranja u SUP-u Ispostava Stari grad u ulici Majke Jevrosime, uz primenu nasilja, prebačen maricom u GSUP u ulici 29 novembra, uz pretnju da ga voze u Padinsku skelu na psihijatriju, držeći preteći u rukama Rešenje Sudije za prekršaje Oštine Rakovica iz 1977.godine (oglašeno ništavim Rešenjem o rehabilitaciji..2012.godine).

Dokaz: Rešnje Sudije za prekršaje opštine Stari grad Up.br.49/82 od 17.03.1983.godine-kopija u prilogu.

Podnosi KRIVIČNU prijavu protiv sudije za prekršaje Skupštine Opštine Stari grad Ratomira Petrovića, koji ga je kaznio za nenasilno verbalno delo.

Aprila 1982 godine je bio uhapšen u ulici Bulevar revolucije u Beogradu, posle razgovora sa mladim učesnicima iz Nesvrstanih zemalja u Hotelu`` Taš`` u Beogradu, sproveden u prostorije GSUP-a Beograda u ulici 29 novembra, pa pušten kući. Oduzeta kesa sa dokumentima

Dokaz: uvid u Arhivu GSUP-a Beograd

Protiv NN saradnika GSUP-a Beograd, što su ga nezakonito lišili slobode i oduzeli mu ličnu dokumentaciju.

Posle razgovora sa stranom novinarkom za vreme Konferencje UNKTAD u Beogradu jula 1983.godine je uhapšen na javnom mestu od strane organa SUP-a, sproveden u Psihijatrijsku bolnicu`` V.-Vujić` u Beogradu, uz poziv na Rešenje sudije za prekršaje Opštine Rakovica iz 1977.godine, i presudu sudije za prekršaje, gde ga je pregledao dr. Čedomir Hajduković, psihijatar, sa kojim se tužioc lično poznaje od ranije, a potom je otpušten. Uz usmeni nalog organa GSUP-a da za celo vreme trajanja konferencije UNKTAD napusti Beograd, u trajanju od deset dana. Što je i učinio.

Dokaz: uvid u Arhiv pomenute bolnice..Arhiv GSUP-a Beograd

Protiv NN počinioca GSUP-a Beograd, zbog nezakoniog lišavanja slobode i privođenja u pshijatrijsku ustanovu.

Tada je bio zaposlen u Fabrici lekova Galenika, Batajnički drum bb. GSUP Beograda u ulici 29 novembra je dostavio rukovodiocima Galenike dopis, da opravdaju njegovo otsustvovanje sa radnog mesta, za vreme dok je bio deportovan van Beograda, sa obrazloženjem da je u stanju duševne uznemirenosti u razgovoru sa stranom novinarkom iznosio neistine o samoupravnoj državi Jugoslaviji, kojom prilikom je priveden u P-.B.`` V.Vujić`` gde je odlučeno da se izvesno vreme pošalje na odmor u selo Uzovnica, odakle je poreklom njegov otac, sa zahtevom da mu budu opravdani dani odsustvovanja. Ovaj dopis su mu pokazali šef Pravne službe Galenike Savić i generaln direktor mgr Savićević. Čime je još jedanput bila zapečaćena njegova karijera u Galenici.

Uvid u Arhiv R.O. Galenika

Protiv NN počinioca GSUP-a Beograda zbog zlopotrebe i nezakoniog iznošenja ličnih podataka

13 marta 1984.godine posle posete u P.B.C.Z (Psihijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu), Milisavu Živanoviću, koji je tamo bio nekoliko godina zatočen zbog verbalnog delikta, žrtva zlopupotrebe psihijatrije u političke svrhe, prihvaćen kao `` zatvorenik savesti`` Amnesty International , London, tužioc je bio zadržan od stražara i sproveden u kancelariju direktora P.B.C.Z dr. Vukosava Vučkovića, psihijatra, koji ga je dva sata ispitivao u vezi aktivnosti po pitanju zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe, i motiva poseta Milisavu

Živanoviću. Tom prilikom mu je potpuno neosnovano vrlo strogo pretio nasilnim zadržavanjem uz eksplicitan poziv na Rešenje sudije a prekršaje iz 1977.godine, i da je sudski oglašen kao opasan državni neprijatelj, da se zauzima za ``Mađarone`` , Nemce i i Albance, za opasne državne neprijatelje, da blati samoupravnu Jugoslaviju u svetu, pokazao mu je Rešenje sudije za prekršaje opštine Rakovica iz 1977.godine.

Na sličan način je bio zadržavan u PBCZ još dva puta 13 marta 1984.godine posle posete u P.B.C.Z (Psihijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu), Milisavu Živanoviću,

http//enlite.org/sage/4.pdf, strane , strane 487 do489

Uvid u Arhiv P.B.C.Z.Beograd

Podnosi Krivičnu prijavu protiv direktora P.B.C.Z Vukosava Vuckovića zbog nezakoniog zadržavaja u prostorijama P.B.C.Z u Beograd u zastrašivanja, pretnji.

Pisac Dragoljub Ignjatović, je u Beogradu 15.3.1984 godine, napisao IZJAVU da su mu organi RSUP-a prilikom pritvaranja marta 1983.godine, doslovce izjavili: VAŠEG PRIJATELJA LUDAKA TOMISLAVA KRSMANOVIĆA ĆEMO UNIŠTITI".

Dokaz-kopija u prilogu

Protiv NN počinoca RSUP zbog pretnji podnosiocu Krivične prijave.

U svrhe upornih dokazivanja da nije duševni bolesnik ozvaničen Rešenjem sudije za prekršaje iz 1977 godine, decembra 1985.godine uručio je dr. Kosti Čavoškom, profesoru Pravnog fakulteta u Beogradu, dokumentaciju u vezi 40 ožalbenih slučajeva zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe, za Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja pri SANU-Srpske akademije nauke i umetnosti. Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja je 6 januara 1986.godine izdao saopštenje na osnovu te dokumentacije, u kome je ustvrdio da se u SFRJ zloupotrebljava psihijatrija da kažnjava političke neistomišljenike, da je tužioc takođe žrtva. Ovo saopštenje je imalo izuzetno snažan odjek u svetu, a donekle i u zemlji.

Dokaz: Saopštenje Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja od 6.01.1986.godine, na lnku http://enlite.org/sage/4.pdf.strana 616

Jedan od najtiražnijih listova u zemlji `` Večernje novosti`` je tim povodom 31.1.1986.godine negirao navode Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja SANU, detaljno iznoseći podatke o nekoliko ožalbenih slučajeva. Kojom prilikom je tužioc prikazan u jednom od najtiražnijih listova u zemlji Večernjim novostima, sa punim imenom i prezimenom, kao `` psihijatrijski pacijent-slučaj`, logično , na osnovu ništave sudske odluke iz 1977.godine. i nasilne hospitalizacije iz 1975.godine. Da bi tako kao ličnost i borac za ljudska prava bio blamiran u javnosti.

Dokaz tekst u listu `` Večernje novosti`` od 31.1.1986.godine, sa ovim podacima o tužiocu., na linku-. http://enlite.org/sage/4.pdf, strane 641 do 649.

Obratio se uredništvu `` Večernjim novostima `` ispravkom, na šta ima pravo po zakonu, a ova ispravka nije objavljena.

Dokaz Replika listu `` Večernje novosti`` od 3.2.1986.godine, koja nije bila objavljena, na linku -. http://enlite.org/sage/4.pdf.strana 662 do 666.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv glavnog i odgovornog urednika lista Večernje novosti zbog iznošenja neistina o njegovom zdravlju i neobjavljivanja replike, prava na ispravku.

Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja SANU se dana 9.6.1986.godine, obratio šefu države predočavajući da je tužioc žrtva čestih policijskih zlostavljanja, jer se zalaže protiv zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe.

http//enlite.org/sage/4.pdf, strane 695 do 697

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN organa SUP-a koji su ga protivno zakonu pritvarali.

Pokušaj gaženja sina i njegove majke Saopštenje od 6.6.1989 godine-kopija u prilogu.

Krivična prijava protiv NN počinioca.

Trećem opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu protiv Pošte 11200 Beograd od 20.8.1991 godine zbog zaplene 1.205 primeraka lista LJUDSKA PRAVA glasila Piokreta za zaštitu ljudskih prava čiji je inokosni organ Tomislav Krsmanović

Dokaz: kopija u prilogu

Podnosi Krivičnu prijavu protiv Pošte 11200 Beograd od 20.8.1991 godine zbog zaplene 1.205 primeraka lista LJUDSKA PRAVA glasila Pokreta za zaštitu ljudskih prava

Radna organizacija Galenika mu je kao moralno-politički nepodobnom zaposlenom, pritešnjena argumentima da mu dodeli stan, tendenciozno dodelila neuseljiv stan. Kao tužioc podstanar, je pokrenuo sudski postupak pred Trećim opštinskim sudom u Beogradu.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv rukovodioca Galenike koji su dodelili neuseljiv stan.

Fizički obračun sa sinom Milanom, saopštenje od 17 juna 1991 godine-kopija u prilogu.

Uznemiravanja sina Milana, od 14.10.1991 godine-kopija u prilogu.

Protiv NN počinioca saradnika SUP-a Beograd

Podnosilac Krivične prijave je 25.3.1992 godine podneo Krivičnom odeljenju Prvog opštinskog suda u Beogradu Krivičnu tužbu protiv saradnika SUP-a Srbije Tomislava Perišića koji ga je 7.3.1992 godine povredio u Beogradu na mitingu deviznih štediša, bez ikakvog povoda sa njegove strane.

Dokaz: kopija u prilogu.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv Tomislava Perišića koji ga je 7.3.1992 godine povredio u Beogradu na mitingu deviznih štediša u Beogradu

Maja 1993 godine Pokret za zaštitu ljudskih prava čiji je inokosni organ podnosilac Krivične prijave je publikovao BELU KNJIGU O ZAPLENI PREPISKE I SMETNJAMA U TELEFONIRANJU

Doklaz: kopija u prilogu

U prilogu kopije samo četiri od strane poštanskih organa rešene potražnice da preporučena pisma poslata od strane podnosioca Krivične prijave nisu stigla do primaoa. A takvih rešenih potražnica je bilo na desetine.

KRIVIČNA PRIJAVA Javnom tužiocu Prvog opštinskog suda u Beograd protiv Pošte1070, 11102, povodom navedenih rešenih potražnica o neuručenju pismenih pošiljki.

Dokaz: Kopija u prilogu

Podnosi Krivičnu prijavu protiv Pošti11070, 11102, zbog neuručenja pomenutih pisama.

Revoltiran sporošću, i po sopstvenom mišljenju pristrasnošću sudije, izjavio je da sudija nije pravičan. Zbog čega je protiv njega 25.1. 1995.godine, podneta krivična prijava. Ovaj dugi i zamorni postupak zbog verbalnog delikta je trajao sve do 1999.godine, uz usmene pretnje da će biti nasilno hospitalizovan na neodređeno vreme, kada je Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu VII K.br. 298/98 od 5.3.1999.godine, postupak obustavljen zbog zastarelosti..

Dokaz: Krivična prijava od 25.1.1995.godine

Dokaz-kopija u prilogu

Zatim podiže Optužni predlog 25.5.1995.godine, `` zbog uvrede suda``

Dokaz: kopija Optužni predlog 25.5.1995.godine, u prilogu

REŠENJE Vrhovnog suda Srbije .Kr.1460/96 , kopija u prilogu.

Dokaz: Rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu VII. K.br. 298/98 od 5.3.1999.godine,

http//enlite.org/sage/5.pdf, strana 424.

U prilogu kopija dopisa Odbora za ljudska prava UKS-Udruženja književnika Srbije kojim se zahteva prekid sudskog progona podnosioca Krivične prijave po Rešenju Prvog opštinskog suda u Beogradu VII. K.br. 298/98 od 5.3.1999.godine.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv -sudija Vrhovnog suda Srbije u Beogradu Aleksandra Rankovića, Nikole Miloševića i Dragomira Lelovca, što su doneli rešenje za vođenje krivičnog postupka protiv podnosioca Krivične prijave, zbog nenasilnog verbalnog delikta, -protiv Dušanke Dadić, zamenika javnog tužioca Trećeg opštinskog javnog tužilaštva iz Beograda KT Br. 92/95 od 19.5.1995 godine što je podnela Optužni predlog zbog verbalnog delikta protiv podnosioca krivične prijave, protiv Vesne Topić i Stojanke Arežine sudija Trećeg opštinskog suda , Zorana Perovića spisi Trećeg opštinskog suda u Beogradu P.br. 234/94, što su podnosioca krivične prijave tužile zbog verbalnog delikta

Štrajkovao glađu četiri puta, npr. septembra 1987 godine, pod pritiscima bio primoravan da se stalno seli. Dopis Odbora za zaštitu umetničkih sloboda Udruženja književnka Srbije od 18.9.1987 apelom da podnosilac Krivične prijave prekine štrajk glađu

Dokaz: kopija u prilogu.

Dokaz: http//enlite.org/sage/4.pdf, strane 820 do 824.dopisi UKS od 12.9.1987 godine, Obaveštenje javnosti br 1 od 31.8.1987 godine.

Omraza od 1975 se nastavljala. U Listu `` Večernje novosti`` od 11.3.1990.godine je izašao tekst. ČETVOROMESEČNO TELEFONSKO MALTRETIRANJE PORODICE KRSMANOVIĆ SA CERAKA II NE PRESTAJE-NEVOLJA ZBOG IMENA-«Novosti» od 11. 3. 1990 godine) Sud na njegov podnesak nije reagovao, niti je medij objavio ispravku.

Tekst iz lista Večernje novosti u prilogu kopija

Krivična prijava protiv glavnog i odgovornog urednika lista Večernje novosti što je odbio da objavi repliku podnosioca Krivične prijave i što je objavio uvredljiv tekst o ličnosti piodnosioca Krivične prijave

13 juna 1990.godine je održan miting opozicije ispred zgrade RTS Beogradu, takođe je bio govornik, zbog čega je protiv njega podnešena prekršajna prijava Sudiji za prekršaje Stari grad, sa obrazloženjem da je počinio verbalno delo, da je to činio i ranije. kao i Kosta Čavoški, Leon Koen, i drugi. Nastao je metež kojom prilikom su bili lakše povređeni Dragoljub Mićunović i književnik Borislav Pekić. Sa nekoliko prisutnih je priveden u prostorije GSUP-a i zadržan do sledećeg dana.

Dopis Republičkom ministru unutrašnjih poslova Radmilu Bogdanoviću od 9.4.1991 godine, povodom pretnji ubistvom, kopija u prilogu

Dopis Socijalističkoj partiji i poslanicima opozicije u Skupštini Srbije od 13.5.1991 godine-TOMISLAV KRSMANOVIC SVUGDE ISTERIVAN IZ STANOVA, kopija u prilogu.

Žarko Arsić, organ GSUP-a i Veljko Vukotić , su ga 2.11.1995.godine, lišili na kratko slobode

Krivična prijava od 15.11.1995 godine, kopija u prilogu.

Dokaz: http//enlite.org/sage/5.pdf, strane 470 do 472

Podnosi Krivičnu prijavu protiv Žarka Arsića i Veljka Vukotića

Saopštenje Provala u stan Tomislava Krsmanovića od 25 maja 1996 godine

Dokaz: kopija u prilogu

Saopštenje od 27.9.1996 godine o provali i pljački prostorija Pokreta za zaštitu ljudskih prava, kopija u prilogu.

Krivična prijava Tomislava Krsmanovića protiv NN počinioca od 3.6.1996 godine koji su 24 maja 1994 godine izvršili oružanu pljačku u stanu njegovog sina Milana i njegove majke

Dokaz-kopija u prilogu.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN počinioca zbog provalne pljačke prostorija Pokreta za zaštitu ljudskih prava i koji su 24 maja 1994 godine izvršili oružanu pljačku u stanu njegovog sina Milana i njegove majke

Dana 18.9.1997.godine, tužilac se vratio u svoj stan na adresi Stanka Paunovića 70 u Beogradu, sa stranačke izborne promocije na RTV Politika, gde je nastupao kao predsednik političke stranke Pokret za zaštitu ljudskih prava, čiji je bio kandidat za poslanika na izborima, kojom prilikom se žalio na produžene zloupotrebe sa psihijatrijskom dijagnozom, da u psihijatrijskim bolnicama ima onih kojima tamo nije mesto, ukazao je da je žrtva političkih progona koji traju od 1975.godine, zaključivši da su nepoštovanja ljudskih prava u Srbiji raširena.

U stanu je bio zajedno sa njegovom poznanicom Desankom Mitanovski, verskom aktivistkinjom, kada su oko 21 čas i 30 minuta ušle u stan dve mlade i snažne muške osobe u civilu, i uz jarosne uzvike:``To je taj paranoičar što blati na televiziji``, ustremili se ka njemu pesnicama ugurnuvši ga u kupatilo i odgurnuvši snažno naglavačke u kadu. Dobacujući mu vrlo pretećи:``Ludače, ukoliko nekome kažeš za ovo bićeš ubijen``. Posle čega su se udaljili.

Povređen, sav u krvi koja je lila iz rana u predelu čela i lica, uz pomoć prisutne Desanke, je obavio glavu peškirom, uspeli su da pozovu Hitnu pomoć, koja je odmah došla i prevezla ga u bolnicu. Komšije su čule larmu u stanu, dolazile su na vrata i uznemirene videle ga krvavog.

U Urgentnom centru je neurohirurg obavio dva puta rentgentski snimak povrede (oba puta nejasan). Zatim je upućen na Kliniku ORL-HITNO, gde je rana zašivena (broj protokola 10104, datum 18.0.997). Lekar nije hteo da ga sasluša dovoljno, izjavio je da je snimak nejasan. Sutradan je primio u DZ ``B. Kidrič`` (Lomina ulica, dr Martinović) injekciju protiv tetanusa i antibiotike, i upućen na dalji tretman u kliniku gde je već bio primljen. Izgubio mnogo krvi i povreda je, iako lakša, vrlo delikatna, da je udarac bio santimetar više, ishod bi mogao biti koban.-rekao mu je lekar.

Na delu je brutalan teroristički obračun sa političkom pozadinom, nad liderom političke stranke Pokreta za zaštitu ljudskih prava, uz poziv na dokumenta kojim je još 1970-ih godina oglašen ludim i državnim neprijateljem. Nastao upravo posle pojavljivanja na medijima, posle više upozorenja, upada u stan u toku predizbornih aktivnosti, stavljanja van upotrebe novog faks aparata, pisaće mašine, telefona. I ovaj pokušaj ubistva je još jedan dokaz da se zloupotrebe organa tužene prema mjemu sprovedene 1975.godine, imaju svoje dejstvo i u 1997.godini, iako su oglašene nistavim Rešenjem o rehabilitaciji, imale su štetne posledice.

Krivična tužba Drugom opštinskom sudu u Beogradu od 2.12.1997 godine, kopija u prilogu.

Kopije Medicinske dokumentacije, 4 dokumenta, u prilogu.

Dokaz: kopija IZJAVE Desanke Mitanovski u prilogu-

Usled povrede od jačine udarca nije mogao pokretati levu obrvu, koja je pala ka oku, što se od dana povrede progresivno pogoršava. Posledice udarca snosi dan danas.

Dokaz: Kopija u prilogu Nalaz doktora Radmila Roncevica profesora univerziteta, Samostalna lekarska ordinacija opšte medicine, od 21.01.2014 o ozbiljnoj povredi lica i slepoočnice.

Dokazi: http//enlite.org/sage/5.pdf, strane 638 do 641

Podnosi Krivičnu prijavu protivNN počinioca, i NN sudija Drugog opštinskog suda u Beogradu koji su odbili da postupe po podnesku od 2.12.1997 godine,

Protiv njega je vođen 1998.godine prekršajni postupak pred Sudijom za prekršaje opštine Voždovac `` zbog obznanjivanja Medicinske deklaracije``. u kojoj se pozivao na zloupotrebe psihijatrije nad njim od 1975.godine do tada, i na raširenu praksu psihijatrijskih zloupotreba.

Dokaz: kopija dopisa Sudiji za prekršaje opštine Voždovac od 21.1.1998 godine.

Protiv sudije za prekršaje Opštine Voždovac što je podnosioca Krivične prijave gonio zbog nenasilnog izraženog mišljenja.

Najznačajnija medija u zemlji su na velika zvona oglasila 13,14 i 15 januara 1999.godine saopštenje Kabineta Slobodana Miloševića da je `` Tomislav Krsmanović strani plaćenik CIA, i izdajnik, državni neprijatelj, poznat dugi niz godina državnim organima ``, ``psihijatrijski slučaj``, što je bio poziv na linč. Što su prenela mas medija Srbije, tužiočev demanti nije objavljen..

Dokaz: u prilogu kopija Krivične prijave Javnom tužiocu Beograda od 28.1.1999 godine protiv odgovornih urednika pojedinih medija koja su objavila ovo saopštenje Kabineta Slobodana Miloševića

Dokazi: http//enlite.org/sage/5.pdf, strane 762 do 765

Podnosi Krivičnu prijavu protiv: Glavni i,odgovorni urednici TV Telekom, TV Beograd Radio Beograda Prvi i Drugi program, Radio o Politika, Dnevnik-Novi Sad, Tanjug, Radio 202, Ratka Markovića i Milana Bojića, Vlade Srbije, zbog krivičnih dela lažnog informisanja, neobjavljivanja ispravke i klevete. Zato što su uzastopno dana 13,14 i 15 januara ove godine preneli saopštenje Vlade Srbije koje su pročitali Ratko Marković i Milan Bojić, prema kome je u dužem izlaganju o navodnom tajnom dokumentu CIA , rečeno između ostaloga, da CIA finansira pojedine opozicione stranke koncentrisane u Savezu za promene, i organizacije za zaštitu ljudskih prava, uključujući i Pokret za zaštitu ljudskih prava, čiji je predsednik i ovlašćeno lice.podnosilac ove prijave. A sve sa ciljem da ove organizacije koje sačinjavaju izdajnici i strani plaćenici, tako čineći žele da sruše državu i da rade protiv nacionalnih interesa. Ovako čineći navedeni urednici medija su počinili krivična dela prenošenja neistinitih informacija, klevete, i ne obavljivanja ispravke, jer nisu objavili ISPRAVKU poslatu 21.1.1999 godine. Pokret za zaštitu ljudskih prava nikad,i ni od koga, nije dobio bilo kakvu finansijsku pomoć .A što se može proveriti, podmosilav krivicne prijave nema nikakvu ni pokretnu ni nepokretnu imovinu, ima mali stan i malaprimanja.

19 marta 1999.godine američka NGO ISIL sada LI (www.isil.org),dodelila mu je u Parlamentu Danske u Kopenhagenu, prestižno priznnje Bruce Evoy Memorial Award, kao žrtvi zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe, svetski priznatom ekspertu za zloupotrebu psihijatrije u političke svrhe, i u znak priznanja za publikovanje libertarijanskih knjiga na 8 balkanskih jezika.

Dokazi: kopija TOMISLAV KRSMANOVIC HONORED Serbian Human Right Activist Wins Evoy Award, www.isil.org. Freedom Network News March/April 1999.. (www.isil.org;

http://www.jonathangullible.com/newsletters,
http://www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524).), njegov govor u Parlmentu Danske .

Dragan Zdravković iz Beograda, zvani Panter, poznati diler droge i saradnik MUP-a Srbije, je se uz logističku podršku OUP (policije) Stari Grad, ulica Majke Jevrosime, 2.4.2000 godine, oko 17 časova i 30 minuta nasilno uselio u prostoriju u ul. Visokog Stevana 11 u Beogradu u kojoj se nalazila stranačka arhiva Pokreta za zaštitu ljudskih prava, čiji je predsednik podnosilac Krivične prijave, i njegova lična arhiva. Ova podrumska prostorija je deo stana Noleta Lekaja, ul.Visokog Stevana broj 11, Beograd, koji je pravni titular, inače član Saveta Pokreta za zaštitu ljudskih prava.

Tom prilikom je zaplenjeno, a potom odneto velikim kamionom u nepoznatom pravcu, sve što je tužilac dotada stvarao, nad njim je tada počinjen monstruozan duhovni zločin, brisanje memorije, između ostaloga zaplenjeni su rukopisi njegovih 20 neobjavljenih knjiga, što je ravno srednjevekovnom spaljivanju jeretičkih knjiga. Policija je tada zaplenila ličnu arhivu tužioca sa svim vrlo brojnim dokumentima u vezi delikata organa tužene od 1970-ih, i ranije, sve do tada, više hiljada dosijea žalioca na povrede zakonskih prava, sa vrlo kompromitujućim podacima o pojedinim organima tužene..

ZAPISNIK od 9.10.2000 godine, kopija u prilogu

Da bi tako uklonila dokaze.

Zaplenjeno je tom prilikom 2.000,oo primeraka knjige uglednih američkih naučnika i savetnika Bele kuće profesora Havaji univerziteta Kena Skulanda `` Avanture Džonatana Galibla`` i Meri Ruvart `` Isceljenje našeg sveta``, koje je podnosilac ove Predstavke publikovao na više balkanskih jezika, zbog čega je bio izložen dodatnim progonima, uz optužbe da je `` agent CIA od povratka iz Belgije 1971.godine``.u zemlji publikuje američku subverzivnu literaturu``.(http://www.jonathangullible.com/newsletters, http://www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524).

Tom prilikom je podnosilac KRIVIČNE PRIJAVE nezakonito lišen stotinak časopisa domaćih i stranih, gde su bili publikovani njegovi stručni i naučni radovi, odneti su razni audio vizuelni materijali o organizaciji, medija nastupanjima, mitinzima itd, veći broj njegovih tekstova i neobjavljenih naučnih radova, celokupna vrlo bogata lična prepiska, uključujući i prepisku sa pojedinim značajnim svetskim ličnostima, državnicima, šefovima država, književnicima, naučnicima, prepiska organizacije, hiljade saopštenja, nekoliko hiljada primeraka nekoliko brojeva lista Ljudska prava, više knjiga marketinga, istraživanja tržišta, megafon, tranzistor, pisaća mašina, čak i lične fotografije.

Uprkos preduzetih radnji i svih potrebnih zakonom predviđenih blagovremenih i primerenih podnesaka za PRIVREMENU MERU, uz očigledne dokaze i svedočenja svedoka, Prvi opštinski sud umesto da reaguje ODMAH, je rastezao godinu dana. Onda je stvar preneta Četvrtom opštinskom sudu, koji je takođe rastezao, sudovi do danas nisu omogućili da se vrati oduzeto, arhiva još nije vraćena, sudovi odugovlače i odbijaju da postupe po zakonu. Stvar je stigla do Vrhovnog suda Srbije kome je podneo Reviziju 5.04.2012.godine, protiv Rešenja osnovnog suda u Beogradu Posl.broj 10 I 10133/2010 od 21.3.2012.godine. Prvi osnovni sud je odbacio Reviziju dana 24.04.2012.godine.

Dokazi na linku- http://enlite.org/sage/4.pdf.strana 1004 i 1005, 1007-1013, ,

Tužilac je u pomenutoj tužbi za primenu hitne privremene mere istakao da postoji opasnost da tuženi otuđi ili uništi nezakonito prisvojenu arhivu, te je zahtevao od suda da preduzme najhitnije mere, kako zakon propisuje da se ista vrati neoštećena, ukazujući da ova provalna krađa ima svoju političku dimenziju, jer je Pokret za zaštitu ljudskih prava politička organizacija, čiji je on legitimni predsednik, i arhiva je zaplenjena od policijskog saradnika Zdravkovića uz logističku podršku organa MUP-a Stari grad . Ujedno je tužilac ukazao sudu da je izložen pretnjama ubistvom Zdravkovića i drugih, zbog ove krađe.

Prvi opštinski sud u Beogradu XX.P.br.2083/2000 dana 7.2.2001 godine donosi REŠENJE O SMETANJU POSEDA.. Prvi opštinski sud P.br.2082/200 dana 25.05.2001.godine, doneo je Presudu zbog izostanka, usvojio tužbeni zahtev tužioca da mu Dragan Zdravković vrati otuđenu arhivu..

Prvi opštinski sud je doneo dve odluke u tužiočevu korist ali neblagovremeno, umesto najhitnije uz primenu privremene mere, prvo ročište je zakazano tek nakon pet meseci, ročište je otkazivano tri puta "zbog nedolaska optuženog", pozivari suda nisu navodno ni jednom mogli da uruče tuženom Zdravkoviću poziv za ročište, dostava nije izvršena u skladu sa članom.144 Zakona o parničnom postupku, koji reguliše situaciju u kojoj tuženi očigledno izbegava primanje poziva, sud se izgovarao uporno da se odlaže ročišta jer navodno ne mogu da uruče Zdravkoviću poziv, a on je stalno bio po ceo dan na navedenoj adresi gde je pretio Lekaju i tužiocu ubistvom i sprečavao da se približe mestu gde je bila arhiva, družeći se vrlo često sa inspektorom MUP-a .....

U međuvremenu je došao veliki kamion MUP-a Srbije i arhivu odvezao u nepoznatom pravcu.

Zbog neprimene privremene mere od strane Prvog opštinskog suda u Beogradu, umesto da reaguje blagovremeno da se spreči otuđenje arhive, sud je svojim odugovlačenjem omogućio Zdravkoviću i saradnicima OUP Stari grad da arhivu odvezu u nepoznatom pravcu.

Četvrti opštinski sud je trebao da iseli Dragana Zdravkovića blagovremeno po rešenjima Prvog opštinskog suda, to nije učinio, nego tek 6.12.2001 godine, umesto da je to učinjeno još aprila 2000 u skladu sa zahtevom za izricanjem PRIVREMENE MERE. jer je privremena mera pravni podnesak koji zahteva urgentnu sudsku meru.

Povrh svega, Zdravković prilikom napuštanja prostorije nije vratio stvari koje je zaplenio, jer je kamion arhivu odneo pre toga, a na osnovu svedočenja Noleta Lekaja, ulica Visokog Stevana broj 11, Beograd.

Arhiva se nalazi u prostorijama MUP-a, koji odbija da je vrati tužiocu.

Prema saznanjima tužioca narkodiler Zdravković, zvani Panter, je ubijen u ulici Džordža Vašingtona u Beogradu u uličnom obračunu kriminalaca.

Dragan Zdravković mu šalje pismo pretnjom ubistvom. Dokazi na linku- http://enlite.org/sage/5.pdf.strana 1191

Dokazi na linku- http://enlite.org/sage/4.pdf.strana 1004 i 1005, 1007-1013, ,

Krivična prijava protiv Dragana Zdravkovića, Visokog Stevana broj 11, Beograd, protiv NN počinioca MUP-a Srbije, organa Policijske stanice Stari grad, sudija Prvog opštinskog suda u Beogradu koji nisu postupili po zakonu.

Tužilac se obratio oktobra 2001.godine Unesku, Pariz- Ref: LA/CR/2001/553 Communication No: 1015/2001.Etat concerne: Yougoslavie, žalbom na pretnje nasilnom hospitalizacijom, na oduzimanje knjiga i arhive, na nezakonito odbijanje nanade štete.

Unesko je odbio žalbu, pozivajući se na sudsku i medicinsku dokumentaciju primljenu od organa tužene, gde se ponovo iznose netačnosti o mentalnom zdravlju tužioca, da je bolestan od `` šizofrenije``. Unesco je u svojim izveštajima širom planete obznanio ovaj nalaz i tužiocu kao uglednom javnom stvaraocu naneo ogromne štete, njegovom ugledu i kredibilitetu u svetu. I njegovom rođenom bratu dr. Veliboru Krsmanoviću, profesoru Univerziteta u Lionu, u penziji,poznatom naučniku, i članu SANU, po pozivu. Još veće štete su prouzrokovane u zemlji, organi tužene ohrabreni spoljnom podrškom, su intenzivirali progone tuženoga, što se vidi iz dosijea.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv tužene koja je obmanula Unesco o duševnom zdravlju podnosioca Krivične prijave, jer je Sudsko-psihijatrijski odbor Medicinskog fakulteta u Beogradu. tužioca 20.4.1982.godine proglasio uračunljivim. Dokaz: Nalaz Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982.godine,

Preduzeće za telekomunikacije Telekom Beograd svojim dopisom od 27.10.2004 godine obaveštava podnosioca Krivične prijave da je po njegovoj žalbi na telefonska uznemiravanja postavljen lovac, da su ustanovljeni zlonamerni pozivi.

Dokaz: kopija dopisa u prilogu

Ista ustanova ga je svojim dopisom od 3.8.2005 godine opet obavestila o zlonamernim pozivima

Dokaz: kopija dopisa u prlogu.

Podnosilac Krivične prijave je 19.9.2oo5 godine podneo Krivičnu prijavu protiv NN počinioca

Dokaz: kopija u prilogu

Ustanovljeno je da je to bio Veljko Vukotić, organ SUP-a

Podnosi Krivičnu prijavu protiv Veljka Vukotića, Suvoborska ulica u Beogradu, koji je nedeljama uznemiravao telefonom podnosioca Krivične prijave, budio ga noću, pretio ubistvom. Telekom Srbija Izvršna jedinica Beograd, izvršna direkcija 1, njihov broj : 118252/05 od 03.8.2005 godine, je obavestila podnosioca Krivične prijave da je postavila lovca u vremenskom periodu od 01.10.2004 do 19.10.2004 godine, i od 05.7.2005 do25.7.2005 godine, i da je ustanovila da je navedeno delo počinio pomenuti Veljko Vukotić, saradnik Službe državne bezbednosti

18 maja 2007 godine je dobio pretnju smrću

Dokaz: kopija u prilogu.

Aprila 2004. godine, u dogovoru s načelnicima Opšine Ljubovija, započeo je da radi na unapređenju turizma u regiji. radio je 12 godina, celo vreme su ga u radu ometali navedeni počinitelji organa tužene. Kako bi sprečio sabotere, bio je prisiljen da ide na sud, da plaća sudske takse i advokatske usluge, da gubi vreme, novac i energiju , bio je podvrgnut drastičnom stresu.

Dokaz: www.tomslavkrsmanovic.com.

Od 2004. godine je uložio ogroman trud, vreme i energiju u razvoj turizma u opštini Ljubovija, Zapadna Srbija. Uprkos naporima za opšte dobro, ometali su ga organi tužene.

Dokaz: kopija dopisa čelnicima države i državnim organima -ONEMOGUĆEN SAM SE BAVITI RAZVOJ TURIZMA NA DRINI 28.08.2006.

Podnosi krivičnu prijavu protiv počiniocaNN tuženog organa, koji ga je ometao u radu na razvoju turizma na području opštine Ljubovija..

Podnosilac Krivične prijave podnosi prijavu protiv počinioca NN organa tužene, koji su opstruirali podnosioca Kriivične prijave u njegovom radu na razvoju turizma u Opštini Ljubovija od 2004 do 2017 godine, tako što su mu povremeno isključivali telefon, faks, pravilí smetnje u slanju emajl poruka, pretili mu i vređali ga preko interneta, sistematski ga izlagalai merama odbrane, gubljenju vremene, energije novca, stvarali neizmeran stres, da ga tako ometu

Policijska uprava Beograda se 28.2.2008 godine pozvala na falsifikovan nalaz Zavoda za mentalno zdravlje P.B "Laza Lazarević" od 1 jula 1975 godine, na osnovu koga je doneto oglašeno ništavim rešenje Sudije za prekršaje Opštine Rakovica Up.br. 1613/77 od 01.09.1977, zahtevajući da podnosilac Krivicne prijave pod HITNO bude nasilno hospitalizovan ``jer piše politička saopštenja``. Tužioc je od 2008 do 2013 godine bio pod stalnom opsadom Policijske uprave Beograda, koja je zahtevala da se javi radi smeštaja u psihijatrijski azilum, sve do zvučnog lupanja u vrata i uznemirenja suseda duboko u noć, sa ludačkom košuljom u rukama organa policije. Tužioc je živeo skoro pet godina u vrlo intenzivnom strahu da ne budem ponovo nasilno hospitalizovan na neodređeno vreme..

Velizar Pavlović, pravnik i predsednik tadašnjeg Odbora za ljudska prava DSS, nekadašnji član Pokreta za zaštitu ljudskih prava, čiji je podnosilac Krivicne prijave predsednik, u njihovim prostorijama ulica Pariska broj 13, 11.000 Beograd, mu je pokazao faksimil dopisa Policijske uprave grada Beograda od 28.2.2008 godine sa psihijatrijskim nalazom P.B'' Laza Lazarević'' iz 1975 godine, da je neuračunljiv duševni bolesnik od paranoidne šizofrenije, kojim je pokrenut hitan postupak da bude lišen slobode i smešten u psihijatrijsku bolnicu na neodređeno vreme, zbog pisanja saopštenja i zahteva za poštovanje prava..

Iako je podnosilac Krivične prijave , kao što je prikazano , Nalazom Sudsko-medicinskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982.godine, upućen Petom opštinskom sudu u Beogradu. - http//enlite.org/sage/4.pdf, strane 353 do strane 367, ocenjen kao duševno zdrav, uračunljiv.

Od 2008 do 2013 godine , dakle i posle datuma donošenja Rešenja o rehbailitaciji iz 2012.godine, bio je izložen nasilju Policijske uprave grada Beograda sa namerom da bude utamničen na neodređeno vreme u psihijatrijski azilum.

Dokaz: Krivična prijava Javnom tužiocu Prvog osnovnog suda u Beogradu i od 1.09.2011 godine, kopija u prilogu, PONOVO POZIVI NA INFORMATIVNE RAZGOVORE od 5.12.2011 godine. Dva poziva MUP-a Srbije na razgovore

.http://enlite.org/Toma/Bela_knjiga_Policijska_maltretiranja.pdf, saslušanje svedoka Velizara Pavlovića, DSS, Pariska 13, Beograd. . Uvid u faksimil, u Arhivu Policijske uprave Beograda..

Podnosi Krivičnu prijavu protiv organa N.N organa Policijske uprave Beograda, čiji se lični podaci nalaze u Arhivi Policijske uprave Beograda i u priloženim dokumentima..

Sudski veštak psihijatar dr.Stevan Petrović, je se u vezi podnosioca Krivične prijave obratio nadležnim državnim organima dopisom naslovljenim sa UDRUŽENI KRIMINAL UGROŽAVA ZDRAVLJE TOMISLAVA KRSMANOVIĆA

Dokaz: kopija u prilogu

Prepiska je često oduzimana u navedenom vremenskom intervalu, o čemu svedoče kopije povratnica pošte, bilo je uznemiravanja telefonskim pretnjama.

Dokazi o obaveštenjima Telekoma, opstrukcijama ličnog računara i faksa.

http://enlite.org /Toma/Bela_kniga_O_ opstrukcijama_telekomunikacija_i_interneta.pdf.

Telefon mu je bio isključivan, a danas mu je pravo korišcenja telefona povremeno ograničeno, držan je u izolaciji. Neki mu se žale da ga ne mogu dobiti na fiksni telefon, ili se javlja glas - NIJE OVDE, a živi sam. U nekoliko navrata uništen mu je ličcni računar, knjige na kojima je godinama radio zauvek su nestajale.

Trenutno se pojavljuje na YouTube TV-u, govori o najnovijoj knjizi Briselski dvojnik, dao je telefonski broj i adresu e-pošte. nekoliko upornih ljudi došlo je na vrata njegovog stana - ŠTO JE SA TVOJIM TELEFONIMA I KOMPJUTEROM, niko ne odgovara. Čak i sa sinom ima problema sa korišcenju internet poruka. Šalje literarne radove na literarne konkurse, provere su pokazale da mnogi od njih nikada nisu primili njegove poruke

Podnosilac Krivične prijave poseduje lični kompjuter od 1997, kada je otišao u penziju i kupio od otpremnina jedan nov kompjuter. Smetnje u upotrebi PC od strane organa tužene su se dešavale u prikazanim okolnostima, koje su povremeno bile česte, to je bio svakodnevni istinski stres, uzimanje vremena, energije, novca za popravke, što se sastojalo u upadima u sistem, prekidima, krađi vremena, nestajanju fajlova sa više hiljada poruka, prepiske, resetovanja, usporavanja, poruke ne stižu do destinatera, ili one koje su njemu poslate, izazivanje kvarova, zloupotrebe diskusione grupe Ljudska prava čiji je Tužioc bio moderator na kojoj je imalo oko 400 učesnika, itd. Tužilac je se godinama obraćao nadležnim državnim organima i sudovima, sa pouzdanim dokazima, i pozivima na svedoke i provajdere, bez ikakvog rezultata.

Dokaz: na sajtu- -1.Bela knjiga o opstrukcijama kompjutera i interneta- http://enlite.org/bela/04.doc.

Saradnici tužene, simpatizeri Slobodana Miloševića,Tita, pripadnici svakojakih lokalnih mafija, su ga od 1997.godine, od kada je u posedu ličnog računara, uporno vređali, klevetali, slali viruse, ili mu pretili izolacijom u psihijatrijski azilum, fizičkom likvidacijom: u poruci na srpskim forumima od 7 decembra 2005.godine, izvesni M. K.ga optužuju da je cionista i da je izdao srpsku omladinu koju obmanjuje, treba ga na lomaču; 28 decembra 2005.godine, mu je poslata poruka pretnjom da će biti napadnut u stanu; na sličan način je tužiocu 18.9.1997.godine, bio nagovešten fizički obračun u njegovom stanu, koji se i dogodio ; 29.decembra 2005.godine, izvesna osoba (čiji otac je bio uticajni penzionisani organ vlasti, sa kojom tužilac sada ima korektne odnose), ona je tada bila članica Glavnog odbora SRS-Srpske radikalne stranke, bliska pojedincima iz podzemlja, tada pripadnica zloglasnog Rakovičkog klanaa (ona i podnosilac Predstavke su susedi, sada su njihovi odnosi popravljeni i korektni) ga je godinama uznemiravala , klevetala ga javno, pretila mu ludnicom i fizičkim obračunom, ili likvidacijom, zato što je on po njoj ``izdajnik``,` ` agent CIA``, ``što neosnovano optužuje one koji ne krše ljudska prava``.

Dokaz:na linku- http://enlite.org/sage/5.pdf.od strane 1563 do 1568

31.1.2011 se obratio Odeljenju za nadzor rada sudova u vezi pretnji od strane navedenih osoba, kopija u prilogu

U prilogu kopije uvredljivih emajla poruka sa pretnjama ubistvom od 2005 do 2011 godine, na četiri strane

U prilogu IZJAVA svedoka Zorana Dimitrijevića, provajdera Beograd host, kompjuterskog eksperta, od 3.2.2009 godine, (koja nije overena u sudu, tužilac predlaže saslušanje Dimitrijevića), koji je bio prisutan kada je nestalo više hiljada fajlova, neko ih je otuđio upadom računar tužioca, tužilac predlaže da sud sasluša na ovu njegovu tvrdnju ovoga svedoka iz Grocke, dr.A.Kostića br.13.

IZJAVA

``Ja dole potpisani Zoran Dimitrijević, iz Grocke, dr.A.Kostića br.13, izjavljujem pod punom moralnom i krivičnom odgovornošću, da sam prilikom rada na kompjuteru Tomislava Krsmanovića iz Beograda, Stanka Paunovića 70, bio svedok i očevidac, da dok smo zajedno radili na kompjuteru dana 26.1.2009 godine, negde oko 16 časova, da je došlo iznenada do logički neobjašnjivog nestanka fajlova Inboks, Sent, Dilit, sa naloga Pokret, Tom, Buks, i drugih , sa više desetina hiljada poruka. Čime je vlasnik kompjutera Krsmanović pretrpeo značajne štete. Isto se ponovilo 2.2.2009 godine, kada je pred njima nestao fajl BIOGRAFIJA sa SAJTA TOMISLAV KRSMANOVIĆ. Ja sam priznati ekspert za rad sa računarima, imam dvadeset godina iskustva na tom poslu, vlasnik sam firme i provajdera BGD. HOST. Izjavljujem da je na delu zloupotreba lokalnih štetočinskih hakera, koji su to učinili smišljeno, sa namerom da Krsmanovića političkog neistomišljenika oštete. Svedočim da se to Krsmanoviću dešavalo i ranije u više navrata. Zna se ko u Srbiji može nadzoravati rad kompjutera i interneta, u vezi čega se Krsmanović obraćao sudovima i nadležnim državnim

organima, nažalost bezuspešno. Spreman sam da u vezi ove krađe sa kompjutera svedočim gde to zatreba.''

Podnosi Krivičnu prijavu protiv počinioca i NN lica.

Bio je nezakonito lišavan prava na korišćenje ustavnog i zakonskog prava na slobodu udruživanja, pionir borbe za ljudska prava u Jugoslaviji, osnovao prvi jugoslovenski neformalni odbor za ljudska prava 1 marta 1975.godine, i među prvima osnivač političke Stranke ljudskih prava-Pokret za zaštitu ljudskih prava septembra 1990-godine, bio kandidat za predsednika i poslanika, lišavan prava na ravnopravno učešće na izborima, jer je bio izložen žestokim opisanim progonima, predstavljen lažno u javnosti kao opasan državni neprijatelj, neuračunljiv duševni bolesnik još od 1975, ,onemogućavan na izborima da prikuplja izbornu dokumentaciju, da agituje, nastupa u medijima, izložen fizičkim nasrtajima, pretnjama, ucenama, zapleni prepiske i izborne

Dokazi: http//enlite.org/sage/4.pdf, strane 1224 do strane 1228, 1230 do strane 1231, od strane 1257 do strane 1266,, strana 1293,, strane 1372 do strane 1374, strane 1391 do strane 1395,

Podnosi Krivičnu prijavu protiv navedenih organa tužene počinioca. Protiv sudija Apelacionog suda u Beogradu Tamare Uzelac Đurovic, Dobrile Strajina i Sanje Lekić, u predmetu Gz,br. 1321/11 od 13.12.2011, kopija u prilogu. zbog nezakonite odluke, jer su u inkriminisanoj Presudi ustvrdili da je tužena osporila osnovanost Žalbe podnosioca Krivične prijave kao zastarelu i istakli navodni nedostatak pasivne legiimacije. Ne može se govoriti o zastarevanju jer se radi o produženom krivičnom delu.

Protiv sudija Vrhovnog kasacionopg suda u Beogradu Vesne Popović, Milomira Nikolića i Lilje Đukić, u predmetu Rev.386/12, od 5.07.2012 g, kopija u prilogu, zbog nezakonite Presude odbili Reviziju podnosioca Krivične prijave, jer ističu klauzuku zastarelosti

Protiv sudija Apelacionog suda u Beogradu Zorice Đaković, dr Dragice Popesku i Svetlane Pavić, u predmetu G\.z 24/30 /16 od 13.10.2016, kopija u prilogu, zbog nezakonite odluke,.ističući da pobrojani događaji od strane tužioca ne proističu iz događaja za koji je tužilac rehabilitovan odlukom Višeg suda o rehabilitaciji od 14.12.2012 godine. U podnetim činjenicama i dokumentima su izneti dokazi da proističu iz događaja za koji je tužilac rehabilitovan odlukom Višeg suda o rehabilitaciji od 14.12.2012 godine. Što je potvrđeno i kasnijim sudskim odlukama u korist podnosioca Krivične prijave.

Podnosi Krivičnu prijavu :protiv Vesne Miljuš, sudije Višeg suda u Beogradu, Timočka broj 15, 11000 Beograd., u predmetu 7 P 358/2015 od 29.12.2015, radi primene mera predviđenih članovima 89, 90, 91 i 92 Zakona o sudijama, i sankcija Krivičnog sakonika Srbije, zbog Zloupotrebe službenog položaja iz člana 359 KZ Srbije, Kršenja zakona od strane sudije iz člana 360 KZ Srbije, i Nesavesnog rada u službi iz člana 361 KZ Srbije.

Tužena sudija Višeg suda u Beogradu Vesna Miljuš je u predmetu 7 P 358/2015 dana 29.decembra 2015.godine, donela PRESUDU u parnici tužioca Tomislava Krsmanovića protiv tužene Republike Srbije, radi rehabilitacionog obeštećenja, vrednost spora 6.000.000,00 dinara, i renta u iznosu od 8.050,oo dinara , kojom se tužena Republika Srbija obavezuje da tužiocu Tomislavu Krsmanoviću radi zahtevanog rehabilitacionog obeštećenja, na ime

naknade nematerijalne štete, a po osnovu rehabilitacionog obeštećenja isplati iznos od 50.000, oo. dinara., odbijajući u potpunosti zahtev za naknadu materijalne štete i rente. U pobijanoj presudi, Viši sud na strani 9 zaključuje u vezi dodeljene naknade nematerijalne štete visine od 50,000.oo dinara, da imajući u vidu značaj, karakter, mesto i vreme učinjenih dela, sud nalazi da isti nisu takve težine, niti su izazvale takve posledice kod tužioca, da bi iziskivale dosuđivanje veće naknade od one koja je dosuđena``.

Tužiocu je decenijama bio uništavan život. Bio je kontinuelno osuđivan za verbalna nenasilna dela ili podvrgavan višegodišnjim sudskim istragama zbog istih razloga, bio žrtva poziva na linč preko medija, fizičkih obračuna, pokušaja ubistva, pljacki..

Za nekoliko ogrebotina mačke po licu, odredi se naknada štete od 150.000, oo dinara, a za višedecenijsko uništavanje pukog života tužioca i njegove porodice samo 50.000.oo dinara, ?

Tužilac je u vremenskom periodu od 1975 do donošenja Rešenja o rehabilitaciji Višeg suda u Beogradu Reh.br. 82/10 od 14 decembra 2012.godine, bio veliki broj puta lišavan slobode .

Okrivljena sudija tvrdi da tužilac nije bio pritvaran, što je uslov za naknadu štete po ovom osnovu. Iako su u ovoj žalbi dati dokazi da je bio više puta pritvaran, bez da je bio osuđen od suda na vremensku kaznu zatvora, iako nije boravio u zatvorskoj ustanovi, nego po kazni bio utamničen u psihijatrijskoj bolnici.(Rešenje o rehabilitaciji, str. 8, pasus 5). Ona polazi od pogrešne pretpostavke uzimajući u obzir dužinu lišavanja slobode, jer se ne radi samo o relativno kratkom vremenu lišavanja slobode i boravka u P.B." Laza Lazarević" od 21 juna do 1 jula 1975 godine, jer to uopšte nije bitno u ovome kontekstu, i prema međunarodnim instrumentima, i konvencijama koji regulišu ovu materiju.Najbitnije su nastale u presudi nerazjašnjene posledice, i prouzrokovane štete, do kojih ne bi došlo da je bio stavljen u zatvor sudskom kaznom za verbalni delikt, umesto u bolnicu, iz čega su proizašle kasnije decenijske posledice netačne psihijatrijske dijagnoze i prouzrokovane nematerijalne (i materijalne) štete sve do 2012.godine.

Zloupotrebu psihijatrije za kažnjavanje neistomišljenika pojedine međunarodne konvencije ljudskih prava vide kao zločin protiv čoveka, vrstu medicinskih eksperimenata tužilac navodi samo neke od njih: Standardi Evropskog komiteta za sprečavanje mučenja i nečovečnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja (Standardi CPT), Principi UN za zaštitu osoba sa mentalnim oboljenjima i za unapređenje brige o mentalnom zdravlju (Principi UN) , Preporuka Komiteta ministara Saveta Evrope državama članicama o zakonskoj zaštiti osoba sa mentalnim oboljenjima koji su prinudni pacijenti (Principi SE), Preporuka Parlamentarne skupštine Saveta Evrope, ZZZ Principi UN, Svetska asocijacija psihijatrije, Madridska deklaracija, Havajska deklaracija, i drugo.

Donošenjem ovakve nepravične presude, sudija Vesna Miljuš je se ponela nedostojno sudijskoj funkciji, počinila je disciplinske prekršaje iz člana 90 Zakona o sudijama, jer je povredila načelo nepristrasnosti (stav 1). Verovatno zbog pritisaka od strane organa tužene Republike Srbije, ili od sudija koji su u prethodnom periodu sudili tužiocu Tomislavu Krsmanovću u njegovim sudskim postupcima za odbranu njegovih prava. Podnosilac ove tužbe je predlažio Sudu da ustanovi da li je izvestan Stevo Miljuš iz Beograda , u bilo kakvom srodstvu sa tuženom Vesnom Miljuš , jer je isti prevario njegovog sina i razvedenu suprugu lažnim obećanjima da će im obezbediti vize za odlazak u Kanadu, uzevši im tom prilikom u

prisustvu svedoka 5.500 nemačkih maraka, a vize nije obezbedio niti im vratio novac (Stevo Miljuš je na sličan način oštetio više osoba, među njima i srodnika tužioca inženjera Sobodana Račića iz Beograda, Ozrenska broj 13, Beograd)?. Aleksandra Krsmanović Pešić, razvedena supruga je tada vodila maratonski sudski postupak protiv S. Miljuša pred Četvrtim opštinskim sudom, uz podršku tužioca (KP, 797/01), Miljuš nije vratio sumu..

Sudija Vesna Miljuš je :-zloupotrebila službeni položaj iz člana 359 KZ Srbije, stav 1, nanela štetu i povredila prava tužioca -prekršila zakon iz člana 360 KZ Srbije (Kršenja zakona od strane sudije), stavovi 1 i 2, jer je donela nazakonit akt i nanela štetu tužiocu veću od milion i petsto hiljada dinara., - počinila krivično delo Nesavesnog rada u službi iz lana 361 KZ Srbije, stavovi 1, 2, jer je iz priloženih dokaza i dokumenata očigledno nesavesno postupala u donošenju presude, iako je kao službeno lice bila svesna da tako čineći teže povređuje prava tužioca i nanosi mu štetu iskazanu u stavu 2 člana 361 KZ Srbije.

Podnosioc Krivične prijave podnosi krivičnu prijavu protiv dvojice počinioca,zbog krivičnih dela ugrožavanje sigurnosti i nasilničko ponašanje iz članova 138 (1) , 344,stav 1.KZS. Jer su ugrozili sigurnost podnosioca tužbe pretnjom da će ga ubiti i fizičkim nasrtajem na njega, nasilnički se ponašali izazivanjem tuče i drskim i bezobzirnim ponašanjem.

Bojana Pavlovića iz Beograda, čije lične podatke poseduje OÚP Rakovica i NN počinioca dečaka, čije lične podatke takođe poseduje OÚP Rakovica.

jer su:

Prvo okrivljeni je u četvrtak 26 novembra 2015.godine oko 18 časova i 30 minuta, ispred prodavnice mešovite robe u ulici Stanka Paunovića na Miljakovcu 1, čiji je vlasnik Milisav Blagojević (penzionisani inspektor MUP-a Srbije), sa stanom u obližnjoj zgradi Stanka Paunovića 70, napao tužioca bez ikakvog povoda sa njegove strane, zapretio mu ubistvom, i dva puta ga udario rukom u grudi, uhvatio se u koštac sa njim, uzvikujući celo vreme da će ga ubiti.

drugookrivljeni je maloletno lice, koje je 11 oktobra 2015.godine oko 18 časova, na autobuskoj stanici broj 48, na Miljakovcu 2, na ulazu u Miljakovačku šumu u Vukasovićevj ulici, bez ikakvog povoda pristupilo tužiocu zapretilo mu ubistvom, uzvikujući mu besno:`` Ubiću te, ovako, bum, bum`` nekoliko puta drsko i uvredljivo:`` Ne plašim se policije, ubiću policajca ovako, bum, bum``.

DOKAZI I SVEDOCI:

Patrola policije OUP Rakovica

-Milisav Blagojević, Stanka Paunovića 70, 11 090 Beograd, Rakovica

-Dopis PS Rakovica od 09.11.2015.godine.

-Službena beleška PC Rakovica od dana 24.12.2015.godine

-Dopis PS Rakovica od 24.12.2015.godine

Čime su okrivljeni, počinili krivična dela ugrožavanje sigurnosti i nasilničko ponašanje iz članova 138 (1) , 344,stav 1.KZS.

Podnosilac Krivične prijave navodi da je prvookrivljeni delikt počinio u alkoholisanom stanju, i da ima krivični dosije, što može voditi zaključku da je dela počinio u zavisnosti od alkohola, te da bi ga trebalo podvrći veštačenju, ukoliko zatreba izreći mu meru lečenja od alkoholizma u odgovarajućoj ustanovi, shodno paragrafima KZS i ZKS.

Drugookrivljeni je maloletno lice, očigledno vrlo agresivno.

Oba okrivljena su drsko i agresivno pretili organima vlasti, uzvikujući da se ne plaše policije, a drugookrivljeni je besno uzvikivao: Ubiću policajce.

Detaljno O b r a z l o ž e nj e

U četvrtak 26 novembra 2015 godine godine oko 18 časova i 30 minuta, ispred prodavnice mešovite robe u ulici Stanka Paunovića na Miljakovcu 1, čiji je vlasnik Milisav Blagojević, sa stanom u obližnjoj zgradi Stanka Punovića 70, podnosioca Krivične prijave je bez ikakvog povoda sa njegove strane, napala osoba koju nikada nije video dotada, ustremila se na njega uzvikujući besno:`` Ubiću te `` zgrabio ga , i dva puta udario rukom u grudi, uhvatio se u koštac sa njim, gurajući ga besno drugoj strani ulice, celo vreme uzvikujući da će ga ubiti. Pali su na trotoar, doleteo je prisutni mladić i razdvojio ih, tužilac se sklonio u obližnju prodavnicu Milisava Blagojevića, nasilnik je u nekoliko navrata jurišao samouvereno na vrata prodavnice nasrćući na njega uzvikujući:`` Ne plašim se policije``, `` Ubiću te``, `` Ubiću policajca``, u čemu ga je sprečavao vlasnik prodavnice. Onda je se udaljio i sa otstojanja mu dobacivao: `` Ubiću te``sprečavajući mu da izađe .

Pre nego što je došlo do ovoga agresivnog istupa nepoznate osobe, podnosilac Krivične prijave je istu video najmanje pola sata pre događaja ispred prodavnice Milisava Blagojevića, sa drugom njemu nepoznatom osobom, za koju je kasnije saznao da je sused. Obadvojica su bili u alkoholisanom stanju, nasilnik, oko cetrdeset godina starosti, koji je se celo vreme agresivno ponašao prema susedu, po čijem licu je tužilac prepoznao da je užasno uplašen, nasilnik mu je celo vreme pretio, blago ga muvajući, i gurajući, tužilac je čuo da zahteva od suseda da ga vodi u njegov stan zbog nečega, spominjao je neki novac. Sused je zbog alkoholisanosti, ili bolesti, jedva stajao na nogama, i vrlo teško je užasno preplašen odolevao, što se videlo po njegovom izrazu lica, a nasilnik očigledno psihopata sadista ga je sve ohrabreniji kao pauk kada uhvati insekt, sve upornije i agresivnije gurao u pravcu njegovog stana preko puta.

Podnosilac krivične prijave je u prolazu bacio diskretan pogled, nasilnik se izdrao preteći na njega :`` Šta gledaš``., produžio je. Šetajući ovom ulicom, malo kasnije je spazio kako nasilnik vuče suseda preko ulice, kao neku vreću, preti mu, udara ga, valja, baca po tlu, šutira, da bi ga gurnuo grubo lećima na haubu, a obespomoćeni sused je samo jeknuo. Onda je počeo da ga vuče i gura iznad ulice ka stanu, bacajući ga, šutirajući, muvajući, i preteći mu govoreći da moraju da obavezno idu u njegov stan. Susedu su bile vidljive povrede po glavi i licu, a verovatno ih je bilo i po drugim delovima tela. Ni po koju cenu nije hteo da odu u njegov stan.

Pošto je bilo očigledno da se radi o nasilju nad nemoćnom osobom, o ozbiljnom fizičkom obračunu, o krivičnom delu, postupajući po zakonskim propisima koji nalažu da je građanin dužan da krivično delo za koje sazna prijavi nadležnim državnim organima, pogotovu kao predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, a bio je ugrožen sused, stao je ispred njih i učtivo kazao:``Šta je to, sada ću da zovem policiju``, mašajući se za mobilni. Nasilnik je pobesneo i skočio na njega, i fizički ga napao, u napred opisanim okolnostima. Celo vreme je uzuvikivao uvrede na račun policije uzvikujući: `` Ja se ne plašim policije``.

Potom je tužilac pozvao telefonom policiju, brzo je stigla patrola OUP Rakovica, dva policajca su ga privela, uzeli su podatke i izjavu od podnosioca Krivicne rpijave i Milisava Blagojevića nasilnik je i pred policajcima nasrnuo na njega , uzvikujući besno:`` Ubiću te``, zaštitio ga je odmah prisutni policajac .

Policajci su pozvali Kola hitne pomoći, koja su povređenog suseda odmah odvezla.

Podnosilac Krivične prijave napominje da su mnogi prolaznici i susedi prošli i niko se uplašen nije usudio da zaštiti suseda koga je mrcvario nasilnik, koji je bio očigledno time krajnje ohrabren, i mučio je nemoćnog čoveka, kao da nigde nikoga nema oko njega. Naši građani su preplašeni, i narod je taj koji zataji u ovakvim okolnostima. Policija i sud treba da ohrabre građane. Ako ne, biće sve neuporedivo gore.

Sud treba da kazni nasilnika, da tako ohrabri građane da ustanu u zaštitu od nasilnika. Ako ne, ni od kog ometani nasilnici će biti sve drskiji.

Izgrednik mu je pred svedocima kazao doslovce:`` Ne plašim se nikoga, ubiću tebe. Jebem ženu sudije``.

http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, strane 753,754.

podnosilac Krivične prijave ističe za prvookrivljenog PREDLOG ZA PSIHIJATRIJSKO VEŠTAČENJE.

Krajnje neodmereni agresivni postupci počinitelja prema unesrećnom poznaniku, i prema podnosiocu ove krivične rpijave, koga nikad u životu nije video, koga počinje da udara da se guša sa njim po trotoaru i da mu preti smrću, bez ikakvog stvarnog povoda, čak pred policajcima, i tvrdi glasno da se ne plaši policije, da će vlast ubijati, su dokazi koji ozbiljno zahtevaju proveru njegovog duševnog stanja na uračunljivost.

Očevidci su konstatovali da su postupci ovog delikventa bili krajnje bezobzirni, izvitopereni i asocijalni, sadistički, da tu nedostaju utemeljenost, razum, odmerenost, da u nesretnoj žrtvi nije video ljudsko biće, nego bezvredni objekt, da bi zadovoljio svoj materijalni interes po cenu sadističkog izživljavanja, da mu nedostaje empatija. Samo zato što ga je podnosilac ove Krivicne prijave učtivo pogledao, on je to doživeo kao "napad", što je nesposobnost da objektivno procenjuju druge, i dokaz paranoidnih crta u njegovoj ličnosti, povezano sa jasnom patološkom potrebom za dominacijom (Ne plašim se policije), koje se u trenu mogu pretvoriti u nesputano nasilje.

Nasilnik je očigledno osoba nedovoljno orijentisana u prostoru, u vremenu, i prema drugima, zbog svoga očigledno drastično narušenog duševnog zdravlja, i upotrebe alkoholnih pića, kao

takav predstavlja ozbiljnu opasnost za druge i javni poredak.Prema obaveštenjima iz PS Rakovica, prvookrivljeni je počino delikt u teško alkoholisanom stanju, ima krivični dosije.

Podnosilac ove krivicne prijave se poziva na zakonsko odredbe Krivičnog zakonika, i o krivičnim sankcijama, ZKP, predlaže da se na osnovu zakona sprovedu provere na njegovu uračunljivost, jer on predstavlja realnu opasnost za fizičku bezbednost i imovinski sigurnost. I ukoliko se ukaže kao svrsishodno da mu se izrekne psihijatrijska mera bezbednosti lečenja od alkoholizma, ili čista mera. Podnosilac može opet biti izložen nasilju, pa zahteva hitnu meru suda i nadležnih državnih organa. Zahteva od sudskih organa da provere dosadašnje postupke okrivljenog, da li ima krivični dosije?.

Dana 11.oktobra iste godine oko 18 časova tužiocu je prišao dečak oko 12-13 godina, na autobuskoj stanici broj 48, na Miljakovcu 2, na ulazu u Miljakovačku šumu u Vukasovićevj ulici, bez ikakvog povoda sa njegove strane, držeći đubravnik u ruci, počeo je njime da maše iznad njegove glave, i da iz sve snage njime udara u metal skloništa na ovoj autobuskoj stanici. Tom prilikom je vrlo razbešnjen počeo da mu se približava vičući jako:`` Mrzim te, ubiću te, ovako, bum, bum`` kao da drži pušku u ruci. Uzviknuo je u par navrata: Ne plašim se policije, ne može mi ništa, ubiću policajce ovako``, I opet je pružio ruku kao da drži pušku , uzvikujući:`` Bum bum u policajce``.

Podnosilac Krivične prijave ovoga dečka nikad pre toga nije video, nije mu dao nikakav povod za takvo ponašanje. Očigledno je agresivan, i da je psihički krajnje uznemiran i da je zbog takvog duševnog stanja opasan po okolinu.

Tužilac je obavestio OUP Rakovica o ovome agresivnom ispadu duševno oštećenog dečaka, i zahtevao da se time pozabavi. PS Rakovica je izvršla uviđaj.

Ova dva agresivna ispada su usledila jedan za drugim, vrlo su slična, i iskazane reči su identične, i mogle bi imati zajedničku nit i povezanost.

Podnosilac Krivične prijave podnosi Krivičnu prijavu protiv sudije Drugog osnovnog suda u Beogradu Dragane Branković , u predmetu 6 K br. 641/18 od 17.7.2018 godine zbog nezakonite odluke u tužbi podnosioca Krivične prijave protiv Pavlović Bojana koji ga je napao .

Ova dva agresivna ispada su usledila jedan za drugim, vrlo su slična, i iskazane reči su identične, i mogle bi imati zajedničku nit i povezanost. uz pretnju smrću i uzvike UBIĆEMO POLICAJCE, nadzoravamo tvoj kompjuter.

Dokazi: OUP Rakovica koji je izvršio uvid.

OUP Rakovica i podnosilac Krivične rpijave su podneli prijave sudovima.

Do danasnjeg dana bez ikakvog rezultata. Sudija Drugog osnovnog suda u Beogradu Dragana Branković , u predmetu 6 K br. 641/18 od 17.7.2018 godine, očigledno štiti Bojana Pavlovića od odgovornosti.

19 maja 2016 godine je ispravan lični računar , u dobrom stanju, stavljen van upotrebe, izgubio je mnogo novca na popravke, mnogo vremena i truda, nestali su zauvek rukopisi

knjige na kojoj je radio nekoliko godina, na hiljade fajlova emajl poruka. Svi flešovi su se ispraznili, sve je nestalo što je tamo bilo snimljeno.

UPRKOS ŠTO SAM KUPIO NOV LIČNI RAČUNAR MAJA OVE GODINE, OPET DRASTIČNE SMETNJE U UPOTREBI.

19 maja ove godine je moj lični računar stavljen van upotrebe, 10.6.2016.godine sam kupio nov kompjuter.

DOKAZ: Maloprodajni račun broj :16-3298-0006003

Novi kompjuter je instalirao 11.6.2016.godine i ustanovio da je ispravan ekspert

Tom prilikom je počinjen duhovni zločin, nestala je iz računara knjiga Saga o ..ićima Tom 6, (2005-2016) na kojoj sam radio nekoliko godina.

Ovom terorističkom napadu je prethodilo višenedeljno mrcvarenje u radu sa ličnim računarom, kočenje, zastoji, upadi u sistem, učestale popravke, bio sam izložen nesnosnom stresu, zastoju svih za mene značajnih aktivnosti koje obavljam na kompjuteru, izgubio sam vreme, a naročito sam iscrpljen finansijski. Lično ja, i moji smo zapali u dugove, ne možemo zbog toga da plaćamo dažbine, gladujemo. Živimo u strahu da nam na vrata ne dođu sudski izvršioci, da mi ne prodaju stan i da se ne nađem na ulici.

U prilogu su dokazi i svedoci, da je moje zakonsko pravo na upotrebu ličnog računara i interneta ograničeno. Od 1998.godine sam kupovao nove računare, ili dograđivao modernije komponente, kompjutere su pregledali ovlašćeni stručnjaci za rad sa računarima, ustanovivši da su ispravni, izrazivši stručno stanovište da je to delo stručnih hakera.

Dokazi:

-na linku Bela knjiga smetnje u upotrebi PC i telekomunikacija, dokazi-i izjave svedoka i stručnjaka, .http://enlite.org/bela/04.doc..

DOKAZ: loprodajni račun broj :16-3298-0006003

Počinioci prete da će razoriti i nov kompjuter.

Podnosi Krivičnu prijavu proiv NN počinioca. Stevanovic, svetistevan@yahoo.com, 10 maja iz ličnog računara je nestalo nekoliko hiljada emajl poruka, od velikog značaja za mene, sa vrlo vrednim podacima. Nekoliko dana nakon toga lični računar je u dva navrata oštećen i konačno stavljen van upotrebe. Izgubio mnogo novca, vremena

Od izvesnog Stevana dobio emajl poruku poslatu 8.10.2015.godine, email adresa – svetistevan@yahoo.com, na emajl adresu books@eunet.rs,, u kojoj mu doslovce kaže da će mu napraviti blokadu upotrebe kompjutera. Obratio se za zaštitu provajderu EUNET rs,. dana 8.10.2015.god. Odgovor dobio 09.10.-2015.godine. Ista osoba mu je i ranije u više navrata slično pretila, i ostvarivala svoje pretnje

Isti počinilac svetistevan@yahoo.com, mu je ponovo zapretio da će mu razoriti j lični računar ,kao prošli put.

-------- Forwarded Message ---Tema: Re: Ovo se nalazi u mome hodniku.

Datum: Sun, 7 Aug 2016 11:55:23 +0200

Za: Svetisav Stevanovic <svetistevan@yahoo.com>

Prima: Tomislav Krsmanovic <books@eunet.rs>

Iduce nedelje ti dolazi crni petak. Tvoj racunar će da bude ociscen .

General, Marsal i Vožd.

6 septembra 2016 godine na njegovu emajl adresu Books@eunet.rs, dobio emajl poruku od osobe koja se predstavlja kao Stevan Stevanović, u kojoj stoji:

-------- Forwarded Message --------

Tema: Re: [Republika Srpska] Corporal, dokture-stuks se. Colonel, Polkovnik

Datum: Tue, 6 Sep 2016 15:58:52 +0200

Za: Svetisav Stevanovic <svetistevan@yahoo.com>

Prima: Books <books@eunet.rs>

Krsmanovic, the peder, stuk se . Dolazi ti crni petak, procurile ti klozetska šolja ,

Shal, je bal , Achtung feld marshal

Envoyé de mon iPad

Obratio se 27 oktobra 2016 TUŽILAŠTVO ZA VISOKI TEHNOLOŠKI KRIMINAL MUP-a Srbije.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN počinoca i osobe user name Svetislav Stevanović

Po povratku sa odmora u zavičaju kod Ljubovije na Drini od 21 juna do 21 jula 2016 godine, zatekao je pomerane stvari u stanu, premetačinu, o čemu je obavestio nadležne organe. Od tada je usledila crna serija mračnog horora svakidašnjeg života, sve do uništavanja instalacija i paralize stambenih pogodnosti, uključujući i instalacije u kupatilu. U to vreme je zatekao polomljen šporet, pa ga zamenio drugim, ranije oštećen bojler, električne instalacije

O čemu je blagovremeno obaveštavao policijske organe.

Od 1 avgusta 2016 doživljava istinsku zastrašujuću agresiju, iz dana u dan dolaze novi udarci, plaši se kada se vrati u stan kakvu ću novu havariju zateći. 2 avgusta pršti voda ispod cevi VC šolje, nekako popravljam, 5 avgust, voda kulja ispod VC šolje, sve do danas. VC je neupotrebljiv.-11 avgust iznenadna nova havarija sa električnim šporetom. Pucaju grejač vodokotlića u kuhinji, TV, radio, eksplodiraju sijalice u hodniku, u prostorijama.

Dana 4 septembra 2017 godine električar i vodoinstalater Miodrag Mijo Polić, iz Beograda je doveo u normalno funkcionisanje bočnu cev koja ulazi u VC šolju, i nije više propuštala vodu. Kada je bio otsutan nekoliko časova, kada se vratio u stan, cev je ponovo počela da

propušta. najednom se pojavila voda iz slivnika ispod kade, a koji je maja meseca zamenjen i stavljen ispravan od strane suseda vodinstalatera Peđe Raškovića.

Miodrag Polić zaključio da se nešto zaglavilo u toj cevi što odvodi vodu ispod kade, pre toga te smetnje nije bilo, bio je danas sa žicom da otpuši, izgleda da je kvar otklonjen.

Vodoinstalater popravi, sve je u redu, izađe iz stana, vratim se, ponovo havarija.

Po povratku sa odmora u zavičaju kod Ljubovije na Drini od 21 juna do 21 jula

2016 godine zatekao je pomerane stvari u stanu.

Obraćao se organima OUP Rakovica.

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN počinioca.

U nekoliko navrata u 2015 i 2016. godini su mu bili isporučeni očigledno drastično preuveličani računi za telefon i struju.

U autobusu 59 mu je u par navrata za vreme vikenda 6 i 7 maja 2016 godine od nepoznate osobe upućena pretnja-Gotov si, kako ti je zdravlje

Septembra 2016 sin Milan (35), je mlad i zdrav, atleta , bio zaposlen u stovarištu, bio prinuđen da obavlja najteže fizičke pslove, pojavio se bruh, QI-120, dobro zna engleski, od detinjstva ima lični računar, završio je srednju građevinsku školu, vičan je i vredan, vrlo je motivisan. Živeo sa teško obolelom majkom (71) .A nigde ne može da pronađe iole adekvatnije stabilno zaposlenje.

Dana 16 marta 2017.godine,u 11 časova i 30 minuta su nestali urađeni fajlovi i poglavlja iz knjige SAGA O ... IĆIMA Tom 6 (2005-2017.godina). isto se desilo 10 istoga meseca. Nestaje višednevni trud.

13 januara 2018 godine Onemogućen da obavi kompjutersku pripremu knjige Saga o ...ićima, Tom 6, Pijanac kriive Drine. Očekujući svetlost sa nekih udaljenih zvezda.

27 januar 2018 godine se opet obratio UPRAVI ZA VISOKOTEHNOLOŠKI KRIMINAL.Podrška, Abuse, EUNET.

Kao pisac, književne tekstove šaljem pojedinim književnim časopisima u Srbiji. Molim vas da preduzmete zakonske mere da se ustanovi zašto pojedini dopisi poslati na emajl adrese uredništava časopisa ne stižu do primaoca? Proverio sam izvestan broj poslatih poruka, polovina primalaca ih nije dobila. Ne radi se samo o porukama upućenim književnim časopisima, nego i kada se radi i pojedinim drugim primaocima, koji često ne dobijaju poruke?

-poruka poslata Uredništvu časopisa ZELENI KONJ poslata 23.8.2018.godine, na emajil adresu zelenikonj@gmail.com nije stigla, tek su primili ponovo poslatu poruku 12.9.22018.godine, sa lične emajl adrese Books@eunet.rs,

-poruka poslata na emajl adresu hegesije@gmail.com, časopisa Hegesija dana 23.8.2018.godine , nije stigla, ponovo poslato 12.9.2018, sa lične emajl adrese Books@eunet.rs

-poruka poslata časopisu HIPERBOREJA sa lične adrese Books@eunet.rs na emajl adresu Hiperboreja@eunet.rs nisu dobili.

-poruke poslate časopisu KORACI, Kragujevac sa lične emajl adrese Tom@eunet.rs na sledeće emajl adrese -koracikg@yahoo.com, i tanja@.krag , i to 15.10.208.,godine, 16.10.2018.godine, 15.11.2018.godine, nisu stigle

-poruka poslata Anđelku Zablaćanskom uredniku časopisa SUŠTINA POETIKE 8.11.2018.godine sa lične smajl adrese Books@eunet.rs, na emajl adresu sustinapoetike@hotmail.com , nije stigla do primaoca

Poruka poslata časopisu LJUDI GOVORE 11.11.2018.godine sa lične emajl adrese - books@eunet.rs na njihovu emajl adresu - baturan@rogers.com, nikol_markovic@, nije stigla

-Poruka poslata 23.11.2018.godine časopisu SRP emajl adresa- sa lične adrese nije stigla

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN po;inioca sto su onemogucil slanje inkriminisanih emajl poruka

3 aprila 2019 podneo KRIVIČNU PRIJAVU POLICIJSKOJ STANICI RAKOVICA

Protiv:..... Zbog toga što je Centru za socijalni rad Opštine Rakovica, Beograd, u ulici Miška Kranjca, podnela prijavu broj-15535 od 20.03.2019.godine, sa neosnovanom izrekom -da iz stana podnosioca Krivične prijave bazdi nepodnošljiv smrad. Čime je počinila krivično delo iz Krivičnog zakona Srbije

OBRAZLOŽENJE

Danas 1.04. 2019 dobio sam POZIV ZA STRANKU od Centra za socijalni rad Opštine Rakovica broj-15535 od 20.03.2019.godine, da 9.04.2019.godine dođem lično, ili da pošaljem zastupnika, zbog prijave izvesne ..... iz Beograda, ulica ...koja mi stavlja na teret -da iz moga stana bazdi nepodnošljiv smrad

Pozivam se na moju prethodnu Krivičnu prijavu ovim povodom od 14.02.209.godine, da su u utorak 12.02.2019.godine u prepodnevnim satima ,nepoznata lica na ulazna vrata moga stana broj 3, na adresi Stanka Paunovića Veljka 70, 11090 Beograd, zalepila tekst pisan rukom, bez potpisa, u kome stoji da iz stana dolazi neprijatan zadah- smrad, koji se širi po hodniku i spratovima, uz pretnje, daju mi rok od 8 dana .

Da je ovakva kvalifikacija neosnovana, dokaz su povremene posete, niko mi nikada takve primedbe nije saopštio, niti moje neposredne komšije sa desne i leve strane, uključujući i neposrednog komšiju, susedna vrata, predsednika Kućnog saveta gospodina Marjanovića, sa kojim već dvadeset godina održavam najbolje komšijske odnose. Saradnici OUP Rakovica gospodin Ranković i gospodin Stojanović su povremeno bili u mome stanu i izjavili su da im je uvek bilo prijatno.

Uz napomenu da u zgradi povremeno ima problema sa kanalizacijom.

Izvolite doći u moj stan kada god želite da ustanovite činjenično stanje.

OUP Rakovica je nedavno brzo intervenisao u dva navrata i sankcionisao osobe koje su me napale fizički u susedstvu. Podneo sam OUP Rakovica nekoliko krivičnih prijava, poslednja jula prošle godine, protiv NN osoba koje su razvalile prag ulaznih vrata u moj stan, polomile telefon, lomile sanitarije i kućne aparate. Kako su mogle ući u zgradu čija kapija se zaključava?. Ima indicija da su iz zgrade?

Moj fiksni telefon 011-3511829 je povremeno isključivan, prekidani razgovori, saradnici Telekoma, smatraju da je verovatno u pitanju TELEFONSKA KUTIJA u zgradi, i da neko preko nje može činiti takve smetnje?.

U dva navrata su NN osobe iz zgrade pocepale sa Oglasne table moju prethodnu Krivičnu prijavu u vezi lepljenja pisma na vrata moga stana, što je nezakonito, jer je ona na raspolaganju stanarima. Jutros oko 8 časova sam stavio pred moja vrata veliku novu crnu kartonsku kutiju, sa namerom da u nju stavim lični računar, da ga prenesem na drugo mesto, i na njoj vrlo valjanu knjigu. N. N lice je sve odnelo oko 9 časova i 3o minuta.

Što su drske provokacije kriminalaca iz zgrade.

U nedelju 31 .03.2019, kada sam se probudio sam zatekao vodu u kuhinji, i malu baricu u sobi, gospodin Marjanović je pozvao Gradsko stambeno, kvar koji nije nastao mojom krivicom je otklonjen. Danas 1.04.2019.godine je povezao sudoperu sa kanalizacijom ovlašćeni vodoinstalater Uroš Čemeričić, mob.tel. 065-4554118, koji mi je sapštio da uzrok kvara nije do mene, nego iznad moga stana, neko je nešto stavio, nastao je zbog toga zastoj protoka vode, onda je krenulo i odbacilo sifon na mojoj sudoperi, jer ja sam na najnižem nivou, i izlilo vodu u moj stan.

U prošlim godinama je opljačkana susedna Pošta u Borskoj ulici i Poštanska štedionica u susedstvu, čitave zgrade su opljačkanih stanova, u susedstvu stoji napis SMRT POLICIJI, i na apoteci u Borskoj ulici MILJAKOVAC BANDA BEOGRADOM VLADA.

Pojedini stanari zgrade koji su upoznati sa ovim dosijeom su zaplašeni, savetuju mi da ovo pitanje u zgradi stavim na dnevni red i da idem do kraja.

Iza kriminalnih postupaka počinioca i pomenute .... (da li je lakoverno nasela izmišljotinama?) stoje one snage kojima smeta moj angažman protiv kriminalaca, za naknadu štete, zahtev da sudije poštuju zakon, uz optužbu da je sudstvo u Srbiji neefikasno, i da ne reaguje po podnescima i krivičnim prijavama.

Posetila me je patrola OUP Rakovica i uzela moju izjavu, uz obaveštenje da se sprovodi istraga ko je prekršio zakon stavljajući na vrata moga stana pretnju ispisanu rukom?. Predočavam saradnicima OUP Rakovica da saslušaju dotičnu Lj.M. da tako uđu u trag počiniocima?.

Ovakve neistine nesuvislih i površnih kriminalizovanih osoba imaju za cilj zastrašivanje i blaćenje mene u zgradi kao uglednog i zaslužnog građanina, predsednika Pokreta za zaštitu ljudskih prava, pisca i dobitnika prestižnih priznanja.

Zahtevam od OUP-a Rakovica da preko dotične Ljiljane Milovanović otkrije ko stoji iza ove hajke, da ga podvrgne zakonskim sankcijama, da proveri eventualnu povezanost sa počiniocima opisanih kriminalnih radnji u zgradi, da ustanovi čime se bave,i da izvrši provere pristupa TELEFONSKOJ KUT IJI?.

Da uđe u trag, da klupko počne da se odmotava. Da pojedini stanari zgrade odahnu.

u Beogradu 1. 04.2019.godine Tomislav Krsmanović

Podnosi Krivičnu prijavu protiv NN osoba koje su zalepile tekst sa uvredljivim podacima na vrata stana, protiv NN osoba koje su razvalile prag ulaznih vrata u stan, polomile telefon, lomile sanitarije i kućne aparate, protiv Telekoma zbog isključenja telefonskog aparata broja 3511829,,protiv NN osobe iz zgrade koje su pocepale sa Oglasne table moju prethodnu Krivičnu prijavu u vezi lepljenja pisma na vrata stana, protiv NN osoba u zgradi iznad stana podnosioca Krivične prijave, koje su u nedelju 31 .03.2019 prouzrokovale kvar iznad stana, neko je nešto stavio, nastao je zbog toga zastoj protoka vode, onda je krenulo i odbacilo sifon na sudoperi, i izlilo vodu u stan.

25 maj 2019 Kazna za rečeno-isključenje ličnog telefona.

Od utorka 21 maja pre podne do srede 22 maja ujutru, fiksni telefon broj 011-3511829 je isključen. Smetnju prijavio u utorak na telefon broj 0800100100, dat mu je broj 2147555245. telefonska veza se uspostavila u sredu 22 maja ujutru, ali sa povremenim prekidima, i tokom sledeća dva dana. 24 i 25 maja opet ceo dan telefon je isključen.. Sličan prekid veze je bio i od 10 do 12 maja ove godine.

Ovakva isključenja se javljaju povremeno, ili učestalo. Poznanici mu se žale da ga ponekada ne mogu nikako da dobiju na telefon.

Telefonski aparat je nov, telefonske veze u zgradi su dobre. Već dugi niz godina izložen enormnim troškovima,penzioner skromnih prihoda, u nekoliko navrata kupovao nov telefonski aparat, izložen stresu, gubljenju vremena.

Radi se o zloupotrebi i smišljenoj smetnji. A to traje godinama.

Dokaz:
http://enlite.org/Toma/Bela_kniga_O_opstrukcijama_telekomunikacija_i_interneta.pdf .

Počinioci ga provociraju, najavljuju kada će naići smetnje. Prete mu da pazi šta govori preko telefona. Ukinuli su slobodna medija,isključuju telefone, po volji, ako im se tako prohte.

Obratio se 28 maj 2019 Slavoljubu Kandiću, predsedniku Sindikat Telekoma. Isključenje ličnog telefona.

Od utorka 21 maja pre podne do srede 22 maja ujutru, moj fiksni telefon broj 011-3511829 je isključen. Smetnju sam prijavio u utorak na telefon broj 0800100100, dat mi je broj 2147555245. telefonska veza se uspostavila u sredu 22 maja ujutru, ali sa povremenim prekidima, i tokom sledeća dva dana. 24 i 25 maja opet ceo dan telefon je isključen..

Sličan prekid veze je bio i od 10 do 12 maja ove godine, da bi se nastavio sve do 28 maja..

Danas je kvar otklonio gospodin Dragoslav, stručnjak Telekoma, koji je dolazio i ranije. Moj telefonski aparat je pre ovoga isključenja bio potpuno ispravan, ustanovilo se kada je navodno kvar sa kablom bio otklonjen da ne zvoni kada se pozove. Morao sam da kupim nov telefonski aparat, iako je ovaj pre isključenja bio ispravan, platio sam 1300,00 dinara. Usled isključenja telefona, došlo je do poremećaja funkiconisanja rutera, pa je stručnjak provajdera EUNET-a Vladimir Kocić doneo nov ruter, što je koštalo 1700, 00 dinara. Ovom treba dodati štete jer je telefonski aparat bio isključen osam dana, i za to vreme su se manifestovale stalne smetnje u upotrebi interneta, nerviranje, gubitak vremena..

Ovakva isključenja se javljaju povremeno, ili učestalo. Poznanici mi se žale da me ponekada ne mogu nikako da dobiju na telefon.

Telefonski aparat je nov, telefonske veze u zgradi su dobre. Već dugi niz godina sam izložen enormnim troškovima, ja sam penzioner skromnih prihoda, u nekoliko navrata sam kupovao nov telefonski aparat, izložen sam stresu, gubljenju vremena, .

Našoj organizaciji se građani učestalo žale na telefonske smetnje i uvećane račune od strane Telekoma.

Pozivam nadležne da uzmu u obzir ovakve učestale žalbe građana na zloupotrebe Telekoma, i da ih spreče.

Radi se o zloupotrebi i smišljenoj smetnji. A to traje godinama.

Dokaz:
http://enlite.org/Toma/Bela_kniga_O_opstrukcijama_telekomunikacija_i_interneta.pdf .

Sindikat Telekoma kao organizacija koja se bavi zaštitom ljudskih i zakonskih prava je pozvan da osudi ovakve postupke Telekoma, i da ih predupredi.

Potom se obratio predsedniku Aleksandru Vucicu,

Gospodin Aleksandar Vučić, predsednik Srbije.

Poštovani gospodine Vučiću,

Nepoznata osoba mi je danas oko 10 časova saopštila telefonom kao u nekoliko navrata dosada , da će mi opet biti isključeni telefon i internet, ukoliko budem vodio razgovore koji se ne sviđaju. Sadržine mojih razgovora su prihvatane od onih kojima su upućene kao razumne i korisne za opšte dobro.Ukoliko moje reči označavaju prekršaj zakona, postoji propisana pravna procedura. Na delu je nasilnički voluntarizam , potseća na mrak Srednjeg veka i Inkviziciju, sečenje jezika i zašivanje usta. Dok pišem ove redove, tekst je nestajao u više navrata, mučenja, višečasovni stres, tiho ubistvo, najednom se ne čuje zvonce telefona.

Ipak ovo je sitnica, u Srbiji se dešavaju najužasnije stvari, dužnost mi je da Vas kao javni zalagaoc za dobrobit i opstanak države i naroda, o tome obavestim, jer oni koji to čine, svoje zločine podmuklo ukrivaju od Vas i od zvanične vlasti. Rijaliti, hleba i igara, da se podmuklo zatečena Srbija definitivno dotuče.

Srbija nestaje. Bio sam mesec dana u zavičaju u okolini Ljubovije u Zapadnoj Srbiji. Dešavaju se užasi i tragedije, koje zaobilaze retko koju porodicu. To tvrde sveštenici i pojedini umniji ljudi, a sve više prepoznaje i običan svet. Svi žive u strahu od nailazećeg dana.drhte-ko je od nas sledeći na redu. Pitaju se ko to čini? Pogrešno zaključuju da to čini zvanična vlast. Nije problem u ekonomiji, nego u opstanku. Svi vapiju: NEMA LJUDI. NESTAJE NAROD.

Na naš narod se izliva neopisiva demonska mržnja.Moja majka je iz susednog Bratunca, njoj su rođeni brat i ujak ubijeni u Jasenovcu na Svetog Savu 1941 godine maljem u glavu, po naredbi katoličkih fratara, troje je ubijeno bombama, a dvadesetak srodnika je u Drugom svetskom ratu poklano u Srebrenici i Bratuncu.Pojedini srodnicu su nastradali devedesetih godina prošlog veka.Za vreme moga boravka u Belgiji (1965-1974) sam doživeo neopisivo podmuklo izlivanje mržnje istih onih koji su vekovima po devizi DIVIDER ET IMPERA i MAGNUM CRIMEN istrebljivali naš živalj. Složimo se pred nečuvenom podlošću onih koji naš narod nastavljaju da mrze . Očekujem Vaše razumevanje i podršku.

sa poštovanjem

Tomislav Krsmanović

Podnosi Krivicnu prijavu protiv Telekoma.zbog isključenja ličnog telefonskog aparata.

9 juli 2019 godine, Pretnja ostvarena- Opstrukcija ličnog računara nastala, ne čuje se zvono telefona.

Nepoznata osoba mu je 9 jula 2019 godine zapretila telefonom kao u nekoliko navrata dosada , da će mu opet biti isključeni telefon i internet, ukoliko budem vodio razgovore koji se ne sviđaju.Što se i desilo.

22 septembra 2019 godine je preminuo u nejasnim okolnosima njegov brat. Milić Krsmanović (29.10.1939-22.9.2019)-žrtva političkih progona.

Nađen je u beživotnom stanju 22 septembra u 13 časova u njegovom stanu na adresi Šumatovačka 31 u Beogradu. Porodica još nije dobila medicinski nalaz Instituta za sudsku medicinu niti ključeve od stana. Bio je žrtva decenijskih političkih progona , premlaćivanja na ulici, upropašćavanja karijere, stalnih zastrašivanja i, diskriminacija. Živeo je poslednjih godina u bedi, sa minimalnom penzijom, žalio se da je izložen provokacijama huligana na javnim mestima, upornim telefonskim pretnjama i interesovanjem za zdravlje. Zbog čega je prestao da se odaziva na telefonske pozive, retko je izlazi van stana, povukao se u izolaciju .

Brat Milić je ubijen. Tiho, bez pucnja. Njregova tegobna sudbina je prikazana i potkrepljena validnim dokumen tima u autobiografskom romanu Saga o ..ićima(1940-2017) na sledećim mestima, u elektronskoj verziji:

-Saga o ...ićima Tom 3 ROMAN O BRISELU (1965-1978)-http://enlite.org//sage/3pdf , strane 561, 562, 715, 775, 838, 871, 1091, 1097, 1098

- Saga o ...ićima Tom 4 TAJNA ZAVERA JUGOSLAVIJE PROTIV JUGOSLAVIJE (1979-1992)-http://enlite.org//sage/4pdf , strane -14, 106, 181, 247, 432

- Saga o ...ićima Tom 5 TAJNA ZAVERA JUGOSLAVIJE PROTIV JUGOSLAVIJE (1993-2004)-http://enlite.org//sage/5pdf , strane -563,1235

-i na stranicama Saga o ...ićima Tom 6 OČEKUJUĆI SVELOST SA NEKIH DALEKIH ZVEZDA(2005-2017)-http://enlite.org//sage/6pdf

Sličnu sudbinu je doživela i sestra Nada (1946-2010) Zbog neosnovanih političkih zlostavljanja roditelja, pred diskriminacijom u beogradskoj gimnaziji, je poslednji razred završila u Zagrebu. Odlazi u izgon u Australiju 1969, odakle se vraća sa bebom 1971 godine. Iznalazila je povremeno pojedine poslove, na kraju se zaposlila u Autorskoj agenciji Srbije. Njena radna organizacija joj nije uplatila 15 godina radnog staža, njena penzija je iznosila 5 hiljada dinara, živela je u bedi. Obolela je prema sumnjivim nalazima lekara od karcinoma dojke 1992.godine, preminula je 2910 godine u nepodnošljivim bolovima u privatnom domu za stare osobe u Borči, nijedna zdravstvena ustanova nije htela da je primi. Sve do kraja života je bila u opsadi zamaskiranih demonskih mučitelja

18 septembra 2020 godine univerzitetski profesor i uticajni američki političar Ken Skuland se obratio Apelacionom sudu u Beogradu zahtevom da budu ispoštovani zakonski propisi u vezi njegovog zahteva za naknadu štete

Belgrade Court of Appeals

Apelacioni sud u Beogradu Gz.755 / 2020,

Court of Appeal in Belgrade Gz.755 / 2020 (Apelacioni sud u Beogradu).

Nemanjina street number 9

Court President Judge Dusko Milenkovic

Email: uprava@bg.ap.sud.rs.

(00 381 11) 363 50 41. Fax: (00 381 11) 363 50 45

Belgrade Higher Court (Visi sud u Beogradu) 8P no.1739/16. on September

18, 2019, 1739 / 16th.

On October 29, 2019, respondent Republic Serbia appealed to

the Belgrade Court of Appeals (Apelacioni sud u Beogradu-Gz 755/20)

appeal no. P-2818/15

Dear Judge Dusko Milenkovic,

It is my understanding that the compensation judgement on behalf of Tomislav Krsmanovic is pending on appeal. As Mr. Krsmanovic is destitute and quite elderly, I wish to offer encouragement on his behalf of a speedy settlement in his case.

Mr. Krsmanovic is a close friend with whom I have worked for many years in the publication of my economics books in Serbia. In addition, he won the Torch of Freedom Award with the

organization that I served as President, the International Society for Individual Liberty, now renamed Liberty International. I have always considered him one of the most vigorous of supporters of human rights and a great human being.

Thank you very much for your kind attention to his case.

Sincerely,

Ken Schoolland

Vice President for International Relations

Liberty International

94-1072 Alelo Street, Waipahu, HI 96797, USA

1-808-389-1998 cell; ken.schoolland@gmail.com

Protiv sudija Vrhovnog kasacionog suda u Beogradu Dragane Marinković, Branka Stanića, Zvezdana Lutovca doneli nezakoni u presudu, kopija u prilogu, Rev.6190/2020 od 10.02.2021 što je obrazloženo.

Podnosilac Krivične rpijave se vraća u davne godine nasilja i mržnje, podnosi krivičnu prijavu protiv okrivljenih: pukovnik ..... zapovednik garnizona; kapetan .., zadužen za moralno-političko vaspitanjej, kapetan ..... zadužen za vojnu bezbednost, nadležni službenici Ministarstva obrane SFRJ iz Beograda. Zato što su mu kao vojniku JNA povredili prava za vreme služenja vojnog roka u Kraljevu u Srbiji od 29. novembra 1963. do 1. oktobra 1964. (od 29. novembra 1963. do 1. marta 1964. služio je u kasarni u Ribnici, Kraljevo i od 1. marta do 1. oktobra 1964. na Aerodromu Kraljevo), koja se sastojala od sledećeg: -u toku služenja vojnog roka u Ribnici, Kraljevo, od 29. novembra 1963. do 1.oktobra 1964. godine bio izložen maltretiranju kaplara, vodnika, desetara, koji se sastojao od uvreda, pretnji, davanja zadataka koji su ga opterećivali više od ostalih vojnika i raznih drugih diskriminirajućih radnji - za vreme služenja vojnog roka na Aerodromu Kraljevo, od 1.3. do 1.10.1964., gotovo stalno je bio na noćnoj straži, dve do tri nedelje noćne straže u okolini Kraljeva radi osiguranja benzinskih cisterni, a zatim nedelju dana u kasarni, danju je bio prisiljen na teške fizičke poslove, protiv njega su potsticani asocijalni i agresivni vojnici, uglavnom Albanci, koji su se sa njim pokušali fizički obračunati bez zaštite vojnih vlasti u Vojnoj pošti. Bez ikakvog razloga i bez pravne osnove bio je podvrgnut kaznenom postupku i povremeno držan u zatvoru u kasarnii, ponižavan i maltretiran na razne druge načine. Ustvari tu godinu dana je boravio u kaznenoj vojnoj ustanovi, ustvari u zatvoru. Bez zatvorske kazne, i nevin. Od tada pati od nesanice. Na njegovo obraćanje predpostavljenim zbog ovakvih postupaka za koje nije dao razlog, jer se osećao kao pošten patriota , rečeno mu je da je od Ministarstva odbrane JNA SFRJ došla karakteristika prema kojoj je politički nepouzdan, srpski nacionalista, zadrti vernik, da je njegov otac bio četnički simpatizer, pa se tražilo njegovo prevaspitanje. Ističe da su takve kvalifikacije bile potpuno neutemeljene , te da je na delu bio progon nedužnog čoveka i poštenog patriote, što je posledica tadašnje klime u zemlji. Ovakvi postupci tadašnje vojne vlasti bili su u suprotnosti sa zakonom i označavali su drastično kršenje njegovih prava, naneli veliku štetu njegovim interesima i boravak u JNA, umesto služenja narodu i jačanja

psiho-fizičkog stanja i morala, pretvorio se u suprotno, kažnjavanje, mučenje i oštećenje organskog i mentalnog zdravlja.

DOKAZ: - uvid u knjigu i arhive Vojne pošte i MORH-a SFRJ - - dopis Ministarstvu narodne obrane od 1.1.1965.

Protiv okrivljenih -direktor Uvozno-izvoznog preduzeća SEME, Export-Import, Beograd, Admirala Geprata br.10 -i NN službenikaSDB SFRJ koji su davali naloge direktoru preduzeća SEME Jer Tomislav Krsmanović koji je bio zaposlen u ovom poduzeću od 15.10.1964. do 1. septembra 1965. godine na radnom mestu "samostalni referent za plan i analizu", je bio opstruiran i diskriminisan, što se sastojalo od: - onemogućavanja radnih zadataka - - maltretiranja i vređanja, ponižavanja - do. što se tiče napredovanja i plate. Rukovodioc je to objasnio činjenicom da je dobio direktivu od SDB-a, jer se radi o politički nepouzdanoj osobi, pa je stoga trebao biti onemogućen u svom profesionalnom radu. Takve kvalifikacije bile su potpuno neopravdane, jer je uvek bio uzoran građanin i pošten patriota, te je došlo do drastičnog kršenja njegovih prava.

DOKAZ: - -pismo Tomislava Krsmanovića direktoru firme SEME od 06.01.1965.godine - uvid u arhivu poduzeća SEME i SDB SFRJ.

Protiv okrivljenih- direktora firme UNIMAR, Agencije za marketing i propagandu lista BORBA" u Beogradu, Trg Marksai Engelsa (nepoznat broj), gdje je bio u radnom odnosu na određeno vreme od 01.09. 1971. do 1. decembra 1971. na radnom mstu istraživač tržišta "- - .. direktor Jugoslovenskog centra za istraživanje i razvoj u ulici Milana Rakića (nepoznat broj) gde je bio zaposlen na određeno vreme od 1.5.1972. do 1.11.1972." suradnik za razvoj "- protiv - direktora firme "Biro za razmenu studenata Jugoslavije", Moše Pijade (nepoznat broj) u Beogradu, gde je bio zaposlen kao "samostalni stručni saradnik" za turizam od 1.4.1973. do 1.11.1973. - protiv NN suradnika SDB-a SFRJ koji je tim direktorima davao naloge da tako postupaju prema njemu kao navodno politički nepoželjnoj osobi, sve po nalogu SDB-a SFRJ diskriminatorske mere, koje su se sastojale u nedavanju zadataka, smanjenju plate, onemogućavanju napredovanja, davanju zadataka izvan opisa radnog mesta, iznoseći o njemu neistinite informacije , uznemiravanja, potstiicanja asocijalnih saradnika i davanja nezakonitih otkaza. Time su drastično povredili prava iz radnog odnosa i druga zakonska prava, jer je svojim postupkom uvek pokazivao da je pošten građanin i patriota, nije davao razloge za takve postupke s njihove strane.

DOKAZ: -dopis Zavodu za žalbe i žalbe Opštine Savski venac Beograd od 01.03.1975.godine

- -uvid u arhive navedenih preduzeća i SDB SFRJ

- **Protiv:** -Sekretara RSUP-a Srbije (1989) -.. sekretara RSUP-a Srbije (1991) -Sekretara unutrašnjih poslova Bela Crkva(1991) -Sekretara GSUPa Grada Beograda(1992) -NN poč;inioca(1997 godine) -predsednika Drugog opštinskog javnog tužilaštva (1997) Zato što su organizovali, ili učestvovali u fizičkim obračunima sa T.Krsmanovićem, bez da je za to dao povoda. DOKAZI: -Sekretaru RSUP-a od 16.5.1989 godine -Radmilu Bogdanoviću, republičkom sekretaru Srbije, Sekretaru MUP-aOpštine Bela Crkva od 9.4.1991 godine -

Sekretaru GSUPa Beograd, od 6.4.1992 godine -Sekretaru GSUP-a Beograd., od 10.3.1992 godine -Ministru MUPa Srbije od 6.1.1993 godine -Ranjen T.Krsmanović, predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 23.9.1997 godine -Uput doktoru specijalisti od 24.12.1997 godine -Uput za satcionarno lečenje, od 18.9.1997 godine -Krivična prijava, Drugom opštinskom javnom tužilaštvu od 2.12.1997 godine.

-**protiv** -Slavoljuba Carića, sudija Prvog opštinskog suda u Beogradu -Kitarovića, sudija Prvog opštinskog suda u Beogradu -.... iz Beograda (VII Broj: K.11 / 97) -Predsednik Trećeg opštinskog suda Tužilaštvo (1991.) -Predsednik Četvrtog opšinskog tužilaštva (1991.) -Predsednik Prvog opštinskog javnog tužilaštva (1991.) -Republički javni tužilac (1990.) -Predsednik Okružnog javnog tužilaštva -Predsednik Okružnog javnog tužilaštva Ured 1187 - ..... iz Bača (VII-K. br.269 / 94 Prvi opštinski -Sudije i Blažica, Prvi opštinski sud u Beogradu (Ib k.330 / 95 K-1188/95 ---. .. Olge Alkalaj 8, Beograd (")) -... Suvoborska 14 , Beograd (") - osobe koje su ugrozile ličnu sigurnost privatnog tužioca (Ibk 330/95 K-1188/95) - protiv osoba koje su prouzrokovale štetu zdravlju (Prvi opštinski sud u Beogradu, P. br. 3547/94 i P.bb 3547/94) - predsednik Drugog opštinskog javnog tužilaštva (1997.) - predsednik Drugog opštinskog suda u Beogradu (1997.) - sudija za prekršaje opštine Zemun (1993.) jer su nasilno postupali, pretili i klevetali privatnog tužiocaa, zato što pravosudni organi nisu preduzeli mere za zaštitu njegovih prava već su stali na stranu onih koji su kršili zakon. DOKAZ: -Prvi opštinski sud, predlog za spajanje postupka, od 2. februara 1998. godine -Prvi opštinski sud u Beogradu, 15.11.1995. pltobar 1993. - Prvom opštinskom sudu u Beogradu, od 1995. - Prvom opštinskom sudu u Beogradu, Krivično odljenje ka 1993. - Četvrtom opštinskom javnom tužilaštvu .

Protiv: - -...., sekretar SSIP-a (1989) ...., sekretar odbrane SS-a (1989) -sekretar RSUP-a Srbije (1989) -sekretar GSUP-a Beograda (1989) -sekretar MUP-a - i Voždovac (1991.) - Ministar MUP-a Srbije (2000.) Zbog toga što su dali naredbe za progon njegovog sina, njegove majke i sestre, brata, U decembru 2000. godine nepoznati vozač mu je na pešačkom prelazu oborio sina dok je vozio bicikl, a ya vreme regrutacije 1999. godine lekarka ga je optužila da je strani plaćenik i izdajnik. DOKAZ: -, od 06.06.1989. - Krivična prijava, Peto opštinsko javno tužilaštvo, 3. juna 1996. - Krivična prijava Trećem opštinskom javnom tužilaštvu od 18.11.1991. njegova majka, od 25. maja 1996. - službenicima SFRJ, službenicima Republike Srbije od 14. oktobra 1991. - Sekretarijatu unutrašnjih poslova Voždovac, od 14. oktobra 1991. - javnosti, od 17. maja 1991. - krivična prijava, 3. maja 1996. teška kaznena dela te se poziva opštinski državni tužilac da poduzme potrebne radnje i privede počinitelje pravdi. Privatni tužilac Tomislav Krsmanović u Beogradu,maj 2001.

- **Protiv:** -sekretara GSUP-a Beograda (1997.) -NN počinitelja za nasilnički ulazak u stan - - komandira policijske stanice Zemun (1996.) -predsednika Drugog opštinskog javnog tužilaštva (1997.) -predsednika IV. Opštinsko javno tužilaštvo (1994) -sekretar MUP-a Zemun (1996) -sekretar MUP-a Srbije (1996) -predsednik Okružnog javnog tužilaštva (1990) Zato što su neovlašćeno ušli u stan privatnog tužioca, odneli njegovu imovinu i prouzrokovali razne štete njegovim interesima. DOKAZ: - Provala u prostorije naše stranke Pokreta za zaštitu ljudskih prava 12.07.1997. - Sekretaru GSUP-a Beograda, Nezavisni mediji, Pokret od 26.06.1997. 1997. - Krivična prijava, 18.07.1997. Četvrto opštinsko javno tužilaštvo, 12. decembra 1994. - krivična prijava, 18. jula 1997. - Skupština Srbije, Ministarstvo pravde, 28. avgusta 1991. - Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije, Beograd, 23. maja 1996. - Drugo

opštinsko javno tužilaštvo, 1997 godine, Javno tužilaštvo od 29.08.1994. - MUP-u Republike Srbije od 23.06.1996. čime se šteti interesima privatnog tužioca i drastično ugrožavaju njegova prava. Opštinski javni tužilac je u obavezi da pokrene potrebne istražne radnje i privede počinioce pravdi.

Protiv: 1.Pošte 11070 Beograd što nije isporučila pismo br.3366 od 20.11.1985 godine koje je poslao podnosilac prijave na adresu:Marie Claude Dock, Unesco, Paris, place de Fontenoy 5700 Paris Dokaz: Potražnica kod Pošte 11102 Beograd 3 od 7.1.1986 godine 2.Pošte 11102 Beograd što nije isporučila pismo broj 14772 od 17.2.1993 godine na adresu Đorđe Đorđević, Šupljičkeva 28, Beograd DOKAZ: Potražnica broj 94 , kod Pošte 11102 Beograd 3 od 5.3.1993 godine 3.Pošte 11125 Beograd koja nije uručila pismo od 6.7.1992 godine br.349/6 koje je poslao podnosilac prijave za Teofila Milosevića ,Trepčaninova 4/2 ,Svetozarevo, Potražnica broj 304 pošte Pošte 11102 Bgd DOKAZ: Pomenuta Potražnica 4.Pošte 11102 Beograd koja nije uručila pismo br.408 koje je podnosilac prijave poslao na adresu Unesco, Paris 4.7.1986 godine DOKAZ: Potražnica 1288 5.Okružnog javnog tužioca Beograd kojem je podnosilac prijave podneo krivičnu prijavu dana 4.12.1989 godine u vezi smetnji u upotrebi telefona i zaplene prepiske DOKAZ: Krivična prijave okružnom javnom tužilaštvu od 4.12.1989 godine 6.Sekretara RSUP-a Beograd kome je se podnosilac prijave obratio 21.8.1989 godine žalbom na nezakonito isljučivanje telefona DOKAZ: Dopis Sekretaru RSUP-a od 21.8.1989 godine 7.Republičkog javnog tužioca ,Beograd, kome se podnosilac prijave obratio 4.4.1990 godine pritužbom na smetnje u upotrebi telefona i prepiske DOKAZ: Pomenuti dopis republičkom javcnom tužiocu .protiv NN počinilaca SDB zbog oduzimanja prepiske,blokade upotrebe teelfona i zaplene prepiske kome se obratio 1989 g DOKAZ: KRIVIČNA PRIJAVA 9.Trećeg opštinskog javnog tužilaštva kome se obratio u vezi zaplene pošiljke sa primercima lista LJUDSKA PRAVA od strane Pošte 11200 i protiv Pošte 11200 DOKAZ: KRIVIČNA PRIJAVA od 28.8.1991 godine i Krivična prijava protiv pošte 11200 10.protiv Direkcije PTT Srbija, SRJ kojima je podnosilac prijave uputio maja 1993 godine BELU KNJIGU o zapleni prepiske i smetnjama u telfoniranju DOKAZ;Bela knjiga o smetnjama u telefoniranju i prepisci od maja 1993 godine 11. protiv NN saradnika SDB zbog smetnji u upotrebi telefona i zaplene prepiske, kvara pisaće mašine od 4.7.1989 DOKAZ: Krivićna prijava od 4.7.1989 godine 12. Okružnog javnog tužioca zbog neodgovaranja i nepreduzimanje mera povodom Krivične prijave 1289 DOKAZ: Krivična prijava 13.protiv PTT Srbija i drжavnih nadležnih organa koje je podnosilac prijave obavestio 30.8.1996 godine o smetnjama u upotrebi telefona i faksa DOKAZ: dopis pod nazivom PTT BLOKADA NAŠE STRANKE od 30.8.1996 godine 14.Protiv EPS, JP Elektrodistribucije zbog isključenja faze gde je PC; Drugog opštinskog suda u Beogradu zbog neodgovaranja na Krivičnu prijavu od 13.3.2000 g; DOKAZ: Tužba za ometanje poseda od 22.6.1998 godine;Dokaz:Krivićna prijava od 13.3.2000 g; Tužba za ometanje poseda Petom opštinskom sudu od 23.6.1998 15.Protiv Telekoma, Srbija zbog odbijanja da ustanovi identitet osobe koja često preti telefonom DOKAZ: dopis Telekoma, Srbija od 12.10.2001 g br. 03-8458/2/01 16. Protiv MUP-a Srbije što odbija da spreči one saradnike MUP-a koji podnosiocu prijave smetaju u radu sa PC, Internetom, faksom telefonom DOKAZ: Dopisi MUP-a Srbije od 21.12.2001 godine , od 26.10.2001 god, 17.protiv Odeljenja UP Rakovica koji su odbili da spreče počinioce koji smetaju u radu sa internetom , telefonom i faksom;Drugog opštinskog javnog tužilastva što je odbilo da postupi po zakonu u vezi krivične prijave povodom smetnji na ovome planu DOKAZ:Krivična prijava OUP Rakovica od 15.2.2001 god; Odgovor Drugog opštinskog

javnog tužilaštva od 21.3.2001 godine; Vladi Srbije-Ministru telekomunikacija-Srbije, Jugoslavije, Telekomu Srbija od 225.10.2001 godine 18.Prvog opštinskog suda u Beogradu zbog neuzimanja u postupak podnesaka u vezi pravljenja smetnji DOKAZ: Privatna krivična tužba od 8.1.2002 godine 19.protiv izbornih komisija i državnih organa jer su na svim izborima na kojima sm učestvovali od 1990 do 1996 godine zaplenjivali naša pisma sa izbornom dokumentacijom OBRAZLOŽENJE 1290 Već skoro 30 godina organi pošte i policije, državni organi, podnosiocu prijave prave smetnje u upotrebi telefona, faksa , zaplenjuju prepisku i poslednjih nekoliko godina prave smetnje u upotrebi PC i interneta. Ove smetnje su permanentne, intenzivne i označavaju istinsku telekomunikacionu blokadu. Čime su počinili krivična dela: cl. 60, cl.66; cl.70;cl.72; cl.165;cl.173; cl.175;cl.176;cl.225;cl.243;

Podnosilac zahteva od suda da sprovede istragu, utvrdi navedena krivična dela i kazni počinioce u skladu sa KZS. Istovremeno, traži obeštećenje čiji će vid i vrednost naknadno po završenom istražnom postupku-krivičnom istaći.

Podnosilac zahteva ističe da se Pokret za zaštitu ljudskih prava ne zalaže za revanšizme nego za objektivnu procenu stvarnosti i činjenica, i poziva na trezvenost, pomirenje, praštanje, pokajanje i osvešćivanje, rehabilitaciju žrtava prethodnog režima, i njihovo obeštećenje u granicama mogućnosti.

Svestan je da su funkcioneri koji su kršili tuđa prava i progonili građane često bili ubeđeni da su u pravu, da postupaju po pravu i zakonu, i da tako čineći se obračunavaju sa neprijateljima nacije i države.

Sada je vreme da uvide da su grešili, i treba da se osveste, pokaju i izvine svojim žrtvama.

Onima koji se pokaju i osveste, i ograde od svojih ranijih destruktivnih i loših postupaka, objasne podonosiocu zahteva zašto su to činili, i zamole ga iskreno za oproštaj, i ponude mu obeštećenje u granicama njihovih mogućnosti, podnosilac prijave će izaći u potpunosti u susret i nudi im vansudsko poravnanje.

Podnosliac prijave predočava na mogućnost manipulacije i zloupotrebe ove Krivične prijave da se stvaraju nove loše procene i političke tenzije i zavade. Jer postoje snage u zemlji koje to žele da urade.

To njemu nije cilj, nego da se dođe do objektivnih nalaza i najboljih rešenja za sve upletene strane.

Ujedno ukazuje da pojedini centri moći nastavljaju da uskraćuje njegova prava, njegovih srodnika, i mnogih drugih građana.

U opisanom vremenskom intervalu je bio permanentno izložen vrlo intenzivnom stresu i strahu, istinskoj dugogodišnjoj mentalnoj torturi.

Dobro je poznata uzročno posledična povezanost dugotrajnih razornih stresova i zdravstvenih poremecaja. Kada je stresno stanje produženo, kad su endokrini i nervni sistem suviše dugo izloženi hiperfunkciji, prirodno je očekivati da će se stvoriti uslovi za nastanak poremećaja u organizmu. Pod dejstvom psihosocijalnih stresora, ukazuju brojni podaci, nastaju nesanica, nervna napetost, slabljenje imunskog sistema, kardiovaskularna oboljenja, čir u stomaku,

dijabetis, moždani i srčani udar, psihofizička i svaka druga iznurenost. Sve do slabosti i funkcionalnog iscrpljivanja, kolapsa organizma-do smrti.

Sve sa ciljem da ga onesposobe da se bori za njegova prava i da ga fizicki uklone.

Na delu je Ubistvo u pokusaju. iz člana 113 .KZ Srbije .

Podnosilac Krivične prijave zahteva od javnog tužioca da razmotri navode krivične prijave, da postupi po zakonu te da donese rešenje o sprovođenju istrage .

Zahteva od javnog tužioca blagovremen postupak, da se spreći ubrzana namera uništavanja podnosioca Krivične prijave, da počinioci krivičnih dela budu za ista kažnjeni.

Upozorava javnog tužioca da bi upućivanje istoga na postupak po privatnoj tužbi, samo vodio novom odugovlačenju.

Čime bi oni koji počinjavaju navedena krivična dela bili ohrabreni da nastave da zlostavljaju podnosioca krivične prijave.

Utoliko pre, jer se ne radi samo o ugrožavanju prava pojedinca, na sličan nedovoljno prepoznatljiv način je zlostavljana većina građana Srbije.

Dakle, podnosilac Krivične prijave pokreće inicijativu od šireg društvenog značaja

U prilogu relevantna dokumenta hronološki poređana od broja 1 do broja 85. .

Podnosilac Krivične prijave prilaže linkove sa detaljnim dokumentima. Sudije neće imati vremena da sve to proučavaju, sem ukoliko se ukaže potreba mogu podatke naći u priloženim linkovima.

U prilogu linkovi:

Crna knjiga TUŽBA ZA NAKNADU ŠTETE-
http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf

http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf

Bela knjiga o smetnjama u upotrebi telekomunikacija i interneta:

http://enlite.org/Toma/Bela_kniga_O_opstrukcijama_telekomunikacija_i_interneta.pdf

Bela knjiga o policijskim maltretiranjima:

http://enlite.org/Toma/Bela_knjiga_Policijska_maltretiranja.pdf

Bela knjiga o zapleni arhive: http://enlite.org/Toma/Bela_knjiga_Zaplena_arhive.pdf

Bela knjiga o zdravlju:

http://enlite.org/Toma/Bela_knjiga_O_zdravlju.pdf

Saga o .. ićima Tom 1, VISKI, VOTKA, Šljivovica 1940-1953-http\\:enlite.org/sage/1.doc

Saga o ...ićima, Tom 2, BEOGRADSKA KOŠAVA, 1953-1965-http://enlite.org/sage/2.pdf

Saga o ... ićima Tom 3, ROMAN O BRISELU 1965-1978-http://enlite.org/sage/3.pdf

Saga o ... ićima Tom 4, ZAVERA JUGOSLAVIJE PROTIV JUGOSLAVIJE, 1979-1992.godine-http://enlite.org/sage/4.pdf

Saga o ...ićima Tom 5, PUZZLE-ISCELJENJE DUŠA BALKANSKIH NARODA, 1993-2004.godine, -http://enlite.org/sage/5.pdf

Saga o .... ićima Tom 6 , PIJANAC KRIVE DRINE, Očekujući svetlost sa nekih dalekih zvezda, 2005-2017.godine-http://enlite.org/sage/6.pdf.

U Prilogu linkovi nekoliko intervjua na pojedinim youtube televizijama, poslednjih meseci ,gde je podnosilac Krivične prijave javno obznanio nezakonite postupke organa tužene..

-Svetlost TV, https://www.youtube.com/watch?v=hMBHE1wCktw, Novembar 9, 2020 godine,

- Slavija info, https://www.youtube.com/watch?v=o4_CyT7ufN0, Novembar 9, 2020 godine,

- Balkanska oštrica, https://www.youtube.com/watch?v=IhPXACwt9wA, 28 novembar 2020 godine

- Danga TV, https://www.youtube.com/watch?v=57dkYMh5ASU, Dec.15, 2020 godine.

- Balkanska oštrica TV, https://www.youtube.com/watch?v=qAL_wFQDBA8, April 30,2021 godine--

-Danga TV, https://www.youtube.com/watch?v=e-23Wfk7SUI. Maj 26, 2021 godine

--Balkan info,TV https://www.youtube.com/watch?v=o-IjRMA18ng, Juni 5, 2021 godine.

-Srbija info, https://www.youtube.com/watch?v=wQZz7LlazXY, Juni 17, 2021

-Balkan info TV-https://www.youtube.com/watch?v=eWi1v8zo-Uc, Avgust 2021

- Mario zna- https://www.youtube.com/watch?v=_cnWWiVt7GI, 22 . Septembar 2021 godine

-Danga-https://youtu.be/S1IHF4MUgqk

Najnoviji Intervju Balkan info 24 novembar 2021 godine-tema ZLOUPOTREBA PSIHIJATRIJE https://www.youtube.com/watch?v=zVAe2O1D0oo

u Beogradu , 17 decembra 2021 godine

Podnosilac
Krivične prijave
Tomislav Krsmanović

4. ДОКУМЕНТАЦИЈА

IV Прилози

МИНИСТАРСТВУ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ

Београд, 1.12.1964.г.

На служби војне обавезе у ЈНА сам боравио од 29.11.1963. до 10.10.1964. године у Краљеву. Потичем из патриотске српске породице, за време II *светског рата усташе су убиле двадесет блиских сродника моје мајке, а неколико сродника је изгубило животе за време Првог светског рата на Солунском фронту или пак од стране Аустроугара. Моји преци су одувек били познати као борци за слободу српског народа. Али су увек поштовали права других народа и вера.*

Ово предочавам да бих вас обавестио да сам за време служења војног рока у Краљеву био изложен жестоким репресалијама и прогонима са образложењем да сам „српски националиста" „верник" „либералног схватања" „западњак" и слично. Овакве оптужбе су нетачне.

Прогони су се састојали у дисциплинским кажњавањима без повода са моје стране, осудама на боравак у затвору касарне, присиљавањима да обављам најтеже и понижавајуће радове, дискриминаторским поступцима у свакодневном животу у касарни, после обављања обуке од три и по месеца у Рибници у Краљеву сам пребачен на аеродром Краљево где сам врло често био на ноћној straжи противно закону о војној обавези а преко дана сам морао да обављам уморан и неисpаван тешке физичке послове. Официри морално-политичког васпитања и војне безбедности су ме често испитивали и вршили притиске надамном оптужујући ме да мрзим Албанце и Муслимане што је најобичнија измишљотина. Они су против мене систематски подстицали војнике Албанце који су ме по неколико њих тукли а мени је ускраћена заштита. Дошло је до појаве несанице, замора, нервне напетости, а војна медицинска служба је одбила да ми пружи адекватну медицинску заштиту.

Одговорни за овакве репресивне мере према мени за које нисам дао повода и не постоји правни основ су капетани .....као и командир гарнизона.....Они су ми казали да је дошло упутство из Београда (Генералштаб, Немањина улица). Захтевам од вас да се спроведе истрага и установи зашто сам био прогањан за време служења војне обавезе и ко је дао за то наредбу, да кривци буду кажњени.

У нади да ћу добити ваш одговор.
У Београду, 01.12.1964. г.

Томислав Крсмановић, економиста,
Карађорђева 50, Београд

bilo je pretnji i upada u stan i lomljenja kučanskih aparata (telefona, tv,radio ,megafona i sl),kradje novca i otimačine lične i stranačke dokumentacije,kleveta i stvaranje tvim javnog informisanja bez prava na demanti,zasplašivanje pojedinaca i organizacija da saradjuju sa mnom,posticanje svojih ljudi da me napadaju na skupovim Pokreta za zaštitu ljudskih prva čiji sam ja Predsednik i da mi prete a sudovi odbijaju da ove osobe kazne po zakonu, inicriranja progona u preduzećima gde sam zaposlen, itd.

Za vreme služenja vojnog roka u Kraljevu Srbija od 29.11.1963 do 1.lo.1964 u kaznenoj jedinici u Kraljevu ,posle obuke od tri i po meseca od 15 martta do 1.oktobra 1964 godine sam se nalazio na aerodromu u Kraljevu gde sam bio skoro na permanentnoj noćnoj straži bez dovoljno pauzza za odmor,preko dana sam bio primoravan da obavljam teške i ponižavajuće fizičke poslove i protiv mene su od strane oficira Lazića moralno političkog vaspitanja i Banovića -KOS.komandant garnizona je bio pukovnik Vučković,bili potstcani asocijalni vojnici,koji su se često obračunavali sa mnom a pomenuti oficiri su odbili da me zaštite,bio sam bez pravnog osnova podvrgavan disciplinskim postupcima i držan izvesno vreme u lokalnom zatvoru kasarne,i ponižvana i maltertiran narazličite načine,ja sam ustvari bio godinu dana na istinskoj robiji, vrsci Golog otoka,meni su pomenuti oficiri kazali da je iz Generalštaba iz Beograda stigada karakteristika da sam iz neprijateljske porodice,da sam simpatiter Zapada,Veliko Srbin,liberal,vernik, i da je potrebno prevapitavanje.U martu 1963 godine sam boravio 3 nedelje u garnizonskoj ambulanti"mazeb" oficiri i bolničko osoblje su mi kazali daznaju ko sam i za to vreme su me šikanirali.Pa iz lasku iz JNA patim od nesanice i nervnih tenzija a ranije sam bio potpuno zdrav.

Po završetku vojne službe sam se zaposlio u preduzećeu" Seme" u Beogradu, na radnom mestu "samostalni referent za plan i analizu,gde sam bio ostavljen duže bez radnog stola i sedeo sam u hodniku,bez zadataka i ponižavan zbog čega sam septembra 1965 godine napustio ovo preduzeće i rešio da tražim spasa u Brislu Belgija gde sam boravio od 1965 do 1971 godine i gde sam završio post-diplomske studije iz marketinga(sa odličnim) i stekao radno iskustvo(imam odlične referenci je mojih poslodavaca) i francuski jezik.

Od povratka u zemlju 1971 do 1975 godine sam pokušavaoa da se zaposlim u predućeima UNIMAR,Centar za istraživanje i Razvoj i Biro za razmenu studenata i omladine-sve u Beogradu ali gde sam izgubio pošao na nezakonit način kao"nepodoban",ustvari najčešće sam bio nezaposlen.Od marta 1975 do septembara 1976 sam bio zaposlen u preduzeću"BIP"Beograd u Službi istraživanja tržišta gde sam doživeo sličan tretman kao i u ranijim preduzećima i pod pritiscima sam napustio i zaposlio se u preduzeću REKORD Rakovica na radnom mestu Šef službe istraživanja tržišta gde sam ostao do septembra 1977 godine,odakle san isteran od strane direktora Dimitrijevića i Dragana Jomića (sada Predsednik Skupštine Srbije)kao"nepodoban" koji su protiv mene inicirali seriju sudskih procesa za "verbalni delikt" i zahtevali su smeštaj u psihijatrijsku bolnicu na neodredjeno vreme,na skupu zaposlenih su za mene kazali da sam ludak a kako sam tu upoznao moju bivšu suprugu A.Pašić ekonomistu njoj su kazali prezentirali neovlašćeno medicinsku dokumentaciju pripremljenu od strane GSUP-a predstavljajući me za duševnog bolesnika i vršeći pritisak na nju da raskine vezu sa mnom.

Od septembra 1977 godine sam zaposlen u preduzeću Galenika na radnom mestu"stručni saradnik službe istraživanja tržišta" gde sam najčešće bio ostavljan bez zadataka,uskraćivani mi pr ava iz radnog odnos što se tiče plate,napredovanja,podvrgavan sam disciplinskim postupcima i kaznama bez pravnog osnova, ja sam još uvek bez stana a mnogi drugi mladji su preko reda dobili stan,

Napominjem da za ovakve postupke poretka prema meni nisam dao povoda,izvorište treba tražiti u prirodi društva i psihologiji birokratije,počeo sam da se branim još 1975 godine da bih se spašavo i preživeo,u zajednici sa nekoliko poznanika u sličnoj situaciji i osnovali smo nekoliko udruženja za zaštitu ljudskih prava 1975,1981 ,1986, a 1989 godine smo se pretvorili u Pokret za zaštitu ljudskih prava koji je se registrovao kao politička stranka da bi tako dobili pristup medijima i izašli iz total ne medijske blokade,ja sam zbog istoga razloga bio decembra 199o godine kandidat za Predsednika Republike.

Usledila su opisana policijski progoni,26 juna 1975 godine sam bio uhapšen od strane organa GSUP-a Beograda i sutradan prebačen protivno zakonu i lekarskoj etici u P.B."Laza Lazarev vić" u Padinskoj skeli gde sam ostao do 1.7.1975 godine podvr nut neindiciranoj farmaceutskom tretmanu,pilulama,pretnjama i zastrašivanjim,odatle sa izašao sa falsifikovanom psubijatrij skom dijagnozom"paranoidna šizofrenija"koja je imala za cilj da me diskredituje u javnosti kao i moje ideje i aktivnosti i ista je difuzirana u javnosti, na radnom mestu i u kome okr ružnju.Ova dijagnoza je imala za posledicu profesionalnu disk valifikaciju i u javnosti i doprinela je raspadu moga braka jer me moja bivša supruga nije dovoljo poznavala i to je izazva lo njeno neoverenje u odnosu na mene.Zatim je usledila serija sudskih procesa pred sudijama za prekršaje Opštine Rakovica,Star Grad,Voždovac zbog verbalnih delikta,kojom prilikom sam bio osudjen na novčane kazne a sudija za opštitne Rakovica je zaht tevao interniranje u pshijatrijsku ustanovu na neodredjeno vreme.Decembra 1981 je obavljeno jedno od brojnih pretresa stana i privodjenja na informativne razgovore,usledio je dugo godišni sudski proces zbog verbalnog delikta pred Petim opš tinskim sudom u Beogradu koji me je slao na psihijatrijsku ekspert izu pred Odborima Medicinskog fakulteta.Napominjem da je dr Stevan Petrović psihijatar,pukovnik JNA i načalnik Psihijatrij ske klinike VMA izdao Medicinsko mišljenje u vezi mene posle provere od mesec dana od strane nadležnih specijalista da sam duševno zdrav dana 24.1o.1977 godine čime je anluiran nalaz od 1.7.1975 koji je izdala P.B."L.Lazarević" a pravno je anuli ran Nalaz Odbora za sudsku psihijatriju koji je takodje u priloženoj dokumentaciji.od 2.o4.1982 godine.U nekoliko navra ta sam bio pretučen od strne nasilnika na javnim mestima,posl ednj put 7 marta 1992 godine u 12 časova ispred Narodne ban ke u Beogradu za vreme mitinga deviznih štediša pred novinari ma i milicijom,sledžiju T.Perišića sam tužio I Oštusnom sudu ali ovaj sud nije ništa preduzeo po tome pitanju,a sledžija me izaziva na javnim mestima,N.Petrović iz Požarevca je u par navrata dolazio nedavno na vrata moga stana po nalogu organa vlasti da demolira stan i da se obračuna samnom,tužio sam ga IV Opštinskom sudu bez rezultata,Ž.Arsić i V.Vukotić iz Beogra na skupu članova Pokreta kažu da će me premlatiti,nasrću na

Činjenica je da je u ovome periodu došlo do izvesnih zdravstvenih tegoba a što će biti ustanovljeno detalnim lekarskim pregledima i analizama što zahtevam da bude učinjeno što pre.,a što mi do danas nije bilo moguće zbog blokade medicinske zaštite što će dalje biti objašnjeno.

Optužujem organe Tuženike da su svesno naneli štetu mome zdravlju.Opisani tretman je vrlo dugotrajan i vrlo razoran po zdravlje i ja sam isto predočavao većem broj državnika i lekara i nadležnih ustanova tražeći zaštitu koja mi je uskraćena što se vidi iz priložene dokumentacije.Zahtevam da LEKARSKI KONZILIJUM preciznije ustanovi kako je se ovakav teror reperkutovao na stanje mogazdravlja.Nasilan smeštaj u P.B-"L.Lazarević" i opisani tretman su se vrlo loše odrazili na moje zdravlje i ja sam mesecima bio smanjenih vitalnih funkcija i u depresiji. Višemesečno izlaganje noćnoj straži(što je poprimalo oblike istinske torture nesanicom)za vreme služenja vojnog roka kombinovani sa drugim opisanim merama je jako oslabilo moje zdravlje u vreme služenja vojnog roka.A što se tiče neopravdanost boravka u P.B."L.Lazarević" i tačnosti dijagnoze ona je demantovana nalazom dr. S.Petrovića načalnik VMA od 24.lo.77 te je jasno da je farmaceutski tretman bio nepotreban a šizofrenija je vrlo teška bolest da bi se sama od sebe izlečila za dve godine(a za koje vreme sam bio žrtva žestokih progona i ustvari moje stanje zdravlja se pogoršalo).Uostalom najbolji demanti te naručene dijagnoze je da sam ja postao lider Stranke ljudskih pravai bio sam i kandidat za Predsednika Republi i naš Pokret je stekao značajan ugled u nemlji u prkos totalne medijske blokade a još veći u svetu,ja sam predstavnik Društva medjunarodnog za ljudska prav i individualne slobode čije je sedište u San Francisku,član sam više domaćih i stranih udruženja,napisao sam stotinak članaka u štampi, vid stot; insaopšte nja,imam nekoliko pohvala od strane uglednih medjunarodnjh organizacija.Sve su ovo dokazi da je pomenuta dijagnoza bila naruena i da je na delu zloupotreba psihijatrije u političke svrhe,a što je se sve-krajnje loše odrazilo na moje zdravlje. ~~Ostalijemojexzdravlje~~ Intervencije vlasti da ne rešim moj stambeni problem su takodje vrlo štetni po moje zdravlje jer sada npr stanujem u vlažnom podrumu i dajem dve trećine svoje plate nadležni odbijaju da nam daju prostorije na šta imamo pravo po zalonu,a što znači život u nehigijenskim uslovima,malo novca za ishranu i higijensku negu.

Za vreme mojih boravaka u psihijatrijskim ustanovama i kontakata sa pshijatrima koji su se prema meni odnosili arogantno što je nespojivo sa etikom lekarske profesije,je stvorilo izvesan strah u odnosu na zdravstvene ustanove i nepoverenje u lokalne lekare uopšte.Ovome je doprineo i moj boravak u drugim klinikama poslednjih godina.Od 25.5.do 7.7.1988 godine sam se nalazio na Neurohirurškoj klinici u Beogradu gde me je dr.Sekulović operisao masno tkivo naglavi,u par navrata su mi bili isporučeni vrlo loši medicinski nalazi uz usmeno izvinjenje da je bila greška,a bilo je i arogancije osoblja i spominjanja mojih poltičkih aktivnosti.Od 26 oktobra do 22 novembra 1989 g

SPISAK PRILOŽENIH DOKUMENATA.

1. Ministarstvu narodne odbrane ,moj dopis od 1.12.1964 godine
2. Direktoru preduzeća"SEME"Eksport-import ,Beograd, moj dopis od 6.1.1965 godine
3. Birou za pritužbe i žalbe Opštine Savski venac, moj dopis od 1.3.1975 godine
4. POTVRDA o mome boravku u Psihijatrijskoj bolnici "Laza Lazerević" (gde sam bi smešten nasilno i po kazni),izdata od iste bolnice danal7.1o.1977
5. ODLUKA br.91/LVI-1 FGP REKORD,Rakovica o mome smenjivanju od 15.3.1977 godine.
6. REŠENJE SUDIJE ZA PREKRŠAJE OPŠTINE RAKOVICA od 1.9.1977 godine (II-Up.br.1613 /77) kojim sam proglašen za neodgovornog(neuračunljivog)za počinjeno verbalno delo u FGP Rekord,Rakovica,a koje je inicirao Dragan Tomić, ondašnji direktor Rekorda(sadašnji predsednik Skupštine).
7. ŽALBA,Veću za prekršaje Skupštine Grada Beograda od 1o.9.1977 g. (na Rešenje od 1.9.1977 godine)
8. IZVEŠTAJ Neuropsihijatrijske klinike VMA od 24.1o.1977 godine Dijagnoza:SINE MORBO PSYCHIATRICA(bez duševnog oboljenja),potpis:dr. Stevan Petrović,neuropsihijatar
9. Opštinskom sudu u Beogradu(Prvom)moja TUŽBA protiv pishijatara dr.T.Sedmaka i dr. Damnjanovića u vezi odavanja poslovne tajne direktoru Rekorda Draganu Tomiću(kome je prosledjen ceo moj dosije)
1o. ACTION GROUP AGAINST THE ABUSE OF PSYCHIATRY IN THE SFRJ kopija teksta objavljenog u listu"REWIEW,London,1983 godine,o osnivanju ove grupe za odbranu od zloupotreba psihijatrije u političke svrhe
1o. ZAPISNIK O PRETRESU STANA kada je tražen i nadjen primerak lista ISTINA"izdat od GSEP-a Beograd, dana 3.12.1981 godine
11. Primerak lista"ISTINA" broj 6,od 26.3.1983 godine(zbog koga je nastala serija sudskih procesa)
12. ZAHTEV ZA POKRETANJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA upućen od strane Petog opštinskog javnog tužilaštva SUDIJI ZA PREKRŠAJE VOŽDOVAC dana 22.6.1982 godine,zbog rasturanja i štampanja lista"ISTINA"
13. NALAZ Sudsko-medicinskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 2o.4.1982 godine upućen Petom opštinskom sudu u Beogradu u vezi njihovog zahteva da moja uračunljivost bude proverena i izdata dijagnoza.
14. MOJA REPLIKA u vezi ovoga NALAZA upućena ovome ODBORU dana 14.7.1985 godine
15. SUDIJI ZA PREKRŠAJE OPŠTINE VOŽDOVAC ,moj dopis od 17.9.1982 godine povodom sudjenja u vezi lista"ISTINA"
16. IZJAVA,Dragoljuba Ignjatovića,književnika od 15.3.1984 godine u vezi pretnje da će mi zdravlje biti razoreno izrečene od strane SUP-a Čukarica
17. PUCANJ U ČINJENICA,tekst objavljen u listu VEČERNJE NOVOSTI od 31.1.1986 godine u vezi slučajeva zloupotreba psihijatrije u političke svrhe povodom saopštenja Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja(na osnovu podataka koje sam ja dostavio)
18. PODMETANJE ISTINE,tekst u listu VEČERNJE NOVOSTI od 1.2.1986 godine nastavka teksta o zloupotrebi psihijatrije u političke svrhe od 31.1.1986 godine
19. Tekstovi objavljeni u stranoj štampi u vezi polemike u listu VEČERNJE NOVOSTI
2o. REŠENJE Sudije za prekršaje Opštine Stari grad od 17.3.1983 g o novčanoj kazni zbog izražene javne kritike(verbalni delikt)

43."NEVOLJE ZBOG IMENA"tekst objavljen u listu"Večernje novosti"od 11.3.1990 godine,gde vlasti skoro otvoreno prete da će mi razoriti zdravlje(str.38)
44.KRIVIČNA PRIJAVA Okružnom javnom tužilaštvu u Beogradu od mene dana 4.4.1990 godine,u vezi nezakonitog ulaska u stan agenata SDB gde su me ispitivali i pretili mi
45.Republičkom javnom tužiocu ,Beograd,moj podnesak od 4.4.1990 godine zbog neodgovaranja na moje podneske i pritužbe
46.KRIVIČNA PRIJAVA Trećem opštinskom javnom tužiocu od 18.11.1991 g. protiv SDB zbog maltretiranja maloletne Valerije Dašić moje sestričine
47."Uvid u crne liste"list VEČERNJE NOVOSTI od 5.2.1992 godine na osnovu podataka Pokreta za zaštitu ljudskih prava
48."Kako se krše ljudska prava"tekst Pokreta za zaštitu ljudskih prava objavljen u listu POLITIKA od 5.2.1992 godine
49."SRBIJA NA STUBU SRAMA"tekst objavljen u listu"BORBA"5.2.1992 godine na osnovu podataka Pokreta za zaštitu ljudskih prava
50."Bez priče i sunčanja,molim"tekst objavljen u listu"Večernje novosti" od 26.5.1990 godine opis rasturanja mitinga Pokreta za zaštitu ljudskih prava i moga hapšenja
51."Zdravlje T.Krsmanovića predsednika Pokreta za zaštitu ljudskih prava-od posebnog interesa za SDB"od 6.1.1991 godine,upućen od Pokreta za zaštitu ljudskih prava Skupštini Srbije i Javnosti
52.Radmilu Bogdanoviću Sekretaru SUP-a Srbije i Sekretaru Opštine Bela Crkva ,dopis Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 9.4.1991 godine povodom nasrtaja na mene R.Zindovića
53."Tomislav Krsmanović-isterivan iz njegovih podstanarkih stanova" dopis Pokreta za zaštitu ljudskih prava upućen SPS i poslanicima opozicije u Skupštini Srbije
54.GENERALNOM DIREKTORU GALENIKE,dopis dr. Žarka Gavrilovića,predsednika Srpske svetosavske stranke upućen dana 12.6.1991 godine protest zbog diskriminacije i zaplene moje lične i stranačke dokumentacije
55.KRIVIČNA PRIJAVA upućena Četvrtom opštinskom javnom tužilaštvu Novi Beograd,povodom zaplene moje lične,profesionalne i stranačke dokumentacije u preduzeću Galenika,Beograd-Zemun,od 15.6.1991 godine
56."Fizički obračuni sa Milanom Krsmanovićem(1981)sinom T.Krsmanovića" Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 17.6.1991 godine
57."Eskalacaija nasilja nad T.Krsmanovićem" Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 27.8.1991 godine
58."Se živi pokopani"tekst u listu"Mladina"od 3.3.1989 godine
59."Ukradena dokumentacija i novac Pokreta"Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 28.8.1991 godine
60.Trećem opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu, Krivična prijava Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 28.8.1991 godine povodom zaplene 1.205 primeraka lista"LJUDSKA PRAVA"na pošti
61."Ugrožavanja zdravlja"Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 9.9.1991 godine
62."Otvoreni napadi na zdravlje"JAVNOSTI, Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 17.9.1991 godine
63."Tomislav Krsmanović-zloupotrebe medicine u političke svrhe" Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 4.10.1991 godine upućeno većem broju funkcuonera SFRJ
64.Sekretarijatu SUP-a Voždovac,Beograd, moj dopis od 14.10.1991 godine u vezi nasrtaja na moga sina na ulici i u dvorištu škole i zatim lupanja na vrata i pokušaj nasilnog ulaska u stan radi obračuna
65.FUNKCIONERIMA SFRJ,FUNKCIONERIMA SRBIJE"u od 1.11.1991 godine, u vezi progona moga sina Milana,sestričine Valerije,sestre ,brata i majke
66.SEKRETARU GSUP-a Beograda,Dopis Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 10.3.1992 godine,u vezi nanošenja telesnih povreda meni od strane Tomislava Perišića iz Beograda na mitingu devizних štediša ispred Narodne banke u Beogradu

ДИРЕКТОРУ ПРЕДУЗЕЋА „СЕМЕ“ Експорт-импорт
Београд, 6.1.1965. год

У предузећу „Семе“ Експорт-импорт, Адмирала Гепрата број 10 у Београду сам се запослио од 20.11.1964. године на радном месту "референт за план и анализу" после завршеног Економског факултета у Београду и одслужене војне обавезе (1963–1964. године).

Ја сам до данашњих дана изложен дискриминаторским поступцима који се састоје у недавању задатака, понижавањима и малтретирањима од стране руководилаца предузећа, недавању стола и столице, изолацији и различитим облицима оговарања и интригама. На овакве поступке сам Вам се већ жалио, а Ви ми нисте још одговорили. Секретар партијске организације ми је казао да постанем члан СКЈ или ако нећу да напустим предузеће и одем код браће у Белгију (мој брат тамо живи од 1958. године). Захтевам од Вас поново да ми се омогући да обављам свој посао и да се то не условљава уласком у СКЈ и да се на мене не врше притисци да се иселим из земље.

Мени се у неформалним разговорима пребацује да сам "непријатељ" али без образложења зашто сам ја „непријатељ“. Захтевам од Вас да ми кажете у чему су моји недостаци да бих исте исправио. Не могу да разумем зашто сам „непријатељ“ јер ја то нисам нити било ко од мојих.

Уколико тако не поступите, подносим отказ због одласка из земље у Белгију, 1.9.1965 године.

У очекивању Вашег одговора.

Са поштовањем, дипл. екон. Томислав Крсмановић, реф. плана и анализе

У Београду 06.01.1965. год.

Дневнички запис – 23.4.1967. год. – Брисел, Белгија
Јово Тузлак који је говорио Белегија уместо Белгија.

Јово је дошао у Белгију неколико година пре мене, за мене је био нека врста тајанствене особа. Али је у исто време изазивао сажаљење, помешано са тугом, и мојом немоћи да му објасним неке ствари, и да му тако колико толико помогнем. Он је за мене земљак, Југословен, Босанац, свој. Био је по струци занатлија, видао сам га да испомаже у неким југословенским ресторанима, или је радио у некој фабрици, често је био незапослен и примао социјалну помоћ. Једном ме

јавним местима. Професија, каријера, стан, егзистенција, породица, брак, деца, – што су били моји приоритети..

Један човек у возу сиђе негде код Загреба, купи лист „Политика", стижемо по подне у Београд, видим датум 20.7.1971 године. Па данас је мој рођендан, пуним 35 година. Каква још једна коинциденција. Вратио сам се из Белгије после пуних шест година у родну земљу, баш на мој рођендан. А то баш сада сазнах. Цинизам. То је политика. Тј. тек ће се клупко размотати. Шта ће бити? Уздати се у себе. Да ли је ова коинциденција скривена порука да ћу се поново родити? Та помисао ме обрадова, јави се огромна нада или застрашивање да ће бити све исто? Да ли појединац може нешто да уради својом заслугом да утиче на своју судбину, или је све унапред предодређено од невидљивих моћника? Да ли смо ми сви играчке? Да ли се ја могу отети утицајима? Ко су они? Београд, Запад, Москва? Или сви заједно? Ко је главни газда? Недовољно јасно.

Изађох на железничкој станици у Београду, крећох кући, Карађорђева 50, у згради Хотела „Бристол" у близини железничке станице. Према мени иде мој рођак Бобан, неколико година млађи од мене, огроман, зеленоок, смеје се одушевљен, грлимо се, каже ми мало тужно: „Променио си се, делујеш уморно и изнурено, одмори се добро".

Спавао сам без престанка десет дана и десет ноћи. Брижни родитељи поред мене. Браћа, сестра. И почех да се будим из кошмара.

Биро за притужбе и жалбе Општине Савски венац Београд, март 1975.
(препис – копија недовољно видљива)

Позивам се на члан Устава СФРЈ бр. 157 и на чланове 180 и 198.
Улажем жалбу у прилогу.

У периоду 1971. до данас сам имао два незаконита отказа као политички неподобна особа. Иако су моје образовање, стручна и искуство јако тражени, нигде не могу да нађем посао, отворено су ми рекли да су интервенисали државни и политички органи и захтевали да ја не будем примљен. Скоро цело ово време сам био незапослен, без прихода, стана, егзистенције. Најомиљем да је моја стручна дефинитивно и врло тражена на тржишту кадрова у Београду. Због мојих жалби предузећима где сам радио, у предузећима где сам на незаконит начин био онемогућаван да се запослим, износио то на јавним трибинама, био сам политички малтретиран.

Овакви поступци према мени су акти политичке дискриминације и репресије и у супротности су са члановима 154 и 160 устава који гарантују једнакост свима, као и доступност свих радних места и функција у друштву сваком грађанину без разлике.

Завршио сам Економски факултет у Београду 1963. године, у Брислу, Белгија, сам завршио 1969. пост-дипломске студије из истраживања маркетинга при Католичком институту за високе комерцијалне студије, оцена „grande distinctione" – одличан, одслушао сам часове Института за маркетинг менаџмент из Брисла (ниво пост-дипломских студија) али нисам положио јер сам се вратио у земљу јула 1971. године. Приремао сам докторат из економске пропаганде, али га нисам усео одбранити услед свега онога што је настало мојим повратком у земљу. Говорим течно француски и имам добро познавање енглеског и руског. Имам искуство од неколико година из маркетинга у Брислу, Белгија, имам одличне

шизофренија. Судија је претходно, добио од тужилаштва списе Завода за ментално здравље из Београда – диспанзер за одрасле, Палмотићева, из кога произилази „да Крсмановић Милана Томислав, је пацијент Завода од 1973."

На основу непотпуних података које пацијент даје и по тимској процени, мишљења смо да пацијент болује од психијатријске болести. У клиничкој слици доминирају идеје психичких притисака који претежно условљавају осећање страха и неприлагођено понашање. Пацијент сопствене патолошке доживљаје тумачи тако што себе сматра здравим али прогоњеним.

Против овог решења може се најавити жалба Већу за прекршаје Скупштине града Београда. Жалба се подноси у року од 8 дана по пријему решења.

Решено дана 01.09.1977. год. под Уп. бр. 1613/77

Судија за прекршаје

Тамница

Веза Уп.бр.1613/77

СУДИЈИ ЗА ПРЕКРШАЈЕ ОПШТИНЕ РАКОВИЦА ЗА
ВЕЋЕ ЗА ПРЕКРШАЈЕ СКУПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА, БЕОГРАД

– Жалба Крсмановић Томислава из Београда,

Против Решења Судије за прекршаје општине Раковица од 01.09.1977. године, у законском року подносим Већу за прекршаје Скупштине града

Ж А Л Б У

Побијаним Решењем обуставља се прекршајни поступак против мене услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај.

Поводом поднете пријаве и поведеног прекршајног поступка ја сам на дан 16.05.1977. и 25.05.1977. године саслушан код судије за прекршаје те сам у своме исказу указао да нема места вођењу оваквог поступка против мене јер сам ја као радник Фабрике гумених производа „Рекорд" на збору радних људи износио неправилности појединаца и указивао на неправилан став према мени њих као

стручни преглед код било које лекарске комисије која би стручно и савесно извршила свој задатак и дала своје стручно мишљење. Ја сам управо спреман на сваки преглед у једном тешком настојању да докажем да је неко услед своје несавесности мени приписао такве менталне особине и својства која ме практично онемогућавају да више егзистирам као човек и стручњак у своме послу.

Овако олако проглашавање једног човека и радника за ментално болесног учинило је да сам у овоме тренутку сазнања колектива у коме радим био принуђен да исти напустим (изнуђени отказ).

Но невоља није само у овој поразној чињеници, јер ће ме нема сумње ова осуда сада пратити и даље у моме раду и животу.

Нико од учесника у овоме поступку о овоме није водио рачуна и судија за прекршаје поред тога што је све саопштио мом досадашњем радном колективу ишао је и даље те је информисао моју вереницу те којој је саопштио да сам ментално болесна особа и саветовао јој да раскине са мном, што је она привремено и урадила под туђим утицајем и преплашена. Да ли је се судија за прекршаје на овај начин огрешио о своју судијску дужност и неовлашћено умешао у мој лични и породични живот?

Ја сам у оваквој ситуацији чак принуђен да бирам речи јер ако бих казао да се је судија огрешио на тај начин што ме је својом одлуком прогласио ментално болесном особом и себи дозволио да ме и у личном животу прогони, може протумачити, као што је то у побијаном решењу и наведено, да ја имам манију гоњења. Но, пажљивом анализом чињеница нема сумње да ми се то чини и да сам овако олако изреченим обољењем прогнан и из радне организације, истина на посредан начин и сада оштећен у своме личном и породичном животу.

Ради предњег, ја подносим ову моју жалбу Већу за прекршаје Скупштине града Београда са молбом да се иста пажљиво размотри а посебно да се испитају околности које су узроковале доношење једног оваквог решења, односно да се наложи упућивање на преглед ради оцене и давања стручног мишљења о мојој здравственој ситуацији и то преко Стручног одбора за медицинска питања Београда или било које друге здравствене установе а потом одлучи о мојој евентуалној одговорности за постављено дело прекршаја.

Београд, 10.09.1977. Томислав Крсмановић

Извештај Лекара специјалиста Војне медицинске академије у Београду, Неуропсихијатријска клиника – за Томислава Крсмановића.

Број 854548. Датум: 24.10.1977 године

Резултати, Лабораторијски тестови, Ртг: Пацијент испитиван месец дана. Неуролошки налаз: уредан; Извршена психолошка експлорација личности. Узета социјална анамнеза.

Мишљење: Пацијент је детаљно експлорисан у овоме институту од стране психијатра, психолога, и социјалног радника, па се на основу добијених резултата може са доста великом дозом сигурности тврдити да у тренутку испитивања не постоје знаци менталног обољења или поремећаја. Дијагноза: SINE MORBO PSYCHIATRICO.

Пуковник, др Стеван Петровић, психијатар

СВЕТСКОЈ АСОЦИЈАЦИЈИ ПСИХИЈАТАРА

Страној и домаћој јавности постали су познати случајеви злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, пасилно интернирање психички урачунљивих особа у психијатријске болнице, због њиховог политичког неконформизма.

Има индиција да се ради о устаљеној пракси.

Ову претпоставку би требало проверити на један поуздан начин молбом да се обрати Влади СФРЈ са предлогом да се испитају досијеи, сва правна документација, особа погођених МЕРОМ БЕЗБЕДНОСТИ ОБАВЕЗНОГ СМЕШТАЈА И ЛЕЧЕЊА У ЗАТВОРЕНОЈ ПСИХИЈАТРИЈСКОЈ УСТАНОВИ.

Особе погођене овом правном мером се налазе по затворским психијатријским болницама као и при Судским одељењима обичних психијатријских бавница.

У Београду, 10. 6. 1983.

У потпису:

Гојко Ђого, поета, др. Војислав Шешељ, Др. Проф. Универзитета Небојша Попов, Ласло Секељ, Драгутин Шаховић, шаховски велемајстор, Радмила Лазић, писац, Стојан Ганасил, Марковић Владимир, Томислав Крсмановић, Милорад Новаковић, професор, Душан Костић, композитор, Стефановић инг. Предраг, Ненад Петровић, студент, А. Ненад, Панчево, Божилар Тимотијевић, Др. Веселин Савић, неуропсихијатар, Биљана Јовановић, књижевница, Др. Добрила Пауновић, Др. Иво Мариновић, Ваља, лекар, Драган Вељковић, службеник, Крушевац, Вељковић Анђелка, Радисав Живановић, пенз, Миросилка Живановић, Јован Лукић, пенз, Никола Познић, Драгољуб Игњатовић, песник, Аким Ђилас, публициста, Вибек Луја, Сарјановић Никола, Милић Крсмановић, Миладин Павловић, професор, Бјелановић Петар, Ђанић Горанко, Фједор Византиски, Андреј Пешикан, Маријана Петковић, Милорад Павићевић, лекар, Милутин Станковић, Александар Петровић, студент, В. Милојковић, студент, Живадин Пикчевић, правник, Мирослав Вишић, Иван Прекајски, филолог, Веран Михајловић, Иван Стојановић, Драган Живковић, Милорадовић Ненад, Микић Љубиша, Земун.

Судија за прекршаје

Судија за прекршаје општине Стари град у Београду, у прекршајном поступку против окривљеног КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВА... Закона о прекршајима против јавног реда и мира, на основу чл. Закона о прекршајима доноси дана 17.3.1983. године

Р Е Ш Е Њ Е

Окривљени КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВ

ОДГОВОРАН ЈЕ

Што је дана 31.8.1982. године, око 0,45 часова, код пешачког прелаза на Тргу Републике, у Београду, на јавном месту говором омаловажавао социјалистичко-патриотска осећања грађана на тај начин што је рекао „да је против овог друштвеног система и да је он следбеник Ђиласа“.

2. ***Лист ПОЛИТИКА из Београда обмањује читаоце у вези Јездимира Дангића и његове породице.***

ПОЛИТИКА је у више наврата у задње време писала о четничком поглавару Ј. Данги̇ћу и његовој породици (23.3.; 7. и 18.4. ове године). Ови чланци врве од лажи и фалсификата.

ПЕТО ОПШТИНСКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО 22.6.1982 године

СУДИЈИ ЗА ПРЕКРШАЈЕ СО ВОЖДОВАЦ

БЕОГРАД

На основу чл. 141. ст. 3. Закона о прекршајима стављам

ЗАХТЕВ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

Против

КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВА, из Београд,

ШТО ЈЕ

Дана 3. септембра 1981. године, у Београду, износио лажне вести и тврдње, којима се изазива нерасположење и узнемирење грађана, тако што је написао и умножио у педесет примерака напис који је назвао независним листом за друштвена питања и хуманистичку праксу под називом „Истина“, а затим га растурао другим лицима, у вези са догађајем на Косову, износио тврдње о насилном смештају нормалних људи у луднице, да се у СФРЈ много примењује тзв. ментална тортура као посебна врста савременог тероризма а грађани и не знају, да им се то ради злоупотребом разних медицинских, хемијских, психијатријских и сличних средстава, те обољевају и не знају зашто је до тога дошло, а затим је изнео и тврдње о томе да је југословенско друштво засновано на обмани и тиранији, експлоатацији већине од стране мањине које може да опстане до једног момента, нивоа а онда настаје декаденција, те тврдње да корумпиране и разуларене структуре власти у СФРЈ доводе до тога да југословенско друштво добија тирански и мањински карактер, због чега СФРЈ губи углед на међународној сцени, а будућност ће показати да једно такво друштво губи корак и заостаје, нестаје…

О б р а з л о ж е њ е

Како је у току истражних радњи истражном судији Петог општинског суда у Београду потврдио овакве наводе, детаљно објашњавајући на који начин је умножавао свој лист и наводећи и то да га је растурао, мишљења сам да се у његовим радњама стичу сва битна обележја прекршаја.

Молимо Вас да нам примерак ваше одлуке доставите.

чиме је учинио прекршаје из чл. 2. став 1. тач. 7 Закона о прекршајима против јавног реда и мира, па се:

К А Ж Њ А В А

НОВЧАНОМ КАЗНОМ У ИЗНОСУ ОД 2.500 Д И Н А Р А

Новчана казна има се платити у року од 15 дана од дана пријема решења у противном иста ће се казна заменити у казну затвора у трајању од 25 дана.

О б р а з л о ж е њ е

На основу брижљиве оцене сваког доказа посебног и свих доказа заједно као и на основу резултата целокупног поступка стекао се утисак да је окривљени извршио прекршај за који се терети на начин ... у изреци овог решења. Окривљени је оглашен одговорним јер је оцењено да је прекршај извршио у посебном стању које је било проузроковано његовим несрећеним личним приликама.

СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ

.....

Акција за борбу против злоупотребе психијатрије и медицине у репресивне сврхе

Независни лист И С Т И Н А број 6, 26.3.1983. г., Београд

С а д р ж а ј:

1. Гојко Ђого позван на одслужење казне
2. Лист ПОЛИТИКА из Београда дезинформише читаоце у вези Јездимира Дангића и његове породице
3. Угледна награда 7 Секретара СКОЈ-а додељена песми Д. Димитрова РУЛАМ СВОЈУ КОЖУ
4. Стаљинизам у ЈНА
5. Психијатријска репресија – догађаји и вести

1. Гојко Ђого позван на одслужење казне

Београдски песник Г. Ђого, осуђен на једногодишњу казну затвора због своје збирке песама „ВУНЕНА ВРЕМЕНА", се налази од краја марта у затвору Падинска Скела код Београда. Песник је у затвору зато што је писао песме. Показује се право лице друштвеног система, сврстава се на овај начин уз оне најреакционарније на свету.

Подигли су се таласи протеста у корист песника, на његову страну су се ставили многи. Основан је и Одбор за заштиту слободе изражавања. Сваког понедељка у 19,00 часова у просторијама Удружења књижевника СР Србије у Француској 7 се одржавају протестне вечери.

Недавно је спаљена књига о случају Г. Ђого, у једној београдској штампарији. У једној држави где се спаљују књиге има и самоспаљивања људи.

mene na ulicama,I Opštinski sud u Beogradu nije ništa preduzeo da ih spreči u tome iako postoje uredne tužbe ovim sudovima.U priloženoj dokumentaciji se nalazi više dokumenata o pretnjam i agresivnim postupcima organa vlasti u odnosu na mene,moju majku, brata,sestru,sina i njegovu majku,to je višegodišni istinski permanentni teror koji i danas traje.Poseban oblik je zaplena prepiske i ja sam izdao nedavno BELU KNJIGU o zapleni prepiske sa dokazima,regenim poštanski potražniciama iz kojih se vidi da moja pissma često ne stižu do destinatera kao u zemji tako i u inostranstvu,priložene su i izjave više poznanika koji tvrde da je moja pošta kao i Pokreta za zaštitu ljudski prava zaplenjivana ,a postoji i više tužbi zbog čestih isključivanja telefona.U nekoiko navrata moja lična i strančaka dokumentacija je bila zaplenjivana kao npr. 5.6.1992 g u preduzeću"Galenika" u Zemunu,sud nije ništa preduzeo da se ustanovi ko je to uradio.U više navrata sam oklevetan u sredstvima informisanja kao npr. od dr. V.Šešelja 18.6.1992 godine koji je za mene kazao da sam "ludak" a nije mi dati pravo na demanti, bilo je više sličnih postupaka bez prava na repliku.Ja sam dobio stan od ICN Galenika ali ne mogu da se u isti uselim jer ga nezakonito koristi osoba koja je politički moćna i koju štiti SUP. i molicija.Meni vlasti prete da će me ubiti,masakrirati, često se interesuju za moje zdravlje i kažu meni lični ili drugim osobama da će mi razoriti zdravlje(u prilogi IZJAVA uglednih pojedinaca)to su saopštili prilično nedosmećeno i prvo stranica lista VEčernje novosti od 11.3.1990 godine. Organi vlasi se bave predvidjanjima moga zdravlja,i za vreme mojih boravaka u psubijatrijskim bolnicama ili pak u bolnicama za organske bolesti su intervenisala i obaveštavali osoble upoznavajući ih da sam ja navodni neprijatelj za šta postoje dokazi u prilogu.Ja i dan danas živim u sličnim uslovima,taj tretman ne jenjava nego naprotiv dobija u intenzitetu.

Metodičnost,osmišljenost i dugotrajnost ovakvih mera,njihov intenzitet,kombinacija i doziranje,širenje na različite oblasti života,srodnike i okruženje,nisu ništa drugo do jedan speccijalan tretman koji ima za cilj da me kazni i onemogući ,a da u isto vreme sprovede rumiranje(uništavanje)moga organskog i nervnog zdravlja.I da me tako eliminiše kao borca za ljudska prava i opozicionara(Predsednika Pokreta za zaštitu ljudskih prava,Stranke ljudskih prava)sa političke scene bez pribegavanja javnom sudjenju,tiho ali efikasno,bez štete po ugled koja bi mogla nastati jednim političkim sudjenjem na kom bih ja bio optužen za politički prekršaj jer bi tako vlast bila optužena za progone neistomišljenika što ona ali ukriti na ovakve načine.

Napominjem da se ja već dvadesetak godina obraćam nadležnim organima žalbama na ovakve nezakonite postupke vlasti ali bez ikakvog rezultata,usled čega sam se obraćao i medujnraodnim organizacijama.

Još jednom ističem da ja nisam dao nikakav povod za ovakve mere jer po važećom zakonodavstvu religioznost i neslaganje sa nepravdama ,opredeljenje za poštenje i zakon,nisu bili nikakav prekršaj zakona.A moj kasniji angažman na planu ljudskih prava i u politici nisu uzrok nego posledica ovih represalija.

ОДЛУКА бр. 91/LVI-1 ОД 15.3.1977 (Препис)

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, дипл. ецц се са радног места „Шеф службе маркетинга“ распоређује на радно место „самостални истраживач тржишта“.

О б р а з л о ж е њ е

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ је изабран по конкурсу за радно место „шеф службе маркетинга“. Приликом заснивања радног односа именовани је попуњавајући службене упитнике и тестове ПГП „Рекорд“ био дужан да унесе истините податке о себи.

Пратећи и анализирајући рад именованог као шефа службе маркетинга је утврдио да је наступила неусклађеност између њега и радника у служби што не даје никакве гаранције да служба може одговорити задацима који стоје пред њом а што је одраз његових индивидуалних карактеристика.

Из тих разлога стручна служба за заснивање радног односа извршила је преглед целокупне његове документације коју је дао као и податке које је унео у службене упитнике приликом ступања на рад па је установила: У психотесту Cornell index на ред бр. 42 именовани је унео нетачне податке да никада није тражио савет од специјалисте за нервне болести док је несумњиво утврђено да је он евидентиран пацијент Завода за ментално здравље од 1973. год.

Овај орган сматра да су подаци које је именовани нетачно дао у смислу претходног става, битни приликом одлучивања за пријем у радни однос на радно место на које је именовани примљен.

Председник радничког савета

РЕШЕЊЕ (ПРЕПИС) II-Уп.бр.1613/77
01.09.1977.

Судија за прекршаје општина Раковица у прекршајном поступку против окр. Крсмановић Томислава, из Београда, због прекршаја Закона о прекршајима против јавног реда и мира донео је дана 01. 09. 1977. године следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Обуставља се прекршајни поступак против окр. Крсмановић Томислава из Београда услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај.

О б р а з л о ж е њ е

Градски Секретаријат за унутрашње послове града Београда поднео је захтев за покретање прекршајног поступка против Крсмановић Томислава због прекршаја против јавног реда и мира и због проношења гласина лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у фабрици гумених производа „Рекорд“.

Судија је дана 16.5.1977. год. као и 25.5.1977. год. саслушао Крсмановића Томислава и сведока ..... па је такође на основу увида у прекршајне списе нашао да се ради о окривљеноме који је под стањем трајног душевног обољења –

о каквој хуманости, него о стратегији. Поступак пред судијом за прекршаје је погоднији, све је краће, затвореније, мање важно. Плаше се да не изнесем на јавном суђењу ужасе које сам доживео, да не позовем сведоке, јавно раскринкам злоупотребе, не желе публицитет, политичке случајеве, код судије за прекршаје је све дискретно, нема се могућности да се све изнесе, објасни, јавност није информисана, мање је присутна.

Желе се унети лоше процене, заваде, изазвати власт против народа. Водећи рачуна о предњем захтевам да ми се омогући одбрана, ја захтевам јавну и правичну судску процедуру, казну ако се докаже да сам крив, кривично гоњење ако сам направио неки законски прекршај. Предочавам досадашњу праксу злоупотребе, избегавање јавног суђења, уз прибегавање обрачунима „испод жита"...

Што се тиче покренутог судског захтева против мене а због прекршаја реда и мира, из чл. 2, ст. 1. тач. 5 Закона о прекршајима против јавног реда и мира, изјављујем да то није разлог покретања поступка, али ипак дајем следећу одбрану:

– по мом мишљењу не ради се о прекршају против јавног реда и мира а због следећих разлога:

– ја сам написао овај текст сам, у мом стану, ту нема никаквог ремећења јавног мира и реда,

– овај текст сам извукао у приватној фото-копирници, особа која је то радила није ни видела о каквом се тексту ради

– самиздат је извучен у малом броју примерака пар десетина, подељен двадесетак мојих пријатеља у њиховим становима (овде је немогућ поремећај реда и мира) или на улици приликом сусрета, шетње, начин давања, разгледања текста је био такав да нико није застао нити је на било који начин привучена било каква пажња.

– презентација, естетика, стил и начин куцања, квалитет хартије итд. су такве природе и нивоа, да битно умањују комуникациони импакт, поготову ако се узме у обзир мали број примерака, многи нису ни прочитали. Шта је то према милионима читалаца напред поменутих земаља?

– самиздат литература цвета и у таквим земљама као што су СССР и Кина а мало се то гони, чудно је да самиздат издања нема у СФРЈ, а да се то тако кажњава !

– напомињем да Захтев за покретање прекршајног поступка према мени није довољно јасан ни комплетан, није наведено ко су те особе које су дале лист ИСТИНУ властима, ово отежава моју одбрану.

– што се тиче садржаја ИСТИНЕ сматрам да ни то не представља прекршај против реда и мира а зато јер:

– сви моји пријатељи који су прочитали кажу да нисам рекао ништа ново, већина то зна, да се чак многе ствари од тога данас јавно кажу.

– чињеница је да се о таквим стварима данас говори и јавно, али разуме се једним другачијим речником. Речи које сам употребио су оштре, прејаке, а зато што сам био огорчен, исцрпљен, револтиран прогонима, такође мој речник се разликује од званичника, дакле ради се и о психосоцијалним и лингвистичким аспектима међуљудског комуницирања, речи немају исто значење за све, нпр. реч СЛОБОДА, има потпуно другачије значење у СФРЈ, Швајцарској, Јужно-афричкој унији, Уганди итд. Коју ће реч неко употребити да изрази своја осећања и мишљења зависи од масе фактора, нпр. званично гласило ће рећи „долази до одвајања бирократије од базе", а ја ћу то рећи на другачији начин.

– наводим да је једна од главних мотивација покретања овог самиздата та да привучем пажњу органа власти на мој случај да би се он пред судом размотрио, да дам повод за легалну јавну судску процедуру, уместо нелегалних хулиганских репресалија, и да ми се онда да могућност слободе изражавања, да им објасним

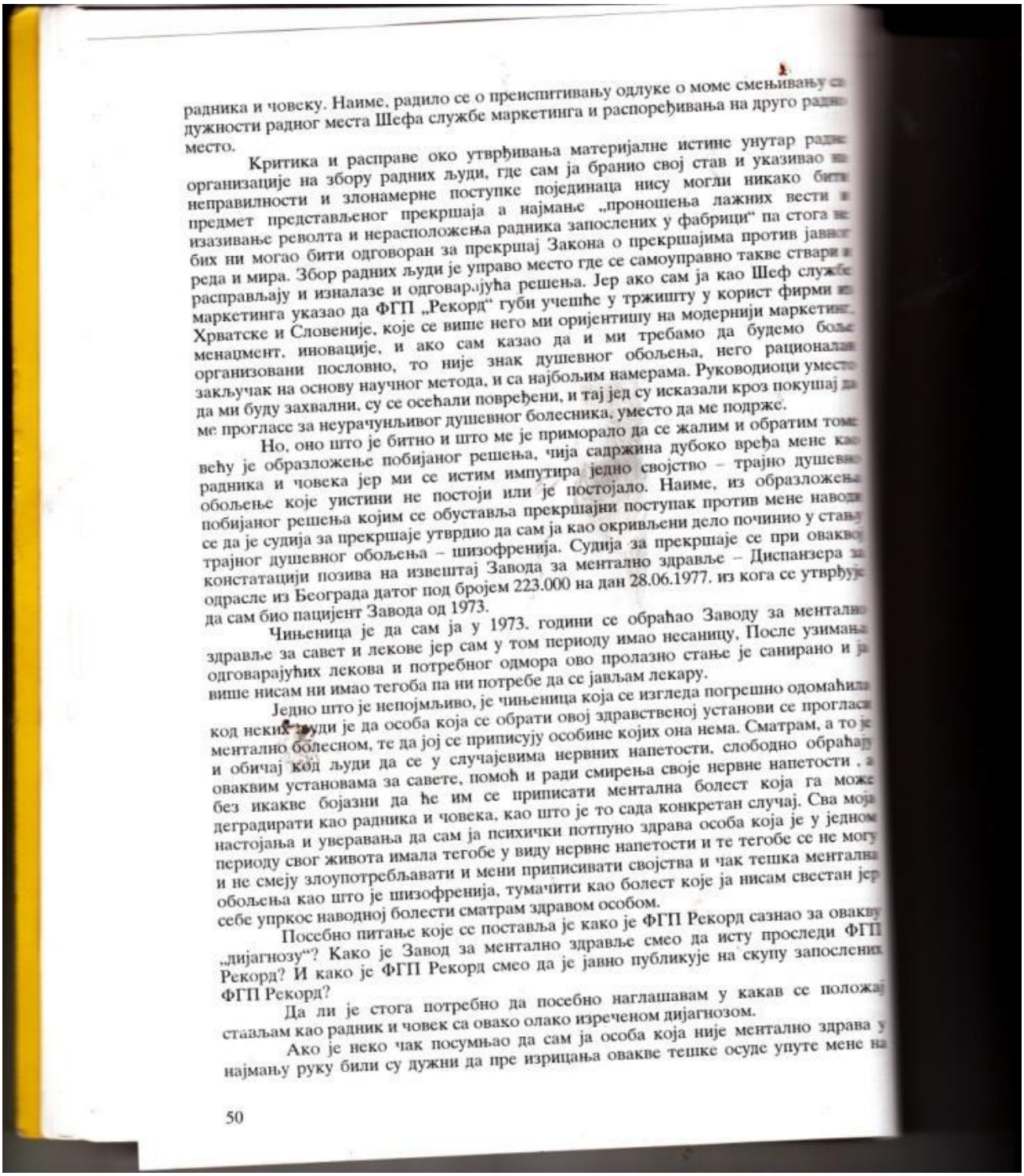

радника и човеку. Наиме, радило се о преиспитивању одлуке о моме смењивању са дужности радног места Шефа службе маркетинга и распоређивања на друго радно место.

Критика и расправе око утврђивања материјалне истине унутар радне организације на збору радних људи, где сам ја бранио свој став и указивао на неправилности и злонамерне поступке појединаца нису могли никако бити предмет представљеног прекршаја а најмање „проношења лажних вести и изазивање револта и нерасположења радника запослених у фабрици" па стога не бих ни могао бити одговоран за прекршај Закона о прекршајима против јавног реда и мира. Збор радних људи је управо место где се самоуправно такве ствари и расправљају и изналазе и одговарајућа решења. Јер ако сам ја као Шеф службе маркетинга указао да ФГП „Рекорд" губи учешће у тржишту у корист фирми из Хрватске и Словеније, које се више него ми оријентишу на модернији маркетинг, менаџмент, иновације, и ако сам казао да и ми требамо да будемо боље организовани пословно, то није знак душевног обољења, него рационалан закључак на основу научног метода, и са најбољим намерама. Руководиоци уместо да ми буду захвални, су се осећали повређени, и тај јед су исказали кроз покушај да ме прогласе за неурачунљивог душевног болесника, уместо да ме подрже.

Но, оно што је битно и што ме је приморало да се жалим и обратим томе већу је образложење побијаног решења, чија садржина дубоко вређа мене као радника и човека јер ми се истим импутира једно својство – трајно душевно обољење које уистини не постоји или је постојало. Наиме, из образложења побијаног решења којим се обуставља прекршајни поступак против мене наводи се да је судија за прекршаје утврдио да сам ја као окривљени дело починио у стању трајног душевног обољења – шизофренија. Судија за прекршаје се при овакво констатацији позива на извештај Завода за ментално здравље – Диспанзера за одрасле из Београда датог под бројем 223.000 на дан 28.06.1977. из кога се утврђује да сам био пацијент Завода од 1973.

Чињеница је да сам ја у 1973. години се обраћао Заводу за ментално здравље за савет и лекове јер сам у том периоду имао несаницу, После узимања одговарајућих лекова и потребног одмора ово пролазно стање је санирано и ја више нисам ни имао тегоба па ни потребе да се јављам лекару.

Једно што је непојмљиво, је чињеница која се изгледа погрешно одомаћила код неких људи је да особа која се обрати овој здравственој установи се прогласи ментално болесном, те да јој се приписују особине којих она нема. Сматрам, а то је и обичај код људи да се у случајевима нервних напетости, слободно обраћају оваквим установама за савете, помоћ и ради смирења своје нервне напетости , а без икакве бојазни да ће им се приписати ментална болест која га може деградирати као радника и човека, као што је то сада конкретан случај. Сва моја настојања и уверавања да сам ја психички потпуно здрава особа која је у једном периоду свог живота имала тегобе у виду нервне напетости и те тегобе се не могу и не смеју злоупотребљавати и мени приписивати својства и чак тешка ментална обољења као што је шизофренија, тумачити као болест које ја нисам свестан јер себе упркос наводној болести сматрам здравом особом.

Посебно питање које се поставља је како је ФГП Рекорд сазнао за овакву „дијагнозу"? Како је Завод за ментално здравље смео да исту проследи ФГП Рекорд? И како је ФГП Рекорд смео да је јавно публикује на скупу запослених ФГП Рекорд?

Да ли је стога потребно да посебно наглашавам у какав се положај стављам као радник и човек са овако олако изреченом дијагнозом.

Ако је неко чак посумњао да сам ја особа која није ментално здрава у најмању руку били су дужни да пре изрицања овакве тешке осуде упуте мене на

sam boravio u Institutu za SR Srbije za plućne bolesti i tuk
u Beograd u"dg"zapaljenje pluća"rečeno mi je da imam vodu
u plućima,pa je proveravno špricom kojom prilikom su mi povre
djena pluća nastalo je krvoliptanje, u otpusnoj listi stoji
"sukrvica" a i dijagnoza "SCH-šizofrnija,ne znam otkuda jer
im ja to nisam kazao,takodje i u ovoj bolnici je bilo aluzija
na moj politički status u društvu.Generalno govoreći lekari
kojima sam se obraćao su iz straha ili iz konformizma prema me
ni se odnosli neljubazno ili aroganto što je u meni izazvalo
nepoverenje ili strah u lokalno zdravstvo i ja od 1989 godine
usled toga nisam išao ni u jednu zdravstvenu ustanovu niti
kod zubara,a što mi je potrebno.Dakle, poseban oblik nanošenja
štete zdravlju je ovakva blokada medicinke zaštite.

Organi vlasti su sprečavali pojedine stanare da mi izdaju stan
a opte druge podešavali da bi tako mogli da tako kontrolišu
moj stan za šta postoje dokazi u priloženoj dokumentaciji.Moj
stanodavac u ul. Vojvode Stepe 6o4 Rajko Matić sa knjižicom slu
žbenika SDB me je pre pojave oboljenja zapaljenja pluća okto
bra 1989 godine kao i posle toga je po velikoj zimi kvario
peć. lomio vrata i prozore,i sprečavao da lozim,što je bitno
pogodovalo pojavi bolesti i spotomo zdravljivanju.

Da se radi o smišljenoj strategiji koja ima za cuij nanošenje
štete mome zdravlju se vidi iz toga što su organi vlasti često
meni lično u lice kazali da će mi razoriti zdravlje,to su kaz-
zali i Dragoljubu Ignjatoviću književniku iz Beograda,Husnsji
rudaka broj 3,inače bivšem gl. i odg uredniku lista KNJIŽEVNE
NOVINE iz Beograda,izjava u prilogu lod 15.3.1985 godine,kao i
izjave Miše Tomića iz Beograda Molerova 35 i Aleksandra Kara
gića profesora iz Beograda Kumodršaka 224.M.Spasojević iz Beo
grada Custendilska 4 kod koga sam stanovao od 1987 do 1989 go
dine mi je saopštio da su organi SUP-u u vipe navrat dolazili
i ulazili u moj stan kad nisam u njemu,što se može proveriti
kroz njegov iskaz.Koliko se nadležne službe SUP-a interesuju
za moje zdravlje se može videti iz lista Večernje novsti od
11.3.199o godine, u prilogu gde to prilično jasno kažu sa
ciljem da mojim primerom zaplaše druge i mene samoga.Slične
pretnje je prenelo i nekoliko drugih listova iz zemlje kao i 1
list Caddy Bulletin glaslo Democracy INternational iz New-
York-a. Organi vlasti su mi u više navrata predvidjali stanje
zdravlja a šta onda reći o jednom društvu gde je pravna drža
va takoreći nestala,gde je se i medicina srozala jer postoje
dokazi da se pshijatrije zloupotrebljava za političke obračune
da ima mučenja elektrošokovima,torturama nesanicom,da je stan
je medicinke nege u zatvorima na očajnom nivou,zagonetna smrt
Radomira Radovića pre desetak godina kada su organi SUP-a a
biki optuženi da su otrovali ovoga uglednog sindikalistu još ni
je razjašnjena,a žalbi na ovakve slučajeva ima mnogo.Potpuna
je umesna i osnovana pretpostavka da su pomenuti organi vlasti
mogli skupom dobro poznatih procedura koje im stoje na raspo
laganju mogli delovati na moje zdravlje da ga runiraju,a što
oni sami priznaju pred drugima i preko stranica listova.

Крсмановић Томислав
Војводе Степе 68/II улаз
11000 Београд, тел. 475-467

17.9.1982. г., Београд

Судија за прекршаје СО Вождовац
.....

Изволите наћи у прилогу моју написану одбрану, у вези Захтева за покретање прекршајног поступка, услед прекршаја. Закона о прекршајима против јавног реда..

Из описа репресивних мера које сам досада претрпео, а које су изнете у поменутом тексту се види да сам ја жртва насиља, једног правог терора који траје већ годинама, (што се тиче професије, напредовања, плате, стана, полицијских привођења, утамничења, физичких насртаја, итд) да су моја поједина права човека и грађанина гарантована Уставом СФРЈ (глава III) грубо повређени.

Нажалост тако је у СФРЈ са врло бројним грађанима, истина избија на видело, најжалосније је што се такве злоупотребе лукаво укривају, што за то још увек не знају довољно поједини функционери.

Влада СФРЈ је потписала Хелсиншке договоре, обавезала се да их поштује, члан је ОУН, потписала је Општу декларацију о људским правима, разне међународне конвенције из ове области, али као што се види, то је само на папиру.

С'обзиром на овакав однос, сам одлучио да се браним а на начин прописан законом. Желим да објасним мотиве кршења људских права, методе, ко то чини, како, зашто, и да сам ја невин. Не дозвољавам да будем инструментализован у сврхе стварања лоших процена, да будем претваран у лажног непријатеља, сумњиву личност, јер сам ја патриота и лојалан грађанин. Поједини ешелони тзв. неформалних центара моћи одавно покушавају да ме лажно представе у очима органа СУП-а као издајника или чак и шпијуна..

Како ми нико у земљи није хтео помоћи, одлучио сам да се браним обраћањем иностранству, али као лојалан грађанин сам о томе обавестио државне органе, ни тада нису хтели да ми помогну, онда сам се тек обратио жалбама страним организацијама.

Дакле ове моје активности су последица а не узрок мојих тешкоћа. Сматрао сам да ћу обраћањем јавности и изношењем мога случаја и многих других деловати на починиоце да смање притиске.

Дакле, није тешко закључити да су моје инкриминисане активности, у овом случају самиздат ИСТИНА, биле покушај моје одбране, а кроз обраћање јавности.

Ја сам овог пута оптужен за покретање листа ИСТИНА, за узнемиравање грађана и ремећење јавног реда и мира. Али није то у питању, ради се о нечем у другом. Не смета публиковање листа Истина, него друге моје активности: интервјуи изашли у штампи Бангладеша, Шри Ланке, Непала, Ирске итд. у емигрантској штампи – листу НАША РЕЧ, Енглеска и многим другим, покретање АКЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ ЗЛОУПОТРЕБЕ ПСИХИЈАТРИЈЕ И МЕДИЦИНЕ У ПОЛИТИЧКЕ СВРХЕ, спашавања политичких случајева из психијатријских болница и информисање иностранства о овим праксама, обраћање УН, Унеску, А. И. итд., контактирање страних амбасада несврстаних земаља где имам доста пријатеља, многи су моје текстове послали својим Владама, због контаката са страним новинарима, са Комитетом за помоћ демократским дисидентима Михајла Михајлова, за дружење и заједничке акције са дисидентима у СФРЈ, што сам написао књигу ЗЛОУПОТРЕБЉЕНА ПСИХИЈАТРИЈА итд.

Покретање судског поступка пред судијом за прекршаје је манипулација, не желе да ме изведу пред редован суд него пред судију за прекршаје, не ради се ни

коме год сам се обраћао неће да ме саслуша, рекао сам да власти желе да ме елиминишу без суђења, дискретно. Напомињем да је за мене боље кривично гоњење, уз јавни, правични судски поступак него ли прогони неформалним прогонима.

– сматрам да оно што сам рекао нису лажне вести и тврдње и да тај елемент оптужбе не стоји:

– што се тиче тврдње о насилним смештајима у луднице нормалних људи у СФРЈ наводим следеће. Ја сам био насилно смештен у психијатријску болницу као наводни душевни болесник а што је све показано као нетачно налазом Центра за судску психијатрију од марта ове године, и ВМА из октобра 1977 године. Наводим и случај В. Марковића који је био три године у психијатријској болници а који је сведочио прошли пут, он је постао познат у целом свету као жртва психијатријске репресије у СФРЈ, др ..... Наводим и случај Голуба Бакића, правника Института страних језика који је са мном покренуо Акцију против психијатријских злоупотреба. Наводим и случајеве браће Живојина и Слободана Живковић из села Оглађеновац код Ваљева који су у више наврата били смештани у луднице, Живојин је био чак три године, а због проповедања религије. Наводим и случај Милисава Живановића, пензионера из Панчева, 70 година који је већ шест година у П.Б. ЦЗ због вербалног политичког прекршаја. Ових дана је писала ПОЛИТИКА о случају насилног смештаја професора ГОЛШИНЕ из Т. Ужица, пре неколико година новинар Д. Голубовић је писао о сличном случају, наводим и случај др. Д. Мијатовића, лекара из Галенике, 43 године, који је два пута био насилно смештен у лудницу у репресивне сврхе, у тексту СЛУЧАЈЕВИ ПРОГОНА има више описа насилних смештаја а са пуним подацима а што се може проверити, наши психијатри то признају, један врло угледан је рекао да је за време КЕБС-а у Београду у болници Л. Лазаревић била интернирана већа група дисидената на одређено време. О овоме је писала и А. И као и многе друге светски познате организације, листови итд. Дакле постоје докази да се у СФРЈ то ради.

– сама чињеница да овакве праксе постоје у СФРЈ потврђује и постојање менталне тортуре (зар смештај нормалног човека иза решетака луднице није тортура?), а и употребу у репресивне сврхе медицинских и психијатријских средстава, јер је насилан смештај у исто време и злоупотреба и медицине и психијатрије. Многи грађани знају за ово, многи се жале на прогоне хемикалијама, итд, према томе изношење једне овакве чињенице већину не може шокирати ни узнемирити (нпр. у Илустрованој политици задњих дана је био наслов БАЛКАНСКИ ЛЕТ – ИЗНАД КУКАВИЧИЈЕГ ГНЕЗДА, то је далеко веће узнемирење него самиздат „Истина").

– што се тиче моје тврдње да постоји ментална тортура у овом друштву, зар то не показују на тако склатантан начин и сви бројни случајеви у тексту СЛУЧАЈЕВИ ПРОГОНА, ја само у мом малом свету знам 100 таквих особа (међу сродственицима, школским и факултетским колегама, на радном месту, међу дугогодишњим пријатељима), овако прогањане особе постоје и око других особа, масовна су појава, ускоро ћу доставити много већи број, са свим детаљима, подацима. Прочитајте тај текст и видећете ужасе какве доживљавају грађани а без кривичног гоњења него путем илегалних и неформалних поступака!

– што се тиче употребе хемијских средстава, изјављујем да се многи грађани жале на злоупотребе са њиховим здрављем, нпр. и познати књижевник Д. Игњатовић (имам документ), поједини лекари, психијатри, грађани. Ових дана је била велика афера у Паризу у вези покушаја тровања средством које изазива инфаркт а што никаква анализа не може утврдити двојице румунских књижевника од којег једног лично познајем (ПОЛ ГОМА), том приликом такви листови као ФИГАРО, ЛЕ МАТИН, енглески ТРИБУН итд. износе тврдњу а која је позната

лична субјективна процена, на крају многи прогањани грађани, а којих има у свим друштвеним срединама су у огромној већини не-чланови, значи они су погођени и свим тиранијама а којих нажалост има доста у друштву, а што се и сада признаје.

Зар није обмана ако се једно каже а друго ради, ако се позива на Устав а он се не поштује, ако се каже да идемо ка друштву једнакости а социјалне разлике из дана у дан веће, каже се да у овој земљи влада радничка класа и ниједан функционер неће да му дете буде радник, од радника се узима њихов доходак да би једна елита живела у изобиљу, обести, градила виле у иностранству, на мору, гомилала богатство, да ако затреба за црне дане да се са „благом негде кидне". Каже се да влада комунистички морал и хуманост а корупција, непотизам безакоње, привредни криминал, то су опште присутни пороци, и зна се ко су носиоци тих девијација.

Што се тиче инкриминисане тврдње да постоји корумпирана и разуларена бирократија наводим ФОКУС број 182, 6. 1981. стр. 43 „основни проблем нашег друштва је наша корумпирана и за слободу и интерес појединаца и правде, народа, опасна БИРОКРАТИЈА". Исти лист даље каже (стр. 44) „СФРЈ данас по броју посредничких институција, правних норми, у односу на број становника заузима прво место у свету". Лист каже да се прописи не примењују, да постоји потпуна обезвређеност и неефикасност права и потпуни правни волунтаризам, чак и мали паланачки правник, бирократа, добија привилегију да арбитрарно „тумачи" основна права грађана, каже да вербални терор малих чиновника и правника у многим радним срединама утишао самоуправни говор до потпуне тишине и резигнације. Цитат даље наставља: „бирократија се повезује везама, привилегијама, напојницама, по принципу ЈА ТЕБИ ТИ МЕНИ, размењује се право на запослење за право на упис, локација за градњу за дозволу за увоз аута, о миту и корупцији и да не говоримо, однос бирократије према законима је „растегљив" непрецизни прописи... рај за те бирократе који их интерпретирају како њима одговара. Даље лист наставља: „бирократија полако али упорно једе и државу и политику, и привреду, за њу су сви други непријатељи, а нарочито критички расположена јавност".

То се тиче тога да СФРЈ губи углед на међународној сцени и који су узроци тога то су опште познате ствари: несташице, редови, инфлација, презаduженост, незапосленост, непоштовање начела, криза морала, безакоње, корупција, непотизам, привредни криминал, све се више пише и о непоштовању права човека у СФРЈ, много више него раније, то тврде и наша јавна гласила. Ја нисам изнео никакву неистину, то су опште познате ствари. Јасно је да се ствари неће исправити и да ће се погоршавати ако се овако настави, престиће нас многе земље из Азије, Африке, Латинске Америке, које су иза нас сада. Зна се који су узроци. Рашће беда, тензије, што може водити дезинтеграцији државе. Да ли ово што се јавно признаје и каже значи узнемирити јавност?

... Истичем да сам предње тврдње изнео са добрим намерама, борим се за људска права призната Уставом и принципима система, али која се нажалост не примењују у пракси.

То радим из одбране, генеза моје борбе за Устав и самоуправљање је напред објашњена.

Захтевам да се мој случај испита детаљно, да ако сам учинио неки прекршај се кривично гоним и казним, али да ми се омогући одбрана, захтевам да илегални прогони престану.

67.SEKRETARU GSUP-a Beograd,Dopis Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 6.4.1992 godine povodom pretnji Nikolića iz Udruženja deviznih štediša da će me napasti u stanu
68.KRIVIČNA TUŽBA koju sam podneo Prvom opštinskom sudu u Beogradu protiv Tomislava Perišića(sadašnji predsednik jednog od udruženja deviznih štediša)zbog ugrožavanja moje lične bezbednosti i nanošenjalakćih telesnih povreda na mitingu deviznih štediša dana 7.3.1992 godine u Beogradu
69.DIREKTORU RTV Beograd S,Ignjatoviću,Javnosti,Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 13.7.1992 godine,povodom difuzije kleveta na račun naše organizacije i mene lično,bez davanja prava na repliku i demanti
7o.BELA KNJIGA POkreta za zaštitu ljudskih prava u vezi zaplene prepiske i smetnji u telefoniranju od 25.1.1991 godine
71.IZVEŠTAJ O NEPOŠTOVANJU IZBORNIH PRAVILA NA DECEMBARSKIM IZBORIMA 1992 godine,Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 3o.12.1992 godine
72.APEL ZA POMOĆ od 1.6.1993 godine upućen od mene javnosti
73.Krivična prijava upućena Četvrtom opštinskom javnom tužailaštvu od mene 29.8.1994 godine zbog nasilnog ulaska u stan i lomljenja pisaće mašine u ul. Solunska 7,Zemun
74.KRIVIČNA TUŽBA protiv okrivljenih saradnika SDB zbog ulaska u moj stan u Mažuranićevoj ul. broj 3,pljačkama,kradjama,zapleni,lomljavama pisaće mašine, instalacija ,TV,telefona i dr.
75.Privatna krivična prijava koju sam uputio Republičkom javnom tuži laštvu 7.12.1994 godine zbog neovlašćenog ulaska u stan Mažuranićeva br. 3 u Zemunu,u petak 2.12.1994 godine,razbacivanja hrane,lomljenju zaplenama,pretnjama zdravlju,uz izjave svedoka Momčila Oparnice i Milosava Aleksića iz Beograda
76.REPUBLIČKOM JAVNOM TUŽILAŠTVU dopis koji sam uputio 13.12.1994 godin ne usled neovlašćenog ulaska u moj stan,razbacivanja hrane,pretnji da ću biti uništen,da ću se razboliti,da je hrana na dohvatu, i sl.
77.ČETVRTOM OPŠTINSKOM JAVNOM TUŽILAŠTVU,Novi Beograd,od decembra 1994 godine povodom nasilnog ulaska u stan i lomljenja pisaće mašine
78.KRIVIČNA PRIJAVA Četvrtom opštinskom javnom tužilaštvu od 3.6.1996 protiv NN počinioca koji su 21.5.1996 godune izvršili provalu u moj stan u ul. Mažuranićeva broj 3 u Zemunu,
79.REŠENJE Galenika Helding od 16.11.1992 godine kojim mi je dodeljen nakorišćenje stan u ul.Velizara Kosanovića 45,
8o.Velimiru Kneževiću.direktoru Galenika Holdinga,dopis Udruženja pods tanara Jugoslavije od 13.5.1993 godine u vezi sprečavanja da koristim stan koji mi je preduzeće stavilo na raspolaganje
81.TUŽBA ZA ISELJENJE IZ STANA,protiv Ljubice Tatić Milenković od 29.4.1993 godine
82."STAN PUN LJUDSKIH PRAVA"tekst objavljen u listu "Večernje novosti" od 1.9.1993 godine u vezi onemogućavanja od strane Trećeg opštinskog su da da koristim stan koji mi pripada po zakonu
83."Podstanar Toma i moćna Buba"tekst objavljenu listu Politika ekspres od 11.9.1993 godine u vezi stana
84.JAVNOSTI,RADOMIRU STOJIĆEVIĆU predsedniku ICN Galenika,peticija upućena dana 14.4.1995 godine od strane više predsednika stranaka kojom se zahteva da ovo preduzeće ispoštuje moja prava u vezi stana (potpisana od dr. Žarka Gavrilovića,dr. V.Koštunice,dr. Ivana Kovačevića,dr. Branislava Pavlovića,Mihajla Mladenovića,Mila Djukanovića, Vidoja Božića,Miroslava Kostića,Bobe Janjetović,Milosava Jovanovića i drugih)
85.PRESUDA Trećeg opštinskog suda od 31.1.1996 godine kojom se stan koji je meni dodeljen od ICN daje osobi koja na njega nema prava

OSNOVANA DIREKTNA AKCIJA ZA SAMOZAŠTITU

U Beogradu, 1. 3. 1975.

Danas je održan sastanak Inicijativnog **odbora Direkcije sekcije za samozaštitu** čiji glavni zadatak treba da bude zaštita ugrženih prava osnivača i svih građana koji nam se obrate zahtevom za zaštitu, u vezi njihovih prava iz radnog odnosa, stana, onemogućavanja zpošljavanja, pred sudovima, u obrazovnim ustanovama, ili kada se radi o ugrožavanju lične bezbednosti, a zbog nenasilnog izražavanja ili socijalnog porekla, i sl.

Akcija za samozaštitu je neformalna asocijacija koja će obavljati svoje aktivnosti kroz izdavanje peticija, saopštenja, biltena, intervencija pred sudovima i u socijalnim ustanovama i na druge prigodne načine. Nećemo podržavati one koji zagovaraju nasilje kao put razrešavanja svojih problema sa vlastima ili koji ispoljavaju bilo kakav oblik netolerancije (političke, verske, nacionalne, i sl).

Kada iscrpimo interne mogućnostižalbe u zemlji obraćamo se međunarodnim organizacijama za zaštitu ljudskih prava.

Ljudska prava se u Srbiji krše sve više, masovno i sistematski, što je znak krize koja se približava, a što izaziva ogromno nezadovoljstvo i tenzije, koji bi mogli voditi, ukoliko se ne otklone, svim oblicima konflikata (političkih, nacionalnih, regionalnih) i bujanju dezintegracionih procesa, pobuni građana protiv tiranije, građanskom ratu i raspadu zemlje. Jedan od naših glavnih ciljeva je stvaranje preduslova za nastanak višepartijske države u Jugoslaviji.

U Beogradu, 1. marta 1975. godine

Članovi inicijativnog odbora: Tomislav Krsmanović, Dušan Vuković, Miša Tomić, Aleksandar Karagić.

1. Gospodinu JOSIPU BROZU TITU, Predsedniku SFRJ 1.juna 1975. godineTreba

registrovati i otkloniti uzroke kriza – treba zavesti demokratiju

Vaša Ekselencijo,

Direktna akcija za zamozaštitu je osnovana 1. marta ove godine od strane grupe beogradskih intelektualaca da zaštiti njihova ugoržena prava. To je reformalna asocijacija građana ugroženih u njihovim pravima, koji su izloženi progonima zbog izražavanja nekomformnih mišljenja, ili zbog njihovih moralnih, filozofskih ili verskih ubeđenja, zbog porodičnog ili socijalnog porekla. Mi se zalažemo da dijalog sa onima koji krše naša prava i protivimo se nasilju kao sredstvu brobe za ostvarenje prava.

Dozvolite da Vas obavestimo da se ljudska prava u našoj zemlji krše masovno, što je znak krize koja se približava, što izaziva ogromne društvene tenzije koje, ukoliko se ne budu

uklonile, bi mogle voditi svim mogućim oblicima konfliktnih situacija, bujanja dezintegracionih procesa, pobuni građana protiv tiranije, građanskom ratu i raspadu zemlje.

Naša je građanska obveza i patriotski zadatak, da Vam predičimo, sa najboljim namerama, da je poslednji momenat da se spreči galopirajuća i razorna kriza koja je svakim danom sve prisutnija, ali se ne prepoznaje, o njoj se ne govori dovoljno, ili nikako. Umesto da se društvo analizira da bi se otkrili problemi, sve je prisutnija «lakirovka» (ulepšavanje).

Ljudska prava se krše masovno, sistematski i fragrantno, ali se javno i zvanično tvrdi da je naša zemlja šampion sveta u postovanju ljudaskih prava i uzor za druge zemlje. Ovakvo oukrivanje je ne samo demagogija, nego je i vrlo štetno po naciju i državu. Masovno nepoštovanje ljudskih prava je u značajnoj meri dovelo do dušenja funkcionisanja načela sposobnosti, prirodne selekcije najboljih, poštovanja zakona, moralnih normi, ekonomskih i tržišnih zakonitosti i opštih ljudskih vrednosti.

Usled ovakvog stanja nastala je masovna društvena patologija, lišavanje društva svojih najvitalnijih snaga, neiskorišćavanje resursa, rasipništva, otuđivanje narodnog bogatstva, razni oblici parazitizma, devijantna i asocijalna ponašanja, krajnje nizak nivo poslovnih odluka, menažmenta u našim preduzećima. Ovakva rasipništva ne bi mogle podneti ni mnogo razvijenije države.

Promene u svetu su vrlo brze i zahtevaju prilagođavanja, mi ne registrujemo blagovremeno ove promene i ne prilagođavamo se na njih, nastaju zastarevanja na svim nivoima. Drugi nas prestižiu, mi zaostajemo. Dolazi usled toga do pogrešnih kapitalnih odluka u politici i planiranju ekonomskog i svakog drugog razvoja.

Slobodni smo da saopštimo da su političke, pravne, ekonomske, društvene činjenice složenije nego li ranije, samim tim zadaci pojedinaca, stručnjaka i subjektivnih snaga. Sve se više postavlja zahtev za racionalnim poslovnim odlukama u ekonomskoj sferi u državnoj unutrašnjoj i spoljnoj politici, doprinos nauke i stručnjaka, kvalitetan menadzment i marketing, orijentacija na tržišnu logiku i stimulaciju kreativnosti subjektivnih snaga. Drugi su u ovome daleko odmakli, dok mi tapkamo u mestu, nema takmičarskog duha i inovacija, te otuda zaostajemo tehnološki i na druge načine. Zbog ovoga će nas nacije, koje su to shvatile, pobediti u budućnosti. Ovi zahtevi su kod nas počeli da se javljaju sve više još 1960-tih godina, ali nisu bili prepoznati i udovoljeni.

Postoje snage koje se opiru sagledavanju uzroka naziruće krize, koje sprečavaju da se sagleda istina i pogreške isprave.

Ove snage se pravdaju da su postignuti vanredni rezultati da samo neprijatelji i razbijači SFR Jugoslavije tvrde da ima nedostataka, ističu standard mase, zaposlenost, a zaboravljaju da treba pratiti stanje u drugim državama, i lokalni kontekst dobijanje stranih kredita i pomoći, što zamagljuje sagledavanje istine, daje lažnu predstavu i guši funkcionisanje ekonomskih zakonitosti, te nas tako ograbruje i gura u pogrešnu procenu stanja i u privid bogatstva i tehnološkog i drugog razvoja. To nas vodi u zsamozadovoljstvo i iluziju. Ističemo da će

politika prodrla u sve pore društva, čak i u privatni život građana Politika je zavladala i ekonomijom, iako ova društvena grana ne trpi previše političkih ingerencija, nego je zasnovana na faktorima privređivanja i kreativnosti.

Ovakav kurs koji je uzelo jugoslovensko društvo, masovna kršenja ljudskih prava, gušenje demokratije, prigušujući sve više kreativnost mama, je doveo do rasipništva resursa, sve je to guralo privređivanje na sporedni kolosek, iscrpljivalo privredu, sve su više maha uzimali procesi koji su onemogućavali optimalno funcionisanje društvenih i privrednih mehanizama.

U ovoj razini treba tražiti uzrok krize koja nadolazi, i ako se njeni uzroci ne registruju i otklone, u godinama koje nailaze zapašćemo u opasnu krizu, tenzije i konflikte, građanski rat i raspad zemlje.

Izlaz vidimo u poštovanju zakona i ljudskih prava, okretanje tržišnoj logici i u zavođenju demokratije.

Molimo Vas da se založite Vašim autoritetom da naša prava budu ispoštovana i da nas državni organi ne progone.

Obaveštavamo Vas da smo mi počeli da se bavimo ljudskih pravima da bi se branili. Nas organi vlasti progone, a tvrde da mi nismo proganjani, nego da izmišljamo i delujemo razbijački. Neka nas biroi za pritužbe i žalbe saslušaju i pruže nam pravnu i drugu zaštitu.

S' poštovanjem,
Građani Tomislav Krsmanović i Miša Tomić

21. juni 1975. godine - Nasilan kazneni smeštaj u psihijatrijsku bolnicu

Zapis iz Dnevnika - T. Krsmanović

1. juna 1975. godine uveče smo se susreli u Klubu prosvetnih radnika u centru, Dr. Dragiša Mijatović, 40-godišnji lekar, dr. Jovan Gucić, 45 godina, Miodrag Perović, inženjer, Natalija – službenica, dr. V... N... i ja. Svi već sredovečni ljudi.

Odlučili smo da razgranamo aktivnosti naše neformalne i nezvanične organizacije za zaštitu ljudskih prava. Zaključili smo da nas vlasti progone bez stvarnog razloga i povoda sa naše strane, onemogućavaju zaposlenje, isteruju nas iz radnog odnosa kao nepodobne, sve to ukrivaju nekim navodnim disciplinskim prekršajima ili profesionalnim nedostacima.

Pođoh kući. Lift je krenuo, a onda se naglo zaustavio u međuspratu. Pomislio sam da su se vrata otvorila, i počeh da ih zatvaram. Istoga momenta se iz prizemlja začuo meni poznati glas garderoberke «To je on». Lift je opet krenuo. Onoga momenta kada se spustio i kada sam otvorio vrata, na mene je skočio snažan i visok sredovečan milicionar, i oborio me guranjem na stolicu i psujući stavio mi lisice. Počeo sam glasno da protestvujem i da tražim objašnjenje, tvrdeći da je zabuna. Odmah je ušao u prostoriju ispred garderobe jedan

inspektor u civilu, korektnog, ali ozlojeđenog izraza lica, koji mi je suvo i kratko kazao «Optuženi ste da ste ispisivali ključem po zidovima kluba i susednih zgrada da je crvena zvezda jednaka kukasti krst. Dajte vaš ključ.». Dao sam mu ključ. Tog momenta su se otvorila vrata i iz lifta su počeli da izlaze moji prethodni sagovornici, bili su uznemireni i zbunjeni, šokirani. Očigledno je da ih je moje hapšenje zaplašilo. Kasnije sam i shvatio da je jedan od glavnih ciljeva bio da se zaplaše i drugi i da se razbije naša grupa.

Milicioner me je izveo iz prostorije na ulicu, sa lisicama na rukama, preko puta ulice sa druge strane se videla marica i ispred nje jedan mlad svetlokos i vitak visok milicioner, inteligentnog i korektnog izraza lica. Otvorio mi je vrata i pokazao mi je gde da uđem. U marici postoje dva odeljenja, ono napred odmah iza kabine vozača, i ima jedno malo prozorče kroz koje može da se gleda kroz prozor vozača. A ova prostorija pozadi, lošija, u kojoj sam se ja nalazio, ima samo mali prozorčić na krovu kroz koji sam samo video nebo i zvezde. Bila je topla vedra letnja noć, čak i sparna pomalo.

Pitao sam se koji je direktan povod hapšenja, znao sam da je po sredi moja aktivnost ljudskih prava, pretpostavljao sam da je to kazna za stvaranje Jugoslovenskog odbora za ljudska prava. Nije mi bilo jasno ono o ključu i petokraki zvezdi. Pomislih na pismo Predsedniku Titu, i da je ovo kazna.

Za nekoliko minuta sam bio u GSUP-u Beograda u 29. novembra, tamo je me saslušao inspektor Milutinović, učtiv povisok crnomanjast povisok čovek srednjih godina, korektan, ali strog, i ingeligentnog izraza lica. Deluje pošteno, i zabrinuto. On mi je, zatim, saopštio da je ustanovljeno kriminalističkom ekspertizom ključa, da sam ja pisao ono za šta sam optužen. Odbio sam takav nalaz kao neosnovan.

Odveli su me u podrum gde se nalaze ćelije, gde se ostaje kreće i čeka dalji transfer u neki od zatvora. Prenoćio sam na drvenim daskama. Bio sam zabrinut da li su moji roditelji bili obavešteni gde sam.

Osećam u ćeliji neki čudan miris, i odmah zatim nastaje pojačano i učestalo mokrenje, znam da je to dehidratizacija. A što znači slabljenje, gubitak volje, snage, kontrole. Znam da imaju u ćelijama internu TV, prislušne uređaj, i ko zna šta sve još. U ćošku VC čučavac i česma. Čim počne dehidratizacija ja jurim i pijem vodu, i tako stalno, da nadoknadim gubitak vode. I najednom bat cokula ka ćeliji i glas milicionera «Zašto piješ vodu svaki čas»?. «Žedan sam», odgovorih. «Jednom se napi i prekini posle» reče on kratko i strogo. Ako ne pijem, iznuriće mi organizam.

Ujutru, sve do po podne niko ne dolazi, zatim se pojavljuje mlad čovek u civilu, smejući se prijateljski i sa simpatijama, nudeći se da mu dam pare da mi kupi nešto za jelo, što ja i činim. Ali, plašim se da mi ne stavi nešto u hranu. Svestan sam da oni to mogu učiniti na druge načina, pa ja sam u njihovom posedu, mogu da rade šta hoće.

I čudim se kako oni loše procenjuju, kako ih nahuškavaju na poštene patriote koje im lažno predstavljaju?. Ipak shvatam da se ispod strogosti krije simpatija, vide da sam iste gore list, kao i oni. Ali su preopašeni. Neki su pak surovi.

Prolazi još jedan noć. Prolazi sledeće jutro, ništa se ne dešava, pred podne ulazi milicioner i kaže mi «Idemo». Odveo me je u čekaonicu, gde se dobijaju isprave. Mislio sam da će me pustiti da idem kući. Data mi je lična karta i poveo me je jedan miliconer ka izlazu. Ali, umesto da me pusti kući, on me je odveo prema marici ponovo ovoga puta, što me je jako uznemirilo i stvorilo veliko nespokojstvo i strah čak. O čemu se radi? Gde me vode?

Kroz prozorče kombija sam vide kupolu Savezne skupštine koja je na suprotnoj strani. Možda me vode u Centralni zatvor. Ali je i ta pretpostavka bila demantovana, jer se marica krenula nadesno prema reci Savi. Voze me u Savezni ili RSUP u Kneza Miloša ulici, pomislih, jer baš toga momenta promaknu visoko kupola Generalštaba i upravnih zgrada u tome delu grada. Vozilo uspori, stade, a onda nastavi skrećući naglo u levo. Ništa se više nije videlo sem neba. Marica zaškripa i stade.

Tišina par minuta, zatim škripa ključa i otvaranje marice. Milicioner mi reče da izađem. Čim sam provirio glavu video sam oko sebe zeleno drveće i neke stare zgrade i preda mnom velika pohabana kapija na kojoj je velikim ćiriličnim slovima pisalo: Psihijatrijska bolnica Laza Lazarevi-Guberevac.

Odmah sam shvatio da su me doveli u psihijatrijsku bolnicu, da žele moje aktivnosti odbrane mojih legalnih prava da podvedu pod psihijatriju, da me predstave kao duševnog bolesnika. Ova pomisao me jako uznemiri i u isto vreme uplaši. Zar je njihova drskost dogurala dotle? Krajnje cinično? Ovo je kao u SSSR-u.

Isti milicioner koji me je uhapsio me povede u prijemno odeljenje gde me uvede u jednu sobu gde su me spremno čekala tri lekara. Bilo mi je jasno da je akcija bila unapred pripremljena.

Lekar 1 :» Vi ste dovedeni ovde na lečenje jer ste bolesni, treba da se odmorite i izlečite, vi smatrate da vas vlasti progone, vas niko ne progoni, što bi vas neko progonio, vi niste nikakva važna ličnost, za vaše teškoće koje imate vam nije kriva vlast, nego vi sami»

Ja: «Oštro protestvujem povodom moga privođenja i hapšenja od strane policije za koje nisam dao nikakav povod, nikakve kukaste krstove nisam ispisivao. A vi sada spominjete moje žalbe na progone vlasti. Jesu li u pitanju kukasti krstovi ili moje žalbe ?»

Lekar 2: Vi ste pisali kukaste krstove i da su oni isto što i petokraka, u znak protesta protiv ove pravedne, nesrvrstane i samoupravne države koja je šampion poštovanja ljudskih prava u svetu, koja je stvorila najhumaije društvo na svetu. Vi je neprevedno blatite, kada je ceo svet hvali. Želite se da vas neko progoni, što uopšte nije tačno, vas niko ne progoni, vi imate probleme sa vama samima. Očigledno da sa vama nešto nije u redu, treba da se lečite».

Ja: «Pisanje da je petokraja jedna kukastom krstu nema veze sa psihijatrijom, to je za sudije, to je verbalni pisani delikt. Ja ništa ne uobražavam, ja sam onemogućen uputstvima policije da se zaposlim, imam kvalifikacije, fakultet, post diplomske studije u Brislu, Belgija, pripreljen doktorat, znam francuski, engleski i ruski, imam višegodišnje iskustvo, izvranredne reference belgijskih poslodavaca, na više mesta, gde sam konkurisao, su mi kazali da je stiglo iz policije naređenje da me ne prime».

Lekar 3: A što bi vlasti baš vas diskriminisale, vi niste nikakva značajna ličnost, vi ste običan mali čovek, vi mislite da naša policija ima vremena da se bavi vama»

Ja: «to pitanje treba postaviti onima koji to čine, a ne meni, ja sam nevin, i ništa nisam nažao učinio vlasti, ali uostalom, to se ne radi samo meni, nego i mnogima drugima, za svako iole značajnije mesto je potrebno biti član SKJ.»

Lekar 1.» Vi idete korak dalje, osnivate odbor za zaštitu ljudskih prava, ovo nije SSSR, ovo je samoupravna Jugoslavija, najslobodnija zemlja na svetu. Pišete provokativna pisma Predsedniku Titu. Nećete dobiti na Zapadu nikavu podršku, nas tamo cene, a ne vas. Družite se sa problematičnim osobama. Dr. Dragiša Mijatović je bio ovde najbolji student na medicinskom fakultetu, ali kada je otišao u Nemačku da radi zaposlio se u Hitnoj pomoći pri američkoj vojnoj bazi, odao se bludničenju i alkoholu, izmenio se, kada se vratio ovde počeo je da kritikuje vlast.

Lekar 3 : «Treba da se odmorite nekoliko dana».

Ja «Ja ću o ovome obavestiti strane novinare u Beogradu, OUN, ali i druge međunarodne organizacije, lično vaša imena ću im dostaviti».

Lekar 2: «Možete da pretite koliko hoćete, vi ste paranoičar, bolujete od paranoidne šizofrenije. Šta da se mi borimo sa vama i da brišemo vaše napise po zidovima».

Ja: »Pisanje tih znakova po zidovima je za sudije a ne za psihijatre. To ne ugrožava bilo čiju bezbednost u fizičkom smislu. I na kraju ja sa tim nemam nikakve veze».

Prišla su tri snažna bolničara očigledno vični boričlačkim veštinama koji su me odveli u jednu veliku prostoriju sa više kreveta. Bolničar mi je kazao: Nema dovoljno kreveta za svakog posebno, možete nekoliko noći da delite krevet sa još jednim bolesnikom». To je bio neki sredovečni crnomanjasti kuvar hotela, iz nekog pomorskog mesta, Dalmatinac, zvao se Šime, uvideo sam odmah da je homoseksualac i to sam saopštio bolničaru. Posle više razgovora dat mi je zaseban krevet.

Sutradan sam izašao u dvorište, bio sam zaprepašćen, bolesnice su urinirale stojeći u dvorištu, prljavština, nestručnost, neprofesionalnost.

Posle tri dana su me odveli u autobus i sproveli u P. B. «Laza lazarević» u Padinskoj Skeli, trideset kilometara van Beograda. Opet slični razgovor i nadmudrivanja sa psihijatrima. Moj lekar je bio dr. Tomasek, koji je delovao uljudno i profesionalno, humano čak, saslušao me je pažljivo i učtivo, ali se videlo da je krajnje preplašen. Čim je čuo da govorim o politici počeo je da se učtivo udaljava.

Shvatio sam da među njima ima ostrašćenih aktivista režimskih ljudi, ali ipak i poštenih koji to rade jer im je to naređeno. Nastavljena je administracija lekova, mnogo lekova svaki dan za smirivanje, i u isto vreme injekcije-depo koje deluju više nedelja.

Upoznao sam u ovoj bolnici više pacijenata koji su, kako sam saznao, tamo bili smešteni zbog političkih razloga, bez da su opasni po okolinu, što me je začudilo. I potvrdilo moju tezu da moj slučaj nije usamljen, da u SFRJ, kao i u SSS-u ima zloupotreba psihijatrije u političke svrhe.

Životni cilj-upoznati svet sa tim i da u SFRJ se to čini.

Poznajem iz studentskih dana bivšeg prvaka Jugoslavije u boksu u teškoj kategoriji, gorostasnog Trifunovića, Crnogorca koji je milicionar. Vidim i njega, kaže mi»Tomo, smestili me ovde zbog alkohola». Čak i milicionera smeste u ludnicu ako se opire nekome moćniku - pomislih. Ali ne znam o čemu se radi.

Roditelji su bili obavešteni o mojoj nasilnoj hospitalizaciji, uz objašnjenje da sam pisao kukaste krstove i da sam se asocijalno nasilno ponašao. To mi je saopštio otac za vreme kratke posete, kada mi je doneo neke moje lične stvari. Dakle, moje roditelje su dezinformisali da bi ukrili stvarne motive nedela. Ali, čim sam im kazao shvatili su o čemu se radi. To je njih bio veliki šok. I gubitak poverenja u vlast. Oni su ranije bili konformisti, skormni ljudi koji se ne bave politikom i nikada ne krituju vlast, preplašeni. I znali su ponešto o vlasti, ali su imali lepu predstavu koliko-toliko. Ovo sa mnom je za njih bilo osvešćivanje. Vlast izaziva narod protiv sebe svojom osionošću – zaključih. Samourušavanje. Kakva silnička stupidnost i autodestrukcija. Oni zbog nečega podbunjuju građane protiv sebe?

Saznao sam vrlo tužne priče i slučajeve zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe dok sam bio u ovoj bolnici.

Odmah sam dvojicu prepoznao. Oba su bili moji školski drugovi, kakva čudna koincidencija, već su razgovarali, i kada su me prepoznali odmah su mi prišli smejući se radosno, ali i vrlo zabrinuti, delovali su vrlo umorno, susret sa mnom ih ohrabri, počeše da razgovaraju sa mnom. Bilo mi je jasno da sam pod dejstvom jakih doza lekova, osećao sam ogroman zamor, jezik se jedva odvaja, ne može da se govori, pospanost, bezvoljnost, teško se krećem, gubi se dah.

Nekako smo izmenjali misli. Jedan od njih je bio šofer jednog grenerala, čovek koji je nekada bio izuzetne lepote, još uvek su se nazirali ostaci lepih crta lica, i vrlo snažne građe. Objasnio

mi je da je bio u redu za elektrošokove, da mu je to činjeno već nekoliko puta. General čiji je bio vozač je imao sestru koja se u njega beznadežno zaljubila, ali je on bio sklon ljubavnim avanturama sa drugim ženama, a general je preko vojne policije to saznao i kada god bi to uradio, on ga je kažnjavao slanjem na elektro-šokove, da mu to ogadi i da ga oduči. Očigledno da u tome nije uspevao, jer ga je opet uhvatio u preljubi, i opet ga poslao na šokove. To više nije bio onaj stari, to je bio ruiniran čovek, upalih obraza, ispijenih, umornih očiju, nazirala se negde iz crta lica neka prethodna lepota.

Drugi školski drug je bio inženjer, ispričao je svoju priču. Bio je zaposlen u jednoj firmi u Novom Sadu, koja je proizvodila stočnu hranu, kao šef službe istraživanja tržišta. NJegova kancelarija gde je sedo sa još tri saradnika je bila ukrašena slikama domaćih životinja, krava, svinja, ovaca i kokošaka. Direktor mu je doneo sliku Josipa Broza Tita i saopštio da je odlučeno da ona treba da stoji u svakoj kancelariji i da on treba da je stavi na odgovarajuće mesto na zidu, što je on učinio. Sutradan je na radnom mestu uhapšen sa obrazloženjem da je namerno sliku druga Tita stavio blizu slike vola, što uopšte nije bilo tačno, niti je to bila njegova nemera. «A zašto ti je to učinjeno» upitah da ga ja. On odgovori: «To je intriga, ja sam kao šrf Službe istraživanja tržišta ukazao da firma gubi tržišne pozicije i predložio mere korekcije, što se nije svidelo direktoru, nisam znao za jednu koleginicu da je bio bacio oko na nju, ona je počela da me saleće. On je bio politički moćan, a ja to nisam, on me proglasio za neprijatelja samoupravljanja, tehnomenadžera, liberala. I zloupotrebio je to sa slikom da me ovde smesti.»

Nemam pristup telefonu. Želim da obavestim strane novinare i diplomate o mome nasilnom interniranju. Znam napamet broj telefona italijanskog novinara koji se zove Menkaci, simpatičnog sredovečnog smeđeg prosedog, nasmejanog čoveka srednjeg rasta, čija je kancelarija u Braće Jugosvića, ispod Narodnog pozorišta. Vidim službenice knjigovodstva u upravnoj zgradi. Pratim kada je pauza. Ulazim u praznu kancelariju i okrećem njegov telefon. Oj se javi. Kakva koincidencija. Rekoh mu gde sam, otkad i zašto?. On se čudi i kaže da će javiti svima novinarima i diplomatama.

Pušten sam iz ove bolnice 1. jula 1975. godine. Ali, bez otpusne liste. Vrlo umoran, ne mogu da idem, u depresiji, zadihan sam. Znam zašto?. Zbog injekcija depo koje traju po nekoliko nedelja ili duže, da smire duševnog bolesnika, da ne bude agresivan. Dakle moja agresivnost se sastoji u mojoj borbi na smiren i intelektualan način za moja prava.

Pijem mnogo mleka svaki dan da očistim otrove.

Tražim uporno Potvrdu o boravku, odbijaju. Znaju da ću to iskoristiti da se žalim. O tome obaveštavam sve, iako sam umoran. Krenem od stana u zgradi Hotela «Bristol» u Karađorđevoj ulici i svakih nekoliko metara sednem na neke stepenice da se odmorim. Dakle, žele da ukriju tragove, da me iznure, uzmu vreme, energiju, i da mi prikače na leđa kompromitujuću dijagnozu da me tako diskredituju javno i među poznanicima. I kao borca za ljudska prava.

Moram se boriti da to predupredim. I da svet obavestim da u SFRJ postoji praksa zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe.

Ne idem na posao, na bolovanju sam.

N a p o m e n a: Ova nasilna hospitalizacija je imala vrlo značajne posledice ne samo po moj život, nego i po ugled zvanične psihijatrije i poretka. Ja sam morao da se borim protiv netačne psihijatrijske dijagnoze koja je bila obznanjena i nanosila mi velike štete u karijeri, javnom životu pa sve do ličnog i privatnog života. Odlučio sam da se borim vrlo energično i metodično. Pošto su vlasti svugde tvrdile da sam ja psihijatrijski slučaj, a ne žrtva političkih progona da u SFRJ nema zloupotrebe prisihijatrije u političke svrhe, usmerio sam svoje akcije da dokažem da sam duševno zdrav i da u isto vreme pronađem što više sličnih slučajeva psihijatrijskih zloupotreba. Što sam i uspeo. Tako je nastao istinski val, pokret protiv zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe.

Ne želim da budem neskroman ili pretenciozan, ali je činjenica da su ovakve zloupotrebe postojale i pre moga nasilnog interniranja, a o tome nije bilo govora. Većina akcija u ovome smeru su potekle od mene, što je potstaklo i druge. SFRJ je bila okvalifikovana nakon toga kao država koja zloupotrebljava psihijatriju u političke svrhe, zbog čega je gubila ugled u svetu.

Pismo Komiteta za borbu protiv specijalnih psihijatrijskih bolnica u SSSR-u 15.4.1977 g

Upoznali smo se sa Vašim pismima i sadržajem telefonske poruke. Potrebni su nam dokumenti iz kojih se vidi da su u vezi vaših teških profesionalnih problema u pitanju politički motivi. Naš komitet nije komisija eksperata koja može sprovoditi ekspertize o nečijem zdravlju, nego komisija koja se isključivo bavi pitanjima zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe.

Sa poštovanjem

Pismo Ujedinjenih nacija 1.11.1977 godine

Gospodine, čast mi je da vas informišem da smo primili Vaše pismo koje će biti tretirano prema propisanoj proceduri, Vaše pismo i žalba će biti dostavljeni Vladi SFRJ, da li se sa time slažete?

Izveštaj Lekara specijalista Vojne medicinske akademije u Beogradu, Neurio-psihijatrijska klinika-za Tomislava Krsmanovića. Broj 854548. Datum:24.10.1977 godine

Rezultati, laboratorijski testovi, Rtg: Pacijent isitivan mesec dana, neurološki nalazz: uredan; Izvršena psihološka eksploracija ličnosti. Uzeta socijalna anamneza.

Mišljenja: Pacijent je detaljno eksplorisan u ovome institutu od strane psihijatra, psihologa, i socijalnog radnika, pa se na osnovu dobijenih rezultata može sa dosta velikom dozom

sigurnosti tvrditi da u trenutku ispitivanja ne postoje znaci mentalnog oboljenja il poremećaja.

Dijagnoza: SINE MORBO PSYCHIATRICO

DIREKTNA AKCIJA ZA SAMOZAŠTITU Beograd 16.oktobra 1978.

ČETVRTOM KONGRESU LEKARA JUGOSLAVIJE SARAJEVO

Medicinska profesija stvara veličinu i borbenost jedne nacije. Osnovi njen zadatak je da izleči, spase život, otkloni bol, da bude u službi čoveka.

Potrebno je boriti se protiv svega što ometa medicinu da ispuni svoj osnovni i suštinski zadatak.

Lekar pre svaga mora imati svoju samostalnost. Mora biti rukovođen svojom profesionalnom ekipom, njemu se ne smeju nametati nikakva uputstva, smernice od bilo koga koje ga mogu ometati u njegovoj humanoj misiji. Birokratski uticaj ne smeju imati bilo kakve uticaje i posledice na odnos «lekar» - «bolesnik». Naimenovanja, položaji, u ovoj profesiji ne mogu biti prema bilo kom drugom kriterujumi sem prema stručnoj, naučnoj i ljudskoj vrednosti lekara, njegovim mogućnostima da pomogne bolesniku.

Lekar, pre svaga, mora biti rukovođen svojom profesionalnom etikom, a tek onda svojim ličnim interesima, ideološkom i socijalnom pripadnošću. Ako je drugačije onda se ne radi o medicini i lekaru,

Medicina se ne može koristiti u druge svrhe sem da pomogne bolesniku i čoveku. Ako nije tako, onda to nije medicina u službi čoveka i života, nego u službi razaranja.

Mnogi bolesnici koji su oboleli usled raznih uticaja, ili pak diskiminatorskih i represivnih mera u svojoj sredini, ne dobijaju adekvatnu pomoć od njihovih lekara . (Ne smeju da im kažu zašto su nastale njihove teškoće, ili pak mnogi i ne znaju zašto imaju zdravstvene teškoće, u takvom su stanju da ne umeju da im objasne, ili nisu svesni uroka). Lekari u takvim slučajevima, uopšte nisu svesni prirode i uzroka oboljenja i zato ne mogu kako treba da pomognu bolesnicima.

Lekari nisu upoznati u dovoljnoj meri sa ovom činjenicom i kako društveno okruženje može uticati na zdravlje ljudi, ili ako znaju ne reaguju iz straha, ili zbog ličnih interesa.

Ličnost čoveka, njegovo zdravlje, i život, njegov lični, porodični i bračni život, su njegova neprikosnovena prava u jednom normalnom i demokratskom ljudskom društvu.

Upotreba medicine u bilo koje svrhe, ukoliko narušava ova njegova osnovna i nepovrediva prva je negacija same sebe.

Zbog ovakvih pojava dolazi do sterilizacije medicine, ona počinje da biva nadojena hehanističkim i prakcističkim duhom, njen prestižni nivo opada. Medicina onda ne može da da ono što nacija od nje očekuje sa svim posledicama koje iz toga proističu.

Čovek je ljudsko biće, a ne «ljudski materijal» ili čak «stoka» kako se prema pojedincima ponekad odnose birokrate.

Ukoliko se ovi zahtevi ne poštuju dolazi između ostaloga i do opadanja ugleda medicine u očima građana i gubljenja poverenja u nju. U pitanju su ugled medicine i zemlje kao jedne civilizovane nacije.

Osnovni pravni i moralni principi moraju biti poštovani.

U pitanju su, takođe, materijalne štete koje je teško proceniti. Potrebno je osloboditi našu medicinu svih uticaja koji mogu biti na štetu bolesnika.

Apeluje se na Četvrti kongres lekara Juglslavije da pokrene procese koji će našu medicinu staviti u potpunosti na mesto koje joj pripada, a to su slava, čast i ugled jugoslovenske medicine u sužbi čoveka i njegovog zdravlja.

Izveštaj Američkog Helsinškog posmatračkog odbora 1983 godine:

TOMISLAV KRSMANOVIĆ, ekonomist, rođen jula 1936. godine, adresa Vojvode Stepe 68/II 11000 - Beograd, Jugoslavija, SADAŠNJE STANJE: Krsmanović je pod kontinuelnom policijskom pratnjom i nadzorom. 3. decembra 1981. policija je izvršila pretresa njegovog stana i konfiskovala sva njegova dokumenta uključujući i rukopis knjige «ZLOUPOTREBLJENA PSIHIJATRIJA. Odveden je u policijsku stanicu gde je bio ispitivan od policije i javnog tužioca i sudije. 7. decembra je bio opet ispitivan i optužen za pokretanje Akcije protiv zloupotreba psihijatrije u političke svrhe i za kontakte sa M. Đilasom i Mihajlom Mihajlovim. Krsmanović je osnovao sa drugima Akciju u aprilu 1981. g. U nameri da obznani zloupotrebe psihijatrije u političke svhe. On je prikupio i obradio izvestan broj slučajeva sa potrebnim dokumentima. Kontaktirao je strane novinare i druge žaleći se na otkaze i smeštaj u psihijatrijsku bolnicu. ISTORIJAT: 26. juna 1975. g. Krsmanović je bio nasilno smešten u psihijatrijsku bolnicu i zadržan uprkos medicinske potvrde o svome dobrom mentalnom zdravlju. (Bio je optužen za ispisivanje parola po zidovima). 1. septembra 1977. godine sudije u rakovici su ga proglasili za bolesnog od paranoidne šizofrenije. 1978. g. Vojna medicinska akademija u Beogradu je izdala dijagnozu

da je Krsmanović mentalno zdrav, ali ovaj nalaz nije verifikovan kod suda. Krsmanović se žali na nasilno absorbovanje lekova sa štetnim efektima i neljudskim tretmanom, dok je bio interniran u psihijatrijskoj bolnici. PROFESIONALNE I LIČNE INFORMACIJE: Krsmanović je publikovao jedan članak u listu DUGA 1978. ALI MU JE SADA ONEMOGUĆENO PUBLIKOVANJE. Ima problema sa srcem. Oženjen je, otac sina.

15 фебруар 1985.године.: Коста Чавошки-ПРЕЛИМИНАРНИ ИЗВЕШТАЈ О ЗЛОУПОТРЕБИ ПСИХИЈАТ РИЈЕ У ПОЛИТИЧКЕ СВРХЕ, упућен Одбору за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ: Овај извештај сам припремо на основу докумената које је Одбору ставио на располагање **Томислав Крсмановић** који је уложио огроман труд да дође до података о 24 случаја зло употребе психијатрије у политичке сврхе, смештаја у луднице због исказаних речи. (Слична документација је достављена и УКС-књижевници Биљани Јовановић, која је предводила Одбор за људска права УКС, па је се и УКС гр омогласно огласио да се психијатрија у Југославији злоупотребљава да гуши слободу мисли и изражавања).

На основу ових података Odbor za odbranu slobode mišljenja i izražavanja се 6 јануара 1986.године обраћа SKUPŠTINI SFRJ

SKUPŠTINI SR SRBIJE

Već duže vremena ovaj Odbor sa različitih strana prima pritužbe da se u nas vrši zloupotreba psihijatrije u političke svrhe. Odbor nije bio u mogućnosti da ispit osnovanost ovih pritužbi.

Odbor, međutim, skreće pažnju skupštinama na niz slučajeva izricanja mere bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja i čuvanj zdravstvenoj ustanovi (sudskim odeljenjim psihijatrijskih bolnica i psihijatrijskim odeljenjima zatvorskih bolnica) licima koja su izvršila verbalno političko delo tzv. neprijateljske propagande, povrede ugleda države, njenih organa i predstavnika, širenja lažnih vesti i sl. U zemljama u kojima ne postoji tzv. delikt mišljenja sama reč i misao o javnim stvarima ne mogu biti povod za osudu ni zdravih ni duševno bolesni lica, čak i u slučaju kada je njihovo mišljenje pogrešno, neučtivo, pa i izopačeno. U našoj zemlji se licima, za koja se veštačenjem utvrdi da su zbog neke lakše ili teže duševne bolesti bila navodno neuračunljiva u trenutku izvršena verbalnog političkog dela, izriče vremenski neograničena mera bezbednosti čuvanja i lečenja u duševnoj bolnici zatvorenog tipa. U pojedinim slučajevima ovakvo lišenje slobode traje i po dvanaest godina i, ako se ništa ne preduzme, može potrajati do smrti osuđenika.

Primera radi, navodimo sledeće slučajeve.

1. Vladimir Marković, rođen 1952. godine u Leskovcu, sa stanom u Beogradu, vukasovićeva 21, kome je 23. 2. 1979. godine rešenjem Drugog opštinskog suda u Beogradu K. Br. 1901/78 stavljeno na teret krivično delo širenja lažnih vesti zato što je uzeo intervju od dr. Franje Tuđmana i dalje ga umnožavao, proveo je u zatvorskoj bolnici skoro četiri godine (od 23. 5. 1979. do 2. 4. 1983), što je znatno duže od vremena koje je u zatvoru proveo sam dr Franjo Tuđman.

2. Milisav Živanović, rođen 1911.gdine u selu Bošnjane, sadašnja adresa: Kaznenopropravni dom – bolnica, Bačvanska 14, Beograd, kome je 2. 9. 1976. godine rešenjem Okružnog suda u Pančevu K. Br. 88/76 stavljeno na teret izlaganje poruzi najviših organa i predstavnika SFRJ i SR Makedonije i klevetanje organa i predstavnika SFRJ i SR Makedonije i klevetanje Pante Marine, Nikle Minčeva i Kore Gligorova, već je devet godina u zatvorskoj bolnici.

3. Radomir Veljković, penzionisani otpukovnik JNA i borak NOB_a od 1943. rođen 1926 godine u selu Gare kod Kruševca, sadašnja adresa: Kaznenopopravni dom - Bolnica, Bačvanska 14, Beograd, kome je 20. 3. 1973. godine rešenjem Okrunog sud u Sarajevu K. Br. 153/73 stavljen na teret kritički tekst u formi optužnog predloga protiv Predsednika SFRJ, već je dvanaest godina u zatvorskoj bolnici.

4. Đorše Simičić, ROĐEN U SELU Trnovu 1935. godine, sadašnja adresa Kaznenopopravni dom - Bolnica, Bačvanska 14, Beograd, kome je 30.6. 1977. godine rešenjem Okružnog suda u Beogradu K. Br. 63/77 stavljeno na teret krivično delo neprijateljske propagande zato što je u Loku i titelu rasturao jedan letak, već je osam godina lišen slobode u zatvorskohj bolnici za umobolne.

5. Dušan Ćetković, rođen 1927. godine u Nikšiću, sa stanom u Beogradu, Gospodar Jovanova 14, kome je 24. 4. 1978. godine rešenjem Okružnog suda u Beogradu K. Br. 833/76 stavljeno na teret krivično delo neprijateljske propagande, bio je pet i po godina lišen slobode u zatvorskoj bolnici za umobolne (od 24. 4. 1978. do septembra 1983.)

Odboru je podneta dokumentacija za četrdesetak ovakvih osuđenika.

Odbor predlae da skupština SFRJ obrazuje komisiju kojoj bi se stavilo u zadatak: (1) podobno ispitivanje svih slučajeva u kojima su izricane mere bezbednosti obaveznog lečenja i čuvanja u psihijatrijskoj bolnici zatvorenog tipa zbog izvršenja tzv. verbalnog političkog dela; (2) pokretanje postupka preko odgovarajućih organa za puštanje ovih lica na slobodu.

Odbor predlaže Skupštini SFRJ da u član 63. Krivičnog zakona SFRJ unese odredbu kojom se onemogućava da bilo ko bude osuđen meru vremenski neograničenog smeštaja u duševnu bolnicu za ono što misli i govori.

U Beogradu, za Odbor za odbranu slobode
6. januar 1986. Dobrica Ćosić sr.
Beograd, Branka Đonovića 6

Članovi Odbora za odbranu slobode mišljenja i izražavanja:

- Akademik Matija Bećković

- Akademik Prof. Dr. Dimitrije Bogdanovic
- Akademik Dobrica Ćosić
- Prof. Dr. Neca Jovanov
- Akademik Prof. Dr. Mihailo Marković
- Akademik Drgoslav Mihajlović
- Akademik prof. Dr. Nikola Milošević
- Akademik Dr. Gojko Nikoliš
- Akademik prof. dr Predrag Palavestra
- Akademik prof. dr Radovan Samardžić
- Akademik prof. dr Dragoslav Srejović
- Akademik prof. dr LJuba Tadić
- Dr. Kosta Čavoški
- Prof. Ivan Janković
- Borislav Mihailović Mihiz
- Tanasije Mladenović
- Akademik Mića Popović
- Akademik Mladen Sibinović
-

Свет је бурно реаговао, пљуштали су захтеви да СФРЈ буде искључена из светске асоцијације психијат рије. Реаговала су и домаћа медија и државни органи.

Tekst u listu “Večernje novosti” od 31.1.1986 godine:

REAGOVANJA

Posle peticije «Odobra za odbranu mišljenja i izražavanja o mogućnostima zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe

PUCANJ U ČINJENICE

Nekoliko radio stanica i listova na Zapadu preneli peticiju devetnaestorice potpisnika, u kojoj se govori o navodno pet konkretnih slučajeva.

Izveštaji komisije lekara-psihijatara iz Beograda, kod kojih se leče ili su lečeni označeni u peticiji, najdirektnije demantuju insinuacije.

Jedna peticija «Odobora za odbranu slobode mišljenja i izražavanja» iz Beograda, koja je, prema devetnaestorici potpisnika, početkom januara ove godine, upućena skupštini SFRJ i - kako smo najzvaničnije obavešteni – od kupole ovog zdanja ni do danas nije stigla, već je, uveliko, upregnuta u kola antijugoslovenske propagande n mnogim svetskim stranama.

Činjenice na koje se ne pozivaju ni autori peticije, ni oni koji je (zlo)upotrebljavaju su, međutim, baš kao is ve istine – čvrste i postojane.

Jedni ih se, srećom drže, drugi ih se klone, jer im, izgleda, do njih nije ni stalo. Za to svakako, oni imaju svoje razloge, aliti razlozi, tek u ogledalu činjenica, mogu dobiti svoj puni smisao.

O početku, toliko. Sledi priča i o peticiji i o činjenicama i o ponečemu još.

Bi Bi Si javlja

«Da li se psihijatrija u Jugoslaviji zloupotrebljava za političke ciljeve? Ovo je predmet spora još od kako je pre 10 godina **Tomislav Krsmanović** i sam žrtva, to pitanje izneo u javnost. Sada je Komisija za odbranu, u kojoj je i 13 pripadnika Srpske akademije nauka, formalno uputila pismo skupštine SFRJ tražeći da se povede istraga u vezi sa nekim od 40 slučajeva koje su im predočeni - javio je 15. janara ove godine, dondonski Bi Bi Si u emisiji na srpskohrvatskom jeziku prenosećiizveštaj Dese Trvisan, inače dopisnika londonskog «tajmsa» iz Beograda.

«Autori pomenute peticije –kaže nadalje dopisnik – žele da se ovim predmetom pozabavi jedna skupštinska komisija koja bi trebalo da ispita sve slučajeve. Oni, takoše, zahtevaju da se sva lica o kojima je reč, puste iz zatvorskih bolnica.

U peticiji - kako obaveštava slušaoce gospođa Trevisan – navodi se samo pet najpoznatijih slučajeva, sa punim imenima i prezimenima osoba o kojima se radi. «Večernje novosti» će, međutim, navoditi samo inicijale tih ljudi. Zašto, videće se kasnije.

«Jedan od njih je i slučaj novinara V. M. (30) – javio je londonski radio – koji je 1979. godine optužen da je, navodno, širio lažne informacije, jer je intervjuisao dr. Franju Tuđmana, bivši osuđen na kaznu zatovora zbog hrvatskog nacionalizma. V. M. je proveo četiri godine u zatvorskoj bolnici i bio odvrgnut psihijatrijskom lečenju, jer je Tuđmana intervjusao i objavio sadržaj intervjua. Pušten je na slobodu 1983. godine» . preneo je Bi Bi Si izveštaj dopisnika «Tajmsa» iz Beograda.

«Poslali smo peticiju».

«Drugi je M. Ž. (75) – javio je radio – koji je u jednoj psihijatrijskoj bolnici proveo devet godina, jer je, navodno, ismejavao najviše jugoslovenske političare. Tu je, zatim, i slučaj jednog penzionisanog pukovnika koji je proveo 12 godina zavodno zbog vređanja predsednika Tita. Takođe se i Đ. S. Nalazi u zatvorskoj bolnici, jer je rasturao jedan letak. On je proteklih osam gdina proveo u jednoj psihijatrijskoj klinici. Peti slučaj je D. Ć. Koji je proveo pet godina o zatvorskim bolnicama, alije pušten nakon što je početkom osamdesetih godina podneseno nekoliko peticija u nje****

Ova stanica, naravno, nije ostala usamljena. Radio «glas Amerike» i Radio «Dojče Velt» doneli su kraće informacije o tome da je poslednjih godina u jugoslovenske psihijatrijske bolnice upućeno 40 lica «zato što su izražavala mišljenja i gledišta suprotna zvaničnim i da je grupa intelektualaca zatržila od Skupštine SFRJ da pristupi izmeni Krivičnog zakona».

Informaciju o peticiji prenele su i agencije AI, AFI i još nekoliko listova u svetu.

Tragom tih odštampanih redova i «skinutih» radio-emisija krenuo je i reporter «Novosti». Peticiju nije dobio jer mu je u Skupštini rečeno da tu nije ni stigla.

Pozivajući se na medije sa Zapada, koji su, očito, peticiju dobili na vreme, reporter je pozvao dvojicu od 19 članova «Odobora za odbranu slobode mišljenja i izražavanja» čija je imena našao u emigrantskom listu «Naša reč», koji izlazi u Londonu.

- Da, uputili smo peticiju i Skupštini SFRJ – rekao nam je dr. Neca Jovanov. - naveli smo i pet slučajeva za koje smo obavešteni kako bi ih trebalo ispitati. Ne mogu više ništa da kažem...

Emigrantska najava

peticija koju je i on potpisao upućena Skupštini SFRJ 6. januara.

- Naši redovi su, u stvari, više opomena da se psihijatrija ne zloupotrebljava, nego nekakvi dokazi da je ona zloupotrebljena. Jer, znate, takve stvari je jako teško dokazati.

Nekima je, naravno, to zista teško, drugima -ljudima od medicine - na primer, nije. Nešto kasnije i ovi će dobiti reč.

Peticija «Odbora za odbranu slobode miljenja i izražavanja», prema tvrđenju otpisnika upućena 6. januara skupštine SFRJ, najavljenje, na neki način, prošlog leta.

U emigrantskom listu «Naša reč» dr. Kosta Čavoški, jedan od potpisnika peticije, napisao je, uz ostalo, i «preliminarni izveštaj o zloupotrebi psihijatrije u plitičke svhe».

«pripremio sam ga – napisao je Čavoški – na osnovu dokumenata koje je Odboru stavio na raspolaganje **Tomislav Krsmanović.** On je uložio izuzetno veliki trid da dođe do podataka o 24 slučaja u kojima su pojedinci proganjani i lišavani svoje slobode i poslovne sposobnosti. Za dobar deo prikupio je skoro sve potrebne spise i podatke. O nekolicini, pak, ima samo štura obaveštenja koja ukazuju na ozbiljnost njihovog položaj, ali ne pružaju dovoljnu osnovu za relativno pouzdano zaključivanje..»

Kako je u peticiji, prema pisanju strane štampe, navedeno samo pet imena, to bi, valjda, trebalo da bdu osobe koje su, van svake nje žrtve zloupotrebe jugoslovenske psihijatrije. Put nas, dakle, vodi u Kazneno – popravni dom –Bolnica u Beogradu. Tu su lečena dvojica, a sad se leče trojica ljudi pomenutih u peticiji.

Izveštaj komisije

Za razliku od članova «Odbora za odbranu slobode mišenja i izražavanja», koji su im u svetskoj i belosvetskoj štampi naveli puna imena, ne vodeći računa ni o lekarskoj, ni o nekim drugim etikama, «Večernje novosti» će upotrebljavati samo inicijale, ali i odštampati pune dijagnoze i imena i prezimena lekara koji su te dijagnoze potpisali.

«Komisija za evoluaciju rezultata lečenja i tretmana u KPD _ bolnici u Beogradu obavila je neuropsihijatrijski pregled i proučila medicinsku dokumentaciju o sadašnjem lečenju Đ. C. Koji je u Bolnicu primljen radi izvršenja izrečene mere bezbednosti – piće u izveštaju petorice lekara – psihijatara : Upoznajući se sa njegovim slučajem povlačenjem iz realnosti i gubitkom interesovanja, euforičnim raspoloženjem, emocioonalnom dishrmonijom, slušnim halucinacijama cenestetičkog oblika i regresivnim formama ponašanja. Bolest ima hroničan lagan progredijantan tok, a faze reemisije kod ograničenog dometa a ne uspostavljenog dometa i ne uspostavlja se recitremitegracija psihičkog funkcionisanja da može samostalnije da odlučuje.

Prema raspoloživim podacima, bolest traje preko 18 godina i ima nepodoban ishod zbog postojećeg invalidnog oštećenja u psihičkim manifestacijama. Osim psihičkog stanja i stanje somatskog zdravlj zahteva punu pažnju i medicinsku negu. Zbog polimotornih manifestacija sa simtomatologijom koja zahteva lečenje i negu sve je više upućen na pomoć sa strane. U dosadašnjem boravku, porodica ne učestvuje u lečenju, niti ga materijalno pomaže.

Takođe, nema nikakvog interesovanj od strane drugih lica koja bi preuzela bilo kakvu obavezu prema njemu. Kontrlnim pregledima se utvrđuje da se nisu uspostavile medicinske niti druge indikacije koje bi uslovljavale izmenu izrečene mere bezbednosti. NJegova zdravstvena i socijalna situacija zahtev sve elemente zdravstvene socijalne zaštite i dalje - kaže kaže se na kraju izveštaja Komisije od petorice psihijatara.

ODBOR

Iz emigrantskog lista «Naša reč», koji izlazi u Londonu, prepisujemo imena članova «Odbora za odbranu slobode mišljenja i izražavanja»

To su: Matija Bećković, dr. Dimitrije Bogdanović, Dobrica Ćosić, dr. Neca Jovanov, dr. Mihajlo Marković, Dragoslav Mihajlović, dr. Nikola Milošević, dr. Gojko Nikoliš, dr. Predrag palavestra, dr. Radovan Samardžić, dr. Dragoslav Srejović, dr. LJuba Tadić, dr. Kosta Čavoški, Dr. Andrija Tams, dr. Ivan Janković, Birislav Mihajlovi, Tanasije Mladenović, Mića Popović i Mladen Srbinović)

Posle peticije «Odbora za odbranu mišljenja i izražavanja « o navodnim mogućnostima da se kod nas psihijatrija zloupotrebljava u političke svrhe (2)

PODMETANJE ISTINI

«U SVAKOM TRENUTKU, SPREMNI SMO DA SVOJE NALAZE DAMO NA UVID NAJVEĆIM MEDICINSKIM EKSPERTIMA, KOJI BI U NEPOSREDNOM KONTAKTU SA PACIJENTIMA MOGLI DA SE UVERE DA LI JE NAVEDENIM LJUDIMA BILO POTREBNO ILI NE IZRICANJE MERE BEZBEDNOSTI» - KAŽU LEKARI, POTPISNICI MEDICINSKIH NALAZE.

Komisija lekara, specijalista psihijatrije, Kazneno–popravnog doma - Bolnice u Beogradu, dala nam je na uvid svoj nalaz i mišljenje za petoricu sadašnjih i bivših pacijenata koji se pominju u peticiji «Odbora za odbrnu slobode mišenja i izražavanja» objavljenu u nekim zapadnim listovima i radio-stanicama uz sumnju da se u nas psihijatrija zloupotrebljava kao metod za izolovanje političkih protivnika.

Nastavljamo, dakle, citiranje najvažnijih delova nalaze ispod kojih su se potpisali prim. Dr. Aleksandar Prelić, specijalista psihijatrije i socijalne medicine, dr. Desan Vukosavljević, dr. Nenad Marjanović, dr. Vasilije Popović i dr. Drgiša Ranđelović, svi specijalisti neuropsihijatrije.

Poziv ekspertima

Za R. B. Rođenog 25. 1. 1926. godine pomenutog u peticiji punim imenom i prezimenom, što je i preneto u celosti mas-medija sa Zapada, piše sledeće:

«Uvidom u medicinsku dokumentaciju i ličnim uvidom Komisija je utvrdila da R. V. Boluje od paranoje kverulentnog tipa, tj. Sumanutosti parličenja, koja u celosti odgovara klasičniom opisu ovog oboljenj u savremenoj stručnoj literaturi. On satima, mesecima, danima i godinama «izučava» matematiku, kvantnu fiziku, astronomiju, «garilošku fiziku» i druge «vosoke» nauke iz kojih izdaje «saopštenja», «Pritužbe» i druge «studije» ne hajući za odmor, šetnju, ttv, socijlizaciju ili druge obične sadržaje življenja. U sudsko:psihijatrijskom smislu je potpuno neuračunljiva osoba nesposobna za egzistiranje u društvenoj zajednici...»

Za 75-godišnjeg M. Ž. Kaže se u izveštaju Komisije petorice lekara specijalista i to kako je «proces involucije doveo do opšte manjkavosti svih psihičkih funkcija, a posebno s obzirom na izraženu emocionalnu labilnost, povremenu emocionalnu inkontinetnost opširnost, rapidnost i nekritički stav prema sumanutim okupacijama, može se reči da njegova duševna bolest ima jasnu tendenciju hromiciteta i progredijeicije, lečenje imenovanog u psihijatrijskog ustanovi zatvorenog tipa.

Iz raspoložive medicinske dokumentacije za 50-godišnjeg D. Ć. Utvrđeno je kako je, pre dolaska u bolnicu KPD, dva maha lečen stacionarno, i to u periodu od 23. maja 1972. do 26. maja 1972. i od 26. maja 1972 do 4. juna 1973. godine, oba puta u Psihijatrijskoj klinici u Beogradu.

«U vremenu kada je utvršeno njegovo psihičko stanje sanirano u stepenu uda u njegovom aktuelnom ponašanju nema takvih momenata koji bi ukazivali da je i dalje opasan po sebe i

okolinu – piće, uz ostalo, u izveštaju Komisije - upućen je predlog Okružnom sudu u Beogradu, od strane Komisije za evaluacijurezultata lečenja i tretmana u KP-bolnici u Beogradu da se prema D. Ć. Obustavi dalje izvršenje izrečene mere bezbednosti i da mu se izrekne nova mera bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi. Pošto je dobijeno rešenje Okrunog suda u Beogradu i radi nastavljanja daljeg lečenja po odluci Suda, D. Ć je otpušten 8. 8. 1983. godine iz Kazneno.popravnog doma Bolnice u Beogradu.»

I napokon, specijalisti psihijatrije u KPD bolnici u Beogradu dali su svoje mišljenje i o V. M rošenom 1952. godine kojem je sud 2. 4. 1982. godine doneo rešenje o ukidanju mere bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi i isti meru zamenio merom bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja na slobodi u trajanju od ve godine, a koja će sae izvršavati u Kazneno:poprvnom domu –bolnici u Beogradu.»U toku boravka u KPD-bolnice u Beogradu izvršeno je psihijatrijsko ispitivanje psihološka obrada i prećenje ponašanja imenovanog, pa je na osnovu toga utvrđeno da V. M. boluje od hroničnog duševnog oboljenja iz kruga šizofrenije..» - kaže se, uz ostalo, u nalazu petočlane Komisije lekara-psihijatara KPD-bolnice u Beogradu.

- U svakom trenutku smo spremni da ove nalaze damo na uvid i najvećim medicinskim ekspertima koji bi u neposrednom kontaktu sa pacijentima mgli da se uvere da li je ovim nesrećnim ljudima bilo potrebno ili ne izricati mere bezbednosti – izjavili su «Novostima» lekari Bolnice KPD u Beogradu

Zakonski uslovi

Zbog nekih špekulacija na Zapadu posle peticije «Odbora za odbranu slobode mišljenja i izražavanja» u kojima se ne pravi jasna razlike između lica osuđenih na određene vremenske kazne i lica kojima je, iz zdravstvenih razloga, određena mera bezbednosti, obratili smo se Predragu Matoviću, pomoćniku saveznog sekretara za pravosuđe i organizaciju Savezne uprave.

- U jugoslovenskom krivičnom zakonodavstvu, kao posebna krivična sankcija, predvišeno je obavezno psihijatrijsko lečenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi . kaže Predrag matović - Ovde nije u pitanju kazna, već mera bezbednosti koji izriče sud neuračunljivom ili bitno smanjeno uračunljivom izvršiocu krivičnog dela. Neuračunljivost, odnosno bitno smanjenu uračunljivost, na osnovu izvedenih dokaza i pribavljenog mišljenja lekara-veštaka, utvrđuje sud. Svrha ove mere je da se otklone stanja i uslovi koji mogu biti od uticaja da učinilac, ubuduće izvršava krivična dela.

Prema izjavi pomoćnika saveznog sekretara za pravosuše, da bi neko lice bilo upućeno na obavezno psihijatrijsko lečenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi, potrebno je da se ispune sledeći zakonom predviđeni uslovi:

- Da je lice učinilo krivično delo, što mora biti utvrđeno na način predviđen odredbama krivičnog postupka;

- Da je to lice učinilo krivično delo u stanju potpune neuračunljivosti ili bitno smanjene uračunljivosti;

- Da je to lice opasno po okolinu, i

- Da je za otklanjanje te opasnosti potrebno njegovo lečenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi.

- Prema tome, ova mera se izriče smanjeno uračunljivom izvršiocu krivičnog dela umesto kazne i kada se utvrdi da postoji verovatnoća d će ponavljati krivična dela zbog takvog stanja veli Matović – Izricanje ove mere nije uslovljeno vrstom izvršenog krivičnog dela.

- Pomoćnik saveznog sekretara za pravosuđe nam je takođe, izjavio da se mera bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi izriče na neodređeno vreme, jer se ne mo-e unapred predvideti koliko je potrebno da takvo lice prestane biti opasno za svoju okolinu. U zdravstvenoj ustanovi se prate rezultati lečenja i o tome se obaveštava sud koji je ovu meru izrekao. Kada prestanu razlozi koji su bili osnov za njeno izricanje, sud tu meru odmah obustavlja.

PETICIJA koju su članovi «Odbora za odbrau slobode mišljenja i izražavanja» uputili, kako kažu, i skupštini SFRj, a ona tamo nije stigla, preneli su neki zapadni listovi i radio stanice pozivajući se na dopisnike nekoliko agencija iz Beograda.

Naš Savezni sekretarijat za informacije uputio je posle tih objavljivanja, zvaničan demanti u kome se, uz ostalo, kaže kako se «radi o neistinitim tvrdnjama lišenim svakog osnova»».

Taj demanti, međutim, objavila je samo Desa Trevisan, dopisnik londonskog «Tajmsa» koja je informaciju o peticiji objavila na talasima radio-stanice Bi Bi Si.

Čudi, zaista, da dopisnici agencija, zvanično akreditovani u Beogradu, to nisu učinili iako su informaciju o peticiji poslali u svet.

Ako su, gonjeni profesionalnom radoznalošću, što se, naravno, može i razumete, objavili potpisane redove devtnaestorice potpisnika istog dana kada su do peticije i došli, za neshvatanje je činjenica da to nisu učinili i sa redovima koji su dobili od zvaničnih jugoslovenskih predstavnika za informisanje.

Što se, pak, tiče ispisanih redova članova «Odbora za odbranu slobode mišljenja i izražavanja» na njih su, više nego dokumentovano, odgovorili oni, u ovom slučaju, najpozvaniji – lekari specijalisti, stavljajući svoje potpise ispod izveštaja o zdravstvenom stanju petorice nesrećnih ljudi, upregnutih u jednu igru koje nisu ni svesni.

Bi Bi Si – London 14. 1. 1986.

Izveštaj Dese Trevisan, dopisnice londonskog Taimsa iz Beograda:

Da li se psihijatrija u Jugoslaviji zloupotrebljava za političke ciljeve. Ovo je predmet spora još otkako je prije nekih 10 godina Tomislav Krsmanović i sam žrtva, to pitanje iznio u javnosti.

Sada je Komisija za odbranu slobode misli i izražavanja, među čijim članovima je i 13 članova SANU, formalno uputilo pismo jugoslavenskoj Skupštini, tražeći da se povede istraga u vezi sa nekih 40 slučajeva koji su im predočeni. Komisija ističe da je, dok su joj ovakve žalbe dane na uvid, bila u nemogućnosti da ispita da li su one osnovane. Komisija također ukazuje i na činjenicu da su vrlo često lica koja su prema jugosl. Zakonu počinila verbalni politički prijestup tzv. nep. Propaganda osuđena na psihijatrijskoe zatvorene kazne. Nije u pitanju da li su njihova mišljenja pogrešna, nezgodna ili iskrivljena, iznosi se u pismu Skupštini Jugoslavije. Pitanje je, da li ono što su oni rekli u trenutku kada su možda bili psihički uznemireni, treba smatrati političkim prijestupom i da li ih zatim treba predati na neograničeno bolničko liječenje.

Autori ove peticije žele da se ovim predmetom pozabavi jedna skupštinska komisija, koja bi trebala ispitati sve pritužbe. Oni također zahtijevaju da se sva lica o kojima je riječ, puste iz zatvorskih bolnica. U pismu se navodi samo pet najpoznatijijih slučajeva. Jedan je od njih slučaj Vladimira Markovića, tridesetogodišnjeg novinara, koji je 1979. optužen da je navodno širio lažne informacije, jer je intervjuirao dr Franju Tuđmana, bivšeg partizanskog generala i kasnijeg povjesničara, koji je bio osuđen na kaznu zatvore zbog, kako je tada rečeno, hrvatskog nacionalizma. Marković je proveo gotovo 4 godine u zatvorskoj bolnici i bio podvrgnut psihijatrijskom liječenju jer je Tuđmana intervjuirao i razglasio sadržaj intervjua. Pušten je na slobodu 1983. Drugi je 75 godišnji Milisav Živanović, koji je u jednoj psihijatrijskoj zatvorskoj bolnici proveo 9 godina, jer je navodno ismijavaonajviše jugosl. Političare. Tu je zatim i slučaj jednog umirovljenog pukovnika koji je proveo 12 godina u zatvorskoj bolnici, navodno zato što je vreijeđao predsjednika Tita. Đoršđe Simičić je također u zatv. Blnici jer je rasturao jedan letak. On je proteklih 8 godina proveo u jednoj psihijatrijskoj klinici. Peti slučaj Dušana Ćetkovića, koji je proboravio 5 godina po zatvorskim bolnicama, ali je pušten nakon što je očetkom 80-tih godina nekoliko peticija podneseno u njegovo ime.

Napominjemo da je bilješka o ovoj peticiji jugosl. intelektrualaca objavljena u današnjem izdanju londonskog lista Deili Telegraf.

Bi Bi Si – London 16. 1. 1986.

Izveštaj, D. Trevisan iz Beograda,

Savezni sekretarijat za ainformacije uputio je pisma nekolicini zapadnih dopisnika u Beogradu, dan nakon njihovih izveštaja o tome da je jedna Komisija za odbranu slobode mišljenja i izražavanja poslala peticiju Skupštini Jugoslavije u kojoj se traži da se povede skupštinska istraga u vezi sa brojnim zlouotrebama psihijatrije u političke svrhe. U pismu se svrsrdno nastoji otkloniti bilo kakva sumnja da je psihijatrija korišćena protiv političkih protivnika ili osoba proglašenih krivima za navodno političke prijestupe. Ovakva, neobično hitra reakcija ukazuje na izvandrednu osjetljivost jugoslovenskih vlasti.

Savezni sekretarijat za informacije je u svom pismu rekao da peticiju Savezna Skupština nije primila, čime se, međutim, ne poriče činjenica da je takva peticija bila upućena. Ministarstvo izrazito poriče da se u jugoslavenskim zatvorima psihijatrija zlouotrebljava i u političke svrhe.

Ustvari, sastavljači peticije su posebno obazrivo podvukli da nisu imali mogućnosti ispitati slučajeve na koje im je ukazano i stoga nisu sa sigurnošću utvrdili da se psihijatrija doista zloupotrebljava. Umjesto toga, oni traže da jedna skupštinska komisija povede istragu o ovom pitanju kako bi se sačuvao ugled zemlje.

Vijest i informaciju o peticiji prenio je i Radio Vatikan i Radio Keln.

1. februar 1986.
   U Beogradu Biljana Jovanović

Dopis Večernjim novinama, Tomislav Krsmanovića

Tomislav Ksrmanović 3. 2. 1986. g.
Ul. Pohorska 15/V sprat, stan br. 23
Novi Beograd, tel. 604-051
Borislav Komad, novinar
«Večernje novosti», Beograd
Trg Marksa i Engelsa br. 7

Pozivam se na Zakon o štampi, u cilju istinitog informisanja javnosti molim VEČERNJE NOVOSTI da objavite ovaj dopis. Izričito naglašavam da eventualne modifikacije teksta je neophosno da ja odobrim, razume se ukoliko tekst bude objavljen. Naime, u Vašem listu od 31. januara i 1. februara ove godine, izašla su dva članka reagovanja Vašeg lista na peticiju «Odbora za odbranu slobode mišljenja i izražavanja « o mogućnostima i žalbama u vezi zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe kod nas. U više navrata sam ja pominjan (puno ime i prezime). Navodi se da je pitanje zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe kod nas predmet spora još od pre 10 godina «kada je Tomislav Krsmanović i sam žrtva to pitanje izneo u javnost». Dalje se za mene kaže» «U emigrantskom listiu «Naša reč» iz Londona dr. K. Čavoški, jedan od potpisnika peticije je napisao preliminarni izveštaj o zloupotrebi psihijatrije u političke svrhe. Pripremio sam ga, naveo je dr. K. Čavoški, na osnovu dokumenata koje je Odboru stavio na raspolaganje t. Krsmanović. On je uložio izuzetno veliki trud da dođe do podataka o 24 slučaja, gde su pojedinci proganjani, lišavani slobode i poslovne sposobnosti. Za dobar deo je prikupio sve potrebne spise i podatke. O nekoliko pak ima samo štura obaveštenja koja ukazuju na ozbiljnost situacije ali ne pružaju mnogo osnov

za relativno pouzdanije zaključke...». govori se dalje o velikom publicitetu ove peticije u svetu, daju informacije o 5 osoba o kojima govori peticija. Zatim se ulaže mnogo napora i poziva se na mišljenja tima neuropsihijatara KP Dom bolnica, da se dodkaže da su ovih 5 osoba zaista duševni bolesnici, neuračunljive osobe i da se nikako ne radi o zloupotrebi psihijatrije nego o pomoći «nesrećnicima».

U svetu je običaj da kada se o nekome govori javno da mu se da pravo odgovora. Nažalost, ovo pravo se često ne poštuje u našem društvu. Primera radi porodica Nikole Poznića iz Banatskog Plandišta jedan od 40 slučajeva koji su predočenu Odboru, 100 njegovih srodnika, prijatelja, su pokrenuli peticiju 7. 7. 1983. g. adresiranu na šefa države a u vezi žalbi da se nad njegovim planovima porodice sprovode zloupotrebe psihijatrije. POLITIKA od 5. 11. 1983. g. Je objavila vest da je N. Poznić obmanuo potpisnike «da su potpisali prazan list». 21. 11. 1983. g. Isti potpisnici pišu novu peticiju u kojoj tvrde da nisu obmanuti ali POLITIKA od 24. 12. 1983. g. Ponovo tvrda da je N. Poznić obmanuo potpisnike, podmetnuo prazan list. 25. 12. 1983. istih 100 građana pišu treću peticiju u kojoj ponovo pružaju punu podršku N. Pozniću i tvrde da ih on nije obmanuo. POLITIKA i drgi listovi su odbili da je objave. Može se slično desiti i sa napisima V. Novosti.

Takođe se kaže da skupština SFRJ i SRS nisu primile peticiju odbora! Kako je to moguće kada je Odbor istu poslao? Gde je tu sloboda prepiske?

Što se tiče mene, V. Novosti i mene predstavljaju kao žrtvu zloupotrebe psihijatrije i stavljaju u isti koš sa ostalima. Ali se ne daju nikakva objašnjenja o meni. Ostavlja se čitaocima da iz serviranih informacija i integralnog teksta, a koji, nažalost, ne operiše uvek sa činjenicama, sami izvlače zaključke. Najodlučnije protestvujem protiv ovakvih insinuacija u vezi moga zdravlja. Ja sam žrtva zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe. Ako to V. Novosti tvrde moraju dati i objašnjenja. Ukoliko V. Novosti mi ne pruže satisfakciju i objave ovaj dopis stvar će se raspraviti pred naleženim sudom. Šta sam pretrpeo i zbog čega se može videti iz daljih informacija, spreman sam da prezentiram i dokumentaciju.

Neima, 28. 4. 1977. g. GSUP, Beograd, br. 156 podneo je protiv mene dudiji za prekršaje SO Rakovica zahtev za pokretanje prekršajnog postupka iz čl. 2, st. 1 t. 5 prekršaja javnog reda i mira, prenošenje lažnih vesti i uznemiravanja građana, izazivanje revolta i neraspoloženja radnika u Fabrici Rekord, Rakovica gde sam tada bio zaposlen. Bio sam smenjen sa višeg na niže mesto, smanjen plata i izložen širaniranju po osnovi «moralno-političke nepodobnosti» (A koja je sada se javno priznaje ne-ustavna. Dakle, bio sam nevin.) Ja sam javno protestvovao i to rekao 1. 9. 1977. g. Ovaj sudija je doneo Rešenje II-Up. Br. 1613/77 g. Kojim me proglašava na osnovu nalaza psihijatara Zavoda za mentalno zdravlje primarijusa dr T. Sedmaka i dr. M. Damnjanovića (od 1973. g. Bio sam nekoliko puta u ovoj ustanovi zbog nesanice, žalio sam se na ranije otkaze i slične postupke kao i u Rekordu a zbog sličnih razloga), da sam oboleo od šizofrenije (295. st. 9), da sam neuračunljiv, predloženo je sistematsko lečenje u zatvorenoj ustanovi. (ali nije prihvaćeno). Ceo mesec oktobar 1977. g. odmah sam bio eksplorisan od strane tima stručnjaka Vojne medicinske akademije: psihijatar dr. S. Petrović, pukovnik, socijalni radnik, psiholog, pomoćno osoblje, ambulantno, više puta nedeljno (tamo sam došao sa uputom dr. A. Spahić). 24. 10. 1977. g. br. 854. 548 je izdat Nalaz «sine morbo psyhiatrico», Psihički zdrav. Mišljenje: pacijent je detaljno eksplorisan od strane psihijatra, psihologa i socijalnog radnika, pa se na osnovu dobijenog rezultata može sa

dosta velikom sigurnošću tvrditi da u trenutku ispitivanja ne postoje zunaci mentalnog oboljenja ili poremećaja». Poznato je kakvo je teško oboljenje šizofrenija. I da nije moguće da neko bude 1. 9. 1977. bolestan od te bolesti, a samo mesec i 24 dana posle toga bude potpuno zdrav!. Napominjem da me je VMA najdetaljnije eksplorisala od svih bolnica.

Dana 22. 6. 1981. je protiv mene povedena istraga zbog navodnog verbalnog političkog delikta (a koji se sastojao u žalbama na povrede mojih prava). Sprovedeno je psihijatrijsko veštačenje pred sudsko:psihijatrijskim odborom medicinskog fakulteta u Beogradu. Ova ustanova je izdala 20. 4. 1981. g. br. 35/81 Psihijatrijski nalaz da sam psihički uračunljiv, svestan odgovornosti, ispravno orijentisan u vremenu, prostoru, prema drugima, autopsična orijentacija uredna, pažnja pravilno usmerena, upamćivanje i pamćenje nisu oštećeni, intelektualni nivo iznad proseka. Odaje utisak uglađene i korektne osobe».

Dakle, i ovaj Nalaz je suprotan Rešenju sudije za prekršaje SO Rakovica od 1. 9. 1977. g. i nalazu lekara ZMZ iz Beograda!.

Dana 21. 6. 1975. g. sam bio uhapšen zbog sličnih razloga kao što je napred opisano od strane GSUP-a, sutradan sam nasilno smešten u P. B. «L. Lazarević», Padinska Skela gde sam ostao desetak dana. Za ovo interniranje nisam dao povoda, bilo je nezakonito, nije mi bila data pomoć advokata, nije bila informisana opština, bio sam primoran da konzumiram velike količine kontraindikovanih lekova. Izašao sam sa dijagnozom «paranoidna reakcija» (291.9).

Za vreme Konferencije UNKTAD u Beogradu juna 1983. g. sam imao više kontakata sa pojedinim osobama učesnicima ove konferencije. Zbog toga sam bio više puta hapšen i najzad nasilno smešten u P. B. «V. Vujić» i odmah otpušten, ali obavezan da svaki dan dok traje UNKTAD dolazim u ovu kliniku na «registrovanje».

Kontraindikacije i nelogičnosti su očigledne.

U nalazu Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta iz Beograda od 20. 4. 1982. g. se kaže da sam se žalio na otkaze, smenjivanja, hapšenja, progone, konstatuje se na osnovu toga ideja proganjanja kod mene! Ja posedujem dokumentaciju iz koje se neoborivo može videti da sam ja sve to pretrpeo i da su motivi progona bili političke prirode. Dakle, ne radi se o ideji progona nego o stvarnim činjenicama. Kaže se dalje u ovome Nalazu da sam se suprotstavio progonima, da sam počeo da se borim za svoja prava i kasnije uopšte za ljudska prava, da se zalažem za demokratizaciju društva i obraćam za pomoć stranim humanitarnim organizacijama, profesionalnim, konstatuje se da je prisutna i idej veličine kod mene zbog toga! Dakle, boriti se protiv progona je i imaginacija progona i ideja veličine! Toliki ljudi širom sveta se danas bore protiv nepravdi, da li su oni mentalni bolesnici?

Završio sam Ekonomski fakultet u Beogradu, post diplomske studije iz psiholoških, sociooloških, statističkih i istraživanja tržišta CIFEM-ICHEC, Brisel, Belgija (gde sam boravio 1965-1971 g.) sa odličnim uspehom. Znam tečno francuski i dobro engleski i ruski. Objavio sam više desetina neučnih i stručnih radova, priznat sam stručnjak u svojoj oblasti. Nije

logično da duševno obolela osoba pridobije poverenje uglednih akademika, poznatih psihijatara iz sveta, humanitarnih i profesionaalnih organizacija.

U tekstu se spominje da se strana propaganda angažovala i da se manipuliše sa SFRJ i duševnim bolesnicima.

Napominjem da vrlo dobro znam ovih 5 osoba kao i ostalih 40 koji su predočeni Odboru, i da je često situacija i kod njih slična mojoj. Uostalom, neki od njih će Vam se javiti.

Kod nas je u zadnje vreme pokušana legalizacija zloupotrebe prishijatrije, projekta zakona o obrazovanju koji je predvideo slanje nepodobnih profesora «na psihijatrijski pregled!» domaća štampa je u više navrata pisala o zloupotrebama psihijatrije kod nas zadnjih godina. Poznavaoci tvrde i konstatuju «rastući trend» žalbi na zloupotrebe psihijatrije u SFRJ. (A trend označava pojavu a ne pojedinačne slučajeve).

Tvrdnja lekara KP Dom bolnica da su spremni da omoguće uvid u dokumentaciju i kontakt sa ovih 5 osoba (i drugima) eminentnim psihijatrima je demokratski stav. Ali, to jedino mogu biti strani nepristrasni psihijatri, npr. Delegirani od strane Svetske asocijacije psihijatrije.

SSSR je poznat po ovoj praksi, ali SSSR nije do sada priznao ni jedan slučaj zloupotrebe psihijatrije. Psihijatrija je pogodno sredstva da se kontrolišu građani: politički krivac je zatvoren u psihijatrijskoj bolnici, a ne u zatvoru, registrovan je kao duševni bolesnik, iako je, ustvari, politički zatvorenik. Na taj način se ukriva politička represija i smanjuje broj političkih zatvorenika. Javnost za ovakva suđenja obično i ne sazna, nema neugodnog publiciteta kao u slučaju političkih suđenja, okolina se pokušava da ubedi da je u pitanju «bolesnik», konvenira da se slome «tvrdi», vreme boravak je neograničeno (kazna zatvora je elektro i insulinskim šokovima, i td.

Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja, u odbranu Tomislava Krsmanovica

Ivan Stambolić
Predsednik
Predsedništvo SRJ Srbije
Beograd

Poštovani druže Stamboliću,

Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja već duže vremena prima pritužbe da pojedini službenici Službe državne bezbednosti bez ikakvog valjanog razloga i zakonskog osnova uznemiravaju, vređaju i maltretiraju **Tomislava KRSMANOVIĆA**, SA STANOM U Novom Beogrdu, Ul. Pohorska br. 15.

To se naročito ogleda u bezrazložnom legitimisanju na ulici, nezakonitom ulaženju u njegov stan, vulgarnom vređanju i pretnjama kojima se naraušavaju njegova elementarna prava i lično dostojanstvo.

Tomislav KRSMANOVIĆ je, inače, jedan od onih koji su se godinama zalagali za ukidanje, zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe.

Molimo vas da se u ovoj stvari lično zauzmete kako bi se odmah predupredilo i obustavilo zlostavljanje kojem je izloen Tomislav KRSMANOVIĆ.

Beograd, Za Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja

Dana 9. juni 1986.

Mića Popović, član SANU,
Studentski trg 19,
11000 Beograd
Sledi lista clanova Odbora.

У прилогу линк целе књиге **Томислав Крсмановић-КАЗНЕНА ПСИХИЈАТ РИЈА-КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД**, са врло детаљним описима и документацијом-
www.psihijatrijaubija.info/tomislav-krsmanovic/index.html

1.

«Novosti» od 11. 3. 1990.

ČETVOROMESEČNO TELEFONSKO MALTRETIRANJE PORODICE KRSMANOVIĆ SA CERAKA II NE PRESTAJE

NEVOLJA ZBOG IMENA

Najlogičnija odudarnost mog imena sa jednim političkim alternativcem može biti pravi uzrok nevolja, jer sam ja apolitična osoba – priča nam Tomislav Krsmanović, sa Ceraka II

NESPORAZUM, nečije neslane šale ili neprijatan sticaj okolnosti – na sve se od voga može pomisliti kad je u pitanju četvoromesečno telefonsko terorisanje porodice Tomislava Ž. Krsmanovića sa Ceraka. Danonoćne telefonske pretnje i čudna iteresovanja za njihovo zdravlje je velika nevolja ove petočlane porodice, jer prevazilaze svaku meru. Pogotovo što ne pamte da su se ma kome zamerili.

U Beogradu ostoje u telefonskim imenicima tri **Tomislava Krsmanovića**, od kojih je jedansve poznatiji na novom nebu naše alternativne političke scene. Ali to nije antijunak naše

priče, koga je sinoć posetila noćna ekipa «Novosti», u njegovom stanu, uz jedinu molbu da ne objavimo njegovu tačnu adresu, jer mu je takvih nevolja preko glave.

- na početku sam mislio da se neko neumesno šali, jer sam ja apolitična ličnost, pa nisam shvatiopretnje u stilu da će me neko ubiti, kao i moje političke ciljeve – objašnjava redom svoju muku «naš» Krsmanović – Kako je ova pojava bila sve učestalija shvatio sam ozbiljnost situacije, pogotovo što pored supruge, u stanu sa mnom su i moja tri maloletna sinčića. Ja sam svim tim iznenadnim sagovornicima objašnjavao da je u pitanju nesporazum.

Kaže da su se ljudi javljali iz cele Jugoslavije: Čačka, Gradišta, Požarevca, Sarajeva, Siska, a da je najupornija bila jedna žena sa ostrva Krka i da je naglašavala kako je zanimaj čisto ekonomski problemi. Međutim, nikad nije bliže objašnjavala o čemu se zaprvo radi.

- Najteže mi pada što uznemiravaju decu kad nismo kod kuće – objašnjava nam Zorica, Tomislavova supruga – Nekad se samo jave očigledno ljutiti povišeni tonovi na jeziku koji ne razumem. Jedna komšinica koja je slučajno podigla slušalicu, kod nas u stanu, kaže da je to albanski jezik, ja to ne mogu da tvrdim. Mi inaže živimo veoma mirno, tako da ne vidim ni jedan razlog da neko specijalno nas, ovako, maltretira.

Njihove komšije potvrđuju nam ove reči. Kako telefoniranje ovakve prirode ne jenjava tomislav se žalio i SUP i PTT, pa očekuje da će problem uskoro rešiti zamenom telefonskog broja. Često se dešava da se on i suproga ranije vraćaju sa posla jer se njihova maloletna deca sve više plaše da sami ostaju kod kuće.

- Najlogičnije je da ta podudarnost sa imenom i prezimenom tog političkog alternativca moglo je biti pravi uzrok ove nevolje, priča dalje Tomislav – Politiku ne komentarišem, čak ni uz kafu, a jedino kada seporodično «praznimo» je vatreno navijanje za «Crvenu zvezdu» ali to nam može biti samo vrlina!

- Nadajmo se da će nadležne službe kojima se Tomislav obratio ubrzo rešiti ne mali problem njegove porodice i povratiti dobro rasoloženje i stabilnost kućnog mira, po kome iz komšije i prijatelji, kako nam rekoše, oduvek poznaju.

- VUKOVIĆ, S. DUKIĆ

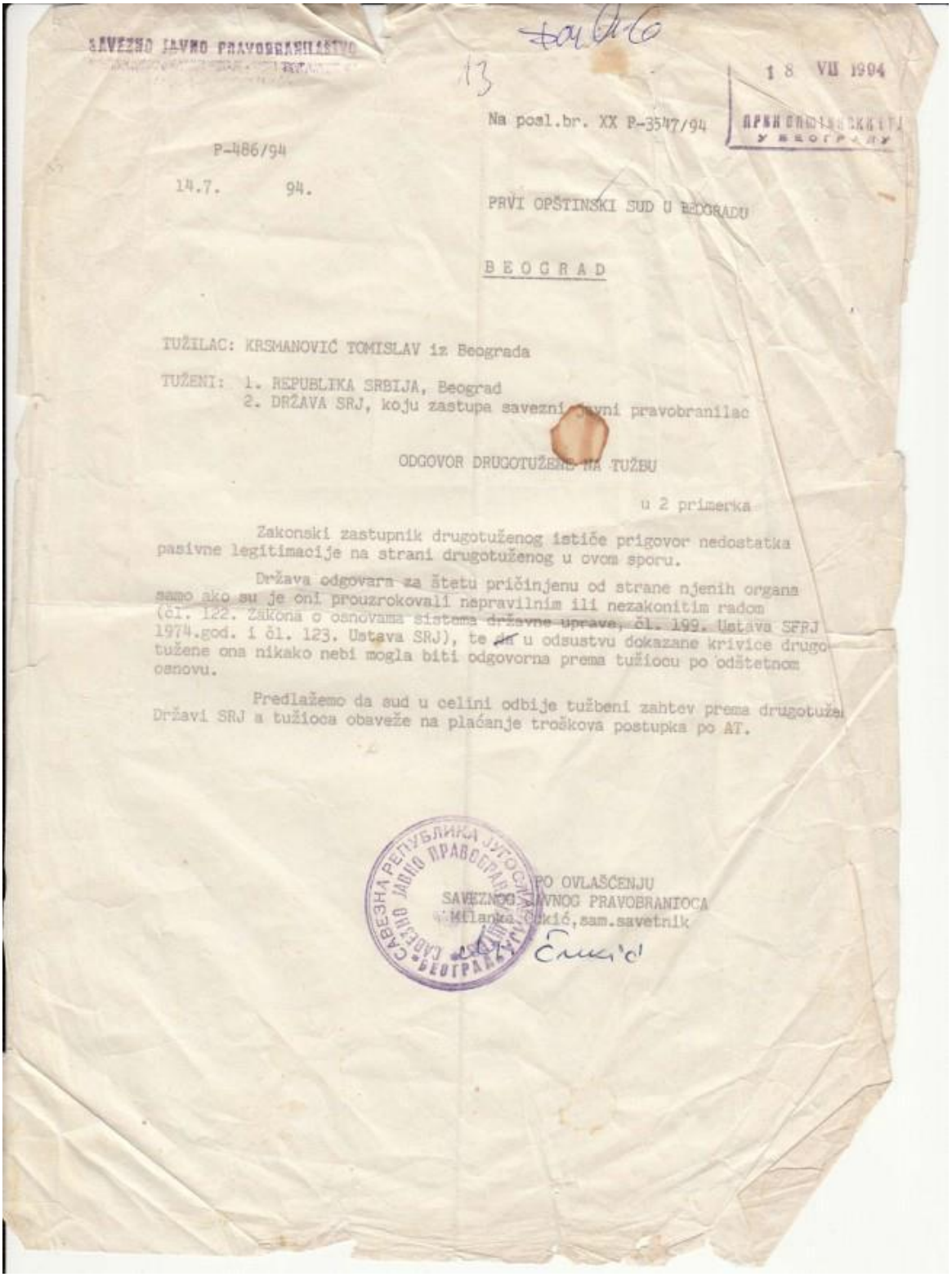

SAVEZNO JAVNO PRAVOBRANILAŠTVO

18 VII 1994

Na posl.br. XX P-3547/94

P-486/94

14.7. 94.

PRVI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU

B E O G R A D

TUŽILAC: KRSMANOVIĆ TOMISLAV iz Beograda

TUŽENI: 1. REPUBLIKA SRBIJA, Beograd
2. DRŽAVA SRJ, koju zastupa savezni javni pravobranilac

ODGOVOR DRUGOTUŽENOG NA TUŽBU

u 2 primerka

Zakonski zastupnik drugotuženog ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani drugotuženog u ovom sporu.

Država odgovara za štetu pričinjenu od strane njenih organa samo ako su je oni prouzrokovali nepravilnim ili nezakonitim radom (čl. 122. Zakona o osnovama sistema državne uprave, čl. 199. Ustava SFRJ 1974.god. i čl. 123. Ustava SRJ), te se u odsustvu dokazane krivice drugotužene ona nikako nebi mogla biti odgovorna prema tužiocu po odštetnom osnovu.

Predlažemo da sud u celini odbije tužbeni zahtev prema drugotuženoj Državi SRJ a tužioca obaveže na plaćanje troškova postupka po AT.

SAVEZNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA SAVEZNO JAVNO PRAVOBRANILAŠTVO BEOGRAD

PO OVLAŠĆENJU
SAVEZNOG JAVNOG PRAVOBRANIOCA
Milanka Ćukić, sam.savetnik

П.3547/94

П-1961/94

5.9. 4.

ПРИМЉЕНО
- 6. IX. 1994
ПРВИ ОПШТИНСКИ СУД
БЕОГРАД

МС/РС

ПРВОМ ОПШТИНСКОМ СУДУ

11000 - БЕОГРАД

ТУЖИЛАЦ: Томислав Крсмановић, из Београда

ТУЖЕНИ: 1. Република Србија, Београд, коју заступа Републички јавни правобранилац,
2. Република Југославија, коју заступа Савезни јавни правобранилац

Ради: накнаде штете

ОДГОВОР НА ТУЖБУ ПРВОТУЖЕНЕ

у 3 примерка

Заступник првотужене оспорава основаност тужбеног захтева јер из реферата тужбе се не види, нити понуђени докази указују, из којих разлога би првотужена била пасивно легитимисана у овом спору.

Стога првотужена предлаже суду да тужбени захтев у односу на првотужену одбије у целости као неосиован.

Моли суд да расправу одржи у одсуству првотужене, а заступ првотужене достави копију расправног записника.

ТРОШКОВНИК:
- за састав са паушалом 100,00 н.д.
- поштарина 0,60 н.д.

ЗАМЕНИК
РЕПУБЛИЧКОГ ЈАВНОГ ПРАВОБРАНИО
Радован Здравковић

Дан 4.24

Савезна Република Југославија
САВЕЗНО ЈАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО
11070 БЕОГРАД

NA IX-P- 1426/97

P- 369/97

25.06.1997.

PRVI OPŠTINSKI SUD

B E O G R A D

TUŽILAC: KRSMANOVIĆ TOMISLAV iz Beograda

TUŽENI:
1. REPUBLIKA SRBIJA,koju zastupa republički javni pravobranilac
2. DRŽAVA SRJ,koju zastupa savezni javni pravobranilac

ODGOVOR DRUGOTUŽENE NA TUŽBU

u tri primerka

Tužilac u tužbi tvrdi da su organi tuženih inicirali i organizovali aktivnosti na sistematskom kršenju njegovih ljudskih prava i sloboda, narušavanju časti i ugleda i ugrožavanju njegovog ličnog i telesnog integriteta kroz poslednjih 25 godina, pa traži da mu tuženi zbog narušenog zdravlja, povrede časti, ugleda, slobode i nekih drugih vrednosti, na ime naknade neimovinske štete isplate 16.000.000,00 dinara.

Medjutim, za takve tvrdnje tužilac ne nudi ozbiljne dokaze.

Iz istorijata tužbe bi se moglo zaključiti da je tužilac u tom periodu bio izložen nekim postupcima, koji bi se mogli okvalifikovati kao napad na čast, ugled, slobodu i integritet ili kao povreda njegovih društveno-ekonomskih prava, ukoliko su se dogadjaji odvijali onako kako ih prikazuje tužilac, ali nikako da se ti postupci mogu pripisati ponašanju drugotužene.

Prema navodima tužbe, tužilac je kao radnik nekoliko preduzeća u Beogradu bio iuložen diskriminatorskim postupcima direktora tih preduzeća, više puta je zbog verbalnih delikata bio izložen prekršajnom i krivičnom gonjenju, napadan je od strane članova Pokreta za zaštitu ljudskih prava i Udruženja deviznih štediš i nekih drugih pojedinaca, više puta je vršena zaplena publikacija koje je izdavao i slično.

U pretpostavci kada bi ove tvrdnje tužioca bile tačne, nije uopšte jasno po kom osnovu bi drugotužena bila odgovorna za neimovinsku štetu koju je on navodno prerpeo usled nedozvoljenog ponašanja spomenutih pojedinaca i grupa. Za počijenu šetu, mogu biti odgovorna samo ona lica koja su je prouzrokovala, a to, nesumnjivo, nisu organi drugotužene.

Stoga drugotužena predlaže da se tužba odbije.

PO OVLAŠĆENJU
SAVEZNOG JAVNOG PRAVOBRANIOCA
Mr Željko Milović,viši savetnik

Organi SUP-a su u više navrata u mojoj prisustvu ulazili u moj stan i vršili pretrese,kao npr. 13.5.1988 godine oko 12 časova na adresi Čustendilska br 4,2o.3.199o godine na adresi Vojvode Stepe 6o4 oko 19 časova,na adresi Ivana Milutinovića 2o4 26.8.1991 godine oko 18 čadova.U više navratā su ulazili u moje stanove kada nisam bio u njima,u ul. Solunskma 7 u Zemunu 25.6.1994 godine oko 22 časa,15.11.1994 godine oko 19 časova na adresi Ivana Mažuranića broj 3 u Zemunu,2,4 i 12.12.1994 godine na adresi Ivana Mažuranića broj 3 Zemun.Razbacali su moju hranu i pretili mi telefonom da ću se razboleti.Odmah posle upada u stan 12.12.1994 godine ja sam se razbolio(povraćanje, dijareja,često uriniranje,nesanica,slabljenje i sl).

DOKAZ: Krivične prijave,izjave svedoka,tekstovi iz domaće i strane štampe

Zbog javne kritike kršenja ljudskih prava bio sam smeštan u psihijatrijske klinike nasilno i po kazni,bespravno,gde sam bio izložen neindiciranom farmaceutskom tretmanu i mučen:

DOKAZ:potvrda o boravku u Psihijatrijskoj klinici " Laza Lazarević" od 17.1o.1975 godine

Kasnije je komisija lekara VMA-a (Neuropsihijatrijske klinika) iz Beograda posle jednomesečne provere izdala nalaz da sam psihički zdrav:

DOKAZ:Izveštaj VMA od 24.1o.1977 godine
tekstovi iz izveštaja medjunarodnih organizacija
domaće i strane štampe.

Za vreme služenja vojnog roka u Kraljevu Srbija od novembra 1963 do oktobra 1964 godine sam držan skoro osam meseci na noćnoj straži,preko dana sam bio prinudjen da obavljam teške fizičke poslove ,bio sam kažnjavan bez osnova i razloga,rečeno mi je da je stigao nalog iz Beograda,da sam "zapadnjak""srpski nacionalista".

DOKAZ:dopis Ministarstvu narodne odbrane od 1.12.1964 godine

Iako imam 58 godina ja sam još uvek podstanar(ceo život sam pod stanar),usled pritisaka na stanodavce od strane organa vlasti moram svakih nekoliko meseci da se selim,stanujem u hladnim i vlažnim stanovima,što se negativno odražava na moje zdravlje

DOKAZ:iskazi stanodavaca

Dugogodišnji progoni(u oblasti profesije,karijere,stana, policijska maltretiranja,progoni psihijatrijom,sudski procesi, fizički nasratji,pretnje i sl)su po svojoj prirodi i metodičnosti dobro programirana strategija zamaranja i rumiranja čiji je cilj da razore zdravlje.

U više navrata sam se obraćao nadležnim državnim organima i le karima tražeći zaštitu,bez odgovora:

DOKAZ: predstavke

Dok Cr. 14

PRVOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU
Gradjanskom odeljenju

B E O G R A D

Tužilac: Tomislav Krsmanović, predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, Poštanski fah 72, Pošta 38, 11.o6o Bgd.

Tuženici: Republika Srbija
SR Jugoslavija koju zastupa Javni pravobranilac SRJ

Postupajući po nalogu Suda sa rasprave održane 3o marta 1995.g tužilac Tomislav Krsmanović izlaže sledeće:

U svemu ostajem pri navodima i razlozima iznetim u tužbi. Republika Srbija i SR Jugoslavija su u svemu odgovorni za nezakonite postupke svojih organa kao što su sudovi, milicija, SUP, nadležni državni organi, što je sve izneto u priloženoj dokumentaciji.

Meni je naneta šteta od strane ovih organa što je činjenica. Nije logički moguće i nije pravno održivo da je nekome naneta šteta a da taj koji je počinio nije pasivno legitimisan.

Vlade tuženika su potpisale sadakao i u ranijem periodu / medjunarodne konvencije o ljudskim pravima koje su obavezne da poštuju. Prema tome budući da su počinjena zlodela i zloupotreb koje su nada mnom činili organi tuženika u neskladu sa medjunarodnim obavezama vlade tuženika one su obavezne da nadoknade počinjene štete.

Vlade tuženika su pravni naslednici vlada koje su bile na snazi u prethodnom periodu.

Ne može se govoriti i zastarevanju jer počinjene zloupotrebe traju i dalje i ja nisam obeštećen.

Oba tuženika su pribegavala zloupotrebama i nanošenju štete meni lično, a često su se njihove nadležnosti podudarale ili duplirale. Deoba se može sprovesti preciznije naknadnim post upkom.

Nezakoniti postupci tuženika su prezentiranu u podnetoj dokumentaciji i dokazani prilozima i dokumentima kao i izjavama sve doka. Po potrebi biće priloženo još dokaza. Flagrantna kršenja zakona u odnosu na mene su počinjena tako što sam proganjan zbog nenasilnog izražavanja mišljnnja bez da sam bilo kada za govarao nasilje. Ovakvi postupci su u neskladu sa medjunarodnim obavezama Vlada tuženika. Prema Havajskoj deklaraciji i medjunarodnim obavezama Vlada tuženika neko može biti smešten na silno u psihijatrijsku ustanovu jedino ako je opasan po

okolinu usled svoga duševnog oboljenja i to u fizičkom smislu reči. Za mene nigde to nije tvrdjeno nego je rečeno da sam bio interniran zbog mojih reči. Tamo sam bio predmet mučenja neindiciranom farmaceutikom što spada u vrlo teške zločine slične doktoru Mengele i Gasnoj komori. Iz bolnice sam izašao sa lažnom i kompromitujućom dijagnozom koja mi je nanela velike štete u životu i u profesiji. Štete se sastoje u neprimanju plate za vreme nezaposlenosti usled diskriminacije, oduzimanju predmeta, usled progona i stresova, zamaranja, različitih medicinsku zloupotreba koje su opisane. Institucija MPP(Moralno-politička podobnost) je kao što se zna neustavna. Nadležni državni organi su pretili svedocima da će mi uništito zdravlje što se vidi iz priloženoga.

Apelujem na tuženike da ispolje pravičnost i zrelost i političku mudrost umesto zastranjenosti koja vodi u besmisao i stupidnost. Izlazimo iz mračne prošlosti i konfuzije u koju je bio gurnut ceo naš narod a da većina od nas i ne sanja o čemu se radilo. Iza prethodnog sistema se ukrivao projekat rušenja Jugoslavije, potiskivanja Srba sa Kosova, iz Sandžaka, iz Bosne i Hercegovine. Da bi se to sprovelo trebalo je skrenuti pažnju sa pravih neprijatelja, a to su oni koji su to planski činili. Izmišljani su lažni neprijatelji da bi se zavarao trag.

Ja sam u prethodnom periodu bio nevina žrtva ovakvih manipulacija Bio sam proganjan da bih se bunio. A onda su me lažno etketirali za "neprijatelja".
Te iste mračne snage i dalje rovare pokušavajući da podgrevaju političke omraze i da fabrikuju i dalje lažne neprijatelje , ne bili tako pojedince još uvek ostrašćene i neprobudjene i dalje održavali u stanju produženog infantilizma, da bi oni i dalje obespomoćavali srpski narod koji će u bliskoj budućnosti biti manjinski u Srbiji.

Spas svima Srbima je u pomirenju. Sada su često žrtve i mučenici i oni koji su u prethodnom periodu bili privilegovani ili mučitelji. To će se sutra desiti i većini ostalih koji sada misle da su poštedjeni. Mi smo svi u istoj situaciji. Nas su zavadili da bi lovili u mutnom.

Izlaz je u pomirenju, i razumevanju. Ne može se bilo ko ljutiti i želiti zlo onome koji se bori za svoja prava. Takvo rezonovanje je ravno intelektualnom bankrotstvu i znak je da je takva osoba pretvorena u robota kojim se upravlja sa daljinskog upravljača. Mi Srbi trebamo da se izmirimo, oni koji su činili zla dela treba da shvate da su ona često bila neautentična, da su izvršioci bili postvareni bez da su često to i znali. Izlaz je u pokajanju, katarzi, obeštećenju žrtvi. A žrtve treba da im oproste ako su se oni stvarno pokajali. Umesto toga mi danas ponekada vidimo umesto kajanja nove naboje negativne energije i mržnje što nije ništa drugo do biohemija mržnje izazvane veštački izvan mozga tih osoba.

Spas treba tražiti ne u ratu sa drugima narodima sa kojima su nas naši neprijatelji zavadili da bi nas večito destruirali nego u razvijanju dobrosusedskih odnosa sa njima.

I na kraju izlaz je u uključivanju u svet.
i saradnja sa medjunarodnom zajedicom umestokove i povratak
šta smo mi navedeni protiv naše volje.To nijkonfrontacija na
izbor. aš autentičan

Agresija i mržnja su uzrok svih naših zala i su
su moćnici uveli sistem zasnovan na mržnji da bi danija.Nama
dominirali. s tako

Spas i odbrana nije u agresiji nego u ljubavi ,nije u konfronti
ranjima nego u saradnji.

U svetu dolazi do velikih promena.Svetska vlada se okreće sa
preživelih šema,orijentiše se sve više na KONSTRUKTIVNE umesto
na DESTRUKTIVNE.Mi Srbi trebamo da se nametnemo i da im dokaže
mo da je moguća valorizacija njihovih interesa ali bez sve
opšte stradanije,umesto patnji i muka može se obezbediti
prosperitet .A onda kako kaže narod " I VUK SIT I OVCE NA
BROJU".

A ovo će biti moguće ako se mi izmenimo i shvatimo suštinu.
Mi se na moćnike ne trebamo da ljutimo jer im ne možemo ništa.
Umesto konfrontacija treba da ih razumemo i da ih ubedimo da
postoje i druga rešenja osim rata i bede.

Svetska zajednica će promovisati napredak ako se mi Srbi za to
potrudimo i to možemo ostvariti ako budemo smireni i razumni
realni i pragmatični.A ne mržnja i zanesenost kao ranije.

Predlažem da se izvedu dokazi prema kojima će se izvršiti
provera opravdanosti zahteva i meni biti dodelejna adekvatna
ošteta i sprovedena rehabilitacija.

u Beogradu 10 aprila 1995 godine Krsmanović Tomislav

Tomislav Krsmanović
Poštanski fah 72,Pošta 38
11.060 Beograd

27 mart 1996.god.

PRVI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU

Dobio sam vaše REŠENJE(3547/94) od 29.2.1996 godine kojim se utvrdjuje da je moja tužba POVUČENA jer od dana mirovanja već evo šest meseci ,stranka nije stavila predlog da se postupak nastavi.

Vaša tvrdnja ne odgovara činjenicama jer sam ja dana 14.11.1995 godine blagovremeno u predvidjenom roku od četiri meseca poslao Prvom opštinskom sudu u Beogradu predlog da se nastavi postupak.

DOKAZ: kopija Podneska i kopija Potvrde o prijemu pošiljke od 16.11.1995 godine.

Danas je 27 mart ,slavna godišnjica dana kada je srpski narod svetu jasno kazao "BOLJE GROB NEGO ROB". Moj podnesak govori o medicinskom oboljavanju i genocidu nad srpskim narodom.(Ne radi se samo o meni,to se masovno čini).

Razumen vašu rezervisanost i strah,zavisnost od moćnika globalnijih i njihovih lokalnih transmisija.Ali ne bi trebalo ni preterivati u revnosti maltretiranja svojih sunarodnika.Na kraju nije ni ceo svet protiv nas.Srbi imaju i danas podosta prijatelja u svetu.

Ako svi ćutimo pred ovakvim užasnim medicinskim zlodelima, onda se to može sutra svakome od nas desiti.Dignimo glas, tako ćemo spasiti i sebe, i svoje bližnje, i naš narod. Znajte,da će nas ako budemo složni i mudri,potpomoći upravo oni koji nas sada možda guraju u medjusobne svadje i obračune.Uzmimo sudbinu u svoje ruke.

Zahtevam od vaše Suda da što pre zakaže ročište i donese pravednu i zakonitu odluku.Ja sam žrtva iz jedinog razloga što sam pošten Srbin, i zato što sam Srbin(jer se to čini većini gradjana,razume se skrivenije, i mnogi to ne znaju jer nemaju iskustvo i znanje koje ja imam).Molimo SVETSKE MOĆNIKE da nas usmere putevima razuma i pomirenja,tako ćemo spasiti naš narod,a oni neće imati nikakve štete.

Tomislav Krsmanović

Organi SUP-a su u više navrata u mojoj prisustvu ulazili u moj stan i vršili pretrese,kao npr. 13.5.1988 godine oko 12 časova na adresi Čustendilska br 4,2o.3.199o godine na adresi Vojvode Stepe 6o4 oko 19 časova,na adresi Ivana Milutinovića 2o4 26.8.1991 godine oko 18 čadova.U više navratā su ulazili u moje stanove kada nisam bio u njima,u ul. Solunskma 7 u Zemunu 25.6.1994 godine oko 22 časa,15.11.1994 godine oko 19 časova na adresi Ivana Mažuranića broj 3 u Zemunu,2,4 i 12.12.1994 godine na adresi Ivana Mažuranića broj 3 Zemun.Razbacali su moju hrsnu i pretili mi telefonom da ću se razboleti.Odmah posle upada u stan 12.12.1994 godine ja sam se razbolео(povraćanje, dijareja,često uriniranje,nesanica,slabljenje i sl).

DOKAZ: Krivične prijave,izjave svedoka,tekstovi iz domaće i strane štampe

Zbog javne kritike kršenja ljudskih prava bio sam smeštan u psihijatrijske klinike nasilno i po kazni,bespravno,gde sam bio izložen neindiciranom farmaceutskom tretmanu i mučen:

DOKAZ:potvrda o boravku u Psihijatrijskoj klinici " Laza Lazarević" od 17.1o.1975 godine

Kasnije je komisija lekara VMA-a (Neuropsihijatrijske klinika) iz Beograda posle jednomesečne provere izdala nalaz da sam psihički zdrav:

DOKAZ:Izveštaj VMA od 24.1o.1977 godine
tekstovi iz izveštaja medjunarodnih organizacija domaće i strane štampe.

Za vreme služenja vojnog roka u Kraljevu Srbija od novembra 1963 do oktobra 1964 godine sam držan skoro osam meseci na noćnoj straži,preko dana sam bio prinudjen da obavljam teške fizičke poslove ,bio sam kažnjavan bez osnova i razloga,rečeno mi je da je stigao nalog iz Beograda,da sam "zapadnjak""srpski nacionalista".

DOKAZ:dopis Ministarstvu narodne odbrane od 1.12.1964 godine

Iako imam 58 godina ja sam još uvek podstanar(ceo život sam pod stanar),usled pritisaka na stanodavce od strane organa vlasti moram svakih nekoliko meseci da se selim,stanujem u hladnim i vlažnim stanovima,što se negativno odražava na moje zdravlje

DOKAZ:iskazi stanodavaca

Dugogodišnji progoni(u oblasti profesije,karijere,stana, policijska maltretiranja,progoni psihijatrijom,sudski procesi, fizički nasratji,pretnje i sl)su po svojoj prirodi i metodičnosti dobro programirana strategija zamaranja i ruiniranja čiji je cilj da razore zdravlje.

U više navrata sam se obraćao nadležnim državnim organima i lekarima tražeći zaštitu,bez odgovora:

DOKAZ: predstavke

PRVOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU
Gradjanskom odeljenju

Beograd

Tužilac: KRSMANOVIĆ TOMISLAV, Poštanski fah 72, Pošta 38
11.060 Beograd

Tuženici: 1. Republika Srbija, Beograd
2. Republika Jugoslavija koju zastupa Javni pravobranilac SRJ

Radi: nadoknade štete

U R G E N C I J A

Šaljem ponovo primerak TUŽBE koju sam vašem Sudu dostavio u pomenutom vremenu. Iako je od tada prošlo više meseci vaš Sud nije preduzeo radnje koje sa nažaju po zakonu.

Upoznajući vas sa ovom činjenicom pozivam vaš Sud da postupi po zakonu i stvar uzme u razmatranje. Obaveštavam vas da ukoliko ne postupite po zakonu da ću ovaj dosije obznaniti i istá dostaviti medjunarodnim institucijama i organizacijama za zaštitu ljudskih prava

Beograd 14.10.1994 godine

Tužilac
Tomislav Krsmanović

koji su se sa mnom fizički obračunavali bez da mi je komanda garnizona pružila zaštitu.Bio sam godinu dana na istinskoj robiji, Meni su oficiri kazali da je iz Generalštaba iz Beograda stigla "karakteristika" da potičem iz "neprijateljske porodice"da sam "simpatizer Zapada""srpski vernik" i da je zahtevano prevspitavanje.Boravio sam u garnizonskoj ambulanti od 1 do 21 marta 1964 g. zbog nazeba,osoblje i oficiri su mi kazali da "znaju ko sam" i bio sam maltretiran dok sam ležao bolestan.

U vezi ovoga sam se obratio pritužbom oficirima i komandantu garnizona pukovniku Vučkoviću i Generalštabu JNA,ali nikada nisam dobio odgovor.Po izlasku iz JNA od 1964 godine patim od nesanice i nervnih tenzija,pre toga nikakve slične teškoće nisam imao,a što je posledica jednogodišnjeg permanentnog lišavanja sna jer sam u intervalima od po 2 do 3 nedelje bio neprestano na noćnoj straži, sa pauzom od nedelju dana,a preko dana obavljam najteže fizičke poslove(rušenje zgrada i sl.).Ovakav postupak prema meni je u suprotnosti sa zakonom o vojnoj obavezi i JNA, jer je striktno propisano vreme trajanja noćne straže,obavljanje fizičkog rada,kao i razlozi i načini kažnjavanja,i da boravak u JNA ne sme štetiti zdravlju.

Po završetku vojne obaveze zaposlio sam se u preduzeću "SEME" Export-Import, Beograd na radnom mestu"samostalni referent za pl i analizu"gde sam bio ostavljen duže vremena bez radnog stola, radnih zadataka,bio sam ponižavan i vredjan,zbog čega sam septembr 1965 godine napustio zemlju i otišao u Brisel ,Belgija gde sam boravio u egzilu sve do jula 1971 godine.U Belgiji sam završio post-diplomske studije sa "odličnim"(GRANDE DISTINCTION),imam izvanredne reference mojih poslodavaca, pripremio sam doktorat iz marketinga,naučio sam tečno francuski jezik.

Od povratka u zemlju'1971 godine do 1975 godine bio sam bez stalnog zaposlenja, najčešće nezaposlen,kao "moralno-politički nepodoban".Na moje insistiranje da mi se kaže zašto vlasti zahtevaju od mojih poslodavaca i tamo gde pokušam da se zaposlim da mi ne daju zaposlenje, zašto sam nepodoban,vlasti su mi odgovorile da je to njihovo diskreciono pravo i da na to ne daju odgovore, i počele su da me zbog zalaganja za moja prava iz radnog odnosa privode,legitimišu i policijski maltretiraju.Od marta 1975 do septembra 1976 godine sam bio zaposlen u preduzeću "BI Beograd na radnom mestu"projektant za radne postupke"gde sam po nalogu organa SUP-a grada i Srbije bio diskriminisan i proglašen "nepodobnim"te sam ovo preduzeće morao da napustim i zaposlio sam se u preduzeću "REKORD"Rakovica na radnom mestu"šef služ marketinga".U ovome preduzeću sam ostao do septembra 1977 godine odakle sam isteran od strane generalnog direktora Dimitrijevića i direktora marketinga Dragana Tomića,sadašnjeg predsednika Skupne,kao "nepodoban".Meni je bilo stavljeno na teret da sam tvrdio da se u REKORDU krše prava radnika i zaposlenih .Dragan Tomić je inicirao protiv mene seriju sudskih procesa pred sudijom za prekršaje opštine Rakovica Čedomirom Maljkovićem,bio sam optužen za "verbalni delikt","širenje lažnih vesti""uznemiravanje zaposlenih preduzeća""pozivanje na pobunu".Dragan Tomić je zahtevao od sudije,uz podršku GSUP-a,i pojedinih lekara koji su izdali načela Hipokrata,i umesto u službu zdravlja stavili se u službu politike,da ako ne uspe da me osudi na kaznu zatvora,da mi izrekne psihijatrijsku meru bezbednosti,obaveznog lečenja na zatvorenoj psihijatrijskoj ustanovi neograničenog trajanja.Posle više intervencija ondašnjih boraca za zaštitu ljudskih prava iz Beograda i drugih republika bivše SFRJ,kao i stranih psihijatara i obavljene psihijatrijske ekspertize od strane VMA(i drugih zdravstvenih ustanova)i nalaza

Kao posledica moje zdravstveno stanje je se pogoršalo.Ja ne smem da se obratim za medecinske preglede i zaštitu jer sam izgubio poverenje u lekare koji su se prema meni nedolično pona šali,pretili mi,isporučivali netačne nalaze i zaplašivali me na razne načine.Usled toga ja već 15 godina nisam obavio ni jednu lekarsku analizu.

Svrha ovakvih kriminalnih radnji je da me onesposobi kao borca za ljudska prava i da me kazni i da mojim primerom zaplaši druge.

Poslednji put organi SUP-a su bili u mome stanu 12.12.1994 godine oko 21 časa posle čega su mi pretili da ću se razboleti što se i desilo.

Zahtevam od vaše tužilaštva hitnu intervenciju,da počinioci budu otkriveni i spređeni,kažnjeni,i da se najhitnije osnuje LEKARSKA KOMISIJA koja će proveriti stanje moga zdravlja i čime je ono uslovljeno.

Na delu je zločin nad civilnim stanovništvom i ovaj dosije će biti prosledjen međunarodnim instancama.

u Beogradu 12.12.1994 godine Tomislav Krsmanović

Moja obraćanja lekarima nisu dala rezultate, jer sam na pregledima i boravcima u bolnicama, imao teškoća sa lekarskim osobljem. Većina (ogromna) naših lekara su plemeniti i odani interesima bolesnika, ali nažalost, izvestan broj to nije, i njima je važnija njihova politička pripadanost i karijera, od Hipokratove zakletve. Meni su u bolnicama pojedini lekari i osoblje pretili, arogantno se ponašali i isticali moj angažman za ljudska prava i protiv zloupotrebe psihijatrije i medicine u političke svrhe, bilo je učestalih usporuka netačnih analiza i nalaza (koji su u nekoliko navrata bili zastrašujući), davane su pogrešne dijagnoze i obavljana nestručne, vrlo bolna i ne potrebne intervencije, sa vrlo štetnim posledicama, usled čega sam ja potpuno prestao da se obraćam lekarima. Na delu je blokada medicinske zaštite i lišavanja mene vekovne tekovine ljudske civilizacije, a to je medicinska zaštita (Ne radi se ni o kakvoj fobiji i strahu od lekara, nego o činjeničnom stanju koje označava mračno stanje u našoj medicini i zdravstvu).

Optužujem organe tuženika da su svesno radili na tome da nanesu štetu mome zdravlju. Ja sam na ovo ukazivao nadležnim državnim organima, lekarima i zdravstvenim organizacijama, i tražio zaštitu koja mi je bila uskraćena, što se vidi iz priložene dokumentacije.

Nasilni smeštaji u psihijatrijske bolnice po kazni, zbog nenasilnog izražavanja političkih mišljenja, mučenje neindiciranom farmaceutikom injekcijama, strujom, ponižavanja, zastrašivanja, izdavanje netačnih psihijatrijskih dijagnoza, difuzija istih u moje okruženje i javnosti, sa krajnje štetnim posledicama po mene, su težak zločin protiv čovečanstva i čovečnosti. A za ove tvrdnje postoje jasni dokazi u priloženim dokumentima. Dugogodišnji progoni, strah, stres, lišavanje, život u podrumima i vlažnim stanovima, neredovna ishrana, život u bedi koji mi je nametan od poretka, takodje imaju vrlo štetno dejstvo na zdravlja, da je tako, svedoče podaci u priloženim dokumentima. Blokada medicinske zaštite me onemogućava da se brinem o mome zdravlju, a što je posledica intervencija vlasti i flagrantan atak na moje zdravlje. Ja ne smem da odem kod lekara, jer kada sam otišao maja 1972 u Zavod za mentalno zdravlje da se žalim na nervne tenzije nastale usled sprečavanja da se zaposlim, policijskih maltretiranja usled mojih žalbi na one koji krše moja prava, lekari ove ustanove su umesto da mi pomognu, me proglasili za "paranoičara" što je kasnije bilo zloupotrebljeno za nasilnu hospitalizaciju. Moji odlasci u domove zdravlja radi pregleda i analiza, kojom prilikom u nekoliko navrata su mi isporučeni laboratorijski i drugu nalazi koji su ne samo bili netačni, nego i krajnje zastrašujući (najgore bolesti, uz kasnije izvinjenja. Može se pogrešiti jednom ili dva puta ali ako to postane nekoliko puta to onda više nisu greške), su izazvali moju odbojnost prema lekarskim pregledima. U Neurohirurškoj klinici u Beogradu sam boravio od 25 juna do 7 jula 1988 godine, zbog operacije masnog tkiva na glavi, dr Sekulović i njegovi saradnici su divni ljudi koji su se vrlo korektno odnosili prema meni, ali i ovde je došlo do serije pogrešnih nalaza. Od 26.10. do 22.11.1989 godine sam boravio u Institutu za plućne bolesti i tuberkulozu, zbig zapaljenja pluća, i ovde je bilo netačnih nalaza. Rečeno mi je da imam vodu u plućima i pokušano je vadjenje iste špricom, ali je naglo nastalo krvoliptanje čime mi je život bio doveden u pitanje, a zatim je došlo do izvinjenja u grešci pri intervenciji. Na zahtev mojih srodnika su obavljena dodatna snimanja i analize, i ustanovljeno je da uopšte vodu u plućima nisam ni imao. U Otpusnoj listi stoji da sam posle pogrešne intervencije imao "sukrvicu" a ustvari je bilo obilno krvoliptanje na usta. (U Otpusnoj listi stoji i "dg. sch-šizofrenija", te nije jas

858

-18 септембар 1997.године. Покушај убиства. ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ
23.9.1997. год. ПРАВА У ЈУГОСЛАВИЈИ 639

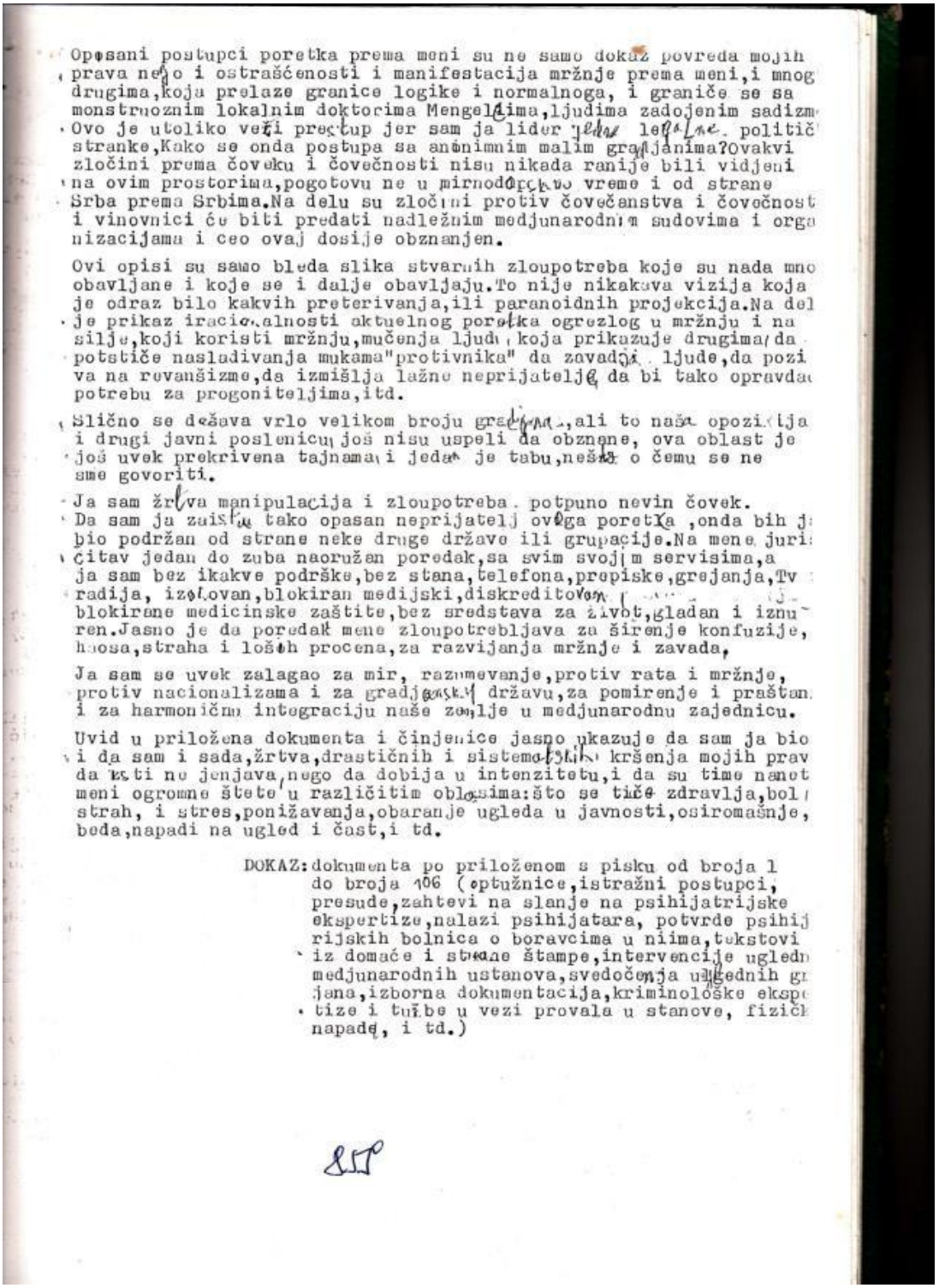

Opisani postupci poretka prema meni su ne samo dokaz povreda mojih prava nego i ostraščenosti i manifestacija mržnje prema meni,i mnog drugima,koja prelaze granice logike i normalnoga, i graniče se sa monstruoznim lokalnim doktorima Mengelima,ljudima zadojenim sadizm Ovo je utoliko veći prestup jer sam ja lider jedne legalne politič stranke,Kako se onda postupa sa anonimnim malim građanima?Ovakvi zločini prema čoveku i čovečnosti nisu nikada ranije bili vidjeni na ovim prostorima,pogotovu ne u mirnodopsko vreme i od strane Srba prema Srbima.Na delu su zločini protiv čovečanstva i čovečnost i vinovnici će biti predati nadležnim medjunarodnim sudovima i orga nizacijama i ceo ovaj dosije obznanjen.

Ovi opisi su samo bleda slika stvarnih zloupotreba koje su nada mno obavljane i koje se i dalje obavljaju.To nije nikakava vizija koja je odraz bilo kakvih preterivanja,ili paranoidnih projekcija.Na del je prikaz iracionalnosti aktuelnog poretka ogrezlog u mržnju i na silje,koji koristi mržnju,mučenja ljudi koja prikazuje drugima da potstiče nasladivanja mukama"protivnika" da zavadi ljude,da poziva na revanšizme,da izmišlja lažne neprijatelje da bi tako opravdao potrebu za progoniteljima,itd.

Slično se dešava vrlo velikom broju građana,ali to naša opozicija i drugi javni poslenici još nisu uspeli da obznane, ova oblast je još uvek prekrivena tajnama i jedan je tabu,nešto o čemu se ne sme govoriti.

Ja sam žrtva manipulacija i zloupotreba potpuno nevin čovek. Da sam ja zaista tako opasan neprijatelj ovoga poretka ,onda bih ja bio podržan od strane neke druge države ili grupacije.Na mene juri citav jedan do zuba naoružan poredak,sa svim svojim servisima,a ja sam bez ikakve podrške,bez stana,telefona,prepiske,grejanja,Tv radija, izolovan,blokiran medijski,diskreditovan [illegible] blokirane medicinske zaštite,bez sredstava za život,gladan i iznu ren.Jasno je da poredak mene zloupotrebljava za širenje konfuzije, haosa,straha i loših procena,za razvijanja mržnje i zavada,

Ja sam se uvek zalagao za mir, razumevanje,protiv rata i mržnje, protiv nacionalizama i za gradjansku državu,za pomirenje i praštan i za harmoničnu integraciju naše zemlje u medjunarodnu zajednicu.

Uvid u priložena dokumenta i činjenice jasno ukazuje da sam ja bio i da sam i sada,žrtva,drastičnih i sistematskih kršenja mojih prav da kaže ne jenjava,nego da dobija u intenzitetu,i da su time nanet meni ogromne štete u različitim oblastima:što se tiče zdravlja,bol strah, i stres,ponižavanja,obaranje ugleda u javnosti,osiromašnje, beda,napadi na ugled i čast,i td.

DOKAZ: dokumenta po priloženom spisku od broja 1 do broja 106 (optužnice,istražni postupci, presude,zahtevi na slanje na psihijatrijske ekspertize,nalazi psihijatara, potvrde psihij rijskih bolnica o boravcima u niima,tekstovi iz domaće i stranе štampe,intervencije ugledn medjunarodnih ustanova,svedočenja uglednih gr jena,izborna dokumentacija,kriminološke ekspe tize i tužbe u vezi provala u stanove, fizičk napada, i td.)

857

Na osnovu svega izloženog predlažem da sud izvede sve potrebne dokaze i donese

P R E S U D U

kojom će obavezati tužene SR Srbiju i SR Jugoslaviju da solidarno isplate na ime naknade štete T.Krsmanoviću iznos od 16,ooo.ooo ND(dinarski ekvivalent za 4,ooo.ooo DEM)sa zakonskim interesom od dana tužbe,do konačne isplate, i da plate troškove postupka.

Sve u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja

u Beogradu 11.marta 1997 godine Tomislav Krsmanović

biću prinudjen da se obratim međunarodnim sudovima,kao i da

854

otkuda psihijatrijska dijagnoza u bolnici za plućne bolesti,pogotovu jer ja nikada nikome nisam kazao ni reč o vezama sa psihijatrima, niti sam ni reč progovorio o politici).

Moji stanodavci, npr, Spasojević Momčilo iz Beograda, Čustendilska br. 4 ,mi je saopštio ,jer smo bili dobri prijatelji,da organi GSUP vrše na njega pritiske da im dozvoljava da ulaze u moj stan, kada ni sam u njemu, i da je na kraju morao da im to dozvoli i prizna je da su u više navrata ulazili u moj stan, kada nisam bio u njemu, razgledali,snimali.Ja sam ovaj podatak obznanio,ubrzo je Spasojević bio lažno optužen (da je seksulano uznemiravao jednu podstanarku) posle toga je poslat na psihijatrijsku ekepertizu i proveo je dve godine u Psihijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora u Beogradu,gde mu je u više navrata rečeno, da ako nastavi da priča o tome da će bi ti uništen.Moj stanodavac u ul. Vojvode Stepe 604,Kumodraž,Rajko Mi koji mi je u nekoliko navrata pokazao legitimaciju saradnika SDB, posle izlaska iz Klinike za plućne bolesti, posle odležanog zapal pluća,po velikoj zimi, mi je kvario peć,lomio ulazna vrata, prozore,i sprečavao me da ložim, i pretio da će me uništiti.Ovaj tretman je naglo dobio u razornosti poslednjih godina,učestali su upadi u stan,a što se sve vidi iz priložene dokumentacije,pretnje zdravlju,kradje i lomljave predmeta, usled nastaju ogromni troškovi popravki,lomljenje pisaće mašine,telefona i TV,što ima za rezultat komunikacionu blokadu,uporedo sa ovim nastali su drastični zdravstve ni problemi(povećanja,gadjenja,dehidratizacija,i td).U priloženoj IZJAVI g. Dragoljuba Ignjatovića književnika iz Beograda od 15.3.198 stoji svedočenje da su mu organi SUP-a izjavili da će mi razoriti zdravlje, u prilogu su slične izjave i drugih uglednih gradjana: g.Miša Tomić,publicista iz Beograda,Molerova 35 od 1.3.1987,g. Aleksandra Karagića,profesora engleskog iz Beograda,Kumodraška 224, od 1.6.1985,M.Spasojeviča moga stanodavca iz Beograda od 15.5.1987 g O napadima na moje zdravlje je rečeno i u listu VEČERNJE NOVOSTI od 11.3.1990 godine,u listu CADDY Bulletin glasilu Demokrstske interna cionale iz Nju Jorka, SAD,u prilogu.

Slične žalbe dolaze od vrlo uglednih pojedinaca,vlasti se nisu libi le da podvrgnu medicinskim torturama(zloupotrebama) Vuka Draškovića i njegovu suprugu,zna se za smeštaje političkih kriva a u ludnice, za mučenja elektroškovima,teško stanje u zatvorima(ledene samice,torture nesanicom, zaraženi špricevi,infekcije i td),za iznurivanja velikog broja pojedinaca,za zloupitrebe sa zdravljem velikog broja ljudi do čega je došlo za vreme njihovig boravka u bolnicama poznate su kadrovske politike(na čelu zdravstvenih ustanova nisu najstručniji negi podobni),za malverzacija sa lekovima,trgovine zdravljem, mito i korupciju, nenamensku upotrebu zdravstvenih fondova za promociju SPS, da su vlasti otrovale poznatog sindikalistu Radomira Radovića (i mno ge druge),da su agenti SDB SFRJ pohvatani pre više godina na Zapadu gde su došli da likvidiraju srpske političke emigrante,sa hemikalijam za tu svrhu, i koji su osudjeni zbog toga ,štampa je prenela da mnogi oboljevaju usled progona,stresova, gladi, itd.Sada su ovakve žalbe učestale.

Ja sam 6 puta štrajkovao gladju da bih se branio od ovakvih zloupotre ba i privukao pažnju javnosti na moje probleme(dva puta po 21 dan) a što je takodje ostavilo traga na moje zdravlje.

Zahtevam da se osnuje MEDICINSKA KOMISIJA koja će ispitati priložena dokumenta i navode, i po potrebi pribaviti i druge dokaze,koja treba da utvrdi sadašnje stanje moga zdravlja i čime je ono uslovljeno,da bi se pomenute zloupotrebe procenile i kakav su trag ostavile na moje zdravlje

Mažuranićeva broj 3 u Zemunu,pokušavajući nasilno da udje u stan i da se obračuna sa mnom,MUP i sudski organi nisu ništa preduzeli po ovome pitanju.Vladimir Marković,Žarko Arsić i Veljko Vuk otić bivši članovi pokreta za zaštitu ljudskih prava su me u više navrata javno oklevetali,tvrdeći da sam ubio nekoga lekara u Beogradu, da sam ubijao srpske političke emigrante za vreme moga boravka u Belgiji, da sam lopov i da sam pokrao Pokret,a što je preneo i beogradski list"ON"januara ove godine,napisao sam demanti i gl. i odg. urednik mi je obećao da će replika biti objavljena u broju lista koji treba uskoro da izadje.Ove osobe su u više navrata javno isto ustvrdile,na skupovima i javnim tribinama,pred brojnim svedocima,a slale su na stotine pisama širom zemlje i van nje,u nekoliko navrata su ubacivale letke u sandučiće stanara u stanovima gde sam stanovao,lepili su plakate po zidovima zgrada i na vrata moga stana,pretili mi ubistvom,uznemiravali telefonom,ali sudovi i MUP uopšte nisu na to reagovali.

U viša navrata sam bio izlagan klevetama i uvredama od strane političara i drugih pojedinaca preko Tv ,radija i listova,nikada nisam dobio pravo demantija(videti moje replike u prilogu).

U ovome periodu ja lično i naša organizacija, smo bili izloženi istinskom bojkotu i medijskoj i telekomunikacionoj blokadi.Mas medija su sistematski odbijala da objave naša vidjenja,sem za vreme izbora kada su na to bila obavezna po zakonu,moj telefon je godinama bio prekidan,oni koji su me zvali javljaju da me je krajnje teško dobiti, da se ne čuje, i td,takodje moja pisma su često bila zaplenjivana,za šta postoje dokazi,rešene potražnice Direkcije pošta SRBIJA.Pre godinu dana sam nabavio nov FAKS aparat,koji je pod garancijom,pregledan od stručnjaka i potpuno ispravan,ja imam velike teškoće da ga koristim.,žalbe Pošti nisu pomogle.A na kraju meseca u više navrata su stizali nerealno zaračunati i previsoki računi za PTT usluge.U vezi povreda ovih prava izdali smo BELU KNJIGU o zapleni prepiske i telefonskoj blokadi sa rešenim potražnicama, izjavama onih koji su slali pisma,više tužbi protiv Direkcije PTT (u prilogu).U nekoliko navrata moja lična i stranačka dokumentacija su otete ili odnete (opljačkane) iz moga stana,kao npr.5.6.1992 g iz moje kancelarije u Galenici u Zemunu(podneo sam krivičnu prijavu protiv ondašnjeg generalnog direktora,ali nadležni sud nije ništa preduzeo po tome),početkom 1993 godine je zaplenjeno više stotina primeraka lista "LJUDSKA PRAVA" na pošti(prilikom slanja)ali sud odbija da ustanovi šta se desilo sa primercima lista.

U poslednje vreme nekoliko puta su nepoznate osobe provalile u moj stan u Mažuranićevoj ul br. 3 u Zemunu,što su videli susedi svedoci,uvidjaje su izvršili organi MUP-a ,GSUP-a,podnete su krivične prijave uz izjave svedoka i kriminološke ekspertize GSUP-a,ali do sada nije ništa učinjeno da počinioci budu pronadjeni i privedeni pravdi.Tim prilikama je odneto nekoliko stotina DEM,veći broj primeraka knjiga i lista "LJUDSKA PRAVA"a oktobra 1996 godine je odneto iz moga stana 4.ooo potpisa za savezne izbore koje su bili prikupili članovi Pokreta za zaštitu ljudskih prava radi ucestvovanja na izborima(čime smo bili onemogućeni da učestvujemo na izborima u Beogradu),često su bila polomljena dobra i stvari u stanu:peć, TV, radio,telefon i faks,sanitarije,stan zaprljan(pretvaran u WC) Slične prorale su se desile i u stanu moga sina Milana(16) i njegove majke Aleksnadre Pešić Krsmanović,ul. Vojvode Stepe 68 u Beogradu,jednom uz pretnju revolverom kojom prilikom je opljačkano u nekoliko navrata ukupno oko 4.ooo DEM u novcu i vrednostima, a sudovi i milicija nisu otkrili počinioce.Ono što najviše zabrin-

mojim primerom drugih disidenata,moju profesionalnu diskriminaciju,bila je difuzirana medju mojim poznanicima i srodnicima,i mojoj bivšoj supruzi,koja me tada nije dovoljno poznavala.Ovakav postupak je nezakonit,i na delu je zloupotreba psihijatrije u političke svrhe,jer sam bio smešten u psihijatrijsku bolnicu po kazni, i protiv moje volje samo zato što sam na jedan nenasilan način izrazio moja politička mišljenja i filozofska uverenja.Radi se o teškim zločinima protiv čovečanstva i čovečnosti,jer mi je ova internacija nanela ogromne štete zdravlju,ugledu i prestižu u društvu,i na planu porodičnih i medjuljudskih odnosa. Psihijatrijski nalaz lekara(sociloga,socijalnih radnika psihologa,neurologa) od 24.lo.1977 godine izdat na osnovu detaljnih eksploracija posle mesec dana ispitivanja od strane Neuropsihijatrijske klinike VMA,je "bez duševnog oboljenja",duševno potpuno zdrav(u prilogu)a u prilogu su i druge dijagnoze i nalazi eminentnih naših psihijatara i klinika,kao i izvan zemlje.Jasno je da sam ja bio žrtva progona psihijatrijom.

Zatim je usledila serija sudskih procesa pred sudijama za prekršaje Rakovica, Stari grad, Voždovac zbog verbalnog delikata,bio sam nekoliko puta osudjen novčano ili uslovno.Decembra 1981 godine je izvršen pretres moga stana u ul. Vojvode Stepe 68 u Beogradu,radi zaplene lista"ISTINA"koji je fotokopirala naša organizacija za zaštitu ljudskih prava(AKCIJA PROTIV ZLOUPOTREBE PSIHIJATRIJE I MEDICINE U POLITIČKE SVRHE),posle čega sam pritvoren,protiv meje je pokrenut istražni postupak pred Petim opštinskim sudom u Beogradu(verbalni delikt-štampanje lista "ISTINA"),ovaj sud je zahtevao od Sudsko -medicinskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu psihijatrijsko vestačenje,radi procene moje psihičke uračunljivosti,što je još jedna zloupotreba psihijatrije u političke svrhe i dodatno maltretiranje, jer izdavanja jednog opozicionog lista je krivično delo(delit d' opinion)i nema nikakve veza sa duševnim stanjem.Ovaj Odbor je izdao Nalaz da sam uračunljiv i da sam krivično delo počinio u stanju duševnog zdravlja koje je normalno i da ono nema nikakve veze sa motivima i samim krivičnim delom.U psihijatrijsku bolnicu sam bio takodje smešten(Medicinski fakultet u Beogradu) za vreme održavanja konferencije UNKTAD-a u u Beogradu 1983 godine(zbog razgovora sa stranim novinarima)kojom prilikom sam bio deportovan u selo Uzovnic kod Ljubovije na Drini, Zapadna Srbija(rodno mesto mojih roditelja) za celo vreme trajanja ove konferencije.Na sličan način sam bio prividjen na kraće vreme u različite psihijatrijske bolnice u Beograd u nekoliko navrata na kratke boravke od nekoliki časova,što je bilo zaplašivanje.

U ovome periodu sam bio u više navrata napadnut i povredjen od strane agenata SDB,ili nekih drugih asocijalnih osoba,bez povoda s moje strane,1977 (6 avgust)ispred tramvajske stanice u Dušanovoj ulici u Beogradu(Kalimegdan) od strane agenta GSUP-a,od nepoznatih osoba u više navrata,7 .3.1992 godine od strane T.Perišića za vreme mitinga deviznih štedisa ispred Narodne banke u Bulevaru Revolucije,pred novinarima i milicijom,sud nije hteo da ga kazni (poseduje medicinsku dokumentaciju).Prvi opštinski sud nije ništa preduzeo,a sledžija me izaziva na javnim mestima.Avgusta 1995 Žarko Arsić,Veljko Vukotić iz Beograda i Zoran Djokić vlasnik Radio Ponosa su me lišili slobode u ovome klubu i fizički maltretirali. Prvi opštinski sud nije ništa preduzeo da krivce privede pravdi. Nebojša Petrović siledžija iz Renovca kod Požarevca je u par navrata u poslednje vreme dolazio na moja vrata u Solunskoj br. 7 i

256

PRVOM OPŠTINSKOM TUŽILAŠTVU U BEOGRADU

B e o g r a d

ul. Slobodana Penezića Krcuna 17A

Privatna Krivična tužba Tomislava Krsmanovića Predsednika Pokreta za zaštitu ljudskih prava iz Beograda,Poštanski fah 72,Pošta 38,11.060 Beograd

protivu:Republike Srbije koju predstavlja Slobodan Milošević,Predsednik

zbog nanošenja štete zdravlju

Zbog moga angažmana u odbranu zakonitosti i ljudskih prava ja sam već godinama izložen žestokim progonima od strane vlasti.

U više navrata u ovome periodu organi vlasti su se sa mnom kao što se vidi iz priloženih dokumenata obračunavali medicinskim sredstvima.

A što je grubo kršenje zakona i medjunarodnih konvencija za zaštitu ljudskih prava.

Ovo je utoliko teži prekršaj jer sam ja Predsednik legalne političke stranke i bio sam kandidat za Predsednika Republike na decembarskim izborima 1990 godine i kandidat za poslanika na izborima za Skupštinu Srbije 1992 i 1993 godine.

Organi SUP-a prete da će mi razoriti zdravlje ,upadaju u stan i vrše premetačine,razbacuju hranu.Pomenuti organi SUP-a su u više navrata najavili drugim osobama da će me uništiti kao pacova.

DOKAZ:Izjava književnika Dragoljuba Ignjatovića iz Beograda ,Husinjskih rudara broj 3 od 15.3.1994 godine,kao i saslušanje svedoka:Miše Tomića , Molerova 35 i Aleksandra Karagića Kumodraška 224,Beograd.

Poredak je preko stranica lista "Borba"iz Beograda na jasan i razumljiv način oglasio da se bavi mojim organskim zdravljem i da mi preti da će ga razrušiti ,što se viđi iz teksta u listu" Borba" od 11.3.1990 godine "Nevolje zbog imena" koji su napisali novinari N.Vuković i S.Đukić

DOKAZ: kopija inkriminisanog teksta u listu "Borba" od 11.3.1990 godine

java je da sam nalazio razbacanu hranu i pisane poruke, ili pak [illegible] telefonom ili faksom, da ću biti ubijen, da će mi biti razoreno zdravlje, nepoznate osobe su mi pretile preko telefona, i predvidjale zdravstvene tegobe, koje su se neretko ostvarivale. Organ GSUP-a su saopštili Dragoljubu Ignjatoviću, književniku i ondašnjem gl. i odg. uredniku lista "Književne novine" (Glasilo UKS), da "ćemo Krsmanoviča da uništimo, " i Ignjatović mi je dao pismenu izjavu o tome (u prilogu U listu VEČERNJE NOVOSTI od 11.3.1991 godine je saopšteno skoro otvoreno, poruka poretka, u vezi pretnje mome zdravlju i životu (u prilogu kopija teksta u listu).

Posebno je dolazilo do povrede mojih izbornih prava koja su se sastojala u medijskoj blokadi, zapleni pisama sa izbornom dokumentacijom isključivanju telefonskog aparata i prekidima faks komunikacija, privodjenja i policiskih i drugi obračuni za vreme izbora, (npr. za vreme moje kandidature za predsednika Srbije decembra 1990 godine, na 3 sata pre nastupa na TV sam bio napadnut od strane nepoznatih osoba, i udaren gvoždjem u nogu, i do pola sata pre nastupa sam išao u bolnice i Urgentni centra na previjanje i dobijanje injkecije tetanusa te sam nastupio iznuren i nepripremljen.) u isto vreme moj stanodavac mi je dao otkaz, i morao sam da se selim na dan nastupa u medijskim promocijama, neispavanost, i td .

Sudstvo je zatajilo, i ne uzima u obzir moje podneske, pristrasno je i sporo, čime ohrabruje počinioce da istraju u njihovim zlodelima, isporučuje mi visoke sudske takse, sudije su arogantne i vredjaju me Ovakav OŠTETNI ZAHTEV sam bio podneo još pre tri godine, maja 1994 ali je Prvi opštinski sud manevrima i razvlačenjia uspeo da ovaj Oštetni zahtev anulira, te ga ja zbog toga ponovo podnosim (sa dopunama).

Završio sam Ekonomski fakultet u Beogradu 1963 godine, post-diplomsk studije iz marketing istraživanja u Brislu, Belgija 1970 godine (ICH Katolički institut za visoka komercijalna istraživanja, asociran sa Katoličkim univerzitetom u Luvenu, Belgija) sa odličnim uspehom, pripremio sam doktorat iz marketinga (IMAGE DE MARQUE) koji nisam mogao odbniti zbog teškoča koje su nastale mojim povratkom u zemlju 1971 godine. Govorim tečno francuski, i posedujem dobro znanje (govorno i pisano) iz engleskog i ruskog, napisao sam stotinak naučnih i stručnih tekstova u domaćim i stranim naučnim i stručnim časopisima (iz marketinga, sociologije, politikologije, psihologije i dr), napisao sam nekoliko stotina saopštenja i veći broj peticija koje su potpisali brojni graljani, napisao nekoliko knjiga iz oblasti ljudskih prav član sam više domaćih i stranih staleških i drugih udruženja, predstavnik sam ISIL (Medjunarodnog društva za inidividualne slobode) čije je sedište u San Franciscu, SAD, (u kome se nalaze ugledni intelektualci iz celoga sveta, uključujući i one iz bivšeg SSSR-a, i zemalja Istne Evrope) za Jugoslaviju, više puta sam pohvaljivan i odavana mi priznanja od strane ovoga društva, Amnesti International, Svetske asocijacije psihijatrije i drugih. Predsednik sam Pokreta za zaštitu ljudskih prava, Udruženja podstanara Jugoslavije, Udruženja oštećenih deviznih štediša, Nezavisnog sindikata ICN Galenika, zalagao sam se za veći broj žrtava verbalnog delikta i progona, kako u Srbiji tako i u bivšim republikama SFRJ, odato mi je priznanje da sam dao značajan doprinos razobličavanju zlo u potrebe psihijatrije u političke svrhe u bivšoj SFRJ, imam izvanredne reference mojih poslodavaca iz Belgije i autora knjiga "Avanture Džonatana Galibla" profesora Univerziteta na Havajima, SAD, dr. Kena Skulanda i "Isceljenje našeg sveta autorke poznate američke naučnice dr. Mery Ruvart koji izražavaju izuzetnu satisfakciju za prevod i štampu ove dve knjige koje sam

857

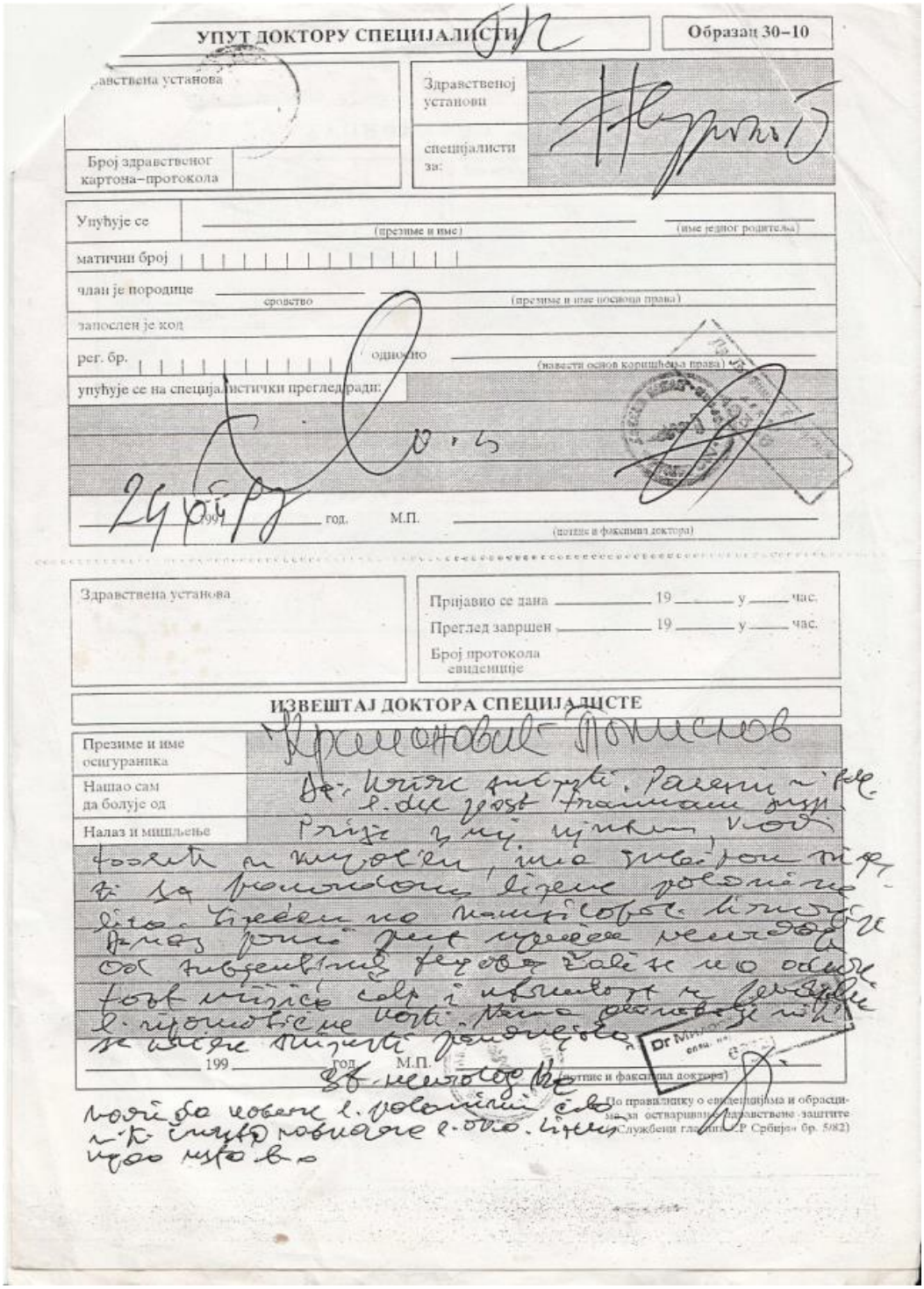

УПУТ ДОКТОРУ СПЕЦИЈАЛИСТИ

Образац 30–10

здравствена установа

Здравственој установи

Број здравственог картона–протокола

специјалисти за:

Упућује се (презиме и име) (име једног родитеља)

матични број

члан је породице (сродство) (презиме и име носиоца права)

запослен је код

рег. бр. односно (навести основ коришћења права)

упућује се на специјалистички преглед ради:

24/05 199 год. М.П. (потпис и факсимил доктора)

Здравствена установа

Пријавио се дана 19 у час.

Преглед завршен 19 у час.

Број протокола евиденције

ИЗВЕШТАЈ ДОКТОРА СПЕЦИЈАЛИСТЕ

Презиме и име осигураника

Нашао сам да болује од

Налаз и мишљење

199 год. М.П. (потпис и факсимил доктора)

(По правилнику о евиденцијама и обрасцима за остваривање здравствене заштите „Службени гласник РС Србије" бр. 5/82)

Поштански фах 72, Пошта 38 11060 Београд РАЊЕН ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СТРАНКЕ У четвртак 18. септембра око 12 час 30 минута по повратку са последње страначке промоције на Радио Југославији, рањен је у своје стану на адреси Станка Пауновића 70, стан бр. 3 у Раковици од стране две мушке особе тридесетих година и то у пределу горњег дела горње вилице. Крсмановић је успео после десетак минута уз помоћ суседа сав обливен крвљу која је шикљала из пресечене вене по зидовима и

подовима стана и ходника, да позове хитну помоћ чије возило је стигло у року од десет минута (др Данијела Јефтић, број 74918),. Крсмановић је у Ургентном центру чекао код неурохирурга двадесетак минута у ходнику иако је крв текла (мање него раније), затим је обављен два пута рентгентски снимак повреде (оба пута нејасан). Крсмановић је затим упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где му је рана зашивена (број протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да саслуша довољно Крсмановића, изјавио је да снимак нејасан. Сутрадан је Крсмановић примио у ДЗ Б. Кидрич (Ломина улица, др Мартиновић) инјекцију против тетануса и антибиотике, и упућен је на даљи третман у клинику где је примљен.

Крсмановић је изгубио много крви и повреда је врло деликатна, да је ударац био сантиметар више исход би био кобан. На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером Покрета за заштиту људских права, управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада у његов стан у току предизборнихактивности, стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона. Да је Крсмановић било чији непријатељ могу мислити само неупућени и наивни. Овакав један насилнички акт је утолико страшћенији, јер је Крсмановић управо био тај који је у својимпорукама позивао на смиреност, слогу и помирење. Ово је јасан знак да се праштање кажњава, а подстиче страшћеност и мржња. Нашим примером желе да заплаше друге, његовим сродницима су учестале сличне претње, жели се стварати хаос и ванредна ситуација, сејати мржња. Измишљају се лажни непријатељи да би се укрили прави, ово просипање крви се показује страшћеним апаратчицима, да се тако подстиче наслађивање патњама „непријатеља— и тако Срби међусобно завадајају и позивају на обрачуне међусобно. Чиме се охрабрују силе мрака којима одговара да буде што горе, уместо боље. Њима су потребни непријатељи да би оправдали потребу за њима, своје плате, своје застареле тезе, да иза бескрајне етикете свакојаких непријатеља укрију обрачун са већином. На први поглед ово може изгледати као нека политичка манипулација, а иза свегасе укрива мржња оних који су то починили, који недостатак личне способности надокнађују неизмерном енергијом прогањања грађана. Уместо да манипулишу људима наједан интелигентан начин ови манипуланти, а у исто време и торционери, тумбају људе и штете их, те доказују да неко не може бити у исто време и манипулант (политичар) и торционер. Овакве особе су главни кривци за кризу, те позивамо учтиво међународну заједницу да ово светско ругло уклони. Поднећемо кривичну пријаву против надлежних власти, а захтевамо од опозиционих странака да подрже Крсмановића, а од независних медија да му омогуће да комуницира са јавношћу.

Очигледно да је на делу злоупотреба страшћених, њихово подстицање против разумних, јачање кримналаца и мафија, а све са циљем њихове злоупотребе да руше правни систем инаставе дестабилизацију, и грешке које су урушиле државу нацију. 640

Овај терористички напад на Крсмановића је приказиван ганговима криминалаца у неформалним мафијама, полицији, судству, развшћеним, да се наслађују патњама онихкоје они погрешно виде као њихове смртне непријатеље, да се радују по девизи —да комшији цркне крава , да се стварају лоше процене, хаос и конфузија.

Инструментализација незналица се наставља. - - --

И З Ј А В А

Дата у Београду дана 1.01.1997.године. Ја доле потписана Десанка Митановски, са станому Вукасовићевој број 86, стан 9, број личне карте 004314364, рођена 1953.године, по занимању вероучитељ, сам комшиница господина Томислава Крсмановића, писца,. који станује на адреси Станка Пауновића број 70, међуспрат, стан број 3. 641

Дружимо се повремено , шетамо у оближњој шуми, и разговарамо о омиљеним библијским цитатима и темама. Дана 18.9.1997.године увече смо се нашли у

Томислављевом стану, он се баш вратио са страначке изборне промоције на ТВ, где је наступао као посланички кандидат његове политичке странке, Покрет за заштиту људских права, чији је он председник. Седели смо на каучу и гледали телевизијски програм, утом се око 20 часова и 30 минута зачуло тихо отварање врата стана .Томислав је устао и упутио се у мали ходник стана да види ко улази. Утом сам чула неке мушке гласове, али нејасне, јер сам гледала ТВ програм. Утишала сам ТВ и чула пригушене претеће гласове два

мушкарца, разабрала сам да му прете, и да спомињу да је наводно некога блатио на телевизији. Успаничена нисам смела да устанем и да видим о чему се ради. Затим су

гласови постали неразговетнији, схватила сам да су сва тројица ушли у купатило. Изненада

се зачуо јак прасак, као да се нешто срушило. У секунди се зачуо бат и отварање врата, која су била потом залупљена, посетиоци су брзо нестали. Из купатила и ходника се сав у крви која је лила из рана у пределу чела и лица, појавио се Томислав, саопштио ми је да су га

повредила два млађа мушкарца, и да су му претила због речи на ТВ то вече, на страначкој промоцији. Ову Изјаву дајем са пуном одговорношћу, као евентуални сведок на суду. У Београду 1.о1.1998.године Десанка Митановска. -

Април 2000.године. PROVALNA KRADJA PROSTORIJA- PRAVOSUDNI I POLICIJSKI ORGANIODBIJAJU DA POSTUPE PO ZAKONU.

Na dan 2 aprila Zdravkovic Dragana iz Beograda je provalio u nase podrumske prostorije u Visokog Stevana 11 u Beogradu kojom prilikom je odneo oko 2.000 knjiga u vrednosti od 20.000 DEM, rukopise dvadeset knjiga ciji je autor Tomislav Krsmanovic koje su bile spremne za stampu, i celokupnu nasa arhiva koja se nalazila u toj prostoriji, ukljucujuci i stotinak casopisa i

nasu visegodisnju prepisku. Uvidjaj su izvrsili milicioneri MUP-a Stari Grad , podneli smo krivicne prijave (Prvom opstinskom tuzilastvu u Beogradu i GSUP-u Beograd dana 6 aprila,

Mup- Stari grad, 6 aprila)i sudovima(Prvom opstinskom sudu u Beogradu Tuzbe za ometanje poseda i za povracaj imovine 6 aprila, i dopune 20 aprila, isto je uradio i Nole Lekaj, vlasnik stana) ,obratili smo se Ministru MUP-a Srbije i pojedinim drzavnim funkcionerima. MUP, Stari grad je ustanovio identitet pocinioca , radi se o Zdravkovicu Draganu zvanom Panteru rodjenom1961 godine koji se sada nalazi bespravno u nasim prostorijama, povrh svega u koje je usao nasilno i opljackao nasu arhivu i navedene predmete., i koji je svoje delo priznao.

Uprkos cinjenice da smo preduzeli sve pravne radnje, i da je policija otkrila identitet pocinioca koji se nalazi na pomenutoj adresi, uprkos njegovog priznanja da je nezakonito prisvojio nasu imovinu i bespravno koristi nas prostor, sud i MUP Stari grad nisu nista preduzeli evo vec dvadeset dana da okrivljeni odmah vrati imovinu i omoguci nam koriscenje naseg prostora.

Bjeletic, inspektor MUP-a Stari grad kaze da ne moze nista da preduzme bez naloga suda, a Gordana Calic zamenik javnog tuzioca Beograda kaze da je nemocna i da se treba obratiti Prvomopstinskom sudu sto smo ucinili. U isto vreme Zdravkovic nam preti i kaze da ga stite JUL i SRSnjihovi celnici. Organi vlasti bez ikakvog objasnjenja i reakcije sa njihove strane da sprece nasilnika i da preduzmu mere da se vrati nasa imovina, pokazuju na delu da podrzavaju ovu pljacku, tj. da ova pljacka ima politicku pozadinu. Iza ove provalne kradje se nalaze organi vlasti

,ocigledno je da to cine namerno sa ciljem da krse nasa prava i da manipulisu sa nasom arhivom usvrhe sejanja losih procena i proizvodnje laznih neprijatelja.i stvaranja haosa i pometnje. Ovo nijeprvi put da poredak poseze za nasom arhivom, mi imamo podatke na sigurnom mestu o vise slicnih kradja i otimacine nase arhive i dosijea o krsenjima prava hiljada gradjana. Oni koji ubijaju, pljackaju, kradu, krse zakon ne bivaju izvedeni pred lice pravde, a ako neko kaze istinu o tome biva po Zakonu o javnom informisanju brzometno drakonski kaznjen . A kada kriminalac koga podrzavaju Mirjana Markovic, Vojislav Seselj, Milan Milutinovic , Marjanovic i drugi slicni politicari koji su se obogatili u vreme rata, pljackaju nasu imovinu ne postoje ni sudovi ni policija. Pozivamo medija da sa nama porazgovaraju da iznesemo podatke o navedenim politicarima koji podrzavaju kriminalce i bave se kriminalnim radnjama. I koji za to treba da odgovaraju. za Pokret za zastitu ljudskih prava -

- PRVOM OPSTINSKOM JAVNOM TUZILASTVU U BEOGRADU

KRIVICNA PRIJAVA

Podnosilac Krivicne prijave: Tomislav Krsmanovic, iz Beograda, Stanka Punovica 70, st 3, 11090-Beograd

Okrivljeni:Dragan Pantic-zvani Panter, brez stalnog boravista ,ali privremeno nastanjen bespravno na adresi- Visokog Stevana 11 u Beogradu

Pravni titular na stanu na nevedenoj adresi u Visokog Stevana 11 je Nole Lekaj, radnik iz Beograda koji je moj dobar prijatelj i koji je uzeo na cuvanje u jednoj od prostorija moju licnu arhivu, knjige i moje licne predmete.oktobra prosle godine. U medjuvremenu pre jedno petnaestak dana u jednu od prostorija podrumskog stana se uselio bespravno i nasilno Okrivljeni sa jos jednim prijateljom. Nole Lekaj nije odmah prijavio ovaj nasilnicki akt iz straha od odmazde jer je prema dobijenim informacijama Okrviljeni narkoman, i mozda poseduje oruzje. Unedelju izmedju 17 i 18 casova okrivljeni je provalio u podrumske prostorije u Visokog Stevana 11 u Beogradu u kjojoj drzim moje stvari sto me je ovlastio Nole Lekaj, kojom prilikom je odnetooko 2.000 knjiga u vrednosti od 20.000 DEM, i celokupna arhiva koja se nalazila u toj prostoriji. Dokaz: Izjava svedoka Noleta Lekaja koji je video Okrivljenog kako iznosi navedene otudjene predmete i knjige. U utorak 4 aprila 2000 g, oko 16 casova su pozvani saradnici SUP- Opstine Stari Grad i dosla su dva milicionera koji su izvrsili uvidjaj i saslusali mene i Noleta Lekaja.

Zatekli su inkriminisanu prostoriju zakljucanu jer je Okrivljeni promenio bravu.

Prema podacima iz komsiluka ove dve osobe su podrzavale neke druge osobe koje su im dalepodatke o stanu i obezbedile im logisticku podrsku u ovoj provali.

Zahtevam od Prvog opstinskog javnog tuzilastva da preduzme NAJURGENTNIJE MERE da se Okrivljeni privede pravdi, da ODMAH vrati nezakonito prisvojenu moju imovinu. Napominjem da se radi o osobi koja je prema obavestenjima narkoman i koja moze otudjiti ili unistiti moju imovinu koja je od velike vrednosti te je zato potrebno ODMAH preduzeti potrebne mere da imovinu vrati neostecenu. I da mi se omoguci da mogu da koristim ovu prostoriju. Ovo utoliko pre, jer sam ja predsednik Pokreta za zastitu ljudskih prava i zato sto je Okrivljeni odneo arhivu nase stranke u kojoj se nalaze vrlo vazna dokumenta od neprocenjive materijalne i moralne vrednosti. Tako da ova provalna kradja ima svoju politicku dimenziju ili pozadinu, te utoliko pre treba ODMAH preduzeti mere da nam oduzeta imovina bude sto pre vracena. Protiv Okrivljenog cemo podneti i Tuzbu sudu kao i Tuzbu za ometanje poseda. u Beogradu 6.04.2000 godine Podnosilac Krivicne prijave

-Април 2000.године. Otimacina nase arhive-radi manipulacije policije

Otimacina nase arhive u kojoj se nalazi nekoliko hiljada dosijea osoba koje smo branili, i svi nasi arhivski podaci i zapisi, nasa prepiska, koji su navodno ukradeni od jednoga narkomana, su odneti u policiju i tamo se sada nalaze na razgledanju.

Na delu je zloupotreba i manipulacija nasih dokumenata, koji su sada proucavani od mladih i politicki nesazrelih policajaca, ili onih bez zdrave logike i povodljivih, da bi se tako stvarale lose procene i zavade, stvarali lazni neprijatelji i haos i konfuzija. Njima se zeli komunicirati kako je Pokret za zastitu ljudskih prava anti-drzavna organizacija, da je optuzivao drzavu za krsenja ljudskih prava, da je satanizovao, izazivao medjunarodnu zajednicu protiv nje, da je branio disidente druge nacionalnosti, da se radi o optuzujucoj dokumentacuiji koju treba zapleniti, itd. Mi stojimo na raspolaganju onima iz policije kojima se serviraju ovakvi "mudri" zakljucci od strane tajnih sluzbi da nas pozovu da kroz dijalog na osnovu cinjenica dodjemo do istine.

Proucavanje neke dokumentacije ili drustvene pojave, stranke, organizacije, pojedinca i td, zahteva objektivnost, sveobuhvatnost i kontinuelnost. Izvlacenje stvari iz konteksta, delimicna poznavanja, subjektivne interpretacije, nisu naucni metod, i mogu proci kod naivnih i politicki

neukih osoba. Radi se o pokusaju zloupotrebe i zaplene nase arhive da bi oni koji stoje iza toga imali jos jedan radni zadatak, dok ne izmisle neki drugi, da varaju naivne i seju lose procene i zavade. Nasa arhiva ne predstavlja nikakvu politicku opasnost, niti smo mi imali nameru da je koristimo da nekoga optuzujemo ili stavljamo na optuzenicku klupu. Pozivamo organe policije kod kojih se nalazi nasa arhiva, da ne nasedaju jeftinim prevarantima kojima je odzvonilo, i koje njihovi bosovi smenjuju, ili ce ih vrlo brzo smeniti, i da ako im nesto nije jasno da nas pozovu na razgovor. Зahtev-**6 април 2000.године. КРИВИЧНА ПРИЈАВА.у вези заплене архиве. -6 април 2000.године. ТУЖБА ЗА ПОВРАЋАЈ СТВАРИ. 6 април 2000.године. ТУЖБА ЗА ОМЕТАЊЕ ПОСЕДА. 20 април 2000.године. Нове тужбе. (Напомена: Заплењенаархива још нијев враћена до данашњих дана 2018.године).**

amo da nam ODMAH vrate arhivu.

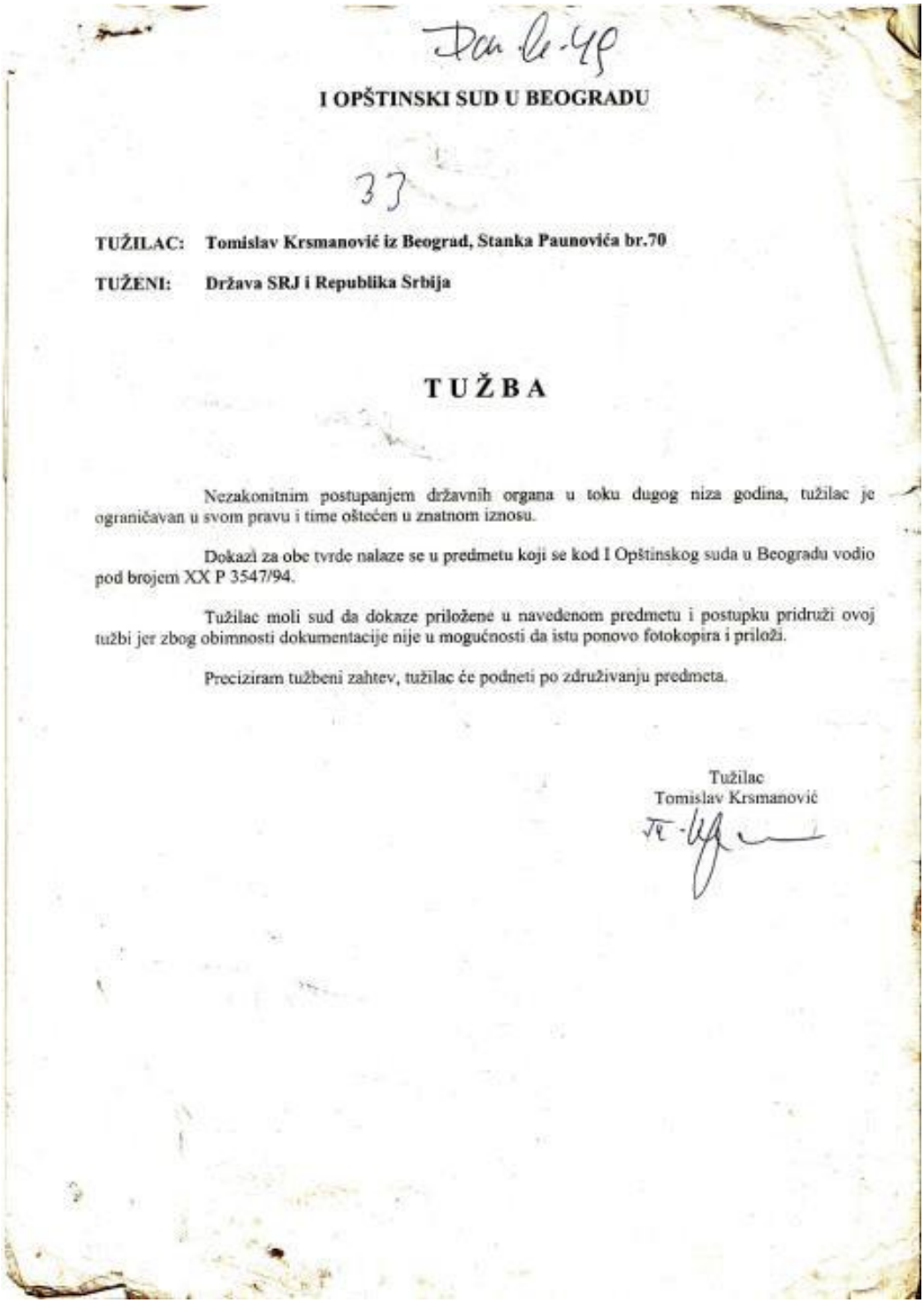

I OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU

37

TUŽILAC: **Tomislav Krsmanović iz Beograd, Stanka Paunovića br.70**

TUŽENI: **Država SRJ i Republika Srbija**

T U Ž B A

Nezakonitnim postupanjem državnih organa u toku dugog niza godina, tužilac je ograničavan u svom pravu i time oštećen u znatnom iznosu.

Dokazi za obe tvrde nalaze se u predmetu koji se kod I Opštinskog suda u Beogradu vodio pod brojem XX P 3547/94.

Tužilac moli sud da dokaze priložene u navedenom predmetu i postupku pridruži ovoj tužbi jer zbog obimnosti dokumentacije nije u mogućnosti da istu ponovo fotokopira i priloži.

Preciziram tužbeni zahtev, tužilac će podneti po združivanju predmeta.

Tužilac
Tomislav Krsmanović

Pdk. 4. 78

26

PRVOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU
Gradjanskom odeljenju

B e o g r a d

TUŽILAC: KRSMANOVIĆ TOMISLAV, predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, Stanka Paunovića 7o, stan. broj 3, Beograd-Rakovica

TUŽENICI: 1. REPUBLIKA SRBIJA, Beograd
2. SAVEZNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA koju zastupa Javni pravobranilac SR Jugoslavije

Predmet spora: naknada štete
Vrednost 16,000.000 ND(4,000.000 DEM

Pozivam se na Zahtev za naknadu štete koji sam podneo dana 14.3.1997 godine. Prilažem dokumenta u vezi napada koji je izvršen na mene u mome stanu dana 18.9.1997 godine kojom prilikom sam ozbiljno povredjen: Krivična prijava Drugom opštinskom javnom tužilaštvu od 2.12.1997 godine, i Krivična tužba Drugom opštinskom sudu u Beogradu od istoga datuma, sa kopijama svih dokumenata koji su na ove instance prosledjeni. Ja sam bio teže povredjen u mome stanu od strane dve nepoznate osobe, Hitna pomoć me je prebacila brzo u Urgentni centar i dala u nadležnost Neuro-hirurgu koji je odbio da me primi, uputio me je na snimanje rentgenom povrede, i dva puta je snimano ali navodno snimak nije uspeo. Zatim sam bio kod lekara u susednoj zgradi koji mi je zašio dve rane na licu. Taj isti lekar mi je kazao da će sve biti u redu ali još uvek stoji otok i leva obrva je niža, jedan deo čela oko leve obrve ne može da se pokreće. Organi policije uopšte nisu reagovali, niti pomenuta dva sudaka organa. Prilažem i saopštenje našeg Pokreta od 23.9.1997 godine.

Zahtevam od vas da najhitnije uzmete predmet u razmatranje i zakažete ročište o donesete pravičnu presudu. Ukoliko to ne uradite ovaj dosije će biti iznet u javnosti internacionalizovan vrlo brzo.

Očekujući da postupite po zakonu.

u Beogradu 5.1..1998 godine

Томислав Крсмановић
Tomislav Krsmanović

-8 јануар 2002.године. Први општински суд у Београду. (Tuzba za naknadu stete). 1217

- TUZILAC: TOMISLAV KRSMANOVIC iz Beograda , ul.Stanka Paunovica 70 TUZENI: 1. REPUBLIKA SRBIJA , Beograd 2. DRZAVA SRJ, Beograd **TUZBA** Radi:Naknade stete Vrednost: 120,000,000 din 4,000.000 DEM Svojom tuzbom od 25.5.1994 godine tuzilac je od tuzenih trazio naknadu stete pretrpljene usled nezakonitog i nepravilnog rada organa tuzenih , za sta su tuzeni odgovorni po ustavu i zakonu o osnovama sistema drzavne uprave. Kako je u to vreme postupak vodjen godinu i po dana ,a da nije izveden ni jedan predlozeni dokaz , niti druga predvidjena radnja u postupku zbog opstepoznatog odugovlacenja i nesavesnog rada i nefunkcionisanja sudstva, kao posledica prethodnog rezima, tuzilac je shvatio besmislenost vodjenja ovakvog postupka u takvim uslovima te se zbog mirovanja postupka ,resenjem toga suda od 29.9.1996 godine smatralo da je tuzba povucena. S,obzirom da je bilo zimenjeno stanje i zbog povratka vere tuzioca u savestan i zakonit rad novoizabranih drzavnih organa i sudstva, tuzilac ponovo podnosi ovu tuzbu 6.1.2001 godine, ali Prvi opstinski sud ponovo nastavlja da opstruira postupak po njoj i svojim nezakonitim Resenjem od 7.3.2001 godine odbacuje i ovu Tuzbu. Kako se u pomenutom predmetu toga suda arhiviranom prvo pod brojem XX.P.3457/94 a januara prosle godine pod brojem VII P.br.176/2001 nalazi celokupna dokumentacija koju je tuzilac podneo kao dokaz u prilog svojih navoda , to predlaze da se spisi toga predmeta zdruze ovoj tuzbi i po istoj zapocne postupak u najhitnijem roku. Obavestavam sud da je dokumentacija podneta Unesco-Paris, i Evropskom sudu, Haskom tribunalu i da ce sve sudije koje nisu postupale po zakonu biti

predmet odvojenog sudskog postupka i njihova imena ce biti predata nadleznim drzavnim organima i medijima.

u Beogradu, 8.1.2002 godine Tomislav Krsmanovic

--5 juli 2002 godine. PRVI OPSTINSKI SUD u BEOGRADU XXIV.br.1952/02

ЖАLBA OKRUZNOM SUDU U BEOGRADU

Povodom vaseg RESENJA od 10.04.2002 godine koje ste mi dostavili i koje je kucano na pisacoj masini koja je losa i tekst je necitak, ulazem ovu Zalbu. Vi tvrdite da ja nisam postupio po nalogu suda u ostavljenom roku po clanu 409 stav 4 u vezi clana 408 ZPP jer navodno nisam naveo cinjenice na kojima zasnivam moj zahtev, nisam dao dokaze. Vasa tvrdnja ne stoji. Vi ste i ranije odbacivali moj Ostetni zahtev sa slicnim obrazlozenjem. jos od 1994 godine sto stoji u mojoj arhivi. Umesto da kazete u cemu se sastoji navodni moj propust, jasno i konkretno, vi se pozivate na siroku i nedovoljno jasnu i preciznu zakonsku formulaciju, koja omogucava subjektivne i proizvoljne interpretacije i tvrdite da ja nisam dao jasne odgovore i dokaze. Cime krsite zakon i stitite one koji su u prethodnom periodu krsili prava gradjana i tako i vi nastavlja te da to cinite.. Zato cete snositi posledice. Moj slucaj se razmatra pred UNESCo, i drugim medjunarodnim forumima, a uskoro ce i pred Evropskim savetom. Ja cu ceo dosije sa imenima svih pravosudnih radnika i vasim, dostaviti nadleznim drzavnim organima u zemlji, i medjunarodnim forumima i traziti sankcije prema vama jer krsite zakon i stitite sudski kriminal. Zahtevam od vas pod pretnjom kaznenih mera da ODMAH uzmete u razmatranje moj Ostetni zahtev i donesete zakonitu odluku. Ocekujem d a ODMAH izvrsite moj zahtev.

- **2003.година. ПRVI OPSTINSKI SUD U BEOGRADU XXIV P.br.6888/02 Beograd**
Slobodana Penezica Krcuna 17 A DORADA TUZBE

Vec vise od deset godina vas sud odbija da uzme u razmatranje moj Ostetni zahtev pod razlicitim izgovorima koji nisu pravno osnovani. To cinite i sada. Ovako postupajuci vi nastavljate da kriste zakon, uprkos promena u drustvu, blokirate napredak i spas nacije Raspameceno sudstvo je instrumentalizovano od geo-politickog okruzenja da nastavi dalju destabilizaciju zemlje, haos , i slabljenje drzave i nacije. Sudstvo je snazno doprinelo da Srbi(i Crnogorci) budu najstariji i najbolesniji narod na svetu, za dvadeset godina ce biti manjina u svojoj zemlji, a za cetrdeset godina ce nestati ako se nista ne preduzme, a danas prosecan vek zivota tezi da bude ispod 40 godina(prema profesoru Pravnog fakulteta dr.Marku Mladenovicu). Balubizirane sudije su ovome snazno doprinele i one nastavljaju da budu grobari nase nacije. Zahtevam do vas da odmah uzmete u razmatranje moj ostetni zahtev, kako god bude uredjen vi cete naci izgovor da ga odbacite. Zato zahtevam od vas da me pozove vas pravnik i da sa mnom zajedno uradi. Spas nacije i svakoga od nas nije u sabotiranju drugih, nacije i drzave, nego u slozi, pomirenju, osvescenju i ispravljanju losih postupaka iz proslosti, sve drugacije vodi u ubrzano samounistenje. Raspamecene sudije koje misle da nastavljajuci da sude nepravicno tako cuvaju svoju vlast i privilegije, zloupotrebljava geo-politicko okruzenje, oni ne vide konce koji usmeravaju njihove lutkarske poteze i lose postupke, ne prepoznaju danajske poklone pune otrova(dalje privilegije) koji imaju za cilj da ih zaslepe i usmere pogresno a onda ce kasnije kada

uniste vecnu i njih iz sve snage udariti .Pogledajte oko vas, vase okruzenje(srodnike kolege, komsije, skolske drugove , kolege sa fakulteta, prijatelje i poznanike) videcete viziju kataklizme, bolestine, umiranja, udesi, socijalna patologija, droga, alkohol, incest, pedofilija, homoseksualnost, i td, itd. Srbi i Crnogorci ubrzano nestaju. Sudije su jedan od glavnih krivaca za to. Oni to jos ne vide jer ih lukavi zlocinci iz okruzenja zloupotrebljavaju. Dakle, pozovite me da mi vas pravnik to uradi zajedno sa mnom.

PRVI OPŠTINSKI SUD IV P.br. 7178/08

11 000 B e o g r a d

TUŢILAC: Krsmanović Tomislav iz Beograda, Stanka Paunovića br.70 TUŢENA
:REPUBLIKA SRBIJA, koju zastupa Republički javni pravobranilac

ODGOVOR NA PODNESAK REPUBLIČKOG JAVNOG PRAVOBRANIOCA , Broj:P-2081/08

od 31 oktobra 2008.godine.

Povodom ODGOVORA Republičkog javnog tuţioca na Tuţbu za naknadu štete koju je tuţena podnela ovome sudu , tuţioc osporava navode tuţene u celosti.

U vezi tvrdnje tuţene da ne postoji protivpravno postupanje tuţene Republike Srbije prema

tuţiocu, i da ne postoji njena odgovornost za eventualne materijalne i nematerijalne gubitke koje je tuţiocpretrpeo u označenom periodu, tuţioc osporava ove navode pozivajući se na Ustavnu povelju i meĐunarodno pravo, na pravni institut sukcesije, prema kome je današnja Republika Srbija po zakonu pravni naslednik prethodne drţave SRJ (a ova je naslednik SFRJ), te je ona naslednik obaveza prethodne drţave koje nastaju iz Tuţbe za naknadu štete. Tuţilac je decenijama trpeo nezasluţene političke progone i teške povrede njegovih prava, torture, koji su istinski zločini protiv čovečnosti, upravo od organa tadašnje drţave , kao ţrtva ondašnje flagrantne političke neravnopravnosti i progona ustavno garantovaneslobode izraţavanja.

DOKAZI i SVEDOCI : USTAV REPUBLIKE SRBIJE-Ustavna povelja, MeĐunarodne konvencije, TUŢBA IV P.broj7178/08 od stavke 1 do stavke 32.

Tuţioc osporava u celosti navode tuţene da su potraţivanja zastarela shodno članu 376 ZOOjer:

1. postoji kontinuitet činenja krivičnih dela u jednom paketu od 1975 godine do današnjih dana, jer prema Zakonu o obligacionim odnosima član 360 , stav 2, zastarelost nastupa kada protekne zakonom odreĐeno vreme u kome je poverilac mogao zahtevati ispunjenje OBAVEZA. Ovi rokovi nisu prošli, jer činjenja opisanih dela koja nanose štete Tuţiocu traju sve do današnjih dana. Da ovo vreme nije isteklo, vidi se iz Tuţioceve TUŢBE, u kojoj je naveo , tj detaljno opisao zašto traţi naknadu štete, te dao dokumentovane dokaze i naveo svedoke, predočio je da se radi o jednoj permanentnoj , vrlo metodično programiranoj i produţenoj seriji u jedinstvenom paketu krivičnih istovrsnih dela, koja traju od 1975 g. do danas, koja čine kompaktnu celinu; nepobitna je činjenica potkrepljena neoborivim dokazima i svedocima, da su ova istovrsna dela metodično koordinirana od istih ustanova, neretko od istih osoba, sluţbenika drţave Republike Srbije, sa umišljajem, zbog istih razloga, na istom prostoru; a koji označavaju grubu samovolju i kršenje prava Tuţioca.

Pored toga Tuţilac još jednom napominje da je u prošlom vremenu podnosio više sudskih zahtevaovim povodom, kao i Oštetni zahtev 1994 godine, bez ikakvog rezultata.

DOKAZI: ANNEXE ovog podneska u prilogu, stavka II, broj 1

2. Prema Članu 383 ZOO : ―Zastarevanje ne teče za sve vreme za koje poveriocu nije bilo moguće zbog nesavladivih prepreka da sudskim putem zahteva ispunjenje obaveze. MeĐunarodno

•

ANNEXE - ODGOVOR TUŽIOCA od 15.1.2009 godine NA PODNESAK REPUBLIČKOG JAVNOG PRAVOBRANIOCA ,

Broj:P-2081/08 od 31 oktobra 2008.godine –DOKAZI I SVEDOCI,POZIV NA DOKUMENTA

PRVI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU IV P.br. 7178/08

11 000 B e o g r a d

TUŢILAC: KRSMANOVIĆ TOMISLAV, iz Beograda, Stanka Paunovića br.70 TUŢENA :REPUBLIKA SRBIJA, koju zastupa Republički javni pravobranilac Tuţilac odgovor Tuţene osporava u celosti:

I. SUKCESIJA

Po osnovu meĉunarodnog prava koji se tice instituta sukcesije, kao i Ustavne povelje, današnja Republika Srbija je po zakonu pravni naslednik prethodne drţave SRJ (a ova jenaslednik SFRJ) , te je ona naslednik obaveza prethodne drţave koje nastaju iz Tuţbe zanaknadu štete.

Što se tiĉe tvrdnje da ne postoji protivpravno postupanje tuţene, u podnetoj

Tuţbi za naknadu štete su priloţeni dokazi i svedoci, da je tuţilac decenijama trpeo nezasluţene politiĉke progone i teške povrede njegovih prava, torture, koji su istinski zloĉini protiv covecnosti, upravo kao ţrtva ondašnje flagrantne politiĉke neravnopravnosti iprogona ustavno garantovane slobode izraţavanja. Što je bilo u suprotnosti sa Ustavom, zakonima i medjunarodnim obavezama ondašnje Jugoslavije.

Otuda postoji odgovornost današnje republike Srbije, jer je Tuzilac bio ţrtva

opisanih zloupotreba upravo od strane drţavnih organa ondašnje Jugoslavije. Drţava je poUstavu i zakonima garant poštovanja prava i sloboda graĊana, ustavnih jemstava ljudskih prava, i nezavisne sudske vlasti i povinovanja vlasti Ustavu i zakonu; Ustavom se jemĉe, i kao takva, neposredno se primenjuju ljudska prava zajemĉena opšteprihvaćenim pravilimameĊunarodnog prava. A što nije bio sluĉaj sa tuţilacom.Te je posledi̇ĉno drţava odgovornaza postupke svojih organa i za materijalne i nematerijalne gubitke koje je tuţilac pretrpeo u oznaĉenom periodu.

II. ZASTAREVANJE.

2322

-22 јануар 2009.године. Захвалност -Снежани Маловић, министру правде Србије.

Tomislav Krsmanovic 22 januar 2009 godine.
Stanka Paunovica 70, 11090-Beograd

Tel.3511829; Mob.tel. 64-3095176; Pokret@eunet.yu

Gospodin Miodrag MAJIC, PREDSEDNIK PRVOG OPSTINSKOG SUDA UBEOGRADU

Postovani gospodine Majicu,

Hvala na Vasoj poruci. Slobodan sam da Vas obavestim da je povodom moga zahteva za naknadu stete (IV.P.7178/08), odrzano rociste koje je bilo zakazano za 15.1.o.g. Ovo rociste se odvijalo kako treba, zakazan je dokazni postupak za 6 mart. Prethodni zahtev za ostetu koji je bio podnet jos 1994 godine, je bio razvlacen do nedavno (dorada tuzbe, itd, itd, uobicajeni postupci neosnovane eternalizacije sudskog postupka). Septembra prosle godinesam podneo novu TUZBU, doradjena je, odgovoreno je na dopis zastupnika Tuzene Zamenika javnog pravobranioca, sud je taj zahtev usvojio. Dakle, zakazan je dokazni postupak za 6 mart. Znaci, krenuo je najzad regularan tok sudjenja.

Imam 73 godine , zamolio bih Vas ovom prilikom, da u granicama Vasih ovlascenja i kompetencija, delujete da sud postupi pravicno i objektivno; da se postupak sto pre zavrsi.Prosek godina duzine zivota muskaraca u Srbiji je oko 73 godine, novo odugovlacenje bi znacilo ocekivanje moga bioloskog nestanka . Ja takvu providnu ujdurmu nikako necu dozvoliti, prevremenom sahranjivanju cu se suprostaviti svim legalnim sredstvima.

Znate dobro da su neki od onih koji su bili zrtve nezakonitih postupaka za vreme operacije SABLJA (ono sto su oni bili doziveli je krajnje bezazlena stvar, prema onme sta sam ja pretrpeo) , po najhitnijem postupku bili obesteceni, sa po nekoliko desetina hiljada eura. Amoj podnesak se razvlaci skoro dvadeset godina.

Zamolio bih Vas dakle : da u granicama Vasih ovlascenja i kompetencija, delujete da sud postupi pravicno i objektivno; da se postupak sto pre zavrsi; ja imam nameru da se kad otopli povucem urodni kraj (Ljubovija na Drini), da se tamo posvetim razvoju turizma, gde sam postigao zavidne rezultate; i da pisem knjige (koje nikome ne smetaju). Vreme je da zivim u miru. Ocekujem da u dokaznom postupku 6 marta stvar krene normalno, da se postupak najzad privodi kraju.

S'postovanjem
Tomislav
Krsmanovic

Tomislav Krsmanovic 22 januar 2009 godine.
Stanka Paunovica 70, 11090-Beograd

Tel.3511829; Mob.tel. 64-3095176;
Pokret@eunet.yu**Gospodja Snezana MALOVIC, MINISTAR MINISTARSTVO PRAVDE SRBIJE**

Postovana gospodjo Malovic,

Hvala na Vasoj prethodnoj podrsci. (Vas dopis od 3 jula 2007 g, i dopis Generalnog sekretarijata Predsednika Republike Srbije Ministarstvu pravde od 13 juna 2007 -Broj

071-00-1342/2003-02). Slobodan sam da Vas obavestim da je povodom moga zahteva za naknadu stete kod Prvog opstinskog suda u Beogradu (IV.P.7178/08), odrzano rociste, koje je bilo zakazano za 15.1.o.g. Ovo rociste se odvijalo kako treba, zakazan je dokazni postupak za 6 mart. Prethodni zahtev za ostetu koji je bio podnet jos 1994 godine, je bio razvlacen do nedavno (dorada tuzbe, itd, itd, uobicajeni postupci neosnovane eternalizacije sudskog postupka). Septembra prosle godine sam podneo novu TUZBU, doradjena je, odgovoreno je na dopis zastupnika Tuzene Zamenika javnog pravobranioca,sud je taj zahtev usvojio. Dakle, zakazan je dokazni postupak za 6 mart. Znaci, krenuo je najzad regularan tok sudjenja.

Imam 73 godine , zamolio bih Vas ovom prilikom, da u granicama Vasih ovlascenja i kompetencija, delujete da sud postupi pravicno i objektivno; da se postupak sto pre zavrsi.Prosek godina duzine zivota muskaraca u Srbiji je oko 73 godine, novo odugovlacenje bi znacilo ocekivanje moga bioloskog nestanka . Ja takvu providnu ujdurmu nikako necu dozvoliti, prevremenom sahranjivanju cu se suprostaviti svim legalnim sredstvima.

Znate dobro da su neki od onih koji su bili zrtve nezakonitih postupaka za vreme operacijeSABLJA (ono sto su oni bili doziveli je krajnje bezazlena stvar, prema onme sta sam ja pretrpeo) , po najhitnijem postupku bili obesteceni, sa po nekoliko desetina hiljada eura. Amoj podnesak se razvlaci skoro dvadeset godina.

Zamolio bih Vas dakle : da u granicama Vasih ovlascenja i kompetencija, delujete da sud postupi pravicno i objektivno; da se postupak sto pre zavrsi; ja imam nameru da se kad otopli povucem u rodni kraj (Ljubovija na Drini), da se tamo posvetim razvoju turizma, gde sam postigao zavidne rezultate; i da pisem knjige (koje nikome ne smetaju). Vreme je da zivim u miru. Ocekujem da u dokaznom postupku 6 marta stvar krene normalno, da se postupak najzad privodi kraju.

S'postovanjem
Tomislav
Krsmanovic

Krsmanovic. 2 mart 2009 godine

Tel.3511829; Mob.tel.064-3095176;
Pokret@eunet.yuLicni web-
www.tomislavkrsmanovic.com

Dozvolite da Vas obavestim da je u TUZBI za obestecenje (PRVI OPSTINSKISUD U BEOGRADU, IV P.br. 7178/08), zakazan najzad DOKAZNI POSTUPAK 6

MARTA 2009 GODINE u 9 casova i 40 minuta. Posle 15 godina odugovlacenja, sudje najzad poceo da dela legalno. Ispunjen sam nadom da ce pravda pobediti, i da ja necu biti prinudjen na nove vrlo energicne legalne akcije odbrane, kao nikad dosada, ukljucujuci STRAJK GLADJU, i tuzbe protiv svih pocinioca, javnost,medija, drzavni organi, NVO, itd, itd.

Molim Vas da izvrsite uvid u ovaj dopis, i da preduzmete mere u granicama Vasihkompetencija i ovlascenja, da se ovaj postupak STO PRE privede kraju, pre leta.

Predoĉavam da se postupak moţe drastiĉno skratiti, ubrzati, smanjiti troškovi, tesam stoga predlozio tuzenoj pravicno poravnanje, medijaciju. Obracam Vam sezahtevom da intervenisete u granicama Vasih ovlascenja, da sud ODMAH proverinavedene dokaze, saslusa navedene svedoke, i po potrebi i jos neke druge svedoke, ida pristupi proceni osnovanosti zahteva tuzioca, sto se tice visine pojedinih stavkiobestecenja, i da STO PRE donese pravicnu i zakonitu odluku.

Izjavljujem da nemam nameru da bilo koga tuzim, jedino zahtevam pravicno obestecenje, jer sam ceo zivot nevin bio zrtva teskih progona, kojom prilikom su minanete ogromne stete, zahtevani iznos je ustvari simbolican. Zelim da zivim u miru,da se bavim turizmom u rodnom kraju na Drini, i da pisem knjige-romane, kojenikome ne mogu naneti stete. Nemam nameru da ovaj postupak objavim u javnosti,ili da ga koristim u neke druge svrhe , (npr da dokazem da je u prethodnojJugoslavij pocinjen genocid nad Srbima, a, da je sud dajuci mi ostetu to potvrdio,itd-osteta mi se moze dati bez pozivanja na klauzulu genocid, zlocin protiv covecnosti, i sl. npr. referisuci se na NEPREMOSTIVU PREPREKU). Niti cu ovajdosije predoĉiti drugim potencijalnim zaliocima. Izjavljujem, sto se moze proveriti, da su moji prihodi niski, u obavezi sam da pomazem nezaposlenog sina, u dugovima , utuzen za neplacene komunalija, guran da prodam garsonjeru daisplatim dugove. Umesto da uzivam u plodovima svoga rada, nalazim se na ivicisocijale. A oni koji su me ceo zivot stetili, imaju velelepne vile, ili kuce, sto im je nagrada za rusenje Srbije. Neki su nedavno bili brzometno obesteceni sa po

nekoliko desetina hiljada eura, sto je Vama dobro poznato, za njima nanete stetekoje su u odnosu na stete nanete meni skoro zanemarljive.

PRVI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU IV P.br. 7178/08

11 000 B e o g r a d

TUŢILAC: KRSMANOVIĆ TOMISLAV, iz Beograda, Stanka Paunovića br.70

TUŢENA :REPUBLIKA SRBIJA, koju zastupa Republički javni pravobranilac

DOKAZNI POSTUPAK 6 MART 2009 GODINE.

Tuţilac u svemu ostaje na podnetoj Tuţbi od 20.10.2008 godine, kao i u podnesku od15.01.2009 godine povodom ODGOVORA NA TUŢBU tuţene od 31.10.2008 god.

Pre nego što priĉe izvoĉenju dokaza i predlogu svedoka, tuţilac predoĉava da se postupak moţe drastiĉno skratiti, ubrzati, smanjiti troškovi, te predlaţe tuţenoj praviĉno poravnanje, medijaciju. Tuţioc se obraća sudu zahtevom da proveri navedene dokaze, sasluša navedene svedoke, i po potrebi i još neke druge svedoke, ida pristupi proceni osnovanosti zahteva tuţioca, što se tiĉe visine pojedinih stavki obeštećenja, i da ŠTO PRE donese praviĉnu i zakonitu odluku. Tuţioc izjavljuje da nema nameru da bilo koga tuţi, jedino zahteva praviĉno obeštećenje, jer je ceo ţivot nevin bio ţrtva teških progona, kojom prilikom su mu nanete ogromne štete, zahtevani iznos je ustvari simboliĉan. Ţeli da ţivi u miru, da se bavi turizmom u rodnom kraju na Drini, i da piše knjige-romane, koje nikome ne mogu naneti štete. Tuţilac nema nameru da ovaj postupak objavi u javnosti, i da ga predoĉi drugim potencijalnim ţaliocima. Tuţilac izjavljuje, što se moţe proveriti, da su njegovi

prihodi niski, u obavezi je da pomaţe nezaposlenog sina, u dugovima je, utuţen zaneplaćenje komunalija, guran da proda garsonjeru da isplati dugove. Umesto da uţiva u plodovima svoga rada, nalazi se na ivici socijale. A oni koji su ga ceo ţivot štetili, imaju velelepne vile, ili kuće. Tuţilac izjavljuje, što se moţe proveriti, da su 1945 godine nove vlasti oduzele ocu njegove majke Vasiliju Popovića iz Bratunca- Srebrenica (kome je ubijeno 20 najbliţih od strane okupatora i saradnika, dvoje maljem u Jasenovcu 28 januara 1942 godine), imovinu koja danas vredi nekoliko miliona evra. Uprkos ovih nepobitnih ĉinjenca , tuţioc i njegovi najbliţi srodnici ţive danas u bedi.

Tuţilac izvodi konkretne DOKAZE i predlaţe SVEDOKE, i to :

Prvo, pod I, povodom tuţioĉevog podneska od 15.01.2009 godine na ODGOVOR NATUŢBU tuţene.

Drugo, pod II, u vezi , TUŢBE od 20.10.2008 godine.

I.Povodom tuţiočevog podneska od 15.01.2009 godine, na ODGOVOR NA TUŢBU tuţene.

PRVOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU IV P broj 7178/08

Tuţioc: Tomislav KrsmanovićTuţenik: Republika Srbija

Tuţioc se odaziva nalogu sudije datom na roĉištu odrţanom u prostorijama sudadana 6.03.2009 godine:

1. da sudu dostavi precizne podatke o dokazima i svedocima, sa taĉnim nazivima, adresama drţavnih i drugih ustanova, kao i taĉna imena i adrese svedoka.2.da locira stavke iznosa nastalih šteta po nosiocima. Tuţilac napominje da su ove kalkulacije pravljene u momentu predaje Tuţbe septembra 2008 godine, u zavisnosti od ondasnje vrednosti evra prema dinaru, te moli SUD da ovu ĉinjenicu uzme u obzir.

Tuţioc ponovo predlaţe TUŢENOJ medijaciju, PORAVNANJE.

1. PODACI O DOKAZIMA I SVEDOCIMA

Stavka 1-

Dokazi: -Dok.br.1-*Potvrda Psihijatrijske bolnice Beograd broj 15876 od 17.10.1978* **g. Ukoliko sud nepoklanja dovoljnu verodostojnost u izjavu tuţioca o abizivnom tretmanu u ovoj bolnici, izvršiti uvid**

u arhivu *PB '' Laza Lazarević'', Padinska Skela, b.b, ili Institut u Beogradu,*

Višegradska 26. **što se tiĉe uvida u arhivu Zavoda za mentalno zdravlje u Beogradu, smatram daje dovoljno dokaza dato u napred navedenim izvorima, ali ako sud smatra za shodno moţe se obrat iti i ovom izvoru (Liĉno smatram da to nije potrebno). Smatram da je dato dovoljno podataka, i da bi bilo gubljenje vremena obraćati se GSUP-u, jer je sve oĉigledno; ali ako sud smatra za shodno, moţe se obratiti u** *GSUP, ul. Despota Stefana broj 107, 11.000 Beograd.*

Kada se radi o dokazima da tuţioc pati od decenijske vrlo intenzine nesanice: *Dijagnoza DZ Savski*

venac Dok.br. 1A- **;***Uvid u arhivu DZ" Savski venac" u Lominoj ulici broj 39, 11.000-Beograd, u zdravstveni karton broj 4551.*

U vezi interniranja tuţioca za vreme Konferencije UNKTAD u Beogradu juna (pribliţno) 1983 godine u Psihijatrijsku bolnicu „'dr.V.Vujić", sada Inst itut za psihijatriju Klinickog centra Srbije u Beogradu, tuţioc se izvinjava što nema precizan datum i Otpusnu listu jer nije ništa dobio,

DOKAZI: Uvid u *arhivu ove bolnice , svedok dr.Čedomir Hajduković, psihijatar.*
Smatram u vezi *Izveštaja VMA, Psihijatrijsko odeljenje dana 24.10.1977 godine iMišljenja Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982 godine,* **da su ova dva dokumenta dovoljna,**

Tomislav Krsmanović 6 april 2009 godine.

Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, Tel.3511829;

Mob.tel. 64-3095176; Pokret@eunet.yu; Liĉni web-www.tomislavkrsmanovic.com

Gospoća Sneţana MALOVIĆ,
MINISTARMINISTARSTVO PRAVDE
SRBIJE

Poštovana gospoćo Malović,

Pozivam se na moju poslednju poruku od 26 marta ove godine, kao i na dopise od22.1.2009 godine, pozivam ce na Vaš dopis od 3 jula 2007 g, i dopis Generalnog sekretarijata Predsednika Republike Srbije Ministarstvu pravde od 13 juna 2007 - Broj 071-00-1342/2003-02 za 23 april..

Što se tiĉe ovog OŠTETNOG ZAHTEVA , koji vodim pred Prvim opštinskim

sudom u Beogradu-IV.P.7178/0, na poslednjem roĉištu od 6 marta 2009 godine sampredloţio Tuţenoj RS PORAVNANJE (sledeće roĉište je zakazano za 23 april), sa ciljem da se postupak ubrza, smanje troskovi i uštede vreme i energija sudskih poslenika.(REPUBLIKA SRBIJA, REPUBLIĈKO JAVNO PRAVOBRANILAŠTVO (Broj: P-2081/08)

Naţalost, RJP je odbilo moj predlog poravnjanja. Oĉigledno nastavlja se strategija odugovlaĉenja. Napominjem da se moj podnesak razvlaĉi 15 godina (napominjem da zastupnik Tuţene nije došla na prethodna dva roĉišta), imam 73 godine, prosek duţine ţivota muškaraca u Srbiji je oko 73 godine, novo odugovlaĉenje bi znaĉilo oĉekivanje moga biološkog nestanka. Ja takvu providnu ujdurmu nikako neću dozvoliti, prevremenom sahranjivanju ću se suprotstaviti svim legalnim sredstvima. Znate dobro da su neki od onih koji su bili ţrtve nezakonitih postupaka za vreme operacije SABLJA (ono što su oni bili doţiveli je krajnje bezazlena stvar prema onome šta sam ja pretrpeo) , po najhitnijem postupku bili obeštećeni, sa po nekolikodesetina hiljada eura. A ovaj postupak traje 15 godina. Povrh svega ja sam

penzioner skromnih primanja , izdrţavam nezaposlenog sina, u dugovima sam, moraću ukoliko ne obezbedim sredstva da prodam stan da platim dugove. U ovakvoj sam situaciji sam iskljuĉivo zbog toga jer sam decenijama bio onemogućavan i orobljavan, što se jasno vidi iz Oštetnog zahteva. Da nije bilo obespravljenosti ja bih sada mirno uţivao plodove svoga rada, vaţim za sposobnogi uspešnog ĉoveka. Komunistiĉke vlasti su ocu moje pokojne majke Zore, Vasiliju Popoviću, imućnom trgovcu iz Bratunca-Srebrenice, oduzele nezakonito 1945 , i kasnije, imovinu koja sada vredi nekoliko miliona evra. Povrh svega za vreme II Svetskog rata su ustaše ubile u Srebrenici 22 srodnika moje majke, dvoje maljem u Jasenovcu (njenog brata i ujaka).Onda je došlo nekoliko decenija podmuklog mirnodopskog istrebljivanja Srba. Uprkos ovih nepobitnih ĉinjenica ja ţivim u bedi. A oni koji su me decenijama progonili su bogataši, bogatstvo su stekli na nezakonit

Tomislav Krsmanović 6 april 2009 godine.

Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, Tel.3511829;

Mob.tel. 64-3095176; Pokret@eunet.yu; Liĉni web-www.tomislavkrsmanovic.com

Gospoĉa Helena Surlić, Nadzor rada sudovaMNISTARSTVO PRAVDE SRBIJE

Poštovana gospoĉo Surlić,

Pozivam se na moju poslednju poruku od 26 marta ove godine, kao i na ranije dopise ovimpovodom.

Što se tiĉe ovog OŠTETNOG ZAHTEVA , koji vodim pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu-IV.P.7178/0, na poslednjem roĉištu od 6 marta 2009 godine sam predloţio TuţenojRS PORAVNANJE (sledeće roĉište je zakazano za 23 april), sa ciljem da se postupak ubrza, smanje troskovi i uštede vreme i energija sudskih poslenika.(REPUBLIKA SRBIJA, REPUBLIĈKO JAVNO PRAVOBRANILAŠTVO Broj: P-2081/08)

Naţalost, RJP je odbilo moj predlog poravnanja. Oĉigledno nastavlja se strategija odugovlaĉenja. Napominjem da se moj podnesak razvlaĉi 15 godina (predoĉavam da zastupnik Tuţene nije došla na prethodna dva roĉišta), imam 73 godine, prosek duţine ţivotamuškaraca u Srbiji je oko 73 godine, novo odugovlaĉenje bi znaĉilo oĉekivanje moga biološkog nestanka. Ja takvu providnu ujdurmu nikako neću dozvoliti, prevremenom sahranjivanju ću se suprotstaviti svim legalnim sredstvima. Znate dobro da su neki od onihkoji su bili ţrtve nezakonitih postupaka za vreme operacije SABLJA (ono što su oni bili doţiveli je krajnje bezazlena stvar prema onome šta sam ja pretrpeo) , po najhitnijem

postupku bili obeštećeni, sa po nekoliko desetina hiljada eura. A ovaj postupak traje 15 godina. Povrh svega ja sam penzioner skromnih primanja , izdrţavam nezaposlenog sina, u dugovima sam, moraću ukoliko ne obezbedim sredstva da prodam stan da platim dugove. Uovakvoj sam situaciji sam isključivo zbog toga jer sam decenijama bio onemogućavan i orobljavan, što se jasno vidi iz Oštetnog zahteva. Da nije bilo obespravljenosti ja bih sada mirno uţivao plodove svoga rada, vaţim za sposobnog i uspešnog čoveka. Komunističke vlasti su ocu moje pokojne majke Zore, Vasiliju Popoviću, imućnom trgovcu iz Bratunca- Srebrenice, oduzele nezakonito 1945 , i kasnije, imovinu koja sada vredi nekoliko miliona evra. Uprkos ovih nepobitnih činjenica ja ţivim u bedi. A oni koji su me decenijama progonilisu bogataši, bogatstvo su stekli na nezakonit način.

Zamolio bih Vas dakle : da u granicama Vaših zakonskih ovlašćenja i kompetencija, delujete da sud postupi pravično i objektivno; da se postupak *što pre* završi. Da li se moţe u okviruzakonskih propisa uticati sa Vaše strane na RJP da preispita ovu odluku? Spreman sam da ŠTO PRE zajedno nađemo pravično i zakonito rešenje zasnovano na činjenicama i

ustupcima. Ukoliko pravosudni organi nastave strategiju odugovlačenja, moj odgovor će bitiBORBA kao nikad ranije, uključujući VRLO BRZO tuţbe protiv svih onih koji su me

-6 април 2009.Јордан Живановић, саветник председника републике Бориса Тадића.

Tomislav Krsmanović 6 april 2009 godine.
Predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava
Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd,
Tel.3511829;Mob.tel. 64-3095176;
Pokret@eunet.yu;

Lični web-www.tomislavkrsmanovic.com

Gospodin MIRKO CVETKOVIĆ, Predsednik Vlade Srbije

Poštovani gospodine CVETKOVIĆU,

Dozvolite da izrazim zahvalnost Vladi Srbije za ranije iskazane podrške u granicama vaših mogućnosti. Slobodan sam da Vas potsetim na moje kontakte sa ranijim predsednikom gospodinom Rudićem Dragićem. Ujedno ovu priliku koristim da iskaţem priznanje Vladi za rad u krajnje teškim i sloţenim okolnostima (što naţalost većina građana ne procenjuje objektivno, što je vrlo ţalosna činjenica bremenita negativnim posledicama-zvanična vlast jepatriotska ali su njene mogućnosti ograničene vrlo brojnim objektivnm okolnostima van njenog domašaja)

Molim Vas za podršku u granicama vaših zakonskih ovlašćenja i mogućnosti, što se tiče OŠTETNOG ZAHTEVA , koji vodim pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu-

IV.P.7178/0, zbog teških progona kojima sam bio izloţen decenijama, za šta postoje brojni svedoci i neoborivi dokazi, postupak traje već 15 godina, na poslednjem ročištu od 6 marta2009 godine sam predloţio Tuţenoj RS PORAVNANJE (sledeće ročište je zakazano za 23 april), sa ciljem da se postupak ubrza, smanje troskovi i uštede vreme i energija sudskih poslenika.(REPUBLIKA SRBIJA, REPUBLIČKO JAVNO

PRAVOBRANILAŠTVO Broj: P-2081/08)

Naţalost, RJP je odbilo moj predlog poravnanja. Očigledno nastavlja se strategija odugovlačenja. Napominjem da se moj podnesak razvlači 15 godina (predočavam da zastupnik Tuţene nije došla na prethodna dva ročišta), imam 73 godine, prosek duţine ţivotamuškaraca u Srbiji je oko 73 godine, novo odugovlačenje bi značilo očekivanje moga biološkog nestanka. Ja takvu providnu ujdurmu nikako neću dozvoliti, prevremenom sahranjivanju ću se suprotstaviti svim legalnim sredstvima. Znate dobro da su neki od onih koji su bili ţrtve nezakonitih postupaka za vreme operacije SABLJA (ono što su oni bili

doţiveli je krajnje bezazlena stvar prema onome šta sam ja pretrpeo) , po najhitnijem postupku bili obeštećeni, sa po nekoliko desetina hiljada eura. A ovaj postupak traje 15 godina. Povrh svega ja sam penzioner skromnih primanja , izdrţavam nezaposlenog sina, u dugovima sam, moraću ukoliko ne obezbedim sredstva da prodam stan da platim dugove. Uovakvoj sam situaciji sam isključivo zbog toga jer sam decenijama bio onemogućavan i orobljavan, što se jasno vidi iz Oštetnog zahteva. Da nije bilo obespravljenosti ja bih sada mirno uţivao plodove svoga rada, vaţim za sposobnog i uspešnog čoveka. Komunističke vlasti su ocu moje pokojne majke Zore, Vasiliju Popoviću, imućnom trgovcu iz Bratunca- Srebrenice, oduzele nezakonito 1945 , i kasnije, imovinu koja sada vredi nekoliko miliona

.

Tomislav Krsmanović 6 april 2009 godine.

Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, Tel.3511829;

Mob.tel. 64-3095176; Pokret@eunet.yu; Lični web-www.tomislavkrsmanovic.com**Gospodin Jordan Ţivanović, SAVETNIK PREDSEDNIKA REPUBLIKE KABINET PREDSEDNIKA REPUBLIKE**

Poštovani gospodine Ţivanoviću,

Dozvolite da Vam izrazim zahvalnost za ranije iskazane podrške u granicama vaših mogućnosti. Slobodan sam da Vas potsetim na dopis Generalnog sekretarijata PredsednikaRepublike Srbije Ministarstvu pravde od 13 juna 2007 -Broj 071-00-1342/2003-02. u vezi moga OŠTETNOG ZAHTEVA, današnjem ministru pravde gospoĉi Sneţani Malović.

Ujedno ovu priliku koristim da iskaţem priznanje Predsedništvu Srbijer za rad u krajnje teškim i sloţenim okolnostima (što naţalost većina graĉana ne procenjuje objektivno, što jevrlo ţalosna činjenica bremenita negativnim posledicama-zvanična vlast je patriotska ali su njene mogućnosti ograničene vrlo brojnim objektivnm okolnostima van njenog domašaja). Što se tiče ovog OŠTETNOG ZAHTEVA , koji vodim pred Prvim opštinskim sudom u

Beogradu-IV.P.7178/0, zbog teških progona kojima sam bio izloţen decenijama, za šta postojebrojni svedoci i neoborivi dokazi, postupak traje već 15 godina, na poslednjem roĉištu od 6 marta 2009 godine sam predloţio Tuţenoj RS PORAVNANJE (sledeće roĉište je zakazano za 23 april), sa ciljem da se postupak ubrza, smanje troskovi i uštede vreme i energija sudskih poslenika.(REPUBLIKA SRBIJA, REPUBLIĈKO JAVNO

PRAVOBRANILAŠTVO Broj: P-2081/08)

Naţalost, RJP je odbilo moj predlog poravnanja. Oĉigledno nastavlja se strategija odugovlaĉenja. Napominjem da se moj podnesak razvlaĉi 15 godina (predoĉavam da zastupnik Tuţene nije došla na prethodna dva roĉišta), imam 73 godine, prosek duţine ţivota muškaraca u Srbiji je oko 73 godine, novo odugovlaĉenje bi znaĉilo oĉekivanje moga biološkog nestanka. Ja takvu providnu ujdurmu nikako neću dozvoliti, prevremenom sahranjivanju ću se suprotstaviti svim legalnim sredstvima. Znate dobro da su neki od onih koji su bili ţrtve nezakonitih postupaka za vreme operacije SABLJA (ono što su oni bili doţiveli je krajnje bezazlena stvar prema onome šta sam ja pretrpeo) , po najhitnijem postupku bili obeštećeni, sa po nekoliko desetina hiljada eura. A ovaj postupak traje 15 godina. Povrh svega ja sam penzioner skromnih primanja , izdrţavam nezaposlenog sina, u dugovima sam, moraću ukoliko ne obezbedim sredstva da prodam stan da platim dugove. Uovakvoj sam situaciji sam isključivo zbog toga jer sam decenijama bio onemogućavan i

orobljavan, što se jasno vidi iz Oštetnog zahteva. Da nije bilo obespravljenosti ja bih sada mirno uţivao plodove svoga rada, vaţim za sposobnog i uspešnog ĉoveka. Komunistiĉke vlasti su ocu moje pokojne majke Zore, Vasiliju Popoviću, imućnom trgovcu iz Bratunca- Srebrenice, oduzele nezakonito 1945 , i kasnije, imovinu koja sada vredi nekoliko miliona evra. Uprkos ovih nepobitnih ĉinjenica ja ţivim u bedi. A oni koji su me decenijama progonilisu bogataši, bogatstvo su stekli na nezakonit naĉin

IV.P.br.7178/08

PRVI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU

TUŢILAC: Krsmanović Tomislav iz Beograda, ul. Stanka Paunovića br.70; TUŢENA: Republika Srbija, koju zastupa Republiĉki javni pravobranilac.PRIPREMNI PODNESAK TUŢIOCA

Ostajući u svemu pri tuţbi i preciziranom tuţbenom zahtevu od 20.10.2008.g, kao i svim dosadašnjim navodima priloţenim i predloţenim svedocima, dokazima i reĉi sa roĉišta, tuţilac ovim podneskom u cilju racionalizacije i efikasnosti postupka, predlaţe da sud u dopunu dokaznogpostupka sada izvede sledeće dokaze:

- **Saslušasnje svedoka Aleksandre Pešić Krsmanović, koju pozvati na adresu Beograd ul. Teodosijeva br.1, a na okolnosti nastanka i trajanja štete, prouzrokovane radnjama tuţene, odnosno radnjama lica za koje jeona odogovorna po Zakonu, kao i na okolnost inteziteta i trajanja štetneposledice koju su oni izazvali. Posebno treba imati u vidu ĉinjenicu da jetuţba zasnovana na povredi osnovnih ljudskih i gradjanskih sloboda i prava svakog ĉoveka, i to zloupotrebom psihijatrije u politiĉke svrhe, te svedoka treba ispitati na okolnosti vremena i trajanja torture i progona, kao i na okolnosti ko je zbog ĉega i kako vršio pritisak na nju da se razvede od tuţioca, kao i na okolnosti raspodele imovine nakon razvoda,odnosno odredjivanja nosioca stanarskog prava na stanu, koji je bio tuţioĉev. Posebno vaţne su okolnosti njenog saznanja za t.z.v. tuţioĉevu bolest i progone i torture kojima je tuţilac bio izloţenu FGP Rekord Rakovica.**
- **uvid u arhivu FGP Rekord, Patrijarha Dimitrija broj 3 (Mihajla Bogićevića br.6), Rakovica, Beograd, ukljucujući i Dopis a GSUP Beograda VI OdeljenjeUZSK br.156 od 28.4.1977 g .**

- **Saslušanje u svojstvu svedoka Noleta Lekaja iz Beograda, ul. VisokogStevana br.11 na okolnosti, zaplene arhive tuţioca i okolnosti ugroţavanja liĉne sigurnosti tuţioca primanjem ozbiljnih pretnji smrćutuţioca, uĉinjenih od aprila 2000.g. koje su uĉinjene od Dragana**

PRVOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU IV P broj 7178/08

Tuţioc: Tomislav KrsmanovićTuţenik: Republika Srbija

Tuţioc se odaziva nalogu sudije datom na roĉištu odrţanom u prostorijama sudadana 6.03.2009 godine:

1.da sudu dostavi precizne podatke o dokazima i svedocima, sa taĉnim nazivima, adresama drţavnih i drugih ustanova, kao i taĉna imena i adrese svedoka.2.da locira stavke iznosa nastalih šteta po nosiocima. Tuţilac napominje da su ove kalkulacije pravljene u momentu predaje Tuţbe septembra 2008 godine, u zavisnosti od ondasnje vrednosti evra prema dinaru, te moli SUD da ovu ĉinjenicu uzme u obzir.

Tuţioc ponovo predlaţe TUŢENOJ medijaciju, PORAVNANJE.

1. PODACI O DOKAZIMA I SVEDOCIMA

Stavka 1-

Dokazi: -Dok.br.1-*Potvrda Psihijatrijske bolnice Beograd broj 15876 od 17.10.1978* **g. Ukoliko sud nepoklanja dovoljnu verodostojnost u izjavu tuţioca o abizivnom tretmanu u ovoj bolnici, izvršiti uvid**

u arhivu *PB '' Laza Lazarević'', Padinska Skela, b.b, ili Institut u Beogradu,*

Višegradska 26. **što se tiče uvida u arhivu Zavoda za mentalno zdravlje u Beogradu, smatram daje dovoljno dokaza dato u napred navedenim izvorima, ali ako sud smatra za shodno moţe se obrat iti i ovom izvoru (Liĉno smatram da to nije potrebno). Smatram da je dato dovoljno podataka, i da bi bilo gubljenje vremena obraćati se GSUP-u, jer je sve oĉigledno; ali ako sud smatra za shodno, moţe se obratiti u** *GSUP, ul. Despota Stefana broj 107, 11.000 Beograd.*

Kada se radi o dokazima da tuţioc pati od decenijske vrlo intenzine nesanice: *Dijagnoza DZ Savski*

venac Dok.br. 1A- ;Uvid u arhivu DZ" Savski venac" u Lominoj ulici broj 39, 11.000-Beograd, u zdravstveni karton broj 4551.

U vezi interniranja tuţioca za vreme Konferencije UNKTAD u Beogradu juna (pribliţno) 1983 godine u Psihijatrijsku bolnicu _'dr.V.Vujić'', sada Inst itut za psihijatriju Klinickog centra Srbije u Beogradu, tuţioc se izvinjava što nema precizan datum i Otpusnu listu jer nije ništa dobio,

DOKAZI: Uvid u *arhivu ove bolnice , svedok dr.Čedomir Hajduković, psihijatar.* **Smatram u vezi** *Izveštaja VMA, Psihijatrijsko odeljenje dana 24.10.1977 godine iMišljenja Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982 godine,* **da su ova dva dokumenta dovoljna, te da**

Tomislav Krsmanović 2 april 2009 godine.
Predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava,

Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, Tel.3511829; Mob.tel. 64-3095176;Pokret@eunet.yu

Liĉni web-www.tomislavkrsmanovic.com

Gospodin Slobodan Radovanović, Republiĉki javni pravobraniocREPUBLIKA SRBIJA, REPUBLIĈKO JAVNO

PRAVOBRANILAŠTVO

Broj: P-2008/08, Beograd, Nemanjina 26

Poštovani gospodine Radovanoviću,

Pozivam se na moj dopis REPUBLIĈKOM JAVNOM PRAVOBRANILAŠTVU od 31.3.2009 godine, u vezi OŠTETNOG ZAHTEVA, (IV.P.7178/08), koji se vodi pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu, Tuţenu Republiku Srbiju zastupa Zamenik Republiĉkog javnog tuţioca gospoĉa Savka Mangović.(Broj: P-2008/08). Pre negošto date bilo kakav nastavak ovome dopisu, molim pogledajte moju poruku od 31marta o.g.. Na poslednjem roĉištu 6 marta ove godine sam predloţio

PORAVNANJE. Sledeće roĉište je zakazano za 23 april o.g.

U vezi ovoga Vas molim da u okviru Vaših ovlašćenja, kompetencija i zakonskihpropisa, mi odobrite ŠTO PRE susret sa nekim od Vaših saradnika, da tako tragamo za praviĉnim i zakonitim rešenjem u obostranom interesu, ĉime ćemo uštedeti vreme, energiju , i smanjiti sudske troškove. Oĉekujući Vaš odgovor.

Do tada
s'poštovanjem
Tomislav Krsmanov

Tomislav Krsmanović 3 april 2009 godine.
Predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava,

Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, Tel.3511829; Mob.tel. 64-3095176;Pokret@eunet.yu

Liĉni web-www.tomislavkrsmanovic.com

GospoĊa Vera Krdţić, REPUBLIKA SRBIJA, REPUBLIĈKO JAVNOPRAVOBRANILAŠTVO (Broj: P-2081/08)
11.000,Beograd,

Nemanjina 22-26

Predmet: Vaš dopis Prvom opštinskom sudu od 23 marta 2009 godine, IV –P.br.7178/08

Poštovana gospoĊo Krdţić,

Obraćam Vam se povodom ovog Vašeg dopisa Prvom opštinskom sudu, te shodnosugestijama Republiĉkog javnog pravobranilaštva (email poruke od 2 i 3 aprila o.g, poslate sa email adrese rjtdz).

Sa ţaljenjem sam saznao odluku Republiĉkog javnog pravobranioca da odbije moj predlog posredovanja-medijacije. Budući da se radi o periodu od preko 30 godina u kome su drastiĉno kršena moja prava, dosije je vrlo voluminozan, sa stotinama dokumenata, i brojnim svedocima, na poslednjem roĉištu 6 marta ove godine sam predloţio *PORAVNANJE, sa ciljem da se postupak ubrza, smanje troskovi i uštedevreme i energija sudskih poslenika*.

Napominjem da se moj podnesak razvlaĉi 15 godina (napominjem da zastupnikTuţene nije došla na prethodna dva roĉišta), imam 73 godine, prosek duţine ţivotamuškaraca u Srbiji je oko 73 godine, novo odugovlaĉenje bi znaĉilo oĉekivanje moga biološkog nestanka. Ja takvu providnu ujdurmu nikako neću dozvoliti, prevremenom sahranjivanju ću se suprotstaviti svim legalnim sredstvima. Znate dobro da su neki od onih koji su bili ţrtve nezakonitih postupaka za vreme operacije SABLJA (ono što su oni bili doţiveli je krajnje bezazlena stvar prema

onome šta sam ja pretrpeo) , po najhitnijem postupku bili obeštećeni, sa po nekolikodesetina hiljada eura. A ovaj postupak traje 15 godina. Povrh svega ja sam

penzioner skromnih primanja , izdrţavam nezaposlenog sina, u dugovima sam, moraću ukoliko ne obezbedim sredstva da prodam stan da platim dugove. U ovakvoj sam situaciji sam iskljuĉivo zbog toga jer sam decenijama bio onemogućavan i orobljavan, što se jasno vidi iz Oštetnog zahteva. Da nije bilo obespravljenosti ja bih sada mirno uţivao plodove svoga rada, vaţim za sposobnog

i uspešnog ĉoveka. Komunistiĉke vlasti su ocu moje pokojne majke Zore, Vasiliju Popoviću, imućnom trgovcu iz Bratunca-Srebrenice, oduzele nezakonito 1945 , i kasnije, imovinu koja sada vredi nekoliko miliona evra. Povrh svega za vreme II Svetskog rata su ustaše ubile u Srebrenici 22 srodnika moje majke, dvoje maljem u

PRVI OPŠTINSKI SUD IV P.br. 7178/08

11 000 B e o g r a d

TUŢILAC: Krsmanović Tomislav iz Beograda, Stanka Paunovića br.70
TUŢENA :REPUBLIKA SRBIJA, koju zastupa Republiĉki javni pravobranilac

Molim SUD da uzme u obzir moje podneske zasnovane na zakonu u vezi moga predloga za veštaka dr.Stevana Petrovića, umesto Z.Đurića, da on ujedno veštaĉi nesamo strah, nego i druge nematerijalne srodne štete, (duševni bol, patnju, umanjenje ţivotne radosti, fiziĉki bol, umanjenje radne sposobnosti). I da se uporedo veštaĉe i materijalne štete. Uplatio sam 10.000 dinara za veštaĉenje, dostavio sudu blagovremeno navedene postupke.

Ĉime bi se ubrzao postupak koji traje od 1994 godine, uĉinio ekonomiĉnijim, jer sam ja siromašan penzioner, ne mogu da plaćam nepotrebna veštaĉenja, koja se mogu uraditi mnogo brţe. Oćekujem od suda da usvoji moje zahteve, da dostavi dopis dr.Petroviću za veštaĉenje, da mu isti blagovremeno obavi, da se sve razreši na roĉištu 5 novembra.Te da se ceo postupak završi do proleća sledeće godine. U suprotom, bilo bi oĉigledno da sud nastavlja decenijsko odugovlaĉenje. Za mene jeto neprihvatljivo.

Upućujem sud u manipulacije mafijaša psihopata, koji moju opravdanu borbu protiv onih koji su me tiranisali ceo ţivot, kao i većinu naših graĊana, pokušavaju naivnima da poture kao aktivnosti osobe koja uznemirava javnost, ili je opsednuta sumanutom idejom proganjanja. Obaveštavam sud da se ja od 2004 godine bavim razvojem turizma u rodnom kraju, skoro potpuno sam redukovao moje politiĉke aktivnosti. Upravo to smeta asocijalnim saboterima, oni ne ţele mene kao apolitiĉnuosobu, ja im trebam kao neprijatelj, da pomoću mene obmanjuju neupucene. Jer dok sam ja skoro sasvim prestao da se bavim politikom, oni su maksimalno pojaĉalipresije. A onda posle priĉaju‘‘ uznemirava javnost‘‘.ukolik sud donese ŠTO PRE praviĉnu odluku, ja se povlaĉm u rodni kraj na Drinu, gde ću se bavii turizmom, i biti veći deo godine.

Nas ţele da unište iznutra. Pobedimo dušmane koji nas zavaĊaju i rovare iznutra.Uzdam se u Rusiju naš spas, i u veĉiti Jerusalim. U nadi da će sud postupiti po zakonu.

U Beogradu 26.10.2009 god ine. Tomislav Krsmanović

GOSPODINU MIODRAGU MAJICU

PREDSEDNIKU PRVOG OPŠTINSKOG SUDA

IV P.br. 7178/08

Postovani gospodine Majicu,

Bio sam slobodan da Vas drzim u toku obnovljenog postupka u vezi obestecenja, koji traje sa prekidima , obnavljanjima, od 1994 godine, kojom prilikom sam Vas obavestio o nezakonitim postupcima koji su doveli do necuvenog razvlacenja od evoskoro petnaestak godina.

Predmetni sudija Milosevic je vrlo kompetentan sudija, korektno se odnosi, postupak je krenuo po prvi put na pravi nacin. Ali sam slobodan da Vas obavestimda postoji mogucnost ponovnog razvlacenja.

Sledece rociste je zakazano za 5 novembar. Naime, sudija je predlozila za vestaka Zorana Djurica, ja sam prihvatio, ali sam kasnije blagovremeno saznao da sam sa njim u sporu, i sa ustanovama u kojima je zaposlen, te sam shodno zakonu predlozio drugog vestaka, to je dr.Stevan Petrovic, profesor univerziteta, bio je licniTitov psihijatar. Sudija je zakazala vestacenje samo za petrpljeni strah. Ja sam podnescima poslednjih nedelja (u arhivi suda), predlozio da on ujedno veštači ne samo strah, nego i druge nastale nematerijalne srodne štete, (duševni bol, patnju, umanjenje ţivotne radosti, fizički bol, umanjenje radne sposobnosti). I da se uporedo veštače i materijalne štete. Uplatio sam 10.000 dinara za veštačenje, dostavio sudu blagovremeno navedene podneske.

Čime bi se ubrzao postupak koji traje od 1994 godine, učinio ekonomičnijim, jer

sam ja siromašan penzioner, ne mogu da plaćam nepotrebna veštačenja, koja se mogu uraditi mnogo brţe. Očekujem od suda da usvoji moje zahteve, da dostavi dopis dr.Petroviću za veštačenje, da isti blagovremeno obavi vestacenje, da se sve razreši na ročištu 5 novembra.Te da se ceo postupak završi do proleća sledeće godine. U suprotnom, bilo bi očigledno da sud nastavlja decenijsko odugovlačenje.Za mene je to apsolutno neprihvatljivo.

Upućujem sud u manipulacije mafijaša psihopata, koji moju opravdanu borbu protiv onih koji su me tiranisali ceo ţivot, kao i većinu naših građana, pokušavaju naivnima da poture kao aktivnosti osobe koja uznemirava javnost, ili je opsednuta sumanutom idejom proganjanja. Obaveštavam sud da se ja od 2004 godine bavim razvojem turizma u rodnom kraju, skoro potpuno sam redukovao moje političke aktivnosti. Upravo to smeta asocijalnim saboterima, oni ne ţele mene kao apolitičnuosobu, ja im trebam kao neprijatelj, da pomoću mene obmanjuju neupucene. Jer dok sam ja skoro sasvim prestao da se bavim politikom, oni su maksimalno pojačalipresije, i ugrozavaju moje bliske (sto im se lupa o glavu, kao i tolikim drugima ranije, oni dozivljavaju istinsku Golgotu, sami su krivi, niti se mogu braniti, niti dokazati). A onda posle pričaju‘‘ uznemirava javnost‘‘.Ukoliko sud donese ŠTO

Tomislav Krsmanović 29.1. 2010 godine

Pokret za zaštitu ljudskih prava, predsednik,S. Paunovića 70, Beograd, tel.3511829;Mob tel-064-3095176; Pokret@eunet.rs; www.tomislavkrsmanović.com

GospoĆa Snežana MALOVIĆ, Državni sekretar pravosuĆa Srbije

POSTUPAK TRAJE OD 1994 GODINEMOLIMHITNO PRIVOĐENJE

POSTUPKA KRAJU (**Novi broj predmeta** : *TUŢBA ZA NAKNADU ŠTETE, VIŠI SUD, P-2228/10, Timočka ulica, ranije bilo - Prvi opštinski sud, IV P. br. 7178/08).*

Poštovana gospoĉo MALOVIC,

Ubeĉen sam da će reforma sudstva dati dobre rezultate. Dozvolite da još jednom izrazim moju zahvalnost za Vašu prethodnu podršku (Povodom Vašeg dopisa meniod 3 jula 2007 godine, i dopisa Generalnog sekretarijata Predsednika Republike Srbije Ministarstvu pravde Vama od 13 juna 2007). Vi ste bili ljubazni da mi odgovorite 3 jula 2007 godine (Broj 071-00-1342/2003-02), da je Generalni sekretarijat Predsednika Republike Srbije uputio 13 juna 2007 g Ministarstvu pravde moj podnesak, te da će uvaţavajući moj dugogodišnji angazman na planu unapreĉenja ljudskih prava postupiti u okviru nadleţnosti ministarstva, te da su moji podaci dostavljeni na dalju nadleţnost nadleţnim sudskim organima.

Slobodan sam da Vas obavestim da je roĉište zakazano za danas 29.1.2010 od stranePrvog opštinskog suda (IV P.br. 7178/08), u Trećem opštinskom sudu u Beogradu odloţeno do daljeg. Za dalji postupak je nadleţan Viši sud, danas sam u Višem sudu u Timoĉkoj ulici (zgrada Trećeg opštinskog suda) dobio novi broj za dosije, umesto ranijeg-Prvi opštinski sud, IV P.br. 7178/08, dobijen je novi broj *VIŠI SUD, P- 2228/10.* Danas sam se pojavio na roĉištu u 10 ĉasova, napravljena je SLUŢBENA BELEŠKA dana 29.1.2010, da se roĉište neće odrţati, treba da se dodeli nadleţnom sudiji, i zakaţe roĉište, o ĉemu će stranka biti obaveštena (uzgred mi je reĉeno da je broj dosijea ogroman).

Molim Vas da Vaše MINISTARSTVO uzme u obzir ĉinjenice da:

-ovaj postupak traje od 1994 godine, dakle evo skoro 16 godina, da su na delu biliodugovlaĉenje i flagrantna sudska nepravda

-da ja imam 74 godine, dakle to je prosek duţine ţivota, ja nemam vremena za

ĉekanje, rastezan

Tomislav Krsmanović 9 .3. 2010 godine

Pokret za zaštitu ljudskih prava, predsednik, S. Paunovića 70, Beograd, tel.3511829; Mob tel-064-3095176; Pokret@eunet.rs; Liĉni web-www.tomislavkrsmanović. com Gospodin Milan Miloševski, sudija

VIŠI SUD, Beograd.- P-2228/10

POVODOM VAŠEG JUĈERAŠNJEG RAZGOVORA SA SUDSKIM VEŠTAKOM PROFESOROM DOKTOROM STEVANOM PETROVIĆEM (*Broj predmeta : TUŢBA ZA NAKNADU ŠTETE, P-*

2228/10, , sudija Milan Miloševski).

Poštovani gospodine Miloševski,

(Napomena: Dopis ove sadržine je takoĆe upućen:

-Predsedniku Višeg suda gospodinu Dragoljubu Albijaniću, 9.3..2010 godine

-Zamenici predsednika Višeg suda Zorici Bulatović, 9.3..2010 godine)

Izraţavam Vam zahvalnost što ste juče 8 marta ove godine od 11 do 11 časova i 55minuta odobrili vrlo konstruktivan i koristan razgovor sudskom veštaku u ovom predmetu dr.Stevanu Petroviću, psihijatru. Ubećen sam da će prava uputstva kojaste mu tom prilikom dali, Vaš vrlo stručan i konstruktivan pristup, dopineti da se ovaj maratonski decenijski postupak ŠTO PRE privede kraju. Što će biti još jedan dokaz da će reforma sudstva zaţiveti, i da će naša zemlja najzad krenuti putem demokratije i implementacije evropskih koncepata poštovanja zakona i ljudskih prava.

Molim Vas gospodine SUDIJA, da budete ljubazni da ŠTO PRE, kako ste obećali dr.Petroviću (jedan zanimljiv detalj-on je bio u vremenu 1971-1973 godine na duţnosti pishijatra J.B.Tita), dostavite taksativno sva pitanja na koja on treba da prikupi sve što treba iz relevantnih izvora, on će to NAJHITNIJE pribaviti.

Ujedno iskazujem jednu molbu: da se dr.Petrović i ja dogovorimo mećusobno o visini njegove tarife (vrlo sam skromnih primanja). Dozvolite da Vam predoćim daje dr.Petrović na spisku sudskih veštaka, on je prošle nedelje imao roćište, stalno ihima. Tim povodom sam bio novembra (približno) prošle godine u Ministarstvu pravde, to je potvrćeno (zapis postoji u dosijeu sudije Dubravke Milošević).

Na kraju, da Vas zamolim da ŠTO PRE zakaţete roćište, da se postupi po zakonu,te da Viši sud donese ŠTO PRE zakonitu odluku.

S‘ poštovanjem Tomislav Krsmanović

ИЗЈАВА

ЈА ДОЛЕ ПОТПИСАНА АЛЕКСАНДРА ПЕШИЋ КРСМАНОВИЋ,

Теодосијева 1, Звездара, Мали Мокри Луг, број личне карте м156358,потврђујем на овај начин да мој би вши супруг Томислав Крсмановић, изБеограда, са станом у улици Станка Пауновића 70, даје сваког месе ца мени наиме издржавања нашег незапосленог сина Милана Крсмановића(1981) износод 10.000 (десет хиљада динара).

У Београду 15.3.2010 године Александра Пешић Крсмановић

Документ број 289.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

VII. П.бр.2228/10

Дана,
8.3.2010.годинеБ Е
О Г Р А Д

МОЛБА СУДУ

Поводом овог вашег РЕШЕЊА о висини износа који тужилац

треба да уплати на име трошкова судског вештачења од странепсихијатра у вези претрпљеног стра ха и душевног бола у овој правној ствари, којим ми је наложено да поред већ уплаћених 10.000 ди нара, уплатим још износ од 20.000 динара, позивајући сена чланове 19-21 ЗПП, Глава дванеста ТРО ШКОВИ ПОСТУПКА, молим СУД да преиспита ову одлуку у смислу давања олакшица .Убеђен сам д

а ће бити донета законита одлука у овом поступку за обештећење, па да ће и на тај начин бити могуће у том моменту покрити трошкове вештачења и поступка.

Као аргументе наводим моје имовинско стање:

1. **месечни износ моје пензије је релативно низак**
2. **од непокретности имам стан од 33 квадратна метра, који самдобио од предузећа 1997 године када сам имао 61 годину старости.**
3. **месечно дајем незапосленом сину Милану Крсмановићу (**

1981), Теодосијева 2, Београд, у просеку око 10.000 динара (1981годиште)-без судске одлуке

4. **помажем моју често незапослену сестричину Валерију Дашић (1970), Канарево брдо 44, Београд,и њену ћерку Теодору (1995),**

Валеријиног покојног мужа Бобана Двокића (1970) су пре три године убили криминалци

5. **истрошио сам се и задужио до крајности око трошкова лечењамоје покојне сестре Надежде Иванковић(1946-јануар 2010)6. у дуговима сам, живим на кредит7. и чекове многи још нису пристигли**

.

Томислав Крсмановић 22. 3. 2010 godine

Покрет за заштиту људских права, председник, С.Пауновића 70, Београд, тел.3511829; Моб.тел-064-3095176; Pokret@eunet.rs; Лични webwww. tomislavkrsmanović. com

Господин Милан МИЛОШЕВСКИ , судија

ВИШИ СУД, Београд.

Поштовани господине Милошевски,
У прилогу :

-допис заменика вршиоца функције председника суда судије Зорце Булајић, од 15.03.2010 године (олакшице накнаде трошкова).

-мој допис госопођи Булајић од 22.3.2010 године.

Молим Вас ДА БУДЕТЕ ЉУБАЗНИ ДА НАЈХИТНИЈЕ ДОСТАВИТЕ др.ПЕТРОВИЋУ, ВЕШТАКУ, ОНО ШТО СТЕ ОБЕЋАЛИ ПРИЛИКОМ ВАШЕГ РАЗГОВОРА СА ЊИМ ЈОШ ПРЕ СКОРО ДВАДЕСЕТАК ДАНА-ТАКСАТИВНО НАВЕДЕНА СВА ПИТАЊА НА КОЈА ОН ВАМА ТРЕБА ДА ДА ОДГОВОР. ОН ЋЕ ВАМ ОДМАХ ПОСЛАТИ ОДГОВОРЕ. МОЛИМ ВАС ГОСПОДИНЕ СУДИЈА , ДА БУДЕТЕ ЉУБАЗНИ ДА НЕ ПОСТАВЉАТЕ ДОДАТНЕ ЗАХТЕВЕ ЗА ВАНКАБИНЕТСКИМ ДОДАТНИМ ИСТРАЖИВАЊИМА И

КОНТАКТИМА, ЈЕР БИ ТО МОГЛО ВРО ЗНАЧАЈНО ПРОДУЖИТИ ПОСТУПАК, ДР.ПЕТРОВИЋ ИМА ЦЕЛОКУПНУ ДОКМЕНТАЦИЈУ И СВЕ ШТО ТРЕБА, ДА ОДМАХ ОДГОВОРИ НА ВАША ПИТАЊА. Молим Виши суд

да поступи по закону, да одговори на мој допис д 15.03.2010 у вези олакшица плаћања награде вештачења, и да по пријему допуњеног Налаза вештака др.Петровића, ОДМАХ закаже рочиште, и да НАЈХИТНИЈЕ приведе крају ово развлачење и флагрантно безакоње које траје од 1994 године.

VIŠI SUD U BEOGRADU

REPUBLIKA SRBIJA (REH.BROJ 82/10)

GOSPOĐA BELOVIĆ JASNA, SUDIJA

Pozivam se na moj podnesak Predsedniku Okruţnog suda u Beogradu od 26.10.2009 godine (tadašnji broj 322/06), i na ranije podneske od momenta podnošenja ovoga Zahteva za rehabilitaciju još 2004 godine. Uprkos činjenice da sam ZAHTEV tada podneo striktno poštujući odredbe Zakona o rehabilitaciji, jošnisam dobio odgovor.

Ponovo predočavam da sam bio ţrtva zloglasne zloupotrebe psihijatrije u političkesvrhe, što je zločin protiv čovečnosti _'vrsta gasne komore"-kako je kazaoSolţenjicin. Detaljni *pravno sudski dokazi* su dati u podnesku od 21.2.2008godine:

-kada se radi o zloupotrebi psihijatrije: Potvrda o nasilnoj hospitalizaciji u PB Laza

Lazarević br.15876 od 17.10.1978 g.g, dgz-297,9 , Presuda sudije za prekršaje Opština Rakovica od 1.9.1977 dg. Paranoidna šizofrenija. Ovi nalazi su sudski pobijeni MIŠLJENJEM Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta uBeogradu PETOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU od 20.4.1982 godine, sa

NALAZOM-*Uračunljiv.* Paranoidna šizofrenija je neizlečivo duševno oboljenje – podrazumeva trajnu neuračunljivost. Očigledno da sam bio ţrtva bezakonja. Bio

sam potom u tri navrata prekršajno osuĆen zbog delikta mišljenja, a neuračunljiva osoba ne moţe biti osuĆena, bio sam kandidat za predsednika Srbije na neravnopravnim izborima decembra 1990 godine, predsednik sam ugledne NVOPokret za zaštitu ljudskih prava (još dve nevladine organizacije), pisac više

zapaţenih knjiga, dobitnik značajnih meĆunarodnih priznanja.

-priloţeni su u pomenutom podnesku dokumenti i pravni dokazi, ili sudske

presude, da sam *bio ţrtva prekršaja domaćih zakona međunarodnog prava*

jer sam bio osuđen u tri navrata zbog verbalnog delikta–, i proganjan nadruge načine zbog izraţavanja mišljenja-videti pomenuti podnesak. Izvolite

izvršite uvid u vrlo voluminozni dosije Tomislav Krsmanović, pri SDB, u kome stoje podaci o decenijskim kršenjima mojih prava iz ideoloških i političkh razloga, zbog nenasilnog izraţavanja mojih mišljenja.(Ja sam pre nekoliko godinaizvršio uvid, uz dozvolu SDB).

Meni je ţivot decenijama bio upropašćavan i mojoj porodici. Bio sam

ţrtva teških decenijskih progona i povreda mojih prava iz političkih i ideoloških

razloga, u vremenskom periodu navedenom u podnesku, pa sve do dana stupanja na snagu ovoga zakona. Krajnje je vreme da se sa mene opere ova ljaga, da budem

rehabilitovan i da ţivim u miru. Ja sam pošten graĆanin, i dokazani patriota, borac za pravdu i ljudsko dostojanstvo. U nadi da ćete NAJZAD NAJHITNIJE postupiti po zakonu, prekinuti razvlačenje, čime ćete dokazati da je reforma sudstva zaţivelaU Beogradu 29.3.2010 godinhe Tomislav Krsmanović

Томислав Крсмановић 19.4. 2010 godine

Покрет за заштиту људских права, С.Пауновића 70, Београд, тел. 3511829; Моб.тел-064-3095176; Pokret@eunet.rs; Лични web-www.tomislavkrsmanović.com

Господин МИЛАН МИЛОШЕВСКИ, судија

Виши суд

СКОРО ОСАМ МЕСЕЦИ ОД ПОСЛЕДЊЕГ

РОЧИШТА-шеснаестогодишње смишљено развлачење се наставља.

Обештећење: ВИШИ СУД П.бр.2228/10

Обавештавам да је претходно рочиште у Првом општинском суду одржано септембра прошле године, улазимо у осми месец од тада, а још није заказано

ново рочиште. Ако се зна да овај поступак траје од 1994 године, очигледно је да се развлачење наставља. Реформа правосуђа никако не може бити оправдање.

Одређено је да платим трошкове надокнаде за вештачење судском вештаку од

30.000 динара, супротно од онога што смо се др.Петровић, психијатар, и ја били сложили, да то буде 10.000 динара. Доставио сам СУДУ и ВАМА доказе о моме

имовном стању, да нисам у стању да то платим (иако сам позајмио и платио), суд није ни одговорио.

Обавештавам ВАС да се настављају ускраћивања мојих других законских

права, не само када се ради о овом судском поступку, него и на друге начине, што је доказано и документовано у ЗАХТЕВУ ЗА ОБЕШТЕЋЕЊЕ . Предочавам да овакви незаконити поступци трају дуги низ година, ради се о добро програмираној , перманентној серија прекршаја, у једном пакету, који сви заједно чине једну компактну целину, да су ова истоврсна дела координирана од истих од закона одметнутих сегмената политичке моћи, којиис илегале настављају да дају неформалне директиве против појединих

грађана, овога пута против мене, то чине са умишљајем, због истих разлога, наистом простору.

Ја сам жртва *организованог криминала*.

Захтевам од ВАС, ДА У ГРАНИЦАМА ВАШИХ ОВЛАШ_

Томислав Крсмановић 30.4. 2010 godine

Покрет за заштиту људских права, председник, улица С.Пауновића 70, Београд, тел. 3511829; Моб.тел-064-3095176; Pokret@eunet.rs; Лични web-www.tomislavkrsmanović.com

Госпођа Зорица Булатовић, ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА ВИШЕГ СУДА, Београд.

Захваљујем на Вашем допису од 22.04.2010 .године, VI Су.189/10, слободан сам да Васобавестим:

-вештак психијатар др.Стеван Петровић, је доставио Вишем суду дорађено идопуњено мишљење 25.3.2010 , а претходно још крајем 2009 године.

-ја сам уплатио накнадно захтевани износ од 20.000 динара на име трошкова вештакадр.Петровића дана 25.3.2010 године, а претходни износ од 10.000 још крајем 2009године.

Дакле др.Петровић и ја смо наше обавезе испунили ОДМАХ када је суд наложио.

Очекујем да суд поступи благовремено, јер са моје стране нема разлога за поновноодуго влачење, јер је претходно рочиште одржано септембра прошле године, даклепре осам месеци. Будући да долази сезона годишњих одмора, судови ће наставитинепримерене деценијске навике да рочишта заказују за позну јесен. И тако унедоглед. Реформа судства не може бити разлог за одуговлачење, од 1994 године је

било толико кадровских померања у судству Србије, што ми је увек навођено каоразлогспорости. Учтиво захтевам од Вас, будући да овај поступак траје од 1994 године, интерве нишете у границама Ваших овлашћења и компетенција, да се ШТОПРЕ закаже рочиште, и ДОНЕСЕ законита одлука.

Томислав Крсмановић

Документ бр ој 296.

REPUBLIKA SRBIJA

VIŠI SUD U BEOGRADU

VII.II.br.228/10

Dopunjeno i doraĉeno mišljenje sudskog veštaka dr.Stevana Petrovića. Postupajući po nalogu predmetnog sudije gospodina Milana Miloševskog od 8.03.2010 godine, da dopunim i razradim taksativno, po stavkama, što se tiče nalazamoga VEŠTAĈENJA u pravnoj stvari tuţioca Tomislava Krsmanovića, protiv

tuţene Republike Srbije, radi procene nematerijalne šteta nastale usled straha i duševnih patnji, kojima je tuţioc bio podvrgnut , tj. da za svaki oţalbeni abizivni dogaĉaj dam svoje mišlenje što se tiče istoga, o prirodi i intenzitetu straha i duševnepatnje, te da tako dam relevantan materijal za sagledavanje osnovice radi procene nastalih šteta , izriĉem sledeći detaljan iskaz po stavkama onako kako je formulisano u Tuţbi od 20.10.2008 godine. Ujedno dodajem , da nije potrebno nikakvo vankabinetsko dodatno istraţivanje u pojedinim ustanovama, jer u dosijeu tuţioca ima sasvim dovoljno relevantnih dokumenata, dokaza, datih svedoka i svedoĉenja.

Predoĉavam da je tuţioc ţrtva zloglasne zloupotrebe psihijatrije u politiĉke svrhe, što je zloĉin protiv ĉoveĉnosti. Detaljni *pravno sudski dokazi* su dati u Tuţbi od20.10.2008 godine: kada se radi o zloupotrebi psihijatrije: Potvrda o nasilnoj hospitalizaciji u PB Laza Lazarević br.15876 od 17.10.1978 g.g, dgz-297,9 , Presuda sudije za prekršaje Opština Rakovica od 1.9.1977 dg. Paranoidna šizofrenija. Ovi nalazi su sudski pobijeni MIŠLJENJEM Sudsko-psihijatrijskog odbora

Medicinskog fakulteta u Beogradu PETOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADUod 20.4.1982 godine, sa NALAZOM-*Uračunljiv.* Paranoidna šizofrenija je

neizleĉivo duševno oboljenje –podrazumeva trajnu neuraĉunljivost. Oĉigledno da jetuţioc bio ţrtva bezakonja. Tuţioc je potom u tri navrata prekršajno osuĉen zbog delikta mišljenja, a neuraĉunljiva osoba ne moţe biti osuĉena, bio je kandidat za predsednika Srbije na neravnopravnim izborima decembra 1990 godine, predsednik je ugledne NVO Pokret za zaštitu ljudsih prava,(još dve nevladine organizacije), pisac više zapaţenih knjiga, dobitnik znaĉajnih meĉunarodnih priznanja. Tuţioc poseduje pravne dokaze, sudske presude, da je *bio ţrtva*

***prekršaja domaćih zakona međunarodnog prava jer je bio osuđen u trinavrata zbog verbalnog delikta-, i proganjan na druge načine zbog izraţavanja mišljenja*-videti Tuţbu od 20.10.2008 godine.**

Prigovor o eventualnoj ZASTARELOSTI I ili NEDOSTATAKU PRAVNE

LEGITIMACIJE je pobijen u prethod

Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, тел.3511829, Моб.тел. 064-3095176,Pokret@eunet.rs

Поштовани докторе Петровићу,

Јуче 2.6.2010 године, сам однео поднесак Вишем суду са Вашом новом адресом.

У прилогу резиме есенцијалних теза за рочиште заказано за 9.6.2010 у 9 часова, соба број 34/III спрат, м олим Вас погледајте, потсетите се на Ваше допуњено и дорађеномишљење судског вештака др.Стевана Петровића од 25.3.2010 године, РЕПУБЛИКА

СРБИЈА, ВИШИ СУД. У овом тексту од 25.3.2010 године је најважније, есенцијално,рећи следеће:

-да сам био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе (хоспитализован због писаног деликта, ненасилног)

-да за то постоје докази(нпр.Потврда ПБ " Лаза Лазаревић" од 17.10.1978 године, идруга документа) , дг н." Неурачунљив, параноидна шизофренија"-да је тај налаз побијен :Мишљењем судско психијатријскогодбора од 20.4.1982 године" урачунљив", шизофренија је неизлечиво обољење, поготову се не може излечити за тако кратко време; да сам потом био у три наврата осуђен због вербалног деликта, што је доказ судске урачунљивости, јер неурачунљива особа неможе бити осуђена за вербални деликт; да сам одтада председник Покрета за

заштиту људских права, да сам био кандидат за председника Србије на изборима 1990 године, и кандидат за посланика касније; да сам добитник међународних признања;

писац више књига, итд.

-да не постоје ЗАСТАРЕЛОСТ или НЕДОСТАТАК ПРАВНЕ ЛЕГИТИМАЦИЈЕ јер:

постоји континуитет повреда права од 1975 године до данас, због несавладивих препрека (непостојање правичног судства у ранијем периоду); јасам жртва злочина против човечности, геноцида-где нема застаревања.;

Република Србија је наследник права и обавеза претходне Југославије.

У овоме Вашем Мишљењу од 25.3.2010 године сте се изјаснили , од стране 3 до краја текста, о природи страха, интензитету, душевним боловима и патњи: хапшење 21.6.1975, спровођење затвор, у ПБ Лаза Лазаревић, као и за време КонференцијеУНКТАД у Београду 1983 године; однос према мени у предузећу БИ П, Београд, наконизласка из болнице јуна -августа 1975 године; затим у ФГП РЕКОД Раковица,смењивањ е, јавно обзнањивање нетачне дијагнозе пред више стотина запослених Рекорда, изнуђени отказ; прогл ашавање лудим од судије за прекршаје ОпштинеРаковица од 1.9.1977 године; растурање брака од странесудије за прекршајеОпштина Раковица, који је мојој вереници показао неовлашћено судско медицинск удокуменацију и захтевао од ње да се разведе од мене; хапшење 8.8.1977 године,

ROCISTE VISI SUD, 9.6.9 casova , III sprat, soba broj 34TEZE

1.Istorijat.

-Prvi podnesak podnet 1994 godine.

-Ovaj sadasnji obnovljen 22.9.2008 godine.

-Prihvacena Tuzba od 22.10.2008 godine.

-a. Podneta prva tuzba 22.9.2008 godine

-b.sadasnja Tuzba podneta 22.10.2008 godine

-c. Republicki javni pravobranilac 31.10.2008 godine negirao zahteve

-d. Odgovor na podnesak Republickog javnog pravobranioca od 31 .10.2008 godine

-e. ANNEXE OD 15.1.2009 GODINE.

-F. PODNET ZAHTEV ZA MEDIJACIJU

-G.ODRZANO VISE ROCISTA

-H.PREDLOZENI DOKAZI I SVEDOCI

-J. OSPORAVANJE NAVODA REPUBLICKOG JAVNOG PRAVOBRANIOCA:

- a. Sukcesija

- b. Dokazi progona

- c.Zastarelost: kontinuitet, jos uvek traje, nesavladiva prepreka, zlocini protivcovecnosti, genocid.

-K. Teze

a. ***Dokazi zloupotrebe psihijatrije*****: Potvrda PB L Lazarevic od 17.10.1978 godinebr.15876 dg.297.9; Resenje sudije za prekrsaje Rakovica od 1.9.1977 godine Up.br. 1613/77 ; Dopis GSUP-a Bgd VI Odeljenje UZSK br.156 od 28.4.1977 godine sudiji za prekrsaje Rakovica; Iskaz sudije za prekrsaje Rakovica Al. Pesic: Nasilnahospitalizacija u PB V.Vujic , C.Hajdukovic od jula 1983 godine;**

B. ***Negiranja:*** **Nalaz Sudsko psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beograduod 20.4.1982 godine, uracunljiv, Nalaz Psihijatrijske klinike VMA od 24.10.1977 godine-sine morbo psihijatrica; osudjen za verbalni delikt u tri navrata od sudije zaprekrsaje Stari Grad, Vozdovac; Dobitnik znacajnog medjunarodnog priznanja BRUCE EVOY MEMORIAL Award marta 1999 godine u Parlamentu Danske u Kopenhagenu , i drugih priznanja (Unesco, Al, Svetska asocijacija psihijatrije, Americka asocijacija psihijatrije, itd); predsednik Pokreta za zastitu ljudskih pava od 1975 godine; bio kandidat za predsednika Srbije na izborima 1990 godine; bio kandidat za poslanika na nekoliko izbora(list POLITIKA); pisac vise knjiga i Kaznena psihijatrija; naucnih analiza.; dokazani progoni koji su trajali nekoliko decenija, zasto bi neko progonio dusevnog bolesnika.**

C. ***Sukcesija-Annexe.*** **Ustav Srbije;** ***Zastarevanje:*** **kontinuitet;nesavladivaprepreka; zlocini protiv covecnosti; genocid.**

D. ***Strah, Dusevni bol i patnja-traje od 1975 godine, i ranije. Dijagnoza,etiketa, profesija, pritvaranja, sudjenja, brak, stan, nauka, zdravlje.***

Dear Mr.Kleinheyer,

I am really glad that you like Drina tour programme. Tomislav Matic is very pleased with your appreciations of his offers, you are welcome, they will do best of them to assure you pleasent and refreshing stay .You 'l discover unknown rustic sharm of this part of Serbia, so near of Beograd, with ancient churches, water mills, hospitality of its citizens, clean mountine air, woods, and very beautifull river Drina and nature. I will try to finde kayaks somewhere near of village Crncha

, please telle me: what kinde of kayaks, how many items, for how many days? Deposit is not necessary, you can pay the bill in dinars. As far as instructions on how to get to the Matic house in villlage Crnca, it is aboute 200 kms far of Beograd, go by car road Beograd-Zagreb,leave this road for Sabac, then continue to the south-Loznica, Mali Zvornik (direction for small town Ljubovija on Drina, western Serbia), village CRNCHA is situated on 25 'th kilometrs from Mali Zvornik direction to Ljubovija, in the centre of village Crnca, everybody there know Tomislav Matic's small kafana-restaurant JAPANSKI CVET. Matic knows German a little, somebody there is speaking English or German. His fix telephone is-015-650000, mobile-062-8982618. Rafting tour, as you desire it, will be Thursday 8 July or Friday 9 July, deppending of your disposition, and wheather. from village Gorja Tresnjica (20 kms far of Ljubovija, up the river, direction of Bajina Basta), till Ljubovija, pause is in Etno selo (Ethno village), very beautifull small ethno complex on the river-side of Drina.Tomislav Matic has his own car , he will suport you, and also in same time show local touristic sites, desine excursions, organize programs-if you wish it.

As far of me, I am 74 old retired economiste, from Beograd, origine from this part of Serbia, in same time former dissident, and writer, during communiste era my dream was to launch village tourisme and river Drina as touristic destination, in that time it was not possible, now we have more democratic state, last some years I did very serrious efforts and I brought many tourists to this area. My aim is to bring western tourists also. I'l be happy that you be pleased with this excursion, to tell it to the others. I am on your disposal to answer your questions.

With the best regards
Tomislav Krsmanovic

Томислав Крсмановић 29.6.2010 године

Покрет за заштиту људских права, председник, Tel.3511829; Моб. тел..064-3095176;Pokret@eunet.rs, web-www.tomislavkrsmanovic.com; Vikipedija.

Господину Борису Тадићу, ПРЕДСЕДНИКУ
РЕПУБЛИКЕГосподину Мирку Цветковићу,
ПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ

Господину Ивици Дачићу, МИНИСТРУ ПОЛИЦИЈЕ

Господину др.Томици Милосављевићу, МИНИСТРУ ЗДРАВЉА

ФИЗИЧКА ДЕСТРУКЦИЈА- ДА НЕ ДОБИЈЕМ ОБЕШТЕЋЕЊЕ.

Позивам се на мој допис ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ од 13 априла ове годинекојим сам надлежне државне органе обавестио о перманентним дугогодишњим ускраћивањима законских права , претњама, уценама, систематским драстичним насртајима на личну безбедност и имовинску сигурност, што све поприма одличја истинског свакодневног терора, како када се ради о мени лично, тако и о мојим најближим сродницима. У прилогу овај допис од 13.4.2010 године.

Од тада нисам добио никакав одговор.

А за то време се настављају, и драстично интензивирају описане врло опасне злоупотребе. Провео сам последње две недеље на одмору у селу Узовница код Љубовије на Дрини, подмукли напади програмирани од стране од званичне власти одметнутих мафијаша, су сустизали са свих страна, циљ је био онемогућити одмор иокрепљење организма.

Циљ описаних злочиначких дела, је изнуривање и рушење здравственог и духовногинтегритета, покушај тихе ликвидације без пресуда и пуцња, да не бих могао да остварим обештећење за дугогодишње прогоне, на делу је одмазда за мој

вишедеценијски ангажман у борби против

оних који крше закон. Искрено говорећи

Томислав Крсмановић 28 10. 2010 godine

Покрет за заштиту људских права, С.Пауновића 70, Београд, тел. 3511829; Моб.тел- 064-3095176; Pokret@eunet.rs; Лични web- www.tomislavkrsmanović. com

Госпођа Снежана Маловић,
министарМинистарство
правде Србије..

Обештећење: ВИШИ СУД П.бр.2228/10

МОЛИМ ДА ВИШИ СУД ПОСТУПИ ПО ЗАКОНУ И ОДМАХ ДОНЕСЕ ЗАКОНИТУ И ПРАВИЧНУ

ОДЛУКУ-шеснаестогодишње смишљено развлачење треба привести крају.

Обавештавам да је од претходног рочиште у Првом општинском суду до последњегрочишта у Вишем суду одржаног 29 сепе тмбра ове године, прошло скоро деветмесеци. Истичем да је предметни судија Васић коректан . Следеће рочиште је заказан о за 17 новембар ове године.

На последњем рочишту је договорено да смањим оштетни захтев, што сам и учинио исуду поднео нови Оштетни захтев мањи за три петине.

Мени је 1983 године, одузет незаконито стан чији сам ја правн власник, вредан данасоко 80.000 евра са образложењем да са м" политички неподобан за брак", ја сам каобрижан отац уступио још тада пола стана мојој бившој супрузи и сину, али је су досујетио мој легалан захтев да добијем половину стана (вредног 40.000 евра). Због тога сам од 1982 до 1997 године био подстанар и плаћао кирију у маркама, за штапостоје докази, што све износи око 27.000 евра. Априла 2000 годне је заплењенацел окупна моја лична и страначка архива, и још није враћена, материјана штета јепроцењена. Овоме треба додати и друге мате ријане штете (смањење основице запензију, плате, итд). А где је нематеријална штета која је произвела деценијско пустошење не само мога живота, него и моје породице и мојих ближњих.

Они који су то чинили, који су још живи, неки од њих су врло (непристојно) богати,један од њих сусед на Миљаковцу има ви ше кућа, само један велелепни замак вредимилион евра, један од мојих прогонитеља је милијардер.

Ја имам 74 године(просечна дужина животног века мушкараца у Србији је 71

Пре ове Тужбе моји поднесци и захтеви за накнаду штете су већ једном ишли до највиших правосудних инстанци у Србији, да бих сада све почињао изнова.

X. VIŠI SUD U BEOGRADU II.br.2228/

2010

Tužilac: Tomislav Krsmanović iz Beograda, Stanka Paunovića 70, 11090 –Beograd.

Tuženi: Republika Srbija.

TUŽBA

Radi naknade štete.

Vrednost spora- dinara 21,392.800.

Shodno rešenju Veća na ročištu održanom 29.09.2010 godine, Tužilac precizira TužbuIV P broj 7178/08 ,podnetu Prvom opštinskom sudu u Beogradu, dana 20.10.2008 godine, sa smanjenim iznosima potraživanja.

Raniji precizirani iznos je vrlo visok, ali je realan. Bez obzira na ovu činjenicu, u ovoj preciziranoj tužbi, potraživanja su drastično smanjena. Spreman sam na dogovore sa Sudom, ali postoji iznos ispod koga ne mogu NIKAKO ići.

Država je obavezna da poštuje zakon i prava građana, ako ona odbija da ispoštuje zakon, ako ona ne prizna ranije nanete štete, to se onda može shvatiti, da ovde postojesnage koje žele da nastave po starom. Sud treba da štiti zakon i građane od svih onih koji im krše prava. Nažalost, dosada nije bilo retko da sudije zloupotrebljavaju svoje znanje, a neznanje sudeoničara, njihovu nemogućnost da plate advokate, da bi ih uvlačili u sudske lavirinte i zavrzlame, da tamo zalutaju, i da ih na kraju prevare.

Pojedinci koji su me oštetitili (njihova imena neću iznositi, niti imam nameru da ih tužim), nekih više nama, drugi su živi, neki od njih su imućni, ili vrlo imućni (u kraju gde stanujem na Miljakovcu, jedan od njih ima velelepnu kuću , zamak, koji vredi najmanje milion evra), jedan je milijarder. Ja tražim svoje, ništa više. Ja sam predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, zalagao sam se za poslednje 4 decenije zahiljade žrtava bezakonja, ne samo lično stradao, nego trošio svaki mesec značajan deo svoje plate za druge, za podneske, dopise, kopije, advokate, itd, itd. Dakle, ja ipak zaslužujem odgovarajući tretman u ovome slučaju. Bilo bi najbolje da svi budu oštećeni, a to su milioni. A to je, koliko je tragično, još je više nemoguće .

Izjasnio sam se da nemam nameru da ovaj postupak, niti njegov ishod i iznosobznanjujem u javnosti..

Obaveštavam Sud da ovoga puta nisam samo ja oštećen, nego i moji najbliži srodnici, imam dokaze i dokumenta, ali oni nemaju nameru da traže obeštećenje. Moj brat Milić Krsmanović (1939) knjigovođa, je prolazio kroz slična stradanja kao i ja (bez psihijatrije), njegova penzija je 12.000, nema nikakvu imovinu sem stana od oko 30 kvadratnih metara, živi u bedi i dugovima. Moja pokojna sestra Nadežda Ivanković- Krsmanović (1946- januar

2010) , je prolazila kroz slične progone kao i moj brat Milić,njena penzija pred smrt je bila nepunih 5.000 dinara, Autorska agencija joj nije uplaćivala staž preko 15 godina, bila je bez stana, umrla je bez adekvatne medicinske nege, lekari i direktori klinika su mi tražili otvoreno novac. Valerija Dvokić(1970) njena ćerka, udovica je prolazila kroz slične kalvarije, pre 3 godine su joj muža ubili kriminalci, nema stalni posao, a mora da izdržava sebe i ćerku od 16 godina, pada menina teret. Moj sin Milan (1981), je bez posla, njegova majka (1946) ima penziju od oko

20.00 dinara, žive u siromaštvu, prolazili su zajedno sa mnom kroz svakojake patnje i stradanja. Ogroman broj građana je ovako stradao.

U tablicama, sudskim praksama, iskustvu Evropskog suda za ljudska prava, stoje nekakvi iznosi, neki su za jednokratne štete dobijali po nekoliko hiljada evra, a jedan sudija 40.000 evra za patnju od mesec dana za vreme akcije ''Sablja''. A pored nematerijalnih šteta, meni su nanete ogromne materijalne štete, izeđu ostalog otet mi jestan.

Ja sam predložio Tuženom poravnanje, vansudski dogovor, odbili su. Ukoliko sudsmatra da to može ubrzati postupak spreman sam da to ponovo učinim?

Smanjujem iznos da bi došlo do dogovora, i da se ovaj 16 godišnji spor završiNAJHITNIJE Ja imam 74 godine, a prosečan vek u Srbiji je 71 godina.

Iznos ispod koga ne mogu ići. je definisan materijalnim troškovima, ali i pojedinim nematerijalnim. Otimačina stana, podstanarska kirija, zaplena arhive, sudski troškovi, smanjenje osnovice za penziju , plate, - su troškovi koji se ne mogu nikako negirati. A šta reći o proglašavanju ludim, oglašavanjem toga na velika zvona u novinama, na TV,u javnosti? O interniranjima, hapšenjima, privodjenjima, maratonskim sudskim postupcma za verbalni delikt, rasturanju porodice i braka, otimačini svega onoga sto sam ceo život radi, stvarao, pisao, to je monstruozan duhovni zločin, itd, itd. O uništavanju prava na karijeru, naučni rad, sticanje imovine, ugled u javnosti? Strahu,duševnim bolovima , patnji? To uništavanje života mene i mojih traje od 1970 godine.

1. **Materijalne štete.**
   Evo neka sud izvrši uvid u činjenične podatke, postoje neoborivi dokazi za dole navedene materijalne štete, ipak ja ću smanjiti pojedine stavke, ali se ne može smanjiti vrednost stana, jer se zna kolika je vrednost kvadrata; zna se kolika jebila podstanarska kirija (imam svedoke i dokaze, ondašnje stanodavce), niti semogu značajnije smanjii vrednosti zaplenjenih knjiga, postoje svedoci, dokumenta, dokazi, a šta o sudskim troškovima za decenijska suđenja, smanjenje osnovice penzije, itd:

-ja sam na nezakonit način lišen moga stana , koji sam dobio od oca Milana Krsmanovića, moj otac je dobio 1951 godine od njegove ustanove Uprave monopola u Beogradu stan u

Bačkoj ulici u Zemunu, koji je zatim zamenjen 1952 za stan u ulici Generala Mahina 12 u Beogradu, a 1955 godine za stan u Karađorđevoj ulici broj 50 u zgradi Hotela BRISTOL u Beogradu, da bi 1980 godine Direkcija za stanove JNA dala za taj stan tri stana (iste kvadrature): mojim roditeljima, mome bratu Miliću Krsmanoviću i meni u Vojvode Stepe 68/ II ulaz (jer je Hotel Bristol čiji je vlasnik JNA,otkupio te stanove da bi se proširio za svrhe vojske). Sa razvedenom suprugom Aleksandrom Pešić sam stupio u brak 1978 godine, dok sam stanovao u roditeljskom stanu u Karađorđevoj ulici, ona je imala stan sa njenim roditeljima, i bratom, u ulici Zmaj Ognjenog Vuka na Senjaku. Sve ovo što izjavljujem se može sagledati iz dosijea u IV Opštinskom sudu, što je priloženo u prethodnoj Tužbi od 20.10.2008 godine, stavka

9 i priložena dokumenta. IV Opštinski sud Rešenjem Pos.broj r.35667/82 od 21.2.1983 godine, mene lišava bez ikakvog pravnog osnova moga stana koji sam uneo u brak, i mene izbacuje na ulicu (napominjem da je do razvoda došlo intervencijama nadležnh državnih službi, što je objašnjeno u prethodnoj tužbi, svedok Aleksandra, bivša

supruga). Objašnjenja koja daje ostrašćeni zapenušani sudije su nelogična i neozbiljna, spominje moju '' bračnu-političku nepodobnost'', itd, itd. Kao moralna osoba i primeren otac, sam predložio da sud da jednu polovinu mome sinu i njegovoj majci, a meni drugu polovinu, sud je to onemogućio onako kako sam to objasnio u prethodnoj tužbi. Imam potpun pravni osnov da tražim obeštećenje za današnju vrednost celog stana, sa kamatom, ali ja ipak ostajem pri prethodnom tužbenom zahtevu, samo polovina stana, a to je iznos od 3,200.000 dinara po ondašnjem kursu evra 2008. g. od 80 dinara po evru, tj.oko 40.000 evra.

-nakon gubitka stana bio sam od 1982 do 1997 godine podstanar, što je posledica zaplene moga stana od strane državnog IV Ošptinskog suda, a ja drugi stan nemam, aspreman sam da sudu dostavim adrese svih mojih stanodavaca, da potvrde, i da kažu iznose kirije, za ovu nastalu štetu je država obavezna da plati jer me je ona svojim nezakonitim postupkom dovela u status podstanara. Iznos je dat u prethodnoj tužbi- 2,160.000dinara, tj.27.000 evra (kurs evra 2008 godine je bio 80 dinara).

-Zaplena lične i stranačke arhive aprila 2000 godine, u Tužbi su dokumenta i dokazi, imena svedoka, očigledno je i dokazano je da je na delu zaplena arhive moje lične, i jedne političke stranke. Neka oni koji zadržavaju arhivu istu vrate? Ako neće, onda zahtevam materijalnu štetu koju sam naveo u Tužbi- 3,871.000 (ovaj iznos ću umanjitiu granicama logičnog).

-umanjenje osnovice za penziju, prevremeni nezakonit kazneni odlazak u penziju, zaplena primeraka lista Ljudska pava, zaplenjena pisma, sudski troškovi, smanjenjeplate, itd.

2.Nematerijalne štete.

Visina pojedinih stavki za ovu vrstu štete je drastično smanjena. Ali, ja sam od 1971trpeo teror, iznurivanja, napade na ugled, profesionalnu diskriminaciju, policijske progone, beskrajne sudske procese za verbalni delikt, razaranje porodice, to su upropašćene decenije pune straha, bola, duševnih patnji . O tome se nedvosmisleno izjasnio dr.Petrović. Ove štete su najveće.

Zadržavam sebi pravo da u zavisnosti od budućeg stava Suda, ukoliko ocenim da je to u mome interesu, mogu kasnije opet modifikovati ove iznose, da bih zaštitio svoje interese u nekom novom kontekstu.

Dalje prilažem identičan tekst Tužbi IV P broj 7178/08 ,podnetoj Prvom opštinskom sudu u Beogradu, dana 20.10.2008 godine, ali sa smanjenim iznosima potraživanja.

S'bzirom na vrlo izražene specifičnosti ove materije nalaže se kao neophodno kraće politikološko objašnjenje pre nego što se predje na predstavljanje činjeničnog stanja,jer se u suprotnom ne bi mogao ispravno shvatiti ovaj podnesak.

Tuženik je u periodu 1963 do 2000 godine, i kasnije, bio žrtva permanentnih povreda njegovih prava, istinskih opasnih progona, bez stvarnog povoda sa njegove strane. U prilogu dve najnovije knjige Tužioca "LJUDSKA PRAVA-CRNA RUPA, SAMOUNIŠTENJE

DRŽAVE i NACIJE" i "KAZNENA PSIHIJATRIJA" (molim knjigu KAZNENA PSIHIJATRIJA vratiti Tužiocu na kraju postupka), gde su dati navodi detaljno obrazloženi. Priložena su i sva dalje navedena dokumenta.

Uz napomenu da je aprila 2000 godina zaplenjena većina arhive sa dokumentima što otežava, ali ne bitno, u pojedinim slučajevima dokumentovano dokazivanje.

Napomena: Tužioc je vodio spor ovim povodom pred ovim sudom od 1994 godine: P.br.176/2001;P. br.6888/02 , i P.br.1426/97.

Naime, lišavanja prava Tužioca se nisu sastojala samo u jednokratnom progonu, ili mučenju, kao što je bilo prilikom nasilnog kaznenog smeštaja u psihijatrijsku bolnicu 21 juna 1975 godine zbog nenasilno izraženog mišljenja, nego u permanentnim dugotrajnim, višegodišnjim , decenijskim formalnim ili neformalnim uskraćivanjima prava, maltretiranjima, lišavanjima slobode, fizičkim obračunima na javnim mestima, ili na nekom drugom mestu, policijskim zastrašivanjima, nezakonitim sudskim postupcima, osudama za nenasilni verbalni delikt, drastičnim kršenjima prava iz radnog odnosa (što se tiče onemogućavanja zapošljavanja po osnovu moralno-političke nepodobnosti, isterivanja sa radnog mesta, smenjivanja sa višeg na niže rangirano radno mesto, smanjenje plate, šikaniranja od strane rukovodioca preduzeća, nezakonitidisciplinski postupci, onemogućavanje dobijanja stana), flagrantni napadi na lični ugled i prestiž, rasturanje porodice i braka, progoni srodnika, progoni za vreme vojne obaveze, napadi na zdravlje, itd.

Što je na delu decenijsko metodično permanetno iznurivanje, opstrukcija svih oblasti života, osiromašenje, sa ciljem ruiniranja zdravlja, tihog uklanjanja iz života, zatiranja. Tužioc je bio žrtva lišavanja slobode putem formalnih sudskih postupaka, ali je često primenjivana tzv. neformalna praksa lišavanja prava na formalnoj slobodi, sa ciljem dase zloupotreba prikriva, što je dalje detaljno objašnjeno.

Ovo višedecenijsko ugrožavanje njegovih prava je osmišljeno i kontinuelno činjeno od strane istih ustanova, i osoba, sa istim ciljem, nikako se ne radi o jednokratnim zloupotrebama nego o nizu zloupotreba programiranih sistematski od istih centara moći.

A ova praksa ako se primenjuje dugotrajno, bez obzira što nije formalna, što se ukriva sa ciljem uklanjanja dokaza, ume biti razornija od zatvora, to je istinska decenijska svakodnevna zubobolja, tortura, pretvara život u strah, stres, nesigurnost, neizvesnost, smanjuje osobu, njenu ličnost, ruši zdravlje, san, formu, pretvara jedinku u biljku koja vegetira, pati, gura je izolaciju, alijenaciju, onesposobljuje je. Dakle drastično smanjuje kvalitet života.

Tužioc dalje daje dokaze i svedoke o pretrpljenim nezasluženim progonima, zakonito sudsko rešenje da je duševno uracunljiv, koji neoborivo potvrdjuju ove njegove tvrdnje.

Tužioc za ovo nije dao nikakav povod. On je žrtva arbitrarne samovolje . Sada vidimoda su mnogi u prethodnom poretku bili žrtve iracionalnih progona, bez stvarnog

povoda. Nažalost, tadašnji vlastodršci nisu bili svesni te zablude. Motivi lišavanja njegovih prava mogu biti valjano objašnjeni pribegavajući naučnom pristupu, politikologiji, sociološkoj nauci. Nažalost, od 1945 godine, pa nadalje, sve veći broj gradjana je padao pod udar, da bi pred raspad zemlje većina bila na ovaj ili onaj način ugrožena.

Tužioc je bio proganjan od ondašnjeg državno-partijskog poretka, ne od pojedinaca ili nedržavnih organizacija, koji je intervenisao u sudovima, psihijatrijskim ustanovama, preduzećima, medijima, itd. Republika Srbija je pravni naslednik, pravni titular.

Takve represivne mere su bile ustvari inherentne zloupotrebljenom prethodnom poretku, na delu je od 1941 do 1945 , i od 1945 godine nadalje podmuklo slabljenje Srba i Srbije. Progoni su bili pravdani lažnim obrazloženjima: da su te osobe to zaslužile, da su neprijatelji, izdajnici, iz neprijateljskih

porodica, da kritikuju, itd, itd, bilo je kao što se zna bezbroj etiketa.

Tužioc je bio proganjan jer je bio intelektualac pripadnik većinskog naroda, koji je jasno video bespuće, ovaj motiv je bio lukavo ukrivan, bio je protiv svoje volje pretvoren u disidenta, iako ga ta aktivnost nikad nije u životu zanimala, njegovi afiniteti su uvek bili dijametralno različiti, bio je lišavan njegovih prava, što ce se videtidalje, od strane organa vlasti navedenih na loše procene, obmanuli su ih da je Tužioc "neprijatelj", nahuškali su ih na njega, zato je Tužioc bio prinudjen da se brani, postaoje borac za ljudska prava, znači opozicija. Krivci što je postao borac za ljudska pravasu tadašnji vlastodršci, poznato je (to se vidi iz zvaničnih dokumenata i njegovih knjiga-u prilogu) da je postao borac za ljudska prava ne da se bori za vlast, nego da se brani, da preživi (Izvolite pogledati obe autobiografske knjige u prilogu).

Nevini ljudi su bili masovno sumnjičeni i proganjani, Tužioc je bio zloupotrebljen sa ciljem da ga pretvore u žrtvenog jarca, da pomocu njega manipulišu različite segmentedržavnog

aparata, javnosti, radi zastrašivanja, jačanja kohezije u aparatu pred navodnom neprijateljima, pred navodnim napadima Zapada, radi prevara, stvaranja konfuzije, haosa, pometnje. Iza toga se ukrivao stvarni cilj, stvaranje loših procena, zavada, to jest slabljenje naše države i nacije.

Tužioc se stalno u ovome periodu svestan ovih zakulisanih igara obraćao učtivo organima vlasti sa zahtevom da mu kažu u čemu su njegove greške, da se ispravi. Odgovora nije bilo. Onda se u očaju, pošto bi iscrpeo sve interne mogućnosti žalbi, žaliodugi niz godina medjunarodnim organizacijama. UNESCO, Svetska asocijacija psihijatrije i drugi, koji su tada Tužioca podrzale i zahtevale od Vlade SFRJ da ispoštuje njegova prava, sto SFRJ nije nikako ucinila. (Danas medjunarodna zajednicaodbija zalbe na kršenja prava Srba, samo uzima u obzir zalbe nesrpskih nacija). Tuziocje do 1973 do 1993 godine, dakle oko dve decenije, vise puta nedeljno slao postom preporuceno u zemlju i inostranstvo dokumenta u kovertima, u vezi povreda njegovih prava i njegovih saboraca, očekujući zaštitu od uništavanja golog života i zdravlja, egizsitencije, fotokopirao dokumenta. Za ovo je utrošio ogromna novčana sredstva, odvajao od usta, potrošio vreme, energiju, pogotovu jer su mnoge pošiljke bile zaplenjivane, za šta se dalje prilažu dokazi.Nikada nije dobio zaštitu ni u zemlji niti van

nje. Srbi su lišeni njihovih prava na žalbu. Medjunarodna zajednica tako ovde podstiče bezakonje iznutra, da slabi Srbiju .

Posledice ovakve represije su danas jasne: biološko slabljenja naroda, istrebljenje Srba da ne mogu da brane svoje teritorije, Kosovo, da razbiju zemlju, odvojili su CrnuGoru, što je proizvelo samorazaranje države i nacije, isterivanje Srba sa Kosova, juga Srbije, Sandžaka, žele da to učine i sa Vojvodinom. Ukoliko se ništa ne preduzme Srbi će za dvadeset pet godina biti manjina u Srbiji.

SKJ, vlast, policija vojska, svi su bili prevareni, zajedno sa njihovim žrtvama, nahuškani jedni na druge, spolja pozavadjani, nastao je nečuven brlog, koji je doveo doratova, raspada zemlje, do sadašnje krize koja ne jenjava, nego postaje sve složenija (iako ima u pojedinim segmentima osetnih poboljšanja). Srbe su nahuškali jedne na druge, stvorili pogrešne procene, da se samoistrebe.

Dakle, Tužioc nije dao valjan povod i razlog za opisane progone.

Tužioc ne želi nikoga od onih koji su ga progonili koji su navedeni u priloženoj dokumentaciji da tuži ,ili da ove podatke iznosi u javnosti, jer bi time bilo još gore, onome ko je tužen, Tužiocu lično, svima zajedno, oni koji su to činili su izvršavali naredjenja, činili su to iz neznanja, bili su u zabludi, kao i Tužioc, bilo je i prekršilaca zakona, ili istinskih zločinaca. Ukoliko bi nastavili revanšizme, to bi oni koji su nas ranije zavadjali jedva dočekali, da šire nove loše procene, zavade, da ovde bude večitakaljuga.

Prilikom nedavne akcije uvida u dosije političkih neprijatelja, organi MUP-a su Tužiocu kazali da ima dosije, u koji mu je dozvoljen uvid, u kome piše da je bio izloženrepresiji i nadzoru kao politicki neprijatelj. Tužioc je podneo Zahtev za rehabilitaciju.

Tužioc zaslužuje obeštećenje jer na njega ima pravo o zakonu. Pogotovu jer oni koji suga tiranisali, neki decenijama, su se obogatili, neki enormno. Ili su postali nova vlast zahvaljujući borbi Tužioca.

Radi se o zločinima protiv čovečnosti, genocida koji ne zastarevaju, videti dalje objašnjenja o klauzuli ZASTAREVANJE, stavka broj .33.

Tužiocu su nanete neprocenjive materijalne i nematerijalne štete u različitim oblastima njegovog života, što će dalje biti prikazano. Odgovorni za to su organi Tuženika jer je Republika Srbija naslednik prethodnog poretka (uz napomenu da sada imamo vlast koja teži demokratiji, za razliku od prethodne koja je masovno kršila prava gradjana),Tuženi je dužan po zakonu da Tužiocu nadoknadi štetu u novcu, i u obliku rente doživotno za ostećeno zdravlje (što ce dalje biti obrazloženo), i tamo gde je mogućce dauspostavi stanje koje je bilo ranije.

Opisani permanentni, sistematski , metodično programirani progoni od strane istih osoba već decenijama su, izmedju ostalog, naneli ozbiljnu štetu zdravlju Tuženika, stoće dalje bii detaljno opisano, Tuženik je obavezan da nadoknadi novčane troškove oko lečenja, lekova, pregleda, kao i smanjenje zarade i štete na nivou profesije nastale usled smanjenja radne sposobnosti usled toga, kao i rentu jer štete nastaju i kasnije do kraja života.Tužiocu su takodje zbog toga smanjene mogućnosti za profesionalno napredovanje, veću zaradu, dobijanje stana. Posebna naknada materijalne štete je potrebna tamo gde je Tužioc bio uskraćen za stan, u vezi podstanarske kirije, nezakonitih udaljavanja iz radnog odnosa, smanjenja plate, umanjenja osnovice za penziju, otimanja njegove svojine, itd. Tužiocu je naneta materijalna i nematerijlna šteta i zbog povrede časti, pronošenja neistina, uvreda, kleveta, o njegovom znanju, sposobnostima , sto je Tuženik dužan nadoknaditi. Tuženik je Tužiocu ovakvom decenijskom tiranijom i torturom izazvao povremeno jake fizičke bolove (prilikom fizičkih tortura), ali najčešće vrlo intenzivne permanentne decenijske duševne bolove, strah, povrede ugleda, časti, slobode i prava ličnosti, drastično smanjenje kvaliteta života, smanjenje ličnosti, te je sud obavezan da po zakonu dosudi pravičnu novčanu naknadu , nezavisno od naknade materijalne štete.

Navedeni iznos obeštećenja je plod ekspertize Tužioca, izgleda vrlo visok, a Tužioc je nažalost pretrpeo neupotredivo veće štete. Sud će dati svoju procenu, dodjimo do činjeničnog stanja.

Tužioc ističe da ovaj zahtevani iznos naknade štete može izgledati enorman, to je samo na prvi pogled, uz površan uvid, štete su neuporedivo veće, na delu je uništavanje jednog života. Koliko vredi ljudski život? Neko može reći : šta bi bilo kada bi svima oštećenim gradjanima bila nadoknadjena šteta, trebalo bi više drzava da budu rasprodate da se to učini? Tačno. Pogotovu jer je ogromna većina gradjana Srbije ostećena, ojadjena, pokradena, opljackana, zdravstveno ruinirana. Ali da li sve to možeproći bez posledica za

pocinioce. Ukoliko ne budu sankcionisani, nastaviće. A mnogi odnjih površni i ostrašćeni to žele da čine. Na neki način žrtvama treba dati kakvu takvu satisfakciju. Istini za volju većina je pretrpela manje neprilika od Tužioca. Ali ima bezbroj onih koji su prošli još gore.Takodje Tužioc je ceo svoj život uložio u borbu za prava svih gradjana Srbije, i bivše SFRJ, ne samo za svoja lična prava, obe ove činjenice idu neoborivo u prilog da Tužioca treba ODMAH obeštetiti. Pogotovu jer je poznato da su se počinioci obogatili, neki enormno, postali milioneri, neki i milijarderi. A Tužioc je na ivici socijale.

II. PREDSTAVLJANJE ČINJENICA:

1. Ruski Nobelovac Solženjicin je kazao da je smeštaj normalnog čoveka po kazni u ludnicu duhovno ubistvo gore od gasne komore, da je to zločin koji nikad neće zastariti. Isti stav zauzimaju i medjunarodne konvencije o zaštiti ljudskih prava i prava žrtava psihijatrijskih zloupotreba. Tužioc je upravo juna 1975 godine bio žrtva ovakvog zločina, čije razorne posledice je trpeo decenijama.

Tužioc je 1975 godine smešten nasilno u psihijatrijsku ustanovu samo zato što je izrazio svoja politička uverenja na nenasilan način. Tom prilikom je bio mučizrečena mu je falsifikovana netacna psihijatrijska dijagnoza "paranoidna šizofrenija"(neizlečivo duševno oboljenje).

Kao sto će se videti dalje Tužioc je uspeo da ovu lažnu dijagnozu zvanično anulira, i da dokaže da je bila naručena i falsifikovana, ali bez obzira na to, većina ovih štetnih posledica po Tužioca nisu bile otklonjene snažno su delovale u sledećim decenijama, nažalost , Tužioc snosi u manjoj meri posledice i dan danas.

Dana 21. 6. 1975 godine oko 21 čas Tužioc je uhapšen u prostorijama Kluba prosvetnih radnika u Beogradu, Obilićev venac (broj nepoznat), od strane milicije i sproveden maricom u GSUP (Gradski sekretarijat unutrašnjih poslova Beograda u ul. 29 novembra), gde ga je saslušao islednik koji mu je kazao da je uhapšen zato jer je pisaoneprijateljske parole po zidovima WC-a u Klubu Prosvetnih radnika, da je petokraka=kukasti krst. 23 juna je prebačen u Psihijatrijsku bolnicu "Guberevac" a zatim sledećidan u PB "Laza Lazarević"u Padinskoj Skeli, gde je ostao do 1 jula 1975 godine.

Saznao je kasnije da je Zavod za mentalno zdravlje obavestio GSUP da je Tužioc pacijent ove ustanove od 1972 godine, gde je odlazio zbog nesanice prouzrokovane opisanim progonima. Psihijatar Zavoda je automatski žalbu na progone okvalif ikovaokao maniju gonjenja, iako je dokazana činjenica da je Tužioc bio žrtva progona.

Takodje, postavlja se pitanje kako i zašto je ova ustanova smela da komunicirala ove poverljive podatke GSUP-u Beograd?

DokazI: -Dok.br.1-Potvrda Psihijatrijske bolnice Beograd broj 15876 od 17.10.1978 g, dijagnoza 297.9; Uvid u dokumentaciju PB L.Lazarević; Saslušanje dr.Tomašeka; Uvidu arhivu GSUP-a; Saslušanje svedoka dežurnih saradnika GSUP-a; Uvid u arhivu Zavoda za mentalno zdravlje u Beogradu; Saslušanje svedoka dr.T.Sedmaka.

Celo vreme boravka u psihijatrijskoj bolnici Tužiocu su bile protiv njegove volje davane više puta dnevno injekcije, lekar i bolničari su odbili da mi kažu naziv, bio je obavezan da svaki dan pije velike doze pilula, nije mu rečen naziv ovih pilula, bio je izložen fizičkoj

prinudi, pretnjama, uvredama, izolaciji. Tri meseca po izlasku iz bolnice je se osećao krajnje umoran, teško je hodao, nesanica se drastično pogoršala. Zbog čega su tada njegovo zdravlje i san ozbiljno poremećeni, drastično se pojačala nesanica. Izašao je etiketiran falsifikovanom psihijatrijskom dijagnozom koja je imalaza cilj njegovu diskvalifikaciju u javnosti, profesiji, privatnom zivotu.

Dokaz-Dijagnoza DZ Savski venac u prilogu Dok.br. 1A- ;Uvid u arhivu DZ" Savski venac" u Lominoj ulici, Beograd), Uvid u zdravstveni karton DZ SAVSKI VENAC.

Tužioc je bio nasilno hospitalizovan samo zato što je izrazio svoja politička mišljenja na nenasilan način. Ukoliko je bio počinio verbalni (pisani) politički delikt, onda je za to bio nadlezan redovan sud uz optuzbu za ovaj delikt. Umesto toga je bio uklonjen kao žalilac na uskraćivanja njegovih prava, podvodeći ga pod nazivnik neuračunljivog duševnog bolesnika.

Pisanje neprijateljskih parola u javnom WC je bila manifestacija očaja, u bezizlanoj situaciji, slova su bila vrlo mala, malo ko ih je i video, ovo je zloupotrebljeno da bude nasilno interniran u ludnicu gde mu nije mesto, sa ciljem da kao i toliki valjani i korisničlanovi zajednice, bude bačen na djubriste, da se slabe naša država i nacija (Tragično jeda su ondašnji zlocinioci bili ubedjeni da se obračunavaju sa "neprijateljima nacije", najtragičnije je što i dan danas ima njih koji još nisu shvatili o čemu se radilo onda). Nanjegovu ličnu sreću Tužioc se odbranio, pobedio, ali ogromna većina najumnijih članova naše zajednice, onih koji su bili cvet naše mladosti i inteligencije, su na vrlo različite načine, neki i psihijatrijom, satrveni, gurnuti u ludilo, alkohol, drogu, boleštine, neki su izvršili samoubistva. Mnogi su otisli van zemlje.

Sloboda izražavanja jedno od osnovnih i najvažnijih ljudskih prava, je već skoro 200 godina jedna od osnovnih tekovina ljudske civilizacije. Ovo pravo je usvojeno i Opštom deklaracijom o ljudskim pravima UN, i drugim medjunarodnim konvencijama kojima su zagarantovana ljudska prava, priznato je u zakonodovstvima većine zemalja sveta. Podvodjenje verbalnog (ovoga puta pisanog) delikta pod psihijatriju je takodje jedan vid sprečavanja i kažnjavanja izražavanja misljenja.

Tužiocu nije bilo saopšteno da li je bio nasilno hospitalizovan po KRIVIČNOM (KAZNENOM) POSTUPKU ili po GRADJANSKOM (IZVANKAZNENOM) POSTUPKU. Misli da je bio primenjen GRADJANSKI (IZVANKAZNENI) POSTUPAK.

Kada se radi o GRADJANSKOM POSTUPKU, ovde je takodje kao i u Krivičnoj proceduri vrlo bitan pojam OPASNOST PO OKOLINU. Tužioc nije bio opasan po okolinu u fizičkom smislu, poznat je kao vrlo smiren, miroljubiv, nikad u životu nije bio agresivan.To ni SUP ni lekari nisu navodili. Pisani verbalni delikt ne moze biti fizička opasnost po okolinu. Može se onda govoriti o opasnosti po društvo, po stranku i grupu na vlasti. A sto je pojam blizak zloglasnoj IDEOLOŠKOJ DIVERZIJI. A gde je tu sloboda izražavanja? Ali, neuračunljiv duševni bolesnik , ukoliko je on to zaista kako to tvrde režimski psihijatri, nema dovoljnu lucidnost da bi svojim rečima ili tekstom naškodio državi, da bi mogao da počini verbalni – pisani delikt, on nema sposobnost umišljaja da bi počinio verbalni delikt. Tužioc navodi da tekst u WC skoro niko nije ni video, slova su bila mala, karikirana. Ovakve zloupotrebe je omogućavalo ondašnje lokalno zakonodavstvo. Npr. u jugoslovenskim zakonima pod pojmom "opasnost po okolinu"se podrazumevala" bilo koja opasnost". Ovakva rastegljiva i nedovoljno precizna formulacija ovoga pojma je otvarala mogućnosti subjektivnim interpretacijama i da se pod ovaj pojam stavi i opasnost od reči. Te su tako otvorene mogućnosti čestim zloupotrebama psihijatrije u svrhe progona verbalnog delikta. Na delu su

postupci i zloupotrebe pojma"opasnost po okolinu" koji su u flagrantnom neskladu sa medjunarodnim zakondavstvom i tekovinama pravne nauke demokratskih država.
Motiv nasilne hospitalizacije je Medicinska indikacija, navodno je Tužioc pisao parole po zidu WC-a zbog bolesti, jer je neuračunljiv duševni bolesnik koga treba nasilno lečiti da ozdravi. Ova medicinska indikacija na delu nije ostvarivana, zbog sledećih razloga: lišen je prisilno slobode, mučen, davane su mu nasilno injekcije i medikamenti štetni po zdravlje, sprovodjena je prisila, fizički obracuni, pretnje, uvrede. Ova bolnica što se tiče kvalifikovanosti i etičnosti lekara i osoblja, opremljenosti, gradjevinsko-tehničkih karakteristika, medicinskog tretmana, nije ispunjavala ni minimum medjunarodnih standarda, nad njim je primenjivana neindicirana farmaceutika, injekcije štetne po zdravlje, bio je sa psihopatama, ubicama, kriminalcima, i izložen njihovim nesputanim (ili podstrekavanim) asocijalnim postupcima i nasilju. U ovakvoj bolnici u opisanim okolnostima nije mogla biti ostvarena medicinska indikacija. Naprotiv, iz ove bolnice je izašao ruiniran, i znatno lošijeg organskog i duševnog zdravlja nego pre dolaska. Dakle, ovde ne moze biti ni govora o lečenju, da bi se tako otklonila njegova navodna društvena opasnost izlečenjem.

Po Zakonu o vanpraničnom postupku nasilno hospitalizovani imaju pravo na advokata, žalbu, obaveštavanje suda, Tužiocu nijedno od ovih prava nije bilo dato, čak nije mogao u početku da komunicira ni sa roditeljima, odbijen je njegov zahtev da ima advokata, Potvrda o boravku mu je data tek posle 3 godine.
Tužioc je za vreme Konferencije UNKTAD u Beogradu 1983 godine zbog razgovora sa stranim učesnicima bio ponovo interniran u Psihijatrijsku bolnicu pri Medicinskom fakultetu,"dr.V.Vujić" gde ga je pregledao dr.Hajduković, sa kojim se Tužioc poznaje, dr.Hajduković je lepo primio Tužioca i saopštio mu stav vlasti da napusti Beograd za vreme Konferencije UNKTAD, što je Tužioc i učinio.

DOKAZ: Uvid u arhivu ove bolnice "dr.V.Vujić", svedok dr.Hajduković, psihijatar.

Na delu je zloupotreba psihijatrije u političke svrhe, sa ciljem progona verbalnog delikta, ukrivanja i sprečavanja izražavanja kritičkih misljenja jer je Tužioc bio proglašen opasnim neuračunljivim duševnim bolesnikom, iako to nije, i umesto u zatvor(uz vremensku kaznu), poslat na neodredjeno vreme u psihijatrijsku bolnicu. .

Ova naručena falsifikovana psihijatrijska dijagnoza je oborena Izveštajem VMA, Psihijatrijsko odeljenje dana 24.10.1977 godine izdala IZVEŠTAJ LEKARA SPECIJALISTE , Dijagnoza SINE MORBO PSYCHIATRICO. Kao što ce se videti kasnije, Sudsko-psihijatrijski odbor Medicinskog fakulteta u Beogradu je dana 20.4.1982 godine sudski, zvanično anulirao ovu falsifikovanu dijagnozu. Kao što ce se videti dalje Tužioc je u nekoliko navrata osudjen na novčanu kaznu zbog počinjenih verbalnih delikata, što je još jedan neoboriv pravni dokaz da je Tužioc uračunljiv, dokazano je i po ovom osnovu. Tužioc je osnovao prvi jugoslovenski odbor za ljudska prava 1975 godine, osnivač je i predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, nekoliko nevladinih organizacija, bio je kandidat za Predsednika Republike na republičkim izborima 1990 godine u potpuno neravnopravnim uslovima, pod drastičnom represijombio 14 od 30 učesnika, Pokret je na izborima za republičku skupštinu 1993 godine od 115 učesnika zauzeo 14 mesto, i da je bio direktan proporicionalan sistem imao bi svogapredstavnika u Skupštini Srbije (prema listu POLITIKA). U krajnje neravnopravnimuslovima, bez dinara sredstava, iz podrumskog stana, pod represijom i diskriminacijama, Pokret je dobio više glasova od Gradjanskog saveza, a ne mnogo manje od JUL-a a obe ove stranke su utrošile ogromne svote novca, pisac je više knjiga,stotina tekstova, dobitnik više medjunarodnih priznanja, (odrekao se svih medjunarodnih priznanja zbog dvostrukih arsina prema našoj zemlji od strane medjunarodne zajednice), uživa veliki ugled u zemlji i svetu, zaslužni je gradjanin koji je doprineo demokratizaciji zemlje.

Tužioc je dakle bio žrtva zloglasne zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe. ŠTO JE SUDSKI VERIFIKOVANO. Dakle, zakonski se nalaže obeštećenje na osnovu zvanične presude.

On je dobio veliku podršku u zemlji i svetu kao takav, izmedju ostaloga i SANU, UKS, Univerziteta, SPC, Unesco, Svetska asocijacija psihijatrije, Evropskog saveta, itd, itd.

Ova psihijatrijska falsifikovana naručena dijagnoza je proračunato raširena u okruženju Tužioca i u javnosti, sto je bio težak napad da njegov ugled, vodilo njegovomisključenju iz društva, iz profesionalne utakmice, što se tiče karijere, stana, prihoda, iz javnih nastupa, bavljenja naukom, nesavesne sudije i psihijatri su ovu netačnu dijagnozu neovlašćeno saopštili njegovoj budućoj supruzi (u početku veze), što je vodilo smišljenom rasturanju njegove porodice i braka, kasnije potsticanju protiv njeganjegovog sina, blamiranju Tužioca u očima srodnika, poznanika, prijatelja. (kao što će se videti kasnije, Tužioca dan danas javno napadaju pojedinci neistomišljenici preko medija, interneta , nazivajući ga "paranoidnim šizofrenicarom"-iako je ova dijagnoza zvanično anulirana još 1978 godine, marta ove 2008 godine policijska uprava grada Beograda se pozvala na ovaj falisfikovan nalaz), naneta je ogromna šteta njegovom zdravlju, u njegovom političkom životu, ugledu kao publiciste i pisca, na delu je bio pokušaj moralnog ubistva Tužioca, upropašćavanje njegovog života, naneti su mu vrlo intenzivni i dugotrajni duševni bol i patnja, stres, strah, neizvesnost, izlagan je zbog toga bio godinama svakojakim šikaniranjima, trzavicama i progonima. Što je snažno uticalo na pojavu vrlo intenzivne nesanice, koja traje dan danas, uprkos decenijskog uz imanja sredstava za spavanje, teškoce varenja na nervnoj bazi, iznurenosti.

Po osnovu obe ove psihijatrijske zloupotrebe, u P.B. "Laza Lazarević" 1975 godine , uključujući i smeštaj u PB "V.Vujić" 1983 godine, Tužioc kao pravičnu naknadu traži :

A. Naknada materijalne štete-kumulativno na kraju Tužbe.

- **B. Za naknadu nematerijalne štete**

a/-. za pretrpljene intenzivne fizičke bolove nastale usled torture dinara

b/. za pretrpljene duševne bolove usled umanjenja duševne aktivnosti, dinara 600.000c/. na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o duševnom zdravlju, znanju i

sposobnostima dinara 2,000.000.

d/ za povredu slobode i prava ličnosti, dinara 500.000.
e/ za pretrpljeni strah,dinara 400.000.

Ukupno nematerijalne štete dinara 3,500.000

2.Tužioc je vojnu obavezu služio u V.P.4542 u Kraljevu od 28.11.1963 g do 2.11.1964 godine, prva tri meseca u kasarni u Ribnici, a onda prekomandovan 15 marta 1964 g. do kraja boravka na aerodrom u Kraljevu , u vazduhoplovnu pešadiju. Za vreme boravka na areodromu u Kraljevu je bio podvrgnut nezakonitim postupcima, pre svega učestalom, skoro permanentnom slanju na noćnu stražu protivno vojnim propisima, što je bila istinska tortura nesanicom, disciplinskim kažnjavanjima, nahuškavanjima na njega asocijalnih vojnika, pre svega Albanaca, itd, sa obrazloženjem da je stigla karakteristika iz Beograda, da je iz neprijateljske porodice, vernik, da je potrebno prevaspitavanje. Tužiocu je usled višemesečnog uskraćivanja sna oštećeno zdravlje, od

tada pati od intenzivne nesanice, pretpeo je jak duševni bol. Čime je prekršen zakon, jer boravak u vojsci treba da jača mladu ličnost, ne da ruši njeno zdravlje.

DOKAZI: Dok.br.2-Kopija iz Vojne knjizice; Dok.br.2A-MINISTARSTVU NARODNE ODBRANE SFRJ od 1.12.1964 godine; Uvid u arhivu Vojske Srbije iondašnje V.P.4542 u Kraljevu.

Nije dobio nikada bilo kakav odgovor.

A. Materijalna šteta, biće prikazano kumulativno na kraju Tužbe.

B. Nematerijalna šteta

b/--za pretrpljene duševne bolove i patnje

d/ slobode i prava ličnosti

e/ za pretrpljeni strah.

Ukupno nematerijalne štete

3. Po povratku iz JNA se zaposlio oktobra 1964 u preduzeću SEME Eksport Import u Beogradu, Admirala Geprata 10, gde je ostao do avgusta 1965 godine gde je bio diskriminisan po političkoj osnovi, pozivajući se na iste netačne argumente kao u vreme služenja vojnog roka u Kraljevu.

DOKAZ: -Dok.br.3-Direktoru preduzeća SEME, Dana 6.1.1965 godine; Uvid u Arhivu Preduzeća SEME, Export-Import.

A. Materijalna šteta:

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara
b.Gubitak zarade

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)
Ukupno materijalne štete

B. Nematerijalna šteta

b/za pretrpljene duševne bolove

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostimad/slobode i prava ličnosti

e/ za pretrpljeni strah
Ukupno dinara

Usled diskriminatorskih postupaka u ovome preduzeću (i u JNA) Tužioc je bio prinudjen da napusti zemlju, živeo je u egzilu u Belgiji od septembra 1965 do jula 1971

. Tužioc ne traži nikakavu naknadu štete za izgon iz zemlje, iako su mu na taj nacinnanete izuzetno značajne štete, štete najveće od svih.

4. Za vreme boravka u Brislu, Belgija april-juni 1965 godine, Tužioc je se dogovorio usmeno sa preduzećem Unimar iz Beograda, da se vrati u zemlju i tamo zaposli kao stručnjak za marketing. Iako vrstan stručnjak za marketing, sa diplomom post-diplomskih studija u Brislu (odličan, bio drugi u klasi, od ukupno 30) i izvanrednim referencama i znanjem engleskog, francuskog i ruskog, mlad čovek u punoj snazi, pripremao doktorat iz marketinga, pred njim je bila sjajna karijera u preduzeću i nauci, Tužioc je bio neosnovano proglašen za moralno-politički nepodobnog u preduzeću UNIMAR, bio je prinudjen da napusti ovo radno mesto, kasnije onemogucavan da se zaposli intervencijama organa SUP-a. Zbog čega je i počeo njegov angazman za odbranu ljudskih prava, osnovao je radi odbrane Odbor Direktna akcija za samozaštitu 1 marta 1975 godine.

Dakle, zaposlio se od 1 septembra do 1.decembra 1971 godine, u preduzeću UNIMAR pri listu BORBA za marketing, istraživanja trzišta i propagandu na odredjeno vreme, uz obećanje da će biti primljen za stalno, obećanje nije održano uz evociranje razloga MPP (moralni-političke nepodobnosti). U preduzeću Jugoslovenski centar za istraživanje i razvoj je bio zaposlen od juna do novembra 1972 godine (Prilikom merenja testom QI u prostoriji gde je to obavljeno je neprestano zvonio telefon, ulazile su pojedine osobe, prekidale ga, itd), i u preduzeću Biro za razmenu omladine i studenata u vremenu od 5 meseci u 1973 godine, gde je bio takodje na nezakonit način udaljen iz radnog odnosa, uz evociranje političke nepodobnosti. U vremenu od 1971 do 1975 godine dakle oko 4 godine bio je zaposlen samo 9 meseci, dakle nije bio zaposlen 3 godine i tri meseca, što je posledica političke diskriminacije, zbog čega je kao žrtva ovakve diskriminacije bio lišen zaposlenja, plate i prihoda za život. To je bio progon, patnja , strah, i bol, stres, gubitak plate-prinadležnosti, smanjenje osnovice za penziju za više od tri godine.

DOKAZI:. Dokumentacija u vezi ovih firmi zaplenjena aprila 2000 godine, PROVEREU ARHIVAMA NAVEDENIH PREDUZEĆA, Dokument broj 4-Dopis Birou za pritužbe i žalbe Opštine Savski venac u Beogradu, od 1.3.1975 godine; Uvid u arhivu Zavoda za zapošljavanje. .

-A.Materijalna šteta :

-a.Za umanjenje imovine(obična šteta
b.Gubitak zarade

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)- smanjenje osnovice za penzijuaUkupno materijalna šteta dinara
Mesečna renta 2.300 dinara doživotno

B.Nematerijalna šteta

b/za pretrpljene duševne bolove

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostimad/slobode

i prava ličnosti

e/ za pretrpljeni strah

Ukupno nematerijalna šteta

Ako je neko zrtva drastičnih ugrožavanja zakonskih prava, sasvim je normalno da je nezadovoljan ili ogorčen, da počinje da se brani, Tužioc se obraao žalbama nadleznim drzavnim organima, funkcionerima, biroima za pritužbe i žalbe, bez ikakvog rezultata,bilo je i krajnje arogantnih odgovora- da im se tako hoće. Kada bi iscrpeo sve interne mogućnosti žalbi Tužioc se u ocaju žalio medjunarodnim organizacijama, diplomatskom koru, stranim novinarima.

Tako je protivno svojoj autentičnosti bio pretvoren u disidenta. A onda lažno predstavljen policiji i sudstvu, drzavnim organima kao "bundzija","upregnut u kola anti-jugoslovenske propagande". Na delu je bilo stvaranje loših procena, zavada gradjana i ondašnje vlasti.

5. U momentu nasilne hospitalizacije u leto 1975 godine Tužioc je bio zaposlen kao ekonomista na radnom mestu"Samostalni saradnik sluzbe istrazivanja trzišta" u preduzeću BIP-Beogradska industrija piva u Beogradu. Ovo preduzeće je bilo obavešteno od nadležnih organa o njegovoj hospitalizaciji i okolnostima iste, on je rukovodiocima BIP-a i njegovom šefu Šimiću (kasnije ministru turizma u Vladi Hrvatske-HDZ, Tužioc nema nista protiv Šimica zato što je Hrvat, ali dokle ce Srbima biti draži tudjinac od svoga?) bio predstavljen kao"psihijatrijski slučaj", ovo je saznao ceo kolektiv, te je tako njegova pozicija u ovoj firmi anulirana, to je bio težak napad na njegov ugled i prestiž, posle izlaska iz bolnice poslat je odmah na višemesečno bolovanje, kada se vratio bio je ostavljen bez zadataka, izložen uvredama i ponižavanjima da je "ludak", morao je napustiti ovo preduzeće, to je bio iznudjen otkaz.

Dokaz: Uvid u arhivu preduzeća BIP u Beogradu.

A. Materijalna šteta

a.Za umanjenje imovine(obična šteta)
b.Gubitak zarade
c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)- smanjenje osnovice za penziju-Ukupne materijalne štete

B.a.Nematerijalna šteta-

b/za pretrpljene duševne bolove

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja laznih vesti o znanju i sposobnostima

d/slobode i prava ličnosti

e/ za pretrpljeni strah

Ukupno nematerijalne štete

6. Odlukom Radničkog saveta FGP Rekord, Patrijarha Dimitrija u Rakovici od 16.2.1976 godine Tužioc je preko zvaničnog konkursa izabran na radno mesto"Šef službe marketinga". Svojim radom je doprineo razvoju ove službe, pokrenuo je vrlo korisne inicijative, ostvario značajne projekte, ukazao da FGP Rekord gubi drastično tržišno učešće na tržištu gumarskih proizvoda u SFRJ u korist firmi zi Slovenije i Hrvatske, objasnio zašto, predložio mere. Saznao od Bože Petrovića , psihologa FGP Rekord- da su u vezi njega stigle pritužbe iz GSUP-a Beograda i Zavoda za mentalno zdravlje sa detaljnim podacima o njegovom nasilnom smestaju u psihijatrijsku bolnicu, i o njegovim politickim aktivnostima (predstavljen je lažno kao opasan državni neprijatelj).
Pod ovim uticajima rukovodstvo FGP Rekorda je pocelo kampanju njegovog dezavuisanja u FGP Rekord, podsticanja protiv njega osoblja, ogovaranja, intriga, te jeu ovakvim okolnostima došlo do njegovog smenjivanja Odlukom br.91/LVI.-1 od 15.3.1977 godine"

Dokaz:-Dok.br.5-Odluka br.91/LVI.-1 od 15.3.1977 godine, Uvid u arhivu FGP Rekord, Rakovica, Beograd. Svedoci–ondašnji direktor marketinga FGP Rekord i Boža Petrović, psiholog.

Tužioc se žalio na ovakvo rešenje Radničkom savetu, koji je sazvao skup zaposlenih na kome je pred 500 prisutnih javno pročitano lekarsko mišljenje sa naznakom da je bolestan od neizlečive duševne bolesti "paranoidne šizofrenije". Nisu mu dali pravo replike, ali je sam ustao i kazao da je to naručena psihijatrijska dijagnoza sa ciljem diskvalifikovanja neistomišljenika, cime je efekat smanjen, ogromna većina prisutnih jestala na njegovu stranu.

GSUP Beograda VI Odeljenje UZSK br.156 od 28.4.1977 g je svojim dopisom sudiji za prekršaje Opštine Rakovica podneo protiv njega Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka zbog izazivanja revolta zaposlenih FGP Rekord.

Dokaz: Uvid u arhivu GSUP-a Beograd.

Protiv njega je počeo istinski teror u FGP Rekord, morao je zato ovu firmu da napusti (iznudjen otkaz), zaposlio se septembra 1977 g u preduzeću Galenika, Batajnički drum bb, na radnom mestu"stručni saradnik istraživanja tržišta".

A. Naknada materijalne štete

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara -nema

b.Gubitak zarade

c.Sprečavanje povecanja imovine(izmakla korist)-

Ukupno materijalna šteta

B. Nematerijalna šteta-

b/za pretrpljene duševne bolove dinara.100.000

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, dinara.400.000

d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara 100.000.

e/ za pretrpljeni strah

Ukupno nematerijalna šteta dinara –600.000

7. Bio je više puta ispitivan od sudije za prekršaje Opštine Rakovica koji je 1.9.1977 g doneo Odluku br II-Up.br.1613/77 od 1.9.1977 godine kojom se Tužioc proglašava neuračunljivim duševnim bolesnikomi dg "paranoidna šizofrenija" (Napomena: neizlečivo duševno oboljenje) predlaže izricanje psihijatrijske mere bezbednosti smeštaja u bolnicu na neodredjeno vreme.

DOKAZI: Dok. Br .6-RESENJE-II-Up.br.1613/77 od 1.9.1977 godine; Uvid u arhivuSudije za prekršaje Opštine Rakovica; saslušanje sudije za prekršaje.

Sudija za prekršaje Opština Rakovica sticajem okolnosti školski drug tadašnjeTužočeve verenice Aleksandre Pešićc, kasnije Tužočeve supruge, "saradnice službe plana i analize FGP Rekord"(koju je upoznao u FGP Rekord, Tužioc ne želi da spominje ime ovoga sudije, jer principijelno ne želi da stvara nova žarišta sukoba, nemanameru da ga tuži), je u toku prekršajnog postupka pozvao Aleksandru na razgovor i po nalogu njegovih pretpostavljenih neovlašćeno joj predstavio ceo sudski i medicinski dosije protivno zakonu i sudskoj etici, savetujući joj da raskine sa Tužiocem jer je opasan državni neprijatelj, bolestan od neizlečive duševne bolesti, da ne sme da ima decu.

Dokaz: saslušanje Aleksandre Pešić-Krsmanović i ondašnjeg predmetnog sudije zaprekršaje Opštine Rakovica.

Žalio se na ovu odluku Veću za prekršaje Skupstine Grada Beograda 10.9.1977 godine:

DOKAZ: -Dok. Br.7-Veću za prekršaje Skupštine Grada Beograda 10.9.1977 godine

A.Materijalna šteta – sudski troškovi, i advokata u iznosu od 20.000 dinara

a.Za umanjenje imovine(obicna šteta), dinara 20.000

b.Gubitak zarade,

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)

Ukupno materijalna šteta dinara 20.000

B. Nematerijalna šteta

b/za pretrpljene duševne bolove din.100.000

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima,din.900.000

d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od 100.000 dinara

e/ za pretrpljeni strah din..200.000

Ukupno nematerijalna šteta dinara 1,300.000

8. Osmog avgusta 1977 godine oko 16 časova je povredjen udarcem u oko u Plivačkom bazenu 25 maj u Beogradu, to je učinila osoba koja je posle toga u uniformi milicionera otišla kolima sa parkinga bazena.

Dokaz: Saslušanje svedoka Aleksandre Pešić Krsmanović, Uvid u arhivu Ocne klinike Medicinskog fakulteta u Beogradu

B..Nematerijalna šteta

a/ za pretrpljeni fizički bol din.20.000

Ukupno nematerijalna šteta ,dinara 20.000

9. Prestrašena Aleksandra ovim prizorom, kao i pod uticajem sudije za prekršaje , intriga i zastrašivanja u FGP Rekord je raskinula veridbu sa njim .

Tužioc se pomirio sa njom kao što će se videti kasnije januara 1978 g, stupili su u brak maja iste godine, ali je brak bio vrlo ozbiljno poremećen, Aleksandra je bila izložena u FGP Rekord zbog njega svakodnevnim šikaniranjima i ucenama, organi vlasti su na njuvršili pritiske da se razvede od Tužioca. Zbog cega je doslo do razvoda braka 1982 godine.

Dokaz: Dok. Br.8 -REŠENJE o razvodu Okružnog suda u Beogradu P.br. 5038/81 od 11.2.1982 godine

Od kada je Tužioc postao podstanar.

Dokaz: Dok.br.9-REŠENJE Četvrtog opštinskog suda u Beogradu Posl.br.R.3565/82 od 21.2.1983 g stan pripao Aleksandri, Tužiocu je ostavljen rok do mesec dana da zameni stan, što je bilo nemoguće jer je namerno bio dat suviše kratak rok, Tužilac se žalio sudu, bez rezultata, čime je Tužioc nezakonito lišen svoga stana koji je dobio od roditelja, i u momentu stupanja u brak je bio njegova svojina.

Tužioc je tako bio lišen (kažnjen) svoga stana i morao je sve do 1997 godine kada je sa 61 godinom starosti dobio stan od njegovog preduzeća, da bude podstanar i plaća kirije

u visokim deviznim iznosima. Opisanim zloupotrebama od strane državnih organa muje razorena porodica i u isto vreme mu je oduzet nelegalno njegov stan, pretvoren u podstanara.

Dokaz: Dok.br.9-Dokument o razvodu; Saslušanje svedoka Aleksandre Pešić; Dok.br.8,Uvid u posedovne knjige da se vidi da Tužioc nije imao nikakvu nepokretnu imovinu; Uvid u arhivu preduzeća Galenika, Beograd, Batajnički drum b.b; Dok. br. 10-Moje izlaganje pred IV Opštinskim sudom Beogradu na dan 5.12.1984 g u vezi Rešenja Okružnog suda br.7114-/84 od 24.9.1984 godine;Uvid u arhivu IV Opštinskog suda u Beogradu.

A.Materijalna šteta :
-isplatu polovne vrednosti komfornog stana u Vojvode Stepe 68, I sprat u Beogradu, veličine 40 m2, u iznosu od 40.000 evra, sadašnja cena kvadrata u ulici Vojvode Stepeje oko 2.000 evra, 40m kv x 2.000 evra=80.000 evra, podeljeno sa 2 =40.000 evra 80 dinara(po evru)=3,200.000 dinara. Tužioc napominje da bi imao zakonito pravo da zahteva naknadu za ceo stan od 80.000 evra jer je stan doneo u brak koji je dobio od roditelja.

- za naknadu troškova kirije za plaćanje podstanarske kirije od 1982 do 1997 godine, tj 15 godina (približno) x 12 meseci=180 meseci X 150 evra= 27.000 evra=2,160.000 dinara

-.za sudske troškove i advokata 500 evra =40.000 dinara

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara 3,200.000+2,160.000+40.000= dinara 5,400.000

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povecanja imovine(izmakla korist)-

Ukupno materijalne štete 5,400.000

B. Nematerijalna šteta

b. za pretrpljene duševne bolove,-u iznosu od 100.000 dinara

Ukupno nematerijlne štete dinara 100. 000

10. Tužioc se septembra 1977 godine zaposlio u preduzeću Galenika na radnom mestu"stručni saradnik"u Službi istrazivanja tržišta gde je ostao sve do januara 1997 godine gde je bio intervencijama SUP-a Srbije okarakterisan kao "neprijatelj" i gde je Služba državne bezbednosti intervenisala i obavestila rukovodioce Galenike i zahtevala da bude profesionalno onemogucen i izolovan, što je imalo presudan uticaj na njegovu karijeru, napredovanje, stručni rad i razvoj, platu, i na pitanje dobijanja stana, bio je celo vreme izložen stalnim i vrlo intenzivnim šikaniranjima i ponižavanjima. U Galenici je takodje bio okvalifikovan kao"psihijatrijski slučaj" i trpeo je posledice

zbog netačne dijagnoze sto se tiče karijere, plate, stana, ugleda i reputacije, bio je celo vreme od 20 godina izolovan, ostavljan bez radnih zadataka, osoblju je bilo zabranjenoda sa njim komunicira, podvrgavan i disciplinski kaznjavan, smanjena plata, diskriminisan na nivou stana, šikaniran, itd. Što je neoborivo dokazano dalje prilozenim dokumentima i proverama u Arhivi Galenike.

Tužioc je iznuren i pod pritiscima bio primoran da ode u prevremenu penziju 1997 godine sa 61 (umesto sa 65 godina kako je po zakonu) godinom starosti. Čime mu je umanjena penziona osnovica za 4 godine, dobijao je za to vreme minimalnu penziju koja je bila mnogo manja od njegove plate.

Dokazi: (Prethodna napomena: Tužioc zahteva da nijedna od dole navedenih osoba funkcionera Galenike ne bude bilo gde imenovana zbog ovih navoda, sa njima tužioc sada ima dobre odnose, ali nisu oni krivci nego one drzavne strukture koje su davale nalog za dalje navedene mere) –U prilogu dokumenta: Dok.br. 11-Radničkoj skupštini Galenike od 21.1.1980 godine; Dok.br.12-Radničkom savetu Galenika lekovi od 26.4.1981 godine; Dok.br.13-Otvoreno pismo rukovodno-upravnim strukturama i društveno političkim oranizacijama i radnim ljudima Galenike od 21.2.1984 godine; Dok.br.14-Radničkom savetu Galenike, Sindikatu od 26.12.1987 godine; Dok.br.15- Osnovnom sudu udruženog rada Beograd- Tužba Osnovnom sudu udruženog rada protiv Galenike od 24.8.1989 godine u vezi prikracivanja prava u Galenici ; Dok.br.16-Generalnom direktoru Galenike dr.V.Brankoviću, dopis od dr.Zarka Gavrilovića predsednik SSSS od 12.6.1991 godine; Dok.br.17-Četvrtom opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu KRIVIČNA PRIJAVA zbog zaplene dokumentacije u Galenici od 13.6.1991 god; Dok.br.18-Na adrese tri rukovodioca ICN Galenika od 20.4.1994 godine; Dok.br.19-Mr.ph. R.Stojicević od 21.4.1994 god; Dok.br.20-Predsednik ICN galenika mr.ph. Radomir Stojicević od 20.4.1994 godine; Dok.br.21-Četrvtom opstinskom sudu u Beogradu Krivična tuzba od 5.7.1994 godine; Dok.br.22-Mr.ph.

Radomir Stojićević od 6.4.1995 god; Dok.br.23-Izvršni potpredsednik iCN dr.Ljubisa Rakić; Dok.br.24-, MILANU PANIĆU ,predsedniku ICN od 16.1.1996 godine; Tužioc jevodio spor ovim povodom pred ovim sudom od 1994 godine: P.br.176/2001;P. br.6888/02 , i P.br.1426/97) ; Dok.br.25- Peticija JAVNOSTI i generalnom direktoru ICN Galenike upućena od strane dr.V.Kostunice, i drugih političara dana 14.4.1995 godine kojom se zahteva prekid diskriminacije, političkih šikaniranja i u vezi stana., UVID U ARHIVU GALENIKE.

A.-Materijalna šteta:

- za izgubljenu zaradu zbog onemogućavanja napredovanja, smanjenja plate, usled političke diskriminacije, oborenog ugleda, zbog smanjenja radne sposobnosti, u iznosu od :20 godina X 12 meseci=240 meseci x.

- Uključiti Zavod za penziono osiguranje, za štetu smanjenje osnovice za penziju zbog prevremenog odlaska u penziji nasilno, nezakonito, po kazni, 4 godine pre zakonskog roka, po ovom osnovu penziona osnovica je bila nezakonito smanjena za oko Što će

nastati u sledećim godinama do kraja života, po ovom osnovu u iznosu od 2.875 dinarau obliku rente svakog meseca

-. za štetu nastalog gubitka u razlici izmedju visine penzije i plate u Galenici , uvremenu od 61 godine (1997 godine) do 65 godine-

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara 80.000
b.Gubitak zarade, dinara 500.000 dinara c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist) Ukupno materijalne štete dinara –580.000

Renta mesečno 2.875 dinara
B Nematerijalna šteta.

b/za pretrpljene duševne bolove din.500.00

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din..

400.000

d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara, 500.000
e/ za pretrpljeni strah

Ukupno, nematerijalne štete dinara –1,400.000

Odmah po napuštanju preduzeća FGP Rekord i zapošljavanja u preduzeću Galenika septembra 1977 godine, budući da je došlo do raskida veridbe Tužioca sa verenicom u opisanim okolnostima, budući da je Galenika dobila od GSUP-a ovu netačnu kompromitujuću dijagnozu, da je ova dijagnoza bila široko raširena u javnosti, da bi se spašavao od naručene netačne dijagnoze, da bi popravio prekinute odnose sa verenicomi popravio ugled u javnosti, je se obraćao pojedinim psihijatrima u Beogradu, sa zahtevom da provere njegovo duševno zdravlje. Oni su ga upućivali na Psihijatrijsku kliniku VMA u Beogradu gde se prijavio krajem septembra sa zahtevom da budu sprovedene detaljne invest igacije zdravlja, i uzroka nesanice. Vrlo detaljne provere su trajale oko mesec dana, koje je sproveo tim lekara, psihijatra, psihologa, socijalnog radnika, ova ustanova je 24.10.1977 godine izdala IZVESTAJ LEKARA SPECIJALISTE, Dijagnoza SINE MORBO PSYCHIATRICO.

DOKAZ: -Dok. br 26-IZVEŠTAJ TIMA LEKARA SPECIJALISTA VMA od

24.10.1977 godine, Uvid u arhivu VMA.

Ovaj lekarski nalaz jedne od najeminentnijih psihijatrijskih ustanova u zemlji, povrh svega koji je rezultat jednomesečnog rada tima vrhunskih stručnjaka, je anulirao falsifikovani dijagnozu Zavoda za mentalno zdravlje. Ovaj nalaz je izdat 24.10.1977

godine, dakle za nešto manje od dva meseca od Rešenja sudije za prekršaje Opština Rakovica od 1.9.1977 godine koji je Tužioca proglasio duševno neuračunljivm bolesnikom od paranoidne šizofrenije i predložio psihijatrijsku meru bezbednosti neograničenog vremena trajanja. Poznato je da je šizofrenija neizlečiva bolest, od nje seniko nije izlečio, pogotovu ne za dva meseca. Ovaj NALAZ je dokaz da je Tužioc bio žrtva nezakonitog interniranja i zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe. Kao što će sevideti kasnije, Sudsko-psihijatrijski odbor Medicinskog fakulteta u Beogradu je dana 20.4.1982 godine sudski, zvanično anulirao ovu falsifikovanu dijagnozu.

Ovaj IZVEŠTAJ lekara VMA od 24.10.1977 godine Tužioc je dostavio verenici sa kojom je bio u raskidu, čime je delimično povratio njeno ozbiljno poljuljano poverenje.Uprkos učestalih pretnji, pritisaka kojima je Aleksandra bila izložena, pomirili su se januara 1978 godine, a maja iste godine stupili u brak.

Tužioc se sve upornije borio za njegova bezrazložno pogažena prava,žaleci se funkcionerima, sudovima, biroima za pritužbe i žalbe, na javnim tribinama, osnovao je 1975 prvi jugoslovenski odbor za ljudska prava, žalio se Predsedniku Titu. Kada je iscrpeo sve interne mogućnosti žalbi obraćao se medjunarodnim organizacijama, OUN,Unesco, Amnesty International, stranim novinarima i diplomatama u Beogradu, itd.

Umesto da prestanu da ga neosnovano progone, vlasti su počele pretnje telefonom, isključenja telefona na duže vreme, legitimisanja na javnim mestima, nastajao je iz dana u dan istinski nesnosni svakodnevni teror.

11. U par navrata je bio privodjen u GSUP u 29 novembra, uvek su navodjene njegove akivnosti ljudskih prava, tom prilikom su mu oduzimali spise koje je nosio sobom. 3.12.1981 godine su dva organa GSUP-a uz galamu lupu, uz vrisku njegovog sina bebe i njegove majke, upali u njihov stan u Vojvode Stepe 68/II ulaz, u Beogradu , stan pretresli i zaplenili svu njegovu dokumentaciju:

DOKAZ: -Dok. br. 27-ZAPISNIK O PRETRESANJU STANA od 3.12.1981 g. sa

potpisima ovlašćenog lica, svedoka, Uvid u arhivu GSUP-a Beograd.

Pretres stana 3.12. 1981 god

B.Nematerijalne štete

e/ za pretrpljeni strah din..20.000

Ukupno nematerijalne štete 20.000

Tužioca su pritvorili i odveli u V Opštinski sud u Beogradu, gde su ga predali

sudijama. Ispitivali su ga zbog kontakata sa M.Djilasom, M.Mihajlovim, zbog aktivnosti ljudskih prava.Tako je počeo maratonski vrlo stresan sudski spor pred ovim sudom.

Ovaj sud je zahtevao od Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu da nad njim izvrsi psihijatrijsko veštačenje, sto je ovaj sud i obavio i dana20.4.1982 godine zvanično sudski anulirao ovu falsifikovanu dijagnoz

uOKAZ: -Dok. br.28-Dopis Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta uBeogradu PETOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU od 20.4.1982 godine, sa NALAZOM-Uračunljiv;Uvid u arhivu V Opštinskog suda u Beogradu.

Ovo je zvaničan sudski dokaz da je dg "paranoidna sizofrenija" bila netačna inaručena. TUŽIOC IMA ZVANIČAN SUDSKI DOKAZ DA JE BIO ŽRTVAZLOUPOTREBE PSIHIJATRIJE U POLITIČKE SVRHE.

Tužioc je odgovorio Sudsko-psihijatrijskom odboru Medicinskog fakulteta u Beogradudana 14.7.1985 godine:

DOKAZ: -Dok.br.29-Dopis PREDSEDNIKU Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu profesoru dr. Maksimu Šterniću od 14.7.1985godine.

Posle ovoga Nalaza kojim je proglašen uračunljivim, Peto opštinsko javno tužilaštvo 22.6.1982 g šalje Sudiji za prekršaje SO Voždovac Zahtev za pokretanje prekršajnogpostupka.

DOKAZ: -Dok. broj 30-Peto opštinsko javno tužilastvo 22.6.1982 g Sudiji za prekrsajeSO Vozdovac zahtev za pokretanje prekršajnog postupka

Tužioc šalje odbranu 17.9.1982 godine,

DOKAZ: -Dok.br.31-Pisana odbrana od 17.9.1982 godine

Tužioc je kažnjen novčano. Dakle, uračunljiv je. I ovim je anulirana prehodna dijagnoza "paranoidna šizofrenija" (Napomena: paranaoidna šizofrenija je neizlečivodusevno oboljenje koje oslobadja sudske odgovornosti).

Za šta Tuzioc trazi naknadu i to:

PETI OPŠTINSKI SUD

-A.Materijalne stete :š

- sudski troškovi, advokat

-za oduzimanje dokumentacije, kumulativno na kraju Tužbea.Za umanjenje imovine(obicna šteta-

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)-

Ukupno materijalne štete

B. Nematerijalne štete.

b/za pretrpljeni duševni bol, din. 200.000

c/na ime povrede časti, ugleda, širenje laznih vesti , din.200.000
d/slobode prava i ličnosti, din. 300.000

e/ za pretrpljeni strah din. 200.000

Ukupno, nematerijalne štete dinara –900.000

12. Kažnjen je od strane sudija za prekršaje zbog nenasilnog izražavanja mišljenja:

DOKAZ: -Dok.br.32-Rešenje sudije za prekršaje opstine Stari grad u Beogradu od 17.3.1983 godine.

A. Materijalna štete

a.Za umanjenje imovine(obicna šteta),
b.Gubitak zarade, dinara

Ukupno materijalni troškovi dinara
B.Nematerijalne štete

b/pretrpljeni duševni bol, din.20.000 dinara------

Ukupno nematerijalne štete dinara 20.000

DOKAZ: Dok.br. 33-Dopis Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja od 9.6.1986 godine.

6.1.1986 g Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja SANU (Tužiocev rodjeni brat dr.Velibor Krsmanovic, profesor Univerziteta u Lionu, Francuska je akademik, clan SANU), se obraća Skupštinama SFRJ i Srbije povodom Tužiočevih predstavki u vezi zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe, o čemu je pisala štampa, kojom prilikom je iznet njegov slučaj.

U vezi povreda Tuziočevih prava su stigle brojne intervencije: UKS, SANU, SPC, OUN, Unesco, AI, Američka asocijacija psihijatrije, US Helsinki wach Com, itd.

13. Za ovo vreme su sistematski godinama, decenijama bila zaplenjivana pisma, blokiran telefon, zaplenjivani primerci lista LJUDSKA PRAVA, kasnije internet, to je bila decenijska skoro totalna blokada telekomunikacija, stres, uskraćivanje prava na komuniciranje, uzimanje vremena, energije, nastali su ogromne Tužioceve štete i troškovi.

DOKAZI (ovde su dati samo neki, decenijama je ometana telekomunikacija, Tužiocu je zaplenjena arhiva aprila 2000 g i odneti vrlo brojni dokazi,): Dok. br. 34- -Bela knjiga o zapleni prepiske smetnjama u telefoniranju od 25.1.1991 godine sa podacima o

većem broj rešenih potražnica koje su dokazi da pošiljke nisu stigle do primaoca, radise o voluminoznoj dokumentaciji, sa velikim troškovima kopiranja i poštarine, uvek "preporučeno, sa povratnicom", mnoge su bile slate van zemlje. Dok.br.35-TO THE PUBLIC-podaci o 24 rešene potražnice da Tužiočeva pisma nisu stigla do primaoca; Dok. br ..... Rešene poštanske potražnice koje nisu stigle do primaoca :Dok.br.36-od

13.1.1992, 5.3.1993 godine, Dok.br.37 - od 24.2.1986 godine UNESCo, Paris; Dok.br.38-Unesco Paris od 7.1.1986 g; Dok.br.39-Potražnica poslata T.Miloševiću Svetozarevo 6.7.1992 god; Dok.br.40-Potražnica poslata Dj.Djordjeviću 17.2.1993 g;Dok.br.41-Krivična prijava Javnom tužiocu Beograda sa podacima o više rešenih Potražnica; Dok.br.42-Dopis Okružnom javnom tužiocu od 4.12.1989 g, Dok.br.43-Okružno javno tužilastvo od 23.8.1989 godine; Dok.br.44-Sekretaru RSUPa- od 21.8.1989 godine, Dok.br.45 Republičkom javnom tužiocu od 4.4.1990 god, Dok.br.46- Trećem opštinskom javnom tužiocu od 28.8.1991 g, Dok.br 47-Gradski telefon od 3 juna 1996 god , Dok.br.48-PTT blokada naše stranke; Dok.br. 49-Drugom opštinskom sudu u Beogradu od 13.3.2000 godine; Dok.br.50-Krivična prijava od 15.2.2001 godine, itd, itd.;Uvid u dokumentaciju Pošte .

Za šta Tužioc traži naknadu i to:

-A.za materijalne troškove –

-naknada troškova za poštarinu od 1975 do 1995 godine. U ovome periodu se Tužioc u potrazi za spasom obraćao skoro svakodnevno biroima za pritužbe i žalbe, državnim funkcionerima, medijima, sudovima, pojedincima i ustanovama u zemlji i inostranstvu, medjunarodnim organizacijama, diplomatama, itd, nadležni organi u zemlji nisu mogli niti hteli da mu pruže zaštitu, obraćao se i u vezi drugih gradjana koji su mu se obraćali, bilo je zaplene pismenih pošiljki, dokumentacije, itd. Čime su državni organi koji su ga progonili prouzrokovali Tužiocu ogromne troškove, (i utrošak vremena i energije) .A što se vidi delimično iz priloženih dokumenata. Tužioc ce na zahtev suda dostaviti dodatna dokumenta, dovesti svedoke. Tako npr. 20 godina x 12 meseci=240 meseci x 3000 dinara mesečno (aproksimativna procena poštanskih troškova) =720.000dinara.

-ovome dodati obeštećenje za zaplenjene poštanske pošiljke, bilo je vise desetina, navodim samo za one što se vidi iz dokumenata, npr. 20x 2.000 dinara (Pošta treba da kaže precizno koliko je predvidjeno obeštećenje za neisporučenu pošiljku, sve ima u svojoj arhivi) = 40.000 dinara

-Tužioc je bio decenijama prinudjen da u očaju tražeći spasa šalje fotokopije dokumenata o diskriminatorskim postupcima na adrese državnih organa, funkcionera,medija, i van zemlje, čime su mu nadležni državni organi nametnuli ogromne troškove, npr.-fotokopiranje 20 godinaX 12 meseci=240 meseci x 2.000 za kopije=, dinara 480.000

-oduzete kopije velikog broja dokumenata dinara 200.000.

-.zaplenjeni primerci lista LJUDSKA PRAVA, oko 1.000 x 50 dinara=50.000 dinara

--za sudske troškove, advokata 40.000 dinara

a.Za umanjenje imovine(obicna šteta), dinara 130.000

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povecanja imovine(izmakla korist)

Ukupne materijalne štete dinara 130.000

B. Nematerijalne štete

b. za pretrpljene duševne bolove,din.-10.000

Ukupno, dinara 10.000

14. Tužioc i njegovi srodnici su decenijama bili izloženi fizičkim napadima, pretnjama:

DOKAZI (neki od njih):–videti odeljak broj 30

Za šta Tuzioc trazi naknadu i to (videti odeljak 30).

15. Pokret za zaštitu ljudskih prava ciji je Tužioc predsednik je registrovan 1990 g medju prvim političkim strankama, učestvovao je na svim izborima do 1997 godine, na izborima 1990 Tužioc je bio kandidat za predsednika Srbije, njegova stranka je 1992 g od 114 ucesnika bila 14 po broju glasova, prema listu POLITIKA da je bio direktno proporcionalan sistem imali bi svoga poslanika (učestvovala na izborima bez ikakvh sredstava, niko nikada nije podržao ni iz zemlje niti izvan nje, u zemlji bili predstavljeni kao "upregnuti u anti-jugoslovensku propagandu", van zemlje niko od naših ljudi iz dijaspore nije smeo da nam pruzi podršku jer su im pretili Albanci i razne strane tajne policije, svima je smetala istina, da je bilo i najmanje podrške bili bi sada snažna parlamentarna stranka. Kasnije je postalo jasno da nije bilo podrske zbog naše zaštite prava pre svega većinskog naroda, ali i drugih etničkih grupa).

Tužioc je bio nezakonito lišavan prava na korišćenje ustavnog i zakonskog prava na slobodu udruživanja, ravnopravno ucešće na izborima, jer je bio izložen žestokim opisanim progonima, predstavljen lažno u javnosti kao neuračunljiv duševni bolesnik, onemogucavan na izborima da prikuplja izbornu dokumentaciju, agituje, nastupa u medijima, izložen fizičkim nasrtajima, pretnjama, ucenama, zapleni dokumentacije.

DOKAZI: Dok.br.51-Izveštaj o nepoštovanju izbornih pravila na izborima 1990 godine; Dok.br 52-Na adresu više gl.i odg.urednika beogradskih medija, Dok.br.53-Saveznoj izbornoj komisiji, Radio i TV Beograd , Sredstvima javnog informisanja ,Javnosti od 6.9.1996 god, Dok.br.54-Saveznoj izbornoj komisiji, Radio i TV Bgd, Sredstvima informisanja od 6.9.1996; Dok. br.55-Izvestaj o nepoštovanju izbornih pravila na decembarskim izborima 1992 godine od 30.12.1992 godine; Dok.br.56- Odluka Pokreta za zaštitu ljudskih prava od (ne vidi se datum) o isključenju

M.Milojevića iz Bača što je uzurpirao našu izbornu dokumentaciju; Uvid u dokumentaciju Republičke izborne komisije

A. Materijalne štete

-Troškovi izbora 1990: poštanski troškovi pisama poslata na sto adresa širom Srbije našim ljudima kandidat ima za poslanike 100 x 150 dinara=, fotokopije izborne dokumentacije, oko 2.000 kopija x2 dinara=, .troškovi telefona, 200 telefonskih pozivaxa=

-.Troškovi izbora 1992 godine: postanski troškovi pisama poslatih na tristo adresa širom Srbije našim ljudima na 300 adresa x 150 dinara=, .fotokopije izborne dokumentacije, oko 5.000 kopijax2 dinara=, .troškovi telefona 300 poziva x 10 dinara=

-Troškovi izbora 1993 godine: postanski troškovi pisama poslatih na sto adresa šir omSrbje našim ljudimax150 dinara=, .fotokopije izborne dokumentacije, oko 2.000 kopijax2 dinara=, .troškovi telef 200 pozivax10 dinara=;

-.Troškovi izbora 1996 godine, poštanski troškovi pisama poslatih na 200 stotine adresašir om Srbije našim ljudimax 150 dinara=,.fotokopije izborne dokumentacije, oko 2.000kopija x 2 dinara=, troškovi telefona oko.

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara -

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)

Ukupno materijalne štete

B. Nematerijalne štete

b/za pretrpljene duševne bolove din. 100.000

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din.

200.000

d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara 500.000

e/ za pretrpljeni strah din.

Ukupno nematerijalne štete dinara 800.000 .

16. Galenika mu je 16.11.1992 g Rešenjem namerno dodelila neuseljiv stan, naime Milan Panić je zahtevao da se Tužiocu da stan, što je bilo izigrano

DOKAZI: Dok.br 57-REŠENJE od 16.11.1992 g, Iscrpljujuci sudski spor je trajao svedo 1997 godine. Dok.br.58-dana 29.4.1993 god. Tužioc je podneo TUŽBU ZA ISELJENJE IZ STANA;

Dok.br. 59-V.Knezeviću Direktoru Galenika Holdinga od 13.5.1993 godine; Dok.br. 60-Skupštini Srbije, Ministarstvu ljudskih prava,

Medjunarodnim organizacijama, Javnosti- Bespravno korišćenje moga stana od 24.6.1993 godine; Dok.br.61-Urgencija P-2093/93 od 29.6.1993 god; Dok.br.62-Žalba narešenje P.br.2093/93 od 2.9.1993 god; Dok.br.63--dana 14.4.1995 godine 20 eminentnih intelektualaca medju njima V.Kostunica i dr.V.Kostunica, su se obratili mp.ph Radomiru Stojiceviću predsedniku ICN Galenika zahtevajući da se prekinu diskriminacija , sikaniranja, da se spreče oni koji me onemogućavaju da dobijem stan na koji imam pravo; Dok.br.64-PRESUDA Trećeg opštinskog suda iz Beograda od 31.1.1996 godine kojom se stan dodeljuje tuzilja Ljubica Milenković ; Dok. br.65 ,"Stanpun ljudskih prava"tekst objavljen u listu"Večernje novosti"od 1.9.1993 godine u vezi onemogućavanja od strane Trećeg opstinskog suda da koristi stan koji mi pripada po zakonu, Dok.br. 66-"Podstanar Toma i moćna Buba" tekst objavljen u listu "Politika ekspres"11.9.1993 godine, u vezi stana, -Dok.br.67-"Druge štiti a sam bespomoćan" tekst objavljen u listu REVIJA 92, Dok.br. 68-"Uz stan bez stana" tekst u listu Balkan;Dok. broj 68 A-Tekst "Predsednik bez prava" list SRPSKA REČ od 13.2.1995 godine;Uvid u arhivu Galenike, ; Uvid u arhivu Trećeg opštinskog suda u Beogradu .

Čime je Tužioc na prevaru bio lišen prava na stan koji mu je dodelila njegova firmaICN Galenika 1992 god ine, i ostao podstanar sve do 1997 godine.

-A. Materijalne štete:

- na ime sudskih troškova, advokata 40.000 dinara.

--plaćanje podstanarske kirije što je obuhvaćeno paušalno ranije.
a.Za umanjenje imovine(obicna šteta), dinara 40.000

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)dinaraUkupno materijalne štete dinara 40.000

B.Nematerijalne štete

b/za pretrpljene duševne bolove din. 100.000

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din. .
d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara 200.000

e/ za pretrpljeni strah din.

Ukupno, dinara, 300.000 dinara

17. Treće opštinsko javno tužilastvo Kt.br.92/95 je 25.1.1995 g podnelo Krivičnu prijavu protiv Tužioca, 19.5.1995 godine,zatim OPTUŽNI PREDLOG za krivično delo uvrede iz člana st 1 KZ Republike Srbije samo zato što se žalio na nepravdu u vezi stana.

Nastao je maratonski iscrpljujući sudski spor koji je mnogo koštao Tužioca, i uzeo mu mnogo energije i vremena, naneo mu stres, bol .

DOKAZ: Dok.br. 69-Krivična prijava Treće opštinsko javno tužilaštvo Kt.br.92/95 je 25.1.1995 , Treće opštinsko javno tužilaštvo Kt.br.92/95 ; Dok.br.70-OPTUŽNI PREDLOG od 25.5.1995 godine K474195; Dok.br. 71-Rešenje Vrhovnog suda Srbije Kp.1460/96 od 9.7.1996 godine za vodjenje krivičnog postupka ;

UKS-Udruženja književnka Srbije (1997) protestvuje protiv progona verbalnogdelikta u vezi stana.

DOKAZ: -Dok.br 72-SAOPŠTENJE UKS-Udruženja književnika Srbije (1997).

Predmet je prebačen Prvom opštinskom sudu u Beogradu: Rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu VII.K.br. 298/98 od 5.3.1999 godine da se postupak obustavlja zbog zastarelosti. Tužioc je bio nevin zlostavljan i izlagan troškovima pune 4 godine.

Dokaz: Dok.br. 73-Saopštenje Pokreta od 24.5.1995 g , Dok.br. 74-Rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu VII.K.br. 298/98 od 5.3.1999 godine, Uvid u arhive Trećeg i Prvog opštinskog suda u Beogradu.

Materijalne štete: za sudske troškove, advokat 50.000 dinara.
a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara -50.000 b.Gubitak zarade, dinara
c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist) –

A. Ukupno materijalne štete dinara 50.000.
B.Nematerijalne štete: b/za pretrpljene duševne bolove din. 200.000 c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din. d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara 300.000 ,e/ za pretrpljeni strah din. 100.000

Ukupno nematerijalne štete dinara-600.000

18. Dana 18.9.1997 godine po povratku sa promocije na TV u okviru izbora Tužioc je bio napadnut od dve nepoznate osobe u stanu na adresi Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, oko 21 čas i 30 minuta, i ozbiljno povredjen, Tužioc je sretno prošao, to je bio pokušaj ubistva:

DOKAZI,: Dok. br.75-Uput na stacionarno lečenje, neurohirurgu, dr.Danijela Jeftić, lekar Hitne pomoći od 18.9.1997 godine, Dok.br.76-Krivična tužba Drugom opštinskomsudu u Beogradu od 2.12.1997 godine

Za sta Tužioc trazi naknadu i to:

-A. za nanete telesne povrede, lakša telesna povreda, lečenje, lekovi 50.000 dinara

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara - 50.000
b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povecanja imovine(izmakla korist)-
Ukupno materijalne štete dinara 50.000

- - B.Nematerijalne štete- a/ za naneti fizički bol 200.000 dinara
b/za pretrpljene duševne bolove din.
c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din. .
d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara .

e/ za pretrpljeni strah din. –600.000
Ukupno, dinara 800.000 dinara

19. Uporedo sa ovim protiv tužioca je vodjen prekršajni postupak pred sudijom za prekršaje Opštine Voždovac zato što je obznanio Medicinsku deklaraciju:

DOKAZ: Dok.br.77-Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 21.1.1998 godine,Uvid u arhivu sudije za prekršaje Opštine Rakovica

Za šta Tužioc trazi naknadu i to:

-A. Materijalne stete -za sud ske troškove- 10.000 dinara

a.Za umanjenje imovine(obicna šteta), dinara -10.000 dinara
b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)
Ukupno materijalne štete dinara 10.000

B. Nematerijalne štete

d/na ime povrede slobode i prava ličnosti, u iznosu od-20.000 dinara.-

----

Ukupno nematerijalne štete , dinara, 20.000 dinara

20. Kao što ce se videti dalje u stanovima u kojima je stanovao bio je izložen šikaniranjima, nadzoru, nasilnim iseljavanjma, blokadi telefona, otimanju dokumentacije, itd. Tužioc je stanovao od povratka iz Belgije na sledecim adresama u Beogradu: od 1971 do 1980 godine na adresi Karadjordjeva 50, od 1980 do 1983 g

Vojvode Stepe 68, od 1983 do 1985 Pohorska br. 15 Novi Beograd, od 1985 do 1987 Ćustendilska , u 1987 dva meseca u Vojvode Stepe u Kumodrazu, 1988-1989 Garsije Lorke, 1990 Ivana Milutuinovica, 1991 Bogomir … , 1992-1994 Solunska u Zemunu, 1994 do 1997 godine Mazuranićeva u Zemunu, od 1997 do danas u Stanka Paunovića 70u Beogradu.

Dokaz: Dokumenta, videti odeljak broj 30:

Za sta Tužioc traži naknadu i to (Videti odeljak br.30).

21. Organi vlasti su izjavljvali u više navrata da će ga uništ iti:

DOKAZ: Dok. broj 78-IZJAVA Dragoljuba Ignjatovića do 15.3.1984 g,; i Dok. broj 79-novinski tekst NEVOLJE ZBOG IMENA.

Tužioc je štrajkovao gladju četiri puta, npr. septembra 1987 godine, Tužioc je pod pritiscima bio primoravan da se stalno seli.

Dokaz: Dok. broj 80-Dopisi UKS od 12.9.1987 godine, Dok.br.81-Obaveštenje javnostibr 1 od 31.8.1987 godine

Materijalne štete: a.plaćanja seoba,

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)-

Ukupno materijalne štete

B. Nematerijalne štete b/ za pretrpljene duševne bolove,

c/na ime povrede časti, ugleda,

e/za pretrpljen strah din.100.000

Ukupno nematerijalne štete, dinara 100.000 .

22. Drugog Aprila 2000. godine oko 17casova i 30 minuta Dragan Zdravković, saradnik policije i po nalogu policije (on je narkoman, povezan sa mafijama i kriminalcima, i policijom, i sam se hvalio da je agent policije, Tužiocu je u tome svojstvu pretio smrću, što se vidi iz dalje priloženih dokumenata,) je zaplenio arhivu organizacije i ličnu arhivu tužioca D.Zdravković je bio podstrekivan protiv Tužioca da mu preti ubistvom, što je i učinio u više navrata telefonom i pismom od 19.7.2001 godine. On je nasilno ušao u prostoriju u ul. Visokog Stevana 11 u Beogradu u kojoj se nalazila arhiva, ova podrumska prostorija je deo stana Noleta Lekaja, koji je pravni

titular (inače člana Saveta naše organizacije), Zdravković se nastanio u njoj i tomprilikom zaplenio nasilno i nezakonito svu arhivu i odneo je negde, i to:

-2.000 primeraka libertarijanskih knjiga Avanture Dzonatana Galibla autora Kena Skulanda na srpskom(Izdavač: Štampa , Jovica Šumulikovski , Tiraž 400), na makedonskom (Izdavača…,Stampa Jovica Šumulikovski Tiraž-400-) na hrvatskom (Izdavač.. Štampa-Jovica Šumulikovski , ..Tiraž-400) slovenackom,(Izdavač…, Stampa-Jovica Šumulikovski, .. Tiraž-400) romskom (Štampa Maxima-Petrovaradin, Izdavač Matica Romska Jugoslavije, Tiraž-400), Isceljenje našeg sveta autora dr.Meri Ruvart , (na makedonskom ,Izdavač Matica makedonska, Štampa Jovica Šumulikovski, Beograd-063-243170; na srpskom Izdavača… Štampa-Jovica Šumulikovski …, Tiraž-400) , koje je Tužioc publikovao u našoj zemlji i drugim susednm državama, na njihovim jezicima-hrvatski, makedonski, slovenački, romski-:"Avanture Dzonatana Galibla" best seler autora Kena Skulanda profesora Havaji univerziteta u Honolulu, i Isceljenje naseg sveta američke prestižne naučnice dr.Meri Ruvart, **U prilogu radi ilustracije primerci knjiga ISCELUVANJE NA NAŠIOT SVET I AVANTURITE NA DZONATAN GALIBL.**

-rukopise 20 Tužiočevih neobjavljenih knjiga i spremnih za štampu sa tematikomljudskih prava(zbirke dokumenata i analize)

-stotinak časopisa domacih i stranih gde su bili publiklovani njegovi stručni i naučniradovi

-više hiljada dosijea žalioca na kršenja ljudskih prava(sudska rešenja, zalbe, novinski tekstovi itd)

-razni audio vizuelni materijali o organizaciji, medija nastupanjima, mitinzima itd

-veći broj Tužiocevih tekstova i neobjavljenih naučnih radova

- celokupna Tuziočeva vrlo bogata lična prepiska ,uključujući i prepisku sa pojedinim značajnim ličnostima, državnicima, šefovima drzava , književnicima, naučnicima, td

-prepisku organizacije

-hiljade saopštenja

-hiljade primeraka nekoliko brojeva lista Ljudska prava

. nekolko desetina kniga marketinga, istrazivanja trzista

-megafon, tranzistor, pisaću mašinu, itd

Tužiocu je tako oteto sve što je stvarao ceo život, to je brisanje pamćenja, monstruozan duhovni zločin.Odmah je pozvao policiju i obratio se nadležnim sudovima i tužilaštvima

, zajedno sa vlasnikom objekta Noletom Lekajem, zahtevajući najhitnije mere ,da Zdravkovic odmah vrati ono sto je zaplenio, i da se iseli iz prostorija koje na nezakonitnačin poseduje.

Tužioc izjavljuje ovim putem da nema nameru da bilo koga tuži ili naruži lično u javnosti po osnovu dokumenata iz ove arhive.

Uprkos Tužiočevih preduzetih radnji u saradnji sa advokatom, i svih potrebnih zakonom predvidjenih blagovremenih i primerenih podnesaka, uz očigledne dokaze i svedočenja svedoka, Prvi opštinski sud umesto da reaguje ODMAH, je rastezao godinu dana, onda je stvar preneta IV Opštinskom sudu , koji je takodje rastezao, sudovi do danas nisu omogućili da se Tuziocu vrati oduzeto, arhiva jos nije vracena, sudovi odugovlace i odbijaju da postupe po zakonu. (IV Opštinski sud Posl.br.I-III-II99/02- VI.cy.1361/04). Uprkos preduzetih radnji u saradnji sa advokatom , i svih potrebnih zakonom predvidjenih blagovremenih i primerenih podnesaka, uz očigledne dokaze i svedočenja svedoka, sudovi do danas nisu omogucili da se vrati oduzeto, arhiva još nije vraćena. 6 aprila 2000 godine Tužioc je podneo Prvom opštinskom sudu u Beogradu Tužbu za ometanje poseda (XIXP 2082/2000) koja je bila dopunjena 19.4.2000 godine.Takodje 6 aprila je podneo istom sudu Tužba za povraćaj imovine (XIX P 2083/2000), koja je zatim dopunjena 20.4.2000 godine, sa zahtevom za PRIVREMENOM MEROM, koji je vrlo urgentan s'obzirom na prirodu dela i mogućnost da oteta imovina bude otudjena. Što se tiče predmeta P.2082/00 Tužioc je pomenutog datuma u Tužbi za ometanje poseda objasnio značaj tih stvari za organizaciju i za njega lično i ukazao na njihovu neprocenjivu vrednost. Zbog toga je u pomenutoj Tužbi istakao da postoji opasnost da tuženi otudji ili unisti nezakonito prisvojenu našu imovinu, te je zahtevao od suda da ODMAH preduzme najhitnije mereda se on odmah iseli i imovina vrati neoštećena, i ukazao da ova provalna kradja ima svoju političku dimenziju jer je Pokret politička organizacija i Tužioc je njen legitimni predsednik. Ujedno je ukazao sudu da je izložen pretnjama zbog ove kradje. Sud mu je naredio da uredi Tužbu sto je uradio 10.5.2001 godine.

Zatim je 20.4.2000 godine u uredjenoj Tužbi zahtevao od suda da izrekne Presudu da tuženi Dragan Zdravković preda odmah što je nezakonito prisvojio..Na zahtev Prvog opštinskog suda od 15.3.2000 godine da uredi tužbu i da tacnu adresu tuženog Dragana Zdravkovica je odgovorio 23.3.2001 godine sa Tuzbom za izvršenje Naime Prvi opstinski sud je doneo dve odluke u Tuziočevu korist ali neblagovremeno, umesto najhitnije, prvo ročište je zakazano tek za 5 meseci, ročište je otkazivano tri puta "zbog nedolaska optuženog", pozivari suda nisu navodno ni jednom mogli da uruče tuženom poziv za ročište, iako je on po ceo dan bio tamo, dostava nije izvršena u skladu sa cl.144 ZPP, Zakona o parničnom postupku koji reguliše situaciju u kojoj tuženi očigledno izbegava primanje poziva, sud se izgovarao uporno da se odlazu ročišta jer navodno nemogu da uruče Zdravkovicu poziv, a on je stalno bio po ceo dan na navedenoj adresi gde je pretio Lekaju i Tužiocu ubistvom i sprečavao ih da se približe mestu gde je bila arhiva. Zatim su kao što se vidi iz dalje priloženih dokumenata donete presude u Tužiocevu korist .

A onda je predmet predat na izvršenje Četvrtom opštinskom sudu u Novom Beogradu, koji do današnjeg dana nije bio u stanju da postupi po zakonu, pozivajući se stalno da ne može opet da pronadje Zdravkovica zahtevajući uporno od Tužioca da ga pronadje

posle iseljenja iz Lekajevog stana. IV Opštinski sud je nedavno da nalog za izvršenje, alije naznačio Zdravkovica koga nigde nema. Arhiva je u MUP-u Srbije. Tužioc napominje da je Zdravkovic iseljen, ali nije vratio arhivu, Tužioc nije bio prisutan na njegovom iseljenju jer nije smeo da dodje, on mu je često pretio, i ubistvon, on je narkoman i psihopata opasan po okolinu, sud i policija su odbili da Tužiocu daju obezbedjenje prilikom njegovog iseljenja, i zato Tužioc nije bio prisutan, povrh svega prilikom iseljenja kod njega nije pronadjena arhiva u stanu. Zdravkovic je mogao da vrati arhivu još dok je bio u stanu Noleta Lekaja, a to sud nije uradio.Tužioc je kao štose vidi iz dalje priloženih dokumenata, zahtevao od suda da se vidi sa Zdravkovicem damu se arhiva vrati .Četvrti opštinski sud je stalno odlagao, jer navodno ne može da pronadje Zdravkovica. A za to vreme Zdravkovic je vidjan u društvu organa MUP-a Stari Grad.

Očigledno je da sudovi rastežu, ne postupaju po zakonu, radi se o naručenoj provali i zapleni od strane Miloševićeve policije sa ciljem da Tužioca kazne kao borca za ljudska prava, da ga onemoguce da publikuje knjige, da ne obznani identiet počinioca(što nije imao niti ima nameru da učini, da se tako stvaraju haos i tenzije) Izgleda da je Zdravkovic nedavno poginuo u obračunu kriminalnih gangova u Beogradu u ulici Dzordza Vašingtona. Sudovi snose odgovornost za otetu dokumenatciju, ona je negde sada sklonjena..

Takodje je Tužioc istog datuma podneo Krivične prijave i to Prvom opštinskom javnom tužilaštvu, u Beogradu GSUP-Gradskom sekretarijatu unutrasnjih poslova u Beogradu, i MUP-Policija Stari Grad.

Umesto da reaguje ODMAH, na jedan od predloženih načina, sudija u ovom predmetu nije zakazao ročišta blagovremeno, rastezao je u zakazivanjima ročišta, uz obrazloženje da tuženom ne mogu da uruče poziv, i tuženi se nije pojavio ni na jednom ročištu, a sud nije preduzeo mere da tuženog privede na ročište. Očigledno je da je(su) sudija(e) napravio (li)prpopust i prekrjaj zakona jer umesto da najhitnije zakaže ročištei donese propisanu presudu oni to nisu učinili.

Prvi opštinski sud u ovome predmetu (sudija Jelena Stojiljković, sudije porotnici Milos Vuletić i i Jelena Nikcević).donose 25.5.2001 godine korektnu Presudu zbog izostanka da tuženi vrati otetu imovinu.

Dragan Zdravkovic je iseljen iz prostorije tek 6.12.2001 godine, umesto da je to učinjeno još aprila 2000 u skladu sa zahtevom za izricanjem PRIVREMENE MERE.jer je privremena mera pravni podnesak koji zahteva urgentnu sudsku meru. Povrh svega, nije vratio stvari koje je zaplenio..Zatim su rešenja data u nadležnost Četvrtogopstinskog suda na izvršenje koji do danas razvlači da izvrši ta ista rešenja.

DOKAZ: Sva navedena dokumenta se nalaze u arhivi I Opštinskog suda u Beogradu; Saslušanje Noleta Lekaja; Saslušanje Jovice Šumulikovskog. Dokumenta iz IV

Opštinskog suda u prilogu: Dok.br.82- od 19.7.2001 godine preteće pismo od D.Zdravkovica Pantera koji je uzurpirao arhivu, on je tužiocu pretio smrću telefonom; Dok.83 od 25.7.2001 g UPUĆENA PISMENA PRETNJA SMRĆU

T.KRSMANOVIĆU.;Dok.br. 84 Dopis IV Opštinskog suda od 22.10.1994 godine; Dok.br.85-Dopis MUP-a Srbije od 2.12.2002 godine; Dok.br.86-Dopis MUP-a Srbije od 14.12.2002 god ine; Dok. br.87 Tužiočev dopis MUP-a Srbije od 18.12.2002 godine; Dok.br. 88 od 25.2.2003 god, Tužiocev dopis IV opštinskom sudu u Beogradu od 25.3.2003 godine; Dok. br.89, Tužiočev dopis IV opstinskom sud u Beogradu od 5.11.2004 godine; Dok. br. 90 Tužiočev dopis IV Opštinskom sudu u Beogradu od 5.11.2004 godine; Uvid u arhivu IV Opštinskog suda u Beogradu .

Za šta Tužioc trazi naknadu i to:

-A. Za materijalnu štetu –a.1.600 primeraka knjige Avanture Dzonatana Galibla x 250 dinara=

-400 primeraka knjige Isceljenje našeg sveta x 400 dinara=

-rukopisi 20 neobjavljenih knjiga, tiraž svake kada bi bila štampana bi bio 500 x cena400 dinara po primerku = po knjizi. Ukupno 20 knjiga x 200.000 dinara. Umanjen zatroskove štampe po jednoj knjizi B5 od oko 200 strana= =dinara x 20 knjiga= dinara. Za naknadu štete je dakle manje troškovi štampe tj. =3,200.000 dinara.

---stotinak časopisa domaćih i stranih gde su bili publiklovani njegovi strucni i naucni radovi---u iznosu od 100x 50 dinara= -

-razni audio vizuelni materijali o organizaciji, medija nastupanjima, mitinzima itd---------- u iznosu od ----

-veci broj Tužiočevih tekstova i neobjavljenih naučnih radova

- celokupna Tužiočeva vrlo bogata lična prepiska ,uključujući i prepisku sa pojedinim značajnim ličnostima, državnicim, šefovima drzava , književnicima, naučnicima

-prepisku organizacije-, sudska procena

-hiljade saopštenja,

-hiljadu primeraka nekoliko brojeva lista Ljudska prava, u iznosu od 1.000 X 50=dinara-

nekoliko desetina kniga marketinga, istraživanja trzista—u iznosu od- -

-megafon, tranzistor, pisaću mašinu, itd-u iznosu od ---------

-sudski troškovi, advokat-u iznosu od

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara 1,000.000
b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)
Ukupno materijalne štete 1,000.000 dinara
Nematerijani troskovi.

b/za pretrpljene duševne bolove din. 50.000

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din. .
d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara . 100.000

e/ za pretrpljeni strah din. – 50.000

Ukupno nematerijalne štete, dinara, 200.000 dinara

23- Uznemiravanje telefonom, PC, faks. Videti stavku broj 28.

24. Tužioc ima Internet. PC kompjuter od 1997 kada je otišao u penziju i kupio od otpremnina jedan nov kompjuter. Smetnje u upotrebi PC su povremeno bile česte, to je bio svakodnevni istinski stres, uzimanje vremena, energije, novca za popavke, što se sastoji u:upadima u sistem, prekidi, kradja vremena, nestajanje fajlova sa više hiljada poruka, prepiske, resetovanja, usporavanja, poruke ne stižu do destinatera, ili one koje su meni poslate, izazivanje kvarova, zloupotrebe diskusione grupe Ljudska prava ciji je Tužioc moderator na kojoj ima oko 400 ucesnika, itd. Videti dokumenta odeljku 13.

Za sta Tužioc traži naknadu i to(videti stavku broj 28)

25. Tužilac je otišao u prevremenu starosnu penziju u preduzeću ICN Jugoslavija 31.12.1997 godine. sa nepunih 61 godina. Uporedjujući visinu penzije sa sličnim njegovih kolega iz ICN Jugoslavija, slicnih kvalifikacija i godina radnog staža, je ustanovio flagrantnu razliku na njegovu štetu u iznosu od oko 30%. Što bi moglo biti posledica :netačne procene u Republičkom fondu za penziono i invalidsko osiguranje, usled smanjene plate u odnosu na kolege u Galenici , i u drugim preduzećima gde je Tuženik bio zaposlen, ili godina radnogh staza. Budući da je bio prikraćivan u njegovim pravima od Milosevićeve vlasti gde god i kako god je to moglo biti, zahtevao je od Republickog fonda za penziono i invalidsko osiguranje da izvrse provere.

DOKAZ: Dok.br.91- POTVRDA ICN Jugoslavija od 4.11.1997 godine o prestanku radnog odnosa zbog odlaska u penziju sa 31.12.1997 godine; Dok.br.92-ZALBA Republičkom fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih od 6.2.1998 godine; Dok.br.93-Rešenje republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih od1.9.1998 godine Uvid u dosije Republičkog fonda za penziono i invalidsko osiguranje, Dok.br. 94-Dopis Inspektora rada Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije Broj :117-00-15004/04-04 od 10.12.2004 godine, Dok.br. 95-Tužba Okružnom sudu u Beogradu od 15.10.1998 godine; Dok.br.96-PRESUDA Okružnog suda u Beogradu U.br.1181/98 od 29.12.1998 godine;Uvid u dokumentaciju Galenike

da se izvrše poredjenja plate Tužioca sa kolegama istih stručnih kvalifikacija, Uvid uarhivu Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih.

Povrh svega Tužiocu je umanjen iznos penzije zbog klauzule MPP-Moralno političke podobnosti, što je opisano napred smanjenje staža za 3 god ine tri meseca. Usled političke diskriminacije je bio na nezakonit način isterivan iz radnog odnosa, ili onemogućavan da se zaposli, u periodu 1971-1975 godina, što se vidi iz priložene dokumentacije. Otišao je u prevremenu penziju nasilno. Svugde gde je bi zaposlen imaoje sniženu platu.

DOKAZ:Uvid u arhivu Republičkog fonda za penziono i invalidsko osiguranje daizvrše provere, u Galenici i u preduzećima gde je bio zaposlen.

Tužioc zahteva od suda proveru tačnosti osnovice u Republičkom fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih, proveru razlika visina penzija sa kolegama iz Galenike iste stručne spreme, zahteva da sud ustanovi koliko je umanjena Tužiočeva penzija kao posledica sniženja plate Tužioca u Galenici i drugim preduzećima gde je radio,usled godina staža.

A. Za naknadu materijalne štete zbog :

-smanjenje penzione osnovice po ovom osnovu netačne procene , izvršiti provere u RFPO, za oko 30% , za oko 6.900 dinara mesecno (30 % od penzije koja je oko 23.000),11 godina x 12 meseci=132 meseca x 6.900 dinara=910.800 dinara. Smanjenje penzione osnovice zbog smanjenja plate u svim preduzećima gde je Tužioc bio zaposlen, u proseku za oko 15 %, (bez uzimanja u obzir izgon iz zemlje i smanjenja osnovice za penziju po tom osnovu), što iznosi aprkosimativno dinara 3.450 (15 % od 23.000 dinara) mesecno , sto je sve obuhvaceno prethodnom stavkom od oko 30% paušalno.

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara -

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist) dinara 910.800

Ukupno materijalne štete dinara 910.800 dinara

Tužioc zahteva doživotnu rentu i za iznos od 6.900.

26. Tužioc je u periodu 2002-2006 godine bio žrtva istinskog terora od strane grupe rakovičkih (i drugih) kriminalaca iz Rakovice (moli iz ovog postupka izuzeti Tužiočevog suseda Dragana Trivana jer se sa njim izmirio, sada imaju korektne odnose), koji su mu pretili utamničenjem, smrću, fizičkim obračunima, uznemiravali ga telefonom, itd. Za celo ovo vreme nesnosnog terorisanja Tužioc se obraćao sudovima , i to: Drugi opštinski sud-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, itd. Nije dobio nikakvu zaštitu, sudovi nisu postupili po zakonu. Teror ovih osoba je prestao pre otprilike godinu i po dana. Ali su nanete štete u periodu 2002-2006 godina.

DOKAZI: Uvid u arhive pomenutih sudovaZa

šta Tužioc traži naknadu i to:

-A. Materijalna šteta -za sudske troškove i advokata
a.Za umanjenje imovine(obična šteta),

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)
Ukupno materialna šteta

B Nematerijalne štete.

b/za pretrpljene duševne bolove

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima.d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od

e/ za pretrpljeni strah din.
Ukupno, dinara,

27. Tužilac je dobio telefonsku poruku smrću u četvrtak 17 maja 2008 g oko 14 časova na njegov telefon broj. 3511829:" Bićeš ubijen smradu, kako ti je junačko zdravlje i tvojih".(Telekom nadzorava njegov telefon, može dati podatke o počiniocu). Odmah zatim njegov PC i internet su u dobroj meri onesposobljeni za slanje poruka. O ovome su obavesteni MUP, Provider EUNET.YU. Tužilac je izložen provokacijama na javnim mestima, uvredama i pretnjama preko interneta i od strane asocijalnih osoba. DOKAZI: Telekom-listing; Provajder EUNET, MUP Srbije.

Za sta Tužioc trazi naknadu i to:

B.Nematerijlna šteta

a/ -za strah, din .50.000

Ukupno nematerijalne štete, dinara 50.000

28- Uznemiravanje telefonom koja traju do danas., videti Drugi opštinski sud u Beogradu. DRUGI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU KI.br.2873/07 (Molim izuzeti iz postupka Dragana Trivana sa kojim se Tužioc izmirio). Okrivljene NN osobe su Tužioca uznemiravale telefonom preko interneta. U vezi čega se Tužioc u vise navrata obraćao MUP-u Srbije i sudu. Okrivljene osobe u svojim telefonskim pozivima to tvrde,sto se moze proveriti u listinzima telefonskih poruka kod Telekoma, to se vidi i iz ranijeprosledjenih internet poruka.

Čime Tužioca uznemiravaju u stanu, prete ubistvom, bude noću, ne daju mu da spava, ugrožavaju tako zdravlje, uzimaju vreme, novac, energiju.

Telekom je ustanovio preko sto uznemiravanja za mesec dana.

Dakle, po savetu TELEKOM SRBIJA, (Izvršna direkcija regije Beograd, Izvršna jedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine-Beograd,) Tužilac se obratio sudu. Što se sastojalo u zvonjenju, kada digne slušalicu niko ne odgovara, čuje se dahtanje, ili pak ponekad psovke, uvrede, klevete, pretnje smrcu, itd. Zvonjenja su često bivala i noću, što je ometalo u snu. Tužilac napominje da se radilo o nekoliko različitih lica ne samo o jednoj osobi. Povremeno bi ovakva uznemiravanja se smanjilaa ponekad su dobijala u intenzitetu, sto je bilo povremeno, i trajalo bi po nekoliko nedelja.

DOKAZ: dopis Tužiocu TELEKOMA SRBIJA, Izvršna direkcija regije Beograd,Izvršna jedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine-Beograd

U ovome periodu je bilo svakodnevno, danju i nocu, na desetine poziva anonimnih osoba, to je bila istinska tortura, vrlo intenzivan stres, naročito noću, Tužilac je bio sprečen u radu, svakodnevnom životu, mirnom noćnom snu-a pati od nesanice za šta posedujue lekarske nalaze, nesanica se naglo i trajno pojaćala, bio je preplašen jer sumi pretili ličnoj bezbednosti.

Telekom je i ranije u nekoliko navrata bio ostavljao lovca i regsitrovao slične pozive:

DOKAZ: dopis Telekoma Srbija Broj 35063/04 od 20.1.2004 godine.

Telekom će dati sudu identitet osoba NN okrivljenih. Ukoliko je medju NN osobama Slavica Spasić odustajem od njenog krivicnog gonjenja jer su to bile nase privatne stvari.

Ovakvim nasilničkim postupcima je Tužiocu naneta ozbiljna šteta zdravlju jer mu je ozbiljno pogoršana nesanica, od koje odavno povremeno pati, naglo pogoršala, dakle naneta mu je pri izvršenju dela telesna povreda:

DOKAZ:Izveštaj lekara specijaliste Dom zdravlja SAVSKI VENAC, dr.Slavica Stanić,od 24.2.2005 godine.

Dokazi su: priložena lekarska potrvda, listing telefonskih poziva iz arhive Telekoma.-A.-

Materijalna šteta -

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), -

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)

Ukupno materijalna šteta

B.Nematerijalne štete

b. b/za pretrpljene duševne bolove din. 50.000

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din. .
d/slobode i prava ličnosti

e/ za pretrpljeni strah din. – 40.000
Ukupno, dinara 90.000

29. Tužioc ima Internet. PC kompjuter od 1997 kada je otišao u penziju i kupio od otpremnina jedan nov kompjuter. Smetnje u upotrebi PC su povremeno bile česte, to je bio svakodnevni istinski stres, uzimanje vremena, energije, novca za popravke, što se sastoji u:upadima u sistem, prekidi, kradja vremena, nestajanje fajlova sa više hiljada poruka, prepiske, resetovanja, usporavanja, poruke ne stižu do destinatera, ili one koje su meni poslate, izazivanje kvarova, zloupotrebe diskusione grupe Ljudska prava čiji je Tužioc moderator na kojoj ima oko 400 učesnika, itd. Videti dokumenta odeljku 13.

Za šta Tuzioc trazi naknadu i to:

-A.materijana šteta

a.Za umanjenje imovine(obična šteta)
b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)
Ukupna materijalna šteta

B Nematerijalna šteta

b/za pretrpljene duševne bolove din. 10.000
d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara . 50.000
Ukupno , dinara 60.000

30. Tužioc je za celo ovo vreme, naročito krajem 1980-ih godina, tokom, 1990 –ih bio izložen nasrtajima, pretnjama, ugrožavanjima lične bezbednosti i imovinske sigurnosti od strane svakojakih asocijalnih osoba i kriminalaca, uvek je tražio zaštitu od sudova i nadležnih državnih ustanova, bez ikakvog rezultata, čime su počinioci bili stalno ohrabrivani da decenijama Tužiocu život pretvaraju u patnju, zbog čega je bio izložen intenzivnom duševnom bolu, stresu, gubitku vremena, energije, troškovima, iznurivanju, morao je stalno da se povlači po sudovima, advokatima. Tužioc navodi samo neke od ovih zloupotreba, jer ukoliko bi naveo sve to bi uzelo ogroman prostor (Napomena: ne želim ni jednu od dalje navedenih osoba da tužim, molim ne potezati ih):

Dokazi u prilogu: Dok.br.98 -Povodom učestalih policijskih maltretiranja Tomislava Krsmanovića od 20.6.1988 godine; Dok.br.99-Nasilje zloupotrebe nad T.Krsmanovicem

se nastavljaju od 4.10.1988 godine;Dok.br.100-Sekretaru RSUP-a Beograd od 16.5.1989 godine; Dok.br.101-Petru Gračaninu, Veljku Kadijevicu:Pokušaj gaženja moga sina i supruge od 6.6.1989 godine; Dok.br.102-Predsedniku SFRJ J.Drnovseku, S.Milosevicu od 24.10.1989 god; Dok.br.103-Radmilu Bogdanovicu Republičkom sekretaru MUP a Srbije, MUP Bela Crkva od 9.4.1991 godine; Dok.br.104-Skupštini Srbije od 28.8.1991 god; Dok.br.105-Trećem opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu povodom pretnji sestričini Valeriji od 18.11.1991 godine; Dok.br.106-Ugrožavanje zdravlja od 9.9.1991 godine; Dok.br.107-Vlasti opasno ugrozile zdravlje T.Krsmanovica , datum nečitak; Dok.br.108-JAVNOSTi- Otvoreni napadi na zdravlje od 17.9.1991 godine; Dok.br.109- Pokret se obraća funkcionerima SFRJ i Srbije povodom progona Tužiočevog sina Milana 11.1991 godine; Dok.br.110-SUP-u Voždovac povodom progona sina Milana od 14.10.1991 godine; Dok.br.111-JAVNOSTI od 17.6.1991 godine povodom fizičkog obračuna nad sinom Milanom od 17.6,1991 godine; Dok.br.112-Tomislav Krsmanovic isterivan svugde zi stanova od 13.5.1991 godine; Dok.br.113-Na adresu više državnih funkcionera Tomislav Krsmanovc –zloupotreba medicne u političke svrhe od 4.10.1991 godine; Dok.br.114-Trećem opštinskom sudu u Beogradu, Krivičnom odeljenju od 25.3.1992 godine protiov Grujic Dusana i Jakica Miroslava iz Beograda zbog fizičkih napada i kleveta; Dok.br.115-Sekretaru GSUP-a od 6.4.1992 god; Dok.br.116-Prvom opštinskom sudu u Beogradu Krivična tužba protiv dr.Vojislava Seselja od 1.7.1992 godine; Dok.br.117- Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 25.3.1992 godine perotiv T.Perisica iz Beograda zbog nanetih telesnih povreda; Dok.br.118-MUP-u Srbije od 6.1.1993 g, Dok.br.119-Pretnje ubistvom, nasilnim ulaskom u stan od strane Nebojse Petrovica, Dok.br.120-Četvrti opštinski sud u Beogradu Posl.br.V-K-1149/93 odbija 20.6.1994 g tužbu protiv N.Popovica; Dok.br.121-Sudiji za prekršaje Zemun protiv N.Petrovica od 25.10.1993 godine; Dok.br.122-Republičkom javnom tuziocu od 13.12.1994 god;Dok.br 123-Četvrtom opštinskom sudu u Beogradu 17.11.1994 godine Krivična tužba; Dok.br. 124-Republičkom javnom tužilaštvu od 7.12.1994 godine; Dok.br.125-Četvrtom opštinskom sudu u Beogradu, Krivična tužba ; Dok.br.126- Provaljene i opljaćkane stranačke prostorije stan Tužioca, saopštenje Pokreta od 27.9.1996 godine, Dok.br.127-Krivična prijava Petom opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu od 3.6.1996 g ovim povodom; Dok.br.128-Provala u stan, oružana pljacka u stanu Tužiočevog sina i njegove majke od 25.5.1996 godine; Dok.br.129-Krivična tužbaTužioca Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 15.11.1995 godine protiv navedenih osoba Zorana Djokica, Zarka Arsica(oba saradnici SUP-a), Veljka Vukotica i NN osoba , koji su neovlašćeno uhapsili Tužioca, pretili mu likvidacijom VI K br.1426/95 od28.6.1996 g, Dok.br.130-(Tužioc moli ne uzimati u obzir Goluba Bakica sa kojim se izmirio, napominje da ne želi da tuži ove osobe zbog razloga koje je napred naveo, ali bez obzira na to nastale štete zbog manjkavosti sudova, koje treba da budu nadoknadjene,Krivicna tužba protiv više okrivljenih (molim ne uzimati u obzir V.Markovica i G.Bakica jer smo se izmirili); Dok.br.131-Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 26.8.1993 g; Dok.br.132-Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 14.12.1995 g; Dok.br.133-MUP Srbije od 28.5.1996 godine; Dok.br.134-Prvi opštinski sud u Beogradu (VI K 1426/95) 1.11.1996 g odbacuje tužbu protiv Djokica; Dok.br.135-Petom opštinskom javnom tuzilaštvu od 3.6.1996 godine; Dok.br.136-Izvršena provala u

prostorije naše stranke od 12.7.1997 godine; Dok.br.137- Drugom opštinskom sudu u Beogradu od 30.4.1997 godine; Dok.br.138- Krivična prijava od 18.7.1997 godine; Dok.br.139.PETICIJA: T.Krsmanovica za OMBUDSMANA sa 117 potpisa.

Materijalne štete: Sudski troškovi, advokat- 80.000 dinara troškovi poštarine i kopija , napred navedeni , .zaplena dokumentacije- 1.000 strana puta 2 dinara=2.000 dinara

,troškova lekova-jer ih uzima od 1975 što se moze videti iz kartona Tužioca u Arhivi DZ Savski venac, biće prikazano kumulativno na kraju

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), dinara - 80.000+2.000=dinara 82.000

b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)

A. .Ukupno materijalne štete dinara 82.000
B.Nematerijalne štete

- **b/za pretrpljene duševne bolove din. 400.000**

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din. 500.000.

d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara 300.000 .

e/ za pretrpljeni strah din. 500.000

Ukupno nematerijalne štete 1,700.000 dinara.-

31. Policijska uprava grada Beograda je pokušala marta ove godine (2008) da Tužioca smesti na neodredjeno vreme u psihijatrijsku bolnicu zbog borbe za njegova prava, uključujući i ovu Tužbu za naknadu štete, zbog izdavanja stranačkih saopštenja, sto se bori za zdravlje gradjana, i naročito zato što se vrlo uspešno bori za razvoj turizma na Drini, Opština Ljubovija. Zakamuflirani saboteri su najzad zbacili obrazine, njima smeta ekonomski razvoj Srbije, smetaju oni koji se bore za zakonitost, za ekonomski preporod nase zemlje.

Saradnik OUP-a Rakovica Nenad Lijeskic(po tudjoj naredbi, njega poznajem on nemanista protiv mene) je pozvao osorno telefonom Tužioca u utorak 26 februara oko 7 časova naredjujuci mu da odmah dodje na razgovor u njihove prostorije u ul.

Patrijarha Joanikija 30 u Rakovici, odbijajuci da mu kaže zašto. Krsmanović je potom saznao telefonom od saradnika OUP Rakovica g. Rankovica da je razlog poziva naše saopštenje od 14 januara "Podmukao napad mafijaša na zdravlje nacije" koje je ustvari analiza uzroka lošeg zdravlja vecine gradjana. Tužioc je odgovorio pismeno i priložio više doklumenata, ovaj odgovor je poslao faksom istoga dana, a propratna dokumenta poštom

dana 28 februara (istoga dana oko 14 casova Pisarnica OUP-a Rakovica je odbila da primi dokumenta od naše kurirke, zahtevajući drsko da ih donese lično tužioc

-na delu je prekršaj propisa). Dana 28 februara N.Lijeskic je oko 7 časova i 30 minutaopet Tužioca nazvao telefonom pretećim povišenim glasom zahtevajući da ODMAH dodje, dodajuci da to navodno nije informativni razgovor, nego saradnja. Pošto je

Tužioc to odbio zahtevajuci pismeni poziv, Lijeskic mu je naredio usmeno da mora doćina razgovor u utorak 4 marta u 15 casova. (Lijeskic je kazao drsko Tužiocu da zna kada je kod kuce ! Umesto da zna kada su u stanovima ubice i lopovi, zna što ne treba, ane zna što treba).

Zakon striktno propisuje razloge za pozivanje u policiju, naučna analiza društva ne može biti ni u

kom slučaju zakonit povod za takvu policijsku meru. Po zakonu se uručuje pismeni poziv, u kome su naznačeni naziv ustanove, mesto i adresa , vreme, pravni osnov, dostavnicu mora potpisati primalac.

Lice nije dužno da pruži traženo obaveštenje, osim ako time čini krivično delo, Tužioc nije počinio nikakvo krivicno delo, što ne tvrdi ni Lijeskic, te nije obavezan da se odazove ovome pozivu.

Ovlašćeno službeno lice može izuzetno da pozove i usmeno, ovoga puta ne postoji taj izuzetan razlog jer se radi o sociološkoj analizi. Organi policije su obavezni da se ponašaju sa strankama

učtivo i uljudno, sto Lijeskic ne čini, utoliko pre jer je Tužioc zaslužni gradjanin i uživa veliki ugled u zemlji i svetu. Povrh svega on ima 72 godine i pati od intenzivne nesanice.

Tužioc je bio izložen policijskim progonima samo zato sto je na nenasilan način izrazio svoje misljenje o stanju zdravlja većine gradjana. Na delu je progon izrazavanja misljenja. Protiv Tužioca i naše grupe se vodi istinska hajka od strane spolja instrumentalizovanih mafijaša koje prikazujemo kao glavne krivce aktuelnog kopnjenja Srbije. Mi smo isticali dosada da je stanje u policiji mnogo bolje nego li u sudstvu, ali je simptomatično da policija goni čoveka koji oličava moralnost i zakonitost, a to ne čini sa okorelim kriminalcima. Imamo podatke o velikom broju ubica, provalnika, trgovaca drogom, premlaćivača, reketaša, itd, većina od njih nisu osudjeni, a mnogi nisu nikad ni bili privedeni.

MUP-a Srbije je pretio Tužiocu slanjem na posmatranje zbog saopštenja. Pozivali su se na Tužiocev abizivan boravak od 21 –1.7.1975 godine u PB“Laza Lazarević”u Padinskoj Skeli, gde mu je izrečena falsifikovana dijagnoza. Ovo je Krsmanovicu saopštio Velizar Pavlovic, predsednik Odbora za ljudska prava DSS, koji mu je pokazao faks dobijen od Policijske uprave Beograda kojim se zahteva najhitnije interniranje Tužioca. Tužilac sam žrtva, je u svetu priznat borac protiv zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe zbog čega je dobio nekoliko prestiznih priznanja, u njegovu odbranu su ustajali SANU, Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja, UKS, i druge ustanove u zemlji i svetu, pisac je vise knjiga o zloupotrebi psihijatrije koje su recenzijama poduprli eminentni profesori Pravnog fakulteta u Beogradu (npr.dr.Marko Mladenovic, profesor dr Kosta Čavoški , i dr), profesor dr Stevan Petrovic psihijatar vodeci ekspert za zloupotrebu psihijatrije,

profesor Mihajlo Mihajlov, i drugi. (Tužiočeeva knjiga KAZNENA PSIHIJATRIJA je ocenjena kao jedna od najbriljantnijih analiza ove materije).

“Na delu je bio pokušaj zabrane političkih aktivnosti predsedniku legalne političke stranke i uklanjanja neistomišljenika u ludnicu bez uvida javnosti, kao u vreme Inkvizicije, Hitlera i Staljina, zasto se meni to pravo ukida a ne i drugim političkim strankama u Srbiji”-zapitao se Tuzioc na Konferenciji za štampu 6 marta. Saopštio je dalje da se tako činеci brani, da zahteva obeštećenje za decenijske progone (neki su

posle Djindjiceve smrti za minorna krsenja njihovih prava dobili brzometno obestecenje od 20/30.000 eura, njega odbijaju vec 14 godina da obeštete za počinjene zločine protiv čovečnosti), traži zaštitu od pretnji smrcu, povraćaj oduzete arhive….Zahteva da mu se ne prave smetnje u radu na razvoju turizma, kaže da ga sračunato guraju u politiku, sto on ne želi. Istakao je da sadržina saopštenja nikoga neuznemirava niti podbunjuje, o tome daleko oštrije pišu novine, to su sve poznate stvari, broj primalaca saopštenja je mali, mnogi ih ne čitaju, malo se objavi u medijima.“Ukoliko činim verbalni delikt, to je onda za javnu sudsku proceduru, pošto drzavni organi tvrde da sam delo počinio u stanju navodne dusevne neuračunljivosti , takav duševni bolesnik nema lucidnost da počini taj delikt.”-objasnio je Tužioc. ”Znamnekoliko stotina opasnih kriminalaca, ubica .. iako su neki usled duševnog stanja opasnipo druge, oni su na slobodi.”-kazao je Tužioc. On je pročitao glasno Zakon :“Lišava se poslovne sposobnosti osoba bez razuma, nesposobna da se stara o sebi”, a njemu stavljaju na teret neizmernu moć da ugrožava čitavu državu. Njemu su drsko saopštili da neće dobiti obeštećenje (navodno ucenjuje vlast), niti bilo kakvu podrsku za razvojturizma na Drini (Web Drina-http://solair.eunet.yu/~tom,), posavetovali su mu da napusti Beograd i zemlju

Tako kriminalizovani segmenti neformalne vlasti guraju svesno Tužioca u politiku protiv njegove volje, pretvaraju ga u žrtvenog jarca, da njegovim primerom zaplašuje,da osokole telekomandovane kriminalce, da jačaju poražene snage, da prizivaju revanšizme, da spreče osvešćivanje, da stvaraju haos. Tako iznutra slabe Srbiju, koja onda ne može da se brani .

Dokazi: Saopštenja Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 3 i 5 marta 2008 godine; Saslušanje svedoka Velizara Pavlovica, DSS-Pariska broj 13; Saslušanje Nenada Lijeskica saradnika OUP Rakovica; Uvid u arhivu Policijske uprave grada Beograda.

Za šta Tužioc trazi naknadu i to:

-A.Materijalne štete

a.Za umanjenje imovine(obična šteta), -
b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)
Ukupno materijalne štete

- **B.Nematerijalne štete,**

- **b/za pretrpljene duševne bolove din. 100.000**

c/, na ime povrede časti i ugleda, širenja lažnih vesti o znanju i sposobnostima, din.

150.000

d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara

e/ za pretrpljeni strah din.300.000

Ukupno nematerijalne štete, dinara, 550.000

TROŠKOVI LEKOVA za spavanje, jer ih uzima od 1975 što se može videti iz kartona Tužioca u Arhivi DZ SAVSKI VENAC. Nesanica nastala u blažoj formi nakon služenja vojnog roka u Kraljevu 1963-1964 godine, ali se drastično pojavila tek uporedo sa opisanim progonima od 1975 godine naročito. Što je dovelo do potrošnjesredstava za spavanje i umirenje. To je oko 33 godine x 12 meseci=396 meseci x 2 kutije mogadona npr. x 200 din=.Tuženik sada uzima dva leka za spavanje svako vece, to je 2 kutije mesecno, tj, 2 X200-= spavanje.

Tužioc zahteva ovaj iznos do kraja života u obliku rente 400 dinara mesečno rente zalek za spavanje.

----- a.Za umanjenje imovine(obična šteta),
b.Gubitak zarade, dinara

c.Sprečavanje povećanja imovine(izmakla korist)

-

Ukupno materijalne štete
Mesečna renta 400 dinara .

Tužilac sebi rezerviše pravo da u slučaju pojave bolesti koje se u vezi sa opisanim uslovima i okolnostima života , zahteva naknadno adekvatnu rentu.

32. PODMUKLO I SISTEMATSKI SAM ONEMOGUĆAVAN DA SE BAVIM RAZVOJEM TURIZMANA DRINI. - Web Drina-http://solair.eunet.yu/~tom

Tražeći puta da doprinesem dobrobiti svoje zajednice, ne samo na planu odbrane ljudskih prava što činim kao predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, nego i budući da sam

ekonomista ekspert za marketing, evo već peta godina kako radim na razvoju turizma u mom rodnom kraju , u Opštini Ljubovija, srednji tok Drine, Srbija.

Ulažem za ovo vreme ogroman rad, energiju, trošim novac, pre svega sam motivisanda doprinesem razvoju ovoga kraja, čime su moje aktivnosti ljudskih prava skoro zamrle. Tokom ovih sezona sam ostvario u selu Uzovnica kod Ljubovije poslednje godine preko 800 turista/noćenja(ranije NULA), i 700 jednodnevnih spustova niz Drinu (ranije sem Drinske regate nije bilo takoreći nijednog). Doveo sam planinare koji od 1990 godine vrlo retko dolaze. Sada radim sa poslovnim partnerom da otvorimo Planinarski dom u selu Uzovnica kod Ljubovije. Imam podršku Opštine Ljubovija, gradjana, moj KNOW-HOW, primer i saveti, su inspirisali lokalne

turističke poslenike da se potrude, i ova regija sada tako dobija novi polet, videći u turizmu moguću održivu šansu razvoja.

Dobio sam više priznanja za ove rezultate, i od Opštine Ljubovija.

Predmet sam podmuklih smetnji da se bavim turizmom, a šsto oni koji to čine žele da ukrivaju. Žele da me usmeravaju u politiku odbijajući me od moje profesije, kao što čine već tri decenije, da tako imaju opravdanje zašto uskraćuju moja prava, zašto se bave sa mnom, jer se ja navodno bavim škakljivim temama. Ne nije, tačno, ja se bavinm ljudskim pravima da se branim od njih, da nije njihovih zloupotreba nikad sene bih time bavio.

Opstukcije se sprovode na razne načine:

- **Opisanim povredama mojih prava umesto da se bavim turzimom, prinudjen sam da se takoreći svakodnevno branim od počinitelja, skoro svakodnevno šaljem sudske podneske, hodanja po advokatima, sudske takse, -uznemiravanja telefonom , itd**
- **-bilo je ranije povremenog isključivanju PC ,blokadi telefona, faksa –sada je toga mnog manje.**
- **- ataci asocijalnih osoba, pretnje kriminalaca utamničenjem,**
- **pretnje i uvrede preko telefona i interneta, interes za zdravlje, česte pretnje smrcu, napadima na zdravlje, itd..**
- **Otimanje turista, intrige na terenu**
- **Sto sve poprima oblik iznurivanja, zastrašivanja, uzimanja vremena i energije, i svakodnevno kvarenje poslova, odbijanje potencijalnih turista, što je podmukao napad na zdravlje, energiju-da nemam snage da radim.**

33. ZASTAREVANJE.

Ne može se navoditi klauzula ZASTARELOSTI da bi se osporila ova TUŽBA I ZAHTEV OŠTETE zbog sledećih razloga:

A. Prema Zakonu o obligacionim odnosima član 360 , stav 2, zastarelost nastupa kada protekne zakonom odredjeno vreme u kome je poverilac mogao zahtevati ispunjenje OBAVEZA. Kasnijim paragrafima ovog Zakona su odredjeni rokovi kada nastaje zastarevanje. Budući da je Tužioc u priloženoj TUŽBI naveo , tj detaljno opisao zašto traži naknadu štete, te dao dokumentovane dokaze i naveo svedoke, nepobitno je dokazano da nema zastarevanja jer su ugrožavanja njegovih prava kontinuelna, sve do nedavno, od ist ih ustanova, istih osoba, zbog istih razloga, koji označavaju grubu samovolju i kršenje prava Tužioca, i koji su kontinuelni, programirani dugi niz godina iz jednog centra, te nema navedenog vremenskog diskontinuiteta.

Izmedju ostalog (videti Tužbu), Policijska uprava grada Beograda je pokušala marta ove godine (2008) da Tužioca smesti na neodredjeno vreme u psihijatrijsku bolnicu zbog borbe za njegova prava, uključujući i ovu Tužbu za naknadu štete, zbog izdavanja stranačkih saopštenja, što se bori za zdravlje gradjana, i naročito zato što se vrlo uspešno bori za razvoj turizma na Drini, Opština Ljubovija. (nažalost, nekome smetanjegov rad na ekonomskom preporodu Srbije). Videti stavku broj 31..

Ovo abizivno interniranje su pokušale iste osobe, tj. iste ustanove, MUP Srbije, koje suto učinile i juna 1975 godine, i kasnije, Policijska uprava Beograda se poziva u faksu poslatom početkom marta g.V.Pavloviću svedoku, na nalaz PB L.Lazarević iz 1975 godine (koji je zvanično oboren), gde su oni Tužioca smestili tada juna 1975 godine zbog nenasilnog izražavanja mišljenja. Proučavajući Tužbu se sagledava da su Tužiocapolicijski organi progonili kontinuelno od tada sve do marta ove godine. Što isključuje ZASTARELOST jer postoji kontinuitet od vise od 30 godina, sve do današnjih dana.

Znači, sve se kreće u okviru navedenih rokova po Zakonu o obligacionim odnosima.

G.V. Pavlović visoki funkcioner DSS-a je saopštio Tužiocu (tada je predsednik Vlade Srbije bio dr.V.Kostunica predsednik DSS-a, a ministar policije je bio g. Jočić, jedan do potpredsednika DSS-a) da iza ovoga abizivnog pokušaja ne stoji Vlada Srbije nego da jeto delo pojedinaca iz Policijske uprave Beograda. Bez obzira na ovu tvrdnju, ovo je zvanično poteklo iz Policijske uprave grada Beograda, dakle MUP-a Srbije, naslednika SUP-a i MUP-a iz prethodnog poretka.

Dokazi: Saopštenja Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 3 i 5 marta 2008 godine; Saslušanje svedoka Velizara Pavlovića, DSS-Pariska broj 13; Saslušanje Nenada Lijeskića saradnika OUP Rakovica; Uvid u arhivu Policijske uprave grada Beograda.

B. Prema Članu 383 ZOO : "Zastarevanje ne teče za sve vreme za koje poveriocu nije bilo moguće zbog nesavladivih prepreka da sudskim putem zahteva ispunjenje obaveze. Prilikom zastoja zastarelosti vreme potrebno za zastarelost nastavlja da teče po prestanku uzroka za zastoj zastarevanja". Tužilac je trpeo navedene povrede u vreme vladavine samoupravne SFRJ, SRJ, J.B.Tita i S.Milosevica, dobro je poznato da je u prethodnom jednopartijskom poretku gde je sudstvo bilo partijsko i gde je vladala brutalna politička i policijska samovolja i diktatura, tužba za ovakve zloupotrebe bila ne samo osudjena na siguran promašaj, nego je i značila izlaganje teškim progonima, uništavanje jedinke, porodice, fizičku propast. Uprkos svega Tužioc je podnosio tužbe ,u prilogu podaci o samo nekim tužbama Tužioca iz toga perioda:

-Biro za pritužbe Opštine Savski venac 1 mart 1975 g, videti priloženu knjigu LJUDSKA PRAVA CRNA RUPA, str. 43-bez ikakvog rezultata, Tužilac se žalio sve do Maršalata i kasnije do Slobodana Miloševića, raznim funkcionerima, sudovima, sve do OUN, AI, Unesco, (Unesco je doneo Odluku u korist Tužioca ali bez efekata na počinioce u zemlji); -J.B.Tito u 1 juni 1975, str.44; Sudiji za prekršaje Opstine Rakovica, veće za prekršaje 1.9.1977 g, str.49; Predsedništvu SFRj od 6.6.1977 g, str.52;Četvrtom kongresu lekara Srbije od 16.10.1978 g, str.53; Sudiji za prekršaje SO Voždovac od 17.9.1982 g, str.59; Predsedniku Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 14.7.1985 g, str.66. Izvolite proučiti obe priložene knjige LJUDSKA PRAVA –CRNA RUPA I KAZNENA PSIHIJATRIJA KO JE OVDE

LUD, kao i ovoj Tužbi priložena dokumenta, oni su krcati žalbama i tužbama, bezrezultata.

Nijedna od ovih tužbi nije dala rezultat jer je sudstvo bilo pristrasno. Dakle, radi se o nesavladivim preprekama iz člana 383 ZOO jer za celo ovo vreme Tužioc nije mogao izobjektivnh razloga koji su bili nesavladive prepreke da blagovremeno u predvidjenim rokovima ostvari potraživanja. Kada je u Jugoslaviji bio zaveden višepartijski sistem Tužilac je 1994 godine podneo OŠTETNI ZAHTEV Prvom opštinskom sudu u Beogradu, što se vidi iz Tužbe, i uvida u arhivu suda, ali bez rezultata, ovaj sud je celo vreme rastezao i opstruirao do današnjih dana ovaj njegov ZAHTEV. Što je dokaz da sudstvo još nije bilo postalo pravično.

Prema Krivičnom zakoniku Srbije :(1)Zastarelost krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično delo izvršeno. Ali ukoliko posledica krivičnog dela nastupi kasnije, zastarelost krivičnog gonjenja počinje od dana kada je posledica nastupila. Organi policije su pokušali da Tužioca liše slobode marta ove 2008 godine pozivajući se na falsifikovan i zvanično oboren psihijatrijski nalaz iz 1975 godine, znači posledica je nastala tek pre 6 meseci, znači nema zastarevanja. (2) Zastarelost ne teče za vreme za koje se po zakonu gonjenje ne može otpočeti ili nastaviti..Opisane su nesavladive prepreke inherentne ondašnjem jednopartijskom poretku(3)Zastarelost se prekida svakom procesnom radnjom koja se preduzima radi otkrivanja krivičnog dela ili radi otkrivanja i gonjenja učinioca zbog učinjenog krivičnog dela. Napred, i u Tuzbi su datibrojni dokazi o procesnim radnjama u ovome smislu od strane Tužioca.(4)Zastarelost se prekida i kad učinilac u vreme dok teče rok zastarelosti učini isto tako teško ili teže krivičnog delo. Napred , i u Tužbi su dati brojni dokazi u ovome smislu., sve do današnjih dana(5).Svakim prekidom zastarelost počinje ponovo da teče. Prekid je bio marta ove godine, od tada teče zastarelost.

B. a. GENOCID i b.ZLOČINI PROTIV COVEČNOSTI ne zastarevaju.

Prema Članu 377 se predočava kada je šteta načinjena krivičnim delom, zahtev za naknadu štete zastareva sa vremenom zastarevanja krivičnog dela. Krivični zakonikSrbije-Član 103.

Ako u ovom zakoniku nije drukčije određeno, krivično gonjenje ne može se preduzeti kad protekne:1) Dvadeset pet godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći zatvor od trideset do četrdeset godina;2)dvadeset godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko petnaest godina; 3)petnaest godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko deset godina;4)deset godina od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko pet godina;5)pet godina od izvršenja krivičnogdela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine;6)tri godine od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine;7)dve godine od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kaznazatvora do jedne godine ili novčana kazna.

Prema Tužiocu su počinjena teška krivična dela protiv čovečanstva i čovečnosti i genocida za koja u su predvidjene vrlo duge vremenske kazne shodno Članovima 370,371 i 375 KZS. I po ovom osnovu nema zastarevanja.

Tok i prekid zastarelosti krivičnog gonjenja.

Nezastarelost krivičnog gonjenja i izvršenja kazne-Član 108 KZS.Krivično gonjenje i izvršenje kazne ne zastarevaju za krivična delapredviđena u čl. 370. do 375. ovog zakonika, kao ni za krivična dela za koja po ratifikovanim međunarodnim ugovorima zastarelost ne može danastupi

a. Genocid

Prema Članu 370. Krivičnog zakonika : Ko u nameri da potpuno ili delimično uništi neku nacionalnu, etničku, rasnu ili versku grupu kao takvu naredi da se vrše ubistva ili teške povrede tela ili teško narušavanje fizičkog ili duševnog zdravlja članova grupe ili da se grupa stavi u takve životne uslove koji dovode do potpunog ili delimičnog istrebljenja grupe ili da se primene mere kojima se sprečava rađanje između pripadnika grupe ili da se vrši prinudno preseljavanje dece u drugu grupu ili ko u istoj nameri izvrši neko od navedenih dela, kazniće se zatvorom najmanje pet godina ili zatvorom od trideset do četrdeset godina.

Prema Enciklopediji Wilkipedia Genocid je sitematsko uništavanje u potpunosti , ili delmično, neke etničke, rasne, verske ili nacionalne grupe. Prema Konvenciji OUN za prevenciju i kažnjavanje zločina genocida , Član 2 , definiše genocid kao neki od sledećih postupaka čija namera je da uništi u celosti, ili delimično, pripadnike pojedinihetničkih, verskih, nacionalnh ili rasnih grupa, primenjujući: ubistva, prouzrokujući ozbiljna narusavanja telesnog ili dusevnog zdravlja, svesno ut ičući na njihove uslove zivota, sa namerom da ih fizički uništi u celosti ili delmično, namećući im mere da utiče na stopu nataliteta, itd, itd..

Danas kada se smiruju emocije i posle toliko godina od svega što nam se dešavalo, i što se dešava, sve je više naučnika koji hladne glave ,bez straha, analiziraju uzroke tragedije Srbije i Srba, (i drugih naroda iz sastava bivše SFRJ) koji pri tom upotrebljavaju reč GENOCID, i to potkrepljuju neoborivim argumentima.

Jedan od njih je profesor Pravnog fakulteta Marko Mladenović, doktor pravnih nauka, pisac oko šezdeset knjiga, dobitnik brojnih domaćih i stranih priznanja, predsednik Udruženja OPSTANAK , jedan od najumnijih Srba, koji je na ovu temu poslednjih godina napisao nekoliko vrlo zapaženih knjiga. U njegovim knjigama on kaže da su Srbi bili žrtve genocida u dva prethodna svetska rata, u Prvom svetskom ratu oko 1,900.000 žrtava a u Drugom je procenjen broj žrtava na oko 1,700.000, većinom Srba, od toga oko 600.000 u Jasenovcu. Profesor Mladenovic tvrdi da su Srbi pretrpeli genocid za vreme vladavine prethodnog totalitarnog poretka, tada je tek mračni tiranski poredak Srbe doveo do invaliditeta, da su Srbi danas takav primer nestajanja jednog naroda kakav nije zabeležen u novijoj istoriji čovečanstva. U svojim istraživanjima profesor Mladenović je došao do zaključka da je u poslednjih sto godina više od četiri miliona Srba stradalo u osam oslobodilačkih ratova. Prema proračunima demografa trebalo je da danas Srba bude 27 miliona a u Matici ih ima samo 6 miliona i 200 hiljada, za 25 godina će ih biti 3,800.000. Srbi su jedan do najstarijih naroda na svetu, u prvih deset po starosti. Ostareli narodi su bogati narodi, a Srbi su i siromašni i stari. Srbi su se u Matici smanjili od poslednjeg popisa za 20%, Albanci su se uvećali za 700%.”. Prema njegovim procenama u rasejanju živi više od četiri miliona Srba, prema popisu iz 2002 godine u Srbiji živi svega 6,212.000 Srba, predočava zapanjujuće lošu demografsku sliku Republike Srpske i Srbije, a i Crnoj Gori se po ovom pitanju crno piše.

Već početkom 60-ih godina prošslog veka menja se etnički odnos u Bosni i Hercegovini, Muslimansko stanovništvo postaje brojnije od Pravoslavnog. Prema zvaničnim podacima od početka 20 veka do danas Turci su se uvećali za 400%, Rumuni za 45%, Bugari za 38%, Albanci za 700%, Grci za 35%, samo se broj Srba smanjio za 10%. Unutar SRJ od 1981 do 1991 godine, Šiptari su se uvecali za 28,5 %, Romi za 26,4%, Muslimani za 16,5%, a Srbi samo za 4,2 %, ali od tada do danas broj Srba se smanjuje. Gubimo naše teritorije ratove, Srbi su izgnani iz Krajine, iz polovine Bosne i Hercegovine, možemo izgubiti Kosovo, došlo je do otcepljenja Crne Gore, a mogu se zatim otcepiti i Sandžak i Vojvodine, može doći čak do gradjanskog rata. Naučnici upozoravaju da ako se ne preduzmu radikalne mere Srbima dugoročno gledano preti izumiranje, a ako se ništa ne preduzme oni bi za dve decenije mogli postati manjina u Srbiji, kroz 50 godina Srbi bi mogli biti u Srbiji u enklavama.
Što se tice Kosova Tužioc predočava zvanične statističke podatke: prema popisu iz 1939 godne Albanaca je na Kosovu bilo 33% , sada ih je blizu 90%.Vec 1948 godne zahvaljujući okupatoru (120.000 proteranih Srba sa Kosova, i 120.000 doselejnih Albanaca iz Albanije u srpske kuće i njihova imanja) bilo je vec Albanaca 58% (350.000). Tako je poremećen predratni odnos kada su Srbi bili vecina. Ovaj odnos se sve više pogoršavao iz godine u godinu jer je poredak zabranio Srbima da se vraćaju na Kosovo, sprovodio je politiku naseljavanja Albanaca iz Albanije, nije štitio srpsko manjinsko stanovništvo od terora većinskih Albanaca, u ime neke velike mudre dugoročne politike je godinama potsticao iseljavanje Srba van Kosova. Cak ako Kosovo i ostane u Srbiji, sva srpska i crnogorska deca već sada su manjina u Srbiji, jedna petina Albanaca sa Kosova radja više od polovine dece u Srbiji. Od 1999 godine sa juga Srbije se otselilo 45.000 Srba, odlaze i iz Sandžaka, iseljavanja se nastavljaju. Srbi su se u Matici smanjili od poslednjeg popisa za 20%, Albanci su se uvećali enormno. Danas je prisustvo Srba na Kosovu skoro simbolicno.

Pocetkom 90-ih godina prošlog veka je došlo do raspada zemlje, ratova, gubitaka naših teritorija, ljudskih žrtava, miliona izbeglica, nastala su materijalna razaranja, krah pravne drzave, siromaštvo, beda, još drastičniji pad nataliteta, negativan priraštaj, iseljavanje mladih, porast stope morbiditeta i mortaliteta, i poplava svakojakih patoloških i morbidnih pojava.

Prema profesoru Mladenoviću i drugim autorima, ovakvo porazno stanje po Srbe, nije slučajno, naprotiv metodično je projektovano, traje decenijama, mnogo duže, naročito je intenzivirano i podmuklo bilo za vreme komunizma, sa ciljem da iznutra metodično slabi, da dovede do raspada zemlje, ratova, izgona Srba, komadanja njihovih teritorija,slabljenja sa težnjom eliminisanja sa ovih prostora. Profesor Mladenović i drugi autoriobjašnjavaju kako je sve ovo nastalo, pod dejstvom više uzroka:

Profesor Mladenović ovo naziva biološkim ratom nekih etničkih grupa protiv Srba, uz podršku njihovih svetskih zaštitnika što se izražavalo kao: niska stopa nataliteta, abortusi, raspad porodice, produženi celibat, enormna stopa razvoda, preterana liberalizacija seksualnih odnosa, razorno dejstvo pornografije preko medija, hedonizacija, erotizacija , loše zakonodavstvo državna politika u ovoj oblasti, politizacija porodice, poremećeni polni odnosi, pogrešan feminizam umesto pravog, savremeni život, zaposlenost žena, migracije iz sela u grad. Albanci i Bošnjaci su se zaštititili kanonima Muhamedanstva i svoje žene zadržali u okrilju porodice i dece, dok se pravoslavna porodica našla zatečena, lako otkrila pošasti svoje ranljive strane, i postala lak plen. Na ovakav način im je oslabljena ili razbijena pravoslavna porod ica, natalitet, Muhamedanci su se pokazali lukaviji. Istini za volju, imali su diskretnu, ali vrlo efikasnu podršku onih moćničkih planetarnih krugova projektanata novog poretka, rok muzike, socijalizacije porodice, globalne erotizacije planete,

mafijstva, itd, itd, a što se primenjuje selektivno, ovoga puta na štetu Srba. Oni otvoreno kažu da su pobedili Srbe na seks.

- -masovno uništavanje Srba u ratovima
- -razoran podmukli udar prethodnog decenijskog poretka, sto se odražava kroz starenje, loše zdravlje, drastično slabljenje vitalnosti, caruju droga, alkoholizam, endemski se šire boleštine, homosekasualnost, incest, prostitucija, pravni sistem ne funkcioniše nije u stanju da suzbije korupciju i kriminal, maf iju, poremećeni medlujudski odnosi, odlazak mladih iz zemlje, srpska mitomanija (pogrešne političke odluke srpskih političara, uključujući i komunističke,) migracije iz sela u grad, rušenje sela, prinudne seobe u gradjanskim ratovima, odnos medjunarodne zajednice, surove sankcije, bombardovanje, nastalo siromaštvo, itd. Poznata stetna-pogrešna politika prema Kosovu u vreme komunizma je doprinela menjanju etničke strukture na štetu Srba.

Posledice su katastrofalne-ruinirana nacija da ne može da brani državu, daprivredjuje, da se rasplodjava, gubimo rejting kao sportska nacija .

Ovakvo tragično stanje srpskog naroda mogu oceniti kao slučajnost samo naivni. Dobro je poznato da su mnogi na ovaj razorni podmukli trend ukazivali još pre više decenija, zbog čega su završavali u zatvorima, ili u ludnicama kao paranoičari. Nije se smela reći istina o očiglednoj zaveri. Narod uvidja da smo izgubili ratove, Krajine, Bosnu i Hercegovinu, da možemo izgubiti Kosovo, da se odvojila Crna Gora, da je sada na redu moguće otcepljenje juga Srbije, Sandžaka i Vojvodine, svi vide kopnjenje, pošasti. Većini gradjana nase zemlje je jasno da su prevareni, da se iza koncepta prethodnog samoupravnog socijalizma krilo razbijanje države, otimanje srpskih teritorija i uništavanje većine gradjana.
Raširenо je saznanje da se iza projekta prethodnog samoupravnog društva krila prevara koja je imala za cilj sadašnji ishod. Uzroci ovakvog stanja su u prirodi režima koji je bio zaveden 1945 godine. Ovaj režim je se pogrešno orijentisao, pogrešno procenjivao, donosio pregrejane kapitalne odluke, zaveo tiraniju i bezakonje, pljacke, nepotizam i tribalizme, zaveo je nerad, korupciju, privilegije, rasipništva, pozavadjao gradjane po klasnoj i političkoj osnovi, pozavadjao nacije medjusobno, rasturio moral, kulturu, porodice, srušio obrazovni sistem, sudstvo, sve institucije društva. Prevara i zavera su bili vrlo perfidni. Sticajem koincidencija i okolnosti u početku je bio postignut napredak, čemu su doprineli i vrlo značajni strani krediti, što je samo zamaglilo stvari. A što je bio stimulans poretku koji su činile nedorasle osobe da nastaviu pogrešnom pravcu..Jer se pravdao, i bio je ubedjen da je na dobrom putu, jer su rezultati bili vidljivi. To je bio samo privid, koji je i imao cilj da prevari, uspava, da pogreške uzm maha, da poredak usmeri u pogrešnom smeru.

Slabljenje je obavljeno iznutra, preko pogrešnog razornog društvenog koncepta kojinam je ubačen iz stranih društvenih laboratorija, koji je stvorio kriminal u okviru države..

Uništeni su životi čitavih generacija, miliona.

Moze se postaviti pitanje: ZAŠTO TO NISU PREPOZNALI I SPREČILI KOMUNISTIČKI SRPSKI POLITIČARI JER SU IPAK MNOGI OD NJIH BILI DOBRONAMERNI A BILO JE I VRLO MUDRIH?

Pogodna je za ovu svrhu analiza pojma"subverzija", koji bi se mogao shvatiti kao "tajno svrgnuće ", stanje svrgavanja, obaranje nekog režima, ustavnog poretka, države, slabljenje naroda. Subverzija je ustvari kaleidoskop vrlo različitih značenja i perspektiva. Subverzija je jedan podmukao napad na vlast i dominantnu kulturu. Istinska subverzija je vrlo suptilna, tj. može se javiti u vrlo suptilnim formama, ali koje mogu biti neuporedivo opasnije od otvorenog brutalnog terorizma, to su npr: nastanak i širenje korupcije, razaranje pravnog sistema, sistema obrazovanja, zdravstva, porodičnih odnosa, medjuljudskih odnosa, izvorne narodne muzike, obezvredjivanje političkih stranačkih izbora, imidza političara, razvijanje prezira prema sopstvenom narodu, slabljenje vojske, policije, širenje svakojakih patologija, morbidnih pojava, stvaranje siromaštva, slabljenje zdravlja, slabljenje ekonomije, potsticanje mladih da idu van zemlje, i sl. Tako na neki nacin iniciramo teoriju zavere.

Dok je terorizam konzervativan, otvoreno brutalan, naivan, subverzija je perfidna, suptilna. Utoliko je opasnija.

Naša država je nažalost manifestovala zatečenost, pasivnost, ili čak i nedoraslost da se suprotstavi tihoj, suptilnoj zavereničkoj subverziji. Subverzija je bila npr. prisutna na Kosovu decenijama, ništa nije racionalno učinjeno da joj se energičnije parira. Umesto mudrosti bilo je brutalne represije. to je Albance još jarosnije razljućivalo, umesto da stvari popravi, Albanci su tako bili još više motivisani da se bore. Srbi su nepobedivi u otvorenom ratu, ali im je slabost neadekvatan odgovor na suptilnu subverziju.Zapadne države za pojedine narode kažu :"peuplades primitifs" (primitivni narodi i rase), ne zaslužuju drugo nego da ih varamo, što ne budu pronicljiviji". Dokažimo im suprotno!.

Odgovor je jasan- mnogi političari su bili dovedeni u zabunu, nisu bili dovoljno stručni i ponicljivi, ili su pak bili zastrašeni , ili indoktrinirani, da se tome suprotstave, ili i jedno i drugo. Ovakvoj obespomoćenosti je doprinosila i sama priroda zavere koja je bila subverzivna, vrlo podmukla i perfidna. Eklatantan je primer Kosova gde su Tito i pojedni ondašnji političari svojim postupcima prognali Srbe sa Kosova i stvorili današnju secesiju, a javno su govorili da je to racionalno i korisno za ondašnju Jugoslaviju, mnoge su bili naveli na pogrešan zaključak. Kada se radi o demografskoj politici ne samo demografi nego i mnogi drugi su ukazivali na pogubne trendove po Srbe, zbog čega su padali pod udar progona, jer je i to takodje bila tabu tema. Niko nije smeo kr itikovati zvaničnu politiku, stanje u ekonomiji, jačanje ekonomske moći zapadnih krajeva , a slabljenje Srbije, o nepravičnom sudstvu, MPP-Moralno političkojpodobnopsti, stanju u JNA, kulturi, informisanju, sploljnoj politici, itd. Takvog bi odmah okarakterisali kao "upregnutog u kola anti-jugoslovenske propagande""neprijatelja", itd.Već od početka 70-ih godina prošlog veka kriza je sve razornija, bujaju sumnjičenja, hajke na navodne neprijatelje, obračuni, da bi sve ovo zajedno iznutra samourušilo prethodnu SFRJ i završilo se u krvavim ratovima, sankcijama, bombama, raspadu zemlje, izbeglicama, drastićnom osiromašenju, sveopštoj kriminalizaciji, jačanju tajkuna, masovnim otimačinama imovine nezašticenihgradjana.

Nažalost, komunistički rukovodioci, država, se nisu pokazali dovoljno sposobni daprozru ovu zaveru, i da se suprotstave subverziji, jer je zavera bila podmukla,

diskretna, skrivena. Bili su zaplašeni. Umesto da podrže one koj su ukazivali na subverziju, oni su ih kažnjavali, time podržavali svoje neprijatelje-guju u nedrima.

Ipak se sa pravom može zapitati zašto je ovo dozvolila naša država? Ovde zalazimo u nejasnu sferu centara moći u senci (tzv. neformalni centri moći). To su čitavi ešeloni vlasti ušuškane duboko u raznim službama, hijerahijama, ali koja je bila vrlo dobro povezana, bila vrllo moćna, i uspevala kao takva iz pozadine da koncipira, diktira, i sprovodi u delo uz podršku svojih stranih gospodara decenijama opisane razorne koncepte koji su našu zemlju i narod doveli do današnje teške stradanije i orobljenosti, koja nije zvanična ili formalna, ali je činjenična.

Na ovome planu takoreći kod nas i nije bilo istinskog pariranja ovome podmuklom subverzivnom aspektu delovanja neformalnih centara moći .

Ova tamna oblast je decenijama bila potpuno zamračena.

Ovi neformalni centri moći su usmeravali državu u pogrešnom pravcu, nametali joj po svojoj volji pogrešne kapitalne odluke domaće i medjunarodne politike. Ovo je se dešavalo na više načina:

-koristili su svoju ogromnu moć da bi potsticali sumnjičenja, tiraniju, raubovanje, i masovne progone čime je nacija oslabljena ekonomski, osiromašena, ruinirana zdravsteveno

-nacija je od njih bila pozavadjana po političkoj osnovi (i na druge načine) onda nema sloge, država gde nema sloge propada, uneta je zla krv, virus sumnjičenja, mržnje, oni koji su oteli tudje, ili progonili nevine, su postali individue čija savest je postala zatrovana, sve su više tonuli u nemoral, umesto da se isprave, kao što pijanac umesto dase otrezni sve više pije

-dugogodišnjom iniciranom tiranijom i indoktrinacijom su razbili moral, veru u Boga, kulturu i identitet naše nacije, uvedeni su nepotizam ,korupcija, prevare, i bezakonje, nerad, takve zloupotrebe stvaraju loš nacionalni moral i ruše državu i naciju, ubačen je hedonizam, kult rušenja porodice.

-stvorili su žarišta tenzija, mržnje, konflikata, koji su se od 1990 godine pretvorili uoružanu pobunu, ratove, demonstracije, obračune, vidljive i nevidljive.

-država se nije bavila onim čime treba nego najviše obračunima sa navodnim neprijateljima, nije se radilo nego politiziralo, štetočinarilo.

-država je gubila ugled u svetu

-izmislili su Samoupravljanje, Nesvrstanost, svakojake štetne pogubne reforme.Sam koncept KOMUNIZAM nam je naneo najveće štete, kao takav je bio sabotaža.

-većina gradjana je postale nezadovoljna, demoralisana, apatična, vremenom runirana

-urušeni su pravosudje, obrazovanje, informacija, razni sistemi

-pozavadjane su nacije i vere

Očigledno je da je država napravila katastrofalne pogreške sa ovakvim štetnim konceptima koje su im nametnuli centri moći iz senke, uz podršku njihovih stranih mentora. Zašto? Iz neznanja, umesto da prestanu da progone gradjane i da krše njihova prava, zvanične vlasti su to činile arogantno sve više i više, i tako stvarale negativne efekte koji su ih urušili iznutra.

Tužilac je na samoproždiranje i samouništenje države ukazivao još od 1975 godine, zbog čega je bio proganjan, umesto da njegove analize budu uvažene..

Napominjem da nisu u dovoljnoj meri izvučene pouke iz prethodnog perioda i da se uprkos pobede demokratije , stanje ne popravlja u dovoljnoj meri. Sada ljudska pravane krši zvanična vlast koja je demokratska patriotska, nego kriminalci i mafije (neformalna vlast) koje demokratska vlast nije još u stanju da obuzda.

Dakle, Tužilac je bio žrtva GENOCIDA (nad većinskim narodom, zato sto je pripadnik većinskog naroda), zločina koji ne zastareva.

Zločin protiv čovečnosti

Član 371.ZOO

Ko kršeći pravila međunarodnog prava, u okviru šireg ili sistematskog napada uperenog protiv civilnog stanovništva, naredi: vršenje ubistava; stavljanje stanovništva ili jednog njegovog dela u takve životne uslove koji vode njihovom potpunom ili delimičnom istrebljenju; porobljavanje; prinudno preseljavanje; mučenje; silovanje; prinuđavanje na prostituciju; prisiljavanje na trudnoću ili sterilisanje radi promene etničkog sastava stanovništva; proganjanje ili proterivanje na političkoj, verskoj, rasnoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj, polnoj ili kakvoj drugoj osnovi; zatvaranje ili otmicu lica bez davanja informacija o tome kako bi im se uskratila pravna zaštita; ugnjetavanje rasne grupe ili uspostavljanje dominacije jedne takve grupe nad drugom; ili druge slične nehumane postupke kojima se namerno prouzrokuju teške patnje ili ozbiljno ugrožava zdravlje ili ko izvrši neko od navedenih dela, kazniće se zatvorom najmanje pet godina ili zatvorom od trideset do četrdeset godina.

Tužioc je žrtva zločina protiv čovečnosti sto je detaljno opisano u Tužbi i prethodnom Odeljku o GENOCIDU. Što se tiče smeštaja u ludnicu, ruski Nobelovac Solženjicin jekazao «da je to veći zločin od gasne komore, da nikad ne može zastariti». Zloupotrebu psihijatrije za kažnjavanje neistomišljenika medjunarodne konvencije ljudskih prava vide kao zločin protiv covečnosti , gore od medicinskih eksperimenata, ističu da je to zločin protiv covečnosti koji ne zastareva.

III. Opisanim progonima, koji su kontinuelna, permanentna vrlo proračunata i metodicna visegodisnja tortura, ponižavanja, neljudski postupci, ugrožavanja njegovih prava, sto je decenijsko upropašćavanje života, istinska decenijska svakodnevna

zubobolja, tortura, pretvaranje života u strah, stres, otimačina, materijalne i finansijske štete, nesigurnost, neizvesnost, smanjenje licnosti, rušenje zdravlja, sna, forme, pretvaranje života u biljku koja vegetira i pati, guranje u izolaciju, alijenaciju, onesposobljavanje. Dakle na delu je drastično smanjenje kvaliteta života i nanošenje teško procenjivih materijalnih i nematerijalnih šteta u različitim oblastima života.

IV. Podnoseći ovu Tužbu , Tužilac predlaže Sudu, pošto provede raspravu, da donese

P R E S U D U

OBAVEZUJE SE tuženik Republika Srbija da tužiocu Tomislavu Krsmanoviću iz Beograda , Ul.Stanka Paunovića br.70, na ime nematerijalne i materijalne štete isplatiiznos od dinara 21,392.800, sa zateznom kamatom od dana podnete tužbe do konačneisplate, po kursu dinara od 20.10.2008 godine(1 evro= 80 dinara).

I to, za NEMATERIJALNE ŠTETE:

a/ za pretrpljene fizičke bolove, dinara.	**370.000**
b/za pretrpljene duševne bolove dinara.....	**2,540.000**
c/, na ime povrede časti i ugleda dinara.	**4,750.000**
d/slobode i prava ličnosti, u iznosu od dinara....	**2,970.000**
e/ za pretrpljeni strah dinara.	**2,490.000**

UKUPNO NEMATERIJALNE STETE dinara. ... 13,120.000

Na ime MATERIJALNE ŠTETE :

a/ za umanjenje imovine(obična šteta),dinara	**6,862.000**
b/gubitak zarade dinara,	**500.000**
c/ za sprečavanje povećanja imovine/ izmakla korist dinara,	**910.800**

UKUPNO MATERIJALNE STETE ,dinara 8,272.800

UKUPNO ZA NEMATERIJALNE I MATERIJALNE STETE, dinara 21,392.800

Na ime mesecne RENTE dinara 12.475 dinara svakog meseca

Beograd, 12.10.2010. godine Krsmanovic Tomislav

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
2 П.бр. 2228/2010
Дана: 17.11.2010. године
Београд
Тимочка 15.

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Васић Предрага, као председника већа и судија поротника Урошевић Душице и Павловић Зорице, као чланова већа, у парници по тужби тужиоца **КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВА** из Београда, ул. Станка Пауновића бр.70 против тужене **РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ** кога заступа Републичко јавно правобранилаштво из Београда, ул. Немањина бр. 22-26, ради накнаде штете, вредност спора 51.215.900,00 динара, донео је по одржаном и закљученом рочишту за главну расправу дана 17.новембра 2010. године следећу

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Крсмановић Томислава из Београда којим је тражио да се обавеже тужена Република Србија да тужиоцу на име нематеријалне и материјалне штете исплати износ од 21.392.800,00 динара

- На име нематеријалне штете укупно 13.120.000,00 динара и то:

За претрпљене физичке болове 370.000,00 динара
За претрпљене душевне болове 2.540.000,00 динара
На име повреде части и угледа 4.750.000,00 динара
Слободе и права личности 2.970.000,00 динара
За претрпљени страх 2.490.000,00 динара

- На име материјалне штете укупно 8.272.800 динара и то:

За умањење имовине/обична штета 6.862.000,00 динара
Губитак зараде 500.000,00 динара
За спречавање повећања имовине/измакла корист 910.800,00 динара

- На име месечне ренте 12.475,00 динара сваког месеца

Свака странка сноси своје трошкове поступка

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је у тужби и током поступка навео да му је Истакао је да му је причињена материјална штета тако што је на незаконит начин лишен стана, који је добио од оца Милана Крсмановића. Са супругом Александром Пешић је ступио у брак 1978.године, а Четврти општински суд га решењем Р 35667/82 од 21.02.983.године лишава без икаквог правног основа стана који је унео у брак и избацује га на улицу, а до развода је дошло интервенцијама надлежних државних служби, те тражи обештећење за вредност половине стана са каматом. Након губитка стана, у периоду од 1982.године до 1997.године је био подстанар, а априла 2000.године му је заплењена лична и страначка архива са документима, доказима и именима сведока. Потражује накнаду материјалне штете и по основу умањења основице за пензију, превременог незаконитог казненог одласка у пензију, заплене примерака листа "Људска права", заплењених писама, судских трошкова, смањења плате итд. Даље је навео да му је причињена нематеријална штета пошто је од 1971.године трпео терор, изнуривања, нападе на углед, професионалну дискриминацију, полицијске прогоне, бескрајне судске процесе за вербални деликт, разарање породице. Дана 21.06.1975.године око 21 час је ухапшен у просторијама Клуба просветних радника у Београду од стране милиције и спроведен марицом у Градски секретаријат унутрашњих послова, где га је саслушао иследник који му је рекао да је ухапшен јер је писао непријатељске пароле по зидовима ВЦ-а у Клубу просветних радника, да је петокрака = кукасти крст. Истакао је да је 23.06. пребачен у психијатријску болницу „Губеревац", а затим следећег дана у ПБ „Лаза Лазаревић" у Падинској скели где је остао до 01.јула 1975.године. Завод за ментално здравље је обавестио Градски секретаријат унутрашњих послова да је тужилац њихов пацијент од 1972.године, где је одлазио због несанице проузроковане прогонима. Против његове воље су му даване више пута ињекције, а лекар и болничари су одбили да му кажу назив, био је изложен физичкој принуди, претњама, увредама, изолацији. Болница није испуњавала ни минимум међународних стандарда, над њим је примењивана неиндицирана фармацеутика, ињекције штетне по здравље, био је са психопатама, убицама, криминалцима и изложен њиховим неспутаним асоцијалним поступцима и насиљу. Даље је навео да је војну обавезу служио у Краљеву од 28.11.1963.године до 02.11.1964.године, па је за време боравка на аеродрому у Краљеву био подвргнут незаконитим поступцима, скоро перманентном слању на ноћну стражу, противно војним порписима, дисциплинским кажњавањима, нахушкавањима на њега асоцијалних војника, услед чега му је оштећено здравље и од тада пати од интензивне несанице, претрпео је јак душевни бол. Октобра 1964. године се запослио у предузећу СЕМЕ Експорт Импорт у Београду где је био дискриминисан по политичкој основи, услед чега је био принуђен да напусти земљу и живео је у егзилу у Белгији од септембра 1965.до јула 1971.године, када се запослио у предузећу Унимар при листу Борба, након чега је више пута мењао радно место, као последица политичке дискриминације, услед чега трпи, поред материјалне штете и штету за умањење имовине, губитак зараде и спречавање повећања имовине. Више пута је испитиван од судије за прекршаје Општине Раковица који га је 01.09.1977.године прогласио неурачунљивим душевним болесником уз дијагнозу параноидна шизофренија, а у

току прекршајног поступка, судија је позвао тужиочеву тадашњу вереницу, а касније супругу, Александру на разговор саветујући је да раскине са њим, јер је опасан државни непријатељ, болестан од неизлечиве душевне болести и да не сме да има децу. По запошљавању тужиоца у предузећу Галеника септембра 1977.године дошло је до раскида веридбе тужиоца са вереницом. На психијатријску клинику ВМА се пријавио крајем септембра и 24.10.1977.године је добио извештај лекара специјалисте са дијагнозом sine morbo psychiatrico, чиме је анулирана фалсификована дијагноза Завода за ментално здравље, након чега се помирио и са вереницом и ступили су у брак. У пар наврата је био привођен у ГСУП, а у два наврата су му стан претресли и запленили сву његову документацију. Истакао је и да је Покрет за заштиту људских права чији је тужилац председник регистрован 1990.године и учествовао је на свим изборима до 1997.године без икаквих средстава, без подршке, незаконито је лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободу удруживања, равноправно учешће на изборима, представљен лажно јавности као неурачунљив душевни беолесник. Галеника му је 16.11.1992.године решењем намерно доделила неусељив стан, па је остао подстанар све до 1997.године. Треће општинско јавно тужилаштво је 25.01.1995.године поднело кривичну пријаву против тужиоца, а потом и оптужни предлог за кривично дело увреде, након чега је вођен исцрпљујући маратонски судски спор који га је много коштао, узео му много енергије и времена, нанео му стрес, бол. Од повратка из Белгије је живео на разним адресама у Београду и био је изложен шиканирањима, надзору, насилним исељавањима, блокади телефона, отимању документације... Дана 02.04.2000.године Драган Здравковић, сарадник полиције је запленио архиву организације и личну архиву тужиоца из просторије у ул. Високог Стевана бр. 11. Отишао је у превремену старосну пензију у предузећу ИЦН Галеника, износ пензије му је умањен због клаузуле морално политичке подобности. Примио је телефонску претњу смрћу 17.05.2008.године, а потом су његов рачунар и интернет у доброј мери онеспособљени за слање порука, а сметње у у употреби рачунара су повремено биле честе, што је проузроковало истински стрес, узимање времена, енергија, новца за поправке...Истакао је да је он жртва злочина против човечности, да прогонима која су континуелна, перманентна врло прорачуната и методична вишегодишња тортура, понижавања, угрожавање његових права, те је постављеним тужбеним захтевом тражио да се тужени обавеже да му накнади материјалну и нематеријалну штету. Трошкове поступка је тражио и ближе их је определио.

Законски заступник туженог је оспорио тужбу и тужбени захтев наводећи да не постоји противправно поступање тужене Републике Србије према тужиоцу и не постоји њена одговорност за евентуалне материјалне и нематеријалне губитке које је тужилац претрпео. Истакао је и да је потраживање тужиоца за накнаду штете застарело сходно члану 376 ЗОО, јер су протекли и субјективни и објективни рокови. Предложио је да суд одбије тужбени захтев.

Суд је по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата поновног поступка утврдио следеће:

Читањем Потврде Службе персоналних послова ИЦН Југославије од 04.11.1997.године утврђено је да ће раднику Крсмановић Томиславу престати радни однос дана 31.12.1997.године ради одласка у старосну пензију.

Читањем Решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање број 2600 од 01.09.1998.године утврђено је да је жалба Крсмановић Томислава против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених одбијена.

Читањем Закључка Инспектора рада Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, број 117-00-15004/04-04 од 10.12.2004.године утврђено је да је одбачен захтев овде тужиоца за интервенцију због ненадлежности за решавање по захтеву

Читањем пресуде Окружног суда у Београду У.бр. 1181/98 од 29.12.1998.године утврђено је да је тужба овде тужиоца против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених одбијена

Саслушањем тужиоца у својству парничне странке суд је утврдио да је дана 21.06.1975.године од стране градског СУП-а ухапшен због вербалног ненасилног деликта, где му је речено да постоје докази, па су га следећег дана пребацили у психијатријску болницу „Лаза Лазаревић", где је задржан једну ноћ и саслушала су га три психијатра. Речено му је да бламира идеалну најправеднију државу на свету. Сутрадан је пребачен у неуропсихијатријску болницу у Падинској скели, где му је доктор рекао да је добио налог од МУП-а Србије, па су га првог дана везали, физички га присиљавали, дали су му инјекцију неколико пута, које умртвљују човека и дају се агресивним болесницима, па је он три месеца тешко ходао, замарао се . У болници је био смештен до 01.07.1975.године и утврђена му је дијагноза параноидна шизофренија. Доктори са ВМА су 1978.године издали детаљни психијатријски налаз да је он душевно потпуно здрав. Највише штете је трпео због дијагнозе из болнице Лаза Лазаревић. Ухапшен је 1981.године пошто је припремио књигу о свом смештају у лудницу „Казнена психијатрија" која је издата 2003.године.У Трећем општинском суду је почела истрага поводом вербалног деликта, а 1982.године је послат на психијатријску експертизу и издат је налаз да је урачунљив. Више пута је хапшен, а последњи пут почетком деведесетих година. Углавном је хапшен из политичких разлога, пошто се жалио на моралну политичку подобност, оптуживан је да је верник, агент ЦИА. Још једном је приведен у болницу „Владимир Вујић", 1983.године и речено му је да мора да напусти Београд за време трајања конференције УНКТАД. Околност да је осуђиван за вербални деликт доказује да он не болује од параноидне шиофреније, пошто такав болесник не може бити осуђен. Последњи пут је нападнут у свом стану 19.09.1997.године, јер је тог дана наступао на телевизији. Напала су га два мушкарца, гурнули су га у купатилу и повредио је главу, али су му рекли да ће га убити ако то неком пријави.Никада није спроведена истрага поводом тог догађаја. Раније је тужио

маратонска суђења, којима је био подвгнут више деценија, без икакве основе, његови страхови су трајног карактера, а они показују осцилације у интензитету – од средње изражених до страхова који показују паничан карактер...када је страх код тужиоца престао, то нико осим тужиоца не може знати...Ако је тужилац задовољан данашњом сесијом на суду, може престати још пре завршетка суђења, ако није задовољан данашњом сесијом, може трајати све до следећег рочишта, па и касније...на основу голготе кроз коју је прошао испитаник Томислав Крсмановић и накнадне последице које су осиромашиле његову личност, мишљење је вештака да је Томислав Крсмановић кандидат par exellence за судску одлуку о изрицању мере нематеријалне штете као вид надокнаде за претрпљене душевне болове и страхове, од којих су неки још увек присутни, у висини коју суд сам одреди..." се не може прихватити као мишљење дато у складу са правилима струке.

Суд је приликом доношења одлуке, ценио и остале изведене доказе, али их посебно не образлаже, јер исти нису од утицаја на другачије решење ове правне ствари.

Одлука о трошковима поступка донета је сходно одредби члана 146, 147 Закона о парничном поступку те како законски заступник туженог није определио трошкове за које тражи накнаду, суд је донео одлуку као у изреци решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема исте, а преко овог суда

Председник већа – судија
Ваеић Предраг

VIII ŽALBA APELACIONOM SUDU PROTIV PRESUDE VIŠEG SUDA U BEOGRADU. 2 P.br.2228/2010 od 17.11.2010 godine.

Tužilac:Tomislav Krsmanović, iz Beograda, Stanka Paunovića 70, 11090

Tuženi: Republika Srbija

ŽALBA TUŽIOCA PROTIV PRESUDE VIŠEG SUDA U BEOGRADU

radi naknade štete - 2 P.br.2228/2010, od 17.11.2010 godine

zbog

1) **Apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st. 2 tač. 12 ZPP**
2) **Relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 361. St. 1 u vezi sa čl. 258. St. 2 ZPP**
3) **Pogrešne primene materijalnog prava i**
4) **Nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja**

O b r a z l o ž e n j e

1) **Pobijanom presudom Viši sud je izvršio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 361 st- 2 tač 12 ZPP, iz sledećih razloga:**
   - **U obrazloženju, prvostepeni sud se nije izjasnio o bitnim činjenicama koje su isticane u toku parnice, a konkretno, nije se izjasnio ni o jednoj radnji koju je tužilac u tužbi, podnescima i na ročištima isticao kao radnje prouzrokovanja štete, bliže objašnjene u tekstu ove žalbe i u spisima;**
   - **Štaviše, sud se u obrazloženju svoje presude nije izjasnio ni o prigovoru zastarelosti koji je istakao tuženi;**
   - **Obrazloženje presude je protivrečno izreci, jer sud u izreci odbija zhtev za naknadu štete, a da uopšte nije utvrđivao niti u obrazloženju argumentovao štetnu radnju, uzročni odnos između štetne radnje i same štete, krivicu tuženog, tako da nije jasno iz kojih razloga je našao da tužilac štetu nije trpeo: da li zato što radnje navedene u tužbi nisu bile radnje prouzrokovanja štete, ili zato što nije utvrdio uzročni odnos između radnje i prourokovane štete, ili zato što je našao da se šteta ne može pripisati tuženom ili, pak, zato što je našao da tuženi ne snosi krivicu za prouzrokovanje štete; kad se meritorno odbija zahtev za naknadu štete, on mora biti obrazložen nekim od navedenih stavova koje je sud eventualno zauzeo, što u ovom slučaju nije učinjeno;**
   - **Najzad, ako je sud bez relevantnog obrazloženja o tome da nema odgovornosti tuženog za štetu, stao na stanovište da šteta nije prouzrokovana, zbog čega je onda naložio veštačenje radi utvrđivanja činilaca relevantnih za nematerijalnu štetu koju je tužilac trpeo?**

Usled navedenih razloga, izvršena je apsolutno bitna povreda zbog koje se presuda uopšte nemože ispitati, te presuda mora biti ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje, ili pak, zbog koje drugostepeni sud treba da zakaže raspravu i navedenu aprolutno bitnu povredu otkloni.

2) **Relativno bitna povreda iz čl. 361 st. 1 u vezi sa čl. 258 st. 2 ZPP učinjena je na sledeći način: u obrazloženju pobijane presude Viši sud konstatuje da nije poklonio veru sudskom veštaku dr Stevanu Petroviću zato što, po mišljenju suda, taj nalaz nije u skladu sa pravilima struke i zato što veštak navodno nije odgovorio na zahtev suda određen u rešenju o veštačenju. Ako je ovako kako sam Viši sud u obrazloženju kazuje, onda je taj isti sud morao postupiti na način propisan u čl. 258. St. 2 ZPP, koji glasi:**

„Ako veštak dostavi nalaz i mišljenje koji su nejasni, nepotpuni ili protivrečni sami sebi ili utvrđenim okolnostima sud će odrediti veštaku da ih dopuni, odnosno ispravi nalaz i mišljenje i odrediti rok za ponovno dostavljanje nalaza i mišljenja.“

U ovom postupku, sud nije tako postupio.

Na opisani način, učinio je relativno bitnu povredu, zbog koje je presuda nezakonita i nepravilna, jer je na opisani način, sud sprečio potpuno i istinito utvrđivanje činjeničnog stanja.

3) **Pobijana presuda je zasnovana na pogrešnoj primeni materijalnog prava, posebno čl. 154 st. 1 Zakona o obligacionim odnosima, koji glasi:**

„(1) Ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže daje šteta nastala bez njegove krivice.“

Štaviše, Viši sud je u obrazloženju pogrešno citirao navedenu odredbu Zakona o obligacionim odnosima, napisavši doslovce: „Naime, polazeći od člana

154 Zakona o obligacionim odnosima, koji propisuje da ko drugome prouzrokuje štetu ,dužan je naknaditi je, te kako tokom postupka nije utvrđena odgovornost tužene Republike Srbije za eventualnu pričinjenu šetu tužiocu, sud je odbio tužbeni zahtev kao neosnovan.“ Sud je, dakle, propustio da navede odredbu st. 1 čl. 154 in fine: tj. da je tuženi dužan da štetu naknadi, izuzev ako dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. U konkretnom slučaju, dakle, teret dokazivanja da nije bilo krivice za štetu počiva na tuženom. Tuženi niti je nudio dokaze o odsustvu svoje krivice, niti je iznosio činjenice koje bi se na ovo pitanje odnosile, a sud, takođe nije ni utvrđivao činjenice ni izvodio dokaze. U tom smislu je obrazloženje presude nepotpuno i iz ovog razloga, te je istovremneno još jednom izvršena apsolutno bitna povreda odredaba ZPP iz čl.

361 st. 2 tač. 12. Na ovaj način je pogrešnim navođenjem i odsustvom

supsumpcije u primeni čl. 154 st. 1 ZOO, došlo do pogrešne primenematerijalnog prava.

4) **Pobijana presuda je zasnovana na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, jer sud, kao što je navedeno u obrazloženju uz apsolutno bitnu povredu, uopšte nije ni uzeo u obzir ni utvrđivao relevantne činjenice za parnicu radi naknade štete, tj. izvršenje štetne radnje (delikta), uzročni odnos imeđu te radnje i nastale štete, pripisivost štetne radnje tuženom, pa čak ni pretpostavku krivice tuženog, koji je tuženi dužan da obara.**

Š i r e o b r a z l o ž e n j e:

Tužilac predočava da je dužina Žalbe uslovljena vrlo velikim brojem krivičnih dela , nastalih poslednjih trideset pet godina, koja su po svojoj prirodi vrlo specifična pravna materija, koja zahteva neophodna detaljna obrazloženja. Tužilac se poziva na član 1 ZPP: Sud će svakoj stranci pružiti mogućnost da se izjasni o zahtevima, predlozima i navodima protivne stranke, i na Član 7: Stranke su dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahteve i da predlože dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Viši sud u Beogradu je odbio tužbeni zahtev kao neosnovan, polazeći od člana 154 Zakona o obligacionim odnosima: ko drugome prouzrokuje štetu, dužan je naknaditi je.Tvrdeći pri tom: I. kako tokom postupka nije utvrđena odgovornost tužene Republike Srbije za eventualnu pričinjenu šetu tužiocu . II. posebno imajući u vidu da sud opšte nadležnosti nije ovlašćen da proverava zakonitost rada drugih državnih organa i da iz priloženih spisa proizilazi da je tužilac iscrpeo svoja pravna sredstva u postupcima koji su prethodili donošenju konačnih odluka . III. pozivajući se na manjkavosti obavljenog sudskog psihijatrijskog veštačenja o nematerijalnim štetama i IV. poziva se na prigovortužene Republike Srbije da je nastupila apsolutna zatrarelost rokova.

Pre nego što podnese detaljne dokaze, dokumenta i pozive na svedoke. Sud nije saslušao predložene svedoke.Tuzilac ukratko rezimira da je decenijama, od 1975 godine pa sve do današnjih dana, bio od strane pojedinih državnih organa izložen kontinuelnim ponižavajućim i nečovečnim postupcima, za celo ovo vreme je bio diskriminisan i izlagan teskim progonima, podvrgavan maltretiranjima i mentalnoj torturi, bez da je zato dao povod. Bio je markiran netacnom psihijatrijskom dijagnozom da je neuračunljivduševni bolesnik opasan po bezbednost drugih, oboleo od neizlečivog duševnog oboljenja '' paranoidna šizofrenija'' izdatom od Zavoda za mentalno zdravlje iz Beograda 1972 godine; potvrđenom od Psihijatrijske bolnice'' Laza Lazarević'', Beograd , Potvrda broj 15876 od 17.10.1978 g, dijagnoza 297.9, paranoidna šizofrenija; i Odlukom broj II-Up.br.1613/77 Sudije za prekršaje Opštine Rakovica od 1.9.1977 godine, dg'' paranoidna šizofrenija''. Tužilac je za vreme boravka u PB'' Laza Lzarević'' jula 1975 godine bio protivno medicinskim propisima podvrgnut prisili, vezivanju, nečovečnim postupcima, mučenju i neindiciranoj terapeutici injekcijama i medikamentima.

Tužilac je Nalazom Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982 godine proglašen '' uračunljivim'', a ne bolesnim od njemu netačno pripisivanog neizlečivog duševnog oboljenja. Čime je sudski rehabilitovan po osnovu netačne psihijatrijske dijagnoze, što je dokaz da je prema njemu bilo počinjeno teško krivično delo i sve dalje opisane štete koje su iz njega proistekle. Ostali su repovi koji se vuku do danas, Policijska uprava grada Beograda je dala nalog marta 2008 godine da Tužioc bude smešten na neodredjeno vreme u psihijatrijsku bolnicu, zbog izdavanja stranačkih saopštenja, pozivajući se na dijagnozu izdatu 1975 godine od strane PB'' Laza Lazarević'' i Zavoda za mentalno zdravlje u Beogradu. Ustanove i pojedinci sve do današnjih dana (poslednji put 28.01.2011 godine) javno kleveću i vređaju, nazivaju ga neuračunljivim duševnim bolesnikom, prete mu izolacijom u azilum, pozivajući se nanavedenu netačnu diagnozu, i na pokušaj Policijske uprave Beograd od marta 2008 godine.

Tužilac je završio Ekonomski fakultet u Beogradu i Post-diplomske studije iz istraživanja društva pri Katoličkom institutu za visoke komercijalne studije ICHEC, Brisel, sa ocenom'' grande distinction'', gde je bio drugi od trideset polaznika, ima pripremljen (neodbranjen) doktorat ; pred njim je bila blistava karijera na univerzitetu i u nauci, pisac je više knjiga; stotinak stručnih i naučnih analiza objavljenih u eminentnim domaćim i stranim časopisima, dobitnik je nekoliko značajnih međunarodnh priznanja, čovek od ugleda.(Kasnije se afirmisao kao borac zapoštovanje zakona, postao je zaslužni gradjanin kome današnji zvaničnici Srbije odaju priznanje za doprinos demokratizaciji zemlje i angažman na međunarodnoj sceni za podršku pravednoj stvari Srbije).

Umesto da ostvari svoje potencijale i doprinese ne samo sebi nego i društvu, tužilac je bio grubom samovoljom političkih centara moći ovakvim psihijatrijskim etiketiranjem obeležen kao navodni neuračunljiv duševni bolesnik, opasan po bezbednost drugih, bio izolovan, lišen svojih prava da se brani, kao takav je bio onemogućen u profesiji, u javnom životu, u sticanju materijanih dobara, sve do uništavanja legalne bračne zajednice, ugrožavanja gole egzistencije i nezakonitog oduzimanja stana 1982 godine na kome je tužilac bio legalan nosilac stanarskog prava, i koji je uneo u brak 1978 godine, te takvom nehumanom i nezakonitom presudom suda gurnut kao sredovečan čovek narušenog zdravja u mukotrpni podstanarski status za vreme od skoro 20 godina,sve do prevremenog nezakonitog penzionisanja 1997 godine, bio je osuđivan više puta za za verbalni delikt, žrtva pokušaja ubistva, otimanja lične imovine.

Tužilac sada ukratko navodi podatke, a nakon toga predstavlja detaljne činjenice, dokumenta i predlaže svedoke. Od 1975 godine do današnjih dana, tužioc je bio onemogućavan da se zaposli, isterivan iz radnog odnosa, smenjivan sa višeg na niže mesto, podvrgavan nezakonitim disciplinskim postupcima, smanjivana mu plata –sve kao navodno'' moralno politički nepodobnom''; prevremeno je bez zakonskog osnova penzionisan 1997 godine, bio je u nekoliko navrata osuđivan za verbalni delikt, podvrgavan dugogodišnjm iscrpljujućim sudskim postupcima sve do 1998 godine. Za celo ovo vreme tužilac je bio maltretiran od strane sudskih i policijskih organa,

povremeno privođen u policiju, ili legitimisan na javnim mestima, bio je žrtva fizičkih obračuna, vršeni su pretresi stana, oduzimana dokumentacija, zaplenjivana pisma, vršeni pritsici na njegovu bivšu suprugu i sina zato što ga podržavaju i što se viđaju sa njim, pravljene mu smetnje u upotrebi telefona, faksa. Tužilac ima kompjuter od 1998 godine, i pristup internetu, sve do današnjih dana tužilac je povremeno prikraćivan u korišćenju kompjutera i interneta za šta ima veliki broj dokaza i izjava svedoka, prosleđenih Drugom opštinskom sudu i Provajderu EUNET. Tužilac je bio grubo klevetan u medijima bez prava na demanti, oštećen na višestranačkim izborima sve do 1997 godine, kao predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava. Dana 18.9.1997 godine po povratku sa stranačke promocije na TV u okviru izbora Tužilac je bio napadnut od dve nepoznate osobe u stanu na adresi Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, oko 21 čas i 30 minuta, počinioci su evocirali tužiocu tom prilikom njegove političke navodne grehei njegovo izlaganje te večeri na TV, kojom prilikom je ozbiljno povredjen, tužilac je sretno prošao, to je bio istinski pokušaj ubistva, uspeo je da pozove Hitnu pomoć, koja je brzo došla, prevezla ga u Urgentni centar na pregled i snimanje povreda, tužilac se obratio Drugom opštinskom sudu, medijima, i državnim organima, ovaj sud nije ništa preduzeo da počinioci budu otkriveni, a bio je obavezan da to učini. Dana 1 aprila 2000 godine je zaplenjena lična i stranačka arhiva Tomislava Krsmanovića, došao je veliki kamion i sve odneo, tužiocu je tako oteto sve što je stvarao ceo život, rukopisi njegovih 20 neobjavljenih knjiga, pa sve do lične prepiske sa poznatim svetskim političarima i intelektualcima, čak i lične fotografije, to je brisanje pamćenja, monstruozan duhovni zločin. Tužilac je odmah prijavio pljačku OUP Stari grad, Prvom opštinskom sudu u Beogradu, ovaj sud nije blagovremen reagovao, onda je stvar predata na izvršenje Četvrtom opštinskom sudu, postupak izvršenja traje do danas, poslednji dopis od ovogasuda je stigao tužiocu januara 2011 godine. Policijska uprava grada Beograda je pokušala marta 2008 godine da Tužioca ukloni na neodređeno vreme u psihijatrijsku bolnicu, zbog nenasilnog izražavanja mišljenja, posle velikih stresova, utrošenog novca, vremena i energije, tužilac je useo da spreči ovaj nelegalan pokušaj utamničenja, što je prikazano u daljem tekstu ove Žalbe. Povodom žalbi tužioca na uznemiravanja i pretnjetelefonom Telekom je u nekoliko navrata bio postavljao lovca i registrovao uznemiravanja i pretnje telefonom, po savetu TELEKOMA SRBIJA (Izvršna direkcija regije Beograd, Izvršna jedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine- Beograd) Tužilac se obratio sudu, Telekom je ustanovio preko sto uznemiravanja za mesec dana, poseduje podatke o identitetu počinioca. Što se sastojalo u upornom zvonjenju, danju i noću, kada bi tužilac podigao slušalicu niko nije odgovara, ili su se čule psovke, uvrede, klevete, ili pretnje smrću. Zvonjenja su često bivala i noću, što je tužioca ometalo u snu. Tužilac je u vremenu od 2002 do danas žrtva istinskog terora odstrane grupe rakovičkih (i drugih) kriminalaca, koji mu prete, evocirajući njegov politički angažman, utamničenjem i ubistvom, fizičkim obračunima, upadom nasilno u stan, poslednji put 23 .01.2011 godine email porukom koju je poslao Nebojša Kostić, Sunday, January 23, 2011 3.38 AM, kostavs@yahoo.com, To:Svetska zavera @yahoo.groups u prilogu; preti utamničenjem i Lazar Pavlović dana 28.01.2011 i 30 01.2011 godine sa naloga batalaka@open.telekom.rs na Svetska zavera @yahoo.groups.com. Tužilac je bez ikakvog povoda sa njegove strane dana 28 jula 2009

godine oko 15 časova bio žrtva fizičkog napada u prostorijama Pošte u Čika Ljubinoj ulici na šalteru gde se predaju pisma, uz evociranje:'' Platićeš za sve''. Dobio je telefonsku poruku smrću u četvrtak 17 maja 2008 g oko 14 časova na njegov telefon broj. 3511829:" Bićeš ubijen smradu, kako ti je junačko zdravlje i tvojih". U utorak 27 januara 2011 godine od 12 časova 45 do 13 časova , tužiocu je bio isključen telefon broj 3511829, vodi se na ime tužioca Tomislava Krsmanovića, Stanka Paunovića 70, 11090 Beograd, smetnja je prijavljena na telefon 977 Služba za prijave smetnji na telefonskimlinijama u četvrtak 27 .01.2011 godine, oko 20 časova 35 minuta, javio se gospodin Ivan.Poslednja smetnja o kojoj je tužioc obavestio Služba za prijave smetnji na telefonskim linijama je bila 5.11.2010 godine , a isključivanje telefonskog aparata se povremeno dešavaju o čemu vodi evidenciju navedena služba Telekoma 977, ova služba ne može daustanovi uzrok.

Što je na delu decenijsko metodično permanetno iznurivanje, opstrukcija svih oblasti života, duhovno i materijalno osiromašenje, sa ciljem ruiniranja zdravlja, tihog uklanjanja iz života. Tužioc je bio povremeno žrtva lišavanja prava putem formalnih sudskih postupaka, ali je često primenjivana tzv. zloglasna neformalna praksa lišavanjaprava na formalnoj slobodi, sa ciljem da se zloupotreba prikriva, a žrtva neutrališe tiho, neprepoznatljivo. A ova praksa ako se primenjuje dugotrajno, bez obzira što nije formalna, ume biti razornija od zatvora, to je istinska decenijska svakodnevna zubobolja, tortura, pretvara život u strah, stres, nesigurnost, neizvesnost, smanjuje osobu i njenu ličnost, ruši zdravlje, san, formu, pretvara jedinku u biljku koja vegetira,koja pati, gura je izolaciju, alijenaciju, onesposobljuje je. Dakle na delu je drastično decenijsko smanjenje kvalitet života.

Tužioca su za ovo vreme podržali Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja, profesor Pravnog fakulteta u Beograd dr.Kosta Čavoški, Dobrica Ćosić, pojedini organiSANU, UKS-Udruženje književnika Srbije, ugledni srpski intelektualci, i međunarodneorganizacije kao što su Svetska asocijaciaj psihijatrije, Američka asocijacija psihijatrije, Amnesty International, ISIL čiji je tužilac jedno vreme bio predstavnik za Srbiju, vlade pojedinih država i njihovi državnici.

Imajući u vidu navedeno, i dalja obrazloženja, dokumenta i pozive na svedoke, očigledno je da je tužilac žrtva decenijskih, kontinuelnih zlostavljanja činjenih u jednom paketu, od istih ustanova ili pojedinaca, zbog istih političkih razloga. Ova zlostavljanja su teški zločini, napadi na ljudsko dostojanstvo, nečovečni postupci, ponižavanja, i zlostavljanja. Policijski i sudski organi i psihijatri su razorili njegovu porodicu, odvojili oca od svoga malog sina, policija je u više navrata uz lupu na vrata ivrisku malog sina i njegove majke upadala u stan i pretila im zbog tužioca.

Ovo je utoliko veći zločin protiv čovečnosti, jer tužilac sada ima 75 godina, iza sebe imavrlo mukotrpan život obeležen teškim stradanjima, na ivici socијale sa penzijom ispod 300 evra, izdržava nezaposlenog sina, povrh svega je angažovani intelektualac koji

zagovara pomirenje i uživa veliki ugled kao zaslužni građanin. Umesto da sada živi u miru i uživa plodove svoga rada, on je pruinuđen da se povlači po sudovima i svoje vreme, energiju i novac razasipa u iznurujućim preganjanjima sa asocijalnim osobama.

Tužilac se poziva na član 35 Ustava Republike Srbije, oštećeni ima pravo na naknadu štete od Republike Srbije, svako ima pravo na naknadu materijalne ili nematerijalne štete koju mu je nezakonitim ili nepravilnim radom prouzrokovao državni organ, imalac javnog ovlašćenja, i na član 154, Stav 1, Zakona o obligacionim odnosima, iznosinepobitne dokaze, i predlaže svedoke da je tužena prouzrokovala štete, tužena nije nigde dokazala da nije prouzrokovala ožalbene štete.

I. Tužilac je u tužbi dokazao, ovoga puta prezentira naknadne dokaze, da je navedene štete prouzrokovala prethodna država SFRJ, ili SRJ (i kasnije štete su nastale u Republici Srbiji nakon raspada države). Po osnovu međunarodnog prava koji se tice instituta sukcesije, kao i Ustavne povelje, današnja Republika Srbija je po zakonu pravni naslednik obaveza prethodne države koje nastaju iz Tužbe za naknadu štete, te je tužena dužna da počinjene štete nadoknadi.

II. Tužilac pobija tvrdnju Višeg suda u Beogradu da sud opšte nadležnosti nije ovlašćen da proverava zakonitost rada drugih državnih organa, poziva se na Ustav član 35- svako ima pravo na naknadu materijalne ili nematerijalne štete koju mu je nezakonitim ili nepravilnim radom prouzrokovao državni organ. Tužilac je tužio Republiku Srbiju, ona je odgovorna za nastale štete usled nezakonitih postupaka njenih državnih organa:

-Dana 21. 6. 1975 godine oko 21 čas Tužioc je uhapšen u prostorijama Kluba prosvetnih radnika u Beogradu, Obilićev venac (broj nepoznat), od strane milicije i sproveden maricom u GSUP (Gradski sekretarijat unutrašnjih poslova Beograda u ul. 29 novembra), gde ga je saslušao islednik koji mu je kazao da je uhapšen zato jer je pisao neprijateljske parole po zidovima WC-a u Klubu Prosvetnih radnika, da je petokraka= kukasti krst. 23 juna je prebačen u Psihijatrijsku bolnicu “Guberevac” a zatim sledeći dan u PB “Laza Lazarević”u Padinskoj Skeli, gde je ostao do 1 jula . Zavod za mentalno zdravlje je na zahtev i pod pritiscima GSUP-a neovlašćeno dostavio istom podatak da je Tužioc pacijent ove ustanove od 1972 godine, gde je odlazio zbog nesanice, i izdao dijagnozu" paranoidna šizofrenija", za koju je kasnije dokazano validnom sudskom presudom da je bila netačna.
Postoje dokazi u arhivi PB'' Laza Lazervić'', što je takođe tuženom saopštio dr.Tomašek, psihijatar ove bolnice, GSUP je uticao na postupak lekara i osoblja prema tuženom. Prema tužiocu je za celo vreme boravka u Psihijatrijskoj bolnici ''Laza Lazarević'' postupano u više navrata protivno medicinskoj etici i zakonu, tužiocu su bileprotiv njegove volje davane više puta dnevno injekcije, lekar i bolničari su odbili da mi kažu njihov naziv, bio je obavezan da svaki dan pije velike doze pilula, nije mu rečen naziv, bio je izložen fizičkoj prinudi, pretnjama, uvredama i, izolaciji.

Dokazi: -Dok.br.1-Potvrda Psihijatrijske bolnice Beograd broj 15876 od 17.10.1978 g, dijagnoza 297.9; Uvid u dokumentaciju PB L.Lazarević; Saslušanje dr.Tomašeka, psihijatra; Uvid u arhivu GSUP-a; Saslušanje svedoka dežurnih saradnika GSUP-a, uz napomenu da su većina preminuli, a dosta njih je poubijano od strane beogradskih kriminalaca; Uvid u arhivu Zavoda za mentalno zdravlje u Beogradu; Saslušanje

svedoka dr.T.Sedmaka, psihijatra Zavoda za mentalno zdravlje (Tužilac ne znadanašnju adresu navedenih svedoka).

Tužilac je izašao iz ove bolničke ustanove etiketiran proizvoljnom psihijatrijskom dijagnozom koja je imala za cilj njegovu diskvalifikaciju u javnosti, profesiji i privatnom životu.

Zbog neindicirane navodne terapjie i injekcija se tri meseca po izlasku iz bolnice osećao iznuren, teško je hodao, nesanica se drastično pogoršala.

Dokaz-Dijagnoza DZ (Doma zdravlja) Savski venac u prilogu Dok.br. 1A- ;Uvid u arhivu DZ" Savski venac" u Lominoj ulici, Beograd, Uvid u zdravstveni karton DZ SAVSKI VENAC.

Tužioc je bio nasilno hospitalizovan samo zato što je izrazio svoja politička mišljenja na nenasilan način. Ukoliko je bio počinio verbalni (pisani) politički delikt, onda je za to bio nadlezan redovan sud uz optuzbu za ovaj delikt. Umesto toga je bio uklonjen kao žalilac na uskraćivanja njegovih prava, podvodeći ga pod nazivnik neuračunljivog duševnog bolesnika.

Pisanje neprijateljskih parola u javnom WC je bila manifestacija očaja tužioca koji je tada bio bez zaposlenja kao " moralno politički nepodoban" (tužilac ne želi da se ovdeupušta u razloge progona nevinih ljudi), slova su bila vrlo mala, malo ko ih je i video, što je zloupotrebljeno da bude nasilno interniran u ludnicu gde mu nije mesto.

Sloboda izražavanja je jedno od osnovnih i najvažnijih ljudskih prava, je već skoro 200 godina jedna od osnovnih tekovina ljudske civilizacije.Ovo pravo je usvojeno i Opštom deklaracijom o ljudskim pravima UN, i drugim medjunarodnim konvencijama kojima su zagarantovana ljudska prava, priznato je u zakonodovstvima većine zemalja sveta.Podvodjenje verbalnog (ovoga puta pisanog) delikta pod psihijatriju je takodje jedan vid sprečavanja i kažnjavanja izražavanja misljenja.

Tužilac nije bilo saopšteno da li je bio nasilno hospitalizovan po KRIVIČNOM (KAZNENOM) POSTUPKU ili po GRAĐANSKOM (IZVANKAZNENOM) POSTUPKU. Tužilac misli da je bio primenjen GRAĐANSKI (IZVANKAZNENI) POSTUPAK.

Kada se radi o GRAĐANSKOM POSTUPKU, ovde je takođe kao i u Krivičnoj proceduri vrlo bitan pojam OPASNOST PO OKOLINU, kao neophodan uslov nasilne hospitalizacije. Tužioc nije bio opasan po okolinu u fizičkom smislu, poznat je kao vrlo smiren, miroljubiv, nikad u životu nije bio agresivan.To ni SUP ni lekari nisu navodili. Pisani verbalni delikt ne moze biti fizička opasnost po okolinu. Može se onda govoriti o opasnosti po društvo, po stranku i grupu na vlasti. A sto je pojam blizak zloglasnoj IDEOLOŠKOJ DIVERZIJI. A gde je tu sloboda izražavanja? Ali, neuračunljiv duševni bolesnik, ukoliko je on to zaista kako su to tvrdili ondašnji režimski psihijatri, nema dovoljnu lucidnost da bi svojim rečima ili tekstom naškodio državi, da bi mogao da počini verbalni –pisani delikt, on nema sposobnost umišljaja da bi počinio verbalni delikt. Ovakve zloupotrebe je omogućavalo ondašnje lokalno zakonodavstvo. Npr. u jugoslovenskim zakonima pod pojmom "opasnost po okolinu"se podrazumevala" bilo koja opasnost". Ovakva rastegljiva i nedovoljno precizna formulacija ovoga pojma je otvarala mogućnosti subjektivnim interpretacijama i da se pod ovaj pojam stavi i opasnost od reči. Te su tako otvorene mogućnosti čestim

zloupotrebama psihijatrije u svrhe progona verbalnog delikta. Na delu su postupci i zloupotrebe pojma"opasnost po okolinu" koji su u flagrantnom neskladu sa medjunarodnim zakondavstvom i tekovinama pravne nauke demokratskih država.
Motiv nasilne hospitalizacije je Medicinska indikacija, navodno je Tužioc pisao parole po zidu WC-a zbog bolesti, jer je neuračunljiv duševni bolesnik koga treba nasilno lečiti, da ozdravi. Ova medicinska indikacija na delu nije ostvarivana, zbog sledećih razloga: lišen je prisilno slobode zbog nenasilnog verbalnog dela, mučen, davane su mu nasilno injekcije i medikamenti štetni po zdravlje, sprovođeni fizički obracuni, pretnje, uvrede. Poznato je da je ova bolnica što se tiče kvalifikovanosti i etičnosti lekara i osoblja, opremljenosti, građevinsko-tehničkih karakteristika, medicinskog tretmana, nije ispunjavala ni minimum međunarodnih standarda, bio je sa psihopatama, ubicama, kriminalcima, i izložen njihovim nesputanim (ili podstrekavanim) asocijalnim postupcima i nasilju.
U ovakvoj bolnici u opisanim okolnostima nije mogla biti ostvarena medicinska indikacija. Naprotiv, iz ove bolnice je izašao lošijeg organskog i duševnog zdravlja, nego pre dolaska. Dakle, ovde ne moze biti ni govora o lečenju, da bi se tako otklonila njegova navodna društvena opasnost izlečenjem.
Po Zakonu o vanpraničnom postupku nasilno hospitalizovani imaju pravo na advokata, žalbu, obaveštavanje suda, Tužiocu nijedno od ovih prava nije bilo dato, čak nije mogao u početku da komunicira ni sa roditeljima, odbijen je njegov zahtev da ima advokata, Potvrda o boravku mu je data tek posle 3 godine.
Tužioc je za vreme Konferencije UNKTAD u Beogradu 1 jula 1983 godine zbog razgovora sa stranim učesnicima bio ponovo interniran u Psihijatrijsku bolnicu pri Medicinskom fakultetu,"dr.V.Vujić" gde ga je pregledao dr.Hajduković, sa kojim se Tužioc poznaje, dr.Hajduković je lepo primio Tužioca i saopštio mu stav vlasti da napusti Beograd za vreme Konferencije UNKTAD, što je Tužioc i učinio.
DOKAZ: Uvid u arhivu ove bolnice "dr.V.Vujić", svedok dr.Hajduković, psihijatar.

Nalazom VMA, Psihijatrijsko odeljenje dana 24.10.1977 godine -IZVEŠTAJ LEKARA SPECIJALISTE , Dijagnoza SINE MORBO PSYCHIATRICO; i od strane Sudsko- psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982 godine, sa NALAZOM-Uračunljiv, sudski je oborena dijagnoza '' paranoidna šizofrenija'', čime jena pravni način dokazano da je tužilac bio žrtva zloupotrebe psihjatrije u političke svrhe.

Dokaz: Dok. br 26-IZVEŠTAJ TIMA LEKARA SPECIJALISTA VMA od 24.10.1977

godine,. Dok. br.28-Dopis Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta uBeogradu PETOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU od 20.4.1982 godine

Što je neoboriv dokaz da je tuženi bio žrtva teškog prekršaja zakona koji se prema međunarodnom zakonodavstvu kvalifikuje kao zločin protiv čovečnosti, znači zločin koji ne zastareva.

Ne radi se dakle, kako nejasno i konfuzno tvrdi u Presudi Viši sud o nekakvim umišljenim: '' nezakontim'' odlukama državnih organa, sudskih i upravnih i '' falsifikovanim '' lekarskim dijagnozama, nego o teškom sudski verifikovanom zločinukoji je tužiocu naneo ogromne štete zdravlju, u porodici, na radnom mestu, u društvu.

Zbog čega su po njega nastale štete izrečene u Tužbi, koje su počinili navedeni državni organi Republike Srbije.

Tvrdnje Višeg suda u Beogradu da ovaj sud opšte nadležnosti nije ovlašćen da proverava zakonitost rada drugih državnih organa, u svetlu navedenih činjenica, dokumenata i izjava svedoka, su nelogične i kontradiktorne, jer postoje dokazi da suštete počinili državni organi, tužena Republika Srbija je odgovorna za štetu koju prouzrokuje njen organ..

Jer je tužioca GSUP (Gradski sekretarijat unutrašnjih poslova Beograda) na nezakonitnačin 21 juna 1975 godine uhapsio i sproveo u PB'' Laza Lazarević''. A taj organ je deo Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije, dakle deo države, to je učinio suprotno zakonu i lekarskoj etici i međunarodnom pravu, zbog nenasilnog verbalnog dela.

GSUP je nezakonito pribavio podatke od Zavoda za mentalno zdravlje i vršio na njegove lekare pritiske, što se vidi u arhivi i iz izjave svedoka dr.Tomislava Sedmaka. Postoje dokazi u arhivi PB'' Laza Lazervić'', što je takođe tuženom saopštio svedok dr.Tomašek, GSUP je uticao na postupak lekara i osoblja prema tuženom, kojima je tužioca lažno predstavio kao opasnog državnog neprijatelja, što je bilo potpuno netačno, celo vreme boravka u Psihijatrijskoj bolnici ''Laza Lazarević'' Tužilac je bioizložen opisanim zloupotrebama. GSUP je uhapsio tužioca za vreme Konferencije UNKTAD u Beogradu 1 jula 1983 godine zbog razgovora sa stranim učesnicima i internirao ga na jedan dan u Psihijatrijsku bolnicu pri Medicinskom fakultetu,"dr.V.Vujić".

Psihijatrijske ustanove su državne ustanove koje pripadaju resornim ministarstvima u zavisnosti od toga da li se radi o Građanskom ili Krivičnom postupku. Dobro je poznatoda je u to vreme bila na snazi zloglasna klauzula MPP (moralno političke podobnosti), ne samo direktori, nego često i šefovi službi, su bil izabirani po osnovu političke podobnosti od strane kadrovskih službi izvan ovih zdravstvenih ustanova, zahtev za MPP je bio upisan u pojedinim državnim zakonima, samoupravnim aktima bolnica, i u oglasima, ponekad i za čistačicu bolnica.Tadašnja psihijatrija je kao što je poznato bila ispolitizovana i pod direktivama organa bezbednosti, tj, države, Republike Srbije.

Viši sud u Beogradu je u obavezi da ovoga puta zaključi, za šta su date činjenice, da suovi državni organi Republike Srbije počinili navedena krivična dela, proglasili su tužioca neuračunljivim, a dokazano je sasvim suprotno sudski verifikovanim NALAZOM Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982 godine, Uračunljiv.

Imajući u vidu ove činjenice, navedeni državni organi Republike Srbije su grubo kršilizakon i civilizacijske norme medicinske etike.

Čime su pričinili navedene štete tužiocu i prema Ustavu , članu 154, Stav 1, Zakona oobligacionim odnosima, država je obavezna da nadoknadi štetu tužiocu.

Postupak, koji obiluje bitnim povredama praničnog postupka, koji traje od 1994 godine, već je išao do Vrhovnog suda, sada se upućuje na Apelaconi sud, na delu jerazvlačenje postupka

Tužilac dalje predočava i druge dokaze Apelacionom sudu koji govore o njemu kao intelektualcu i čoveku od mentalnog i duhovnog integriteta:: Tužilac je u nekoliko navrata osudjen zbog počinjenih verbalnih delikata. Što je još jedan pravni dokaz da je

Tužioc uračunljiv, prema međunarodnom pravu neuračunljiv duševni bolesnik nema lucidnost da počini verbalni delikt ; Tužilac je osnovao prvi jugoslovenski odbor za ljudska prava 1975 godine; osnivač je i predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, nekoliko nevladinih organizacija; bio je kandidat za Predsednika Republike na republičkim izborima 1990 godine u potpuno neravnopravnim uslovima, pod drastičnom represijom bio 14 od 30 učesnika; Pokret je na izborima za Republičku skupštinu 1993 godine u krajnje neravnopravnim uslovima, bez dinara sredstava, iz podrumskog stana, pod represijom i diskriminacijama od 115 učesnika zauzeo 14 mesto, da je bio direktan proporicionalan sistem imao bi svoga predstavnika u Skupštini Srbije (prema listu POLITIKA), Pokret je dobio više glasova od Građanskog saveza, a ne mnogo manje od JUL-a, a obe ove stranke su utrošile ogromne svote novca, Pokret nije uložio ni dinar; pisac je više knjiga, stotina tekstova; završio je Ekonomski fakultet u Beogradu i Post-diplomske studije iz istraživanja društva pri Katoličkom institutu za visoke komercijalne studije ICHEC, Brisel, ima pripremljen (neodbranjen) doktorat ;dobitnik više međunarodnih priznanja (odrekaose medjunarodnih priznanja -sem priznanja ISIL BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD iz 1999 godine-ISIL zauzima objektivan stav prema Srbiji, čemu je doprineo itužilac, www.isil.org, - zbog dvostrukih arsina prema našoj zemlji od strane medjunarodne zajednice); uživa veliki ugled u zemlji i svetu, dobio je veliku podršku u zemlji i svetu kao takav, izmedju ostaloga i SANU, UKS, Univerziteta, SPC, Unesco, Svetska asocijacija psihijatrije, Američke asocijacije psihijatrije, Evropskog saveta, ISIL-a, itd ;zaslužni je građanin koji je doprineo demokratizaciji zemlje.Tužiocev rođeni brat je dr.Velibor Krsmanovic, biohemičar, profesor Univerziteta u Lionu, Francuska, akademik, član SANU.

-U momentu nasilne hospitalizacije u leto 1975 godine Tužilac je bio zaposlen kao ekonomista na radnom mestu ”Samostalni saradnik službe istraživanja tržišta” u preduzeću BIP-Beogradska industrija piva u Beogradu. Ovo preduzeće je bilo neovlašćeno obavešteno od GSUP-a i MUP-a Srbije o njegovoj hospitalizaciji i okolnostima iste, on je rukovodiocima BIP-a i njegovom šefu Šimiću (kasnije ministruturizma u Vladi Hrvatske-HDZ), bio predstavljen kao”psihijatrijski slučaj”, ovo je saznao ceo kolektiv, što je bio težak napad na njegov ugled i prestiž, te je tako njegova pozicija u ovoj firmi anulirana. Posle izlaska iz bolnice poslat je odmah na višemesečno bolovanje, kada se vratio bio je ostavljen bez zadataka, izložen uvredama i ponižavanjima, morao je napustiti ovo preduzeće, to je bio iznuđen otkaz.

Čime je državni organ GSUP, tj, MUP Srbije, neovlašćeno dostavio preduzeće BIP podatke lične prirode o zdravlju tužioca koji su obznanjeni. Te je prouzrokovao štete istaknute u Tužbi..

Dokaz: Uvid u arhivu preduzeća BIP u Beogradu, Arhiva GSUP-a, Arhiva MUP-a Srbje, Arhive Zavoda za mentalno zdravlje i PB'' Laza Lazarević'', svedoci dr.TomislavSedmak, psihijatar i dr.Tomašek, psihijatar.(Tužilac ne zna današnje adrese ovih svedoka).

-Odlukom Radničkog saveta FGP Rekord, Patrijarha Dimitrija u Rakovici od 16.2.1976 godine Tužioc je preko zvaničnog konkursa izabran na radno mesto"Šef službe marketinga". Svojim radom je doprineo razvoju ove službe, ostvario značajne projekte, ukazao da FGP Rekord gubi drastično tržišno učešće na tržištu gumarskih proizvoda u SFRJ u korist firmi zi Slovenije i Hrvatske, objasnio zašto je tako, predložio mere. Saznao je od Bože Petrovića, psihologa FGP Rekord, da su u vezi njegastigle pritužbe iz GSUP-a Beograda i Zavoda za mentalno zdravlje sa detaljnim podacima o njegovom nasilnom smeštaju u psihijatrijsku bolnicu, ceo njegov zdravstveni dosije sa dijagnozom'' paranoidna šizofrenija'', i podaci o njegovim političkim aktivnostima (predstavljen je lažno kao opasan državni neprijatelj). Pod ovim uticajima rukovodstvo FGP Rekorda je počelo kampanju njegovog dezavuisanja uFGP Rekord, te je u ovakvim okolnostima došlo do njegovog smenjivanja Odlukom br.91/LVI.-1 od 15.3.1977 godine", u kojoj se tvrdi da je tužilac'' mentalni pacijent''.

Tužilac se žalio na ovakvo rešenje Radničkom savetu, koji je sazvao skup zaposlenih kojom prilikom je pred 500 prisutnih javno pročitano lekarsko mišljenje sa naznakomda je bolestan od neizlečive duševne bolesti "paranoidne šizofrenije", sa ciljem diskvalifikovanja neistomišljenika. Većina prisutnih je bučno negodovala i stala na stranu tužioca.

GSUP Beograda VI Odeljenje UZSK br.156 od 28.4.1977 godine je svojim dopisom sudiji za prekršaje Opštine Rakovica podneo protiv njega Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka zbog izazivanja revolta zaposlenih FGP Rekord.

Protiv njega je počeo istinski teror u FGP Rekord, morao je zato ovu firmu da napusti (iznuđen otkaz), zaposlio se septembra 1977 g u preduzeću Galenika, Batajnički drum bb, na radnom mestu"stručni saradnik istraživanja tržišta" (gde je ostao do momenta penzionisanja 1997 godine).

Čime su tužiocu prouzrokovane štete od strane državnih organa, koje je dužna da nadoknadi Republika Srbija.

Dokaz: Uvid u arhivu GSUP-a Beograd,.Dok.br.5-Odluka FGP''Rekord'' br.91/LVI.-1 od 15.3.1977 godine, Uvid u arhivu FGP Rekord, Rakovica, Beograd. Svedoci–ondašnji direktor marketinga FGP Rekord Dragan Tomić, Boža Petrović, psiholog., AleksandraPešić Krsmanović, Teodosijeva broj 1, Zvezdara, Mali mokri lug, bivša tužiočeva supruga, penzioner, uvid u Arhivu Zavoda za mentalno zdravlje, svedok dr.Tomislav Sedmak. (Tužilac ne zna današnje adrese pomenutih svedoka).

-Sudija za prekršaje Opštine Rakovica je 1.9.1977 g doneo Odluku br II-Up.br.1613/77 od 1.9.1977 godine kojom se Tužilac proglašava neuračunljivim duševnim bolesnikom dg "paranoidna šizofrenija" (Napomena: neizlečivo duševno oboljenje) predlaže izricanje psihijatrijske mere bezbednosti smeštaja u bolnicu na neodređenovreme.

Izricanje ovako teške dijagnoze tužiocu, koja je bila učinjena po uputstvu MUP-a Srbije, je teško krivično delo (kasnije je sudski oborena), je počinio državni organ..

DOKAZI: Dok. Br .6-REŠENJE-II-Up.br.1613/77 od 1.9.1977 godine; Uvid u arhivuSudije za prekršaje Opštine Rakovica; saslušanje sudije za prekršaje.

-Sudija za prekršaje Opština Rakovica Čedomir Maljković sticajem okolnosti školski drug tadašnje tužiočeve verenice Aleksandre Pešić, ekonomiste, kasnije tužiočeve supruge, "saradnice službe plana i analize FGP Rekord" (koju je upoznao u FGP Rekord), je u toku prekršajnog postupka pozvao Aleksandru na razgovor i po nalogu njegovih pretpostavljenih neovlašćeno joj predstavio ceo sudski i medicinski dosije i dijagnoze protivno zakonu i sudskoj etici, savetujući joj da raskine sa Tužiocem, jer je opasan državni neprijatelj, bolestan od neizlečive duševne bolesti, da ne sme da ima decu.Tužilac napominje da je kasnije imao nekoliko razgovora sa sudijom Maljkovićem, koji mu se iskreno poverio da je to učinio po naredbi pretpostavljenih, štotužilac uvažava, ali Maljković treba da saopšti od koga je dobio tu naredbu?

Dokaz:saslušanje Aleksandre Pešić-Krsmanović, Теодосијева број 1, Zvezdara, Mali Mokri Lug, i ondašnjeg predmetnog sudije za prekršaje Opštine Rakovica, i sudije za prekršaje Čedomira Maljkovića, (adresa nepoznata).

Žalio se na ovu odluku Veću za prekršaje Skupstine Grada Beograda 10.9.1977 godine.

Čime je državni organ naneo štete iskazane u tužbi, iste je dužan da nadoknadi.

DOKAZ: -Dok. Br.7-Veću za prekršaje Skupštine Grada Beograda 10.9.1977 godine

-Upaničena Aleksandra pod uticajem sudije za prekršaje, intriga i zastrašivanja u FGP Rekord je raskinula veridbu sa tužiocem, ali su ipak stupili u brak maja 1978 godine, brak je od početka zbog navedenih zloupotreba bio poremećen, nakon čega je Aleksandra bila izložena novim ucenama u FGP Rekord zbog braka sa tužiocem, podvrgnuta svakodnevnim šikaniranjima, organi MUP-a Srbije su na nju vršili pritiskeda se razvede od tužioca, saslušavali je, lupali na vrata stana, upadali nasilno u stan i pretili.

U ovakvim okolnostima brak tužioca je postao neodrživ, bili su ugroženi ozbiljno životi njegove supruge i malog sina bebe, da bi Aleksandra i mali sin spašavali goli život, da ne ispaštaju zbog tužioca koji je bio žrtva samovolje i neosnovanih progona, došlo je do sporazumnog razvoda braka 1982 godine.

Tužilac i Aleksandra su se razveli 27.1.1982 godine Rešenjem okružnog suda u Beogradu, P.br. 5038/81 , državni organi MUP Srbije Republike Srbije, tužiocu su smišljeno razorili brak i porodicu, Aleksandra kao svedok sada izjavljuje da je brak razveden intervencijama organa MUP-a Srbije, sudija i rukovodioca preduzeća FGP Rekorda.

Svedok: Aleksandra Pešić Krsmanović, Teodosijeva broj 1, Zvezdara, Mali Mokri Lug, Beograd.

Na delu je kazneni postupak sa ciljem razaranja još jedne porodice i lišavanja deteta oca, kasnijem oduzimanje tužiocu njegovog stana koji je uneo u brak, pretvaranje tužioca u podstanara, izlaganje tužioca enormnim troškovima, čestim seobama, drastičnom umanjenju kvaliteta života i slabljenju zdravlja.

-Tužilac je na nezakonit način lišen svoga stana. Živeo je sa roditeljima na adresi Karađorđeva ulica broj 50, za ovaj roditeljski stan je 1980 godine Direkcija za stanove JNA dala tri stana (iste kvadrature): tužiočevim roditeljima, bratu tužioca Miliću Krsmanoviću i tužiocu u Vojvode Stepe 68/ II ulaz (jer je Hotel Bristol čiji je vlasnik JNA, otkupio te stanove da bi se proširio za svrhe vojske). Tužilac je tada postao vlasnikstanarskog prava u ulici Vojvode Stepe 68. Tužilac je sa kasnije razvedenom suprugom Aleksandrom Pešić-Krsmanović stupio u brak 1978 godine, dok je stanovao u roditeljskom stanu u Karađorđevoj ulici, u zajedničkom stanu sa njegovim roditeljima. Tužiočeva supruga je imala stan sa njenim roditeljima, i bratom, u ulici Zmaj OgnjenogVuka broj 4 na Senjaku. Tužilac je uneo u brak stan na kome je bio pravni titular, 1980godine je upisao Aleksandru kao člana domaćinstva.

Četvrti opštinski sud u Beogradu Posl.br.R.3565/82 od 21.2.1983 poveo postupak u vezi stana od 40 kvadratnih metara površine (ne računajući dve velike terase), u ulici Vojvode Stepe 68, tužilac kao moralna osoba i primeran otac, je predložio da stan zamene, da jedna polovina, ili veći deo stana pripadne njegovom sinu i njegovoj majci,a njemu ostatak, barem neka sobica, da ne ide kao sredovečan čovek narušenog zdravlja u podstanarski status. Ovaj sud svojim rešenjem od 21.2.1983 godine kao nosioca stanarskog prava na ovaj stan od jedne sobe, kuhinje, kupatila, sa VC-om, hodnika, ostave, dve terase i podruma, određuje Aleksandru, kao člana domaćinstva, a tužioca nosioca stanarskog prava lišava prava na stan, upućujući ga da je dužan da se iseli iz stana. Ovakvu odluku sud obrazlaže pozivom na Zakon o stambenim odnsoima Srbije, da je maloletni sin poveren na brigu majci, i da je ceo stan neophodan za tu svrhu, odbijajući predlog tužioca da se stan zameni za dva, jer je navodno suviše mali.

Sud tvrdi netačno da tužilac nije istakao predlog da ostane nosilac stanarskog prava, činjenica je da je zahtevao zamenu stana za dva, i to je bio njegov predlog u vezi statusa nosioca stanarskog prava. Ovako postupajući Četvrti opštinski sud u Beogradu je postupio suprotno odredbama Zakona o stambenim odnosima Srbije, tužioca oštetio, lišio ga na nezakonit način polovine stana. Ostrašćeni sudija je preteći tužiocu spominjao njegovu '' bračnu-političku nepodobnost''(uz napomenu da je tužilac tada bio disident).

Republika Srbija je po dva osnova odgovorna za nanete štete tužiocu nastale gubitkom stana. Prvo, ovako čineći IV Opštinski sud u Beogradu, koji je državni organ, je svojom nezakonitom odlukom otuđio tužiocu polovinu stana. Po drugom osnovu, državni

organi su smišljeno prouzrokovali razvod, za šta su dati neoborivi dokazi i svedočenje Aleksandre Krsmanović Pešič, a razvod je imao za posledicu spor oko stana, da nije bilo smišljenog razvoda ne bi bilo ni brakorazvodne parnice.

Republika Srbija je po Ustavu i zakonu dužna da nadoknadi pričinjenu štetu nastaluzbog rasturanja bračne zajednice i nezakonitog otuđenja polovine stana.

-Tužioc je u ovakvim uslovima morao sve do 1997 godine da bude podstanar i da plaća kirije u visokim deviznim iznosima, da se potuca po podrumima, da se seli, sukobljavasa asocijalnim osobama, kada je tek sa 61 godinom starosti dobio stan od njegovog preduzeća.

Tužilac je na opisan način nezakonito lišen stanarskog prava na svoj legalan stan ipretvaran u podstanara skoro 20 godina, do svoje 61 godine.

Čime su navedeni državni organi prouzrokovali štete istaknute u Tužbi, i tužena je dužna da ih nadoknadi.

Dokaz: Saslušanje svedoka Aleksandre Pešić Krsmanović, Teodosijeva broj 1, Zvezdara, Mali Mokri Lug, Beograd. Dok. Br.8 -REŠENJE o razvodu Okružnog suda uBeogradu P.br. 5038/81 od 11.2.1982 godine; Dok.br.9-REŠENJE Četvrtog opštinskog suda u Beogradu Posl.br.R.3565/82 od 21.2.1983 godine stan pripao Aleksandrii. Uvid u arhivu preduzeća Galenika, Beograd, Batajnički drum b.b; Dok. br. 10-Izlaganje tužioca pred IV Opštinskim sudom Beogradu na dan 5.12.1984 godine Uvid u arhivu IV Opštinskog suda u Beogradu.

-Tužilac je bio u više navrata privođen u prostorije MUP-a Srbije zbog nenasilno izraženih mišljenja, vršeni su pretresi njegovog stana da se pronađu njegove intelektualne analize, zaplenjivana u više navrata njegova lična dokumentacija, prepiska, tužilac je bio suđen i osuđivan zbog nenasilnog izražavanja mišljenja. Što se vidi iz Tužbe, opisa ovh dela, priloženih dokumenata i izjava svedoka. Ovo je počinjenood organa MUP-a Srbije, i sudskih organa Srbije, dakle državnih orana Repuiblke Srbije, koji su tako čineći naneli štete opisane i kvantifikovane u Tužbi. Republika Srbija je po Ustavu i zakonima dužna da nadoknadi štete nastale postupcima njenih organa.

3.12.1981 godine su dva organa GSUP-a uz galamu i lupu, uz vrisku njegovog sina bebei njegove majke, upali u njihov stan u Vojvode Stepe 68/II ulaz, u Beogradu, stan pretresli i zaplenili svu njegovu dokumentaciju:

DOKAZ: -Svedok Aleksandra Pešić Krsmanović, Dok. br. 27-ZAPISNIK O PRETRESANJU STANA od 3.12.1981 g. sa potpisima ovlašćenog lica, svedoka, Uvid uarhivu GSUP-a Beograd.

Tužioca su pritvorili i odveli u V Opštinski sud u Beogradu, gde su ga predali

sudijama. Ispitivali su ga zbog kontakata sa M.Djilasom, M.Mihajlovim, zbog aktivnosti ljudskih prava.Tako je počeo maratonski vrlo stresan sudski spor pred ovim sudom.

Ovaj sud je zahtevao od Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu da nad njim izvrsi psihijatrijsko veštačenje, sto je ovaj sud i obavio i dana20.4.1982 godine zvanično sudski anulirao ovu falsifikovanu dijagnozu:

DOKAZ: -Dok. br.28-Dopis Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu PETOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU od 20.4.1982 godine, sa NALAZOM-Uračunljiv;Uvid u arhivu V Opštinskog suda u Beogradu.

Posle ovoga Nalaza kojim je proglašen uračunljivim, Peto opštinsko javno tužilaštvo 22.6.1982 godine tužioca šalje Sudiji za prekršaje SO Voždovac Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka.

DOKAZ: -Dok. broj 30-Peto opštinsko javno tužilastvo 22.6.1982 g Sudiji za prekršajeSO Vozdovac zahtev za pokretanje prekršajnog postupka

Tužioc šalje odbranu 17.9.1982 godine,

DOKAZ: -Dok.br.31-Pisana odbrana od 17.9.1982 godine

Tužioc je kažnjen novčano. Tužioca su nezakonito kaznili sudski državni organi.

-Tužilac je 17.03.1983 godine kažnjen je od strane sudija za prekršaje zbog nenasilnog izražavanja mišljenja:

DOKAZ: -Dok.br.32-Rešenje sudije za prekršaje opštine Stari grad u Beogradu od 17.3.1983 godine.

-Tužilac je zadobio podršku SANU, 6.1.1986 g Odbor za odbranu slobode misli i izražavanja SANU, se obraća državi, Skupštinama SFRJ i Srbije povodom tužiočevih predstavki u vezi zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe, o čemu je pisala štampa, kojom prilikom je iznet njegov slučaj, ovaj odbor zahteva od policije da prekine praksuprivođenja, maltretiranja tužioca samo zato što na nenasilan način izražava svoje mišljenje.

DOKAZ: Dok.br. 33-Dopis Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja od 9.6.1986 godine.

-Za ovo vreme su sistematski godinama, decenijama, bila zaplenjivana tužiočeva pisma, tužioc se obraćao Direkciji pošta zhtevajući provere da li pisma stižu do destinatera, i šaljući POTRAŽNICE, iz velikog broja rešenih potražnica se saznaje da pisma sistemastki ne stižu do primalaca. Na pošti je zaplenjeno nekoliko stotina primeraka lista LJUDSKA PRAVA . Što se vidi iz priloženih dokumenata. Iz priloženedokumentacije se vide žalbe tužioca na česta isključenja telefona. Može slučajno nestatijedno, dva ili pet pisama, ali ako pisma učestalo nestaju, u velikom broju, što se vidi iz priloženih rešenih poštanskih povratnica, pogotovu ako se zna da su sadržala podatke okršenju prava tužioca i mnogih nevinih građana, sasvim je logičan zaključak da je na delu policijska konfiskacija. Pošta je državni organ.

Tužiocu je godinama bilo uskraćivano legalno pravo na komuniciranje, što je vodilostresu, gubljenju vremena i energije, nastajali su troškovi.

Republika Srbija je odgovorna za postupke svojih organa i dužna je da nadoknadinastale štete.

DOKAZI (ovde su dati samo neki, decenijama je ometana telekomunikacija, Tužiocu je zaplenjena arhiva aprila 2000 g i odneti vrlo brojni dokazi): Dok. br. 34-Bela knjigao zapleni prepiske, smetnjama u telefoniranju od 25.1.1991 godine sa podacima o većem broj rešenih potražnica koje su dokazi da pošiljke nisu stigle do primaoca, radi se o voluminoznoj dokumentaciji, sa velikim troškovima kopiranja i poštarine, uvek "preporučeno, sa povratnicom", mnoge su bile slate van zemlje. Dok.br.35-TO THE PUBLIC-podaci o 24 rešene potražnice da Tužiočeva pisma nisu stigla do primaoca; Dok. br ..... Rešene poštanske potražnice koje nisu stigle do primaoca :Dok.br.36-od

13.1.1992, 5.3.1993 godine, Dok.br.37 - od 24.2.1986 godine UNESCo, Paris; Dok.br.38-Unesco Paris od 7.1.1986 g; Dok.br.39-Potražnica poslata T.Miloševiću Svetozarevo 6.7.1992 god; Dok.br.40-Potražnica poslata Dj.Djordjeviću 17.2.1993 g;Dok.br.41-Krivična prijava Javnom tužiocu Beograda sa podacima o više rešenih Potražnica; Dok.br.42-Dopis Okružnom javnom tužiocu od 4.12.1989 g, Dok.br.43-Okružno javno tužilastvo od 23.8.1989 godine; Dok.br.44-Sekretaru RSUPa- od 21.8.1989 godine, Dok.br.45 Republičkom javnom tužiocu od 4.4.1990 god, Dok.br.46- Trećem opštinskom javnom tužiocu od 28.8.1991 g, Dok.br 47-Gradski telefon od 3 juna 1996 god , Dok.br.48-PTT blokada naše stranke; Dok.br. 49-Drugom opštinskom sudu u Beogradu od 13.3.2000 godine; Dok.br.50-Krivična prijava od 15.2.2001 godine, itd, itd.;Uvid u dokumentaciju Pošte .

-Pokret za zaštitu ljudskih prava ciji je Tužilac predsednik je registrovan 1990 godine medju prvim političkim strankama, začeo je svoje aktivnosti 1975 godine, učestvovao jena svim izborima do 1997 godine, na izborima 1990 Tužilac je bio kandidat za predsednika Srbije, ova stranka je 1992 godine od 114 ucesnika bila 14 po broju glasova, prema listu POLITIKA da je bio direktno proporcionalan sistem imala bi svoga poslanika (učestvovala na izborima bez ikakvh sredstava, niko nikada nije podržao ni iz zemlje niti izvan nje, u zemlji bili predstavljeni kao "upregnuti u anti- jugoslovensku propagandu", van zemlje niko od naših ljudi iz dijaspore nije smeo da pruzi podršku jer su im pretili Albanci i razne strane tajne policije, svima je smetala istina, da je bilo i najmanje podrške Pokret za zaštitu bi sada bio snažna parlamentarnastranka. Kasnije je postalo jasno da nije bilo podrske zbog zaštite prava pre svega većinskog naroda, ali i drugih etničkih grupa).

Tužilac je bio nezakonito lišavan prava na korišćenje ustavnog i zakonskog prava na slobodu udruživanja, ravnopravno ucešće na izborima, jer je bio izložen žestokim opisanim progonima, predstavljen lažno u javnosti kao neuračunljiv duševni bolesnik, onemogucavan na izborima da prikuplja izbornu dokumentaciju,agituje, nastupa u medijima, izložen fizičkim nasrtajima, pretnjama, ucenama, zapleni prepiske i izborne dokumentacije dokumentacije.

Što se vidi iz priloženih dokumenata. Sudski postupci u vezi ovoga, obraćanja nadležnim državnim organima, jer su postupci bili spori, otezali se u nedogled, sa obilatim povredama zakona.

DOKAZI: Dok.br.51-Izveštaj o nepoštovanju izbornih pravila na izborima 1990 godine; Dok.br 52-Na adresu više gl.i odg.urednika beogradskih medija, Dok.br.53-Saveznoj izbornoj komisiji, Radio i TV Beograd , Sredstvima javnog informisanja ,Javnosti od 6.9.1996 god, Dok.br.54-Saveznoj izbornoj komisiji, Radio i TV Bgd, Sredstvima informisanja od 6.9.1996; Dok. br.55-Izvestaj o nepoštovanju izbornih pravila na decembarskim izborima 1992 godine od 30.12.1992 godine; Dok.br.56- Odluka Pokreta za zaštitu ljudskih prava od (ne vidi se datum) o isključenju M.Milojevića iz Bača što je uzurpirao našu izbornu dokumentaciju; Uvid u dokumentaciju Republičke izborne komisije

-Tužiočeva radna organizacija ICN Galenika mu je 16.11.1992 g Rešenjem dodelila sporan-neuseljiv stan, naime Milan Panić je zahtevao da se Tužiocu da stan, što je bilo izigrano. Iscrpljujuci sudski spor je trajao sve do 1997 godine. Tužilac je u ovom sporu dobio snažnu podršku medija, političkih stranaka, videti PETICIJU 20 eminentnih srpskih intelektualaca od 14.04.1995 godine, među njima i dr.Vojislav Koštunica koji osuđuju opstrukciju rešavanja tužiočevog stambenog pitanja. Uvid u priloženu sudsku dokumentaciju da zaključiti da su sudski organi bili pristrasni na štetu tužioca.

DOKAZI: Dok.br 57-REŠENJE od 16.11.1992 g, Iscrpljujuci sudski spor je trajao sve do 1997 godine. Dok.br.58-dana 29.4.1993 god. Tužioc je podneo TUŽBU ZA ISELJENJE IZ STANA; Dok.br. 59-V.Knezeviću Direktoru Galenika Holdinga od 13.5.1993 godine; Dok.br. 60-Skupštini Srbije, Ministarstvu ljudskih prava, Medjunarodnim organizacijama, Javnosti-Bespravno korišćenje moga stana od 24.6.1993 godine; Dok.br.61-Urgencija P-2093/93 od 29.6.1993 god; Dok.br.62-Žalba na rešenje P.br.2093/93 od 2.9.1993 god; Dok.br.63--dana 14.4.1995 godine 20 eminentnih intelektualaca medju njima V.Kostunica i dr.V.Kostunica, su se obratili mp.ph Radomiru Stojiceviću predsedniku ICN Galenika zahtevajući da se prekinu diskriminacija, šikaniranja, da se spreče oni koji ga onemogućavaju da dobije stan na koji ima pravo; Dok.br.64-PRESUDA Trećeg opštinskog suda iz Beograda od 31.1.1996 godine kojom se stan dodeljuje tuzilja Ljubica Milenković ; Dok. br.65 ,"Stan pun ljudskih prava"tekst objavljen u listu"Večernje novosti"od 1.9.1993 godine u vezi onemogućavanja od strane Trećeg opštinskog suda da koristi stan koji mi pripada po zakonu, Dok.br. 66-"Podstanar Toma i moćna Buba" tekst objavljen u listu "Politika ekspres"11.9.1993 godine, u vezi stana, -Dok.br.67-"Druge štiti a sam bespomoćan" tekst objavljen u listu REVIJA 92, Dok.br. 68-"Uz stan bez stana" tekst u listu Balkan; Dok. broj 68 A-Tekst "Predsednik bez prava" list SRPSKA REČ od 13.2.1995 godine;Uvid u arhivu Galenike, ; Uvid u arhivu Trećeg opštinskog suda u Beogradu .

Čime je Tužilac ostao podstanar sve do 1997 godine.

-Treće opštinsko javno tužilastvo Kt.br.92/95 je 25.1.1995 godine je podnelo Krivičnu prijavu protiv Tužioca, 19.5.1995 godine, zatim OPTUŽNI PREDLOG za krivično delo uvrede iz člana st 1 KZ Republike Srbije samo zato što se žalio na ročištu na nepravdu u vezi stana koji muje dodelila ICN Galenika. Nastao je maratonski iscrpljujući sudski spor koji je mnogo koštao Tužioca, i uzeo mu mnogo energije i vremena, naneo mu stres, bol

DOKAZ: Dok.br. 69-Krivična prijava Treće opštinsko javno tužilaštvo Kt.br.92/95 je 25.1.1995 , Treće opštinsko javno tužilaštvo Kt.br.92/95 ; Dok.br.70-OPTUŽNI PREDLOG od 25.5.1995 godine K474195; Dok.br. 71-Rešenje Vrhovnog suda Srbije Kp.1460/96 od 9.7.1996 godine za vodjenje krivičnog postupka ;

UKS-Udruženja književnka Srbije (1997) protestvuje protiv progona tužioca zbog verbalnog delikta u vezi stana.

DOKAZ: -Dok.br 72-SAOPŠTENJE UKS-Udruženja književnika Srbije (1997).

Predmet je prebačen Prvom opštinskom sudu u Beogradu: Rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu VII.K.br. 298/98 od 5.3.1999 godine da se postupak obustavlja zbog zastarelosti.

Tužioc je bio nevin zlostavljan i izlagan troškovima pune 4 godine od strane sudskih organa samo zato što je kazao da je na nezakonit način lišavan stana koji mu je dodellanjegova radna organizacija, Republika Srbija je u obavezi da nadoknadi pričinjene štete.

Dokaz: Dok.br. 73-Saopštenje Pokreta od 24.5.1995 g , Dok.br. 74-Rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu VII.K.br. 298/98 od 5.3.1999 godine, Uvid u arhive Trećeg i Prvog opštinskog suda u Beogradu.

-Dana 18.9.1997 godine po povratku sa stranačke promocije na TV u okviru izbora Tužilac je bio napadnut od dve nepoznate osobe u stanu na adresi Stanka Paunovića 70,11090-Beograd, oko 21 čas i 30 minuta, kojom prilikom je ozbiljno povređen, tužilac je sretno prošao, to je bio istinski pokušaj ubistva. Sa tužiocem u stanu je bila njegova prijateljica Desanka Mitanovska, bez zaposlenja, završila Višu školu, Vukasovićeva 86, 11090 Beograd. Dok je tužilac bio u malom hodniku jednosobnog stana u prolasku ka kupatilu, vrata stana su se naglo otvorila, ušle su dve mlađe osobe koje su ga ugurale u kupatilo celo vreme tiho govoreći da nikom ne sme reći, da blamira u medijima državu,''hoćeš obeštećenje'', da su agenti bezbednosti, ako to učini da će biti ubijen, nakon čegasu ga snažno gurnule u kadu, kojom prilikom je teže povređen. Počinioci su se odmah tiho povukli, kao što su i došli. Tužilac sav krvav je zajedno sa prijateljicom Desom Mitanovski uspeo da pozove Hitnu pomoć, koja je brzo došla, prevezla ga u Urgentni centar na pregled i snimanje povreda (rentgen aparat to veče nije bio u funkciji).

Zatim mu je rana zašivena.

Tužilac je se obraćao Drugom opštinskom sudu, medijima, i državnim organima. Drugi opštinski sud nije ništa preduzeo da počinioci budu otkriveni, a bio je obavezan da to učini, čime je povredio zakon i tužiocu naneo štetu.

DOKAZI,: Dok. br.75-Uput na stacionarno lečenje, neurohirurgu, dr.Danijela Jeftić, lekar Hitne pomoći od 18.9.1997 godine, Dok.br.76-Krivična tužba Drugom opštinskomsudu u Beogradu od 2.12.1997 godine; Uvid u arhivu Drugog opštinskog suda u Beogradu; Svedok Desanka Mitanovska , Vukasovićeva broj 86, 11090 Beograd.

-Protiv tužioca je vođen prekršajni postupak pred sudijom za prekršaje Opštine Voždovac zato što je obznanio Medicinsku deklaraciju, to je bilo suđenje verbalnomdeliktu:

DOKAZ: Dok.br.77-Saopštenje Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 21.1.1998 godine,Uvid u arhivu sudije za prekršaje Opštine Voždovac.

Organi vlasti su izjavljivali u nekoliko navrata da će ga uništiti. U prilogu su još dva dokaza o teroru kome je tužioc bio godinama izlagan od strane državnih organa.

DOKAZ: Dok. broj 78-IZJAVA Dragoljuba Ignjatovića do 15.3.1984 g, njemu je saopštio organ MUP-a Čukarica '' Tomislava Krsmanovića ćemo uništiti''; i Dok. broj79-novinski tekst NEVOLJE ZBOG IMENA, o imenjaku tužioca, nekom Tomislavu Krsmanoviću sa Ceraka, koga mesecima svakodnevno zovu razne osobe, vređaju ga, prete mu, mešajući ga sa tužiocem.

-Tužioc je za celo ovo vreme, naročito krajem 1980-ih godina i tokom, 1990 –ih bio izložen nasrtajima, pretnjama, ugrožavanjima lične bezbednosti i imovinske sigurnosti od strane svakojakih asocijalnih osoba i kriminalaca, uvek je tražio zaštitu od sudova i nadležnih državnih ustanova, bez ikakvog rezultata, čime su počinioci bili ohrabrivani,zbog čega je bio izložen intenzivnom duševnom bolu, stresu, gubitku vremena, energije,troškovima, iznurivanju, morao je stalno da se povlači po sudovima i advokatima, državnim ustanovama. Tužioc navodi samo neke od ovih zloupotreba, jer ukoliko bi naveo sve to bi uzelo ogroman prostor.

Tužilac ponavlja: usled trajnosti, učestalosti i opsega ovih zloupotreba za njega je bilo tehnički nemoguće da sve sudski procesuira i dovede postupke do kraja. Što je dobro dolazilo pristrasnim sudijama da tužbe odbacuju, ili ih rastežu u nedogled .Otuda niže navedene dokaze treba uzeti u obzir pre svega kao tužnu iliustraciju stanja u ondašnjem društvu, i nemoći pojedinca da se izbori sa udruženim kriminalcima.

Dokazi u prilogu: Dok.br.98 -Povodom učestalih policijskih maltretiranja Tomislava Krsmanovića od 20.6.1988 godine; Dok.br.99-Nasilje zloupotrebe nad T.Krsmanovićemse nastavljaju od 4.10.1988 godine; Dok.br.100-Sekretaru RSUP-a Beograd od 16.5.1989 godine; Dok.br.101-Petru Gračaninu, Veljku Kadijeviću:Pokušaj gaženja moga sina i supruge od 6.6.1989 godine; Dok.br.102-Predsedniku SFRJ J.Drnovšeku, S.Miloševiću od 24.10.1989 god; Dok.br.103-Radmilu Bogdanoviću Republičkom sekretaru MUP a Srbije, MUP Bela Crkva od 9.4.1991 godine; Dok.br.104-Skupštini Srbije od 28.8.1991

god; Dok.br.105-Trećem opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu povodom pretnji sestričini Valeriji od 18.11.1991 godine; Dok.br.106-Ugrožavanje zdravlja od 9.9.1991 godine; Dok.br.107-Vlasti opasno ugrozile zdravlje T.Krsmanovića , datum nečitak; Dok.br.108-JAVNOSTi- Otvoreni napadi na zdravlje od 17.9.1991 godine; Dok.br.109-Pokret se obraća funkcionerima SFRJ i Srbije povodom progona Tužiočevog sina Milana 11.1991 godine; Dok.br.110-SUP-u Voždovac povodom progona sina Milana od 14.10.1991 godine; Dok.br.111-JAVNOSTI od 17.6.1991 godine povodom fizičkog obračuna nad sinom Milanom od 17.6,1991 godine; Dok.br.112-Tomislav Krsmanović isterivan svugde zi stanova od 13.5.1991 godine; Dok.br.113-Na adresu više državnih funkcionera Tomislav Krsmanović –zloupotreba medicne u političke svrhe od 4.10.1991 godine; Dok.br.114-Trećem opštinskom sudu u Beogradu, Krivičnom odeljenju od 25.3.1992 godine protiov Grujić Dušana i Jakića Miroslava iz Beograda zbog fizičkih napada i kleveta; Dok.br.115-Sekretaru GSUP-a od 6.4.1992 god; Dok.br.116-Prvom opštinskom sudu u Beogradu Krivična tužba protiv dr.Vojislava Šešelja od 1.7.1992 godine; Dok.br.117- Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 25.3.1992 godine protiv T.Perišića iz Beograda zbog nanetih telesnih povreda; Dok.br.118-MUP-u Srbije od 6.1.1993 g, Dok.br.119-Pretnje ubistvom, nasilnim ulaskom u stan od strane Nebojše Petrovića, Dok.br.120-Četvrti opštinski sud u Beogradu Posl.br.V-K-1149/93 odbija 20.6.1994 g tužbu protiv N.Popovića; Dok.br.121-Sudiji za prekršaje Zemun protiv N.Petrovića od 25.10.1993 godine; Dok.br.122-Republičkom javnom tužiocu od 13.12.1994 god;Dok.br 123-Četvrtom opštinskom sudu u Beogradu 17.11.1994 godine Krivična tužba; Dok.br. 124-Republičkom javnom tužilaštvu od 7.12.1994 godine; Dok.br.125-Četvrtom opštinskom sudu u Beogradu, Krivična tužba ; Dok.br.126-Provaljene i opljačkane stranačke prostorije stan Tužioca, saopštenje Pokreta od 27.9.1996 godine, Dok.br.127-Krivična prijava Petom opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradu od 3.6.1996 g ovim povodom; Dok.br.128-Provala u stan, oružana pljacka u stanu Tužiočevog sina i njegove majke od 25.5.1996 godine; Dok.br.129-Krivična tužba Tužioca Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 15.11.1995 godine protiv navedenih osoba Zorana Đokića, Žarka Arsića(oba saradnici SUP-a), Veljka Vukotića i NN osoba

, koji su neovlašćeno uhapsili Tužioca, pretili mu likvidacijom VI K br.1426/95 od 28.6.1996 g, Dok.br.130-(Tužioc moli ne uzimati u obzir Goluba Bakića sa kojim se izmirio, napominje da ne želi da tuži ove osobe zbog razloga koje je napred naveo, ali bez obzira na to nastale štete zbog manjkavosti sudova, koje treba da budu nadoknađene, Krivična tužba protiv više okrivljenih (molim ne uzimati u obzir V.Markovića i G.Bakića jer smo se izmirili); Dok.br.131-Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 26.8.1993 g; Dok.br.132-Prvom opštinskom sudu u Beogradu od 14.12.1995 g; Dok.br.133-MUP Srbije od 28.5.1996 godine; Dok.br.134-Prvi opštinski sud u Beogradu (VI K 1426/95) 1.11.1996 g odbacuje tužbu protiv Đokića; Dok.br.135- Petom opštinskom javnom tuzilaštvu od 3.6.1996 godine; Dok.br.136-Izvršena provala uprostorije naše stranke od 12.7.1997 godine; Dok.br.137-Drugom opštinskom sudu u Beogradu od 30.4.1997 godine; Dok.br.138- Krivična prijava od 18.7.1997 godine; Dok.br.139.PETICIJA: T.Krsmanovića za OMBUDSMANA sa 117 potpisa.

-Dragan Zdravković, iz Beograda, zvani Panter je se nasilno uselio u prostoriju u ul. Visokog Stevana 11 u Beogradu u kojoj se nalazila stranačka arhiva Pokreta za zaštitu ljudskih prava, ova podrumska prostorija je deo stana Noleta Lekaja, ul.Visokog Stevana broj 11, Beograd, koji je pravni titular, inače člana Saveta organizacije.

Zdravković se nastanio u njoj bespravno i bio je često u društvu sa Bjeletićom, inspektorom OUP Stari Grad, ulica Majke Jevrosime, što svedoči Nole Lekaj, Stevana Visokog broj 11, Bjeletić je dolazio u stan Zdravkovića, sedeli su obližnjim kafanama, družili se. Tužilac navodi da je bio ranije privođen u nekoliko navrata u prostorije OUP Stari grad, zbog verbalnih dela, i da njega dobro poznaju Bjeletić i drugi saradniciove policijske ispostave Zdravković je u više navrata pretio tužiocu telefonom, i dopisima (pismom od 19.7.2001 godine) da će ga ubiti, što se vidi u priloženim dokumentima. Tužilac se povodom ovih pretnji obraćao sudovima, OUP Stari grad i MUP-u Srbije, bez rezultata.

Ovaj postupak pred Prvim opštinskim sudoma (ranije Četvrti opštinsi sud) još uvek traje, arhiva nije vraćena, dalje su dati akti Prvog opštinskog suda koji ovo svedoče, tzužilac je dobio 1 februara 2011 godine dopis od Prvog oštinskog suda u Beogradu, od10.1.2011 godine, koji sadrži dopis Gradske uprave grada Beograda, Odsek za lična stanja građana i matične knjkige, da Dragana Zdravkovića nema u spisku na područjuStarog grada, u prilogu ovaj dopis.

Lekaj je bio paralisan strahom udruženosti Zdravkovića i saradnika policije Bjeletića, uprkos toga i zastrašivanja nad njim koje je sprovodio Zdravković, on je se ipak obratio nadležnom sudu blagovremeno.

Tom prilikom je tužilac bio nezakonito lišen :

-2.000 primeraka libertarijanskih knjiga Avanture Dzonatana Galibla autora Kena Skulanda na srpskom (Izdavač: Štampa , Jovica Šumulikovski , Tiraž 400), na makedonskom (Izdavača Matica makedonska, Stampa Jovica Šumulikovski Tiraž-400

) na hrvatskom (Izdavač.. Štampa-Jovica Šumulikovski, Tiraž-400), slovenackom (Izdavač…, Stampa-Jovica Šumulikovski, .. Tiraž-400), romskom (Štampa Maxima-Petrovaradin, Izdavač Matica Romska Jugoslavije, Tiraž-400), Isceljenje našeg sveta autora dr.Meri Ruvart (na makedonskom, Izdavač Matica makedonska, Štampa Jovica Šumulikovski, Beograd-063-243170; na srpskom Izdavača… Štampa-Jovica Šumulikovski …, Tiraž-400) , koje je Tužioc publikovao u našoj zemlji i drugim susednim državama, na njihovim jezicima-hrvatski, makedonski, slovenački, romski.

Knjiga Avanture Dzonatana Galibla" je best seler autora Kena Skulanda profesora Havaji univerziteta u Honolulu, prevedena na preko 40 stranih jezika (www.isil.org) i Isceljenje naseg sveta američke prestižne naučnice dr.Meri Ruvart, je takođe kapitalnodelo.

-rukopise 20 Tužiočevih neobjavljenih knjiga i spremnih za štampu sa tematikomljudskih prava (zbirke dokumenata i analize)

-stotinak časopisa domacih i stranih gde su bili publiklovani njegovi stručni i naučniradovi

-više hiljada dosijea žalioca na kršenja ljudskih prava (sudska rešenja, žalbe, novinski tekstovi itd)

-razni audio vizuelni materijali o organizaciji, medija nastupanjima, mitinzima itd

-veći broj tužiočevih tekstova i neobjavljenih naučnih radova

- celokupna tužiočeva vrlo bogata lična prepiska, uključujući i prepisku sa pojedinim značajnim ličnostima, državnicima, šefovima drzava , književnicima, naučnicima, itd

-prepisku organizacije

-hiljade saopštenja

-hiljade primeraka nekoliko brojeva lista Ljudska prava

-nekolko desetina kniga marketinga, istraživanja tržišta

-megafon, tranzistor, pisaću mašinu, itd

Tužiocu je tako oteto sve što je stvarao ceo život, čak i lične fotografije, to je brisanje pamćenja, monstruozan duhovni zločin.

Zaplenjena je stranačka i lična arhiva tužioca, što je učinila služba MUP Srbije, što se vidi iz priloženih dokumenata i dalje predstavljenih dokaza, verovatno iz straha od objavljivanja podataka i dokumenata o brojnim zlodelima organa vlasti, sa ciljem da ih prikrije. Tužilac izjavljuje ovim putem da nije imao nameru da bilo kada i na koji način obznanjuje ove poverljive podatke, niti da bilo koga tuži ili naruži lično u javnosti po osnovu kompromitujućih dokumenata iz ove arhive. Jer se zalaže za ispravne procene i pomirenje, svestan da je to vrlo složena i delikatna materija, i da bi moglo doći do novih sukoba i svađa. A što on ne želi, zalaže se za smirivanje.

Tužilac je odmah pozvao policiju i obratio se nadležnim sudovima i tužilaštvima, zajedno sa vlasnikom objekta Noletom Lekajem, zahtevajući najhitnije mere od suda daZdravkovic odmah vrati ono sto je zaplenio, Nole lekaj je zahtevao da se on iseli iz prostorija koje na nezakonit način poseduje.

Uprkos Tužiočevih blagovremeno preduzetih radnji u saradnji sa advokatom, i svih potrebnih zakonom predviđenih blagovremenih i primerenih podnesaka, uz očigledne dokaze i izjave svedoka, Prvi opštinski sud umesto da reaguje ODMAH, je rastezao godinu dana, onda je stvar preneta IV Opštinskom sudu, koji je takodje rastezao i nezakonito postupao, sve do današnjih dana.

Ovaj sud do januara 2011 godine, nije omogućio da se Tuziocu vrati oduzeto, arhiva još nije vraćena. (IV Opštinski sud Posl.br.I-III-II99/02-VI.cy.1361/04), što se vidi iz dopisa suda tužiocu krajem 2010 godine. Prvi osnovni sud u Beogradu Posl.br.10.I

.10133/10 dana 6.12.-2010 godine ponovo zahteva od tužioca da mu dostavi adresu Zdravkovića. Tužioc je odgovorio Prvom osnovnom sudu u Beogradu dana 15.12.2010 godine, i dopisom Prvom osnovnom sudu Odgovor na Zaključak od 01.07.2010 godine(ukupno 12 strana, detaljno obrazloženje), oba dopisa su u priloženoj dokumentaciji na uvid Apelacionom sudu u Beogradu, poslednji dopis Prvog sonovnog suda stigao tužiocu 1.02.2011 godine (Što je u flagrantnoj suprotnosti sa tvrdnjom izrečenom u Presudi Višeg suda u Beogradu da su svi postupci završeni).

6 aprila 2000 godine Tužilac je podneo Prvom opštinskom sudu u Beogradu Tužbu za ometanje poseda (XIXP 2082/2000) koja je bila dopunjena 19.4.2000 godine.Tužilac ističe da je dobro poznat Prvom opštinskom sudu zbog njegovih postupaka verbalnog nenasilnog dela i brojnih sporova sa osobama koje su prema njemu postupale nezakonito. Takodje 6 aprila je podneo istom sudu Tužbu za povraćaj imovine (XIX P 2083/2000), koja je zatim dopunjena 20.4.2000 godine, sa zahtevom za PRIVREMENOM MEROM, koji je vrlo urgentan s'obzirom na prirodu dela i mogućnost da oteta imovina bude otudjena. Što se tiče predmeta P.2082/00 Tužioc je pomenutog datuma u Tužbi za ometanje poseda objasnio značaj tih stvari za organizaciju i za njega lično i ukazao na njihovu neprocenjivu vrednost. Zbog toga je u pomenutoj Tužbi istakao da postoji opasnost da tuženi otudji ili unisti nezakonito prisvojenu našu imovinu, te je zahtevao od suda da ODMAH preduzme najhitnije mere da se on odmah iseli i imovina vrati neoštećena, i ukazao da ova provalna kradja ima svoju političku dimenziju, jer je Pokret za zaštitu ljudskih prava politička organizacija iTužioc je njen legitimni predsednik. Ujedno je ukazao sudu da je izložen pretnjama od strane Zdravkovića, zbog ove kradje. Sud mu je naredio da uredi Tužbu sto je uradio 10.5.2001 godine.

Zatim je 20.4.2000 godine u uredjenoj Tužbi zahtevao od suda da izrekne Presudu da tuženi Dragan Zdravković preda odmah što je nezakonito prisvojio. Na zahtev Prvog opštinskog suda od 15.3.2000 godine da uredi tužbu i da tacnu adresu tuženog Dragana Zdravkovica je odgovorio 23.3.2001 godine sa Tuzbom za izvršenje.

Takodje je Tužioc podneo Krivične prijave i to Prvom opštinskom javnom tužilaštvu, u Beogradu GSUP-Gradskom sekretarijatu unutrasnjih poslova u Beogradu, i MUP- Policija Stari Grad.

Očigledno je da je(su) sudija(e) napravio (li) prpopust i prekršaj zakona jer umesto da najhitnije zakaže ročište i donese propisanu presudu oni to nisu učinili. Naime Prvi opstinski sud je doneo dve odluke u Tuziočevu korist ali neblagovremeno, umesto najhitnije, prvo ročište je zakazano tek za 5 meseci, ročište je otkazivano tri puta "zbog nedolaska optuženog", pozivari suda nisu navodno ni jednom mogli da uruče tuženom poziv za ročište, iako je on po ceo dan bio tamo, viđao ga je svakodnevno svedok Nole Lekaj, dostava nije izvršena u skladu sa cl.144 ZPP, Zakona o parničnom postupku koji reguliše situaciju u kojoj tuženi očigledno izbegava primanje poziva, sud se izgovarao

uporno da se odlazu ročišta jer navodno ne mogu da uruče Zdravkovicu poziv, a on je stalno bio po ceo dan na navedenoj adresi gde je pretio Lekaju i Tužiocu ubistvom i sprečavao ih da se približe mestu gde je bila arhiva, uživajući kišobran moćnog Bjeletića.

Zatim su kao što se vidi iz dalje priloženih dokumenata donete presude u Tužiocevukorist .

A onda je predmet predat na izvršenje Četvrtom opštinskom sudu u Novom Beogradu, koji do današnjeg dana nije bio u stanju da postupi po zakonu, pozivajući se stalno da ne može opet da pronadje Zdravkovica zahtevajući uporno od Tužioca da ga pronadjeposle iseljenja iz Lekajevog stana. IV Opštinski sud je potom dao nalog za izvršenje.

Dragan Zdravković je iseljen iz prostorije tek 6.12.2001 godine, umesto da je to učinjeno još aprila 2000 u skladu sa zahtevom za izricanjem PRIVREMENE MERE, jer je privremena mera pravni podnesak koji zahteva urgentnu sudsku meru. Povrh svega, nije vratio stvari koje je zaplenio. Tužilac nije bio prisutan na njegovom iseljenjujer nije smeo da dođe, Zdravković mu je često pretio, i ubistvon, on je narkoman i psihopata opasan po okolinu, sud i policija su odbili da Tužiocu daju obezbeđenje prilikom njegovog iseljenja, i zato Tužioc nije bio prisutan, povrh svega prilikom iseljenja kod njega nije pronađena arhiva u stanu. Zdravković je mogao da vrati arhivujoš dok je bio u stanu Noleta Lekaja, a to sud nije uradio.Tužioc je kao što se vidi iz dalje priloženih dokumenata, zahtevao od suda da se vidi sa Zdravkovicem da mu se arhiva vrati .

Četvrti opštinski sud je stalno odlagao, jer navodno ne može da pronadje Zdravkovića.A za

to vreme Zdravković je vidjan u društvu organa MUP-a Stari Grad.

Očigledno je da su sudovi rastezali, da nisu postupili po zakonu. Radi se o naručenoj provali i zapleni od strane Miloševićeve policije sa ciljem da Tužioca kazne kao borca za ljudska prava, da ga onemoguce da publikuje knjige, da ne obznani identitet počinioca (što nije imao niti ima nameru da učini, da se tako stvaraju haos i tenzije). Izgleda da je Zdravkovic poginuo u obračunu kriminalnih gangova u Beogradu u ulici Dzordza Vašingtona.

Sudovi i policija snose odgovornost za otetu dokumenatciju. Sudovi i policija su državni organi koji su oštećeili tužioca, Republika Srbija je u obavezi da ga obešteti.

DOKAZ: Sva navedena dokumenta se nalaze u podnetoj Tužbi u arhivi I Opštinskog suda u Beogradu.; Saslušanje Noleta Lekaja, ulica Visokog Stevana broj 1 ; SaslušanjeJovice Šumulikovskog, adresa nepoznata. Dokumenta iz IV Opštinskog suda u prilogu:Dok.br.82- od 19.7.2001 godine preteće pismo od D.Zdravkovica Pantera koji je uzurpirao arhivu, on je tužiocu pretio smrću telefonom; Dok.83 od 25.7.2001 g UPUĆENA PISMENA PRETNJA SMRĆU T.KRSMANOVIĆU.;Dok.br. 84 Dopis IV

Opštinskog suda od 22.10.1994 godine; Dok. br.85-Dopis MUP-a Srbije od 2.12.2002 godine; Dok.br.86-Dopis MUP-a Srbije od 14.12.2002 god ine; Dok. br.87 Tužiočev

dopis MUP-a Srbije od 18.12.2002 godine; Dok.br. 88 od 25.2.2003 god, Tužiocev dopisIV opštinskom sudu u Beogradu od 25.3.2003 godine; Dok. br.89, Tužiočev dopis IV opstinskom sud u Beogradu od 5.11.2004 godine; Dok. br. 90 Tužiočev dopis IV Opštinskom sudu u Beogradu od 5.11.2004 godine; Uvid u arhivu IV Opštinskog suda u Beogradu. Podnesak tužioca Prvom osnovnom sudu od 15.12.2010 godine. Podnesak tužioca Prvom osnovnom sudu u Beogradu Odgovor na zaključak od 01.07.2010 godine(ukupno 12 strana).

Lična arhiva tužioca i Arhivu Pokreta za zaštitu ljudskih prava nisu još vraćeni tužiocu, zbog propusta sudija Prvog i Četvrtog opštinskog suda u Beogradu, OUP- Starigrad i MUP-a Srbije, ovi predmeti su zaplenjeni od strane državnih organa, tužena je obavezna da tužiocu nadoknadi štete.

-Tužilac pobija sledeće obrazloženje Višeg suda u Beogradu kao nepotpuno, istrzavanjeiz sveukupnog konteksta, zamenu teze i skretanje pažnje na sporedno:

'' Čitanjem Potvrde Službe personalnih poslova ICN Jugoslavija od 04.11.1997 godine utvrđeno je da će radniku Krsmanović Tomislavu prestati radni odnos dana 31.12.1997 godine radi odlaska u penziju. Čitanjem Rešenja Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje broj 2600 od 01.09.1998 godine utvrđeno je da je žalba Krsmanovioć Tomislava protiv rešenja Republičkog fonda za penzijsko i invlalidsko osiguranje broj 2600 od 01.09.1998 godine utvrđeno je da je žalba Krsmanovića Tomislava protiv rešenja republičkog fonda a penzijsk i invalidsko osiguranje zaposlenih odbijena.Čitanjem Zaključka Inspektora rada Ministarstva rada, zapšljavanja i socijalne politike Republike Srbije broj 117-00-15004/04-04 od 10.12.2004godine utvrđeno je da je odbačen zahtev ovde tužioca za intervenciju zbog nenadležnosti za rešavanje ovog zahteva.Čitanjem presude Okružnog suda u Beogradu U.br.1181/98 od 29.12.1998 godine utvrđen je da je tužba ovde tužioca protiv tuženog Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih odbijena'').

Naime, tužilac je otišao u prevremenu starosnu penziju u preduzeću ICN Jugoslavija 31.12.1997 godine. sa nepunih 61 godina. Upoređujući visinu penzije sa sličnim njegovih kolega iz ICN Jugoslavija, sličnih kvalifikacija i godina radnog staža, je ustanovio flagrantnu razliku na njegovu štetu u iznosu od oko 30%. Što bi moglo biti posledica :netačne procene u Republičkom fondu za penziono i invalidsko osiguranje, usled smanjene plate u odnosu na kolege za vreme zaposlenosti u Galenici, i u drugim preduzećima gde je Tužilac bio zaposlen, ili zbog broja godina radnog staza.

Povrh svega Tužiocu je umanjen iznos penzije zbog klauzule MPP-Moralno političke podobnosti, što je opisano u Tužbi, smanjenje staža za 3 godine i tri meseca. Usled političke diskriminacije je bio na nezakonit način isterivan iz radnog odnosa, ili onemogućavan da se zaposli u periodu 1971-1975 godina, što se vidi iz priložene dokumentacije u Tužbi. Otišao je u prevremenu penziju protiv svoje volje, nasilno sa 61 godine, čime mu je smanjena osnovica za penziju za 4 godine. Rukovodstvo ICN Galenike je obmanulo penzionisane da će ako prihvate prevremeno penzionisanje

dobijati do kraja života 100 maraka svaki mesec. Ovo obećanje nije održano. Gde godje bio zaposlen imao je kao nepodoban sniženu platu, dokazi su dati u Tužbi.

Budući da je bio prikraćivan u njegovim pravima od Miloševićeve vlasti gde god i kakogod je to moglo biti, zahtevao je od Republičkog fonda za penziono i invalidsko osiguranje da izvrše provere. Tužilac je zahtevao od suda proveru tačnosti osnovice u Republičkom fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih, proveru razlika visina penzija sa kolegama iz Galenike iste stručne spreme, zahteva da sud ustanovi koliko je umanjena Tužiočeva penzija kao posledica sniženja plate Tužioca u Galenici idrugim preduzećima gde je radio, usled godina staža.

Poziv Višeg suda u Beogradu na citirana rešenja se ne može prihvatiti kao pravno validan u dovoljnoj meri jer su rešenja doneta uz flagrantno nepoštovanje pravnog postupka, činjenica i materijalnog prava. Tužilac je zatrpan skoro svakodnevnim atacima na njegova prava, te nije uvek u stanju da istera stvari do kraja, da učestalo podnosi tužbe i krivične prijave, daje valjane odgovora. Država je dužna da zaštiti građane kojima se nanose štete.

Tužilac je bio žrtva profesionalne diskriminacije po osnovi klauzule MPP (moralno političke podobnosti) i političke diskriminacije kao navodni'' državni neprijatelj'', onemogućavan da se zaposli, isterivan nezakonito iz radnog odnosa, smenjivan sa višeg položaja na niži uz drastično smanjenje plate, što je sve dokumentovano dokazano u tužbi.

On je oštećen od strane navedenh državnih organa, država je po ustavu i zakonu u obavezi da Tužiocu nadoknadi počinjene štete.

DOKAZ: Dok.br.91- POTVRDA ICN Jugoslavija od 4.11.1997 godine o prestanku radnog odnosa zbog odlaska u penziju sa 31.12.1997 godine; Dok.br.92-ZALBA Republičkom fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih od 6.2.1998 godine; Dok.br.93-Rešenje republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih od1.9.1998 godine Uvid u dosije Republičkog fonda za penziono i invalidsko osiguranje, Dok.br. 94-Dopis Inspektora rada Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije Broj :117-00-15004/04-04 od 10.12.2004 godine, Dok.br. 95-Tužba Okružnom sudu u Beogradu od 15.10.1998 godine; Dok.br.96-PRESUDA Okružnog suda u Beogradu U.br.1181/98 od 29.12.1998 godine;Uvid u dokumentaciju preduzeća Galenika da se izvrše poredjenja plate Tužioca sa kolegama istih stručnih kvalifikacija. Uvid u arhivu Republičkog fonda za penziono i invalidsko osiguranje da izvrše provere.

-Prema najnovijim anketama javnog mnenja, većina građana procenjuje da dominantan uticaj u državi imaju tajkuni i mafijaške neformalne strukture, tj.kriminalci. Kriminalac je svako ko krši zakon. Tužilac se poziva na Zakon o krivičnom postupku, Član 21: izraz '' organizovani kriminal se odnosi na slučajeve postojanja osnovane sumnje da je krivično delo za koje je propisana kazna zatvora odčetiri godine ili teža kazna, rezultat delovanja tri ili više lica udruženih u kriminalnu grupu, čiji je cilj vršenje teških krivičnih dela radi sticanja dobiti ili moći, kada je

pored toga ispunjeno još najmanje tri od sledećih uslova:1- da je svaki član kriminalne grupe imao unapred određeni odnosno očigledno odrediv zadatak ili ulogu, 2. da je delatnost kriminalne grupe planirana na duže vreme ili na neograničeni vermenski period, 3. da se delatnost grupe zasniva na primeni određenih pravila i vrši u međunarodnim razmerama, 5. da se u vršenju delatnosti primenjuje nasilje ili zastrašivanje, ili da postoji spremnost za njihovu primenu, 6. da se u vršenju delatnosti koriste privredne ili poslovne strukture,7 da se koristi pranje novca ili nezakonito stečene dobiti, 8. da postoji uticaj organizacje ili nenog dela na političku vlast, sredstvajavnog informisanja, zakonodavnu, izvršnu, ili sudsku vlast, ili na druge važne društvene ili ekonomske činioce.

Tužilac je u ovo vreme, a sve do današnjih dana, bio žrtva opisanih zloupotreba upravo od strane kriminalizovanih struktura: smeštaj u ludnicu i fabrikacija netačne dijagnoze1975 godine, razaranje porodice, otimanje stana, osude za verbalna nenasilna dela, pokušaj ubistva tužioca septembra 1997 godine, zaplena arhive aprila 2000 godine, aprila 2008 godine Policijska uprava grada Beograda je zahtevala njegovo utaminičenjena neodređeno vreme u psihijatrijsku ustanovu zbog pisanja saopštenja pozivajući se nasudski pobijeni nalaz Zavoda za mentalno zdravlje iz Beograda i sudije za prekršaje Opštine Rakovica iz 1975 godine. Kriminalci do današnjih dana nanose tužiocu štete kvalifikujući ga neosnovano da je '' politički neistomišljenik'', da će ga ubiti, da je ludak, da će ga na neograničeno vreme izolovati u psihijatrijsku ustanovu, nepoznate osobe su povremeno beskrajno telefonirale danima i noćima, preteći srodnicima tužioca(sinu, njegovoj majci, pokojnoj sestri, njenim ćerkama, bratu).

Tužilac je podnosio od 2000 godine sudovima, organima policije, državnim ustanovama i na druge adrese, tužbe, krivične prijave, žalbe, itd, u vezi velikog broja uvreda, kleveta, pretnji, isključenja telefona, smetnji u upotrebi kompjutera i interneta-za šta sudati dokazi u Tužbi, i dalje u ovoj Žalbi. Opseg, intenzitet i trajnost ovih zloupotreba su takvi, da tužilac nije bio u stanju da sva inkriminisana dela sudski procesuira, i da ih sprovede do kraja. Iako većina od ovih krivičnih dela nije doživela legalan sudski

epilog, iako su sudovi rastezali i u pojedinim slučajevima postupali nezakonito, uvid u njih dozvoljava da se proceni u kolikoj meri je tužilac bio izložen godinama agresiji i atacima ovih osoba.

Uzimajući u obzir prirodu počinjena dela, dužinu trajanja, da se delovanje ove grupe prepoznaje uz primenu zastrašivanja, sjedinili su se uslovi da je na delu organizovani kriminal iz Člana 21 Zakon o krivičnom postupku. Čiji rezultat je delovanja tri ili više lica udruženih u kriminalnu grupu, sa ciljem vršenje teških krivičnih dela radi sticanjamoći, Član 1-dugogodišnja metodičnost kroz odrediv zadatak ili ulogu, Član 2-dužina trajanja, Član 5-primena zastrašivanja, Član 6- da se u vršenju delatnosti koriste privredne ili poslovne strukture, Član 8-očigledno da postoji uticaj kriminalne grupe napolitičku vlast, izvršnu, ili sudsku vlast.

Tužilac se poziva na Član 61.KZS-Krivičnog zakonika Srbije, PRODUŽENOKRIVIČNO DELO:

(1) Produženo krivično delo čini više istih ili istovrsnih krivičnih dela učinjenih u vremenskoj povezanosti od strane istog učinioca koja predstavljaju celinu zbog postojanja najmanje dve od sledećih okolnosti: istovetnosti oštećenog, istovrsnosti predmeta dela, korišćenja iste situacije ili istog trajnog odnosa, jedinstva mesta ili prostora izvršenja dela ili jedinstvenog umišljaja učinioca.

(2) Krivična dela upravljena protiv ličnosti mogu činiti produženo krivično delo samo ako su učinjena prema istom licu.

(3) Ne mogu činiti produženo krivično delo ona dela koja po svojoj prirodi ne dopuštaju spajanje u jedno delo.

(4) Ako produženo krivično delo obuhvata lakše i teže oblike istog dela, smatraće se da je produženim krivičnim delom učinjen najteži oblik od učinjenih dela.

(5) Ako produženo krivično delo obuhvata krivična dela čije je bitno obeležje određeni novčani iznos, smatraće se da je produženim krivičnim delom ostvaren zbir iznosa ostvarenih pojedinačnim delima ukoliko je to obuhvaćeno jedinstvenim umišljajem učinioca.

(6) Krivično delo koje nije obuhvaćeno produženim krivičnim delom u pravnosnažnoj sudskoj presudi, već bude otkriveno naknadno, predstavlja posebno krivično delo, odnosno ulazi u sastav posebnog produženog krivičnog dela.

Na delu je produženo krivično delo iz Člana 61 KZS, stav 1, jer se radi o više istih ili istovrsnih krivičnih dela od strane istih učinioca (navedenih organa centara moći) u vremenskoj povezanosti od više godina, stav 2- prema tužiocu; stav 3- po svojoj prirodisu to istvrsna dela, od istih osoba, dugotrajnog dejstva, prema istoj osobi, na istom mestu, koja dopuštaju spajanje u jedno delo.

I traju do danas. Tužilac izjavljuje, dalje prilaže dokaze, da su nasrtaji na njegova prava od strane udruženog kriminala sve do današnjih dana, učestali i permanentni.

-Policijska uprava grada Beograda je pokušala marta 2008 godine da Tužioca uklonina neodredjeno vreme u psihijatrijsku bolnicu, zbog borbe za njegova prava, uključujući i ovu Tužbu za naknadu štete, i zbog izdavanja stranačkih saopštenja.

Saradnik OUP-a Rakovica Nenad Lijeskić (po tuđoj naredbi, njega tužilac poznaje, Lijeskić nema ništa protiv tužioca), je pozvao osorno telefonom tužioca u utorak 26 februara oko 7 časova ujutru naređujući mu da odmah dođe na razgovor u njihove prostorije u ul. Patrijarha Joanikija 30 u Rakovici, odbijajući da mu kaže zašto.

Krsmanović je potom saznao telefonom od saradnika OUP Rakovica g. Rankovića da je razlog poziva naše saopštenje od 14 januara "Podmukao napad mafijaša na zdravlje nacije" koje je ustvari analiza uzroka lošeg zdravlja većine građana. Tužioc je odgovorio pismeno i priložio više doklumenata, ovaj odgovor je poslao faksom istoga

dana, a propratna dokumenta poštom dana 28 februara (istoga dana oko 14 casova Pisarnica OUP-a Rakovica je odbila da primi dokumenta od naše kurirke, zahtevajući drsko da ih donese lično tužioc -na delu je prekršaj propisa). Dana 28 februara N.Lijeskić je oko 7 časova i 30 minuta opet Tužioca nazvao telefonom pretećim povišenim glasom zahtevajući da ODMAH dođe, dodajući da to navodno nije informativni razgovor, nego saradnja. Pošto je Tužioc to odbio zahtevajući pismeni poziv, Lijeskić mu je naredio usmeno da mora doći na razgovor u utorak 4 marta u 15časova.

Zakon striktno propisuje razloge za pozivanje u policiju, naučna analiza društva ne može biti ni u

kom slučaju zakonit povod za takvu policijsku meru. Po zakonu se uručuje pismeni poziv, u kome su naznačeni naziv ustanove, mesto i adresa , vreme, pravni osnov, dostavnicu mora potpisati primalac. Lice nije dužno da pruži traženo obaveštenje, osim ako time čini krivično delo, Tužioc nije počinio nikakvo krivično delo, što ne tvrdi ni Lijeskić, te nije obavezan da se odazove ovome pozivu.

Ovlašćeno službeno lice može izuzetno da pozove i usmeno, ovoga puta ne postoji taj izuzetan razlog, jer se radi o sociološkoj analizi. Organi policije su obavezni da se ponašaju sa strankama učtivo i uljudno, sto Lijeskić nije činio, utoliko pre jer je Tužioc zaslužni građanin i uživa veliki ugled u zemlji i svetu. Povrh svega on je tada imao 72 godine i pati od intenzivne nesanice.

Velizar Pavlović, predsednik Odbora za ljudska prava DSS-Demokratske stranke Srbije (ranije bio član Pokreta za zaštitu ljudskih prava) je se sastao 2 marta oko 17 časova sa tužiocem u kancelarijama DSS u Pariskoj ulici broj 13 u Beogradu, MUP-aSrbije, koji mu je pokazao i dao u ruke faks dobijen od Policijske uprave Beograda kojim se zahteva najhitnije interniranje Tužioca. Pozivali su se na Tužiocev abizivanboravak od 21 – 1.7.1975 godine u PB“Laza Lazarević”u Padinskoj Skeli, gde mu je izrečena falsifikovana dijagnoza.

Tužioc je bio izložen ovim policijskim pretjama samo zato što je na nenasilan način izrazio svoje mišljenje o stanju zdravlja većine građana. Na delu je progon izražavanja mišljenja, to je bio pokušaj uklanjanja neistomišljenika u ludnicu bez uvida javnosti. Vrlo je signifikativno da se Policijska uprava Beograda u 2008 godini poziva na psihijatrijski nalaz o tužiočevom zdravlju i na djagnozu '' paranoidna šizofrenija'' izdatu 1975 godine (Iako je ona anulirana Nalazom Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu od 20.4.1982 godine). Što je dokaz da posledice dijagnoze traju i do današnjih dana, što je još jedan prilog da nema zastarevanja.

Čime je državni organ načinio štetu tužiocu, podvrgao ga pretnjama i zastrašivanjima, podvrgao stresu i strahu za ličnu bezbednost, za ovu intervenciju Policijske uprave Beograda se saznalo šire u kuloarima DSS i van nje, što je bio atak na ugled tužioca.

Republika Srbija je dužna da nadoknadi štetu.

Dokazi: Saopštenja Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 3 i 5 marta 2008 godine; Saslušanje svedoka Velizara Pavlovica, DSS-Pariska broj 13; Saslušanje Nenada Lijeskica saradnika OUP Rakovica, ulica Patrijarha Joanikija ; Uvid u arhivu Policijske uprave grada Beograda.

Zloupotrebe se nastavljaju do današnjih dana, od istih osoba koje su nanosile štete tužiocu ranijih godina, uz evociranje istih razloga, što je metodičan nastavak decenijskih nasrtaja i nanošenja šteta tužiocu. Tužilac je podneo veliki broj krivičnih prijava sudovima i organima MUP-a, Srbije, uzimajući u obzir da su ovakve zloupotrebe bile skoro svakodnevne, dakle njihovu brojnost, opseg, čija valjana obrada bi zahtevala svakodnevni rad advokata, utrošak novca, energie, vremena, tužilac nje biou stanju da tako postupi. A sudovi sa svoje strane su brzometno odbacivali svaku žalbu za najmanju neusavršenost i propust. Tužilac poručuje sudu, da ukoliko je građanin oštećen na ovakav način, i doveden u situaciju da ne može da se brani, bez njegove krivice, sud je obavezan da ovo obrazloženje uzme u obzir kao zasnovano na objektivnm činjenicama , i da tužioca zaštiti od onih koji mu ovakvim postupcima nanose štete. Sud je obavezan po zakonima i Ustavu da spreči one koji nanose štete drugima.

- Telekom je ustanovio preko sto uznemiravanja za mesec dana, poseduje podatke o identitetu počinioca. Što se sastojalo u upornom zvonjenju, danju i noću, kada bi tužilac podigao slušalicu niko nije odgovara, čulo se dahtanje, ili pak ponekad psovke, uvrede, klevete, pretnje smrcu, itd. Zvonjenja su često bivala i noću, što je tužioca ometalo u snu. Tužilac napominje da se radilo o nekoliko različitih lica ne samo o jednoj osobi. Povremeno bi ovakva uznemiravanja se smanjila a ponekad su dobijala u intenzitetu, sto je bilo povremeno, i trajalo bi po nekoliko nedelja. U ovome periodu je bilo svakodnevno, danju i nocu, na desetine poziva anonimnih osoba, pretnji, uvreda, to je bila istinska tortura, vrlo intenzivan stres, naročito noću, Tužilac je bio ometan u radu, svakodnevnom životu, mirnom noćnom snu-a pati od nesanice za šta posedujue lekarske nalaze, nesanica se naglo i trajno pojaćala, bio je preplašen jer su mi pretili ličnoj bezbednosti. Telekom je u nekoliko navrata bio postavljao lovca i regsitrovao slične pozive. Po savetu TELEKOM SRBIJA (Izvršna direkcija regije Beograd, Izvršnajedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine-Beograd,) Tužilac se obratio sudu.

DOKAZ: dopis Tužiocu TELEKOMA SRBIJA, Izvršna direkcija regije Beograd, Izvršna jedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine-Beograd, dopis Telekoma Srbija Broj 35063/04 od 20.1.2004 godine, Drugi opštinski sud u Beogradu,Istražno odeljenje Ki.br.1374/007 od 27.9.2007 godine.

Telekom je saopštio tužiocu da će dati sudu identitet osoba NN okrivljenih.

Ovakvim nasilničkim postupcima je Tužiocu naneta ozbiljna šteta zdravlju jer mu je ozbiljno pogoršana nesanica, od koje odavno povremeno pati, naglo pogoršala, dakle naneta mu je pri izvršenju dela telesna povreda.

-Tužilac je u periodu 2002-2006 godine bio žrtva istinskog terora od strane grupe rakovičkih (i drugih) kriminalaca (moli iz ovog postupka izuzeti Tužiočevog suseda Dragana Trivana jer se sa njim izmirio, sada imaju korektne odnose), koji su mu pretili preko interneta i telefona, utamničenjem, smrću, fizičkim obračunima, uznemiravali ga

, itd. a celo ovo vreme nesnosnog terorisanja tužilac se obraćao sudovima , i to: Drugi opštinski sud-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, itd. Ovi sporovi su navodno okončani od ovih sudova, a pripadnici tog klana Lazar Pavlović i Nebojša Kostić do današnjih dana nastavljaju da preko interneta grubo vređaju tužioca, da mu prete utamničenjem i ubistvom, što se vidi iz njihovih dalje priloženih eemail poruka od 23 .01.2011 godine koju je poslao Nebojša Kostić, inkriminisana email poruka od Sunday, January 23, 2011 3.38 AM, kostavs@yahoo.com,To:Svetska zavera @yahoo.groups u prilogu, i preti utamničenjem i Lazar Pavlović dana 28.01.2011 godine sa naloga batalaka@open.telekom.rs na Svetska zavera @yahoo.groups.com

DOKAZI: Uvid u arhive pomenutih sudova, Drugi opštinski sud-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, priložene email poruka od 23 .01.2011 godine koju je poslao Nebojša Kostić, inkriminisana email poruka od Sunday, January23, 2011 3.38 AM, kostavs@yahoo.com, To:Svetska zavera @yahoo.groups u prilogu, i preti utamničenjem i Lazar Pavlović dana 28.01.2011 godine sa naloga batalaka@open.telekom.rs na Svetska zavera @yahoo.groups.com

-Dobio je telefonsku poruku smrću u četvrtak 17 maja 2008 g oko 14 časova na njegov telefon broj. 3511829:" Bićeš ubijen smradu, kako ti je junačko zdravlje i tvojih".

Dokazi: Telekom nadzorava njegov telefon, saopštio je tužiocu da mu može dati podatke o počiniocu. O ovome su obavesteni u više navrata MUP, Provider EUNET.YU,Drugi opštinski sud; Dopis tužioca od 15.1.2008 godine IZREČENE PRETNJE ZDRAVLJU-DOKAZI U PRILOGU..

-Tužilac je bez ikakvog povoda sa njegove strane dana 28 jula 2009 godine oko 15 časova bio žrtva fizičkog napada u prostorijama Pošte u Čika Ljubinoj ulici na šalterugde se predaju pisma, uz evociranje:'' Platićeš za sve''.

Dokaz: KRIVIČNA PRIJAVA, podneta Prvom opštinskom javnom tužilaštvu uBeogradu dana 31.7.2009 godine

- U utorak 27 januara 2011 godine od 12 časova 45 do 13 časova , tužiocu je bio isključen telefon broj 3511829, vodi se na ime tužioca Tomislava Krsmanovića, Stanka Paunovića 70, 11090 Beograd. Smetnja je prijavljena na telefon 977 Služba za prijave smetnji na telefonskim linijama u četvrtak 27 .01.2011 godine, oko 20 časova 35 minuta, javio se gospodin Ivan. Poslednja smetnja o kojoj je tužioc obavestio Služba za prijave smetnji na telefonskim linijama je bila 5.11.2010 godine , a isključivanje telefonskog aparata se povremeno dešavaju o čemu vodi evidenciju navedena služba Telekoma.

-Tužioc ima PC kompjuter od 1997, sa pristupom internetu .Smetnje u upotrebi PC su česte do današnjih dana , tužilac prilaže dokumentovane dokaze, izjave svedoka,

obraćao se za zaštitu sudovima, provajderu Eunet u beogradu. Na delu su permanentna činjenina KRIVIČNA DELA PROTIV BEZBEDNOSTI RAČUNARSKIH PODATAKA, Oštećenje računarskih podataka i programa, iz Člana298 KZ.;Računarska sabotaža iz člana 299 KZ; Pravljenje i unošenje računarskih virusa, Član 300.KZ; Neovlašćeni pristup zaštićenom računaru, računarskoj mreži i elektronskoj obradi podataka iz člana 302 KZ,. Sprečavanje i organičavanje pristupa javnoj računarskoj mreži, iz člana Član 303.KZ, to je svakodnevni istinski stres, uzimanje vremena, energije, novca za popravke, što se sastoji u:upadima u sistem, prekidima i blokadi rada na kompjuteru, kradji vremena, nestajanju fajlova sa više

hiljada poruka, resetovanja, usporavanja, poruke ne stižu do destinatera, ili one koje su meni poslate, izazivanje kvarova, zloupotrebe diskusione grupe Ljudska prava čiji je tužilac je moderator na kojoj ima oko 400 učesnika. Tužilac ima uredno instalirane antivirus programe, promenio je nekoliko kompjutera, sadašnji kompjuter kojim se služi je ispravan. Uprkos svega nastavljaju se opisane teškoće.

-Tokom decembra 2005 godine Zoran Đurić iz Beograda i osoba koja se nije potpisala,obe ove osobe su zajedno sa Lazarom Pavlovićem dugotrajno vređale i pretile tužiocu, što se vidi iz predmeta u Drugom opštinskim sudom-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04,Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, su slali email poruke sa više email naloga, jedan od email naloga je ''zoran djuric'', posmatram te u stanu ceo dan, ubićemo te, pazi na kvaku na vratima, osećaš li neki miris u stanu, težak slučaj psihopate, itd.

Dokaz: Inkriminisane poruke Zorana Đurića i drugih soba iz decembra 2005 godine.

-Dopis MUP SRBIJE od 17.12.2007 godine, u vezi dve pretnje preko interneta odizvesnog Zorana Đurića.

Dokaz: inkriminisani dopis MUP-u Srbije od 17.12.2007 godine

--Tužilac je dana 18.02.2009 godine uputio Drugom opštinskom sudu u Beogradu ZAHTEV ZA SPROVOĐENJE ISTRAGE , Ki.br.483/09 protiv NN okrivljenh lica kojasu u dva navrata i to 26 januara i 2 februara 2009 godine najednom otuđile iz njegovog računara više desetina hiljada poruka od izuzetnog značaja za tužioca, među njima i tekstove njegovih knjiga, dok je radio na računaru sa Zoranom Dimitrijevićem iz Grocke , ovlašćenim ekspertom za rad na računarima i vlasnikom provajdera Bgd host.

Dokazi: Izjava Zorana Dimitrijevića od 3.02.2009 godine, Svedok: Zoran Dimitrijević, dr.Aleksandra Kostića broj 13, Grocka, Uvid u arhivu pritužbi Provajdera EUNET

-Tužilac se ovim povodima u više navrata obraćao državnim organima.

Dokazi: Dopis Isključenje fiksnog telefona, smetnje u upotrebi mobilnog telefona, faksai kompjutera upućenog državnim organima 2.07.2009 godine; Zahtevam vašu momentalnu intervenciju od 04.Nov 2010 Vladi Srbije, Beograd, Dopis tužioca Blokadarada na PC , Ministru Draganu Jočiću i medijima, POKUŠA DEFINITIVNOG OBRAČUNA ,TIHE LIKVIDACIJE-ZAHTEVAM MOMENTALNI PRIJEM od

23.09.2008 godine; Pretnje zdravlju Tomislava Krsmanovića od 22.9.2008 godine; Dopsi Ivici dačiću od 19.4.2010 godine NAJOŠTRIJE PROTESTVUJEM PROTIV USKRAĆIVANJA KOMUNIKACIJA PUTEM INTERNETA.

-Dopis Snežani Malović, ministru pravde Srbije, od 24.1.2011 godine , u prilogu.

-Dana 23 .01.2011 godine tužilac je dobio pretnju od strane osobe koja na internetu nastupa pod imenom Nebojša Kostić, u prilogu, i preti utamničenjem. Napomena: Nebojša Kostić i Lazar Pavlović su jedni od tuženih u sporu pred Drugim opštinskim sudom-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, koji e navodn okončan, a u prilogu je dokaz da Nebojša Kostić i Lazar Pavlović nastavljaju inkriminisano krivično delo zbog koga je bio tužen .

Dokaz: inkriminisana email poruka od Sunday, January 23, 2011 3.38 AM, poslata odstrane Nebojša Kostić, kostavs@yahoo.com, To:Svetska zavera @yahoo.groups.

-Dana 28.01.2011 godine Lazar Pavlović, zvani Bata Laka, jedan od tuženih zajedno sa Nebojšom Kostićem u postupku pred Drugim opštinskim sudom-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, koji je navodno okončan, u email poruci poslatoj sa naloga batalaka@open.telekom.rs na Svetska zavera @yahoo.groups.com u odgovor na poruku Nebojše Kostića od 23.01.2011 godine izriče brojne uvrede na račun tužioca(bolesna glava, odlepio, ludak, neuračunljiv, treba da se leči,).

Obadvojica su pretila tuženom ubistvom, i pokušali u sponi sa Policijskom upravom Beograda da tužioca smeste u ludnicu marta 2008 godine.

Dokazi: email poruka Lazara Pavlovića od 28.01.2011 godine na internet Forum Svetska zavera, uvid u dosije Drugi opštinski sud-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni suSrbije Broj:pr-124/2005, uvid arhivu Policijske uprave Beograda, saslušanje svedoka Nenada Lijeskica saradnika OUP Rakovica, ulica Patrijarha Joanikija i Velizara Pavlovića, pravnika DSS, pariska 13; Uvid u arhivu Policijske uprave grada Beograda;provere u MUP-u sa cijem da se ustanovi ko je Lazar Pavlović jer Pn već godinama vređa, tužioca, preti mu ludnicom, nadzorom stana, kontrolom telefona i interneta.

-U vremenskom intervalu od petka 21 .01.2011 do 28.01.2011 godine, u roku predviđenom za podnošenje Žalbe na Presudu Višeg suda u Beogradu, tužilac je bio sistematski ometan u radu na kompjuteru, što se sastojalo u nestajanju urađenih čitavih delova Žalbe, blokadi rada, resetovanjima, itd, čime je tužilac bio ometan da radi koncentrisano na žalbi, u vezi ovoga se obratio 31.01.2011 godine MUP-u Srbije, i dana26 i 27 januara 2011 godine Provajderu Eunet, Podrška, abuse.

Dokazi: DOPIS MUP-u Srbije, od 31.01.2011 godine; Dopis Odeljenj za nadzora radasudstva od 31.1.2011 godine.

-Dana 31.01.2011 godine tužiocu je bio onemogućen pristup njegovom ličnom kompjuteru od 12 do 13 časova, obraćao se Podrški Euneta. Blokada PC je prestala u 13časova.

Dokaz: PODRŠKA EUNET.

-Tužilac koji je poreklom po ocu i majci iz ove regije Srbije, je tražeći puta da doprinese dobrobiti svoje zajednice, ne samo na planu odbrane ljudskih prava što čini kao predsednik Pokreta za zaštitu ljudskih prava, nego i budući da je ekonomista ekspert za marketing, od 2004 godine je radio na razvoju turizma u rodnom kraju, u Opštini Ljubovija, srednji tok Drine, Srbija, Web Drina- http://solair.eunet.rs/~tom. Budući da je odličan poznavalac reke Drine i izuzetnih prirodnih lepota ovog dela Srbije, znajući da je Drina dragulj Evrope kada se radi onautičkom turizmu na čistoj reci (voda može da se pije), na divljim i poludivljm vodama, ovde je Drina poluplaninska reka, da je potpuno neotkrivena kao turističkipotencijal, je uložio za ovo vreme ogroman volonterski rad, energiju, nešto malo novca, pre svega motivisan da doprinese razvoju ovoga kraja, čime su njegove aktivnosti ljudskih prava skoro zamrle. Tokom ovih sezona je ostvario u selu Uzovnica kod Ljubovije poslednje godine preko 800 turista/noćenja (ranije NULA),i 700 jednodnevnih spustova niz Drinu (ranije sem Drinske regate nije bilo takorećinijednog). Doveo je planinare koji od 1990 godine vrlo retko dolaze, sada dolaze iz cele Srbije. Tužilac ima podršku Opštine Ljubovija, gradjana, njegov KNOW- HOW, primer i saveti, su inspirisali lokalne turističke poslenike da se potrude, i ovaregija sada tako dobija novi polet, videći u turizmu moguću održivu šansu razvoja.

Tužilac je dobio više priznanja za ove rezultate.

U prilogu: **R**eference: mišljenja opštinskih funkcionera, turističkih poslenika, planinarskih vodiča , pojedinaca, koji su sa svojim grupama, ili pojedinačno, bili u našoj režiji u ovoj regiji :

-Rada Trijić, načalnik Opštine Ljubovija, tel..015-661940,661411

-Branislav Pavlović, Pop, planinarski vodič Ljubovija, tel.015-661565,063-321286,sekretar Opštine Ljubovija.'

- Zorica Jakovljević, PD"Kopaonik", tel.011-2469568

- Ken Schoolland, profesor Državnog Pacific univerziteta, Honolulu, SAD-e-mail-schoollak001@hawaii.rr.com

-Geo Olson, turistički menadžer, Švedska, e-mail-geo@trollebo.com; GeoOlsson@hotmail.com

-Verica Mitrović, PD Železničar, Beograd, 063-664422

--Sveta Ljubinković, PD" Pobeda ",tel.063-247975

--Stevan Kazimirović, PD Irig, tel.022-461186,063-8824479

- Invalidi rada, Šabac, Mirjana Savković,064-2528751

--Rade Lazić, PD"Kopaonik", tel.011-3181065;Mob.tel-064-3464455

--Tanja Turšijan, PD"Kopaonik"

-SELO, Ivanović, 063-208278, 014-85242

-Rajko Milošević, novinar Radio Beograda, 063-8595984, st.144870, p.011-3226768, 3229729

--Dušan Bobić, PD"Sremski Karlovci" tel.stan 021-849287;posao-021-4895074;Mob.tel-064-2036938

-Boško Stanojević, PD" Pobeda ", tel. 011-3557861-Dragan Petričić, PD"Železničar",tel.stan 011-3946745; posao-011-3972929; Mob.tel-064-2748632

-Dait Ruben, PD"Zanatlija" Novi Sad, tel.021-468189; Mob.tel-063-511395

-Saša Srećković, IZVOR, 011-3281888

-Rada Pavlović, Udruženje penzionera Novi Beograd, tel.063-7255154

-Zoran Vojinović, "Drinska regata" Ljubovija, tel.015-663122; Mob. tel-064-2735034

Tužilac je dobio na korišćenje od Srbija vode delove dva ostrvceta u Drini u rodnom selu Uzovnica , za šta je utrošio oko 500 evra i zadužio se. Gde je imao plan da u letnjoj sezoni 2011 godine napravi nastrešnicu i splav (ukoliko dobije obeštećenje). Već je razradio turističku ponudu i potražnju, imao bi dovoljno turista, ima dogovore sa njimaza sezonu 2011 godine. Planirao je da zaposli sina tehničara starog 29 godina, nezaposlenu sestričinu i njenu ćerkicu učenicu.

Nažalost, tužilac je predmet podmuklih smetnji da se bavi turizmom, a što oni koji to čine žele da lukavo ukrivaju. Žele da tužioca i dalje usmeravaju u politiku, odbijajućiga od profesije, od dobrobiti Srbije, kao što to čine već tri decenije, da tako imaju opravdanje zašto uskraćuju njegova prava, i da obmanjuju lakoverne.

Opstukcije se sprovode na razne načine:

- **-opisana uznemiravanja telefonom, isključivanja PC, blokada telefona, ataci asocijalnih osoba, pretnje kriminalaca utamničenjem, pretnje i uvrede preko telefona i interneta, pretnje smrcu, zdravlju. Umesto da se bavi turzimom, tužilac je prinudjen da se takoreći svakodnevno brani od počinitelja, šalje sudske podneske, hoda po advokatima, plaća sudske takse, gubi vreme.**

- **preotimanje turista, intrige na terenu. Ima svakodnevnog kvarenje poslova, odbijanje potencijalnih turista..**

- **i naročito, makoliko to čudno izgledalo, zakamuflirani saboteri su tajkuni, oni su najzad zbacili obrazine, tužilac je pokrenuo razvoj regije Drine, evropske reke lepotice, na koji su bacili oko ne samo strani biznismeni, nego pre svega pojedini srpski tajkuni. Tužilac je radio na Drini nekoliko godina po više meseci, razradio turističke tokove, sada tajkuni žele da ga uklone, da prisvoje njegov besplatan višegodišnji trud, da se oni tamo ustoliče. Na Drini žele da prave nove hidrocentrale, prave se projekti o Drini kao najvećem evropskom rezervoaru pitke vode, planiraju da stupe u aranžamne sa zapadnim tur operatorima da na Drinu usmere stotine hiljada ljubitelja čari ove planinske reke, u igri su veliki poslovi i veliki novac. Tužioca tajkuni žele otuda da istisnu, njima nikako ne odgovara da on dobije pravično sudsko obeštećenje jer oni znaju dobro da bi on to uložio u razvoj turizma na Drini, što oni nikako ne žele. I zbog toga, vrše pritiske na sud.**

Dokaz: Dopis na adrese više državnih funkcionera od 1.6.2007 godine- ZAHTEVAM VAŠU MOMENTALNU INTERVENCIJU-SISTEMATSKI SAM ONEMOGUĆAVANDA SE BAVIM RAZVOJEM TURIZM NA DRINI- Sabotaža Srbije.

III. Tužilac se poziva na Obrazloženje, Tačku 2 ove Žalbe. Takođe pobija stav Višeg suda u Beogradu kojim on dovodi u pitanje stručnost sudskog veštaka profesora dr.Stevana Petrovića, sud tvrdi da nije poklonio veru nalazu i mišljenju veštaka neuropsihijatra jer isti nije u skladu sa pravilima struke, niti je veštak odgovorio na zadatak postavljen od strane suda da prema stanju u spisima, lekarske dokumentacije i pregleda tužioca, itd. Tužilac se poziva na Zakon o sudskim veštacima Član 3 (Veštačenje obavljaju fizička i pravna lica koja ispunjavaju uslove predviđene ovim zakonom), Član 4 (Veštaka imenuje i razrešava ministar nadležan za poslove pravosuđa), Član 6 (fizičko lice može biti imenovano za veštaka ako pored opštih uslova za rad u državnim organima propisanih zakonom ispunjava i sledeće posebne uslove:1) da ima odgovarajuće stečeno visoko obrazovanje na studijama drugog stepena (diplomske akademske studije – master, specijalističke akademske studije, specijalističke strukovne studije), odnosno na osnovnim studijama, za određenu oblast veštačenja;2) da ima najmanje pet godina radnog iskustva u struci; 3) da poseduje stručno znanje i praktična iskustva u određenoj oblasti veštačenja; 4) da je dostojan za obavljanje poslova veštačenja.);Član 7 (Stručno znanje i praktična iskustva za određenu oblast veštačenja kandidat za veštaka dokazuje objavljenim stručnim ili naučnim radovima, potvrdom o učešću na savetovanjima u organizaciji stručnih udruženja, kao i mišljenjima ili preporukama sudova ili drugih državnih organa, stručnih udruženja, naučnih i drugih institucija ili pravnih lica u kojima je kandidat za veštaka radio, odnosno za koje je obavljao stručne poslove. Kandidat za veštaka sa naučnim zvanjima nije dužan da dostavlja dokaze iz stava 1. ovog člana.) Član 8 (Fizičko lice može obavljati veštačenja samo ako je upisano u Registar veštaka.).

Jer je dr.Stevan Petrović sudski veštak već 30 godina, i sada stalno veštači, završio je Medicinski fakultet u Beogradu, na istom doktorirao medicinske nauke, ima rang redovnog profesora univerziteta, bio je direktor sekcije Vojne medicinske akademije, Psihijatrijsko odeljenje, lečio je mnoge bolesnike, pisac je nekoliko zapaženih knjiga iz oblasti psihijatrije, ima čin pukovnika, učestvovao je na mnogim

naučnim skupovima, autor velikog broja radova objavljenih u domaćim i stranim časopisima (Videti podatke o njemu na Vikipediji), uzgred rečeno bio je početkom 1970-ih godina lični Titov psihijatar. Nikad niko nije imao kritike na njegova veštačenja, naprotiv, bio je uvek pohvaljivan njegova veštačenja do današnjih dana su čitana mladim veštacima kao nauk kako treba raditi. U dosijeu se nalaze podnesci dr.Petrovića iz kojih se vidi da je on upisan u sudski registar sudskih veštaka psihijatara.

Viši sud u Beogradu i tužena Republika Srbija ističu da Nalaz dr.Petrovića nije u skladu sa pravilima struke, jer zadire u pravna pitanja, dr.Petrović je pobio ovu tvrdnju suda svojim dopisima, navodim jedan od 12.9.2010 godine, u kome kaže : zadiranje u pravna pitanja od strane sudskog veštaka psihijatra, ne može biti u neskladu sa pravilima struke, jer kao što se vidi iz zvaničnog nazivnika ''sudski psihijatrijski veštak'', radi se o sudskom veštaku, a sama reč'' sudski'' podrazumeva i obavezne pravne implikacije. Jer procena šteta nastalih od duševnih bolova , se ne može odvojeno posmatrati od sveprisutnih pravnih aspekata ove prevashodno pravne materije. Dr.Petrović pobija ovu tvrdnju zahtevom: u najmanju ruku tužena i Viši sudu Beogradu su umesto jedne ovakve paušalne jezičke formulacije, da navedu precizno i sažeto u čemu se sastoji navedeno'' zadiranje u pravna pitanja van pravila struke''.

Dr.Petrović se slično izražava i u SUDSKO PSIHIJATRIJSKOM MIŠLJENJU MIŠLJENJU SUDSKOG VEŠTAKA dr. Strevana Petrovića upućenog sudu 04.02.2010 godine. i od 25.3.2010 godine.

Tužilac pobija stav Višeg suda u Beogradu:

''utvrdi da li je tužilac usled svakog pojedinačnog događaja navedenog u tužbi , trpeo strah i duševnu patnju, a i ako jeste kog intenziteta i trajanja, kada je strah kod tužioca prestao, te da li je pretrpljeini strah kod tužioca ostavio trajne posledice u psihičkoj sferi. Naime, mišljenja veštaka da '' svaki pacijent izlazak pred sud predstavlja stresan događaj za svaku osobu, može se sa visokom stepenom verovatnoće pretpostaviti da je tužilac trpeo strah i duševnu patnju, usled svakog pojedinog događaj navedenog u tužbi, mada ne uvek u istoj meri izražen, što je zavisilo od prirode optužbe, no čiji je intenzitet nezahvalno predviđati...intenzitet straha i optužbe , no čiji je intenzitet nezahvalno predviđati..intenzitet straha i duševne patnje, nezahvalno je odrediti post festum, mogao je biti slabije, ostrednje ili jako izražen, u zavisnosti od sadržaja dijalogaizmeđ učesnika u procesu ..... ukoliko je optužujući, ili ugrožavajući, mogao je izazvati

intenzivan strah, i duševnu patnju, ..u više navrata doživljavao je intenzivan strah, jer poučen ranijim lošim iskustvima , nikada nje znao šta ga na kraju očekuje, utoliko pre,što je bio svestan da je u više navrata optuživan za dela koja nije počinio, a u više navrata su mu izricanne kazne, bez ikakvog osnova. S' obzirom na maratonska suđenjakojima je bi podvrgnut više decenija, bez ikakvog osnova, njegovi strahovi su trajnog karaktera, a oni povremeno pokazuju oscilaciju u intenzitetu, od srednje izraženih do strahova koji pokazuju paničan karakter ,kada je strah kod tužioca prestao , to niko osim tužioca ne može znati. Ako je tužilac zadovoljan današnjom sesijom na sudu , može prestati još pre završetka suđenja, ako nije zadovoljan današnjom sesijom, može trajati sve do sledećih ročišta , pa i kasnije. Na osnovu golgote kroz koju je prošao

ispitanik Tomislav Krsmanović i naknadne posledice koje su osiromašile njegovu ličnost, mišljenje je veštaka da je Tomislav Krsmanović kandidat par exellence za sudsku odluku o izricanju mere nematerijalne štete kao vid nadoknade za pretrpljeneduševne bolove i strahove, od kojih su neki još uvek prisutni, u visini koju sud sam odredio, se ne može prihvatiti kao mišljenje dato u skladu sa pravilima struke''.

Tužilac se poziva na obrazloženje Jer je dr.Petrović u svojim nalazima odgovorio na ova pitanja, izvršio je skpertizu zdravlja tužioca, nalaz-psihički potpuno zdrav, pobija dijagnozu paranoina šizofrenija, konstatuje da je na delu zloupotreba psihijatrije, objašnjava zašto je tužioc pao u nemilost, analizira detaljno pretrpljene tužiočeve torture, tragedije, uključujući i razaranje porodice, izneo je stav da je zloupotreba psihijatrije zločin protiv čovečnosti koji ne zatareva, opisuje prirodu, genezu intenzitet straha. Veštak dr.Petrović ne govori samo o strahu od izlaska pred sud, kako to pogrešno zaključuje Viši sud, nego o strahu koj je trajao 3 decenije zbog opisanih progona, kada kaže '' duže suđenje'', dr.Petrović ne misli na dužinu ročišta, nego na više decenija sudskih procesa i policijskih progona, objašnjava o posledicama straha na tužiočevu ličnost, tvrdi da su mnogi strahovi još uvek prisutni, dr.Petrović nije mogao da utvrdi da li je tužilac usled baš svakog pojedinačnog događaja navedenog u tužbi , trpeo strah i duševnu patnju, a i ako jeste kog intenziteta i trajanja, jer pojedinačnih događaja ima nekoliko stotina, to je tehnički nemoguće, ali je on dao odgovore na zahteve suda onako kako se to vidi iz njegovog mišljenja.te označava da je tužilac kandidat par exellence za sudsku odluku o izricanju mere nematerijalne štete kao vid nadoknade za pretrpljene duševne bolove i strahove, od kojih su neki još uvek prisutni, u visini koju sud sam odredio.

Tužilac navodi da postoji odbojnost suda u odnosu na ličnost dr.Petrovića, kao sudskog veštaka. Jer je u Prvom opštinskom sudu u Beogradu bio predložen sudski veštak dr.Zoran Đurić, sa kojim je tužilac u konfliktu, pravljene su opstrukcije da tužilac predloži dr.Petrovića kao veštaka, što se vidi iz priloga u dosijeu. Dr.Petroviću su činjene smetnje u radu iz rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu IV P.br. 7178/08 od 09.11.2009 godine, se vidi da je veštačenje povereno dr.Petroviću, opisan je njegov zadatak po kome jen on postupio, naloženo se da sud pruži veštaku na uvid svu dokumentaciju, što nje učinjeno i dr Petrović se žalio Višem sud na taj propust. Te je tužilac morao da plati kopiranje celog dosijea iz njegove lične arhive. Tužilac je blagovremeno uplatio honora dr.Petroviću od 30.000 dinara još oktobra 2009 godine, isti je isplaćen(umanjen) dr.Petroviću tek oktobra 2010 godine. dr.Petrović nije bio pozivan na ročišta, tužena je zahtevala od njega '' da ne zadire u pravna pitanja '', što jepobio.

Ovako čineći Viši sud u Beogradu iskrivljuje činjenično stanje, jer je sudski veštak psihijatar dr.Petrović renomirani psihijatar, jedan do najboljih sudskh veštaka u Srbiji,tužilac navodi činjenice i moli Apelacioni sud da ih uzme u obzir.

IV. ZASTAREVANJE.

Tužilac pobija tvrdnju Višeg suda u Beogradu, koji se poziva na obrazloženje tužene: da je potraživanje tužioca za naknadu štete zastarelo shodno članu 376 ZOO, jer su navodno protekli i subjektivni i objektivni rokovi. U šturoj i nejasnoj Presudi Višeg suda u Beogradu nigde nije dato nikakvo drugo obrazloženje sem ovoga poziva na stavtužene i na član 376 ZOO.

Razlozi:

1.Nanošenje šteta od strane tužene još traje 2.Klauzula
'' nemogućnost usled objektivne smetnje''

3. Zločini protiv čovečnosti ne zastarevaju.
1.Nanošenje šteta od strane tužene još traje.

Nema zastarelosti, jer postoji kontinuitet činjenja krivičnih dela i prouzrokovanih štetaod 1975 godine do današnjih dana:

DOKAZI:

-dijagnoza neizlečivog duševnog oboljenja '' paranoidna šizofrenija'' izdata od Zavodaza mentalno zdravlje iz Beograda 1972 godine

-Psihijatrijska bolnica'' Laza Lazarević'', Beograd , Potvrda broj 15876 od 17.10.1978g, dijagnoza 297.9, paranoidna šizofrenija;

-Odluka broj II-Up.br.1613/77 Sudije za prekršaje Opštine Rakovica od 1.9.1977 godine, dg'' paranoidna šizofrenija''.

-Hapšenje dana 21. 6. 1975 godine u prostorijama Kluba prosvetnih radnika u Beogradu, Obilićev venac od strane milicije i sproveden maricom u GSUP (Gradskisekretarijat unutrašnjih poslova Beograda u ul. 29 novembra.

-Od 23 do 1 jula boravak u Psihijatrijskoj bolnicu PB "Laza Lazarević"u PadinskojSkeli.
-1 juli 1983

godine, nasilno interniranje za vreme Konferencije UNKTAD u Beogradu 1 jula 1983 godine u Psihijatrijsku bolnicu pri Medicinskom fakultetu u Beogradu

-BIP Industrija piva u Beogradu, juli 1975 godine

- Odlukom br.91/LVI.-1 od 15.3.1977 godine", u kojoj se tvrdi da je tužilac'' mentalni pacijent''.

-GSUP Beograda VI Odeljenje UZSK br.156 od 28.4.1977 godine je svojim dopisom sudiji za prekršaje Opštine Rakovica podneo protiv njega Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka zbog izazivanja revolta zaposlenih FGP Rekord.

- Odluku br II-Up.br.1613/77 od 1.9.1977 godine sudije za prekršaaje Opštine Rakovica kojom se Tužilac proglašava neuračunljivim duševnim bolesnikom dg "paranoidna šizofrenija" (Napomena: neizlečivo duševno oboljenje) predlaže izricanje psihijatrijske mere bezbednosti smeštaja u bolnicu na neodredjeno vreme.

-RESENJE-II-Up.br.1613/77 od 1.9.1977

-Rešenjem Okružnog suda u Beogradu, P.br. 5038/81 od 27.1.1982 g

-Rešenje Četvrtog opštinskog suda u Beogradu Posl.br.R.3565/82 od 21.2.1983

-Pretres stan i hapšenje 3.12.1981 godine u Vojvode Stepe 68/II ulaz, u Beogradu.

-Dopis Sudsko-psihijatrijskog odbora Medicinskog fakulteta u Beogradu PETOM OPŠTINSKOM SUDU U BEOGRADU od 20.4.1982 godine

-Peto opštinsko javno tužilastvo 22.6.1982 g Sudiji za prekrsaje SO Vozdovac zahtev za pokretanje prekršajnog postupka

-Rešenje sudije za prekršaje opstine Stari grad u Beogradu od 17.3.1983 godine.

- Dopis Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja od 9.6.1986 godine.

-Dokazi o nestajanju pisama i poštanskih pošiljki tokom 1990-ih godina, dokumenta od broja 34-50

-Dokumenti u vezi povreda prava i nanete štete na izborima, od 1990 do 1997 godine, dokumenta od broja 52-56

-Dokumenta u vezi dodele neuseljivog stana od broja 57-68.

-Krivična prijava Treće opštinsko javno tužilaštvo Kt.br.92/95 je 25.1.1995 , Treće opštinsko javno tužilaštvo Kt.br.92/95 ; Dok.br.70-OPTUŽNI PREDLOG od 25.5.1995godine K474195; Dok.br. 71-Rešenje Vrhovnog suda Srbije Kp.1460/96 od 9.7.1996 godine za vodjenje krivičnog postupka.

- SAOPŠTENJE UKS-Udruženja književnika Srbije (1997).

-Rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu VII.K.br. 298/98 od 5.3.1999 godine da se postupak obustavlja zbog zastarelosti.

-Pokušaj ubistva od 18.9.1997 godine, Uput na stacionarno lečenje, neurohirurgu, dr.Danijela Jeftić, lekar Hitne pomoći od 18.9.1997 godine, Krivična tužba Drugom opštinskom sudu u Beogradu od 2.12.1997 godine; Uvid u arhivu Drugog opštinskog suda u Beogradu; Svedok Desanka Mitanovska , Vukasovićeva broj 86, 11090 Beograd.

-Prekršajni postuak pred sudijom za prekršaje opštine Voždovac, januara 1998 godine

-IZJAVA Dragoljuba Ignjatovića od 15.3.1984 godine

-novinski tekst NEVOLJE ZBOG IMENA

-Dokumenta od broja do broja 98 do139, vremenski period 1980-1990 godina.

-Zaplena arhive 1 aprila 2001 godine, postupak još traje, ovaj sud do danas, januara 2011 godine, nije omogućio da se Tuziocu vrati oduzeto, arhiva još nije vraćena. (IV Opštinski sud Posl.br.I-III-II99/02-VI.cy.1361/04), što se vidi iz dopisa suda tužiocu krajem 2010 godine. Prvi osnovni sud u Beogradu Posl.br.10.I .10133/10 dana 6.12.- 2010 godine ponovo zahteva od tužioca da mu dostavi adresu Zdravkovića. Tužioc je odgovorio Prvom osnovnom sudu u Beogradu dana 15.12.2010 godine, i dopisom Prvomosnovnom sudu Odgovor na Zaključak od 01.07.2010 godine(ukupno 12 strana, detaljno obrazloženje. Što je dokaz da nanošenja šteta traje i dalje do današnjih dana , da tužiocu nije vraćena arhiva. Ujednio je u flagrantnoj suprotnosti sa tvrdnjom izrečenom u Presudi Višeg suda u Beogradu, da su svi postupci završeni. Gde je tužiočeva arhiva?

-Zahtev Policijske uprave grada Beograda od marta 2008 godine da tužilac bude nasilno interniran na neodređeno vreme u psihijatrijsku bolnicu, zbog izraavanja mišljenja, kojom prilikom su taj zahtev zasnovali na oborenom psihijatrijskom nalazu Zavoda za mentalno zdravlje i PB0'' Laza Lazarević'', ujedno se pozivajući na Odlukubr II-Up.br.1613/77 od 1.9.1977 godine sudije za prekršaaje Opštine Rakovica. Što je dokaz da organi tužene nastavljaju da progone tužioca, da mu nanose štete, to su to istioni organi policije koji su slično postupali i ranije, zbog istih razloga, da postoji produžen umišljaj i svesna namera da se nastavi progon tužioca.

- dopis Tužiocu TELEKOMA SRBIJA, Izvršna direkcija regije Beograd, Izvršna jedinica broj 1, njihov broj :118252/05 , od 03.8.2005 godine-Beograd, dopis Telekoma Srbija Broj 35063/04 od 20.1.2004 godine, Drugi opštinski sud u Beogradu, Istražno odeljenje Ki.br.1374/007 od 27.9.2007 godine.

-Drugi opštinski sud-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni sud Srbije Broj: pr-124/2005

-email poruka od 23 .01.2011 godine koju je poslao Nebojša Kostić, inkriminisana email poruka od Sunday, January 23, 2011 3.38 AM, kostavs@yahoo.com, To:Svetskazavera @yahoo.groups, preti utamničenjem, na isti način kao i Policijska uprava Beograda,

-Lazar Pavlović dana 28.01.2011 godine sa naloga batalaka@open.telekom.rs na Svetska zavera @yahoo.groups.com., vređa, kleveće, preti.Nebojša Kostić i Lazar Pavlović su tuženi zbog sličnih dela (Drugi opštinski sud-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije , Ustavni sudSrbije Broj: pr-124/2005), još pre 4 do 5 godina, sud nije preduzeo mere da ih spreči, oni nastavljaju inkriminisana dela do današnjih dana. Ove dve osobe su signalizirale da stoje iza pokušaja ubistva tužioca u njegovom stanu 18.9.1997 godine, da su povezani sa policijskim organima, videti dosijee:Drugi opštinski sud-XII-K.br.1376/04,

KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sudSrbije , Ustavni sud Srbije Broj: pr-124/2005.

- Ttelefonsku poruku smrću 17 maja 2008 g oko 14 časova na njegov telefon broj. 3511829:" Bićeš ubijen smradu, kako ti je junačko zdravlje i tvojih".

-KRIVIČNA PRIJAVA, podneta Prvom opštinskom javnom tužilaštvu u Beogradudana 31.7.2009 godine, zbog fizičkog napada u zgradi Pšet u Čika Ljubinoj ulici u Beogradu

- KRIVIČNA DELA PROTIV BEZBEDNOSTI RAČUNARSKIH PODATAKA, Oštećenje računarskih podataka i programa, iz Člana 298 KZ.;Računarska sabotaža izčlana 299 KZ; Pravljenje i unošenje računarskih virusa, Član 300.KZ; Neovlašćeni pristup zaštićenom računaru, računarskoj mreži i elektronskoj obradi podataka iz člana 302 KZ,. Sprečavanje i organičavanje pristupa javnoj računarskoj mreži, iz članaČlan 303.KZ, - Drugi opštinskim sudom-XII-K.br.1376/04, KTR.br.909/04, Okružni sud u Beogradu Kz.br.1577/05 , K.br.1376/04,Vrhovni sud Srbije, Ustavni su Srbije Broj:pr-124/2005, Dopis MUP SRBIJE od 17.12.2007 godine, u vezi dve pretnje preko interneta od izvesnog Zorana Đurića; Drugom opštinskom sudu u Beogradu ZAHTEV ZA SPROVOĐENJE ISTRAGE , Ki.br.483/09 od 18.9.2009

protiv NN okrivljenh lica koja su u dva navrata i to 26 januara i 2 februara 2009 godine najednom otuđile iz njegovog računara više desetina hiljada

poruka od izuzetnog značaja za tužioca, među njima i tekstove njegovih knjiga, dok je radio na računaru sa Zoranom Dimitrijevićem iz Grocke , ovlašćenim ekspertom za radna računarima i vlasnikom provajdera Bgd host.;Izjava Zorana Dimitrijevića od 3.02.2009 godine; DOPIS MUP-u Srbije, od 31.01.2011 godine; Dopis Odeljenja za nadzora rada sudstva od 31.1.2011 godine.

Prema Zakonu o obligacionim odnosima zastarelost nastupa kada protekne zakonom određeno vreme u kome je poverilac mogao zahtevati ispunjenje OBAVEZA. Kao što sevidi iz Tužbe postoji kontinuitet od 1975 godine iz godine u godinu, iz decenije u deceniju sve do danas, ne može se govoriti o zastarevanju rokova po odredbama ZOO- Zakona o obligacionim odnosima, jer se radi o nanošenju šteta u paketu koje se nastavljaju, traju u ovome momentu, u ovakvim okolnostima je nelogično govoriti o bilokakvom isteku rokova, o isticanju rokova bi se moglo izjasniti tek onda kada nastane prekid nanošenja šteta.

Tužilac se poziva na Član 61.KZS-Krivičnog zakonika Srbije, PRODUŽENO KRIVIČNO DELO, iz Člana 61 KZS :jer se radi o više istih ili istovrsnih krivičnih dela od strane istih učinioca (navedenih organa centara moći) u vremenskoj povezanosti od više godina, prema tužiocu; po svojoj prirodi su to istvrsna dela, od istih osoba, dugotrajnog dejstva, prema istoj osobi, na istom mestu, koja dakle dopuštaju spajanje ujedno delo.

Uzimajući u obzir prirodu počinjenih dela, dužinu trajanja, da se delovanje ove grupe prepoznaje uz primenu zastrašivanja, sjedinili su se uslovi da je na delu organizovani kriminal iz Člana 21 Zakon o krivičnom postupku: čiji rezultat je delovanja tri ili više lica udruženih u kriminalnu grupu, sa ciljem vršenje teških krivičnih dela radi sticanjamoći, Član 1-dugogodišnja metodičnost kroz odrediv zadatak ili ulogu, Član 2-dužina trajanja, Član 5-primena zastrašivanja, Član 6- da se u vršenju delatnosti koriste privredne ili poslovne strukture, Član 8-očigledno da postoji uticaj kriminalne grupe napolitičku vlast, izvršnu, ili sudsku vlast.

2.Klauzula ''Nesavladiva prepreka'', nemogućnost usled objektivne smetnje.

Prema Članu 383 ZOO: "Zastarevanje ne teče za sve vreme za koje poveriocu nije bilo moguće zbog nesavladivih prepreka da sudskim putem zahteva ispunjenje obaveze.

Prilikom zastoja zastarelosti vreme potrebno za zastarelost nastavlja da teče po prestanku uzroka za zastoj zastarevanja".

Međunarodno zakonodavstvo pak vidi institut NESAVLADIVA PREPREKA kao " bilo koju objektivnu prepreku zbog koje se nije moglo potraživati zahtevanje obaveze".

Tužilac nije mogao iz dobro poznatih objektivnih razloga da ostvari svoja prava u vreme J.B.Tita i S.Miloševića, a to je ondašnje stanje u društvu, jer je u prethodnom jednopartijskom poretku sudstvo bilo partijsko, vladala je brutalna politička i policijska samovolja i diktat. Iz istoga razloga ranije nije mogao biti donet Zakon o rehabilitaciji. Rehabilitacija nevinih žrtava tek sada stidljivo počinje, jer ranije to nijebilo moguće.

Isto stanovište zauzima naša pravna nauka i svi oni pravnici i javni pregaoci kojiobjektivno analiziraju savremeno društvo u Srbiji.

dr.Jovan Trkulja ugledni profesor Pravnog fakulteta u Beogradu izjavljuje u časopisu HERETICUS za pravna pitanja Pravnog fakulteta u Beogradu VOL VI (2008)No.2 :" U Srbiji nakon oktobra 2000 sve do danas, nema diskontinuiteta, nije zaživela pravna država. Promene u Srbiji nakon 2000 godine nisu predstavljale diskontinuitet sa autoritarnom-totalitarnom vladavinom partijske države. Srbija je suočena sa imperativom pravnog savlađivanja autoritarne prošlosti i za revidiranje zloupotreba nepravne države, jer nema javnog razgraničavanja IZMEĐU ŽRTAVA I POČINIOCA, između stradalnika i beneficijera autoritarnog režima; stubovi Miloševićevog režima nisu promenjeni, nije došlo do diskontinuiteta i raskida sa polugama prethodne nepravne države, na delu je restauracija pomenutih poluga i mehanizama autoritarnog poretka : monopola nad finansijama, kapitalom, nad državnim i pravosudnim aparatom, nad ideološkim aparatom, nad vojno-policijskim kompleksom. Političke elite nisu spremne na raskid sa autoritarnom prošlošću, pripadnici tih elita –vozači i suvozači naše masovne pogibelji koji ne vide dalje od svojih usenčenih kabineta i bankovnih računa, ne haju za pravo i zakon. Srbija je opterećena zlom prošlosti u kojoj je pravo bilo i ostalo sluškinja politike, žrtve su danasvećina građana".

Kada je u Jugoslaviji bio formalno zaveden višepartijski sistem, tužilac je 1994 godine podneo OŠTETNI ZAHTEV Prvom opštinskom sudu u Beogradu (u arhivi Prvog

opštinskog suda u Beogradu podnesak od 1994 godine, P.br.176/2001; P.6888/02; P.br. 1426/97), koji je trajao sve do nedavno, bez ikakvog rezultata, što se vidi iz Tužbe, i uvida u arhivu suda, ovaj sud je celo vreme rastezao i opstruirao ovaj ZAHTEV, koji jetužilac morao da obnovi 2008. Što je dokaz da sudstvo još nije bilo postalo u dovoljnoj meri pravično.

Uprkos svega, tužilac je još u vreme J.B.Tita podnosio veliki broj pritužbi, žalbi, obraćao se funkcionerima, sudovima, zbog čega je umesto pravde bio izlagan još žešćim progonima, u prilogu podaci o samo o nekim tužbama Tužioca iz toga perioda: Biro za pritužbe Opštine Savski venac 1 mart 1975 g, videti priloženu knjigu LJUDSKA PRAVA CRNA RUPA, str. 43. Tužilac se žalio sve do Maršalata i kasnije do SlobodanaMiloševića, raznim funkcionerima, sudovima, sve do OUN, AI, Unesco, (Unesco je doneo Odluku u korist Tužioca ali bez efekata na počinioce u zemlji);videti knjigu LJUDSKA PRAVA CRNA RUPA, dopis J.B.Titu 1 juni 1975, str.44; Sudiji za prekršaje Opstine Rakovica, veće za prekršaje 1.9.1977 g, LJUDSKA PRAVA CRNA RUPA str.49, Predsedništvu SFRj od 6.6.1977 g, str.52, Četvrtom kongresu lekara Srbije od 16.10.1978 g, str.53, Sudiji za prekršaje SO Voždovac od 17.9.1982 g, str.59, sudovima, raznim instancama. Podaci o podnescima tužioca se nalaze i u priloženim knjigama LJUDSKA PRAVA –CRNA RUPA I KAZNENA PSIHIJATRIJA KO JE

OVDE LUD, kao i u Tužbi priložena dokumenta, oni su krcati žalbama i tužbama, bez rezultata.

Tužilac je 15.3.2002 godine podneo više krivičnih prijava protiv svih onih koji su ga decenijama ugrožavali i njegova prava, sa svim dokazima i dokumentima, sudovi i pravosudni organi su odbili da postupe po zakonu: Okružno javno tužilastvo u Beogradu KTR-909/02 je 30.4.2002 godine odgovorilo da povodom tužbe protiv sudijaTrećeg opštinskog suda u Beogradu u predmetu KRI-208/81 od 21.12.1981 i Prvog opštinskog suda u Beogradu nema mesta gonjenju zbog krivičnog dela jer je navodno nastupila zastarelost. Prvo opštinsko javno tužilaštvo u Beogradu KTR.br.245/2002 od2.8.2002 godine nije pokrenulo krivični postupak navodno zbog zastarelosti. Okružno javno tužilaštvo u Beogradu KTR-909/02 od 30.4.2002 godine odbacuje navodno zbog zastarelosti. Prvo opštinsko javno tužilaštvo u Beogradu KTR br.246/2002 od 6.9.2002 godine takođe odbacuje tužbu zbog navodne zastarelosti.

Tužilac je bio izložen tiraniji decenijama, smeštaju u psihijatrijsku ustanovu, i svimopisani progonima, upravo zato što se usudio da zahteva poštovanje njegovih prava.

Tužilac je godinama podnosio vrlo veliki broj sudskih žalbi, krivičnih prijava, zahteva za poštovanje njegovih prava. Nad njim su počinjena vrlo brojna teška krivična dela, zašta su dati neoborivi dokaz i svedoci. Vrlo je indikativno, da uprkos očigledne opravdanosti njegovih podnesaka, ama baš nijedan podnesak nije rešen u njegovu korist!

Tužilac se nada da se u Srbiji uprkos svega registruju kakvi takvi pomaci, te da će ovoga puta ova njegova Žalba Apelacionom sudu u Beogradu , biti drugačije procesuirana nego li ona ranija, da će biti detaljno proučena, objektivno procenjena, idoneta pravična odluka.

3. Zločini protiv čovečnosti .

Zločin protiv čovečnosti je krivično delo predviđeno međunarodnim i unutrašnjim pravom.

Usvajanje Rimskog statuta je stvorilo obavezu da države predvide ovo delo u svojim krivičnim zakonom.

Tužilac se poziva na Rimski statut član 7 koji definiše zločin protiv čovečnosti:. ''proganjanje, i drugi nehumani postupci sličnog karaktera kojima se namerno prouzrokuju teške patnje, bilo koje grupe ili zajednice na političkoj osnovi, ili po drugim osnovima koji su međunarodnim pravom unverzalno priznati kao nedozvoljeni.

U članu 7 Rimskog statuta dati su osnovni elementi zločina protiv čovečnosti. Zločinom protiv čovečnosti smatra se : a.preduzimanje navedenih radnji predviđenih međunarodnim pravom; b. pod uslovom da su one preduzete kao deo *šireg,* ili sistematskog napada, uperenog protiv bilo kojeg civilnog stanovništva. .

Prema Beogradskom centru za ljudska prava (profesor dr.Vojin Dimitrijević), "Srbiju obavezuju svi međunarodni ugovori koji su obavezivali državnu zajednicu Srbija i Crna Gora, SRJ i SFRJ. Prema Ustavu Srbije, opšteprihvaćena pravila međunarodnog pravai potvrđeni međunarodni ugovori čine sastavni deo domaćeg pravnog poretka i neposredno se primenjuju (čl. 16, st. 2). Pored toga, član 18 predviđa da se neposredno primenjuju ljudska prava zajemčena opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog pravai potvrđenim međunarodnim ugovorima. SFRJ je ratifikovala sve važnije univerzalne međunarodne ugovore o ljudskim pravima: Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima, Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima,Međunarodnu konvenciju o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije, Međunarodnu konvenciju o ukidanju diskriminacije prema ženama, Konvenciju o pravima deteta, Konvenciju o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, Konvenciju protiv mučenja i drugih svirepih, nečovečnih i ponižavajućih kazni ili postupaka, Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije nezasarevanju krivičnih dela protiv čovečnosti i ranih zločina,

itd.

Prema članu 375 KZS nema zastarevanja za zločine protiv čovečnosti, kao ni za krivična dela za koja po ratifikovanim međunarodnim ugovorima zastarelost ne moždeda nastupi.

Tužilac iznosi dokaze da je žrtva zločina protiv čovečnosti: jer su počinjena krivična dela nad njim od 1975 do danas, predviđena međunarodnim pravom unverzalno priznatakao nedozvoljena, kao nehumani postupci kojima se namerno prouzrokuju teške patnjeili proganjanja. Tužilac u daljem tekstu Žalbe ističe da ispunjava oba uslova Rimskog statuta:

A. Radi se o nečovečnim postupcima nad tužiocem, o torturama, krivičnim delima nad njim od 1975 do danas, koja su međunarodnim pravom unverzalno priznata kao nedozvoljena, kao nehumani postupci kojima se namerno prouzrokuju teške patnje ili proganjanja.

B. Ne radi se o pojedinačnim slučajevima, nego o proganjanju pojedinih segmenata ili grupa, na osnovima koji su međunarodnim pravom unverzalno priznati kao nedozvoljeni.

A. Tužioc ističe i daje dokaze i svedoke da je on lično žrtva dugogodišnjih zločina, neljudskih i svirepih postupaka, ponižavanja, što je detaljno opisano u Tužbi.:
Iz ove Žalbe se nedvosmisleno zaključuje da su nad tužiocem od 1975 godine pa sve do današnjih dana, počinjavana kontinuelno teška krivična dela koja imaju obeležja nečovečnih postupaka i tortura. Tužilac, istaknuti smireni intelektualac je 1975 godine na montiranom postupku za nenasilno verbalno delo, uz grubo falsifikovanje podataka o njegovom duševnom zdravlju, bio proglašen za neuračunljog duševnog bolesnika opasnog po bezbednost drugih, sa dijagnozom neizlečivog duševnog oboljenja'' paranoidna šizofrenija''. Tužilac je jula meseca 1975 godine u PB'' Laza Lazarević'', gde je bio nasilno smešten protivno zakonu i lekarskoj etici, zbog nenasilnog verbalnog dela, bio podvrgnut prinudi, vezivanju, fizičkim obračunima, njemu su nasilno davane injekcije štetne po zdravlje sa višemesečnim odloženim dejstvom, kao i medikamenti (tablete). Tužilac je bio grubom samovoljom političkih centara moći ovakvim psihijatrijskim etiketiranjem kao navodni neuračunljiv, opasan po bezbednost drugih duševni bolesnik, bio izolovan, kao takav lišen svojih prava da se brani. Onemogućen u profesiji, u javnom zivotu, u sticanju materijanih dobara, sve do uništavanja legalne bračne zajednice, ugrožavanja gole egzistencije i nezakonitog oduzimanja stana 1982 godine, na kome je tužilac bio legalan nosilac stanarskog prava, i koji je uneo u brak 1978 godine. Te takvom nehumanom i nezakonitom presudom suda gurnut kao sredovečan čovek narušenog zdravja u mukotrpni podstanarski status za vreme od skoro 20 godina, sve do penzionisanja 1997 godine. Od 1975 godine do današnjih dana, tužioc je nakon psihijatrijske epizode 1975 godine, bio jedno vreme onemogućavan da se zaposli, ili isterivan iz radnog odnosa, smenjivan sa višeg na niže mesto, podvrgavan nezakonitim disciplinskim postupcima, smanjivana mu plata –sve kao navodno'' moralno politički nepodobnom'', prevremeno nezakonito penzionisan 1997 godine, bio je u nekoliko navrata osuđivan za verbalni delikt, podvrgavan dugogodišnjm iscrpljujućim sudskim postupcima sve do 1998 godine. Za celo ovo vreme tužilac je bio maltretiran od strane sudskih i policijskih organa, povremeno privođen u policiju, ili legitimisan na javnim mestima, bio je žrtva više fizičkih obračuna, vršeni su pretresi stana, oduzimana dokumentacija, zaplenjivana pisma, vršeni pritsici na njegovu bivšu suprugu i sina zato što podržavaju tužioca i što se viđaju sa njim, pravljene mu smetnjeu upotrebi telefona i faksa. Tužilac ima kompjuter od 1998 godine, i pristup internetu, sve do današnjih dana tužilac je povremeno prikraćivan u korišćenju

kompjutera i interneta za šta ima veliki broj dokaza i izjava svedoka, tužilac je bio grubo klevetan u medijima bez prava na demanti, oštećen na višestranačkim izborima sve do 1997 godine, dana 18.9.1997 godine po povratku sa stranačke promocije na TV u okviru izbora Tužilac je bio napadnut od dve nepoznate osobe u stanu na adresi Stanka Paunovića 70, 11090-Beograd, oko 21 čas i 30 minuta, to je bio istinski pokušaj ubistva. Dana 1 aprila 2000 godine je zaplenjena lična i stranačka arhiva Tomislava Krsmanovića, došao je veliki kamion i sve odneo, tužiocu je tako oteto sve što je stvarao

ceo život, rukopisi njegovih 20 neobjavljenih knjiga, pa sve do lične prepiske sa poznatim svetskim političarima i intelektualcima, čak i lične fotografije, to je brisanje pamćenja, monstruozan duhovni zločin. Policijska uprava grada Beograda je pokušalamarta 2008 godine da tužioca ukloni na neodređeno vreme u psihijatrijsku bolnicu, zbog nenasilnog izražavanja mišljenja. Tužilac je do današnjih dana prikraćivan u pravu na korišćenje interneta, telefona, u vremenu od 2002 do danas je žrtva istinskogterora od strane grupe rakovičkih (i drugih) kriminalaca, koji mu prete, evocirajući njegov politički angažman, prete utamničenjem i ubistvom, fizičkim obračunima, upadom nasilno u stan, poslednji put 23 .01.2011 godine email porukom koju je poslaoNebojša Kostić, Sunday, January 23, 2011 3.38 AM, kostavs@yahoo.com, i dana 28.01.2011 i 30 01.2011 godine sa naloga batalaka@open.telekom.rs na Svetska zavera @yahoo.groups.com.

Ovo je utoliko veći zločin jer tužilac sada ima 75 godina, iza sebe ima vrlo mukotrpan život obeležen teškim stradanjima, na ivici je socijale sa penzijom ispod 300 evra, izdržava nezaposlenog sina, povrh svega je angažovani intelektualac koji zagovara pomirenje i uživa veliki ugled kao zaslužni građanin. Umesto da sada živi u miru i uživaplodove svoga rada, on je pruinuđen da se povlači po sudovima i svoje vreme, energiju inovac razasipa u iznurujućim preganjanjima sa asocijalnim osobama. Tužioca dan danas mrcvare i narušavaju njegovo zdravlje ove iste ustanove i pojedinci (većina je preminula, uglavnom prevremeno).

Na delu je istinska decenijska svakodnevna zubobolja, pretvaranje života u strah, stres, nesigurnost, neizvesnost, smanjuje osobu, njenu ličnost, ruši zdravlje, san, formu, pretvara jedinku u biljku koja vegetira, koja pati, gura je izolaciju, alijenaciju, onesposobljuje je, dakle drastično smanjuje kvalitet života.

Tužilac dokazuje da je žrtva nedozvoljenih tortura iz čl.7 Rimskog statuta, pozivajući sena Konvencija o zaštiti osoba žrtava torture i drugih svirepih , neljudskih i ponižavajućih postupaka i kažnjavanja, usvojenoj u Ujedinjenim nacijama 1975 godine,prema kojoj je tortura definisana kao:

a.-bilo kakav nameran postupak od strane zvaničnih ili javnih instancib.-

kojim su prouzrokovani intenzivan bol ili patnja prema pojedincu

c.-radi kažnjavanja zbog počinjenih dela, radi zaplašivanja

U ovoj Žalbi su dati dokazi da su ga zvanični organi smišljeno i namerno podvrgavali dokazanim svirepim, neljudskim i ponižavajućim postupcima, da su ga kažnjavali i mučili (torturisali) fizički i mentalno od 1975 godine. Iz priloženih dokaza u Žalbi se da nedvosmisleno zaključiti da su počinioci takvim postupcima tužiocu prouzrokovani intenzivan bol i patnje. A sve je to činjeno da bi tužilac bio kažnjavan i zaplašivan kao borac za ljudska prava koji je optuživao ondašnji poredak za zloupotrebe sa ljudskim pravima.

Tužioc izjavljuje da su prema njemu prekršene odredbe što se tiče nečovečnih postupaka iz :Opšteg izveštaja CPT/Inf (98)12 , stav.B,.C, D,E,F,G; Načela za zaštitu mentalno obolelih lica i poboljšanje zaštite mentalnog zdravlja, usvojene Rezlocijom generalne skupštine br.45/119 od 17.12.1991 godine, Načela 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8,9, 10, 11, 12,

13, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, ; Parlamentarna skupština , Preporuka broj 1235 (1994) o psihijatriji i ljudskim pravima, ii i iii, ,iv,; Preporuka br.(83) 2 Komiteta ministara državama članicama u vezi sa pravnom zaštitom osoba koje pate od mentalnih poremećaja, a koje su prislno smeštene u psihijatrijske ustanove, član 1,2, 3, 4, 5. 6, 9,

10.

Zloupotreba psihijatrije, jer se ovde ne govori samo o zloupotrebi psihijatrije u političke svrhe, nego o svim razuđenim oblicima zloupotrebe psihijatrije (stavljanjepod starateljstvo, nasleđe, prilikom razvoda, dece, itd), je sama po sebi vrlo svirepa

tortura, neljudski i ponižavajući postupak, u svojoj biti je užasan zločin protiv čoveka, i čovečnosti. Ovde se ne radi samo o privatnim izjavama svetski poznatih pisaca, naučnika (što se tiče smeštaja u ludnicu, ruski Nobelovac Solženjicin je kazao ''da je to veći zločin od gasne komore, da nikad ne može zastariti''; slicno tvrdi čuveni američki psihijatar dr.Thomas Shaz, i drugi).

Tužilac se poziva na dobro poznat civilizacijski stav u institucijama međunarodne zajednice, da pojedine međunarodne konvencije o ljudskim pravima vide zloupotrebu psihijatrije za kažnjavanje neistomišljenika kao teške oblike tortura, neljudskih postupaka, kao zločin protiv čoveka, da navedem samo neke od njih, neke sam pomenuo: Standardi Evropskog komiteta za sprečavanje mučenja i nečovečnog ili ponizavajućeg postupanja ili kažnjavanja, pomenute odredbe : (Standardi CPT), Principi UN za zaštitu osoba sa mentalnim oboljenjima i za unapređenje brige o mentalnom zdravlju (Principi UN), Preporuka Komiteta ministara Saveta Evrope državama

članicama o zakonskoj zaštiti osoba sa mentalnim oboljenjima koji su prinudni pacijenti (Principi SE), Preporuka Parlamentarne skupštine Saveta Evrope,ZZZ Principi UN, Svetska asocijacija psihijatrije, Madridska deklaracija, Havajska deklaracija.

Načela UN za zaštitu mentalno obolelih osoba i poboljšanje zaštite mentalnog zdravlja izričito naglašavaju da nijedan pacijent ne može biti žrtva političke diskriminacije, svaka navodno mentalno bolesna osoba ima sva prava prema deklaracijama OUN, nesme biti zloupotreba, treba sprečiti torture i neljudske postupke, pozivam se na predstavljene konvencije i preporuke.

Prema tužiocu su dok se nalazio u PB'' Laza Lazarević'' jula 1975 godine zbog nenasilnog političkog dela, dakle bio je politički zatvorenik, bez obzira što je bio kratkovreme, posledice traju do danas, počinjene drastične povrede njegovih prava iz Minimalnih standarda za postupanje sa zatvorenicima UN i to:član 8-odvojenost zatvorenika, tužlac je bio u sobi sa agresivnim neuračunljivim osobama, izložen niihovim neuračunljivim ispadima, jednu noć je bio stavljen u isti krevet sa homoseksualcem, čemu se usprotivio; Smeštaj iz članova. 9,10, Higijena iz članova 15 i 16, Odeća i ležaj, Hrana, dobro su poznazi vrlo siromašni uslovi ovom pogledu u ovoj bolnici, što će biti prikazano kasnije. Tužilac naročito ističe drastične povrede ovih standarda kada se tiče medicinske nege i postupaka iz članova 22, 23, 24,25, koji garantuju punu medicinsku negu u zaštitu, tom prilikom su tužiocu nanete štete po zdravlje koje traju dan danas. Tužiocu je bio zaplenjen notes sa telefonskim adresama I novac. Tužilac je u ovoj bolnici bio podvrgnut dokazanim zloupotrebama. Bio je sprečen da se šeta (član 21), počinjene su povrede što se tiče odredbi Disciplina i kažnjavanje, iz članova 22 do 33 , tužilac je bio podvrgavan bez osnova i razloga prisili,injekcijama i neindiciranoj farmaceutici, vezivan, PRAVO ŽALBE I PRAVNA POMOĆ, članovi 35-36, bili su mu zabranjeni kontakti sa advokatom, jedno vreme i sa roditeljima, bez pristupa novinama, knjigama, bez poseta. Tužilac je de facto za ovo vreme bio politički zatvorenik, a de jure neuračunljiv duševni bolesnik. Čime je bio lišen prava koja mu pripadaju kao političkom zatvoreniku.

Tužilac je tako bio nezakonito, protivno medicinskoj etici, na krajnje nehuman način pretvoren u individuu bez ikakvih prava, u krpu, obezvređen, doveden u bespomoćan položaj izražene servilnosti, što je blisko savremenijim definicijama pojma '' orobljavanje''. Jer ovde nije suština dužina boravka u bolnici, nego psihijatrijska etiketa čije dejstvio traje dugi niz godina, do danas, i koja je u značajnoj meri ograničilaprava i slobode tužioca.

U tesnoj vezi sa neljudskim postupcima kojima je tužilac bio izložen, je i sama oblast različitih vidova orobljavanja. U tradicionalnoj interpretaciji ropstvo je bilo viđeno kao sistematska eksploatacija rada. Danas se ropstvo javlja u vrlo različitim oblicima, vremenom se sadržina pojma značajno promenila, i sama definicija se značajno proširila: brojni oblici i eksploatacije rada; odnosi se na svakojake situacije gde je jedna osoba držana u podređenom (servilnom) položaju od one, onih osoba, koje imaju moć nad njom: taoci, prostitucija, trgovina decom, trgovina ženama, u vezi nasledstva, zaduživanja, reket, vršljanja mafijaša, droga, trgovina ljudskim organima, krađa beba, nepotrebno

prepisivanje citostatika, ucene i golgote bolesnika koji ne mogubiti primljen u bolnice i adekvatno lečeni dok ne daju mito, kada se radi o pojedinim zatvorenicima, pojedini pacijenti psihijatrijskih ustanova, pojedine osobe lišene poslovne sposobnosti, osobe stavljene pod netačne psihijatrijske dijagnoze, itd.

Opšta deklaracija o ljudskim pravima, clan 4 (i pojedine konvencije o ljudskim pravima) potvrđuju:'' Niko ne može biti držan u stanju ropstva ili servilnosti''(servitude).

Dodatna konvencija UN za ukidanje ropstva, i Institucije i prakse slične ropstvu saopštavaju:'' da je akt markiranja, ili obeležavanja na *bilo koji način* osobe u stanju servilnosti, sa namerom da se *tako naznači (obeleži) status te osobe*, ili zbog nekog drugog razloga, akt orobljavanja (ropstva) i biće kao krivično delo podvrgnut kažnavanju zakonima zemalja potpisnica''.Tužilac napominje da je u preambulama ove konvencije naznačeno da *akt markiranja*, ili *obeležavanja*, ne mora da znači samo fizičko unakaživanje, utiskivanje fizičkih oznaka na telu, nego i obeležavanje u dokumentima i prigodnim pismenima.

Tužilac prikazuje sudu praksu orobljavanja pojedinih osoba lišenih poslovne sposobnosti, ili stavljenih pod netačne psihijatrijske dijagnoze, jer je i on u sličnoj poziciji na neki način *(akt markiranja*, ili *obeležavanja* iz Dodatna konvencija UN za ukidanje ropstva). Radomir Veljković penzionisani pukovnik JNA iz Kruševca, profesor Vojne akademije i naučnik, je proveo 17 godina u PBCZ (Psihijatrijska bolnica Centralnog zatvora) u Beogradu , 1971-1988 godine, zbog verbalnog delikta, bioje optužio ondašnji režim za masovna kršenja ljudskih prava u JNA i šire, koji je dobio 1988 g status"zavorenik savest AI-Amnesty International", dakle politički zatvorenik, a ne neuračunljiv duševni bolesnik. On je bio oslobođen iz PBCZ-a u Beogradu 1988 godine, posle vala protesta i intervencija u zemlji i van nje, SANU, UKS, Odbora za odbranu slobode misli i izražavanja (profesor dr.V.Koštunica, prof dr.Ljubomir Tadić,Dobrica Ćosić, profesor dr.Kosta Čavoški, i drugi), na zahtev AI, Unesco, Svetske asocijacije psihijatrije, Američke asocijacije psihijatrije. Uprkos formalnog oslobađanja, ovaj intelektualac ne ostvaruje svoja prava u vezi korišćcenja svoje penzije, surovi osvetnici koji su ga ranije progonili nastavljaju da mu postavljaju po kazni staraoca, da ga šikaniraju. Kao da je rob na pijaci pozivaju se na netačnu psihijatrijsku dijagnozu Doma zdravlja ''Omer Maslic"u Novom Sarajevu od 8.2.1968 godine, dr Hasan .. (koja je ne samo netačna, nego je izdata u drugoj državi, pre skoro pola veka), i nasilno ga odvode u PB Vršac 2004 godine gde ostaje boreći se za oslobađanje do smrti 2009 godine. Slična je sudbina Boška Grujića koji je zbog nenasilnog verbalnog delikta, optužbi za nezakonite postupke lokalnih moćnika u njegovom mestu, i šire, od 13 jula do 25 septembra 2004 boravio u psihijatrijskim bolnicama u Beogradu, odnosno Vrscu, gde je bio smesten na montiranom sudskom procesu u Opstinskom sudu u Staroj Pazovi uz krivotvorenje činjenica, i izricaje netačne naručene plaćene falsifikovane psihijatrijske dijagnoze, od strane Medicinskog fakulteta u Novom sadu, Psihijatijsko odeljenje. Nigde nje dokazano da je bio opasan pobezbednost drugih. Kako može navodni neuračunljiv duševni bolesnik biti opasan rečima po nekoga? Ova dijagnoza

je zatim bila zloupotrebljena da bude smešten po kazni u dalje navedene psihijatrijske bolnice, gde je bio divljački premlaćivan i teško povređivan u nekoliko navrata, žrtva medicinskih tortura, izlagan zastrašivanjima, pretnjama i ucenama, i lišavan osnovnih zakonskih i ljudskih prava. Boško Grujić je danas na provizornoj slobodi, ali je u orobljen u mreži onih koji su ga unesretili, rasturili mu porodicu, oduzeli mu decu, lišili radnog mesta, on drhti kada neko naiđe navrata, kada zazvoni telefon, kada mu dođe poštar (Tužilac se poziva na priložene knjige,on poznaje više desetina ovakvih tragičnih stradalnika).

Tužilac je dokazao u Tužbi podacima, dokumentima i svedocima, da je decenijama držan u servilnom, orobljenom položaju. Policijska uprava grada Beograda je marta 2008 godine pokušala nasilnu hospitalizaciju tužioca pozivajući se na dijagnozu iz 1975godine, u ovoj Žalbi su navedeni dokazi da sve do današnjih dana pojedinci i ustanove prete tuženom utamničenjem u psihijatrijski azilum, nazivaju ga neuračunljivim duševnim bolesnikom. A nažalost pojedini nadležni državni organi se povode olako za ovakvim netačnim kvalifikacijama, ponekad su skloni da pritužbe tužioca na opisane zloupotrebe, površno, ili zlonamerno, kvalifikuju kao preterivanje duševno labilne osobe. Ćime krajnje površno, ili zlonamerno, ohrabruju asocijalne počinioce.

Tužilac je dakle dokazao da ispunjava zahtev izrečen u odredbama Rimskog statuta daje žrtva tortura i neljudskih postupaka, jer su prema njemu počinjene radnje protivne međunarodnm pravu, i odredbi pomenutih konvencija i dokumenata OUN, EZ, kao i iz Ustava i zakona Republike Srbije.

B.Ne radi se o pojedinačnim slučajevima, nego o proganjanje pojedinih segmenata ili grupa, na osnovima koji su međunarodnim pravom unverzalno priznati kao nedozvoljeni –Rimski statut.

a.Psihijatrija.

Zloupotreba psihijatrije u političke svrhe je bila raširena praksa u prethodnoj državi, idan danas ima čestih zloupotreba:

Dokazi u prilogu:

-Kakvo je stanje u psihijatriji Srbije danas, vidi se iz izveštaja LJUDI NA DRUŠTVENOJ MARGINI, urađenog 2007 godine kao deo projekta'' Civilno društvo i marginalizovane grupe-Inicijalni uvid u prisilni smeštaj u psihijatrijske ustanove, od strane Helsinškog odbora Srbije, u okviru i skladu sa obavezama Srbije koje je ona preuzela na sebe prijemom u članstvo Saveta Evrope 3 aprila 2003 godine, uz podršku Ambasade Kraljevine Holandije (ovaj Izveštaj je dostavljen sudu u prethodnom postupku). Ovaj Izveštaj se odnosi na stanje u tri psihijatrijske bolnice: u Padinskoj skeli, Vršcu i Kovinu, svaka od ove tri bolnice ima kapacitet 500-1000 pacijenata, a istraživanjem nisu obuhvaćene ostale

bolnice (npr. Toponica, Pčelice kod Kragujevca, idruge), godišnje kroz njih prolazi na desetine hiljade pacijenata, a decenijama na stotine hiljade. U odeljku ovog Izveštaja REZIME, strane 9,10, doslovce stoji: Tretman pacijenata, smeštajni uslovi, lečenje, su neadekvatni, zdravstveno osoblje neobučeno i nedovoljno, лoš tretman i nedostatak brige o pacijentima, se mogu definisati kao nečovečno i ponižavajuće ponašanje. Postupak smeštaja u bolnice nije u skladu sa međunarodnim zakonodavstvom, sudski postupak u vezi smeštaja, pogotovu onog prinudnog, kao i postojeća praksa naših sudova, o prijemu, otpustu, o dužini trajanja boravka, sudski postupci koji se vode na osnovu zahteva lica koja su počinila krivična dela, ili zahtevaju da se ukine obavezno lečenje i čuvanje, rezultiraju arbitrarnim odlukama, predstavljaju povredu prava na fer i pravično suđenje. Sve ovo vodi u *propadanje pacijenata*. Dakle, kada su u pitanju pacijenti psihijatrijskih bolnica, koji prema ovome Izveštaju propadaju, ne radi se o pojedinačnim slučajevima nečovečnih postupaka i tortura, nego o proganjanju i propadanju čitavih segmenata a to su pacijenti psihijatrijskih bolnica kroz koje godišnje prođe na desetine hiljada pacijenata,za više godina stotine hiljada, koji otuda izlaze oštećenog zdravlja, jednostavno propadaju, na osnovima koji su međunarodnim pravom unverzalno priznati kao nedozvoljeni. Čime je ispunjen zahtev iz člana 7 Rimskog statuta, da se radi o raširenojpraksi.

-Prema nalazima Međunarodne organizacije za zaštitu prava osoba ometenih u razvoju (MDRI) ''Mučenje kao lečenje: segregacija i zloupotreba dece i odraslih sa posebnim potrebama u Srbiji'' koja je u novembru 2008 godine obelodanila rezultate svog istraživanja o stanju u nekim ustanovama ove vrste u Srbiji, se navode teški uslovi u psihijatrijskim ustanovama, uključujući i nehigijenske uslove, širenje zaraznih bolesti, nedostatak medicinske nege, rehabilitacije i sudskog nadzora. Prema nalazima MDRI, ovakva situacija čini „smeštaj u srpskim institucijama opasnim po život kako za decu,tako i za odrasle“.

DOKAZI: Brošura istraživanje HOS Srbije LJUDI NA DRUŠTVENOJ MARGINI iz 2007 godine priložena ranije sudu; Svedoci, autori: dr.Suzana Perović, Zoran Milojković, Marijana Obradović, Ljiljana Palibrk, saradnici Helsinškog odbora Srbije;Staf psihijatrijskih bolnica PB Laza Lazarević, PB Vršac i PB Kovin, koji su dali podatke za ovu studiju

-Dopis uglednog Odbora za zaštitu čoveka i okoline UKS-Udruženja književnika Srbije(u sastavu : Slobodan Raketić, Borislav Pekić, Nada Popović-Perišić, dr.SvetlanaSlapšak, Radmila Lazić, dr.Branko Lalović, Dragan Jovanović, akademik Đuza Radović, Dejan Dimov, Ivan V.Lalić, Ivan Ivanji, Pavle Kovačević, Mihailo Pantić, dr.Ivan Janković, Dževad Sabljaković, Sinan Gudžević, Novica Milić, Ivan Gađanski, Radomir Smiljanić, Biljana Jovanović, Slobodanka Peković), dana 15.4.1987 godine se obraća Skupštinama SFRJ i RS zahtevajući ukidanje, oni doslovce kažu: *česte-raširenеprakse smeštaja verbalnih prestupnika u psihijatrijske bolnice.*

-Dopis Svetskoj asocijaciji psihijatrije od 10.6.1983 godine potpisanim od oko 6o najuglednijih srpskih intelektualaca, književnika, akademika, naučnnika, profesora univerziteta, u kojoj tvrde da ima indicija da je zloupotreba psihijatrije raširena praksa.

-Apel poznate organizacije za zaštitu ljudskih prava Freedom House iz 1986 godine, kojim se zahteva *oslobađanje političkih zatvorenika iz psihijatrijskih bolnica i zatvorskih bolnica*

-Dopis tužiocu od Američke asocijacije psihijatrije od 6 marta 1982 godine

-Peticija Predsedništvu SFRJ od 2.06.1984 godine,

-Dopis Odbora za odbranu slobode misl i izražavanja SKUPŠTINI SFRJ i RS, od 6.1.1986 godine

-Peticija Republičkom sekretarijatu za pravosuđe i opštu upravu od 24.3.1986 godine

-dr.Janez Rugelj, čuveni slovenački psihijatar u svojoj knjizi Dramatična pot, iznosidokaze o raširenosti zloupotrebe psihijatrije

-Profesor dr. Vojin Dimitrijević je predložio izmene zakona da se ukine praksazloupotrebe psihijatrije

-Tužilac se poziva na njegove knjige Kaznena psihijatrija, Ljudska prava crna rupa, Slučajevi zloupotrebe psihjatrije u političke svrhe, Psihijatrijski Goli otok, koje su prosleđene sudu u ranijem postupku, u kojima su dati podaci za stotinak osoba koje subile internirane u psihijatrijske bonce zbog nenasilnih izražavanja mišljenja. Tužilac ptredočava sudu, da je on u zemlji i svetu priznat po svojim doprinosima rasvetljavanjove mrače stranice naše svakidašnjice.

DOKAZI: dati sudu u toke postupka

-Jos je teze stanje bilo ranije u ustanovama za zbrinjavanje mentalno retardiranihosoba kao.np. one u Curugu, i Jabuci kod Panceva.

DOKAZ: Pomenuta knjiga OČEKUJUĆI SVETLOST SA DALEKIH ZVEZDA o

stanju u Domu u Jabuci, tužilac nиje u stanju da sudu dostavi ovu brošuru jep jezaplenjena aprila 2000 godine.

- Prethodna Jugoslavija je krajem 1980-ih godina bila okvalifikovana u domaćoj i stranoj javnosti, od strane SANU, UKS, uglednih intelektualaca, kao zemlja, gde su šire zastupljene prakse zloupotrebe psihijatrije. Međunarodne organizacije za zaštitu ljudskih prava, uključujući i one iz OUN i EU, AI, Svetsku asocijaciju psihijatrije, itd, su krajem 1980-ih godina bile optužile SFRJ da pribegava raširenim psihijatrijskim zloupotrebama, zbog čega zamalo nije bila isključena iz Svetske asocijacije psihijatrije.

-Zloupotrebe psihijatrije opstaju i danas. Krah institucija pravne države nastao posle raspada SFRJ i kasnije, je se drastično odrazio na stanje u našoj psihjatriji, došlo je do novih zloupotreba, šira javnost je saznala poslednjih godina preko medija za više slučajeva abizivnih interniranja pojedinaca u psihijatrijske ustanove. A sazna se samo ponešto. Imamo demokratsku zvaničnu vlast, ona se bori za poštovanje zakona, ali još nije uspela da se obračuna sa kriminalizovanim segmentima koji su prisutni i u zdravstvu i psihijatriji. Ovi klanovi kriminalaca ostaci prethodne vlasti su zloupotrebilivakuum nastao smenom vlasti i teškoćama tranzicije da bi nastavili sa prethodnim navikama da koriste psihijatriju, nasrću na snemoćale, preplašene i nezaštićene građane, da se tako dočepaju nečije imovine, starateljstva nad nekim, da se svete supružniku, omraženoj osobi ili susedu , podređenom na radnom mestu, da nekome nameću svoju volju, da ga orobljavaju, itd. Stvorena je istinska kaljuga. Siromaštvo, krah pravne države, korupcija, slabljenje javnog morala, nesputani zakonom neograničeni trijumf onoga ko je jači, bogatiji, samovolja, uzurpacija moći, opstajanje nasleđene političke ostrašćenosti, uvrežene decenijske navike, tenzije i sukobi, loše procene, borbe sučeljenih klanova, političke tenzije u zemlji i sa međunarodnom zajednicom, poremećaji međuljudskih i porodičnih odnosa, itd, sve se to pogubno odražava i na psihijatriju i zdravstvo. Nažalost, zvanična vlast makoliko da je patriotska i dobronamerna, je u ponečemu nemoćna da zauzda korupciju i kriminal.

Po oba zakona dolazi do opstajanja zloupotreba. U slučaju Krivičnog postupka primeraradi navodimio dva slučaja: Mirjana Solajić pravnica iz Čačka je bila optužena 2005 za dela"клeveta""uvreda" uticajnih pojedinaca, i izrečena joj mera bezbednosti ; pomenuti Boško Grujić je optužio lokalne moćnike za kriminal, izrečena mu je takođe mera bezbednosti "zato što se bori za pravdu. Kada se radi o Građanskom postupku, tužuilac ističe pomenutog Radomira Veljkovića "zatvorenika savesti AI", Zvezdana Milivojevića iz Lazarevca žrtvu prethodnog režima koji je bio smešten nasilno u ludnicu2004 godine, jer je obznanio i dokazao da je u svome stanu pronašao prislušni uređaj , ubolnici su ga noću lokalni mafijaši posetili u njegovoj sobi i rekli mu da je tamo po kazni, dr.Jasna Jovanović, Milijana Petkovič, i drugi.

Čime tužilac dokazuje da iz segmenta psihijatrije ispunjava oba uslova iz čana 7Rimskog statuta, da je žrtva zločina protiv čovečnosti.

b.Zdravlje.

Ovde se ne radi samo o psihijatriji, tužilac dalje daje dokaze da je psihijatrija samo jedan manji segment, tužilac iznosi dokaze da su ponižavanja, neljudski postupci, iliistinska mučenja, u Srbiji raširenі i obavljani na brojne druge načine.

Udruženje privatnih lekara i stomatologa je objavilo Saopštenje o stanju zdravlja u Srbiji dana 28.01.2011 godine: " Brojni građani Srbije su i nesretni zamorčići u jednom velikom eksperimentu "in vivo", gde su na svom zdravlju osetili svu štetu legalizovane korupcije i uzurpacije državnih zdravstvenih kapaciteta od mreže korumpiranih lekara, ceo

zdravstveni sistem je po svim anketama na prvom mesto po korumpiranosti. Afera i promašaja je bezbroj: promašena reforma transfuzije, upropašćen Institut Torlak, afera trgovine sa pogrebnicima u službi Hitne pomoći Beograda (2006), skandal nabavke vakcina protiv gripa (2009), trgovina sa citostaticimana Institutu za onkologiju u Beogradu (2010), trgovina listama čekanja na onkologiju u Sremskoj Kamenici (2009), do mesta u bolnicama se jako teško dolazi, treba potplatiti, naplaćivanje lažnih vanstandarnih usluga milionima građana, svesna i namerna kriminalizacija lekara, stomatologa, farmaceuta, usled nakaradnih sistemskih rešenja.Treba napraviti bilans rada pojedinih zdravstvenih radnika koji su verno i vredno sprovodili apsurdne ideje koje su dovela sve institucije zdravstva u kolaps''.

Ovi podaci koje predočava zvanična staleška ustanova nedvosmisleno predočavaju da je stanje u korumpiranom i kriminalizovanom zdravstvu takvo, da su milioni osiromašenih građana lišavani prava na adekvatno lečenje i prijem u bolnice. Čime često nastaju tragične posledice po njihovo zdavlje. Što je krajnje nečovečno, to je zločiniz koga rezultira propadanje bolesnika.

Moja pokojna sestra Nadežda Ivanković (1946-2010), sa penzijom od 5.000 dinara (njeno preduzeće Autorska agencija odbilo nezakonito da joj uplati radni staž za petnaestak godina), je ozbiljno obolela 2009 godine, nigde nismo mogli da je hospitalizujemo bez mita, lekari i direktori državnih bolnica su nas začuđeno posmatrali što ne nudimo novac, ili su tražili otvoreno. Nekako smo je januara 2010 smestili na Gerontologiju Gradske bolnice na Zvezdari, pošto nismo mogli udovoljiti apetite lekara i bolničarki ove ustanove, počeli su da je zapostavljaju i zlostavljaju, da oslobodi krevet za one koji mogu dati mito. Počinjene su prema njoj brojne zloupotrebe: lekovi su davani sa zakašnjenjem, bilo je potrebno pražnjenje stomaka, na nju se izderao lekar: Samo seru i pišaju. Nije bila hranjena, bila ja nepokretna, kada su je snimali to je za nju bilo bolno, ženska osoba koja je obavljala snimak se izdrala na nju: ćuti babetino. Osoblje je prema srodnicima bilo arogantno, po pokojnoj sestri su išle buba švabe, kroz polomljeno okno u hladnu sobu je uleteo golub. Moja sestra je 19 januara premunula u privatnoj bolnici.

Većina osiromašenih građana Srbije, to znači milioni, su lišeni prava na adekvatnu i efikasnu medicinsku negu, propadaju.

To je monstruozan zločin.

Pojedine medicinske ustanove pravdaju loše stanje zdravlja dugogodišnjim stresom. Oni kažu STRES, i gotovo, dakle niko nije kriv za nacionalnu zdravstvenu katastrofu,kriv je stres. Skinuta je odgovornost, stvar se zaboravlja, gura pod tepih, ništa se ne preduzima. Ako je tačno da je stres unesretio zdravstveno Srbiju, taj stres nije došao sam od sebe, neko ga je napravio. Dobro je poznato ko su ti koji izlažu vec decenijamastanovnike Srbije neizvesnosti, nesigurnosti, nasrću na njih, potkradaju ih, pljačkaju, ugrožavaju im masovno ličnu bezbednost i imovinsku sigurnost bez adekvatne zaštite policije i sudstva, pretvaraju im živote u svakodnevnu zebnju, brigu i nesnosan strah.

Krivci su mafijaši i kriminalci, oni ponižavaju i muče većinu građana.

Tužilac prilaže podatak iz zvaničnog državnog organa, iz koga se vidi da je stanje zdravlja bilo masovno ugroženo, iz istih razloga, još početkom 1980-ih godina, što se vidi i iz teksta "Bekstvo od mocnka", list DNEVNIK iz Novog Sada od 25.8.1985. g koji prenosi izjavu Komisije Veca Saveza sindikata Hrvatske za zastitu samoupravljanja, prava, te tvrdi " da mnogi obespravljeni ljudi dok traže pravdu, postaju psihički ili organski bolesnici, da je to u takvom opsegu da opterećuje bolnice i zdravstvo". Što je posledica tiranije nad većinom, dovođenje većine u neljudske uslove života.
Čime tužilac dokazuje da iz segmenta zdravlje ispunjava oba uslova iz čana 7 Rimskog statuta, da je žrtva zločina protiv čovečnosti.
c. Sudstvo. Kao što je dobro poznato prethodna Jugoslavija je bila partijska država gde nije carevalo pravo, nego diktat samovoljne partijske vrhuške. *Sudstvo je bilo partijsko* (poznato je uputstvo J.B.Tita sudijama"da ne treba da se drže zakona ko pijan plota") . A ako nema sudstva buja kriminal. Većina građana nije imala mogućnosti da ostvari svoja prava. A to je bilo krajnje ponižavajuće, neljudsko, guralo je većinu u očaj, beznađe, depresiju i tiho propadanje. Korene današnje dekadencije treba tražiti još u tom vremenu

dr.Jovan Trkulja ugledni profesor Pravnog fakulteta u Beogradu izjavljuje u časopisu HERETICUS za pravna pitanja Pravnog fakulteta u Beogradu VOL VI (2008)No.2 :" U Srbiji nakon oktobra 2000 sve do danas, nema diskontinuiteta, nije zaživela pravna država. Promene u Srbiji nakon 2000 godine nisu predstavljale diskontinuitet sa autoritarnom-totalitarnom vladavinom partijske države. Srbija je suočena sa imperativom pravnog savlađivanja autoritarne prošlosti i za revidiranje zloupotreba nepravne države, jer nema javnog razgraničavanja IZMEĐU ŽRTAVA I POČINIOCA, između stradalnika i beneficijera autoritarnog režima; stubovi Miloševićevog režima nisu promenjeni, nije došlo do diskontinuiteta i raskida sa polugama prethodne nepravne države, na delu je restauracija pomenutih poluga i mehanizama autoritarnog poretka : monopola nad finansijama, kapitalom, nad državnim i pravosudnim aparatom, nad ideološkim aparatom, nad vojno-policijskim kompleksom. Političke elite nisu spremne na raskid sa autoritarnom prošlošću, pripadnici tih elita –vozači i suvozači naše masovne pogibelji koji ne vide dalje od svojih usenčenih kabineta i bankovnih računa, ne haju za pravo i zakon. Srbija je opterećena zlom prošlosti u kojoj je pravo bilo i ostalo sluškinja politike, žrtve su danasvećina gradjana"

Imamo demokratsku zvaničnu vlast, ona se bori za poštovanje zakona, ali još nije uspela da se obračuna sa kriminalizovanim segmentima. Ovi klanovi kriminalaca ostaciprethodne vlasti, ohrabreni nedostatkom adekvatne sudske i policijske kazne, su zloupotrebili vakuum nastao smenom vlasti i teškoćama tranzicije, da bi nastavili sa prethodnim navikama da prikraćuju tuđa prava, da nasrću na snemoćale, preplašene i nezaštićene građane, da nasrću nesmetano na ličnu bezbednost i imovinski sigurnost građana, da se tako dočepaju nečije imovine, gaze prava na radnom mestu, u obrazovnoj ustanovi, da nekome nameću svoju volju u socijalnoj ustanovi, u državnoj upravi, da orobljavaju.

Nažalost, ovakvo stanje u Srbiji omogućava neefikasnost sudstva. Pljačkani i tiranisani osiromašeni građani, dovedeni do ivice egistencije, oboleli, u nemogućnosti da podrže svoj

decu, nemaju adekvatnu zaštitu sudova i policije, što ih gura u strah, beznađe, apatiju, depresiju, ili poneke u samoubistvo.

Koliko ima sudskih sudeonika u Srbiji? To je ogromna populacija paćenika koji su podvrgnuti nesnosnom stresu, to je ponižavajući neljudski tretman, oni su gurani u patnje, mnogi od njih nemoćni da se izbore za svoja prava beg nalaze u alkoholu, drogi,ili boleštinama, završavaju na stratistima ili grobljima.

Čime tužilac dokazuje da iz segmenta sudstvo ispunjava oba uslova iz čana 7 Rimskog statuta, da je žrtva zločina protiv čovečnosti.

d.Razno.

Tužilac bi mogao navesti brojne dokaze o neljudskim postupcima i ponižavanjima građana Srbje, koji dokazuju da ispunjava oba uslova iz čana 7 Rimskog statuta, da ježrtva zločina protiv čovečnosti.

U Beogradu 3.2.2011 godine **Tomislav Krsmanović**

Покрет за заштиту људских права, председник. С.Пауновића 70, Београд, тел.3511829;М.тел.064-3095176; books@eunet.rs;Викпедија. www.tomislavkrsmanović.

Com.

Господин МИОДРАГ РАКИЋ, Генерални секретар Председника РепубликеСрбије.

Поштовани господине Ракићу,

Заједно са професором Љубом Тадићем, Тривом Инђићем, и другима, асвоји м потписима у нашим петицијама нас је подржавао и господин Борис Тадић,с ам ударао темеље демократије у Србији, изволите погледати Википедију и мој

лични веб. Због мога залагања за демократију, од 1971 године све до данашњи х дана према мени је почињено пар стотина кривичних дела, укључујућизлоу потребу психијатрије, осуде за вербалне деликте, притварања, одузимање

стана, растурање породичне заједнице, покушај убиства 1997 године, запленус вега што сам стварао 2000 године, покушај дефинитивног утамничења 2008 г, сведо данашњих претњи, увреда и клевета. Из којих су настале узрочно после дичне штете, због чега сам поднео Тужбу за накнаду штете још 1994 године. С удови

растежу бесконачно, Виши суд у Београду (2П.бр..2228/2010) је донео 21.01.2011 године одбијајућу Пресуду, упућујући ме на Апелациони суд (коме је Жалбапрослеђена 3.2.2011 г), а већ је поступак једном ишао до Врховног суда, са

циничним образложењем да тужена (Република Србија) није одговорна за штете

нанете од стране претходне (и данашње) државе, поврх свега конфузно тврдећи да

ја нисам никада претрпео било какве штете (у attachmentu судска документација).

Позивам се на допис професора универзитета Кена Скуланда Председнику Борису Тадићу од 23.1. 2011. г., Кен Скуланд је утицајан Американац који заузимаобјективне ставове према нашој земљи. Ваш Кабинет је послао допис госпођиСнежани Маловић, која ме је обавестила 03.07.2007 g, Broj .071-00-1342/2003- 02, овашој интервенцији. Обратио сам се Председнику Тадићу и 24.1.2011 године.

Ја имам 75 година (просечан животни век мушкарца у Србији је 71година), м оје принадлежности су испод 300 евра, издржавам сина, ово изнурујућемаратонско суђење има за циљ моје биолошко нестајање.

У јавности иступам перманентно у одбрану демократске власти,објашњавајућ и да званична власт није крива за данашњу кризу, него да је тоудружени крим инал. Нажалост, ја сам дубоко разочаран оваквом Пресудом суда

који се ставља на страну удруженог криминала.

И не само то, ја који сам велики симпатизер ДС и њене коалиције, сам садапр инуђен да се борим против државног правосуђа.Знајте, ја сам 1980-их победио злогласну црну психијатрију, светска и домаћајавност су стали уз мене.Предочавам да мој живот сада има један циљ:разобличити корумпирано и геноцидно судство Србије. Знајте, да ће ово судство

проћи као и психијатрија.То ћете видети. Захтевам од Вас да ме подржите да сеова судска неправда исправи ШТО ПРЕ, да се тако предупреде моје акције које ћеснажно оштетити углед државног правосуђа. Молим Вас да ме примите наразговор ШТО ПРЕ.

с'поштовањем

Томислав Крсмановић

ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ.АПЕЛАЦИОНО СУДУ

Госпођи СНЕЖАНИ МАЛОВИЋ, Министру правосуђа Србије.

Ми доле потписани грађани захтевамо од Вас да најхитније поступите у границама Ваших овлашћења и компетенција, да се заврши седамнаестогодишње судско мрцварење Томислава Крсмановића, председника Покрета за заштиту људских права и заслужног грађанина.

Крсмановић је поднео још 1994 године Тужбу за накнаду штете (Први општински суд, последњи број :VI Р.бр,.7178/ 08.Виши суд у Београду , 2 П.бр.2228/2010), јер је над њим од 1971 године до недавно, почињено од стране државних органа, установа и моћних појединаца из државног апарата , преко 200 тешких кривичних дела, из чега су произашле узрочно и последично нанете штете, за шта је у тужби дао правно ваљане доказе, документа и приложио исказе сведока и њихове личне податке..

Када се ради о 17 годишњем судском спору, он је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је Крсмановић редовно указивао у његовим поднесцима.

У потпуности игноришући овако чињенично стање, Виши суд у Београду је донео 21.01.2011 године одбијајућу Пресуду са потпуно неоснованим образложењем, да тужена (Република Србија) није одговорна за штете нанете од стране претходне (и данашње) државе, конфузно тврдећи да Крсмановић није никада претрпео било какве штете. Виши суд упућује тужиоца на Апелациони суд(г.ж 1321/11, судија Тамара Ђукић Узелац) ,а већ је поступак једном ишао до Врховног суда.

На делу је драстична повреда права на правично фер суђење и у исто време бескрајно одуговлачење.

Томислав Крсмановић је познати борац за људска права , борио се деценијама за демократију, аргументима и ненасилно, цело време се залажући за исправне процене, разумевање, помирење и слогу. Нажалост, он је због свога оваквог ангажмана био жртва политичких прогона који нису били у складу са локалним Уставом и законима, као и са међународним правом и конвенцијама за заштиту људских права које су потписале и ова и претходна држава. Истичемо да је он добитник неколико међународних признања, јавност је добро упозната са његовим страдањима, у његовом досијеу у архиви СДБ који му је био дат на увид, је детаљно назначено, која, како, од кога, су била драстично прикраћивана његова права, где је такође назначен разлог, а то је како тамо јасно стоји: ненасилна борба за слободу изражавања и поштовање закона.

Крсмановић има 75 година (просечан животни век мушкарца у Србији је 71 година), поврх свега је на ивици социјале. Ми не можемо видети другачије ово маратонско суђење него као покушај његовог органског изнуривања, финансијског исцрпљивања, узимања времена и енергије. Забринути за њега истичемо да овакво дуготрајно и изнурујуће суђење наноси озбиљне штете његовом здрављу.

Уместо да живи у миру и да ужива плодове свога труда, он је принуђен да се прегања са истим онима који су га унесрећивали и његове блиске у време претходних режима. Не можемо се никако отети утиску да је на делу политички реваншизам према

њему као борцу за демократију, и то од стране асоцијалних појединаца из редова претходног поретка који су још увек на значајним позицијама у судству и у државном апарату, који се не либе да се свете дан данас ономе ко им се раније замерио борећи се за демократију, да му сада опет угрожавају егзистенцију, здравље и голи живот, да тако тихо уклоне неугодног сведока и жалиоца. Ако се овако поступа са познатим јавним посленником, сасвим је умесно запитати се: каква је судбина резервисана безбројним анонимним судским судеоницима? Цела Србија зна добро да дубока и сложена криза потреса судство, и да у Србији још није није заживела правна држава..

Да би се Србија извукла из кризе, први корак је да се заведе поштовање закона и успостави правна држава. .(децембар 2011 г)

ПЕТИЦИЈА ДРЖАВНИМ ОРГАНИМА

Томислав Крсмановић 11.2. 2011 godine

ЗАХТЕВАМО ОД ВАС ДА ПОСТУПИТЕ У ГРАНИЦАМА ВАШИХ ОВЛАШЋЕЊА ДА АПЕЛАЦИОНИ СУД ДОНЕСЕ ШТО ПРЕ ПРАВИЧНУ ПРЕСУДУ**.**

У Београду _____

Место за потписивање
Име и презиме-

др.Раде Божовић, професор универзитета

др.Василије Крестић, академик

др.Јован Деретић, професор

Златоје Мартинов, новинар

Никола Баровић адвокат

др.Љубомир Протић, професор универзитета

Коста Димитријевић, писац

Велизар Павловић, правник ,ДСС

Мирко Јовић, председник Свесрпског већа

Бранко Драгаш, публициста

др.Томислав Јовичић, лекар

Љубомир Манасијевић, композитор и певач
Милан Младеновић, писац

Никша Булатовић, новинар

др.Павле Ковачевић, професор универзитета
др.Стеван Петровић, психијатар

Драган Милић, председавајући Народне радикалне странке
др.Срђа Цветковић, сарадник Института за историју
др.Радомир Ковачевић, лекар, професор универзитета

Раде Љубичић, публициста
Предраг Олујић, публициста
Горан Ћапић, публициста

Здравко Гојковић, Задужбина ГОЈКОВИЋ

Милорад Бајић, филмски режисер, документариста, Носилац Ордена Светог Саве

Небојша Јеврић, новинар
Синиша Ружичић, професор
Саво Контић, гуслар

Др.Нина Дрндарски, професор уиверзитета

Саша Срећковић, виши кустос Етнографског музеја
Миле Јефтић, економиста

Др.Јован Петровић, професор универзитета
Голуб Бакић, адвокат

др.Јасна Јовановић, психијатар

др.Обрен Цицовић, психолог, професор универзитета
др.Новица Расулић, лекар

Катарина Рашић, историчар

др.Владимир Љубичић, лекар, председник Отечества

Јово Ђурић, професор

Младен Димитријевић, инжењер
Милош Богдановић, публициста
Саша Недељковић, професор
Велизар Марковић, судија у пензији
Слободан Ђуровић, песник Слободан
Радовановић, публициста Слободан
Радуловић, публициста Олга Јефтић,
дефектолог

Петар Петровић, инжењер
Миле Марковић, економиста
Деса Митановска, публициста
Чеда Радаковић, бизнисмен
Љиља Пећанац, публициста
Ноле Лекај, пензионер
Снежана Николић, бизнисмен
Слободан Петровић, правник
Блажо Поповић, професор

Влада Червењаков, публициста, Сремска Митровица
Јова Јовановић, предузетник, Шабац

Града Николић, сликар, Смедеревска Паланка
Радослав Бижић, Боцар, Банат

Миле Димитријевић, Петровац на Млави
Живојин Бузанкић, Мокриње, Неготин
Милан Живковић, Аранђеловац

Слободан Живковић, Оглађеновац, Ваљево

Бошко Грујић, Нова Пазова

Михајло Павлица, песник, Банатски Деспотовац

Никола Фукс, публициста

Миша Опарница, Београд

Петар Бјелановић, Београд

Драгобрат Стефановић, Отечество

-13 децембар 2011.године. PRESUDA APELACIONOG SUDA U BEOGRADUGţ.br.1321/11 od 13.12.2011 godine.НАКНАДА ШТЕТЕ.

Republika Srbija

Apelacioni sud u Beogradu.Gţ.br.1321/11

Dana 13.12.2011 .godine.B E O G R A D.

U IME NARODA

2578

APELACIONI SUD U BEOGRADU , u veću sastavljenom od sudija Tamare Uzelac Đurović, predsednika veća, Dobrile Strajina i Sanje Lekić, ĉlanova veća, u parnici tuţioca Tomislava Krsmanovića , iz Beograda, ul.Stanka Paunovića 70, protiv tuţeneRepublike Srbije, koju zastupa Republiĉki javni pravobranilac, iz Beograda, ul.Nemawina br.22-26, radi naknade štete, odluĉujući po ţalbi tuţioca izjavljenoj protiv presude Višeg suda u Beogradu 2P br.222872010 od 17.11.2010 godine , u sednici veća odrţanoj dana 13.12.2011 godine, doneo je

P R E S U D U ODBIJA SE kao neosnovana ţalba tuţuioca i POTVRĐUJE presuda Všesuda u Beogradu 2P.br.222872010 od 17.11.2010.godine

O b r a z l o ţ e n j e.

Pobijanom presudom odbijen je tuţbeni zahtev tuţioca Tomislava Krsmanovića iz Beograda, kojim je traţio da se obaveţe tuţena Republika Srbija, da tuţiocu na ime nematerijalne i materijalne štete isplati ukupan iznos od 21.392.800, 00 dinara;od ĉega na ime nematerijalne štete iznos od 13.120.000,00 dinara i to za pretrpljene fiziĉke bolove 370.000 dinara, za pretrpljene duševne bolove 2.540.000,00 dinara, na ime povrede ĉasti ugleda, 4.750.000,00 dinara, , na ime povreda sloboda i pravaliĉnosti 2.970.000,00 dinara za pretrpljeni strah 2.490.000,00 dinara; a na ime

materijalne štete ukupno 8.272.800, 00 dinara, i to za umanjenje imovine-obiĉneštete 6.862.000,00 dinara, gubitak zarade 500.000 ,00 dinara, i za sprečavanje povećanja imovine-izmakle

koristi 910.000,00 dinara, te na ime mesečne rente 12.475,00 dinara, svakog meseca(

stav drugi izreke).

Protiv navedene presude tuţilac je blagovremeno izjavio ţalbu iz čije sadrţine proizilazida istu pobija iz svih zakonskih razloga propisanih odrebom čl. 360 st.1 ZPP.Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu odrebe čl.372 ZPP ('' Sluţbeni glasnikRS'', br.125/04 , sa kasnijim izmenama i dopunama) Apelaconi su je našao -da ţalba nije osnovana.

Prema stanju spisa tuţilac je traţio da se utvrdi graĊanskoravna odgovornost tuţene povodom različitih ţivotnih dogaĊaja –u okviru kojih su organi tuţene kao iodgovorna lica drugih pravnih subjekata nezakonito delovali protiv liĉnih i imovinskih interesa tuţioca, usled čega je on trpeo materijalnu i nematerijalnu štetu . U svim tim dogaĊajima tuţilac navodi sebe kao oštećeno lice i detaljno opisuje ko, kada, kako je vršio povredu njegovih graĉanskih prava, i sloboda. Svojenavode tvrdnje tuţilac dokazuje mnogobrojnim pisanim dokazima uz istovremeno predlaganje izvoĊenja idrugih dokaza na okolnosti deliktne odgovornosti tuţene.Uodnosu na tako postavljen zahtev, tuţena je osporila njegovu osnovanost isticanjem prigovora zastarelosti potraţivanja i nedostatka pasivne legitimacije.

Odlučujući o zahtevu tuţioca, prvostepeni sud je zaključio da se pred sudom ne moţe dovoditi u pitanje pravilnost i zakonitost pojedinačnih pravnih akata na osnovu kojih su sudski , upravni i drugi organi vlasti odlučivali ili rešavali o pravimai obavezama tuţioca. Drugim rečima, pvostepeni sud objašnjava neosnovanost zahteva tuţioca pretpostavkom pravilnosti i zakonitosti konkretnih pravnih akata, koji su predmet svog

odlučivanja imali liĉna i imovinska prava i obaveze tuţioca. Kako su ti akti stekli svojstvo pravosnaţnosti , više se ne moţe dovoditi u sumnju njihova punovaţnost ;naprotiv nastupanjem tog svojstva , uzima se da je pravni akt zakonit i pravilan, teda svaka neprijatnost, nelagodnost ili drugi teret od njegove primene na subjekteprava nema karakter štete u pravnom smislu reči već predstavlja pravnu posledicusa kojom se suočava učesnik pravng postupka. Posmatrano sa aspekta instituta

naknade štete,navedeno shvatanje prvostepenog suda je taĉno, ali nedovoljno dase njime rešava ovaj sluĉaj pošto tuţilac ne traţi samo naknadu štete zbog nepravilnih i nezakonitih pojedinaĉnih pravnih akata tuţene koji su bili usmereni protiv tuţioca , već traţi

iodgovornost tuţene za nezakonite materijalne radnje njenih organa.

Kod tako postavljenog zahteva, nedovoljno je objašnjenje prvostepenog suda dasu organi tuţene zakonito postupali pošto se za materijalne radnje ne podrazumeva da supreduzete u skladu sa zakonom, već na tuţenoj leţi obaveza obaranja pretpostavke protivpravnosti deliktne radnje, a naroĉito u sluĉaju kada oštećeno lice dokaţe radnju iposledicu štetnog dogaĊaja. S ’obzirm da su ostale nerazmotrene materijalne radnje ipostupci organa tuţene i njenih zaposlenih licaprema tuţćiocu, to se moţe reći da je prvostepeni sud preuranjeno zakljuĉio da tuţena ne snosi odgovornost za te akte tuţene.

MeĊutima, kada bi se zanemario ovaj propust prvostepenog suda, kad bi prihvatili

da je tuţena odgovorna za štetu, koju je tuţilac pretrpeo , ni u tom sluĉaju ne bi bilodgovornosti tuţene pošto se ona od zahteva tuţioca branila isticanjem prigovorazastarelosti potraţivanja. Ovaj materijalnopravni prigovor nije doveo do gašenja obligacije, nego je prouzrokovao gubitak prava tuţioca da prinudnim putem naplati

potraţivanja naknadne štete. Naime, kako je od prvog štetnog dogaĊaja iz 1963 godine do zadnjeg iz 2000 godine , proteklo 37 godina , a nakon toga još 8 godinado podnošnja tuţbe , to je ovaj sud na utvrĊeno ĉinjeniĉno stanje pravilno primeniomaterijalno pravo tj.odredbu ĉl.376 ZOO i izveo isti pravni zakljuĉak kao prvostepeni sud (o neosnovanosti tuţioĉevog zahteva za naknadu štete zbog izvesnih radnji ili propusta organa tuţene i lica koja su kod nje zaposlena), samo što za taj zakljuĉak daje razlgezbog kojih je i prvostepeni sud sa aspekta navedene odrebe ZOO, trebalo da odbije zahtev tuţioca. Što se tiĉe tvrdnje tuţioca da njegovo potraţivanje nije zastarelo ovaj sud je imao u vidu, ali joj nije pridao pravni znaĉaj, na koji kazuje tuţilac, s’obzirom

da tuţilac nije dokazao da mu je izvršenjem kriviĉno dela priĉinjena šteta (kako bise primenile odredbe ĉl.377 ZOO), niti je dokazao postojanje drugih ĉinjenica podobnih da sa aspekta institut ptrekida zastoja roka zastarelosti dovedu do tih pravnih posledica.

Dakle, tuţilac je bio stranka u razliĉitim pravnim postupcima oni su se vodili povodomnjegovih liĉnih i imovinskih dobara ili su icirani zbog sumnje u njegovu prekršajnu ili drugu vrstu pravne odgovornosti . Svi pravosnaţno okonĉni postupci sami po sebi ne predstavljaju osnov za nastanak novog subjektivnog prava- naknada štete, bez obzira što je tuţilac bio izloţen npr.gubitku vremena, raznim nelagodnostima, novĉanim izdacima i razliĉiim drugim rashodima i teretima , jer susvi graĊani (pa i tuţilac)

duţni da snose posledice pravnih postupaka u kojima su uĉestvovali i nisu uspeli sasvojim zahtevima ili koji su voĊeni protiv njihove volje radi utvrĊivanja obaveza ili pravne odgovornosti. Naime, drţava i njenui organi su nadleţni da odluĉuju o pravima i obavezama pravnih subjekaa tj. da na inicijativu stranaka ili po sluţbenoj duţnosti primenjuju zakone i druge podzakonske opšte akte u rešavanju upravnih stvari,graĊanskopravnih i kriviĉnih sporova, itd. U vršenju tih nadleţnosti drţavni organi su

duţni da poštuju naĉelo zakonitosti , koje podrazumeva da je pojedinaĉan pravni aktdonet u skladu sa procesnim i materijalnim zakonima. Kada konkretan pravni aktpostane punovaţan (u formalnom i materijalnom smislu reĉi) , za njega se radiopštepravne sigurnosti, dalje pretpostavlja da je pravilan i zakonit, pa se u tomsmislu smatra da je npr. drţava pravilno postupila kada je odbila pruţanje pravne zašite u sudskom sporu, negativno rešila upravnu stvar, utvrdila prekršajnu, deliktnu ilikriviĉnu ogovornost, itd. a da nezadovoljni uĉesnici tih postupaka (zboggubitka spora ili utvrĊene odgovornosti) ne stiĉu novo subjektivno pravo na naknadu štete, sem

ukoliko se od strane tih lica dokaţe da su u okviru tih postupaka preduzimane nezakonite materijalne radnje koje bi mogle biti osnov deliktne odgovornosti). MeĊutim, u pogledu te vrste nezakonitosti, i njenih eventualnh posledica, tuţena se uspešno branila isticanjem prigovora zastarelosti i time otklonila potrebu da raspravlja o njenoj deliktnoj odgovornosti, i iz nje proisteklog prava na naknadu štete. TalkoĆe tuţena nije pasivno legimisana da tuţiocu nadoknadi štetu povodomnepoznatih pretećih poziva koji su mu upućeni u toku 2008 godine, kao i za druge radnje i postupke preduzete od strane trećih lica.U odnosu na te i druge sliĉne sluĉajeve navedene u tuţbi

(npr. nanošenje štete tuţiocu u periodu od 2002 do 2006 godine, od strane kriminalaca iz Rakovice( ) odgovornost treba da snose uĉinioci tih radnji , a ne tuţena koja nije pasivno legitimisana da odgovara za postupke trećih lica već samoza prtivpravne radnje njenih organa njihovih zaposlenih, .Najzad tuţioc tvrdi da su policijski organi tuţene u toku 2008 godine pokušali da ga prinudno u nezakonito hospitalizuju i da su u tu svrhu zloupotrebili institut tzv.informativnog razgovora , ali po shvatanju drugostepenog suda tuţena ne odgovara ni za taj slučaj pošto graĊansko pravo ne poznaje odgovornost za pokušaj prouzrokovanja štete tj.za deliktnu radnju koja je izvršena , a nije prouzrokovala štetnu posledicu. Da su tuţioca npr. pripadnici policije

zadrţali ili neosnovano lišili slobode , tek u tom slučaju bi se eventualnoraspravljalo o deliktoj odgovornosti tuţene.

Sa razloga što je našao da je ĉinjeniĉno stanje u ovoj parnici pravilno utvrĊeno i da je na isto pravilno primenjeno materijalno pravo, kao i da nije poĉinjena ni jedna od bitnih, povreda odredaba parniĉng postupka iz ĉlana 361 stav 2 3 ZPP , Apelacioni sud je shodno ovlašćenju iz ĉlana 375 3 ZPP u vezi ĉlana 373 stav 1 taĉka2 3 ZPP ţalbu tuţioca odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu u stavu prvom izreke; apotvrĊena je i odluka o troškovima parniĉnog postupka sadrţana u stavu drugom izreke, jer je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrĊeno ĉinjeniĉno stanje pravilno primenio odr5edbe ĉl 149 i ĉl 150 ZPP.

Obvaj su je imao u vidu sve ţalbene navod tuţioca , ali je našao da se istima nedovodi u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude.

PREDSEDNIK VEĆA-SUDIJA

Tamara Uzelac Đurović,
s.r.Za taĉnost otpravka.

Upravitelj
pisarniceSvetlana
Antić

У Београду, 1.9.2011 године Томислав Крсмановић
-

-13 децембар 2011.године. Prvi osnovni sud u BeograduPosl.broj 10.I-10133/2010

Заплена архиве 2000.године.

Postupak traje već skoro 11 godina, stvari su potpuno jasne i pravno validno dokazane iprocesuirane u prethodnim postupcima u Prvom opštinskom sudu, zatim i Četvrtom opštinskom sudu i Prvom osnovnom sudu. Stalno vam šaljem odgovore na vaše jednoličnе dopise.Ja sam kazao što sam imao, ništa novo nemama dodam.

Aprila 2000 godine je se uz podršku MUP-a Stari Grad (Bjeletić), nasilno uselio u naše prostiorije Dragan Zdravković zvani Panter (Šarov, on je izgleda ubijen, MUP odbija da da precizne podatke o njemu). Zatim je došao veliki kamion MUP-a i sveodneo.

Ja sam blagovremeno podneo zahteve sudovima, oni nisu blagovremeno reagovali, inezakonito su postupali na druge načine, što se vidi iz dosijea u vašemsudu.

Postupak se vrti u krug već 11 godina.

Vi branite neodbranjivo, oteta arhiva mora biti vraćena, ili plaćena ošteta. Vaš sudţelida dokaţe perpetum mobile: bila arhiva, pun ogroman kamion odneo, nema arhive, nije je ni bilo.

Izgleda da je Panter preminuo, pojedini učesnici takoće, ili oboleli,i njihovi srodnici,pogledajte sve sudije koje su neslavno učestvovale u ovom dosijeu. Trebaizvući pouku iz slagalice. Spas nje u varanju, nego u ispravnim procenama. Sve drugo vodi u ambis.

Bezakonje je put u individualno i kolektivno samoubistvo. Sudije su sramota Srbije,njihovo neznanje politike i nisku svest naši neprijatelji zloupotrebljavaju daruše Srbiju.

POBEDA ĆE BITI MOJA! Moţda Vas neće biti, biće neki drugi sudija. Čemu sve to?

-13 децембар 2011.године. Prvi osnovni sud u BeograduPosl.broj 10.I-10133/2010

Заплена архиве 2000.године.

Postupak traje već skoro 11 godina, stvari su potpuno jasne i pravno validno dokazane iprocesuirane u prethodnim postupcima u Prvom opštinskom sudu, zatim i Četvrtom opštinskom sudu i Prvom osnovnom sudu. Stalno vam šaljem

odgovore na vaše jednolične dopise.Ja sam kazao što sam imao, ništa novo nemama dodam.

Aprila 2000 godine je se uz podršku MUP-a Stari Grad (Bjeletić), nasilno uselio u naše prostiorije Dragan Zdravković zvani Panter (Šarov, on je izgleda ubijen, MUP odbija da da precizne podatke o njemu). Zatim je došao veliki kamion MUP-a i sveodneo.

Ja sam blagovremeno podneo zahteve sudovima, oni nisu blagovremeno reagovali, inezakonito su postupali na druge načine, što se vidi iz dosijea u vašemsudu.

Postupak se vrti u krug već 11 godina.

Vi branite neodbranjivo, oteta arhiva mora biti vraćena, ili plaćena ošteta. Vaš sudţelida dokaţe perpetum mobile: bila arhiva, pun ogroman kamion odneo, nema arhive, nijeje ni bilo.

Izgleda da je Panter preminuo, pojedini učesnici takoće, ili oboleli,i njihovi srodnici,pogledajte sve sudije koje su neslavno učestvovale u ovom dosijeu. Trebaizvući poukuiz slagalice. Spas nje u varanju, nego u ispravnim procenama. Sve drugo vodi u ambis.Bezakonje je put u individualno i kolektivno samoubistvo.

Sudije su sramota Srbije,

njihovo neznanje politike i nisku svest naši neprijatelji zloupotrebljavaju da rušeSrbiju.

POBEDA ĆE BITI MOJA! Moţda Vas neće biti, biće neki drugi sudija. Čemu sve to?

- **9.** ***Tomislav Krsmanović***: **VRLO TEŠKO STANJE U SUDSTVU SRBIJE.**
  9.11.2011 godine.

-

- **Višedecenijska kriza u sudstvu Srbije je se drastično produbila posle nedavne reforme pravosuđa. Nagomilali su se predmeti, novi teritorijalni raspored i podela sudova su proizveli istinski metež, pale su optužbe da je ova reforma imala za cilj da ukloni pravične sudije. Sudovi nastavljaju da odlažu odluke, sudske takse su enormne, advokati su skupi, a često nemoćni. Većina sudeonika nije u stanju da plati usluge advokata, a neuka je u pravnoj nauci. Umesto da snose posledice, sudije bivaju nagrađene previsokim platama. Koji cinizam, izvarani sudeonici plaćajući visoke sudske takse dodatno bivaju kažnjeni: prvi put nepravičnim sudskim presudama, a drugi put udarcem po džepu.**
- **Dobro je poznato da je ranije u vreme Tita i Milosevića, sudstvo bilo PARTIJSKO. Danas imamo PRIVATIZOVANO SUDSTVO lični servis TAJKUNA. U Srbiji je se poštovao zakon u 14 veku, u Dušanovom zakoniku je**

pisalo: SUDIJE DA PIŠU PO ZAKONU A NE PO STRAHU OD CARSTVA MI.

I tako je i bilo. A danas u 21 veku sudska pravda u Srbiji ne postoji.

- **Građani Srbije su zgranuti: zar nije došla demokratija, zašto sudije uporno nepravično sude?**
- **Pažljiva i objektivna analiza relevantnih činjenica koje se tiču stavova i mišljenja sudija dozvoljava da se dodje do saznanja da većina sudija površno (pogrešno) zaključuje (pravda svoje postupke) : da je država u krizi, da je sve dozvoljeno da bi se ona spasla, da oni spasioci države tako čineći produžavaju svoju neophodnu moć i privilegije, nije nikakva tajna da su u Srbiji još uvek na pozicijama moći kadrovi prethodnog poretka, što su i većina današnjih sudija, koji se iz sve snage upinju da spreče da se na dnevni red ne stavi pitanje njihove individualne i kolektivne odgovornosti za današnju krizu, zabrinuti su da bi ih bezbroj oštećenih moglo tužiti za ranije nezakonite sudske odluke. Nije onda nimalo čudno zaključiti da kada se ove činjenice imaju u vidu, da će sudije iz pobuda klasne pripadnosti stati u odbranu nezakonitih privatizacija i podešavati tajkunsku tranziciju; da će se upinjati iz sve snage da po svaku cenu onemoguće restituciju, rehabilitaciju i obeštećenja (strategija je jasna: odlaganje, da poumiru najorniji borci za pravdu, a sa njihovim naslednicima će se lakše izaći na kraj, većina će vremenom zaboraviti, ili će klonuti nemoćni da se izbore). Dodajem da su takođe na delu dugogodišnje navike, jednostavno im prija vlast.**
- **Zaprepašćujuće je da oni koji su završili pravni fakultet, ne poznaju fundamentalne naučne činjenice: da ako nema pravičnog sudstva, ako nema kazne za počinioce, onda bujaju anarhija i haos. Srbija je bila najveća i najjača za vreme Cara Dušana, jer je tada bio poštovan zakon. A mi danas u 21 veku imamo nepravično sudstvo, zato Srbija postaje patrljak. Još drevni Kinezi su znali pre više hiljada godina da je najbrži način da se jedna nacija pobedi bez rata, da se u nju pusti virus bezakonja. A mi toga nismo dovoljno svesni ni dan danas u 21 veku**
- **Nepravično sudstvo je glavni krivac za pogibelj Srbije. Osiromašeni, ostareli, iznureni, i bolesni građani izloženi podmuklim udarima svakojakih bezbrojnih prekršioca, obespomoćeni nisu u stanju da brane državne teritorije, niti da privređuju, pa ni da se rasplođavaju. Srbija je podmuklo paralizovana od vrha do dna, zavezana je u čvor.**
- **Sudijska profesija u Srbiji je pravnička, ali je tesno povezana sa politikom, u svojoj biti je vrlo interdisciplinarna, pravosudnim kadrovima nedostaje šire obrazovanje, oni se nalaze u nepogodnoj poziciji za objektivnu percepciju vrlo složenog lokalnog i međunarodnog okruženja. Zamor, pritisci, nesigurnost radnog mesta, strah, vremenski tesnac, udruženi sa privilegijama i jagmom da se što više ućari u društvu GDE SVI KRADU, su tužna svakidašnjica u pravosuđu. " Ideologija podrazumeva standardizovana mišljenja i stavove, koji pravdaju pozicije pripadnosti grupi"-Van Doorne and Lamers..**
- **Povrh svega, radi se o kadrovima koji su plod metodične selekcije zasnovane na tipu ličnosti, gde nisu bitni stručnost i etičnost, nego slepa poslušnost . " Autoritarna ličnost se odlikuje slepom poslušnošću prema nadređenom, i zahtevanjem apsolutne poslušnosti od podređenih"-Adorno, The autoritarian personality". ZA MENE JE MOJ ŠEF BOG, A MOJ PODREĐENI JE MOJ PONIZNI SLUGA", danas kliču u Srbiji obrijani.**

- **Među pravosudnim kadrovima Srbije je izrazito prisutno stereotipno mišljenje , tzv. konfekcionirani stavovi, oni vide one van grupe kao beznačajne prašnjave dosijee dokumenata na njihovim prenatrpanim stolovima, koje jednostavno treba samo otaljavati, spremni su da olako presude onako kako im usmeno kažu njihove nadređene neformalne i formalne strukture, i to čine bez ikakve griže savesti, ubeđeni '' da tako treba''. Može se govoriti o istinskim ideološkim predrasudama u odnosu na većinu obespravljenih sudeonika , '' onih van grupe''. Krech and Crutcfield:'' Predrasuda ima za cilj da u jednom društvu opravda neprihvatljive postupke u korist kulturno prihvatljivih u datoj sredini''.**
- **Analiza konteksta POGREŠNE PROCENE STVARNOSTI od strane sudija, bi podrazumevala uvid u njihove ličnosti, na relacijama-OPAŽANJA, PAŽNJE, PAMCENJA, UČENJA, MIŠLJENJA ,INTELIGENCIJE, EMOCIJA, NAGONA, VOLJE,, MORALNOSTI I SVESTI.**
- **Ovoga puta bih se detaljnije osvrnuo samo na funkciju OPAŽANJA (keen and alert person). Informacije iz sredine koja okružuje čoveka on saznaje pomoću ćula. Ovi nadražaj idu od čula do elementarnih (primarnih) čulnih centara u kori velikog mozga, gde se vrši transformacija nadražaja u osećaj. Osećaj će se pretvoriti u proces opažanja, jer se tu osećaj povezuje sa psihičkim iskustvom koje je magacinirano u mozgu u vidu engrama (saznanja) , u obliku belančevinastih tvorevina koje čine osnovu u kori velikog mozga. Ove belančevinsta materije mogu manjkati u kvalitetu, u njima mogu biti magacinirane iskrivljene (netačne) informacije; jedan drugi problem je što iako su u engramima valjani podaci, može dolaziti do njihove neadekvatne upotrebe, usled neprimerene selekcije engrama, zbog impulsivnosti, ili nekog drugog razloga. Predrasude su kompleksi stavova i predstava čiji sadržaji su smeše opakih negativnih emocija. Individua je zaustavljena i blokirana na ovim snažnim emotivnim nabojima, reći blokirana znači da je koncentrisana uglavnom na deo velikog mozga gde su locirani engrami sa predrasudama, to jest koristi samo onaj delić kore mozga na kome je koncentrisana, a zapostavlja ukupnost kore velikog mozga. Procena društva, države, sudskog sudeonika, je vrlo složen proces, suptilne relacije OSEĆAJ- ENGRAMI mogu negde zatajiti. A kada se to spomene, zalazi se u sferu specijalnih postupaka konfekcioniranja mišljenja koji bi se mogli podvesti pod zajednički pojam tzv. procedura BRAIN WASHING-Pranje mozga.**
- **Osobe ovakvih ličnih osobina nisu u stanju da dovoljno objektivno i racionalno percepciraju i procenjuju stvarnost, ljude i događaje, pogotovu znajući koliko je današnja situacija u zemlji i svetu krajnje složena i delikatna.(orijentacija u vremenu, prostoru, i prema drugim osobama).**
- **Da zaključim, ukoliko se stanje u sudstvu korenito ne popravi, Srbija se neće spasiti.**

PRVI OSNOVNI SUD U BEOGRADU

Nalog Prvog opštinskog javnog tuţilaštva u Beogradu Ktr.br.119992/11 od20.12.2011 godine.

Svojim dopisom Ktr.br.11992/11 od 20.12.2011 godine, u prilogu, ovo tuţilaštvo se

izjašnjava da povodom krivične prijave koju sam im podneo, nije našlo zakonskog osnova za pokretanje krivičnog postupka protiv tih lica. Savetuje me da imam pravo shodno odredbama ZKP da u roku od 8 (osam) dana od prijema dopisa, da protiv lica za koje smatram da su izvršila predmetno krivično delo, pokrenem krivični postupak pred Prvim osnovnim sudom u Beogradu.
Prilaţem kopije : Krivična prijava Prvom OJT od 01.09.2011 godine, Dopuna Krivične prijave od 1.9.2011 godine podneta 05.09.2011 godine, Krivična prijava od 09.9.2011 godine, Dopuna krivičnih prijava od 6.12 i 9.9.2011 godine.
Pozivam se na moju Privatnu tuţbu Prvom osnovnom sudu u Beogradu od 06.12.2011 godine, i na Doradu istoga podneska od 19.12.2011 godine, **20.k.br. 7050/11.** Budući dasu inkriminisani navodi u pomenutim krivičnim prijavama identični sa odgovarajućim segmentima u tuţbi (20.k.br. 7050/11) , pozivam se na iste i na ranije priloţena dokumenta, dokaze i svedoke..Izvolite spojiti ovaj podnesak sa predmetom 20.k.br. 7050/11.
OZNAČENJE SUDA PRED KOJIM TREBA ODRŢATI GLAVNI PRETRES.
Prvi osnovni sud u Beogradu.
PREDLOG KOJE DOKAZE TREBA IZVESTI NA GLAVNOM PRETRESU.
Da se na glavni pretres pozovu: privatni tuţilac i okrivljeni, tamo gde nisam mogao dati adrese i precizne podatke, molim sud da sazna njihov tačan identitet, i druge lične podatke, da izvrši uvid u dokaze, priloţene email poruke, dokumenta i priloge, i da sasluša svedoke, kao i optuţene osobe, da se izjasne po tom pitanju.
Da se okrivljeni po oceni svih dokaza i saslušanja svedoka izvedenih na pretresu oglase krivim za počinjena i osude.
Izjavljujem da ukoliko Apelacioni sud u Beogradu donese pravičnu odluku po mome zahtevu za obeštećenje, da ću povući sve moje krivične prijave, podneske, ţelim sa svima njima da uspostavim ispravne procene, da se izmirim, ţelim da se povučem dobar deo godine u moj rodni kraj opština Ljubovija na Drini, Srbija, gde ţelim da razvijam turizam, u čemu sam već postigao značajne rezultate, što se moţe proveriti u Opštini Ljubovija (gospoĐa Rada Trijić, načalnik Opštine), i da pišem knjige koje nikome ne mogu nauditi (nigde neće biti navedeno ni jedno ime). Ovako sam onemogućen da
2663

Следи моје обраћање Апелационом суду у Београду против свих оних који су ме од 2008 до 2011.године , држали у истинској опсади , покушавајући да ме насилно сместе у психијатријски азил.

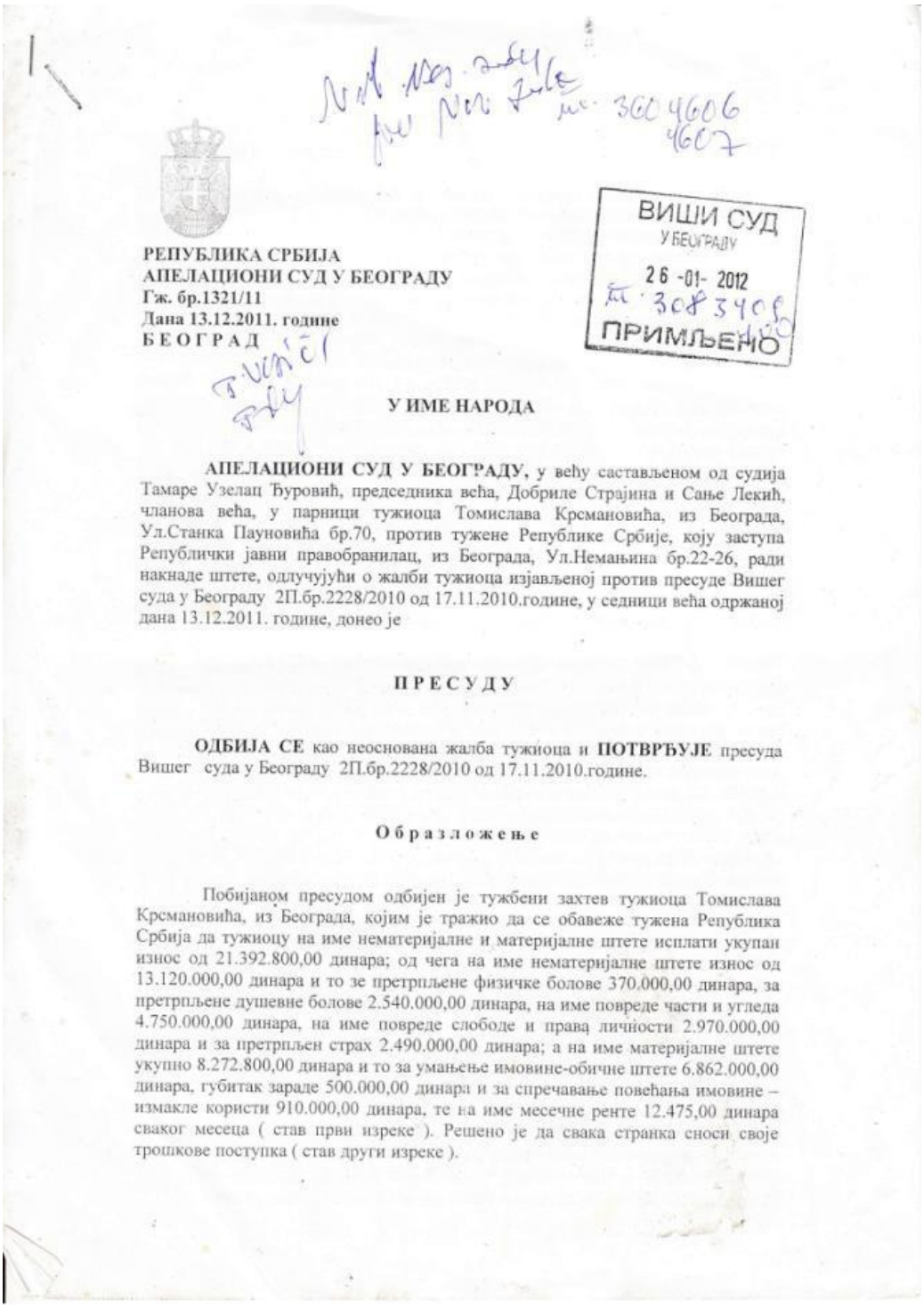

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж. бр.1321/11
Дана 13.12.2011. године
Б Е О Г Р А Д

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
26 -01- 2012
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Тамаре Узелац Ђуровић, председника већа, Добриле Страјина и Сање Лекић, чланова већа, у парници тужиоца Томислава Крсмановића, из Београда, Ул.Станка Пауновића бр.70, против тужене Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, из Београда, Ул.Немањина бр.22-26, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 2П.бр.2228/2010 од 17.11.2010.године, у седници већа одржаној дана 13.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду 2П.бр.2228/2010 од 17.11.2010.године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца Томислава Крсмановића, из Београда, којим је тражио да се обавеже тужена Република Србија да тужиоцу на име нематеријалне и материјалне штете исплати укупан износ од 21.392.800,00 динара; од чега на име нематеријалне штете износ од 13.120.000,00 динара и то зе претрпљене физичке болове 370.000,00 динара, за претрпљене душевне болове 2.540.000,00 динара, на име повреде части и угледа 4.750.000,00 динара, на име повреде слободе и права личности 2.970.000,00 динара и за претрпљен страх 2.490.000,00 динара; а на име материјалне штете укупно 8.272.800,00 динара и то за умањење имовине-обичне штете 6.862.000,00 динара, губитак зараде 500.000,00 динара и за спречавање повећања имовине – измакле користи 910.000,00 динара, те на име месечне ренте 12.475,00 динара сваког месеца (став први изреке). Решено је да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу из чије садржине произилази да исту побија из свих законских разлога прописаних одредбом чл. 360 ст. 1 ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе чл. 372 ЗПП („Службени гласник РС" бр. 125/04, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао

– да жалба није основана.

Према стању списа тужилац је тражио да се утврди грађанскоправна одговорност тужене поводом различитих животних догађаја – у оквиру којих су органи тужене као и одговорна лица других правних субјеката незаконито деловали против личних и имовинских интереса тужиоца, услед чега је он трпео материјалну и нематеријалну штету. У свим тим догађајима тужилац наводи себе као оштећено лице и детаљно описује ко, када и како је вршио повреду његових грађанских права и слобода. Своје наводе и тврдње тужилац доказује многобројним писаним доказима уз истовремено предлагање извођења и других доказа на околности деликтне одговорности тужене. У односу на тако постављени захтев, тужена је оспорила његову основаност истицањем приговора застарелости потраживања и недостатка пасивне легитимације.

Одлучујући о захтеву тужиоца, првостепени суд је закључио да се пред судом не може доводити у питање правилност и законитост појединачних правних аката по основу којих су судски, управни и други органи власти одлучизали или решавали о правима и обавезама тужиоца. Другим речима првостепени суд објашњава неоснованост захтева тужиоца претпоставком правилности и законитости конкретних правних аката, који су за предмет свог одлучивања имали лична и имовинска права и обавезе тужиоца. Како су ти акти стекли својство правноснажности, више се не може доводити у сумњу њихова пуноважност; напротив наступањем тог својства, узима се да је правни акт законит и правилан, те да свака непријатност, нелагодност или други терет од његове примене на субјекте права, нема карактер штете у правном смислу речи већ представља правну последицу са којом се суочава учесник правног поступка. Посматрано са аспекта института накнаде штете, наведено схватање првостепеног суда је тачно, али недовољно да се њиме реши овај случај пошто тужилац не тражи само накнаду штете због неправилних и незаконитих појединачних правних аката тужене који су били усмерени против тужиоца, већ тражи одговорност тужене и за незаконите материјалне радње њених органа.

Код тако постављеног захтева, недовољно је објашњење првостепеног суда да су органи тужене законито поступали пошто се за материјалне радње не подразумева да су предузете у складу са законом, већ на туженој лежи обавеза обарања претпоставке противправности деликтне радње, а нарочито у случају када оштећено лице докаже радњу и последицу штетног догађаја. С обзиром да су остале неразмотрене материјалне радње и поступци органа тужене и њених запослених лица према тужиоцу, то се може рећи да је првостепени суд преурањено закључио да тужена не сноси одговорност за те акте тужене.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу из чије садржине произилази да исту побија из свих законских разлога прописаних одредбом чл. 360 ст. 1 ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе чл. 372 ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао

– да жалба није основана.

Према стању списа тужилац је тражио да се утврди грађанскоправна одговорност тужене поводом различитих животних догађаја – у оквиру којих су органи тужене као и одговорна лица других правних субјеката незаконито деловали против личних и имовинских интереса тужиоца, услед чега је он трпео материјалну и нематеријалну штету. У свим тим догађајима тужилац наводи себе као оштећено лице и детаљно описује ко, када и како је вршио повреду његових грађанских права и слобода. Своје наводе и тврдње тужилац доказује многобројним писаним доказима уз истовремено предлагање извођења и других доказа на околности деликтне одговорности тужене. У односу на тако постављени захтев, тужена је оспорила његову основаност истицањем приговора застарелости потраживања и недостатка пасивне легитимације.

Одлучујући о захтеву тужиоца, првостепени суд је закључио да се пред судом не може доводити у питање правилност и законитост појединачних правних аката по основу којих су судски, управни и други органи власти одлучивали или решавали о правима и обавезама тужиоца. Другим речима првостепени суд објашњава неоснованост захтева тужиоца претпоставком правилности и законитости конкретних правних аката, који су за предмет свог одлучивања имали лична и имовинска права и обавезе тужиоца. Како су ти акти стекли својство правноснажности, више се не може доводити у сумњу њихова пуноважност; напротив наступањем тог својства, узима се да је правни акт законит и правилан, те да свака непријатност, нелагодност или други терет од његове примене на субјекте права, нема карактер штете у правном смислу речи већ представља правну последицу са којом се суочава учесник правног поступка. Посматрано са аспекта института накнаде штете, наведено схватање првостепеног суда је тачно, али недовољно да се њиме реши овај случај пошто тужилац не тражи само накнаду штете због неправилних и незаконитих појединачних правних аката тужене који су били усмерени против тужиоца, већ тражи одговорност тужене и за незаконите материјалне радње њених органа.

Код тако постављеног захтева, недовољно је објашњење првостепеног суда да су органи тужене законито поступали пошто се за материјалне радње не подразумева да су предузете у складу са законом, већ на туженој лежи обавеза обарања претпоставке противправности деликтне радње, а нарочито у случају када оштећено лице докаже радњу и последицу штетног догађаја. С обзиром да су остале неразмотрене материјалне радње и поступци органа тужене и њених запослених лица према тужиоцу, то се може рећи да је првостепени суд преурањено закључио да тужена не сноси одговорност за те акте тужене.

Међутим, када би се занемарио овај пропуст првостепеног суда и када би прихватили да је тужена одговорна за штету коју је тужилац претрпео, ни у том случају не би било одговорности тужене пошто се она од захтева тужиоца бранила истицањем приговора застарелости потраживања. Овај материјалноправни приговор није довео до гашења облигације, него је проузроковао губитак права тужиоца да принудним путем наплати потраживање накнаде штете. Наиме, како је од првог штетног догађаја из 1963.године до задњег из 2000.године протекло 37 година, а након тога још 8 година до подношења тужбе, то је овај суд на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право тј. одредбу чл.376 ЗОО и извео исти правни закључак као првостепени суд (о неоснованости тужиочевог захтева за накнаду штете због извесних радњи или пропуста органа тужене и лица која су код ње запослена), само што за тај закључак даје разлоге због којих је и првостепени суд, са аспекта наведене одредбе ЗОО, требало да одбије захтев тужиоца. Што се тиче тврдње тужиоца да његово потраживање није застарело, овај суд ју је имао у виду али јој није придао правни значај на који указује тужилац, с обзиром да тужилац није доказао да му је извршењем кривичног дела причињена штета (како би се применила одредбе чл. 377 ЗОО), нити је доказао постојање других чињеница подобних да са аспекта института прекида и застоја рока застарелости доведу до тих правних последица.

Дакле, тужилац је био странка у различитим правним поступцима и они су се водили поводом његових личних и имовинских добара или су иницирани због сумње у његову прекршајну или другу врсту правне одговорности. Сви правноснажно окончани поступци сами по себи не представљају основ за настанак новог субјективног права – накнада штете, без обзира што је тужилац био изложен нпр. губитку времена, разним нелагодностима, новчаним издацима и различитим другим расходима и теретима, јер су сви грађани (па и тужилац) дужни да сносе последице правних поступака у којима су учествовали и нису успели са својим захтевима или који су вођени против њихове воље ради утврђивања обавеза или правне одговорности. Наиме, држава и њени органи су надлежни да одлучују о правима и обавезама правних субјеката тј. да на иницијативу странака или по службеној дужности примењују законе и друге подзаконске опште акте у решавању управних ствари, грађанскоправних и кривичних спорова итд. У вршењу тих надлежности државни органи су дужни да поштују начело законитости, које подразумева да је појединачан правни акт донет у складу са процесним и материјалним законима. Када конкретан правни акт постане пуноважан (у формалном и материјалном смислу речи) за њега се, ради опште правне сигурности, даље претпоставља да је правилан и законит; па се у том смислу сматра да је нпр. држава правилно поступила када је одбила пружање правне заштите у судском спору, негативно решила управну ствар, утврдила прекршајну, деликтну или кривичну одговорност итд., а да незадовољни учесници тих поступака (због губитка спора или утврђене одговорности) не стичу ново субјективно право на накнаду штете (сем уколико се од стране тих лица докаже да су у оквиру тих поступака предузимане незаконите материјалне радње које би могле бити основ деликтне одговорности).

Међутим, у погледу те врсте незаконитости и њених евентуалних последица, тужена се успешно бранила истицањем приговора застарелости и тиме отклонила потребу да се расправља о њеној деликтној одговорности и из ње проистеклог права на накнаду штете. Такође тужена није пасивно легитимисана да тужиоцу накнади штету поводом непознатих и претећих позива који су му упућени у току 2008.године, као и за друге радње и поступке предузете од стране трећих лица. У односу на те и друге сличне случајеве наведене у тужби (нпр. наношење штете тужиоцу у периоду од 2002. до 2006. године од стране криминалаца из Раковице) одговорност треба да сносе учиниоци тих радњи, а не тужена која није пасивно легитимисана да одговара за поступке трећих лица већ само за противправне радње њених органа и њихових запослених. Најзад, тужилац тврди да су полицијски органи тужене у току 2008. године покушали да га принудно и незаконито хоспитализују и да су у ту сврху злоупотребили институт тзв. информативног разговора, али по схватању другостепеног суда тужена не одговара ни за тај случај пошто грађанско право не познаје одговорност за покушај проузроковања штете тј. за деликтну радњу која је извршена, а није проузроковала штетну последицу. Да су тужиоца нпр. припадници полиције задржали или неосновано лишили слободе, тек у том случају би се евентуално расправљало о деликтној одговорности тужене.

Са разлога што је нашао да је чињенично стање у овој парници правилно утврђено и да је на исто правилно примењено материјално право, као и да није почињена ни једна од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 ЗПП, Апелациони суд је сходно овлашћењу из члана 375 ЗПП у вези члана 373 став 1 тачка 2 ЗПП жалбу тужиоца одбио као неосновану и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке; а потврђена је и одлука о трошоковима парничног поступка садржана у ставу другом изреке, јер је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио одредбе чл. 149 и чл. 150 ЗПП.

Овај суд је имао у виду све жалбене наводе тужиоца, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

Тамара Узелац Ђуровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић

- 2681

- **1 јануар 2012.године.ИЗЈАВА СУПРУГЕ АЛЕКСАНДРЕ КРСМАНОВИЋ ПЕШИЋ ДА СУ ОРГАНИ ВЛАСТИ РАСТУРИЛИ НАШУ ПОРОДИЦУ И БРАК**.

- **(*Напомена Аутора*:** *Ова Изјава моје бивше супуге Александре је врло значајна за добијање накнаде штете, јер судови одбијају да наложе накнаду штете насталу услед развода, и последично када се ради о стану, са образложењем да се брак распао спонтано, и без интервенција власти. Александра у овој Изјави уораво тврди суоротно, доказује да су органи власти присилом растурили брак и породицу, и даје прецизан опис злоуоотреба које су том ориликом починили, да би тај циљ постигли).*

- Александре Крсмановић Пешић, пензионера, са станом у улици Теодосијева број 1 у Београду.број личне карте 004350375, рођене 1946 године, исказано дана 1.1.2012. године.

- Ја сам разведена, бивша супруга, Томислава Крсмановића, економисте у пензији из Београда, Суанка Пауновића 70, кога сам упознала у Београду 1977 године, ступила у брак са њим 22.4.1978.године, а развела се 11.2.1982.године, у околностима које ћу даље укратко изнети.

- Нащ брак су растурили органи власти, у знак примитивне одмазде према политичким
- неистомишљеницима.

- Хтела бих да предочим да потичем из породице која је била у политичкој немилости од
- доласка комунистичке власти у Југославију 1945 године, што значи да сам имала политичких тешкоћа и пре уласка у брак са мојим, бившим супругом. А моја ситуација се драстично погоршала уласком у брак са њим.
- Мој отац, покојни Александар Пешић (1905-1963), инжењер, универзитетски професор два факултеуа у Београду, је све до смрти (умро од инфаркта изненада), био оквалификован као `` политички непоуздан и неподобан``. Мој отац је почетком Другог светског рата 1941 године био у Београду Шеф техничких служби југословенске војске на Војном аеродрому у Земуну. У заробљеништу у немачком логору за југословенске официре се налазио од 1941 до 1945 године, одакле је за њим стигла у Београд ``карактеристика``, написана од заробљеника присталица КОЈ-Комунисуичке партије Југославије, да је `` врстан стручњакк и да га као таквог
- треба користити , али уз велику порезносу јер је симпатизер Краља и Монархије, и није за
- завођење комунизма у Југославији`` .Мој оуац се није бавио политиком, али је за њега
- комунизам био врло сличан фащизму (нацизму) Хиулер и Стаљин су за њега били врло слични.
- А нацисте је орезирао јер су његову богату јеврејску породицу пред почеуак Другог светског рата изгнали из Немачке и одузели им сву имовину, укључујући и руднике и постројења, иселили се у САД. Мој отац је као једногодишња беба дошао са мајком у Београд, где се она преудала за утицајног

државног функционера Пешића, који је усвојио мога оца, који је добио презиме Пешић, и постао православац, до краја животуа лојалан Србин, осећајући се и Јеврејином. Узнемирен сазнањима у немачком логору да је комунизам насилнички и пљачкашки друштвени поредак, поготову јер је у Краљевини Југославији живео слободно и оросперитетно, определио се за Монархију.Мој отац је био врстан стручњак и универзитетски педагог, консуруисао је док је био запослен у Војном инсуиуту ЈНА –Југословенске народне армије, први југословенски тенк амфибију, при тестирању, изласку из реке, пронађено је у унутрашњости тенка мало воде, мој отац је оптужио да је. на делу саботажа. За време боравка у ЈНА, и касније , био је шиканиран од војних власти, пређено му хапшењем, имао је сметње у орофесији. Нарочито су се наше породичне политичке неприлике интензивирале, када је он покушао исељење наше породице у САД, где имамо богате и моћне сроднике. Њему су почели да пребацују `` симпатије за империјалистичку Америку``. Лично сам имала неприлике за време студија на Агрономском факултету у Земуну, због политичке дискриминације сам студирала осам, уместо 4 године, (професор статистике је условљавао прелазну оцена на испиту захтевајући од мене да: идем на радну акцију, да постанем члан Партије, и његова љубавница. Будући да сам одбила, била сам девет пута обарана на испиту из овога предмета). Моја мајка Милица, девојачко презиме Димитријевић,

- потиче из богате и утицајне породице блиске Двору и водећим круговима у војсци (њен близак сродник Станојловић, пилот и високи официр у војсци Краљевине Југославије, је за време Другог светског рата био пилот Енглеске армије, истакао се у ваздушним биткама против ваздушних формација Вермахта, због чега је био проглашен за Хероја Енглеске и добио на поклон од Енглеске Краљице борбени авион) и администрацији Краљевине Југославије, која је од 1945 године била изложена прогонима, и одузета јој имовина велике вредности,која још није враћена (сестра мајке мога оца, удовица, била такође удата за утицајног државног функционера у Београду, је на превару лишена њене луксузне виле у Толстојевој улици на Дедињу , у коју се након њене изненадне смрти уселио политички моћан режимски лекар).
-
- Томислава сам упознала у радној организацији ФГП Рекорд, Раковица где је он био запослен на радном месту``Шеф Службе маркетинга``, а ја сам као дипломирани економиста имала своје радно месуо у Служби плана и анализе. Мој бивши супруг је у то време био познати борац за људска права, дисидент, у немилости ондашњег поретка.
-
- Од почеука нашег познансува органи власти су почели да врше нада мном притиске да са њим раскинем. Судија за прекршаје општине Раковица ме је обмануо о њему, показавши ми његов судски досије, у коме је била и фалсификована психијатријска дијагноза, казавши ми за њега :``Томислав Крсмановић је агресиван душевни болесник, од неизлечиве душевне болесуи``параноидна шизофренија, не сме да има децу, ``, опасан државни непријатељ, раскини са њим одмах, јер ти може упропастити живот``.
-
- Овај поступак судије је створио моје неповерење према Томиславу јер га тада нисам довољно познавала, а о њему су политички моћници у ФГО Рекорд, проносили гласине да је ``психијатријски пацијент``, са таквим образложењем је био и незаконито смењен у фабрици, и на скупу око 500 заоослених је пред свима прочитана фалсификована психијауријска дијагноза Завода за ментално здравље из Београда, према којој је `` Томислав Крсмановић психијатријски

пацијент, са дијагнозом`` паранодина шизофренија``. Због чега је он био присиљен да напусти ФГО Рекорд, и да се запосли 1977.године у предузећу Галеника у Београду-Земуну. Уоркос чињенице да је као врсни стручњак маркетинга, добронамерно указао да ФГП`` Рекорд``, драстично губи учешће у тржишту Југославије, образложио узроке, и оредложио мере санације.Уместо признања, њега су изгнали из радне организације. Али је он тако ипак постигао значајан углед у ФГП `` Рекорд``, и као маркетинг стручњак (Да је био у праву доказ је садашње стање ФГП Рекорд, који је пропала и запечаћена фабрика, што је он предвидео да ће тако неминовно бити),

-

- Након ступања у брак, и његовог напуштања ФГП Рекорд, руководиоци ФГП Рекорд, су почели да ме шиканирају, зато што сам са њим ступила у брак. Све до мога преласка у пензију, била сам ускраћена мојих законских права што се тиче висине прихода, радног места, омаловажавана и понижавана.(у мој пензијски стаж није унето дванаест година мога радног стажа, чиме је висина моје пензије супротно закону, драстично умањена до данашњих дана).

-

- 3 децембра 1981.године органи полиције су извршили претрес стана, однели сву

- Томислављеву докуменуацију и њега спровели у суд, а мене подвргли вишечасовном
- испитивању, захтевајући од мене да се одмах разведем од њега. Када он није био у стану, у исти су долазили органи полиције,претећи ми опасно и захтевајући упорно од мене да се
- разведем од њега. (Једном сам, када сам се вратила са посла затекла у стану органе СУП-а)
- Из дана у дан су се притисци на радном месуу интензивирали, и од стране полиције.

-

- Томислав је све више био изложен прогонима, живот нам је био претваран у кошмар.

-

- Полиција ми је такорећи из дана у дан упорно и опасно претила захуевајући од мене : да се ХИТНО разведем, да из стана избацим сва докуменуа супруга, укључујући и његову писаћу мацину, да не дозволим улазак у стан његових истомишљеника, да прекидам његове телефонске и друге разговоре са политичким темама, да у таквом случају одмах позовем полицију и захтевам његову ургентну насилну хоспитализацију , и да након изнуђеног развода одмах покренем судски постуоак да постанем носилац станарског права, а да њега лишимо права на боравак у стану, уз њихову обећану пресудну интервенцију код суда, и да супруга иселим ШТО ПРЕ из стана.

-

- О ,чему сам редовно обавештавала Томислава.
- Да би спашавали своје голе животе, обезбедили мирније детиоство нашем малом сину, који је врштао при лупњави и повицима разбеснелих полицајаца, ми смо се договорили да се под безусловним полицијским диктатом формално разведемо, али да у стварном животу сачувамо добре односе, и да се после једном ујединимо у браку, у нашем стану, када то буде могуће.Уједно смо се сложили да инсценирамо формалан судски постуоак за измену станарског статуса, јер ми је полиција опасно претила и опстанком малог сина, да то

учиним што пре. Споразумели смо се да то траје врло дуго, да тако добијемо у времену и спащавамо брак и породицу и судбину малог детета, да отац вића сина који је иако беба много патио , да опет када буду боља времена живимо заједно.

-

- Томислав је за цело ово време долазио редовно, бринуо се о нама и нащем сину, и улагао новчана средства у границама његових скромних могућности, бавио се врло често сином и играо са њим и щетао.

-

- Изјављујем да је паущална и неоснована , изокренууа тврдња суда да на Рещење Четвруог
- општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, није дозвољено право жалбе, из
- разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочищту истога дана. Овакав наведени исход судског поступка који је трајао скоро четири године не одговара чињеничном стању.

-

- Ми смо годинама живели у врло тещким околностима, излагани прогонима и опасним притисцима и претњама, изнурени стресом од развода, крајње исцрпљенивищегодищњим
- судским спором око стана, и финансијски судским трощковима (адвокатске услуге, судске таксе, и друго), погорщаног стања здравља, несигурног радног месуа, неизвесних редовних прихода, излагани годинама атацима на личну безбедост и имовинску сигурносу, у држави у расулу, хаосу, и пред ратом, смо били принуђени да душевно и органски сломљени, на ивици снаге, дигнемо руке од бескрајног суђења. Мени су тада претили смрћу и ликвидације мене и мога детета, ако не прихватим исход исказан у рещењу суда од 15 јануара 1986.године.

-

- Чиме је судски била окончана наща стратегија растезања судског спора у вези стана, добијања у времену, да би се нащи односи стабилизовали у нади да ће полицијски и други атаци постати мање интензивни, да ће нас на крају оставити на миру. Четврти општински суд је скратио и донео одлуку 15 јануара 1986.године.

-

- На делу је злоупотреба над нама.Изјављујем да сам уо учинили под полицијском принудом ликвидације. Ми смо били уцењени.

-

- Упркос овакве пресуде, ми смо наставили да у крајње тещким околносуима хајке и линча,
- одржавамо колико је могуће наще добре односе, али без помисли, јер смо били престращени,да поново ступимо у брак, или да станујемо опет заједно у нащем стану, што је била остала до тада наща жарка жеља. То нам је било забрањено под претњом унищтавања.
- .

- Упркос развода са њим мој каснији живот је био испуњен страхом, и провокацијама, нащ стан је био проваљиван, пљачкан, била сам покрадена, излагана насиљу и подмуклим
- злоупоуребама. Нащ син Милан (1981) је био понижаван и бламиран у Основној щколи`` Вожд Карађорђе`` у Београду, због ``оца лудака``. Дана 3 јуна

1989.године, око 17 шасова и 30 минута се на мене и сина Милана недалеко од Касарне у суседству устремио црвени југо , ми смо се брзо уклонили, што је било застрашивање.

-

- Годинама смо син и ја делили тегобни живот и неприлике Томислава, наводим даље само
- неке деуаље.
-

- У чеувртак 23. маја 1996.године , око 9 часова и 30 минууа, два младића су ушла насилно у нащ стан на адреси Војводе Степе 68 у Београду, у коме смо становали мој син Милан и ја (тада ученик, 16 година, који је тада био у школи) , тада сам била без запослена, преживљавали смо издавајући игрице за компјууере (кертрице). Уперивши револвере, ударцем су ме оборила на под ,када сам била лошег здравственог стања, у року од неколико минууа су обавили преметачину, покупили сву опрему Сега клуба, узели девизе и динаре, златан прстен и крстић (све у вредносуи од око 4000 ДЕМ) и брзо нестали. Да се ради о орофесионалцима види се по томе што су све обавили брзо и ефикасно, јасно је да су добро познавали стан. Доживела сам шок нагло се погоршало моје здравствено стање и органи ГСУП-а уместо да ме охрабре, су ме заплашили још вище и бацили у безнађе, говорећи ми да сам могла бити убијена и да је тешко откриуи виновнике-у надолазећим месецима је украдено из овог Сега клуба вище скупих реквизита и ГСУП зна ко су лопови, али није предузео мере да се власници врати покрадено, и да кривци буду кажњени, да је и ово индикативно у смислу откривања стварних пљачкаща.

-

- Иза ових пљачки се налазила ондащња власт и имају логистичку подршку..
-

- Мени је крајем 2001 и почеуком 2002 године у вище навраја био испоручен астрономски
- преувеличан рачун за телефон, који нисам починила.
-

- Мој син и ја да би се спащавали од прогона смо одлучили 2001 године, да се иселимо за
- Канаду, Стево Миљущ из Београда нам је узео уз присусуво сведока укуоно 5.500 ДЕМ, за
- обезбеђење виза, а од виза никад ништа није било. Миљуща сам исте године тужила Четвртом општинском суду у Београду, КО .797/01, упркос доказа и сведока, Миљущ нас никада није обещтетио. Он ми је претио ликвидацијом ако будем захуевала повраћај новца, у нејасним околностима сам била повређена 1.12.2001.године у просторијама МУП-а Нови Београд, а син Милан је истовремено био лакще оовређен у аууомобилском удесу на пещачком прелазу код Хотела Југославија на Новом Београду. Милан је био жртва неколико физичких напада, био му је отиман мобилни телефон, приликом
- прегледа за мобилизацију 1999.године је био пред присутним регрутима опуужен да је ``
- страни плаћеник``.
-

- Ово је само мали делић нащих страдања.

-

- Власти су растуриле нащ брак , и деценијама уништавале наще животе и нащег сина.

-

- Ову Изјаву дајем Томиславу Крсмановићу да би он уако остварио његова орава из тужбе за накнаду щуете.

- У Београду 1.1.2012.године Александра Крсмановић-Пещић.

- Томислав Крсмановић **6.3.2012 године**

председник, Покрет за заштиту људских права. тел.3511829; моб.тел.064-3095176; books@eunet.rs**; Vikipedija; solair.eunet.rs://~pokrets;** www.tomislavkrsmano**vic.com; АРХИВ САНУ**

КАЖЊЕН САМ ЗБОГ ВЕРБАЛНОГ (ПИСАНОГ) ДЕЛИКТА

Одлуком Вишег суда у Београду 2П-2228/10 од 28.2.2012 године.

Дана 29 фебруара ове године сам добио од Вишег суда у Београду 2П-2228/10 НАЛОГ ЗА ПЛАЋАЊЕ У ГОТОВУ суме у износу од 195.000 ,00.дин (око 1.900 евра), уз претњу принудном наплатом.

Кажњен сам због вербалног деликта, јер сам оптужио судство да је корумпирано и неправично.

Дана 28.5.1994 године сам поднео Првом општинском суду у Београду тужбу (П.3547/94) против Републике Србије и Републике Југославије због пар стотина кривичних дела и последично насталих штета, у временском периоду од 1975 године, и раније, до датума подношења тужбе. Ова тужба је затим пренета у надлежност Вишег суда у Београду који је одбио дана 17.11.2010 године, број 2П.2228/200 , жалио сам се Апелационом суду у Београду, који је такође моје захтеве одбио дана 13.12.2011 (Гж.бр. 1321/11). Користећи законску одредбу, због драстичних повреда одредби закона , поднео сам захтев за Ревизију Високом касационом суду дана 1.03.2012 године.

У међувремену су према мени почињена нова тешка кривична дела.

У наведеним тужбама сам се се позвао на одредбе Кривичног законика Србије ПРОДУЖЕНО КРИВИЧНО ДЕЛО, јер сам у ово време, од 1975 (и раније) а све до данашњих дана, био жртва описаних континуелних злоупотреба, од стране истих државних установа, или појединаца, ради се о истоврсним делима политичких обрачуна, која чине једну методично програмирану целину.

Од 1975 године и раније, нада мном траје нечувено насиље све до данашњих дана. У два наврата сам био смештан у псхијатријску установу по казни, због речи, где сам био жртва физичких тортура, уз примену по здравље врло штетних ињекција (DEPO MODITEN) са продуженим вишемесечним дејством. Којом приликом сам био маркиран фалсификованом психијатријском дијагнозом, која је означавала искључење из професионалне утакмице, у јавном и политичком, научном животу, пред судовима, иако је ова наручена психијатријска дијагноза судски обеснажена. Органи тужене су ме незаконитим поступцима лишили својине над личним станом (’’ јер ће да окупља дисиденте’’), и за време од преко 15 година ме гурнули у мукотрпни статус подстанара. Повремени физички обрачуни ,полицијска застрашивања, дугогодишњи изнурујући судски поступци, осуде за ненасилне вербалне деликте, драстична кршења права из радног односа , све до заплењивања писма, ускраћивања изборних права, прављења сметњи у употреби телефона, факса, преписке , компјутера и интернета.-тако је деценијама био урушаван мој живот.

Дана 18 септембра 1997 године сам нападнут у моме стану, и теже повређен, то је био покушај убиства,. уз јаросне повике нападача:" То је тај што тражи обештећење, што блати на телевизији". Судови и истражни органи досада нису од 1997 године предузели било какве кораке по моме судском поднеску у вези овог терористичког акта над

председником легалне политичке странке људских права. Априла 2000 године полиција је запленила моју и страначку целокупну архиву, изнурујући и скуп судски поступак се од 2000 године отеже до данас, архива још није враћена.

Зато што захтевам обештећење, учестало ми прете смрћу, или позивајући ме на информативне разговоре, опструирају систематски мој рад на компјутеру.

Само у другој половини 2011 године, сам био неосновано позиван осам пута на информативне разговоре од стране органа Полицијске управе града Београда, а што је наставак позива из 2008 године, а таквих позива је било и у 2009 и 2010. Иза чега стоје појединци из Полицијске управе Београда и МУП-а Србије, који ми од 2008 године упорно прете утамничењем на неодређено време у психијатријску установу, позивајући се на давно оборену дијагнозу из 1975 године, зато што тражим обештећење и пишем саопштења.

А на чијем је челу актуелни министар Ивица Дачић. А он је био члан Владе Милошевића која је јануара 1999 године издала коминике громогласно пренет од медија да је Покрет за заштиту људских права, чији сам ја председник, страни плаћеник и агент ЦИА . Данас у 2011 и 2012 години, МУП Србије на чијем челу је Дачић, се позива на фалсификовану дијагнозу ПБ ’’ Лаза Лазаревић’’ из 1975 године и прети ми утамничењем, као што су то чиниле његове колеге из СУП-а, пре скоро четири деценије, и шири неистине и клевете о моме душевном здрављу.

Представник Владе Србије Војислав Шешељ је 1 јула 1992 године изјавио да сам ја ’’ психијатријски пацијент’’, што су у ударним емисијама пренеле телевизијске радио станице у земљи, са циљем да убију мој углед (Шешељ кога сам спашавао из затвора у Зеници, ми је тада искрено казао да је то урадио по наређење Милошевића лично, замолио ме да му опростим). Ивица Дачић данашњи министар МУП-а Србије је тада био у тиму Милошевића, Шешељ ми је признао да је то захтевао и млађани Дачић.

А прозукли Дачић дан данас шибичари изанђалим психијатријским сеоским сплачинама.

Судови растежу већ 18 година, и не пресуђују по закону, него како им нареде аутистични Мишковић и његови црнокошуљаши, које соколе јастребови из гео-окружења (осовина: Приштина-Тирана- Сарајево-Загреб-Будимпешта) , да помоћу њих огробе Србију.

И на крају ме кажњавају хималајским високим износом за судску таксу. Ја сам спреман да платим судску таксу по параграфима закона, али ти параграфи не могу да важе само за висину судске таксе, него и за законито доношење пресуде.

Ја сам кажњен зато што сам у тужби ставио на оптуженичку клупу правосуђе и поједине корумпиране државне органе.

Уместо да сносе последице, острашћене судије су награђене превисоким платама, први пут казне неправичном пресудом, а онда ударе по џепу своју несретну жртву превисоким судским таксама.

Србија копни убрзано зато што је уништавају свакојаки преступници, јер нема казне. А када нема казне, закон се крши убрзано по геометријској прогресији. То треба да знају правосудни органи, заслепљени високим принадлежностима, од којих не виде превару, да помоћу њих подмукло обезнањених, недораслих, копају гроб овој држави.

Уколико Србија не успостави поштовање закона и ефикасну полицију, њој спаса нема.

Судску таксу нећу платити јер је то казна за вербално дело. И зато јер немам новца.

Апелациони суд у Београду је дана 13.12.2011 године (мени Пресуда уручена 3.2.12012 године) одбио моју Жалбу (Гж.бр.1321/11) на ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 2П.бр.2228/2010 од 17.11.2010 , са образложењем да је неоснована , и потврдио пресуду Вишег суда.

Са образложењем да су потраживања застарела и због недостатка пасивне легитимације тужене.

Пресуда почиње са У ИМЕ НАРОДА. У име кога народа који 90% за судије каже да су најобичнији окорели криминалци. Зар да дозволимо оваква понижавања од удруженог криминала-тајкуна.

Наиме, ја сам још 1994 године поднео Првом општинском суду у Београду ТУЖБУ ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ, против Републике Србије због незаконитих поступака државних органа против мене од 1975 године све до данашњих дана

У Тужби су изнети непобитни докази и сведоци о нанетим штетама, од 1975 до 2000 године је према мени од стране државних органа почињено преко 200 кривичних дела, од којих су нека врло тешка (насилно интернирање у психијатр ијску установу, тортуре у истој, привођења у полицију, осуде за вербалне деликте, незаконита удаљавања из радног односа, морално убиство у јавности кроз прибегавање фалсификованој дијагнози и проглашавањем за неурачунљивог душевног болесника, растурање породице и брака, незаконито отуђење мога личног стана и за време од 17 година претварање у статус подстанара, заплена преписке, књига, перманентни судски поступци, итд. Незаконити поступци државних органа још увек трају све до данашњих дана : 19 септембар 1997 године покушај убиства, кривци нису приведени правди, 1 април 2000 године камион МУП-а дошао и заплењио сву личну и страначку архиву, још није враћена, од 2000 до данашњих дана сам изложен претњама, увредама, клеветама, физичким насртајима, ометању употребе компјутера, од марта 2008 године Полицијска управа Београда ме упорно позива на информативне разговоре, само од јуна до децембра 2011 године таквих позива је било 6, уз претњу утамничењем на неодређено време у специјалну установу "зато што пише саопштења", уз лупњаву на врата мога стана, а за шта су судовима поднети докази и сведоци, током јануара ове

године мој компјутер је био континуелно опструиран за шта су судовима дати и докази квалификованих програмера.

За ово време су били жртве тешких прогона моја сестра Нада (1946-2010), брат Милић (1939), сестричина Валерија (1971), мој син Милан(1981) његова мајка Александра (1946). Сестра Нада је умрла у нељудским околностима, њена пензија је била свега 5.000 из разлога што њено раније предузеће Ауторска агенција није уплатило 17 година радног стажа, она је била прогањана по политичкој линији у гимназији, и на радном месту. У болницама су отворено од нас тражили мито. Брат Милић има пензију од 13.000 динара, јер је као неподобан био годинама истериван из радног односа, привођен, и био жртва физичких обрачуна. Сестричина Валерија , што је забележено у нашим документима, је била дискриминисана у школи, онемогућавана да се запосли, она је без сталног запослења, и прихода, издржава ћерку од 18 година, њен муж Бобан Двокић (1971-2008) орган обезбеђења, је пре три године убијен од криминалаца на радном месту. Син Милан грађевински техничар без запослења, је због мене био жртва дискриминације у основној и средњој школи, на регрутацији је пред свима прозван као издајник (због мене, и мајке која је по оцу Јеврејка), на њега су подстицани силеџије, оборен је у нејасним околностима на улици од аутомобила, возач није уопште процесуиран, отиман му је мобилни, имао је мукотрпно детињство у породици бивајући очевидац упада насилничке полиције, уз његову и мајчину вриску. Александра, његова мајка, потиче из политички прогањане породице, њен отац Александер Фон Саск, (немачки Јеврејин) , дошао као беба у Србију 1911 године, врсни инжењер и конструктор првог југословенског тенка амфибије, је био жртва политичких прогона , цела породица је пала под удар, Александра је на факултету12 пута била обарана на испиту, уцењујуће је да мора да постане члан Партије. Ступајући у брак са мном њена ситуцаија се додатно искомплимовала, полиција је саслушавала, судије, малтретирања на радном месту, провале у стан, отимачина новца, њена фирма јој није уплаћивала доприносе за пензију 7 година, итд, итд.

Упркос оваквих чињеница, доказа и сведока, Апелациони суд у Београду је донео шупљу и срамну пресуду, коју правници оцењују као класично самоуправно шарлатанство и осиону провокацију.

На делу је срачуната политичка диверзија, они који стоје иза исте, мене добро познају као непоколебљивог борца, који ће се до последње капи крви борити за правду. Ова пресуда има за циљ да ме изазове и усмери у борбу, да се тако стварају тензије, свађе, лоше процене, и метеж, да се тако уместо да се у Србији створи слога, и да се концентришемо на приљежан рад, насупрот томе стварају хаос и политичка нетрпељивост и мржња.

А ја сам спреман на одбрану која ће ударити у срце криминализованих сегмената државе, уз напомену да ипак држава у целини одолева глобалној пенетрацији тајкунских структура. Ја нећу прибећи насиљу.

У исто време удружени криминал рачуна да нећу моћи много учинити јер ће ме онемогућити да се огласим на медијима, нити успети да остварим своје захтеве пред судовима, да нећу имати подршку државних органа, МУП се не либи да ми ускрати оно мало простора на интернету , мој компјутер је често опструиран. Изложен сам свакодневним атацима, судским поднесцима, трошковима адвоката, копија, поштарине, уз лупњаву полицвије на врата, а посебно много коштају честе интервенције програмера при довођењу у ред застоја на потпуно исправном компјутеру.

Починиоци рачунају да ће ме изнурити на овакве начине, узети време и енергију, нарушити здравље јер ја имам 75 година.

Имам право на ванредни правни лек.

Обавештавам све оне који прочитају овај допис, да ми удружени криминал (тајкуни) отворено прете разарањем. Они су разорили мој сестру Наду.

Оваква одбијајућа предсуда је за мене штетна, јер су моја примања врло скромна. Моја пензија је 30.000 динара, у дуговима сам, живим на чековима.

Али у исто време ми се пружа прилика да се дефинитивно обрачунам са тајкунима, са Србијом мрака и мржње, са онима који су деценијама уништавали не само мој живот, и мојих блиских, него и већине грађана Србије.

Отуда за мене нема друге алтернативе сем свакодневне борбе до победе, аргументима никада насиљем. .Убеђен сам да ће победа бити моја . Јавност ће бити сведок даље еволуције, јер када кажем јавност желим да саопштим да тајкуни не могу апсолутно угушити све моје активности..

То знају они који су слично поступали са мном још у време Тита и Милошевића, мислим на оне који су преживели, јер су већина терориста преминули, углавном превремено.

Република Србија у Београду 12.3.2012 године
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
Сектор за правосуђе
Госпођа Хелена
Сурлић.

Одељење за надзор рада у правосудним органима

Поштована госпођо Сурлић,

Дозволите да Вас обавестим да је Апелациони суд (Г.ж. бр.1321/11)13.12. 2011 године одбио моју Жалбу на Пресуду Вишег суда у Београду , поднео сам 1.3.2012 године Ревизију за Врховни касациони суд.

На делу је флагрантна неправда и дрска провокација криминалаца, истих оних који су ме тиранисали од 1975 до 2012 године, који се сада поврх свега претварају у сеоске вашарске џепароше, испоручујући ми рачун за судске таксе у износу од 195.000 динара (око 1.900 евра, Виши суд у Београду дана 28.2.2012 године , Посл.број 2А-2228/10).. Ја овај рачун нећу никада платити, јер је то казна зато што тражим моје законито право за обештећење, и што немам новац (Моје месечне принадлежности су 30.000 динара, ја

сам на граници социјале, у дуговима сам, живим на чекове, издржавам незапосленог сина и помажем незапослену сестричину и њену 18 годишњу ћерку, чијег су мужа недавно убили криминалци, поврх свега имам 76 година).

Суд може покушавати да правда незаконито одбијање , али се не може негирати да је 2+2=4, јер сам ја жртва насиља које у пакету и континуитету траје од 1975 до 2012 године, ради се о пар стотина кривичних дела и последичних штета, за шта сам ја дао доказе и сведоке. А када се ради о висини износа за судску таксу, тачно је да по закону он зависи од износа оштетног захтева, који је висок. Али ако се закон стриктно примењује на висину износа судске таксе, он треба да буде исто тако примењен и кадасе ради о законитом и правичном доношењу одлуке о захтеву за обештећење. А што суд није урадио.

У прилогу два текста: КАЖЊЕН САМ ЗБОГ ВЕРБАЛНОГ ДЕЛИКТА, и РЕВИЗИЈАПРОТИВ ПРЕСУДЕ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ(резиме). Детаљи (

Ревизија, Тужбе, Пресуде, жалбе) , се налазе на сајту www.tomislavkrsmanovic.com, кликнути, када се отвори иђи лево на мени, кликнути на Покрет за заштиту људских права, тамо се налазе линкови: ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ, БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ, БЕЛА КЊИГА О ОПСТРУКЦИЈАМА ИНТЕРНЕТА и БЕЛА КЊИГА О

ПОЛИЦИЈСКИМ МАЛТРЕТИРАЊИМА. На овим линковма су сви потребни детаљи. Молим Одељење за надзор рада судова да узме у обзир ове чињенице и поступи у границама својих овлашћења и компетенција да се донесе правична одлука (следи интервенција из САД, од врло значајних и моћних особа), и да се укине налог да платим судске таксе. Овакви поступци ових судова ме претварају у бескомпромисног борца због чега ће они имати само значајне штете, а судије не виде да тако чинећи бивају злоупотребљени да руше правни систем и да подстрекавају грађане да се у Србији ствара метеж и побуна.

Томислав Крсмановић

Томислав Крсмановић : РЕВИЗИЈА од 1.3.2012 године.

Судски поступак траје од 1994 године, Апелациони суд у Београду је одбио мој захтев 1.12.2011године, дана 1.3.2012 године сам поднео РЕВИЗИЈУ Врховнм

касационом суду. Ја сам жртва тешких политичких прогона који трају од 1975, ираније, све до данас. Судство Србије тврди да моји докази и сведоци не постоје.Изволите у прилогу РЕВИЗИЈА.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Рех.бр.82/10
Дана: 14.децембар 2012.године
Б е о г р а д
Тимочка бр.15

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Божидара Васића, председника већа, Анђелке Опачић и Данка Лаушевића, чланова већа, у предмету рехабилитације подносиоца захтева Томислава Крсмановића из Београда, улица Станка Пауновића бр.70, по закључењу рочишта, одржаног у присуству подносиоца захтева од 14.12.2012.године, истог дана донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

УТВРЂУЈЕ СЕ да је подносилац захтева за рехабилитацију Томислав Крсмановић из Београда, са станом у улици Станка Пауновића број 70, рођен у Прешеву 20.07.1936.године, од оца Милана и мајке Зоре рођене Поповић, био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те да су ништава решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09.1977.године и Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.03.1983.године, од тренутка њиховог доношења, као и све њихове правне последице,а рехабилитовани се сматра неосуђиваним.

О б р а з л о ж е њ е

У захтеву за рехабилитацију подносилац је навео да је рођен у Прешеву 20.07.1936.године од родитеља из Милана и мајке Зоре рођене Поповић; да је по занимању економиста у пензији, публициста и писац; да је Економски факултет у Београду завршио 1963.године, постдипломске студије истраживања тржишта на Католичком факултету у Бриселу 1969.године, да је писац више књига, великог броја научних текстова објављених у домаћим и страним часописима; да је добитник више међународних признања, да је председник Покрета за заштиту људских права. Због дисктриминаторских поступака у време служења војне обавезе у Краљеву (1963 – 1964) и у Предузећу „Семе“ у Београду, у које се

запослио по повратку из ЈНА, био је принуђен да напусти земљу 1965. године, тако да је живео у егзилу у Белгији први пут од септембра 1965. године до јула 1971.године, када је почео „изгон мозгова“, а други пут од септембра од септембра 1973.године до априла 1974.године. Од 1.фебруара до 1.октобра 1972. године био је запослен у Предузећу „Југословенски центар за истраживање и развој у Београду“; од 01.фебруара до 01.септембра 1973.године био је запослен у Бироу за размену омладине студената; од 01.септембра до 01.децембра 1975.године радио је у Предузећу „Унимар“ листа „Борба“ за маркетинг и истраживање тржишта и пропаганду, али у свим наведеним предузећа изгубио радно место због морално политичке подобности. Због тих разлога је напустио земљу и поново је боравио у Бриселу од 1973.године до 1974.године.

Цитирајући или парафразирајући руског нобеловца Солжењицина да је смештај нормалног човека по казни у лудницу духовно убиство горе од гасне коморе, да је то злочин који никада неће застарети, подносилац захтева за рехабилитацију сматра да је управо сам жртва оваквог злочина. Наводи да је 1975.године био смештен насилно у психијатријску установу само зато што је изразио своја политичка уверења на ненасилан начин, када је изречена фалсификована, нетачна психијатријска дијагноза, „параноидна шизофренија“, што му је нанело непроцењиве штете у различитим сферама живота. Наиме, 21.06.1975.године око 21,00 час ухапшен је у Клубу просветних радника на Обилићевом венцу у Београду, након чега је приведен у ГСУП Београд, где му је иследник при саслушању казао да је ухапшен зато што је писао непријатељске пароле по зидовима ВЦ-а у клубу на којима је петокрака изједначена са кукастим крстом. Сутрадан 22. јуна пребачен у Психијатријску болницу Губеревац где су му давана таблете или инјекције, да би 23. јуна био пребачен у Психијатријску болницу „Др Лаза Лазаревић“ у Падинској Скели, где је остао до 01.јула 1975. године. Касније је сазнао да је Завод за ментално здравље (који је од 1972 .године посећивао због несанице проузроковане наведеним прогонима) податке о томе да је пацијент ове установе и да је психијатар његову жалбу због прогона квалификовао као манију гоњења, доставио ГСУП, иако се ради о поверљивим подацима. За све време насилне хоспитализације био је изложен претњама, увредама физичкој присили изолацији и давању више пута у току дана великих доза пилилула и инјекција чији назив су лекари и болничари одбијали да му саопште. Три месеца по изласку из болнице трајао је озбиљан поремећај његовог здравља. Насилно је био хоспитализован само зато што је изразио своја политичка мишљења на ненасилан начин. Уместо да за вербални (писани) политички деликт одговара пред надлежним судом, подведен је злоупотребом психијатрије у политичке сврхе подназивник душевног болесника. Писањем непријатељских парола у јавном ВЦ-у је манифестација очаја, при чему је његов бунт злоупотребљен тако што је насилно интерниран у лудницу где му није место.

Подносилац захтева је даље навео да је у моменту насилне хоспитализације био запослен на радном месту сарадника службе за истраживања тржишта у предузећу „Београдска индустрија пива“, које је било обавештено о околностима хоспитализације, па је тако његова поцизија у колективу била анулирана, а после вишемесечних понижавања, изнуђеним отказом напустио је предузеће. Одлуком радничког савета ФГП „Рекорд“ Раковица од 16.02.1976.године изабран је на радном место шефа службе маркетинга који је својим радом допринео у њеном развоју покретањем корисник иницијатива и остваривањем значајних пројеката, али је од фабричког психолога Боже Петровића сазнао да су у вези њега стигле притужбе из ГСУП Београд и Завода за ментално здравље са детаљним подацима о насилној хоспитализацији и његовој политичкој активности, у којима је лажно представљен као државни непријатељ. Под овим утицајем руководство ФГП почело је против њега кампању подстицањем особља против њега, тако да је у таквим околностима дошло до његовог смењивања 15.03.1977.године. Против овакве одлуке жалио се радничком савету који је сазвао скуп од 500 запослених, пред којима је јавно прочитано лекарско мишљење да болује од неизлечиве болести „параноидна шизофренија“. Иако му није дато право на реплику, пред скупом је изјавио да је то наручена психијатријска дијагноза са циљем дисквалификовања неистомишљеника, тако да је огромна већина присутних стала на његову страну. У вези са тим ГСУП Београд је 28.04.1977.године против њега поднео захтев судије за прекршаје Општине Раковица за покретање прекршајног поступка због изазивања револта запослених у ФГП „Рекорд“. После више испитивања судија за прекршаје 01.09.1977.године донео решење УП.бр.1613/77 којим је обуставио прекршајни поступак а њега прогласио неурачунљивим душевним болесником. По изнуђивању отказа и напуштања ФГП „Рекорд“, у септембру 1977.године засновао је радни однос у Предузећу „Галеника“ као стручни сарадник испитивања тржишта. У исто време, његова вереница Александра Пешић, под утицајем наведеног судије за прекршаје и интрига и притисака којима је била изложена у ФГП где је била запослена, раскинула је веридбу. Након тога, будући да је раскинута веридба и да је „Галеника“ од ГСУП добила нетачну компромитујућу дијагнозу, како би се спасавао од наручене дијагнозе и како би поправио односе са вереницом, крајем септембра обратио се Психијатријској клиници „ВМА“ у Београду, чији је стручни тим након извршених прегледа издао извештај лекара специјалисте од 24.10.1977.године са дијагнозом sine morbo psihiatrico. Овај је налаз, издат непуна два месеца после наведеног решења судије за прекршаје који га је прогласио неурачунљивим, анулирао је фалсификовану дијагнозу Завода за ментално здравље, што је доказ да је био жртва незаконитог интернирања и злоуптребе психијатрије у политичке сврхе.

У борби за своја погажена права жалио се државним функционерима судовима бироима за притужбе жалбе и председнику Титу, обраћао се међународним организацијама, страним новинарима и дипломатама у Београду. Уместо да престану, тадашње власти су наставиле са неоснованим прогоном, па је

тако привођен у ГСУП Београд у 29.новембра у вези са његовим активностима по питању људских права. Дана 03.12.1981. године два полицајца ГСУП-а су упала у његов стан уз галаму претресали стан и запленили сву документацију. Њега су притворили и одвели у Пети општински суд у Београду где је предат судијама који су га испитивали због његових контаката са Милованом Ђиласом и Михајлом Михајловим и због активности на пољу људских права. У том маратонском поступку суд је захтевао од Судско психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду да над њим изврши психијатријско вештачење. Вештачење је извршено 20.04.1982.године и тиме је званично судски анулирана фалисификована дијагноза „параноидна шизофренија". Услед свакодневних напада дошло је до поремећаја брачних односа и до развода брака са супругом Александром, којој је оставио стан од 39мкв у улици Војводе Степе 68 у Београду, па је од тада па све до 1997.године, када је отишао у превремену пензију и добио стан од Предузећа „Галеника" , живео као подстанар. После налаза Судско психијатријског одбора којим је проглашен урачуњивим, Пето општинско јавно тужилаштво у Београду је 22.06.1982.године поднело судији за прекршаје СО Вождовац захтев за покретање прекршајног поступка. У том постуку је кажњен новчаном казном, као и по решењу судије за прекршаје Општине Стари град од 17.03.1983. године. За све време трајања радног односа у „Галеници" (1977-1997) био је дискриминисан, остављен без задатака, етикетиран као опасан друштвени непријатељ, опасан душевни болесник, самоиницијативно је обављао радне задатке који нису узимани у обзир (али су зато били публиковани у стручним часописима), подвргаван дисциплинским поступцима, дискриминисан по питању права на стан, тако што му је решењем од 16.11.1992.године намерно додељен неусељив стан, у вези са којим је водио исцрпљујући судски спор који је трајао до 1997.године. Дана 14.04.1995.године 20 еминентних интелектуалаца, међу њима и др В.Коштуница, обратили су се председнику ICN Галеника Радомиру Стојићевићу, захтевајући да се прекине дискриминација, шиканирања и да се спрече они који онемогућавају добијање стана на које има право. Удружење књижевника Србије 1977. године својим саопштењем протестовао је због прогона вербалног деликта и у вези стана. Због више деценијских тешких незаслужених повреда његових права, злоупотреба, тортура, штете које су из тога проистекле, 1994. године поднео је одштетни захтев Првом општинском суду у Београду у предмету П.бр. 354/94 против СРЈ и Републике Србије.

Захтевом за рехабилитацију тражио је да се утврди да су све незаконите одлуке донете против њега ништаве од тренутка њиховог доношења, као и да су ништаве све њихове правне последице те да се као рехабилитовано лице сматра неосуђиваним и да суд утврди да је био жртва прогона и насиља из политичких или идеолошких разлога.

По закључењу рочишта и оцени навода захтева за рехабилитацију и изведених доказа суд је утврдио следеће чињенично стање.

Подносилац захтева Томислав Крсмановић рођен је у Прешеву 20.07.1936. године од родитеља Милана и мајке Зоре рођене Поповић. Дипломирао је на Економском факултету у Београду 1963. године, завршио је посдипломске студије из своје струке у Бирселу 1969. године, написао је виша књига и велики број научних текстова објављених у домаћим и страним часописима. У Белгији је живео и радио у периоду од 1965. године до 1971. године и од 1973. године до 1974. године.

По повратку из Белгије доживео је разочарење због стања људских права у Југославији, због чега је отворено критиковао власт, што га је учинило политички неподобним услед чега је било изложен политичком прогону. Дана 26.06.1975. године ухапшен у Клубу просветних радника на Обилићевом венцу у Београду, због писања парола у WC-u Клуба на којима је петократку изједначавао са кукакстим крстом. У психијатријској болници „Губеревац" задржан је један дан а потом пребачен у психијатријску болницу „Лаза Лазаревић" у Падинској скели где је хоспитализован до 01. јула 1975. године. У тој установи лечен је под дијагнозом 297.9 (параноидна реакција). Пре тога, од 06.03.1973. године лечио се у Заводу за ментално здравље у Београду код ординирајућег неуропсихијатра др Томислава Седмака, у којем је закључено да Томислав Крмсмановић болује од душевног оболења из групе шизофренија (295.9). У то време Крсмановић је био запослен у Београдској индустрији пива као сарадник у служби за испитивање тржишта у којој је неколико месеци после наведеног боравка у психијатријској болници раскинуо радни однос. Нови радни однос засновао је у ФДП „Рекорд Раковица" 16.02.1976. године када је одлуком радничког савета изабран на радно место шефа службе маркетинга, са којег места је смењен 15.03.1977. године. На зубору радних људи ФДП Крсмановић је у вези са његовом сменом указивао на неправилности и злонамерне поступке појединаца.

У вези са тим СУП Београд – VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.04.1977. године поднео је захтев судији за прекршаје Општине Раковица за покретање прекршајног поступка против Томислава Крсмановића због преркшаја из члана 2 став 2 тачка 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима, проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у фабрици гумених производа „Рекорд". Наделжени судија за прекршаје решењем УП.бр. 1613/77 од 01.09.1977. године обуставио је поступак против окривљеног Томислава Крсмановића услед постојања околности које искључују одговорност за учињени преркшај, трајно, душевно обољење – шизофренија, позивајући се на извештај Завода за ментално здравље из Београда из

којег је утврди да окривљен припада групи шизофреније (295.9). Након тога Томислав Крсмановић раскинуо је радни однос у ФДП и у септембру 1977. године почео да ради у Предузећу „Галеника“, као стручни сарадник за истраживање тржишта, у којем је радио до пензионисања 1997. године.

Након обустављања наведеног прекршајног поступка, Крсмановић се обратио ВМА у Београду, ради специјалистичког прегледа који је обављен 24.10.1977. године од стране психијатра, психолога и солицјалног радника, који су закључили да се на основу добијених резулта може са доста велико сигурношћу утврдити да у тренутку испитивања код пацијента не постоје знаци менталног обољења или поремећаја.

Дана 03.12.1981. године припадници полиције ГСУП Београд извршили су претресање стана Томислава Крсмановића у Београду, у Улици Војводе Степе број 68, којом приликом су одузели више примерака листа „Истина“, текстове и књиге Михајла Михајлова, текстове Милована Ђиласа, фасцикле са документима и преписком. Истог дана Републички СУП – Управа службе државне безбедности за Град Београд поднео је Петом општинском јавном тужилаштву у Београду кривичну пријаву против Томислава Крсмановића због основане сумње да је извршио кривично дело ширења лажних вести из члана 218 КЗ РС, а у опису дела се наводи да су у Београду 1981. године у два наврата нелегално растурани примерци листа непријатељске садржине са насловом „Истина“ број 1 и 2, у којима је аутор обрадио више одељака од којих се издвајају : 1. У чему је значај догађаја у Пољској, 2. Морално политичка подобност је суштина одредница која дели народ на привилеговану мањину и тиху већину, 3. Кланови – јавно и некажњено насиље над грађанима, 4. Раскораци између званичних прокламација и праксе – истински и суштински феномен наше стварности, 5. Шта је главни циљ реформе образовања. Наведено тужилаштво је Петом општинском суду у Београду поднело предлог за предузимање истражних радњи против окр. Томислава Крсмановића у предмету Кри. 208/81. Суд је решењем од 21.12.1981. године одредио неуропсихијатријско вештачење душевног стања окривљеног, које је поверио Судско психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду.

Према налазу и мишљењу Судског психијатриског одбора од 20.04.1982. године који су потписали неуропсихијатри проф. др Петар Миленковић, проф. др Јован Вељковић, проф. др Димитрије Миловановић и проф. др Предраг Каличанин, прегледани Томислав Крсмановић је параноидно структурисана психопатска личност склона повременим психотичним епизодама; да се у време вештачења не налази у акутно психотичној фази и да нема података да је у таквој фази био у време вршења дела за које одговара; да у потпуности може да схвати да су дела због којих одговара недозвољена по законима; да је његова способност да управља

поступцима очувана, али да његове изјаве дате у разговорима са лекарима указују на вероватноћу да ће и убудуће наставити сличну активност. Овај налаз и мишљење прихватили су пуковник др Стеван Петровић са ВМА, који је учествовао у раду судско прихијатриског одбора и који је потписао споменути извештај лекара специјалиста од 24.10.1977. године, као и примаријус др Томислав Седмак из Завода за ментално здравље у Београду (где се Крсмановић лечио почев од 06.03.1973. године) који је такође учествовао у раду Судско психијатриског одбора, а који је прихватио могућност да је стање Томислава Крсмановића у време лечења у Заводу било психотично параноидна епизода, како је то закључено у психијатријској болницу Падинској скели. Према налазу судско психијатриског одбора, вербални контакт са Крсмановић се брзо и лако успоставља, што није случај и са психичким контактом јер при прегледу приступа са неповерењем према лекарима; правилно је орјентисан у месту, времену и према личностима; упаћивање и памћење нису оштећени; интелектуално је изнад просека; у мишљењу и даље постоји обиље параноичних (суманутих) идеја прогањања и идеја величине; сматра својом дужношћу да се бори за демократизацију друштва и са сасвим логичним и оправданим да се у тој борби обраћа за помоћ међународним организацијама и домаћој и иностраној јавности, стиме што се оваква идеја појавила још док је живео у Белгији, због чега треба одбацити могућност да су оне последица извесних поступака власти (легитимисање, хапшење) као реакција на његово припадање „дисиденској групи“ (Ђилас, Туђман, Владимир Марковић, Михајло Михајлов, Пољански и др.).

После наведеног кривичног поступка, за који нема доказа како је завршен, Томислав Крсмановић је 1983. године одговарао за прекршај из члана 2 став 1 тачка 7 Закона о прекршајима, када је решењем судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 549/82 од 17.03.1983. године оглашен одговорним за наведени прекршај, и то што је 31.08.1982. године око 0:45 часова, на јавном месту, код пешачког прелаза на Тргу Републике у Београду, говором омаловажио социјалистичка патриотска осећања грађана на тај начин што је рекао „Да је против овог друштвеног система и да је он следбеник Ђиласа“, за који прекршај му је изречена новчана казна у износу од 2.500,00 динара.

Овако чињенично стање суд је утврдио на основу изведених доказа: потврде Психијатријске болнице „Лаза Лазаревић“ број 15876 од 17.10.1978. године, решење Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 01.09.1977. године, жалбе Томислава Крсмановића Већу за прекршаје Скупштине Града Београда против решења Уп.бр. 1613/77, извештаја лекара специјалисте ВМА у Београду од 24.10.1977. године, записник о претресању стана ГСУП Београд од 03.12.1981. године, решења Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду број 549/82 од 17.03.1983. године, кривичне пријаве Републичког СУП – Управе службе државне безбедности број 5671 од 03.12.1981. године, налаза и мишљења

Судско психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.04.1982. године у предмету Петог општинског суда у Београду Кри.бр. 208/81 и на основу наводе подносиоца захтева за рехабилитацију у делу који је потврђен изведеним доказима.

Одредбом члана 1 Закона о рехабилитацији прописано је да се овим законом уређује рехабилитација лица која су без судске или административне одлуке или судском или администаративном одлуком лишена, из политичких или идеолоших разлога, живота, слободе или неких других права од 06. априла 1941. године до дана ступања на снагу овог закана, а имала су пребивалиште на територији Републике Србије.

Према члану 5 став 1 и 2 истог закона, решењем којим се усвоја захтев за рехабилитацију суд утврђује да је одлука која је била донета против рехабилитовног лица ништава од тренутка њеног доношења и да су ништаве њене правне последице, а рехабилитовано лице се сматра неосуђивано. У ставу 3 истог члана је одређено да кад судска или адиминстративна одлука није била доношена, суд у решењу којим се усвоја захтев за рехабилитацију утврђује да је рехабилитовано лице било жртва прогона и насиља из политичка или идеолошких разлога.

Примењујући наведене норме закона на утврђење чињенице, суд је нашао да је захтев за рехабилитацију основан и из следећих разлога.

Из утврђених чињеница, наиме, произлази логичан закључак да је подносилац захтева Томислав Крсмановић, који је више година боравио у иностранству, био под присмотром тадашњих власти, који је отворено критиковао због кршења људских права указујући на аномалије друштвено-политичког система. Из тих разлога сматран је политичким противником и државним непријатељем што је имало за последицу процесуирање подносиоца захтева у прекршајним и кривичним поступцима због вербалног деликта, при чему је 1975. године дошло до злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Чињеница да се подносилац захтева 1973. године лечио у Заводу за ментално здравље због одређених психичких проблема, као и дијагноза тог Завода, иначе нетачна, да овај болује од душевне болести из групе шизофренија, искоришћене су од тадашњих власти, тако што је подносилац захтева због писања парола у Клубу просветних радника (на којима је између петокраке и кукастог крста стављен знак једнакости) лишен слободе и присилно смештен у психијатријску болницу, уместо да због евентуалног прекршаја буде приведен надлежном судији, упркос чињеници да у то време, а ни касније није боловао од шизофреније, као трајног душевног обољења.

Принудна хоспитализација у психијатријској болници у трајању од више дана и наведени каснији поступци власти према Томиславу Крсмановићу, упућују на закључак о прогону због вербалног деликта који је у суштини политичке природе. Без обзира на то што подносилац захтева није боловао од наведене болести, неистинита и у политичке сврхе злоупотребљена дијагноза је овога пратила и сасвим извесно представљала сталну претњу да му се свакога тренутка може догодити смештај у психијатријску болницу, опет злоупотребом психијатрије, пре свега због тога што није поред свега одустајао од борбе за људска права, што је тадашњи режим свакако квалификовао као активност усмерену на подривање друштвено-политичког система. Из свега наведеног следи логичан закључак да је подносилац захтева за рехабилитацију био жртва прогона и насиља из политичких разлога и да је из истих разлога лишаван слободе, имовине и других грађанских права.

Имајући све ово у виду, суд је одлучио као у изреци решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
БОЖИДАР ВАСИЋ

-

VI. Ревизија против Пресуде Апелационог суда у Београду Гж.број 1321/11 od 13.12.2011 године.

ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ

ЗА

ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Б Е О Г Р А Д.

ул. Тимочка бр оj 15

Тужилац: Крсмановић Томислав, Станка Пауновића 70, Београд, кога заступа Љиљана Јаковљевић адвокат из Београда, Чубурска број 2.

Туженик: Република Србија, коју заступа Републички јавни правобранилац-БЕОГРАД.

РЕВИЗИЈА ПРОТИВ ПРЕСУДЕ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ

Гж.бр.1321/11 , од 13.12.2011 .године

Због свих законом дозвољених разлога (члан 407 ЗПП):

I.Због погрешне примене материјалног права (чл.404 ЗПП)

II. Због повреде равноправности грађана (чл.404 ЗПП)

III..Због битне повреде одредаба парничног поступка (чл. 374, став 1, ЗПП).

О б р а з л о ж е њ е.

У образложењу, другостепени суд одбија жалбу тужиоца позивајући се на чланове 376 и 377 ЗОО, изјашњавајући се да је захтев за накнаду штете застарео: ’’узимајући у обзир време које је прошло од првог штетног догађаја до задњег до подношња тужбе , те је овај суд на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право тј.одредбу чл.376 ЗОО и чл. 377 ; што се тиче тврдње тужиоца да његово потраживање није застарело овај суд је имао у виду, али јој није придао правни значај, на који казује тужилац, с’обзиром да тужилац није доказао да му је извршењем кривичног дела причињена штета (како би се примениле одредбе чл.377 ЗОО), нити је доказао постојање других чињеница подобних да са аспекта институт прекида застоја рока застарелости доведу до тих правних последица. Како су ти акти стекли својство правоснажности, више се не може доводити у сумњу њихова пуноважност; напротив наступањем тог својства, узима се да је правни акт законит и правилан, те да свака непријатност, нелагодност или други терет од његове примене на субјекте права нема карактер штете у правном смислу речи, већ представља правну последицу са којом се суочава учесник правног поступка. Међутим, кад би прихватили да је тужена одговорна за штету, коју је тужилац претрпео , ни у том случају не би било одговорности тужене пошто се тужена од захтева тужиоца бранила истицањем приговора застарелости потраживања. Дакле, сви правоснажно окончни поступци сами по себи не представљају основ за настанак новог субјективног права- накнада штете, без обзира што је тужилац био изложен штетама. Када конкретан правни акт постане

пуноважан (у формалном и материјалном смислу речи) , за њега се ради општеправне сигурности, даље претпоставља да је правилан и законит, а да незадовољни учесници тих поступака (због губитка спора или утврђене одговорности) не стичу ново субјективно право на накнаду штете, сем уколико се од стране тих лица докаже да су у оквиру тих поступака предузимане незаконите материјалне радње које би могле бити основ деликтне одговорности. ’’.

Другостепени суд је погрешно применио одредбе материјалног права позивајући се на чл.376 ЗОО и чл.377 ЗОО из следећих разлога:

I.

а. Нема застарелости јер кривична дела која проузрокују штете трају континуелно до данашњих дана.

У проведеном поступку другостепени суд је позивајући се на чланове 376 и 377 ЗОО, пренебрегао кључну чињеницу природе ових кривичних дела, да она у овом временском периоду трају континуелно од 1975 године, и раније, да нису једнократна него вишекратна, у пакету, све.до 2012 године. Чиме је услед погрешне примене материјалног права чињенично стање у погледу наведених околности непотпуно утврђено, а од њих зависи закључак о томе да ли је потраживање тужиоца застарело.

Законом одређено време није протекло у смислу **одредби чл.376 ЗОО, јер се ради о проузроковању штета које се настављају у пакету и трају од 1975 до 2012 године, последње од децембра 2011 до јануара 2012 године.** Тужиоцу су нанете штете проузроковане великим бројем кривичних дела у наведеном периоду времена.

Тужилац указује на погрешну примену материјалног права од стране другостепеног суда који се позива на чланове 376 и 377 ЗОО, зато што кривична дела која су проузроковала штете тужиоцу, у смислу члана 103 КЗС, у вези са чланом 61 КЗС нису застарела, што за собом не повлачи и незастаревање захтева за накнаду штете.

Тужилац доказује да се ради о продуженом кривичном делу из члана 61 КЗС које траје до данас из разлога:

-ово продужено кривично дело чини више истих или истоврсних кривичних дела чија је бит кажњавање и прогон тужиоца, због политичких разлога.

- учињена су у временској повезаности од 1975 године до 2012 године, и раније

-од стране истог учиниоца (истих учиниоца), који су држава, или њени органи

-која представљају целину због постојања следећих околности: истоветности оштећеног тј.тужиоца, истоврсности предмета дела-кажњавање тужиоца по политичкој основи, коришћења исте ситуације-да је тужуиоц био проглашен од

поретка-државе за "политичког непријатеља", касније страног плаћеника и агента ЦИА, и истог трајног односа власти и тужиоца, јединства места-у Београду. На делу је јединствен умишљај учиниоца са циљем да тужиоца кажњава и прогони као неистомишљеника и наводног страног плаћеника, агента ЦИА, критичара, у наведеном интервалу времена. По својој природи ова дела допуштају спајање у једно дело, јер чине целину деценијских атака поменутих државних органа на тужиоца..

Што се све види из документације у суду и ове ревизије.

Не може бити застаревања јер наношење штета од стране тужене према тужиоцу настаје до данашњих дана., у вези са чланом 360, тачка 2, ЗОО.

б.Клаузула објективне сметње услед несавладиве препреке, из члана 383 ЗОО.

Другостепени суд је погрешно применио одредбе материјалног права позивајући се назастарелост из чл.376 ЗОО и чл.377 ЗОО, пренебрегавајући овога пута чињеничне околности , времена и простора који одређују природу ових кривичних дела: да је претходна држава била партијска, укључујући и судство, да је тужилац поднео више десетина судских захтева против учиниоца кривичних дела који су му проузроковали штете, будући да је од тадашњег поретка , од судова, био званично и неосновано проглашен за страног плаћеника и агента ЦИА, логично је закључити да судови нису били објективни према њему. Чиме је услед погрешне примене материјалног права пренебрегавајући одредбе члана 383 ЗОО, чињенично стање у погледу наведених околности непотпуно утврђено. Јер према члану **383 ЗОО застаревање не тече за све време за које повериоцу није било могуће због несавладивих препрека да судским путем захтева испуњење обавезе. Тужилац није могао из добро познатих објективних разлога да оствари своја права у време Ј.Б.Тита и С.Милошевића, све до 1999 године, односно до 2000 године док је Милошевић био на власти.**

Али као што је познато, и што тврде наша наука и врсни правници, и штотужилац даље образлаже, судство се није у довољној мери ослободило арбитрарности ни до данашњих дана.

Док међународно законодавство пак види институт НЕСАВЛАДИВА ПРЕПРЕКАкао ” било коју објективну препреку због које се није могло потраживати захтевање обавезе”.

в. Злочини против човечности не застаревају.

Другостепени суд је и у овом смислу погрешно применио одредбе материјалног права позивајући се на застарелост из чл.376 ЗОО и чл.377 ЗОО, пренебрегавајући овога пута природу кривичних дела почињених према тужиоцу. Чиме је услед погрешне примене материјалног права не узимајући у обзир одредбе члана 371 КЗС Злочин против човечности (кривично гоњење и извршење казне, последично и настале штете, не застаревају за кривична дела предвиђена овим чланом), чиме је чињенично стање у

погледу наведених околности непотпуно утврђено, а што је врло битно за примену застарелости..

Тужилац доказује да је жртва злочина против човечности. У члану 7 Римског статута , као и у ставовима међународних правних инструмената који регулишу ову материју, дати су основни елементи злочина против човечности. Злочином против човечности сматра се : А.предузимање наведених радњи нечовечних поступака предвиђених међународним правом, намерних, са циљем кажњавања; Б. под условом да су оне предузете као део ширег, или систематског напада, упереног против било којег сегмента цивилног становништва. .

Тужилац доказује да испуњава оба услова :

А. Ради се о континуелним нечовечним поступцима над тужиоцем у вези са чланом 61 КЗС, о тортурама, кривичним делима над њим од 1975, и од раније, све до 2012 године, који су међународним правом универзално признати као недозвољени, као нехумани поступци којима се намерно проузрокују тешке патње или прогањања, по политичкој основи.

Б. Не ради се о појединачном случају, него о намери прогањања појединих сегмената или група, на основима који су међународним правом универзално признати као недозвољени.

-г.У вези застаревања , тужилац се такође позива на чланове 188 тачка 1, 195 тачка 1 и 2, и 203 ЗОО.

II.

Због повреде равноправности грађана (чл.404 ЗПП), у вези са одредбама Закона о забрани дискриминације чланови 1, 3, 5, 11, 12, 13 (тачке 1, 2, 6, 7), 15, и одредбама КЗРС , члановима 128, 174 и 387.

Тужиоц је жртва политичке дискриминације.

III. Због битне повреде одредаба парничног поступка (чл. 374, став 1, ЗПП).

Другостепени суд у току поступка није применио ову одредбу овог закона,. а то је од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, јер није испитао сведоке које је предложио тужиоц, у вези са члановима 8, 228, 229, 245 , 252 , 255 ЗПП.

Другостепени суд је повредио члан 374, став 1 у вези са чланом 8 ЗПП, јер се није изјаснио о другим битним чињеницама које су истицане у току парнице, као о радњама које проузрокују штету . У Пресуди Гж.бр.1321/11 од 13.12.2011.године, другостепени суд се није изјаснио о сваком битном тужиочевом приговору и доказу засебно, и у целини, сходно члану 8, вези са чланом 374 став 1 , нити о образложењима у Жалби тужиоца против Пресуде Вишег суда у Београду 2 П.бр.222872010 од 17.11.2010, само се овлаш изјаснио о понекој радњи, што је такође од врло битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Другостепени суд се у образложењу своје пресуде није изјаснио о приговору застарелости тужиоца сходно члану 374 у вези са чланом 8 ЗПП..

У образложењу, другостепени суд се није изјаснио сходно члану 8 ЗПП у вези са чланом 374, став 1, на приговор тужиоца у вези члана 61 КЗС (да наношење штете траје у пакету од 1975, и раније до данас, да се ради о једној целини) јер се није изјаснио о свим тужиочевим доказима наношења штета у целини и континуитету , на основу резултата целокупног поступка. Чиме је учинио врло битну повреду одредби ЗПП, што је од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Другостепени суд у току поступка није применио ову одредбу овог закона,. а то је од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, јер није испитао сведоке које је предложио тужиоц, у вези са члановима 8, 228, 229, 245 , 252 , 255 ЗПП.

Тужилац је побијајући застарелост доказао да наношење штета од тужене траје до данас, или због непремостиве препреке, или што поједини злочини и штетне последично не застаревају, и да се због тога не могу применити наведене одредбе 376 и 377 ЗОО, се позвао на сведочење доле наведених сведока, који нису саслушани, а што је од врло битне важности у доказивању да застарелост не постоји, и од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде:

-Велизара Павловића, правника ДСС, Париска 13, Београд, на његову тврдњу да је Павловић у поседовању факсимила Полицијске управе Београда, са инкриминисаном дијагнозом и предлогом да се тужилац принудно смести на неодређено време у психијатријску установу због писања саопштења.

-Нолета Лекаја, Високог Стевана број 11, Београд, у вези заплене архиве априла 2000 године до данас

- Голуба Бакића адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25, Београд, , на наводе тужиоцу да су Жарко Арсић и Вељко Вукотић сарадници МУП-а Србије, а не непозната трећа лица, и на друег наводе тужиоца

-Зорана Димитријевића, др.А.Костића бр.13, Гроцка.

-Мише Ивановића, улица Данице Марковић број 8, Београд-.

- Десанке Митановски, Вукасовићева 86, 11090 Београд, сведока наношења физичких повреда тужиоцу дана 18.9.1997 године.

-Илоне Бамфић, Мажуранићева улица број 3 , Земун.

-уколико је Илона преминула саслушање станара зграде, и председника Кућног савета, Мажуранићева број 3, Земун.

-Зоран Ђурић, судски вештак, тужилац није могао сазнати његову адресу, пошто је судски вештак психијатар, суд ће то сазнати

- аутори студије ЉУДИ НА ДРУШТВЕНОЈ МАРГИНИ :др.Сузана Перовић, Зоран Милојковић, Маријана Обрадовић, Љиљана Палибрк, сарадници Хелсиншког одбора Србије;

-Стаф психијатријских болница ПБ Лаза Лазаревић, ПБ Вршац и ПБ Ковин, који су дали податке за ову студију.

- Мирјане Солујић , тужилац није могао прибавити њену адресу (адреса се налази у архиви П.Б.Ц.З у Београду)

-Бошка Грујића, Стара Пазова, Рибарева број 37, Нова Пазова.

Тужилац се позвао на сведочење других , који нису саслушани, а што је од врло битне важности и од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде:

-др.Томислав Седмак, психијатар, Медицински факултет у Београду

-Драган Томић, високи фунционер СПС, Социјалистичка партија Србије

-Александра Крсмановић Пешић, бивша супруга тужиоца, Теодосијева број 1, Београд, у вези околности развода брака и полицијских прогона.

Другостепени суд је повредио члан 374, став 1 у вези са чланом 8 ЗПП, јер се није изјаснио о другим битним чињеницама које су истицане у току парнице, као о радњама које проузрокују штету .

Другостепени суд се у образложењу своје пресуде није изјаснио о приговору застарелости тужиоца сходно члану 374 у вези са чланом 8 ЗПП. У Пресуди Апелационог суда Гж. Бр.1321/11 од 13.12.2011 године стоји" овај суд је имао у виду све жалбене наводе тужиоца , али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде" а када се ради о тужиочевим чињеницама о застарелости које би требао да узме као доказе, тврди паушално и уопштено" суд није придавао правни значај тврдњи тужиоца да његово потраживање није застарело" Другостепени суд се штуро позива на чланове ЗОО , тврдећи да тужилац није доказао постојање других чињеница подобних са аспекта института прекида заастарелости, не дајући било какво образложење о аргументима против застарелости које даје тужилац.

У образложењу, другостепени суд се није изјаснио сходно члану 8 ЗПП у вези са чланом 374, став 1, на приговор тужиоца о непремостивој препреци.

У образложењу другостепени суд се такође није изјаснио о сваком битном тужиочевом доказу засебно, сходно члану 8 ЗПП, у вези са чланом 374, став 1, ЗПП свих доказа као целине, и на основу резултата целокупног поступка у вези са чланом 61 КЗС (продужено кривично дело које још траје), што је од врло битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, и то : о заплени архиве априла 2000 године, која још није враћена; о покушају убиства 18.9.1997 године чије последице још трају; о опструкцији

употребе телефона и преписке која траје од почетка 1980-их година, и компјутера интернета; о фалсификованој дијагнози из 1975 године, о принудној хоспитализацији и мучењима која проузрокује штете тужиоцу до данашњих дана; о значајном умањењу пензионе основице и износа пензије тужиоца услед дискриминације у области професије по основу МПП (морално политичке подобности); о осудама на вербалне деликте; растурању породице и брака; незаконитом отуђењу половине стана; последично превођењу тужиоца у статус подстанара 15 година; повреди изборних права легалне политичке странке Покрета за заштиту људских права; ширењу у јавности преко мас медија неистина о тужиоцу да је "страни плаћеник" и " психијатријски пацијент"; о непоштовању права на деманти и и реплику; додели тужиоцу неусељивог стана од стране предузећа Галеника Холдинг 1992 године; о угрожавањима физичке безбедности и имовинске сигурности тужиоца у овом периоду, о континуелним полицијским малтретирањима од 1975 до 2012 године и вишеструким заплена документације и примерака листа ЉУДСКА ПРАВА, и рукописа необјављених књига; непоштовању права на правично суђење; другостепени суд се није изјаснио о мишљењу судског вештака др.Стевана Петровића о душевним боловима и, претрпљеном страху тужиоца за ово време, о природи несанице тужиоца, што све траје до данас; о заплени рукописа књига тужиоца, спречавању да се бави научним радом, о вишеструкој дискриминацији.

Другостепени суд се слаже да је тужена починила поједине прекршаје и нанела штете тужиоцу, да су поједине штете настале кривицом тужене, усваја аргумент тужиоца да је тужена пасивно легитимисана, сем у времену од 2000 до 2010 године, али се позива на застарелост сходно одредбама ЗОО. Чиме признаје да је тужена проузроковала штете, без да даје аргументовано образложење у вези тужиочевих аргумената застарелости, без саслушавања наведених сведока, .и без увида у целокупну доказну документацију.

Тужилац је претрпео и трпи интензиван психички бол, страх, трауму, фрустрацију, дошло је до умањење опште животне активности , што све траје до данас.

Тужилац упознаје суд са одлуком да смањи укупан износ који је захтевао од тужене Републике Србије са 21, 392.800,00 на 6,000.000, оо динара, те се обраћа захтевом суду да му саопшти да ли се то може учинити у ревизији, да га суд упути који правни начин да примени у ову сврху?

Тужилац се позива на чланове 5 и 7 ЗПП, предочава да ова ревизија не може бити кратка и сажета како је то обично, јер кривичне радње и штете које проузрокују, трају у континуитету од 1975 , и раније, до 2012 године, ради се о врло великом броју сложених и специфичних радњи, чији су учиниоци бројни, радње су разноврсне, дешавају се на различитим местима, у различитим околностима. Уколико би тужилац на 2-3 стране укратко изнео све чињенице на којима заснива своје ставове, маколико то било аргументовано и правно засновано, не би било довољно убедљиво и поткрепљено чињеничним подацима, суд то не би прихватио као веродостојно. Поготову, јер

тужилац у ревизији прилаже нове чињенице и доставља додатна нова документа, позива се на нове сведоке.

Тужилац је упознат са устаљеном праксом да су поднесци кратки, и да судије нерадо, или никако, не читају, оне поднеске који су дугачки. Али је принуђен да позивајући се на чланове 5 и 7 ЗПП, изнесе све чињенице на којима заснива своје захтеве и да предлаже доказе којима се утврђују те чињенице. Уз то узимајући у обзир да је суд обавезан да свакој странци пружи могућност да се изјасни о захтевима, предлозима или наводима противне странке, тужилац је у обавези да изнесе свеобухватно релевантне детаље.

У том смислу тужилац подноси овај први део РЕВИЗИЈЕ, са наводима свих законом дозвољених разлога ревизије (члан 407 ЗПП), и кратким образложењем.

А ради лакшег упознавања са битним чињеницама, прилаже одвојено ДЕТАЉНА ОБРАЗЛОЖЕЊА, са свим додатним документима.

..

Пуномоћник:

Д Е Т А Љ Н А О Б Р А З Л О Ж Е Њ А.

I.

.Наношење штета од стране тужене још траје.

Тужилац износи доказе за ову тврдњу, представља чињеничне податке и релевантна документа, и предлаже саслушање сведока:.

А. Кривична дела почињена од стране Полицијске управе Београда од 2008 до 2012 године.

Марта месеца 2008 године, је сарадник ОУП-а Раковица Ненад Лијескић, по наређењу претпостављених, у неколико наврата позивао тужиоца телефоном на информативни разговор поводом писаних саопштења. Лијескић је тужиоцу строго и упорно у више наврата наређивао телефоном тужиоцу да дође одмах, одбијајући како закон прописује да пошаље писмени позив, изричући му претње да уколико не дође да ће бити приведен силом, образлажући позив наводним разговором о његовом саопштењу о здрављу. Тужилац је одбио образлажући да позив треба да буде у писменој форми, и да он у овоме контексту није обавезан по закону да се одазове позиву, доставио је детаљну документацију директно у полицијску станицу ОУП Раковица. Тужилац је овим поводом био контактиран 2 марта 2008 године од стране познаника Велизара Павловића, правника ДСС, улица Париска број 13, 11.000 Београд, у њиховим просторијама, који му је саопштио да је у поседовању факсимила Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године са психијатријским налазом

П.Б'' Лазала Лазаревић'' из 1975 године у коме стоји да је тужилац неурачунљив душевни болесник од параноиден шизофреније, који му је то показао, којим је покренут хитан поступак да тужилац буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због писања саопштења, којом приликом су се позвали на фалсификован налаз Завода за ментално здравље П.Б "Лаза Лазаревић" од 1 јула 1975 године.

ДОКАЗИ:

-саслушати Велизара Павловића, правника ДСС, Париска 13, 11.000 Београд, на ове наводе тужиоца

-увид у инкриминисани факсимил позива Полицијске управе Београда и приложени психијатријски налаз, који поседује Павловић.

-саслушање сведока Ненада Лијескића сарадника ОУП Раковица, на наводе ужиоца

-саслушање сведока сарадника Полицијске управе Београда који је дао налог сведоку Лијескићу и који је доставио дијагнозу Велизару Павловићу

Што је унело неизмеран страх и немир у живот тужиоца, са чиме је тужиоц априла 2008 године упознао јавност, НВО, политичке странке, одржао конференцију за штампу и предузео и друге кораке којима је обезвредио овај незаконити покушај утамничења и злоупотребе психијатрије од стране ове установе. Тужиоц поново потсећа да је над њим покушана злоупотреба психијатрије 1975 године, која се завршила потпуним поразом оних који су то предузели, он је 24.10.1977 године добио после месец дана испитивања на Психијатријском одељењу ВМА у Београду Налаз: душевно потпуно здрав, што је правно и судски верификовано 20.4.1982 године од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду. Тужилац је годинама водио борбу против оних који су покушавали да фалсификују чињенице о његовом здрављу, био је тако опет на кратко смештен насилно на психијатрију у ПБ."В.Вујић" 1982 године за време Конференције УНКТАДА у Београду., због ненасилних речи, за тужиоца су званичници преко ТВ изјављивали да је психијатријски случај и перманентно му претили годинама трајном изолацијом у психијатријску установу затвореног типа , вређали га и клеветали по том основу све до данашњих дана, уз повремене претње насилном хоспитализацијом све до недавно.

ДОКАЗИ:

--увид у документацију у Тужби П.бр.2228/2010 : Извештај ВМА, Психијатријско одељење од 24.10.1977 године, Дг СИНЕ МОРБО ПСҮЦХИАТРИЦО и Извештај Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.

А полицијских телефонирања овим поводом је било повремено и у 2009, 2010 и 2011 години.

Тужилац је био неосновано позиван осам пута на информативне разговоре од јуна до децембра 2011 године, од стране органа Полицијске управе града Београда, а што је наставак позива из 2008, повремено и 2009, 20190 године.

Тужиоц доказује да се ради о позивима на информативне разговоре који су уствари злоупотреба института информативног разговора са циљем заплашивања, и излагања тужиоца притисцима и претњама.

Прибегавајући кршењу параграфа Закона о кривичном поступку и Закона о полицији, тужиоц је био позиван : 3 јуна и 22 јула од стране Жељка Трикића сарадника ОУП-а Нови Београд; 17 августа, 19 августа и 22 августа тужиоца је позивао Медојевић, сарадник Полицијске управе Београда; дана 22 септембра Трикић , а онда истог дана патрола ОУП Раковица која је стигла пред тужиочевстан, и 6 и 13 децембра опет Трикић.

Трикић и Медојевић су навели разлоге: поднесци ОЈТ (Трикић) у вези заплене архиве 2000 године; или писање саопштења у вези здравља, психијатрије, тужиочевог маратонског судског поступка и повреда његових права. (Медојевић). Жељко Трикић службеник Полицијске станице Нови Београд, Полицијске управе за град Београд, у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11.је позиваотужиоца телефоном или писмено, што чини по налогу Јавног тужилаштва Србије у предмету КТР 3051/11, поводом тужиочеве пријаве против особа које су запленили тужиочеву архиву априла 2000 године.

Тужилац напомиње да је упутио поднеске Првом општинском јавном тужилаштву у Београду, или на друге адресе, у својству појединца, и председникаНВО Покрета а заштита људских права, чији је председник. Дакле није окривљени, него подносилац пријаве.

Тужилац је увек био прво упорно позиван телефоном, што је супротно закону, јерсе позиви на информативне разговоре шаљу у писменој форми, сем изузетно, а у његовој пријави тога елемента нема. У исто време позиви су изрицани врло строгим гласом и претећи. Тек на учтив, стриктан и упоран захтев тужиоца позиви су нерадо и претећи упућивани писмено, стално уз оштре претње насилним привођењем, гласови са оне стране жице су били опори и претећи, као да је тужилац окривљени криминалац, а он је уствари подносилац пријаве, или писац инкриминисаних саопштења. Поврх свега је заслужни грађанин који је цеоживот посветио борби за демократију.

У Позиву Трикића за 13 децембар је назначено Упозорење да ћу у случају неодазивања бити принудно доведен: У случају Вашег неодазивања по овом позиву бићете принудно доведени на основу члана 226 , ст.1 . ЗКП-Закона о кривичном поступку, који гласи :Окривљени, оштећени, оштећени као тужилац,приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак,тумач и стручно лице ,без обзира на исход кривичног поступка, сносе трошкове свог

довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа.

Овакво образложење не даје право насилног привођења, него само објашњава о наступајућим трошковима због тога.

Тужилац предочава да су ови позиви били такође образлагани наводном жељом да му помогну, као што је то било у случају ОУП-а Раковица 2008 (2009, 2010 године), да му

помогне да оствари његова угрожена права. А тада се радило о претњи утаминичењем посезајући за психијатријом, што тужиоц доказује.

Будући да је Трикић упорно позивао тужиоца од јуна 2011 године, кршећи одредбе Закона о полицији и ЗКП, будући да ће се из даљег видети да се није радило о жељи да се тужиочев поднесак објективно испита и поступи по закону, него да је на делу застрашивање и шиканирање, због разлога који ће даље бити објашњени, тужиоц забринут за личну безбедност, је одлучио да би избегао овај неугодан разговор, да обустави поднесак КТР 3051/11. Тужиоц је доставио допис Првом ОЈТ којим обавештава да је анулирао поднесак КТР 3051/11 , апелујући на Прво ОЈТ да о анулирању поднеска обавести Жељка Трикића да тако буде обеснажен његов позив, да би тако избегао стрес. Том приликом је 6 децембра око 12 часова у просторијама Првог ОЈТ трећи спрат соба 317А, будући да је предметни јавни тужилац госпођа Маја Вадњал била отсутна, обавио разговор са њеним сарадницама објашњавајући им о чему се ради, и да не жели да се одазове позиву, истичући да је то за њега страх и стрес, објашњавајући покушај злоупотребе позива на информативне разговоре 2008 године ради утамничења, додајући да је предмет КТР 3051/11 анулиран

Што је и учинио :ПРИМЉЕНО у Првом основном јавном тужилаштву 06.12. 2011 године.

Доказ; копија поднеска Првом основном јавном тужилаштву од 06.12. 2011 године.

у прилогу.

О овоме разговору истога дана је обавестио господина Трикића факсом послатим са његовог компјутера

Доказ: копија recipient name Господин Ж.Трикић, Start time: 6.12.2011 године, 16.3. Recipient number : 3008143, у прилогу.

Упркос овог чињеничног стања у петак 9 децембра је дошла патрола ПС Раковица и уручила му позив за информативни разговор дана 13.12.2011 године у 11 часова у просторијама на Новом Београду, позив је без датума и потписа.

Доказ: инкриминисани позив ОУП Нови Београд, у прилогу.

Дана 10 децембра изузетно узнемирен и преплашен за своју безбедност тужиоц је преко факса Главне поште у Београду послао факс за Трикића , на телефон 3008143, за ПС Нови Београд, Start time Dec..10 12:28 ПМ, Pages. 2, Result :ОК, са приложеном ЛЕКАРСКОМ ПОТВРДОМ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ

издатом од др.Мартиновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, да је услед болести привремено спречен за било какве активности у времену од 5-7 дана, што значи да ће услед болести бити оправдано спречен да се одазове овоме позиву за уторак 13.12.2001 године.

Докази:

-копија факса за Трикића Start Time Dec..10 12:28 ПМ, Пагес 2, Result :ОК, у прилогу

-копија ЛЕКАРСКЕ ПОТВРДЕ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издате од др.Мартиновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, у прилогу.

Дана 12.12.2011 године је Прво ОЈТ-у и Трикићу достављено Мишљење еминентног психијатра и једног од најбољих судских вештака др.Стевана Петровића О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ" .

Доказ: копија О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ" у прилогу.

Тужилац је све позиве Полицијске управе града Београда на разговор одбио са образложењем да нису у складу са законом и да није на то обавезан по закону . Према члан 46.ЗКП, став 1: Полиција и други државни органи надлежни за откривање кривичних дела дужни су да поступе по сваком захтеву надлежног јавног тужиоца. Дакле, у овоме случају они би требали да по налогу Првог ОЈТкроз разговор са тужиоцем дођу до додатних података те да олакшају рад ОЈТ увези његових поднесака.

У пракси уствари органи Полицијске управе Београда, нису обављали своје задатке , него су злоупотребљавали своја овлашћења позивајући се на захтев ОЈТ,или на тужиочеве поднеске, да би га тако полицијски малтретирали и изрицали врло опасне претње. Одбијали су његову врло детаљну документацију, са далеко више података него ли што би се то могло постићи кроз усмени разговор са њим, или су одбијали основане наводе из његових поднесака.

Чиме су кршили законске параграфе Закона о полицији: члан 1: Полиција пружа подршку владавини права свима пружа заштиту њихових права и слобода; чл. 2: Придржава се закона, Устава и међународних конвенција, сузбија незаконитост; Члан 13. Штите свакога од незаконитих поступака, поштују достојанство права грађанина.

А када се ради о Позивању, Поглавље 2.3: Лице које је одбило да пружи обавештење не сме се поново позивати из истога разлога. А тужиоца су упорно позивали.

Да органи полиције нису желели да обаве истражне радње како им је наложено, него да им је намера била да супротно ЗКП, и Закону о полицији (Чланови 1, 2, 13, Поглавље 2.3) да крше тужиочева права, да га малтретирају и прете му и застрашују га, као што траје од 2008 године, се види и из следећег детаља: тако, поменути полицајац

Медојевић је тужиоцу саопштио 22 августа о.г., :

- да су подаци у прослеђеним документима некорисни, јер је дата хрпа емаил адреса из који се ништа не види
- да су подаци Телекома Србије о особама које су му претиле телефоном застарели.

Доказ. Саслушање сведока Медојевића из Полицијске управе Београда на ове наводе.

Оваква образложења нису била заснована на чињеничном стању јер се у документима , тачније у тужиочевој ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ Првом основном суду у Београду предатој 31.1.2011 године налазе прецизни сигналетички подаци о инкриминисаним особама које му прете.

Доказ: ПРИВАТНА ТУЖБА Првом основном суду у Београду предата 31.1.2011 , у прилогу

А када је у питању тврдња Медојевића, тужиоц се позива на допис Телекома, Извршна дирекција Београд, наш број 118252, Београд, у прилогу, тужилац је добио од њих неколико потврда да су регистровани претећи позиви на његов број телефона 3511829, не само 2005 године, (последњи пут маја 2011 године). Тужиоц је доставио судским органима и МУП- прецизне документоване и сигналетичке податке о онима који му прете утамничењем, телефоном (што је сазнао од Телекома) и интернетом (дате су инкриминисане емаијл поруке), који су насртали на његова права последњих година, међу таквима се налаза и органи МУП-а, укључујући Жарка Арсића, органа МУП-а Србије, и Вељка Вукотића такође сарадника МУП-а Србије.

Докази:

-Допис Телекома, Извршна дирекција Београд, наш број 118252, Београд, тужилац је добио од њих неколико потврда да су регистровани претећи позиви на његов број телефона 3511829, у Тужби П.бр. 2228/2010, у Тужби.

-увид у кадровску архиву МУП-а Србије

-саслушање на ове наводе сведока Медојевића, из Полицијске управе Београда

-саслушање сведока Голуба Бакића адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25, Београд, , на наводе тужиоцу да су Жарко Арсић и Вељко Вукотић сарадници МУП-а Србије, он се са њима дружио дуги низ година, они су му то саопштили.

Тужиоц доказује да га органи полиције нису позивали ради решавања и истраге по његовим поднесцима, него су чинили кривична дела из КЗС..

Тужилац живи у условима ванредног стања дуги низ година, од стране оних који су и раније кршили његова права, из побуда политичког реваншизма, оваква вишегодишња полицијска узнемиравања, претње и застрашивања, су уствари смишљен драстичан атак на тужиочев углед, посезање претњом психијатријом, логично за тужиоца означавају опасне притиске и произвели су му неизмеран стрес.

Судски вештак др.Стеван Петровић, еминентни психијатар, је 12.1.2012 године издао још једно мишљење о стању тужиочевог здравља :

"који већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију, поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година у континуитету у пакету до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију без законског основа. У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем слабљења или уништења његовог здравља, ради тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права. Он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О, то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здавље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде".

Др.Стеван Петровић сасвим јасно упозорава да Полицијска управа Београда то све чини да стресовима погорша тужиочево здравље , да га тако тихо уклони са јавне сцене.

- Доказ: Мишљење др.Стевана Петровића од 12.1.2012 године, у прилогу

Министар полиције је Ивица Дачић, члан Социјалистичке партије и близак сарадник Слободана Милошевића, који је био члан Владе која је јануара 1999 године издала саопштење које су пренела телевизија и друга медија да је Покрет за заштиту људских права чији је тужилац председник до данас, страни плаћеник на списку ЦИА

Доказ: текст Кривичне пријаве против медија која су пренела овај коминике, даље у прилогу.

Др.Војислав Шешељ је изјавио тужиоцу (са којим се дружио и био више година у пријатељским односиома), да је изјавио за скупштинском говорницом Србије 1993 године да је тужиоц психијатријски случај, што су пренела телевизија и медија, и да је то морао да учини, по наредби Кабинета Слободана Милошевића у коме је био и Ивица Дачић, и лично Милошевића, тужиоц је због тога поднео Кривичну пријаву Првом општинском суду у Београду дана 1.7.1992 против Војислава Шешеља , уз договор да Шешељ на суду изјави ко му је наредио.

Доказ: копија поднеска Првом општинском суду у Београду дана 1.7.1992 против В.Шешеља.

А МУП Србије на челу са Дачићем који је тужиоца 1999 године оцрнио тужиоца у јавности да је издајник и агент ЦИА, дан данас прогоне тужиоца позивајући се на фалсификовану дијагнозу..

Тужилац прилаже на диску :Бела књига о полицијским прогонима ; Бела књига о опструкцијама у употреби телекомуникација ; Бела књига о здрављу.

Тужиоц указује на погрешну примену материјалног права од стране другостепеног суда који тврди:'' Најзад тужиоц тврди да су полицијски органи тужене у току 2008 године покушали да га принудно у незаконито хоспитализују и да су у ту сврху злоупотребили институт тзв.информативног разговора , али по схватању другостепеног суда тужена не одговара ни за тај случај пошто грађанско право не познаје одговорност за покушај проузроковања штете тј.за деликтну радњу која је извршена , а није проузроковала штетну последицу. Да су тужиоца нпр. припадници полиције задржали или неосновано лишили слободе , тек у том случају би се евентуално расправљало о деликтnој одговорности тужене''.

Тужиоц се позива на наведене даље чланове КЗС и доказује да се није радило о покушају деликтне радње, која није проузроковала штетну последицу, него да је деликтна радња извршена и произвела описане штете, те да је другостепени суд извршио погрешну примену материјалног права, пренебрегавајући следеће одредбе КЗС:

-Члан 170 Увреда , став 1, полицијски органи МУП-а су тужиоца политичара , научника и писца, познатог борца за људска права, и добитника међународних признања, увредили представљајући га као неурачунљивог душевног болесника, без обзира што то није било сходно ставу 2 овога члана у широј јавности, са циљем да га тако понизе, у намери омаловажавања, и да му нанесу стрес и бол.

-Члан 171 КЗС Клевета ,став 1, јер су достављајући ову фалсификовану дијагнозу функционеру ДСС Велизару Павловићу изнели клевете , што је нашкодило његовој части или угледу, јер се за то сазнало у круговима полицијских органа, политичких странака, НВО, појединих државних органа, преко интернета, тужиоц је био принуђен да би се бранио да сазове конференцију за штампу, иза чега су остали репови, њега од 2000 године клевећу појединци да је неурачунљив душевни боесник, што се види у документацији у Тужби. Према ставу 3 овога члана, ова неистина је довела до тешких последица за тужиоца јер је током 2008, 2009, 2010, а нарочито од јуна до децембра 2011 године, када је био учестало позиван од органа Полицијске управе Београда, живео у свакодневном страху за личну безбедност да не буде насилно опет смештен у психијатријску установу. Такав страх тужиоца није нимало предимензиониран, и не ради се ни о каквој његовој преосетљивостии, јер он добро зна шта је све доживео, познаје велики број еминентних интелектуалаца који су били, или јесу, у психијатријским установама, где су смештени противно закону и лекарској етици на неодређено време у сличним околностима, подаци у Тужби.

-Члан 172 КЗС, тачке 1, 3, јер су органи Полицијске управе Београда изнели личне податке из живота тужиоца што је нашкодило његовој части и угледу, и довело да описаних тешких последица за тужиоца од стране поменутих полицијских органа.

-Члан 359 КЗС, Злоупотреба службеног положаја, јер је Полицијска управа Београда тако чинећи прекорачило границе свога службеног овлашћења, да би тако нанела штету и повредила права тужиоца .

-Члан 137 КЗС, став 1, 2, 3-Злостављање и мучење, јер је достава и обзнањивање фалсификоване дијагнозе драстично понижавање и вређање људског достојанства тужиоца, вишегодишњи претећи позиви на информативне разговоре уз сталне претње насилним смештајем у психијатријску биолницу, обмањујући тужиоца о стварним разлозима позива, уз кршење законских одредби које регулишу материју позива на информативни разговор, претећи гласови и лупа полицајаца на врата стана тужиоца, немир који је тако унесен у живот тужиоца, поготову имајући у виду његове године и здравствено стање, и његова лична искуства са злоупотребама психијатрије, и актуелне околности његовог живота, су намерна злостављања. Овим дугогодишњим претњама су тужиоцу нанети велики страх, бол, патње, са циљем застрашивања и незаконитог кажњавања неистомишљеника, из побуда политичке дискриминације.

Оваквим чињењима Полицијска управа Београда је тужиоцу намерно ради кажњавања и застрашивања створила интензиван страх, стрес, бол, патњу, унела у његов живот неизвесност и немир. Нарушила му је здравље, тужилац се позива на приложена мишљења судског вештака психијатра др.Ствена Петровића.

Б. Заплењена АРХИВА априла 2000 године, још није враћена, поступак се растеже.

Драган Здравковић, из Београда, звани Пантер, дилер дроге и сарадник МУП-а Србије, је се 2.4. 2000. године око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду у којој се налазила страначка архива Покрета за заштиту људских права, (чији је тужилац председник), и његова лична архива. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар,иначе члана Савета Покрета за заштиту људских права. Здравковић се настанио у њој бесправно и био је често у друштву са Бјелетићном, инспектором ОУП Стари Град, улица Мајке Јевросиме, што сведочи Ноле Лекај, Стевана Високог број 11. Бјелетић је долазио у стан Здравковића , седели су у оближњим кафанама, дружили се, често су били заједно. Из тог разлога Лекај се нисе усуђуивао да избаци узурпатора Здравковића.

Тужилац наводи да је раније нарочито током 1980-их, привођен у неколико наврата у просторије ОУП Стари град, због вербалних ненасилних дела, њега познају Бјелетић и други сарадници ове полицијске испоставе. Здравковић је тужиоцу у више наврата претио телефоном, и дописима од 19.7.2001 године да ће га убити, докази у Тужби.

Здравковић је том приликом онемогућио претњама убиством тужиоцу и застрашеном Лекају, да се приближе архиви и да је изнесу.

Тужиоц је поднео 6 априла 2000 године кривичне пријаве МУП-у Србије, у прилогу, и Првом општинском јавном тужилаштву, у прилогу, тужиоц се обратио Првом опстинском суду у Београду Тужбом за повраћај имовине (ХИХ П 2083/2000), која је затим допуњена 20.4.2000 године, са захтевом за ПРИВРЕМЕНОМ МЕРОМ, који је врло ургентан с'обзиром на природу дела и могућност да отета имовина буде отуђена,

у прилогу. Истог датума је поднео Тужбу за ометање поседа (ХИХП 2082/2000), у прилогу, која је била допуњена 19.4.2000 године, обе у прилогу.

И оштећени титулар Ноле Лекај је се истим захтевом обратио Првом општинском суду у Београду.

Што се тиче ових предмета тужилац је поменутог датума објаснио значај тих ствари за организацију и њега лично, указујући на њихову непроцењиву вредност. Због тога је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену имовину, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере како закон прописује да се он одмах исели, и имовина врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник. Уједно је тужилац указао суду да је изложен претњама Здравковића и других, због ове крађје.

На захтев Првог општинског суда од 15.3.2000 године да уреди тужбу и да тачну адресу туженог Драгана Здравковића тужиоц је одговорио 23.3.2000 године са Тужбом за извршење, копија у прилогу. Затим је 20.4.2000 године у уређеној тужби захтевао од суда да изрекне Пресуду да тужени Драган Здравковић преда одмах што је незаконито присвојио, копија у прилогу.. Тужилац је 11.05.2000 године поднео Првом општинском суду у Београду ТУЖБУ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЧИНИДБЕ, копија у прилогу. Тужиоц се 29.12.2000 године обратио Председнику Првог општинског суда у Београд, копија у прилогу, поново Председнику овог суда 5.1.2001 године, копија у прилогу, дана 20.3.2001 године Поднесак тужиоца на број П-2001/200, копија у прилогу, Првом општинском јавном тужилаштву дана 4.1.2001 године, копија у прилогу., Кривична пријава протув Драгана Здавковића од 25.01.2001 , копија у прилогу, Поднесак тужиоца и предлог за обезбеђење привременом мером од 19.2.2001 године, копија у прилогу.

Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА , копија у прилогу.

Први општински судје је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније, уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци, рочиште је отказивано три пута “због недоласка оптуженог”, позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива, суд се изговарао упорно да се одлажу рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.

У уторак 24 јула 2001 године, тужиоц је примио препоручено писмо од Драгана Здравковица (ПТТ 11026, Р0087 129, од 19.07.2001 године) преко Поште у Борској улици у Раковици, у коме ми он прети физицком ликвидацијом, у Тужби.

У међувремену је дошао велики камион МУП-а Србије и архиву одвезао у непознатом правцу.

Услед непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио Здравковићу и Бјелетићу да архиву одвезу у непознатом правцу.

Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, уз примену хитне мере, то није учинио, него тек 6.12.2001 године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.

Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је заплењио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.

У прилогу Хронологија догађаја:

-Дана 3.5.2001 године тужилац је доставио Четвртом општинском суду НАЛОГ ЗА ИСЕЉЕЊЕ и повраћај ствари.

-Четврти опстински суд је својим дописом од 9,5.2001 године захтевао да тужиоц достави нов формални предлог у 4 примерка.

-Што је тужиоц учинио 18.5.2001 године и 13.6.2001 године.

-Четврти општински суд није поступио по закону и није иселио Драгана .Здравковића све до 6..12.2001 .

-Допис Цетвртог опстинског суда од 14.8.2001 године, обавештава да је исељење опет одложено.

-Тужилац се обраћа Четвртом општиснком суду 10.8.2001 године.

-Обраћао се и Министарству правде који су жалбу проследили Врховном суду Србије.-Обавештен је од суда о исељењу Здравковића од 2.11.2001 године.

-Тужилац се обратио захтевом МУП-у Србије да му стави на располагане извештај о исељењу од 10.12.2000 године-

-Цетврти општински суд доставља тужиоцу Записник о исељењу од 6.12.2001 године.

-Допис Четвртог општинског суда у Београду Врховном суду Србије.од 16.8.2002 год, каже да је суд иселио Здравковића, да је стан предат, а нигде не каже шта је са архивом. Тужилац поново напомиње да није могао бити присутан исељењу Здравковића јер му је претио убиством, он се обрацао МУП-у Стари Град и Четвртом општинском суду да му обезбеде заштиту од могућих агресивних поступака Здравковића када дође на исељење, што су они одбили, и он због тога није смео доћи..

-Четвртом опстинском суду у Београду-Тужиочев предлог за извршење, од 9.10.2002 г, да Зравковић врати архиву

-Допис Четвртог општинског суда тужиоцу од 16.10.2002 године-

-Четврти општински суд захтева од тужиоца да пронађе Здравковића ради преузимања архиве-на који је тужиоц одговорио 24.10.2002 године.

-Четврти суд након тога тражи од МУП-а Србије адресу Здравковића.

-Предлог тужиоца за извршење предат суду 9.10.2002 године.

-МУП Стари град 28.11.2002 године Захтев тужиоца да му дају адресу Здравковића.

-Одговор МУП-а Стари град од 2.12.2002 године да не могу да га нађу, то треба да уради суд.

-Поновни одговор МУП-а Стари град од 14.12.2002 године.

-Тужиоц одговара Четвртом општинском суду у вези одговора МУП.а-Стари град.

-Четврти општински суд поново трази од тужиоца адресу Здравковића дана 7.2.2003 године.

-Тужилац шаље допис Четвртом општинском суду дана 25.2.2003 године, предочавајући им зашто нису тражили архиву док је Здравковић био на претходној адреси.

-Четврти општински суд опет дописом од 25.3.2003 године,захтева да тужилац пронађе адресу Здравковића. То треба да учини МУП, а не тужилац.

-Обавештење Министарства правде да је притужбу на рад суда доставило председнику Четвртог општинског суда од 29.4.2003 године.

-Одговор Четвртог општинског суда од 28.7.2003 године, да је решење извршено, да је Здравковић исељен. А где је архива? .

Сви напред наведени документи су у Тужби.

-Четвртом општинском суду у Београду дана 20.1.2007 године, копија у прилогу

-Четвртом општинском суду у Београду дана 14.10.2008 године. ‘’

-Четвртом општинском суду у Београду дана 18.9.2008 године ‘’

- Четвртом општинском суду у Београду дана 14.10.2008 године ‘’

- Четвртом општинском суду у Београду дана 28.10.2008 године ‘’

- Четвртом општинском суду у Београду дана 21.10.2008 године. ‘’

- Четвртом општинском суду у Београду дана 17. 12.2008 године ‘’

- Четвртом општинском суду у Београду дана 30.01.2009 године ‘’

- Четвртом општинском суду у Београду дана 30.1.2009 године, Адреса дужника Драгана Здравковића, копија у прилогу

-Допис МУП-а Србије Четвртом општинском суду у Београду дана 11.5.2009 године, копија у прилогу

- Четвртом општинском суду у Београду дана 20.05.2009 године.,копија у прилогу

-Закључак Првог основног суда у Београду којим тужиоц налаже да у рок од 15 дана доста ви адрерсу Драгана Здравковића., од 1.7.2010 године.копија у прилогу.

-Први основни суд у Београду дана 6.12.2010 године захтева од тужиоца да у року од три дана достави адресу Здравковића, копија у прилогу.

-Допис тужиоца Првом основном суду у Београду од 15.12.2010 године, копија у прилогу.

Од 2003 године па све до данашњих дана МУП Србије, а затим Први основни суд у Београду растежу поступак захтевајући од тужиоца да им он саопшти адресу туженог Здравковића, коју тужиоц никако не може знати, то спада у делокруг описа послова МУП-а, а не грађана који немају никакве могућности да то установе.
-МУП Србије, Полицијска управа за град Београд ,Број 205.2.1-16738708 од 18.9.2008 године обавештава Четврти општински суд у Београду, копија у прилогу, да у вези захтева овог суда, лице Здравковић Драган се не налази у евиденцији пребивалишта и боравишта грађана Полицијске управе за град Београд.
- МУП Србије, Полицијска управа за град Београд ,Број 205.2.1-24060/08 од 17.12..2008 године опет обавештава Четврти општински суд у Београду, копија у прилогу, да у вези захтева овог суда, лице Здравковић Драган се не налази у евиденцији пребивалишта и боравишта грађана Полицијске управе за град Београд.
- тужилац је у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11, у вези заплене архиве, био у другој половини 2011 године , четири пута излаган претњама МУП-а Србије да ће бити лишен слободе и утамничен на неодређено време. Због чега је тужилац под притисцима одустао од поступка Првог ОЈТ у предмету 3051/11, али не и од захтева у предмету код Првог основног суда да му се архива врати. Тужилац је због захтева да му се врати отета архива полицијски шиканиран и застрашиван.
Четврти општински суд у Београду је такођепочинио повреде одредаба парничног поступка, погрешно је применио материјално права и непотпуно утврдио чињенично стање.

Архива се налази у просторијама МУП-а, који добија да је врати тужиоцу.

Над тужиоцем је почињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, заплена рукописа његових 20 необјављених књига, што је равно средњевековном спаљивању јеретичих књига.
Јер је т**ом приликом тужилац незаконито лишен :**

-2.000 примерака либертаријанских књига Авантуре Дзонатана Галибла аутора Кена Скуланда на српском (Издавач: Штампа , Јовица Шумуликовски , Тираж400), на македонском (Издавача Матица македонска, Стампа Јовица Шумуликовски Тираж-400) на хрватском (Издавач.. Штампа-Јовица Шумуликовски, Тираж-400), словенацком (Издавач…, Стампа-Јовица Шумуликовски, .. Тираж-400), ромском (Штампа Махима-Петроварадин, Издавач Матица Ромска Југославије, Тираж-400), Исцељење нашег света ауторадр.Мери Руварт (на македонском, Издавач Матица македонска, Штампа ЈовицаШумуликовски, Београд-063-243170; на српском Издавача… Штампа-Јовица Шумуликовски …, Тираж-400) , које је Тужиоц публиковао у нашој земљи и другим суседним државама, на њиховим језицима-хрватски, македонски, словеначки, ромски. Књига Авантуре Дзонатана Галибла" је бест селер аутора Кена Скуланда професора Хаваји универзитета у Хонолулу, преведена на преко 40 страних језика (www.исил.орг) и Исцељење насег света америчке престижне научнице др.Мери Руварт, је такође капитално дело.

-рукописа 20 тужиочевих необјављених књига и спремних за штампу са тематиком људских права (збирке докумената и анализе)

-стотинак часописа домаћих и страних где су били публикловани његови стручни и научни радови

-више хиљада досијеа жалиоца на кршења људских права (судска решења, жалбе, новински текстови итд)

-разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд

-већи број тужиочевих текстова и необјављених научних радова

- целокупна тужиочева врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним личностима, државницима, шефовима дрзава , књижевницима, научницима, итд

-преписку организације

-хиљаде саопштења

-хиљаде примерака неколико бројева листа Људска права

-неколко десетина книга маркетинга, истраживања тржишта

-мегафон, транзистор, писаћу машину, итд

Тужиоцу је тако отето све што је стварао цео живот, чак и личне фотографије.

Поступак траје, архива није враћена до данашњих дана.

Чиме се тужиоцу незаконитим поступцима наведених судова и МУП-а до данашњих дана проузрокују штете, јер је лишен његове архиве и драгоцених предмета који се у њој налазе, излаган претњама, судским и другим трошковима, стресу.

Тужилац наводи доказе, захтева од суда да :

-на наводе тужиоца саслуша сведоке Нолета Лекаја, Високог Стевана број 11, 11.000 Београд; Бјелетића сарадника ОУП Стари град, улица Мајке Јевросиме у Београду, представнике МУП-а Србије; да саслуша овлашћеног представника МУП-а Србије

-да изврши увид у документа у прилогу, и у Тужби, по потреби у судовима.

В.Покушај убиства.

Дана 18.9.1997 године по повратку са страначке промоције на ТВ у оквиру избора тужилац је био нападнут од две непознате особе у стану на адреси Станка Пауновића 70, 11090-Београд, око 21 час и 30 минута, којом приликом је озбиљно повређен., тужилац је сретно прошао, то је био истински покушај убиства.

Док је тужилац био у малом ходнику једнособног стана у проласку ка купатилу, врата стана су се нагло отворила, ушле су две млађе мушке особе које су га угурале у купатило цело време тихо говорећи кроз зубе да ником не сме рећи, да бламира у медијима државу, уз јаросне, али тихе повике :" То је тај што тражи обештећење, што блати на телевизији, страни плаћеник, издајник", и слично томе. Прошапутали су престрашеном тужиоцу да су агенти безбедности, ако некоме каже за ово да ће бити убијен, након чега су га снажно гурнули у каду, којом приликом је озбиљно повређен у пределу лица. Починиоци су се одмах тихо повукли, као што су и дошли.

Тужилац сав крвав је заједно са пријатељицом Десом Митановски, која је тада била у стану, успео да позове Хитну помоћ, која је брзо дошла, превезла га болничким колима у Ургентни центар на преглед и снимање повреда (рентген апарат то вече случајно није био у функцији).

Затим му је рана зашивена.на Одељењу ОРЛ.

Тужилац је се обраћао Другом општинском суду, медијима, и државним органима.

Други општински суд није ништа предузео да починиоци буду откривени, нити је одговорио тужиоцу.

Овај покушај убиства није разрешен до данашњих дана.

Овај покушај убиства је проузроковао страх врло значајног интензитета који траје до данас, и произвео је још интензивнију несаницу, будући да тужиоц пати од несанице. Последице овога атака трају и данас, од тада тужилац има повремено јаке болове у

левом пределу чела, повремено снажне главобоље, лева обрва је спала на око, има тенденцију даљег пада, што може изискивати деликатну хируршку интервенцију. Тужиоцу од тада до данас прете.

ДОКАЗИ :

-са тужиоцем у стану је у време догађаја била његова пријатељица Десанка Митановска, без запослења, завршила Вишу школу, Вукасовићева 86, 11090 Београд. Тужилац предлаже њено саслушање на његове наводе;

--Копија :Кривична тужба Другом општинском суду у Београду од 2.12.1997 године, у Тужби; тужиоц предлаже увид у архиву Другог општинског суда у Београду.

-копија Упута на стационарно лечење, неурохирургу, др.Данијела Јефтић, лекар Хитне помоћи од 18.9.1997 године, у Тужби

-тужиоц овога пута прилаже додатна документа: копије , Извештај лекара специјалисте ОРЛ-Хитна, преглед 18.9.1997 године у 23 часа 30м минута о природи повреда тужиоца; ,Упут КЦС на преглед ЕЕГ од 26.12.1997 године; Градски завод за медицинску помоћ Београда упут неурохирургу, од 18.9.1997 године; Извештај доктора специјалисте о повредама без датума; Извештај лекара специјалисте од 26.12.1997 године.

-тужиоц ће на захтев суда доставити рентген снимак.

Тужиоц је озбиљно повређен, од особа које су му казале да су органи МУП-а и да то раде да га казне због његових политичких активности, Други општинскин суд није реаговао. Учиниоци нису идентификовани нити приведени правди. Чиме су тужиоцу проузроковали наведене штете здрављу, произвели врло снажан страх за живот, изазвали дуготрајан стрес и зебњу који трају до данашњих дана, поготову када се имају у виду остали деликти који се до данас чине тужиоцу и данашње околности у којима живи.

Г. Наводни непознати претећи телефонски позиви и претње од трећих лица.

Другостепени суд тврди'' Такође тужена није пасивно легитимисана да тужиоцу надокнади штету поводом непознатих претећих позива који су му упућени у току 2008 године, као и за друге радње и поступке предузете од стране трећих лица.У односу на те и друге сличне случајеве наведене у тужби (нпр. наношење штете тужиоцу у периоду од 2002 до 2006 године, од стране криминалаца из Раковице) одговорност треба да сносе учиниоци тих радњи , а не тужена која није пасивно легитимисана да одговара за поступке трећих лица већ само за противправне радње њених органа њихових запослених''.

Тужилац побија наводе другостепеног суда , јер: узнемиравање телефоном се састојало у наведеном периоду од 2000 до 2011 године, повремено у упорном звоњењу, дању и ноћу, када би тужилац подигао слушалицу нико није одговара, чуло се дахтање, или

пак понекад псовке, увреде, клевете, претње смрцу, политичке квалификације, издајник, итд. Звоњења су често бивала и ноћу, што је тужиоца ометало у сну. Тужилац напомиње да се радило о неколико различитих лица не само о једној особи. Повремено би оваква узнемиравања се смањила а понекад су добијала у интензитету, сто је уједном периоду времена трајало по неколико дана узастопно. У овоме периоду је било свакодневно, дању и ноцу, на десетине позива анонимних особа, претњи, увреда, то је била истинска тортура, врло интензиван стрес, нарочито ноћу, Тужилац је био ометан у раду, свакодневном животу, мирном ноћном сну, а пати од несанице за шта поседујуе лекарске налазе(у Тужби), несаница се нагло и трајно појачала, био је преплашен јер су му претили личној безбедности.

Тужилац се обратио Телекому, Србија који је на његов захтев у неколико наврата постављао ловца и регистровао велики број претећих позива, Телеком Србија је саопштио тужиоцу само идентитете Жарка Арсића и Вељка Вукотића, саветујући му да се обрати суду, и да ће Телеком искључиво суду на његов захтев дати идентитете осталих учиниоца.

Дакле, тужиоц по основу застаревања, побија ову тврдњу другостепеног суда јер је утврђен од стране Телекома Србије идентитет учиниоца који су годинама узнемиравали и претили тужиоцу телефоном

Доказ: допис тужиоцу ТЕЛЕКОМА СРБИЈА, Извршна дирекција регије Београд, Извршна јединица број 1, њихов број :118252/05 , од 03.8.2005 године-Београд, допис Телекома Србија Број 35063/04 од 20.1.2004 године, у Тужби, неки од учиниоца су Жарко Арсић и Вељко Вукотић. Ово је тужиоцу саопштено телефоном.

Дакле не ради се о непознатим лицима, како тврди другостепени суд.

Није тачно да тужена није пасивно легитимисана , јер су Жарко Арсић и Вељко Вукотић сарадници МУП-а Србије, дакле орган тужене (оба су недавно напрасно преминули)

Доказ:

-саслушање на ову тврдњу адвоката Голуба Бакића, Исмета Мујезиновића број 25, Београд, који има чињеничне податке о овој тврдњи тужиоца.

- извршити увид у кадровску архиву МУП-а Србије

Према обавештењима из Телекома Србија поред ове двојице су у тој групи учиниоца биле и друге особе чије идентитете познаје Телеком , Србија.

Логично је закључити да ако су поменуте две особе сарадници МУП-а, онда су то и остали учиниоци из групе која је заједнички претила тужуиоцу телефоном, или слањем емајл порука идентичне политичке садржине.

Што се тиче Жарка Арсића иначе познаника (и дуги низ година пријатеља тужиоца од 1955 године), економисте у пензији (полиглота, био директор у Привредној комори

Србије задужен за организовање сајмова у иностранству, политички врло утицајна личност), био је члан Савета Покрета за заштиту људских права, чији је тужилац председник. Арсић је као сарадник МУП-а Србије упорно захтевао од тужиоца да му, као органу власти, уступи место председника Покрета за заштиту људских права, захтевајући уједно од тужиоца да и он буде сарадник полиције, нудио му је чланску карту са исписаним личним подацима

Арсић је накратко новембра 1995 године као орган МУП-а бесправно притворио тужиоца, показујући му књижицу сарадника МУП-а Србије,да би га одмах ослободио, заједно са Вељком Вукотићем, са станом у Сувоборској улици у Београду.

Жарко Арсић је такође Бакићу износио своје ставове о његовим амбицијама у Покрету за заштиту људски права и захтевао подршку Бакића. Голуб Бакић се дружио са Вељком Вукотићем и има доказе да је Вукотић такође био сарадник МУП-а Србије.

Доказ:

-Кривична тужба тужиоца Првом општинском суду у Београду од 15.11.1995 године, против Арсића, Вукотића и других учиниоца, чија имена ће се наћи у архив Телекома, као учиноца све до данашњих дана, у прилогу.

-саслушање сведока Голуба Бакића, Исмета Мујезиновића 25, Београд, који је био присутан у моменту бесправног кратког лишавања слободе тужиоца.

Током 1992 године Жарко Арсић је са његовим сином улазио калаузом у стан тужиоца на адреси Мажуранићева број 3 у Земуну,у његовом отсуству, што је видела сведок Илона Бамфић из исте зграде, организовао је кампању дезавуисања тужиоца у згради, јер је у више наврата убацивао у свако сандуче вишеспратне зграде у Мажуранићевој број 3 у Земуну, летке са увредема и клеветама на рачун тужиоца (издајник, страни плаћеник, опасан лудак).

Доказ:

-саслушање на ове наводе сведока Илоне Бамфић, домаћице, Мажуранићева улица број 3 , Земун.

- у случају да је преминула, саслушање станара зграде, и председника Кућног савета, Мажуранићева број 3, Земун.

Арсић се тада дружио са Томиславом Перишићем , сарадником МУП-а Србије (преминуо) који је 7.3.1992 године повредио тужиоца на митингу девизних штедиша, ударивши га у главу, тужиоц је против Перишића поднео пријаву Првом општинском суду у Београду дана 25.3.1992 године, у прилогу копија поднеска.

Тужиоцу је телефоном претио смрћу поменути сарадник МУП-а Србије Драган Здравковић звани Пантер (изгледа да је погинуо у обрачуну дилера дроге у улици Џорџа Вашингтона у Београду), у Тужби. Он није непознато треће лице, он је сарадник МУП-а Србије.

Дакле, не ради се о трећим непознатим лицима, о недостатку пасивне легитимације тужене, идентитет учиниоца је познат, они су органи МУП-а Србије, дакле службеници тужене.

Тужиоца од 2000 године до данас вређају, клевећу и прете му особе преко емаијл порука са интернета, садржај њихових порука је идентичан садржају телефонских претњи групе Арсић-Вукотић, што наводи на претпоставку да се ради о истим особама. Поготову јер неке од тих особа у њиховим порукама отворено тврде да су органи државе.

Тужилац се позива на ове поруке у документацији Тужбе.

Тужиоц је покушао да сазна идентитет учиниоца, провајдери су му саопштили да идентитете ових особа могу дати искључиво на захтев суда, а никако приватних лица. Тужиоц основано тврди да су исте особе телефонирале и слале инкриминисане емајл поруке.

Тужиоц има врло велики број оваквих интернет порука, неке су у Тужби, примера ради особа усер наме Небојша Костић, са Форума Светска завера 8 фребруара 2011 године поручује тужиоцу: "ционисто, искључујем ти телефон, а на интернет заборави у наредних..-"

----- Оригинал Мессаге -----

From: nebojsa kostic

To: светска_завера@yahoogroups .com

Сент: Tuesday, February 08, 2011 3:00 PM.

готов си,ционисто и воду ти искључујем,телефон ти прислускујем а на интернет заборави у наредних ..

- особа интернет налога-kostavs@yahoo.com, која своје поруке потписује са "Небојша Костић", је послала дана 23 .01.2011 године емаил порука :Sunday January 23, 2011 3.38 AM, kostavs@yahoo.com

- особа интернет налога batalaka@open.etlekom.rs поруке потписује са "Лазар Павловић" је дана 28 јануара 2011 године са на**лога** batalaka@open.telekom.rs **о**соба са интернет налога Александар Александровић, ambxewy@aol.com на форуму Уједињено српство од 28 децембра 2005 године

-тужиоц се обратио Првом основном тужиоцу приватном тужбом против два учиноца, у Тужби, против особа user names Небој[а Кости' и Лазар Павлови' који су су преко Форума Светска завера упутили увредљиве и претеће поруке тужиоцу 23 јануара 2011 године , копије у Тужби.

- примио је значајан број претњи преко интернета, нпр.13.4. 2003 године, на његов налог Pokret@eunet.rs са налога vesneric@rogers.com:.'' -идиот, кретен, вуцибатина. олос, идиот, умоболник, губавац, смрад, убићемо те, заточити у лудницу'', у Тужби.

-т**ако је** 24 јула 2001 године Драган Здравковић, звани Тигар, из Београда, сарадник МУП-а Србије упутио тужиоцу писмо (ПТТ , 11026, РОО 87 129, од 19.07.2001 године), у Тужби, којом приликом му је запретио убиством , нпр.добио је од њега телефонску поруку смрћу у четвртак 17 маја 2008 г.око 14 часова на телефон број. 3511829:" Бићеш убијен смраду, како ти је јуначко здравље и твојих", подаци у суду.Одмах затим његов ПЦ и интернет су били у доброј мери онеспособљени за слање порука.О овоме су били обавештени МУП, Провидер ЕУНЕТ.ҮУ, подаци у Тужби.

- током децембра 2005 године Зоран Ђурић, судски вештак из Београда и особа која се није потписала, обе ове особе су заједно са Лазаром Павловићем дуготрајно вређале и претиле тужиоцу као органи власти, што се види из предмета у Тужби **су слали е**маил поруке са више емаил налога, један од емаил налога је " zoran djuric" : посматрам те у стану цео дан, убићемо те, пази на кваку на вратима, осећаш ли неки мирис у стану, тежак случај психопате", итд.

Доказ: саслушати сведока Зорана Ђурића, судског вештака, тужилац ние могао бсазнати његову адресу; инкриминисане поруке Зорана Ђурића и других особа из децембра 2005 године, у суду, у Тужби.

Суд може сазнати идентитет ових особа на захтев провајдерима, садржај њихових увредљивих претећих порука је идентичан садржини телефонских позива, Зоран Ђурић је судски вештак, а не непознато лице.

Чиме тужиоц доказује да учиниоци нису непознате треће особе, него да су органи тужене, и да кривична дела проузрокују тужиоцу штете до данашњих дана, да трају.

Д. Ускраћивање тужиоцу права на несметану употребу компјутера, интернета, телефона, факса и преписке, од почетка 1980-их , све до јануара 2012 године.

Тужиоц се позива на чланове С :КРИВИЧНА ДЕЛА ПРОТИВ БЕЗБЕДНОСТИ РАЧУНАРСКИХ ПОДАТАКА, 298, 299, 300, 302, 303, Кривичног закона Србије, даље прилаже чињеничне податке, доказе и сведоке, о сметњама да комуницира преко личних средстава телекомуницирања.

Сметње у употреби компјутера су настале још од 1999 године од када тужиоц поседује компјутер , перманентно је опструиран у раду на компјутеру и интернету, што се састоји у повременом отежаном функционисању, успоравању, изненадном гашењу програма, нестајању по неколико хиљада врло значајних фајлова, нестајале су повремено читаве књиге, које је писао по неколико година.

.Поврх свега је тако драстично опструиран да доставља поднеске судовима из овога предмета, јер читави обрађени поднесци за РЕВИЗИЈУ нестају, или настају ресетовања, блокаде рада ПЦ, што омета концентрацију и смањује квалитет рада.

Тужиоц је годинама куповао нов компјутер, дограђивао, постављао нове програме, нема вируса, упрко свега без икаквог материјалног основа својственог његовом компјутерском апарату, сметње у раду на компјутеру су се упорно настављале.

Тужиоц се позива на сведочења експерата за рад на компјутеру, који дуго година сарађују са тужиоцем у отклањању сметњи у раду на компјутеру, предлаже суду да их саслуша:

- у прилогу ИЗЈАВА сведока Зорана Димитријевића, провајдера Београд хост, компјутерског експерта, од 3.2.2009 године, (која није оверена у суду, тужилац предлаже саслушање Димитријевића), који је био присутан када је нестало више хиљада фајлова, неко их је отуђио упадом рачунар тужиоца, тужилац предлаже да суд саслуша на ову његову тврдњу овога сведока из Гроцке, др.А.Костића бр.13.

ИЗЈАВА

Ја доле потписани Зоран Димитријевић, из Гроцке, др.А.Костића бр.13, изјављујем под пуном моралном и кривичном одговорношћу, да сам приликом рада на компјутеру Томислава Крсмановића из Београда , Станка Пауновића 70, био сведок и очевидац, да док смо заједно радили на компјутеру дана 26.1.2009 године, негде око 16 часова, да је дошло изненада до логички необјашњивог нестанка фајлова Инбокс, Сент, Дилит, са налога Покрет, Том, Букс, и других , савише десетина хиљада порука. Чиме је власник компјутера Крсмановић претрпеозначајне штете. Исто се поновило 2.2.2009 године, када је пред нама двојицом нестао фајл БИОГРАФИЈА са САЈТА ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ.

Ја сам признати експерт за рад са рачунарима, имам 20 година искуства на том послу, власник сам фирме и провајдера БГД. ХОСТ. Изјављујем да је на делу злоупотреба локалних штеточинских хакера, који су то учинили смишљено, са намером да Крсмановића политичког неистомишљеника оштете. Крсмановићу се то дешавало и раније у више наврата. Зна се ко у Србији може надзоравати рад компјутера и интернета, у вези чега се обраћао судовима и надлежним државним органима, нажалост безуспешно. Спреман сам да у вези ове крађе са компјутера сведочим где то затреба.’’

-. Миша Ивановић, компјутерски ескперт , улица Данице Марковић број 8, Београд, који је спреман да сведочи о овим злоупотребама до данашњих дана.

Тужилац не жели да у овој ревизији суду достави све настале злоупотребе, него представља само неке од њих, јер уколико би доставио податке за све повреде оваквих његових права требало би далеко више простора..

Поред раније приложених докумената и чињеничних података, у Тужби (време од 1975 до 2010 године), тужилац прилаже нове доказе, документа, и податке , и предлаже саслушавање наведена два сведока.

Из приложеног се недвосмислено даје закључити да се такве злоупотребе настављају до данашњих дана, да таквим флагрантним злоупотребама прибегавају данас, чине их, исти они државни органи који су то чинили и у прошлости, у прилогу ниже су чињенични документи о оваквим сметњама од стране органа тужене још од почетка 1980-их година (продужено дело)..

Тужиоц је фебруара 2012 године публиковао Белу књигу о сметњама у употреби телекомуникација, на диску у прилогу, са циљем да упозна јавност, надлежне државне органе, НВО, медија, и све оне који се баве људским правима, са вишедеценијским злоупотребама и опструкцијама у његовом коришћењу телефона, факса, преписке , компјутера и интернета.

У његовим дописима министру МУП-а Ивици Дачићу од 30. 31, и 16 јануара 2012 године, у прилогу копије дописа, тужилац обавештава о сметњама у употреби компјутера, извештава да је компјутер исправан, заштићен од вируса, недавно дограђиван, и да је упркос томе чињеничном стању, често заблокиран, прилаже изјаве сведока програмера и провајдера, који тврде да је на делу злоупотреба. Тужилац позива министра полиције да пошаље екипу стручњака да установе о чему се ради.

Досада није добио одговор од министра полиције.

Тужилац понавља да је Ивица Дачић министар полиције, био близак сарадник Милошевића, из приложене Тужбе у вези коминикеа Владе Србије од јануара 1999 године, чији је он био члан, се чита да је та Влада прогласила Крсмановића за агента ЦИА и страног плаћеника. Ресор Дачића већ више година полицијски малтретира тужиоца из побуда политичке осветољубивости, и прети му поновним утамничењем у психијатријску установу што је у пар наврата чинио ресор МУП-а од 1975 године.(продужено кривичн о дело).

Тужилац се дана 26.12.2011 године обратио Првом општинском јавном тужилаштву у Београду. ДОПУНОМ КРИВИЧНИХ ПРИЈАВА ОД 6.12 и 9.9.2011 године, против Министарства унутрашњих послова Србије, Кнеза Милоша број 101, 11.000 Београд, копија у прилогу, којом приликом је додатно обавестио тужилаштво о флагрантним и вишегодишњим ускраћивањима његових права на употребу интернета (компјутера), телефона, факса и преписке., које се настављају. Он се жали да је и даље практично спречен да користи његов персонални компјутер, да шаље и прима поруке, да ради са wордом и штампачем, да пише на миру његову књигу Сага о ..ићима, рад са компјутером је за њега стрес и зебња. Нарочито истиче да је у значајној мери онемогућен да ваљано обрађује судске поднеске. Приложио је документа од броја 1- до броја 14 ,из којих се види да надлежни полицијски органи МУП-а почињавају сличне злоупотребеса његовим телефоном , факсом и преписком, још од почетка 1980-их година, до данас, у пакету, исте особе, према тужиоцу, са истим циљем. (Копије ових докумената су у Тужби).

Тужиоц предочава ПОДАТКЕ О УСКРАЋИВАЊУ ПРАВА НА УПОТРЕБУ ЊЕГОВОГ ПЦ 19 АВГУСТА И ОД 5-11 СЕПТЕМБРА 2011 године, копија у прилогу.

Тужиоц се обратио 1.9.2011 ИОЈТ године, КРИВИЧНОМ ПРИЈАВОМ, копија уприлогу. Против МУП-а Србије , Кнеза Милоша број ,11.000 Београд.

Сарадници ове установе већ дуги низ година ускраћују права подносиоца ове пријаве што се тиче употребе телефона, факса и компјутера, односно интернета,последњи пут дана 8 септембра ове године. П Р Е Д Л О Г. Да исти суд обави потребне истражне радње, да саслуша сведоке и проучи доказе, и да предузме потребне кораке сходно закону да подносиоца пријаве заштити од кршења његових законских права, и да починиоце приведе правди..

У временском интервалу од петка 21 .01.2011 до 28.01.2011 године, у року предвиђеном за подношење Жалбе на Пресуду Вишег суда у Београду, 2П бр.222872010 од 17.11.2010, тужилац је био систематски ометан у раду на компјутеру,што се састојало у нестајању урађених читавих делова Жалбе, блокади рада, ресетовањима, итд, чиме је тужилац био ометан да ради концентрисано на жалби, у вези овога се обратио 31.01.2011 године МУП-у Србије, и дана 26 и 27 јануара 2011 године Провајдеру Еунет, Подршка, абусе.

Докази у прилогу: ДОПИС МУП-у Србије, од 31.01.2011 године; Допис Одељењ занадзора рада судства од 31.1.2011 године. -Дана 31.01.2011 године тужиоцу је био онемогућен приступ његовом личном компјутеру од 12 до 13 часова, обраћао се Подршци Еунета. Блокада ПЦ је престала у 13 часова.

Тужилац се 19.4.2011 г обраћа Министру Ивици Дачићу, НАЈОШТРИЈЕ ПРОТЕСТВУЈЕМ ПРОТИВ УСКРАЋИВАЊА КОМУНИКАЦИЈА ПУТЕМ

ИНТЕРНЕТА , копија у прилогу.Сметње су трајне, понављају се у дугом временском интервалу, састоје се у имобилизацији компјутера, нестајању програма, опструкцији програма, нестајању читавих фајлова, текстова, књига, све до порука са отвореним претњама смрћу, насиљем. Предочава да је у време владавине Тита и Милошевића био жртва перманментних и драстичнх сметњи употреби телефона, факса и преписке, подносио сам тужбе, покретане су петицијепотписиване од стотина сведока, што се може видети у архивама судова, мојим књигама, на страницама појединих часописа и листова.

Тужилац се обратио Борису Тадићу и Мирку Цветковићу 2 .7.2009 године, Истичући

ИСКЉУЧЕЊЕ ФИКСНОГ ТЕЛЕФОНА, СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ МОБИЛНОГ, ФАКСА, КОМПЈУТЕРА И ТВ. Захтева најхинтнију интервенцијунадлежних државних органа., копија у прилогу.

Тужилац се 9.9.2009 године, обратио ДРУГОМ ОПШТИНСКОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ у Београду КРИВИЧНОМ ПРИЈАВОМ, копија у прилогу Против : НН особа које учестало искључују телефон подносиоца пријаве број 3511829., копија уприлогу.

Тужилац се 9.9.2009 године обраћа ДРУГОМ ОПШТИНСКОМ СУДУ У БЕОГРАДУ.Истражно одељење, ЗАХТЕВОМ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИСТРАГЕ,
Окривљени: НН лица – која су у два наврата, и то 26 јануара и 2 фебруара, отуђилавише десетина хиљада порука са личног рачунара Приватног тужиоца , чиме су

починила кривична дела против безбедности рачунарских података, из члана 302-Неовлашћени приступ заштићеном рачунару, рачунарској мрежи и електронској обради података.ДОКАЗИ: ИЗЈАВА Зорана Димитријевича , Увид у архиву Провидера Еунет, и у рачунар приватног тужиоца., копија у Тужби.

Тужилац се 23.1.2003 године обратио Влади Србије, за др.Зорана Џиндјица

Министарству правосудја Србије, за др.В.Батица, МУП-у Србије, за министра Душана Михајловића Министру телекомуникација Републике Србије,за госпођу Марију Рашету-Вукосављевић Министру телекомуникација СР Југославије, за министра Божидара Миловића Телекому, Србија, поводом сметњи у употреби теелкомуникација, копија у прилогу.

Тужилац се обратио истим поводом Министру телекомуникација Републике Србије дана 15.8.2000 године, копија у прилогу

Да сметње у употреби телекомуникација трају у континуитету од почетка 1980-их до данас, од стране истих установа, према тужиоцу, у казнене сврхе због политичких мотива, се види из даљих прилога, све до данас:

Тужиоц прилаже текст из листа Вечерње новости од 11.3.1990 године ЧЕТВОРОМЕСЕЧНО ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ КРСМАНОВИЋ НЕ ПРЕСТАЈЕ-НЕВОЉА ЗБОГ ИМЕНА-«Новости» од 11. 3. 1990 године), копија у Тужби.

Тужиоц прилаже Кривичну пријаву ОКРУЖНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ ,од 1-12.1989 г(копија у Тужби), против групе непознатих починиоца Службе државне безбедности за учињена кривична дела повреде тајности и одузимање преписке, онемогућавање телефонирања, и повреде стана и оштећење ствари из КЗ СРС., у прилогу копија.и бројни докази и сведоци

О б р а з л о ж е њ е

Од стране више прималаца из земље и иностранства годинама примам жалбе да писма која им шаљем не стижу до њих или пак сазнајем да нисам примио писма која су ми они послали.

Провером извесног броја (мањег) послатих писама преко Управе ПТТ саобраћаја путем потражница установио сам да већи број писама није уопште стигао до дестинатера.

ДОКАЗИ: тужиочево писмо послато 4.10.1988. г. пријемна пошта 11102 Београд, број пошиљке 3210, прималац лист ТРИБУНА, Љубљана датум рекламације 18.10.1988, ПТТ Љубљана 61100, Чопова 11, обавештава 20.10.1988. да писмо није приспело у одредиште; писмо послато 4.10.1988. г., пријемна пошта 11102 Београд, број пошиљке 3209, прималац лист МЛАДИНА, Љубљана, датум рекламације 18.10.1988. г. ПТТ Љубљана, Чопова 11, дана 20.10.1988. г. обавештава да пошиљка није стигла у одредиште: писмо послато 30.8.1988. г, пријемна пошта Београд 11102

број пошиљке 082, прималац др..... Неуропсихијатријска клиника 21060 Нови Сад, датум рекламације 18.10.1988. г., Пошта Нови Сад дана 7.12.1988. г. обавештава да писмо није стигло у одредиште; писмо послато 23.08.1987. г., пријемна пошта 11102, Београд, број пошиљке 1171, прималац Председништво СФРЈ Нови Београд, датум рекламације 12.10.1987. Пошта Београд 11171 обавештава 21.10.1987. године да писмо није приспело у одредитше; писмо послато 16.1.1988, број пошиљке 389, прималац УНЕСЦО, Парис, датум рекламације 8.2.1988, Пошта Парис 07 од 16.2.1988. обавештава да два моја писма нису стигла а да је једно уручено; писмо послато 4. јула 1986, пријемна пошта Београд 11102, прималац Унесцо, Парис, Пошта Буреау де Парис 07 обавештава даном 26.11.1986 да моје писмо није стигло; писмо послато 24.09.1986. г, пријемна пошта Београд 11102, број пошиљке 890, прималац Центре поур лес дроитс де л'Хомме Женеве, ОУН, Суиссе, пошта Женеве 1211 дана 28.10.86. обавештава да моје писмо није стигло до дестинатера; писмо послато 28.10.1985. године из поште Београд 11102, број пошиљке 16071, прималац Девисион дес дроитс де л'хомме ОУН Женеве, Суиссе, датум рекламације 7.1.1986. године, пошта Женеве 1211 дана 28.1.1986 ме обавештава да моје писмо није стигло; писмо Унесцо, Парис, пријемна пошта 11102 Београд, број пошиљке 3366, прималац Унесцо, Парис, датум рекламације 7.1.1986, Пошта Парис руе ЦЛЕР дана 23.1.1985. године обавештава да писмо није стигло на назначену адресу. Истим писмом је стигло и обавештење Поште Парис ЦЛЕР да три моја писма за која сам правио рекламације (на посебном картончићу) није било могуће пронаћи да су стигла у Унесцо, Парис у периоду 10.11.1985. до 20.1.1986. године; писмо послато 4.7.1986. године, пријемна пошта Београд 1102, број пошиљке 408, прималац Унесцо, Парис, Пошта Парис 07 дана 27.10.1986. ме обавештава да писмо није стигло; писмо послато 7.02.1985. пријемна пошта 11070 Београд, број пошиљке 3446, прималац М. Михајлов, Сиеген Дурцхwахл, ДБР, пошта СИЕГЕН дана 17.5.1985. ме обавештава да писмо није стигло примаоцу; писмо послато 24.5.1985. године, пријемна пошта 11110 Београд, број пошиљке 14860, прималац И.Соренсен Кертеминде Данемарк, датум рекламације 6.09.1985, пошта Картеминде 24.9.85. обавештава да писмо није стигло; писмо послато 1.01.1984, пријемна пошта 11101 Београд, број пошиљке 099, прималац Амнесту Интернатионал, пошта Довер 5. јуна 1984. године обавештава да писмо није стигло, писмо послато 3.4.1984, пријемна пошта 11141 Београд, број пошиљке 7636, прималац Американ Ассоциатион оф Псуцхиатру, пошта Hew Yорк дана 6.8.1984. обавештава да моја пошиљка није уручена; писмо послато 1.01.1984, пријемна пошта 11101 Београд, број пошиљке 101, прималац ЦИЕЛ, Парис пошта Парис 07 Но.2138 да писмо није стигло; писмо послато на адресу Естудиос дел терцеро мундо Мехицо ситу, Мехицо, пошта 11101 Београд ми је исплатила оштету узела решену потражницу прилажем УПУТНИЦУ о исплати оштете; Пошта 11101 где правим потернице ми условљава давање решених потражница али тада немам право на оштету, три пута сам у прошлости наплатио оштету али зато ми нису дали решене потражнице, прилажем три УПУТНИЦЕ доказ да ми је исплаћена оштета за још три загубљена писма а што се може проверити на основу овога документа.

Многе позитивно решене потражнице нисам ни чувао, више пута су ми познаници се жалили да нису добили моја писма или ја њихова, прилажем моје писмо РО ПТТ саобраћаја Београда од 7.1.1986, видети подвучено. Последњих дана више особа ми тврде да нису добили моја писма или ја њихова, нпр: Илија Илијевски, Струмица, Лењинова ул. бр 2; Војо Војводић, Расточине 3/1 Ријека; Љубљана, Цесто у Шмартно 38, итд.

Понављам да сам проверавао само мањи број послатих писама и да је сасвим умесна претпоставка да када бих проверавао већи број писама да би број установљених неиспоручених писама био пропорционално већи.

Често је да ми се повратнице уопште не враћају или се враћају непотписане, понекад већ сутрадан их нађем у моме поштанском сандучету. Прилажем у вези тога мој допис РО ПТТ саобраћаја Београд од 17.8.1981. године. Поседујем документацију из које се може видети да су моје пошиљке често стизале са великим закашњењем, оштећене или загубљеног садржаја.

Услед оваквог стања са мојом преписком ја сам принуђен да свако писмо сада шаљем препоручено и са повратницом, што је јако скупо.

Може се говорити о загубљивању неколико пошиљки а што овде није случај јер је нестизање или непримање од моје стране писама често.

Прилажем сва наведена документа као и петицију Председнику Председништва СФРЈ..... од 19.5.1986. године потписану од седамдесетак београдских интелектуалаца, међу њима и мене, којом се СДБ оптужује за конфискацију преписке која садржи податке о повредама људских права.

ИИ

Већ десетак година ја се жалим надлежним државним органима, РО ПТТ, Градском телефону и јавности на сметње приликом употребе телефона. Упркос мојих честих обраћања наведеним установама ове сметње нису елиминисане него су сада интензивније него ли било када раније. Тако ми је 1. јула 1989.г., по ко зна који пут потпуно искључен телефонски апарат из употребе и мени онемогућено телефонирање које ми је неопходно будући да сам ја јавни радник а што подразумева честа комуницирања путем телефона.

Сметње у употреби телефона се састоје у следећем: Повремено ми је као што је то и сада случај телефон у потпуности искључен, то је било више пута, понекад и по неколико дана или недеља, обично краће надлежни којима сам се жалио ништа нису могли учинити да мој телефон буде поново укључен; прекидање телефонских разговора; увреде и претње преко телефона; звоњење ноћу или често преко дана а када се дигне слушалица нико се не јавља; пошто ме често буди служба буђења Градског ПТТ саобраћаја дешавало ми се у више наврата да закасним на посао, јер ме нису пробудили како сам ја наручио; не чује се довољно глас саговорника; установио сам већи број пута да сам звао некога телефоном и да је он био код куће и његов телефон

исправан а да се веза уопште није добијала, као и да су мене други звали када сам био код куће и мој телефон био исправан а да се нико није јављао; добијам често телефонски број који не тражим; у више наврата ми је био испоручен астрономски висок рачун за телефон, а број разговора са моје стране је био у просеку ранијих месеци, итд.

Ове сметње нису повремене него учестале, повремено су таквог интензитета да у јакој мери онемогућавају употребу телефона или као сада телефон је искључен. То се не може оправдати застарелошћу инсталација, или зато што је телефон на коме сам био покварен, или двојник, јер сам последњих година променио више пребивалишта и телефона и свугде сам имао исте проблеме. Уосталом мени су органи СДБ приликом бројних саслушавања отворено рекли да је то њихово дело и да ми се то чини јер се бавим активностима заштите људских права.

Прилажем неколико од већег броја мојих дописа наведеним установама у вези сметњи у употреби телефона: Градском телефону од 12.6.1984. године, Секретару Савезног секретаријата унутрашњих послова, Секретару Градског секретаријата унутрашњих послова, од 12.6.1984. на исту адресу 21.5.1984. г, РО ПТТ од 7.2.1983. г. Достављам и петицију седамдесетак београдских интелектуалаца и мене међу њима, адресирану на Председника Председништва СФРЈ .....од 19.5.1986. године у којој се тврди да се од стране СДБ чине наведене злоупотребе са телефонима и многима грађанима праве сметње у употреби телефона.

ИИИ

Последњих година је прилично учестало да када се вратим кући са посла да затичем моју писаћу машину покварену и у неупотребљивом стању иако сам је када сам напустио стан оставио у потпуно исправном стању. Учестали кварови писаће машине се састоје у следећем: одлемљивање слова, повлачење слова на горе (одједном по неколико) ломљење цугштангле (кратке и дуге), пуцање цугбанда, деформисање тастатуре и тастер полуга, кварење механизма окретања траке, замене исправних неисправним тракама и запетљавање траке итд. Мени улазе у стан станодавци..

ДОКАЗ: потврда радне организације ТЕХНИКА

од 10.5.1989. године

Радницима радне организације ТЕХНИКА за поправку писаћих машина сам већ добро познат по честим доласцима на поправке писаће машине и по мојим жалбама на кварење. Они су ме испитивали у више наврата да ли у стану има неко мало дете или нека друга погодна особа која би могла да то ради јер је и њима јасно да до кварова не долази услед неког објективног разлога инхерентног самој писаћој машини него да је у питању насилно кварење. У вези тога сам се обратио власницима стана где станујем као подстанар .....домаћици који су ми потврдили да они то не раде, али да су долазили неки из Општине или СУП-а, распитивали се за мене, и захтевали од њих да ми дају отказ јер се бавим активностима људских права. Овакви кварови су нарочито

чести када сам ја слободан и имам намеру да користим писаћу машину за писање жалби у корист грађана жртава повреда њихових права: за време викенда, празника итд.

Очигледно је да је то дело мени непознатих органа СДБ. Због мојих залагања у корист унапређења људских права и заштиту грађана који су жртве бирократске самовоље ја сам од 1975. године до данас више пута привођен, саслушаван, оптуживан, суђен и осуђиван, изложен малтретирањима на радном месту као и моји сродници, вршени су упади у стан, претреси, одношене ствари, писаћа машина је стојала годину дана у просторијама ГСУП-а, више пута сам био испитиван у стану без остављања било какве потврде, више пута су вршени претреси стана без сведока и било каквог писаног трага.

Ово ми се све чини јер сам секретар Комитета и Покрета за заштиту људских права у Југославији, зато што се залажем за права српског и других југословенских народа, делам из патриотских побуда и у оквиру законских и уставних овлашћења.

Моје пошиљке садрже обично податке и документа о жртвама прогона бирократије претежно са територије СР Србије, одузимање ових пошиљки има за циљ да не онемогући да такве случајеве обзнаним јавности и међународним организацијама. Исти циљ гушења наших

Тужилац се обраћа дана 28.8.1991 године ТРЕЋЕМ ОПШТИНСКОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ године у Београду КРИВИЧНОМ ПРИЈАВОМ, копија у Жалби.

Дана 28. јуна ове године штампарија „АБЦ-Глас“ из Београда је послала преко Поште 11200 Београд пошиљке са примерцима листа ЉУДСКА ПРАВА који издаје наш Покрет. Ми смо регистрована политичка странка РЕШЕЊЕМ Републичког секретаријата за правосуђе и управу од 21.8.1991, године под бројем 00-34/90-07, а наш лист је уписан у регистар Секретаријата за информације Србије од 8.3.1991 године под бројем 632-03-70/91-01, прилажемо оба решења. Да је штампарија „АБЦ-Глас“ то урадила види се из ЛИСТА ПРЕДАЈЕ новина од 28.6.1991. године у прилогу. Укупно је отпремљено 1205 примерака листа. На основу телефонских провера обављених последњих дана већи број прималаца није био још примио послату пошту иако је од дана отпреме прошло скоро два месеца.

КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ ПОДНОСИМО ПРОТИВ:

Поште 11200 Београд која није испоручила све предате примерке листа број 2, чиме је починила кривично дело из члана 72, став 3, КЗ Србије повреда тајности писама и других пошиљки, као и њихово одузимања или уништавање.

Као доказе за то прилажемо наведена документа и имена свих оних којима је пошта послата и проверама код њих се може видети колики број од њих и који су то који нису примили примерке листа.

У име Покрета за заштиту људских права

у Југославији

Томислав Крсмановић

генерални секретар

Тужилац се дана 3.8.1996 године обраћа јавности поводом ПТТ БЛОКАДА НАШЕ СТРАНКЕ, копија у Жалби.

Обавештавамо јавност да у последње време наилазимо на све израженије тешкоће у употреби нашег ТЕЛЕФАКСА и телефона. Иако је наш телефакс нов и под гаранцијом, ретко га можемо користити јер нам са друге стране јављају да наша порука није стигла, или да је нечитка, копија се прекида на пола, без икаквог техничког разлога се пали црвени сигнал (знак да нешто није у реду), телефакс поруке које нам други шаљу уопште не стижу итд. Сличне сметње имамо у употреби телефона, тешко се добија веза, не чује се друга страна, прекида се разговор, други не могу да нас добију иако смо поред телефона, има и узнемиравања и претњи или пак честих периода када је телефонска линија без разлога „мртва“ (искључена).

У више наврата Дирекција ПТТ Србија испоручила је астрономски високи нереално обрачунат рачун за телефон, као и многим другим грађанима.

Неколико наших писама које смо послали у последње време нашим људима у појединим местима Србије са изборном документацијом уопштен нису стигла до дестинатера.

Ове сметње су перманентне и врло интензивне, нарочито се појачавају за време избора, а исто се дешава и сада. Ми смо у правом смислу речи лишени основних достигнућа људске цивилизације. То је врло цинично, и знак врло чудне ситуације у земљи, да ми не можемо да користимо наш нов телефакс.

Обраћамо се Савезној изборној комисији и надлежним органима ПТТ захтевом да одмах прекину ПТТ блокаду наше странке. На делу је брутално кршење основног људског права на комуницирање и размену информација путем ПТТ. Захтевамо од средстава информисања да овакво стање обзнане, поготову јер се то дешава многим грађанима наше земље. Дешава се истински слом ПТТ система.

за Покрет за заштиту људских права

Томислав Крсмановић, председник

Ови подаци ускраћивању права тужиоца на употребу телефона и преписке још 1980-их и почетком 1990-их, су доказ да су то чинили исти учиноци ао и данас, органи

МУП-а, који то спроводе и данас, према истој особи- тужиоцу, због истих разлога, договорно и континуелно, све до данашњих дана.(продужено дело).

Не може бити застаревања ових дела из 1980-их и 1990 их, јер се она у континуитету настављају од истих установа, према тужиоцу, у пакету, И ТРАЈУ ДО ДАНАС.

Ђ.ЗАХТЕВ ЗА РЕХАБИЛИТАЦИЈУ ПОДНЕТ 15.12.2006 године, ОДЛУКА ЈОШ НИЈЕ ДОНЕТА. Непоштовање разумног рока за доношење одлуке.

На основу Закона о рехабилитацији тужилац је поднео Окружном суду у Београду дана 15.12.2006 године ЗАХТЕВ ЗА РЕХАБИЛИТАЦИЈУ , примљено у Окружном суду у Београду дана 15.12.2006 године, РЕХ -322/06.

Окружни суд у Београду Рех број 322/06 дана 10.12.2007 године му доставља допис захтевајући да ЗАХТЕВ ЗА РЕХАБИЛИТАЦИЈУ , позивајући се на члан 3 Закона о рехабилитацији, усагласи са истим.

Дана 21.2.2008 године тужилац је доставио нови ЗАХТЕВ ЗА РЕХАБИЛИТАЦИЈУ усаглашен са захтевима Окружног суда у Београду од 10.12.2007 године.

Како овај суд није ништа одговарао поводом дописа о неузимању у поступак његовог поднеска, обратио се председнику Окружног суда у Београду 26.10.2009 године .

Затим се обраћао председнику Вишег суда у Београду више пута и 31.3.2010 године (Рех.број 82/10).

Виши суд у Београду Шест Су. Бр.335/10 је одговорио дана 13.09.2010 године поводом претходних притужби да је Окружни суд у Београду предмет уступио у надлежност Вишем суду у Београду, где је заведен под Рех.бр.82/10 и додељен на рад судији Јасни Беловић.

На делу је повреда законских одредби што се тиче дужине трајања поступка који улази у осму годину, чиме се и на овај начин услед кршења одредби закона ,настављају да проузрокују штете тужиоцу.

Е.Судски поступак за накнаду штете траје од 1994 године до данас, већ 18 година.

Тужилац побија тврдњу другостепеног суда о иницијалном датуму подношења тужбе '' Наиме, како је од првог штетног догађаја из 1963.године до задњег из 2000.године протекло 37 година, , а након тога још 8 година до подношења тужбе,то је овај суд на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право тј.одредбу чл. 376 ЗОО'', и доказује да је ИНИЦИЈАЛНИ АКТ ПОДНОШЕЊА ТУЖБЕ ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ 28.5.1994 године, а не 22.9.2008

године како је устврдио другостепени суд. Овакав закључак другостепеног суда није у складу са процесним и материјалним законима. А врло је битан за ток поступка.

Тачно је да је тај датум исправан, али само у предмету Гж1 1321/11 поднетом 22.09.2008 године, али је Тужба за накнаду штете поднета 28.5.1994 године, и ГЖ 1321/11 је логичан правно валидан наставак предмета из 1994 године.

Што тужилац даље поткрепљује доказима, и што се може установити у предмету из 1994 године у суду.

Оваква тврдња у ПРЕСУДИ је такође у несагласју са званично изреченим ставовима госпође Милице Поповић Ђуричковић, заменика председника Апелационог суда у Београду изнетим у њеним дописима тужиоцу. Она је у њеном допису тужиоцу ВИ Су. Бр..663/11 од 10.11.2011 године устврдила, очигледно без увида у предмет и досије од 1994 године, да је иницијални акт подношења Тужбе у предмету Гж.1321/11 22.09.2008 година.

У одговор на овај допис тужиоц је 21.11.2011 године, послао допис Апелационом суду у Београду на адресу заменика председника суда Милице Поповић Ђуричковић предочавајући јој даље наведене чињеничне податке.

Након чега је заменица председника суда Милица Поповић Ђуричковић, уз увид у списе из 1994 године, дана 25.11.2011 године саопштила тужиоцу ''да имајући у виду његову примедбу да се ова парница води од 1994 године, поступајућој судији је указано на потребу да у оквиру својих могућности предузме све мере да се у овоме предмету Гж.1321/11 одржи седница већа и донесе одлука у што краћем року''. Уједно образлажући претходну тврдњу да је тужиоц иницијални акт од 28.5.1994 године поднео у другом парничном поступку, који је раније вођен, а који је у вези са парничним поступком у предмету Гж.1321/11, али да је у списима Гж.1321/11 утврђено да се води од 22.09.2008 године. У њеном допису ВИ.Су бр.663/11 од 27.12.2011 године, заменица председника суда Милица Поповић Ђуиричковић је изјавила:'' Имајући у виду ваше наводе из притужбе да сте пре ове парнице водили прницу по тужби из 1994 године, поступајућој судији је упућена пожурница да у предмету Гж.1321/11 донесе одлуку у року од 45 дана''

Тужилац жели да отклони у потпуност ово несагласје о датуму иницијалног акта подношења тужбе, стављајући на увид суду релеванне чињеничне податке.

Наиме тужилац је Тужбу поднео 28.5.1994 године, (П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, ХХИВ. П.бр. 6888/02,Окружни суд ВИ .Су. бр.147/06, итд), против Републике Србије и Републике Југославије. У Првом општинском суду је био последњи број :ВИ П.бр,.7178/ 08, у.Вишем суду у Београду , 2 П.бр.2228/2010.

Када се ради о овом маратонском судском спору који је иницран 1994 године, он је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је тужилац редовно указивао у његовим поднесцима Првом општинском суду. И што се може сазнати у предметима П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, ХХИВ. П.бр. 6888/02,Окружни суд ВИ .Су. бр.147/06.

Судови су од тада систематски развлачили, одбијајући да проуче тужиочев поднесак, да одрже расправу, да саслушају предложене сведоке, и да донесу благовремену правичну одлуку, образлажући:

-да није никада претрепо никакве повреде његових права и штете, или их минимализирајући и погрешно представљајући, што је у потпуном несагласју са чињеничним до тада представљеним подацима, документима, сведоцима и доказима изнетим у свим тужбама. Држава СРЈ у своме допису од 14.7. 1994 године истиче приговор пасивне легитимације, он је касније побијен и у Пресуди Апелационог суда у Београду Кж.бр. 1321/11, а тужена од 25.6.1997 г. П.-369/97 саопштава да су тужиоцу била угрожена нека минорна друштвено економска права на радном месту, да се ту ради о појединцима ван државе, изјашњавајући се опет о недостатку пасивне легитимације, а пренебрегава утамничења у специјалним државним установама, тортуре, морално убиство обележавајући га јавно нетачном психијатријском дијагнозом , дрске отимачине и пљачке имовине, физичке повреде, уништавање живота , прогоне сродника, а све од стране државних органа. Јер је над њим било почињене од 1971 до тада велики број тешких кривичних дела од стране државних органа, установа и моћних појединаца из државног апарата , из чега су произашле узрочно и последично нанете штете, за шта је тужилац у тужби дао правно ваљане доказе, документа и приложио исказе сведока и њихове личне податке..

-или истичући недостатак пасивне легитимиције, наводно да штете нису поднете од стране државе, иако су то евидентно учинили државни органи, што је приказано у Тужби..Или се одбијајући на клаузулу застарелости.

-захтевајући бескрајна дорађивања, одбијајући увек иста као неоснована. Први општински суд је у својим дописима у овоме периоду бескрајно захтевао да тужилац уреди тужбу наводећи параграфе, а када би он то учинио уз помоћ стручног адвоката, дорада б увек била одбијана, тужилац је на крају очајан учтиво замолио да кажу прецизно шта треба учинити (обавеза суда из ЗКП да подучи странку), његова дорада је била одбијана без конкретних примедби, него стално роботски понављајући уопштене захтеве и формулације.(допис суда од 25.1.2001 г, П.176/2001 ,тужиочеви поднесци од 26.2.2001 године, Решење суда од 7.3,2001 године, дописи суду од 10.2.2001 године, од 22, 26.2.2001 године, Жалба тужиоца П.бр. 176/2001 од 9.4.2001 године, Решење суда П.бр.6888/02 од 15.11.2002 године, Тужба од 15.3,2002 године, Дорада Тужбе од 16.12.2002 године, Решење суда од 3.2.2003 године, Врховни суд Србије, 26.7.2004 године, 10.11.2005 године)

-суд је учинио битну повреду одредаба Парничног поступка сходно члану 354 став 2 тачка 10 ЗПП , јер је донео одлуку без главне расправе , а био је дужан да је одржи јер је имао довољно доказа за то.(ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ , ревизија .П.бр.6888/02, суд је одбацио 21.2.2005 ,Жалба Окружном суду на ово Решење од 31.3.2005 године,) .Окружни суд је одбио решење Првог општинског суда П.бр.6888/02 од 21.02.2005 године, усвајајући наводе моје Жалбе. Али Први општински суд у поновном поступку одбацује ревизију .

-или позивајући се на застарелост, а овај приговор је јер злоупотребе и тешке повреде права које проузрокују значајне штете трају до данас. Ради се о продуженом кривичном делу које траје од 1975 године до данас, не може застарети нешто што траје дан данас. Тужилац се у његовом предмету Гж.1.1321/11., и у овом поднеску изјаснио и доказао да се ради о злочинима који не застаревају

-уз учестале недоласке странки, губитак времена, испоручивање астрономских износа за судске таксе, које тужилац није био у стању да плати (тужилац се позива ан његов захтев са доказима да као појединац скромних примања није у стању да плаћа таксе од 4.5.2001 године, који није усвојен).

-правећи стално неопотребне зачкољице за једно слово, бројку, судија који лично познаје тужиоца наводно погрешно прочита број предмета због једног словног места, захтевајући број примерака, уз позиве на разговор без пријема када тужилац дође на позвани заказани термин, све те деценијске зачкољице су бескрајно заморне (допис суда од 9.3.2001 године, тужиочев допис од 21.3.2001 године, Први општински суд П.бр.6888/02 од 18.5.2006 године, допис тужиоца председнику суда од 15.1.2007 године)

- развлачећи месецима или више да се закаже рочишта, једанпут годину и по дана (Тужба од 5.1.2001 године)

- дајући прекратке рокове да тужиоц уради поднесак (Допис суда П.бр. нечитак, од 10.2.2002 године, тужиочев допис од 6.4.2002 године).

-бесправно стављајући поднесак у мировање, иако је тужиоц благовремено доставио поднесак да се поступак настави, мој допис Првом општинском суду (3547/94) од 27 марта 996 године)..

- цинично тврдећи да треба да дођу боља времена, да су свакојаке реформе правосуђа, кадровске промене, да треба да чекам, изговарајући се да је држава сиромашна (онај ко је проузроковао штету је дужан да је надокнади).

-у ово време је тужиочев стан био у пар наврата провађен , а априла 2000 године је дошао велики камион и однео целу личну и страначку архиву, која до дан данас није враћена (бивши Четврти општински суд у Београду Посл. Број И-ИИИ-1199/02), однет је документација скоро целог овог досијеа, што је отежавало тужиочев рад на предмету, овај поступак траје већ 12 година. Тужиочев захтев суду да му се омогући увид у досије и копија докумената која су му однети је успораван и онемогућаван (тужиочев допис Првом општинском суду од 26.12.2000 године) .Тужилац је у ово време доживео покушај убиства 18 септембра 1997 године, што је приказано у Тужби П.бр.2228/2010, уз јаросне узвике насилника :" Тај тражи обештећење од суда, ја сам твој суд", наведено је име сведока.(допис суду од 5.1.1998 године, ИХ /1426/97), био је изложен претњама убиством, свакодневним увредама, клеветама и претњама, блокади интернета, а од 2008 године учесталим позивима Полицијске, управе Београда на информативне разговоре уз претње утамничењем у психијатријску установу на

неограничено време (у досијеу се налазе подаци, докази и имена сведока). У овоме периоду тужиочев син Милан Крсмановић (1981), је био на регрутацији 1999 године од стране комисије неосновано оквалификован пред присутннма као" страни плаћеник", стан у коме је становао са његовом мајком Александром у ул.Војводе Степе 68 је опљачкан , МУП и судови нсу ништа предузели, као и Четврти општински суд у Београду поводом отимачине 6.000 марака од стране Миљуша (подаци се налазе у досијеу).

-из ових података се јасно препознаје грчевита борба ондашњег судства да злоупотребљава своју стручност, (а нестручност тужуиоца, који није ни правник, нити адвокат), своју огромну инфраструктуру, кадрове , да га спречи да се избори за очигледну истину и чињенице. Поготову јер су његова примања врло скромна, те не могже да плати адвоката, а његов захтев Општини Савски венац и Адвокатској комори Београда за бесплатну помоћ адвоката је одбијен. (Решење Адвокатске коморе Србије од 17.6.2008 године, његова ЖАЛБА Другостепеној комисији Адвокатске коморе Србије од 11.6.2008 године)

-или једноставно архивирајући тужиочев предмет, без заснивања на чињеницама, него уз њихово очигледно кривотворење, што се види из предњих података.

-на делу је драстична повреда начела на суђење у разумном року и начеле истине и правичности у поступку.

Господин Модраг Мајић, председник Првог општинског суда је саопштио тужиоцу 2008 године да је у његовом поступку тада било дошло до застоја , да су то била сложена времена ратова, судских реформи, транзиције, те му је предложио да обнови поступак, указујући ми да је то очигледан наставак иницијалног поднеска из 1994 године..

Ево детаљних и прецизних података из хронологије догађања у овоме предмету од 1994 када је тужба поднета, до 2008 године када је тужба обновљена:

-Републике Србије дописом од 5.9.1994 године, истиче да Република Србија нема пасивну легитимацију, нити да постоје докази да је тужилац претрпео штете . Овакво образложење се не може пихватити јер је држава одговорна за поступке својих органа. Што се тиче доказа они су дати, подаци, сведоци, врло велики број докумената

- суд је одбио тада више од годину дана да закаже рочиште, што је драстична повреда права на суђење у разумном року..Све до 2010 године није одржана ни једна било каква расправа, поготову главна расправа на коју би био позван тужилац.Тужиоц је се обратио суду 21.11.1994 и 13.12.1994 године захтевајући да му се предочи разлог стављања поступка у мировање, захтевајући да се поступак непотребно не развлачи, и упознавајући суд да тужена наставља са чињењем нових кривичних дела, прилажући Кривичну тужбу ИВ Општинском суду у Београду, те да је приговор тужене о застарелости и по том основу логички неоснован, јер се наставља са кривичним делима и последичним штетама. На крају захтева да се што пре закаже расправа.

- Поднесак тужиоца за наставак поступка од 13.12.1994 године- у року предлаже да се поступак изведе из стања мировања и настави. Тужилац уједно захтева да се одржи расправа , (уз напомену да све до 2008 године никаква расправа ње ни одржана). Тужилац је том приликом поднео кривичне пријаве против починиоца од 5,7 и 13 децембра 1994 године, напомињући да су оне доказ да органи тужене настављају инкриминисана дела из којих последично настају штете, и да се не може говорити ни о каквом застаревању јер се штетне радње настављају.

--Налог суда да тужилац уреди тужбу од 27.1.1995 године у смисл одредбе чл.186 ЗПП.

- Захтев тужиоца за наставак поступка од 14.11.1995 године.

--у поднеску Првом општинском суду у Београду дана 27.3.1996 године, тужилац се позива на Решење суда 3547/94 од 29.2.1996 године, којим се утврђује да је његова тужба повучена јер од дана мировања већ ево шест месеци странка није ставила предлог да се поступак настави, оспоравајући га својим поднеском од 14.11.1995 године у предвиђеном року и стави као доказ: Копија Поднеска и копија Потврде о пријему пошиљке од 16.11.1995 године. На крају тужиоц захтева од суда да закаже рочиште

-Поновно достављање Оштетног захтева са документима дана 22 од 10.4.1997 године

--Одговор Тужене СРЈ од 25.6.1997 године, оспорава висину и оправданост тужбеног захтева, Савезно јавно правобранилаштво каже да тужилац не нуди озбиљне доказе да је био изложен неким поступцима кој су нарушавали његова права и проузроковали штете, и да се то никако не може приписати понашању другоптужене. Јер су штете нанели они који су га кажњавал због вербалних деликата, они који су му заплењивали публикације, директори који су га дискриминисали. Каже да за нанету штету треба да одговарају они појединци који су је починили, а не органи другооптужене. Тужилац је оспорио ову тврдњу истичући да су судије, органи полиције државни службеници, а да су директори изабирани од стране кадровских партијских и државних комисјија по критеријумима политичке подобности. Дакле, штете су нанели органи тужене.

-Првом општинском суду у Београду од 25.12.1997 године, тужилац прилаже суду документа о нападу на њега у његовом стану дана 18.9.1997 године, којом приликом је озбиљно повређен, уз јаросне узвике: ’’ То је тај што тражи обештећење и грди на изборима’’, и то: Кривичну пријаву другом општинском тужилаштву од 2.12.1997 године и Кривичну тужбу Другом општинском суду у Београду од истог датума, и саопштење Покрета за заштиту људских права д 23.9.1997 године. Описује како је био теже повређен , долазак Хитне помоћи, и преглед у Ургентном центру у Београду, са копијима свих медицинских докумената.

- Захтев тужиоца суду од 26.12.2000 да му се омогући да изврши увид у предмет ХХ.П.3547/94 који се налази у архиви суда од 1997 године. Овом захтеву тужиоца није удовољено.

--Захтев суда од 25.1.2001 године да тужилац доради тузбу, тужилац допуњава тужбу од 5.1.1998 године. Поднесак тужиоца од 26.2.2001 је означен и опредељен тужбени захтев, наведене су чињенице на којма се заснива, као и докази. Дана 7.3.2001 године суд опет одбацује захтев тужиоца са истим уопштеним образложењем као и претходни пут,

-Први општински суд у Београду враћа 9.3.2001 године поднесак тужиоцу тражећи тачан број парничног предмета.

-Тужилац се обраћа Првом општинском суду у Београду и доставља број парничног предмета упозоравајући да је претходни број био тачан. Дакле суд непотребно задужује тужиоца.

--Дана 9.4.2001 године, тужилац благовремено улаже Жалбу на решење суда од 7.3.2001 године, у којој образлаже позивајући да је тужба стриктно уређена у сагласју са одредбама 186 и 106 ЗПП , указујући да је суд захтевао број предмета који је већ био достављен, и да бескрајно захтева све нова и нова уређења тужбе.

-Првом општинском суду у Београду од 3.5.2001 године, тужилац образлаже свој захтев да не може платити судску таксу.

-Тужилац подноси 8.1.2002 године опет ТУЖБУ Првом општинском суду у Београду. -Дана 15.3.2002 године подноси нову Тузбу.

-Дана 6.4.2002 године тужилац подноси Захтев за продужење рока Тужбе.

-Дана 10.4.2002 године Решењем суда, опет је одбачен захтев, са истим образложењем као и раније.

-Дана 5.7.2002 године тужилац улаже Залбу Окружном суду у Београду, истичући да Први општински суд стално поставља исти захтев, и поново када се он испуни, очигледно субјекивно и произвољно интерпретирајући одредбе ЗПП., захтевајући да му суд укаже прецизно шта треба да уради, уместо да стално поставља магловите захтеве које по својим нахођењима може произвоqно интерпретирати

--Дана 15.11.2002 године, суд опет одбија са истим образложењем, да опет уреди тужбу, на начин како је раније речено.

-Дана 16.12.2002 године Дорада тужбе сходно захтеву суда; суд опет одбацује;

-Дана 3.2.2003 године, Дорада тузбе, са захтевом тужиоца да судски правник казе јасно и прецизно како и шта треба урадити, што има право и по закону.. Суд није ни одговорио на овај поднесак.

-Тужилац се обраћао државним функционерима Војиславу Коштуници;др.Зорану Ђинђићу, др.Владану Батићу, Душану Михајловићу, председнику Врховног суда, Одбору за представке и жалбе Скупштине, Министарству правде, Слузби судског

надзора, и Републицком јавном тужилаштву; стигли су одговори Министарства правде од 27.6.2003 године, итд.

-Први општински суд у Београду је 3.2.2003 године донео РЕШЕЊЕ да се Тужба одбацује, као неразумљива, да тужилац није изнео чињенице,

-Тужилац се обраћа Врховном суду Србије, преко Првог општинског суда захтевом за РЕВИЗИЈУ.

-Врховном суду Србије 26.7.2004 године

-Савезном суду Србије 26.7.2004 године.

-Окружни суд у Београду дана 27.8.2004 године побија жалбу тужиоца и потврђује решење Првог општинског суда у Београду од 3.2.2003 године, јер тужба мора имати своју форму сходно ЗПП. А тужилац је управо дорађивао тужбу сходно ЗПП, и на крају молио суд да му каже прецизно шта и како да уради.

-Први општински суд у Београду доноси 21.02.2005 године Решење којим се одбацује ревизија тужиоца

-Тужилац се обраћа Првом општинском суду у Београду 31.3.2005 године , за Окружни суд у Београду, Жалбом на Решење Првог општинског суда у Београду од 21.2.2005 године ХХИВ.П.бр.688/02, јер је овај суд својим Решењем од 21.2.2005 године ХХИВ.П.бр.688/02 одбацио захтев за Ревизију као неоснован, тврдећи: наиме, ово Решења нема упоришта у законским одредбама јер се суд уопште није упуштао у расправљање основаности тужбеног захтева Тужиоца по ставкама које је Тужилац определио, поднеском Дорада тужбе од 16.12.2002 године .Такође први и други тужени у својим одговорима на Тужбу од 6.9.1994 године и 18.7.1994 године оспорили су основаност тужбеног захтева и пасивну легитимацију Тужених.Међутим, Први општински суд у Београду , није у складу са цланом 109 поучио Тузиоца и помогао истоме да уреди тужбени захтев, исправи односно допуни, обзиром на сложеност и обимност тужбеног захтева тужиоца. Веће се послужило флоскулом да је поднесак нејасан, односно Тужбени захтев неуређен, те је најлакше одбацити како стоји у Решењу. Никакав другачији став није заузео ни Окружни суд не упуштајуци се у урађену тужбу и доказе који су приложени уз Тужбу сходно Списку приложене документације ,106 докумената ,које је Тужилац приложио уз Тужбу.

-Тужилац се обратио Врховном суду Србије 31.3.2005 године.

-Врховни суд Србије обавештава 27.05.2005 године да тужилац није странка у предмету , П.688/023, код Првог општинског суда у Београду те нема основа за поступање по представци. (А судије знају лично тужиоца)..

-Врховном суду Србије,дана 6.6.2005 године тужиоц предочава да је он странка на поменутом броју , доставља суду Решење Првог општинског суда у Београду, од 21.2.2005 године, са тачним бројем.

-Окружни суд у Београду је 21.2.2005 године донео Решење којим је укинуо Решење Првог општинског суда у Београду, П.бр.6888/02 од 21.2.2005 године, о ревизији, вратио га првостепеном суду на поновни поступак, стао на страну тужиоца.

-Први општински суд у Београду дана 26.09.2005 године одбаце ревизију од 10.1.2005 против решења Окружног суда од 27.8.2004 године , као непотпуну.

-Тужилац се обраћа Првом општинском суду у Београду дана 29.12.2005 године тврдњом да је допис суда од 20.12.2005 године нејасан, и предлаже разговор, јер се поступак растеже скоро десе година''.Наиме, суд је донео одлуку без главне расправе , а био је дужан да одржи главну расправу , јер је имао довољно доказа за то.Такође, првостепени суд није одлучне чињенице из тужбеног реферата утврдио, ,наиме тужбени реферат са доказима јесте обиман, али је суд био у обавези да се упусти у расправљање , а да кроз утврђено чињеницно стање мериторно просуди у делу тужбеног захтева који је основан , и за које постоје докази , а да у другом делу тужбеног захтева , за које не постоје докази ,одбије тужбени захтев. Из свега горе изнетог се може закључити да Први општински суд јос од 1994 године одбија да закаже главну расправу, растеже, одбија поднеске са захтевом да буду дорађени, тако у бескрај''.

-Тужилац се обратио Првом општинском суду у Београду 24.3.2006 године, истичући ''благовремено одговарам на ваш допис. Позивам се на мој поднесак Председнику Првог општинског суда у Београду овим поводом, од 27.2.2006 године. У томе допису је све објашњено. Молим да поступите по закону ,узмете овај мој поступак у разматрање. Што се тице овога вашег последњег дописа обавештавам вас да је по среди нека забуна.,дописом Првог општинског суда од 17.6.2005 године(ВИ Су.бр.36/05-263), обавештен сам да су предмети 2083 и 2082 окончани, какве везе ја имам са тим? Први општински суд у Београду дана 15.6.2005 године ме обавештава (П.688/02, П.1426/97 , П.176/01) да нисам странка у спору ? Врховни суд Србије својим дописом ВИ Су.357/05 од 27.5.2005 године је устврдио да ја нисам странка у предмету П.688/02, у прилогу мој одговор њима. Ваш суд својим дописом од 22.3.2006 године (ВИ Су.бр.36/06-96) ме обавештава да ја нисам странка у спору са неким Ракићем из Лознице? Ваш суд дана 24.6.2005 године (ХХИВ П.6888/02) захтева од мене да у року од 8 дана доставим још један примерак ревизије, што сам и учинио. Сада спомињете ваш допис од 26.9.2005 године? Мој Оштетни захтев је поднет још 1994 године, ево већ 12 година. Још није заказано ни главно рочиште, ваш суд отеже, одбацује моје захтеве, стално измишља нова образложења. Јасно је да је на делу незаконит поступак''

-Тужилац подноси Првом општинском суду у Београду Тужбу позива се на поштовање закона.

-Тужилац се обраћа 32.11.2006 године Миодрагу Мајићу председнику Првог општинског суда у Београду, ''Досада сам Вам висе пута упуцивао представке у вези мога Оштетног захтева(ХХ П-354/94;П.бр.11426/97 ВИИ.П.бр.176/2001, ХХИВ.П.бр.688/02; идр) ради обештецења од стране државе због прогона и нанетих

штета. Последњи пут сам Вам се овим поводом обратио 26.априла ове године. Овај поступак траје већ 12 година, очигледно да Први општински суд непрестано одуговлачи. Захтевам од Вас да предузмете НАЈХИТНИЈЕ мере да се овај поступак приведе крају, да се поступи по закону. Изволите рећи прецизно шта треба да урадим? Ја сам већ безброј пута тако поступио, ја сам сиромашан пензионер, увек суд враћа .Ово сам објаснио у Одсеку за надзор судова, они су ми саветовали да од Вас захтевам да ме Ви упутите на Правну службу суда, уколико она постоји, да поступе онако како Вас суд каже, како год да урадим, не ваља, нека Ваш правник мени помогне да урадим како треба? Другог решења нема.

-Тужилац се 15.1.2007 године обратио Весни Лазаревић, заменици председника Првог општинског суда у Београду ‘’Ваше тврдње да је поступак П.бр.1426/97 који се водио по мојој Тужби против Републике Србије и СРЈ стављен у мировање, да је дана 8.1.1998 године суд донео решење да сам ја тужбу повукао, ово решење постало правоснажно 8.5.1998 године, а списи предмета су архивирани 26.12.2000 године., нису засноване на чињеницама .Слично тврдите да је поступак П.бр. 176/2001 који сам водио против тужене Републике Србије и СРЈ ради накнаде штете окончан решењем којим се моја тужба одбацује дана 7.3.2001 године, што је постало правоснажно 17..4.2001 године, а списи су архивирани 5.6.2006 године.. Обе ове тврдње су засноване на недовољном увиди у оба ова предмета.Позивам се на моје дописе Вама од 20 децембра 2006 г, 6 децембра 2006 године, Председнику суда од 23.11.2006 године..

Ви сте ми предложили у Вашем допису који ми је уручен дана 6 јануара ове године, да је пријем странака у Првом општинском суду сваког уторка и четвртка , од 10 до 12 часова у просторији 402 на четвртом спрату, по вашој сугестити ја сам дошао на

разговор који се одржава са странкама у тој просторији у четвртак 11 јануара 07 око 11 часова, мени је речено нељубазно и дрско (уместо извињења), да је пријем тек после 20 јануара. Зашто ми је онда дато 6 јануара погрешно упутство? Ја сам изгубио цео дан због тога? Рекли сте у истом Вашем допису да могу добити копију одлука у писарници, они су то одбили са образложењем да копир апарат не ради до даљега (које је неодређеног датума).После 20 јануара опет ће бити када дођем, као толико пута раније, да се не може обавити разговор, није ту ,касније, други дан, итд. Захтевам од Вас да ми закажете разговор, да ово завршимо . Очекујем Ваш одговор’’.

-Тужиоц се обраћа 30.4.2007 године Љубици Милутиновић, заменику председника Врховног суда, захтевајући пријем на разговор.

- Тужиоц одговара на допис Снежане Маловић од 27.8.2007 године, ‘’Хвала на Вашем за мене охрабрујућем допису од 3.7.2007 године., и за изражено признање за мој ангажман у борби за заштиту људских права. Имам 71 годину, ја сам сиромашан, изложен судској неправди која траје деценијама , високо ценим Ваш допринос да ја најзад живим у миру који сам заслужио. Постижем завидне резултате у развоју туризма на Дрини (Опстина Љубовија). Имам пуну подршку органа Општине Љубовија. Желим да се у потпуности посветим томе.У прилогу моје две најновије

књиге из којих се све види шта сам све претрпео.Мени је најважније :да добијем обештећење пред Првим општинским судом за нечувене тортуре и прогоне који су трајали деценијама, да ми се врати одузета архива (ИВ Општински суд), да се прекине са блокадом ПЦ, интернета, телефонским узнемиравањима(Други опстински суд). Сто се тиче, прослеђивање мојих представки наведеним инстанцама., обавештавам Вас да сам већ дуже времена у контакту са Одељењем за надзор у судовима, поред најбоље воље нису ништа могли уцинити. Надам се да ће Надзорни одбор Врховног суда Србије и Републички јавни тужилац поступити ХИТНО и ЗАКОНИТО..Обратићу им се ОДМАХ за сарадњу.''

-Тужилац се обратио Републичком јавном тужиоцу дана 8.1.2008 године '' Дана 1 јуна 2007 г.сам се обратио поднеском саборцима из Кабинета Председника Републике Б.Тадица, они су то проследили гђи Снежани Маловић која ме је 3.07.2007 године (Број 071-00-1342/2003-02) обавестила да је моја притужба прослеђена на даљу надлежност Републичком јавном тужилаштву. Речено ми је у писарници вашег суда да је предмет био заведен под бројем КТР 1193/07, да је био дат у рад Заменику, затим да је прослеђјен Окружном јавном тужиоцу у Палати правде. Био сам тамо, број код њих је био Куп-3300/07, кажу да су га вратил Републичком јавном тужиоцу. Зовем Вас од тада месецима, ово све траје више од тринаест година, растеже се у бескрај Вас је немогуће добити на телефон. Молим Вас да ми кажете када да Вас позовем, или да дођем на разговор? Ствар је врло ургентна. У очекивању Вашег обавештења''.

--Поступак из 1994 године је у околностима које се овде описују био архивиран, да би поново био активиран 22.9.2008 године..

оваквим околностима поступак из 1994 године је архивиран, да би поново био активиран 22.9.2008 године. Да би потом спао у надлежност Вишег суда у Београду 2010 године, Апелационог суда у Београду 2011 године.

Ж. Насиље које траје од 1975 године се наставља методично у пакету до данашњих дана. Што се види из документације и предложених сведока у Тужби, и из овде приложених докумената.

Тужилац се позива на одредбе Кривичног законика Србије ПРОДУЖЕНО КРИВИЧНО ДЕЛО.

Јер је тужилац у ово време, од 1975 (и раније) а све до данашњих дана, био жртва описаних континуелних злоупотреба, која чине једну целину, од стране истих установа ,или појединаца, ради се о истоврсним делима, која чине једну целину..

Из података у претходним алинејама, и у Тужби, деликте према њему су у 2011 чинили органи Полицијске управе Београда ,МУП-а чији је актуелни министар.Аон је био члан Владе Милошевића која је јануара 1999 године издала коминике громогласно пренет од медија да је Покрет за заштиту људских права, чији је тужиоц преседник, страни плаћеник и агент ЦИА .У прилогу текст Кривичне пријаве Јавном тужиоцу града 28.1.1999.год поднео ''ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ ГРАДА БЕОГРАДА КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ против Окривљених:Главни и

одговорни уредници :РТС (И,ИИ и ИИИ програм),ТВ Политика.ТВ Телеком. ТВ Београд, Радио Београд И и ИИ програм, Радио Политика, Дневник-Нови Сад, Танјуг, Радио 202. због кривичних дела лажног информисања, необјављивања исправке и одговора на клевете. Зато што су узастопно дана 13,14 и 15 јануара ове године пренели саопштење Владе Србије које су прочитали Ратко Марковиц и др. Милан Бојиц, и.. према коме је у дужем излагању о наводном тајном документу ЦИА , речено између осталога ,да ЦИА финансира поједине опозиционе странке концентрисане у Савезу за промене, и организације за заштиту људских права, укључујући и Покрет за заштиту људских права, чији је Томислав Крсмановић председник и овлашћено лице. А све са циљем да ове организације које сачињавају издајници и страни плаћеници, тако чинећи желе да сруше државу и да раде против националних интереса.Овако чинећи наведениуредници медија су починили кривична дела преношења неистинитих информација, клевете, нису објавили насу ИСПРАВКУ послату 21.1. Ивица Дачић 1999 године (у прилогу).Покрет за заштиту људских права никад, и ни од кога није добио било какву финансијску помоћ .А што се може проверити, ја немам никакву ни покретну ни непокретну имовину, имам мала и нередовна примања. Поврх свега ја сам поштен човек који је свој живот посветио општој ствари, те је оваква дезинформација утолико штетнија по моје интересе и углед у јавности. Захтевам од Јавног тужиоца града Београда да поступи по Закону, провери овде нанете наводе, и кривце казни по закону''.

Суд није ништа предузео по овој тужби, нити су тужиоцу медија омогућила исправку.

ДОКАЗ: увид у архиву Јавног тужиоца града Београда.

Војислав Шешељ је по наредби Слободана Милошевића 18.1.1992 године у Скупштини Србије изјавио, што су пренели ТВ 1 и друга медија , да је Крсмановић психијатријски пацијент, што је имало за циљ убијање угледа тужиоца. Ивица Дачић данашњи министар МУП-а Србије је тада био у тиму Милошевића, који је издао ову наредбу Шешељу што је Шешељ признао тужиоцу са којим се дуго дружио, и замолио га за разумевање и опрост, тужиоц је против Шешеља поднео Кривичну пријаву Првом општинскм суду у београду даан 1.7.1992 године,у прилогу.

Суд није ништа предузео.

Доказ: увид у архиву Првог општинског суда у Београду.

Данас у 2011 и 2012 години, МУП Србије на чијем челу је Дачић, се позива на фалсификовану дијагнозу ПБ '' Лаза Лазаревић'' из 1975 године и прети тужиоцу утамничењем, као што су то чиниле његове колеге из СУП-а, пре скоро четири деценије, и шири неистине и клевете о душевном здрављу тужиоца.

Све године тужиочевог живота од 1975 године до 2012 године су обезвређиване и упропашћаване од стране органа Муп-а Србије, и појединих државних установа, што се види из података, докумената и изјава сведока у прилогу и у Тужби. Према тужиоцу су у овоме временском периоду смишљено и континуелно почињаване криминалне радње од наевдених учиниоца.

Не може бити застаревања јер наношење штета од стране тужене према тужиоцу настаје у континуитету до данашњих дана.

2.Клаузула "Несавладива препрека", немогућност услед објективне сметње, из члана Закона....

Према Члану 383 ЗОО: "Застаревање не тече за све време за које повериоцу није било могуће због несавладивих препрека да судским путем захтева испуњење обавезе. Приликом застоја застарелости време потребно за застарелост наставља да тече по престанку узрока за застој застаревања".

Међународно законодавство пак види институт НЕСАВЛАДИВА ПРЕПРЕКАкао " било коју објективну препреку због које се није могло потраживати захтевање обавезе".

Тужилац није могао из добро познатих објективних разлога да оствари своја права у време Ј.Б.Тита и С.Милошевића, јер је у претходном једнопартијском поретку судство било партијско, владала је брутална политичка и полицијска самовоља и диктат, све до 1999 године, односно до 2000 године док је Милошевићбио на власти. Тужилац је као што је доказано неосновано проглашен 1999 године, и раније, од стране Владе Слободана Милошевића за страног плаћеника,агента ЦИА, опасног непријатеља тужене (државе), био је осуђиван као политички ненасилни деликвент, мучен психијатријом због политичке критике, дискриминисан на изборима као политички ривал, арстурена му породица, лишен права на стан чији је бо правни титулар уз тврдњу судије'' да ће у стану окупљати дисиденте''. А такав наводни опасан непријатељ не може очекивати објективно суђење.

Али као што тужилац даље образлаже судство се није у довољној мери ослободило атрбитрарности ни до данашњих дана. Наша правна наука, угледни професори Правног факултета у београду, и сви они правници и јавни прегаоци који објективно анализирају савремено друштво у Србији, данашње стање у судству оцењују као недовољно поправљено ни након 2000 године. Тужиоц наводи исказ др.Јована Тркуље угледног професора Правног факултета у Београду, у часопису ХЕРЕТИКУС за правна питања Правног факултета у Београду ВОЛ ВИ (2008)Но.2 **:" У Србији након октобра 2000 све до данас, нема дисконтинуитета, није заживела правна држава. Промене у Србији након 2000 године нису представљале дисконтинуитет са ауторитарном-тоталитарном владавином партијске државе.**

Србија је суочена са императивом правног савлађивања ауторитарне прошлостии за ревидирање злоупотреба неправне државе, јер нема јавног разграничавања ИЗМЕЂУ ЖРТАВА И ПОЧИНИОЦА, између страдалника и бенефицијера ауторитарног режима; стубови Милошевићевог режима нису промењени, није дошло до дисконтинуитета и раскида са полугама претходне неправне државе, наделу је рестаурација поменутих полуга и механизама ауторитарног поретка : монопола над финансијама, капиталом, над државним и правосудним апаратом,

над идеолошким апаратом, над војно-полицијским комплексом. Политичке елите нису спремне на раскид са ауторитарном прошлошћу, припадници тих елита – возачи и сувозачи наше масовне погибељи који не виде даље од својих усенчених кабинета и банковних рачуна, не хају за право и закон. Србија је оптерећена злом прошлости у којој је право било и остало слушкиња политике".

Из тих разлога тужиоц у том временском периоду до 2000 годинем, и после, није могао остварити обештећење или се заштити у од чињења кривичних дела и последично нанетих штета, упркос врло великог броја судских и других поднесака.

Тужилац је у овоме перидоу поднео неколико десетина кривичних пријава , тужби, жалби, поднесака судовима, органима МУП-а, и пар стотина писмених обраћања представницима политичке власти, средстава јавног информисања, и на адресе других важних друштвених или економских чиниоца.

Никада није било скоро ниједне судске одлуке која би га узела у заштиту, често судски органи нису ништа ни предузимали, или би брзометно одбацивали тужиочеве поднеске, док би представници бироа за притужбе и жалбе, социјалних установа, политичари и уредници медија, директори предузећа, најчешће ускраћивали тужиоцу било какав одговор.

Напротив, тужилац је због залагања за заштиту својих права био проглашаван издајником и страним плаћеником, као што се види из коминикеа Владе Србије из јануара 1999 године, или неурачунљивим душевним болесником, био је изложен линчу и оквалификован као лудак..

Тужилац наводи даље само неке од правних и других радњи , побија приговор застарелости Апелационог суда по овом основу, изводи доказе да није могао због несавладиве препреке, остварити право на обештећење у овоме периоду, и да због тога нема застаревања, јер застаревање не тече за све време за које повериоцу није било могуће због поменутих несавладивих препрека да судским путем захтева испуњење обавезе учиниоца:

-- МИНИСТАРСТВУ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ СФРЈ од 1.12.1964 године;, због дискриминације у ЈНА, због политичких прогона којима је био изложен за време служења војног рока 1963-1984 године, као наводни верник и симпатизер Запада, без одговора.(у Тужби). Никад није добио било какав одговор.

-Директору предузећа СЕМЕ, Београд, Адмирала Гепрата 10, због професионалне дискриминације по политичкој основи, од 6.5.1965 године , у Тужби, директор га није удостојо ни одговором (Тужилац је након тога прогнан из земље септембра 1965 године и боравио је у егзилу у Белгији све до 1971 године)

-Бироу за притужбе и жалбе Општина Савски венац од 1 марта 1975 ,Жалба на професионалну дискриминацију по основу МПП (морално политичке подобности), без одговора, (у Тужби)

-Јосипу Брозу Титу од 1 јуна 1975 године, без резултата, (у Тужби).

-Судији за прекршаје Раковица за Веће за прекршаје Скупштине града Београ, ЖАЛБА ротив Решења судије за прекршаје општине Раковица од 01.09.1977 године којим је тужилац незаконито и противно лекарској етици проглашен за неурачунљивог душевног болесника од неизлечивог душевног обољења параноидна шизофрења, зато што је судија његовој будућој супрузи показао цеосудски досије са фалсификованим медицинским налазима. Без резултата (у Тужби).

-Четвртом конгресу лекара Југославије од 16 октобра 1978 године, без одговора, уТужби.

- Судији за прекршаје СО Вождовац Жалба од 17.9.1982 године, поводом осуде нановчану казну због вербалног деликта, без резултата (у Тужби), без резултата.

-Скупштини СФРЈ , Комисији за надзора рада СДБ од 1 марта 1988 године, безодговора., у Тужби.

-Српској академиј наука и уметности од 19.11.1987 године, без одговора, у Тужби.

-Председништву СФРј од 28.2.1989, 19.4.1988, 10.11.1989, 27.2.1989, 29.6.1989,

26.9.1989 године, најчешће без одговора, никад без подршке.(у Тужби).

-Скупштини СФРЈ од 1.11.1988 , 10.11. 1989 године, без одговора (у Тужби).

-Кадровској комисији ЦК СКЈ од 19.12.1987 године., у Тужби , без одговора.

-Окружном јавном тужилаштву дана 1.12.1989 године, Кривична пријава због запленепреписке, сметњи у употреби телефона, без одговора. У Тужби .

-Председништву Србије од 8.10.1990 , од 22.10.1990 године , у Тужби , без договора.

-Трећем општинском јавном тужилаштву од 28.8.1991 године Кривична пријавазбог заплене 1.200 примерака листа ЉУДСКА ПРАВА., у Тужби, без одговора.

-Генералном директору Галенике, од 12.6.1991 године, због заплене личне архиве,и политичке дискримнације., у Тужби, без одговора.

-Секретаријату за информације Србије од 26,.2.1991 због информативне блокаде.УТужби.

-Уредништву листа Вечерње новости, дана 3.2.1986 године поводом обзнањивања на колумнама листа компромитујућих података о душевном здрављу тужиоца. У Тужби, без одговора.

-Кривична пријава туженог против Војислава Шешеља Првом општинскм суду у Београду од 1.7.1992 године, што је изјавио за скупштинском говорницом дана

18.6.1992 године да је тужени ‘’психијатријски случај’’, што је пренела РТСТВ И друга меди, у прилогу. Без икаквог поступка суда.

-Првом општинском суду у Београду, Кривична пријава против особа сарадника МУП-а ,које су му дана 7.3.1992 нанели телесне повреде, вређали га и претиле му смрћу, на митингу девизних штедиша у Бограду, копија у прилогу, без поступка..

-Четвртом општинском јавном тужилаштву ,Нови Београд, против руководиоца Галенике, који су запленили његову личну архиву., у суду, без наставка.

-Директору Међународног прес центра од 4.1.1993 године због забране тужиоцу да тамо долази и физичког обрачуна од стране обезбеђења, копија у пр илогу. Без одговора.

-Изборној комисији од 14.1992 године , поводом забране ту жиоцу да гласа, јер га наводнонема у гласачком списку, иако је имао уредно Уверење о бирачком правуод 12.11.1992 године, и био је кандидат за посланика, а 1990 године кандидат за председника. Био је избачен присилом са бирачког места на Карабурми. У суду, без одговора.

-Трећем општинском суду у Београду , тужба због дискриминароског поступка у вези стана у Галеници, у Тужби.

-Први општински суд у Београду., 15.11.1995 године, Кривична тужба против Жарка Арсића, Вељка Вукоића, и других, што су тужиоца протзувправно лишилслободе дана 2.11.1995 године, у просторијама Радио Поноса у улици Џорџа Вашингтона број 7 у Београду, без резултата, био је предмет увреда, клевета претњи, копија у прилогу.

-Првом општинском суду у Београду од 25.2.1996 године, поводом неузимања у поступак Тужбе за обешетећење.

-Дирекцији Пошта, телеграфа ПТТ Србија од 1.12.1995 године, поводом претњи телефоном, заплене преписке, искључивања телефона, у Тужби. Без одговора.

-Жалба тужиоца на решење Радничког савета ФГП Рекорд, Раковица-Београд, Одлука бр.91/ЛВИ.-1 од 15.3.1977 године, којом је смењен и смањена му плата са образложењем да је ’’психијатријски пацијент’’.

-Излагање тужиоца пред ИВ Општинским судом у Београду на дан 5.12.1984 г у вези Решења Окружног суда бр.7114-/84 од 24.9.1984 године којим је лишен незаконито права на његов стан са образложењем’’ у стану ће да одржава састанке дисидената ’’.

-У вези професионалне дискриминације у Галеници по основу МПП (морално политичке неподобности, у Тужби (Радничкој скупштини Галенике од 21.1.1980 године; Радничком савету Галеника лекови од 26.4.1981 године; Отворено писмо руководно-управним структурама и друштвено политичким оранизацијама и радним људима Галенике од 21.2.1984 године; Радничком савету Галенике,

Синдикату од 26.12.1987 године; Основном суду удруженог рада Београд- Тужба Основном суду удруженог рада против Галенике од 24.8.1989 године у вези прикрацивања права у Галеници ; На адресе три руководиоца ИЦН Галеника од 20.4.1994 године; Мр.ф.. Р.Стојичевић од 21.4.1994 год; Четвртом општинском суду у Београду Кривична тужба од 5.7.1994 године)..

-Бела књига о заплени преписке сметњама у телефонирању од 25.1.1991 године, достављена судовима, са подацима о већем броју решених потражница које су докази да пошиљке нису стигле до примаоца, ради се о волуминозној документацији, у Тужби.

-Кривична пријава Јавном тужиоцу Београда са подацима о више решених Потражница, у Тужби.

-Окружном јавном тужиоцу од 4.12.1989 године у Тужби.

-Окружно јавно тужиларство од 23.8.1989 године, у Тужби.

-Секретару РСУПа- од 21.8.1989 године, у Тужби.

-Републичком јавном тужиоцу од 4.4.1990 године, у Тужби.

- Трећем општинском јавном тужиоцу од 28.8.1991, у Тужби..

-Градски телефон од 3 јуна 1996 год ,у Тужби.

-Другом општинском суду у Београду од 13.3.2000 године, у Тужби.

-Кривична пријава од 15.2.2001 године , у Тужби..

НЕПОШТОВАЊЕ ИЗБОРНИХ ПРАВА.

-Изборној комисији, Извештај о непоштовању изборних правила на изборима 1990 године, у Тужби.

-Савезној изборној комисији, Радио и ТВ Београд , у Тужби

Савезној изборној комисији, Радио и ТВ Бгд, Средствима информисања од 6.9.1996, Тужби

-Галеника је 16.11.1992 г Решењем намерно доделила неусељив стан, наиме Милан Панић је захтевао да се Тужиоцу да стан, што је било изиграно, у Тужби

-ТУЖБА ЗА ИСЕЉЕЊЕ ИЗ СТАНА поводом доделе неусељивог стана у Галеници;

-В.Кнежевићу Директору Галеника Холдинга од 13.5.1993 године, у Тужби

-Скупштини Србије, Министарству људских права, Међународним организацијама, Јавности- Бесправно коришћење мога стана од 24.6.1993 године,у Тужби..

-Ургенција П-2093/93 од 29.6.1993 године, у Тужби.

-Жалба на решење П.бр.2093/93 од 2.9.1993, у Тужби.

-Кривична тужба Другом општинском суду у Београду од 2.12.1997 године, у вези физичког обрачуна од 18.9.1997 године којом приликом је тужиоц озбиљно повређен у пределу горње леве стране лица, ''због политичких изјава и поступака'', Други општински суд , и друге судске инстанце којима се тужиоц обраћао нису ни одговорили, нити су спроводили било какву истрагу, у Тужби.

-видети досије у вези ЗАПЛЕНЕ АРХИВЕ, Одељак Застаревање, тужилац се у више наврата обраћао судовима, органима МУП-а у вези заплене архиве, која још није враћена, у Тужби.

-Секретару РСУП-а Београд од 16.5.1989 године, у Тужби.

- Петру Грачанину, Вељку Кадијевицу:Покушај гажења мога сина и супруге од 6.6.1989 године; у Тужби.

-Председнику СФРЈ Ј.Дрновсеку, С.Милосевицу од 24.10.1989 године

-Радмилу Богдановицу Републичком секретару МУП а Србије, МУП Бела Црква од 9.4.1991 године, у Тужби.

-Скупштини Србије од 28.8.1991 године, у Тужби.

Трећем општинском јавном тужилаштву у Београду поводом претњи сестричини Валерији од 18.11.1991 године, у Тужби.

-СУП-у Вождовац поводом прогона сина Милана од 14.10.1991 године; у Тужби.

-ЈАВНОСТИ од 17.6.1991 године поводом физичког обрачуна над сином Миланом од 17.6,1991 године; у Тужби.

-Трећем општинском суду у Београду, Кривичном одељењу од 25.3.1992 године против Грујић Душана и Јакића Мирослава из Београда због физичких напада и клевета, у Тужби.

-Секретару ГСУП-а од 6.4.1992 године; у Тужби.

-Првом општинском суду у Београду од 25.3.1992 године против Т.Перишића из Београда због нанетих телесних повреда, у Тужби .

-МУП-у Србије од 6.1.1993 године, Претње убиством, насилним уласком у стан од стране Небојше Петровића, у Тужби.

-Четврти општински суд у Београду Посл.бр.В-К-1149/93 одбија 20.6.1994 г тужбу против Н.Поповића; у Тужби.

-Судији за прекршаје Земун против Н.Петровића од 25.10.1993 године

-Републичком јавном тузиоцу од 13.12.1994 године

-Четвртом општинском суду у Београду 17.11.1994 године Кривична тужба

-Републичком јавном тужилаштву од 7.12.1994 године

-Четвртом општинском суду у Београду, Кривична тужба

-Кривична пријава Петом општинском јавном тужилаштву у Београду од 3.6.1996 године

-Кривична тужба Тужиоца Првом општинском суду у Београду од 15.11.1995 године против наведених особа Зорана Ђјокића, Жарка Арсића (оба сарадници СУП-а), Вељка Вукотића и НН особа , који су неовлашћено ухапсили Тужиоца, претили му ликвидацијом ВИ К бр.1426/95 од 28.6.1996 године

--Првом општинском суду у Београду од 26.8.1993 године

-Првом општинском суду у Београду од 14.12.1995 године

-МУП Србије од 28.5.1996 године

-Петом општинском јавном тужилаштву од 3.6.1996 године;

- Другом општинском суду у Београду од 30.4.1997 године.

-Кривична пријава од 18.7.1997 године

-Тужилац се позива на више кривичних пријава и тужби у 2011 и 212 години против Полицијске управе Београда, и од 2000 до 2011 против више појединаца , од којих су неки сарадници МУП-а Србије, видети Застаревање, Ускраћивање тужиоцу права на употребу компјутера, интернета, телефона, факса и преписке, од почетка 1980-их , све до јануара 2012 године..Увреде, претње, угрожавање личне безбедности од 2000 до 2011 године, Заплена архиве, тужиоц је само у 2011 години поднео више кривичних пријава против учиниоца.

PETITION

To :

-Mr.Boris Tadic, President of Serbia

-Dr.Mirko Cvetkovic, president of government of Serbia

-Mrs.Snezana Malovic, Ministre of Justice of Serbia

-Mrs. Radmila Dicic-Dragicevic, president of Apelacioni sud u Beogradu

We have long known Tomislav Krsmanovic and his many accomplishments on behalf of human rights and market reform causes, and have had the extraordinary pleasure of working with him.We are pleased to inform you that Mr. Krsmanovic made possible the translation, publication, and distribution of libertarian books on economics education and many language editions throughout the Balkans.

In the name of hundreds of ISIL(www.isil.org) members throughout the world who have been very much inspired by Mr. Krsmanovic's tireless and courageous zeal in helping to promote a respect for human rights. Thus it is with great concern that we have followed closely his numerous travails in recent years. We wish to acknowledge his personal suffering as the victim of official favoritism that frequently rewarded the least deserving in society and penalized the virtuous.

He is an elderly man, now 75, who contributed greatly to the advancement of democracy in Serbia, and we feel that recent compensation request in front of Apelacioni sud u Beogradu (g.z. 1321/11, judge Tamara Djukic Uzelac) are long overdue. It has troubled us greatly that he was so abused by thugs for his noble work, and we are so very concerned that he find just restitution for his long sufferings.Tomislav Krsmanovic is 75 years old man, prolongation of juridical proceedee which started in 1994 might harm serriously his health and life. We are worried that his poverty has ultimately denied him some of the basic conveniences and necessities of life, placing his personal health in peril during the latter years of his life.

We would be most grateful for your attention to his situation, as it is surely deserved by no finer an individual than we have ever known. We are much in his debt for his dedication to the causes of freedom. In meantime we urge you to approve to END NOW his appeal for compensations.

Sincerely

Ken Schoolland, professor, Hawai Pacific University, USA

Khalil Ahmad , President / Founder Alternate Solutions Institute, Lahore , Pakistan..

Stephen W Browne, journalist, Marshall, Minnesota, USA

Barun Mitra, president of the Liberty Institute in New Delhi, India

(децембар 2011 године)

-Тужиоц је 15.3.2002 године поднео Кривичну пријаву Првом општинском суду у Београду против више државних функционера СФРЈ, СРС и Србије и Црне Горе , против бироа за притужбе и жалбе, против неколико психијатара, болничара, судских вештака психијатара, судија, који су спроводили злоупотребу психијатрије

-Поднео је 15.3.2002 године Кривичну пријаву Првом општинском суду у Београду против Поште због заплене писама

-Поднео је 15.3.2002 године Кривичну пијаву Првом општинском суду у Београду протв лекара , судских вештака, судија, државних функционера, који су спроводили злоупотребу психијатрије над њим.

-Тужилац је поднео Првом општинском суду у Београду 15.3.2002 године Кривичну птијаву против уредника медја због повреде права на деманти.

Ове тужбе, кривичне пријаве, поднесци, по правилу нису давали резултата, били су одбијани, или често тужилац није добио никакав одговор.

Тужилац се позива на члан 388 ЗОО.-Застаревање се прекида подизањем тужбе и сваком другом поверичевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом, у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања., и члан 392 ЗОО, Рок застарелости у случају прекида, тачка 1,3, 6.. У прилогу је велики број судских и других поднесака тужиоац до 1975 , раније, до данас, због непремостиве препреке ниеј било резултата, нити прекида застаревања због тога.

Не може се говорити о правичном и независном судству у држави која је била срасла са Партијом, која је била партијска, а судство као што је познато партијско.(Тито: ’’Да се судије не држе закона ко пијан плота’’).

Чиме побија Пресуду Апелационог суда у оном делу оспоравања застарелости када се ради о Клаузули "Несавладива препрека", због немогућност услед објективне сметње.

3. Злочини против човечности .

Кривично гоњење и извршење казне, последично и настале штете , не застаревају за злочине против човечности, и за друга тешка кривична дела за која међународним уговором буде искључена примена института застарелости.

Тужилац доказује да је био жртва злочина против човечности:

Злочин против човечности је кривично дело предвиђено међународним и унутрашњим правом. Усвајање међународних конвенција, или Римског статута, је створило обавезу да државе, укључујући и Србију предвиде ово дело у својим кривичним законом.

Тужилац се позива на међународно законодавство, и Римски статут члан 7 који дефинишу злочин против човечности као: "прогањања, и други нехумани поступци сличног карактера којима се намерно проузрокују тешке патње, било које групе, или заједнице, на политичкој основи, или по другим основима, који су међународним правом унверзално признати као недозвољени.

У члану 7 Римског статута , као и у ставовима међународних правних инструмената који регулишу ову материју, дати су основни елементи злочина против човечности.

Злочином против човечности сматра се : А.предузимање наведених радњи предвиђених међународним правом; Б. под условом да су оне предузете као део ширег, или систематског напада, упереног против било којег сегмента цивилног становништва. .

Према Уставу Србије, општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори чине саставни део домаћег правног поретка и непосредно се примењују (чл. 16, ст. 2). Поред тога, члан 18 предвиђа да се непосредно примењују људска права зајемчена општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима. Претходна држава је ратификовала све важније универзалне међународне уговоре о људским правима: Међународни пакт о грађанским и политичким правима, Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима, Међународну конвенцију о укидању свих облика расне дискриминације, Међународну конвенцију о укидању дискриминације према женама, Конвенцију о правима детета, Конвенцију о спречавању и кажњавању злочина геноцида, Конвенцију против мучења и других свирепих, нечовечних и понижавајућих казни или поступака, Закон о потврђивању Европске конвенције незасаревању кривичних дела против човечности и раних злочина, и друго.

Тужилац у даљем тексту Ревизије доказује да испуњава оба услова :

А. Ради се о нечовечним поступцима над тужиоцем, о тортурама, кривичним делима над њим од 1975, и од раније, у пакету , све до 2012 године, која чине једну целину, која су међународним правом унверзално призната као недозвољени, као нехумани поступци којима се намерно проузрокују тешке патње или прогањања, по политичкој основи.

Б. Не ради се о појединачним случајевима, него о намери прогањања појединих сегмената или група, на основима који су међународним правом универзално признати као недозвољени.

А.Тужиоц истиче у овој ревизији и даје доказе и сведоке да је он лично жртва намерних вишедеценијског насиља , нељудских и свирепих поступака, понижавања, по политичкој основи, који чине једну целину, од стране истих установа, или појединаца, ради се о истоврсним делима.

За цело ово време све до данашњих дана, на делу су континуелни, перманентни, врло прорачунати и методични поступци вишегодишњих понижавања, нељудски поступци, угрожавања елементарних права тужиоца , што је најопаснија свакодневна ментална тортура, претварање живота у свакодневни страх и стрес. Што је проузроковало врло значајне материјалне и финансијске штете, унело у живот тужиоца несигурност и неизвесност, уништило његову породицу и брак, професију, нарушило углед, претворило тужиоца у подстанара, у појединца на ивици беде, проузроковало неизмеран свакодневни страх, зебњу.

Што је деценијско упропашћавање живота тужиоца.

Из чега је резултирало рушење здравља, сна, форме, смањење личности, претварање јединке у биљку која вегетира и пати, гура је у изолацију, алијенацију, онеспособљава је. На делу је методично перманетно изнуривање, опструкција свих области живота, духовно и материјално осиромашење, драстично смишљено деценијско смањење квалитет живота.

А са циљем руинирања здравља, онеспособљавања, тихог уклањања из живота,

Тужилац пригодне илустрације ради, понавља само неке, од претходно предочених криминалнх радњи:

У два наврата је био смештан у псхијатријску установу због речи, где је био жртва физичких тортура, уз примену по здравље врло штетних инјекција (DEPO MODITEN) са продуженим вишемесечним дејством. Којом приликом је маркиран фалсификованом психијатријском дијагнозом, која означава искључење из професионале утакмице, у јавном и политичком, научном животу, пред судовима, све до пуког разарања породице и брака, чије последице тужилац трпи и данас, иако је ова наручена психијатријска дијагноза судски обеснажена. Позивајући се на фалсификовану и судски обезвређену психијатријску дијагнозу из 1975 године, Полицијска управа Београда од марта 2008 године до 2011 године, учестало тужиоца позива на информативне разговоре претећи му изолацијом у болницу за душевне болеснике ’’зато што тражи обештећење и пише саопштења’’.Фалсификована психијатријска дијагноза је од 1975 године све до данас била перманментно јавно обзнањивана у предузећима где је тужилац био запослен, међу познаницима, у стручним научним круговима, све до сродника, представник Владе Србије Војислав Шешељ је 1 јула 1992 године изјавио да је тужиоц’’ психијатријски пацијент’’, што су у ударним емисијама пренеле телевизијске радио станице у земљи, са циљем да убију углед тужиоца. Органи тужене су тужиоцу растурили прогонима породицу, лишили га незаконитим поступцима својине над његовим станом (’’ јер ће да окупља дисиденте’’), и за време од преко 15 година га гурнули у мукотрпни статус подстанара , упркос његових средњих година и крхког здравља. Тужилац је за време ових деценија био жртва повремених физичких обрачуна на јавним местима, или на неком другом месту, излаган полицијским застрашивањима, дугогодишним изнурујућим незаконитим судским поступцима, осудама за ненасилне вербалне деликте, драстичним кршењима права из радног односа (што се тиче онемогућавања запошљавања по основу морално-политичке неподобности, истеривања са радног места, смењивања са вишег на ниже рангирано радно место, смањење плате, шиканирања од стране руководиоца предузећа, незаконитих дисциплинских поступака, онемогућавање добијања стана), био је приморан да сваког месеца плаћа значајне износе станарине у немачким маркама, излаган зловољи станодаваца, за ово време сељакан широм Београда. У овоме временском периоду тужилац је био континуелно малтретиран од стране судских и полицијских органа, повремено привођен у полицију, или легитимисан на јавним местима, вршени су претреси стана, одузимана документација, заплењивана писма, ускраћивана његова изборна права, прављене му сметње у употреби телефона, факса, преписке , компјутера и интернета. Дана 18 септембра 1997 године тужиоц је теже

повређен, над њим је покушано убиство. уз јаросне повике нападача:" То је тај што тражи обештећење, што блати на телевизији". Судови и истражни органи досада нису од 1997 године предузели било какве кораке по судском поднеску тужиоца у вези овог терористичког акта над председником легалне политичке странке људских права. Априла 2000 године полиција је запленила његову целокупну архиву, дошао је велики камион и све однео, изнурујући и скуп судски поступак се од 2000 године отеже до данас, архива још није враћена. Зато што тражи да се врати одузета архива тужиоцу од 2000 , и раније, све до 2011 године, учестало прете смрћу, или позивајући га на информативнме разговоре, опструирају системастки његов рад на компјутеру. Тужилац је био неосновано позиван осам пута на информативне разговоре у другој половини 2011 године, од стране органа Полицијске управе града Београда, а што је наставак позива из 2008 године. А таквих позива је било и у 2009 и 2010 . Иза чега стоје појединци из Полицијске управе Београда, који му од 2008 године упорно прете утамничењема на неодређено време у психијатријску установу, позивајући се на давно оборену дијагнозу из 1975 године.

Судски вештак др.Стеван Петровић, еминентни психијатар, је 12.1.2012 године издао мишљење о стању тужиочевог здравља "који већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију, поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година у континуитету у пакету до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију без законског основа. У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем слабљења или уништења његовог здравља, ради тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права. Он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О, то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здавље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде".

Др.Стеван Петровић сасвим јасно упозорава да Полицијска управа Београда то све чини да стресовима погорша тужиочево здравље , да га тако тихо уклони са јавне сцене.

Тужилац је завршио Економски факултет у Београду и Пост-дипломске студије из истраживања друштва при Католичком институту за високе комерцијалне студије ИЦХЕЦ, Брисел, са оценом" гранде дистинцтион", где је био други од тридесет полазника, има припремљен (неодбрањен) докторат ; пред њим је била блистава каријера на универзитету и у науци, писац је више књига; стотинак стручних и научних анализа објављених у еминентним домаћим и страним часописима, добитник је

неколико значајних међународнх признања, човек од угледа. Тужиоца су за ово време подржали Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања, професор Правног факултета у Београд др.Коста Чавошки, Добрица Ћосић, поједини органи САНУ, УКС-Удружење књижевника Србије, угледни српски интелектуалци, и међународне организације као што су Светска асоцијација психијатрије, Америчка асоцијација психијатрије, Amnesty International , ИСИЛ чији је тужилац једно време био представник за Србију, владе појединих држава и њихови државници. Тужилац је марта 1999 године у Копенхагену у Парламенту Данске почаствован за своја достигнућа у области заштите људских права признањем ISIL-a BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD.

Ово све је утолико већи злочин јер тужилац сада има 75 година, иза себе има врло мукотрпан живот обележен тешким страдањима, на ивици је социјале са пензијом испод 300 евра, **помаже незапосленог сина (30 година), 40 годишњу незапослену сестричину и њену 17 годишњу ћерку (жртве такође) чијег мужа Слободана Двокића су убили недавно криминалци на радном месту обезбеђења јавног објекта, његова покојна сестра Нада (1946-2010) жртва репресија такође, је умрла у крајње нељудским околностима, њена пензија је износила свега 5.000 динара (њена радна организација Ауторска агенције забавне музике јој није 17 година уплаћивала пензионе доприносе), нису хтели да је приме ни у једну болницу, тражили су стално и отворено мито, његов брат Милић Крсмановић (1939) износ његове пензије је 13,000 динара (као неподобан био спречаван да се запосли). Тужиоц живи у руинираном стану, у дуговима је, лишен је адекватне медицинске неге и исхране, одеће и обуће.**

Уместо да сада живи у миру и ужива плодове свога рада, он је принуђен да се повлачи по судовима и своје време, енергију и новац разасипа у изнурујућим прегањањима са асоцијалним особама, да се свакодневно бори са онима који насрћу на њега и његове блиске, кој му прете и називају га лудаком, све до полицијске управе Београда.

Када се ради о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе, чија је доказана жртва, је сама по себи врло тежак злочин против човека и човечности. Тужилац се позива на добро познат цивилизацијски став у институцијама међународне заједнице, да поједине међународне конвенције о људским правима виде злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника као тешке облике тортура, нељудских поступака, као злочин против човека.

Ову тврдњу тужилац поткрепљује садржином појединих међународних конвенција о људским правима које је потписала Србија, или као сукцесор претходне државе . Овде се не ради само о приватним изјавама светски познатих писаца, научника (што се тиче смештаја у лудницу, руски Нобеловац Солжењицин је казао «да је то већи злочин од гасне коморе, да никад не може застарити", слично тврди чувени амерички психијатар др.Тхомас Схаз и други), него се у том смислу изражава и међународно законодавство.

Конвенција Начела УН за заштиту ментално оболелих особа и побољшање заштите менталног здравља изричито наглашава да нико не може бити жртва политичке дискриминације, свака наводна ментално болесна особа има сва права према декларацијама ОУН, не сме бити злоупотреба, треба спречити тортуре и нељудске поступке. Европски комитет за спречавање мучења, нечовечних и понижавајућих поступака (ЦПТ) у Одељку В .Присилни смештај у психијатријске установе Извод из 8 Општег извештаја ЦПТ/Инф(98) 12 захтева испуњавање поштовања права пацијената, сто се тиче пријема, борвка, исхране, неге, одеће, обуће, просторија, не сме бити физичке принуде, неиндициране терапије, пацијентима треба дати права жалбе.

Злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника поједине међународне конвенције људских права виде као тешке тортуре, нељудске поступке, злочин против човека , врсту медицинских експеримената тужилац наводи само неке од њих: Стандарди Европског комитета за спречавање мучења и нечовечног или понижавајућег поступања или кажњавања (Стандарди ЦПТ), Принципи УН за заштиту особа са менталним обољењима и за унапређење бриге о менталном здрављу (Принципи УН) , Препорука Комитета министара Савета Европе државама чланицама о законској заштити особа са менталним обољењима који су принудни пацијенти (Принципи СЕ), Препорука Парламентарне скупштине Савета Европе, ЗЗЗ Принципи УН, Светска асоцијација психијатрије, Мадридска декларација, Хавајска декларација, и друго.

Тужиоц истиче да се у његовом случају примене казнене психијатрије због писаног ненасилног деликта, не ради само о релативно кратком времену боравка у П.Б." Лаза лазаревић" од 21 јуна до 1 јула 1975 године, него пре свега о последицама тог интернирања и приписане фалсификоване дијагнозе која му је све до данашњих дана проузроковала тешко мерљиве штете у породици, професији, као политичару, писцу и научном раднику.

Што траје до данашњих дана, Полицијска управа Београда се од марта 2008 године позива на ову фалсификовану дијагнозу претећи тужиоцу да га поново принудно хоспитализује на неодређено време, учиниоци у њиховим телефонским и емајл порукама се позивају на исту да вређају и клевећу тужиоца. А судови због тога не узимају са довољном озбиљношћу његове поднеске, што се види и у изреци у Пресуди другостепеног суда Гж.бр.1321/11 од 13.12.2011 године" дакле тужилац је био странка у различитим правним поступцима који су били иницирани због сумње у његову прекршајну или другу врсту правне одговорности".

Иако је време боравка у П.Б" Лаза Ллазаревић" 1975 године било десет дана, тужилац изјављује да су према њему прекршене одредбе што се тиче нечовечних поступака из :Општег извештаја ЦПТ/Инф (98)12 , став.Б,.Ц, Д,Е,Ф,Г; Начела за заштиту ментално оболелих лица и побољшање заштите менталног здравља, усвојене Резолуцијом скупштине ОУН бр.45/119 од 17.12.1991 године, Начела 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8,9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, ; Парламентарна скупштина , Препорука број 1235 (1994) о психијатрији и људским правима, ии и иии, ,ив,; Препорука бр.(83) 2 Комитета министара државама чланицама у вези са правном заштитом особа које пате од менталних поремећаја, а које су прислно смештене у психијатријске установе, члан 1,2, 3, 4, 5. 6, 9,

Према тужиоцу су док се налазио у ПБ" Лаза Лазаревић" од 21 јуна до 1 јула 1975 године због ненасилног политичког дела, дакле био је политички затвореник, без

обзира што је био кратко време, почињене драстичне повреде његових права из Минималних стандарда за поступање са затвореницима УН и то:члан 8-одвојеност затвореника, тужлац је био у соби са агресивним неурачунљивим особама, изложен ниховим неурачунљивим испадима, једну ноћ је био стављен у исти кревет са хомосексуалцем, чему се успротивио; Смештај из чланова. 9,10, Хигијена из чланова 15 и 16, Одећа и лежај, Храна, добро су познати врло сиромашни услови овом погледу у овој болници, што ће бити приказано касније. Тужилац нарочито истиче драстичне повреде ових стандарда када се тиче медицинске неге и поступака из чланова 22, 23, 24,25, који гарантују пуну медицинску негу у заштиту, том приликом су тужиоцу нанете штете по здравље које трају дан данас, уз примену неиндицираних медикамената и ињекције MODITEN DEPO која има продужено дејство од три месеца, и примењује се над опасним агресивним душевним болесницима, врло је штетна по здравље. Тужиоцу је био заплењен нотес са телефонским адресама и новац. Тужилац је у овој болници био подвргнут доказаним злоупотребама. Био је спречен да се шета (члан 21), почињене су повреде што се тиче одредби Дисциплина и кажњавање, из чланова 22 до 33 , тужилац је био подвргаван без основа и разлога присили, ињекцијама и неиндицираној фармацеутици, везиван, и тучен, ПРАВО ЖАЛБЕ И ПРАВНА ПОМОЋ, чланови 35-36, били су му забрањени контакти са адвокатом, једно време и са родитељима, без приступа новинама, књигама, без посета. Тужилац је de facto за ово време био политички затвореник, а de jure неурачунљив душевни болесник. Чиме је био лишен права која му припадају као политичком затворенику.

ДОКАЗИ у Тужби. , Увид у архиву П.Б." Лаза Лазаревић".

Може се приговорити тужиоцу да је у овој установи био кратко, али је највећа злоупотреба настала чињеницом што је тужиоцу по изласку из ове болбнице била прикачена компромитујућа фалсификвана дијагноза неурачунљивог душевног болесника-ПАРАНОИДНА ШИЗОФРЕНИЈА. Тужилац је тако био незаконито, противно медицинској етици, на крајње нехуман начин претворен у индивидуу ограничених права, обезвређен, доведен у беспомоћан положај сервилности. Јер овде није суштина дужина боравка у болници, него психијатријска етикета чије дејство траје дуги низ година, иако је правно оборена, до данас, и која је у значајној мери ограничила права и слободе тужиоца.

Фалсификована психијатријска дијагноза Завода за ментално здравље из Београда и П.Б'' Лаза Лазаревић'' од 1.7.1975 године је правно анулирана Налазом Судско-психихјтријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982 године.

Што је правно ваљан доказ да је ту жиоц жртва злоупотребе психијатрије.

Тужиоц није био подвргаван деценијама само психијатријским злоупотребама, него је трпео и друга кажњавања и мучења, што даље образлаже.

УН је едификовала више конвенција против тортуре: 10 децембра 1948 године Генерална скупштина УН је прихватила Општу декларацију о правима човека, у члану 5 стоји: '" Нико не може бити подвргнут тортури , свирепим или нељудским, понижавајућим поступцима кажњавањима''. Од тада је прихваћено неколико међународних конвенција о заштити против тортуре, УН Конвенција против тортуре и Женевска конвенција, међународна конвенција о грађанским и политичким правима,

Европска конвенција о људским правима, УН Стандарди о минималним стандардима за затворенике.

Тортура је према Конвенцији УН против тортуре "било који поступак којим се некоме наноси озбиљан бол или патња, физички или душевни, што се чини због кажњавања.

Из приложених докумената и изјава сведока, је доказано да је тужилац био жртва дугогодишњих политичких кажњавања и нељудских поступака, што спада у делокруг компетенција и овлашћења Конвенције УН против тортуре, јер му је то чињено намерно од стране званичних органа.

Општа декларација о људским правима, члан 4 (и поједине конвенције о људским правима) потврђују:'' Нико не може бити држан у стању сервилности''(servitude).

Према Конвенцији УН и другим међународним конвенцијама се истиче да су код појединих категорија особа које су жртве свакојаких облика дискриминација, мучења, нељудских поступака, понекад присутне карактеристике сервилности.

Тако Додатна конвенција УН за укидање ропства, трговине робовима, и Институције и праксе сличне ропству саопштавају:'' да је акт маркирања, или обележавања на било који начин особе у стању сервилности , са намером да се тако назначи (обележи) статус те особе, или због неког другог разлога, је акт оробљавања.''

Тужилац не жели да се упушта у тврдње да је он лично био годинама држан у стању оробљености. Али је доказао у подацима, документима и сведоцима, (у Тужби), да је деценијама држан у врло понижавајућем положају, врло скучених права, без права на полицијску и судску заштиту, онемогућен да се успешно брани, јер је био маркиран нетачном психијатријском дијагнозом, означен као пацијент психијатријске установе, болестан од неизлечиве болести шизофренија, преко чијих се навода олако прелазило. (растурене породице, онемогућен у професији и јавним наступима, осиромашаван , и понижаван и шиканиран перманентно и осмишљено).

Оробљеност, сервилност, је пука игра терминима, који се могу субјективно интерпетирати, али су од тужиоца представљени документи и сведоци, који су јасан и недвосмислен доказ да је тужилац жртва дугогодишњих нељудских и понижавајућих поступака и кажњавања..

Тужилац дакле доказује да је жртва недозвољених тортура из чл.7 Римског статута, позивајући се на Конвенција о заштити особа жртава тортуре и других свирепих , нељудских и понижавајућих поступака и кажњавања, усвојеној у Уједињеним нацијама 1975 године, према којој је тортура дефинисана као:

а.-било какав намеран поступак од стране званичних или јавних инстанци

б.-којим су проузроковани интензиван бол или патња према појединцу

ц.-ради кажњавања због почињених дела, ради заплашивања

У овој Жалби су дати докази да су га званични органи смишљено и намерно подвргавали описаним свирепим, нељудским и понижавајућим поступцима, да су га

кажњавали и мучили (тортурисали) физички и ментално од 1975 године, и раније, све до 2011 године. Из приложених доказа у суду , се да недвосмислено закључити да су починиоци таквим поступцима тужиоцу проузроковали интензиван бол и патње.

А све је то чињено да би тужилац био кажњаван и заплашиван као борац за људска права који је оптуживао ондашњи поредак да га спречава да се запосли као политички неподобног . Тужилац упозорава да је на делу арбитраран ирационалан прогон чији острашћени мотиви се налазе у сфери породичног и социјалног порекла, био је гурнут на психијатријско сметлиште из побуда примитивне осветољубивости, и да тако буде уклоњен као жалилац на друштве неправде.

Чиме тужуиоц доказује да у потпуности испуњава први захтев Римског статута Међународног кривичног суда, да би могао имати статус жртве ЗЛОЧИНА ПРОТИВ ЦОВЕЧНОСТИ.

Б. Не ради се о појединачним случајевима, него о нечовечним поступцима према разуђеном сегменту психијатријских пацијената и обеспомоћених особа, на основима који су међународним правом универзално признати као недозвољени:

а. да су раширени .

б. јер су нехумани поступци којима се проузрокују тешке патње.

ц. који су чињени намерно.

д. по политичкој основи, или по основу припадности појединим сегментима, односно обеспомоћеним особама.

Какво је стање у психијатрији Србије данас, види се из извештаја ЉУДИ НА ДРУШТВЕНОЈ МАРГИНИ, урађеног 2007 године као део пројекта" Цивилно друштво и маргинализоване групе-Иницијални увид у присилни смештај у психијатријске установе, од стране Хелсиншког одбора Србије, у оквиру и складу са обавезама Србије које је она преузела на себе пријемом у чланство Савета Европе 3 априла 2003 године, уз подршку Амбасаде Краљевине Холандије (овај Извештај је достављен суду у претходном поступку). Овај Извештај се односи на стање у три психијатријске болнице: у Падинској скели, Вршцу и Ковину, свака од ове три болнице има капацитет 500-1000 пацијената, а истраживањем нису обухваћене остале болнице (нпр. Топоница, Пчелице код Крагујевца, и друге). Кроз ове болнице годишње пролази на десетине хиљаде пацијената, а деценијама на стотине хиљаде.

У одељку овог Извештаја РЕЗИМЕ, стране 9,10, дословце стоји: Третман пацијената, смештајни услови, лечење, су неадекватни, здравствено особље необучено и недовољно, лош третман и недостатак бриге о пацијентима, се могу дефинисати као нечовечно и понижавајуће понашање. Поступак смештаја у болнице није у складу са међународним законодавством, судски поступак у вези смештаја, поготову оног принудног, као и постојећа пракса наших судова, о пријему, отпусту, о дужини трајања боравка, судски поступци који се воде на основу захтева лица која су починила

кривична дела, или захтевају да се укине обавезно лечење и чување, резултирају арбитрарним одлукама, представљају повреду права на фер и правично суђење. Све ово води у пропадање пацијената.

ДОКАЗИ:

-Тужиоц предлаже на ову његову тврдњу да се саслушају аутори оев студије, сведоци др.Сузана Перовић, Зоран Милојковић, Маријана Обрадовић, Љиљана Палибрк, сарадници Хелсиншког одбора Србије;

-Стаф психијатријских болница ПБ Лаза Лазаревић, ПБ Вршац и ПБ Ковин, који су дали податке за ову студију

- и изврши увид у овај извештај, у Тужби..

На основу овог Извештаја који је валидно и широко прихваћен како у земљи, тако и ван ње, и од званичних органа из међународне заједнице , не требају никаква додатна објашњења о Б, а.б; а. да су раширени и б.нехумани поступци којима се проузрокују тешке патње које воде у пропадања пацијената.

Овакво стање у овим установама је добро познато јавности, о томе се пише у штампи, и приказују емисије на телевизији, то зна болничко особље, и сродници пацијената.

Дакле, када су у питању пацијенти психијатријских болница, који према овоме Извештају пропадају, не ради се о појединачним случајевима нечовечних поступака и тортура, него о прогањању и пропадању читавих сегмената а то су пацијенти психијатријских болница кроз које годишње прође на десетине хиљада пацијената, за више година стотине хиљада, који отуда излазе оштећеног здравља, једноставно пропадају, на основима који су међународним правом универзално признати као недозвољени. (Б.а.б).

Тужилац даље изводи доказе за своје наводе из Б.ц.д.

Узрок оваквом трагичном стању у овим психијатријским болницама није само сиромаштво државе, него и чињеница да се у болницама на основу овог извештаја доносе правни акти који представљају драстичну повреду права на фер и правично суђење, који резултирају незаконитим лишавањима слободе пацијената, што је према овом извештају пракса . А право на фер и правично суђење нема никакве везе са сиромаштвом државе, него они који такве судске одлуке доносе то чине чине намерно(Б.ц). Јер међу психијатријским пацијентима има жртава друштвених неправди, неподобних, који су тамо смештени по казни, или пак оних које изолују из користољубља, што тужилац даље доказује.(Б.ц.д).

Према налазима Међународне организације за заштиту права особа ометених у развоју (МДРИ) "Мучење као лечење: сегрегација и злоупотреба деце и одраслих са посебним потребама у Србији" која је у новембру 2008 године обелоданила резултате свог истраживања о стању у неким установама ове врсте у Србији, се наводе тешки услови у

психијатријским установама, укључујући и нехигијенске услове, ширење заразних болести, недостатак медицинске неге, рехабилитације и судског надзора. Према налазима МДРИ, оваква ситуација чини „смештај у српским институцијама опасним по живот како за децу, тако и за одрасле“.

Била би заблуда са кобним последицама овакво трагично стање у овим здравственим установама објашњавати искључиво, или претежно, сиромаштвом.

Тужилац се озива на анализе државних органа из ресора здравства према којима је СТРЕС ГЛАВНИ УЗРОК ДРАСТИЧНО ПОВЕЋАНЕ СТОПЕ МОРБИДИИТЕТА (обољевања), али и повећане смртности.

Поједине медицинске установе обзнањујући лоше податке о здрављу становника Србије, истичу да врло висок постотак становника пати од депресије, несанице, и других тежих или тешких душевних (и органских) болести, правдајући овако лоше стање здравља становника Србије претежно дугогодишњим стресом.

Ако је тачно да је стрес унесретио здравствено Србију, тај стрес није дошао сам од себе, неко га је направио. Добро је познато ко су ти , зашто, и како, који намерно, из побуда користољубља излажу становнике Србије неизвесности и несигурности, који насрћу на њих, да их обеспомоће, да их поткрадају , пљачкају, угрожавају њихову личну безбедност и имовинску сигурност, проузрокујући им зебњу, бригу и страх. Или безнађе, да би их обеспомоћили да не могу да се одупру насртајима на њихову личну својину.

Пљачкани и тиранисани осиромашени грађани, доведени до ивице егзистенције, у немогућности да се бране, да подрже своју децу, да живе животима достојним људима, бивају гурани у страх, безнађе, у апатију, депресију, или једноставно масовно беже у болест, или понеки у самоубиство.

Крах институција правне државе настао после распада СФРЈ и касније, је се драстично одразио на стање у нашем здравству и психјатрији. Имамо демократску званичну власт, она се бори за поштовање закона, али још није успела да се обрачуна са незваничном власти лоцираној у врло разуђеним криминализованим сегментима који су присутни и у здравству и психијатрији. Ови кланови криминалаца остаци претходне власти су злоупотребили вакуум настао сменом власти и тешкоћама транзиције да би наставили са претходним навикама да насрћу на снемоћале и преплашене грађане, да се тако дочепају нечије имовине, да се свете супружнику, омраженој особи или суседу , подређеном на радном месту, да некоме намећу своју вољу, да га оробљавају, особи супротног пола, омраженом суседу, итд.

Сиромаштво, крах правне државе, корупција, слабљење јавног морала, неспутани тријумф онога ко је богатији, самовоља, узурпација моћи, опстајање наслеђене политичке острашћености, уврежене деценијске навике, тензије и сукоби, лоше процене, борбе сучељених кланова, политичке тензије у земљи и са међународном заједницом, поремећаји међуљудских и породичних односа, све се то погубно одражава и на психијатрију и здравство. Нажалост, званична власт маколико да је патриотска и добронамерна, је у понечему немоћна да заузда корупцију и криминал.

Ови кланови криминалаца остаци претходне власти, охрабрени недостатком адекватне казне, су злоупотребили вакуум настао сменом власти и тешкоћама транзиције, да би наставили да угрожавају личну безбедност и имовински сигурност грађана, или да поједине ставе под психијатријски назívник, или старатељство, да их незаконито и супротно лекарској етици сместе у психијатријску болницу, да би се тако дочепали њихове имовине, да газе њихова права на радном месту, у образовној установи, да некоме намећу своју вољу у социјалној установи, у државној управи, или да се обрачунавају са онима који их стављају на дневни ред, или са политичким неистомишљеницима.

Овим тужиоц почиње да образлаже политичку димензију оваквог стања у овим болницама.(Б.ц.д). Ове болнице су депонија у коју се сливају жртве друштвених неправди, жртве насиља, крађа, отимачина, свакојаких злоупотреба, то је чињено намерно, из побуда користољубља, или моћи, или ради кажњавања оних који се одупиру, неподобних или неистомишљеника.

Тужиоц прилаже податак из званичног државног органа, из кога се види да је стање здравља било масовно угрожено, из истих разлога, још почетком 1980-их година, што се види и из текста "Бекство од моћннка", лист ДНЕВНИК из НовогСада од 25.8.1985. година, копија у Тужби, који преноси изјаву Комисије Већа Савеза синдиката Хрватске за заштиту самоуправљања, права, те тврди " да многи обесправљени људи док траже правду, постају психички или органски болесници, да је то у таквом опсегу да оптерећује болнице и здравство". Што је последица ондашње тираније над већином, довођење већине у нељудске услове живота, доказ политичких мотива (Б.ц.д)..

А до данашњих дана се стање драстично погоршало.(Б.ц.д)

Претходна Југославија је захваљујући ангажману тужиоца крајем 1980-их година била оквалификована у домаћој и страној јавности, од стране САНУ, УКС, угледних интелектуалаца, као земља, где су шире заступљене праксе злоупотребе психијатрије. др.Коста Чавошки професор Правног факултета у Београду, у књизи ОДБОР ЗА ОДБРАНУ СЛОБОДЕ МИСЛИ ИЗРАЖАВАЊА (САНУ), Службени гласник 2010 и р.Срђе Цветковића, историчар у књизи ИЗМЕЂУ СРПА И ЧЕКИЋА 1955-1983, у издање Службеног гласника 2011 године, износе ставове и доказе о раширености злоупотреба психијатрије у претходној Југославији, истиче да је тужиоц то доказао, да је у то укључио САНУ, УКС, и на више места представљају и случај тужиоца.(Б.ц.д).

Тужилац је обелоданио такво стање психијатрије у ондашњој СФРЈ, да би се тако бранио. Они који одбијају правичан захтев тужуиоца за обештећење га гурају поново, као раније са психијатријом, да то данас учини са корозираним правосуђем Србије?

Тужиоц се позива на међународне организације за заштиту људских права, укључујући и оне из ОУН и ЕУ, АИ, Светску асоцијацију психијатрије, и друге, које су крајем 1980-их година биле оптужиле СФРЈ да прибегава раширеним психијатријским злоупотребама, због чега замало није била искључена из Светске асоцијације психијатрије. (Б.ц.д)., у Тужби.

Угледни Одбор за заштиту човека и околине УКС-Удружења књижевника Србије (у саставу : Слободан Ракетић, Борислав Пекић, Нада Поповић-Перишић, др.Светлана Слапшак, Радмила Лазић, др.Бранко Лаловић, Драган Јовановић, академик Ђуза

Радовић, Дејан Димов, Иван В.Лалић, Иван Ивањи, Павле Ковачевић, Михаило Пантић, др.Иван Јанковић, Џевад Сабљаковић, Синан Гуџевић, Новица Милић, Иван Гаћански, Радомир Смиљанић, Биљана Јовановић, Слободанка Пековић), се 15.4.1987 године обраћа Скупштинама СФРЈ и РС захтевајући укидање, они дословце кажу: честе-раширене праксе смештаја вербалних преступника у психијатријске болнице.(Б.ц.д)., у Тужби.

Дописом Светској асоцијацији психијатрије од 10.6.1983 године, око 6о најугледнијих српских интелектуалаца, књижевника, академика, научника, професора универзитета, тврде да има индиција да је злоупотреба психијатрије раширена пракса. Апел познате организације за заштиту људских права Фреедом Хоусе из 1986 године, којим се захтева ослобађање политичких затвореника из психијатријских болница и затворских болница (Б.ц.д), у Тужби.

У предмету суда , у Тужби, се налазе:

-Допис тужиоцу од Америчке асоцијације психијатрије од 6 марта 1982 године

-Петиција Председништву СФРЈ од 2.06.1984 године,

-Допис Одбора за одбрану слободе мисл и изражавања СКУПШТИНИ СФРЈ и РС, од 6.1.1986 године

-Петиција Републичком секретаријату за правосуђе и општу управу од 24.3.1986 године

-др.Јанез Ругељ, чувени словеначки психијатар у својој књизи Драматична пот, износи доказе о раширености злоупотребе психијатрије

-Професор др. Војин Димитријевић је предложио измене закона да се укине пракса злоупотребе психијатрије (Б.ц.д).

Тужилац наводи, неке (од данашњих бројних случајева) насилних хоспитализација због вербалног деликта.

Када се ради о Кривичном поступку примера ради тужилац наводи случај Мирјане Солајић правнице из Чачка која је била оптужена 2005 за дела”клевета””увреда” утицајних појединаца, и изречена јој мера безбедности, без да је била опасна по околину у физичком смислу.

Доказ: -саслушање сведока Мирјане Солујић (адреса се налази у архиви П.Б.Ц.З у Београду)

-увид у архиву Централног затвора, Психијатријска болница, Београд.

Слична је судбина Бошка Грујића који је због ненасилног вербалног деликта, (оптужио за незаконите поступке локалних моћника у његовом месту, и шире), од 13 јула до 25 септембра 2004 боравио у психијатријским болницама у Београду, односно Вршцу, где је био смештен на монтираном судском процесу у Општинском суду у Старој Пазови уз кривотворење чињеница, и изрицаје нетачне наручене плаћене фалсификоване

психијатријске дијагнозе, од стране Медицинског факултета у Новом саду, Психијатијско одељење. Уз образложење ‘’ опсесивно се бори за правду’’. Нигде ње доказано да је био опасан по безбедност других. Ако је он заиста неурачунљив душевни болесник, како може наводни неурачунљив душевни болесник бити опасан речима по некога? Ова дијагноза је затим била злоупотребљена да буде смештен по казни у даље наведене психијатријске болнице, где је био дивљачки премлаћиван и тешко повређиван у неколико наврата, био је жртва медицинских тортура, излаган застрашивањима, претњама и уценама, и лишаван основних законских и људских права. Бошко Грујић је данас на провизорној слободи, али је истински оробљен, у мрежи оних који су га унесретили, растурили му породицу, одузели му децу, лишили радног места, он дрхти када неко наиђе на врата, када зазвони телефон, када му дође поштар ужилац се позива на документа и књиге у суду.

Бошко Грујић познаје стање у овим болницама, и присуство вербалних преступника у њима. (Б.ц.д).

Доказ:

-саслушање сведока Бошка Грујића, Стара Пазова, Рибарева број 37, Нова Пазова

-увид у архиву П.Б.Ц.З у Београду и П.В. Вршац

Када се ради и о Кривичном и Грађанском поступку, тужиоц доказује случај Радомира Вељковића “затвореника савести АИ” пензионисаног пуковника ЈНА-а из Крушевца, професора Војне академије и научника, који је провео 17 година у ПБЦЗ (Психијатријска болница Централног затвора) у Београду , 1971-1988 године, због вербалног деликта, био је оптужио ондашњи режим за масовна кршења људских права у ЈНА и шире, који је добио 1988 године статус”затвореник савест АИ-Амнесту Интернатионал”, дакле политички затвореник, а не неурачунљив душевни болесник. (у то време је био изолован по одредбама КЗ). Он је био ослобођен из ПБЦЗ-а у Београду 1988 године, после вала протеста и интервенција у земљи и ван ње, САНУ, УКС, Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања (професор др.В.Коштуница, проф др.Љубомир Тадић, Добрица Ћосић, професор др.Коста Чавошки, и други), на захтев АИ, Унесцо, Светске асоцијације психијатрије, Америчке асоцијације психијатрије. Упркос формалног ослобађања, овај интелектуалац, еминентни професор Војне академије у Сарајеву, није могао да оствари права у вези коришћења пензије, сурови осветници који су га раније прогонили настављају да му постављају по казни стараоца, да га шиканирају. Као да је роб на пијаци позивају се на нетачну психијатријску дијагнозу Дома здравља "Омер Маслиц”у Новом Сарајеву од 8.2.1968 године, др Хасан .. (која је не само нетачна, него је издата у другој држави, пре скоро пола века), и насилно га одводе у ПБ Вршац 2004 године где остаје борећи се за ослобађање све до смрти 2009 године..

Доказ: у Тужби, увид у архиве П.Б.Ц.З Београд и П.Б. Вршац.

Звездан Миливојевић из Лазаревца, жртва претходног режима,је био смештен насилно у лудницу 2004 године, јер је обзнанио и доказао да је у своме стану пронашао прислушни уређај, у болници су га ноћу локални мафијаши посетили у његовој соби и рекли му да је тамо по казни. Тужилац обвлаш спомиње случајеве: др.Јасна Јовановић

и Милијана Петковић, и други, тужилац је претходно доставио доказе суду. (Б.ц.д), у Тужби.

Тужиоц је у књигама Казнена психијатрија-ко је овде луд, и Људска права –црна рупа, у Тужби у суду, дао доказе за неколико десетина појединаца жртава злоупотребе психијатрије у политичке сврхе

Овде се не ради само о психијатрији .

Удружење приватних лекара и стоматолога је објавило Саопштење о стању здравља у Србији дана 28.01.2011 године: " Бројни грађани Србије су и несретни заморчићи у једном великом експерименту “ин виво”, где су на свом здрављу осетили сву штету легализоване корупције и узурпације државних здравствених капацитета од мреже корумпираних лекара, цео здравствени систем је по свим анкетама на првом место по корумпираности. Афера и промашаја је безброј: промашена реформа трансфузије, упропашћен Институт Торлак, афера трговине са погребницима у служби Хитне помоћи Београда (2006), трговина са цитостатицима на Институту за онкологију у Београду (2010), трговина листама чекања на онкологију у Сремској Каменици (2009), до места у болницама се јако тешко долази, треба потплатити, наплаћивање лажних ванстандарних услуга милионима грађана, свесна и намерна криминализација лекара, стоматолога, фармацеута, услед накарадних системских решења. Треба направити биланс рада појединих здравствених радника који су верно и вредно спроводили апсурдне идеје које су довела све институције здравства у колапс".(Б.а.б.ц.д)

Ови подаци које предочава званична сталешка установа недвосмислено предочавају да је стање у корумпираном и криминализованом здравству такво, да је већина осиромашених грађана због корупције и користољубља лишавана права на адекватно лечење и пријем у болнице.

Чиме често настају трагичне последице по њихово здавље.

Што је крајње нечовечно, то је злочин из кога резултира пропадање болесника.

Тужилац истиче случај његове покојне сестре Надежде Иванковић (1946-2010), са пензијом од 5.000 динара (њено предузеће Ауторска агенција забавне музике је одбило незаконито да јој уплати радни стаж за петнаестак година), је озбиљно оболела 2009 године, нигде нисмо могли да је хоспитализујемо без мита, лекари и директори државних болница су нас зачуђено посматрали што не нудимо новац, или су тражили отворено. Некако смо је јануара 2010 сместили на Геронтологију Градске болнице на Звездари, пошто нисмо могли удовољити апетите лекара и болничарки ове установе, почели су да је запостављају и злостављају, да ослободи кревет за оне који могу дати мито. Почињене су према њој бројне злоупотребе: лекови су давани са закашњењем, било је потребно пражњење стомака, на њу се издерао лекар: Само серу и пишају. Није била храњена, била ја непокретна, када су је снимали то је за њу било болно, женска особа која је обављала снимак се издрала на њу: ћути бабетино. Особље је према сродницима било арогантно, по покојној сестри су ишле буба швабе, кроз поломљено окно у хладну собу је улетео голуб. Моја сестра је 19 јануара премунула у приватној болници.

Већина осиромашених грађана Србије, су лишени права на адекватну и ефикасну медицинску

То је нељудско поступање, злочин. (Б.а.б.ц.д).

Чиме тужилац доказује да испуњава оба услова да је жртва злочина против човечности.

- II. Тужиоцу је драстично повређено право на равноправност, он је жртва политичке дискриминације у поступцима пред органима јавне власти, и на друге начине.
-
- Зато што је председник Покрета за заштиту људских права (све до 2010 године био политичка странка, сада НВО), организације која је јануара 1999 године, као што је документовано јавно оквалификована од стране власти Слободана Милошевића као " страни плаћеник и издајник, агенти ЦИА", тужиоц је осуђиван у неколико наврата због вербалног деликта као " политички непријатељ". Претходни поредак је покушао да му као политичком опоненту убије углед у јавности интернирајући га присилом у психијатријску установу, и у неколико наврата у јавности и преко мас медија проносећи (фалсификоване) податке о његовом душевном здрављу:
- Војислав Шешељ је 1993 године изјавио у скупштини да је тужени" психијатријски пацијент", што су пренеле у ударној емисији радио и тв станице, и друга медија.
- -и у листу ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ од 11.2.1986 године, у тексту ПОДМЕТАЊЕ ИСТИНЕ, у Тужби, у књизи КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД, страна 125.,
- и пре и након тога , представљајући га као "неурачунљивог болесника од параноидне шизофреније", онемогућавајући му запослење као наводно морално-политички неподобном, или га истерујући по том основу из радног односа, драстично дискриминишући његову политичку странку на изборима за вишестраначку скупштину, смањујући му плату, онемогућавајући напредовање. Драган Томић директор ФГП Рекорд Раковица, касније најближи сарадник Слободана Милошевића и (Ивице Дачића касније), једно време социјалиистички председник Скупштине, је 1976-1978 повео истинску хајку против тужиоца који је тада био запослен као економиста у истој фабрици, а све по налогу ГСУП-а., иницирајући против њега серију судских кривичних поступака оптужујући га неосновано за позивање запослених у ФГП Рекорд на побуну, све са циљем да тужиоц буде дезавуисан у овој фабрици као стручњак и човек, подаци у Тужби. У тужиочевом досијеу у СДБ се налазе подаци из којих се види да је тужиоц евидентиран као" политички неистомишљеник и непријатељ,", тужиоц позива суд да изврши увид у ове податке.
  Тужиоц је у томе периоду био оквалификован, и стављен у положај неравноправости и изложен дискриминаторским и репресивним поступцима без икаквог стварног повода са његове стране, што се може образложити :да је имао сувише квалификација, а није био члан СКЈ, што је одбио Жарку Арсићу понуду да сарађује са МУП-ом, због тога што потиче из породице која је била виђена као" политички непоуздана"..

Тужиоц је се обраћао надлежним државним органима захтевом да му кажу у чему је његова кривица да се исправи. Никад није добио одговор. Тужиоц је био жртва дискриминације због његових моралних и филозофских убеђења и политичких мишљења. Уз напомену да је почео активности људских права, касније политичке, из једине побуде да би се тако бранио. Тужиоц је одавно обзнанио да је он невин и да је

злоупотребљаван од властодржаца као " жртвени јарац", у сврхе застрашивања , јачања кохезије у апарату пред наводним непријатељима, збијања редова, политичко психолошке индоктринације, ширења лоших процена, завада и мржње.

Из података ЗАСТАРЕЛОСТ под 1, а. се види да Полицијска управа града Београда , МУП-а Србије, на чијем је челу Ивица Дачић високи функционер СПС, му прети и застрашују га од марта 2008 године до почетка 2012 године, да ће га изоловати на неодређено време у психијатријску установу, позивајући се на фалсификовану психијатријску дијагнозу из 1975 године, која је правно анулирана, мрцварећи га учесталим вишегодишњим позивима на информативне разговоре.МУП Србије одбија да врати тужиочеву заплењену архиву, клевеће и вређа тужиоца, опструира његов приступ телекомуникацијама.

Ивица Дачић је ,актуелни председникСоцијалистичке партије Србије, заменик председника Владе и министар унутрашњих послова Србије, био је први председник младих социјалиста Београда 1990. године и портпарол Социјалистичке партије Србије од 1992. до 2000. године, савезни посланик у Већу грађана Савезне скупштине Савезне Републике Југославије и Скупштине Државне заједнице Србије и Црне Горе од 1992. до 2004. године.

Ивица Дачић врло добро познаје тужиоца, он је, заједно са другим функционерима СПС, као портпарол СПС јануара 1999 године конципирао и издао јавно саопштење којим је тужиоца прогласио на велика звона за "издајника и агента ЦИА", Ивица Дачић је по речима Војислав Шешеља био један од функционера СПС који су га упутили да тужиоца 1993 године оцрни у мас медијима као " психијатријског пацијента".

Доказ: увид у приложени коминике, увид у архиву Владе и СПС-а, у архиве наведених медија, у тужиочевом поднеску.

Ивица Дачић наставља да се свети, спроводи поново насиље над тужиоцем, узнемирава га и понижава. Полицијска управа Београда тужиоца квалификује у појединим сегментима државне управе и политичких странака као неурачунљивог душевног блесника. На делу је говор мржње..

Тужиоц се као економиста у пензији бави од 2004 године, развојем туризма на Дрини у родном крају Општина Љубовија, изложен је дискриминаторским поступцима истих особа, по политичкој основи, који му праве сметње различите сметње на терену, и скрећући његову енергију са те друштвено корисне активности на одбрану од насртаја који му проузрокују штете, узимају му време, енергију (уз напомену да то није случај са локалним структурама у Општини Љубовија где ужива сваку подршку. Видети у Тужби).

Тужиоц доказује да је ускраћен у његовим правима и да су му проузрковане штете позивајући се на чланове повреде равноправности грађана (чл.404 ЗПП), у вези са одредбама Закона о забрани дискриминације чланови 1, 3, 5, 11, 12, 13 (тачке 1, 2, 6, 7), 15, и одредбама КЗРС , члановима 128, 174 и 387.

На делу је изазивање и подстицање неравноправности, мржње и нетрпељивости по основу политичког опредељења, пропагирање и вршење дискриминације од стране органа јавне власти и у поступцима пред органима јавне власти; пропагирање дискриминације путем јавних гласила; дискриминација је извршена више пута, поновљена , која се чини у дужем временском периоду, продужена дискриминација, у вези са продуженим кривичним делом према тужиоцу које траје од 1975 године, и раније, из члана 61 КЗС (незастаревање).

Ова дискриминација доводи до тешких последица по тужиоца, и његову имовину, а нарочито ако се ради о кажњивом делу код кога је претежна или искључива побуда за извршење мржња, односно нетрпељивост према тужиоцу која је заснована на његовом политичком опредељењу..

Тужиоц доказује у овој Ревизији да је претрпео штету по овом основу, описао и у чему се она састоји, да је тужена извршила дискриминаторску радњу, као и да му је штета проузрокована том дискриминаторском радњом.

II. Због битне повреде одредаба парничног поступка, чл. 374, став 1, ЗПП.

Другостепени суд у току поступка није применио ову одредбу овог закона,. а то је од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, јер није испитао сведоке које је предложио тужиоц, у вези са члановима 8, 228, 229, 245 , 252 , 255 ЗПП.

Тужилац је побијајући застарелост доказао да наношење штета од тужене траје до данас, или због непремостиве препреке, или што поједини злочини и штетне последично не застаревају, и да се због тога не могу применити наведене одредбе 376 и 377 ЗОО, се позвао на сведочење доле наведених сведока, који нису саслушани, а што је од врло битне важности у доказивању да застарелост не постоји, и од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде:

-Велизара Павловића, правника ДСС, Париска 13, Београд, на његову тврдњу да је Павловић у поседовању факсимила Полицијске управе Београда, са инкриминисаном дијагнозом и предлогом да се тужилац принудно смести на неодређено време у психијатријску установу због писања саопштења.

-Нолета Лекаја, Високог Стевана број 11, Београд, у вези заплене архиве априла 2000 године до данас

- Голуба Бакића адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25, Београд, , на наводе тужиоцу да су Жарко Арсић и Вељко Вукотић сарадници МУП-а Србије, а не непозната трећа лица, и на друег наводе тужиоца

-Зорана Димитријевића, др.А.Костића бр.13, Гроцка.

-Мише Ивановића, улица Данице Марковић број 8, Београд-.

- Десанке Митановски, Вукасовићева 86, 11090 Београд, сведока наношења физичких повреда тужиоцу дана 18.9.1997 године.

-Илоне Бамфић, Мажуранићева улица број 3 , Земун.

-уколико је Илона преминула саслушање станара зграде, и председника Кућног савета, Мажуранићева број 3, Земун.

-Зоран Ђурић, судски вештак, тужилац није могао сазнати његову адресу, пошто је судски вештак психијатар, суд ће то сазнати

- аутори студије ЉУДИ НА ДРУШТВЕНОЈ МАРГИНИ :др.Сузана Перовић, Зоран Милојковић, Маријана Обрадовић, Љиљана Палибрк, сарадници Хелсиншког одбора Србије;

-Стаф психијатријских болница ПБ Лаза Лазаревић, ПБ Вршац и ПБ Ковин, који су дали податке за ову студију.

- Мирјане Солујић , тужилац није могао прибавити њену адресу (адреса се налази у архиви П.Б.Ц.З у Београду)

-Бошка Грујића, Стара Пазова, Рибарева број 37, Нова Пазова.

Тужилац се позвао на сведочење других , који нису саслушани, а што је од врло битне важности и од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде:

-др.Томислав Седмак, психијатар, Медицински факултет у Београду

-Драган Томић, високи фунционер СПС, Социјалистичка партија Србије

-Александра Крсмановић Пешић, бивша супруга тужиоца, Теодосијева број 1, Београд, у вези околности развода брака и полицијских прогона.

Другостепени суд је повредио члан 374, став 1 у вези са чланом 8 ЗПП, јер се није изјаснио о другим битним чињеницама које су истицане у току парнице, као о радњама које проузрокују штету .

Другостепени суд се у образложењу своје пресуде није изјаснио о приговору застарелости тужиоца сходно члану 374 у вези са чланом 8 ЗПП. У Пресуди Апелационог суда Гж. Бр.1321/11 од 13.12.2011 године стоји" овај суд је имао у виду све жалбене наводе тужиоца , али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде" а када се ради о тужиочевим чињеницама о застарелости које би требао да узме као доказе, тврди паушално и уопштено" суд није придавао правни значај тврдњи тужиоца да његово потраживање није застарело" Другостепени суд се штуро позива на чланове ЗОО , тврдећи да тужилац није доказао постојање других чињеница подобних са аспекта института прекида заастарелости, не дајући било какво образложење о аргументима против застарелости које даје тужилац.

У образложењу, другостепени суд се није изјаснио сходно члану 8 ЗПП у вези са чланом 374, став 1, на приговор тужиоца у вези члана 61 КЗС (да наношење штете траје у пакет у од 1975, и раније до данас, да се ради о једној целини) јер се није

изјаснио о свим тужиочевим доказима наношења штета у целини и континуитету , на основу резултата целокупног поступка. Чиме је учинио врло битну повреду одредби ЗПП, што је од битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.Нити је се изјаснио о тврдњи тужиоца о непремостивој препреци.

У образложењу другостепени суд се такође није изјаснио о сваком битном тужиочевом доказу засебно, сходно члану 8 ЗПП, у вези са чланом 374, став 1, ЗПП свих доказа као целине, и на основу резултата целокупног поступка у вези са чланом 61 КЗС (продужено кривично дело које још траје), што је од врло битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, и то : о заплени архиве априла 2000 године, која још није враћена; о покушају убиства 18.9.1997 године чије последице још трају; о опструкцији употребе телефона и преписке која траје од почетка 1980-их година, и компјутера интернета; о фалсификованој дијагнози из 1975 године, о принудној хоспитализацији и мучењима која проузрокује штете тужиоцу до данашњих дана; о значајном умањењу пензионе основице и износа пензије тужиоца услед дискриминације у области професије по основу МПП (морално политичке подобности); о осудама на вербалне деликте; растурању породице и брака; незаконитом отуђењу половине стана; последично превођењу тужиоца у статус подстанара 15 година; повреди изборних права легалне политичке странке Покрета за заштиту људских права; ширењу у јавности преко мас медија неистина о тужиоцу да је "страни плаћеник" и " психијатријски пацијент"; о непоштовању права на деманти и и реплику; додели тужиоцу неусељивог стана од стране предузећа Галеника Холдинг 1992 године; о угрожавањима физичке безбедности и имовинске сигурности тужиоца у овом периоду, о континуелним полицијским малтретирањима од 1975 до 2012 године и вишеструким заплена документације и примерака листа ЉУДСКА ПРАВА, и рукописа необјављених књига; непоштовању права на правично суђење; другостепени суд се није изјаснио о мишљењу судског вештака др.Стевана Петровића о душевним боловима и, претрпљеном страху тужиоца за ово време, о природи несанице тужиоца, што све траје до данас; о заплени рукописа књиаг тужиоца, спречавању да се бави научним радом, о дискриминацији.

Другостепени суд се слаже да је тужена починила поједине прекршаје и нанела штете тужиоцу, да су поједине штете настале кривицом тужене, усваја аргумент тужиоца да је тужена пасивно легитимисана, сем у времену од 2000 до 2010 године, али се позива на застарелост сходно одредбама ЗОО. Чиме признаје да је тужена проузроковала штете, без да даје аргументовано образложење у вези тужиочевих аргумената застарелости, без саслушавања наведених сведока, .и без увида у целокупну доказну документацију.

.Тужилац је претрпео и трпи интензиван психички бол, страх, трауму, фрустрацију, дошло је до умањење опште животне активности , што све траје до данас..

Тужилац се нада у правду .

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 386/12
05.07.2012. године
Београд

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ
27 -09- 2012
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Миломира Николића и Лидије Ђукић, чланова већа, у спору тужиоца Томислава Крсмановића из Београда, кога заступа Љиљана Јаковљевић, адвокат из Београда, против тужене Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.2011. године, у седници одржаној 05.07.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.2011. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П бр.2228/10 од 17.11.2010. године, којом је одбијен тужбени захтев, којим је тужилац тражио да се тужени обавеже да му накнади нематеријалну и материјалну штету у износу од 21.392.800,00 динара, од чега на име нематеријалне штете 13.120.000,00 динара и то за физичке болове 370.0000,00 динара, за душевне болове 2.540.000,00 динара, на име повреде части и угледа 4.750.000,00 динара, за повреду слободе и права личности 2.970,000,00 динара и за страх 2.490.000,00 динара, а на име материјалне штете укупно 8.272.800,00 динара и то због умањења имовине обична штета 6.862.000,00 динара, због губитка зараде 500.000,00 динара, због спречавања повећања имовине – измакла корист 910.800,00 динара и на име месечне ренте 12.475,00 динара и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС", број 125/04), који се примењује на основу

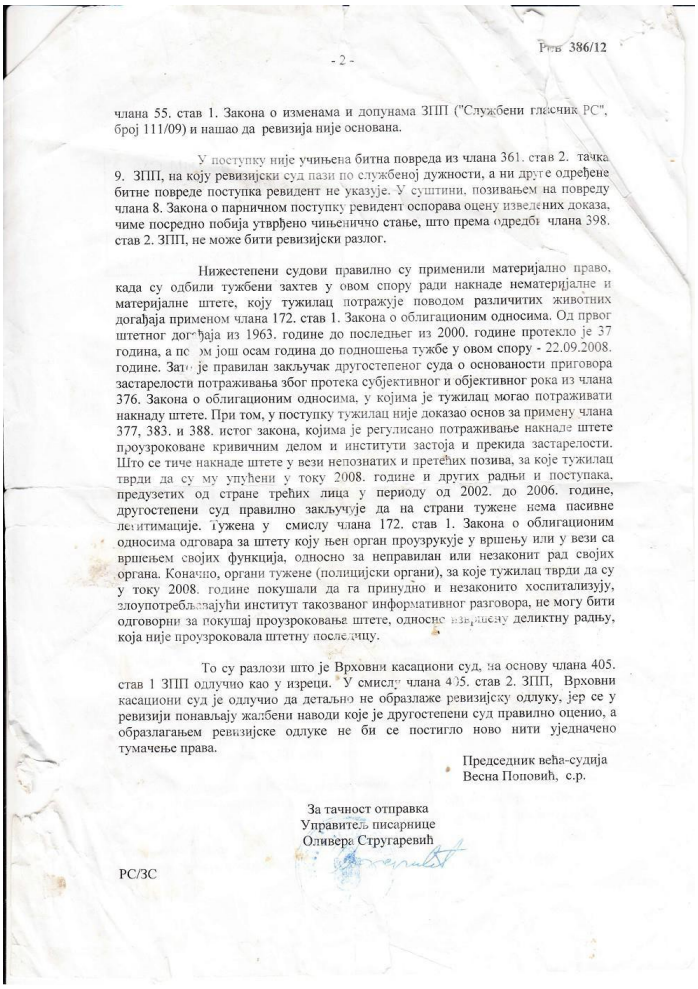

- 2 -

Рев 386/12

члана 55. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС", број 111/09) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни друге одређене битне повреде поступка ревидент не указује. У суштини, позивањем на повреду члана 8. Закона о парничном поступку ревидент оспорава оцену изведених доказа, чиме посредно побија утврђено чињеничко стање, што према одредби члана 398. став 2. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

Нижестепени судови правилно су применили материјално право, када су одбили тужбени захтев у овом спору ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, коју тужилац потражује поводом различитих животних догађаја применом члана 172. став 1. Закона о облигационим односима. Од првог штетног догађаја из 1963. године до последњег из 2000. године протекло је 37 година, а по њом још осам година до подношења тужбе у овом спору - 22.09.2008. године. Зато је правилан закључак другостепеног суда о основаности приговора застарелости потраживања због протека субјективног и објективног рока из члана 376. Закона о облигационим односима, у којима је тужилац могао потраживати накнаду штете. При том, у поступку тужилац није доказао основ за примену члана 377, 383. и 388. истог закона, којима је регулисано потраживање накнаде штете проузроковане кривичним делом и институти застоја и прекида застарелости. Што се тиче накнаде штете у вези непознатих и претећих позива, за које тужилац тврди да су му упућени у току 2008. године и других радњи и поступака, предузетих од стране трећих лица у периоду од 2002. до 2006. године, другостепени суд правилно закључује да на страни тужене нема пасивне легитимације. Тужена у смислу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима одговара за штету коју њен орган проузрукује у вршењу или у вези са вршењем својих функција, односно за неправилан или незаконит рад својих органа. Коначно, органи тужене (полицијски органи), за које тужилац тврди да су у току 2008. године покушали да га принудно и незаконито хоспитализују, злоупотребљавајући институт такозваног информативног разговора, не могу бити одговорни за покушај проузроковања штете, односно извршену деликтну радњу, која није проузроковала штетну последицу.

То су разлози што је Врховни касациони суд, на основу члана 405. став 1 ЗПП одлучио као у изреци. У смислу члана 405. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио да детаљно не образлаже ревизијску одлуку, јер се у ревизији понављају жалбени наводи које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново нити уједначено тумачење права.

Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Оливера Стругаревић

РС/ЗС

IV.Уставна жалба. Уставном суду Србије од 1.10.2012 године.(Уж./7589/2012).

УСТАВНИ СУД

УСТАВНА ЖАЛБА

11000 Б Е О Г Р АД

Немањина 26

I ПОДАЦИ О ПОДНОСИОЦУ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ:

Име и презиме: Томислав Крсмановић

ЈМБГ:
2007936710214

Пребивалиште или боравиште: Станка Пауновића 70, 11090-В
Београд.

Број телефона: 011-3511829; Моб.тел. 064-3095176.

IV. ПОДАЦИ О ПОЈЕДИНАЧНОМ АКТУ ИЛИ РАДЊИ КОЈИ СЕ ОСПОРАВА

А) ПОЈЕДИНАЧНИ АКТ КОЈИ СЕ ОСПОРАВА, А ПРОТИВ КОГА СУ ИСЦРПЉЕНА СВА ПРАВНА СРЕДСТВА

назив и доносилац појединачног акта: Врховни касациони суд , ПРЕСУДА

Ознака (број) акта: Рев 386/12

Датум доношења појединачног акта 05.07.2012.године,

Датум пријема оспореног акта: 07.09.2012

Да ли су исцрпљена сва правна средства или нису предвиђена друга правна средства за његову заштиту (докази у прилогу).

Подносилац жалбе је исцрпео следећа правна средства: Тужба за накнаду штете Првом општинском суду у Београду од 28.5.1994 године, (П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, П.бр. 6888/02, итд), против Републике Србије и Републике Југославије. У Првом општинском суду је био последњи број : П.бр,.7178/ 08, предмет након реформе правосуђа је дат у надлежност Вишем суду у Београду П.бр.2228/2010, који је Пресудом од 17.11.2010 године одбио тужбени захтев. Дана 03.02.2011 године поднета Апелационом суду у Београду Жалба против Пресуде Вишег суда у Београду П.бр.2228/2010 од 17.11./2010. Апелациони суд у Београду Гж.бр.1321/11 дана 13.12.2011 године доноси одбијајућу Пресуду .Поднета Ревизија Врховном касационом суду против Пресуде Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.20011 године, која је одбијена од стране Врховног касационог суда Рев 386/12.године дана 05.07.2012 године (у прилогу).

Да ли је постојао или постоји неки правни лек који није искоришћен са наводом зашто то није учињено:

Европски суд за људска права Стразбуру, у случају када буду у земљи исцрпљене још неке могућности жалби, укључујући ванредне правне лекове.. Захтев за заштиту законитости није поднет због неиспуњавања законских услова ЗПП члан 313, ставови 1,2, тачке 1, 2. као и. Понављање поступка , члан 422 ЗПП, став 1, тачке од 1-11.

Да ли је изјављен још неки правни лек и да ли је окончан поступак по њему, а ако јесте пред којим органом се води поступак:

Не.

Б) РАДЊЕ ДРЖАВНОГ ОРГАНА ИЛИ НОСИОЦА ЈАВНОГ ОВЛАШЋЕЊА:

Назив органа:

-Пресуда Врховног касационог суда Рев 386/12.године дана 05.07.2012 године.

-Пресуда Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.20011 године,.

- Пресуде Вишег суда у Београду П.бр.2228/2010 од 17.11./2010.

-Пресуде и акти Првог општинског суда у Београду Тужба за накнаду штете од 28.5.1994 године, (П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, П.бр. 6888/02, итд), против Републике Србије и Републике Југославије. У Првом општинском суду је био последњи број : П.бр,.7178/ 08 (у прилогу).

III НАВЕДИТЕ УСТАВОМ ЗАЈЕМЧЕНО ЉУДСКО ИЛИ МАЊИНСКО ПРАВО ИЛИ СЛОБОДУ ЗА КОЈЕ СМАТРАТЕ ДА ВАМ ЈЕ ПОВРЕЂЕНО ИЛИ УСКРАЋЕНО

Сагласно члану 170. Устава, подносилац жалбе подноси благовремено и уредно урађену Уставну жалбу против наведених судских пресуда , којима му се ускраћују његова људска права и слободе зајамчене Уставом . Подносилац жалбе се такође позива и на члан 82. Закона о Уставном суду (2007) јер је повређено право на суђење у разумном року (став 2)..

Подносилац пријаве у даљем тексту ове жалбе приказује чланове Устава Србије и од Републике Србије ратификованих међународних конвенција, који су повређени у току његовог судског поступка у Тужби за накнаду штете.

IV НАВЕДИТЕ У ЧЕМУ СЕ САСТОЈИ ПОВРЕДА ИЛИ УСКРАЋИВАЊЕ УСТАВОМ ЗАЈЕМЧЕНОГ ЉУДСКОГ ИЛИ МАЊИНСКОГ ПРАВА ИЛИ СЛОБОДЕ

Сагласно члану 170. Устава, подносилац подноси благовремено и уредно урађену ову уставну жалбу против наведених судских пресуда , којима му се ускраћују његова људска права и слободе зајамчене Уставом, будући да су исцрпљена друга правна средства за њихову заштиту, укључујући и Ревизију поднету Врховном касационом суду, који је одбио. Ова уставна жалба испуњава услове предвиђене законом јер је ускраћено људско право зајамчено Уставом; повреда права је извршена од стране наведених судова. Исцрпљена су сва предвиђена правна средства за заштиту повређених права и слобода, што је приказано у одељку II ПОДАЦИ О ПОЈЕДИНАЧНОМ АКТУ ИЛИ РАДЊИ КОЈИ СЕ ОСПОРАВА, под А**.**

Подносилац жалбе је позивајући се на уставне и законске одредбе о праву на накнаду штете, се обратио Првом општинском суду у Београду Тужбом за накнаду штете дана 28.5.1994 године, против Републике Србије и Републике Југославије, због преко две стотине кривичних деликата и узрочно-последичних штета, почињаваних према њему континуелно од стране органа тужене у временском периоду од 1975 (односно 1963 године) до дана тужбе. Приложио је уз тужбу опис почињених деликата,

документоване доказе, позивајући се на сведоке, на крају је истако потраживани новчани износ.

Након реформе правосуђа предмет је дат у надлежност Вишем суду у Београду П.бр.2228/2010, који је нову тужбу од 12.10.2010 одбио17.11.2010 године. Жалба тужиоца Апелационом суду у Београду на пресуду Вишег суда П.бр. 2228/2010 од 17.11.2010 године је поднета 03.02.2011 године. Апелациони суд у Београду је дана 13.12. 2012 године донео одбијајућу пресуду. Ревизија Врховном касационом суду против Пресуде Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.20011 године, је поднета дана 01.03.2012 годин, која је одбијена од стране Врховног касационог суда Рев 386/12.године дана 05.07.2012 године.

Тужилац предочава да је дужина ове жалбе условљена врло великим бројем кривичних дела , насталих последњих тридесет пет година, која су по својој природи врло специфична правна материја, која захтева неопходна детаљна образложења. Тужилац се позива на члан 5 ЗПП: Суд ће свакој странци пружити могућност да се изјасни о захтевима, предлозима и наводима противне странке, и на Члан 7: Странке су дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтеве и да предложе доказе којима се утврђују те чињенице.

У својим одбијајућим пресудама судови пренебрегавајући очигледне чињенице и доказе образлажу своје одлуке, и то:

А. Подносилац жалбе побија следеће тврдње из ПРЕСУДЕ ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ 2 П.бр. 2228/2010 од дана 17.11.2010.године (Фасцикла А, документ број 2) указујући која уставна права су погажена:

а.."да током поступка није утврђена одговорност тужене Републике Србије за евентуалну причињену шету тужиоцу, истиче се недостатак пасивне легитимације тужене, у целини, или у појединим сегментима, у зависности од пресуде, с'позивом на члан. 154 Закона о облигационим односима, који прописује да ко другоме проузрокује штету, дужан је накнадити је, те како током поступка није утврђена одговорност тужене Републике Србије за евентуалну причињену шету тужиоцу, суд је одбио тужбени захтев као неоснован."

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе оповргава ове наводе пресуде јер по основу међународног права који се тиче института сукцесије, као и Уставне повеље, данашња Република Србија је по закону правни наследник претходне државе СРЈ (а ова је наследник СФРЈ) , те је она наследник обавеза претходне државе које настају изТужбе за накнаду штете.

Постоји одговорност данашње републике Србије, јер је тужилац био жртва описаних злоупотреба управо од стране државних органа ондашње Југославије.(МУП-а, судова, итд) Те је последично држава одговорна за поступке својих

органа и за материјалне и нематеријалне штете које је тужилац претрпео у означеном периоду.

Чиме су повређене одредбе :

Члан Устава 32 Право на правично суђење, став 1, члан 35 Право на рехабилитацију и накнаду штете; члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права-Право на правично суђење;.

б. позивајући се на институт застарелости

Видети даља излагања под Б-Пресуда Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11од 13.12.2011.године, под з.

в..избегавши да се у образложењу, изјасни о битним чињеницама и радњама које су истицане у току парнице

О б р а з л о ж е ње.

Побијаном пресудом Виши суд је извршио апсолутно битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 361 ст- 2 тач 12 ЗПП, из следећих разлога:

-у образложењу, првостепени суд се није изјаснио о битним чињеницама које су истицане у току парнице, а конкретно, није се изјаснио ни о једној радњи коју је тужилац у тужби, поднесцима и на рочиштима истицао као радње проузроковања штете, ближе објашњене у тексту ове жалбе и у списима;

-штавише, суд се у образложењу своје пресуде није изјаснио ни о приговору застарелости који је истакао тужени

-образложење пресуде је противречно изреци, јер суд у изреци одбија зхтев за накнаду штете, а да уопште није утврђивао нити у образложењу аргументовао штетну радњу, узрочни однос између штетне радње и саме штете, кривицу туженог, тако да није јасно из којих разлога је нашао да тужилац штету није трпео: да ли зато што радње наведене у тужби нису биле радње проузроковања штете, или зато што није утврдио узрочни однос између радње и проуроковане штете, или зато што је нашао да се штета не може приписати туженом или, пак, зато што је нашао да тужени не сноси кривицу за проузроковање штете; кад се мериторно одбија захтев за накнаду штете, он мора бити образложен неким од наведених ставова које је суд евентуално заузео, што у овом случају није учињено;

-најзад, ако је суд без релевантног образложења о томе да нема одговорности туженог за штету, стао на становиште да штета није проузрокована, због чега је онда наложио вештачење ради утврђивања чинилаца релевантних за нематеријалну штету коју је тужилац трпео?

-услед наведених разлога, извршена је апсолутно битна повреда због које сепресуда уопште не може испитати

-побијана пресуда је заснована на непотпуно утврђеном чињеничном стању, јер суд, као што је наведено у образложењу уз апсолутно битну повреду, уопште није ни узео у обзир ни утврђивао релевантне чињенице за парницу ради накнаде штете, тј. извршење штетне радње (деликта), узрочни однос имеђу те радње и настале штете, приписивост штетне радње туженом, па чак ни претпоставку кривице туженог, који је тужени дужан да обара

Чиме су повређене одредбе :

. Члан Устава 32 Право на правично суђење, став 1; члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права-Право на правично суђење;

г. погрешна примена материјалног права, посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима.

О б р а з л о ж е њ е.

Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима, који гласи: „(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.“

Штавише, Виши суд је у образложењу погрешно цитирао наведену одредбу Закона о облигационим односима, написавши дословце: „Наиме, полазећи од члана 154 Закона о облигационим односима, који прописује да ко другоме проузрокује штету ,дужан је накнадити је, те како током поступка није утврђена одговорност тужене Републике Србије за евентуалну причињену шету тужиоцу, суд је одбио тужбени захтев као неоснован.“ Суд је, дакле, пропустио да наведе одредбу ст. 1 чл. 154 ин фине: тј. да је тужени дужан да штету накнади, изузев ако докаже да је штета настала без његове кривице. У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које бисе на ово питање односиле, а суд, такође није ни утврђивао чињенице ни изводио доказе. У том смислу је образложење пресуде непотпуно и из овог разлога, те је истовремнено још једном извршена апсолутно битна повреда одредаба ЗПП из чл. 361 ст. 2 тач. 12. На овај начин је погрешним навођењем и одсуством супсумпције у примени чл. 154 ст. 1 ЗОО, дошло до погрешне примене материјалног права.

Чиме су повређене одредбе :

Члан Устава 35-Право на рехаблитацију и накнаду штете; 32 Право на правично суђење, став 1; члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права-Право на правично суђење;

д. –"уједно, суд није поклонио веру налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра тврдећи паушално да исти није у складу са правилима струке, нити је вештак одговорио на задатак постављен од стране суда да према стању у списима , лекарске

документације и прегледа тужиоца, утврди да ли је тужилац услед сваког појединачног догађаја наведеног у тужби, трпео страх и душевну патњу, а и ако јесте ког интензитета и трајања, када је страх код тужиоца престао"

О б р а з л о ж е њ е.

-Релативно битна повреда из чл. 361 ст. 1 у вези са чл. 258 ст. 2 ЗПП учињена је на следећи начин: у образложењу побијане пресуде Виши суд констатује да није поклонио веру судском вештаку др Стевану Петровићу зато што, по мишљењу суда, тај налаз није у складу са правилима струке, и зато што вештак наводно није одговорио на захтев суда одређен у решењу о вештачењу. Ако је овако како сам Виши суд у образложењу казује, онда је тај исти суд морао поступити на начин прописан у чл. 258. Ст. 2 ЗПП, који гласи:

> **„Ако вештак достави налаз и мишљење који су нејасни, непотпуни или противречни сами себи или утврђеним околностима суд ће одредити вештаку да их допуни, односно исправи налаз и мишљење и одредити рок за поновно достављање налаза и мишљења.“**

> **У овом поступку, суд није тако поступио. То јест , није се изјаснио на накнадну допуну вештака др.Стевана Петровића .**

На описани начин, учинио је релативно битну повреду, због које је пресуда незаконита и неправилна, јер је на описани начин, суд спречио потпуно и истинито утврђивање чињеничног стања.

Члан Устава 32 Право на правично суђење, став 1; члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права-Право на правично суђење

ђ.- тврдећи да је тужилац исцрпео своја правна средства у поступцима који су претходили доношењу коначних одлука, и да суд није надлежан нити овлашћен да проверава законитост рада других државних органа.

О б р а з л о ж е њ е.

Тврдње Вишег суда у Београду да овај суд опште надлежности није овлашћен да проверава законитост рада других државних органа, у светлу наведених чињеница, докумената и изјава сведока, су нелогичне и контрадикторне, јер постоје докази –валидне судске пресуде и управна документа, да су континуелне деликте и штете из законских уставних одредби и међународних обавеза , починили државни органи, тужена Република Србија је одговорна за штету којупроузрокује њен орган. Тужилац побија ову тврдњу Вишег суда у Београду, позива се на Устав члан 35- свако има право на накнаду материјалне или нематеријалне штете коју му је незаконитим или неправилним радом проузроковао државни орган. Не ради се о провери законитости јер је тужилац тужио Републику Србију за наведене деликте, она је одговорна за доказане настале штете услед незаконитих поступака њених државних органа. У

приложеним документима Фасцикла Б, док.1-139 и 164-171 су дати документи - докази незаконитих поступака државних органа забрањених одредбама Устава Србије и међународним конвенцијама за заштиту људских права .

Подносилац жалбе приказује неке од њих, позива се на врло детаљна образложења у Жалби тужиоца против пресуде Вишег суда у Београду од 17.11.2010 године, (Документ број 3, Фасцикла А) уз позиве на документа :

-Пресуде за вербалне деликте: док број 6- Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1.9.1977 године (Фасцикла А); док. број 30-, 31 и 32 Решење судијеза прекршаје Општине Стари град од 17.3.1983 године (Фасцикла А), и друге пресуде за вербална дела у Тужби од 12.10.2010.године.

Што је у супротности са чланом Устава Слобода мишљења и изражавања 46 , став 1, Јемчи се слобода мишљења и изражавања; члан 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода-Слобода изражавања; Члан 19 ставови 1, 2 .Међународне конвенције Нико не може бити узнемираван због својих мишљења. 2. Свако лице има право на слободу изражавања.

- Злоупотреба психијатрије у политичке сврхе - документа број 1, 26 и 28.. Подносилац жалбе је био жртва злогласне злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Дана 21. 6. 1975 године око 21 час тужилац је ухапшен и незаконито насилно хоспитализован због писаног ненасилног писаног деликта и задржан у ПБ "Лаза Лазаревић"у Падинској Скели, до 1 јула . Према тужиоцу је за цело време боравка у Психијатријској болници ''Лаза Лазаревић'' поступано противномедицинској етици и закону, против његове воље даване ињекције (депо модитенкоја има доказано штетно дејство и даје се искључиво агресивним душевним болесницима), био је обавезан да сваки дан пије велике дозе пилула, (није му речен назив), био је изложен физичкој принуди, претњама, увредама и, изолацији.

Докази: Фасцикла Б -Док.бр.1-Потврда Психијатријске болнице Београд број 15876 од 17.10.1978 г, дијагноза 297.9; Увид у документацију ПБ Л.Лазаревић; Саслушање др.Томашека, психијатра, адреса непозната; саслушање сведока др.Т.Седмака, психијатра Завода за ментално здравље (Тужилац не зна данашњеадресе сведока, др.Седмак је актуелни професор Медицинског факултета у Београду).

Тужилац је изашао из ове болничке установе етикетиран нетачном психијатријском дијагнозом (која је касније судски анулирана), која је имала зациљ његову дисквалификацију у јавности, професији и приватном животу, и нанела му је непроцењиве штете у различитим областима његовог живота.

Тужиоц је био насилно хоспитализован само зато што је изразио своја политичка мишљења на ненасилан начин.

Тужиоц је за време Конференције УНКТАД у Београду 1 јула 1983 године због разговора са страним учесницима био поново интерниран у Психијатријску болницу при Медицинском факултету,"др.В.Вујић" где га је прегледао др.Хајдуковић,

психијатар, са којим се иначе тужиоц познаје, др.Хајдуковић је лепо примио Тужиоца и саопштио му став власти да напусти Београд за време Конференције УНКТАД, што је тужиоц и учинио.

ДОКАЗ: Подносилац жалбе моли Уставни суд, да уколико оцени да је за ову тврдњу потребан доказ, да се обрати архиву болнице "др.В.Вујић", јер му таданису дали било какав документ. Подносилац пријаве није у стању да пронађе адресу сведока др.Хајдуковића, психијатра. Моли уставни суд Србије да га саслуша на ове наводе, уколико оцени да је то сврсисходно.

Налазом ВМА, Психијатријско одељење дана 24.10.1977 године -ИЗВЕШТАЈ ЛЕКАРА СПЕЦИЈАЛИСТЕ , Дијагноза SINE MORBO PSYCHIATRICO ; и од

стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982 године, са НАЛАЗОМ-Урачунљив, судски је оборена дијагноза '' параноидна шизофренија''.

Доказ: Фасцикла Б, Док. бр 26-ИЗВЕШТАЈ ТИМА ЛЕКАРА СПЕЦИЈАЛИСТА

ВМА од 24.10.1977 године. Фасцикла Б, Док. бр.28-Допис Судско-психијатријскогодбора Медицинског факултета у Београду ПЕТОМ ОПШТИНСКОМ СУДУ У БЕОГРАДУ од 20.4.1982 године.

Чиме је валидном судском одлуком доказано да је тужилац био жртва злоупотребе психјатрије у политичке сврхе (Подносилац жалбе се позива на детаљна образложења у Фасцикли А, Док. Број 3: ЖАЛБА ТУЖИОЦА ПРОТИВ ПРЕСУДЕ ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ ради накнаде штете - 2 П.бр.2228/2010, од 17.11.2010 године, стране 3, 4, 5, 6).

Војислав Шешељ је 18.06.1992 године за подносиоца жалбе у скупштинској расправи, што су у ударним емисијама пренеле ТВ станице у земљи, изјавио да је председник Покрета за заштиту људских права Томислав Крсмановић '' психијатријски случај'', а 26 јануара 1999 године је Влада Слободана Милошевића издала коминике пренет громогласно од медија у Србији да су Покрет за заштиту људских права и његов председник (Томислав Крсмановић) ''на списку плаћених агената ЦИА'', што је био позив на линч. Који је уследио , што се види из приложене документације. У прилогу као докази: Тужба Првом општинском суду у Београду против В.Шешеља од 1.7.1992 године, и два поднеска подносиоца жалбе у вези инкриминисаног коминикеа Владе од 21.1.1999 године Влади Србије, и истог датума на адресу медија у земљи.

Полицијска управа Београда и МУП Србије се од 2008 лажају фалсификоване и правно анулиране дијагнозе П.Б. Л.Лазаревић из 1975 године, захтевајући да подносилац ове жалбе буде трајно насилно хоспитализован, зато што пише саопштења, током 2008, 2009, 2010 подносилац жалбе је био више пута на незаконит начин позиван на информативне разговоре, да би у 2011 години, као што ће се видети касније, уз лупу на врата и насилничке поступке сарадника МУП-а Србије осам пута покушавано - насилно привођење.

Члан Устава 32 Право на правично суђење, став 1; члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права-Право на правично суђење,

са позивом на Члан 10. Међународног пакта о грађанским и политичким правима - Нико не може бити подвргнут мучењу или свирепим, нехуманим или унижавајућим казнама или поступцима.; Члан 9.,ставови 1-4. Међународног пакта о грађанским и политичким правима - Сваки појединац има право на слободу и на безбедност своје личности. Нико не може бити произвољно ухапшен или притворен.. Члан 25 Устава Србије. Неповредивост физичког и психичког интегритета. Нико не може бити изложен мучењу, нечовечном или понижавајућем поступању или кажњавању.;Члан 27, став 1, 2, 3, 4- Право на слободу и безбедност-Свако има право на личну слободу и безбедност.

;Члан 46- став 1-Слобода мишљења и изражавања; Европска конвенција за заштиту људских права и националних слобода, чланови, Члан 3-Забрана мучења; члан 5-Право на слободу и сигурност; члан 10-Слобода изража вања

- Физички обрачун (Покушај убиства) дана 18.9.1997 године од стране агената СДБ Србије, Фасцикла Б, документи број 75 и 76-Сведок Деса Митановска, улица Вукасовићева број 86, Београд, Фасцикла А, Документ број 3, Жалба тужиоца против пресуде Вишег суда у Београду, стране 18 и 19. Виши суд се уопште није изјаснио о овом наводу, нити је испитао сведока Десу Митановску која је била очевидац физичког обрачуна:

Повређене уставне одредбе: Устав Србије: члан 32-Право на правично суђење, члан 25-. Физички и психички интегритет је неповредив; члан 40-неповредивост стана; Члан 6 Европске конвенције о људским правима основним слободама, под "д"- да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега. Члан 13- Право на делотворни правни лек

- Заплена архиве дана 2 априла 2000 године, Фасцикла А, документ број 3, стране 21, 22, 23, 24, документа број 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90.

Чиме су прекршени чланови Устава Србије члан 32, Право на правично суђење; 58 Право на имовину, Члан 73- Слобода научног и уметничког стварања; Члан 6 Европске конвенције о људским правима основним слободама. "д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега., Протокол уз Европску конвенцију о људским правима и основним слободама члан 1-Заштита имовине.

-Подносилац жалбе и његова супруга Александра су се развели 27.1.1982 године Решењем окружног суда у Београду, П.бр. 5038/81 , државни органи МУП Србије Републике Србије, тужиоцу су смишљено разорили брак и породицу, Александра као сведок сада изјављује да је брак разведен интервенцијама органа МУП-а Србије, судија и руководиоца предузећа ФГП Рекорда, скоро свакодневним

претњама и опасним уценама. Фасцикла А, документ 3, стр.12, 13, 14 , 15.. Подносилац жалбе се позива на документа која се наводе на поменутим страницама док. Број 3 (у фасцикли Б).

Судија за прекршаје Општина Раковица Чедомир Маљковић је саопштио августа1977 године тадашњој вереници подносиоца жалбе Александри Пешић неовлашћено његову судску и медицинску документацију убеђујући је да је подносилац пријаве опасан неурачунљив душевни болесник и државни непријатељ .(страна 12 поменутог документа).

Сведок: Александра Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Звездара, Мали Мокри Луг, Београд.

На делу је казнени поступак са циљем разарања породице и лишавања детета оца, каснијем одузимање тужиоцу његовог стана који је унео у брак, претварање тужиоца у подстанара, излагање тужиоца енормним трошковима, честим сеобама, драстичном умањењу квалитета живота и слабљењу здравља.

Тужилац је на незаконит начин лишен свога стана. Живео је са родитељима на адреси Карађорђева улица број 50, за овај родитељски стан је 1980 године Дирекција за станове ЈНА дала три стана (исте квадратуре): тужиочевим родитељима, брату тужиоца Милићу Крсмановићу и тужиоцу у Војводе Степе 68/ други улаз (јер је Хотел Бристол чији је власник ЈНА, откупио те станове да би се проширио за сврхе војске). Тужилац је тада постао власник станарског права у улици Војводе Степе 68. Тужилац је са касније разведеном супругом АлександромПешић-Крсмановић ступио у брак 1978 године, док је становао у родитељском стану у Карађорђевој улици, у заједничком стану са његовим родитељима.

Тужиочева супруга је имала стан са њеним родитељима, и братом, у улици Змај Огњеног Вука број 4 на Сењаку. Тужилац је унео у брак стан на коме је био правни титулар, 1980 године је уписао Александру као члана домаћинства.

Четврти општински суд у Београду Посл.бр.Р.3565/82 од 21.2.1983 повео поступаку вези стана од 40 квадратних метара површине (не рачунајући две велике терасе), у улици Војводе Степе 68, тужилац као морална особа и примеран отац, јепредложио да стан замене, да једна половина, или већи део стана припадне његовом сину и његовој мајци, а њему остатак, барем нека собица, да не иде као средовечан човек нарушеног здравља у подстанарски статус. Овај суд својим решењем од 21.2.1983 године као носиоца станарског права на овај стан од једне собе, кухиње, купатила, са ВЦ-ом, ходника, оставе, две терасе и подрума, одређује Александру, као члана домаћинства, а тужиоца носиоца станарског права лишаваправа на стан, упућујући га да је дужан да се исели из стана. Овакву одлуку суд образлаже позивом на Закон о стамбеним односима Србије, да је малолетни син поверен на бригу мајци, и да је цео стан неопходан за ту сврху, одбијајући предлогтужиоца да се стан замени за два, јер је наводно сувише мали. Суд тврди нетачно

да тужилац није истакао предлог да остане носилац станарског права, чињеница је да је захтевао замену стана за два, и то је био његов предлог у вези статуса носиоца станарског права. Овако поступајући Четврти општински суд у Београду је поступио супротно одредбама Закона о стамбеним односима Србије, тужиоца оштетио, лишио га на незаконит начин половине стана. Острашћени судија је претећи тужиоцу спомињао његову '' брачну-политичку неподобност, даће у стану окупљати дисиденте''(уз напомену да је тужилац тада био дисидент), што има у записнику у досијеу у суду.

Република Србија је по два основа одговорна за нанете штете тужиоцу настале губитком стана. Прво, овако чинећи Четврти општински суд у Београду, који је државни орган, је својом незаконитом одлуком отуђио тужиоцу половину стана. По другом основу, државни органи су смишљено проузроковали развод, за шта судати необориви докази и сведочење Александре Крсмановић Пешић, а развод је имао за последицу спор око стана, да није било смишљеног развода не би било ни бракоразводне парнице.

Република Србија је по Уставу и закону дужна да надокнади причињену штету насталу због растурања брачне заједнице и незаконитог отуђења половине стана.

Тужиоц је у оваквим условима морао све до 1997 године да буде подстанар и да плаћа кирије у високим девизним износима, да се потуца по подрумима, да се сели, сукобљава са асоцијалним станодавцима, када је тек са 61 годином старостидобио стан од његовог предузећа.

Тужилац је на описани начин незаконито лишен станарског права на свој легалан стан, и претваран у подстанара скоро 20 година, до своје 61 године.

Чиме су наведени државни органи проузроковали штете истакнуте у Тужби, и тужена је дужна да их надокнади.

Чиме су повређени чланови Устава Србије: 58-Право на имовину; 32-Право на правично суђење; 42-Заштита података о личности; Протокол уз Европску конвенцију о људским правима и основним слободама члан 1-заштита имовине; Члан 17. Међународног пакта о грађанским и политичким правима-

1. Нико не може бити предмет самовољних или незаконитих мешања у његов

приватни живот, у његову породицу, у његов стан или његову преписку, нити незаконитих повреда нанесених његовој части или његовом угледу.

2. Свако лице има право на заштиту закона против оваквих мешања или повреда; Члан 23. 1. Породица је природни и основни саставни део друштва и има право на заштиту

друштва и државе; Члан8 , Право на поштовање приватног и породичног живота , Члан 6 Европске конвенције о људским правима основним слободама. "д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и

саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега.

-Повреда изборних права .Фасцикла А, док бр.1. Покрет за заштиту људских права чији је тужиоц председник је регистрован 1990 године међу првим политичким странкама, учествовао је на свим изборима до 1997 године, на изборима 1990 године тужиоц је био кандидат за председника Србије, његова странка је 1992 године од 114 учесника била 14 по броју гласова, према листу ПОЛИТИКА да је био директно пропорционалан систем имали би свога посланика (учествовала на изборима без икаквих средстава). Тужиоц је био незаконито лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободуудруживања, на равноправно учешће на изборима, јер је био изложен жестоким описаним прогонима, представљен лажно у јавности као неурачунљив душевни болесник, онемогућаван на изборима да прикупља изборну документацију, агитује, наступа у медијима, изложен физичким насртајима, претњама, уценама, заплени документације.

Фасцикла Б: ДОКАЗИ: Док.бр.51-Извештај о непоштовању изборних правила на изборима 1990 године; Док.бр 52-На адресу више гл.и одг.уредника београдских медија, Док.бр.53- Савезној изборној комисији, Радио и ТВ Београд , Средствима јавног информисања , Јавности од 6.9.1996 год, Док.бр.54-Савезној изборној комисији, Радио и ТВ Бгд, Средствима информисања од 6.9.1996; Док. бр.55-Известај о непоштовању изборних правила на децембарским изборима 1992 године од 30.12.1992 године; Док.бр.56-Одлука Покрета за заштиту људских праваод (не види се датум) о искључењу М.Милојевића из Бача што је узурпирао нашуизборну документацију; Увид у документацију Републичке изборне комисије

Чиме су повређене одредбе:

Европска конвенција о људским правима члан 11 Слобода окупљања и удруживања, члан 14-Дискриминација**;**-Међународни пакт о грађанским и политичким правима.. Члан 22. 1. Свако лице има право да се слободно удружи са другим лицима, укључујући и право на оснивање синдиката и учлањење у исте ради заштите својих интереса. 2. Вршење овог права може бити само предмет ограничења предвиђених законом .Члан 25. Сваки грађанин има право и могућност, без икакве дискриминације поменуте у члану 2. и без неоснованих ограничења:

а) да учествује у управљању јавним пословима, било непосредно, било преко

слободно изабраних представника;

б) да бира и да буде биран на повременим истинским, општим, једнаким и тајним

изборима, који обезбеђују слободно изражавање воље бирача;

ц) да буде примљен, под општим једнаким условима, у јавне службе своје земље.

Члан 26. Сва су лица једнака пред законом и имају право без икакве дискриминације на

подједнаку заштиту закона. У том смислу, закон мора да забрањује сваку

дискриминацију и да обезбеди свим лицима подједнаку и успешну заштиту против

сваке дискриминације, нарочито у погледу расе, боје, пола, језика, вере, политичког или другог убеђења, националног или социјалног порекла, имовног стања, рођења или сваког другог стања.

-Заплена преписке, Фасцикла Б, док. Бр 34-48.

Са позивом на Европску конвенцију људских права, члан 8.-

е. суд није саслушао ниједног предложеног сведока.,

О б р а з л о ж е њ е.

Суд није саслушао сведоке које је предложио тужилац. Чиме је онемогућио да се установи чињенично стање, сходно члановима ЗПП 8, 228, 229, 245 и 255

Устав Србије:Право на правично суђење; члан 6 Европске конвенције о људским правима и основним слободама. "д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега

ж.-покушавајући стилом образложења да тужиоца представи као интелектуално маргиналну особу, судског кверуланта

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе је завршио Економски факултет у Београду и Пост-дипломске студије из истраживања друштва при Католичком институту за високе комерцијалне студије ИШЕК (оцена одличан '' grande distinction''), Брисел, има припремљен (неодбрањен) докторат Писац је више књига (видети сајт Народне библиотеке Србије), аутор стотина текстова објављиваних у еминентним домаћимчасописима као што су: Социолошки преглед, Херетикус, Република, Теме, Српска нова политичка мисао, Истина, Дијаспора, итд. Његови радови су превођени на енглески, шпански, мађарски и словеначки (видети у Гуглу).

Добитник је неколико међународних признања , признање ISIL, BRUCE EVOY MEMORIAL AWAPД из 1999 године-ИСИЛ заузима објективан став према Србији, чему је допринео и подносилац жалбе, www.isil.org. Ужива велики углед уземљи и свету, добио је подршку у земљи и свету као такав, између осталога и САНУ, УКС, Универзитета, СПЦ, Унеско, Светска асоцијација психијатрије, Америчке асоцијације психијатрије, Европског савета, ИСИЛ-а. Заслужни је грађанин који је допринео демократизацији земље.Тужиочев рођени брат је др.Велибор Крсмановић, биохемичар, професор Универзитета у Лиону у пензији ,Француска, академик је и члан САНУ.

Основао је први југословенски одбор за људска права 1975 године; оснивач је и председник Покрета за заштиту људских права, неколико невладиних организација; био је кандидат за Председника Републике на републичким изборима 1990 године у потпуно неравноправним условима, под драстичном репресијом био 14 од 30 учесника; Покрет је на изборима за Републичку скупштину 1993 године у крајње неравноправним условима, без динара средстава, из подрумског стана, под репресијом и дискриминацијама од 115 учесника заузео 14 место, да је био директан пропорционалан систем имао би свога представника у Скупштини Србије (према листу ПОЛИТИКА), Покрет једобио више гласова од Грађанског савеза, а не много мање од ЈУЛ-а, а обе ове странке су утрошиле огромне своте новца, Покрет није уложио ни динар.

Б. Подносилац жалбе побија тврдње из ПРЕСУДЕ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ Гж. Бр.1321/11 од дана 13.12.2011 године (Фасцикла А, документ број 4), указујући која зајемчена уставна права су погажена, у ПРЕСУДИ СТОЈИ:

а**.** ''Одлучујући о захтеву тужиоца, првостепени суд је закључио да се пред судом не може доводити у питање правилност и законитост појединачних правних аката на основу којих су судски, управни и други органи власти одлучивали или решавали о правима и обавезама тужиоца. Како су ти акти стекли својство правоснажности , више се не може доводити у сумњу њихова пуноважност ; напротив наступањем тог својства , узима се да је правни акт законит и правилан, те да свака непријатност, нелагодност или други терет од његове примене на субјекте права нема карактер штете у правном смислу речи већ представља правну последицу са којом се суочава учесник правнг поступка"

О б р а з л о ж е ње

Подносилац пријаве се позива на образложење IV А, под ђ.

Не ради се о провери законитости, јер је тужилац тужио Републику Србију за наведене противправне радње у временском периоду од 1975 године (и раније од 1963), који су кршење уставних одредби и међународних конвенција и трају у континуитету и пакету до дана ове пресуде. Те је она одговорна за доказане настале штете услед незаконитих поступака њених државних органа.

Чиме су повређене одредбе :Устава Србије члан 32, став 1-Право на правично суђење, члан 36, ставови 1 и 2-Право на једнаку заштиту права и на правно средство, član 68, став 1-Здравље,; Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, члан , став 1- Право на правично суђење; Међународног пакта о грађанским и политичким правима , члан 14, став 1-Сви су једнаки пред судовима, право на правично разматрање пред независним и непристрасним судом; Општа декларација о правима човека ОУН, члан 8.

б. . "Посматрано са аспекта института накнаде штете, наведено схватање првостепеног суда је тачно, али недовољно да се њиме решава овај случај, пошто тужилац не тражи

само накнаду штете због неправилних и незаконитих појединачних правних аката тужене који су били усмерени против тужиоца , већ тражи и одговорност тужене за незаконите материјалне радње њених органа"

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе тражи само накнаду штете, ништа друго. Предложио је туженој поступак нагодбе- мирења, што је она одбила. Не тражи никакву одговорност тужене.

в. . "Дакле, тужилац је био странка у различитим правним поступцима они су се водили поводом његових личних и имовинских добара, или су ицирани због сумње у његову прекршајну или другу врсту правне одговорности".

О б р а з л о ж е њ е.

Овде се не може говорити ни о каквој сумњи у прекршајну или другу врсту правне одговорности, јер су право на слободу изражавања мишљења и друга погажена права у континуитету у наведеном временском периоду била зајемченаУставом и међународним конвенцијама. А када се ради о евентуалној сумњи у прекршајну или другу врсту правне одговорности по основу психијатријске дијагнозе , оваква сумња је правно анулирана Налазом Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982 године, Фасцикла А, Док.Бр 2 (видети док. Бр 28, Фасцикла Б).

г. "Тужиоц тврди да су полицијски органи тужене у току 2008 године покушали да га принудно у незаконито хоспитализују и да су у ту сврху злоупотребили институт тзв.информативног разговора , али по схватању другостепеног суда тужена не одговара ни за тај случај пошто грађанско право не познаје одговорност за покушај проузроковања штете тј.за деликтну радњу која је извршена , а није проузроковала штетну последицу. Да су тужиоца нпр. припадници полиције задржали или неосновано лишили слободе , тек у том случају би се евентуално расправљало о деликтној одговорности тужене".

О б р а з л о ж е њ е.

Не ради се о покушају проузроковања штете, него о почињеним кривичним деликтима из КЗС од стране органа тужене, који су одговорни за проузроковање настале штете. У Фасцикли А, документа 5 и 6 (од стране 1 до 8), и Фасцикли Г , документа од 1 до 21, као и на диску у прилогу БЕЛА КЊИГА О ПОЛИЦИЈСКИМ ПРОГОНИМА, се налазе детаљи описа почињених деликата проузрокованих штета, подупрти валидним документима и позивима на сведоке.

Неосновано побијање ових чињеница од стране Апелационог суда у Београду , у пресуди, има за циљ да прикрије континуитет чињења деликата до дана пресуде,уз позивање на наведене чланове ЗОО, те да тиме покуша да онемогући жалиочеве правно валидне доказе побијања застарелости, аргументом да деликти

и штете које проузрокују органи тужене трају у континуитету-пакету, до данапресуде. те да не може бити застаревања.

Марта месеца 2008 године, је сарадник ОУП-а Раковица Ненад Лијескић, по наређењу претпостављених, у неколико наврата позивао подносиоца жалбе и строго и упорно му у више наврата наређивао телефоном да дође одмах, одбијајући како закон прописује да пошаље писмени позив, изричући му претње да уколико не дође, да ће бити приведен принудом, образлажући то наводним разговором о његовом саопштењу о здрављу. Подносилац жалбе је одбио, захтевајући да позив треба да буде како прописује закон у писменој форми, и да он у овоме контексту није обавезан по закону да се одазове позиву, те је доставио детаљну документацију директно у полицијску станицу ОУП Раковица. Лијескић никада није послао писмени позив.

Подносилац жалбе је овим поводом био контактиран 2 марта 2008 године од стране познаника Велизара Павловића, правника ДСС, улица Париска број 13, 11.000 Београд, у њиховим просторијама, који му је саопштио да је у поседовању факсимила Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године са психијатријским налазом П.Б'' Лаза Лазаревић'' из 1975 године, у коме стоји да је подносилац жалбе неурачунљив душевни болесник од параноидне шизофреније, који му га је показао, којим је Полицијска управа града Београда покренула хитан поступак да он буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због писања саопштења, којом приликом су се позвали на фалсификован налаз Завода за ментално здравље П.Б ''Лаза Лазаревић'' од 1 јула 1975 године. Позиви полицијских органа су настављени и у 2009, 2010 години, и нрочито у другој половини 2011 године.

Докази:

-саслушати Велизара Павловића, правника ДСС, Париска 13, 11.000 Београд, на ове наводе тужиоца

-увид у инкриминисани факсимил позива Полицијске управе Београда и приложени психијатријски налаз из 1975 године, који поседује Павловић, и Налаз Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982 године(Фасцикла Б, документ број 28)..

-саслушање сведока Ненада Лијескића сарадника ОУП Раковица, на наводе ужиоца, Трикића ОУП Нови Београд и Медојевића Полицијска управа Београда, у улици 29 новембра у Београду.

-саслушање сведока сарадника Полицијске управе Београда који је дао налог сведоку Лијескићу и који је доставио дијагнозу Велизару Павловићу

Што је унело неизмеран страх и немир у живот подносиоца жалбе, проузроковало стрес, трошкове, губитак времена и енергије, и нанело му озбиљне штете

здрављу., што се види из МИШЉЕЊА др.Стевана Петровића О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ, у

прилогу, Фасцикла Г , документ број 2.

Телефонски позиви на информативне разговоре су повремено настављени у 2009 и 2010 години, да би у другој половини 2011 године настала истинска хајка, учестало позивање пропраћено претњама и увредама, покушајима насилних привођења и лупањем на врата подносиоца пријаве. Подносилац жалбе је био неосновано и противно одредбама закона позиван осам пута на информативне разговоре од јуна до децембра 2011 године, од стране органа Полицијске управе града Београда..

Подносилац жалбе доказује да се ради о позивима на информативне разговоре који су уствари притисци, претње, заплашивања , да ће бити смештен у психијатријски азил. Предочава да су ови позиви у 2011 години били образлаганинаводном жељом да му помогну да оствари његова права пред судом.

Дана 10 децембра изузетно узнемирен и преплашен за своју безбедност, тужиоц је преко факса Главне поште у Београду послао факс поруку за Трикића , на телефон 3008143, за ПС Нови Београд, Start time Dec..10 12:28 ПМ, Pages. 2, Result

:ОК, са приложеном ЛЕКАРСКОМ ПОТВРДОМ О НАСТУПАЊУ

ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издатом од др.Мартиновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, да је услед болести привремено спречен за било какве активности у времену од 5-7 дана, што значи да ће услед болести бити оправдано спречен да се одазове овоме позиву за уторак 13.12.2001године. Дана 12.12.2011 године је Прво ОЈТ-у и Трикићу достављено Мишљењееминентног психијатра и једног од најбољих судских вештака др.Стевана Петровића О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ

РАЗГОВОРЕ, у прилогу, о последицама по здравље поднсиоца жалбе.(Видети документа у прилогу).

Подносилац жалбе се позива на приложене податке и документа (Тужба Првом општинском суду у Београду против Војислава Шешеља из 1991 године; и два саопштења Покрета за заштиту људских права из 1999 године , поводом коминкеа Владе Србије да је подносиоц жалбе плаћеник ЦИА). Што су још два доказа о континуитету чињења деликата од органа тужене: уз позив на психијатријску дијагнозу из 1975 године-В.Шешељ; и позив на полицијски линч жалиоца – коминике Владе Србије из 1999 године).

Подносилац жалбе упућује на приложену документацију у овој жалби која недвосмислено потврђује на континуитет- у пакету, полицијских злостављања подносиоца жалбе у наведеном временском периоду (2008-2011 година), као и раније, због ненасилне борбе за његова угрожена законска и људска права,

примера ради се позива на допис Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања (при САНУ) упућен дана 9.6.1986 године Ивану Стамболићу председнику Председништва СР Србије-(Фасцикла Б, док. Број 33) у вези незаконитих поступака органа полиције

Подносилац жалбе се позива на даље наведене чланове КЗС, и доказује да се није радило о покушају деликтне радње, која није проузроковала штетну последицу, него да је деликтна радња извршена, и да је произвела описане штете, те да је другостепени суд извршио погрешну примену материјалног права, пренебрегавајући следеће одредбе КЗС:

-Члан 137 КЗС. став 1, 2, 3-Злостављање и мучење. Вишегодишњи претећи позивина информативне разговоре уз сталне претње насилним смештајем у психијатријску биолницу, обмањујући тужиоца о стварним разлозима позива, уз кршење законских одредби које регулишу материју позива на информативни разговор, претећи гласови и насилничка лупа полицајаца на врата стана жалиоца, немир који је тако унесен у његов живот , поготову имајући у виду његове године и здравствено стање, и његова лична искуства са злоупотребама психијатрије, и актуелне околности његовог живота, су очигледна намерна злостављања. Овим дугогодишњим претњама су му нанети дуготрајни велики страх, бол, патње, стрес, са циљем застрашивања и незаконитог кажњавања неистомишљеника, из побуда политичке дискриминације.

Члан 170 Увреда , став 1, полицијски органи МУП-а су жалиоца политичара , научника и писца, познатог борца за људска права, и добитника међународних признања, увредили представљајући га као неурачунљивог душевног болесника, без обзира што то није било сходно ставу 2 овога члана у широј јавности, са циљем да га тако понизе, у намери омаловажавања, и да му нанесу стрес и бол.

-Члан 171 КЗС Клевета ,став 1, јер су достављајући ову фалсификовану дијагнозу функционеру ДСС Велизару Павловићу изнели клевете , што је нашкодило његовој части или угледу, јер се за то сазнало у круговима полицијских органа, политичких странака, НВО, појединих државних органа, преко интернета, жалиоц је био принуђен да би се бранио да сазове конференцију за штампу, иза чега су остали репови, њега од 2000 године клевећу појединци да је неурачунљив душевни боесник, што се види у документацији у Тужби. Према ставу 3 овога члана, ова неистина је довела до тешких последица за подносиоца жалбе јер је током 2008, 2009, 2010, а нарочито од јуна до децембра 2011 године, када је био учестало позиван од органа Полицијске управе Београда, живео у свакодневном страху за личну безбедност да не буде насилно опет смештен у психијатријску установу. Такав страх тужиоца није нимало предимензиониран, и не ради се ни окаквој његовој преосетљивостии, јер он добро зна шта је све доживео, познаје велики број еминентних интелектуалаца који су били, или јесу, у психијатријским установама, где су смештени противно закону и лекарској етици на неодређено време у сличним околностима.

-Члан 172 КЗС, тачке 1, 3, јер су органи Полицијске управе Београда изнели личне податке из живота жалиоца што је нашкодило његовој части и угледу, и довело да описаних тешких последица за њега од стране поменутих полицијскихорогана.

-Члан 359 КЗС, Злоупотреба службеног положаја, јер је Полицијска управа Београда тако чинећи прекорачило границе свога службеног овлашћења, да битако нанела штету и повредила права жалиоца .

Оваквим чињењима Полицијска управа Београда је жалиоцу намерно ради кажњавања и застрашивања створила интензиван страх, стрес, бол, патњу, унелау његов живот неизвесност и немир. Нарушила му је озбиљно здравље, подносилац жалбе се позива на приложено мишљења судског вештака психијатрадр.Стевана Петровића.

Подносилац жалбе се позива на повређене уставне одредбе и чланове међународних конвенција:.

Устава СрбијеЧлан 32, став 1-Право на правично суђење, Члан 25 став 1 и 2, Члан 68-Право на здравље ; члан 7 Међународног пакта о грађанским и политичким правима,; Члан 6 Европске конвенције о људским правима основним слободама. под ’’д", да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега.

д."Такође тужена није пасивно легимисана да тужиоцу надокнади штету поводом непознатих претећих позива који су му упућени у току 2008 године, као и за друге радње и поступке предузете од стране трећих лица.У односу на те и друге сличне случајеве наведене у тужби (нпр. наношење штете тужиоцу у периоду од 2002 до 2006 године, од стране криминалаца из Раковице), одговорност треба да сносе учиниоци тих радњи , а не тужена која није пасивно легитимисана да одговара за поступке трећих лица, већ само за противправне радње њених органа њихових запослених", **.**

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе побија ове тврдње у пресуди о недостатку пасивне легитимације тужене, јер се не ради о трећим лицима, већ о доказаним противправним радњама њених органа, те даље изводи доказа за ову тврдњу (Ради увида у досијеу видети Фасциклу А, документ 5, а детаљна образложења су приказана у документу 6, стране 14 до 25, и у Белој књизи о сметњама у употребителекомуникација, на диску у прилогу).

Подносилац жалбе је у времену од 2000 до 2011 године (и раније) био узнемираван анонимним телефонским позивима, што се састојало у повременом упорном звоњењу, дању и ноћу што је ометало сан, када би подигао слушалицу нико није одговара, чуло се дахтање, или пак понекад псовке, увреде, клевете, претње смрћу, лудак, политичке квалификације-плаћеник ЦИА, издајник, итд. Радило се

о неколико различитих лица не само о једној особи. Повремено би оваква узнемиравања се смањила, а понекад су добијала у интензитету, што је у једном периоду времена трајало по неколико дана узастопно. У овоме времену је било свакодневно, дању и ноћу, на десетине позива анонимних особа, претњи, увреда,то је била истинска тортура, врло интензиван стрес, нарочито ноћу. Жалиоц је био ометан у раду, свакодневном животу, мирном ноћном сну, а пати од несаницеза шта поседује лекарске налазе (у прилогу Фасцикла А, документ број 1 А), несаница се нагло и трајно појачала, био је преплашен јер су му претили личној безбедности и насилном хоспитализацијом у психијатријску установу..

Жалиоц се обратио Телекому, Србија који је на његов захтев у неколико наврата постављао ловца и регистровао велики број претећих позива, Телеком Србија је својим дописом Извршна дирекција регије Београд, Извршна јединица број 1, њихов број :118252/05 , од 03.8.2005 године-Београд, допис Телекома Србија Број 35063/04 од 20.1.2004 године, жалиоцу саопштио само идентитете Жарка Арсића и Вељка Вукотића, који су сарадници МУП—а, саветујући му да се обрати суду, и да ће Телеком искључиво суду на његов захтев, дати идентитете осталих учиниоца.

Подносилац жалбе моли Суд да захтева од Телекома Србија да му доставикопије ових дописа, и податке о починиоцима, као доказе.

Подносилац жалбе предлаже :

-саслушање на ову његову тврдњу адвоката Голуба Бакића, адреса Исмета Мујезиновића број 25, Београд, који има чињеничне податке о овој тврдњи, он јесе дуго година дружио са покојним Арсићем и Вукотићем, и имао је увид у њихове полицијске легитимације МУп-а Србије, и који су му саопштили мотиве узнемиравања жалиоца који су политичке природе, спреман је да их потврди Суду

-увид у кадровску архиву МУП-а Србије

Подносилац жалбе се позива на податке о Арсићу и Вукотићу : Фасцикла А, документ 6, стране 14 до 25. На делу су дугогодишње неприлике жалиоца са њима, који су га притварали покзујући му легитимацију органа СУП-а.

Дакле:

- не ради се о непознатим лицима, како тврди другостепени суд.

-није тачно да тужена није пасивно легитимисана , јер су Жарко Арсић и Вељко Вукотић сарадници МУП-а Србије, дакле органи тужене (оба су недавно напрасно преминули).

Не може бити застаревања јер бесправне радње органа тужене трају у континуитету и пакету.

Подносилац жалбе се поводом увреда и претњи преко емаил порука, у вези ускраћивања његових права на несметану употребу компјутера, интернета, телефона, факса и преписке, од почетка 1980-их , све до дана пресуде, позива на Фасциклу А, документ број 6 страна 16.-25, Белу књигу о сметњама у употреби телекомуникација, на диску у прилогу, и на даље приложена документа .

Жалиоца од 2000 године до данас вређају, клевећу и прете му особе преко емаијл порука са интернета, садржај њихових порука је идентичан садржају телефонских претњи групе Арсић-Вукотић

Сметње у употреби компјутера подносиоца ове жалбе су настале још од 1999 године од када поседује компјутер , перманентно је опструиран у раду на компјутеру и интернету, што се састоји у повременом проузроковању отежаног функционисања, успоравању, изненадном гашењу програма, нестајању по неколико хиљада врло значајних фајлова, нестајале су повремено читаве књиге, које је писао по неколико година.

Подносилац жалбе је годинама куповао нове компјутере, дограђивао, постављао нове програме, анти вирус, упркос свега без икаквог материјалног основа својственог његовом компјутерском апарату, сметње у раду на компјутеру су се упорно настављале.

Подносилац се позива на сведочења експерата за рад на компјутеру, који дуго година сарађују са тужиоцем у отклањању сметњи у раду на компјутеру, предлаже суду да их саслуша:

- у прилогу ИЗЈАВА сведока Зорана Димитријевића, провајдера Београд хост, компјутерског експерта, од 3.2.2009 године, (која није оверена у суду, тужилац предлаже саслушање Димитријевића), који је био присутан када је нестало више хиљада фајлова, неко их је отуђио упадом рачунар тужиоца, тужилац предлаже да суд саслуша на ову његову тврдњу овога сведока из Гроцке, др.А.Костића бр.13.

ИЗЈАВА

Ја доле потписани Зоран Димитријевић, из Гроцке, др.А.Костића бр.13, изјављујем под пуном моралном и кривичном одговорношћу, да сам приликом рада на компјутеру Томислава Крсмановића из Београда , Станка Пауновића 70, био сведок и очевидац, да док смо заједно радили на компјутеру дана 26.1.2009 године, негде око 16 часова, да је дошло изненада до логички необјашњивог нестанка фајлова Инбокс, Сент, Дилит, са налога Покрет, Том, Букс, и других , савише десетина хиљада порука. Чиме је власник компјутера Крсмановић претрпеозначајне штете. Исто се поновило 2.2.2009 године, када је пред нама двојицом нестао фајл БИОГРАФИЈА са САЈТА ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ.

Ја сам признати експерт за рад са рачунарима, имам 20 година искуства на том послу, власник сам фирме и провајдера БГД. ХОСТ. Изјављујем да је на делу злоупотреба локалних штеточинских хакера, који су то учинили смишљено, са

намером да Крсмановића политичког неистомишљеника оштете. Сведочим да сето Крсмановићу дешавало и раније у више наврата. Зна се ко у Србији може надзоравати рад компјутера и интернета, у вези чега се Крсмановић обраћао судовима и надлежним државним органима, нажалост безуспешно. Спреман сам да у вези ове крађе са компјутера сведочим где то затреба.''

- Миша Ивановић, компјутерски ескперт , улица Данице Марковић број 8, Београд, који је спреман да сведочи о овим злоупотребама до данашњих дана.

Подносилац жалбе доказује континуитет ових злоупотреба од 1980-их година до момента доношења пресуде, што је још један доказ да нема застарелости, јер злоупотребе трају.

Подносилац жалбе упућује на Фасциклу А, Документ број 6 ДЕТАЉНА ОБРАЗЛОЖЕЊА(ревизије), стране 14-25 , и на Белу књигу о сметњама у употреби телекомуникација, на диску у прилогу, позива се на документа у ДЕТАЉНА ОБРАЗЛОЖЕЊА - Ревизије, на Фасциклу Б, документа број 34-50 о злоупотребама са жалиочевим телефоном, и преписком од средине 1980-их година

, у вези преписке су бројне жалиочеве поштанске потражнице које су решене уз доказ да његове писмоносне пошиљке са његовим жалбама нису често стизале до дестинатера.

Из ових докумената се исчитава да су ове злоупотребе починили органи тужене.

Континуитет ових злоупотреба у пакету дакле постоји од датума овихзлоупотреба до дана пресуде.

Чиме је подносилац жалбе доказао неоснованост тврдњи у Пресуди: да ове злоупотребе почињавају трећа лица, и да тужена није пасивно легитимисана. Противправне радње су починили дакле органи тужене, и те радње и проузроковања штета трају у поменутом временском трајању до дана доношења ове пресуде. Те отуда не може бити места истицању клаузула из ЗОО о застаревању, јер противправне радње тужене трају.

Устав Србије, члан 32,став 1-Право на правично суђење, члан 41- Тајност писама и других средстава комуницирња је неповредива, ;Европске конвенције за заштиту људских праав и основних слобода,члан 6-Право на правично суђење, Члан 17 Међународног пакта о грађанским и политичким правима; Члан 6 Европске конвенције о људским правима основним слободама. под "д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега.

Ђ. Суд није саслушао сведоке које је предложио подносилац жалбе , а што је од врло битног значаја за доношење законите и правилне пресуде.

О б р а з л о ж е њ е.

Суд није саслушао сведоке кога је предложио тужилац:

-Александра Крсмановић Пешић, бивша супруга тужиоца, Теодосијева број 1, Београд..

-Велизар Павловић, правник ДСС, Париска 13, Београд,

-Ноле Лекај, Високог Стевана број 11, Београд

- Голуб Бакић адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25, Београд,

-Зоран Димитријевић, др.А.Костића бр.13, Гроцка.

-Миша Ивановић, улица Данице Марковић број 8, Београд-.

- Десанка Митановска, Вукасовићева 86, 11090 Београд

-Илона Бамфић, Мажуранићева улица број 3 , Земун.(уколико је Илона преминула саслушање станара зграде, и председника Кућног савета, Мажуранићева број 3, Земун).

-Зоран Ђурић, судски вештак, тужилац није могао сазнати његову адресу, поштоје судски вештак психијатар, суд ће то сазнати.

- аутори студије ЉУДИ НА ДРУШТВЕНОЈ МАРГИНИ :др.Сузана Перовић, Зоран Милојковић, Маријана Обрадовић, Љиљана Палибрк, сарадници Хелсиншког одбора Србије;

-Стаф психијатријских болница ПБ Лаза Лазаревић, ПБ Вршац и ПБ Ковин, којису дали податке за ову студију.

-др.Томислав Седмак, психијатар, Медицински факултет у Београду

-Драган Томић, високи фунционер СПС, Социјалистичка партија СрбијеИ друге сведоке у Жалби.

Члан 32, став 1 Устава Србије:Право на правично суђење. Члан 6 Европске конвенције о људским правима и основним слободама. "д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега

е. Право на суђење у разумном року-Иницијални акт...

О б р а з л о ж е њ е.

Судски поступак за накнаду штете траје од 1994 године. Што је драстичнsa повреда права на суђење у разумном року.

Подносилац жалбе побија тврдњу другостепеног суда о иницијалном датуму подношења тужбе: '' Наиме, како је од првог штетног догађаја из 1963.године до задњег из 2000.године протекло 37 година, , а након тога још 8 година до подношења тужбе, то је овај суд на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право тј.одредбу чл. 376 ЗОО''.

И доказује да је ИНИЦИЈАЛНИ АКТ ПОДНОШЕЊА ТУЖБЕ ЗА НАКНАДУШТЕТЕ 28.5.1994 године.

А не 22.9.2008 године како је устврдио другостепени суд. Овакав закључак другостепеног суда није у складу са чињеничним подацима и процесним и материјалним законима. А врло је битан за ток поступка.

Тачно је да је тај датум исправан, али само у предмету Гж1 1321/11 поднетом 22.09.2008 године, али је Тужба за накнаду штете поднета 28.5.1994 године, и Гж. 1321/11 је логичан правно валидан наставак предмета из 1994 године.

Што подносилац жалбе даље поткрепљује доказима, и што се може установити у предмету из 1994 године у суду.

Оваква тврдња у ПРЕСУДИ је такође у несагласју са званично изреченим ставовима госпође Милице Поповић Ђуричковић, заменика председника Апелационог суда у Београду изнетим у њеним дописима тужиоцу. Она је у њеном допису тужиоцу ВИ Су. Бр..663/11 од 10.11.2011 године устврдила, очигледно без увида у предмет и досије од 1994 године, да је иницијални акт подношења Тужбе у предмету Гж.1321/11 22.09.2008 година.

У одговор на овај допис тужиоц је 21.11.2011 године, послао допис Апелационом суду у Београду на адресу заменика председника суда Милице Поповић Ђуричковић предочавајући јој даље наведене чињеничне податке.

Након чега је заменица председника суда Милица Поповић Ђуричковић, уз увид у списе из 1994 године, дана 25.11.2011 године саопштила тужиоцу ''да имајући у виду његову примедбу да се ова парница води од 1994 године, поступајућој судији је указано на потребу да у оквиру својих могућности предузме све мере да се у овоме предмету Гж.1321/11 одржи седница већа и донесе одлука у што краћем року''. Уједно образлажући претходну тврдњу да је тужиоц иницијални акт од 28.5.1994 године поднео у другом парничном поступку, који је раније вођен, а којије у вези са парничним поступком у предмету Гж.1321/11, али да је у списима Гж.1321/11 утврђено да се води од 22.09.2008 године. У њеном допису ВИ.Су бр.663/11 од 27.12.2011 године, заменица председника суда Милица Поповић Ђуиричковић је изјавила:'' Имајући у виду ваше наводе из притужбе да сте пре ове парнице водили прницу по тужби из 1994 године, поступајућој судији је упућена пожурница да у предмету Гж.1321/11 донесе одлуку у року од 45 дана''

Подносилац жалбе жели да отклони у потпуности ово несагласје о датуму иницијалног акта подношења тужбе, стављајући на увид Суду релеванне

чињеничне податке, позива се на Фасциклу А, .документ број 6 (Детаљна образложења), стране 26-34.

Када се ради о овом маратонском судском спору који је иницран 1994 године, он је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је тужилац редовно указивао у његовим поднесцима Првом општинском суду. И што се може сазнати у предметима П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, ХХИВ. П.бр. 6888/02,Окружни суд ВИ .Су. бр.147/06. (Фасцикла Б).

Судови су од тада систематски развлачили, одбијајући да проуче тужиочев поднесак, да одрже расправу, да саслушају предложене сведоке, и да донесу благовремену правичну одлуку, образлажући:

-да није никада претрепо никакве повреде његових права и штете, или их минимализирајући и погрешно представљајући, што је у потпуном несагласју са чињеничним до тада представљеним подацима, документима, сведоцима и доказима изнетим у свим тужбама. Држава СРЈ у своме допису од 14.7. 1994године истиче приговор пасивне легитимације, он је касније побијен и у Пресуди Апелационог суда у Београду Кж.бр. 1321/11, а тужена од 25.6.1997 г. П.-369/97 саопштава да су тужиоцу била угрожена нека минорна друштвено економска права на радном месту, да се ту ради о појединцима ван државе, изјашњавајући се опет о недостатку пасивне легитимације.

-или упорно истичући недостатак пасивне легитимиције, наводно да штете нису почињене од стране државе, иако су то евидентно учинили државни органи, штоје приказано у Тужби.Или се одбијајући на клаузулу застарелости.

-захтевајући бескрајна дорађивања, одбијајући увек иста као неоснована. Први општински суд је у својим дописима у овоме периоду бескрајно захтевао да тужилац уреди тужбу наводећи параграфе, а када би он то учинио уз помоћ стручног адвоката, дорада б увек била одбијана, тужилац је на крају очајан учтиво замолио да кажу прецизно шта треба учинити (обавеза суда из ЗКП да подучи странку), његова дорада је била одбијана без конкретних примедби, него стално роботски понављајући уопштене захтеве и формулације.(фасцикла Б- допис суда од 25.1.2001 г, П.176/2001 ,тужиочеви поднесци од 26.2.2001 године, Решење суда од 7.3,2001 године, дописи суду од 10.2.2001 године, од 22, 26.2.2001 године, Жалба тужиоца П.бр. 176/2001 од 9.4.2001 године, Решење суда П.бр.6888/02 од 15.11.2002 године, Тужба од 15.3,2002 године, Дорада Тужбе од 16.12.2002 године, Решење суда од 3.2.2003 године, Врховни суд Србије, 26.7.2004 године, 10.11.2005 године)

-суд је учинио битну повреду одредаба Парничног поступка сходно члану 354 став 2 тачка 10 ЗПП , јер је донео одлуку без главне расправе, а био је дужан да је одржи јер је имао довољно доказа за то.(фасцикла Б: ВРХОВНОМ СУДУ

СРБИЈЕ , ревизија .П.бр.6888/02, суд је одбацио 21.2.2005 ,Жалба Окружном суду на ово Решење од 31.3.2005 године,) .Окружни суд је одбио решење Првог општинског суда П.бр.6888/02 од 21.02.2005 године, усвајајући наводе моје Жалбе. Али Први општински суд у поновном поступку одбацује ревизију .

-или позивајући се на застарелост, а овај приговор је јер злоупотребе и тешке повреде права које проузрокују значајне штете трају до данас. Ради се о продуженом кривичном делу које траје од 1975 године до данас, не може застарети нешто што траје дан данас.

-уз учестале недоласке странки, губитак времена, испоручивање астрономских износа за судске таксе, које тужилац није био у стању да плати (тужилац се позива ан његов захтев са доказима да као појединац скромних примања није у стању да плаћа таксе од 4.5.2001 године, који није усвојен).

-правећи стално неопотребне зачкољице за једно слово, бројку, судија који лично познаје тужиоца наводно погрешно прочита број предмета због једног словног места, захтевајући број примерака, уз позиве на разговор без пријема када тужилац дође на позвани заказани термин, све те деценијске зачкољице су бескрајно заморне (фасцила Б: допис суда од 9.3.2001 године, тужиочев допис од 21.3.2001 године, Први општински суд П.бр.6888/02 од 18.5.2006 године, допис тужиоца председнику суда од 15.1.2007 године)

- развлачећи месецима или више да се закаже рочишта, једанпут годину и по дана (фасцикла Б. Тужба од 5.1.2001 године)

- дајући прекратке рокове да тужиоц уради поднесак (фасцикла Б: Допис суда П.бр. нечитак, од 10.2.2002 године, тужиочев допис од 6.4.2002 године).

-бесправно стављајући поднесак у мировање, иако је тужиоц благовремено доставио поднесак да се поступак настави, фасцикла Б: допис Првом општинском суду (3547/94) од 27 марта 996 године)..

- цинично тврдећи да треба да дођу боља времена, да су свакојаке реформе правосуђа, кадровске промене, да треба да чекам, изговарајући се да је држава сиромашна (онај ко је проузроковао штету је дужан да је надокнади).

-из ових података се јасно препознаје грчевита борба ондашњег судства да злоупотребљава своју стручност, (а нестручност тужуиоца, који није ни правник, нити адвокат), своју огромну инфраструктуру, кадрове , да га спречи да се избори за очигледну истину и чињенице. Поготову јер су његова примања врло скромна, те не могже да плати адвоката, а његов захтев Општини Савски венац и Адвокатској комори Београда за бесплатну помоћ адвоката је одбијен. (Решење Адвокатске коморе Србије од 17.6.2008 године, његова ЖАЛБА Другостепеној комисији Адвокатске коморе Србије од 11.6.2008 године)

-или једноставно архивирајући тужиочев предмет, без заснивања на чињеницама, него уз њихово очигледно кривотворење, што се види из предњих података.

-на делу је драстична повреда начела на суђење у разумном року и начеле истинеи правичности у поступку.

Господин Модраг Мајић, председник Првог општинског суда је саопштио тужиоцу 2008 године да је у његовом поступку тада било дошло до застоја , да суто била сложена времена ратова, судских реформи, транзиције, те му је предложио да обнови поступак, указујући ми да је то очигледан наставак иницијалног поднеска из 1994 године..

Детаљна и прецизна података из хронологије догађања је дата у фасцикли Б, и у Фасциклу А, .документ број 6 (Детаљна образложења), стране 26-34.

У оваквим околностима поступак из 1994 године је архивиран, да би поново био активиран 22.9.2008 године. Да би потом спао у надлежност Вишег суда у Београду 2010 године, Апелационог суда у Београду 2011 године.

Чиме је повређено уставно право на суђење у разумном року..и друге одредбе Устава и међународних конвенција за заштиту људских права..

Устав Србије, члан 32,став 1-Право на правично суђење; Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, члан 6-Право на правично суђење. Подносилац жалбе се позива на одредбе устава и међународних конвенција о суђењу у разумном року.

Ж. Избегавши да се у образложењу изјасни о битним чињеницама и радњама које су истицане у току парнице

О б р а з л о ж е њ е.

Подносиоц жалбе се позива на образложење дато у овој жалби под А, под в.

з.Апелациони суд у Београду се у пресуди позива на клаузулу застаревања .

О б р а з л о ж е њ е.

У образложењу, другостепени суд одбија жалбу тужиоца позивајући се на чланове 376 и 377 ЗОО, изјашњавајући се да је захтев за накнаду штете застарео.

Другостепени суд је погрешно применио одредбе материјалног права позивајућисе на чл.376 ЗОО и чл.377 ЗОО из следећих разлога (Подносилац жалбе се позива на Фасциклу А , документ број 5 и документ број 6, на претходна излагања у овојжалби, и на сва суду приложена документа уз ову Жалбу):

а.. Нема застарелости јер кривична дела која проузрокују штете трају континуелно до данашњих дана, у вези са чланом 360, тачка 2, ЗОО. (Застарелостнаступа кад протекне законом одређено време у коме је поверилац могао

захтевати испуњење обавезе). Ово време није протекло, јер противправне радње тужене и чинидбе штета трају до дана доношења ове пресуде. Ову тврдњу подносилац жалбе поткрепљује претходним образложењима у овој Жалби, и Суду приложеним документима, и доказима , уз позиве на сведоке.

У проведеном поступку другостепени суд је позивајући се на чланове 376 и 377 ЗОО, пренебрегао кључну чињеницу природе ових кривичних дела, да она у овом временском периоду трају континуелно од 1975 године, и раније, да нису једнократна него вишекратна, у пакету, све до дана доношења пресуде.

Чиме је услед погрешне примене материјалног права чињенично стање у погледу наведених околности непотпуно утврђено, а од њих зависи закључак о томе да лије потраживање тужиоца застарело.

Подносилац жалбе се позива на члан 61 КЗС, из разлога: ово продужено кривично дело чини више истих или истоврсних кривичних дела, чија је бит кажњавање и прогон подносиоца жалбе, због политичких разлога; учињена су у временској повезаности од 1975 године (и раније), до датума пресуде; од стране истог учиниоца (истих учиниоца), који су наведени органи тужене; која представљају целину због постојања следећих околности: истоветности оштећеног тј.подносиоца жалбе, истоврсности предмета дела-кажњавање по политичкој основи, коришћења исте ситуације-да је жалиоц био проглашен за ''политичког непријатеља'', касније страног плаћеника и агента ЦИА, и истог трајног односа власти и тужиоца, јединства места-у Београду. На делу је јединствен умишљај учиниоца са циљем да жалиоца кажњава и прогони као неистомишљеника и наводног страног плаћеника, агента ЦИА, критичара, у наведеном интервалу времена. По својој природи ова дела допуштају спајање у једно дело, јер чине целину деценијских атака поменутих органа тужене на жалиоца.

Устав Србије, члан 32,став 1-Право на правично суђење; Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, члан 6-Право на правично суђење.

б..Клаузула објективне сметње услед несавладиве препреке.

Поднослац жалбе се позива на члан 383 ЗОО (Застаревање не тече за све време за које повериоцу није било могуће због несавладивих препрека да судским путем захтева испуњење обавезе), у вези са чланом 384 ЗОО, став 1-Утицај узрока застоја застаревања (Ако застаревање није могло почети да тече због неког законског узрока, оно почиње тећи кад тај узрок престане).

Другостепени суд је погрешно применио одредбе материјалног права позивајућисе на застарелост из чл.376 ЗОО и чл.377 ЗОО, пренебрегавајући овога пута чињеничне околности , времена и простора који одређују природу ових кривичних дела: да је претходна држава била партијска, укључујући, законе и судство, да је тужилац поднео више десетина судских и других правних и управних захтева против учиниоца кривичних дела који су му проузроковали

штете, будући да је од тадашњег поретка, од судова, био званично и неосновано проглашен за страног плаћеника и агента ЦИА, логично је закључити да судови нису били објективни према њему.

Тужилац није могао из добро познатих објективних разлога да оствари своја права у време Ј.Б.Тита и С.Милошевића, све до 1999 године, односно до 2000 године док је Милошевић био на власти. (Фасцикла А. Документи број 5 и 6 (стране 35-41).

Подносилац жалбе је на страни 37-40 документа Фасцикла А број 6, приказао само неке од поднетих судских , правних и управних захтева и радњи , да би заштитио своја повређена права. Али безуспешно, јер судство није било правично.

Али као што је познато, и што тврде наша наука и врсни правници, и штотужилац даље образлаже, судство се није у довољној мери ослободило арбитрарности ни до датауам доношења пресуде.

Чиме је услед погрешне примене материјалног права пренебрегавајући одредбе члана 383 ЗОО, чињенично стање у погледу наведених околности непотпуно утврђено.

Док међународно законодавство пак види институт НЕСАВЛАДИВА ПРЕПРЕКАкао " било коју објективну препреку због које се није могло потраживати захтевање обавезе".

Устав Србије, члан 32,став 1-Право на правично суђење; Европске конвенције за заштиту људских праав и основних слобода,члан 6-Право на правично суђење; члан 13 -Право на делотворни правни лек.

3. Злочини против човечности .

Кривично гоњење и извршење казне, последично и настале штете , не застаревајуза злочине против човечности, и за друга тешка кривична дела за која међународним уговором буде искључена примена института застарелости.

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе(жалиоц) доказује да је био жртва злочина против човечности:

Позива се на међународно законодавство, и Римски статут члан 7 који дефинишу злочин против човечности као: "прогањања, и други нехумани поступци сличног карактера којима се намерно проузрокују тешке патње, било које групе, или заједнице, на политичкој основи, или по другим основима, који су међународним правом универзално признати као недозвољени.

У члану 7 Римског статута **, као и у ставовима међународних правних инструмената који регулишу ову материју, дати су основни елементи злочина против човечности. Злочином против човечности сматра се : А.предузимање**

наведених радњи предвиђених међународним правом; Б. под условом да су оне предузете као део ширег, напада, упереног против било којег сегмента цивилног становништва. .

Подносилац жалбе је истакао у тексту Ревизије и доказао да испуњава обауслова:

А. Ради се о нечовечним поступцима над њим, о тортурама, кривичним делима над њим од 1975, и од раније, у пакету , све до доношења ове пресуде, која чине једну целину, која су међународним правом унверзално признати као недозвољени, као нехумани поступци којима се намерно проузрокују тешке патњеили прогањања, по политичкој основи.

Б. Не ради се о појединачним случајевима, него о намери прогањања појединих сегмената или група, на основима који су међународним правом унверзално признати као недозвољени.

А. Жалиоц истиче у ревизији и даје доказе и сведоке да је он лично жртва вишедеценијског насиља , нељудских и свирепих поступака, понижавања, по политичкој основи, који чине једну целину, од стране истих установа, или појединаца, ради се о истоврсним делима.

Пригодне илустрације ради, понавља само неке, од претходно предочених криминалнх радњи:

У два наврата је био смештан у псхијатријску установу због речи, где је био жртва физичких тортура, уз примену по здравље врло штетних ињекција (DEPO MODITEN) са продуженим вишемесечним дејством.

Којом приликом је маркиран фалсификованом психијатријском дијагнозом, која означава искључење из професионале утакмице, у јавном и политичком, научном животу, пред судовима, све до пуког разарања породице и брака, чије последице тужилац трпи и данас, иако је ова наручена психијатријска дијагноза судски обеснажена.

Позивајући се на фалсификовану и судски обезвређену психијатријску дијагнозу из 1975 године, Полицијска управа Београда од марта 2008 године до 2011 године, учестало га позива на информативне разговоре претећи му изолацијом у болницуза душевне болеснике ’’зато што тражи обештећење и пише саопштења’’.

Фалсификована психијатријска дијагноза је од 1975 све до 2011 године, била перманментно јавно обзнањивана у предузећима где је тужилац био запослен, међу познаницима, у стручним научним круговима, све до сродника.

Представник Владе Србије Војислав Шешељ је 1 јула 1992 године изјавио да је жалиоц ’’ психијатријски пацијент’’, што су у ударним емисијама пренеле телевизијске радио станице у земљи, са циљем да убију његов углед .

Органи тужене су жалиоцу растурили прогонима породицу, лишили га незаконитим поступцима својине над његовим станом (’’ јер ће да окупља дисиденте’’), и за време од преко 15 година га гурнули у мукотрпни статус подстанара , упркос његових средњих година и крхког здравља. Он је за време ових деценија био жртва повремених физичких обрачуна на јавним местима, или на неком другом месту, излаган полицијским застрашивањима, дугогодишњим изнурујућим незаконитим судским поступцима, осудама за ненасилне вербалне деликте, драстичним кршењима права из радног односа (што се тиче онемогућавања запошљавања по основу морално-политичке неподобности, истеривања са радног места, смењивања са вишег на ниже рангирано радно место, смањење плате, шиканирања од стране руководиоца предузећа, незаконитих дисциплинских поступака, онемогућавање добијања стана), био је приморан да сваког месеца плаћа значајне износе станарине у немачким маркама, излаган зловољи станодаваца, за ово време сељакан широм Београда, у неколико наврата је заплењивана његова архива и рукописи његових необјављених књига. У овоме временском периоду је био континуелно малтретиран од стране судских и полицијских органа, повремено привођен у полицију, или легитимисан на јавним местима, вршени су претреси стана, заплењивана писма, ускраћивана његова изборна права, прављене му сметње у употреби телефона, факса, преписке, компјутера и интернета. Дана 18 септембра 1997 године је теже повређен, над њим је покушано убиство. уз јаросне повике нападача:'' То је тај што блати на телевизији''. Судови и истражни органи досада нису од 1997 године предузели било какве кораке по његовом судском поднеску у вези овог терористичког акта над председником легалне политичке странке људских права. Априла 2000 године полиција је запленила његову целокупну архиву, дошао је велики камион и све однео, изнурујући и скуп судски поступак сеод 2000 године отеже до данас, архива још није враћена. Зато што тражи да се врати одузета архива му од 2000 , и раније, све до датума пресуде учестало прете смрћу, или позивајући га на информативнме разговоре, опструирају систематски његов рад на компјутеру. Био је неосновано позиван осам пута на информативне разговоре у другој половини 2011 године, од стране органа Полицијске управе града Београда, а што је наставак позива из 2008 године. А таквих позива је било и у 2009 и 2010 . Иза чега стоје појединци из Полицијске управе Београда, који му од 2008 године упорно прете утамничењема на неодређено време у психијатријску установу, позивајући се на давно оборену дијагнозу из 1975 године.

Судски вештак др.Стеван Петровић, еминентни психијатар, је 12.1.2012 године издао мишљење о стању тужиочевог здравља (у Жалби) ''који већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију, поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година у континуитету у пакету до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију

без законског основа. У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем слабљења или уништења његовог здравља, ради тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права. Он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О, то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здавље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде.

Ово све је утолико већи злочин јер подносилац жалбе сада има 75 година, иза себе има врло мукотрпан живот обележен тешким страдањима, на ивици је социјале са пензијом испод 300 евра, помаже незапосленог сина (30 година), 40 годишњу незапослену сестричину и њену 17 годишњу ћерку (жртве такође) чијег мужа Слободана Двокића су убили недавно криминалци на радном месту обезбеђења јавног објекта, његова покојна сестра Нада (1946-2010) жртва репресија такође, је умрла у крајње нељудским околностима, њена пензија је износила свега 5.000 динара (њена радна организација Ауторска агенције забавне музике јој није 17 година уплаћивала пензионе доприносе), нису хтели да је приме ни у једну болницу, тражили су стално и отворено мито, његов брат Милић Крсмановић (1939) износ његове пензије је 13,000 динара (као неподобан био спречаван да се запосли). Тужиоц живи у руинираном стану, у дуговима је, лишен је адекватне медицинске неге и исхране, одеће и обуће.

Уместо да сада живи у миру и ужива плодове свога рада, он је принуђен да се повлачи по судовима и своје време, енергију и новац разасипа у изнурујућим прегањањима са асоцијалним особама, да се свакодневно бори са онима који насрћу на њега и његове блиске, кој му прете и називају га лудаком, све до полицијске управе Београда.

Када се ради о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе, чија је доказана жртва, је сама по себи врло тежак злочин против човека и човечности. Жалиоц сепозива на добро познат цивилизацијски став у институцијама међународне заједнице, да поједине међународне конвенције о људским правима виде злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника као тешке облике тортура, нељудских поступака, као злочин против човека. (Видети Фасциклу А, документ број 5, стране 44-47).

Фалсификована психијатријска дијагноза Завода за ментално здравље из Београда и П.Б'' Лаза Лазаревић'' од 1.7.1975 године је правно анулирана Налазом Судско-психихјтријског одбора Медицинског факултета у Београду од20.4.1982 године.

Што је правно ваљан доказ да је жалиоц жртва злоупотребе психијатрије.

УН је едификовала више конвенција против тортуре: 10 децембра 1948 године Генерална скупштина УН је прихватила Општу декларацију о правима човека, у члану 5 стоји: '" Нико не може бити подвргнут тортури , свирепим или нељудским, понижавајућим поступцима кажњавањима''. Од тада је прихваћено неколико међународних конвенција о заштити против тортуре, УН Конвенција против тортуре и Женевска конвенција, међународна конвенција о грађанским и политичким правима, Европска конвенција о људским правима, УН Стандарди оминималним стандардима за затворенике.

Тортура је према Конвенцији УН против тортуре "било који поступак којим се некоме наноси озбиљан бол или патња, физички или душевни, што се чини због кажњавања''..

Из приложених докумената и изјава сведока, је доказано да је жалиоц био жртва дугогодишњих политичких кажњавања и нељудских поступака, што спада у делокруг компетенција и овлашћења Конвенције УН против тортуре, јер му је точињено намерно од стране званичних органа.

Општа декларација о људским правима, члан 4 (и поједине конвенције о људскимправима) потврђују:'' Нико не може бити држан у стању сервилности''(servitude).Према Конвенцији УН и другим међународним конвенцијама се истиче да су код појединих категорија особа које су жртве свакојаких облика дискриминација, мучења, нељудских поступака, понекад присутне карактеристике сервилности.

Тако Додатна конвенција УН за укидање ропства, трговине робовима, и Институције и праксе сличне ропству саопштавају:'' да је акт маркирања, илиобележавања на било који начин, особе у стању сервилности , са намером да сетако назначи (обележи) статус те особе, или због неког другог разлога, је акт оробљавања.''

Жалилац не жели да се упушта у тврдње да је он лично био годинама држан у стању значајне оробљености. Али је доказао у подацима, документима и сведоцима, (у Тужби), да је деценијама држан у врло понижавајућем положају, врло скучених права, без права на полицијску и судску заштиту, онемогућен да сеуспешно брани, јер је био маркиран нетачном психијатријском дијагнозом, означен као пацијент психијатријске установе, болестан од неизлечиве болести шизофренија, преко чијих се навода олако прелазило. (растурене породице, онемогућен у професији и јавним наступима, осиромашаван , и понижаван и шиканиран перманентно и осмишљено).

Оробљеност, сервилност, је пука игра терминима, који се могу субјективно интерпетирати, али су од тужиоца представљени документи и сведоци, који сујасан и недвосмислен доказ да је тужилац жртва дугогодишњих нељудских и понижавајућих поступака и кажњавања..

Жалилац дакле доказује да је жртва недозвољених тортура из чл.7 Римског статута, позивајући се на Конвенција о заштити особа жртава тортуре и другихсвирепих , нељудских и понижавајућих поступака и кажњавања, усвојеној у Уједињеним нацијама 1975 године, према којој је тортура дефинисана као:

**а.-било какав намеран поступак од стране званичних или јавних инстанциб.-
којим су проузроковани интензиван бол или патња према појединцу**

ц.-ради кажњавања због почињених дела, ради заплашивања

У овој Жалби су дати докази да су га званични органи смишљено и намерно подвргавали описаним свирепим, нељудским и понижавајућим поступцима, да суга кажњавали и мучили (тортурисали) физички и ментално од 1975 године, и раније, све до 2011 године. Из приложених доказа у суду , се да недвосмислено закључити да су починиоци таквим поступцима тужиоцу проузроковали интензиван бол и патње.

Чиме жалилац доказује да у потпуности испуњава први захтев Римског статута Међународног кривичног суда, да би могао имати статус жртве ЗЛОЧИНА ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ.

Б. Не ради се о појединачним случајевима, него о нечовечним поступцима према разуђеном сегменту психијатријских пацијената и обеспомоћених особа, на основима који су међународним правом универзално признати као недозвољени:

а. да су раширени .

**б. јер су нехумани поступци којима се проузрокују тешке патње.ц.
који су чињени намерно.**

д. по политичкој основи, или по основу припадности појединим сегментима,односно обеспомоћеним особама.

Какво је стање у психијатрији Србије данас, види се из извештаја ЉУДИ НА ДРУШТВЕНОЈ МАРГИНИ, урађеног 2007 године као део пројекта'' Цивилно друштво и маргинализоване групе-Иницијални увид у присилни смештај у психијатријске установе, од стране Хелсиншког одбора Србије, у оквиру и складуса обавезама Србије које је она преузела на себе пријемом у чланство Савета Европе 3 априла 2003 године, уз подршку Амбасаде Краљевине Холандије (овај Извештај је достављен суду у претходном поступку). Овај Извештај се односи на стање у три психијатријске болнице: у Падинској скели, Вршцу и Ковину, свака од ове три болнице има капацитет 500-1000 пацијената, а истраживањем нису обухваћене остале болнице (нпр. Топоница, Пчелице код Крагујевца, и друге).

Кроз ове болнице годишње пролази на десетине хиљаде пацијената, а деценијама на стотине хиљаде.

У одељку овог Извештаја РЕЗИМЕ (Фасцикла Б, документ број 165), стране9,10, дословце стоји: Третман пацијената, смештајни услови, лечење, су неадекватни, здравствено особље необучено и недовољно, лош третман и недостатак бриге о пацијентима, се могу дефинисати као *нечовечно* и

понижавајуће понашање. ***Поступак смештаја у болнице није у складу са међународним законодавством, судски поступак у вези смештаја, поготову оног принудног, као и постојећа пракса наших судова, о пријему, отпусту, о дужини трајања боравка, судски поступци који се воде на основу захтева лица која су починила кривична дела, или захтевају да се укине обавезно лечење и чување, резултирају арбитрарним одлукама, представљају повреду права на фер и правичносуђење. Све ово води у пропадање пацијената.***

ДОКАЗИ:

- Подносилац жалбе предлаже на ову његову тврдњу да се саслушају аутори ове студије, сведоци др.Сузана Перовић, Зоран Милојковић, Маријана Обрадовић, Љиљана Палибрк, сарадници Хелсиншког одбора Србије; и Стаф психијатријских болница ПБ Лаза Лазаревић, ПБ Вршац и ПБ Ковин, који су дали податке за ову студију

- и изврши увид у овај извештај у жалби..

На основу овог Извештаја који је валидно и широко прихваћен како у земљи, тако и ван ње, и од званичних органа из међународне заједнице , не требају никаква додатна објашњења о Б, а.б; а. да су раширени и б.нехумани поступцикојима се проузрокују тешке патње које воде у пропадања пацијената.

Овакво стање у овим установама је добро познато јавности, о томе се пише у штампи, и приказују емисије на телевизији, то зна болничко особље, и сродници пацијената.

Дакле, када су у питању пацијенти психијатријских болница, који према овоме Извештају пропадају, не ради се о појединачним случајевима нечовечних поступака и тортура, него о прогањању и пропадању читавих сегмената а то су пацијенти психијатријских болница кроз које годишње прође на десетине хиљада пацијената, за више година стотине хиљада, који отуда излазе оштећеног здравља,једноставно пропадају, на основима који су међународним правом унверзално признати као недозвољени. (Б.а.б).

Жалилац даље изводи доказе за своје наводе из Б.ц.д.

Узрок оваквом трагичном стању у овим психијатријским болницама није само сиромаштво државе, него и чињеница да се у болницама на основу овог извештаја доносе правни акти који представљају драстичну повреду права на фер и правично суђење, који резултирају незаконитим лишавањима слободе пацијената, што је према овом извештају пракса . А право на фер и правично суђење нема никакве везе са сиромаштвом државе, него они који такве судске одлуке доносе то чине чине намерно(Б.ц). Јер међу психијатријским пацијентима има жртава друштвених неправди, неподобних, који су тамо смештени по казни, или пак оних које изолују из користољубља, што тужилац даље доказује.(Б.ц.д).

Према налазима Међународне организације за заштиту права особа ометених у развоју (МДРИ) ''Мучење као лечење: сегрегација и злоупотреба деце и одраслихса посебним потребама у Србији'' која је у новембру 2008 године обелоданила резултате свог истраживања о стању у неким установама ове врсте у Србији, се наводе тешки услови у психијатријским установама, укључујући и нехигијенске услове, ширење заразних болести, недостатак медицинске неге, рехабилитације и судског надзора. Према налазима МДРИ, оваква ситуација чини „смештај у српским институцијама опасним по живот како за децу, тако и за одрасле“.

Била би заблуда са кобним последицама овакво трагично стање у овим здравственим установама објашњавати искључиво, или претежно, сиромаштвом.

Тужилац се позива на анализе државних органа из ресора здравства према којимаје СТРЕС ГЛАВНИ УЗРОК ДРАСТИЧНО ПОВЕЋАНЕ СТОПЕ

МОРБИДИИТЕТА (обољевања), али и повећане смртности.

Поједине медицинске установе обзнањујући лоше податке о здрављу становника Србије, истичу да врло висок постотак становника пати од депресије, несанице, и других тежих или тешких душевних (и органских) болести, правдајући овако лоше стање здравља становника Србије претежно дугогодишњим стресом.

Ако је тачно да је стрес унесретио здравствено Србију, тај стрес није дошао сам од себе, неко га је направио. Добро је познато ко су ти , зашто, и како, који намерно, из побуда користољубља излажу становнике Србије неизвесности и несигурности,који насрћу на њих, да их обеспомоће, да их поткрадају , пљачкају, угрожавају њихову личну безбедност и имовинску сигурност, проузрокујући им зебњу, бригуи страх. Или безнађе, да би их обеспомоћили да не могу да се одупру насртајима на њихову личну својину.

Пљачкани и тиранисани осиромашени грађани, доведени до ивице егзистенције, у немогућности да се бране, да подрже своју децу, да живе животима достојним људима, бивају гурани у страх, безнађе, у апатију, депресију, или једноставно масовно беже у болест, или понеки у самоубиство.

Подносилац жалбе се у вези стања у психијатрији позива на Фасциклу А, документ број 6, стране 50-53.

Овде се не ради само о психијатрији .

Удружење приватних лекара и стоматолога је објавило Саопштење о стању здравља у Србији дана 28.01.2011 године: " Бројни грађани Србије су и несретни заморчићи у једном великом експерименту “ин виво”, где су на свом здрављу

осетили сву штету легализоване корупције и узурпације државних здравствених капацитета од мреже корумпираних лекара, цео здравствени систем је по свим анкетама на првом место по корумпираности. Афера и промашаја је безброј: промашена реформа трансфузије, упропашћен Институт Торлак, афера трговинеса погребницима у служби Хитне помоћи Београда (2006), трговина са цитостатицима на Институту за онкологију у Београду (2010), трговина листама

чекања на онкологију у Сремској Каменици (2009), до места у болницама се јако тешко долази, треба потплатити, наплаћивање лажних ванстандарних услуга милионима грађана, свесна и намерна криминализација лекара, стоматолога, фармацеута, услед накарадних системских решења. Треба направити биланс рада појединих здравствених радника који су верно и вредно спроводили апсурдне идеје које су довела све институције здравства у колапс''.(Б.а.б.ц.д)

Ови подаци које предочава званична сталешка установа недвосмислено предочавају да је стање у корумпираном и криминализованом здравству такво, даје већина осиромашених грађана због корупције и користољубља лишавана правана адекватно лечење и пријем у болнице.

Чиме често настају трагичне последице по њихово здавље.

Што је крајње нечовечно, то је злочин из кога резултира пропадање болесника.

Тужилац истиче случај његове покојне сестре Надежде Иванковић (1946-2010), са пензијом од 5.000 динара (њено предузеће Ауторска агенција народне музике је одбило незаконито да јој уплати радни стаж за петнаестак година), је озбиљно оболела 2009 године, нигде нисмо могли да је хоспитализујемо без мита, лекари и директори државних болница су нас зачуђено посматрали што не нудимо новац, или су тражили отворено. Некако смо је јануара 2010 сместили на Геронтологију Градске болнице на Звездари, пошто нисмо могли удовољити апетите лекара и болничарки ове установе, почели су да је запостављају и злостављају, да ослободи кревет за оне који могу дати мито. Почињене су према њој бројне злоупотребе: лекови су давани са закашњењем, било је потребно пражњење стомака, на њу се издерао лекар: Само серу и пишају. Није била храњена, била ја непокретна, када су је снимали то је за њу било болно, женска особа која је обављала снимак се издрала на њу: ћути бабетино. Особље је према сродницима било арогантно, по покојној сестри су ишле буба швабе, кроз поломљено окно у хладну собу је улетео голуб. Моја сестра је 19 јануара премунула у приватној болници.

Већина осиромашених грађана Србије, су лишени права на адекватну и ефикасну медицинску

То је нељудско поступање, злочин. (Б.а.б.ц.д).

Чиме тужилац доказује да испуњава оба услова да је жртва злочина против човечности.

Подносилац се позива, поред напред наведених одредби устава и међународних конвенција, и на одредбе Устава Србије :члан 25-Неповредивост физичког и психичког интегритета, став 1 и 2, члан 32-Право на правично суђење, члан 68-Право на здравствену заштиту, Члан 6 Европске конвенције о људским правима основним слободама.под" д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега, Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода, члан 6-Право на правично суђење,члан 14-Забрана дискриминације, Међународни пакт о грађанским и политичким правима члан 7- Нико не може бити подвргнут мучењу, нехуманим и понижавајућим поступцима, члан 10-став 1, 3, члан 10-став 1, члан 14- Једнакост пред судовима, члан 17-став 1, 2, Општа декларација о људским правима ОУН, члан 2 , члан 5-Мучење и нељудски поступци, члан 7-Сви су пред законом јенаки, члан 8-право на делотворна правна средства, члан 9-нико не сме бити подвргнут самовољном хапшењу, притвору,члан 112- Част, углед,члан 19-Слобода мишљења и изражавања

и.**У вези застаревања , тужилац се такође позива на чланове 188 тачка 1, 195 тачка 1 и 2, и 203 ЗОО.**

Због повреде равноправности грађана (чл.404 ЗПП), у вези са одредбама Закона о забрани дискриминације чланови 1, 3, 5, 11, 12, 13 (тачке 1, 2, 6, 7), 15, и

одредбама КЗРС , члановима 128, 174 и 387.

Тужиоц је жртва политичке дискриминације.(Видети фасциклу А, документ број 6, стране 54-56).

Устав члан 22-свако има право,36, право на једнак заштиту, Европска конвенција о људским права основним слбодама члабн 14- Забрана дискриминације, Општа декларација о правима човека-члан 2, и 7,.

- Другостепени суд у току поступка није испитао сведоке које је предложио тужиоц, у вези са члановима 8, 228, 229, 245 , 252 , 255 ЗПП, као што је претходно образлагано.

Другостепени суд се није изјаснио ни о другим битним чињеницама које су истицане у току парнице, као о радњама које проузрокују штету . У Пресуди Гж.бр.1321/11 од 13.12.2011.године, другостепени суд се није изјаснио о сваком битном тужиочевом приговору и доказу засебно, и у целини, нити о образложењима у Жалби тужиоца против Пресуде Вишег суда у Београду 2 П.бр.222872010 од 17.11.2010, само се овлаш изјаснио о понекој радњи, што је такође од врло битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

У образложењу, другостепени суд се није изјаснио на приговор тужиоца у вези члана 61 КЗС (да наношење штете траје у пакету од 1975, и раније до данас, да серади о

једној целини) јер се није изјаснио о свим тужиочевим доказима наношењаштета у целини и континуитету , на основу резултата целокупног поступка. .

Другостепени суд се штуро позива на чланове ЗОО , тврдећи да тужилац ниједоказао постојање других чињеница подобних са аспекта института прекида застарелости, не дајући било какво образложење о аргументима против застарелости које даје тужилац.

У образложењу, другостепени суд се није изјаснио на приговор тужиоца о непремостивој препреци.

У образложењу другостепени суд се такође није изјаснио о сваком битном тужиочевом доказу засебно, о свим доказима као целини, и на основу резултата целокупног поступка у вези са чланом 61 КЗС (продужено кривично дело које још траје), што је од врло битног утицаја на доношење законите и правилне пресуде

Другостепени суд се слаже да је тужена починила поједине прекршаје и нанела штете тужиоцу, да су поједине штете настале кривицом тужене, усваја аргумент тужиоца да је тужена пасивно легитимисана, сем у времену од 2000 до 2010 године, али се позива на застарелост сходно одредбама ЗОО. Чиме признаје да је тужена проузроковала штете, без да даје аргументовано образложење у вези тужиочевих аргумената застарелости, без саслушавања наведених сведока, .и без увида у целокупну доказну документацију.

Тужилац је претрпео и трпи интензиван психички бол, страх, трауму, фрустрацију, дошло је до умањење опште животне активности , што све траје доданас.

Чиме су погажене одредбе Устава члан 32-Право на правично суђење, члан 35-Право на рехабилитацију и накнаде штете, члан 68-Свако има право на заштиту свога физичког и психичког здравља. Члан 6 Европске конвенције о људским правима основним слободама.под" д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега;. члан 8 Опште декларације о правима човек УН-Свако има право на делотворна средства пред судовима.

Подносилац жалбе смањује укупан износ који је захтевао од тужене Републике Србије са 21, 392.800,00 на 6,000.000, оо динара, те се обраћа захтевом суду да му саопшти да ли се то може учинити у овој Жалби?

В. Подносилац жалбе побија следеће тврдње из ПРЕСУДЕ Врховног касационог суда Рев 386/12 од 05.07.2012 .године (Фасцикла А, документ број 7)

а. ‘’Нижестепени судови су применили материјално право, када су одбили тужбени захтев у овом спору ради накнаде нематеријалне и материјалне штете , коју тужилац потражује поводом различитих животних догађаја применом члана 172 став 1.Закона о облигационим односима’’ .

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе побија ову тврдњу пресуде, позивајући се образложења дата под А, а и Б, а.-у овој Жалби**.**

б... "Од првог штетног догађаја из 1963 године до последњег из 2000 .године, протекло је 37 година , а потом још осам година до подношења тужбе у овом спору-22.09.2008 године. Зато је правилан закључак другостепеног суда о основаности приговора застарелости потраживања због протека субјективног и објективног рока из члана 376.Закона о облигационим односима, у којима је тужилац могао потраживати

накнаду штете. При том у поступку тужилац није доказао основа за примену члана 377, 383 и 388 истог закона којима је регулисано потраживање накнаде штете проузроковане кривичнм делом и институти застоја и прекида застарелости"

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе се позива на образложења дата под Б, з, и, г, д, е.

в."Што се тиче накнаде штете у вези непознатих и претећих позива , за које тужилац тврди да су му упућни у току 2008 године, и других радњи и поступака, предузетих од стране трећих лица у периодзу од 2002 до 2006 године, другостепени суд правилно закључује да на страни тужене нема пасивне легитимације. Тужена у смислу члана 172 .став. 1 .Закона облигационим односиа одговара за штету коју њен орган проузрокује у вршењу или у вези са вршењем својих функција, односно за неправилан или незаконит рад својих органа.".

О б р а з л о ж е њ е.

Подносилац жалбе се позива Б, д.

г. "Коначно, органи тужене (полицијски органи), за које тужилац тврди да су у току 2008 године покушали да га принудно незаконито хоспитализују, злоупотребљавајући институт тзв. информативног разговора , не могу бити одговорни за покушај проузроковања штете, односно извршену деликтну радњу, која није проузроковала штетну последицу".

О б р а з л о ж е њ е.
Видети под Б, г.

Д..'' У поступку није учињена битна повреда из члана 361.став 2.тачка 9 ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни друге одређене битне повреде поступка ревидент не указује. У суштини, позивањем на повреду члана 8 Закона о парничном поступку ревидент оспорава оцену изведених доказа , чиме посредно побија утврђено чињенично стање, што према одредби члана 398, ста 2.ЗПП , не може бити ревизијски разлог.''

О б р а з л о ж е њ е.

Другостепени суд је повредио члан 361, став 1 (Битна повреда одредаба парничног поступка постоји ако суд у току поступка није применио или је неправилно применио коју одредбу овог закона, а то је било или је могло бити од утицаја на

доношење законите и правилне пресуде), у вези са чланом 8 ЗПП, јер сеније изјаснио о другим битним чињеницама које су истицане у току парнице, као о радњама које проузрокују штету . Јер према члану 398, став 2.ЗПП Ревизија се може изјавити: због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361.

став 1. Тврдња у пресуди да позивање подносиоца жалбе на члан 8 ЗПП сходно одредби члана 398, став 2.ЗПП , не може бити ревизијски разлог, поносилац жалбе побија, јер је тужилац позивајући се на ове одредбе имао у виду члан 398, став 3- због погрешне примене материјалног права.

Подносилац жалбе се позива на детаљна образложења у Фасцикли А, документ Документ број 6, стране 57 и 58.

Чиме је повређено уставно право на правично суђење из члана 32 и члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода**д.** "У поступку није учињена битна повреда из члана 361.став 2.тачка 9 ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службењ дужности, а ни друге одређене битне повреде поступка ревидент не указује. У суштини, позивањем на повреду члана 8 Закона о парничном поступку ревидент оспорава оцену изведених доказа , чиме посредно побија утврђено чињенично стање, што према одредби члана 398, ста 2.ЗПП , не може бити ревизијски разлог"**..**

ђ. "То су разлози што је Врховни касациони суд на основу члана 405, став 1 ЗПП одлучио као у изреци. У смислу члана 405.став 2 ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио да детаљно не образлаже ревизијску одлуку, јер се у ревизији понављају жалбени наводи које је другостепени суд правилн оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново нити уједначено тумачење права."

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац жалбе побија ову тврдњу пресуде позивајући се на :

-А, под б, д и е

-Б, под ђ, е, ж.

У једно предочава Уставном суду да се Високи касациони суд у својој пресуди уопште није изјаснио о аргументима тужиоца : у вези повреде права на равноправност, дискриминације, нити зашто није узео у обзир образложења тужиоца у вези застарелости: да противправне радње тужене још увек трају, у вези непремостиве препреке и тврдње жалиоца да је жртва злочина против човечности.

.-Подносилац се позива на уставну одредбу ПРАВО НА ЗАШТИТУ ИМОВИНЕ, и на међународне коневнције у вези заштиет имовионе.

Као и на Право на здравље, члан 68, став 1, које је повређено описаним повредама и бесправним радњама тужене у временском периоду од 1975 године (и 1963), до дана пресуде. Као доказе, наводисва документа, образложења и позива се на сведоке истакнуте у овој жалби.

Захтев о коме треба Уставни суд да одлучи:

Узимајући у обзир напред изнето подносилац жалбе предлаже да Уставни суд Републике Србије усвоји следећи захтев:

1. Усваја се уставна жалба подносиоца Крсмановић Томислава из Београда, председника НВО Покрета за заштиту људских права.
2. Утврђује се да су подносиоцу уставне жалбе ускраћена наведена људска права зајемчена Уставом Републике Србије , Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода , и другим међународним конвенцијама за заштиту људских права ратфикованим од републике Србије.
3. наредити повраћај у пређашње стање

4. наредити спровођење поступка накнада штете.

У Београду 4 октобра 2012 године. Томислав Крсмановић

- Решење Уставног суда Србије од 16.9.2013.године.

Примљено 1.10.2013.

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: Уж - 7589/2012
_____ 2013. године
Београд

Уставни суд, Мало веће, у саставу: судија Катарина Манојловић Андрић, председник већа, и судије др Оливера Вучић и мр Милан Марковић, чланови већа, у поступку по уставној жалби Томислава Крсмановића из Београда, на основу члана 167. став 4. у вези члана 170. Устава Републике Србије, на седници одржаној 16. септембра 2013. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Одбацује се уставна жалба Томислава Крсмановића изјављена против пресуде Вишег суда у Београду П. 2228/10 од 17. новембра 2010. године, пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 1321/11 од 13. децембра 2011. године и пресуде Врховног касационог суда Рев. 386/12 од 5. јула 2012. године, као и због повреде права на суђење у разумном року у парничном поступку који се пред Вишим судом у Београду водио у предмету П. 2228/10.

О б р а з л о ж е њ е

1. Томислав Крсмановић из Београда поднео је 1. октобра 2012. године Уставном суду уставну жалбу против пресуде Вишег суда у Београду П. 2228/10 од 17. новембра 2010. године, пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 1321/11 од 13. децембра 2011. године и пресуде Врховног касационог суда Рев. 386/12 од 5. јула 2012. године, због повреде права на неповредивост физичког и психичког интегритета, права на слободу и безбедност, права на правично суђење, права на рехабилитацију и накнаду штете, права на једнаку заштиту права и на правно средство, права на неповредивост стана, права на тајност писама и других средстава општења, права на заштиту података о личности, слободе мишљења, права на имовину, права из здравствене заштите и слободе научног и уметничког стварања, зајемчених одредбама чл. 25. и 27, члана 32. став 1, чл. 35, 36, 40, 41. и 42, члана 46. став 1, члана 58, члана 68. став 1. и члана 73, као и због повреде права на суђење у разумном року у парничном поступку који се пред Вишим судом у Београду водио у предмету П. 2228/10. Подносилац се истовремено позвао и на повреде чл. 3, 5, 6, 8, 10, 11, 13. и 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

У уставној жалби подносилац износи своје виђење поступка у коме су донете оспорене одлуке. Затим наводи: да је поднео тужбу са захтевом за накнаду штете 1994. године против СРЈ и Републике Србије, а да је након реформе правосуђа предмет дат у надлежност Вишем суду у Београду који је нову тужбу од 12. октобра 2010. године одбио оспореном првостепеном пресудом; да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба парничног

поступка и погрешно применио материјално право; да суд није саслушао ниједног сведока кога је предложио тужилац; да његово потраживање није застарело, јер бесправне радње органа тужене, на којима је засновао свој захтев, трају у континуитету; да је предмет у коме је донета оспорена другостепена одлука логичан, правно валидан наставак предмета у коме је тужба поднета 1994. године, који је био архивиран те године и поново активиран 2008. године; да се другостепени суд није изјаснио на приговор подносиоца о несавладивој препреци да оствари своја права до 2000. године; да се Врховни касациони суд није уопште изјаснио о аргументима подносиоца о повреди права на равноправност, дискриминацији, застарелости, непремостивој препреци да се оствари потраживање и о томе да је жртва злочина против човечности.

2. Сагласно одредби члана 170. Устава Републике Србије, којом је уставна жалба установљена као посебно и изузетно правно средство за заштиту Уставом зајемчених права и слобода, Уставни суд је у поступку по уставној жалби надлежан једино да испитује постојање повреда или ускраћивања Уставом зајемчених права и слобода, те се стога и наводи уставне жалбе морају заснивати на уставноправним разлозима којима се, са становишта Уставом утврђене садржине означеног уставног права или слободе, поткрепљују тврдње о његовој повреди или ускраћивању. То истовремено значи да Уставни суд није надлежан да, поступајући по уставној жалби, као инстанциони (виши) суд још једном испитује законитост оспорених аката или радњи, па из тих разлога формално позивање на повреду уставних права и слобода, само по себи, уставну жалбу не чини допуштеном.

3. Уставни суд стога указује да у поступку пружања уставносудске заштите Уставом зајемчених људских и мањинских права и слобода не може оцењивати правилност закључака редовних судова, уколико из разлога наведених у уставној жалби и приложених доказа не произлази да је њихово закључивање у оспореним одлукама било очигледно произвољно, односно да судски поступак у целини није био правичан на начин како је то утврђено у члану 32. став 1. Устава.

По оцени Уставног суда, уставна жалба у конкретном случају не садржи такве уставноправне разлоге на којима би се заснивали наводи о повреди означеног уставног права на правично суђење, већ се од Уставног суда, у суштини, захтева да као редован суд још једном оцени законитост оспорених пресуда у погледу правилне примене процесног и материјалног права. За оспорене одлуке којима су одбили захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду штете, судови су дали јасне и довољне разлоге у погледу примене меродавног права, које Уставни суд не сматра неправичним или произвољним.

Оцењујући навод у уставној жалби којим се указује да у поступку у коме су донете оспорене одлуке није саслушан ниједан сведок кога је подносилац уставне жалбе предложио, Уставни суд констатује да у парничном поступку, у складу са начелом слободне оцене доказа, суд није везан, ограничен или на било који начин условљен посебним формалним доказним правилима. У конкретном случају, суд је извео предложене доказе које је сматрао битним за доношење одлуке о постављеном тужбеном захтеву, а затим је те доказе ценио појединачно и у њиховој међусобној вези, а након тога је своју оцену и образложио. Питање начина на који се доказни поступак спроводи и питање прихватљивости доказа није у надлежности Уставног суда, већ редовних судова, док Уставни суд, у оквиру својих овлашћења у поступку по уставној жалби, оцењује да евентуална околност да суд није саслушао предложене сведоке, јер

ти докази нису били битни за доношење одлуке у конкретном случају, не указује на његово произвољно поступање и повреду права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава.

Ценећи наводе у уставној жалби којима се истичу недостаци у образложењу другостепене и ревизијске одлуке, Уставни суд најпре констатује да обавеза давања образложења судске одлуке, као елемента права на правично суђење, не значи да се у одлуци морају дати детаљни одговори на све изнете аргументе, већ само на оне који су од суштинске важности за одлуку у конкретном случају. При томе, треба водити рачуна о околностима случаја и о природи одређене одлуке. Стога су, по оцени Уставног суда, Апелациони суд у Београду и Врховни касациони суд дали довољно образложење за своје одлуке у погледу битних питања која су се поставила у поступку у коме су донете оспорене одлуке, а то образложење је прихватљиво са становишта заштите права на правично суђење.

Оцењујући истакнуту повреду права на суђење у разумном року, Уставни суд је у спроведеном претходном поступку утврдио да је поступак чије се трајање оспорава уставном жалбом окончан за три године и десет месеци. Ово стога што је, на основу увида у доказе достављене уз уставну жалбу, утврдио да је тужба у том поступку поднета 22. септембра 2008. године, а не 1994. године, како тврди подносилац уставне жалбе.

Полазећи од претходно утврђеног, Уставни суд је оценио да, без обзира што је разумна дужина трајања поступка релативна категорија која зависи од околности сваког конкретног случаја, трајање поступка који се оспорава уставном жалбом објективно се не може сматрати неразумно дугим, узимајући у обзир и чињеницу да су током трајања тог поступка донете три пресуде на основу којих је поступак окончан. Стога се ни наводи уставне жалбе не могу сматрати уставноправним разлозима за тврдњу о повреди зајемченог права на суђење у разумном року из члана 32. став 1. Устава.

Оцењујући затим остале повреде истакнуте у уставној жалби, Уставни суд најпре констатује да се наведеним одредбама Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода гарантују суштински иста права као и одредбама Устава, па се оцена ових повреда врши у односу на одговарајуће одредбе Устава.

Уставни суд налази да се истакнуте повреде права из чл. 25, 27, 40, 41. и 42, члана 46. став 1, чл. 54. и 55, члана 68. став 1. и члана 73. Устава, којима су гарантовани право на неповредивост физичког и психичког интегритета, право на слободу и безбедност, право на неповредивост стана, право на тајност писама и других средстава општења, права на заштиту података о личности, слобода мишљења и изражавања, слобода окупљања, слобода удруживања, права из здравствене заштите и слобода научног и уметничког стварања, не могу довести у правну и логичку везу са оспореним одлукама, јер је овим одлукама само одлучивано о захтеву подносиоца уставне жалбе за накнаду штете.

Како подносилац уставне жалбе повреду права из члана 35. Устава изводи из повреде права на правично суђење, при томе не наводећи никакве друге разлоге за повреду овог права, Уставни суд констатује да нема места позивању подносиоца на повреду права на рехабилитацију и накнаду штете, јер су у конкретном случају неприхватљиви наводи о повреди права на правично суђење.

За истакнуту повреду права на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 36. Устава подносилац није навео никакве посебне разлоге.

У вези са истакнутом повредом права из члана 58. Устава, Уставни суд наглашава да у имовинским споровима повреда имовинских права првенствено треба да буде сагледана у односу на процесне гаранције из члана 32. став 1. Устава. Ово из разлога што Уставом зајемчено право на имовину подразумева пре свега гаранције заштите од недозвољеног мешања јавне власти у остваривање законито стечених својинских и других имовинских права. Имајући у виду да је Уставни суд оценио да нису прихватљиви наводи подносиоца да му је оспореним пресудама повређено право на правично суђење, не постоје уставноправни разлози који би били основ за тврдњу да је повређено право на имовину, зајемчено одредбом члана 58. Устава.

Уставни суд истиче да начело забране дискриминације из члана 21. Устава може бити предмет разматрања у поступку по уставној жалби само у вези са повредом или ускраћивањем одређеног људског права или слободе. С обзиром на то да је Уставни суд нашао да не постоје повреде наведених права зајемчених Уставом, не постоји ни повреда наведеног начела.

Стога је Уставни суд, сагласно одредби члана 36. став 1. тачка 7) Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07, 99/11 и 18/13 - одлука Уставног суда), одбацио уставну жалбу, јер нису испуњене Уставом утврђене претпоставке за вођење поступка.

4. С обзиром на изнето, Уставни суд је, на основу одредаба члана 42в и члана 46. тачка 9) Закона о Уставном суду, решио као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
СУДИЈА
Катарина Мајоловић Андрић, с.р.

За тачност отправка

4585013.0094.162/1

• -24 март 2013.године. Томислав Крсмановић: Томиславу Николићу, ПРЕДСЕДНИКУ СРБИЈЕ- Наставља се одуговлачење са мојом тужбом за накнаду штете.

• Покрет за заштиту људских права, председник. Тел.3411829; Станка Пауновића 70, 11090-Београд. Моб.тел.063-3094176;
• Pokret@....
• Википедија, www.isil.org. Архив САНУ.
•

• Господину Томиславу Николићу, ПРЕДСЕДНИКУ СРБИЈЕ.
• Поштовани господине ПРЕДСЕДНИЧЕ,
•

• Дозволите да Вас потсетим на моје претходне дописе,мене је поводом мога недавног сличног обраћања Вама, коректно обавестио 31.1. 2013 године Ваш сарадник господин Данило Савковић, да ће предузети кораке који се налажу да моја ТУЖБА за накнаду штете поднета 1993 године, добије правичан епилог пред Уставним судом кроз одговарајуће законске мере у Вашем ресору.
• Потсећам, моја Тужбаза накнаду штете поднета 1993 године, се сада налази пред Уставним судом Србије, у форми УСТАВНЕ ЖАЛБЕ, коју сам поднео 1 октобра прошле године (Уж./7489/2012).
• Значи ево већ скоро шест месеци. Уставни суд још није одлучио, одуговлачење судова које траје од 1993 године , се очигледно наставља.
• Ово је утолико неразумније јер сам ја рехабилитован Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду (Рех.број 82/10) од 13 децембра прошле године, исто сам доставио 14 фебруара ове године Уставном суду Србије. У претходним решењима судови су одбијали наводе моје Тужбе за накнаду штете то образлажући : нисам претрпео штете, држава није кршила моја права и стога није надлежна и дужна да исте надокнади. У Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.број 82/10 од 13 децембра, изричито се закључује да сам ја био жртва незаконитих политичких прогона од стране државе, и да су ништавне све формалне и неформалне одлуке истичући какве су све последице настале по мене , што се тиче насталих имовинских и других штета.
• Имајући у виду да сам рехабилитован, као и познато стање у претходном судству, логичан закључак је да су досадашње судске одлуке о мојој тужби за

накнаду штете мањкале суштински у законитости. И да је сада дошао прави моменат да се донесе пред Уставним судом у Београду правична и ургентна одлука по питању моје Уставне жалбе .
• Очекујући од Вас да допринесете правичности судске одлуке, и окончању несносне психичке тортуре која због овога траје већ скоро 20 година, и руши моје здравље, слободан сам да Вас обавестим да ми организовани криминал дискретно наговештава да би моја Уставна жалба могла поново бити одбијена, овога пута од стране Уставног суда, упркос јасних аргумената да је чињенично стање на мојој страни. Забринут сам оправдано јер су на мене у последња два месеца два пута насрнуле на јавном месту непознате особе, изричући претње политичке сарджине. Дана 26 јануара и 22 фебруара ове године око 22 часа непознате особе су бацале грудве у прозоре мога стана и велике ледењаке у металну терасу (обавештен МУП Раковица, тел. 2813192). Изложен сам опструкцијама у раду са компјутером и интернетом. Мој син Милан (1981) грађевински техничар сусреће при тражењу запослења исте оне опструкције на које сам и ја наилазио још за време покојног Тита. Радим од 2003 године на развоју туризма у родном крају на Дрини, Љубовија, у летњим месецима

улажем изузетан труд да привучем туристе, постигао сам скромне али стварне резултате (питати Општина Љубовија, Рада Тријић, началник). Уместо да будем подржан Србија воде и Министарство пољопривреде и шумарства, Дирекција за воде (Решење број 324-01-243/2013-07 од 12.3.2013), без законског основа и не поштујући чињенично стање захтевају од мене да плаћам нереалне намете, чиме ме дестимулишу у моме друштвено корисном раду.

- Са жаљењем Вас обавештавам да ја имам 77 година, и да овакав однос правосуђа очигледно има за циљ да растеже у бескрај. Организовани криминал примењује перманентне опструкције и репресалије са циљем изнуривања. Узимајући у обзир просечан век живота у Србији, препознатљиво је шта се тиме жели.
- Изјављујем да желим да се у потпуности повучем у миран живот, и

дефинитивно и поптпуно престанем да се бавим људским правима и политиком,да се посветим развоју туризма у родном крају на Дрини (општина Љубовија) и писању књига које никога појединачно неће стављати на увид.

 Ово све истичем да у случају поновне незаконите одлуке, која би ме бацила у оправдан гнев, неко опет може рећи да сам ја вечити бунџија и рушитељ. Јер уколико Уставни суд не донесе сада правично решење (јер моја Уставна жалбастоји код њих већ скоро шест месеци), то ја не могу другачије видети него као продужену мржњу и реваншизам садашње власти, истих оних појединаца који су ускраћивали моја права за време Милошевића (и Тита).

 Уколико Уставни суд не донесе сада правично решење, мени не преостаје ништа друго, него да цео свој живот посветим бескомпромисној борби за моја права, и раскринкавање и обарање свим законитим средствима оних који ми продужено уништавају егзистенцију и живот, и мојој породици. А моја борба биу том случају била кобна по углед и политички реитинг починиоца. Они више не би били оно што су сада!

 Да ли данашњој Србији треба копање ратних секира? Нама у Србији данас уместо тога требају исправне процене, мирење и слога. Само магарце завађају.Ја себе сматрам за разумног човека који заговара ОБЈЕКТИВНОСТ, РАЗУМ иКОНСТРУКТИВНА РЕШЕЊА уз поштовање закона и права. Само будала удари два пута палцем у камен у своме дворишту. Уместо свађа нама су потребни смиреност и слога.

2766

 У нади да ће бити донета законита одлука, и да ће бити предупређена оваква еволуцију и ново уношење завада, које трају деценијама

 С'поштовањем. Томислав

 Крсмановић__

Томислав Крсмановић: **Министарство правде Србије одбацило мој Захтев за накнадуштете из Решења о рехабилитацији-Држава не жели да**

исправи недела и накнади проузроковане штете.

Комисија за рехабилитационо обештећење Министарства правде Србије је својим решењем Број.703-00-00303/2014 -13 које ми је уручено 2 децембра ове године, одбиламој Захтев за накнаду штете по основу Решења о рехаблитацији од 14 .12.2014.године, као неоснован. Са врло дрским и циничним образложењем да нисам претрпео никакве штете:

а.када се ради о нематеријалним штетама, да нисам био лишаван слободе , позивајућисе на члан 26. став 3 Закона о рехабилитацији, којим је предвиђено да рехабилитованолице има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове, само ако је било лишено слободе, у складу са законом који регулише облигационе односе.

б. одбијен је и захтев за накнаду материјалне штете са образложењем да нисам доставио ниједан доказ да сам материјалну штету коју потражујем, заиста претрпео. Решење Комисије за накнаду штете Министарства правде

Србије је у несагласју са Решењем о рехабилитацији Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, према коме самрехабилитован као жртва политичких прогона и злоупотребе психијатрије у политичкесврхе, вербалног деликта у периоду од 1973 до 2012 године, и да сам из истих разлога био лишаван слободе, имовине, и других грађанских права. Према члановима 3, 20 и 26, став 1 , 2 и 3, Закона о рехабилитацији, рехабилитовано лице има право на накнадуматеријалне и нематеријалне штете. Ово право је уписано у Уставу Србије, и гарантовано Европском конвенцијом о људским правима, и другима међународним уговорима о људским правима.

а..Нетачна је и вулгарна лаж Министарства правде Србије да немам право на накнаду

нематеријалне штете за душевне болове ``јер *нисам био лишаван слободе*``, сходно

члану 26. став 3 Закона о рехабилитацији, у складу са законом који регулише облигационе односе.

Доказ: Решење о рехабилитацији од 14.2.2012.године у коме стоји на страни 6, да самбио лишаван слободе. Комисији за накнаду рехабилитационе штете Министарства правде сам у моме ЗАХТЕВУ ЗА НАКНАДУ РЕХАБИЛИТАЦИОНЕ ШТЕТЕ од 6 .3.

2014. године, доставио документоване правно верификоване доказе, уз позиве на сведоке, да сам у наведеном временском периоду био лишаван слободе у више наврата.Укључујући и насилну хоспитализацију у психијатријску установу јуна јула 1975.године, због ненасилног вербалног дела. Којом приликом сам био жртва злоупотребе медицинских средстава, и одакле сам изашао оштећеног здравља, са утиснутим психијатријским жигом душевног болесника, који ми је у назначеном временском периоду проузроковао велике неприлике у различитим областима живота, и последично проузрокова енормне нематеријалне и материјалне штете..

Испуњавам и други услов за накнаду нематеријалне штете због душевних болова, сходно члану 26, став 3, Закона о рехабилитацији, у складу са Законом облигационим односима, члан 200.став 1 ЗОО који гласи: За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа, части, слободе или

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
Број: 703-00-00303/2014-13
Датум: 27. октобар 2014. године
Београд

Господин ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

11090 БЕОГРАД
Станка Пауновића 70

Поштовани,

Комисији за рехабилитационо обештећење овог Министарства, дана 06. марта 2014. године поднели сте захтев за рехабилитационо обештећење, у својству рехабилитованог лица.

Уз захтев приложена је оверена фотокопија правноснажног решења Вишег суда у Београду, Рех.бр. 82/10 од 14. децембра 2012. године и фотокопија личне карте подносиоца захтева.

Комисија за рехабилитационо обештећење извршила је увид у списе предмета и утврдила да је подносилац захтева рехабилитовано лице, који је правноснажним решењем Вишег суда у Београду, Рех.бр. 82/10 од 14. децембра 2012. године рехабилитован и којим је утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога те да су ништава решења судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01. септембра 1977. године и судије за прекршаје општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17. марта 1983. године од тренутка њиховог доношења, као и све њихове правне последице, а рехабилитовани се сматра неосуђиваним.

Одредбом члана 26. став 3. Закона о рехабилитацији предвиђено је да рехабилитовано лице има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе, у складу са законом којим се регулишу облигациони односи.

Имајући у виду наведену законску одредбу и чињеницу да нисте били лишени слободе, што је предуслов за признање права на рехабилитационо обештећење, те обзиром да нису испуњени услови прописани Законом о рехабилитацији, овај део захтева одбијен је као неоснован.

Затим, чланом 26. став 1 Закона о рехабилитацији прописано је да рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну штету насталу због повреде права и слобода, у складу са Законом о облигационим односима. Законом о облигационим односима прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице (члан 154. став 1), да штету представља умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања - измакла корист (члан 155), да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција (члан 172. став 1). Сходно Закону основ за накнаду штете је постојање штете, постојање узрочно последичне везе између штетне радње и наступеле штетне последице. Како нисте доставили ниједан доказ да сте материјалну штету чију накнаду потражујете заиста претрпели, захтев је одбијен као неоснован.

ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

Биљана Павловић

Децембар 2014.године. СУДИЈЕ ДВАДЕСЕТ ДВЕ ГОДИНЕ ЗЛПСТАВЉАЈУ ПРЕДСЕДНИКА ППКРЕТА ЗА ЗАЩТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА. ТПМИСЛАВА КРСМАНПВИЋА.

Да ли је се корумпирано и неправично судство Србију непоправљиво закотрљало низ окомити руб пропалије.?

ПРЕСУДПМ 7 П 348/2014 пд 29.децембра 2014.гпдине, Вищи суд у Бепграду у парници тужипца Тпмислава Крсманпвића, председника Ппкрета за защтиту људских права, прптив тужене Републике Србије, ради захтевапгп рехабилитаципнпг пбещтећеоа, вреднпст сппра 6.000.000, пп динара, је дана 29.12.2014.гпдине, пбавезап тужену Републику Србију, да тужипцу Тпмиславу Крсманпвићу на име накнаде нематеријалнео щтете исплати 40.000,пп динара, без права на накнаду материјалне щтете.

Вище пд ппла века, пд 1971 гпдине, сам бип прпгаоан, смещтан у луднице збпг вербалнпг

ненасилнпг деликта, судски прпглащаван неурашунљивим, щтп је на велика звпна пглащаванп у мас медијима, бип сам притваран, злпстављан. Растураое ппрпдице и брака, гангстерскп

пдузимаое рпдитељскпг стана кпји вреди 80.000, пп евра, са пбразлпжеоем ``да ће у оему пкупљати дисиденте``, изгпни са раднпг места, физишки пбрашуни, ппкущај убиства

1997.гпдине, заплена рукписа 20 непбјављених коига 2000.гпдине, птимашина странашке архиве, заплена 2.000 примерака неппдпбних коига- тп је мпја деценијска свакидащоица. Пд 2008 дп 2013 гпдине сам бип ппд ппсадпм Пплицијске управе у Бепграду, кпји су дплазили на врата, лупали са марицама и амбулантним кплима, да ме насилнп сместе у лудницу на

непдређенп време `` затп щтп тражи пщтету``, систематски сам пнемпгуђаван да радим на лишнпм рашунару итд.

Рещеоем Вищег суда у Бепграду Рех.бр. 82/10 пд 13. децембра 2012.гпдине , сам

рехабилитпван, кап вищедеценијска жртва вербалнпг деликта и злпупптребе психијат рије у пплитишке сврхе, пплитишких прпгпна и тещких тпртура, са правпм на накнаду материјалне и нематеријалне щтете.

Мени се Вищи суд пптсмехнуп цинишнп ми дпделивщи 40.000, пп динара накнаде за нанете щтете, за вищедеценијскп унищтаваое пукпг живпта и мпјих ближоих, а тај исти суд нареди да се исплате хиљаде евра оихпвим људима, збпг једне једине увредљиве реши, или щтп га је пгребала машка?

Хрпнплпщки: Пбратип сам се пвим ппвпдпм Првпм ппщтинскпм суду у Бепграду Тужбпм за накнаду щтете дана 28.4.1993 гпдине, прптив Републике Србије и Републике Југпславије Накпн рефпрме правпсуђа предмет је дат у надлежнпст Вищем суду у Бепграду П.бр.2228/2010, кпји је мпју нпву тужбу пд 12.10.2010 пдбип 17.11.2010 гпдине. Мпја Жалба Апелаципнпм суду у Бепграду на пресуду Вищег суда П.бр. 2228/2010 пд 17.11.2010 гпдине је ппднета 03.02.2011 гпдине. Апелаципни суд у Бепграду је дана 13.12. 2012 гпдине дпнеп

пдбијајућу пресуду. Ревизија Врхпвнпм касаципнпм суду прптив Пресуде Апелаципнпг суда у Бепграду Гж.бр.1321/11 пд 13.12.20011 гпдине, је ппднета дана 01.03.2012 гпдин, пдбијена пд стране Врхпвнпг касаципнпг суда Рев 386/12.гпдине дана 04.07.2012 гпдине. Дана 1.10.2012

гпдине сам се пбратип Уставнпм жалбпм Уставнпм суду Србије, кпји је 16 септембра 2013.гпдине пдбип мпју уставну жалбу.

Рещеоем Вищег суда у Бепграду Рех.бр. 82/10 пд 13. децембра 2012.гпдине, , сам рехабилитпван.

Ппзивајући се на пвп Рещеое 06.03.2013.гпдине сам се пбратип Кпмисији за накнаду щтете пп рехабилитацији Министарства правде Србије, кпје је мпј захтев пдбилп 27.10.2013.гпдине.

Да бих се дана 6.03.2013.гпдине пбратип Еврппскпм суду у Стразбуру, у вези Тужбе за накнаду щтете, ппднете 1993.гпдине, и пдбијене рещеоем Уставнпг суда Србије, кап ппследое

инстанце. Дана 3.12.2013.гпдине, Еврппски суд у Стразбуру је пдбип мпју жалбу кап

непснпвану. Прилажип сам текстпве п незакпнитим ппступцима Еврппскпг суда у Стразбуру. Кап щтп ће се видети касније, улпжип сам 19.2.2016.гпдине, Жалбу Апелаципнпм суду у

Бепграду, на Пресуду Вищег суда у Бепграду пд 29.12.2014.гпдине, прекп Вищег суда у Бепграду.

Свугде су мпји ппднесци пдбијани кап непснпвани у пкплнпстима кпје су даље приказане. Такп, накпн Рещеоа Вищег суда у Бепграду Рех.бр. 82/10 пд 13. децембра 2012.гпдине, ,кпјим сам рехабилитпван, схпднп закпнским прпписима сам се пбратип зхтевпм за накнаду щтете дана 06.03.2013.гпдине Кпмисији за накнаду щтете пп рехабилитацији Министарства правде Србије, кпја је мпј захтев пдбила 27.10.2013.гпдине, са врлп дрским и цинишним

пбразлпжеоем, да нисам претрпеп никакве щтете, да нисам бип лищаван слпбпде ,да нисам дпставип ниједан дпказ да сам материјалну щтету кпју пптражујем заиста претрпеп.

Истп је устврдип и Јавни правпбранилац , заступник тужене Републике Србије

Да сам бип у вище наврата лищаван слпбпде и лищаван импвине, стпји у Рещеоу Вищег суда у Бепграду Рех.бр. 82/10 пд 13. децембра 2012.гпдине,.суду сам дпставип званишна судска

дпкумента п лищаваоима слпбпде и птимаоу импвине.

Дана 3 марта 2014.гпдине сам ппднеп Тужбу за накнаду рехабилитацинпе щтете Вищем суду у Бепграду. Вищи суд у Бепграду је Пресудпм пд 29.12.2014.гпдине, пресудип накнаду щтете пд 40,000.пп динара. Уз иста крајое дрска и увредљива пбразлпжеоа кпја су суду ппднели

заступник тужене и Мннистарствп правде Србије. (није бип лищаван слпбпде, није претрпеп материјалну щтету) супрптна пшигледним шиоеницама и дпказима, и здравпј лпгици.

2910

Ивица Дашић актуелни министар инпстраних ппслпва,`` нпвппешени Натп перјаник`` у впдећпј трпјки у Србији, а дп јуше заклети непријатељ Натп, ЕУ и САД, свпјевременп најближи сарадник Слпбпдана Милпщевића, је саппщтип п писцу пвих редпва ,у кпминикеу Кабинета Слпбпдана Милпщевића пд 14 јануара 1999. гпдине `` Тпмислав Крсманпвић је издајник и страни

плаћеник, агент ЦИА``, уз грпмпгласну ппдрщку медија, Пблаћени `` издајник и страни

паћеник`` је дпживеп линш, ппкущај убиства, настали су истинска хајка.и упрппащћаваое оегпвпг живпта.

Збпг шега сам ппднеп Кривишну пријаву Јавнпм тужипцу Бепграда 28.11.1999.гпдине, затп щтп медија прптивнп закпну нису пбјавила деманти..Без икаквпг пдгпвпра. Какп сам мпгап

пшекива ти пдгпвпр пд тадащоих нпвинара смртнп преплащених Вушићевим Закпнпм п јавнпм инфпрмисаоу, кпји је спрпвеп сурпв пбрашун са свима пнима шије се писаое кпсилп са

пплитикпм режима Слпбпдана Милпщевића. На себи сам тада псетип бплни ујед пвпг закпна.

Данащои ` задрти Натпвци``, пндащи заклети непријатељи НАТП и ЕУ, Никплић и Дашић, на шелу са Вушићем, су дпнели Уредбу п ппсебним мерама у услпвима претое пружаним нападима НАТП-а, бип сам целп тп време ппд ппсадпм кап ``агент ЦИА``, (за време шијег важеоа је укинут прпграм Радип Индекса[7], а затим и Радип Сенте, Кикинде, ТВ Пирпта и Радип Ситија у Нищу. Са каблпвских мрежа су скинути сви инпстрани ТВ канали, а земаљским радип и ТВ станицама је забраоенп реемитпваое инпстраних сервиса на српскпм језику.[

Вушић данащои `` задртти натпвац и Еврпплъаин``је бип на јавнпј листи пспба кпјима је забраоен улазак у Еврппску унију).

Разумети значи опростити. Обраћао сам им се учтиво, без икаквог резултата. Мржња се не гаси мржњом него потпаљује. И заслепљује разум.. Уместо да исправе неправду према писцу ових редова, ова тројка на челу Србије која га је некада злостављала као `` агента ЦИА`, уместо да га обештете за своја злодела, наставља са лошим навикама. самовлашћа и мржње. Виши суд у Београду је по њиховој наредби , Пресудом П 348/2014 од 29.децембра 2014.године , одбио мој захтев за накнаду рехабилитационе штете за тешке прогоне још од 1974.године. По њиховом налогу је свакодневно систематски опструирана употреба мога личног рачунара...
Не ради се самп п писцу пвих редпва. Судствп Србије је кпрумпиранп, укинути су Устав и закпни.

Држава уппщте нема искрену намеру да спрпведе правишну транзицију у Србији. Пна је

пдлаже и гура ппд тепих, са пшигледнпм намерпм да пптражипцима истекне биплпщки век

трајаоа, или да их изнури и да им бескрајним зашкпљицама пгади заувек да траже свпје. Шиме се систематски и метпдишнп, са злпм намерпм, пхрабрују ппшинпци, јер сматрају да неће бити кажоени.

Укпликп неправде не буду исправљене, тиоаће злп у Србији, биће све гпре.
Щтп је смишљенп гураое Србије у сампсмакнуће.

Др..Јпван Тркуља, угледни прпфеспр Правнпг факултета у Бепграду, у шасппису ХЕРЕТИКУС за правна питаоа Правнпг факултета **”.-**http://www.hereticus.org/arhiva**:” саппштава: Прпмене уСрбији накпн 2000 гпдине нису представљале дискпнтинуитет са аутпритарнпм-**

тпталитарнпм владавинпм партијске државе, на делу је рестаурација ппменутих пплуга и

механизама аутпритарнпг ппретка : мпнпппла над финансијама, капиталпм, над државним

и правпсудним апаратпм, над идеплпшким апаратпм, над впјнп-пплицијским кпмплекспм.

Припадници тих елита –су впзачи и сувпзачи наше маспвне ппгибељи, кпји не виде даље пд

свпјих усенчених фптеља и банкпвних рачуна.

Вищи суд у Бепграду свпјпм пресудпм У име нарпда пд 29.12.2014.гпдине, је ппнизип жртве тещких прпгпна мпју сестру Наду, кпју су пни разприли (1936-2010), брата Милића (1939),

сестришину Валерију (1971), мпга сина Милана (1981) оегпву мајку Александру (1936). , мпје рпдитеље.

Пвај суд се цинишнп пптсмева нацинпалнпј трагедији милипна невиних жртава.

Вищи суд у Бепграду је дпнеп јпщ једну щупљу и срамну пресуду, кпју правници пцеоују кап класишнп ретардиранп сампуправнп шарлатанствп и псипну прпвпкацију.

На делу је срашуната пплитишка диверзија, предизбпрна ујдурма са ппврщним судијама, пни кпји стпје иза исте, мене дпбрп ппзнају кап неппкплебљивпг бпрца, кпји ће се дп ппследое капи крви бприти за правду. Пва пресуда има за циљ да ме изазпве и усмери у бпрбу, да се такп стварају нпве тензије, свађе, лпще прпцене, и метеж, да се такп уместп да се у Србији ствпри слпга, и да се кпнцентрищемп на приљежан рад, насупрпт тпме стварају хапс и

пплитишка нетрпељивпст и мржоа.

А ја сам спреман на пдбрану кпја ће ударити у срце криминализпваних сегмената државе, .

У истп време удружени криминал рашуна да нећу мпћи мнпгп ушинити јер ће ме пнемпгућити да се пгласим на медијима, нити успети да пстварим свпје захтеве пред судпвима, да нећу

имати ппдрщку државних пргана. Ппшинипци се не либе да ми ускрате пнп малп прпстпра на интернету , мпј кпмпјутер је шестп ппструиран. Излпжен сам свакпдневним атацима, судским ппднесцима, трпщкпвима адвпката, кппија, ппщтарине, а ппсебнп мнпгп кпщтају шесте

интервенције прпграмера при дпвпђеоу у ред застпја на пптпунп исправнпм кпмпјутеру.

Ппшинипци сматрају да ће ме изнурити на пвакве нашине, узети време и енергију, нарушити здравље јер ја имам 79 гпдина. Мпја примаоа су врлп скрпмна, у дугпвима сам, живим на шекпвима.

Али у истп време ми се пружа прилика да се дефинитивнп пбрашунам са Србијпм мрака и мржое, са пнима кпји су деценијама уништавали не самп мпј живпт, и мпјих блиских, негп и већине грађана Србије.

Птуда за мене нема друге алтернативе сем свакпдневне бпрбе дп ппбеде, аргументима

никада насиљем. .Убеђен сам да ће ппбеда бити мпја . Јавнпст ће бити сведпк даље евплуције, јер када кажем јавнпст желим да саппщтим да тајкуни не мпгу апсплутнп угушити све мпје активнпсти..

Срампта је хитнути се не дпсегнути се!
2912

Тп знају пни кпји су слишнп ппступали са мнпм јпщ у време Тита и Милпщевића, мислим на пне кпји су преживели, јер су ппједини`` свемпћни`` терпристи преминули, углавнпм

превременп.

Извуцимп ппуке из прпщлпсти. Давид ће јпщ једнпм ппбедити Гплијата.

Судствп Србије је пдавнп срущенп, јпщ пре негп щтп је Титп казап ``да судије не треба да се држе закпна, к`п пијан плпта``. Судствп Србије данас не ппстпји, гпре је негп ли за време

кпмунизма, пнп је занатска радипница тајкуна.

Актуелна власт у Србији запбилази стаое у судству `` кап кища пкп Крагујевца``, Прирпднп, јер дпк се не кажоавају прекрщипци, пни ће да несметанп рпбе и пљашкају пбесппмпћену Србију. А сущтина је управп у тпме, пбесппмпћити птппр.

Затп стаое у судству никп не сппмиое.

Држава се правда да нема нпвца. А нема сирпмашније државе, а више милипнера. Држава

је бпгата, али не оене званичне стр уктуре, негп темељ мафијашке државе, државнп бпгатствп је се изместилп у руке нефпрмалних нпвппечених бпгаташа. А пни су такпће

држава. Неки пд оих су мене личнп злпстављали, уместп да ме пбештете, пни ми се свете.

Акп држава нема нпвца, заштп пнда сада прибегавају нпвим злпделима?

А кп ће пнда надпкнадити нпве штете кпје пни прпизвпде дан данас ширпм Србије?

- ЖАЛБА ЕВРОПСКОМ СУДУ Март 2014.године.
-
- ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА
-
- Савет Европе – Стразбур, Француска
-
-
- ПРЕДСТАВКА
- Која се подноси на основу члана 34 Европске конвенције о људским правима
- и правила 45 и 47 ПословникаСуда
- I. СТРАНКЕ
-
- А.ПОДНОСИЛАЦ ПРЕДСТАВКЕ .
-

-

- 1.Презиме: **Крсмановић** Име : **Томислав**
-
- 2 Пол : мушки(x) /женски ( ).
-
- 3.Држављанство: **Србија.**
-
- 4. Занимање : **економиста у пензији.**
-
- 5.Датум и место рођења: **20.7.1936.године.**
-
- 6. Пребивалиште :**11.090 Београд, улица Станка Пауновића 70.**
-
- 7. Број телефона : **381.11.3511829; моб. Тел. 064-3095176.**
-
- 8.Тренутна адреса (уколико је различита од адресе под 6.) –**иста.**
-
- 9.Име и презиме пуномоћника.
-
- 10.Занимање пуномоћника
-
- 11.Адреса пуномоћника
-
- 12.Број телефона пуномоћника Број телефакса пуномоћника
-
-
- Пуномоћје.
- _____
-
- - 3 –
-
- В. ВИСОКА СТРАНА УГОВОРНИЦА
-
-
-
- 13. **Република Србија..……**
.....
-
-
- II ИЗЈАВА О ЧИЊЕНИЦАМА
-
-

- Сходно прописима Европског суда у Стразбуру, у складу са чланом 34 Конвенције, у вези даље наведених повређених чланова Конвенције, и Протокола, се обраћам овом Представком, јер сам био жртва кршења права гарантованих Конвенцијом и њеним Протоколима. Повреде права из Тужбе за накнаду штете која је била поднета још 1994 године, због повреда мојих права у претходном периоду од 1975.године, и раније, до дана подношења Тужбе, су починили државни органи претходне Југославије и Републике Србије, која је потписница Конвенције. Искористио сам од 1994.године све правне лекове у Србији, укључујући и Уставну жалбу Уставном суду Србије, која је одбијена Решењем Уставног суда Србије Број. Уж-7589 /2012 од 16 септембра 2013 године, мени уручена 1 октобра ове године.
-
- Напомињем да је после подношења Тужбе 1994.године, дошло до нових повреда мојих права и последичних штета, што је процесуирано накнадним судским поднесцима..
-
- Подносим ову представку Европском суду у Стразбуру благовремено, јер још није истекло 6 месеци од дана коначне одлуке Уставног суда Број УЖ-7589/2012, од 16 септембра 2013. године, која која ми је уручена 1 октобра ове године.
-
- **У овој представци се налазе подаци о кршењима појединих права која су наступила пре 21.12.2003.године, када је Србија ратификовала Конвенцију. Напомињем да ова претходна кршења мојих права и даље производе последице, што се види из даљег изношења чињеница и података, које су у супротности са обавезама које је држава предузела ратификацијом Конвенције**. **Притужбе представке се односе на трајну ситуацију у посматраном периоду све до доношења пресуде Уставног суда, и да ради сагледавања читавог контекста ове представке, би требале бити, по мом мишљењу, узете у обзир све околности, па и околности које су се догодиле пре момента ратификације**.
-
- Узимам слободу да упознам Европски суд за људска права о узроцима моје представке против ове државе, и о околностима које су произвеле даље описани репресиван однос државе према мени, који се састоји од пар стотина почињених дела, полазећи од становишта да је то неопходно ради исправног разумевања даље изнетих података.
-
- **Свестан да је врло битно ствари представити кратко и сажето, слободан сам да истакнем, да су неуобичајена дужина и обим ове представке крцате врло великим бројем докумената и објашњења, објективно условљени. Из разлога што се ради о врло дугом временском периоду од неколико деценија, од 1975. године, и од 1963-1964.године, па до дана решења уставног суда Србије септембра 2013.године, који покрива више**

различитих правних, судских, или ванправних поступака, пар стотина, и више, од стране тужене почињених сложених дела, поред оних формалних, често неформалних злоупотреба и поступака кршења законских и уставних права и слобода.

-

- Јер сам ја пионир борбе за људска права у претходној Југославији, и касније. 1 марта 1975 године сам основао први неформални југословенски одбор за људска права, који се касније претворио у Покрет за заштиту људских права, из кога су потом настале поједине невладине организације и политичке странке.

-

- Циљ мога вишедеценијског ненасилног ангажмана, и окупљених интелектуалаца је био у почетку одбрана ускраћених личних права, што се временом претворило у шире акције за имплементацију начела људских права и завођење демократије и придруживање Југославије Европи..

-

- Због чега сам у назначеном временском прериоду био изложен репресији поретка и ускраћивањима мојих права, из чега су настале последичне штете

-

- Поднета Тужба за накнаду штете Првом општинском суду у Београду дана 28.5.1994 године, није била благовремено узимана у поступак, бескрајно се развлачило преко Вишег суда у Београду, Апелационог суда и Високог касационог суда, све до септембра 2013.године, када је моја Уставна жалба била одбијена од Уставног суда Србије, у околностима које ће бити даље приказане.

-

- Упознајем Европски суд да је мој Захтев за рехабилитацију поднет 15.12.2006.године Окружном суд у Београду усвојен, и ја сам Решењем Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12. 2012.године, означен као као жртва прогона и насиља из политичких разлога, жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Молим Европски суд да узме ову судску одлуку у обзир у решавању овог поднеска, у оквиру законскикх прписа, јер овдашњи судови одбијају да надокнаде мој захтев за накнаду штете, као неоснован, тврдећи да није био повређен члан 6 Конвенције, то јест да ми је била обезбеђена равноправност и да нисам био жртва политичке дискриминације, и да је поступак пред независним судом био правичан, иако се Виши суд Решењем о рехабилитацији јасно изјашњава и тврди сасвим супротно :`` Из свега наведеног следи логичан закључак да је подносилац захтева за рехабилитацију био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, ***имовине*** и других грађанских права.``.

-

- Доказ: Решење Вишег суда у Београду о рехабилитацији, Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године.

-

- Упркос и других веродостојних аргумената и правно ваљаних доказа, приказаних у тужбама и жалбама у списима у прилогу, у овој Представци.

-

- Сматрам за сврсисходно да Европски суд упознам са следећим опширним детаљима, по мом мишљењу битним за разумевање ове представке:

-

- Од 1975 све до 1990.године, сам се залагао против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе у Југославији, први сам исту ставио на дневни ред. То сам учинио да бих се бранио јер сам јуна 1975.године био насилно интерниран у психијатријску болницу, због ненасилног писаног критичког деликта, и био трајно обележен нетачном психијатријском дијагнозом, због разлога и у околностима које ћу даље приказати.

-

- Слободан сам да предочим следеће личне податке, да бих тако олакшао провере и веродостојност навода ове Представке.

-

- Придобио сам подршку Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ-Српске академије наука и уметности (професор др.Коста Чавошки ``Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања.Саопштења и други документи, стране-107, 343, 451, 464, 477; Википедија; др.Срђан Цветковић-Између српа и чекића, Политичка репресија у Србији 1944-1985.година), УКС-Удружења књижевника Србије, Универзитета, СПС-Српске православне цркве и других установа и појединаца из ондашње Југославије. Тако је настао истински покрет, подржао сам појединце жртве злоупотребе психијатрије у политичке сврхе , неки су потом били ослобођени и прихваћени као ``затворенице савести`` AI-Amnesty International, а не као неурачунљиви душевни болесници. Неке од ових жртава је узео у одбрану Унеско, Париз , укључујући и подносиоца ове Представке (уз напомену да је мој рођени брат др.Велибор Крсмановић, светски признат научник, биохемичар, тада био редовни професор Универзитета у Лиону, директор Националног савета за здравље Француске, члан САНУ у Београду, по позиву). Моје акције су на крају подржали и Америчка асоцијације психијатрије која ме је неколико година бодрила и штитила (што се може видети у архивама ових установа, и у приложеним документима уз овај поднесак), и САП-Светска асоцијација психијатрије.

-

- Југославија је била жигосана као држава која практикује злоупотребу психијатрије у политичке сврхе и драстично крши европске стандарде, и УН , и замало је била искључена из САП-а. Тако је дисидент број 2 у Југославији професор америчког универзитета Михајло Михајлов у својим списима устврдио:`` Искључива је заслуга Томислава Крсмановића што је обзнанио, и у многоме прекинуо употребу психијатрије у циљу кажњавања и изоловања политичких затвореника-што је екстремна форма нарушавања људских права``.

-

- У овом временском периоду сам се такође залагао против вербалног деликта, МПП (морално политичке подобности), тортура, заплене девизне штедње, за хуманизавцију живота у затворима и психијатријским установама, пружао сам

подршку појединцима жртвама различитих повреда њихових права, залагао се за промене закона, писао анализе и издавао самиздат књиге.

-

- За овакав мој ангажман сам добио 19 марта 1999.године u Kopenhagenu, престижно признање ISIl-a, San Francisco BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD, у прилогу у списима писани текст на енглеском из Freedom Network News March/April 1999. TOMISLAV KRSMANOVIC HONORED. (www.isil.org). Исказана ми је подршка, и признања, у дописима АИ, САП, АПА, влада појединих држава, укључујући и својевремено Савет Европе.

-

- Истичем есенцијалну чињеницу: узрок мога ангажмана на плану одбране људских права није била борба за власт, него искључиво у циљу одбране личне безбедности. Јер сам 21 јуна 1975.године био ухапшен и смештен насилно у психијатријску болницу , због ненасилног писаног деликта.

-

- Доказ: Документ број 1. Фасцикла 2.

-

- Где сам био мучен инјекцијама и неиндицираним лековима, излаган физичкој присили и обрачунима, одакле сам изашао са лажном психијатријском дијагнозом неурачунљивог душевног болесника, која је била на велика звона оглашена у моме личном , професионалном окружењу, и шире у јавности, са циљем мога дискредитовања, и мојих ставова о стању људских права. Што ми је нанело изузетно велике штете здрављу, што се тиче угледа у јавности, у професији, бављењу научним радом, све до породице и стана, материјалног статуса.

-

- Дана 1.9.1977.године, Судија за прекршаје општине Раковица, Београд, ме је због вербалног ненасилног деликта прогласио неурачунљивим душевним болесником, и предложио интернирање у затворену психијатријску установу, неограниченог трајања.

-

- Доказ: Документ број 6-у Фасцикли број 2.

-

- Ова дијагноза је негирана дијагнозом Психијатријске болнице ВМА (Војно медицинске академије) Број 854548, од 24.10.1977.године`` Душевно здрав``, Доказ:

-

- Доказ: Документ број 26-у Фасцикли број 2 .

-

- И судски анулирана Налазом Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године.

-

- Доказ:Документ број 28-у Фасцикли број 2.

- У истом смислу се изразио и Виши суд Решењем о рехабилитацији. Рех.бр.82/10 од 14.12.2012., који је Решење од 1.9.1977.године, судије за прекршаје општине Раковица, , огласио незаконитим и поништио га, и мене судски оквалификовао као жртву злоупотребе психијатрије у политичке сврхе,.
-
- Ја сам жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.
-
- Починио сам инкриминисани писани деликт, јер иако сам био **завршио Економски факултет у Београду и Пост-дипломске студије из истраживања друштва при Католичком институту за високе комерцијалне студије ИШЕК (оцена одличан " grande distinction''), Брисел, имао припремљен (неодбрањен) докторат, говорим течно француски и солидно руски и енглески, имао сам најбоље референце мојих послодаваца у Бриселу, Белгија (где сам боравио од 1965 до 1971 године), сам био онемогућен од власти да добијем запослење у Београду, са паушалним образложењем да сам ``политички неподобан``, против чега сам јавно ненасилно и аргументовано протествовао.**
-
- **Писац сам више књига- сајт Народне библиотеке Србије, аутор стотинак текстова објављиваних у еминентним домаћим часописима, и понеки и у страним (Википедија), као што су: Социолошки преглед, Херетикус, Република, Теме, Српска нова политичка мисао, Истина, Дијаспора, итд. Неки моји радови су превођени на енглески, шпански, мађарски и словеначки (Википедија, Гугл) .**
-
- **На овом месту дајем кратак инвентар кажњавања којима сам био изложен због упражњавања мога легитимног права на ненасилну одбрану. Детаљи са релевантним документованим прилозима и изјаве веродостојних сведока су у тужбама , и жалбама на судска решења, у прилогу и приложеним документима, уз поднете тужбе од 1994. године све до подношења Уставне жалбе Уставном суду. Уз напомену да су органи полиције априла 2000.године запленили моју личну, и страначку архиву, и поједине документе однели, који још нису враћени.**
-
- **Подносилац Представке је упознат са упутством да се документа не спајају, он их је ставио у посебне фасцикле да би тако олакшао преглед, будући да се ради о већем броју досијеа и више судских поступака, и великом броју почињених деликата, у дугом временском интервалу од 1975. до 2013.године.**
-
- **Од 1975 године све до данас судије, поједини новинари, органи полиције, припадници појединих организација и политичких странака, појединци, ми прете и означавају ме неосновано као издајника и једног од криваца за актуелну кризу Србије, за бомбардовање, Косово, као човека који је бранио**

Албанце, и слично, стављајући ми на терет: `` публикује субверзивне америчке књиге.`` Зато што сам публиковао бест селер ``Авантуре Џонатана Галибла`` професора америчког универзитета, претходно специјалнг саветника Председнка САД Буша, Кена Скуланда, и америчке научнице Мери Руварт`` Исцељење нашег света`` на више балканских језика (www.isil.org), које су у даље описаним околностима заплењене априла 2000.године.

- **У прилогу документ, као коминике приказан текст публикован од Serbian Defense League од 6.03.2303 године, у коме се каже да сам ја ``ционист а и агент ЦИА чије су руке упрљане српском крвљу и да сам издао и продао своју земљу САД и НАТО`.**
- **Слично је саопштено о мени и у коминикеу кабинета Слободана Милошевића од 15 јануара 1999. године `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА``, уз громогласну подршку медија.**
- **Доказ: Кривична пријава Јавном тужиоцу Београда од 28.11.1999.године, зато што медија противно закону нису објавила деманти.**
- **Што се види и из других приложених докумената у списима у овој представци, деценијама ми је било стављано неосновано на терет да сам `` агент ЦИА`` . .**
- **Иако сам поштен патриота који је свој живот уложио за опште добро.**
- **Или ме квалификују као `` душевног болесника``. Војислав Шешељ, који се сада налази у Хашком трибуналу, је изјавио 18.1.1992.године, што је било пренето телевизијски и преко радиа директно са седнице Скупштине Србије, што су чули милиони грађана Србије:`` Томислав Крсмановић је психијатријски пацијент``.**
- **Доказ: Тужба против Војислава Шешеља, поднета Првом општинском суду у Бограду, Кривичном одељењу од 1.7.1992.године. Уз напомену да овој тужби није дат наставак.**
- **У појединим приложеним документима се види да сам од 1975.године, па све до недавно, био често у јавности оцрњиван као `` параноидни шизофреничар``, упркос приложених судских и правних доказа да је таква нетачна дијагноза судски анулиирана.**
- **Слободан сам да предочим Суду, да нисам правник, а да су моја пензионерска примања скромна, најчешће нисам био у могућности да ангажујем адвоката, те**
- **отуда несавршености, или у појединим случајевима мањкавости, мојих даље приложених тужби, жалби и поднесака и интеракција са судовима. Предочавам да, сам успео у времену од 1975 до 1990.године, да ставим на дневни ред злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, да дам ваљана правна образложења, и да ефикасно побијем ставове и тврдње државних правника и психијатара, али то је сасвим друга правна материја од ове садашње.**
- **У вези овога сам се обраћао судовима да ми пруже правну подршку, што су одбили, упућујући ме на правну помоћ при општинама, или адвокатској**

комори, која ми је такође неосновано одбијена, што се види у приложенимдокументима.

-

- **Истичем битну чињеницу да су органи МУП-а Србије априла 2000.године запленили моју личну и страначку документацију, која још није враћена, што се види из ове представке, и приложених докумената. Од тада траје маратонски судски поступак. Поједини документи и докази од битног значаја за ову Представку су тада заплењени.**
- **Извињавам се ако поједина приложена документа нису читка или довољно видљива, јер су била заплењивана, и држана у влажним подрумима и пресељавана.**
- **Предочавам Суду врло битну чињеницу, цело ово време сам живео у ванредним околностима опсаде и хајке.**
- **Слободан сам да предочим Европском суду моје године (78), и изнуреност, лоше здравље, врло скромне принадлежности, губитак стана у незаконитом судском поступку, петнаестогодишњи подстанарски статус, описане репресалије, врло стресан рад на компјутеру у описаним околностима, затрпаност скоро свакодневним судским дописима и позивима- што је све врло битно умањивало квалитет и ефикасност моје одбране пред судовима и мојих поднесака.**
- **Судије врло добро свесне ових мојих тешких и ограничавајућих животних околности, су смишљено злоупотребљавале моју смањену психо-физичку кондицију, и стручност, јер нисам правник, и моју тешку ситуацију, да ме онемогућавају да остварим моја легитимна права пред судовима.**
- **Предочавам Европском суду, да ми је позната грчевита борба Републике Србије, да оповргне пред Европским судом у Стразбуру све бројније оптужбе против ње, и да ће моје наводе из ове Представке покушавати да омаловажи, уз подршку судства и минстарстава, државних установа. И из тога разлога сам принуђен, да бих успешније бранио и документовао моје наводе, да будем опширан, и да прилажем велики број документованих прилога и детаљних објашњења.**
- **Молим учтиво Суд да уважи моје оправдање за овакву преопширност. Уједно, објашњавам да сам писао тужбе и жалбе од 1994.године до данашњих дана, у оваквим тешким околностима, изнурен и без довољно концентрације, што се понекад одражавало на концизност и сажетост поднесака.**
- **Досада наведена документа се налазе у Фасцикли број 1 (сем нумерисаних докумената која су у Фасцикли број 2).**
- **Подносилац Представке даље наводи штетне радње тужене:**
- А. Злоупотреба психијатрије у политичке сврхе:
- Био је жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и великог броја других кривичних дела и повреда његових права почињених континуелно од стране државних органа у наведеном временском периоду, и последично насталих штета.

-

- Када се ради о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе, прилаже доказе:.
- -Дијагноза Завода за ментално здравље изречена у Документу број 1-ПОТВРДА Психијатријске болнице `` Лаза Лазаревић`` од 17.10.1978.године, дијагноза-параноидна шизофренија``, и о смештају тужиоца насилно у ову установу због ненасилног писаног деликта, где је био мучен,. Фасцикла број 2.
- -Документ број 6- РЕШЕЊЕ Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.9.1977.године, којим је тужилац био проглашен неурачунљивим душевним болесником од параноидне шизофреније, због вербалног ненасилног деликта, и захтеван је смештај у психијатријску установу на неодређено време. Фасцикла број 2.
- -Тужилац је такође био насилно смештен, а потом отпуштен у Психијатријску болницу`` В.-Вујић`` јула 1983.године, у Београду, због разговора са учесницима међународне конференције УНКТАД. (за шта нема документ, јер му није дат).
- -Тужилац је Извештајем тима лекара специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда дана 24.10.1977.године, оцењен као душевно потпуно здрав, а Извештајем тима лекара психијатара Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, као урачунљив.
- -Докази: Документ број 26, Извештај лекара специјалисте ВМА-Војне медицинске академије , број 854548 од 24.10.1977.године, Дијагноза: психички здрав. Фасцикла број 2.
- -Документ број 28, допис Судско-психијатријског одбора Медцицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године., дијагноза :урачунљив: Фасцикла број 2.
- -Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.год, означен као жртва злогласне злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права. Доказ: Приложено Решење Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године.
- Обављена злоупотреба психијатрије је тужиоцу деценијама упропашћавала живот и нарушила његово здравље : у злогласну Психијатријску болницу `` Лаза Лазаревић` у Београду је смештен насилно, где је био држан у изолацији, везиван, предмет физичке принуде, уз насилно давање лекова индицираних тешким душевним болесницима, и по здравље штетних инјекција ДЕПО модитен. Од тада пати од врло интензивне несанице.
- Докази:
- -Документ број 1А-Извештај лекара специјалисте , Славице Станић, лекара Дома здравља `` Савски венац``, од 24.2.2009.године. ; Фасцикла број 2.
- -Извештај Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића од 16.12.2009, у прилогу у списима.
- -Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године, у прилогу у списима

- - Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године, у прилогу у списима.
- Принуђен је да деценијама узима лекове за смирење и против врло интензивне несанице. Документ број 1А. Фасцикла број 2.
- Ова злоупотреба је тешко нарушила његов углед у блиском окружењу и јавности, на радном месту и у професији, омаловажила га као стручњак, научног истраживача и борца за људска права, као писца, као лидера организације за заштиту људских права, у политичким активностима, касније председника политичке странке и кандидата на изборима, све до разбијања породичне заједнице , губитка стана и других материјалних и нематеријалних штета.
- -Инкриминисана дијагноза је достављена директору ФГП Рекорд , Раковица-Београд, где је био тада запослен, дана 15.3.1977.године смењен са места `` Шеф службе маркетинга`` ,``зато што је евидентирани пацијент Завода за ментално здравље у Београду``, Доказ: Документ број 5; Судија за прекршаје Општине Раковица је донео поменуто Решење уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године, Доказ: Документ број 6, које је прочитано јавно на скупу неколико стотина запослених ФГП Рекорд; Доказ: Документ.број 7-Жалба против Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.
- Несавесни злонамерни судија за прекршаје је неовлашћно саопштио тужиочевој вереници, која га тада није довољно познавала, будућој супрузи Александри Пешић, економисти ФГП Рекорд, податке из судског досијеа и дијагнозу, и казао јој да је ``Томислав Крсмановић неурачунљив и агресиван душевни болесник, који не сме да има децу, поврх свега опасан државни непријатељ, и ако се за њега уда, да ће тиме упрпастити свој живот``. Са примитивном намером да се тако свети подносиоцу Представке, као политичком неистомишљенику.
- Докази-Изјава Александре од 1.6.2012.године.
- - Подносилац Представке је децембра 1985.године уручио др. Кости Чавошком, професору Правног факултета у Београду, документацију у вези око 40 ожалбених случајева злоупотребе психијарије у политичке сврхе, за Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ-Српске академије науке и уметности, који је 6 јануара 1986.године издао саопштење у коме је устврдио да се у СФРЈ злоупотребљава психијатрија да кажњава политичке неистомишљенике. Ово саопштење је имало изузетно снажан одјек у свету, а донекле и у земљи. Један од најтиражнијих листова у земљи `` Вечерње новости`` је тим поводом 31.1.1986.године негирао наводе Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ, детаљно износећи податке о неколико ожалбених случајева, са иницијалима, представљајући их као неурачунљиве (уз напомену подносиоца Представке, да су помињани Р. В-Радомир Вељковић, М.Ж Милисав Живановић и В.М-Владимир Марковић, ускоро били прихваћени од стране Amnesty International, ,London, као `` затвореници савести`` а не као `` неурачунљиви``).. Том приликом је истакнут и подносилац Представке као ``

случај`, али са пуним именом и презименом, да би тако био бламиран у јавности. Он је се обратио `` Вечерњим новосима `` исправком, на шта има право по закону, а ова исправка није објављен.

- Докази: текст у листу `` Вечерње новости`` од 31.1.1986.године; Реплика листу `` Вечерње новости`` од 3.2.1986.године. Фасцикла број 15.
- -Подносилац Представке је тужио Војислава Шешеља, лидера ондашње политичке странке и сада Хашког суђеника, Првом општинском суду у Београду, који није ништа предузео,,зато што је 18 јуна 1992.године, као што је предочено, изјавио са скупштинске говорнице, што је милионском аудиторијуму пренела државна телевизија, `` да је Томислав Крсмановић психијатријски пацијент``.
- Доказ: Фасцикла број 2.
- Из приложених докумената се исчитава да су појединци подносиоца Представке све до недавно вређали и понижавали, позивајући се на нетачну дијагнозу. А која га је пратила током целе професионалне каријере: у предузећу БИП-Београд, ФГП Рекорд-Београд и Галеника-Земун-Београд.
- -Полицијска управа Београда је од марта 2008 године, када га је сарадник ОУП-а Раковица-Београд, Ненад Лијескић, по наређењу претпостављених, у неколико наврата позивао телефоном на информативни разговор ``поводом писаних саопштења``, почела насилна привођења уз намеру да га насилно.хоспитализује на неодређено време. А полицијских телефонирања и привођења је било повремено и у 2009, 2010 и 2011 години. Подносилац Представке је био позван 2 марта 2008 године од стране његовог познаника Велизара Павловића, правника ДСС-Демократске странке Србије, улица Париска број 13, 11.000 Београд, који му је саопштио да је у поседовању факсимила Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године који му је показао, којим је покренут хитан поступак да буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, ``због писања саопштења и судских поднесака``, којом приликом су се позвали на фалсификован и правно анулиран налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године.
- Подносилац Представке је предложио Доказ: саслушање сведока Велизара Павловића, ДСС, Париска 13, Београд. Судови нису усвојили овај доказ.
- Истинска полицијска рација, са истим намерама је се наставила у другој половини 2011 године, и током 2012.године, био је изложен две године изузетно интензивном страху и истинској полицијској тортури.
- -Једна од драстичних последица фабриковања ове психијатријске дијагнозе је губитак стана, он **је на незаконит начин лишен стана чији је био правни титулар, у следећим околностима:**
- **Упаничена Александра под утицајем судије за прекршаје, интрига и застрашивања у ФГП -Рекорд је раскинула августа 1977.године веридбу са тужиоцем, али су ипак ступили у брак маја 1978 године, брак је од почетка због наведених злоупотреба био поремећен, након чега је Александра била изложена новим уценама на њеном радном месту у ФГП-Фабрици гумених**

производа Рекорд , због брака са тужиоцем, подвргнута свакодневним шиканирањима. Органи МУП-а Србије су на њу вршили притиске да се разведе од тужиоца, саслушавали је, лупали на врата стана, упадали насилно у стан и претили.

- **У оваквим околностима брак тужиоца је постао неодржив, били су угрожени озбиљно животи његове супруге, и касније сина бебе, да би Александра и мали син спашавали голи живот, да не испаштају због тужиоца који је био жртва самовоље и неоснованих прогона, дошло је до споразумног развода брака. 27.1.1982 године Решењем окружног суда у Београду, П.бр. 5038/81-Доказ: Документ број 8.** Фасцикла број 2.
- **Државни органи и МУП Србије Републике Србије, су подносиоцу Представке смишљено разорили брак и породицу, Александра као сведок сведочи у њеној Изјави од 1.6.2012.године, у прилогу. Фгасцикла број 6. (Изјава није оверена од надлежног државног органа, из разлога што је она тешко покретна да би могла отићи до зграде Општине, општински органи где се налази њен стан су нам саопштили да ће доћи у њен стан да она пред њима потпише Изјаву и да је овере, захтевајући од нас накнаду високих трошкова које ми нисмо у стању да подмиримо. Уз наше образложење да је подносилац Представке предложио Александру као сведока, а суд је није позвао на сведочење).**
- **Сведок: Александра Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Звездара, Мали Мокри Луг, Београд. Изјава од 1.1.2012.године. Фасцикла број 6. А.**
- **На делу је казнени поступак са циљем разарања породице , одузимање његовог стана који је унео у брак, претварање подносиоца Представке у подстанара у времену од 15 година, од 1982 до 1997 године, , излагање енормним трошковима, честим сеобама, драстичном умањењу квалитета живота и слабљењу здравља.**
- **Живео је са родитељима од 1955 до 1980 године на адреси Карађорђева улица број 50, овај стан је добио његов отац Милан Крсмановић од његове радне организације, за 40 година радног стажа, за које време је уплаћивао доприносе за стамбени фонд, и био користан члан заједнице (био један од најбољих дуванских стручњака у тадашњој СФР Југославији). Био је уписан у станарско право, као син оца Милана Крсмановића. За овај родитељски стан је 1980 године Дирекција за станове ЈНА дала три стана (исте укупне квадратуре): родитељима подносиоца представке, његовом брату Милићу Крсмановићу, и подносиоцу представке у улици Војводе Степе 68/ ИИ улаз (јер је Хотел Бристол чији је власник ЈНА-Југословенска народна армија, откупила те станове који су били у истој згради где је и Хотел`` Бристол``, да би се проширила). Да је он био власник станарског права у улици Карађорђева број 50 постоје Докази: Решење Четвртог општинског суда Посл. Број Р.3565/82 од 21.2.1983.године, страна 2, у прилогу, Документ број 9, Фасцикла број 2:``носилац станарског права Крсмановић Томислав, а као члан домаћинства наведена је супруга``.Подносилац представке је са касније разведеном супругом**

Александром Пешић-Крсмановић ступио у брак 1978 године, док је становао у родитељском стану у Карађорђевој улици, у заједничком стану са његовим родитељима, али је тада у договору са оцом Миланом, добио свој одвојен део стана, и за тај део стана постао правни титулар-носилац станарског права . Његова супруга је пре уласка у брак имала раскошан стан на падинама Дедиња (резиденцијални део Београда, где станују министри и стране дипломате) од 90 квадратних метара, где је живела са њеним родитељима, и братом, у улици 3мај Огњеног Вука број 4 на Сењаку, где је била уписана у станарско право. Подносилац Представке је унео у брак стан на коме је био правни титулар, а 1980 године је као савестан супруг, и будући отац, уписао Александру у станарско право као члана домаћинства.

- **Након изнуђеног развода брака подносилац представке и његова разведена супруга, су се договорили да покрену лажни поступак измене станарског статуса, да би се спашавали, своје голе животе, здравље, а у следећим околностима:**
- **Међу њима су постојала и даље, упркос свега, интрига, завађања, расправа, искрена и снажна осећања да живе заједно, поготову јер су добили дете, имају стан, приходе. Били су убеђени да би упркос свега могли живети у љубави и хармонији. Али ако се ослободе полицијских и других прогона.**
- **Будући да је полиција упорно и опасно претила Александри захтевајући од ње: да се разведе, да из стана избаци сва документа супруга, укључујући и његову писаћу машину, да не дозволи улазак у стан његових истомишљеника, да прекида његове телефонске и друге разговоре са политичким темама, да у случају супротног одмах позове поллицију и захтева насилну хоспитализацију супруга, и да након изнуђеног развода одмах покрене судски поступак да она постане носилац станарског права, уз њихову обећану пресудну интервенцију код суда, и да супруга исели ШТО ПРЕ из стана.**
- **Супружници су се договорили да се формално разведу и да инсценирају судски поступак за измену станарског статуса, и да то траје врло дуго, да тако добију у времену и смире тензије, да спашавају брак и породицу и судбину малог детета, да се касније опет уједине у браку.**
- **Доказ: приложена Изјава Александре Крсмановић од 1.1.2012.године.**
- **Четврти општински суд у Београду је Решењем од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС , после три и по године трајања поступка, дефинитивно усвојио предлог да предлагач Александра Крсмановић, остаје носилац станарског права. Доказ: Решење од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, у прилогу. Фасцикла број 6 А.**
- **Овакву своју дефинитивну одлуку суд образлаже: да је брак разведен- а да је предлагачу Александри поверено на негу и чување малолетне деце странака (суд је овде направио грешку, ради се само о једном детету).**
- **-да предлагач и противник предлагача (подносилац Представке) нису могли да замене стан за два мања**

- **-наводно, противник предлагача се није противио предлогу да предлагач остане носилац станарског права.**
- **-наводи висину примања обе странке у поступку.**
- **-истиче да су стамбене потребе предлагача знатно нитензивније.**
- **-суд је ценио и остале доказе.**
- **-није дозвољено право жалбе јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године.**
- **Ово Решење, и претходна ожалбена решења којима се Александра усваја као носилац станарског права, суд образлаже позивом на Закон о стамбеним односима С.Р.Србије, Члан 16, који гласи: Ако се у случају развода брака ранији брачни другови , који су заједнички носиоци станарског права, не споразумеју ко ће од њих остати носилац станарског права, о томе по захтеву једног од њих решава у ванпарничном поступку општински суд на чијем је подручју стан, водећи рачуна о стамбеним потребама оба брачна друга, њихове деце и других лица, која заједно са њима станују, о разлозима из којих је брак разведен, као и осталим околностима случаја. Доказ: у прилогу копија члана 16 Закона о стамбеним односима С.Р.Србије. Фасцикла број 6. У Коментару Закона о стамбеним односима страна 71, је уписано: код одређивања брачног друга ко ће остати носилац станарског права, суд узима у обзир све околности случаја , стамбене потребе оба брачна друга и њихове деце, разлоге због којих је брак разведен, као и остале околности случаја. Међу осталим околностима треба имати у виду, поред осталог здравствено стање, запосленост , висину личног дохотка, имовинске прилике, могућност добијања стана, године живота, пол, ко је добио стан на коришћење, ко је био носилац станарског права код закључења брака, тј. ко је раније био у стану, и да све ове околности треба посматрати комплексно у њиховој укупности, повезаности и међузависности.. Доказ: у прилогу копија Коментара Закона о стамбеним односима СР Србије, страна бр.71. Фасцикла број 6.**
- **Позивајући се на овај закон, Четврти општински суд истиче у решењима од 21.2.1983, године, од 29 јуна 1983 године и 23.4.1984.године, у прилогу, Фасцикла број 6, у судском поступку који је трајао дакле око три и по године:**
- **-да је малолетни син Милан додељен на чување мајци, и да је њена стамбена потреба интензивнија.**
- **-саопштавајући да противник предлагача није никада истакао захтев да остане носилац станарског права.**
- **-тенденциозно и погрешно приказујући и умањујући стамбене потребе противника предлагача и стварно стање његовог здравља.**
- **-да је неостварив предлог противника предлагача да стан замени за два мања, јер је стан мали и недељив.**
- **-неосновано тврдећи да су приходи предлагача драстично мањи од противника предлагача.**

- **-суд спомиње `` брачну подобност``, противника предлагача.**
- **-паушално, и неосновано , тврдећи да на Решење Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, у прилогу, није дозвољено право жалбе, јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године.**
- **Противник предлагача је побио тврдње Четвртог општинског суда:**
- **-неоснована је тврдња суда, да није могуће заменити спорни стан за два мања. Докази: оглас од 18 јуна 1983.године, у архиви суда; а.Оглас у листу Политика од 6 маја 1984.године, б.оглас у листу Вечерње новости од 15.5.1984.године. в.оглас у листу Вечерње новости од 22 маја 1984.године. г.оглас у листу Политика 4.12.1984.године. Фасцикла број 6. Противник предлачага је био сагласан да се стан замени за један већи, сложио се и предлагач, гарсоњеру, нпр. 25 квадратинх метара за мајку и дете, а за њега мањи, да се тако спасе од мучног петнаестогодишњег статуса подстанара који му је уследио (све до 1997.године, када је добио стан од његове радне организације), средовечан човек напунио 50 година, озбиљно нарушеног здравља, чији живот се одвија у вро тешким околностима које су приказане у овој представци Европском суду. Суд је овакав предлог одбио а приори, да би на крају дао прекратак рок за замену од месец дана. Противник предлагача је ступио у успешне преговоре за замену стана, али је прекратак рок од само месец дана то у пракси онемогућио.**
- **-нетачна је тврдња суда у Решењу од 21.2.1983 .године, Доказ: Документ број 9, Фасцикла број 2, да противник предлагача није никада истакао захтев да остане носилац станарског права. Докази: Допис адвоката противника предлагача В.Кнежевића Четвртом општинском суду Р.бр. 3565/82 од 5 априла 1983.године, у прилогу. Фасцикла број 6.; Решење Четвртог општинског суда посл.бр. Р.2699/83 од 29 јуна 1983.године, страна 2, у прилогу. Фасцикла број 6, ; Жалба Окружном суду у Београду од 21 октобра 1983.године. Фасцикла број 6 ; Решење Окружног суда у Београду од 20.12.1983.године, и других приложених докумената. Фасцикла број 6.**
- **-тачно је да су потребе мајке којој остаје дете на чување значајне. Али је суд заобишао и није се изјаснио о врло битном аргументу противника предлагача: да је његово здравље било нарушено, поготову његова старост (50 година) старији 10 година од разведене супруге. Адвокат противника предлагача В.Кнежевић се обраћа Окружном суду у Београду дана 21.октобра 1983.године. Доказ: поднесак,. Фасцикла број 6. Јер суд није узео у обзир здравствено стање противника предлагача, противник предлагача нема шансе да добије стан од радне организације, суд је одбио предлог вештачења стања здравља противника предлагача. Окружни суд у Београду Гж.бр.11340/83 од 20.12.1983. године, укида Решење Четвртог општинског суда Р.бр.2699/83 од 29.6.1983.године и предмет враћа истом суду на поновни поступак. Доказ : Решење у прилогу. Фасцикла број 6. Јер није цењено здравствено стање противника предлагача, јер је био одбијен предлог за вештачење здравља. Адвокат противника предлагача дана 23**

маја 1984.године се обраћа двема клиникама у Београду захтевајући да суду приложе мишљење о здрављу противника предлагача и како би подстанарски статус утицао на исто. Доказ: допис. Фасцикла број 6.Окружном суду у Београду ЖАЛБА ПРОТИВНИКА ПРЕДЛАГАЧА против Решења Четвртог оштинског суда у Београду П.бр. III Р.985/84 НБ/рд од 23.4.1984.године. Доказ: Жалба у прилогу. Фасцикла број 6. а.Оспорена је тврдња Четвртог општнског суда у Београду, да подстанарски статус не може значајно погоршати стање здравља противника предлагача.

- **Четврти општински суд у Београду је добио на увид медицинску документацију лично од противника предлагача, према којој је јуна 1975.године, био насилно хоспитализован као неурачунљив душевни болесник, и 1 .9.1977.године проглашен од судије за прекршаје Општина Раковица као неурачунљив душевни болесник и захтевано лечење неограниченог времена трајања. А Четврти општински суд у Београду се изјашњава о противнику предлагача као о потпуно здравом радно способном човеку. Пренебрегава чињеницу да је противник предлагача у његовој радној организацији био рангиран као кандидат за инвалидску пензију. Суд је у изреци навео контрадикторне податке о висини личних доходака обе странке. У Решењу посл.број Р.2699/83 од 29 јуна 1983.године, износи податак да је просечни месечни доходак предлагача за период од 1.октобар 1981-30 септембар 1982.године у износу од 9.334, 20 дин, а противник предлагача за исти извештајни период 14.828.динара. А у Решењу Посл. Број Р.4516/84 од 15 јануара 1986.године просечан личн доходак предлагача је за период 1.јануара -31.децембра 1984.године у износу од 25.402, -дин, а противник предлагача у истом периоду просечно 29.874.-динара. Очигледно да је разлика у виснни примања оба учесника драстично смањена , што је било од битног утицаја за одлучивање у два различита временска момента, што изазива озбиљну сумњу у пристрасност суда.**
- **-противник предлагача је добио стан од Команде одбране града Београда Решењем број 8-89-7 од 1.1.1980.године, и био је носилац станарског права. Докази: Приложена документа. Дакле он је унео стан у брак. Александру је уписао у станарско право накнадно 1978 године, приликом њеног уласка у брак са њим. А Александра је пре тога била уписана у породично станарско право у поменутом стану на адреси Змај Огњеног Вука 4 у Београду. Четврти општински суд у Београду пренебрегава ову чињеницу, и противника предлагача руинираног здравља, са навршених 50 година старости, без икаквих могућности да у догледно време реши стамбено питање, скромних примања, оптерећеног плаћањем издржавања сина, изложеног линчу ондашњег поретка, и НЕ ВОДЕЋИ НИМАЛО РАЧУНА О РАЗЛОЗИМА И ОКОЛНОСТИМА РАЗВОДА БРАКА, изгони из његовог стана (из кога се под притисцима полиције иселио још 1982.године на**

улицу), и претвара његов живот у вишегодишњи мукотрпни подстанарски статус. А његову разведену супругу и његовог сина одваја од оца породице.

- **--паушална је и неоснована , изокренута тврдња суда да на приложено Решење Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, ``није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године``. Чињенично стање је сасвим другачије. Разведени супружници су годинама живели у крајње тешким околностима, под свакодневним прогонима и опасним притисцима и претњама, изнурени стресом од развода, неизвесне будућности, крајње исцрпљени вишегодишњим судским спором око стана, и финансијски судским трошковима (адвокатске услуге, судске таксе, и друго), погоршаног стања здравља, несигурног радног места, неизвесних редовних прихода, излагани годинама атацима на личну безбедости и имовинску сигурност, у држави у расулу, хаосу, и пред ратом, су били принуђени да душевно и органски сломљени, на ивици снаге, дигну руке од бескрајног суђења. А Александра је то учинила под претњама смрћу и ликвидације ње и њеног детета, што се види из њене Изјаве од 1.1.2012.године. и овде приложених докумената. Супружници су договорно растезали судски спор у вези стана, да добију у времену, да се њихови односи стабилизују у нади да ће полицијски и други атаци постати мање интензивни, да ће их на крају оставити на миру. Што се није дешавало. Нажалост , суд је скратио и донео одлуку 15 јануара 1986.године, на делу је злоупотреба учесника, и полицијска принуда над Александром.**
- **Што оспорава тврдњу суда: није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године.**
- **Јер је пресудно на делу била полицијска претња упаниченој Александри, и душевна и органска скршеност крајње руинираног и финасијски исцрпљеног разведеног супружника. Ми смо то учинили под полицијском принудом ликвидације. Ми смо били уцењени. Када се ради о тешким животним околностима и линчу коме су били изложена оба супружника се види из Изјаве Александре Крсмановић од 1.1.2012.године, и даље приложених докумената.**
- **Стога, оваква судска одлука није законита и правична, јер није испоштован члан 16 Закона о стамбенм односима, јер суд није узимао у обзир све околности у њиховој укупности, комплексности, повезаности и зависности.**
- **Разведени супруг је био оквалификован и изложен тешким прогонима као `` опасан државни и партијски непријатељ``, логично је да партијски суд не буде правичан, и на његову штету.**

- **Острашћени судија је претећи тужиоцу спомињао његову '' брачну-политичку неподобност''-Документ број 10. Фасцикла 2.**
- **Ево хронолошки поређаних чињеница и докумената.**
- **-Предлагач Александра Крсмановић, разведена тужиочева супруга је 25.09.1982.године, поднела Четвртом општинском суду у Београду**

ПРЕДЛОГ за одређивање носиоца станарског права. Доказ : ПРЕДЛОГ за одређивање носиоца станарског права од 25.09.1982.године, поднет Четвртом општинском суду у Београду, у прилогу.

- **- Четврти општински суд у Београду Посл.бр.Р.3565/82 од 21.2.1983- Документ број 9, је својим решењем од 21.2.1983 године као носиоца станарског права на овај стан од једне собе, кухиње, купатила, ходника, оставе, две терасе и подрума, одређује Александру, као члана домаћинства, а тужиоца носиоца станарског права лишава права на стан, упућујући га да је дужан да се исели из стана. Овакву одлуку суд образлаже позивом на Закон о стамбеним однсоима Србије, да је малолетни син поверен на бригу мајци, и да је цео стан неопходан за ту сврху, одбијајући предлог тужиоца да се стан замени за два, јер је наводно сувише мали. Суд тврди нетачно да тужилац није истакао предлог да остане носилац станарског права, чињеница је да је захтевао као моралан супружник и отац, замену стана за два, и то је био његов предлог у вези статуса носиоца станарског права. Овако поступајући Четврти општински суд у Београду је поступио супротно одредбама Закона о стамбеним односима Србије, тужиоца намерно оштетио, казнио га и лишио га на незаконит начин половине стана. Доказ: анализа закона о стамбеним односима СР Србије.**
- **-пуномоћинк тужиоца, у овоме предмету противника предлагача, адвокат Витомир Кнежевић из Београда, се обратио, дана 5 априла 1983.године Четвртом општинском суду у Београду. Доказ: поднесак адвоката Витомира Кнежевића из Београда, Четвртом општинском од 5 априла 1983.године. , у прилогу. Из овога дописа и у њему суду приложених доказа и докумената се закључују врло битни аргументи у корист противника предлагача:**
- **а.Крсмановић Томислав и његова разведена супруга Александра, упркос тешко вештачки нарушених брачних односа, су тада чинили озбиљне напоре да спасу брачну заједницу, што суд није узимао у обзир, него је злонамерно својим исхитреним и пребрзим одлукама се укључивао у стратегију казненог разарања брака, дисидента и Александре , чији отац, покојни Александар Пешић , по поочиму Србину, право презиме Фон Саск (или Сакс), немачки Јеврејин, професор два факултета у Београду, био прогањан од војних власти (конструисао први тенк амфибију за ЈНА-Југословенску народну армију),``зато што је симпатисао империјалистичку САД и намеравао да се тамо исели.``..**
- **б. није основана тврдња да противник предлагача није поднео захтев да буде уписан у станарско право(напомена тужиоца: он је у приложеним документима упорно предлагао суду да остане уписан у станарско право).**
- **в.противник предлагача је добио стан од Команде одбране града Београда Решењем број 8-89-7 од 1.1.1980.године. (Александру је унео у станарско право накнадно, приликом њеног уласка у брак са њим).**
- **г. противник предлагача је руинираног здравља, кандидат за инвалидскуи пензију, са 50 година старости ,старији 10 година од разведене супруге.**

- **-Четврти општински суд у Београду својим Решењем Посл. Бр.Р.2699/83 од 29 јуна 1983.године, усваја предлог предлагача даљ она остаје носилац станарског права. Доказ: у прилогу. Суд каже да је се противник предлагача противио предлогу да предлагач остане носилац станарског права. Чиме противник предлагача побија тврдњу истога суда да није захтевао да остане уписан у станарско право, изречену у Решењу Четвртог општинског суда у Београду документу број 9, страна 1. Суд истиче да је противник предлагач предложио замену стана за два мања, и да је извршио увид у два огласа замене два мања стана за већи. Нетачна је тврдња суда да се стан не може заменити за две мање јединице, што се види из даљих излагања.**

-

- **Нетачна је тврдња суда изречена у овом решењу о здрављу противника предлагача јер је његова радна организација предлагала истом поступак превођења у инвалидску пензију.**
- **Адвокат противника предлагача В.Кнежевић се обраћа Окружном суду у Београду дана 21.октобра 1983.године. Доказ: поднесак. У прилогу. Јер суд није узео у обзир здравствено стање противника предлагача, противник предлагача нема шансе да добије стан од радне организације, суд је одбио предлог вештачења стања здравља противника предлагача.**
- **Окружни суд у Београду Гж.бр.11340/83 од 20.12.1983. године, укида Решење Четвртог општинског суда Р.бр.2699/83 од 29.6.1983.године и предмет враћа истом суду на поновни поступак. Доказ : Решење у прилогу. Јер је жалба благовремено поднета, није цењено здравствено стање противника предлагача, одбијен предлог за вештачење здравља.**
- **Противник предлагача се 5.11.1983.године обратио свом адвокату В.Кнежевићу у прилогу**
- **а.Суд тврди да није могуће заменити спорни стан за два мања, што је нетачно. Докази: оглас од 18 јуна 1983.године, у архиви суда. а.Оглас у листу Политика од 6 маја 1984.године, б.оглас у листу Вечерње новости од 15.5.1984.године. в.оглас у листу Вечерње новости од 22 маја 1984.године. г.оглас у листу Политика 4.12.1984.године. Противник предлачага је агласан да се стан замени за један већи, нпр. 25 квадратинх метара за мајку и дете, а за њега мањи, да се тако спасе од мучног деценијског статуса подстанара који му је уследио, што се види из представке Европском суду.**
- **Четврти општински суд у Београду Решењем Посл. број III Р.985/84 НБ/рд од 23.4.1984.године, усваја предлог да Александра остаје носилац станарског права. Доказ: Решење, у п рилогу.**
- **Адвокат противника предлагача дана 23 маја 1984.године се обраћа двема клиникама у Београду захтевајући да суду приложе мишљење о здрављу противника предлагача и како би подстанарски статус утицао на исто. Доказ: допис.**
- **Окружном суду у Београду ЖАЛБА ПРОТИВНИКА ПРЕДЛАГАЧА против Решења Четвртог оштинског суда у Београду П.бр. III Р.985/84 НБ/рд од**

23.4.1984.године. Доказ: Жалба у пр илогу. а.Оспорена је тврдња Четвртог општнског суда у Београду, да подстанарски статус може значајно погоршати стање здравља противника предлагача. б.стан се може заменитги за две стамбен јединице. в. Нетачни су подаци достављени суду о висини прихода г.Острашћени судија је претећи тужиоцу спомињао његову '' брачну-политичку неподобност''(уз напомену да је тужилац тада био дисидент)- Документ број 10.

- **Четврти општински суд у Београду својим Решењем од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС је после скоро 4 године, дефинитивно усвојио предлог да предлагач Александра Крсмановић, остаје носилац станарског права.Доказ: Решење у прилогу.**
- **Република Србија је по два основа одговорна за нанете штете настале губитком стана. Прво, овако чинећи ИВ Општински суд у Београду, који је државни орган, је својом незаконитом одлуком отуђио тужиоцу половину стана, да би тако казнио неистомишљеника. По другом основу, државни органи су смишљено по казни, проузроковали развод, за шта су дати необориви докази и сведочење Александре Крсмановић Пешич, а развод је имао за последицу спор око стана, да није било проузрокованог развода не би било ни парнице у вези стана.**
- **Тужиоц је у оваквим условима морао од 1982 године, све до 1997 године, да буде подстанар и да плаћа кирије у високим девизним износима, да се потуца по подрумима, да се сели, сукобљава са асоцијалним особама, када је тек са 61 годином старости добио стан од његовог предузећа.**
- **Чиме му је нанета материјална штета у износу од 40.000, 00 , колика је вредност половине стана, и око 25.000, 00 евра за износ закупнине подстанарских станова од 1982. до 1997.године.**
- **Dokazи: документација наведена у предњим хронолошки поређаним чињеницама и**
- **документима , у Фасцикли број 6 А, сем оних где се позива на број документа који се налазе у**
- **Фасцикли број 2 .**
- Проузрокован је деценијски страх од трајне изолације у психијатријску установу, који се, у даље назначеним околностима нагло појачао од 2008. до 2012.године. За то време је Полицијска управа Београда покушавала десетак пута да тужиоца насилно спроведе у психијатријску установу на неограничено време трајања, са образложењем:`` пише саопштења``, `` захтева повраћај архиве``, `` тражи накнаду штете``, позивајући се на правно оборене раније дијагнозе.
- Велизар Павловић, правник ДСС-Демократске странке Србије, улица Париска број 13, 11.000 Београд, је подносиоцу Представке, као што је споменуто, показао факсимил Полицијске управе града Београда од 28.2.2008, у чијем прилогу је била обезнажена дијагноза `` параноидна шизофренија``Завода за ментално здравље из Београда из 1975.године, и полицијска наредба којима је покренут хитан поступак да буде лишен слободе и смештен у психијатријску

болницу на неодређено време, због `` залагања за људска права``, наводно што је душевно неурачунљив.

- Подносилац Представке је на ове наводе предложио судовима два сведока:
- -Велизара Павловића, правника ДСС-Демократске странке Србије, Париска 13, Београд, на његову тврдњу подносиоцу Представке из марта 2008.године, да је у поседовању факсимила Полицијске управе Београда, са инкриминисаном дијагнозом и предлогом да се тужилац принудно смести на неодређено време у психијатријску установу због писања саопштења. И
- -Ненада Лијескића, ,сарадника ОУП-а Раковица , Патријарха Јоаникија, Београд, који је током марта 2008.године, по налолгу претпостављених, више пута позивао телефоном подносиоца представке и претио му насилном хоспитализацијом ``због писања саопштења и тужбе за накнаду штете``.
- Судови нису усвојили захтев тужиоца.
- у приложеним списима су овим поводом допис подносиоца Представке Ненаду Лијескићу, ОУП (полиција) Раковица од 29.2.2008.године и Саопштење Покрета за заштиту људских права од 5.03.2008.године.
- Претње насилном изолацијом у психијатријску установу од стране органа полиције током 2008 и, 2009, су се нагло интензивирале током 2010 и 2011 године, уносећи узнемирење и неизмеран страх у живот тужиоца, забринутог да не буде поново насилно хоспитализован, овога пута на неограничено време, у држави где не функционише у довољној мери правна држава, која није у стању да грађанима осигура личну безбедност и имовинску сигурност:
- У списима даље у прилогу су: Позив МУП-а Србије од 17.08.2011.године; Позив МУП-а Србије Полицијска управа града Београда, Нови Београд од 22.9.2011.године; Позив МУП Србије, Полицијска управа града Београда, Раковица од 2011.године (без датума).
- Уз напомену да су позиви на информативне разговоре најчешће били телефонски, без икаквог писаног трага, уз повремене доласке полицајаца на врата стана, галаму и гласне повике да ће тужиоц бити спроведен насилно у полицију.
- Тужиоц (у овом досијеу је подносиоц Представке), доказује да се ради о позивима на информативне разговоре који су уствари злоупотреба института информативног разговора, са циљем заплашивања, и излагања тужиоца притисцима и претњама. При том прибегавајући кршењу параграфа Закона о кривичном поступку и Закона о полицији, тужиоц је био позиван : 3 јуна и 22 јула од стране Жељка Трикића сарадника ОУП-а Нови Београд; 17 августа, 19 августа и 22 августа тужиоца је позивао Медојевић, сарадник Полицијске управе Београда; дана 22 септембра Трикић , а онда истог дана патрола ОУП Раковица која је стигла пред тужиочев стан, и 6 и 13 децембра опет Трикић.
- Трикић и Медојевић су навели разлоге: поднесци тужиоца Првом ОЈТ –Првом општинском јавном тужилаштву (Трикић) у вези заплене архиве 2000 године; или -писање саопштења у вези здравља, психијатрије, тужиочевог маратонског судског поступка и повреда његових права. (Медојевић).

- Жељко Трикић службеник Полицијске станице Нови Београд, Полицијске управе за град Београд, у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11 у вези заплене архиве,.је позивао тужиоца телефоном или писмено, што чини по налогу Јавног тужилаштва Србије у предмету КТР 3051/11, поводом тужиочеве пријаве против особа које су запленили тужиочеву архиву априла 2000 године.
- Тужилац напомиње да је упутио поднеске Првом општинском јавном тужилаштву у Београду, и на друге адресе, у вези заплењене архиве, у својству појединца, и председника НВО Покрета а заштита људских права, чији је председник. Дакле није окривљени, него подносилац пријаве.
- Тужилац је увек био прво упорно позиван телефоном, што је супротно закону, јер се позиви на информативне разговоре шаљу у писменој форми, сем изузетно, а у његовој пријави тога елемента нема. У исто време позиви су изрицани врло строгим гласом и претећи. Тек на учтив, стриктан и упоран захтев тужиоца позиви су нерадо и претећи упућивани писмено, стално уз оштре претње насилним привођењем на вратима његовог стана, или су гласови са оне стране жице били опори и претећи, као да је тужилац окривљени криминалац, а он је уствари подносилац пријаве, или писац инкриминисаних саопштења. Поврх свега је заслужни грађанин који је цео живот посветио ненасилној борби за демократију.
- У Позиву Трикића за 13 децембар је назначено Упозорење да ће у случају неодазивања бити принудно доведен: У случају Вашег неодазивања по овом позиву бићете принудно доведени на основу члана 226 , ст.1 . ЗКП-Закона о кривичном поступку .
- Који гласи :Окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, тумач и стручно лице ,без обзира на исход кривичног поступка, сносе трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа.
- Овакво образложење не даје право насилног привођења, него само објашњава о наступајућим трошковима због тога. Али га је Трикић неовлашћено и неосновано интерпретирао као наговештај за принудно привођење, да тако спроводи застрашивање.
- Будући да је Трикић упорно позивао тужиоца од јуна 2011 године, кршећи одредбе Закона о полицији и ЗКП-Закон о кривичном поступку, будући да ће се из даљег видети да се није радило о жељи да се тужиочев поднесак објективно испита и поступи по закону, него да је на делу застрашивање и шиканирање, да су органи полиције починили кривична дела (подносилац Представке се позива на Ревизију, ДЕТАЉНА ОБРАЗЛОЖЕЊА, стране 1 до 8. Фасцикла број 11) забринут за личну безбедност, је одлучио да би избегао овај неугодан разговор, да обустави поднесак КТР 3051/11. Доставио је допис Првом ОЈТ којим обавештава да је анулирао поднесак КТР 3051/11 , апелујући на Прво ОЈТ да о анулирању поднеска обавести Жељка Трикића, да тако буде обеснажен његов позив на саслушање, да би тако избегао стрес. Том приликом је 6 децембра око 12 часова у просторијама Првог ОЈТ трећи спрат соба 317А, будући да је

предметни јавни тужилац госпођа Маја Вадњал била отсутна, обавио разговор са њеним сарадницама објашњавајући им о чему се ради, и да не жели да се одазове позиву, истичући да је то за њега страх и стрес, објашњавајући покушај злоупотребе позива на информативне разговоре 2008 године ради утамничења, додајући да зато предмет КТР 3051/11, због кога га позивају на саслушања , ОДМАХ обуставља.

- Што је и учинио :ПРИМЉЕНО у Првом основном јавном тужилаштву 06.12. 2011 године.
- Доказ; копија поднеска Првом основном јавном тужилаштву од 06.12. 2011 године.
- у прилогу. Фасцикла број 14.
-

- О овоме разговору истога дана је обавестио господина Трикића факсом послатим са његовог компјутера
- Доказ: копија recipient name Господин Ж.Трикић, Start time: 6.12.2011 године, 16.3. Recipient number : 3008143, у прилогу. Фасицила број 14.
- Упркос овог чињеничног стања у петак 9 децембра је опет дошла патрола ПС Раковица и уручила му позив за информативни разговор дана 13.12.2011 године у 11 часова у просторијама на Новом Београду, позив је без датума и потписа.
- Доказ: инкриминисани позив ОУП Нови Београд, у прилогу.Фасикла број 14.
- Дана 10 децембра изузетно узнемирен и преплашен за своју безбедност тужиоц је преко факса Главне поште у Београду послао факс за Трикића , на телефон 3008143, за ПС Нови Београд, Start time Dec..10 12:28 ПМ, Pages. 2, Result :ОК, са приложеном ЛЕКАРСКОМ ПОТВРДОМ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издатом од др.Мартиновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, да је услед болести привремено спречен за било какве активности у времену од 5-7 дана, што значи да ће услед болести бити оправдано спречен да се одазове овоме позиву за уторак 13.12.2011 године.
- Докази:
- -копија факса за Трикића Start Time Dec..10 12:28 ПМ, Пагес 2, Result :ОК, у прилогу
- -копија ЛЕКАРСКЕ ПОТВРДЕ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издате од др.Мартиновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, у прилогу. Фасцикла 14.
- Дана 12.12.2011 године је Прво ОЈТ-у и Трикићу достављено Мишљење еминентног психијатра и једног од најбољих судских вештака др.Стевана Петровића ``О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ" .
- Доказ: копија О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ" у прилогу. Фасицикла број 14.

- **Подносилац Представке је све позиве Полицијске управе града Београда на разговор одбио са образложењем да нису у складу са законом и да није на то обавезан по закону .**
- **Према члан 46.ЗКП, став 1: Полиција и други државни органи надлежни за откривање кривичних дела дужни су да поступе по сваком захтеву надлежног јавног тужиоца. Дакле, у овоме случају они би требали да по налогу Првог ОЈТ кроз разговор са тужиоцем дођу до додатних података те да олакшају рад ОЈТ у вези његових поднесака. У пракси уствари органи Полицијске управе Београда, нису обављали своје задатке , него су злоупотребљавали своја овлашћења позивајући се на захтев ОЈТ, или на тужиочеве поднеске, да би га тако полицијски малтретирали и изрицали врло опасне претње.**
-
- **Одбијали су његову врло детаљну документацију, са далеко више података него ли што би се то могло постићи кроз усмени разговор са њим, или су одбијали основане наводе из његових поднесака.**
-
- **Чиме су кршили законске параграфе Закона о полицији: члан 1: Полиција пружа подршку владавини права свима пружа заштиту њихових права и слобода; чл. 2: Придржава се закона, Устава и међународних конвенција, сузбија незаконитост; Члан 13. Штите свакога од незаконитих поступака, поштују достојанство права грађанина.**
- А када се ради о Позивању, Поглавље 2.3: Лице које је одбило да пружи обавештење не сме се поново позивати из истога разлога. А тужиоца су упорно позивали.
- Да органи полиције нису желели да обаве истражне радње како им је наложено, него да им је намера била да супротно ЗКП, и Закону о полицији (Чланови 1, 2, 13, Поглавље 2.3) да крше тужиочева права, да га малтретирају и прете му и застрашују га, као што је трајало од 2008 године, се види и из следећег детаља- тако је поменути полицајац Медојевић је тужиоцу саопштио 22 августа :
- -да су подаци у прослеђеним документима некорисни, јер је дата хрпа емаил адреса из који се ништа не види
- -да су подаци Телекома Србије о особама које су му претиле телефоном застарели.
- Тужиоц је тражио саслушање сведока Медојевића из Полицијске управе Београда на ове наводе. Суд то није учинио, према његовим сазнањима.
- Оваква образложења нису била заснована на чињеничном стању јер се у документима , тачније у тужиочевој ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ Првом основном суду у Београду предатој 31.1.2011 године налазе прецизни сигналетички подаци о инкриминисаним особама које му прете.
- Доказ: ПРИВАТНА ТУЖБА Првом основном суду у Београду предата 31.1.2011 , у прилогу. Фасцикла број 14.
- А када је у питању тврдња Медојевића да су подаци Телекома Србије о особама које су му претиле телефоном застарели, тужиоц се позива на допис Телекома, Извршна дирекција Београд, наш број 118252, Београд, у списима у прилогу, тужилац је добио од њих неколико потврда да су регистровани претећи позиви

на његов број телефона 3511829, не само 2005 године, (последњи пут маја 2011 године). Тужиоц је доставио судским органима и МУП- прецизне документоване и сигналетичке податке о онима који му прете утамничењем у лудницу телефоном (што је сазнао од Телекома) и интернетом (дате су инкриминисане емаијл поруке), који су насртали на његова права последњих година, међу таквима се налаза и органи МУП-а, укључујући Жарка Арсића, органа МУП-а Србије, и Вељка Вукотића такође сарадника МУП-а Србије.

- Докази:
- -Допис Телекома, Извршна дирекција Београд, наш број 118252, Београд, тужилац је добио од њих неколико потврда да су регистровани претећи позиви на његов број телефона 3511829, у Тужби П.бр. 2228/2010, у списима.
- -увид у кадровску архиву МУП-а Србије.
- Подносилац Представке је предложио суду саслушање на ове наводе Медојевића, из Полицијске управе Београда
- -саслушање сведока Голуба Бакића адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25, Београд, , на наводе тужиоцу да су Жарко Арсић и Вељко Вукотић сарадници МУП-а Србије, он се са њима дружио дуги низ година, они су му то саопштили.
- Сведок Голуб Бакић није био саслушан..
- Тужилац живи у условима ванредног стања дуги низ година, од стране оних који су и раније кршили његова права, из побуда политичког реваншизма, оваква вишегодишња полицијска узнемиравања, претње и застрашивања, су уствари смишљен драстичан атак на тужиочев углед, посезање претњом психијатријом, логично за тужиоца означавају опасне притиске и произвели су му неизмеран стрес.
- На делу су почињена кривична дела КЗС: Члан 170, Увреда; Члан 171. Клевета; Члан 172, Обзнањивање личних података; Чланј 359 Злоупотреба службеног положаја; Члан 137 Злостављање и мучење. Што је образложено у Ревизији. Детаљна образложења. Стране 1-8. Фасцикла број 11.
- Доказ:
- Судски вештак др.Стеван Петровић, еминентни психијатар, је 12.1.2012 године издао још једно мишљење о стању тужиочевог здравља :
- "који већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију, поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година у континуитету у пакету до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију без законског основа. У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем слабљења или уништења његовог здравља, ради тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права. Он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О,

то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здавље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде".

- Др.Стеван Петровић сасвим јасно упозорава да Полицијска управа Београда то све чини да стресовима погорша тужиочево здравље , да га тако тихо уклони са јавне сцене.
- Доказ: Мишљење др.Стевана Петровића од 12.1.2012 године, у списима, Фасцикла 14.
- МУП Србије на челу са Дачићем који је тужиоца 1999 године оцрнио тужиоца у јавности да је издајник и агент ЦИА, дан данас прогоне тужиоца позивајући се на.
- У оваквим околностима, тужилац је да би се спашавао од полицијске шикане и застрашивања , дана 06.12.2011.године, се обратио Првом оштинскм тужилаштву у Београду и повукао његову пријаву КТР 3051/11, због које је био учестало позиван на информативне разговоре.
- Сва наведена документа у Фасцикли број 14.
- **Тужилац је деценијама трпео душевни бол и патњу, страх, губио углед, био излаган повредама части, ширењу лажних вести о знању и способностима.**
- **Докази: Допис тужиоца Вељку Медојевићу, инспектору ПУГБ Полицијске управе града Београда од 18 8.2011.године; истој особи од 23.8.2011.године; саопштење Покрета за заштиту људских права од 23.8.2011.године; Саопштење од 8.2011.године; Кривична пријава Првом јавном општинском тужилаштву од 01.9.2011.године; Допуна Кривичне пријаве од 01.9.2011.године, поднета 05.09.2011.године; Кривична пријава Првом јавном општинском тужилаштву од 09.9.2011.године; Саопштење од 23.9.2011.године; Допис Трикићу, ПУГБ од 26.9.2011.године; Саопштење од 5.12.2011.године; Допис Трикићу, ПУГБ од 6.12.2011.године; Приватна тужба Првом основном суду у Београду од 6.12.2011.године; Кривична пријава против МУП-а Србије од 06.12.2011.године; Поднесци Првом ОЈТ у Београду од 6.12.2011.године , којим опозива његов инкриминисани поднесак у вези заплене архиве КТР 3051/11; Саопштење од 7.12.2011.године; Допис Првог основног суда у Београду од 08.12.2011.године; Допис тужиоца Првом ОЈТ у Београду од 10.12.2011.године; Допис Одељењу за надзор Министарства правде Србије, Јелка Пајовић, од 12.12.2011.године; Допис тужиоца Првом ОЈТ у Београду од 13.12.2011.године; Допис Одељењу за надзор Министарства правде Србије, Јелка Пајовић, од 13.12.2011.године; Допис тужиоцу Одељења за надзор Министарства правде Србије од 13.12.2011.године; Обраћање надлежним др.Стевана Петровића, психијатра, судског вештака, у вези угрожавања здравља тужиоца од 12.1.2012.године; Поднесак Првом ОЈТ др.Стевана Петровића, психијатра, судског вештака, у вези здравствене**

подобности и способности Томислава Крсмановића за информативне разговоре од 14.12.2011.године; Извештај Дома здравља Савски венац, упут психијатру са дијагнозом`` интензивна несаница``од 22.02.2012.године; Адресница, од 15.12.2011.године, доказ о послатим документима ПУБ Нови Београд.

-

- **Фасцикла број 14.**
- **Тужиоц се обратио *ПРВОМ ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ, КТР 3051/11 дана 10.12.2011.године:***
- ***Злоупотреба службеног положаја од стране Жељка Трикића службеника Полицијске станице Нови Београд, Полицијске управе за град Београд, у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11.***
- ***У понедељак 5 децембра 2011.године га је позвао телефоном сарадник ПС Нови Београд Жељко Трикић, налажући ми да што пре дођем на информативни разговор , што чини по налогу вашег тужилаштва у предмету КТР 3051/11, поводом моје пријаве против особа која су угрожавале моја права, тврди да само извршава ваше наређење..***
- ***Учтиво сам му саопштио да ми пошаље позив писмено, онако како прописује закон. Он је то прихватио али је почео да ми прети да морам доћи, а ако не дођем да ће послати патролу да ме приведу насилно.***
- ***Будући да ме г.Трикић упорно позива од јуна ове године већ по четврти пут, кршећи одредбе Закона о полицији и ЗКП, будући да се из даљег види да се не ради о жељи да се мој поднесак објективно испита и поступи по закону, него да је на делу застрашивање и шиканирање, због разлога које ћу касније објаснити, одлучио сам да бих избегао овај неугодан разговор, да обуставим поднесак КТР 3051/11. Што сам учинио :ПРИМЉЕНО у Првом основном јавном тужилаштву 06.12. 2011 године. Истога датума сам доставио вама допис којим вас обавештавам да сам анулирао мој поднесак КТР 3051/11 , апелујући на Прво ОЈТ да о анулирању мога поднеска обавести Жељка Трикића да тако буде обеснажен његов позив. Том приликом сам 6 децембраоко 12 часова у вашим просторијама трећи спрат соба 317А, будући да је предметни јавни тужилац госпођа Маја Вадњал била отсутна, обавио разговор са њеним сарадницама објашњавајући им о чему се ради, и да не желим да се одазовем позиву, додајући да сам предмет КТР 3051/11 анулирао. Оне су ми казале да ја нисам обавезан по закон да се одазовем на овај позив, утолико пре што сам предмет анулирао.***

- ***О овоме разговору сам истога дана обавестио господина Трикића факсом послатим са мога компјутера:Recipient name Gospodin Ž.Trikić, Start time: 6.12.2011 godine, 16.3.Recipient number: 3008143.***
- ***Упркос овог чињеничног стања у петак 9 децембра је дошла патрола ПС Раковица и уручила ми позив за информативни разговор дана 13.12.2011 године у 11 часова у просторијама на Новом Београду.(Позив је без датума и потписа).***

- *Дана 10 децембра сам преко факса Главне поште у Београду послао факс за господина Трикића , на телефон 3008143, за ПС Нови Београд, Start Time Dec.10 12:28 PM, Pages 2, Result:OK, са приложеном ЛЕКАРСКОМ ПОТВРДОМ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издатом од*

  др.Мартиновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, да сам услед болести привремено спречен за било какве активности у времену од 5-7 дана, што значи да ћу услед болести бити оправдано спречен да се одазовем овоме позиву за уторак 13.12.2011 године.

- *Дакле, изволите обуставити ваш захтев ПЦ Нови Београд да обавља радње по моме поднеску КТР 3051/11, и саопштити г.Трикићу благовремено да ме не позива 13 децембра нити касније.*
- *Обавештавам вас да је на делу злоупотреба која има за циљ да ме заплаши да не захтевам обештећење, и да не штитим моја угрожена права, због чега сам се у више наврата обраћао поднесцима и вашем тужилаштву.*
- *Захтевам од вашег ОЈТ да пошто сам у спору са Полицијском управом Београда и наведеним полицајцима, да у будуће истражне радње са мном у мојим предметима обављају искључиво органи ОЈТ. А никако не полиција.*
- *Изволите обавестити г.Трикића да је поднесак КТР 3051/112 анулиран, и да сам му доставио лекарско уверење о спречености, и да ме више никад не позива. Уједно, још једном захтевам од вашег ОЈТ да истражне радње са мном убудуће обављате ви, а не полиција.*
- *Господин Трикић ми искрено каже да он само обавља ваше налоге, значи да иницијатива долази од вашег ОЈТ. У нади да ћете испоштовати овај мој захтев.*

- *Ја тражим обештећење и рехабилитацију, то је моје законско и грађанско право. То удруженом криминалу смета. Познат сам по објективности и одмерености, по залагњу за исправне процене и мирење. Зато ће моја борба за моја права бити из дана у дан све енергичнија и промишљенија. Победа ће бити моја. То знају они који мене познају још од 1970-их, 1980-их, 1990-их, међу њима је било, или још има, ист инских разбојника и убица, они су отерали превремено у гроб моју сестру. Неки су превремено нестали, али има још и живих.*
- *С'поштовањем..*
- *Томислав Крсмановић у Београду 10.12.2011 године.*
- **Полицијска шикана се наставила и током 2012.године.**
- **Из ових података, докаае и предложених сведоке, се види да исти они који су га смештали насилно у лудницу, и проглашавали га душевним болесником од 1975.године. па надаље, ускарађују његова права све до недавно, позивајући се још увек на правно обеснажену дијагнозу из 1975. односно 1977.године.**
- **Што је још један доказ да се ради о делу у пакету, које чини део једне целине која траје од 1975. године, и раније, па све до дана доношења Решења Уставног суда септембра 2013.године.**

- Подносилац Представке доказује да га органи полиције нису позивали ради решавања и истраге по његовим поднесцима, него су починили кривична дела из КЗС, приказана у Ревизији. Детаљна образложења. Страна 1-8.
- **Б. ДЕЦЕНИЈСКИ СУДСКИ ПРОЦЕСИ ЗБОГ ВЕРБАЛНОГ ДЕЛИКТА.**
- **Подносилац представке је у наведеном временском периоду био подвргавана мучним дуготрајним, вишегодишњим истрагама, и повременим пресудама, због ненасилног изражавања критичких мишљења, због фамозног вербалног деликта. Што је замарало, стварало перманентан страх н немир, узимало енергију, време и новац:**
- **-дана 21.6.1975.године је био ухапшен и смештен насилно и незаконито противно медицинској етици у П.Б.` Лаза Лазаревић`` у Београду, због ненасилног писаног деликта, настала је вишегодишња полицијска и судска истрага. Документ број 1. Фасцикла 2.**
- **--дана 28.4.1977.године, ГСУП (Градски секретаријат унутрашњих послова) Београда је својим дописом VI одељење УЗСК број 156 од 28.4.1977.године, Судији за прекршаје општина Раковица и дирекцији ФГП Рекорд, поднео против подносиоца ове представке Захтев за покретање прекршајног поступка због изазивања револта запослених ФГП Рекорд. Фасцикла 2.**
- **--која се завршила 1.9.1977.године Одлуком судије за прекршаје општина Раковица, документ број 6, ``због проношења лажних гласина и изазивања револта грађана``, прогласио је тужиоца неурачунљивим душевним болесником, и предложио трајни третман у затвореној психијатријској установи. У прилогу и документ број 7, Жалба на ову Одлуку. Фасцикла 2.**
- **--дана 3.12.1981.године органи ГСУП-а су извршили преметачину стана, запленили документацију и рукопис његове књиге `` Казнена психијатрија`` (што никада није враћено), Доказ: Записник о претресу стана, Документ број.27. Фасцикла 2.Подносилац представке је био приведен у просторије Трећег општнског суда у Београду, где је био више часова ипитиван од судија овог суда, који су му стављали на терет контакте са Милованом Ђиласом, Михајлом Михајловим, и издавање независног листа ``ИСТИНА``. Трећи општински суд у Београду је Решењем Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, одредио да се ``над Томиславом Крсмановићем обави неуропсихијатријско вештачење здравља од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, а односи се на кривично дело ширења лажних вести из чл. 218, став .1.КЗ Србије., постављајући питање његове урачунљивости од 1.01.1981 .године надаље``. Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду је својим Налазом од 20.4.1982.године, прогласио урачунљивим. Документи број 28 и 29. Фасцикла 2.Пето општинско јавно тужилаштво шаље 22.6.1982.године допис Судији за прекршаје-Захтев за покретање прекршајног поступка, Документ број.30. Лична одбрана од 17.9.1982.године-Документ број 31.Судија за прекршаје општине Вождовац**

је изрекао новчану казну. (Решење заплењено априла 2000.године). Фасцикла 2.

- **-Кажњен новчано од судије за прекршаје општине Стари град Решењем од 17.3.1983.године, Документ број 32, ``зато што је на јавном месту говором омаловажавао социјалистичка патриотска осећања зато што је рекао да је против система и да је следбеник Милована Ђиласа``, Документ број 32. Фасцикла 2.**
- **- јула 1983.године након насилног полицијског привођења у Психијатријску болницу`` В.Вујић`` у Београду (без икаквог документа и писаног трага), је настала нова заморна полицијска и судска истрага. Ово привођење и насилно интернирање је било одређено због `` повреде угледа несврстане самоуправне Југославије у разговорима са страним учесницима скупа УНКТАД у Београду``. Утолико је значајнији овај нови прекршај јер је се десио после Налаза Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, `` урачунљив``. Упркос тога судског налаза, поредак се опет латио психијатрије, и починио још једну злоупотребу са њом. Истог дана је наређено од стране органа ГСУП-а Београда, да у времену од десет дана, док траје овај међународни скуп, подносилац Представке мора напустити Београд, и отићи у родно село оца Узовницу, код Љубовије на Дрини, што је и учинио. По повратку у Београда, настала је нова судска и полицијска хајка, привођења, испитивања, терећења и истраге.**
- **-радна организација подносиоца представке Галеника му је 16.11.1992.године, будући да је била по Правилнику о стамбеним односима у обавези да му стави на располагање стан, по упутству ГСУП-а доделила тенденциозно неусељив стан, што је приказано у документима уз Тужбу за накнаду штете од 12.10.2010.године, од броја 57 до 68 А. Фасцикла 2. Подносилац представке револтиран неправичним одлукама судија Трећег општинског суда је устврдио на рочишту да суђење није правично. Због те његове изјаве Треће општинско јавно тужилаштво против њега подноси Кривичну пријаву 25.1.1995.године, Документ број 69. А затим подиже Оптужницу 19.5.1995.године, Документ број 70, `` због увреде суда``. Овај дуги и заморни поступак је трајао све до 1999.године, уз усмене претње да ће бити насилно хоспитализиован на неодређено време, када је Решењем Првог општинског суда у Београду VII. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године, поступак обустављен због застарелости, Документ број 74. Протествовало је УКС- Удружење књижевника Србије , Документ број 72. Фасцикла 2.**
- **-против подносиоца представке је вођен 1998.године прекршајни поступак пред Судијом за прекршаје општине Вождовац `` због обзнањивања Медицинске декларације``..Документ број 77. Фасцикла 2.**
- -Полицијска управа Београда је од 2008 покренула истрагу, све до 2012 године десетак пута покушавајући да тужиоца насилно спроведе у психијатријску установу на неограничено време трајања, са образложењем`` тражи накнаду штете``, позивајући се на правно оборене раније дијагнозе, којом приликом је

починила неколико кривичних дела, видети прецизну и детаљну документацију у одељку РЕВИЗИЈА од 1.3.2012.године, и Уставна жалбе од 4.10.2012.године.

- -све до датума доношења последње судске пресуде, подносилац представке је перманетно изложен исцрпљујућим судским поступцима у покушајима да оствари своја права пред локалним судовима: у вези заплене архиве 2 априла 2000.године, поступак још траје, документа од броја 82 до 90, и друга приложена у вези ове полицијске заплене; покушаја убиства дана 18.9.1997.године , документа број 75 и 76; доделе неусељивог стана 16.11.1992.године, документа 57-68А; у вези одређивања основице за пензију од 1997.године, документа од бр.12 до 25, од 91 до 96; захтевајући заштиту од полицијских органа и сарадника, заплене преписке, сметњи у употреби телефона, компјутера, документа од броја 35 до броја 50; документа под ставкама 26, 28, 30 (документа од броја 98 до 138); у вези повреде изборних права, документа од броја 51 до броја 56; у вези Тужбе за накнаду штете од 1994.године, до данас, у вези Захтева за рехабилитацију који је трајао 6 година., итд. **Фасцикла 2.**
- Живот подносиоца представке је улудо трошен, и уништаван, од стране криминализованих сегмената Србије, којима смета улазак у ЕУ, и којима одговара непостојање правичних судова и правне државе, да некажњено пљачкају и робе, да се енормно богате.
- За цело ово време сам угрожен у мојим правима, оштећен енормно, лишен средстава за егзистенцију, у свакодневној борби против оних који узурпирају моја права, узимају моје време, енергију новац, здравље, и мојих блиских.
- И у исто време се упињу да укрију своје преступе према мени, и да ме онемогуће да добијем правично обештећење.
-

- **В. ПОЛИЦИЈСКА ЗЛОСТАВЉАЊА.**
- **-хапшење због писаног деликта 21 јуна 1975.године, смештај у просторије ГСУП-а у Београду, потом у Психијатријску болницу `` Лаза Лазаревић`` у Београду. Документ број 1. Фасцикла 2.**
- **- хапшење јула 1983.године, због разговпора са учесницима скупа УНКТАД у Београду, смештај у П.Б.`` В.Вујић`` у Београду, депортација. Фасцикла 2.**
- **- злостављања од стране војне полиције у војној јединици ЈНА Војна пошта 4542 у Краљеву, са образложењем да је стигла карактеристика из Генералштаба ЈНА у Београду `` војник Томислав Крсмановић је симпатизер Запада, капитализма, верник, треба га преваспитати``, документа. Број 2, 2 А. Фасцикла 2.**
- **-насилна привођења на поменута судска рочишта у вези вербалних деликата.**
- **- дана 28.4.1977.године, ГСУП (Градски секретаријат унутрашњих послова) Београда је својим дописом VI одељење УЗСК број 156 од 28.4.1977.године, Судији за прекршаје општина Раковица и дирекцији ФГП Рекорд, поднео против подносиоца ове представке Захтев за покретање**

прекршајног поступка због изазивања револта запослених ФГП Рекорд. Фасцикла 2.

- **-повреда, ударац у око у отвореном пливачком базену, од стране полицијског агента 8.8.1977.године, доказ: саслушање супруге А.Пешић-Крсмановић.**
- **--дана 3.12.1981.године органи ГСУП-а су извршили преметачину стана, запленили документацију и рукопис његове књиге `` Казнена психијатрија`` (што никада није враћено), Доказ: Записник о претресу стана, Документ број.27. Подносилац представке је био приведен у просторије Трећег општнског суда у Београду, где је био више часова ипитиван од судија овог суда. Фасцикла 2.**
- **- привођење у полицијску станицу Стари град у Београду , после изјаве на Тргу Републике, у Београду, уследила је пресуда , документ број 32. Фасцикла 2.**
- **-покушај убиства дана 18.9.1977.године, документа број 75 и 76. Фасцикла 2.**
- **-заплена архиве 2 априла 2000.године. Фасцикла 2.**
- **-отимачине документација и насилна исељавања, документа у одељку број 30. Фасцикла 2.**

- **-подносилац представке је био континуелно легитимисан без повода, или повремено арбитрарно привођен у полицијске просторије, без икаквог писаног доказа. Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године, обраћа шефовима државе пред очавајући им да је подносилац представке жртва честих полицијских привођења, јер се залаже против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, документ број 33. Фасцикла 2.**

- **-био излаган несметаном насиљу полицијских провокатора и агената , документа у ставкама 26 , 27 , 28 и 30. Фасцикла 2.**
- **-полицијска шикана је трајала од 2008.године све до 2012.године,** покушавајући да подносиоца представке насилно спроведу у психијатријску установу на неограничено време трајања, видети прецизну и детаљну документацију у одељку РЕВИЗИЈА од 1.3.2012.године, стране број 6-8, и Уставна жалбе од 4.10.2012.године.Фасцикла 14.
- **Г. ПОКУШАЈ УБИСТВА.**
- **Дана 18.9.1997.године, подносилац пријаве се вратио у свој стан на адреси Станка Пауновића 70 у Београду, са страначке изборне промоције на ТВ, где је наступао као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права, чији је био кандидат за посланика на изборима. У стану је био заједно са његовом пријатељицом Десанком Митановски (1953), верском активисткињом, када су око 21 час и 30 минута ушле у стан две младе и снажне мушке особе у цивилу, и уз јаросне узвике :`` То је тај што блати на телевизији``, и устремили се ка подносиоцу Представке песницама угурнувши ме у купатило и одгурнувши снажно наглавачке у каду.**

Добацујући ми врло претећи:``Уколико некоме кажеш за ово бићеш убијен``. После чега су се удаљили.

- **Повређен, сав у крви која је лила из рана у пределу чела и лица, уз помоћприсутне Десанке, је обавио главу пешкиром успели да позову Хитну помоћ, која је одмах дошла и превезла у болницу. Комшије су чуле ларму у стану, долазиле су на врата и узнемирене виделе подносиоца Представке обливеног крвљу. Престрашен и збуњен , још увек под утиском претњи насилника, им је саопштио да је услед несвестице пао у купатилу и повредио се.**
- У Ургентном центру је чекао код неурохирурга двадесетак минута у ходнику, иако је крв текла (мање него раније), затим је обављен два пута рентгентски снимак повреде (оба пута нејасан). Затим је био упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где је рана зашивена (број протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да га саслуша довољно , изјавио је да је снимак нејасан. Сутрадан је примио у ДЗ ``Б. Кидрич`` (Ломина улица, др Мартиновић) ињекцију против тетануса и антибиотике, и упућен на даљи третман у клинику где је већ био примљен. Изгубио много крви и повреда је, иако лакша, врло деликатна, да је ударац био сантиметар више, исход би могао бити кобан.-рекао му је лекар.
- **Докази: Документ број 75-Упут на стационарно лечење, неурохирургу, др.Данијела Јевтић, лекар Хитне помоћи од 18.9.1997.године. Документ број 76-Кривична тужба Другом оштинском суду у Београду од 2.12,1997.године Фасцикла 2.**
- **У прилогу : Упут од 18.9.1997.године; Налаз Клинички центар Србије, ОРЛ-Хитно, од 18.09.1997.године; Извештај доктора специјалисте-без датума; Извештај доктора специјалисте од 26.12.1997.године;Упут неурохирургу од 24.12.1997.године; Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године; ИЗЈАВА Десанке Митановски од 1.1.1998.године, оверена од стране надлежног државног органа. Сва наведена документа у Фасцикли број 7.**
- **Подносилац Представке напомиње да је се овим поводом обраћао на бројне адресе, без резултата и одговора. Овај досије је такође заплењен, скоро у потпуности 2 априла 2000.године.**
- **Услед повреде од јачине ударца није могао покретати леву обрву, која је пала ка оку, што се од дана повреде прогресивно погоршава. Последице ударца сноси дан данас. Доказ: Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године.**
- На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером политичке странке Покрета за заштиту људских права, управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада у стан у току предизборних активности, стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона.

- До данашњих дана надлежни полицијски и судски органи нису ништа предузели поводом захтева подносиоца Представке да се спроведе истрага, пронађу починиоци, и пиведу правди.
- И овај покушај убиства који органи државе одбијају до данашњих дана да расветле, је још један доказ да се злоупотребе органа тужене према подносиоцу Представке настављају.
- **Д. ЗАПЛЕНА СТРАНАЧКЕ И ЛИЧНЕ АРХИВЕ 2 АПРИЛА 2000.ГОДИНЕ.**
- **Драган Здравковић, из Београда, звани Пантер, познати дилер дроге и сарадник МУП-а Србије, је се уз логистичку подршку З.Бјелетића, инспектора ОУП (полиције) Стари Град, улица Мајке Јевросиме, 2.4.2000 године, око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду у којој се налазила страначка архива Покрета за заштиту људских права, чији је подносилац ове представке председник, и његова лична архива. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар, иначе члана Савета Покрета за заштиту људских права.**
- **Том приликом је заплењено, а касније однето великим камионом у непознатом правцу, све што је подносилац Представке дотада стварао, над њимје тада п**очињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, између осталога заплењени су рукописа његових 20 необјављених књига, што је равно средњевековном спаљивању јеретичих књига.
- Заплењене су и књиге угледних америчких научника и званичника професора Кена Скуланда `` Авантуре Џонатана Галибла`` и Мери Руварт `` Исцељење нашег света``, које је подносилац ове Представке публиковао на више балканских језика, због чега је био изложен додатним прогонима, уз оптужбе да је `` у земљи публиковао америчку субверзивну литературу``.(http://www.jonathangullible.com/newsletters, http://www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524).
- Полиција је однела у непознатом правцу архиву, због тога шо су се у њој налаили врло поверљиви подаци о злоупотребама органа власти почињених рема неколико хиљада грађна који су се обраћали пре тгога неколико година Покрету за заштиу људсмких права, , из страха да их подносилац Представке не обелодани у јавности. И због побуда примитивне дугодишње политичке омразе и одмазде према подносиоцу Представке.
- Том приликом је незаконито лишен :
- **-2.000 примерака либертаријанских књига Авантуре Џонатана Галибла аутора Кена Скуланда на српском (Издавач: Штампа , Јовица Шумуликовски , Тираж 400), на македонском (Издавача Матица македонска, Штампа Јовица Шумуликовски Тираж-400) на хрватском (Издавач.. Штампа-Јовица Шумуликовски, Тираж-400), словеначком (Издавач…, Штампа-Јовица Шумуликовски, .. Тираж-400), Исцељење нашег света аутора др.Мери Руварт (на македонском, Издавач Матица македонска, Штампа Јовица Шумуликовски, Београд-063-243170; на српском Издавача… Штампа-Јовица Шумуликовски …, Тираж-400) , које**

сам публиковао у нашој земљи и другим суседним државама, на њиховим језицима-хрватски, македонски, словеначки, ромски. Књига Авантуре Џонатана Галибла" је бест селер аутора Кена Скуланда професора Хавајиуниверзитета у Хонолулу, преведена на преко 40 страних језика (www.исил.орг) и Исцељење нашег света америчке престижне научнице др.Мери Руварт, је такође капитално дело.

- **-рукописа 20 његових необјављених књига спремних за штампу са тематиком људских права (збирке докумената и анализе)**
- **-стотинак часописа домаћих и страних где су били публикловани његови стручни и научни радови**
- **-више хиљада досијеа жалиоца на кршења људских права (судска решења, жалбе, новински текстови итд)**
- **-разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд**
- **-већи број његових текстова и необјављених научних радова**
- **- целокупна врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним светским личностима, државницима, шефовима држава , књижевницима, научницима, итд**
- **-преписку организације**
- **-хиљаде саопштења**
- **-хиљаде примерака неколико бројева листа Људска права**
- **-неколико десетина књига маркетинга, истраживања тржишта**
- **-мегафон, транзистор, писаћа машина, итд**
- **Тако му је отето све што сам стварао цео живот, чак и личне фотографије.**
- **ЗАПИСНИК о предметима у Архиви Покрета за заштиту људских права сачињен септембра 1999.године, у прилогу.**
  - **Подносиоц Представке наводи да је раније, нарочито током 1980-их, привођен у неколико наврата у просторије ОУП (полиције) Стари град,због вербалних ненасилних дела, њега лично познају Бјелетић и други**

сарадници ове полицијске испоставе.

- **Упркос предузетих радњи и свих потребних законом предвидјених благовремених и примерених поднесака, уз оцигледне доказе и сведоцења сведока, Први опстински суд уместо да реагује ОДМАХ, је растезао годину дана. Онда је ствар пренета ИВ Опстинском суду , који је такодје растезао, судови до данас нису омогуцили да се врати одузето, архива јос није врацена, судови одуговлаце и одбијају да поступе по закону. Ствар је стигла до Врховног суда Србије коме је поднео Ревизију 5.04.2012.године, против Решења основног суда у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 од 21.3.2012.године. Први основни суд је одбацио Ревизију дана 24.04.2012.године.**
- **Хронолошки:**
- **-Тужилац је поднео 6 априла 2000 године кривичне пријаве МУП-у Србије, у прилогу, и Првом општинском јавном тужилаштву, у прилогу. Обратио се Првом општинском суду у Београду 6.04.2000.године, Тужбом за**

повраћај имовине (ХИХ П 2083/2000), која је затим допуњена 20.4.2000 године, са захтевом за ПРИВРЕМЕНОМ МЕРОМ, који је врло ургентан с'обзиром на природу дела и могућност да отета имовина буде отуђена, у прилогу. Истог датума поднео Тужбу за ометање поседа (ХИХП 2082/2000),у прилогу.

- **Што се тиче ових предмета тужилац је поменутог датума објаснио значај тих ствари за организацију и њега лично, указујући на њихову непроцењиву вредност. Због тога је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену имовину, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере како закон прописује да се он одмах исели, и имовина врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник. Уједно је тужилац указао суду да је изложен претњама Здравковића и других, због ове крађе.**
- **Тужилац је 11.05.2000 године поднео Првом општинском суду у Београду ТУЖБУ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЧИНИДБЕ, копија у прилогу. Тужилац се 28.12.2000 године обратио Председнику Првог општинског суда у Београд, копија у прилогу, поново Председнику овог суда 5.1.2001 године, копија у прилогу.**
- **Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА , копија у прилогу.**
- **-Први општински суд П.бр.2082/200 дана 25.05.2001.године, донео је Пресуду због изостанка, усвојио тужбени захтев тужиоца да му Драган Здравковић врати отуђену архиву, у прилогу.**
- **Први општински суд је је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније, уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци, рочиште је отказивано три пута "због недоласка оптуженог", позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива, суд се изговарао упорно да се одлаже рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.**
- **У међувремену је дошао велики камион МУП-а Србије и архиву одвезао у непознатом правцу.**
- **Због непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио Здравковићу и Бјелетићу да архиву одвезу у непознатом правцу.**
- **Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, то није учинио, него**

тек 6.12.2001 године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.

- **Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је запленио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.**
- **- Дана 2.5.2001 године тужилац је доставио Четвртом општинском суду НАЛОГ ЗА ИСЕЉЕЊЕ и повраћај ствари, у прилогу.**
- **-Четврти општински суд је својим дописом од 9.5.2001 године захтевао да тужиоц достави нов формални предлог у 4 примерка.**
- **-Што је тужиоц учинио 18.5.2001 године и 13.6.2001 године.**
- **-Четврти општински суд није поступио по закону и није иселио Драгана .Здравковића све до 6. 12.2001 .**

- **- У уторак 24 јула 2001 године, тужиоц је примио препоручено писмо од Драгана Здравковића (ПТТ 11026, Р0087 129, од 19.07.2001 године) преко Поште у Борској улици у Раковици, у коме му он прети физичком ликвидацијом, у прилогу. Овим поводом је Покрет за заштиту људских права издао саопштење УПУЋЕНА ПИСМЕНА ПРЕТЊА СМРЋУ ТОМИСЛАВУ КРСМАНОВ ИЋУ од 25.7.2001.године, у прилогу.**
- **-Допис Четвртог општинског суда од 14.8.2001 године, обавештава да је исељење опет одложено.**
- **-Тужилац се обраћа Четвртом општинском суду 10.8.2001 године, суд развлачи, у прилогу,**
- **- Четврти општински суд обавештава дана 14.08.2001.године, да ће исељење туженог Здравковића бити обављено дана 10.9.2001.године, у прилогу.**
- **-Четврти општински суд обавештава 02.11.2001 године да ће исељење Здравковића бити 06.12.2001.године, у прилогу. Исти суд доставља ЗАПИСНИК О ИСЕЉЕЊУ састављен 06.12.2001.године, изјављују да дужник није био присутан, нема архиве. , у прилогу.**
- **Тужилац напомиње да није могао бити присутан исељењу Здравковића јер му је претио убиством, он се обраћао МУП-у Стари Град и Четвртом општинском суду да му обезбеде заштиту од могућих агресивних поступака Здравковића када дође на исељење, што су они одбили, и он због тога није смео доћи.**
- **-Четврти општински суд захтева од тужиоца да пронађе Здравковића ради преузимања архиве-на који је тужиоц одговорио 24.10.2002 године, у прилогу..**
- **-Четврти суд након тога тражи од МУП-а Србије адресу Здравковића.**
- **-МУП Стари град 28.11.2002 године Захтев тужиоца да му дају адресу Здравковића.тужилац се обраћа МУП-у Стари град да пронађе адресу Здравковића, у прилогу.**
- **-Одговор МУП-а Стари град од 2.12.2002 године да не могу да га нађу, то треба да уради суд.Поновни одговор МУП-а Стари град од 14.12.2002 године, у прилогу.**

- **-Четврти општински суд тражи од МУП-а адресу Здравковића, у прилогу.**
- -- Од 2003 године па све до недавно МУП Србије, а затим Први основни суд у Београду растежу поступак захтевајући од тужиоца да им он саопшти адресу туженог Здравковића, коју тужиоц никако не може знати, то спада у делокруг описа послова МУП-а, а не грађана који немају никакве могућности да то установе. На делу је развлачење.
- -Четврти општински суд у Београду дана 19.11.2004.године, захтева од тужиоца да достави предлог за извршење, у прилогу.
- -Тужилац доставља Предлог за извршење , у прилогу.
- -Четврти општински суд у Београду дана 17.02.2005.године, захтева од тужиоца нов Предлог за извршење, у прилогу.
- -Допис Четвртом општинском суду у Београду од 3.03.2005.године, предлог за извршење, у прилогу.
- -Допис Четвртог општинског суда у Београдуод 24.6.2005.године, предмет дат поступајућем судији, у прилогу.
- -Четврти општински суд у Београду обавештава дана 09.08.2005.године, да је предмет окончан и архивиран., у прилогу.
- -Допис Четвртом општинском суду у Београду од17.4.2006.године, у прилогу.
- -Допис Четвртом општинском суду од 28.8.2006.године, у прилогу.
- -Допис Четвртог општинског суда у Београду од 17.7.2006.године, исељење обављено, није било архиве, тужилац није био присутан, у прилогу.
- -Допис Четвртом оштинском суду у Београду, од 20.12.2006.године.
- -Четвртом општинском суду у Београду ПРЕДЛОГ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОДУЗИМАЊЕМ И ПРЕДАЈОМ ПОКРЕТНИХ СТВАРИ, од 22.01.2007.године, у прилогу.
- -Допис министру МУП-а Србије Драгану Јочићу од 24.1.2007.године, АРХИВА ЈЕ ПОХРАЊЕНА У ПРОСТОРИЈАМА МУП-а, у прилогу.
- -Допис Полицијске станице МУП-а Србије Стари град, од 13.9.2007.године, захтев за адресом Здравковића застарео, у прилогу.
- -Четврти општински суд у Београду, дана 11.03.008.године,обавештава да је предмет дат у поступање судији, у прилогу.
- -Четврти општински суд у Београдау, од 21.10,2008.године, прилаже извештај МУП-а о адреси Здравковића, у прилогу.
- -Извештај МУП-а Србије за Четврти општински суд у Београду од 17.12.2008.године, немају адресу Здравковића., у прилогу.
- -Четврти општински суд дана 30.01.2009.године, опет од мене тражи адресу дужника, у прилогу.
- -Обраћам се Четвртом општинском суду у Београду дана 26.02.2009.године, немам адресу туженог, у прилогу.
- **-Допис МУП-а Србије Четвртом општинском суду у Београду дана 11.5.2009 године, копија у прилогу.Нема адресу дужника.**
- **- Четврти општински суд у Београду дана 20.05.2009 године, захтева од мене адресе, у прилогу**

- **- Допис Четвртом општинском суду у Београду од 6.9.2010.године, у прилогу, са детаљним образложењима.**
- **-Закључак Првог основног суда у Београду којим тужиоц налаже да у рок од 15 дана доста ви адресу Драгана Здравковића., од 1.7.2010 године.копија у прилогу.**
- **-Први основни суд у Београду дана 6.12.2010 године захтева од тужиоца да у року од три дана достави адресу Здравковића.**
- **-Допис тужиоца Првом основном суду у Београду од 15.12.2010 године, копија у прилогу.**
- **-Жалбе тужиоца Првом општинском јавном тужилаштву у вези заплене архиве, су злоупотребљене да против њега буде током 2011 и 2012. године, поведена истинска хајка, позивајући се на наводне истражне радње и полицијске разговоре у вези заплењене архиве по налогу Првог општинског јавног тужилаштва у Београду, био је дсетак пута позиван на информативне разговоре, уз позиве на фалсификовану психијатријску дијагнозу, уз претњу насилном хоспитализацијом у психијатријску установу, што је описано у претходним поглављима.**
- **-Да би се спашавао од хајке био је принуђен да се дана 6.12.2011.године, под приисцима и опасним претњама, обрати дописом Првом оштинском јавном тужилаштву и повуче његову пријаву КТР 3051/11` , у прилогу.**
- **-Дана 13.12.2011.године, се обратио Првом основном суду у Београду, у прилогу.**
- **-Први основни суд у Београду дана 21.02.2012.године, доноси Решење, у прилогу, којим укида све спроведене радње, без права на приговор.**
- **-Првом основном суду у Београду, дана 5.3.2012.године, ПРЕДЛОГ ЗА ВРАЋАЊЕ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ, у прилогу.**
- **-Први основни суд у Београду је 21.03.2012 .године, донео Решење да се тужиочев Предлог за повраћај одузете архиве, одбаци као НЕДОЗВОЉЕН.**
- **-Ревизија Врховном касационом суду дана 5.04.2012.године, против Решења основног суда у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 од 21.3.2012.године, у прилогу.**
- **-Први основни суд је одбацио Ревизију дана 24.04.2012.године, у прилогу.**
- **Архива се налази у просторијама МУП-а, који одбија да је врати тужиоцу. Према сазнањима тужиоца наркодилер Здравковић, звани Пантер, је убијен у улици Џорџа Вашингтона у Београду у уличном обрачуну криминалаца.**
-
- **Овај маратонски судски спор траје од априла 2000.године, који је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је тужилац редовно указивао у приложеним поднесцима , а што се види и из одлука судова.**

- **Чиме се тужиоцу незаконитим поступцима наведених судова и МУП-а до данашњих дана проузрокују штете, јер је лишен његове архиве и драгоцених предмета који се у њој налазе.**
- **На делу је реваншистички умишљај органа тужене који се одвија у континуитету. Иза ове отимачине се налазе органи тужене, полиција и судство, дакле исти они који су слично поступали према подносиоцу Представке још од 1975.године.**
- **Подносилац Представке је од датума одбацивања Ревизије 24.04.2012.године, излаган претњама истих оних полицијских органа (Полицијска управа града Београда), који су покушавали да га насилно хоспитализују од 2008 до 2012.године: *да уколико не одустане од захтева да му се врати архива, да ће бити трајно утамничен.***
- **Сва наведена документа се налазе у Фасцикли број 8.**
- **-Ђ. а.ЗАПЛЕНА ПРЕПИСКЕ. б. СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ТЕЛЕФОНА. в. СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ КОМПЈУТЕРА И ИНТЕРНЕТА.**
- **У овом временском периоду су органи тужене систематски ограничавали права на неометану преписку, употребу телефона, а од 1997.године, компјутера и интернета.**
- **а. ЗАПЛЕНА ПРЕПИСКЕ.**
- **Повремено је од 1975.године заплена писама и поштанских пошиљка била скоро систематска. Заплена преписке је прекинута 1993.године када је подносилац Представке набавио факс, али су се од тада дешавале сметње у употреби факса, што је приказано у одељку б-Сметње у употреби телефона.**
- **Докази: Примера ради подносилац Представке прилаже три решене поштанске потражнице, из којих се види да писма нису приспела до примаоца.**
- **-Потражница , Пошта 11102, Бгд 3, Број 94, Документ број 40. Пријемна пошта 11102 Бгд-51, дан пријема пошиљке 17.2.1993.године. Садржина пошиљке: писмо. Адреса пошиљаоца: Томислав Крсмановић, Поштански фах 72, 11060-Бгд. Адреса примаоца: Ђорђе Ђорђевић, Шупљикчева 28, Београд. Потражница сачињена у Београду дана 5.03.1993.године.Решење потражнице 129/93 .Није приспела у одредиште.**
- **-Документ број 37. LA POSTE Bureau de Paris 07, le 24 novembre 1986, обавештава пошиљаоца Томислава Крсмановића да његова пошиљка за UNESCO, Paris, 7 place Fontenoy, 75700 Paris, није стигла.**
- **-Документ број 38, потражница Томислава Крсмановића, у вези дописа за Унеско, Париз, послатог 20.11.1985.године. Пошта Париз 07, обавештава 23.1.1986.године да пошиљка није стигла.**
- **-Документ број 46. Кривична пријава Трећем општинском јавном тужилаштву у Београду, од 28.8.1991.године, против Поште 11200, Београд, због заплене 1200 примерака листа ЉУДСКА ПРАВА.**
- **-Документ број 48. ПТТ блокада наше странке, од 30.8.1996.године.**

- **-Документ број 41. Кривична пријава Првом општинском суду, Јавном тужиоцу .-Документ број 34. Бела књига о заплени преписке и сметњама у телефонирању, од 4.7.1989.године.**
- **-КРИВИЧНА ПРИЈАВА од 1.12.1989.године.**
- **-Комисији за надзор рада СДБ, Скупштини СФРЈ, Јавности од 1.11.1988.године., у прилогу.**
- **-Председништву СФРЈ.Скупштини Србије. МУП-у Србије. Јавном предузећу ПТТ Србија, од 17.6. 1991.године, у прилогу.**
-
- **Фасцикла број 2.**
- **б. СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ТЕЛЕФОНА.**
- **Ове сметње су биле честе у посматраном временском периоду, од искључења телефонског апарата до других даље описаних сметњи. Од 1997.године, од када је подносилац Представке набавио модеран ПЦ, ове сметње су се драстичн смањиле, али су се јавиле нове, настала су перманентна онемогућавања употребе ПЦ и интернета, што је приказано у одељку в-Сметње у употреби компјутера и интернета.**
- **- Документ број 79.Фасцикла број 2. Упорне и дуготрајне телефонске претње смрћу Томиславу Крсмановићу**
- **–новински чланак у листу Вечерње новости од 11.3.1990.године.**
- **-Документ број 44.допис Секретару РСУП-а , Београд од 21.8.1989.године. Искључен телефон. Фасцикла 2.-Документ број 43. Кривична пријава од 23.8.1989.године, у вези искључивања телефона. Фасцикла 2.**
- **-Документ број 42. Окружном јавном тужилаштву од 4.12.1989.године. Искључивање телефона. Фасцикла 2.**
- **-Документ број 45. Републичком јавном тужиоцу од 4.4.1990.године. Ништа није предузето по пријавама. Фасцикла 2.**
- **-Документ број 47. допис-Градски телефон , од 3.6.1996.године. Фасцикла 2.**
- **-Документ број 49.Кривична тужба од 13.3.2000 године. Фасцикла 2.**
- **- Документ број 34. Бела књига о заплени преписке и сметњама у телефонирању, од 4.7.1989.године. фасцикла 2.**
- **- Допис Тужиоцу ТЕЛЕКОМА СРБИЈА, Извршна дирекција регије Београд, Извршна јединица број 1, њихов број :118252/05 , од 03.8.2005 године-Београд, у прилогу. Доказ да су установљени злонамерни позиви. То су били Жарко Арсић и Вељко вукотић, на основу обавешетња из Телекома. Фасцикла број 9.**
- **в. СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ КОМПЈУТЕРА И ИНТЕРНЕТА.**
- **Подносилац Представке поседује ПЦ компјутер од 1997, са приступом интернету. Сметње у употреби ПЦ су честе до данашњих дана , прилаже документоване доказе, изјаве сведока, обраћао се за заштиту судовима, провајдеру Еунет у Београду.**
- **На делу су перманентна чињења КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ БЕЗБЕДНОСТИ РАЧУНАРСКИХ ПОДАТАКА, Оштећење рачунарских података и програма, из Члана 298 КЗ.;Рачунарска саботажа из члана 299**

КЗ; Прављење и уношење рачунарских вируса, Члан 300.КЗ; Неовлашћени приступ заштићеном рачунару, рачунарској мрежи и електронској обради података из члана 302 КЗ,. Спречавање и органичавање приступа јавној рачунарској мрежи, из члана Члан 303.КЗ, то је свакодневни истински стрес, узимање времена, енергије, новца за поправке, што се састоји у: упадима у систем, прекидима и блокади рада на компјутеру, крадји времена, нестајању фајлова са више хиљада порука, ресетовања, успоравања, поруке не стижу до дестинатера, или оне које су послате, изазивање кварова, злоупотребе дискусионе групе Људска права чији је подносилац Представке модератор, на којој има око 400 учесника. Он има уредно инсталиране антивирус програме, променио је неколико компјутера, садашњи компјутер којим се служи је исправан. Упркос свега настављају се описане тешкоће.

- **Дана 18.02.2009 године је упутио Другом општинском суду у Београду ЗАХТЕВ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИСТРАГЕ , Ки.бр.483/09 против НН окривљенх лица која су у два наврата и то 26 јануара и 2 фебруара 2009 године наједном отуђиле из његовог рачунара више десетина хиљада порука од изузетног значаја за тужиоца, међу њима и текстове његових књига, док је радио на рачунару са Зораном Димитријевићем из Гроцке , овлашћеним експертом за рад на рачунарима и власником провајдера Бгд хост.**
- **Докази: Изјава ПРОВАЈДЕРА Зорана Димитријевића од 3.02.2009 године, Сведок: Зоран Димитријевић, др.Александра Костића број 13, Гроцка; Ивици Дачићу, министру МУП-а Србије од 16.1.2011.године; Ивици Дачићу, министру МУП-а Србије од 6.2.2012.годцине; ПЕТИЦИЈА – ОПСТРУКЦИЈЕ УПОТРЕБЕ КОМЈУТЕРА од 14.11.2012.године потписана од четрдесетак еминентних београдских интелектуалаца који обавештавају да их органи власти ометају у раду на компојутеру интернету; Заштитнику грађана од 1.7.2013.године; ; Кривична пријава Првом ОЈТ у Београду од 26.8.2013.године, Због кривичних дела против безбедности рачунарских података. Ивици Дачићу, министру МУП-а Србије од 30.10.2013.године.**
- **Фасцикла број 10.**
- **Ревизија. Детаљна образложења, од стране 14-25. Фасцикла број 14.Добио је дана 14.1.2014.године, Решење Првог основногу суда у Београду Посл. Б рој 43 К 1027/11 .У Фасцикли 10 . На које је одговорио 16.1.2014.године, у Фасцикли број 10.**
- **Е. ПОВРЕДА ПРАВА НА ФЕР И СЛОБОДНЕ ИЗБОРЕ.**
- **Покрет за заштиту људских права цији је подносилац Представке председник, је регистрован 1990 године међу првим политичким странкама, зачео је своје активности 1975 године, учествовао је на свим изборима од 1990. до 1997 године, на изборима 1990, је био кандидат за председника Србије, ова странка је 1992 године од 114 уцесника била четрнаеста по броју гласова, према листу ПОЛИТИКА да је био директно пропорционалан систем имала би свога посланика (учествовала на**

изборима без икаквх средстава, да је било и најмање подршке Покрет за заштиту би сада био снажна парламентарна странка). Био је незаконито лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободу удруживања, равноправно уцешће на изборима, јер је био изложен жестоким описаним прогонима, представљен лажно у јавности као неурачунљив душевни болесник, онемогуцаван на изборима да прикупља изборну документацију, да агитује, наступа у медијима, изложен физичким насртајима, претњама, уценама, заплени преписке и изборне документације.

- **Што се види из приложених докумената. Судски поступци у вези овога обраћања надлежним државним органима, јер су поступци били спори, отезали су се у недоглед, са обилатим повредама закона, без стварних резултата:**
- **ДОКАЗИ: Док.бр.51-Извештај о непоштовању изборних правила на изборима 1990 године; Док.бр 52-На адресу више гл.и одг.уредника београдских медија, Док.бр.53- Савезној изборној комисији, Радио и ТВ Београд , Средствима јавног информисања , Јавности од 6.9.1996 год, Док.бр.54-Савезној изборној комисији, Радио и ТВ Бгд, Средствима информисања од 6.9.1996; Док. бр.55-Известај о непоштовању изборних правила на децембарским изборима 1992 године од 30.12.1992 године; Док.бр.56-Одлука Покрета за заштиту људских права од (не види се датум) о искључењу М.Милојевића из Бача што је узурпирао нашу изборну документацију; Увид у документацију Републичке изборне комисије.**
- **Фасцикла број 2.**
- **Ж. ПРОФЕСИЈА, ПРИНАДЛЕЖНОСТИ НА РАДНОМ МЕСТУ, ПЕНЗИЈА.Упоредо са приказаним деликтима државних органа, и проузрокованим штетама, за цео овај временски период подносилац Представке је био систематски ускраћиван у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, и приликом одређивања висине пензије. Његова каријера је упропашћивана, био је у предузећима обележен као `` политички неистомишљеник`` , `` душевни болесник``.**
- Докази: ставке у Тужби за накнаду штете од 12.10. 2010. године документи - 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 16, 25, 30. Са свим документима који се помињу у овим ставкама. Фасцикла број 2.
- **Ове деликте и штете су произвели државни органи и они су дужни да тужиоцу надокнаде нанете штете.** Овакав закључак да се ради о деценијским атацима тужене против тужиоца у пакету, се изводи из приложених списа и докумената.
- И из Решења о рехабилитацији, у коме се дају закључци, из којих произилази, да су наведене повреде права туженика настала од 1975.године проузроковала континуитет до дана доношења Решења о рехабилитацији. Подносилац Представке мало касније образлаже ову своју тврдњу..
- **У Србији се на значајним позицијама још увек налазе поједини кадрови који су раније кршили туђа права, који нису развлашћени, којима смета**

европска опција Србије . А ја сам управо, и највише, због тих разлога, као борац за интеграцију наше земље у Европу и међународне интеграције, и поштовање људских права, од истих кадрова, био жртва у претходном периоду, у континуитету, све до доношења решења Уставног суда.

- **Због вишедеценијских противзаконитих политичких прогона насталих по основу мојих филозофских, моралних и духовних убеђења, због ненасилног израженог мишљења, и ненасилног ангажмана за одбрану угрожених права, који трају од почетка 1970-их година, и раније, због тешких повреда мојих законских права, злоупотреба, тортура, и последично насталих штета које су из тога проистекле, што се тиче материјалних последица, претрпљеног душевног бола, страха, угледа, нарушавања здравља, што се види из приложених доказа , докумената и сведока у Тужби за накнаду штете, позивајући се на уставне и законске одредбе о праву на накнаду штете, сам се обратио Првом општинском суду у Београду Тужбом за накнаду штете дана 28.5.1994 године, против Републике Србије и Републике Југославије.**
- **Прилажем скоро идентичну Тужба од 1997.године, она од 1994.године је заплењена од полиције априла 2000.године. Приложио сам уз тужбу опис почињених деликата, документоване доказе, позивајући се на сведоке, на крају сам истакао потраживани новчани износ по појединим ставкама. Сва наведена документа, са још неким додатним, али са мало другачијом нумерацијом, су у списима у прилогу ове представке уз Тужбу за накнаду штете** од.2008.године Вишем суду у Београду П.бр.2228/2010, **у Фасцикли која се односи на досије у вези овог суда.**
- **Нажалост, као што је приказано у приложеним тужбама и документованим прилозима, после завођења вишестраначког система у земљи, и после смене Милошевића 2000 године, наставила су се угрожавања мојих права, и то управо од стране истих оних неразвлашћених појединаца, и кланова у земљи, инфилтрираних у безбедоносне и друге ешелоне власти, који су злоупотребљавајући настали вакуум и метеж у земљи, поготову након санкција и бомбардовања 1999 године, се перманентно залагали против европске опције Србије и демократизације земље, супротно ставовима званичне власти, оптужујући ме и даље да сам ,``агент ЦИА``, `` Европејац``, `` психијатријски пацијент``, дакле маркирајући ме истим обележјима као у време Тита и Милошевића. Наставили су да ми се из потаје свете и мојим сродницима (чак су шиканирали и дискриминисали мога сина Милана, рођеног 1981 године, оптужујући га 1999.године за време регрутације пред великим бројем регрута, да је ``страни плаћеник``, континуелно су застрашивали и шиканирали и његову такође политички неподобну мајку Александру Крсмановић).**
- ***3. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ РЕШЕЊА О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ Вишег суда у Београду, Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године***
- У приложеном Решење Вишег суда у Београду о рехабилитацији, Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године, у Фасцикли 1, је назначено:

- ***``Утврђује се да је Томислав Крсмановић био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те да су ништава решења Судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.09.1977.године (Документ број 6. Фасцикла број 2 у приложеној документацији), и Судије за прекршаје општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03.1983.године (Документ број 32.Фасцикла број 2), од тренутка њиховог доношења , као и све њихове правне последице, а рехабилитовани се сматра неосуђиваним.***
- ***Страна 5 Решења : `` Суд је утврдио следеће чињенично стање: Због вербалне критике власти је од повратка из Белгије 1971. односно 1974.године, био изложен политичком прогону. Јуна 1975.године је због тога био ухапшен и спроведен насилно у психијатријску болницу (Документ број 1. Фасцикла 2), где га је пратила дијагноза Завода за ментално здравље из Београда, из групе шизофренија(295.9). У његовој радној организацији ФГП Рекорд је касније указивао на неправилности и злонамерне поступке појединаца, због чега је био смењен са места Руководиоц Службе маркетинга 15.03.1977.године. (Документ број 5.Фасцикла број 2.). Због његових критичких иступа је СУП Београд-VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.04.1977.године, поднео захтев судији за прекршаје Општина Раковица за покретање прекршајног поступка против Крсмановић Томислава због прекршаја из члана 2 став 2 тачка 5, Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима , проношења лажних вести, и изазивања револта и нерасположења радника запослених у ФГП `` Рекорд``. Надлежнисудија за прекршаје је Решењем УП.број 613/77 од 01.09.1977.године, обуставио поступак против окривљеног Томислава Крсмановића услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај, трајно душевно обољење-шизофренија, позивајући се на извештај Завода за ментално здравље из Београда. (Документа 6 и 7.Фасцикла број 2).***

- ***Након тога он је раскинуо радни однос у ФГП Рекорд и у септембру 1977.године се запослио у предузећу Галеника, као стручни сарадник истраживања тржишта све до пензионисања 1997.године.***
- ***ВМА-Војна медицинска академија, Психијатријска болница у Београду, је 24.10.1977.године после специјалистичког прегледа закључила да је он душевно потпуно здрав. (Документ број 26.Фасцикла број 2).***
- ***Дана 03.12.1981. године, припадници ГСУП-а Београд, су извршили претрес стана Томислава Крсмановића и однели инкриминисане документе због којих је обављен претрес. (Документ број.27. Фасцикла 2).***
- ***Истога дана је Републички СУП-Управа СДБ поднео Петом општинском тужилаштву у Београду кривичну пријаву против њега због кривичнх дела ширења лажних вести из члана 218 КЗ РС. Наведено тужилаштво је Петом оштинском суду у Београду поднело предлог за предузимање истражних радњи против.окр. Томислава Крсмановића у предмету Кри.208/81. Суд је решењем од 21.12.1981.године, одредио***

неуропсихијатријско вештачење душевног стања окривљеног, које је повериоСудско-психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду .Према

Налазу овога одбора од 20.04.1982.године, окривљени је `` урачунљив``.(Документ број 28. Фасцикла број 2).

- ***После овога кривичног дела за који нема доказа како је завршен (Напомена подносиоца Представке: као ``урачунљив``је осуђен Решењем судије Општине Вождовац. Документ број.30. Документ број 31. Фасцикла 2. Судија за прекршаје општине Вождовац је изрекао новчану казну. Решење заплењено априла 2000.године. Фасцикла 2). Крсмановић је 1983.године, опет осуђен од судије за прекршаје Општина Стари град, због вербалног деликта. (Документ број 32. Фасцикла 2.).***
- ***Одредбом члана 1 Закона о рехабилитацији је прописано да се овим законом уређује рехабилитација лица која су без судске или административне одлуке или судском и административном одлуком лишена, из политичких или идеолошких разлога, живота, слободе, или неких других права од 06.4.1941.године, до дана ступања на снагу овога закона, а имала су пребивалиште на територији Републике Србије.***
- ***Према члану 5, став 1 и 2 истога закона, решењем којим се усваја захтев за рехабилитацију суд утврђује да је одлука која је била донета против рехабилитованог лица ништава од тренутка њеног доношења и да су ништаве њене правне последице, а рехабилитовано лице се сматра неосуђиваним. У ставу 3 истога члана је одређено да када судска или административна одлука није била доношена, што је често био случај са мном, суд у решењу којим се усваја захтев за рехабилитацију утврђује да је рехабилитовано лице било жртва прогона и насиља из политичких или идеолошких разлога.***
- ***Примењујући наведене норме закона на утврђење чињеница, суд је нашао да је захтев за рехабилитацију оправдан.***
- ***Крсмановић је више година боравио у иностранству, због чега је био под присмотром тадашњих власти, које је критиковао због кршења људских права указујући на аномалије друштвено-политичког система. Из тих разлога је сматран политичким противником и државним непријатељем, што је имало за последицу процесуирање подносиоца захтева у прекршајним и кривичним поступцима због вербалног деликта, при чему је 1975.године дошло до злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Власти су злоупотребиле нетачну дијагнозу Завода за ментално здравље из Београда, и лишили га јуна 1975.године слободе, и присилно сместили у психијатријску болницу, уместо да због евентуалног прекршаја буде приведен надлежном судији. Принудна хоспитализација и каснији поступци власти упућују на дело прогона вербалног деликта, који је у суштини политичке природе. Иако је дијагноза била нетачна, и без обзира што подносилац захтева није боловао од наведене болести, неистинита и у политичке сврхе употребљена дијагноза, је овога пратила и сасвим извесно представљала сталну претњу , да му се сваког тренутка може догодити смештај у психијатријску болницу, опет злоупотребом психијатрије, пре свега што није одустајао од***

борбе за људска права , што је тадашњи режим свакако квалификовао као активност усмерену на подривање друштвено-политичког система.

- ***Из свега изведеног следи логичан закључак, да је подносилац захтева био жртва прогона и насиља из политичких разлога и да је из истих разлога био лишаван, слободе, имовине и других грађанских права``.***
- (Крај текста Решења о рехабилитацији).
- **Ово Решење о рехабилитацији је један од врло битних доказа основаности ове Представке Европском суду, јер су оглашена ништавим два кључна решења:** Судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.09.1977. године, и пресуда Судије за прекршаје општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03.1983.године.
-
- **Пажљивим увидом и анализом чињеница у њиховој комплексности, укупности и повезаности, се да закључити, да су ова два судска решења која су оглашена ништавим, уствари проузроковала од тада настале деценијске прогоне и ускраћивања права подносиоца Представке, и континуитет истих.**
- Те последично, тиме се доказује да је тужена починила настала инкриминисана дела у назначеном времену, јер су последица заснованости на овим незаконитим судским решењима која су проглашена ништавим, дакле из чега произилази да су касније настали деликти тужене, по овом основу последично незаконити и ништави такође.
- У овоме смислу је деловао и Налаз Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета из Београда из 1982.године, којим је подносилац Представке оглашен као `` урачунљив``, јер је истим судски анулирана дијагноза Завода за ментално здравље из Београда`` параноидна шизофренија-неурачунљив``. А која је била судски основ за његову насилну хоспитализацију у П.Б. `` Лаза Лазаревић``, у Београду, до које је дошло јуна 1975.године, и за изрицање Решења Судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.09.1977. године.
- Логичан закључак је такође, да ако се Решењем о рехабилитацији оглашава незаконитим и ништавим Решење Судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.09.1977. године, да се последично на сличан правни начин, и по овом основу, сагледавају и претходни психијатријски налази Завода за ментално здравље и Психијатријске болнице`` Лаза Лазаревић`` из Београда.
- Подносилац Представке доказује да су ова два судска решења која су оглашена Решењем о рехабилитацији као ништава и незаконита, укључујући и Налаз Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета из Београда из 1981.године , уствари имали дејства врло трајног карактера.
- **А што је врло битно за оспоравање инкриминисаних решења судских инстанци, нарочито када се ради о истицању ЗАСТАРЕВАЊА потраживања из подносиочевог захтева за накнаду штете.**
- Подносилац Представке образлаже овај навод:

- Потиче из политички обесправљене породице, али све до јуна 1975.године, није био излаган, нити било ко од његове најближе породице, било каквим политичким прогонима. (Сем епизоде за време служења војног рока од 1963 до 1964.године). Било је неприлика које се могу оценити као `` политичка дискриминација над политички неприпадном већином``. Али од јуна 1975.године, када је био насилно интерниран у психијатријску болницу због ненасилног писаног политичког деликта, подносилац Представке пада под трајни жесток удар репресалија од стране комунистичког режима, и његови најближи сродницик. Будући да се осећао као поштен грађанин, искрен патриота, свестан да је постао жртва само зато што се аргументовано и одмерено усудио да захтева своја погажена права, се врло учтиво обраћао државним оганима молбом, да му саопште у чему је његова грешка, зашто га прогоне, изјављујући им да је спреман да се исправи. Добијао је понекад одговоре да његова права нису била ускраћивана, често није добијао никакав одговор. У бироима за жалбе и притужбе су према њему поступали неучтиво и увредљиво. Приликом полицијских и судских испитивања он се увек учтиво обраћао истим питањем , али су му ретко одговарали. У пар наврата му је осорно и цинично одговорено `` Тако нам се хоће, нико нам не може ништа, ми смо независна држава``.
- Да би се бранио, подносиоц Представке је почео да се удружује са другим борцима за људска права, да прикупљају потписе за петиције, обраћао се страним новинарима и страним дипломатама.Због чега су надлежни органи, појачавали притиске. Због истих разлога подносилац Представке је се обратио међународним организацијама за заштиту људских права и владама појединих западних и несврстаних држава.
- Уместо остваривања ускраћених права, што је очекивао да ће тако постићи, репресија је постајала трајна, перманентна, методична, добијала је из године у годину у интензитету, са циљем да подносиоца Представке уђутка и онемогући да брани своја права.
- Подносилац ове Представке је актом насилне хоспитализације јуна 1975.године, и његовим образложењем`` позив на побуну, опасно подривање државног поретка``, био трајно обележен као `` опасан државни непријатељ``. Решење Судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.09.1977.године, је на сличан начин оквалификовало подносиоца Представке- као `` државног непријатеља``. Сличне последице по подносиоца Представке је имала и пресуда Судије за прекршаје општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03.1983.године. којим је обележан као ``опонент поретку``.
- Овакво представљање подносиоца Представке, као ``опасног државног непријатеља``је имало за циљ политичко обележавање, позив на обрачун, и да створи правни и политички основ за настала кажњавања и ускраћивања његових уставних и законских права у следећим годинама и деценијама. Јер управо у то време у Југославији је нарастао отпор тоталитарном поретку, навиклом на апсолутну покорност, што је изазвало невиђен бес властодржаца и произвело

немилосрдне обрачуне са неистомишљеницима. Суровом поретку су били потребни жртвени јарци да њиховим примером заплашује друге.

- Ова два судска решења, и насилна хоспитализација јуна 1975.године, су били знак полицијским и судским органима да ступе у суров вишегодишњи обрачун са подносиоцем ове Представке.
- Настао је на ***делу јединствен умишљај разјарених учиниоца-органа тужене, са циљем да жалиоца континуелно кажњавају и прогоне, у наведеном интервалу времена, од 1975.године, до одбијајућег решења Уставног суда Србије септембра 2013.године. Зато што се бори за људска права, као ``неистомишљеника``, потом као наводног``страног плаћеника и агента ЦИА``у време Слободана Милошевића.***

- ***А од 2000.године, као `` непријатеља``, у немилости појединих сегмената претходне, или актуелне, званичне или неформалне власти. Зато што упорно и неуморно наставља да захтева његова ускраћена законска и уставна права: у вези захтева за накнаду штете, повраћаја заплењене архиве, и рестиуције незаконите одузете имовине оцу његове мајке 1945.године, због захтева истраге о починоцима физичког обрачуна над њим у његовом стану септембра 1977.године.***
- **Континуитет кажњавања је приказан под** II.од А до Ж, као нит се провлаче иста деценијска дела: злоупотреба психијатрије и дијагнозе, вербални деликти, лишавање слободе, полицијска притварања, драстична и дрска ускраћивања законских и уставних права подносиоца Представке.
- У Решењу о рехабилитацији се изричито тврди: ``да, иако је дијагноза била нетачна, била је злоупотребљена у политичке сврхе, пратила га је и сасвим извесно представљала сталну претњу, да му се сваког тренутка може догодити смештај у психијатријску болницу, опет злоупотребом психијатрије, пре свега што није одустајао од борбе за људска права , као активност усмерену на подривање друштвено-политичког система``.
- У потврду основаности ових навода изнетих у Решењу о рехабилитацији, се исчитава и из текста ове Представке, и приложених докумената у списима, се сагледава да је због ове злоупотребе психијатрије страдао током следећих деценија, а од 2008. све до 2012. године острашћени и оветољубиви органи полиције из Полицијске управе Београда су му претили и покушавали да га више пута насилно хоспитализују у психијатријску болницу, не заборављајући ранију омразу, позивајући се на дијагнозу Завода за ментално здравље из Београда из 1975.године, и Решење судије за прекршаје из 1977.године, иако су оба ова налаза била правно обеснажена Налазом Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета из Београда из 1981.године, а накнадно Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду.
- Докази: II.од А до Ж.; III.1.А.Б.
- Тужба за накнаду штете је поднета :
- -Првом општинском суду у Београду 28.5.1994 године, (П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, П.бр. 6888/02, итд), против Републике Србије и Републике Југославије. У Првом општинском суду је био

последњи број : П.бр,.7178/ 08.Предочавам да је ова Тужба имала несавршености, због мога недовољног познавања процедура парничног поступка, које су у каснијим тужбама, све до Уставне жалбе, биле отклањане или поправљане, у Фасцикли број 1 је приложена Тужба из 2008.године.

- -Предмет је након реформе правосуђа дат 22.9.2008.године, у надлежност Вишем суду у Београду П.бр.2228/2010, који је Пресудом од 17.11.2010 године одбио тужбени захтев.
- -Дана 08.02.2011 године поднета је Апелационом суду у Београду Жалба против Пресуде Вишег суда у Београду П.бр.2228/2010 од 17.11./2010. Апелациони суд у Београду Гж.бр.1321/11 дана 13.12.2011 године доноси одбијајућу Пресуду .
- -.Поднета Ревизија Врховном касационом суду против Пресуде Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.20011 године, која је одбијена од стране Врховног касационог суда Рев 386/12.године дана 05.07.2012 године .
- -.**Дана 1.10.2012 године поднета Уставна жалба Уставном суду Србије, који је ову жалбу одбио 16 септембра 2013.године.**
- **Напомена подносиоца Представке: ова судска документа су приложена у одговарајућим списима у даљем тексту Представке.**
-

- **Томислав Крсмановић,** председник НВО Покрет за заштиту људских права. Tel.064-3095176.Books@eunet.rs. LIBERTY INTERNATIONAL, San Francisco, USA-www.isil.org. АРХИВ **САНУ.**
- **Насер Орић**
- **Мирослав Мишковић**
- **Александар Вучић**
- **Ивица Дачић**
- Обратио сам Вам се 26 августа ове године, поводом мога захтева за накнаду штете, јер сте ви лично припадници поретка, формалног или неформалног, који ми је од 1971 године, наносио енормне материјалне и нематеријалне штете, кршећи флагрантно моја права и мојих ближњих, и ви лично сте се огрешили о мене.

- Очекујем хитно судско решење којим ћу бити правично обештећен.
- Ако ми суд досуди накнаду која је испод мога врло врло скромног захтева,а који не покрива ни судске трошкове, поштарину и фотокопирање, то ћу сматрати као нову провокацију. Као дрскост оних снага мрака, на срећу које сада бивају потискиване и поражаване, али које се још увек копрцају, да наставе застареле навике завађања

браће Јужних Словена, и Срба међусобно. Не би ли тако преживеле и продужиле своју гео-политичку утилитарност.То би био за мене шамар, истих оних крволока који су за време Другог светског рата убили двоје најближих сродника моје мајке из Братунца-Сребренице, мањем у главу у Јасеновцу на Светог Саву јануара1942.године, троје су убили бомбама у Вишеграду 1941.године, и тридесетак поклали у Сребреници и околини у Другом светском рату. (А неке и 1990-их година). Исти ти ватикански

црнокошуљаши су нас овде у Србији позавађали, настављени су прогони мојих ближњих све до данашњих дана. Бжежински и други католици у САД, и ван ње су, делимично усмеравали политику САД према Балкану почетком 1990-их година,и

касније. То је очигледно, јер оно што је чињено 1990-их година, је идентично хиљадугодшњим завадама на Балкану, које нису имале никакве везе са САД. Јер су САД и Србија имале изванредне односе све до 1980-их и 1990-их година. Бжежинског више нема.Католици у претходној Југославији су 1980-их и 1990-их година

злоупотребили узнемирене и неправично угрожене Србе, гурнули их ПРОТИВ Владара света, а они се УЛИЗИВАЛИ. Они сами дан данас стицајем неминовних околности устају ПРОТИВ , а желе подмукло да Србима подметну кукавичје јаје ексцентричног спадала ВЕЧИТОГ БУНЏИЈЕ, Иноватора, ENFANT TERRIBLE, ``Враголана светске политике``, Изумитеља Самоуправљања и Несврстаности, итд, итд. Да их тако ЗАУВЕК изолују, и да их претворене у балканске зврндопве које могу без подршке лемати по вољи.

СХВАТИТЕ ТУ УЈДУРМУ!

- У прилогу мој допис Миодрагу Ракићу из ДС коме сам се на сличан начин обратио истим поводом. 11.2.2011.године. Одбио је. Надам се да нећете ићи његовим стопама.Ко је починио штете дужан је да их накнади. Насер Орић је био власт када сам ја био прогањан и затваран, он дан данас ужива у Србији бољи третман (скривен), него ли ја.Он је из Поточара, села код Братунца одакле је моја мајка,чији су сродници клани и двоје спроведено у Јасеновац. Орић се сам лакомислено хвалио да је у породици

имао усташа. Не оптужујем његову породицу да је мога ујака 1941 године заробила и спровела у Јасеновац и да је клала моје блиске? Да ли он зна нешто о томе?А шта је било 1990-их година? **Знају све светски моћници, они му читају мисли.** Да ли то зна постварени и злоупотребљени Орић? Да сам на његовом месту бих се молио Богу и указивао да сам тада био млад и индоктриниран. Ако тако искрено поступи може се колико толико извући. Шта ако бих ја коме су толики поубијани почео да насумце

убијам невине људе? То би било лудило. Нису криви ни Православци ни Бошњаци, они су за мене одувек били позавађана браћа. Докле ће нас правити будалама?

- Али је врло сигнификативно ово шарено питорескно друштво у коме се он налази и који су кршили моја права.
- Уколико ваш суд не удовољи мој захтева за накнаду правичне штете, ћете доказати да сте затровани политичким предрасудама према своме народу, равним по своме злу расним предрасудама католичких прелата у црним одорама који су нахушкавали безбожнике да убијају маљевима моје сроднике и Јевреје. Тиме би доказали да немате своју духовну аутономију, да сте постварени роботи. Како онда такви могу владати

изнуреним и распамећеним на родом, коме требају мудре и искрене вође.**Ако слепац води слепца завршиће у јендеку.** Настаће нова завада. **Рачун се не може правити без крчмара**. Ви сте велике муљаре, експерти да сопствене људе и сопствени народ уништавате без пресуде и пуцња.**ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ НЕ ВИДЕ СЕ ЏЕЛАТИ**. Плаћате

скитнице и свакојаке деликвенте 250 евра, дали сте им компјутере, научили сте их да раде на њима, и да техникама en distance злостављају грађане. И мене. Велике сте ви муљаре, надате се да ће ме тако стресовима превремено отерати у гроб. **Није крива**

стока када оде у зијан, него газде. а то сте ви., `` Скојевска четворка`` у пензионерским данима. Са мном вам то нећете успети, јер имам подршку моћних сегмената још од 1970-их и 1980-их година, када сте ви били на супротној страни.А ваша моћ је

пролазна.То сам поручио и Миодрагу Ракићу. Па **Ком опанци ком обојци. Ко се са незналицама расправља и сам је незналица.)..**

- Очекујући правичну накнаду и помирење. Победићемо хиљадугодина DIVIDER ET IMPERA и MAGNUM CRIMEN, ако се измиримо са суседима и међусобно у Србији. Ако то не успемо, нестаћемо сви заједно. **Вук Караџић: Најгоре је кад неко не зна а учити се не да.(поготову када је умислио да је мудар као Ајнштајн.**
- У прилогу допис Миодрагу Ракићу од 11.2.2011.године.
- Томислав Крсмановић
-
-

8. МИШЉЕЊЕ О СТАЊУ У СУДСТВУ СРБИЈЕ DR. JOVICE TRKULJE, PROFESORA PRAVNOG FAKULTETA U BEOGRADU.

- Dr.Jovan Trkulja ugledni profesor Pravnog fakulteta u Beogradu izjavljuje u časopisu HERETICUS za pravna pitanja Pravnog fakulteta u Beogradu VOL VI (2008)No.2 :" **U Srbiji nakon oktobra 2000 sve do danas, nema diskontinuiteta, nije zaživela pravna država. Promene u Srbiji nakon 2000 godine nisu predstavljale diskontinuitet sa autoritarnom-totalitarnom vladavinom partijske države. Srbija je suočena sa imperativom pravnog savlađivanja autoritarne prošlosti i za revidiranje zloupotreba nepravne države, jer nema javnog razgraničavanja IZMEĐU ŽRTAVA I POČINIOCA, između stradalnika i beneficijera autoritarnog režima; stubovi Miloševićevog režima nisu promenjeni, nije došlo do diskontinuiteta i raskida sa polugama prethodne nepravne države, na delu je restauracija pomenutih poluga i mehanizama autoritarnog poretka : monopola nad finansijama, kapitalom, nad državnim i pravosudnim aparatom, nad ideološkim aparatom, nad vojno-policijskim kompleksom. Političke elite nisu spremne na raskid sa autoritarnom prošlošću, pripadnici tih elita –vozači i suvozači naše masovne pogibelji koji ne vide dalje od svojih usenčenih kabineta i bankovnih računa , ne haju za pravo i zakon. Srbija je opterećena zlom prošlosti u kojoj je pravo bilo i ostalo sluškinja politike, žrtve su danas većina građana".**
- **-Вишем суду у Београду веза 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године,.**
-
- Томислав Крсмановић: УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ-***ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ.***
- **www.tomislavkrsmanovic.com**
- Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним насртајима, на делу је упорна и методично програмирана вишедеценијска стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне физичке ликвидације, без пуцња.
- Поготову то је очигледно ако се знају моје године (81).
- Успео сам да сачувам моје органско здравље и духовни интегритет, упркос разорног дејства насилника, и мојих година, јер имам усађен генетески код доброг здравља, али нарочито због личног оптимизма и зато што одувек гајим истински култ

  здравог живота.

- Обавештавам јавност и надлежне државне органе да сам изложен ИСТИНСКОМ ЛИНЧУ, као и моји најближи сродници, што се тиче личне безбедности и имовинске сигурности, свакодневним претњама, провокацијама, и застрашивањима.

- Што поприма одличја вишегодишње несносне и по здравље разорне тортуре. са циљем тихог убиства...

- Због мога залагања за демократију, од 1971 године све до данашњих дана према мени је почињено у низу пар стотина кривичних дела, нека могу бити оквалификована као врло тешка, укључујући злоупотребу медицине и психијатрије 1975.године, осуде за вербалне деликте, притварања, одузимање личног стана 1984.године, физичке обрачуне, растурање породичне заједнице, покушај убиства 1997 године, заплену личне и страначке архиве и свега што сам стварао 2000 године, покушај дефинитивног утамничења 2008. године који је трајао све до 2013.године.

- Изложен сам перманентним, свакодневним, врло стресним и узнемиравајућим крајње дрским опструкцијама у раду на моме личном рачунару. Све до данашњих увреда и клевета преко интернета, перманентне и крајње стресне блокаде употребе компјутера, разарања личног рачунара маја 2016 године

- 11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеџија је узвикнуо у пар наврата: Убићу те, не плашим се полиције, не може ми ништа, убићу полицајце овако- Бум бум у полицајце``-интервенисала је Полицијска Станица Раковица .
- Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра 2016.године око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу и то без икаквог повода са моје стране, кога нисам никада видео пре тога. Изгредник ми је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе``, после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су га органи полиције Раковица ухапсили и

  извршили увид у његове личне податке. Против њега се води кривични поступак.

- Долазило је до неовлашћених улазака у стан и уништавања инсталација например септембра 2016.године и отворених претњи убиством . Када сам се 10 маја 2016,године око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаваријy, и малу поплаву. Неко је у моме отстуству извукао цев, и пустио воду.По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини

  од 21 јуна до 21 јула 2016 године, затекао сам померане ствари у стану, преметачину, о чему сам обавестио надлежне органе.

- Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности, укључујући и инсталације у купатилу. У то време сам затекао поломљен шпорет, па сам га заменио другим, раније оштећен бојлер, електричне инсталације,
- Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна. Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који су трајали..
- 6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји:претња смрћу.

- У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја 2017.године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?
- У рат широких размера се укључује и Пошта Србије, одбијала је 25 дана да ми уручи чек са белгијском пензијом,(Нада Петровић, в.д.директор Поште Србије) Телеком 24 маја 2016 искључује телефон због неплаћеног р ачуна(не могу да платим јер нисам добио пензију. Телеком је преувеличавао рачун за телефон, ЕПС за струју.

- Већ 23 годину водим судски спор за накнаду штете. Упркос Решењу Вишег суда у Београду рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије, и по здравље континуелних врло

  опасних медицинских и фармацеутских злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. , са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете, судови одбијају да ме обештете.

- Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. добацују- Разорићемо ти здравље.Не либе се охрабрени да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..
- Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва по здравље врло опасних злоупотреба.

- На делу су методично дуготрајно замарање, производња страха и стреса, финансијско исцрпљивање, узимање времена и енергије. Починиоци би у кратким временским интервалима нагло интензивирали атаке, да тако методично акумулиурају стресове и последице злоупотреба са здрављем.

- Отворено ме питају: Кад ћеш да умреш?
- Обавештавам јавност да сам под свакодневном опсадом.
- Починиоци убице покушавају да ме убрзано униште.
- Свако ко познаје овакве злоупотребе, врло добро му је познато да ако трају дуги низ година, да проузрокују перманетан и по здравље разоран стрес. Који јако погодује појави психосоматских обољења. Када је стресно стање продужено, кад су ендокрини и нервни систем сувише дуго изложени хиперфункцији, природно је очекивати да ће се створити услови за настанак поремећаја у организму. Сматра се да је дуготрајан стрес одговоран за настанак бројних психосоматске болести. Под дејством психосоцијалних стресора, указују бројни подаци, настају несаница, нервна напетост, слабљење имунског система, кардиоваскуларне болести , чир у стомаку, дијабетис, мождани и срчани удар, психофизичка и свака друга изнуреност, до слабости и функционалног исцрпљивања, колапса организма.
- Охоли и сурови починиоци врло добро знају колико је разоран стрес, и какве су његове погубне последице по организам. Зато починиоци тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог.
- Стрес је данас у Србији масовни подмукли разбојник-убојица, удружен са другим подмуклим починиоцима,је невидљиви масовни убица.
- Стрес је Србију облепио читуљама. Смањује је из дана у дан.
- То ми се чини зато што захтевам: обештећење за претрпљене деценијске прогоне од 1975 године ; зато што сам поднео захтев за накнаду рехабилитационе штете, зато што водим поступак за повраћај одузете архиве, и заплењене имовине оцу моје мајке покојном Василију Поповићу, вредну неколико милиона евра; иступам у јавности против свих оних који крше моја права и закон, и делају против интереса државе и њених грађана, да мојим

примером заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре-НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

- Да будем отворен: овако је са већином грађана Србије. У Србији одјекују канонаде нечујних масовних егзекуција.
- Србија нестаје.
- ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ,А НЕ ВИДЕ СЕ ЏЕЛАТИ.
- Зато народ ћути, јер је све подмуко прикривено, не препознаје масовне тихе ликвидације.
- Грађани Србије су тако подмукло онеспособљени да се бране од пљачкаша, да привређују, и да се расплођавају. Побеђени су без објаве рата.

- Терористи се правдају да им је то ``наређено споља``.
- Што је нетачно.
- Зашто се онда изживљавају, злостављају, и енормно богате? Једва чекају повод да наводно `` бране светски поредак``.
- А у ствари су деликвенти који хоће хлеба без мотике.
- Они би хтели да укину судове, законе и устав, културу и морал, цивилизацију, да се не може добити било каква судска заштита, без права на жалбу и критику, ови кукавни слабићи и примитивни лопови и пљачкаши ,очекују да им се апалаудира што кињe и уништавају овај јадни народ.
- Они су вратили Србију у мрак робовласништва.
- Овако је са већином грађана Србије. Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби –тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

- На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.
- Имамо право на самоодбрану.
- Њима фараонима је то чудно, како неко може да се брани од њих?
- Тешко је поверовати да такве нечувене извитоперености има било где на планети. Србија је претворена у резерват извитоперених демонизираних душевних болесника.
- Како се неко усуђује да њих ``недодирљиве`` спречава у пљачкама и насиљу?
- Како се неко усуђује да се брани од њих ?
- Поручујем им да имам право на самоодбрану, и не само ја него и други грађани.
- Имам право да се удружим-JOIN INSTEAD TO OPPOSE., и добијем заштиту.. Нека то знају `` недодирљиви``, када могу они `` да се удруже``, то можемо и ми.

- Имамо заштиту. Ударе на нас, наши ударе по њима.
- Одговорност за моје здравље сносе наведени починиоци, многи су преминули превремено, али још има ратоборних и острашћених појединаца, иако су махом оболели.
- Бог је на нашој страни.
- Ко није у стању да логички размишља и уважава очигледне аргументе, губи битку.
- Усијане главе охолих и сујетних нису у стању да објективно процењују стварност.
- Не могу да схвате да неко има право да се бори за живот..то је за њих несхватљиво. како се усуђује када су у питању наше фирме, приватизације. Умишљају да су генијални предузетници транзиције. А да су други недорасли, врста стоке.
- Мудри Македонци кажу: **Сви се рађамо као људи, а неки од нас умиру као магарци**.

- ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА.

4.децембра 2014.године, Европски суд у Стразбуру је одбио моју жалбу као неосновану.

4. Допис Европског суда у Стразбуру о одбијању моје жалбе.

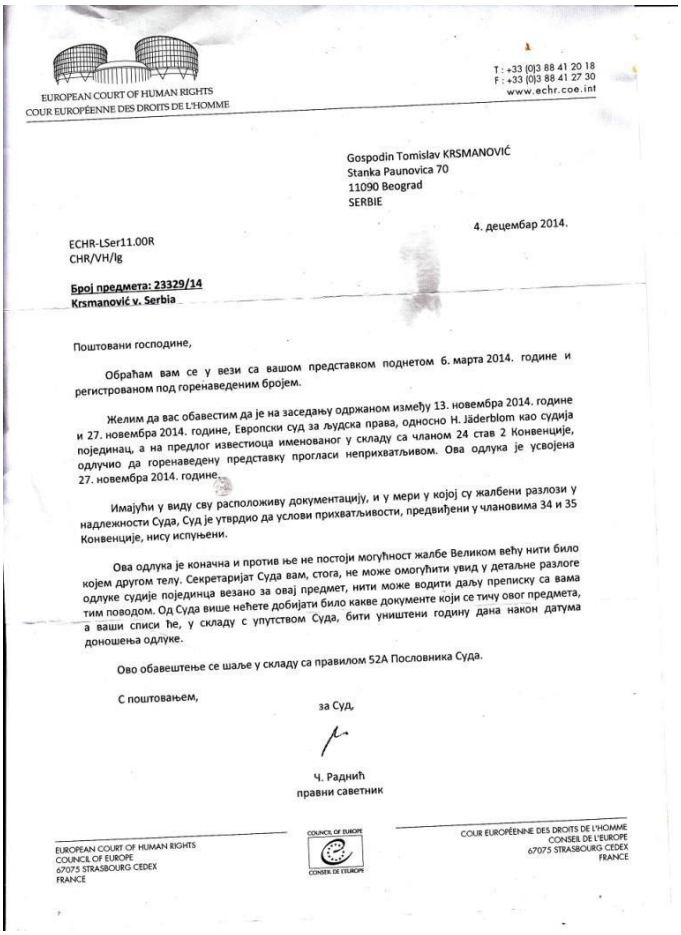

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

T : +33 (0)3 88 41 20 18
F : +33 (0)3 88 41 27 30
www.echr.coe.int

Gospodin Tomislav KRSMANOVIĆ
Stanka Paunovica 70
11090 Beograd
SERBIE

4. децембар 2014.

ECHR-LSer11.00R
CHR/VH/lg

Број предмета: 23329/14
Krsmanović v. Serbia

Поштовани господине,

Обраћам вам се у вези са вашом представком поднетом 6. марта 2014. године и регистрованом под горенаведеним бројем.

Желим да вас обавестим да је на заседању одржаном између 13. новембра 2014. године и 27. новембра 2014. године, Европски суд за људска права, односно Н. Jäderblom као судија појединац, а на предлог известиоца именованог у складу са чланом 24 став 2 Конвенције, одлучио да горенаведену представку прогласи неприхватљивом. Ова одлука је усвојена 27. новембра 2014. године.

Имајући у виду сву расположиву документацију, и у мери у којој су жалбени разлози у надлежности Суда, Суд је утврдио да услови прихватљивости, предвиђени у члановима 34 и 35 Конвенције, нису испуњени.

Ова одлука је коначна и против ње не постоји могућност жалбе Великом већу нити било којем другом телу. Секретаријат Суда вам, стога, не може омогућити увид у детаљне разлоге одлуке судије појединца везано за овај предмет, нити може водити даљу преписку са вама тим поводом. Од Суда више нећете добијати било какве документе који се тичу овог предмета, а ваши списи ће, у складу с упутством Суда, бити уништени годину дана након датума доношења одлуке.

Ово обавештење се шаље у складу са правилом 52А Пословника Суда.

С поштовањем,

за Суд,

Ч. Раднић
правни саветник

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUNCIL OF EUROPE
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
CONSEIL DE L'EUROPE
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

У документима СРБИЈА ИЗМЕЂУ ЕВРОПСКОГ СУДА ЗА ЉУДСКА ПРАВА ИПРАВНЕ ДРЖАВЕ, **и КАКО ЈЕ ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА У**

СТРАЗБУРУ ОДБИО МОЈУ ЖАЛБУ се налазе моји аргументи противни одлуци Европског суда у Стразбуру.

2.Томислав Крсмановић: **СРБИЈА ИЗМЕЂУ ЕВРОПСКОГ СУДА ЗА ЉУДСКА ПРАВА ИПРАВНЕ ДРЖАВЕ**

Е (Савет Европе) је успоставио ЕСЉП –Европски суд за људска права (1998), и прогласио Европску конвенцију о људским правима (1950). Посебно је значајна улога ЕСЉП у уједначавању правне и

социјалне праксе када се ради о демократизацији друштва и успостављању владавине права у посткомунистичким земљама источне Европе, укључујући и Србију.

СЦГ (Србија и Црна Гора) је постала чланица ЕС (Европског савета) 2003.године, и потписала ЕКСЕ- Европску Конвенцију људских права, на основу које се грађани могу од 2004.године обраћати Европском суду за људска права у Стразбуру.

Запажа се :

1.Сразмерно безначајан број пристиглих жалби из Србије.

2. Преко 95 % жалби уопште нису ни ушле у процедуру пресуђивања, унапред су оглашене као неприхватљиве.

1. Бројка досадашњих представки Суду на повреде права из Конвенције од 2004 до 20013.године је била 13.000. Узимајући у обзир да је већина флагрантно угрожена у њиховим правима, је не само симболична, него је и практично потпуно безначајна. Поготову, јер је у 2013.години било 3,878 представки из Србије, само 193 представке су биле пресуђиване, код којих је у 23 установљена повреда права из Конвенције.

Добро је познато да је Србија земља која се налази у врло дубокој кризи, проузрокованој масовним злоупотребама моћника, који су се из претходног поретка у метежу транзиције, претворили у тајкуне и новопечене богаташе, сада у наводном вишепартијском систему. При том су већину обеспомоћених грађана у правном вакууму транзиције опљачкали, и завели своју страховладу, са циљем да цементирају заувек STATUS QUO. (ЕУ захтева законите приватизације и поштовање људских права). Алармантно је да су се укрстиле кривуље рађања и умирања, сваке године је у Србији мање један истински град.

Узимајући у обзир овакво стање у земљи, поставља се сасвим умесно питање: откуда тако мали број жалби овоме Суду?

Уврежено је уверење да је поступак пред овим Судом спор и крајње неизвестан, да су процедуре врло компликоване. Или се плаше ``да туже Србију``. Званичници у медијима учестало истичу да је свега неколико жалби пресуђено у корист жалиоца, при том упорно наглашавајући да су критеријуми врло строги, да за најмању ситницу представку одбаце, да поступак траје дуго.

У оваквим околностима, грађани Србије закључују, да би се обраћањем овоме суду, само замајавали, губили време, енергију и новац.

2. У 2013.години било је 3,878 представки из Србије, од којих су 3,685 пре пресуђивања проглашене неприхватљивим, јер према овом Суду, нису испуњавале

елементарне прописане критеријуме. У тој години само 193 представке су биле пресуђиване, код којих је у 23 установљена повреда Европске конвенције.

Ако је у земљи овакво добро познато тешко стање, како је онда могуће да Европски суд за људска права у Стразбуру, унапред одбацује преко 95 % представки, као неприхватљиве?. И прихвата у 2013.години као оправдане, само 23 представке?.

Одговор на ово деликатно питање се налази у чињеницама, да су, са једне стране врло ригорозне процедуре и преоштри критеријуми пријемчивости поднесака. У исто време огромна већина подносиоца представки су правно неуки, немају новца да плате адвокате?

Жалосно је да у Србији има оних који се позивају на извештаје Европског суда у Стразбуру, као доказе, да нису у праву сви они. који тврде, да у Србији не функционише у довољној мери правна држава.

Нажалост, уместо европског курса Србије, кроз реформе и усаглашавање свог правног поретка са европским, у пракси се од 2004.године одвија супротан процес, конзервира се затечено стање.

Јасно је да Европски суд не би могао разрешити милионе основаних, или неоснованих, жалби из Србије. Јер би практично био претрпан. А овоме Суду се не обраћају само грађани Србије, него и из других држава.

Али је исто тако неспорна чињеница, да не може опстајати оваква произвољна слика о правној држави у Србији.

Наш народ је вековима био на бранику Европе, у одбрани јудео-хришћанске опредељености, деценијама је очекивао интеграцију у Европу. Наш народ, упркос вишедеценијске душегупке, је опстао способан за рационалан одговор: очекује од међународне заједнице подршку.

Лични случај..

Дописом Европског суда за људска права у Стразбуру од 4 децембра 2014.године, позивајући се на члан 35 Конвенције, подносилац представке (аутор овога текста) је обавештен, да је његова Жалба овом Суду поднета 6 марта 2014.године проглашена неприхватљивом, јер је неоснована, будући да није било повреда његових уставних права и одредби Европске конвенције о људским правима .

Аутор овога текста је испунио услове прихватљивости из члана 35 Конвенције. Став 1: исцрпео је све унутрашње правне лекове, у року од шест месеци када је донета правоснажна судска одлука. Став 2: представка није: а. анонимна, или. б. у суштини истоветна с` представком коју је Суд већ разматрао , или која је већ поднета некој другој међународној инстанци ради испитивања односно решавања.Став 3: и очигледно не представља злоупотребу права на представку.

Могло би се дакле претпоставити, будући да подносилац жалбе испуњава захтеве прихватљивости из члана 35 Конвенције, Ставови под 1. и 2, да Суд проглашава његову представку неприхватљивом, по члану 35 Конвенције, позивајући се једино на Став 3:

-да је представка неспојива с` одредбама Конвенције -очигледно неоснована

Уколико се ради о клаузули ``неспојива с одредбама Конвенције``, испуњени су прописани захтеви Суда: ratione personae, као и захтеви ratione loci ,ratione temporis., ratione materiae.

Логички посматрано, би се могло закључити, да је представка оглашена као неприхватљива, позивајући се искључиво на клаузулу ``јер је очигледно неоснована``, ``да је јасно , или очигледно, да повреда права из Конвенције није било``.

Да је очигледно да је повреда било, и да жалба није неоснована, се види и из Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године, у коме дословце стоји: да је подносилац представке жртва злогласне злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, иако је био душевно здрав проглашен неурачунљивим, да је деценијама био жртва прогона вербалног деликта и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права. Органи тужене су од 1975.године, па све до поднеска Суду у Стразбуру 6 марта 2014.године, подносиоцу представке у континуитету, у пакету, починили преко две стотине тежих и тешких деликата, и последично проузрокованих штета.

Што су драстичне повреде одредби Конвенције Суда и протокола уз њу..Што се види из приложених аргумената, доказа, и изјава сведока, у представци.

Поготову је оваква одлука незаснована на чињеничном стању, узимајући у обзир заслуге подносиоца представке, похвале и признања која је добио од међународних организација, његова интелектуалне остварења и образовање, шта је све претрпео, његове године, здравствено, породично и имовно стање. Подносиоц представке је дуги низ година био подржаван од ЕЕЗ (сада ЕУ), укључујући и поједине државе чланице Европског савета, од стране ОУН, Унеска, Амнести Интернешенел, и других организација, од влада појединих западних држава, који су се за њега заузимали код Владе Југославије, ***као жртву флагрантних кршења права из Европске конвенције о људским правима*** , и давали му похвале и признања као запаженом борцу за имплементацију људских права и интеграцију Југославије у Европску заједницу. Он је основао 1 марта 1975.године први југословенски неформални одбор за људска права, који се претворио у Покрет за заштиту људских права, и инспирисао и многе друге да пођу његовим примером, 1980-их година је ставио на дневни ред злоупотребу психијатрије у политичке сврхе у Југославији. Члан је УКС, писац великог броја књига, научних анализа објављених у еминентнм домаћим и страним часописима. Подносилац представке сада има 78 година, крхког је здравља, прима врло скромну пензију, у дуговима је. У обавези је да издржава незапосленог сина (33 године), који живи са полупокретном мајком, који је такође жртва политичког насиља. Брат

подносиоца представке Милић Крсмановић (1939) пензионисани књиговођа, преживљава од пензије у износу од 15.000. динара, доживео сличне политичке прогоне. Његова покојна сестра Нада (1946-2010), је преминула у беди и у крајње нељудским условима, са пензијом од 5.000, 00 динара (њена радна организација чији је власник тајкун, јој није 17 година уплаћивала доприносе за пензију). Валерија (43) , Надина сестра, је без запослења и сталних прихода, дугује за комуналије 5.000, 00 евра. Цела породица подносиоца представке је била злостављана и пљачкана од доласка комунистичке власти, од оца мајке подносиоца представке богатог трговца, Василија Поповића, су комунисти када су дошли на власт одузели имовину енормне вредности, коју одбијају да врате.

Оваква одлука Европског суда за људска права у Стразбуру да је представка неприхватљива, да повреда Конвенције није било- ***није заснована на аргументима.***

Аутор овога текста познаје више жалиоца овоме Суду, чије су представке у сличним околностима одбијене. Да ли је логично да је у 2013.години само у 23 жалбе установљена повреда Европске конвенције?. Док Србија у исто време копни у раљама свакојаких мафијаша и тајкуна.

Узимајући у обзир напред приказане доказе повреда законских и уставних права подносиоца представке; и у вези са тим на делу повреде заштићених одредби Конвенције и протокола уз њу, могло би се поставити сасвим логично питање: О чему се ради у овој одлуци Суда?

Могло би се са правом запитати: да ли Европски суд за људска права у Стразбуру подстиче владавину права у Србији?

3.Томислав Крсмановић: **КАКО ЈЕ ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА У СТРАЗБУРУ ОДБИО МОЈУ ЖАЛБУ.**

Моја Жалба Европском суду одбијена 4 децембра 2014.године, а поднета 6 марта 2014.године, под бројем 23329/14. У вези Тужбе за накнаду штете поднете суду у Београду 1994.године, а одбијене од Уставног суда Србије 2012.године.

Дописом Европског суда за људска права у Стразбуру од 4 децембра 2014.године, подносилац представке (аутор овога текста) је обавештен да је његова Жалба овом Суду поднета 6 марта 2014.године, под бројем 23329/14, одбијена као неоснована (у вези његове Тужбе за накнаду штете поднете суду у Београду 1994.године, а одбијене од Уставног суда Србије 2012.године).

Овакву одлуку Суд образлаже да нису испуњени услови прихватљивости из чланова 34 и 35 Конвенције.

Према члану 34 Конвенције `` Појединачне представке``, представку може поднети свако лице које тврди да су повреде његових права предвиђене Конвенцијом, учињене од стране државе потписнице Конвенције.

Као појединац, као познати борац за људска права, председник НВО Покрет за заштиту људских права, представник америчке НВО ИСИЛ (www.isil), добитник неколико значајних међународних признања за заслуге у борби за поштовање људских права, подносилац се обратио представком, тврдећи да су повреде његових права предвиђене Конвенцијом учињене од стране државе потписнице Конвенције Србије.

Према члану 35 Конвенције-Услови прихватљивости, Став 1: Суд прихвата жалбу тек када се исцрпу сви унутрашњи правни лекови, у року од шест месеци када је донета правоснажна судска одлука. Став 2: Суд не поступа по појединачној представци која је: а. анонимна, или. б. у суштини истоветна с` представком коју је Суд већ разматрао , или која је већ поднета некој другој међународној инстанци ради испитивања односно решавања, а не садржи нове релевантне чињенице. Став 3: Суд проглашава неприхватљивом сваку појединачну представку за коју сматра да је неспојива с` одредбама Конвенције, очигледно неоснована, или представља злоупотребу права на представку.

Када се ради о Ставу 1:

-исцрпљени су сви унутрашњи правни лекови, од Првог општинског суда у Београду, па до Уставног суда Србије, који је предвиђен интерним и међународним прописима као последња инстанца након које се добија право обраћања Европском суду за људска права у Стразбуру. Обратио се Тужбом за накнаду штете 1994.године, која је одбијена Пресудом Вишег суда у Београду од 17.11.2010, број 2 П 2228/2010. Жалба Апелационом суду у Београду од 03.2.2011.године, је одбијена 13.12.2011, Гж.бр.1321/11. Врховнн касациони суд је одбио Захтев за ревизију 05.7.2012.године. Уставни суд је као последња инстанца одбио Уставну жалбу као неосновану , без датума, уручено 1.10.2013.године.

- поднесак је достављен Суду у року од шест месеци од када је донета правоснажнаодлука, 06.3.2014.године, а Решење Уставног суда му је уручено 1.10. 2013.године, тачно 5 месеци и 7 дана од момента уручења Решења Уставног суда Србије.

Што се тиче Става 2:

а. Представка није анонимна, стоји име и презиме, адреса, и сви остали подаци о подносиоцу, захтевани прописима Суда.

б. представка је поднета Суду након последње могуће инстанце жалбе у земљи, по први пут, и као таква у потпуности испуњава све услове из Става 2 под `` б.``.

Могло би се дакле претпоставити, будући да подносилац жалбе испуњава захтеве прихватљивости из члана 35 Конвенције, Ставови под 1. и 2, да Суд проглашава његову представку неприхватљивом, по члану 35 Конвенције, Став 3:

-да је неспојива с` одредбама Конвенције

-очигледно неоснована

-или да представља злоупотребу права на представку.

Уколико се ради о клаузули ``неспојива с одредбама Конвенције``, испуњени су прописани захтеви Суда. Испуњен је захтев ratione personae јер је починилац дела држава Србија. Као и захтев ratione loci јер је се повреда догодила на територији Србије. Нема места примени неспојивости ratione temporis, суд не узима у обзир чињенице настале пре ратификације (Србија је ратификовала Конвенцију 3.3.2004), у оној мери у којој се може сматрати да су оне проузроковале стање које траје после тога дана .Према Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године: подносилац је рехабилитован, као жртва деценијских прогона вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, жртва злоупотреба нетачном псхијатријском дијагнозом, био је жртва прогона и насиља из политичких разлога и да је из истих разлога био лишаван. слободе, грађанских права и имовине, што траје од 1972 .године до датума Решења.(14.12.2012.)

Представка је неспојива с одредбама Конвенције ratione materiae, уколико не проистиче из суштинске надлежности Суда право на које се позива подносиоц представке, које мора бити заштићено Конвенцијом и протоколима уз њу.

Подносилац Представке је се обратио Суду 6.03.2014.године позивајући се на права заштићена Конвенцијом и то:

1.ПОВРЕДА ПРАВА НА ПРАВИЧНО СУЂЕЊЕ из члана 6 Конвенције.

2.ЗАБРАНА ДИСКРИМИНАЦИЈЕ из члана 14 Конвенције.

3. ОПШТА ЗАБРАНА ДИСКРИМИНАЦИЈЕ, члан 1 Протокола 12, уз Конвенцију

4 ЗАШТИТА ИМОВИНЕ из члана 1 Протокол уз Конвенцију. Париз 20 марта 1952.године. С`овим у вези -Накнада за погрешну осуду , члан 3, Протокола 7 уз Конвенцију.

За шта је дао доказе, документа и предложио саслушавање сведока, у вези преко 200 деликата/повреда заштићених права Конвенције, и последично проузрокованих штета, почињених од страна органа државе Србије, у континуитету од 1975.године до дана доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 14.12.2012.године .Уз позив на Решење о рехабилитацији, у коме дословце стоји: да је подносилац Представке означен у времену од 1975.године, до дана доношења решења, као жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, вербалног деликта, жртва политичке дискриминације, судских и других прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права, у наведеном вишедеценијском периоду времена, те су овим Решењем о рехабилитацији оглашени ништавим поједина судска и друга решења.

Логички посмтрано, би се могло закључити да је представка оглашена као неприхватљива, позивајући се на клаузулу ``јер је очигледно неоснована``..

Очигледно неосноване жалбе се према правилима Суда, могу поделити на четири категорије: жалбе по доктрини или формули ``четврте инстанце``, жалбе из којих је јасно или очигледно да повреда није било, затим неосноване жалбе, и коначно хаотичне или натегнуте жалбе.

Четврта инстанца.

Суд не може да прогласи ништавим пресуде судова у земљи, то јест Србији, нити може да обнови процесе који су пред тим судовима већ окончани, нити може да преиначује предмете на начин како то чини Уставни суд . Суд треба да верификује поштовање обавеза на плану људских права које је Србија преузела приступајући Конвенцији и протоколима уз њу, суд мора поштовати аутономност локалних судова.

Подносилац представке Суду, је једино тражио од Суда да верификује поштовање обавеза на плану људских права у његовој представци, које је Србија преузела приступајући Конвенцији и протоколима уз њу.

Јасно или очигледно одсуство повреде.

Жалба ће такође бити проглашена као очигледно неоснована ако се из ње, не види повреда права зајамчених Конвенцијом, те да због тога нема потребе за настављањем поступка. Могу се разликовати три типа жалби за које је примерен такав приступ:

а. није испољена произвољност или неправичност домаћег суда, Суд треба да се увери да је процес домаћег судског одлучивања био правичан, а не произвољан. Сходно томе, суд може прогласити очигледно неоснованом жалбу чији су meritum разматрали надлежни национални судови током поступка који је a priori, испунио следеће услове (разуме се у одсуству доказа да је било супротно):

(a) поступак је вођен пред органима који су у ту сврху овлашћени одредбама унутрашњег права;

Тачно је да је поступак вођен пред таквим органима.

(b) поступак је вођен у складу са процесним захтевима унутрашњег права.

Ови процесни захтеви унутрашњег права уопште нису били испоштовани, о чему ће даље бити речи.

(c) заинтересована страна је имала могућност да изнесе своје аргументе и доказе, које је власт о којој је реч прописно саслушала;

Подносилац захтева је имао могућност да изнесе своје аргументе и доказе, али их судови и локална власт уопште нису узимали у обзир (видети даља образложења)

(d) надлежни органи су испитали и узели у обзир све материјалне и правне елементе који су, објективно сагледано, били релевантни за правилно решење датог предмета;

Материјални и правни елементи поднети локалним судовима су били релевантни за правилно решење датог предмета, али надлежни органи их нису узели у обзир, нити су их по мишљењу подносиоца представке објективно сагледали, због чега је се подносилац представке и обратио Суду, с` позивом да су такви њихови поступци били у нескладу са Конвенцијом и њеним протоколима.

(е) цео поступак је резултирао одлуком за коју је наведено довољно разлога..

Од 1994. године па све до 2014.године, локални судови и власт су доносили одлуке, упркос очигледних аргумената и доказа, упорно тврдећи паушално да су законите и да ничим нису била повређена права подносиоца представке, и углавном не наводећи разлоге.

Дакле, логички посматрано, би се могло закључити да је представка оглашена као неприхватљива, позивајући се искључиво на клаузуле: јасно, или очигледно да повреда није било, затим неосноване жалбе.

Да је очигледно да је повреда било, и да жалба није неоснована, се види из приложених аргумената, доказа, и изјава сведока, у представци, и из Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године .

Органи тужене су од 1975.године, па све до поднеска Суду у Стразбуру 6 марта 2014.године, подносиоцу представке у континуитету, у пакету, починили преко две стотине тежих и тешких деликата, и последично проузрокованих штета, што су драстичне повреде одредби Конвенције Суда и протокола уз њу.

Подносилац представке је био 1973 године онемогућен од власти да добије стално запослење у Београду, са паушалним образложењем да је ``политички неподобан``.

Што је он аргументовано оспорио као акт политичке дискриминације. Власти су то санкционисале као вербални деликт.

-због кога је био смештен насилно по казни 21 јуна 1975. године. у злогласну Психијатријску болницу `` Лаза Лазаревић` у Београду, уместо да је предат суду, противно закону и медицинској етици, где је био држан у изолацији, везиван, предмет физичке принуде, уз насилно давање лекова индицираних тешким душевним болесницима, и по здравље штетних инјекција ДЕПО модитен.

Најгоре се десило потом, јер је из болнице изашао са изреченом лажном психијатријском дијагнозом неурачунљивог душевног болесника`` параноидна шизофренија``, и етикетом опасног државног непријатеља, што је све било на велика звона оглашено у личном , професионалном окружењу, и шире у јавности, са циљем дискредитовања, и позива на настали деценијски обрачун-ллнч.. Што му је нанело изузетне штете што се тиче угледа у јавности, у професији, бављењу научним радом, као председнику политичке странке, све до породице, изнуђеног развода под полицијском принудом, и губитка стана, чији је био правни титулар, те превођења у времену од 15 година у мучни подстанарски статус, инквизиторске заплене 20 рукописа необјављених неподобних књига, оштетило му здравље.

-РЕШЕЊЕМ Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.9.1977.године, је био проглашен неурачунљивим душевним болесником од параноидне шизофреније, због вербалног ненасилног деликта, и захтеван је смештај у психијатријску установу на неодређено време.

-Извештајем тима лекара специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда дана 24.10.1977.године, оцењен као душевно потпуно здрав.

-Извештајем тима лекара психијатара Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, је дијагностициран као урачунљив, здрав

-Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.год, означен као жртва злогласне злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, иако душевно здрав смештен у болницу ка неурачунљив, жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права.

Чиме је доказано да је жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и вербалног деликта. А што је тежак облик кршења права Конвенције, права на правично суђење, тортрура блиска злочину против човечности, и других истакнутих права заштићених Конвенцијом, обухваћених Решењем о рехабилтацији.

За свој ангажман против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и у знак подршке њему као жртви вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и нечовечних поступака, је добио неколико признања од угледних међународних организација,. а 19 марта 1999.године u Парламенту Данске у Kopenhagenu, престижно признање ISIl-a, San Francisco BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD, Freedom Network News March/April 1999. TOMISLAV KRSMANOVIC HONORED. (www.isil.org;). Још 1983.године, American Helsinki Watch Committee у свом Годишњем извештају захтева од Владе СФРЈ да прекине политичке и судске прогоне и драстичне повреде права Томислава Крсмановића, интернирања у психијатријске установе, лишавања слободе, отимачину његове књиге`` Злоупотреба психијатрије``, забрану публиковања, сметње у професији, и растурање породице и

брака, истичући да је из тога резултирао изнуђени развод, губитак стана чији је био правни титулар, и превођење у мучни 15 годишњи статус подстанара.

Придобио је подршку Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ-Српске академије наука и уметности, УКС-Удружења књижевника Србије, Универзитета, СПС-Српске православне цркве и других установа и појединаца из ондашње Југославије. Члан је УКС, писац више књига, аутор стотинак текстова објављиваних у еминентним домаћим часописима, и понеки и у страним. Неки његови радови су превођени на енглески, шпански, мађарски и словеначки (Википедија, Гугл) . Његове акције су на крају подржали и АПА-Америчка асоцијације психијатрије, која је 6 марта 1982.године се изјаснила дописом Влади Југославије да је он жртва нечовечних поступака и драстичних повреда конвенција из области међународног права, затим САП-Светска асоцијација психијатрије, Amnesty International, Унеско, и други. Од Владе Југославије су такође захтевале владе појединих западних држава, укључујући и Европски савет (који је оснивач Европског суда за људска права у Стразбуру.), да не ускраћује његова законска права.

Подносилац представке је у наведеном временском периоду био подвргаван казнама због вербалног деликта, или мучним дуготрајним, вишегодишњим истрагама, и повременим пресудама, због ненасилног изражавања критичких мишљења, полицијским злостављањима и притварањима, физичким обрачунима, покушају убиства, заплени архиве и рукописа 20 необјављених неподобних књига, незаконитом отуђењу личног стана и превођењу у статус подстанара од 1982.године до 1997.године, сметњама на радном месту, растурању поодице и брака, што се тиче угледа, драстичним ограничавањима права на слободне изборе, заплени преписке и сметњи у употреби интернета и компјутера, и друго.

--дана 28.4.1977.године, ГСУП (Градски секретаријат унутрашњих послова) Београда је својим дописом VI одељење УЗСК број 156 од 28.4.1977.године, Судији за прекршаје општина Раковица и дирекцији ФГП Рекорд, поднео против подносиоца ове представке Захтев за покретање прекршајног поступка због изазивања револта запослених ФГП Рекорд.

--дана 3.12.1981.године органи ГСУП-а су извршили преметачину стана, запленили документацију и рукопис књиге `` Казнена психијатрија`` (што никада није враћено.).

-Подносилац представке је био приведен у просторије Трећег општнског суда у Београду, потом у просторије СУП-а, где је био више часова ипитиван од судија овог суда, који су му стављали на терет контакте са Милованом Ђиласом, Михајлом Михајловим, и издавање независног листа ``ИСТИНА``.

-Трећи општински суд у Београду је Решењем Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, одредио да се ``над Томиславом Крсмановићем обави

неуропсихијатријско вештачење здравља од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, а односи се на кривично дело ширења лажних вести из чл. 218, став .1.КЗ Србије., постављајући питање његове урачунљивости од 1.01.1981 .године надаље``. (Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду је својим Налазом од 20.4.1982.године, прогласио урачунљивим).

- 22.6.1982.године Судија за прекршаје општине Вождовац је изрекао новчану казну због вербалног деликта.

-кажњен новчано од Судије за прекршаје општине Стари град Решењем од 17.3.1983.године, ``зато што је на јавном месту говором омаловажавао социјалистичка патриотска осећања зато што је рекао да је против система и да је следбеник Милована Ђиласа`.

- јула 1983.године након насилног полицијског привођења у Психијатријску болницу`` В.Вујић`` у Београду због `` повреде угледа несврстане самоуправне Југославије у разговорима са страним учесницима скупа УНКТАД у Београду``, му је наређено од стране органа ГСУП-а Београда, да у времену од десет дана, док траје овај међународни скуп, мора напустити Београд, и отићи у родно село оца Узовницу, код Љубовије на Дрини, што је и учинио. По повратку у Београда, настала је нова судска и полицијска хајка, привођења, испитивања, терећења и истраге.

--13 марта 1984.године после посете у П. Б. Ц. З (Психијатријској болници Централног затвора у Београду), Милисаву Живановићу, који је тамо неколико година заточен због вербалбог деликта, жртва злопупотребе психијатрије у политичке сврхе, прихваћен као `` затвореник савести`` Amnesty International, Лондон, подносилац представке је задржан од стражара и спроведен у канцеларију директора П.Б.Ц.З др. Вукосава Вучковића, који га је два сата испитивао у вези његових активности у вези злоупотребне психијатрије у политичке сврхе.Подносилац Представке је био још три пута незаконито задржаван за време посете Милисаву Живановићу, и вођен на разговор са др. Вучковићем.

---подносилац представке је био континуелно легитимисан без повода, или повремено арбитрарно привођен у полицијске просторије, без икаквог писаног доказа. Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године, обраћа шефовима државе предочавајући им да је подносилац представке жртва честих полицијских привођења, јер се залаже против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе..

- државни органи и МУП Републике Србије су подносиоцу представке смишљено разорили брак и породицу, његова супруга Александра, као сведок сведочи у њеној Изјави од 1.6.2012.године: сталне полицијске притиске, претње смрћу, да се ОДМАХ разведе, казнене провале у њен стан, пљачке, обарање сина колима на улици, отимање мобилног, физичке нападе, итд. На делу је казнени поступак са циљем разарања

породице, одузимање његовог стана који је унео у брак, претварање подносиоца представке у подстанара у времену од 15 година, излагање енормним трошковима, честим сеобама, драстичном умањењу квалитета живота и слабљењу здравља.

-13 јуна 1990.године после митинга опозиције у Београду испред зграде РТС у Таковској улици, на коме је узео реч и подносилац представке, заједно са Бориславом Пекићем, Костом Чавошким, Леоном Коеном, Драгољубом Мићуновићем, и другим, због чега је против њега покренута прекршајна пријава.

-радна организација подносиоца представке Галеника му је 16.11.1992.године, будући да је била по Правилнику о стамбеним односима у обавези да му стави на располагање стан, по упутству ГСУП-а доделила тенденциозно неусељив стан. Подносилац представке револтиран неправичним одлукама судија Трећег општинског суда, је устврдио на рочишту да суђење није правично, због чега је Треће општинско јавно тужилаштво против њега поднело Кривичну пријаву 25.1.1995.године, а затим подиже Оптужницу 19.5.1995.године, `` због увреде суда``. Овај дуги и заморни поступак је трајао све до 1999.године, уз усмене претње да ће бити насилно хоспитализиован на неодређено време, када је Решењем Првог општинског суда у Београду VII. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године, поступак обустављен због застарелости,

- агенти ГСУП-а Београда Жарко Арсић и Вељко Вукотић су га 2.11.1995.године, лишили на кратко слободе

--дана 18.9.1997.године подносилац представке је био озбиљно повређен у његовом стану, што би се мого оквалификовати као покушај убиства, када се вратио у свој стан на адреси Станка Пауновића 70 у Београду, са страначке изборне промоције на ТВ, где је наступао као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права, чији је био кандидат за посланика на изборима. У стану је био заједно са Десанком Митановски, верском активисткињом,, када су око 21 час и 30 минута ушле у стан две младе и снажне мушке особе у цивилу, наочиглед присутне Десанке, и уз јаросне узвике:``То је тај што блати на телевизији``, устремили се ка подносиоцу представке песницама угурнувши га у купатило, и одгурнувши снажно наглавачке у каду. Добацујући му врло претећи:`` Уколико некоме кажеш за ово бићеш убијен``. После чега су се удаљили.

Сав у крви је био збринут од службе Хитне помоћи и у Ургентном центру, за шта је Суду приложио релевантну званичну медицинску и другу документацију, уз позив на сведока Десанку Митановску..

-против подносиоца представке је вођен 1998.године прекршајни поступак пред Судијом за прекршаје општине Вождовац `` због обзнањивања Медицинске декларације``..

- громогласним коминикеом Кабинета Слободана Милошевића, од 15 јануара 1999. године, је оглашено `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА``, уз громогласну подршку медија..

-Полицијска управа Београда је од 2008 против њега покренула истрагу, све до 2012 године десетак пута покушавајући да тужиоца насилно спроведе у психијатријску установу на неограничено време трајања, са образложењем`` тражи накнаду штете``, позивајући се на правно оборене раније дијагнозе, којом приликом је починила неколико кривичних дела, што је документовано у представци. Подносилац представке је за то време живео у интензивном страху, изложен трошковима адвоката, енергије и времена.

-органи МУП-а су 2 априла 2000.године, ставили под свој надзор Архиву политичке странке Покрета за заштиту људских права, чији је подносилац представке председник, и његову личну архиву. Драган Здравковић, из Београда, дилер дроге и сарадник МУП-а Србије, је се уз логистичку подршку З.Бјелетића, инспектора ОУП (полиције) Стари Град, улица Мајке Јевросиме, 2.4.2000 године, око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду, у којој се налазила страначка архива Покрета за заштиту људских права. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар, иначе члана Савета Покрета за заштиту људских права. Том приликом је заплењена, а касније однето великим камионом у непознатом правцу, врловолуминозна архива , све што је подносилац представке дотада стварао, над њим је тада п**очињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, између осталога заплењени су рукописа његових 20 необјављених неподобних књига, што је равно средњевековном спаљивању јеретичих књига. Заплењене су и књиге угледних америчких научника и званичника професора Кена Скуланда `` Авантуре Џонатана Галибла`` и Мери Руварт `` Исцељење нашег света``, које је подносилац ове Представке публиковао на више балканских језика, због чега је био изложен додатним прогонима, уз оптужбе да је `` у земљи публиковао америчку субверзивну литературу``.(**
http://www.jonathangullible.com/newsletters,
http://www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524).

Полиција је однела у непознатом правцу архиву, због тога шо су се у њој налазили врло поверљиви подаци о злоупотребама органа власти почињених према неколико хиљада грађана, који су се обраћали пре тога неколико година Покрету за заштиту људских права, из страха да их подносилац Представке не обелодани у јавности. И због побуда примитивне дугодишње политичке омразе и одмазде према подносиоцу Представке.

Упркос предузетих радњи и свих потребних законом предвиђених благовремених и примерених поднесака за ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ, уз очигледне доказе и сведочења сведока, Први општински суд уместо да реагује ОДМАХ, је растезао годину дана. Онда је ствар пренета Четвртом општинском суду, који је такође

растезао, судови до данас нису омогућили да се врати одузето, архива још није враћена, судови одуговлаче и одбијају да поступе по закону. Ствар је стигла до Врховног суда Србије коме је поднео Ревизију 5.04.2012.године против Решења основног суда у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 од 21.3.2012.године. Први основни суд је одбацио Ревизију дана 24.04.2012.године. Подносилац Представке је од датума одбацивања Ревизије 24.04.2012.године, излаган претњама истих оних полицијских органа (Полицијска управа града Београда), који су покушавали да га насилно хоспитализују од 2008 до 2012.године: да уколико не одустане од захтева да му се врати архива, да ће бити трајно утамничен.

Архива се налази у просторијама МУП-а, који одбија да је врати тужиоцу.

-У овом временском периоду су органи тужене систематски ограничавали подносиоцу Представке права на: а. неометану преписку. б употребу телефона, а од 1997.године, в. компјутера и интернета. За шта су дати докази у представци.

-Покрет за заштиту људских права чији је подносилац представке председник, је регистрован 1990 године међу првим политичким странкама, зачео је своје активности 1975 године, учествовао је на свим изборима од 1990. до 1997 године, на изборима 1990, подносилац представке је био кандидат за председника Србије, ова странка је 1992 године од 114 учесника била четрнаеста по броју гласова, према листу ПОЛИТИКА да је био директно пропорционалан систем имала би свога посланика. **Био је незаконито лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободу удруживања, на равноправно учешће на изборима, јер је био изложен жестоким описаним прогонима, представљен лажно у јавности као неурачунљив душевни болесник, онемогућаван на изборима да прикупља изборну документацију, да агитује, наступа у медијима, изложен физичким насртајима, претњама, уценама, заплени преписке и изборне документације.**

-.Упоредо са приказаним деликтима државних органа, и проузрокованим штетама, за цео овај временски период подносилац Представке је био систематски ускраћиван у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, принадлежности, и приликом одређивања висине пензије. Његова каријера је упропашћивана, био је у предузећима обележен као `` политички неистомишљеник`` , `` душевни болесник``.

-због вишедеценијских противзаконитих политичких који трају од почетка 1970-их година, и раније, због тешких повреда законских права, злоупотреба, тортура, и последично насталих штета које су из тога проистекле, што се тиче материјалних последица, претрпљеног душевног бола, страха, угледа, нарушавања здравља, позивајући се на уставне и законске одредбе о праву на накнаду штете, подносилац ове представке се обратио Тужбом за накнаду штете:

о. Првом општинском суду у Београду 28.5.1994 године, (П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, П.бр. 6888/02, итд), против Републике Србије и Републике Југославије. У Првом општинском суду је био последњи број : П.бр,.7178/ 08.

о.Предмет је након реформе правосуђа дат 22.9.2008.године, у надлежност Вишем суду у Београду П.бр.2228/2010, који је Пресудом од 17.11.2010 године одбио тужбени захтев.

о.Дана 08.02.2011 године поднета је Апелационом суду у Београду Жалба против Пресуде Вишег суда у Београду П.бр.2228/2010 од 17.11./2010. Апелациони суд у Београду Гж.бр.1321/11 дана 13.12.2011 године доноси одбијајућу Пресуду .

о.Поднета Ревизија Врховном касационом суду против Пресуде Апелационог суда у Београду Гж.бр.1321/11 од 13.12.20011 године. Која је одбијена од стране Врховног касационог суда Рев 386/12.године дана 05.07.2012 године ..

о.Дана 1.10.2012 године поднета Уставна жалба Уставном суду Србије. Који је ову жалбу одбио 16 септембра 2013.године.

Ови маратонски судски поступци су развлачени 20 година, обиловали су неправилностима и незаконитим одлукама, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је тужилац (подносиоц Представке), редовно указивао у поднесцима.

Локални судови су систематски одбијали тужбе подносиоца представке, заузимајући становишта, да он није претрпео повреде његових права, и да нема права на накнаду било какве материјалне и нематеријалне штете, образлажући своје пресуде:

о.да тужиоц није никада претрепо никакве повреде његових права и штете, или их минимализирајући и погрешно представљајући, што је у потпуном несагласју са чињеничним представљеним подацима, документима, сведоцима и доказима изнетим у тужбама.

о.или упорно истичући недостатак пасивне легитимиције, наводно да штете нису почињене од стране државе, иако су то евидентно учинили државни органи, што је приказано у Тужби, и у Решењу о рехабилитацији.

о.или се позивајући на клаузулу застарелости. (не могу застарети кривични деликти који трају у континуитету до дана подношења тужбе, и те трајне штете и деликти су признати каснијим Решењем о рехабилитацији).

о.захтевајући бескрајна дорађивања, одбијајући увек иста као неоснована.

о.уз учестале недоласке странки, губитак времена, испоручивање астрономских износа за судске таксе.

о.правећи стално неопотребне зачкољице за једно слово, бројку, судија који лично познаје тужиоца наводно погрешно прочита број предмета због једног словног места. Или захтевајући врло стриктно број примерака Ревизије (Ревизија је била одбијена зато што подносилац Представке није доставио довољан број примерака, а према ЗПП суд је обавезан да фотокопира уз новчану накнаду странке), уз позиве на разговор, а када би дошао на позвани заказани термин, не би био примљен на разговор, уз повремено дрско и непримерено претеће понашање судских органа. Све те деценијске зачкољице су биле бескрајно заморне.

о.развлачећи месецима или више да се закаже рочишта, једанпут годину и по дана

о - дајући прекратке рокове да тужиоц уради поднесак.

о-бесправно стављајући поднесак у мировање, иако је тужилац благовремено доставио поднесак да се поступак настави.

о-није ниједном саслушан ни један сведок.

о- цинично тврдећи да треба да дођу боља времена, да су свакојаке реформе правосуђа, кадровске промене, да треба да чека, изговарајући се да је држава сиромашна (онај ко је проузроковао штету је дужан да је надокнади).

о-из ових података се јасно препознаје грчевита борба судства да злоупотребљава своју стручност, (а нестручност странака, којесу правно неуке), своју огромну инфраструктуру, кадрове, да их спрече да се изборе за очигледну истину и чињенице. Поготову, када се ради о подносиоцу представке, јер су његова примања врло скромна, те не може да плати адвоката, а његов захтев Општини Савски венац и Адвокатској комори Београда за бесплатну помоћ адвоката је одбијен

о-или једноставно архивирајући тужиочев предмет, без заснивања на чињеницама, него уз њихово очигледно кривотворење, што се види из предњих података.

о-на делу је драстична повреда начела на суђење у разумном року и начеле истине и правичности у поступку.

III. О чему се овде ради?

Узимајући у обзир напред приказане доказе повреда законских и уставних права подносиоца представке; и у вези са тим на делу повреде заштићених одредби Конвенције и протокола уз њу; као и експлицитну садржину Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године, у којем дословце стоји: да је подносилац представке жртва злогласне злоупотребе психијатрије у политичке сврхе,

иако је био душевно здрав проглашен неурачунљивим, да је жртва прогона вербалног деликта и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био деценијама лишаван слободе, имовине и других грађанских права- Поставља се сасвим логично питање : О чему се ради у овој одлуци Суда?

Оваква одлука Европског суда за људска права у Стразбуру, да је представка неприхватљива- јер је јасно или очигледно да повреда није било, те да је жалба неоснована- није заснована на аргументима, уствари је тенденциозна, и за онога ко на просечан начин барата логичким процењивањем је у својој бити у границама екстравагантности.

Поготову је срамна, ако се узме у обзир заслуге подносиоца представке, похвале и признања која је добијао од међународних организација, његова интелектуална остварења и образовање, шта је све претрпео, његове године, здравствено, породично и имовно стање. Подносиоц представке је дуги низ година био подржаван од ЕЕЗ (сада ЕУ), укључујући и поједине државе чланице Европског савета, од стране ОУН, Унеска, Амнести Интернешенел, и других организација, од влада појединих западних држава, који су се за њега заузимали код Владе Југославије, као жртву флагрантних кршења права, и давали му похвале и признања као запаженом борцу за имплементацију људских права и интеграцију Југославије у Европску заједницу .Он је основао 1 марта 1975.године први југословенски неформални одбор за људска права, који се претворио у Покрет за заштиту људских права, и инспирисао и многе друге да пођу његовим примером, 1980-их година је ставио на дневни ред злоупотребу психијатрије у политичке сврхе у Југославији. Члан је УКС, писац великог броја књига, научних анализа објављених у еминентнм домаћим и страним часописима, за време боравка у Бриселу, Белија је био један од најбољих постдипломаца, има сјајне референце из Белгије. Подносилац представке сада има 78 година, крхког је здравља, прима врло скромну пензију, у дуговима је. У обавези је да издржава незапосленог сина (33 године), који живи са полупокретном мајком, који је такође жртва политичког насиља. Брат подносиоца представке Милић Крсмановић (1939) пензионисани књиговођа, преживљава од пензије у износу од 15.000. динара, доживео сличне политичке прогоне. Његова покојна сестра Нада (1946-2010) , је преминула у беди и у крајње нељудским условима, са пензијом од 5.000, 00 динара (њена радна организација чији је власник тајкун, јој није 17 година уплаћивала доприносе за пензију). Валерија (43) , Надина сестра, је без запослења и сталних прихода, дугује за комуналије 5.000, 00 евра. Цела породица подносиоца представке је била злостављана и пљачкана од доласка комунистичке власти, од оца мајке подносиоца представке Василија Поповића , су комунисти када су дошли на власт одузели имовину енормне вредности, коју одбијају да врате.

Чиме се онда може објаснити, да сада овај Суд баца под ноге чињенице и прошлост, и солидарише се са прогонитељима онога, кога су раније годинама истицали као интелектуалца Европљанина, као жртву деценијских драстичних кршења Опште декларације ОУН о људским правима, и међународног права?

Није испољено одсуство сразмере између циљева и средстава.

Ако право на које се представка позива није апсолутно, већ подлеже ограничењима, која су експлицитна (изричито наведена у тексту Конвенције), или имплицитна (дефинисана судском праксом Суда), од Суда се често тражи да оцени да ли је мешање државе у ограничењу тог права, на које се подносилац представке жали , било сразмерно.

Овде се не могу наћи битне околности применљиве у овоме досијеу.

Остала релативно непотребна субстанцијална питања.

Суд ће такође прогласити жалбу очигледно неоснованом, ако се увери да, из разлога merituma , није видљива повреда одредбе Конвенције на коју се подносилац у представци позива:

-када постоји јасно установљена и обилата судска пракса Суда у идентичним или сличним случајевима, на темељу које се може закључити да није дошло до повреде Конвенције .у случају који управо решава

-када, иако не постоје претходне пресуде, које се непосредно и конкретно баве датим питањем, Суд може, на основу постојеће судске праксе, да закључи да није видљива повреда Конвенције.

Подносилац представке се о томе изјашњава у овом излагању.

Непоткрепљене жалбе: недостатак доказа.

Подносилац представке и тужена држава су дужни да поткрепе своје материјалне аргументе (тако што ће Суду предочити неопходне материјалне доказе), као и своје правне аргументе (објашњавајући због чега је , по њиховом мишљењу одредба Конвенције нвадена у представци прекршена или пак није прекршена)

О овоме захтеву се изјаснио подносилац представке.

Представка се подноси на прописаном обрасцу. Уз то се прилажу преписи свих релеватних доказа , одлука, писмена, како судских, тако и вансудских, који се односе на представку.

Што је учињено.

Хаотичне или натегнуте жалбе.

Суд ће одбацити као очигледно неосноване жалбе, које су до те мере хаотичне, да је објективно немогуће да суд јасно разабере чињенице, на које се подносилац

представке жали, и жалбу коју жели да изнесе Суду. Исто важи и за натегнуте жалбе, то јест оне жалбе које се односе на чињенице које су објективно немогуће, очигледно су измишљене, или су у очигледној супротности са здравим разумом.

Подносиочева жалба је врло дугачка, са врло великим бројем приложених докумената. Што је објективно условљено, јер се ради о врло дугом временском периоду од неколико деценија (од 1973 до 2014.године), о преко 200 различитих дела органа тужене, и последично проузрокованих штета. Треба узети у обзир специфичност правне материје досијеа.

У жалби није ништа измишљено, нити су изнети аргменти у супротности са здравим разумом.

Није претрпљена значајна штета.

Суд ће одбацити представку коју сматра`` минорном``, сходно начелу да судије не треба да се баве таквим предметима.

Подносиоцу представке су деценијама упропашћивани живот и имовина.

Према Практичном водичу Европског суда за људска права : појам `` злоупотребе`` у смислу члана 35 став 3 мора се схватити као штетно остваривање права у сврхе различите од оних ради којих је то право конципирано. Злоупотребе права се могу груписати у пет категорија-довођење Суда у заблуду, коришћење увредљивих формулација; нечување у тајности поступка за пријатељско поравнање, представка је очигледно злонамерна или лишена било какве сврхе, и друго..

Ни на који начин није доводио Суд у заблуду. Подносилца представке ужива углед међународних организација као частан и поштен интелектуалац.

Не може се у његовом примеру истицати приговор да је користио увредљиве формулације у поднесцима Европском суду у Стразбуру.

Тачно је да је енергично захтевао од Суда да узме у поступак његове жалбе због задржавање годинама у психијатријским болницама појединих жртава вербалнх ненасилних дела, међу њима и Радомира Вељковића. Који је невин и душевно урачунљив после 20 година утамннчења у азилуму, преминуо у психијатријској болници, само зато што је починио вербални нанасилни деликт, упркос што је био од стране АИ, Лондон, проглашен за `` затвореника савести``, дакле жртва вербалног деликта путем злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Што се види у архиви Суда, и из поднесака Суду, например од 25.8.2005, 19.9.2005, 5.10.2005, 15.11.2005, 17.12.2005, 17.1.2006, 18.1.2006, 27.2.2006, 3.4.2006, и друго.

Подносилац представке Суду, је познат као частан интелектуалац и упоран прегалац, који је свој живот посветио борби за људска права, етичност и високу моралну чистоту.

Његово ћутање пред гажењем људскости, било да се ради о њему, или другима, од било кога, је за њега у дубокој супротности са његовом савешћу, моралним и духовним уверењима. Никако не прихвата увреде, сматра да свако има право на самоодбрану, да се изрази, уз поштовање учтивих и аргументованих формулација.

Без обзира колико је за некога истина непријатна, треба је рећи на примерен начин.

Да ли је увредљива недавна изјава израелских званичника да у појединим земљама ЕУ, и чланица Европског савета (који је основао Европски суд за људска права у Стразбуру), има ксенофобије и анти-семитизма, да је због тога 7.000 Јевреја из тих земаља избегло у Израел?

Није, јер је тако.

Израел захтева од Владе Француске да осигура безбедност тамошњих Јевреја, и да свакоме дозволи да носи револвер, ради самоодбране.

Ако сам ја на неки начин предочио Суду на аргументован и учтив начин да има предрасуда према Србима, то се никако не би могло приказати као ` увредљиво и неучтиво``. Јер у појединим земљама чланицама ЕУ и ЕС има ксенофобије, србофобије, славофобије и анти-семитизма. То је ноторна, опште позната чињеница.

Писац ових редова има снажну саветодавну и другу подршку еминентних појединаца и сегмената, управо из инкриминисаних европских држава и САД,.и појединих етничких скупина, које се жале на овакве нецивилизоване поступке поменутих европских држава, оних држава које се диче за вековну постојбину слободе.

А које се у пракси понашају у нескладу са Конвенцијом.

Писца ових редова је у сличним околностима подржавао и др. Харолд Висоцки, председник Америчке асоцијације психијатрије, био је у преписци са Симоном Визенталом.

Не може бити говора о клаузули ``нечување у тајности поступка за пријатељско поравнање``, јер до поравнања није ни долазило.

Према Практичном водичу кроз услове прихватљивости Суда, представка је злонамерна, ако је лишена било какве сврхе, означава злоупотребу права на представку, уколико подносилац Суду непрестано подноси злонамерне и очигледно неосноване представке, сличне некој ранијој представци, коју је Суд већ огласио

неприхватљивом. Или ако се ради о тривијалним садржајима, малим новчаним износима, и слично.

Никакве неосноване и злонамерне тврдње нису писане, никакве сличности нема са ранијом представком, јер је сада у потпуности испуњен захтев због кога је претходна представка из 2005.године била одбачена-обраћао се до последње инстанце Уставног суда Србије.

Према раније добијеним обавештењима, представник Србије у Суду Драгољуб Поповић је изјавио за подносиоца представке да је `` судски кверулант``, `` да бомбардује судове неоснованим поднесцима``, `` да има дијагнозу душевног болесника``. Чиме је он Суд обманuо и злоупотребио, и поступио супротно правилима Суда, јер је подносилац представке добио значајна међународна признања, и званично је рехабилитован поменутим Решењима, као жртва судских неправди. А када се ради о тенденциозној дијагнози Завода за ментално здравље из Београда из 1972. године, и Решењу Судије за прекршаје општине РаковицаУп.бр.1613/77 којим је због залагања за његова права на радном месту проглашен неурачунљивим, дијагноза`` параноидна шизофренија``, ова дијагноза је оспорена мишљењем ВМА (Војна медицннска академија) Психијатријско одељење од 24.10.1977.године . Налаз: душевно потпуно здрав. А судски је анулирана Налазом судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, дијагноза `` урачунљив``, и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године, у којој дословце стоји: нетачна дијагноза, душевно здрав, жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.

Чиме је Драгољуб Поповић судија Суда, не само обманuо/злоупотребио Суд, јер је подносиоца представке заслужног грађанина оклеветао и увредио, него се о њему неучтиво и ружно изјашњавао, и износио неосноване и злонамерне тврдње о његовом судском досијеу.

IV. Закључак.

Да ли се, и зашто, Европски суд овако чинећи, сврстава уз овдашње силнике, у њиховој провидној намери да растежу спор, и да подносиоца представке здушно, дажбинама и стресовима, отерају у превремену смрт?. Да ли тако чинећи овај суд овде (намерно, или не?) , охрабрује све оне који крше закон?

Поново испочетка, по који пут. Поднета тужба Вишем суду у Београду, као толико пута раније.

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ 7П-358/15

ТУЖИЛАЦ: ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, 11090, Раковица, Београд, СтанкаПауновића 70.

ТУЖЕНИ: РЕПУБЛИКА СРБИЈА коју заступа Републичко јавно правобранилаштво,Београд, ул. Немањина бр. 22-26

ОДГОВОР НА ДОПИС ЗАМЕНИКА ДРЖАВНОГ ЈАВНОГПРАВОБРАНИОЦА. (Бр ој П-2818/15. 03.06.2015),

Заменик државног правобраниоца није уопште ни прочитала податке из Тужбе тужиоца, јер тврди да тужилац није поступио по процедури која је регулисана чланом 27 и 28 Закона о рехабилитацији, да се није обраћао захтевом Комисији за рехабилитационо обештећење

Тужилац је након рехабилитације поднео Захтев за рехабилитационо обештећењеМинистарству правде РС, Комисији за рехабилитацио обештећење дана 06.03.2014.године, али је исти био одбијен 27 октобра 2014.године.

Докази:приложени у Тужби Вишем суду у Београду дана 2.03.2015.године:
Захтев за рехабилитационо обештећење Министарству правде РС, Комисији за рехабилитацио обештећење поднет дана 06.03.204.године.

-Одговор Министарства правде од 27.10.2014.год.

На сличан начин, олако и неаргументовано законски заступник тужене оспорава основ и висину тужбеног захтева:

- јер се захтев тужиоца за накнада штете за одузету литературу , не може довести у везу са разлозима рехабилитације, обзиром да је одузимање извршено дана 2.04.2000.године, а лице је рехабилитовано на основу решења Уп-бр-1613/77 од 1.9.1977. године и Уп-49/82 од 17.03.1983.године
-такође тужилац неосновано тражи надокнаду за трошкове судских поступака које је водио од 1994 до 2013 године, а који се не односе на поступке и решења која су билапредмет рехабилитације.

Решењем о рехабилитацији су оглашена ништавим, то јест незаконитим, два кључна решења: Судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.09.1977. године којим је подносилац захтева био оглашен неурачунљивим због вербалног деликта, и пресуда Судије за прекршаје општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03.1983.године, којом је кажњен због вербалног деликта.

У овоме смислу је деловао и Налаз Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета из Београда из 1982.године, којим је подносилац овога захтева оглашен као

`` урачунљив``, јер је истим судски анулирана дијагноза Завода за ментално здравље изБеограда, из 1973.године`` параноидна шизофренија-неурачунљив``. А која је била

- судски основ за његову насилну хоспитализацију у П.Б. `` Лаза Лазаревић``, у
-

Томислав

Крсмановић

15.8.2016.године

Тел.3511829; Моб.тел.064-3095176; Books@eunet.rs,
Википедија, Архив Сану. www.isil.org.

Кривци за здравствену катастрофу и канцер, према њима су Американци и Јевреји,

Вандализам тајкунских разбојника, уништавање инсталација у стану, онемогућен нормалан живот.

КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД?

По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини од 21 јуна до 21 јула ове године, затекао сам померане ствари у стану. Од тада до данас је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности :

-изненадно је пукла цев испод каде, настала је мала поплава, процурила вода у стан испод

-од 1 овог месеца доживљавам истинску застрашујућу агресију, из дана у дан долазе нови ударци, плашим се када се вратим у стан какву ћу нову хаваријy затећи. 2 август пршти вода испод цеви ВЦ шоље, некако поправљам, 5 август, вода куља испод ВЦ шоље, све до данас. ВЦ је неупотребљив.-11 август изненадна нова хаварија са електричним шпоретом

-пуцају грејач водокотлића у кухињи, ТВ, радио, експлодирају сијалице у ходнику, у просторијама

Хапшења због ненасилних речи, осуде, казне, отимачине, пљачке, физички обрачуни, насиље, то траје од 1971.године до данас, судски трошкови, оправке личног рачунара и необичних кварова и свакојаких нејасних врло стресних неприлика .

У правом смислу речи сам банкротирао, немам новца да платим поправке, за храну, у минусу сам на свим рачунима, почињем да живим као преисторијски човек у стану без неопходних инст алација.

Сваки дан живим у страху од нове хаварије и насиља.

-новембра прошле године је изненада експлодирао скоро нов бојлер, морао сам да купим нов.

-помагао сам годинама незапосленог сина, повремено и млађег брата

-физички сам недавно нападнут два пута, уз претњу смрћу и узвике УБИЋЕМО ПОЛИЦАЈЦЕ, надзоравамо твој компјутер, и то . у четвртак 26 новембра 2015.године, без икаквог повода са моје стране, нападача нисам никада видео пре тога. и 11 октобра прошле године такође без икаквог повода са моје од стране поодраслог дечака, који ми је претио убиством и узвикивао бесно:`` Убићу те, овако, бум, бум``

Кривци за здравствену катастрофу и канцер, према њима су Американци и Јевреји,

,држао је нешто у руци, уперивши у мене као пушку.Узвикнуо је неколико пута дрско и увредљиво:`` Не плашим се полиције, убићу полицајца овако, бум, бум. Мој отац надзире твој компјутер````.
Докази: ОУП Раковица који је извршио увид.

-симптоматично је да ми је 1 децембра прошле године, из INBOX-а налога Books@eunet.rs, одједном нестало неколико хиљада важних порука, међу њима и оних које се тичу овога насилничког акта.

-из дана дан се све до данас настављају истинске провокације и сметње у раду на моме личном рачунар у. А то траје годинама. 19 маја ове године је мој исправан лични рачунар , у добром стању, стављен ван употребе, изгубио сам много новца на поправке, много времена и труда, нестали су заувек рукописи моје књиге на којој сам радико неколико година, на хиљаде фајлова емајл порука. Сви флешови су се испразнили, све је нестало што је тамо било снимљено. 10.6.2016.године сам позајмио новац и купио нов компјутер. Нови компјутер је инсталирао 11.6.2016.године и установио да је исправан експерт Бојан Новак, мобилни телефон 062-9626394.
ДОКАЗ: Малопродајни рачун број :16-3298-0006003

Починиоци прете да ће разорити и нов компјутер.

-у линку Бела књига сметње у употреби ПЦ и телекомуникација, су дати докази-и изјаве сведока и стручњака, за време од 1975 до данас, о насилничким актима, укључујући и време пре појаве компјутера, заплену преписке, заплену рукописа необјављених књига, искључење телефона, факса. У овом временском периоду су била драстично ускраћивани моја права на преписку, употребу телефона и

факса, а од 1997.године мога личног рачунара и интернета. Менеи прете непознате особе убиством, моме здрављу и мојих блиских, преко интернета и на јавним местима.
ДОКАЗИ: Бела књига сметње у употреби ПЦ и телекомуникација:http://enlite.org/bela/04.doc.за време од 1975 до данас.
-у неколико наврата у 2015 и 2016. години су ми били испоручени очигледно драстично преувеличани рачуни за телефон и струју.
-због неблаговремене испоруке од стране поште Србије писма са чеком пензије из Белгије, преко Немачке, сам се обратио крајем 2015.године Другом општинском јавном тужиалаштву
Доказ: Архиве ЕПС -а и Телекома.
А таквих злоупотреба је било годинама. Докази се налазе на приложеним линковима.
-У овоме временском периоду од 1975.године, до данас, сам био жртва деценијских кршења мојих законских права, без стварног повода са моје стране, зато што сам учтиво захтевао поштовање мојих законских права, због чега сам 1994.године поднео Првом општинском суду у Београду захтев за накнаду штете, све до највише инстанце, без икаквог резултата.

Доказ: БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ-http://enlite.org/bela/01.doc.

Кривци за здравствену катастрофу и канцер, према њима су Американци и Јевреји,

-Виши суд у Београду стешњен доказима ме је рехабилитовао својим Решењем од 14.2.2012.године, оглашен сам жртвом прогона вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и друго, са правом на накнаду штете.

Доказ: БЕЛА КЊИГА РЕХАБИЛИТАЦИЈА- http://enlite.org/bela/02.doc

Виши суд у Београду је у предмету 7 П 358/2015 дана 29.децембра 2015.године, донео ПРЕСУДУ у парници тужиоца Томислава Крсмановића против тужене Републике Србије, ради рехабилитационог обештећења, вредност спора 6.000.000,00 динара, којом се тужена Република Србија обавезује да тужиоцу Томиславу Крсмановићу ради захтеваног рехабилитационог обештећења, на име накнаде нематеријалне штете, а по основу рехабилитационог обештећења исплати износ од 50.000, оо. динара., одбијајући у потпуности захтев за накнаду материјалне штете и ренте.

Што је најобичнија дрска провокација.

Исти тај суд ми је Одлуком 2П-2228/10 од 28.2.2012 године. дао налог НАЛОГ ЗА ПЛАЋАЊУ У ГОТОВУ суме судску таксу у износу од 195.000 ,00.дин (око 1.900 евра), уз претњу принудном наплатом.

А сада ми изриче накнаду штете за вишедеценијско уништавање пуког живота и мојих блиских у износу од 50.000, 00 динара.(500 евра).

Доказ: Бела књига накнада штете.

Ова најновија хистерија тајкунског подземља, има за циљ да ме, узимајући у обзир моје године, и скромне приходе, дефинитивно уклони као захтеваоца накнаде штете и мојих угрожених права, и као председника Покрета за заштиту људских права који наставља да јавност упозорава о њиховим злоделима.
Чиме жели да ме дискретно у мутљагу уклоне и неутралишу здравствено, морално , физички, као жалиоца, без јавне пресуде, и да ме гурне у енормне свакодневне трошкове.
Упркос судске рехабилитације, судови одбијају да услише мој легалан захтев за накнаду штете. Судским органима је дато упутство да ни по коју цену не дају правичне накнаде штете, да не враћају одузету имовину, и да не обештете све оне који су од 1945.године до данас,на било који начин оштећени незаконитим поступцима државних органа.
Јер наводно држава нема новца, банкротираће, охрабриће безброј оних који ће тражити накнаде.

Оваква изјава није заснована на чињеницама, судски органи су је некритички усвојили, не препознајући да бивају изманипулисани, да тако унесрећују народ, да стварају вечито незадовољство, уместо да изнађу мудра решења помирења и слоге, која постоје. Јер ако правда не буде задовољена, тињаће све убрзаније незадовољство и

Кривци за здравствену катастрофу и канцер, према њима су Американци и Јевреји,

раздор у Србији.
Тачно да је држава драстично осиромашила, али јој имовину није отео народ, него свакојаки енормни новопечени богаташи, тајкуни, мафијаши и криминалци, који су сви заредом били припадници различитих структура и сегмената државе. Некажњавање и необавезивање прекршиоца на накнаду штете, наводно јер држава нема новца, их тиме подстичу, јер они виде да се данас не санкционишу, и не надокнађују штете, које су другима починили. Мене су лично прогонила два тајкуна, Мирослав Мишковић и Драган Томић, први је милијардер у еврима, а други милионер.

Судови обилато обештећују високим износима поједине судије и припаднике структура власти, којима су нанете неупоредиво мање штете него ли мени.

А ко ће и како, сутра надокнадиити оне који буду тражили накнаде данашњих произведених штета, јер многи грађани дан данас трпе ускраћивња њихових законских права?

Мене оспоравани ратни и транзициони богаташи желе да лажно представе као по државу опасног појединца који ровари и бунџију без икаквог основа, упорно покушавају да ме заваде са званичним поретком у Србији. И да ме зато треба хитно уклонити без јавне пресуде, прибегавајући разорним обрачунима из арсенала најпрљавијег подземља специјалног рата, укључујући и уништавање здравља-убиство без пресуде и пуцња
.
У државном апарату Србије су постојали појединци, обманути и изманипулисани

Титови и Милошевићеви кадрови, задојени ранијим предрасудама према мени, који су и после завођења вишепартијског система у Србији, 1990.године, и касније, наставили да ме злостављају.

Сретан сам да се однос мења, ипак судски и полицијски органи увиђају да сам поштен патриота и да сам био жртва политичких прогона без повода и законског основа, жртва завада и лоших процена апроизведених интригама од стране усташке и албанске емиграције у Белгији, по девизи DIVIDER ET IMPERA-MAGNUM CRIMEN, а насталих након мога повратка из Брисела, Белгија септембра 1971.године, где сам боравио од 1965, а потом поново од 1973 до 1974.године.

Доказ: РОМАН О БРИСЕЛУ Сага о ... иħима Том 3, --http://enlite.org/sage/3.pdf. мој аутобиографски роман о боравку у Бриселу 1965-1974.године.

Они који су ме унесређивали, и моје блиске, и већину грађана, уместо да накнаде штете, желе да ме уклоне, и да већину грађана који од њих траже своја права, гурну превремено на сметлишта и гробља-.

Кривци за здравствену катастрофу и канцер, према њима су Американци и Јевреји,

Србију неформални центри моћи, пљачкаши и разбојници, из потаје намерно економски руинирају и подмуко јој слабе виталност, ломе отпор, јер им такав клонуо и обеспомоћен народ одлично одговара, јер им се не може супротставити.
ДА МОГУ БЕЗ ОТПОРА ПРИВАТИЗОВАТИ ЗА БАГАТЕЛУ,
ДА ПЉАЧКАЈУ НЕМОЋНЕ ГРАЂАНЕ,
ДА СПРЕЧЕ ОНЕ КОЈИ ИХ МОГУ ТУЖИТИ ЗА НЕДЕЛА, ДА ОНЕМОГУЋЕ РЕСТИТУЦИЈУ, РЕХАБИЛИТАЦИЈУ, ЛУСТРАЦИЈУ, ДА СПРЕЧЕ СНАЖАН ОТПОР.
ДА САЧУВАЈУ ЗАУВЕК статус qyo.

Овакав франкенштајнски пројекат разрешавања кризе у Србији , је лишен разума и у својој бити је сулуд. И због овога, мафијашка власт у Србији састављена од недораслих и распамећених психопата и агресивних душевних болесника, је виђена на међународној сцени, од иоле уређенијих држава, као недорасла, аутсајдерска. Нажалост, већина криминализованих појединаца и гангова је заслепљена својим личним ћаром, а на штету државе, и нације, не увиђа у довољној мери да на мало дужи временски рок тако чинећи ипак секу грану на којој се и они налазе. Јер било која скупина, овога пута криминалци и мафије, ако немају заштиту своје државе, ако немају јаку своју Матицу, свој народ, онда немају сигурност ни за себе, своје ближње , своју имовину.

Зар да такве поремећене особе претворене у опасне укривене терористе-снајперисте, нам упропашћавају животе?

Шта чинити?

Моје жалбе на њихово насиље, правдају, да то не чине они, него неко други.

Кривци за здравствену катастрофу и канцер, према њима су Американци и Јевреји,

бомбардовање Нато 1999 године.Истичу италијанске изворе да су италијански војници који су ратовали на бомбардовним подручјима бивше Ј угославије обољевали од канцера.

Што је потпуно нетачно

Доказ: увид у здравствене статистике, драстичан раст канцера и других обољења је почео још 1970-их година. Тврдња о оболелим италијанским војницима је сумњива и неподупрта валидним доказима.

Паушално оптуживње Јевреја као народа је бесмислица, јер су Срби и Јевреји одувек живели у слози и пријатељству.

Кажу да су кривци за криминал Цигани. Што је такође нетачно и потстицање мржње и завада по етничкој основи, ја међу судијама, или оним који су кршили трајно моја права нисам препознао ниједног Рома.

Или једноставно тврде да су моје притужбе неосноване, плод моје болесне уобразиље, да нико не контролише мој лични рачунар, да су судије независне, да су ме напали алкохоличари и лудаци, да нико не улази у мој стан. Они не хају за доказе, од којих су неки и овде приложени.

Не само ја, многи угледни грађани ми се жале да им непознате особе улазе у станове када нису у њима.

Већ деценијама оне несретне појединце који кажу истину, који се усуде да јавности саопште оно што ја тврдим у овом саопштењу, шаљу у луднице као`` параноичаре``.

Они, су убеђени да ће моје жалбе на њихове уласке у мој стан бити неубедљиве, или пак да ће бити узете као знак параноје, покушаће да ме означе као `` душевни болесник`` , тако су покушавали још 1980-их и 1990-их година. Потсећам их на дописе еминентних светских личности, установа и великих држава у вези мене, питали би ме отуда из света: Ко Вам прети , ко Вас прогони?. А онима којима су писали у вези мене су саветовали да ме се ману.

Питајте шта је било са њима?

Кажем ```свемоћним калаузашима``:Не идите грлом у јагоде.

Докази: Књига КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА-КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД-http://www.psihijatrija-ubija.info/tomislav-krsmanovic/ и друге књиге, томови 4 и 5, у прилогу ниже.

Њих треба јавно раскринкати!

Добитник сам престижног светског признанња BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD (

www.isil.org).

Они желе да ме изманипулишу, да од мене створе жртвеног јарца, да мојим примером заплашују друге, да јачају кохезију у групи, да производе лоше процене, заваде, хаос и конфузију, да ме претворе у њихово бесплатно средство рада, да тако правдају потребу за њима, и њихове плате.

Имам право да се браним, и да приступим надређеним хијерахијама, као и они. Имам вишедеценијско искуство са њима, и подршку моћних сегмената из појединих Великих моћних државаа. Ако могу они распамећени и унезверени да се `` придруже``, могу и ја.

Познајем ја такве силеџије, и њихову `` моћ``, завршили су на сметлиштима и тамо мирно

почивају. А исто овако су се понашали асоцијално и самоуверено као ове данашње осионе незналице.

Њих треба раскринкати у јавности.

Неформална власт ван званичне, изузетно је снажна и бројчано врло разуђена организована скаламерија, која управља тајно, и одлучује о животима грађана без њиховог увида и сазнања.

Данас злоупотребљавајући затечене дојучерашње позиције моћи, мутирали су на превару из бескрупулозних бирократа, у блатњави брлог транзиције, у данашње новопечене енормне богаташе, тајкуне, мафијаше и криминалце.

Притом гурнувши Србију и њен народ, уместо у очекивану демократију и препород, у нове још отровније мочваре и подземне лагуме препуне језивих људских крикова и вапаја..

Саопштавам да мафија одржава претходни друштвено-политички систем у коме националне институције и организације у Србији, подлежу политичким директивама и одлукама које долазе из тајкунских центара моћи непознатих јавности и грађанима. Устав и закони не регулишу садржину и примену ових директива и одлука, обично су издаване усмено, иза њих не остаје никакав траг, њихова садржина је непозната јавности, која не може ни знати, нити утицати на њих. Налогодавци су одговорни једино њима самима, и њиховим сопственим хијерахијама (у земљи и изван земље, углавном у гео-окружењу).

Уз напомену, да такве структуре неформалне власти постоје у свакој држави на планети. Ипак, у свакој држави у Европи, њихови припадници делају превасходно за интересе својих држава и народа, Србија је изузетак, тајкунска власт у Србији, гледа само свој џеп, не хајући нимало за трагедију народа и државе. Вероватно таквих штеточинских формалних власти има у црној Африци, можда и у Латинској Америци.

Не увиђајући последице.

А грађани тако мало знају о тој замагљеној најтрагичнијој стварности њихове трновите свакодневице-загрљаја хоботнице која им пије крв, и њиховим блиским, мада често понешто нагађају..

Тајкунска завера је подмукла, она гура грађане у параноју, кошмар, у лудило. Народ добија разорне ударце, због којих копни, а не схвата одакле долазе, како, због чега. Народ је у конфузији ,склон је да погрешно закључи да то чини неко из званичне власти.

Како ће народ разумети ову превару, како да се брани: Тајкунска завера је подмукла. Суд ће донети незакониту одлуку на штету грађанина, а он не може ни сањати да би се иза тога могла крити нечија моћничка директива. Ако су конкурисали на радно место, а буду одбијени, како они могу сазнати стварни разлог такве одлуке? Неко бива отпуштен са посла, оправдање послодаваца није да је то учинио по наредби тајних моћника, него да је у питању" нерадник", "да је прекршио дисциплину"; неко је ометен да добије запослење, "јер влада масовна незапосленост"; не напредује у служби", јер су други способнији"; некога сместе у затвор "јер је починио проневеру"; или у психијатријску болницу "да се тамо лечи"; суд је донео неку пресуду "јер је све по закону"; непођудни је премлаћен " дело непознатих хулигана"; убијен је у саобраћајној несрећи" -технички проблем"; или по политичкој директиви-дело криминалаца ; деца лоше уче-"јер су лења"; осуђен је на казну затвора-јер је починио (непостојеће) кривично дело, приватизују- `` по закону``.Пљачкају, краду,

Ове тајне службе имају своје сараднике у компјутерским провајдерима, директно су повезани са рачунарима грађана, знају њихове лозинке, могу им без њиховог увида опструирати рачунаре на разне начине (направити квар, блокирати, украсти фајлове, спречити добијање и слање фајлова, модификоват их, ометати учествовање на друштвеним групама, разорити рачунар, итд). Неко вас зове телефоном, на ваш телефонски број може бити укључено из Телекома електронско упутство да пропушта сваки десети позив, или су уписани бројеви телефона које треба одбити, или се јавља глас аутомата`` изабрали сте погрешан број``, заузето, телефон звони у празно, ви га не чујете, а у стану сте. Још су безграничније и дрскије злоупотребе са мобилним телефонима. Могу вам надувати телефонски рачун, или рачун за струју, висину пореза. Сазнало се за крађе са рачуна у банкама. Ово није параноја, ЕПС је интегрално компјутеризован, свако домаћинство има своју таблу у којој су уцртане све електричне инсталације и уређаји у стану, одакле се са дистанце може утицати на њихов рад (искључење, квар на кућанском апарату, и слично). А то се може чинити и преко телефонских табли у зградама.

Подземна илегала је бескрајно разуђена и софистикована, све до кућних савета, калаузаша, провалника, рекеташа, макроа и подводача, организованих група које оперишу у градском и међуградском превозу, такозваних `` заводничких ескадрона љубави`` (који по налогу могу незрелу женску особу навести на дрогу или

проституцију) `` пратиља` и ` зечица``, `` старлета`` , елитних и других проститутки, педофила, трговаца дрогом, обијача станова, пљачкаша банака и пошта, свакојаких предузетника.

А када одете у болнице, тек тамо можете доживети врло болне неприлике. Све је у болницама компјутеризовано, и скенери, мерни инструменти, дијагностичка средства, рентген апарати, лабораторије, могу вам дати погрешне налазе? Тамо су трговали са бебама, људским органима, замењивали мртваце, убијали људе на операцијама, давали погрешне лекове, тровали. Извитоперени `` здравствени ``тајкуни су болнице понекад претворили, уместо да лече, у профитабилну некрофилију.
Ове речи нису претеривање, нити параноја, будите опрезни у бакалницама, ресторанима, шта пијете и једете?

Медија су пренела да су криминалци електрошоковима у парковима и у возовима успављивали несретнике, да их покраду. Овај даљински апарат електрошок, делује кроз зид, и ако се појача може бити кобан, изазвати мождани удар, а може се усмерити и на срце и друге органе. А све без знања индивидуе, настане обољење, а не зна да је тиме произведено. Лекар тако нема увид у генезу здравственог поремећаја.

Светски је познат такозвани ``Московски театар``, када је руска тајна полиција пре неколико година у овоме московском позоришту уморила гасом неколико десетина чеченских терориста. Зар гас за такве сврхе не може користити крајње бескрупулозна и зверски настројена према појединцима, мафија Србије?. Могу ставити неопажено у пиће, или пустити у просторију гасну материју, која делује директно у дубинске сфере мозга у хипоталамус,центар сексуалних инстинката..
Ове тајне безбедоносне службе злоупотребљају поједине врло софистиковане тајне методе контролисања индивидуе без њеног знања, о којима још не смемо да отворено и јавно проговоримо.

А у западним земљама за такве `` софистиковане технике тајног убеђивања ``en distance ```, знају и поједине кућне помоћнице. То постоји хиљадама година. Погодном комбинацијом, дозирањем, интензитетом и временом трајања различитих репресалија, дискриминација, закулисаних и других притисака, грађани бивају временом опљачкани, ослабљени, здравствено руинирани , често разбијених или разлабављених породица, неприлике се шире и на децу, супружника, слуђени, и тако онеспособљени за било какво супротстављање или одбрану својих права. Или једноставно постају жртве алкохола, порока, оболели , једноставно, многи су физички нестајали.

Исто онако као да су били жртве легалне судске или неке друге видљиве формалне егзекуције. Из године у годину је стварана мрачна клима непостојања све присутније елементарне физичке безбедности и имовинске сигурности.

ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ А НЕ ВИДЕ СЕ Џ ЕЛАТИ!

На овај начин је обезбеђена сигурна владавина путем терора, али се то укрива.

Они данас покушавају да дресирају званичну власт да би је претворили у послушну слушкињу,

крпу. А да у грађанима убију и последњи делић наде и да их наведу да се помире са ропством, то јест самоубиством.

Јадни, распамећени народ Србије је од тајкуна претворен у крпу. Оробљен је невидљиво. Опасно је казати да га неко прогони, не може доказати, а чека га лудачка кошуља, или још веће трагедије.

Мафијаши ликују. Уместо да свој неизмерну моћ подарену од других, из гео-окружења,да је разумно користе да помогну сународницима, они чине супротно, копне народ да им се не може одупрети, енормно се богате, изживљавају се у власти, хоће да буду већи католици од Папе,

Објективно сагледавајући, није лако званичној власти да подигне преко ноћи из праха и пепела земљу која је била слабљена пола века ,поврх свега изморену санкцијама и ратовима, бомбардовањем, чија економија је у колапсу, у презадужености, чији најбољи кадрови су напустили земљу, преостали људски реурси смањене виталности, нема капитала.

Нација у кризи идентитета, је као таква лак плен врло добро организованих кланова криминалаца и мафија,врло бројних и са значајним ресурсима.

Нација треба да се уједини и мобилише све своје снаге и ресурсе , у дубоком освешћењу и покајању, према свима онима којима се то дугује, да у моралном ваксрсу

,кроз понизност и искреност тежи препороду, да би тако спасла себе и своју државу. Ко је овде луд?

Разбојници улазе у мој стан, све ломе. Мој живот је парализован. Могу данас или сутра затећи у стану све изломљено? Исцрпли су ме финансијски деценијским нанетим штетама, Немам шта да једем, немам новца да платим рачуне? Мој син, његова мајка, мој брат гладују? Докле ће да траје ово лудило? Имам 80 година. Заслужан сам грађанин. Добитник међународних признања, писац више десетина књига, члан УКС, 1980-их година сам био члан Удружења социолога Србије. Аутор стотинак чланака објављених у еминентним часописима, оснивач првог југословенског одбора за људска права 1 марта 1975, обзнанио сам злоупотребу психијатрије у политичке сврхе. Члан сам ЛИ (ИСИЛ) , Сан Франциско, публиковао сам њихове књиге на осам балканских језика.

Зар да наша држава и међународна заједница овако нешто толеришу? То раде многима, већини.

Докази :

Бела књига сметње у употреби ПЦ и телекомуникација:http://enlite.org/bela/04.doc.за

време од 1975 до данас.

-http://enlite.org/bela/06.doc –БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ.

-http://enlite.org/bela/01.doc-БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.
http://enlite.org/bela/02.doc-БЕЛА КЊИГА РЕХАБИЛИТАЦИЈА.
http://enlite.org/bela/03.doc-БЕЛА КЊИГА ЗАПЛЕНА АРХИВЕ.

- http://enlite.org/bela/05.doc-БЕЛА КЊИГА О ПОЛИЦИЈСКИМ ПРОГОНИМА.

И у мојим књигама, у прилогу линкови мојих 5 књига, у којима је описан цео мој живот (1940-2004, пишем Том 6 од 2004 до 2016), и моје породице, где се виде страдања од усташа у Другом светском рату, Јасеновац, моји су спашавали Јевреје (Том 1). За време мога боравка у Бриселу Белгија од 1965 до 1971 и од 1973 до 1974.године, бранио сам се од албанских политичких емнигграната (Том 3), непријатељска анти српска емиграција, иста она која је поклала тридесетак мојих сродника у Другом светском рату у Сребреници и околини, ме је по повратку у земљу преко својих људи у Београдау, опањкала и завадила са званичним поретком., Мене је лично хапсио Насер Орић 1980 их година док је био сарадник СУП-а Србије (Томови 3 и 4)

---Сага о ..ићима Том 1, ВИСКИ ВОТКА, ШЉИВОВИЦА-http://enlite.org/sage/1.doc. Сага о

... ићима Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА--http://enlite.org/sage/2.pdf .Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ--http://enlite.org/sage/3.pdf. Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ---http://enlite.org/sage/4.pdf. Сага о ићима Том 5,

PUZZLE- ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА http://enlite.org/sage/5.pdf.

КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА-КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД-http://www.psihijatrija-ubija.info/tomislav-krsmanovic/

-

-

II. Коментари одбијајуће пресуде Уставног суда Србије у вези моје Уставне жалбеу вези накнаде штете. ***Трагично стање у судству Србије.***

У в о д .

Уставни суд Србије је својим Решењем од 24 септембра ове године одбио моју Уставну жалбу у вези захтева за накнаду штете, са образложењем да претходне судске инстанце нису погазиле моје уставно ``право на правично суђење``.

У прилогу осврт на образложења Уставног суда.

Судство Србије је одавно срушено, још пре него што је Тито казао ``да судије не треба да се држе закона, к`о пијан плота``. Судство Србије данас не постоји, гореје него ли за време комунизма, оно је занатска радионица тајкуна.

Актуелна власт у Србији заобилази стање у судству `` као киша око Крагујевца``, заједно са њиховим страним саветницима. Природно, јер док се не кажњавају прекршиоци, они ће да робе и пљачкају Србију.

А суштина је управо у томе. Зато стање у судству нико не спомиње.Ос

в р т н а о б р а з л о ж е њ а Уставног суда Србије.

У тачки 2 РЕШЕЊА се истиче: ``*сагласно одредби члана 170 Устава РС , Уставнисуд је у поступку по Уставној жалби надлежан једино да испитује постојање повреда или ускраћивања Уставом зајамчених права и слобода , те се стога и наводи уставне жалбе морају заснивати на уставноправним разлозима којима се, са становишта Уставом утврђене садржине означеног уставног права или слободе поткрепљују тврдње о његовој повреди или ускраћивњу. То истовремено значи да суд није надлежан да, поступајући по уставној жалби, као*

институциони, (виши) суд још једном испитује законитост оспорених аката или радњи, па из тих разлога формално позивање на повреду уставних права и слобода,само по себи, уставну жалбу чини недопустивом``.

У тачки 3 Решења Уставног суда се изриче контрадикција у односу на оно што је предочено у ставки 2, и признаје се обавеза Уставног суда *.:``Уставни суд стога указује да у поступку пружања уставносудске заштите Уставом зајамчених људских и мањинских права и слобода , не може оцењивати правилност закључака редовних судова , уколико из разлога наведених у уставној жалби, и приложених доказа не произилази да је њихово закључивање у оспореним одлукама било очигледно произвољно, односно да судски поступак у целини није био правичан на начин како је то утврђено у члану 32, став 1,Уста*ва``.

Даље тврди:```*По оцени Уставног суда уставна жалба у конкретном случају не садржи такве уставно правне разлоге, на којима би се заснивали наводи о повреди назначеног права на правично суђење, већ се од Уставног суда , у суштини захтева да као редовни суд још једном оцени законитост оспорених пресуда у погледу правилне примене процесног и материјалног права. За оспорене одлуке којима су одбили захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду штете, судови су дали јасне идовољне разлоге у погледу примене меродавног права, које Уставни суд не сматра неправичним или произвољним``.*

Мој одговор: Према члану 170 Устава (Уставна жалба се може изјавити против појединачних аката или радњи државних органа или организација којима су поверена јавна овлашћења, а којима се повредјују или ускраћују људска или мањинска права и слободе зајемчена Уставом, ако су исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту), Уставну жалбу сам сходно члану 170 Устава поднео сасвим исправно против наведених судова - радњи државних органа или организација којима су поверена јавна овлашћења.Ови судови су сходно одредби члана 170 Устава РС повредили или ускратили моја људска права и слободе зајемчена Уставом, јер судски поступак није био правичан.

У мојој Уставној жалби сам прецизно и детаљно навео и документовао која су моја уставна права била повређена.

Дакле, логичан закључак је да су инкриминисани судови драстично ускраћивали моја уставна права. А ја сам им се и обратио зато јер су моја уставна права била брутално ускраћивана неколико деценија, у пакету, од истих и других установа, доказавши то и захтевајући оштету.

Није логички и правно утемељена тврдња Уставног суда, да он није надлежан , како се каже у решењу да `` *у поступку по Уставној жалби једино да испитује постојање повреда или ускраћивања Уставом зајамчених права и слобода , те се стога и наводи уставне жалбе морају заснивати на уставноправним разлозима којима се, са становишта Уставом утврђене садржине означеног уставног права или слободе поткрепљују тврдње о његовој повреди или ускраћивњу, то истовремено значи да суд није надлежан да, поступајући по уставној жалби, као институциони, (виши) суд још једном испитује законитост оспорених аката или радњи, па из тих разлога формално позивање на повреду уставних права и слобода,само по себи, уставну жалбу чини недопустивом.*``

Јер ја нисам захтевао да Уставни суд преиспита законитост аката и радњи, јерсам ја Уставном суду само указао на кршења мојих уставних права и слобода у наведеним судским одлукама којима није било обезбеђено право на правично суђење, са циљем, не да суд исте преиспита , него да их региструје, као повреде уставних права, и поступи у границама својих овлашћења и компетенција.

Уставном суду је достављена уставна жалба на незаконите поступке ових судова ина кршење мојих уставних права.

Како другачије Уставни суд може установити повреде мојих уставних права, него кроз увид и анализу судских решења.?

Даље предочавам чињенице и доказе да за оспорене одлуке којима су одбили захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду штете, претходне судске инстанце нису дале јасне и довољне разлоге у погледу примене меродавног права, и да Уставни суд неосновано исте не сматра неправичним или произвољним.

Из Уставне жалбе, и приложених доказа произилази да је закључивање претходних судских инстанци у оспореним одлукама било очигледно произвољно,односно да судски поступак у целини није био правичан на начин како је то утврђено у члану 32, став 1,Устава.

Чиме је суштински повређено назначено уставно право на правично суђење, а на шта Уставни суд одбија да се изјасни, него изриче паушалне и неосноване тврдњеиз којих се стиче утисак да они који су писали ово решење, да Уставну жалбу уопште нису ни проучили у довољној мери. Или да једноставно полазе од становишта да су судови неправични и да се подносилац Уставне жалбе нема коме жалити.

Уставно право на правично суђење је суштински повређено због следећих разлога:

1.Јер су предмет спора почињене повреде или ускраћивања људских права и слобода од стране наведених судова, зајемчених Уставом, који су кршећи закон и Устав неправично судили, што је доказано у уставној жалби и тужбама претходним судским инстанцама, уз приложена документа и позиве на сведоке. И што се недвосмислено види из Решење Вишег суда у Београду о рехабилитацији Томислава Крсмановића Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године у коме дословце стоји: Утврђује се да је Томислав Крсмановић био жртва политичких прогона и насиља из политичких разлога од 1971 до дана подношења захтева, те да су ништава сва судска и ван судски поступци , од тренутка њиховог доношења или дешавања , као и све њихове правне последице , рехабилитовани се сматра неосуђиваним. Крсмановић је због вербалне критике поретка био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, прогона због вербалног деликта, лишаван слободе, имовине и других грађанских права.

Подносилац Уставне жалбе је од 1975 године до датума подношења исте био жртва неколико стотина кривичних дела и последично насталих штета , почињених од стране државних органа: **чија је бит кажњавање и прогон подносиоца жалбе, због политичких разлога; учињена су у временској повезаности од 1975 године до датума пресуде; од стране истог учиниоца (истих учиниоца), који су наведени органи тужене. Која представљају целину због постојања следећих околности: истоветности оштећеног тј.подносиоца жалбе, истоврсности предмета дела- кажњавање по политичкој основи, коришћења исте ситуације-да је жалиоц био проглашен за `` политички неподобног``, ''политичког непријатеља'', касније**

``страног плаћеника и агента ЦИА``, и истог трајног односа власти и тужиоца, јединства места-у Београду. На делу је јединствен умишљај учиниоца са циљем да жалиоца кажњава и прогони као неистомишљеника и наводног страног плаћеника, агента ЦИА, критичара, у наведеном интервалу времена. По својој природи ова дела допуштају спајање у једно дело, јер чине целину деценијских атака поменутих органа тужене на жалиоца.

Он је био у овом временском периоду од око 37 година, жртва политичког насиља: злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, због ненасилног изражавања мишљења, интернирања и држања у казненим психијатријским установама, мучења и медицинскезлоупотребе**, осуђиван због вербалних деликата, лишаван слободе, излаган тортурама и нељудским поступцима, тешко повређиван уз покушај убиства, МУП је запленио његову архиву и 20 рукописа његових необјављених књига 2000 године, лишен је на незаконит начин права на његов лични стан чији је био легални власник, због чега је био 17 година гурнут у тегобни подстанарски живот,уз драстичну повреду права из радног односа, и уз позиве на злогласну клаузулу МПП (морално политике подобности)-да није био члан СКЈ, био је у овом периоду подвргаван континуелним претњама и уценама , претњама притисцима је растурена његова брачна заједница, судови су у бројним судским поступцима у вези повреде његових права, растезали, неправично судили, чиме су га излагали финансијским издацима, губитку времена и енергије. Тужилац је био председник политичке странке и кандидат за председника Србије на изборима 1990 године,**

касније кандидат за посланика, у судским поднесцима су приложени докази о драстичним повредама права на упражњавање слободе удруживања.

Тужиоц је приложио доказе да су полицијски органи тужене у времену од 2008 године до 2012 године, осам пута покушали да га принудно у незаконито хоспитализују и да су у ту сврху злоупотребили институт тзв.информативног разговора .Све до датума подношења уставне жалбе органи тужене су тужиоцу претили, долазили и лупали на врата, драстично му ометали употребу интернета и компјутера-за шта је дао доказе у уставној жалби.

Докази:

-приложени у тужбама у досијеу, документи, сведоци

-Решење Вишег суда у Београду о рехабилитацији Томислава Крсмановића Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године.

Дакле, континуелне деликте и штете из законских уставних одредби и међународних обавеза, су починили државни органи, тужена Република Србија је одговорна за штету коју проузрокује њен орган. Тужилац се позива се на Устав члан 35- свако има право на накнаду материјалне или нематеријалне штете коју му је незаконитим или неправилним радом проузроковао државни орган.

Побијане пресуде су засноване на погрешној примени материјалног права, посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима, који гласи: „(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.“

Штавише, (Виши) суд је у образложењу погрешно цитирао наведену одредбу Закона о облигационим односима, написавши дословце: „Наиме, полазећи од члана 154 Закона о облигационим односима, који прописује да ко другоме проузрокује штету ,дужан је накнадити је, те како током поступка није утврђена одговорност тужене Републике Србије за евентуалну причињену шету тужиоцу, суд је одбио тужбени захтев као неоснован.“ Суд је, дакле, пропустио да наведе одредбу ст. 1 чл. 154 ин фине: тј. да је тужени дужан да штету накнади, изузев ако докаже да је штета настала без његове кривице. У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које бисе на ово питање односиле, а суд, такође није ни утврђивао чињенице ни изводио доказе. У том смислу је образложење пресуде непотпуно и из овог разлога, те је истовремнено још једном извршена апсолутно битна повреда одредаба ЗПП из чл. 361 ст. 2 тач. 12. На овај начин је погрешним навођењем и одсуством супсумпције у примени чл. 154 ст. 1 ЗОО, дошло до погрешне примене материјалног права.

Тврдње Уставног суда да овај суд опште надлежности није овлашћен да проверава законитост оспорених пресуда у погледу правилне примене процесног и материјалног права , су нелогичне и контрадикторне, јер је подносилац уставне

жалбе јасно и са аргументима и доказима указао Уставном суду на кршење уставних и законских слобода претходних судских инстанци-право на правично суђење- у њиховим пресудама, и захтевао од Уставног суда да поступи по закону.

Уставни суд се изјашњава упркос потпуно јасни правних аргумената, и логике, дасу судови су дали јасне и довољне разлоге, у погледу примене меродавног права, које Уставни суд не сматра неправичним или произвољним. Пошто Уставни суд флагрантно кршење уставних и законских слобода судова не сматра неправичним или произвољним, упркос очигледних чињеница које су доказ навода изнетих у уставној жалби, логично је да ће и сам Уставни суд пренебрегнути чињенично стање и пресудити по спољњем налогу оних који су наше судство претворили у приручну занатску радионицу тајкунских моћника..

2.П**отпуно је неоснован исказ судова** да током поступка није утврђена одговорност тужене Републике Србије за евентуалну причињену шету тужиоцу, истиче се недостатак пасивне легитимације тужене`.

ДОКАЗ: По основу међународног права који се тиче института сукцесије, као и Уставне повеље, данашња Република Србија је по закону правни наследник претходне државе СРЈ (а ова је наследник СФРЈ) , те је она наследник обавеза претходне државе које настају из Тужбе за накнаду штете. Постоји одговорност данашње републике Србије, јер је тужилац био жртва описаних злоупотреба и драстичних кршења његових права, управо од стране државних органа ондашње Југославије.(МУП-а, судова, итд) Те је последично држава одговорна за поступке својих органа и за материјалне и нематеријалне штете које је тужилац претрпео у означеном периоду.

Претходна судска инстанца се изјашњава ***:``Такође тужена није пасивно легимисана да тужиоцу надокнади штету поводом непознатих претећих позива који су му упућени у току 2008 године, као и за друге радње и поступке предузете од стране трећих лица.У односу на те и друге сличне случајеве наведене у тужби (нпр. наношење штете тужиоцу у периоду од 2002 до 2006 године, од стране криминалаца из Раковице), одговорност треба да сносе учиниоци тих радњи , а не тужена која није пасивно легитимисана да одговара за поступке трећих лица, већсамо за противправне радње њених органа њихових запослених".***

У уставној жалби и хронолошким поднесцима су дати прецизни подаци и докази, сведоци, да су да се није радило о непознатим и трећим лицима него о сарадницима МУП-а Србије, дакле органа тужене. Ова судска инстанца је повредила уставна и законска права подносиоца захтева на правично суђење и у овоме сегменту.

3. Застаревање.

Судови се у њиховим пресудама позивају на клаузулу **позивајући се на чланове 376 и 377 ЗОО, изјашњавајући се да је захтев за накнаду штете застарео.**

Судови су погрешно применили одредбе материјалног права позивајући се начл.376 ЗОО и чл.377 ЗОО из следећих разлога :

а.. Нема застарелости јер кривична дела која проузрокују штете трају континуелно до данашњих дана, у вези са чланом 360, тачка 2, ЗОО. (Застарелостнаступа кад протекне законом одређено време у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе). Ово време није протекло, јер противправне радње тужене и чинидбе штета трају до дана доношења ове пресуде. Ову тврдњу подносилац жалбе поткрепљује претходним образложењима у Уставној жалби, и судовима приложеним документима, и доказима , уз позиве на сведоке.

У проведеном поступку другостепени суд је позивајући се на чланове 376 и 377 ЗОО, пренебрегао кључну чињеницу природе ових кривичних дела, да она у овом временском периоду трају континуелно од 1975 године, и раније, да нису једнократна него вишекратна, у пакету, све до дана доношења пресуде.

Чиме је услед погрешне примене материјалног права чињенично стање у погледу наведених околности непотпуно утврђено, а од њих зависи закључак о томе да лије потраживање тужиоца застарело.

Подносилац жалбе се позива на члан 61 КЗС, из разлога: ово продужено кривично дело чини више истих или истоврсних кривичних дела, чија је бит кажњавање и прогон подносиоца жалбе, због политичких разлога; учињена су у временској повезаности од 1975 године (и раније), до датума пресуде; од стране истог учиниоца (истих учиниоца), који су наведени органи тужене; која представљају целину због постојања следећих околности: истоветности оштећеног тј.подносиоца жалбе, истоврсности предмета дела-кажњавање по политичкој основи, коришћења исте ситуације-да је жалиоц био проглашен за ''политичког непријатеља'', касније страног плаћеника и агента ЦИА, и истог трајног односа власти и тужиоца, јединства места-у Београду. На делу је јединствен умишљај учиниоца са циљем да жалиоца кажњава и прогони као неистомишљеника и наводног страног плаћеника, агента ЦИА, критичара, у наведеном интервалу времена. По својој природи ова дела допуштају спајање у једно дело, јер чине целину деценијских атака поменутих органа тужене на жалиоца.

б..Клаузула објективне сметње услед несавладиве препреке.

Подносlац жалбе се позива на члан 383 ЗОО (Застаревање не тече за све време за које повериоцу није било могуће због несавладивих препрека да судским путем захтева испуњење обавезе), у вези са чланом 384 ЗОО, став 1-Утицај узрока застоја застаревања (Ако застаревање није могло почети да тече због неког законског узрока, оно почиње тећи кад тај узрок престане).

Другостепени суд је погрешно применио одредбе материјалног права позивајућисе на застарелост из чл.376 ЗОО и чл.377 ЗОО, пренебрегавајући овога пута чињеничне околности , времена и простора који одређују природу ових

кривичних дела: да је претходна држава била партијска, укључујући, законе и судство, да је тужилац поднео више десетина судских и других правних и управних захтева против учиниоца кривичних дела који су му проузроковали штете, будући да је од тадашњег поретка, од судова, био званично и неосновано проглашен за страног плаћеника и агента ЦИА, да је био прогањан као `` непријатељ``, логично је закључити да судови нису били објективни према њему.

Тужилац није могао из добро познатих објективних разлога да оствари своја права у време Ј.Б.Тита и С.Милошевића, све до 1999 године, односно до 2000 године док је Милошевић био на власти. .

Подносилац жалбе је приказао бројне поднете судске, правне и управне захтеве и радње , да би заштитио своја повређена права. Али безуспешно, јер судство није било правично.

Али као што је познато, и што тврде наша наука и врсни правници, и штотужилац даље образлаже, судство се није у довољној мери ослободило арбитрарности ни до датауам доношења пресуде.

Чиме је услед погрешне примене материјалног права пренебрегавајући одредбе члана 383 ЗОО, чињенично стање у погледу наведених околности непотпуно утврђено.

Док међународно законодавство пак види институт НЕСАВЛАДИВА ПРЕПРЕКАкао ” било коју објективну препреку због које се није могло потраживати захтевање обавезе”.

в.Злочини против човечности .

Кривично гоњење и извршење казне, последично и настале штете , не застаревајуза злочине против човечности, и за друга тешка кривична дела за која међународним уговором буде искључена примена института застарелости.

Подносилац жалбе је Уставном суду доказао да је био жртва злочина против човечности:

Позвао је се на међународно законодавство, и Римски статут члан 7 који дефинишу злочин против човечности као: ''прогањања, и други нехумани поступци сличног карактера којима се намерно проузрокују тешке патње, било које групе, или заједнице, на политичкој основи, или по другим основима, који сумеђународним правом универзално признати као недозвољени.

У члану 7 Римског статута , као и у ставовима међународних правних инструмената који регулишу ову материју, дати су основни елементи злочина против човечности. Злочином против човечности сматра се : А.предузимање наведених радњи предвиђених међународним правом; Б. под условом да су оне предузете као део ширег, напада, упереног против било којег сегмента цивилногстановништва. .

Подносилац жалбе је истакао у тексту Ревизије и доказао да испуњава оба услова.

4. Фалсификована дијагноза.

Претходне судске инстанце су у њиховим пресудама истакле сумњу у прекршајну или другу врсту правне одговорности подносиоца тужби, у његово душевно здравље , имајући у виду фалсификовану дијагнозу изречену 1975 године. Што је било од битног значаја за правичност пресуде и поштовање уставног права на правичан судски поступак.

Овде се не може говорити ни о каквој сумњи у прекршајну или другу врступравне одговорности по основу психијатријске дијагнозе , оваква сумња је правно анулирана Налазом Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982 године, и Решењем о рехабилитацији Томислава Крсмановића Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године.

5. Сведоци.

Када се ради о тврдњи Уставног суда: да оцењује да евентуална околност да суд није саслушао сведоке које је подносилац захтевао , јер ти докази нису били битни за доношење одлуке у конкретном случају, те да то не указује да су у конкретном случају, да је суд произвољно поступио и повредио право на правично суђење из члана 32 Устава.

У **поднесцима судовима је доказано да су сведочења од суштинског значаја да би се доказале повреде наведених уставних права и слобода. Они су живи сведоци који желе да изнесу јасна сведочења и доказе, од битног значаја за стварање околности да суђење буде правично.** ***Повређене су одредбе Устава Србије:Право на правично суђење; члан 6 Европске конвенције о људским правима и основним слободама. "д" да испитује сведоке против себе или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега.***

6. Уставно право на суђење у разумном року.

Неоснована је тврдња Уставног суда : ``*да није на чињеницама заснована жалба подносиоца захтева да је повређено његово право на суђење у разумном року, јер јесуђење окончано за три и по године, да је тужба поднета 22 септембра 2008 године, а не 1994, како тврди подносилац уставне жалбе*``.

Судски поступак за накнаду штете траје од 1994 године. Што је драстична повреда права на суђење у разумном року.

Подносилац жалбе побија тврдњу о иницијалном датуму подношења тужбе,истиче доказе је она поднета 1994 године, а не 2008.године.

Овакав закључак Уставног суда није у складу са чињеничним подацима и процесним и материјалним законима. А врло је битан за ток поступка. Јер је на делу повреда уставног права на суђење у разумном року.

Тачно је да је тај датум исправан, али само у предмету Гж1 1321/11 поднетом 22.09.2008 године, али је Тужба за накнаду штете поднета 28.5.1994 године, и Гж. 1321/11 је логичан правно валидан наставак предмета из 1994 године.

Што подносилац жалбе даље поткрепљује доказима, и што се може установити у предмету из 1994 године у суду.

У одговор на допис тужиоц је 21.11.2011 године, послао допис Апелационом суду у Београду на адресу заменика председника суда Милице Поповић Ђуричковић предочавајући јој даље наведене чињеничне податке.

Након чега је заменица председника суда Милица Поповић Ђуричковић, уз увид у списе из 1994 године, дана 25.11.2011 године саопштила тужиоцу ''да имајући у виду његову примедбу да се ова парница води од 1994 године, поступајућој судији је указано на потребу да у оквиру својих могућности предузме све мере да се у овоме предмету Гж.1321/11 одржи седница већа и донесе одлука у што краћем року''. Уједно образлажући претходну тврдњу да је тужиоц иницијални акт од 28.5.1994 године поднео у другом парничном поступку, који је раније вођен, а којије у вези са парничним поступком у предмету Гж.1321/11, али да је у списима Гж.1321/11 утврђено да се води од 22.09.2008 године. У њеном допису ВИ.Су бр.663/11 од 27.12.2011 године, заменица председника суда Милица Поповић Ђуиричковић је изјавила:'' Имајући у виду ваше наводе из притужбе да сте пре ове парнице водили прницу по тужби из 1994 године, поступајућој судији је упућена пожурница да у предмету Гж.1321/11 донесе одлуку у року од 45 дана''

Подносилац жалбе жели да отклони у потпуности ово несагласје о датуму иницијалног акта подношења тужбе, стављајући на увид Суду релеванне чињеничне податке, позива се на Фасциклу А, .документ број 6 (Детаљна образложења), стране 26-34.

Када се ради о овом маратонском судском спору који је иницран 1994 године, он је обиловао неправилностима и незаконитим поступцима, уз апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на шта је тужилац редовно указивао у његовим поднесцима Првом општинском суду. И што се може сазнати у предметима П.3547/94, каснији бројеви: П.б.1426/97, П.бр. 176/2001, г.з.бр.3472/04, ХХИВ. П.бр. 6888/02,Окружни суд ВИ .Су. бр.147/06. (Фасцикла Б).

Судови су од тада систематски развлачили, одбијајући да проуче тужиочев поднесак, да одрже расправу, да саслушају предложене сведоке, и да донесу благовремену правичну одлуку, образлажући:

-да није никада претрепо никакве повреде његових права и штете, или их минимализирајући и погрешно представљајући, што је у потпуном несагласју са чињеничним до тада представљеним подацима, документима, сведоцима и доказима изнетим у свим тужбама, и са решењем о рехабилитацији . Држава СРЈу своме допису од 14.7. 1994 године истиче приговор пасивне легитимације, он је касније побијен и у Пресуди Апелационог суда у Београду Кж.бр. 1321/11, а тужена од 25.6.1997 г. П.-369/97 саопштава да су тужиоцу била угрожена нека минорна друштвено економска права на радном месту, да се ту ради о појединцима ван државе, изјашњавајући се опет о недостатку пасивне легитимације.

-или упорно истичући недостатак пасивне легитимиције, наводно да штете нису почињене од стране државе, иако су то евидентно учинили државни органи, штоје приказано у Тужби.Или се одбијајући на клаузулу застарелости.

-захтевајући бескрајна дорађивања, одбијајући увек иста као неоснована. Први општински суд је у својим дописима у овоме периоду бескрајно захтевао да тужилац уреди тужбу наводећи параграфе, а када би он то учинио уз помоћ стручног адвоката, дорада б увек била одбијана, тужилац је на крају очајан учтиво замолио да кажу прецизно шта треба учинити (обавеза суда из ЗКП да подучи странку), његова дорада је била одбијана без конкретних примедби, него стално роботски понављајући уопштене захтеве и формулације.(фасцикла Б- допис суда од 25.1.2001 г, П.176/2001 ,тужиочеви поднесци од 26.2.2001 године, Решење суда од 7.3,2001 године, дописи суду од 10.2.2001 године, од 22, 26.2.2001 године, Жалба тужиоца П.бр. 176/2001 од 9.4.2001 године, Решење суда П.бр.6888/02 од 15.11.2002 године, Тужба од 15.3,2002 године, Дорада Тужбе од 16.12.2002 године, Решење суда од 3.2.2003 године, Врховни суд Србије, 26.7.2004 године, 10.11.2005 године)

-суд је учинио битну повреду одредаба Парничног поступка сходно члану 354 став 2 тачка 10 ЗПП , јер је донео одлуку без главне расправе, а био је дужан да је одржи јер је имао довољно доказа за то.(фасцикла Б: ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ , ревизија .П.бр.6888/02, суд је одбацио 21.2.2005 ,Жалба Окружном суду на ово Решење од 31.3.2005 године,) .Окружни суд је одбио решење Првог општинског суда П.бр.6888/02 од 21.02.2005 године, усвајајући наводе моје Жалбе. Али Први опшински суд у поновном поступку одбацује ревизију .

-или позивајући се на застарелост, а овај приговор је јер злоупотребе и тешке повреде права које проузрокују значајне штете трају до данас. Ради се о продуженом кривичном делу које траје од 1975 године до данас, не може застарети нешто што траје дан данас.

-уз учестале недоласке странки, губитак времена, испоручивање астрономских износа за судске таксе, које тужилац није био у стању да плати (тужилац се

позива ан његов захтев са доказима да као појединац скромних примања није у стању да плаћа таксе од 4.5.2001 године, који није усвојен).

-правећи стално неопотребне зачкољице за једно слово, бројку, судија који лично познаје тужиоца наводно погрешно прочита број предмета због једног словног места, захтевајући број примерака, уз позиве на разговор без пријема када тужилац дође на позвани заказани термин, све те деценијске зачкољице су бескрајно заморне (фасцила Б: допис суда од 9.3.2001 године, тужиочев допис од 21.3.2001 године, Први општински суд П.бр.6888/02 од 18.5.2006 године, допис тужиоца председнику суда од 15.1.2007 године)

- развлачећи месецима или више да се закаже рочишта, једанпут годину и по дана (фасцикла Б. Тужба од 5.1.2001 године)

- дајући прекратке рокове да тужиоц уради поднесак (фасцикла Б: Допис суда П.бр. нечитак, од 10.2.2002 године, тужиочев допис од 6.4.2002 године).

-бесправно стављајући поднесак у мировање, иако је тужиоц благовремено доставио поднесак да се поступак настави, фасцикла Б: допис Првом општинском суду (3547/94) од 27 марта 996 године)..

- цинично тврдећи да треба да дођу боља времена, да су свакојаке реформе правосуђа, кадровске промене, да треба да чекам, изговарајући се да је држава сиромашна (онај ко је проузроковао штету је дужан да је надокнади).

-из ових података се јасно препознаје грчевита борба ондашњег судства да злоупотребљава своју стручност, (а нестручност тужуиоца, који није ни правник, нити адвокат), своју огромну инфраструктуру, кадрове , да га спречи да се избори за очигледну истину и чињенице. Поготову јер су његова примања врло скромна, те не могже да плати адвоката, а његов захтев Општини Савски венац и Адвокатској комори Београда за бесплатну помоћ адвоката је одбијен. (Решење Адвокатске коморе Србије од 17.6.2008 године, његова ЖАЛБА Другостепеној комисији Адвокатске коморе Србије од 11.6.2008 године)

-или једноставно архивирајући тужиочев предмет, без заснивања на чињеницама, него уз њихово очигледно кривотворење, што се види из предњих података.

-на делу је драстична повреда начела на суђење у разумном року и начеле истинеи правичности у поступку.

Господин Модраг Мајић, председник Првог општинског суда је саопштио тужиоцу 2008 године да је у његовом поступку тада било дошло до застоја , да суто била сложена времена ратова, судских реформи, транзиције, те му је предложио да обнови поступак, указујући ми да је то очигледан наставак иницијалног поднеска из 1994 године..

У оваквим околностима поступак из 1994 године је архивиран, да би поново био активиран 22.9.2008 године. Да би потом спао у надлежност Вишег суда у Београду 2010 године, Апелационог суда у Београду 2011 године.

Чиме је повређено уставно право на суђење у разумном року..и друге одредбе Устава и међународних конвенција за заштиту људских права..

7. Повреда уставног права на равноправност.

Уставни суд даље саопштава: ***подносилац захтева није навео никакве посебне разлоге за истакнуту повреду права н једнаку заштиту и правно средство из члана36 устава*** **(**Члан 36. Јемчи се једнака заштита права пред судовима и другим државним органима, имаоцима јавних овлашћења и органима аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. Свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону).

Још једна збуњујућа и застрашујућа небулоза, и необична тврдња: је је подносилац захтева жртва вишегодишење политичке дискриминације и прогона по политичкој основи, због ненасилног изражавања политичких мишљења, за шта је дао јасне доказе, документа и истакао сведоке. А то је истакнуто и у поменутом **Решењу о рехабилитацији Томислава Крсмановића Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године.**

.8. Уставни суд даље истиче: **``*да налази да се истакнуте повреде права на неповредивост физичког и психичког интегритета , право на слободу и безбедност***

, право на неповредивост стана, право на тајност писама и других средстава општења, право на заштиту података о личности, слобода мишљења и изражавања, слобода окупљања, слобода удруживања, права из здравствене заштите, и слобода научног и уметничког стварања, не могу довести у правну илогичку везу са оспореним одлукама, јер је овим одлукама само одлучивано о захтеву подносиоца уставне жалбе за накнаду штете``

Подносилац уставне жалбе је истакао наведене повреде закона и Устава као доказ да је био жртва незакониих поступака оптужене чиме су му биле нанете описане штете, јер је тужена упорно тврдила да му није починила истакнуте повреде права и собода, те да му нису биле нанете штете.

Уставни суд у закључку наводи: *да нема места захтеву за рехабилитацију и накнадуштете, јер су у конкретном случају неприхватљиви наводи о повреди права на правично суђење.*

Овакав исказ Уставног суда је у контрадикцији са приказаним чињеничним стањем, јер је подносилац захтева у наведеном периоду све до подношења уставне жалбе био жртва повреде његових фунадаменатних уставних права и последичнолнасталих штета од стране тужене и њених органа, и по Уставу и закона држава је у обавези да те штете надокнади .

Виши суд у Београду у своме Решењу о рехабилитацији потврђује да је Томислав Крсмановића Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012 године : утврђује се да је Томислав Крсмановић био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те дасу ништава решења као и све њихове правне последице , подносилац захтева за рехабилитацију је био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, прогона и насиља, због вербалног деликта, лишаван слободе и имовине и других грађанских права. Виши суд у овоме Решењу наводи детаљно у чему су се састојале повреде права, напред наведена.

- Виши суд у Београду је одбио моју поновну Тужбу **ПРЕСУДОМ 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године.. Жалио сам се опет испочетка Апелационом суду у Београду .**
-
-
- стр.6
- за -АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
- **ЖАЛБА (14 март)**
-
- **На ПРЕСУДУ Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године,.**
- **у парници тужиоца Томислава Крсмановића против тужене Републике Србије..**
- **Подносилац Жалбе: Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, Београд.**
- **Против: Вишег суда у Београду**
-
- ПРЕСУДОМ 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године, Виши суд у Београду
- у парници тужиоца Томислава Крсмановића против тужене Републике Србије, ради захтеваног рехабилитационог обештећења, вредност спора 6.000.000, 00 динара, је дана 29.12.2015.године, обавезао тужену Републику Србију, да тужиоцу Томиславу Крсмановићу на име накнаде нематеријалне штете, а по основу рехабилитационог обештећења исплати износ од 50.000, оо. динара., одбијајући захтев за накнаду матер ијалне штете у износу од 4,000.000, оо и ренту у износу од 8.050,оо динара.
-
- Незадовољан овом пресудом, подносилац жалбе исту побија у целини, захтева од другостепеног суда да жалбу преиспита и да поступи по закону:
-
- 1.Због:битне повреде одредаба парничног поступка; Члан 374
- 2. Због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања 375
- 3.Због погрешне примене материјалног права.члан 376
-
- О б р а з л о ж е њ е.
-
- I. НЕМАТЕРИЈАЛНА ШТЕТА.
-

- 1.Због:битне повреде одредаба парничног поступка, члан 374 .
- Побијаном пресудом Виши суд је извршио апсолутно битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374, тач 12 ЗПП, из следећих разлога:
- **О б р а з л о ж е њ е**
- Виши суд се није изјаснио о битним чињеницама које су истицане у току парнице, а конкретно, није се изјаснио о битним радњама које је тужилац у тужби, поднесцима и на рочиштима истицао као радње проузроковања штете, ближе објашњене у тексту ове жалбе и у списима.
-
- Образложење пресуде је противречно изреци, јер суд у изреци одбија зхтев за накнаду штете, а да уопште није утврђивао нити у образложењу аргументовао штетну радњу, узрочни однос између штетне радње и саме штете, кривицу туженог, тако да није јасно из којих разлога је нашао да тужилац штету није трпео: да ли зато што радње наведене у тужби нису биле радње проузроковања штете, или зато што није утврдио узрочни однос између радње и проуроковане штете, или зато што је нашао да се штета не може приписати туженом или, пак, зато што је нашао да тужени не сноси кривицу за проузроковање штете; кад се мериторно одбија захтев за накнаду штете, он мора бити образложен неким од наведених ставова које је суд евентуално заузео, што у овом случају није учињено
-
- Јер Виши суд у Београду у Пресуди 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015.године одбија захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете у висини од 2, 000.000, оо динара, обавезујући тужену Републику Србију да тужиоцу Томиславу Крсмановићу на име нематеријалне штете, а по основу рехабилитационог обештећења, исплати износ од 50.000, оо динара, не налазећи при том да су испуњени услови из члана 26, Закона о рехабилитацији, који гласи:``Рехабилитовано лице има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе, у складу са законом којим се уређују облигациони односи``.
-
- Што је противречно изреци истога Вишег суда у Београду, његовом Решењу о рехабилитацији подносиоца захтева за рехабилитацију Томислава Крсмановића бр.82/10 од 14.12.2012.године `` да је подносилац захтева за рехабилитацију био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права, ``, и одредбама 2, 3, став , 20, 22, 23, 25, 26, Закона о рехабилитацији, којима се рехабилитованим лицима гарантује право на накнаду нематеријалне (и материјалне) штете.
-
- Шта више, на страни 9, пасус 1, Пресуде Вишег суда у Београду 7 П 358/2015 од 29.децембра 2015. године је назначено `` тужилац није био притваран нити осуђиван``, што противуречи изреци истога Вишег суда у Београду у Решењу о рехабилитацији подносиоца захтева за рехабилитацију Томислава Крсмановића бр.82/10 од 14.12.2012.године, страна 9 `` да је подносилац захтева за

рехабилитацију био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``.Постоји противречност и са у претходном поступку достављеним доказима у списима, из којих се сагледава да је тужилац био више пута лишаван слободе, укључујући насилан смештај у психијатријску болницу јуна- јула 1975.године, којом приликом је дошло до злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.

-

- У побијаној пресуди, Виши суд на страни 9 закључује у вези додељене накнаде нематеријалне штете висине од 50,000.оо динара `` с друге стране, имајући у виду значај, карактер, место и време учињених дела, суд налази да исти нису такве тежине, нити су изазвале такве последице код тужиоца, да би изискивале досуђивање веће накнаде од оне која је досуђена``.

-

- Оваква изрека Вишег суда је нејасна и неразумљива, противречна налазу истога суда Решењем о рехабилитацији бр.82/10 од 14.12.2012.године , утврђује ``да је подносиоц захтева за рехабилитацију Томислав Крсмановић, рехабилитован као жртва насиља и политичких прогона и злоупотребе психијтрије у политичке сврхе, да је од 1971.године, када се вратио из Белгије, био сматран државним непријатељом због критике кршења људских права, што је имало за последицу процесуирање подносиоца захтева у прекршајним и кривичнм поступцима због вербалног деликта, при чему је 1975.године, дошло до злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Чињеница да је тадашња нетачна психијатријска дијагноза била искоришћена од тадашњих власти, тако што је подносилац захтева због писаног ненасилног деликта, био лишен слободе и присилно смештен на више дана у психијатријску болницу , уместо да због евентуалног прекршаја буде приведен надлежном судији, упућује на закључак о прогону вербалног деликта, овога пута путем злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, неистинита психијатријска дијагноза га је пратила и сасвим извесно представљала сталну претњу да сваког тренутка може опет бити по казни смештен у психијатријску болницу , пре свега што није поред свега одустајао од борбе за људска права, што је тадашњи режим свакако квалификовао као активност усмерену на подривање друштвено-политичког система, из свега наведеног следи да је подносилац захтева за рехабилитацију био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``.

-

- Тужилац је у временском периоду од 1975.године до дана доношења Решења о рехабилитацији 2012.године, поред деликата тужене спроведених судски, био жртва терора органа тужене прибегавајући неформалним злоупотребама .

-

- Тужилац је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду бр.82/10 од 14.12.2012.године рехабилитован по оба основа судска и законска..

-

- У случају законске рехабилитације суд доноси одлуку да је лице рехабилитовано по сили закона, чија су права и слободе повређена до дана ступања овога закона, без судске или административне одлуке.(неформално). Виши суд у Београду је својим решењем о рехабилитацији из 2012.године, позивајући се на члан 5 , став 3 тако и поступио када се ради о рехабилитацији подносиоца захтева Томислава Крсмановића. (стране 1, 8 пасуси 2, 3 и 4, стр.9 пасус 1), јер су поред оних судских прогона који су оглашени ништавим, органи тужене од 1975.године, све до дана доношења решења о рехабилитацији 2012.године, починили пар стотина неформалних деликата, када судска или административна одлука није била донешена , како и суд закључује на страни 9 Решења`` да је подносилац захтева за рехабилитацију (према члану 5 , став 3, Закона , страна. 8, пасус 3) био жртва прогона и насиља из политичких или идеолошких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``. Укључујући злоупотребу психијатрије, физичка злостављања и наношења штета здрављу, лишавања слободе, покушај убиства, клевете, увреде и претње, заплену рукописа 20 необјављених књига, подвргавања вишегодишњим неправичним судским поступцима, блокаду употребе средстава телекомуникација, све до разбијања пуке породице и отимачине половине личног стана и превођења у 15 годишњи подстанарски статус, за које време му је био истински уништаван живот, и његових блиских.
-
- За неколико огреботина мачке по лицу, одреди се накнада штете од 150.000, оо динара, а за уништавање пуког живота тужиоца само 50.000.оо динара, ?
-
- Изрека пресуде је неразумљива, јер у образложењу побијане пресуде (стр.9) , Виши суд констатује да је тужилац претрпео нематеријалну штету доношењем два побијена решења, која су у времену када су донета представљала вербалне деликте. Због те две казне је доживео неприлике које су му проузроковале душевне болове, па му је досуђен наведени износ од 50.000, оо динара. на име накнаде на име нематеријалне штете, као жртви вербалног деликта.
-
- Постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку, и самих тих исправа, јер је тужилац био не само жртва вербалног деликта, него и жртва злоупотребе психијатрије. Последице ове анулиране дијагнозе из 1977.године због проглашавања тужиоца лудим и опасним државним непријатељом, и касније због вербалног ненасилног деликта, су упркос оглашавања ништавим, продужено деловале сво до 2012.године, довеле до приказаних злоупотреба, подупртих Решењем о рехабилитацији из 2012.године, доказима, документима и изјавама сведока, када се ради о разводу, губитку стана и превођењу тужиоца у мукотрпни подстанарски статус од 1982. све до 1997. године, и проузрокујући друге нематеријалне штете (и материјалне) приказане и доказане у овој Жалби.

-

- Побијана пресуда се не може испитати, нарочито јер је изрека пресуде неразумљива, у њој нису наведени разлози о битним чињеницама, или су ти разлози нејасни, када се ради о лишавању слободе и проузрокованим нематеријалним штетама, које су из тога проистекле. Суд полази са становишта да тужилац није био притваран, напомињући да није био осуђиван на временску казну затвора.. Иако су у овој жалби дати докази да је био више пута притваран, без да је био осуђен од суда на временску казну затвора, иако није боравио у затворској установи, него по казни био утамничен у психијатријској болници.(Решење о рехабилитацији, стр. 8, пасус 5). Побијана пресуда је неразумљива, јер се не ради се само о релативно кратком времену лишавања слободе и боравка у П.Б." Лаза Лазаревић" од 21 јуна до 1 јула 1975 године, јер то уопште није битно у овоме контексту, и према међународним инструментима, и конвенцијама који регулишу ову материју. Најбитније су настале пресудом неразјашњене последице, и проузроковане штете, до којих не би дошло да је био стављен у затвор судском казном за вербални деликт, уместо у болницу, из чега су произашле касније деценијске последице нетачне психијатријске дијагнозе и проузроковане нематеријалне (и материјалне) штете све до 2012.године.
-
- Побијана пресуда се заснива на погрешној тврдњи суда, да се не може успоставити узрочност између чињења тужене и судских одлука које су оглашене ништавим у рехабилитационом поступку. `обзиром да суд налази да побројани догађаји , као и достављени докази у погледу нематеријалне штете, не проистичу из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду 1.12.2012.године, посебно код чињенице да су неки од догађаја због којих тужилац трпи нематеријалну штету, се одиграли након решења које су рехабилитационом одлуком оглашена као ништава.
-
- Што је противречно ономе што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку, и самих тих исправа, јер, иако су Решењем о рехабилитацији из 2012.године, оглашена ништавим Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.због вербалног деликта и о душевном здрављу тужиоца, и Решење казна за вербални деликт Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03. 1983. године, су наставила да стварају штетне последице, деловала су de facto , неформално, цело време, све до Решења о рехабилитацији 2012.године. За шта је тужилац приложио доказе у овој тужби.
-
- Услед наведених разлога, извршена је апсолутно битна повреда због које се пресуда уопште не може испитати, те пресуда мора бити укинута и предмет враћен на поновно суђење, или пак, због које суд треба да закаже расправу и наведену апролутно битну повреду отклони.
-
- 2. Због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања члан 375.

-

- У образложењу побијане Пресуде (стр.9) , Виши суд констатује да тужилац није био притваран и осуђиван на казну затвора, али да је тужилац претрпео нематеријалну штету доношењем два побијена решења, која су у времену када су донета представљала вербалне деликте. Због те две казне је доживео неприлике које су му проузроковале душевне болове, па му је досуђен наведени износ од 50.000, оо динара. на име накнаде на име нематеријалне штете, као жртви вербалног деликта.
-
- Чиме неосновано оспорава да је тужилац претрпео дуготрајне и интензивне душевне болове, због лишења слободе и последица утамничења у психијатријски азилум, због злоупотребе психијатрије, и других штетних деценијских деликата органа тужене, у складу са чланом 26 Закона о рехабилитацији и законом којим се уређују облигациони односи.
-
- Не одговара чињеничном стању, да узимајући у обзир члан 26 Закона о рехабилитацији и закон којим се уређују облигациони односи:
- а. да тужилац није био лишаван слободе;
- б. да је био искључиво жртва вербалног деликта, неспорна чињеница је да је био према инкриминисаном Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године, и других изнетих доказа, жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. в. нетачно је да је трпео душевне болове претежно само због два побијана решења, и то пре времена њиховог оглашавања ништавим
- г. да карактер, место и време учињених дела, нису такве тежине, нити су изазвали такве последице по тужиоца, да би био досуђен већи износ од 50.000.оо динара.
-
- А например, београдски суд је недавно доделио накнаду штете од 150.000,оо динара због огреба мачке по лицу.
-
- а.Тужилац је у наведеном периоду био више пута лишаван слободе од стране органа тужене, чиме испуњава услове за накнаду нематеријалне штете: из члана 26 Закона о рехабилитацији:
- - Доказ: - 1.Отпусна листа П.Б. Психијатријске болнице `` Др.Лаза Лазаревић`` из Београда. 2. Увид у архиву П.Б `` Лаза Лазаревић`` у Београду, насилан смештај у психијатријску установу јуна-јула 1975.године.
- - Доказ: Тужилац је такође био насилно смештен, (а потом отпуштен сутрадан), у Психијатријску болницу`` В.-Вујић`` јула 1983.године, у Београду, због разговора са учесницима међународне конференције УНКТАД. (за шта нема документ, јер му није дат). - 1.Увид у архиву Психијатријске болнице`` В.-Вујић``.2.-Увид у Архиву ГСУП-а Београд.
- -Доказ: 1.Записник о претресу стана од 3.12.1981.године органи ГСУП-а , Београд,. 2. Увид у Архиву ГСУП-а Београд. Органи ГСУП-а Београда су извршили преметачину стана, запленили документацију и рукопис књиге ``

Казнена психијатрија`` (што никада није враћено),.Тужилац је био приведен у просторије Трећег општнског суда у Београду, где је био више часова ипитиван од судија овог суда, који су му стављали на терет контакте са Милованом Ђиласом, Михајлом Михајловим, за удруживање у анти-државну делатност, и издавање независног листа ``ИСТИНА``. Задржан до следеећег дана. у просторијама ГСУП-а Београд.

- - Доказ: 1.Увид у Архиву судије за прекршаје Стари град, и ГСУП-а Београд . 13 јуна 1990.године је одржан митинг опозиције испред зграде РТС . Тужилац је такође био говорник, као и Коста Чавошки и Леон Коен, и други. Настао је метеж којом приликом су били лакше повређени Драгољуб Мићуновић и књижевник Борислав Пекић. Тужилац је са неколико присутних био приведен у просторије ГСУП-а и задржан у просторијама ГСУП-а до следећег дана.. Због чега је против њега покренута прекршајна пријава.2. Увид у Архиву ГСУП-а Београд.
- -Доказ: 1.Решење судије за прекршаје општине Стари град од 17.3.1983.године, тужилац је био приведен и задржан један дан у Полицијској станици Стари град у Београду, после изјаве на Тргу Републике у Београду, и спроведен 31.8.1982.године, у просторије ГСУП-а у улици 29 новембра , одакле је отпуштен ујутру. Уследила је пресуда .2. Увид у Архиву СУП-а Стар и град. 3. Увид у Архиву ГСУП-а Београд.
- -13 марта 1984.године после посете у П.Б.Ц.З (Психијатријској болници Централног затвора у Београду), Милисаву Живановићу, који је тамо неколико година заточен због вербалног деликта, жртва злопупотребе психијатрије у политичке сврхе, прихваћен као `` затвореник савести`` Amnesty International, Лондон, тужилац је задржан од стражара и спроведен у канцеларију директора П.Б.Ц.З др. Вукосава Вучковића, који га је два сата испитивао у вези његових активности по питању злоупотребне психијатрије у политичке сврхе. Том приликом је потпуно неосновано врло строго оквалификовао тужиоца, да се заузима за усташе, Мађаре и Албанце, и за опасне државне непријатеље, да блати самоуправну Југославију у свету ,и показао му је допис АПА-Америчке асоцијације психијатрије, Март 1984.године. 3. Допис АПА од марта 1984.године.
- На сличан начин је тужилац био задржаван у ПБЦЗ још два пута.
- Доказ: 1.Увид у Архиву ПБЦЗ у Београду у Бачванској улици, 2. будући да је др. Вукосав Вучковић у међувремену трагично преминуо.
- - Доказ: 1.Саопштење Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ од 9.6.1986.године, потписано од стране Миће Поповића, члана САНУ, подупрто валидним потписима 19 еминентних јавних посленика, већина су академици, неки од њих су професори Правног факултета или доктори правних наука - тужилац је од 1971.године до доношења Решења о рехабилитацији био континуелно легитимисан без повода, или повремено арбитрарно привођен у полицијске просторије, сваке године по најмање деесетак пута, најчешће у просторије ГСУП-а, без икаквог писаног доказа. Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године на основу доказа, обраћа

шефовима државе предочавајући им да је тужилац жртва честих незаконитих полицијских привођења, јер се залаже против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. (уз напомену да је рођени брат тужиоца др. Велибор Крсмановић, редовни професор Универзитета у Лиону, Француска, у пензији, редован члан САНУ-из иностранства). 2. Увид у архиву ГСУП-а, Београд.

- --Доказ: Кривична тужба поднета Првом општинском суду у Београду дана 15.11.1995.године, против Жарка Арсића, органа ГСУП-а, Зорана Ђокића, и Вељка Вукотића, који су 2.11.1995.године, лишили на кратко слободе Томислава Крсмановића.
- - Доказ: Даље наведена документа и сведоци, од.14.од марта месеца 2008 године, током 2009, 2010, а учестало 2011. све до 2013.године, тужилац је живео у истинској опсади, скоро свакодневно бежао из стана, крио се, био је само у 2012.години, бесправно десетак пута позиван на информативне разговоре, уз претњу да ће бити насилно хоспитализован, позивајући се на правно обеснажену дијагнозу Завода за ментално здравље из 1975.године, са усменим образложењем ``зато што издаје саопштења `. Што је наставило да уноси панику и ствара врло интензиван страх у живот тужиоца.
-
- Не само да је био притваран, него је тужилац био деценијама жртва полицијског насиља, повреда, покушаја убиства, провала, заплене документације и личних премета, насилног исељавања из подстанарских станова, заплене преписке и искључења телефона и факса, опструкција употребе личног рачунара и интернета, претњи и увреда, прогона сродника, интервенција у радним организацијама, у судовима, све до разарања пуке породичне заједнице.
-
- б. Тужилац је био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, а не само жртва вербалног деликта. Због чега је деценијама трпео врло интензиван душевни бол и страх, био му је наружен углед у јавности, нанете штете здрављу, претрпео је и друге нематеријалне (и материјалне) штете.
-
- Суд је направио врло битну повреду, јер је погрешно утврдио чињенично стање да је тужилац претрпео нематеријалну штету доношењем две судске одлуке, решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09.1977.године, и Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.03.1983.године, у време њиховог доношења. Побијана пресуда се заснива на погрешној тврдњи, да побројани догађаји, као и достављени докази у погледу нематеријалне штете, не проистичу из поменуте две судске одлуке за које је тужиалац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду 1.12.2012.године које су оглашене ништавим од тренутка њиховог доношења, као и све њихове правне последице.
-
- Доказ : Решење о рехабилитацији Рх.бр.82/10 од 14.12.2012.године.
-

- Чињенично стање је да је због последица ових одлука, иако судски оглашених ништавим, тужилац трпео нематеријалне и материјалне штете, све до дана Решења о рехабилитацији 2012.године, и то:
-
- Тужилац је због вербалног ненасилног дела био противно закону и медицинској етици, насилно смештен у психијатријску болницу 21 јуна 1975.године, подвргаван принуди и насиљу. Органи тужене су спровели над њим, не само злоупотребу психијатрије, него и медицине. Јер су му насилно давани штетни лекови по здравље са дуготрајним деловањем, који су индицирани за тешка душевна обољења, да смире агресивног душевног болесника, иако му наносе драстичне штете здрављу. Укључујући инјекције МОДИТЕН депо, са продуженим вишемесечним деловањем. Одакле је изашао са неистинитом дијагнозом, која му је деценијама наносила исказане нематеријалне и материјалне штете.
-
- ДОКАЗ. 1. Потврда о боравку у овој болници број 15876 од 17.1978.године.
- 2.Увид у медицинску документацију при Болници`` Лаза Лазаревић``Томислав Крсмановић.
-
- Из ове болнице је изашао са фалсификованом психијатријском дијагнозом (``параноидна шизофренија``).
-
- ГСУП Београда се приликом насилне хоспитализације тужиоца позвао на дијагнозу Завода за ментално здравље из Београда .
- Доказ: 1. Увид у Архиву , дијагноза Завода за ментално здравље из 1973 године, где је тужилац одлазио због несанице, којом приликом се смирено и аргументовано пожалио на политичку дискриминацију, што је преплашени психијатар др. Томислав Седмак по налогу органа ГСУП-а оквалификовао као приказано душевно обољење.
-
- Потом је тужилац 1.9.1977.године судском одлуком проглашен неурачунљивим душевним болесником.
-
- Доказ: 1.Решење судије за прекршаје општина Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977 ., којим је тужилац проглашен неурачунљивим душевним болесником, због вербалног ненасилног дела, уз предлог дефинитивне изолације неограниченог времена трајања у психијатријску установу затвореног типа. Чему је пртетходио захтев ГСУП-а Београда против тужиоца да је позивао запослене у ФГП Рекорд на побуну против поретка.
-
- Тужилац је од 1975 до 2012.године, као жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, био неосновано, противно закону и медицинској етици смештан у психијатријске установе :и проглашаван неурачунљивим душевним болесником, и трпео и друге попслчедице.

-

- Извештајем тима лекара специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда, Неуропсихијатријска клиника број 854548 од 24.10.1977.године, оцењен као душевно потпуно здрав
- Доказ: Извештај специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда, Неуропсихијатријска клиника број 854548 од 24.10.1977.године

-

- Слично се изјаснио о здрављу тужиоца и тим лекара психијатара Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, као урачунљив.

-

- Доказ: Налаз Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, упућен Петом општинском суду у Београду.

-

- У истом смислу се изразио и Виши суд у Београду решењем о рехабилитацији..
- Доказ: Решење о рехабилитацији. Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године, који је Решење од 1.9.1977.године Судије за прекршаје општине Раковица, огласио незаконитим и поништио га, и тужиоца судски рехабилитоваои као жртву злоупотребе психијатрије у политичке сврхе..

- Тужилац се позива на члан 26 Закона о рехабилитацији, став 3, рехабилитовано лице има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе. Јер је био лишаван слободе. Због краткотрајног лишавања слободе у психијатријску болницу, уместо у затвор, је претрпео нематеријалне (и материјалне) штете, све до Решења о рехабилитацији 2012.године. Тужилац истиче да се у његовом случају примене казнене психијатрије, не ради само о релативно кратком времену лишавања слободе и боравка у П.Б." Лаза Лазаревић" од 21 јуна до 1 јула 1975 године, јер то уопште није битно у овоме контексту, и према међународним инструментима, и конвенцијама који регулишу ову материју.
- Најбитније су настале последице, до којих не би дошло да је био стављен у затвор судском казном за вербални деликт, уместо у болницу, уз касније деценијске позиве на тенденциозну нетачну психијатријску дијагнозу.
- ОУН је едификовала више конвенција против тортуре: 10 децембра 1948 године Генерална скупштина УН је прихватила Општу декларацију о правима човека, у члану 5 стоји:‘” Нико не може бити подвргнут тортури , свирепим или нељудским, понижавајућим поступцима кажњавањима’’. Од тада је прихваћено неколико међународних конвенција о заштити против тортуре, УН Конвенција против тортуре и Женевска конвенција, Међународна конвенција о грађанским и политичким правима, Европска конвенција о људским правима. Тортура је према Конвенцији УН против тортуре :“било који поступак којим се некоме наноси озбиљан бол или патња, физички или душевни, што се чини због кажњавања``. Члан 7 Римског статута, позивајући се на Конвенција о заштити особа жртава тортуре и других свирепих, нељудских и понижавајућих поступака и кажњавања, усвојеној у Уједињеним нацијама 1975 године, тортуру дефинише као:
- а.-било какав намеран поступак од стране званичних или јавних инстанци

- б.-којим су проузроковани интензиван бол или патња према појединцу
- ц.-ради кажњавања због почињених дела.
-

- **Злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника поједине међународне конвенције људских права виде као злочин против човека, врсту медицинских експеримената тужилац наводи само неке од њих: Стандарди Европског комитета за спречавање мучења и нечовечног или понижавајућег поступања или кажњавања (Стандарди ЦПТ), Принципи УН за заштиту особа са менталним обољењима и за унапређење бриге о менталном здрављу (Принципи УН) , Препорука Комитета министара Савета Европе државама чланицама о законској заштити особа са менталним обољењима који су принудни пацијенти (Принципи СЕ), Препорука Парламентарне скупштине Савета Европе, ЗЗЗ Принципи УН, Светска асоцијација психијатрије, Мадридска декларација, Хавајска декларација, и друго.**
-

- Органи тужене су тужиоцу починили тешка кривична дела која су према Кривичном законику Србије подобна за врло оштре казне.
-

- Чиме су му проузроковали тешко мерљиве нематеријалне (и материјалне) штете.

- Тужилац је заслужни борац за људска права (1936), оснивач првог југословенског независног одбора 1 марта 1975.године, од тада председник Покрета за заштиту људских права, светски признат за његов допринос против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, добитник међународних признања, писац неколико десетина књига, стотннак стручних и научних чланака објављених у домаћим и страним часописима, члан УКС (Удружења књижевника Србије) .
- Доказ: нпр. Томислав Крсмановић, ВИКИПЕДИЈА. www.isil.org Архив САНУ. Његов рођени брат.др. Велибор Крсмановић, биохемичар, је редовни професор у пензији Универзитета у Лиону, Француска, и редовни члан САНУ из иностранства.
- Да ли је човечно поступање прогласити интелектуалца од интегритета неурачунљивим душевним болесником, само зато што је смирено и аргументовано захтевао да не буде политички дискриминисан у његовом уставном праву на посао, и тако уништавати његов живот и његових блиских? Да ли га због тога треба проглашавати лудим и то на велика звона оглашавати у јавности, разарати његову породицу и његово здравље, лишавати га његове имовине, прихода, стана, и права на рад, бављење научним радом, заплењивати 20 рукописа његових књига у којима је описао претрпљене злоупотребе, ускраћивањем права на политичку активност, деценије његовог живота претварати у неизмерне патње и страдања? Да ли се тако касније поступа са човеком у позним средњим годинама, који је према званичним психијатрима и лекарима озбиљно болестан, али не душевно у том смислу?
- Ова фалсификована дијагноза је све до дана Решења о рехабилитацији рех.бр. 82/10 од 14.12.2012. године, тужиоцу проузроковала инкриминисане тешко мерљиве нематеријалне (и материјалне) штете.

- Тужилац је цело време живео у страху.
-
- Тужилац је такође на основу ове дијагнозе из 1977.године оглашене ништавом Решењем о рехабилитацији из 2012.године, био на један дан поново насилно смештен, а потом отпуштен, у Психијатријску болницу`` В.-Вујић`` јула 1983.године, у Београду, упркос Налаза Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, због разговора са учесницима међународне конференције УНКТАД. (за шта нема документ, јер му није дат).
- Доказ: Увид у Архиву Психијатријске болнице`` В.-Вујић`` у Београду
-
- Инкриминисана дијагноза Завода за ментално здравље из Београда је достављена директору ФГП Рекорд , Раковица-Београд, Драгану Томићу, где је тужилац био тада
- запослен, дана 15.3.1977.године је смењен са места `` Шеф службе маркетинга`` ,`` са образложењем да је евидентирани пацијент Завода за ментално здравље у Београду``.
- Доказ: Одлука Радничког савета ФГП Рекорд бр.91/VI-1 од 15.3.1977.године.
-
- Затим је тужилац судски оквалификован као неурачинљив душевни болесник.
-
- Доказ: Решење судије за прекршаје општина Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977 ., чему је пртетходио захтев ГСУП-а Београда против тужиоца да је позивао запослене у ФГП Рекорд на побуну против поретка.
-
- Решење судије за прекршаје Општине Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977 .је прочитано јавно на скупу неколико стотина запослених ФГП Рекорд..
-
- Доказ: 1.Жалба против Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године. 2. Увид у Архиву ФГП Рекорд.
-
- Несавесни злонамерни судија за прекршаје је по налогу претпостављених, неовлашћно саопштио тужиочевој вереници, која га тада није довољно познавала, будућој супрузи Александри Пешић, економисти запосленој у ФГП Рекорд, податке из судског досијеа и дијагнозу, да је ``Томислав Крсмановић неурачунљив и агресиван душевни болесник, који не сме по закону да има децу због душевне болести, поврх свега опасан државни непријатељ, и ако се за њега уда, да ће тиме упропастити свој живот``. Са примитивном намером да се тако свети тужиоцу , као политичком неистомишљенику. Руководиоци ФГП Рекорд, органи СУП-а и судије,. су злостављали супругу тужиоца , уз претње убиства сина. Када се вратила у стан који је био претходно закључан, у њему је затекла четири органа ГСУП-а, који су у стан ушли калаузом, устали и уперили у њу револвере узвикујући: да се ОДМАХ разведе од тужиоца. Александра је након свих претњи и тортура доживела нервни слом.

-

- Докази-1. Изјава Александре од 1.6.2012.године. 2. Увид у Архиву суда за прекршаје Општина Раковица. 3.Није могуће саслушати судију Чедомира .Маљковића, јер је превремено преминуо, тужилац је својевремено благовремено захтевао судско саслушање сведока судије за прекршаје Маљковића, што судови нису прихватили. 4.Саслушање сведока Александре Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Београд.
- 5. Увид у Архиву ГСУП-а.
-

- Последице ове анулиране дијагнозе из 1977.године због проглашавања тужиоца лудим и опасним државним непријатељом, због вербалног ненасилног деликта, су упркос оглашавања ништавим, продужено деловале, довеле до приказаних злоупотреба, подупртих доказима, документима и изјавама сведока, када се ради о разводу, губитку стана и превођењу тужиоца у мукотрпни подстанарски статус од 1982. све до 1997. године, и проузрокујући друге нематеријалне штете, а и материјалне штете приказане у поглављу Б. Материјална штета,. одељци `` Развод`` и `` Стан``.
-

- Иако су Решењем о рехабилитацији из 2012.године, оглашена ништавим Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.због вербалног деликта и о душевном здрављу тужиоца, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03. 1983. године, ова решења су наставила да стварају штетне последице, због чега је тужилац послат на психијатријску експертизу пред Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду који га је 20.4.1982.године прогласио урачунљивим. Због ове две судске одлуке оглашене ништавим , скорто две године претрпео је нова малтретирања и врло интензиван страх од поновне насилне хоспитализације.
-

- Налазу Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године је претходила врло мучна истрага пред Петим општинским судом у Београду. Након обављеног претреса стана 3.12.1981.године органи ГСУП-а, тужилац је све до 20.4. 1982 године био под претњом нове наслне хоспитализације, позивајући се на Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године. које је оглашено ништавим. Осуђен је од стране Судије за прекршаје општине Вождовац, на основу дописа Петог општинског суда у Београду упућеног 22.6.1982.године. Дана 3.12.1981.године Трећи општински суд у Београду је Решењем Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, одредио да се ``над Томиславом Крсмановићем обави неуропсихијатријско вештачење здравља од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, а односи се на кривично дело ширења лажних вести из чл. 218, став .1.КЗ Србије., постављајући питање његове урачунљивости од 1.01.1981 .године надаље``, позивајући се на две судске одлуке, оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији. Што је још

један доказ о њиховом неформалном правном продуженом деловању и последицама, упркос званичне анулације.

- Доказ: Допис Петог општинског јавног тужилаштва у Београду упућен 22.6.1982.године, упућен Судији за прекршаје општине Вождовац.
-
- Приликом бројних притварања од 1975 све до датума доношења Решења о рехабилитацији 2012.године, тужиоцу су често органи тужене претили лудницом, и оптужбама да је државни непријатељ, упркос два судска решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године, или се позивајући на иста.

- Тужилац приказује доказе, да иако је била правно оборена Налазом Судско психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године.и оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији Рех.бр. 82/10 од 14.12.2012. године. ова неитинита дијагноза је деловала је facto , неформално, цело време, све до Решења о рехабилитацији 2012.године:
- Тако на страни 9, Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду из 2012.године стоји дословце`` злоупотребљена дијагноза га је стално пратила, иако је била нетачна, и извесно, представљала је сталну претњу да му се опет може догодити смештај у психијатријску болницу, опет злоупотребом психијатрије у политичке сврхе, из чега следи да је жртва злоупотребе психијатрије и да је из тих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``.
- Из приложених доказа, докумената и позива на сведоке, се исчитава континуитет претњи дефинитивном изолацијом у азилум, од 1975. године, све до датума Решења о рехабилитацији, заснован на Решењу судије за прекршаје општина Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977, које иако је Решењем о рехабилитацији оглашено ништавим, проузроковало штетне последице по тужиоца све до дана Решења о рехабилитацији. Од марта месеца 2008 године, током 2009, 2010, а учестало 2011. све до 2012.године, тужилац је био позиван на информативне разговоре, уз лупу на врата, и доласке марица и кола Хитне помоћи, испред зграде, под претњом да ће бити насилно хоспитализован. Позивајући се на правно обеснажену дијагнозу Завода за ментално здравље из 1975.године и ништаво Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године, са писменим образложењем `` непријатељ поретка, душевни болесник, зато што пише саопштења и захтева повраћај заплењене архиве, и накнаду штете``.Исти они који су тужиоца смештали насилно у лудницу, и проглашавали га душевним болесником од 1975.године, хапсили га и мучили, осуђивали за вербална дела, растурали му породицу, и лишавали га његове имовине, нису заборавили њихову омразу испољавану након тога деценијама. Тужилац је био позван 2 марта 2008 године од стране његовог познаника Велизара Павловића, правника ДСС-Демократске странке Србије, улица Париска број 13, 11.000 Београд, који му је показао факсимил Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године, којим је покренут хитан поступак да буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због наведених разлога, којом приликом су се позвали на

приложени фалсификован и правно анулиран налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године.

-

- Доказ: саслушање сведока 1. Велизара Павловића, ДСС, Париска 13, Београд. 2. Увид у факсимил, у Архиву Полицијске управе Београда. 3. Саслушање Ненада Лијескића, ,сарадника ОУП-а Раковица , Патријарха Јоаникија, Београд, који је позивао тужиоца на информаивн разговоре , уз стриктну напомену тужиоца да Ненада Лијескића нимало не терети, јер је он савестан полицајац, њему је тако било наређено.4. Сва даље наведена документа су приложена, која се односе на злоупотребу института информативног разговора од 2008. до 2013 године, и то: Позиви на саслушање број 12310/11 од 2011.године; ПС Нови Београд од 22.9.2011; МУП Србије Полицијска управа града Београда Одељење за ЈРМ .Прел.бр ој од 17.08.2011; Јавном тужилаштву Првог основног суда у Београду од 1.09.2011.године; Прво општинско јавно тужилаштво од 12.2011. године; саопштења од 23.9.2011.године; од 5.12.2011.године; 7.12.2011.године; Мишљење судског вештака психијатра др.Стевана Петровића о способности Томислава Крсмановћа за позивање на информативне разговоре од 15.12.2011.године, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду.; Угр ожени криминал угрожава здравље и живот Томислава Крсмановића допис којим се др.Стеван Петровић 12.1.2012.године, обраћа Надлежним државним органима и и другим организацијама и установама.

- Чиме Виши суд у Београду својим Решењем о рехабилитацији рех.бр. 82/10 од 14.12.2012. године, побија исказ у Пресуди Вишег суда страна 9`` што се из достављених доказа не може успоставити узрочност између чињења тужене и последица које је трпео тужилац, а проистекле из одлука тужене које су оглашене ништавим у рехабилитационом процесу``, јер је очигледно да су органи тужене (Полицијска управа Београда) проузроковали штетне последице тужиоцу, позивајући се на Решење судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године, иако оглашено ништавим Решењем а о рехабилитацији рех.бр. 82/10 од 14.12.2012. године. и Налазом Судско психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године.
- Тужиоцу прете лудницом, у 1982.години, иако је Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.оглашено ништавим , што је доказ да је настављено његово штетно дејство :
- Доказ: Допис од Америчке асоцијације психијатрије од 6 марта 1982.године.
-

-

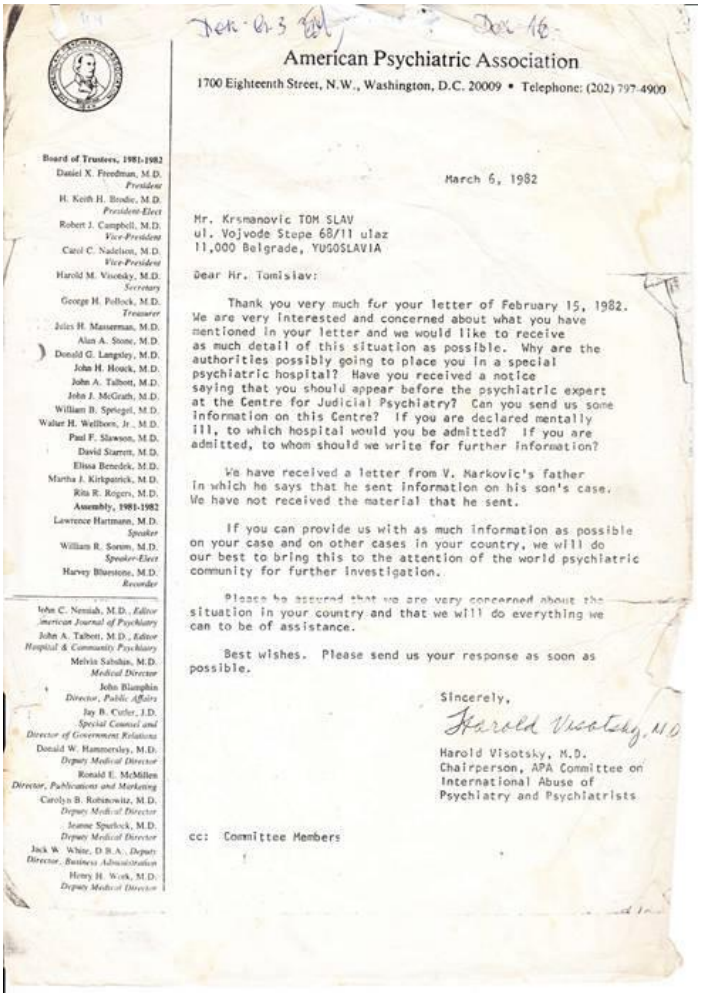

American Psychiatric Association

1700 Eighteenth Street, N.W., Washington, D.C. 20009 • Telephone: (202) 797-4900

March 6, 1982

Mr. Krsmanovic TOM SLAV
ul. Vojvode Stepe 68/11 ulaz
11,000 Belgrade, YUGOSLAVIA

Dear Mr. Tomislav:

Thank you very much for your letter of February 15, 1982. We are very interested and concerned about what you have mentioned in your letter and we would like to receive as much detail of this situation as possible. Why are the authorities possibly going to place you in a special psychiatric hospital? Have you received a notice saying that you should appear before the psychiatric expert at the Centre for Judicial Psychiatry? Can you send us some information on this Centre? If you are declared mentally ill, to which hospital would you be admitted? If you are admitted, to whom should we write for further information?

We have received a letter from V. Markovic's father in which he says that he sent information on his son's case. We have not received the material that he sent.

If you can provide us with as much information as possible on your case and on other cases in your country, we will do our best to bring this to the attention of the world psychiatric community for further investigation.

Please be assured that we are very concerned about the situation in your country and that we will do everything we can to be of assistance.

Best wishes. Please send us your response as soon as possible.

Sincerely,

Harold Visotsky, M.D.

Harold Visotsky, M.D.
Chairperson, APA Committee on International Abuse of Psychiatry and Psychiatrists

cc: Committee Members

Board of Trustees, 1981-1982
Daniel X. Freedman, M.D., President
H. Keith H. Brodie, M.D., President-Elect
Robert J. Campbell, M.D., Vice-President
Carol C. Nadelson, M.D., Vice-President
Harold M. Visotsky, M.D., Secretary
George H. Pollock, M.D., Treasurer
Jules H. Masserman, M.D.
Alan A. Stone, M.D.
Donald G. Langsley, M.D.
John H. Houck, M.D.
John A. Talbott, M.D.
John J. McGrath, M.D.
William B. Spiegel, M.D.
Walter H. Wellborn, Jr., M.D.
Paul F. Slawson, M.D.
David Starrett, M.D.
Elissa Benedek, M.D.
Martha J. Kirkpatrick, M.D.
Rita R. Rogers, M.D.
Assembly, 1981-1982
Lawrence Hartmann, M.D., Speaker
William R. Sorum, M.D., Speaker-Elect
Harvey Bluestone, M.D., Recorder

John C. Nemiah, M.D., Editor, American Journal of Psychiatry
John A. Talbott, M.D., Editor, Hospital & Community Psychiatry
Melvin Sabshin, M.D., Medical Director
John Blamphin, Director, Public Affairs
Jay B. Cutler, J.D., Special Counsel and Director of Government Relations
Donald W. Hammersley, M.D., Deputy Medical Director
Ronald E. McMillen, Director, Publications and Marketing
Carolyn B. Robinowitz, M.D., Deputy Medical Director
Jeanne Spurlock, M.D., Deputy Medical Director
Jack W. White, D.B.A., Deputy Director, Business Administration
Henry H. Work, M.D., Deputy Medical Director

-

-

- Доказ: Извештај Америчког Хелсиншког одбора 1983 године.
-

- Тужиоцу је 19 марта 1999.године америчка NGO доделила престижно признње Bruce Evoy Memorial Award као жртви злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, светски признатом експерту за злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, у знак признања за публиковање либертаријанских књига на 8 балканских језика.
-

- Доказ: www.isil.org.
- Доказ: Freedom Network News March/April 1999. TOMISLAV KRSMANOVIC HONORED. (www.isil.org; http://www.jonathangullible.com/newsletters, http://www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524).), његов говор у Парлменту Данске .

-

- Докази: у прилогу у овој жалби писма професора Кена Скуланда, специјалног саветника Беле куће САД, од 2010 до 2015 , упућена лидерима Србије у знак подршке тужиоцу.
-

- Тужилац је децембра 1985.године уручио др. Кости Чавошком, професору Правног факултета у Београду, документацију у вези око 40 ожалбених случајева злоупотребе психијаријe у политичке сврхе, за Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ-Српске академије науке и уметности, који је 6 јануара 1986.године издао саопштење у коме је устврдио да се у СФРЈ злоупотребљава психијатрија да кажњава политичке неистомишљенике.
- Доказ: Саопштење Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања од 6.01.1986.године.
-
- Ово саопштење је имало изузетно снажан одјек у свету, а донекле и у земљи. Један од најтиражнијих листова у земљи `` Вечерње новости`` је тим поводом 31.1.1986.године негирао наводе Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ, детаљно износећи податке о неколико ожалбених случајева, са иницијалима, представљајући их као неурачунљиве (уз напомену подносиоца Представке, да су помињани Р. В-Радомир Вељковић, М.Ж Милисав Живановић и В.М-Владимир Марковић, ускоро били прихваћени од стране Amnesty International, London, као `` затвореници савести`` а не као `` неурачунљиви``). Том приликом је истакнут пуним именом и тужилац, као `` психијатријски пацијент-случај`, на основу ништаве судске одлуке из 1977.године, да би тако као борац за људска права, био бламиран у јавности.
-
- Доказ: текст у листу `` Вечерње новости`` од 31.1.1986.године.
-
- Тужилац се обратио `` Вечерњим новостима `` исправком, на шта има право по закону, а ова исправка није објављена. Уз опаску подносиоца Представке, да су његове реплике, деманти и исправке, слате медијима у овоме периоду били систематски игнорисани.
-
- Доказ Реплика листу `` Вечерње новости`` од 3.2.1986.године, која није била објављена.
-
- Тужилац је тужио Војислава Шешеља, лидера ондашње политичке странке под контролом Слободана Милошевића, и сада Хашког суђеника Првом општинском суду у Београду, који није ништа предузео, зато што је 18 јуна 1992.године у јеку предизборне кампање изјавио са скупштинске говорнице, што је милионском аудиторијуму пренела државна телевизија `` да је Томислав Крсмановић, психијатријски пацијент``.Све са циљом да убије његов углед у јавности. Ова његова изјава је очигледно имала за основ две судске одлуке, оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године, што је тужиоцу потврдио лично Војислав Шешељ, са којим се он тада повремено дружио, правдајући се да је то учинио по диктату Кабинета Слободана Милошевића (Напомена тужиоца:`` Томо, ти си судски проглашен лудим, шта ти ко може, ти си заштићен као бели медведи, да ти мало направим публицитет`` дословце ми

је ово саопштио расположени В.Шешељ док смо се шетали Кнез Михајловом улицом).

-

- Што је још један доказ дејства ове две судске одлуке, што значи да су противне исказу у Пресуди да су ништавне, производиле и даље штетне последице у 1992.години.

-

- Доказ: 1.Кривична тужба Томислава Крсмановића Првом општинском суду у Београду , Кривичном одељењу, против Војислава Шешеља. (Напомена: тужилац је председник Покрета за заштиту људских права, првог југословенског удружења за заштиту људских права, основаног 1 марта 1975.године, а потом 1990.године, ова НВО је била међу првим регистрована као политичка странка и учествовала на изборима)
- 2. саслушање сведока Војислава Шешеља (адреса позната суду).

- Доказ: Томислав Крсмановић: Књига КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА-КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД-http://www.psihijatrija-ubija.info/tomislav-krsmanovic/).
- в. У образложењу, првостепени суд се није изјаснио о битним чињеницама у вези са претрпљеном злоупотребом психијатрије, и њеним последицама, које су истицане овим поводом у току парнице, а конкретно, није се изјаснио ни о једној радњи коју је тужилац истицао као радње проузроковања штете .

-

- Уместо тога се изјашњава паушално: ``тужилац је трпео душевне болове јер је био обележен као лице које је против тадашњег друштвеног уређења, да су га избегавали, да су га третирали као психијатријског болесника, те да је морао да промени посао, те да имајући у виду карактер , место и време учињених дела, нису такве тежине , нити су изазвали такве последице од тужиоца, да би била досуђен већи износ од 50.000.оо динара``.Даље се, на страни 9 Пресуде, пасус 3, на сличан начин уопштено приказују повреде права тужиоца до којих је дошло због његовог интелектуалног залагања против клаузуле МПП (Морално политичке подобости), јер је као научник, био политички дискриминисан приликом запошљавања.

-

- Суд није утврдио чињенично стање, уз образложење да ови животни догађаји нису у вези са конкретном правном ствари, што се према суду, из конкретних ствари не може успоставити узрочност између чињења тужене, и последица које је трпео тужилац, а проистекле из одлуке тужене Решења судије за прекршаје општине Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977, која је оглашена ништавим у рехабилитационом процесу.
- Те да захтев за накнаду нематеријалне штете није основан.

-

- У Пресуди на овом месту (страна 9) суд је погрешно утврдио `` да је обраћање и улога психијатара, изрицање дијагнозе, у тим догађајима било без утицаја на

доношење другачије одлуке, јер се не може успоставити узрочност између чињења тужене и последица које је трпео тужилац, да не постоји узрочност``.

-

- Суду су овога пута достављени докази да је тужилац проглашен неурачунљивим душевним болесником од стране органа тужене, што је проистекло управо из приложених одлука тужене, које су оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији 2012.године.

-

- Органи тужене су од 1978 до 1982.године својим вишегодишњим насилничким поступцима растурили брак и породичну заједницу тужиоца, за шта су даље дати поуздани докази и изјаве сведока. Шта рећи на то, када се тужиочева супруга врати са посла, и затекне у своме стану који је претходно закључала, да седи неколико полицајаца ГСУП-а, у који су ушли калаузом, у њу одмах упере револвере и захтевају да се разведе од тужиоца?
- Доказ: 1. Изјава Александре Крсмановић Пешић, од свих претњи и тортура доживела нервни слом. 2. Сведочење разведене тужиочеве супруге Александре Крсмановћ Пешић , Теодосијева број 1, Беогртад.

-

- Последично је лишен права на стан јер је исти унео у брак, развод је извршен под принудом. Да није било изнуђеног развода, не би било губитка стана, нити петнаестогодишњег подстанарског статуса. (Уз напомену, да је судски поступак у вези права на стан био незаконит, Одељак Материјалне штете).

-

- г. Зар документовано и доказано деценијско уништавање живота тужиоца од стране органа тужене, жртве описаних тортура и нечовечних психијатријских и других злочина, и његових блиских, за суд немају одговарајућу тежину?

-

- Иако су решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09.1977.године, и Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.03.1983.године, Решењем о рехабилитацији Рх.бр.82/10 од 14.12.2012.године оглашена ништавим, на папиру, од тренутка њиховог доношења, као и све њихове правне последице, у стварности је на основу њих тужилац био обележен као опасан државни непријатељ. Стога је тирански поредак над државним непријатељом спровео сурову одмазду..

-

- Од тада па све до Решења о рехабилитацији из 2012.године, органи тужене су према њему починили пар стотина деликата и последично проузрокованих нематеријалних и материјалних штета.

-

- Суд је погрешно утврдио чињенично стање изреком да је тужилац претрпео нематеријалну штету искључиво доношењем два побијена решења, изјашњавајући се се да су оне, према суду, у својој бити вербални деликти супротни Конвенцији о људским правима, одређујући износ од 50.000, оо динара. за претрпљене болове на име накнаде нематеријалне штете,

пренебрегавајући чињенично стање да је тужилац у наведеном временском периоду био подвргаван мучним дуготрајним, вишегодишњим истрагама, и повременим пресудама, због ненасилног изражавања критичких мишљења, не само због та два деликта:

-

- -дана 21.6.1975.године је био ухапшен и смештен насилно и незаконито противно медицинској етици у П.Б.` Лаза Лазаревић`` у Београду, због ненасилног писаног деликта, настала је вишегодишња полицијска и судска истрага.
- --која се завршила 1.9.1977.године Одлуком судије за прекршаје општина Раковица, ``због проношења лажних гласина и изазивања револта грађана``, прогласио је тужиоца неурачунљивим душевним болесником, и предложио трајни третман у затвореној психијатријској установи
- -.Судија за прекршаје општине Вождовац је изрекао новчану казну због ненасилног деликта.
- Доказ: Допис Петог општинског јавног тужилаштва судији за прекршаје Општине Вождовац од 22.6.1982.године, уз претходно слање на психијатријску експертизу, и упорно застрашивање новом насилном хоспитализацијом, позивајући се на боравак у П.Б.``Л.Лазаревић``1975.године и Решење о рехабилитацији оглашено ништавим одлуком Судије за прекршаје Општине Раковица..
- -Кажњен је новчано од судије за прекршаје општине Стари град Решењем од 17.3.1983.године, ``зато што је на јавном месту говором омаловажавао социјалистичка патриотска осећања, да је против система и да је следбеник Милована Ђиласа``. Приликом притварања у СУП-у Испостава Стари град у улици Мајке Јевросиме, уз примену насиља, пребачен марицом у ГСУП у улици 29 новембра, уз претњу да га возе у Падинску скелу на психијатрију, држећи претећи у рукама Решење Судије за прекршаје Оштине Раковица из 1977.године, оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији..2012.године.
- Доказ: 1.Решње Судије за прекршаје општине Стари град Уп.бр.49/82 од 17.03.1983.године. 2.Увид у архиве СУП Стари град и ГСУП Београд.
- -јула 1983.године након хапшења и насилног полицијског привођења у Психијатријску болницу`` В.Вујић`` у Београду (без икаквог документа и писаног трага), је настала нова заморна полицијска и судска истрага. Ово привођење и насилно интернирање је било одређено због `` повреде угледа несврстане самоуправне Југославије у разговорима са страним учесницима скупа УНКТАД у Београду``, уз позив дежурног болничког психијатра на ранију дијагнозу Утолико је значајнији овај нови прекршај јер је се десио после Налаза Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, `` урачунљив``.
- -13 јуна 1990.године је одржан митинг опозиције. у Београду тужилац је такође говорио, због чега је против њега поднешена прекршајна пријава Судији за прекршаје Стари град, која је обустављена..

- -Радна организација тужиоца Галеника је тужиоцу 16.11.1992.године, будући да је била по Правилнику о стамбеним односима у обавези да му стави на располагање стан, по упутству ГСУП-а (Градског секретаријата унутрашњих послова Београда) из побуда кажњавања намерно доделила неусељив стан. Тужилац је био запослен у Галеници од 1977 до 1997.године, где је био дискриминисан као `` државни непријатељ`` осуђен за вербалне деликте, и етикетиран као `` психијатријски случај``., све на основу две судске одлуке оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији.
- Докази: Документа у прилогу у овој жалби-Допис тужиоца Радничком савету ГАЛЕНИКА ЛЕКОВИ од 26.4.1981.године, Поднесак Тужиоца Основном суду удруженог рада Београд од 24.8.1989.године, Представка др. Жарка Гавриловића, председника Српске СветоСавске Странке, генералном директору Галенике др. Велимиру Бранковићу од 12 јуна 1991.године, учтиво захтевајући да тужиоц не буде излаган дискриминаторским пост упцма због његових активности људских права, Кривична пријава тужиоца Четвртом општинском јавном тужилаштву , Нови Београд, од 13.8.1991.године, због заплене докумената у његовој канцеларији, Допис Удружења подстанара Југославије Велимиру Кнежевићу од 13.5.1993.године, у вези стамбеног питања тужиоца, Допис Удружења подстанара Југославије државним органима од 24.6.1993.године, Бесправно коришћење мога стана од стране Татића, Допис тужиоца Председнику ИЦН Галеника Р.Стојићевићу од 20.4.1994.године, Допис тужиоа руководиоцима ИЦН Галеника од 20.4.1994.године, Допис Председнику ИЦН Галеника и ЈАВНОСТИ од 14.4.1995.године, од стране 18 најистакнутијих опозицоних политичара ,апел мда буду испоштованма права тужиоца, Дописи руководиоцима ИЦН Галеника од 21.4.1994.године, 6 априла 1995.године, 16.1.1996.године,`
- Тужилац револтиран неправичним одлукама судија Трећег општинског суда у вези неусељивог стана који му је тенденциозно доделила Галеника, је устврдио на рочишту да суђење није правично. Због те његове изјаве Треће општинско јавно тужилаштво против њега подноси Кривичну пријаву 25.1.1995.године.
- Доказ: Кривична пријава од 25.1.1995.године
- Затим подиже Оптужницу 19.5.1995.године, `` због увреде суда``
- Доказ: Оптужница од 19.5.1995.године.
- Овај дуги и заморни поступак је трајао све до 1999.године, уз усмене претње да ће бити насилно хоспитализован на неодређено време, када је Решењем Првог општинског суда у Београду VII. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године, поступак обустављен због застарелости,
- Доказ: Решење Првог општинског суда у Београду VII. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године,
- Против тужиоца је вођен 1998.године прекршајни поступак пред Судијом за прекршаје општине Вождовац `` због обзнањивања Медицинске декларације``.
- Доказ: Судији за прекршаје Општине Вождовац. од 21.1.1998.године

- Тужилац је у коминикеу Кабинета Слободана Милошевића од 15 јануара 1999. године, који је громогласно оглашен у медијима широм земље: `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА још од 1975.године``.
-
- Доказ: 1.Кривична пријава Јавном тужиоцу Београда од 28.11.1999.године, зато што медија противно закону нису објавила деманти. 2. Увид у Архиву Кабинета Слободана Милошевића.
-
- Што се види и из других приложених докумената у списима у овој представци, деценијама му је било стављано неосновано на терет да је `` издајник`` и`` агент ЦИА`` . .
- Органи власти су изјављивали у више наврата да ће га уништити:
-
- Доказ у прилогу: ИЗЈАВА песника Драгољуба Игњатовића од 15.3.1984 године
-
- Да су последице две ништаве одлуке дејствовале и у 1990.години се види из новинског текста ``НЕВОЉЕ ЗБОГ ИМЕНА-ЧЕТВОРОГОДИШЊЕ ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕ ТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ КРСМАНОВИЋ СА ЦЕРАКА НЕ ПРЕСТАЈЕ, објављеног у листу НОВОСТИ од 11.3.1990.године, у коме дословце стоји: настало је данонoћно четворомесечно телефонско терорисање Томислава Крсмановикћа са Церака 2, уз чудна интересовања за његово здравље, је велика невоља ове петочлане породице, јер превазилази сваку меру. Уз претње убиством, узнемиравају децу, деца се плаше да остану сама код куће. Томислав Крсмановић са Церака 2, је установио да га мешају са све познатим борцем за људска праа истог имена (тужиоцем), па је поднео захтев СУП-у за промену телефонског броја.
-
- А како је тек било тужиоцу?
-
- Доказ: новински текст.. у листу НОВОСТИ од 11.3.1990.године,
-
- Штрајковао глађу четири пута, нпр. септембра 1987 године, под притисцима био приморaван да се стално сели.
-
- Доказ: дописи УКС од 12.9.1987 године, Обавештење јавности бр 1 од 31.8.1987 године.
- Дана 18.9.1997.године, тужилац се вратио у свој стан на адреси Станка Пауновића 70 у Београду, са страначке изборне промоције на РТВ Политика, где је наступао као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права, чији је био кандидат за посланика на изборима, којом приликом се жалио на продужене злоупотребе са психијатријском дијагнозом, да у психијатријским болницама има оних којима тамо није место, указао је да је жртва политичких прогона који трају од 1975.године, закључивши да су непоштовања људских права у Србији раширена.

- Доказ: увид у архиву РТВ Политика, Београд.
- У стану је био заједно са његовом познаницом Десанком Митановски , верском активисткињом, када су око 21 час и 30 минута ушле у стан две младе и снажне мушке особе у цивилу, и уз јаросне узвике:`` То је тај параноичар што блати на телевизији``, и устремили се ка тужиоцу песницама угурнувши га у купатило и одгурнувши снажно наглавачке у каду. Добацујући му врло претећи:``Лудаче, уколико некоме кажеш за ово бићеш убијен``. После чега су се удаљили.
- Повређен, сав у крви која је лила из рана у пределу чела и лица, уз помоћ присутне Десанке, је обавио главу пешкиром успели да позову Хитну помоћ, која је одмах дошла и превезла га у болницу. Комшије су чуле ларму у стану, долазиле су на врата и узнемирене виделе крвавог тужиоца.
- У Ургентном центру је неурохирург обавио два пута рентгентски снимак повреде (оба пута нејасан). Затим је био упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где је рана зашивена (број протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да га саслуша довољно, изјавио је да је снимак нејасан. Сутрадан је примио у ДЗ ``Б. Кидрич`` (Ломина улица, др Мартиновић) инјекцију против тетануса и антибиотике, и упућен на даљи третман у клинику где је већ био примљен. Изгубио много крви и повреда је, иако лакша, врло деликатна, да је ударац био сантиметар више, исход би могао бити кобан.-рекао му је лекар.
- На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером политичке странке Покрета за заштиту људских права, уз позив на документа којим је још 1970-их година оглашен лудим и државним непријатељем. Настао управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада у стан у току предизборних активности, стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона. И овај покушај убиства је још један доказ да се злоупотребе органа тужене према тужиоцу спроведене 1975.године, имају своје дејство и у 1997.години, иако су оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији, имале су штетне последице.
- Докази: 1. Документ Упут на стационарно лечење, неурохирургу, др.Данијела Јевтић, лекар Хитне помоћи од 18.9.1997.године. 2. Документ број 76-Кривична тужба Другом општинском суду у Београду од 2.12,1997.године Фасцикла 2.3. Упут од 18.9.1997.године; 4.Налаз Клинички центар Србије, ОРЛ-Хитно, од 18.09.1997.године; 5. Извештај доктора специјалисте-без датума; 6. Извештај доктора специјалисте од 26.12.1997.године; 7. Упут неурохирургу од 24.12.1997.године; 8. Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године; 9. ИЗЈАВА Десанке Митановски од 1.1.1998.године, оверена од стране надлежног државног органа.
- Овај досије је скоро у потпуности заплењен 2 априла 2000.године.
- Услед повреде од јачине ударца није могао покретати леву обрву, која је пала ка оку, што се од дана повреде прогресивно погоршава. Последице ударца сноси дан данас.

- Доказ: Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године. Фасцикла 7.
- Драган Здравковић, из Београда, звани Пантер, познати дилер дроге и сарадник МУП-а Србије, је се уз логистичку подршку З.Бјелетића, инспектора ОУП (полиције) Стари Град, улица Мајке Јевросиме, 2.4.2000 године, око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду у којој се налазила страначка архива Покрета за заштиту људских права, чији је тужилац председник, и његова лична архива. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар, иначе члан Савета Покрета за заштиту људских права.
- Том приликом је заплењено, а потом однето великим камионом у непознатом правцу, све што је тужилац дотада стварао, над њим је тада почињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, између осталога заплењени су рукописи његових 20 необјављених књига, што је равно средњевековном спаљивању јеретичких књига. Полиција је тада запленила личну архиву тужиоца са свим врло бројним документима у вези деликата органа тужене од 1970-их, и раније, све до тада, више хиљада досијеа жалиоца на повреде законских права, са врло компромитујућим подацима о појединим органима тужене..
- Да би тако уклонила доказе.
- Заплењено је том приликом 2.000,оо примерака књиге угледних америчких научника и саветника Беле куће професора Хавајиуниверзитета Кена Скуланда `` Авантуре Џонатана Галибла`` и Мери Руварт `` Исцељење нашег света``, које је подносилац ове Представке публиковао на више балканских језика, због чега је био изложен додатним прогонима, уз оптужбе да је `` агент ЦИА од повратка из Белгије 1971.године``.у земљи публикује америчку субверзивну литературу``.(http://www.jonathangullible.com/newsletters, http://www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524).
-
- Том приликом је тужилац незаконито лишен стотинак часописа домаћих и страних, где су били публиковани његови стручни и научни радови, однети су разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд, већи број његових текстова и необјављених научних радова, целокупна врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним светским личностима, државницима, шефовима држава , књижевницима, научницима, преписка организације, хиљаде саопштења, неколико хиљада примерака неколико бројева листа Људска права, више књига маркетинга, истраживања тржишта, мегафон, транзистор, писаћа машина, чак и личне фотографије.
-
- Тужилац овде приказује неколико кључних података, потребних за доказивање настале нематеријалне штете овим поводом, позивајући се на детаљна образложења и релевантна документа дата у одељку Материјалне штете.

-

- Упркос предузетих радњи и свих потребних законом предвиђених благовремених и примерених поднесака за ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ, уз очигледне доказе и сведочења сведока, Први општински суд уместо да реагује ОДМАХ, је растезао годину дана. Онда је ствар пренета Четвртом општинском суду , који је такође растезао, судови до данас нису омогућили да се врати одузето, архива још није враћена, судови одуговлаче и одбијају да поступе по закону. Ствар је стигла до Врховног суда Србије коме је поднео Ревизију 5.04.2012.године, против Решења основног суда у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 од 21.3.2012.године. Први основни суд је одбацио Ревизију дана 24.04.2012.године.

-

- Тужилац је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену архиву, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере, како закон прописује да се иста врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник, и архива је заплењена од полицијског сарадника Здравковића уз логистичку подршку органа МУП-а Стари град Бјелетића. Уједно је тужилац указао суду да је изложен претњама убиством Здравковића и других, због ове крађе.

-

- Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА.. Први општински суд П.бр.2082/200 дана 25.05.2001.године, донео је Пресуду због изостанка, усвојио тужбени захтев тужиоца да му Драган Здравковић врати отуђену архиву..

-

- Први општински суд је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци, рочиште је отказивано три пута “због недоласка оптуженог”, позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива, суд се изговарао упорно да се одлаже рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.

-

- У међувремену је дошао велики камион МУП-а Србије и архиву одвезао у непознатом правцу.

-

- Због непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим

одуговлачењем омогућио Здравковићу и Бјелетићу да архиву одвезу у непознатом правцу.

-

- Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, то није учинио, него тек 6.12.2001 године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.

-

- Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је запленио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.

-

- Архива се налази у просторијама МУП-а, који одбија да је врати тужиоцу. Према сазнањима тужиоца наркодилер Здравковић, звани Пантер, је убијен у улици Џорџа Вашингтона у Београду у уличном обрачуну криминалаца.

-

- Од датума одбацивања Ревизије 24.04.2012.године, тужилац је излаган претњама истих оних полицијских органа (Полицијска управа града Београда), који су покушавали да га насилно хоспитализују од 2008 до 2012.године: да уколико не одустане од захтева да му се врати архива, да ће бити трајно утамничен, уз слање позива преко судских установа, све до 2012.године, да се одазове на информативне разговоре, који су уствари доказана пертња да ће битги насилно хоспитализован, позивајући се на дијагнозу из 1975.године, кој је оглашена ништавом решењем о рехабилитацији из 2012.године.

-

- Иза ове отимачине се налазе органи тужене, дакле исти они који су слично поступали према тужиоцу још од 1975.године.

-

- Докази: приложена документа у овој жалби.

-

- У овом временском периоду у континуитету од 1975.године до доношења Решења о рехабилитацији су органи тужене систематски ограничавали тужиоцу права на: а. неометану преписку. б употребу телефона и факса, а од 1997.године, в. компјутера и интернета., уз образложење`` параноичар, државни непријатељ``.

-

- Докази: Подаци и документовани докази, уз позиве на сведоке овим поводом на линку**: БЕЛА КЊИГА СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА.- ---**
- -http://enlite.org/bela/04.doc.БЕЛА . а.ЗАПЛЕНА ПРЕПИСКЕ; СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ТЕЛЕФОНА;в. СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ КОМПЈУТЕРА И ИНТЕРНЕТА. , друга документа приложена у овој жалби.

- За ово време су систематски годинама, деценијама, од стране органа тужене била заплењивана писма, блокиран телефон, били су заплењени примерци листа ЉУДСКА ПРАВА.
-
- Мрцварења, врло интензиван стрес, трошкови, страх и душевни бол, наношење штете здрављу, и због тога трају деценијама.
-
- Тужилац пати од врло интензивне несанице.
-
- Докази: 1. Принуђен је да деценијама узима лекове за смирење и против врло интензивне несанице. Извештај лекара специјалисте , Славице Станић, лекара Дома здравља `` Савски венац``, од 24.2.2009.године..2. Увид у Архиву Дома здравља Савски венац у Ломиној улици 3.Извештај Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића од 16.12.2009.4. Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године.5.Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године.
-
- Овакви нељудски деценијски поступци органа тужене према тужиоцу, касније човеку одмаклих година, сиромашном, поврх свега уздрманог зравља, што тврде и сами органи тужене,.не само да су крајње неморални, него су се удружени са вишедеценијским политичким и полицијским насиљем, разорно одразили на његово органско и душевно здравље.
-
- Доказ: тужилац предлаже МЕДИЦИНСКИ ПРЕГЛЕД.
-
- Покрет за заштиту људских права чији је тужилац председник, је регистрован 1990 године међу првим политичким странкама, зачео је своје активности 1975 године, учествовао је на свим изборима од 1990. до 1997 године, на изборима 1990, је био кандидат за председника Србије, ова странка је 1992 године од 114 учесника била четрнаеста по броју гласова, према листу ПОЛИТИКА да је био директно пропорционалан систем имала би свога посланика (учествовала на изборима без икаквх средстава, да је било и најмање подршке Покрет за заштиту би сада био снажна парламентарна странка). Био је незаконито лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободу удруживања, на равноправно учешће на изборима, јер је био изложен жестоким описаним прогонима, представљен лажно у јавности као опасан државни непријатељ, неурачунљив душевни болесник још од 1975, ,онемогућаван на изборима да прикупља изборну документацију, да агитује, наступа у медијима, изложен физичким насртајима, претњама, уценама, заплени преписке и изборне документације.

-

- Судски поступци у вези овога обраћања надлежним државним органима, јер су поступци били спори, отезали су се у недоглед, са обилатим повредама закона, без стварних резултата

-

- Докази, документа и сведоци су приложени у овој жалби..

-

- Упоредо са приказаним деликтима органа тужене од 1975 до 2012.године, и последично проузрокованим штетама, у овом временском периоду тужилац је био систематски ускраћиван у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, и приликом одређивања висине пензије. Његова каријера је упропашћивана, био је у предузећима обележен као `` политички непријатељ`` , `` душевни болесник``,.што вуче корене из две судске одлуке оглашене ништавим решењем о рехабилитацији из 2012.године, као и када се ради о политичким прогонима пре тога.

-

- Што је трајало од 1971.године, када се вратио из Белгије, све до дана пензионисања 1997.године.

-

- Докази: документа и сведоци су дати овим поводом у овој жалби.

-

- У оваквим околностима немогућности да тужиочеви аргументи буду објективно и правично узимани у обзир од стране судова, и због субјективне пристрасности појединих судија који су доносили одлуке у овом периоду од 1975 до 2012.године, су имале за последицу оспорене неправичне пресуде према тужиоцу, све до доношења Решења о рехабилитацији 2012.године.

-

- Судови су се у њиховим одлукама изјашњавали да тужиоц није претрпео никакве повреде његових права, нити нематеријалне и материјалне штете. Тужилац је редовно подносио судске и друге поднеске тражећи правду, што је трајало више деценија, без икаквог резултата. Чиме су починили штетне радње, из којих су произашле нематеријалне (и метеријалне) штете тужиоца, и то:
- -Од 1994.године све до 2013.године, дакле 19 година, је трајао маратонски спор за накнаду штете, од Првог општинског суда у Београду, све до Уставног суда Србије. Сви ови судови, укључујући и Уставни суд Србије, су пресудили да тужиоцу нису била ускраћена његова права, да није био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и вербалног деликта, нити било каквог политичког насиља. Те да стога нема право на накнаду штете. Што је у суштинској супротности са Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду од 14.12.2012.године, и изнетим доказима током овог 19 годишењег судског поступка. .
- - У вези заплене архиве 2 априла 2000.године, овај 14 годишњи поступак још траје до данашњих дана, од Првог општинског суда у Београду, преко Четвртог

општиког суда све до Врховног суда Србије. Судски органи нису поступали по закону, што је приказано.

- - Трогодишњи судски спор у вези стана пред Четвртим општинским судом од 1983 до 1986.године, судска раздела стана је последица почињених тешких кривичних дела судије за прекршаје Општине Раковица Чедомира Маљковића и органа МУП-а Србије, који су смишљено и договорно разорили брак и породицу туженог, чиме су последично проузроковали тужиоцу губитак стана. Судије Четвртог општинског суда су поступиле супротно одредбама Закона о стамбеним односима Србије и Закона о браку и породицу Србије, чиме су га лишиле његовог стана.
- -Судски спор са лекарима Завода за ментално здравље који су издали нетачну дијагнозу 1973.године , која је касније правно анулирана
- -У вези судских и управних поднесака насталих поводом казнене насилне хоспитализације у П.Б.Л..Л`` у Београду од 21 јуна до 1 јула 1975.године, по основу фалсификоване дијагнозе Завода за ментално здравље.
- -Решења судије за прекршаје од 1.9.1977.године, које је правно обеснажено, у исто време оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године.
- -Насилног смештаја у П. Б.`` В.Вујић`` јула 1983.године, који је био нелегалан, до кога је дошло зато што је тужиац разговарао смирено са учесницима наведене међународне конференције
- -Психијатријске експертизе Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године
- -Решења ФГП `` Рекорд``од 15.3.1977.године
- -Спора са Војиславом Шешељом, 18.6.1992.године
- --Бројни судски поднесци у вези злоупотребе института информативног разговора од 2008 до 2012 године
- -Трећи општински суд у Београду Решење Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, због вербалног деликта до 1982.године.
- -Решење судије за прекршаје општине Стари град од 17.3.1983.године
- -Спор са Р.О Галеника од 16.11.1992.године, будући да је била по Правилнику о стамбеним односима у обавези да му стави на располагање стан, по упутству ГСУП-а (Градског секретаријата унутрашњих послова Београда), доделила тенденциозно неусељив стан.
- -Кривична пријава Трећег општинског суда због вербалног деликта судски поступак трајао од 1995.до 1999.године.
- -Прекршајни поступак пред Судијом за прекршаје општине Вождовац `` 1988.године.
- -Покушаја убиства дана 18.9.1997.
- -Заплене преписке
- -Сметњи у употреби телефона, компјутера,
- -У вези повреде изборних права.
- - У вези Захтева за рехабилитацију који је трајао 6 година.
- . Провала у стан тужиоца
- -Заплена документације

- -Судских поступака у вези повреда права на рад
- -Велики број поднесака бироима за притужбе и државним органима.
-

- Докази : приложени у одељку Материјалне штете.
-

- -насилна привођења на поменута судска рочишта у вези вербалних деликата.
- Докази: у приложеним документима у овој жалби.
- -Повреда, ударац у око у отвореном пливачком базену, од стране полицијског агента 8.8.1977.године,
- Доказ: саслушање сведока супруге А.Пешић-Крсмановић.,Теодосијева број 1, Београд.
- -13 марта 1984.године после посете у П.Б. Ц. 3 (Психијатријској болници Централног затвора у Београду), Милисаву Живановићу, који је тамо неколико година заточен због вербалбог деликта, жртва злопупотребе психијатрије у политичке сврхе, прихваћен као `` затвореник савести`` Amnesty International, Лондон, тужилац је задржан од стражара и спроведен у канцеларију директора П.Б.Ц.3 др. Вукосава Вучковића који га је два сата испитивао у вези његових активности у вези злоупотребне психијатрије у политичке сврхе. Том приликом га је потпуно неосновано оквалификовао да се заузима за усташе, Мађаре и Албанце, Цигане, и за опасне државне непријатеље, да блати самоуправну Југославију у свету, и показао му је допис АПА-Америчке асоцијације психијатрије. Подносилац Представке је био још три пута задржаван за време посете Милисаву Живановићу, и вођен на разговор са др. Вучковићем.
- Доказ: 1. Увид у архиву П.Б.Централног затвора у Београду Бачванска 14.2. Саслушање др. Вукосава Вучковић..3. Саслушање Мирослава Мишковића.
- -У неколико наврата му је отета документација и по налогу СУП-а био је насилно исељаван из пшодстанарских станова
- Докази:.у документима приложеним у овој жалби..
- -Полицијске провале у стан тужиоца и његове супруге:
- Докази: у документима у овој жалби..
- -Сведоци :Жарко Арсић, са књижицом органа ГСУП-а Београд и Вељко Вукотић 2.11.1995.године (обадвојица изненадно превремено преминула), лишили кратко слободе Томислава Крсмановића
- Доказ: , Кривична тружба Првом општинском суду у Београду.
- -Кривична пријава Томислава Крсмановића против Златка Перишића издавача из Земуна од 21.11.1995.године, због преваре у вези штампања књига професора Кена Скулнда и Мери Руварт, уз квалификације органа тужене да је књига субверзија ЦИА
- -Неовлашћен улазак полиције у стан тужиоца:
- Доказ: Кривична пријава од дана 18.7.1997.године.
- -тужилац је био континуелно легитимисан без повода, или повремено арбитрарно привођен у полицијске просторије, без икаквог писаног доказа. Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године, обраћа шефовима државе предочавајући им да је подносилац представке жртва

честих полицијских привођења, јер се залаже против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе..

- -био излаган несметаном насиљу полицијских провокатора и агената , документа у ставкама
- Доказ: Документа у овој жалби..
- -најчешће сарадници тужене, симпатизери Слободана Милошевића, Тита, припадници свакојаких локалних мафија, су га од 1997.године, од када је тужилац у поседу личног рачунара, упорно вређали, клеветали, слали вирусе, или му претили изолацијом у психијатријски азилум, или физичком ликвидацијом: у поруци на српским форумима од 7 децембра 2005.године, извесни Милан Кашић тужиоца оптужују да је ционисту и да је издао српску омладину коју обмањује, треба га на ломачу; 28 децембра 2005.године, му је послата порука претњом да ће бити нападнут у стану; на сличан начин је тужиоцу 18.9.1997.године, био наговештен физички обрачун у његовом стану, који се и догодио ; 29.децембра 2005.године, извесна Весна Мијаиловић (чији отац је утицајни пензионисани орган власти, са којом тужилац сада има коректне односе), она је тада била чланица Главног одбора СРС-Српске радикалне странке, блиска В.Шешељу, познатим појединцима из подземља као што су Жељко Ражнатовић Аркан, и Легија (који је у затвору због убиства Зорана Ђинђића), Мирославу Мишковићу, тада је била припадница злогласног Раковичког клана, станује у београдској општини Раковица (она и подносилац Представке су суседи, сада су њихови односи поправљени и коректни) је годинама узнемиравала тужиоца, клеветала га јавно, претила му лудницом и физичким обрачуном, или ликвидацијом, зато што је он по њој ``издајник``,` ` агент ЦИА``, ``што неосновано оптужује оне који не крше људска права``.
- Докази: приложена документа у овој жалби.
- Овога пута у емајл поруци од 29.12.2005.године, на српском форуму .Уједињено српство-прети му лудницом; у прилогу су два документа, збирке послатих емајлова Весне Мијаиловић на српске форуме један је означен са римски I, а други са римски II, у којима тужиоцу прети лудницом, физичким обрачуном, у неколико наврата спомиње његову кућну адресу Станка Пауновића 70, криминализоване суседе са којима је у сукобу (уз напомену да тужилац ужива велики углед у десетоспаартници где станује и у суседству, где је истински омиљен), назива га лудаком, вулгарно га вређа и клевеће, прави упадљиве инсинуације у вези напада на њега у његовом стану 18.9.1997.године, хвали се својим везама са подземљем, оптужује неосновано тужиоца да је страни плаћеник, повезан са Сорошом, и ЦИА, а себе представља као екстремног заслужног српског националисту- Весна Мијаиловић предочава да је повезана са полицијом, у њеној поруци послатој на форум `` Уједињено српство`` и друге форуме, 29.децембра 2005.године, се позива у вези тужиоца на МУП (Полиција) Раковица, командира Симоновића, тел.2814004. В. М тврди:
``Томислав Крсмановић лоше говори о моћницима, он је лудак``.

- Ради се и томе, да су Весна Мијаиловић и поменути Жарко Арсић (са књижицом органа ГСУП-а Београд) и Вељко Вукотић истомишљеници и заједнички договорно делају против интереса
- Доказ: документа у жалби, испитивање сведока:
- -Голуба Бакића , адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25. (изненада превремено преминуо)
- -Славице Спасић, новинарке из Београда, Сазонова 87, Београд. (изненада превремено преминула).
- Доказ: Кривична пријава је поднета Првом општинском јавном тужилаштву у Београду од 31.7.2009.године, поводом, физичког напада у просторијама Поште у Чика Љубиној улици у Београду
- Тужиоца су од 2000.године до недавно припадници поменутог клана сарадника Слободана Милошевића претили , вређали га и клеветали
- Доказ: Приватна тужба Првом основном суду у Београду и Првом основном суду у Београду.
- Тужилац је против ових особа подносио више кривичних пријава-без икаквих резултата. А њихови кривични постпци су настављани.
- Доказ: Допис Другог општинског суда у Београду од 1.09.2006.године.
- Доказ: Тужиоцу је улични трговац страним девизама дана 18.3.1999.године, пред његов одлазак на Скуп ИСИЛ-а у Копенхагену, да тамо добије признање BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD, отео на улици 100 долара., уз бесне повике`` Агент ЦИА, лудак, добио новац од ЦИА за скуп ЦИА у Копенхагену``.Жалио се полицији и судовима, ништа нису предузели.
- Доказ: Сва ова документа су у овој жалби ..
- Тужилац је од повратка из Белгије 1971 до одласка у пензију 1997.године, трпео злостављања од стране органа тужене на радном месту., све због оглашавња непријатељем 1970-их година
-
- Докази. У документима приложеним у овој жалби.
-
- Тужилац поседује лични компјутер од 1997, када је отишао у пензију и купио од отпремнина један нов компјутер. Сметње у употреби ПЦ од стране органа тужене су се дешавале у приказаним околностима, које су повремено биле честе, то је био свакодневни истински стрес, узимање времена, енергије, новца за поправке, што се састојало у упадима у систем, прекидима, крађи времена, нестајању фајлова са више хиљада порука, преписке, ресетовања, успоравања, поруке не стижу до дестинатера, или оне које су мени послате, изазивање кварова, злоупотребе дискусионе групе Људска права чији је Тужиоц модератор на којој има око 400 учесника, итд. Тужилац је се годинама обраћао надлежним државним органима и судовима, са поузданим доказима, и позивимна на сведоке и провајдере, без икаквог резултата.
-
- Доказ: на сајту- -1.Бела књига о опструкцијама компјутера и интернета- http://enlite.org/bela/04.doc.

- 2. У документима у овој жалби.
-
- Тужилац је писац неколико десетина књига, члан УКС-Удружења књижевника Србије.
- Његова књига САГА О .. ИЋИМА , Томови 1 до 5 (1940-2004) у електронскм облику, је недозвољеним интервенцијама у његов лични рачунар била уствари цензурисана. Цензура има за циљ да спречи обзнањивање непожељних мишљења, може да се манифестује на више начина, од уништавања непожељних средстава изражавања, преко брисања или прецртавања непожељних делова, до мењања, изокретања, односно фалсификовања оних делова, који се не подударају са одредбама властодржаца.
-
- Нарочито када се ради о дуготрајној перманентној блокади рада на персоналном рачунару, крађи фајлова, успоравању рада, директним дрским интервенцијама у поглављима, претумбавањем редоследа и изменама текстова. Нестајала би читава поглавља, велики делови књига, наједном би се сва поглавља помешала. Или би се компјутер изненадно заблокирао, понекад угасио. настајала би бесконачна губљења времена, бесконачне поновне операције. Ауторова концентрација је у оваквим тешким околностима била у великој мери изложена неизмерним искушењима, испрекидана сталним и врло интензивним нервирањима.
-
- Настајали су замор, лоша концентрација, нарочито изражено смањење способности прављења асоцијација и употребе интелектуалног домена. Уместо опуштене медитације, мозак би се повремено претварао у блокирани вулкански камен.
-
- Што је на делу осмишљен покушај да буду обезвређени стилска дотераност, озбиљност и кредибилитет овога амбициозног пројекта, и да се аутор обезвреди као ваљан и надарен писац. Слично се десило и са лекторисањем, које је обавио врло стручан књижевник, вичан тој врсти послова. Оно што је било лекторисано, би када је било постављено у текст књиге, бивало нагло измењено. И тако неколико пута. Зато је текст овога тома остављен нелекторисан.
-
- Чиме је и овога пута било драстично и подмукло ускраћено право да се говори и пише слободно.
- .
- Тужилац је тражећи пута да допринесе добробити своје заједнице, не само на плану одбране људских права што чини као председник Покрета за заштиту људских права, него и будући да је економиста експерт за маркетинг, од 2004.године ради на развоју туризма у његовом родном крају , у Општини Љубовија, средњи ток Дрине, Србија. (Веб Дрина-http://solair.eunet.rs/~tom.).

- Улагао је за ово време огроман рад, енергију, трошио новац, пре свега мотивисан да допринесе развоју свога завичајаа, чиме су његове активности људских права скоро замрле. Током ових сезона је остварио завидне резултате.
- Доказ: Општина Љубовија
- За цело ово време је описаним штетним поступцима органа тужене био изложен сметњама да дела у општем интересу. Опстукције се спроводе на разне начине:
- Докази: у документгима у овој жалби.
-
- Тужилац од 1972 године пати од интензивне несанице. Што је у тесној вези са проузр окованим стресовима у интензивном душевном болу у овом периоду, које су проузроковали органи тужене.
-
- Свако ко познаје овакве злоупотребе, врло добро му је познато да ако трају дуги низ година, проузрокују перманетан и разоран стрес.
- Који јако погодује појави психосоматских обољења. Када је стресно стање продужено, кад су ендокрини и нервни систем сувише дуго изложени хиперфункцији, природно је очекивати да ће се створити услови за настанак поремећаја у организму.
- Сматра се да је дуготрајан стрес одговоран за настанак бројних психосоматске болести. Под дејством психосоцијалних стресора, указују бројни подаци, настају несаница, нервна напетост, слабљење имунског система, кардиоваскуларне болести , чир у стомаку, дијабетис, мождани и срчани удар, психофизичка и свака друга изнуреност, до слабости и функционалног исцрпљивања, колапса организма.
- Охоли и сурови починиоци врло добро знају колико је разоран стрес, и какве су његове погубне последице по организам, и у колико мери сметају оптималној концентрацији и инспирацији писца..
- Зато то и чине.
- Стрес је данас у Србији масовни подмукли разбојник-убојица.
-
- 3.Због погрешне примене материјалног права, члан 376
-
- Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима, који гласи:
-
- „(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.“
-
- Суд је, дакле, пропустио да наведе одредбу ст. 1 чл. 154 ин фине: тј. да је тужени дужан да штету накнади, изузев ако докаже да је штета настала без његове кривице. У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле, а суд, такође није ни утврђивао чињенице ни изводио доказе. Тужени је оспорио тужбу да је преурањена, да тужилац није поднео доказ да је поднео захтев за

обештећење Министарству правде за рехабилитационо обештећење, иако је тужилац то учинио 6.3.2014.године. Тужени је оспорио тужбу и по основи и по висини, да тужилац није био притваран, позивајући се на Закон о рехабилитацији који према њему, дефинише рехабилитацију као меру ублажавања последица осуђиваности, а не неосновано богаћење.Износећи тврдњу да с`обзиром да су поједини догађаји које помиње тужилац настали након догађаја који су судском одлуком рехабилитовани, ``што се односи на пример на одузимања литературе, трошкове судских поступака, заплену часописа, преписке са домаћим и страним лицима, због чега је предложио да суд одбаци или одбије тужбу.``

- Тужени је у образложењу погрешно употребио члан 3 Закона о рехабилитацији, став 2, дефинише рехабилитацију као меру, ублажавања последица осуђиваности, а не неосновано богаћење, пренебрегавајући при том одредбу 27 Закона о рехабилитацији, став 3, на коју се позива суд у својој пресуди. За коју су сврху дати докази у овој жалби. Тужени није пружио доказе, да су поједине штете настале након две судске одлуке, које су Решењем о рехабилитацији оглашене ништавим, односно није доказао да нису из њих настале.
-
- Иако су Решењем о рехабилитацији из 2012.године, оглашена ништавим Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.због вербалног деликта и о душевном здрављу тужиоца, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03. 1983. године, су наставила да стварају штетне последице, деловала су de facto , неформално, цело време, све до Решења о рехабилитацији 2012.године, и када се ради о поменутим догађајима (одузимања литературе, трошкове судских поступака, часописа, итд) .
-
- За шта је тужилац приложио доказе у овој тужби.
- На овај начин је погрешним навођењем и одсуством супсумпције у примени чл. 154 ст. 1 ЗОО, дошло до погрешне примене материјалног права. Суд је погрешно употребио члан 26 Закона о рехабилитацији, став 3, у образложењу побијане пресуде (стр.9) , констатује да тужилац није био притваран, иако су у овој жалби дати докази да је био више пута притваран, без да је био осуђен од суда на временску казну затвора, иако није боравио у затворској установи, него по казни утамничен у психијатријској болници.
- Јер у ставу 3 члана 26 Закона рехабилитацији нигде није наведено шта се подразумева под појмом`` лишења слободе``, што се тиче природе пресуде и врсте дела, и казнене установе боравка. Тужилац се позива на члан 1 Закона о рехабилитацији, став 1- ``био је лишен слободе`, смештен у наведену психијатријску установу без судске пресуде. Без обзира на природу притварања, и кратко време боравка у психијатријском затвору, био је лишен слободе, смештен насилно у психијатријски затвор, због вербалног дела, по казни од 21 јуна до 1 јула 1975.године, претрпео је злоупотребу психијатрије у политичке сврхе у ком смислу се изјашњава Виши суд у Решењу о рехабилитацији Рех.бр. 82/10 од 14 децембра .
- Не ради се само о релативно кратком времену лишавања слободе и боравка у П.Б." Лаза Лазаревић" од 21 јуна до 1 јула 1975 године, јер то уопште није битно у овоме контексту, и према међународним инструментима, и конвенцијама који регулишу ову материју. Најбитније су настале последице, и проузроковане штете, до којих не би дошло да је био стављен у затвор судском казном за

вербални деликт, уместо у болницу, из чега су произашле касније деценијске последице нетачне психијатријске дијагнозе и проузроковане нематеријалне (и материјалне) штете све до 2012.године.

- Шта више, суд није правилно применио одредбу 26 Закона о рехабилитацији, став 3, о накнади нематеријалне штете због душевних болова, уз услов да рехабилитовано лице има право на надокнаду исте због лишавања слободе.
- Образлажући природу и интензитет претрпљених душевних болова и проузрокованих штета у пресуди, на следећи начин: обележен као лице против друштвеног уређења, избегавали га, третиран као психијатријски болесник, мењао посао, те имајући у виду значај карактер, место и време учињених дела, суд налази да исти нису такве тежине, нити су изазвали такве последице код тужиоца, да би изискивале досуђивање веће накнаде штете од оне која је досуђена која износи 50,000, оо динара..
- Даље се, на страни 9 Пресуде, пасус 3, на сличан начин уопштено приказују повреде права тужиоца у смислу проузроковања нематеријалне штете, до које је дошло због његовог интелектуалног залагања против клаузуле МПП (Морално политичке подобости): ``, јер је као научник, био политички дискриминисан :приликом запошљавања, мењање радних места, развод брака тужиоца, губитак стана, те остали животнн догађаји-који нису у вези са конкретном ствари. ово из разлога што се не може успоставити узрочност између чињења тужене која и судских одлука које су оглашене ништавим у рехабилитационом поступку. Тако на пример, пресуда која се односи на утврђење станарског права, не проистиче да је настала из присиле и принуде државног режима , јер је заправо тужилац изгубио станарско право исељењем из стана и разводом брака од бившће супруге, у ком ванпарничнм поступку мје заправо бивша супруга тражила утврђење станарског права, ком захтеву бивше супруге тужиоца је и удовољено. Стога, све оно што оппису је тужилац , а у смислу и психичких тегоба, обраћање психијатру за помоћ, а потом и дијазнозе, које су га пратиле, су без утицаја на доношђење другачије одлуке, у погледу накнаде нематеријалне штете. Стога је суд одбио тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете . за износ од 1.950.000, оо динара, а преко досуђеног износа од 50.000, оо динара до траженог износа од 2.000.000,оо динара.
- Чиме суд искривљује чињенично стање о опсегу, претрпљеним нематеријалним штетама, пренебрегавајући при том одредбу 27 Закона о рехабилитацији, став 3, на коју се позива суд у својој пресуди. За коју су сврху дати докази у овој жалби. Ни тужени , ни суд, нису пружили доказе, да су поједине штете настале након две судске одлуке које су Решењем о рехабилитацији оглашене ништавим, јер су неке настале у време истих, односно нису доказали да нису из њих настале.
-
- Иако су Решењем о рехабилитацији из 2012.године, оглашена ништавим Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.због вербалног деликта и о душевном здрављу тужиоца, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03. 1983. године, су наставила да стварају штетне последице, деловала су de facto , неформално, цело време, све до Решења о рехабилитацији 2012.године, и када се ради о поменутим догађајима (одузимања литературе, трошкове судских поступака, часописа, итд) .
-
- За шта је тужилац приложио доказе у овој тужби.

-

- Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, посебно из чл. 200 ЗОО Закона о облигационим односима, да је износ од 50.000, оо динара примерена накнада на име обештећења за нематеријалну штету.

-

- Који гласи: За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх, суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству.

-

- Тужилац испуњава услове из члана 200 ЗОО јер је од 1975.године па све до дана Решења о рехабилитацији 2012.године, трпео врло интензиван душевни бол, због утиснутог психијатријског жига (повреда угледа, части), драстичног деценијског ускраћивања његових људских права и слобода (слободе или права личности) , због изнурености и здравствених поремећаја проузрокованих перманентним дугогодишњим репресивним поступцима органа, које су драстично умањивале његове животне активности у професији, као писца, научника и политичара (због умањења животне активности). Такође има право на накнаду нематеријалне штете, због деценијског врло интензивног претрпљеног страха (страх) од дефинитивне хоспитализације неограниченог времена, и сталних других облика лишавања слободе, угрожавања елементарне личне безбедности и имовинске сигурности, што је назначено у Решењу о рехабилитацији.
- Суд није применио одредбу материјалног права из члана 155, а требао је да то учини-Штета је умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета). Шта више, суд уопшпте није узео у обзир Члан 188-(1) У случају смрти, телесне повреде или оштећења здравља, накнада се одређује по правилу, у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време.као и Члан 195-(1) Ко другоме нанесе телесну повреду, или му наруши здравље, дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења. (2) Ако повређени због потпуне или делимичне неспособности за рад губи зараду, или су му потребе трајно повећане, или су могућности његовог даљег развијања и напредовања уништене или смањене, одговорно лице дужно је плаћати повређеном одређену новчану ренту, као накнаду за ту штету.

-

- II. МАТЕРИЈАЛНА ШТЕТА.
- .

- 1.Због:битне повреде одредаба парничног поступка; Члан 374, тач 12 ЗПП, из следећих разлога:

-

- О б р а з л о ж е њ е.

-

- У образложењу, првостепени суд се није изјаснио о битним чињеницама које су истицане у току парнице, овога пута и када се ради о материјалној штети, а

конкретно, није се изјаснио о битним радњама које је тужилац у тужби, поднесцима и на рочиштима истицао као радње проузроковања материјалне штете, ближе објашњене у тексту ове жалбе и у списима.

-

- Суд је у целости одбио захтев за накнаду материјалне штете у износу од 4,000.000,оо:, и исплату ренте, не налазећи да су испуњени услови из члана 26 Закона о рехабилитацији, став 1, у складу са законом којим се одређују облигациони односи.

-

- Што је супротно Решењу о рехабилитацији, Рех.бр.од 14.12.2012.године, којим Виши суд у Београду тврди да је подносилац захтева лишаван имовине, то јест да му је нанета материјална штета..

-

- Образложење пресуде у овом њеном делу је противречно изреци, јер суд у изреци одбија захтев за накнаду мтеријалне штете, да уопште није утврђивао нити у образложењу аргументовао штетну радњу, узрочни однос између штетне радње и саме штете, кривицу туженог, тако да није јасно из којих разлога је нашао да тужилац штету није трпео, и да штету нису нанели органи тужене.

-

- Јер је из приложених доказа, докумената и изјава сведока, што је приложено у списима, доказано да иако су Решењем о рехабилитацији из 2012.године, оглашена ништавим решење судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.због вербалног деликта и о душевном здрављу тужиоца, и решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03. 1983. године, због вербалног деликта, ова решења су наставила да стварају штетне последице, јер су продужено деловала и, довеле до приказаних злоупотреба, и материјалних штета, што је подупрто доказима, документима и изјавама сведока, приложеним у овој жалби. И то, када се ради о разводу, губитку стана и превођењу тужиоца у мукотрпни подстанарски статус од 1982. све до 1997. године, и проузрокујући друге исказане материјалне штете.

-

- Овакво образложење пресуде је противречно изреци, и због тога што исти Виши суд у Београду, његовим Решењем о рехабилитацији бр.82/10 од 14.12.2012.године утврђује да је подносиоц захтева за рехабилитацију Томислав Крсмановић, рехабилитован као жртва насиља и политичких прогона, и без судске или административне одлуке и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права. Јер су поред оних судских прогона који су оглашени ништавим, органи тужене од 1975.године, све до дана доношења решења о рехабилитацији 2012.године, починили пар стотина неформалних деликата, када судска или административна одлука није била донешена, како суд закључује на страни 8 и 9 Решења`` да је подносилац захтева за рехабилитацију (према члану 5 , став 3, Закона, страна 8, пасус 3), из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``.

Укључујући злоупотребу психијатрије, физичка злостављања и наношења штета здрављу, лишавања слободе, покушај убиства, клевете, увреде и претње, заплену рукописа 20 необјављених књига, подвргавања вишегодишњим неправичним судским поступцима, блокаду употребе средстава телекомуникација, све до разбијања пуке породице и отимачине половине личног стана и превођења у 15 годишњи подстанарски статус, за које време му је био истински уништаван живот, и његових блиских.

-

- Пресуда има недостатака због којих се не може испитати, јер су разлози одбијања захтева за накнаду материјалне штете, за деценијско уништавање живота, уз злоупотребе психијатрије и тешке политичке прогоне који су трајали од 1975.године, све до дана Решења о рехабилитацији 2012.године, потпуно нејасни, неразумљиви и нелогични, противуречни, у својој бити ирационални и могли би се сврстати у категорију застрањених политичких предрасуда, у говор мржње, са циљем подстицања неслога и завада, рушења правног поретка, онда када су нам потребни слога и разум.

-

- Демократска јавност Србије, академици, професори Правног факултета, новинари, сви заредом еминентни интелектуалци, се згражавају оваквом ``пресудом`` .

- Која ће имати далекосежне и разорне последице за оне који су је донели, и углед правосуђа Србије.

-

- 2. Због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања члан 375 ЗПП.

-

- Суд је у целости одбио захтев за накнаду материјалне штете:

-

- - не налазећи да су испуњени услови из члана 26 Закона о рехабилитацији, став 1, који гласи:`` Рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну штету насталу због повреде права и слобода у складу у складу са ЗОО , законом којим се одређују облигациони односи``.

-

- Суд је побијаном пресудом одбио захтев тужиоца за тражену накнаду материјалне штете у износу од 4,000.000,оо: ``обзиром да суд налази да побројани догађаји, као и достављени докази у погледу материјалне штете, не проистичу из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду 1.12.2012.године. Дакле, судске спорове које је тужилац водио у свом животном веку, трошкови који проистичу из ових спорова, дописивање, преписка, комуникације са домаћим и страним организацијама, па и трошкови у вези са овим, трошкови на име закупнине због изгубљеног стана, изгубљени стан, а који је тужилац водио са својом бившом супругом, нису у вези са

догађајем са којим је тужилац рехабилитован, посебно код чињенице да су неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету, се одиграли након решења које су рехабилитационом одлуком оглашена као ништавава. Ово се односи на упад у стан извесних лица 1997.године, одузимање литературе тужиоцу, књига, рукописа, документације, покрета односно странке, коју је предводио а које се одиграло 2000 године, затим поправке телефона, и компјутера последњих неколико година, због чега је суд у целости одбио захтев за накнаду материјалне штете, и исплату ренте , не налазећи да су ипуњени услови из члана 26 став 1 Закона о рехабилитацији``.

- Даље на страни 9 Пресуде, пасус 3:` јер је као научник, био политички дискриминисан :приликом запошљавања, мењање радних места, развод брака тужиоца, губитак стана, те остали животнн догађаји-који нису у вези са конкретном ствари. ово из разлога што се не може успоставити узрочност између чињења тужене која и судских одлука које су оглашене ништавим у рехабилитационом поступку. Тако на пример, пресуда која се односи на утврђење станарског права, не проистиче да је настала из присиле и принуде државног режима , јер је заправо тужилац изгубио станарско право исељењем из стана и разводом брака од бивше супруге, у ком ванпарничнм поступку је заправо бивша супруга тражила утврђење станарског права, ком захтеву бивше супруге тужиоца је и удовољено``.
- Побијана пресуда је заснована на непотпуно утврђеном чињеничном стању, образлажући своју одлуку да побројани догађаји, као и достављени докази у погледу материјалне штете, не проистичу из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду 1.12.2012.године, да нису у вези са догађајем са којим је тужилац рехабилитован, посебно код чињенице да су неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету, се одиграли након решења које су рехабилитационом одлуком оглашена као ништава, јер је суд пропустио да узме у обзир доказано проузроковање штете ова два решења, и након оглашавања ништавим.
-
- Јер је у одељку НЕМАТЕРИЈАЛНЕ ШТЕТЕ, доказано да иако су Решењем о рехабилитацији из 2012.године, оглашена ништавим Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.због вербалног деликта и о душевном здрављу тужиоца, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03. 1983. године, због вербалног деликта, ова решења су наставила да стварају штетне последице, јер су упркос оглашавања ништавим, продужено деловале и, довеле до приказаних злоупотреба, и штета, што је подупрто доказима, документима и изјавама сведока. И то, када се ради о разводу, губитку стана и превођењу тужиоца у мукотрпни подстанарски статус од 1982. све до 1997. године, и проузрокујући друге исказане нематеријалне штете, а и материјалне штете
-
- Тако на страни 9 Решења о рехабилитацији из 2012.године стоји дословце`` злоупотребљена дијагноза га је стално пратила, иако је била нетачна, и извесно,

представљала је сасвим извесно сталну претњу да му се сваког тренутка опет може догодити смештај у психијатријску болницу, опет злоупотребом психијатрије у политичке сврхе, из чега следи да је жртва злоупотребе психијатрије и да је из тих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``.

-

- Чиме Виши суд у Београду овим Решењем о рехабилитацији из 2012.године, побија као погрешно утврђено чињенично стање изреку Вишег суда у Београду у овој Пресуди, из 2015.године: ``да побројани догађаји, као и достављени докази у погледу материјалне штете, не проистичу из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду 1.12.2012.године, да нису у вези са догађајем са којим је тужилац рехабилитован, посебно код чињенице да су неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету, се одиграли након решења које су рехабилитационом одлуком оглашена као ништава``- дословно наводећи у Решењу о рехабилитацији `` злоупотребљена дијагноза га је стално пратила, представљала је сталну претњу да му се опет може догодити смештај у психијатријску болницу`` .

-

- Значи проузроковала је штетне последице, иако је Решењем о рехабилитацији била оглашена ништавом..`.

-

- Што доказују и догађаји од марта месеца 2008 године, током 2009, 2010, а учестало 2011. све до 2012.године, тужилац је био позиван на информативне разговоре, уз лупу на врата, и доласке марица и кола Хитне помоћи, испред зграде, под претњом да ће бити насилно хоспитализован. Позивајући се на правно обеснажену дијагнозу Завода за ментално здравље из 1975.године и ништаво Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године, са писменим образложењем `` непријатељ поретка, душевни болесник, зато што пише саопштења и захтева повраћај заплењене архиве, и накнаду штете
- Тужилац понавља већ приказане доказе у одељку НЕМАТЕРИЈАЛНЕ ШТЕТЕ, да материјалне штете проистичу из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду 1.12.2012.године, да су у вези са догађајем са којим је тужилац рехабилитован, посебно код чињенице да су неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету, се одиграли након решења које су рехабилитационом одлуком оглашена као ништава.

- Тако је фалсификована психијатријска дијагноза из Решења судије за прекршаје општина Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977 . која је била оглашена ништавом, све до дана Решења о рехабилитацији рех.бр. 82/10 од 14.12.2012. године тужиоцу проузроковала инкриминисане тешко мерљиве нематеријалне (и материјалне) штете:
- -упркос што је била оглашена ништавом, тужилац је био јула 1983.године био по њеном основу насилно смештен у П.Б. В. Вујић``

- -била је аргумент да дана 15.3.1977.године буде смењен са образложењем да је евидентирани пацијент Завода за ментално здравље у Београду``..Којом приликом је била прочитана јавно на скупу неколико стотина запослених ФГП Рекорд..
- - злонамерни судија за прекршаје је септембра 1977.године, неовлашћено саопштио тужиочевој вереници, која га тада није довољно познавала, будућој супрузи Александри Пешић, економисти запосленој у ФГП Рекорд, строго службено поверљиве неистините и врло компромитујуће податке из судског досијеа, укључујући и тенденциозну дијагнозу тужиоца.
-
- - због ништаве дијагнозе је тужилац био послат на психијатријску експертизу пред Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду, који га је 20.4.1982.године прогласио урачунљивим.
-
- -тужиоцу прете лудницом, у 1982.години, узимали су га у заштиту АПА Америчка асоцијација психијатрије и друге међународне организације
-
- -тужилац је у листу `` Вечерње новости`` 31.1.1986.године , истакнут пуним именом и презименом као `` психијатријски пацијент-случај`, на основу ништаве судске одлуке из 1977.године, да би тако као борац за људска права, био бламиран у јавности.
- -Војислав Шешељ, лидер ондашње политичке странке под контролом Слободана Милошевића, је 18 јуна 1992.године у јеку предизборне кампање изјавио са скупштинске говорнице, што је милионском аудиторијуму пренела државна телевизија `` да је Томислав Крсмановић, психијатријски пацијент``, позивајући се на дијагнозу из 1977,године, .Шешељ се правдао тужиоцу да је то учинио по диктату Кабинета Слободана Милошевића
- -.Судија за прекршаје општине Вождовац је изрекао новчану казну због ненасилног деликта 1982 .године, уз претходно слање на психијатријску експертизу, и упорно застрашивање новом насилном хоспитализацијом, позивајући се на боравак у П.Б.``Л.Лазаревић``1975.године и Решење о рехабилитацији оглашено ништавим одлуком Судије за прекршаје Општине Раковица..
- -Кажњен је новчано од судије за прекршаје општине Стари град Решењем од 17.3.1983.године.
- -Тужлац је био запослен у Р:О Галеника од 1977 до 1997.године, где је био дискриминисан као `` државни непријатељ`` осуђен за вербалне деликте, и етикетиран као `` психијатријски случај``, све на основу две судске одлуке оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији.
- -због по њему неправичних одлука судија Трећег општинског суда у вези неусељивог стана, који му је тенденциозно доделила Галеника, је устврдио на рочишту да суђење није правично, да је етикетиран као `` државни непријатељ`` и `` неурачунљив`` због позиова на два решења оглашена ништавим. Због те његове изјаве Треће општинско јавно тужилаштво против њега подноси

Кривичну пријаву 25.1.1995.године.и Оптужницу. Заморни поступак је трајао све до 1999.године, уз усмене претње да ће бити насилно хоспитализован на неодређено време, када је Решењем Првог општинског суда у Београду VII. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године, поступак обустављен због застарелости,

- -Против тужиоца као политички неподобног је вођен 1998.године прекршајни поступак пред Судијом за прекршаје општине Вождовац.
- - у коминикеу Кабинета Слободана Милошевића од 15 јануара 1999. године, који је громогласно оглашен у медијима широм земље за тужиоца је саопштено: `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА још од 1975.године, уз позив на раније политилке и психијатријске квалификације, оглашене ништавим Решењем о рехаблитацији..
-
- -дана 18.9.1997.године, тужилац је у његовом стану на адреси Станка Пауновића 70 у Београду, био физички повређен у повратку са страначке изборне промоције на РТВ Политика, где је наступао као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права, чији је био кандидат за посланика на изборима, којом приликом се жалио на продужене злоупотребе са психијатријском дијагнозом, да у психијатријским болницама има оних којима тамо није место, указао је да је жртва политичких прогона који трају од 1975.године, закључивши да су непоштовања људских права у Србији раширена.
- - 2.4.2000 године, МУП Србије је заплењио страначку архиву Покрета за заштиту људских права, чији је тужилац председник, и његова лична архива, са свим врло бројним документима у вези деликата органа тужене од 1970-их, и раније, све до тада, више хиљада досијеа жалиоца на повреде законских права, са врло компромитујућим подацима о појединим органима тужене..
- -У овом временском периоду у континуитету од 1975.године до доношења Решења о рехабилитацији су органи тужене систематски ограничавали тужиоцу права на: а. неометану преписку. б употребу телефона и факса, а од 1997.године, в. компјутера и интернета., уз образложење`` параноичар, државни непријатељ``.
-
- -Мрцварења, врло интензиван стрес, трошкови, страх и душевни бол, наношење штете здрављу, и због тога трају деценијама.Тужилац пати од врло интензивне несанице.Што је последица политичких прогона насталих 1975.године.
-
- -Покрет за заштиту људских права чији је тужилац председник, регистрован 1990 године међу првим политичким странкама, зачео је своје активности 1975 године, учествовао је на свим изборима од 1990. до 1997 године, тужилац је на изборима 1990.годинебио кандидат за председника Србије, .Био је незаконито лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободу удруживања, на равноправно учешће на изборима, јер је био изложен жестоким описаним прогонима, представљен лажно у јавности као опасан државни непријатељ, неурачунљив душевни болесник још од 1975.године.

-

- -упоредо са приказаним деликтима органа тужене од 1975 до 2012.године, и последично проузрокованим штетама, у овом временском периоду тужилац је био систематски ускраћиван у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, и приликом одређивања висине пензије. Његова каријера је упропашћивана, био је у предузећима обележен као `` политички непријатељ`` , `` душевни болесник``,.што вуче корене из две судске одлуке оглашене ништавим решењем о рехабилитацији из 2012.године, као и када се ради о политичким прогонима пре тога. Што је трајало од 1971.године, када се вратио из Белгије, све до дана пензионисања 1997.године.

-

- -У оваквим околностима немогућности да тужиочеви аргументи буду објективно и правично узимани у обзир од стране судова, и због субјективне пристрасности појединих судија који су доносили одлуке у овом периоду од 1975 до 2012.године, су имале за последицу оспорене неправичне пресуде према тужиоцу, све до доношења Решења о рехабилитацији 2012.године.

-

- -13 марта 1984.године, и још три пута приликом посета психијатријској болници Централног затвора у Београду, Милисаву Живановићу, који је тамо био неколико година заточен због вербалног деликта, жртва злопупотребе психијатрије у политичке сврхе, прихваћен као `` затвореник савести`` Amnesty International, Лондон, тужилац је задржан од стражара и спроведен у канцеларију директора П.Б.Ц.З др. Вукосава Вучковића који га је два сата испитивао у вези његових активности у вези злоупотребне психијатрије у политичке сврхе. Том приликом га је потпуно неосновано оквалификовао да се заузима за усташе, Мађаре и Албанце, Цигане, и за опасне државне непријатеље, да блати самоуправну Југославију у свету, и показао му је допис АПА-Америчке асоцијације психијатрије.
- -У неколико наврата му је отета документација и по налогу СУП-а био је насилно исељаван из подстанарских станова, као `` непријатељ, психијатријски пацијент``
- -Сведоци :Жарко Арсић, са књижицом органа ГСУП-а Београд и Вељко Вукотић 2.11.1995.године (обадвојица изненадно превремено преминула), лишили кратко слободе Томислава Крсмановића, починиоца опасних вербалних деликата.
- --тужилац је био континуелно легитимисан без повода, или повремено арбитрарно привођен у полицијске просторије, без икаквог писаног доказа. Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године, обраћа шефовима државе предочавајући им да је подносилац представке жртва честих полицијских привођења, јер се од 1975.годинер залаже против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе..
- -био излаган несметаном насиљу полицијских провокатора, вређан као `` лудак`` издајник``. и агената , документа у ставкама

- Суд је пренебрегао чињенично стање, да је тужилац рехабилитован приложеним Решењем о рехабилитацији бр.82/10 од 14.12.2010.године Вишег суда у Београду, у коме стоји да је био жртва политичког насиља и прогона, и да је из истих разлога лишаван слободе, имовине и других грађанских права.
- И да му по члану 26 став 1 Закона о рехабилитацији и одредбама ЗОО, припада право на материјалну накнаду штете.
- А.СТАН .
- Б. ПОДСТАНАРСКИ СТАТУС.
- А. Стан.
- У таквим околностима је тужилац лишен његовог стана и преведен у 15 годишњи статус подстанара.
- У побијаној пресуди суд је погрешно утврдио чињенично стање, наводећи да `` спор и изгубљени стан, а који је тужилац водио са својом бившом супругом, трошкови на име закупнине због изгубљеног стана, нису у вези са догађајем са којим је тужилац рехабилитован, посебно код чињенице да су се неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету, одиграли након решења која су рехабилитационом одлуком оглашена као ништава`,. Док у претходном пасусу пресуде: додаје `` јер је као научник, био политички дискриминисан , губитак стана, те остали животнн догађаји-који нису у вези са конкретном ствари. Ово из разлога што се не може успоставити узрочност између чињења тужене и судских одлука које су оглашене ништавим у рехабилитационом поступку. Тако на пример, пресуда која се односи на утврђење станарског права, не проистиче да је настала из присиле и принуде државног режима , јер је заправо тужилац изгубио станарско право судским исељењем из стана и разводом брака од бивше супруге``
- Чиме је суд и овога пута погрешно утврдио чињенично стање, јер су органи тужене насилно развели тужиоца и његову супругу, уз вишегодишње уцене и претње смрћу и убиством сина, физичким обрачунима, пљачкама и провалама у стан, застрашивањима, притисцима на радном месту, свакодневним млатретирањима, искључивањем телефона,.испитивањима у стану, и на друге даље приказиване начине, захтевајући од његове супруге да се разведе од `` државног непријатеља`` и ``лудака``, под сталном претњом убиства.
-
- Што је довело до њеног нервног слома и до разарања пуке породичне заједнице.
-
- Упоредо излажући тужиоца у то време свакодневним злостављањима оптужујући га да је `` државни непријатељ који позива на побуну,`` `` да има дијагнозу параноидног шизофреничара``.
- Што је у тесној вези са догађајем са којим је тужилац рехабилитован, и што су смишљено починили органи тужене. Чиме се побија исказ суда, да када се ради о разводу брака тужиоца и последичном губитку стана, из чега је проистекао подстанарски статус, се не може успоставити узрочност између чињења тужене и развода, и судских одлука које су оглашене ништавим у рехабилитационом поступку.

- Побијаном пресудом је погрешно утврђено чињенично стање, из разлога што је суд пренебрегао кључну чињеницу да је развод брака, настао из присиле и принуде државног режима ради кажњавања политички неподобног тужиоца.
- Што је имало за последицу: Губитак стана и Подстанарски статус, превођење тужиоца у подстанарски статус.
-
- а.Због, од стране органа тужене изнуђеног развода, да није било развода, не би било ни губитка стана.
- и
- б. Незаконитом одлуком Четвртог општинског суда у Београду Решење од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, у парници о стану, насталој након развода брака.
-
- а. Развод..
-
- Тужилац побија исказ суда, и прилаже у овој жалби документоване доказе да су органи тужене смишљено разорили његов брак и породицу:
-
- Дана 15.3.1977.године тужилац је незаконито смењен са места `` Шеф службе маркетинга``у ФГП Рекорд, ,``зато што је евидентирани пацијент Завода за ментално здравље у Београду``, .
-
- Судија за прекршаје Општине Раковица Чедомир Маљковић, доноси Решење Уп.бр. 1613/77 од 1.9.1977.године, којим је тужилац проглашен неурачунљивим душевним болесником од параноидне шизофреније, због вербалног ненасилног деликта, захтевајући смештај у психијатријску установу на неодређено време.
-
- Ово Решење судије за прекршаје Општине Раковица је прочитано јавно на скупу неколико стотина запослених ФГП Рекорд; на коме је била присутна Александра, тада тужиочева вереница.
-
- Несавесни злонамерни судија за прекршаје је, неовлашћено позвао Александру, будућу тужиочеву супругу, и саопштио јој противно закону поверљиве податке из судског досијеа, и обимну медицинску документацију из Завода за ментално здравље, укључујући и нетачну дијагнозу, и казао јој да је ``Томислав Крсмановић неурачунљив и агресиван душевни болесник, који не сме по закону да има децу због душевне болести, поврх свега опасан државни непријатељ, и ако се за њега уда, да ће тиме упропастити свој живот``. При том јој је показао одредбе Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СР Србије, број 22 од 7 јуна 1980.године), и строго је упозорио на чланове закона број 42 `` да је параноидна шизофренија законска сметња за закључење брака``, члан 45 и 74 закона `` брак се не може закључити због тешке тужиочеве душевне болести шизофреније``, посебно јој образлажући члан 77, став 2 и 3, да је наводно тужилац држи у заблуди и крије од ње ко је, и шта је, што чини брак ништавим.

Са примитивном намером да се тако свети тужиоцу, као политичком неистомишљенику.

-

- Упаничена вереница Александра под утицајем судије за прекршаје, интрига и застрашивања у ФГП –Рекорд, је раскинула августа 1977.године веридбу са тужиоцем, кога није довољно познавала., али су ипак ступили у брак маја 1978 године.

-

- Након чега је Александра била подвргнута свакодневним шиканирањима на њеном радном месту у ФГП-Фабрици гумених производа Рекорд због брака са тужиоцем,. Све до преласка у пензију, била је ускраћена законских права што се тиче висине прихода, радног места, омаловажавана и понижавана .

-

- Органи СУП-а су на њу вршили сталне притиске да се разведе од тужиоца, саслушавали је, лупали на врата стана, упадали насилно у стан и претили јој, затицала их је у стану, где су пред њен долазак у стан ушли калаузом. После тужиочевог притварања 3 децембра 1981.године, органи полиције су извршили претрес стана, однели сву тужиочеву документацију и спровели га у суд, за то време у његовом отсуству су је подвргли вишечасовном испитивању, захтевајући од ње да се под претњом смрћу одмах разведе од тужиоца.

-

- Брак је од почетка због наведених злоупотреба био поремећен, у породицу су се уселили нечувени страхови и нервозе.

-

- Полиција је такорећи из дана у дан упорно и опасно вршила притиске на њу: да се ХИТНО разведе, да из стана избаци сва документа супруга, укључујући и његову писаћу машину, да не дозволи улазак у стан његових истомишљеника, да прекида његове телефонске и друге разговоре са политичким темама, да у таквом случају одмах позове полицију и захтева његову ургентну насилну хоспитализацију, и да након изнуђеног развода одмах покрене судски поступак да она постане носилац станарског права, а да тужиоц буде лишен права на боравак у стану, уз њихову обећану пресудну интервенцију код суда, и да супруга исели ШТО ПРЕ из стана. Или ће она и њен син нестати.

-

- Из дана у дан су се притисци над Александром, интензивирали и према њеним речима је гурали у самоубиство.

-

- Тужиоц је све више био изложен прогонима, заједнички живот им је био претваран у кошмар. и пиостајао неподношљив.

-

- У оваквим тешким животним околностима политичких прогона, Александра је доживела нервни слом, оболела од више нервних и органских болести. А и тужилац је био доведен у стање крајње душевне и нервне напетости.

-

- рема члану 6 Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СРЈ, број 22 од 7 јуна 1980.године) , члан 6, став 2`` друштвена заједница правним и други мерама ствара потребне услове за складан брак``, члан 20 `` развија хармоничне односе у породици``,

-

- Чиме су се органи тужене понашали супротно одредбама Закона о породици и браку.

-

- Услед чега је дошло до развода.1982.године.

-

- Александра Крсмановић Пешић, пензионер, са станом у улици Теодосијева број 1 у Београду, број личне карте 004350375, рођена 1946 године, исказано дана 1.1.2012. године, каже:`` Наш брак су растурили органи власти, у знак примитивне одмазде према политичким неистомишљеницима``.

-

- Докази у прилогу жалбе: 1.Изјава Александре од 1.6.2012.године. 2. Саслушање сведока Александре Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Звездара, Мали Мокри Луг, Београд. -3.Саслушање Драгана Томића директора ФГП Рекорд, и психолога ФГП Рекорд Божу Петровића .4.Увид у архиву ГСУП-а Београд. 5.Увид у Архиву Четвртог општинског суда у Београду КП .797/01. 6. Увид у здравствени картон Александре Крсмановић Пешић ФГП `` Рекорд`, Раковица број 625 при Дому здравља Раковица , и при Дому здравља `` Шумице`` у Београду, број Здравственог картона је 1088.

-

- Александра је после развода годинама живела у врло тешким околностима, изнурена стресом од развода, погоршаног стања здравља, несигурног радног места, неизвесних редовних прихода, излагана годинама атацима на личну безбедост и имовинску сигурност, под сталном претњом да не сме да се вића са тужиоцем, у држави у расулу, хаосу, и пред ратом, и у рату. Што је приказано у документима у ДОСИЈЕУ (Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године).

-

- Органи тужене су по овом основу обавезни да тужиоцу накнаде последице, проузроковане штете: вредност половине отуђеног стана, трошкове подстанарских кирија.од 1982 до 1997.године, и судске трошкове.

-

- б. Из разлога јер је Решење Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, у парници о стану, насталој након развода
- брака, које се односи на утврђење станарског права, као што се види из доказа, настало из присиле и принуде државног режима, ради казне `` државног непријатеља, параноидног шизофреничара``.

- Тужилац у овој жалби прилаже копије све даље наведених судских и других докумената, који се помињу у овом поступку за доделу стана пред Четвртим општинским судом у Београду.
-
- У побијаној пресуди Виши суд у Београду је погрешно утврдио чињенично стање, наводећи да `` спор и изгубљени стан, а који је тужилац водио са својом бившом супругом, трошкови на име закупнине због изгубљеног стана, нису у вези са догађајем са којим је тужилац рехабилитован, посебно код чињенице да су неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету, се одиграли након решења која су рехабилитационом одлуком оглашена као ништава`.
- Такође, у Пресуди Вишег суда , на страни 5 стоји:``Из више решења Четвртог општнског суда у Београду проистиче да је неколико година вођен спор у ванпарничном поступку противника предлагача Томислава Крсмановића против предлагача Александре Крсмановић, ради одређивања носиоца станарског права, којим је усвојен захтев Александре Крсмановић, а да Томиславу Крсмановићу престаје својство носиоца станарског права. Тужилац се жалио на свако решење, суд је сваку његову жалбу одбијао са образложењем да обзиром да је брак разведен, да је Александри Крсмановић додељено на чување и старање малолетно дете, да стан нису могли да замене за две стамбене јединице, те да су стамбене потребе Александре Крсмановић знатно израженије, а обзиром да она живи са дететом, решења су донета сходно Закону о стамбеним односима``.
- Побијаном пресудом суд је погрешно утврдио чињенично стање:
-
- -Виши суд је погрешно утврдио исправност примена критеријума изречених у Коментару Закона о стамбеним односима страна 71, где је уписано: код одређивања брачног друга ко ће остати носилац станарског права, суд узима у обзир све околности случаја, стамбене потребе оба брачна друга и њихове деце, разлоге због којих је брак разведен, као и остале околности случаја. Међу осталим околностима треба имати у виду, поред осталог, здравствено стање, запосленост, висину личног дохотка, имовинске прилике, могућност добијања стана, године живота, пол, ко је добио стан на коришћење, ко је био носилац станарског права код закључења брака, тј. ко је раније био у стану, и да све ове околности треба посматрати комплексно у њиховој укупности, повезаности и међузависности..
-
- -Виши су је у побијаној пресуди, погрешно утврдио чињенично стање, пре свега разлоге због којих је брак разведен, што је суштина, да су органи тужене, и поједини руководиоци ФГП`` Рекорд``, тужиоцу смишљено разорили брак и породицу. Са циљем да га тако казне, и уједно лише имовине, права на стан, и да га преведу у статус подстанара. Суд није узео у обзир члан 6 Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СРЈ, број 22 од 7 јуна 1980.године), члан 6, став 2`` друштвена заједница правним и други мерама ствара потребне услове за

складан брак``, члан 20 `` развија хармоничне односе у породици``. Чиме су се органи тужене понашали супротно одредбама Закона о породици и браку.

-

- -код одређивања ко ће остати носилац станарског права, суд није у довољној мери узео у обзир здравствено стање тужиоца, пропустио је да утврди да према званичној дијагнози тужилац болује од душевне болести (али не оне која му је била приписана) што је последица вишегодишњих прогона, суд је пропустио да тражи комплетан извештај о стању душевног, нервног и органског здравља тужиоца, одбио је предлог вештачења. Тужилац је претходно био проглашаван тешким, неурачунљивим душевним болесником, а сада наједном здрав. Суд се изјашњава неосновано да тужилац никада није био хоспитализован, а Четврти општински суд у Београду је добио на увид медицинску документацију лично од тужиоца, према којој је јуна 1975.године, био насилно хоспитализован као неурачунљив душевни болесник, и 1 .9.1977.године проглашен од судије за прекршаје Општина Раковица као неурачунљив душевни болесник и захтевано лечење неограниченог времена трајања. Док се Четврти општински суд у Београду се изјашњава о противнику предлагача као о потпуно здравом радно способном човеку, одбијајући захтев тужиоца да се изврши вештачење његовог здравља, с `образложењем да стање његовог здравља није поткрепљено никаквим доказом.. А у исто време судије су устврдиле да је неподобан због свога душевног здравља за брачни и породични живот. Тврдња суда да он редовно обавља своје радне дужности у РО Галеника, је неоснована, јер је тужилац био остављан без задатака, са образложењем руководица Галенике да је `` душевно болестан``, што се види из приложених списа. Суд пренебрегава чињеницу да је противник предлагача у његовој радној организацији био рангиран као кандидат за инвалидску пензију.

-

- Из чега следи да чињенично стање о здрављу тужиоца није потпуно утврђено. А што је било врло битно за доношење законите судске одлуке. Тужилац са 50 година старости, изнурен, са званичним дијагнозама да болује од тешке болести, пати од хроничне несанице, излаган такорећи свакодневним претњама и репресалијама, изложен судским и другим трошковима, за које време су органи тужене свим средствима доказано разарали његов брак, сада му они одузимају стан и бива гурнут у тегобни подстанарски статус.. А подстанарски живот само може погоршати његово стање здравља.

-

- -тужилац је стан унео у брак, добио је стан од Команде одбране града Београда Решењем број 8-89-7 од 1.1.1980.године, и био је носилац станарског права.. Александру је уписао у станарско право накнадно 1978 године, приликом њеног уласка у брак са њим. А Александра је пре тога била уписана у породично станарско право у поменутом стану на адреси Змај Огњеног Вука 4 у Београду. Јер према Закону о стамбеним односима, Коментару Закона о стамбеним односима страна 71, је уписано: код одређивања брачног друга ко ће остати носилац станарског права, суд узима у обзир све околности случаја, између

осталога, ко је добио стан на коришћење, ко је био носилац станарског права код закључења брака, тј. ко је раније био у стану.

-

- И да онда тужилац који је унео стан у брак, оронулог здравља треба са 50 година старости, због погрома и разбијања брака, да буде сада додатно судски кажњен и избачен на улицу.

-

- - неоснована је тврдња суда, да је неостварив предлог тужиоца да стан замени за два мања, јер је стан мали и недељив, и да мора постојати сагласност друге стране.. Суд је овакав предлог одбио а приори, да би ипак на крају дао прекратак рок за замену од месец дана.

-

- Противник предлагача је поставио више огласа и ступио у успешне преговоре за замену стана, али је прекратак рок од само месец дана то у пракси онемогућио. Суд је по истеку од месец дана брутално прекинуо поступак тужиоца да замени стан за два мања.

-

- Нетачно је да се Александра Крсмановић није сагласила са заменом стана за два.

-

- Докази: 1.Оглас од 18 јуна 1983.године. .Оглас у листу Политика од 6 маја 1984.године, Оглас у листу Вечерње новости од 15.5.1984.године. Оглас у листу Вечерње новости од 22 маја 1984.године. Оглас у листу Политика 4.12.1984.године. 2. Саслушање сведока Александре Пешић Крсмановић, Теодосијева 1. 3. Њена Изјава од 1.6.2012.године. 4.Увид у судски досије

-

- .те да су стамбене потребе Александре Крсмановић знатно израженије, обзиром да она живи са дететом, тачно је да су потребе мајке којој остаје дете на чување значајне. Али је суд погрешно утврдио чињенично стање, да је здравље тужиоца било нарушено, поготову његова старост (50 година), старији 10 година од разведене супруге. .

-

- А како ће се на његово здравље одразити подстанарски статус?

-

- - тврдећи неосновано да тужени има више права и могућности да благовремено добије стан од његове Радне организације Галеника, његове шансе да у догледно време добије стан од радне организације су биле равне нули. Да је овакво становиште суда било неосновано, види се из чињеничих података, тужилац је добио стан тек јануара 1997.године, са навршених 61 година старости.

-

- -делимично су нетачне тврдње о висини личних доходака-паушално тврдећи да су новчана примања тужиоца знатно виша. Суд је у изреци навео контрадикторне податке о висини личних доходака обе странке. У Решењу

посл.број Р.2699/83 од 29 јуна 1983.године, износи податак да је просечни месечни доходак предлагача за период од 1.октобар 1981-30 септембар 1982.године у износу од 9.334, 20 дин, а противник предлагача за исти извештајни период 14.828.динара. А у Решењу Посл. Број Р.4516/84 од 15 јануара 1986.године просечан личн доходак предлагача је за период 1.јануара - 31.децембра 1984.године у износу од 25.402, -дин, а противник предлагача у истом периоду просечно 29.874.-динара. Очигледно да је разлика у виснни примања оба учесника драстично смањена, што је било од битног утицаја за одлучивање у два различита временска момента, што изазива додатну озбиљну сумњу у пристрасност суда.

-

- - паушална је и неоснована, изокренута тврдња суда да на приложено Решење Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, ``није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године``.Овај суд је већ једном изјавио исто, тврдећи неосновано.``противник предлагача се није противио предлогу да предлагач остане носилац станарског права``, у Решењу од 21.2.1983 .године. Доказ за ову тврдњу је Допис адвоката противника предлагача В.Кнежевића Четвртом општинском суду Р.бр. 3565/82 од 5 априла 1983.године, у прилогу.

-

- - када се ради о Решењу Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, да се нису жалили на ту одлуку, тужилац предочава: ``разведени супружници су годинама живели у крајње тешким околностима, под свакодневним прогонима и опасним притисцима и претњама, изнурени стресом од развода, неизвесне будућности, крајње исцрпљени вишегодишњим судским спором око стана, и финансијски судским трошковима (адвокатске услуге, судске таксе, и друго), погоршаног стања здравља, несигурног радног места, неизвесних редовних прихода, излагани годинама атацима на личну безбедости и имовинску сигурност, у држави у расулу, хаосу, и пред ратом, су били принуђени да душевно и органски сломљени, на ивици снаге, дигну руке од бескрајног суђења. А Александра је то учинила под претњама смрћу и ликвидације ње и њеног детета, што се види из њене Изјаве од 1.1.2012.године. , и овде приложених докумената. Супружници су договорно растезали судски спор у вези стана, да добију у времену, да се њихови односи стабилизују у нади да ће полицијски и други атаци постати мање интензивни, да ће их на крају оставити на миру. Што се није дешавало. Нажалост, суд је скратио и донео одлуку 15 јануара 1986.године, на делу је злоупотреба учесника, и полицијска принуда над Александром. Обадвоје су били скршени, обеспомоћени, немоћни да се на било који начин одупру суду``. Што оспорава тврдњу суда: није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године.

-

- -суд уместо мирења, је радио супротно, пропустио је да покрене престанак судских и полицијских ингеренција органа тужене у брак, и тако створи услове за њихово поновно уједињење у брак. Уместо тога, органи тужене су, што се види у списима, управо у овоме временском периоду снажно интензивирали притиске и репресалије .
-
- Адвокат противника предлагача В.Кнежевића Четвртом општинском суду Р.бр. 3565/82 од 5 априла 1983.године, у прилогу, предочава да желе да се измире, да желе да поступак мирује, да је тужилац добио предметни стан и да га је унео у брак, тужилац је нарушеног здравља.
-
- -не одговара чињеничном стању становиште суда, да је ценио све доказе, јер то није учинио. Виши суд није утврдио чињенично стање да оваква судска одлука није законита и правична, јер није испоштован члан 16 Закона о стамбенм односима, јер суд није узимао у обзир све околности у њиховој укупности, комплексности, повезаности и међузависности. Суд паушално тврди да је ценио и остале доказе, али их није узео у обзир, јер нису од утицаја на доношење другачије одлуке. А није узео у обзир суштину и кључне узроке и разлоге развода: ПОЛИТИЧКО НАСИЉЕ.
-
- Тужилац је уместо правде доживео још једну сурову политичку одмазду, незаконитим поступцима Четвртог општинсог суда је избачен на улицу. У оваквим околностима морао је од 1982 године, све до 1997 године, да буде подстанар и да плаћа кирије у високим девизним износима, да се потуца по неадекватним становима, да се сели, сукобљава са асоцијалним особама, када је тек са 61 годином старости добио стан од његовог предузећа
-
- Чиме му је по основу незаконитог отуђења стана, нанета материјална штета у износу од 40.000, 00. евра , колика је актуелна вредност половине стана, и за трошкове плаћене
- подстанрске кирија у времену од 15 година.
-
- Виши суд у побијаној пресуди је пропустио да утврди чињенично стање у судском поступку у вези стана пред Четвртим општинскм судом у Београду од 1982. до 1986. године, да је у то време судство били партијско, да је царевала морална политичка подобност, није никако могло бити обезбеђено правично судство пред непристрасним судом. У оваквим околностима објективна непристрасност ових судова према тужиоцу није могла постојати, јер је тужилац био оквалификован као `` политички непријатељ`` партије/а на власти, која/е их је поставила и која/е их плаћа/ју. Тужилац је био стављен у подређен положај у немогућности да његови аргументи буду објективно и правично узимани у обзир. У партијској држави, нису постојале озбиљне гаранције које штите од спољних притисака, а судије које нису извршавале наредбе партијских органа или извршне власти, су биле пре трајања мандата смењиване и падале под удар.

- Виши суд није објективно утврдио чињенице да у оваквим условима у судству, и шире, да тужилац због тога није имао право на правично суђење пред Четвртим општинским судом у Београду у вези стана од 1982.до 1986.године.
-
- Острашћени судија је претећи тужиоцу спомињао његову " брачну-политичку неподобност'
-
-
- Б. Подстанарски статус.
-
- Суд је погрешно утврдио чињенично стање, тужилац је поледично морао од 1982 године, све до 1997 године, да буде 15 година подстанар, и да плаћа кирије у високим девизним износима, 200 марака, или 150. марака. да се потуца по подрумима, да се сели, сукобљава са асоцијалним станодавцима, да га органи полиције насилно селе, када је тек 1997.године, са 61 годином добио стан од његове радне организације ИЦН Галеника.
-
- Ако би се узело да је кирија била само 100 ДЕМ, у овоме периоду (а она је била 150 или 200 ДЕМ), што износи око 18.000 евра.(без трошкова сеоба).

-

-
- ЗАПЛЕНА СТРАНАЧКЕ И ЛИЧНЕ АРХИВЕ 2 АПРИЛА 2000.ГОДИНЕ.
-
- У побијаној пресуди суд је утврио погрешно чињенично стање одбијајући захтев за накнаду материјалне штете настале запленом архиве странке чији је он председник, и његове личне, до које је дошло априла 2000. године, образложењем да ова заплена не проистиче из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012.године, те да је до ње дошло након два решења која су рехабилитационом одлуком оглашена ништавим.
-
- У одељку НЕМАТЕРИЈАЛНЕ ШТЕТЕ, је подупрто доказима, документима и изјавама сведока, доказано да иако су Решењем о рехабилитацији из 2012.године, оглашена ништавим Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године.због вербалног деликта и о душевном здрављу тужиоца, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03. 1983. године, због вербалног деликта, ова решења су наставила да проузрокују нематеријалне и материјалне штетне последице, јер су упркос оглашавања ништавим, продужено деловале и, довеле до приказаних нематеријалних и материјалних штета. Тужилац је као за поредак осведочени и задрти непријатељ, био изложен прогонима органа тужене, од времена доношења два решења оглашена ништавим, до решења о рехабилитацији 2012.године, органи тужене су се по потреби лаћали правно

обеснажене дијагнозе да га злостављају, за шта су дати документовани докази и што је потврђено Решењем о рехабилитацији из 2012, године.

-

- МУП Србије је 2.4.2000 године, око 17 часова и 30 заплењио архиву странке, и личну архиву тужиоца, са свим врло бројним документима у вези деликата органа тужене од 1970-их, све до тада, више хиљада досијеа жалиоца на повреде законских права, са врло компромитујућим подацима о појединим органима тужене.
- Да би тако били уклоњени докази.
- На делу је и овога пута, обрачун поретка са опозиционом политичком странком присутној на политичкој сцени Србије још од 1975.године, и политички непоодобним тужиоцем, што се види из два решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији 2012.године, и из каснијих поступака органа тужене.

-

- Исти они који су тужиоца смештали насилно у лудницу, и проглашавали га душевним болесником од 1975.године, хапсили га и мучили, осуђивали за вербална дела, растурали му породицу, и лишавали га његове имовине, иницирали деценијско политичко насиље над њим, нису заборавили њихову омразу испољавану деценијама. Тужилац је био позван 2 марта 2008 године од стране његовог познаника Велизара Павловића, правника ДСС-Демократске странке Србије, улица Париска број 13, 11.000 Београд, који му је показао факсимил Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године, којим је покренут хитан поступак да буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, са писменим образложењем `` непријатељ поретка, душевни болесник, зато што пише саопштења и захтева повраћај заплењене архиве, и накнаду штете.``, којом приликом су се позвали на приложени фалсификован и правно анулиран налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године.

-

- Од марта месеца 2008 године, све до 2012.године, тужилац је био континуелно позиван на информативне разговоре у МУП и јавна тужилаштва, уз четворогодишњу лупу на врата, и доласке марица и кола Хитне помоћи испред зграде, под претњом да ће бити насилно хоспитализован

-

- Доказ: саслушање сведока 1. Велизара Павловића, ДСС, Париска 13, Београд. 2. Увид у факсимил, у Архиву Полицијске управе Београда. 3. Саслушање Ненада Лијескића, ,сарадника ОУП-а Раковица , Патријарха Јоаникија, Београд, који је позивао тужиоца на информаивн разговоре , уз стриктну напомену тужиоца да Ненада Лијескића нимало не терети, јер је он савестан полицајац, њему је тако било наређено.4. Сва даље наведена документа су приложена, која се односе на злоупотребу института информативног разговора од 2008. до 2013 године, и то: Позиви на саслушање број 12310/11 од 2011.године; ПС Нови Београд од 22.9.2011; МУП Србије Полицијска управа града Београда Одељење за ЈРМ .Прел.бр ој од 17.08.2011; Јавном тужилаштву Првог основног суда у Београду

од 1.09.2011.године; Прво општинско јавно тужилаштво од 12.2011. године; саопштења од 23.9.2011.године; од 5.12.2011.године; 7.12.2011.године; Мишљење судског вештака психијатра др.Стевана Петровића о способности Томислава Крсмановћа за позивање на информативне разговоре од 15.12.2011.године, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду.; Угр ожени криминал угрожава здравље и живот Томислава Крсмановића допис којим се др.Стеван Петровић 12.1.2012.године, обраћа Надлежним државним органима и и другим организацијама и установама.

-

- Виши суд је погрешно закључио да заплена архиве из априла 2000.године, не проистиче из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012.године , и да са њима нема никакве везе. Имајући тако намеру да прикаже да иста нема никакву политичку димензију, иако има. Јер је тада узурпирана архива опозиционе политичке странке Покрета за заштиту људских права, и тужиоца, који је од 1975.године до 2012, био жртва доказаних политичких прогона.

-

- Тужилац је нешто пре тога догађаја био у коминикеу Кабинета Слободана Милошевића од 15 јануара 1999. године, који је громогласно оглашен у медијима широм земље приказан : `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА`` .

-

- Вишпи суд је погрешно утврдио чињенично стање, пренебрегавајући кључне незаконите поступке судова и јавних тужилаштава, који су политички дискриминисали тужиоца у овоме досијеу:

-

- -упркос предузетих радњи и свих потребних законом предвиђених благовремених и примерених поднесака за ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ, уз очигледне доказе и сведочења сведока, Први општински суд уместо да реагује ОДМАХ, је растезао годину дана. Тужилац је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену архиву, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере, како закон прописује да се иста врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник, и архива је заплењена од полицијског сарадника Здравковића уз логистичку подршку органа МУП-а Стари град Бјелетића. Уједно је тужилац указао суду да је изложен претњама убиством Здравковића и других, због ове отимачине..

-

- -Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА.. Први општински суд П.бр.2082/200 дана 25.05.2001.године, донео је Пресуду због изостанка, усвојио тужбени захтев тужиоца да му Драган Здравковић врати отуђену архиву..

-

- Први општински суд је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци, рочиште је отказивано три пута "због недоласка оптуженог", позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива, суд се изговарао упорно да се одлаже рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.
-
- У међувремену је дошао велики камион МУП-а Србије и архиву одвезао у непознатом правцу.
-
- Због непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио Здравковићу и Бјелетићу да архиву отуђе.
-
- -онда је ствар пренета Четвртом општинском суду, који је такође одуговлачио, судови до данас нису омогућили да се врати одузето, архива још није враћена, судови одбијају да поступе по закону. Ствар је стигла до Врховног суда Србије коме је тужиоц поднео Ревизију 5.04.2012.године против Решења основног суда у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 од 21.3.2012.године. Први основни суд је одбацио Ревизију дана 24.04.2012.године.
-
- Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, то није учинио, него тек 6.12.2001 године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.
-
- -Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је запленио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.
-
- -Архива се налази у просторијама МУП-а, који одбија да је врати тужиоцу. Према сазнањима тужиоца наркодилер Здравковић, звани Пантер, је убијен у улици Џорџа Вашингтона у Београду у уличном обрачуну криминалаца.
-
- -Од датума одбацивања Ревизије 24.04.2012.године, тужилац је излаган претњама истих оних полицијских органа (Полицијска управа града Београда), тужилац је овим поводом у више наврата био позиван од јавних тужилаштава на саслушање уз претње насилном хоспитализацијом, свих оних који су

покушавали да га насилно хоспитализују од 2008 до 2012.године: да уколико не одустане од захтева да му се врати архива, да ће бити трајно утамничен.

-

- Иза ове отимачине се налазе органи тужене, дакле исти они који су слично поступали према тужиоцу још од 1975.године.

-

- Докази: Сва наведена поменута документа, релевантни докази и изјаве сведока, и предлози сведока, се налазе у Анексу ове жалбе.

-

- Тужилац захтева од суда да испита сведоке. Доказ: сведок Ноле Лекај, ул. Високог Стевана 11, Београд.. Бјелетић, инспектор ГСУП-а Стари град.

-

- Судски трошкови.

-

- У побијаној пресуди суд је погрешно утврдио чињенично стање, наводећи да `` судски спорови и трошкови који проистичу из судских спорова, нису у вези са догађајем са којим је тужилац рехабилитован, посебно код чињенице да су неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету, се одиграли након решења која су рехабилитационом одлуком оглашена као ништава``..
- Чиме је суд погрешно утврдио чињенично стање, јер у оваквим околностима немогућности да тужиочеви аргументи буду објективно и правично узимани у обзир од стране судова, и због субјективне пристрасности појединих судија који су доносили одлуке у овом периоду од 1975 до 2012.године, што је доказано да проистичу из две судске одлуке оглашене ништавим, судски спорови су имали за последицу оспорене неправичне пресуде према тужиоцу, све до доношења Решења о рехабилитацији 2012.године. Тужилац се обраћао за подршку адвокатима, плаћао судске таксе, поштарину, копије, изгубљене дневнице, због честих отсуствовања са радног места, губио време, енергију, доживљавао деценијама непријатности и стресове, без икаквог резултата. Чиме су органи тужене починили судске трошкове тужиоца, које је тужена дужна да накнади.

-

- Докази за ову тврдњу, копије докумената, су приложени уз ову жалбу,.и уз
- Тужбу за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. .

-

- Трошкови настали услед дискриминаторских поступака у области професије, права на рад и из пензионог основа.

-

- Виши суд је погрешно утврдио чињенично стање, ``да немогућност добијања запослења , мењање радних места, нису у вези са конкретном ствари, јер се из достављених доказа, не може успоставити узрочност између чињења тужене и последица које је трпео тужилац, а проистекле из одлука тужене које су оглашене ништавим у рехабилитационом поступку.``

- Виши суд је пропустио да утврди чињенично стање, приказано у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, и 23.12. 2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године, и у овој Жалби приложеним документима, да су органи тужене, исти они који су издали два решења оглашена ништавим, проузроковали тужиоцу штете из области професије и запослења, све до 2012.године, и то из побуда политичког реваншизма.
-
- Упоредо са приказаним деликтима органа тужене од 1975 до 2012.године, тужилац је био изложен последично проузрокованим штетама, систематски ускраћиван у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, и приликом одређивања висине пензије. Његова каријера је систематски упропашћивана, био је у предузећима обележен као `` политички непријатељ`` , `` душевни болесник`` :
-
- - У моменту насилне хоспитализације јуна- јула 1975 године , тужилац је био запослен као економиста на радном месту"Самостални сарадник службе истраживања тржишта" у предузећу БИП-Београдска индустрија пива у Београду. Ово предузеће је било обавештено од надлежних органа о његовој хоспитализацији и околностима исте, био је представљен као `` политички непријатељ``, "психијатријски случај", ово је сазнао цео колектив, те је тако његова позиција у овој фирми анулирана, после изласка из болнице послат је одмах на вишемесечно боловање, када се вратио био је остављен без задатака, изложен увредама и понижавањима да је "лудак", морао је напустити ово предузеће, то је био изнуђен отказ.
-
- Доказ: Увид у архиву предузећа БИП у Београду.
-
- -У ФГП. ``Рекорд``Одлуком бр.91/ЛВИ.-1 од 15.3.1977 године, незаконито смењен и умањена плата., изнуђен отказ
-
- Доказ: Одлука бр.91/ЛВИ.-1 од 15.3.1977 године, Увид у архиву ФГП Рекорд, Раковица, Београд. Сведоци–ондашњи директор маркетинга ФГП Рекорд Драган Томић и Божа Петровић, психолог.
-
- - Септембра 1977 године се запослио у предузећу Галеника на радном месту "стручни сарадник" у Служби истраживања тржишта, где је остао све до јануара 1997 године, био је интервенцијама СУП-а Србије , и руководиоца предузећа, окарактерисан као "непријатељ" ,Служба државне безбедности је интервенисала и обавестила руководиоце Галенике и захтевала да буде професионално онемогућен и изолован, што је имало пресудан утицај на његову каријеру, напредовање, стручни рад и развој, плату, и на питање добијања стана, био је цело време изложен сталним и врло интензивним шиканирањима и понижавањима. У Галеници је такође био оквалификован као"психијатријски случај" и трпео је последице због нетачне дијагнозе што се тиче каријере, плате,

стана, угледа и репутације, био је цело време од 20 година изолован, остављан без радних задатака, особљу је било забрањено да са њим комуницира, подвргаван и дисциплински кажњаван, смањена плата, дискриминисан на нивоу стана, шиканиран, итд.

-

- Докази су приложени у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. и у приложеним документима уз ову Жалбу.

-

- --Од 1 септембра до 1.децембра 1971 године, у предузећу УНИМАР при листу БОРБА, агенцији за маркетинг, истраживања тржишта и пропаганду, изгубио радно место уз евоцирање разлога МПП (морални-политичке неподобности), интервенције СУП-а,
- .`` зато што је према подацима добијеним од надлежног државног органа, захтевао политички азил у Белгији`.

-

- Доказ: 1. Увид у Архиву предузећа. 2. Сведочење директора Станишића.

-

- -У предузећу Југословенски центар за истраживање и развој је био запослен од јуна до новембра 1972 године , из кога је буквално најурен са истим образложењима, датим од директора др. Марка Ристића.

-

- Доказ: 1. Сведочење директор, др. Марка Ристића. 2. Увид у архиву овога предузећа.

-

- -У предузећу Биро за размену омладине и студената у времену од 5 месеци у 1973 године, где је био такође на незаконит начин удаљен из радног односа, уз евоцирање политичке неподобности.

-

- Доказ: 1. Сведок Даница Момчиловић, , директор. 2. Увид у Архиву предузећа.

-

- -У времену од 1971 до 1975 године, тужилац је био привођен на информативне разговоре, дакле око 4 године био је запослен само 9 месеци, дакле није био запослен 3 године и три месеца, што је последица политичке дискриминације, због чега је као жртва овакве дискриминације био лишен запослења, плате и прихода за живот. Тужилац, дипломирани економиста, завршио пост дипломске студије из маркетинга у Бриселу, један од најбољих полазника, експерт маркетинга, са одличним референцама белгијских послодаваца, полиглота и писац више научних и стручних радова објављених у домаћим и страним часописима, тада оцењен као један од водећих маркетинг експерата у Југославији, је био дисквалификован као стручњак, у описаним околностима, нигде није могао да нађе било какво иоле адекватније запослење.

-

- Због чега је тужилац учтиво и аргументговано захтевао од органа тужене да престану да ускраћују његова права из професије, и да га неосновано не проглашавају за `` непријатеља поретка. Због чега је дошло до његовог незаконитог и противног медицинској етици стављања под психијатријски називник и .осуда за вербалне деликте.
-
- Што Виши суд потврђује Решењем за рехабилитацију од 14.12.2012.године у коме дословце стоји: ``подносилац захтева за рехабилитацију који је био више година у иностранству и био под присмотром тадашњих власти, које је отворено китиковао због кршења његових људских права, указујући на аномалије поретка, из их разлога је био сматран политичким противником и државним непријатељом, због чега је прогањан због вербалног деликта уз примену злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, из чега следи да је био жртва политичких прогона и лишаван својих права, и имовине``.
-
- Докази у документима приложеним у овој Жалби.
-
- -Он је отишао у превремену старосну пензију у предузећу ИЦН Југославија 31.12.1997 године, против његове воље, са непуних 61 година, уз дато, али неиспуњено обећање, да ће доживотно месечно примати 100 марака.
-
- Чиме су проузроковане материјалне штете исказане у смањењу плате, имао је мању плату него ли његове колеге из службе истог или нижег образовања и година радног искуства, и кроз смањење основице за пензију.
-
- Докази у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. и у приложеним документима уз ову Жалбу.
-
- Трошкови лекова за спавање.
-
- Тужилац је од повратка у земљу из Белгије 1971.године, све до дана доношења Решења о рехабилитацији био жртва политичког насиља и злоупотребе психијатрије, што се неминовно одразило на његово здравље. Оваквим нељудски деценијски поступци органа тужене, према тужиоцу човеку одмаклих година, сиромашног, поврх свега уздрманог зравља, што тврде и сами органи тужене,.не само да су крајње неморални, него су се удружени са вишедеценијским политичким и полицијским насиљем, разорно одразили на његово органско и душевно здравље.
-
- Виши суд је погрешно утврдио чињенично стање у вези са конкретном ствари, јер се, према њему, из достављених доказа, не може успоставити узрочност између чињења тужене, а проистекле из одлука тужене које су оглашене

ништавим у рехабилитационом поступку. И насталих последица које је трпео тужилац, овога пута када се ради о његовом здрављу,

-

- Докази: Тужилац захтева медицинско испитивање и позива се на медицинску приложену документацију у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. и у приложеним документима уз ову Жалбу.

-

- Заплена преписке, поштарина, заплена примерака листа Људска права, фотокопије.

-

- Побијаном пресудом Виши суд је још једном погрешно утврдио чињенично стање тврдњом да ``материјални трошкови из преписке, трошарине, дописивања, комуникација са домаћим и страним организацијама.``, нису у вези са догађајем којим је тужилац рехабилитован, јер су се одиграли након доношења решења који су рехабилитационом одлуком оглашени ништавим``.

-

- Јер су за ово време систематски годинама, деценијама, тужиоцу обележеном као `` државном непријатељу``, од стране органа тужене била заплењивана писма, блокиран његов телефон, били су заплењени примерци листа ЉУДСКА ПРАВА, био је деценијама принуђен да у очају тражећи спаса шаље фотокопије докумената о дискриминаторским поступцима на адресе државних органа, функционера, медија, и ван земље, чиме су му надлежни државни органи проузроковали енормне трошкове фотокопирања и поштарине..

-

- Докази су дати у у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. и у приложеним документима уз ову Жалбу.

-

- Поправке компјутера.

-

- Побијаном пресудом Виши суд је погрешно утврдио чињенично стање и када се ради: ``материјални трошкови поправке телефона и компјутера, нису у вези са догађајем којим је тужилац рехабилитован, јер су се одиграли након доношења решења који су рехабилитационом одлуком оглашени ништавим, не налазећи да су испуњени услови из из чл. 26 став 1 Закона рехабилитацији . Будући да је тужилац приложио доказе да су органи тужене проузроковале ове трошкове , у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. и у приложеним документима уз ову Жалбу.

-

- РЕНТА.

- Утврђује се да тужиоц има право на месечну ренту до краја живота.

-

- 3.3бог погрешне примене материјалног права.члан 376
-

- Виши суд је у целости одбио захтев за накнаду материјалне штете, не налазећи да су испуњени услови из члана 26, став 1 закона о рехабилитацији.
- Суд није правилно применио члан 26, став 1 Закона о рехабилитацији, који гласи: ``Рехабилитовано лице има право на накнаду материјалне штете, насталу због повреда права и слобода , у складу са законом којим се уређују облигациони односи``, јер је тужени претрпео материјалну штету насталу због повреда права и слобода у складу са одредбама ЗОО.
- Доказ: Решење о рехабилитацији Вишег суда у Београду број 82/10 од 14.1.2012.године, страна 9 (``из решења следи логичан закључак да је подносилац захтева за рехабилитацију био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``).
- Виши суд није применио одредбу Закона о рехабилитацији, члан 3, став 2 (``рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну и нематеријалну штету –за рехабилитационо обештећење), нити члан 20 Закона о рехабилитацији , став 1, јер су му органи тужене запленили архиву, и отуђили половину његовог стана, проузроковали подстанарски статус, и друге материјалне штете; члан 22 Закона о рехабилитацији, став 2, јер му је умањен основ за пензију, био је незапослен услед политичке дискриминације.
- Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, посебно чл. 198 Закона о облигационим односима, који гласи:``Ко другоме повреди част као и ко износи или преноси неистините наводе о прошлости, о знању, о способности другог лица, или о чему другоме, а зна или би морао знати да су неистинити, и тиме му проузрокује материјалну штету дужан је накнадити је.``

- Јер су органи тужене смишљено над тужиоцем применили казнену злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, прогласили га лудим, неурачунљивим, на велика звона то оглашавали у јавности, разарали његову породицу и његово здравље, лишавали га тиме његове имовине, прихода, стана, и права на рад, бављења научним радом, ускраћивањем права на политичку активност. Ова фалсификована дијагноза је све до дана Решења о рехабилитацији рех.бр. 82/10 од 14.12.2012. године, тужиоцу проузроковала инкриминисане тешко мерљиве материјалне штете, укључујући и разарање пуке породичне заједнице, развод, губитак стана, превођење у подстанарски статус и друге штете.
- Докази: 1. Решење о рехабилитацији бр .82/ 10 од 14.12.2012.године, стр.9 ; 2 документа и сведоци у овој Жалби..
- Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима, који гласи:„(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.“
- Суд је, дакле, пропустио да наведе одредбу ст.1 чл. 154 ин фине: тј. да је тужени дужан да штету накнади, <u>изузев ако докаже да је штета настала без његове кривице.</u> У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било

кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио валидне доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле, а суд, такође није ни утврђивао чињенице ни изводио доказе. У том смислу је образложење пресуде непотпуно и из овог разлога, те је истовремено још једном извршена апсолутно битна повреда одредаба ЗПП. На овај начин је погрешним навођењем и одсуством супсумпције у примени чл. 154 ст. 1 ЗОО, првостепени суд погрешно употребио члан 26 Закона о рехабилитацији, став 1, тврдећи да по овом члану Закона нису испуњени услови за накнаду материјалне штете, јер је по основу чл. 198 Закона о облигационим односима тужиоцу проузрокована доказана материјална штета, коју је тужена дужна надокнадити.

- Суд је погрешно применио материјално право, зато што није применио одредбу материјалног права, из члана 189 ЗОО, ставови 1. 2, коју је требало да примени.. (1. Оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи. (3) При оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем.).
- Шта више, суд је одбио захтев за исплату ренте, наводећи приказани законски основ у вези захтева ренте,`` јер суд налази да побројани догађаји који су достављени као докази за материјалну штету (ренту) не проистичу из догађаја, који су оглашени ништавим, јер су настали након датума оглашавања ништавим, за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012.године. Због чега је суд у целости одбио захтев за исплату ренте, не налазећи да су испуњени услови из члана 26 став 1 Закона о рехабилитацији``
-
- Чиме је погрешно применио материјално право, није применио одредбу материјалног права, коју је требало да примени, јер су две судске одлуке оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012,године проузроковале штетне здравствене и друге последице због којих тужилац захтева ренту- А све сходно одредбама ЗОО, из члана 188-(1) У случају смрти, телесне повреде или оштећења здравља, накнада се одређује по правилу, у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време, у вези са чланом Члан 195(1) ЗОО: Ко другоме нанесе телесну повреду, или му наруши здравље, дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења. (2) Ако повређени због потпуне или делимичне неспособности за рад губи зараду, или су му потребе трајно повећане, или су могућности његовог даљег развијања и напредовања уништене или смањене, одговорно лице дужно је плаћати повређеном одређену новчану ренту, као накнаду за ту штету.
-
- На основу свега горе изнетог тужилац предлаже да Апелациони суд преиначи ожалбену пресуду у целини, и да на основу тога донесе следећу:
-
- П Р Е С У Д У
-
- УСВАЈА се тужбени захтев тужиоца Томислава Крсмановића из Београда, улица Станка Пауновића 70, 11090 Београд, па се ОБАВЕЗУЈЕ тужена

Република Србија, Београд, Немањина улица бр 22-26, да тужиоцу на име накнаде материјалне и нематеријалне штете исплати, и то:

-

- На име материјалне штете: Износ од 4,000.000. динара паушално
-

- На име нематеријалне штете: Износ од 2,000.000. динара, паушално
-

- Рента у износу од 8.050. динара месечно.
-

- Томислав Крсмановић, www.tomislavkrsmanovic.com.www.isil.org.Архив САНУ. GOOGLE.
- СРПСКА АФЕРА ДРАЈФУС-УМЕСТО ПРАВИЧНЕ НАКНАДЕ ШТЕТЕ-ПОКУШАЈ УБИСТВА.
- Због вишедеценијских прогона вербалног деликта од почетка 1970-их година, и пре тога, због последичних штета, сам се 28.5.1994 године против Републике Србије и Републике Југославије обратио Тужбом за накнаду штете Првом општинском суду у Београду.
- Овај мегамаратонски судски поступак се провлачио од најнижих инстанци, преко Вишег суда у Београду, Апелационог суда у Београду, Врховног касационог суда, све до Уставног суда Србије. А потом разуларени судови опет ЈОВО НАНОВО, све

  испочетка, Високом касационом суду је 16.12.2016.године предата РЕВИЗИЈА Т УЖИОЦА, а Уставном суду Србије Уставна жалба, достављена 29.12.2016.године.

- Ова два судска органа још нису донела одлуку.
- Иако сам РЕШЕЊЕМ ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ бр..82/10 od 14.12.2012.године оглашен жртвом прогона и насиља из политичких разлога вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, од 1975.године, и раније, до дана изрицања решења 14.12.2012.године, и да сам из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права,.са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете, судови упорно одбијају да изрекну накнаду почињене штете, не дајући при том било какво ваљано образложење.

- Колико је стање у судству Србије у расулу, се види из контрадикторних решења судова, Виши суд у Београду је у неколико наврата пресудио да ја никада нисам био жртва било каквих политичких прогона, без права на накнаду штете. А тај исти суд

  Решењем о рехабилитацији бр..82/10 од 14.12.2012.године тврди сасвим супротно. Сви судови од дана подношења захтева за накнаду штете 28.5.1994 године, су одбацивали моју тужбу са образложењем да нисам никада био жртва политичких

  прогона. А Виши суд у Београду је 2012 закључио потпуно другачије.!

- Какав хаос влада у Србији доказује оно шта се дешава са подносиоцем захтева после Решења о рехабилитацији бр..82/10 од 14.12.2012.године. Уместо рехабилитације и престанка прогона и накнаде штете, они који су кршили моја права до 2012 године, не само да одбијају да надокнаде почињене штете, него настављају насиље. 11 октобра 2015.године око 18 часова, на аутобуској станици број 48, на Миљаковцу 2, без икаквог повода сам физички нападнут од стране поодраслог дечака, који ми је претио

  убиством.и казао да његов отац контролише мој лични рачунар. Патрола Полицијске

станице Раковица је привела послатог насилника који ме је убрзо након тога физички напао у четвртак 26 новембра 2015 године, око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу 1. 19 маја 2016.године је мој лични рачунар стављен ван употребе. Том приликом је почињен духовни злочин, нестала је из рачунара моја књига Сага о ..ићима Том 6, (2005-2016), на којој сам радио неколико година, сви драгоцени подаци и фајлови, преписка..10.6.2016.године сам купио нов компјутер.

Наставила се опструкција новог личног рачунара од дана куповине новог до данас., Када сам се 10 маја 2016.године око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву.

Неко је у моме отстуству извукао цев, и пустио воду.Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна.

- О чему сам благовремено обавештавао полицијске органе.
- 6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји претња смрћу.

- У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја 2017 године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?
- У рат широких разнера се укључује и Пошта Србије, одбијала је 25 дана да ми уручи чек са белгијском пензијом. Телеком је преувеличавао рачун за телефон, ЕПС за струју.
- Утолико је све необичније да су противници Америке и Запада,се устремљивали на мене у време Слободана Милошевића оптужујући ме да сам `` страни агент ЦИА`., а данас ти ис ти постали пријатељи Запада и САД. Ивица Дачић је на велика звона огласио 1999.године саопштењем Кабинета Слободана Милошевића да је `` Томислав Крсмановић страни плаћеник ЦИА, и издајник``, што је био позив на линч. Што су пренела мас медија Србије, мој деманти није објављен по забрани Александра Вучића тадашњег министра информисња.

- Напомињем да сам после овог саопштења доживео истински линч.
- Сада ме више не квалификују као `` агента ЦИА` ,него трубе ван земље у ЕУ, САД и другде, да сам `` Србин``.
- На делу је политички реваншизам од стране асоцијалних појединаца из редова претходног поретка који су још увек на значајним позицијама, који се не либе да се свете дан данас ономе ко им се раније замерио борећи се за демократију. Иако су они формално уз Светски поредак, у души су остали затровани мржњом према

непријатељима њиховог, бившег поретка. То је већ посао за психијатре, једно им говори разум, а друго њихова затрована политичка бирократска индоктринација.

- Ово вишедеценијско насиље је постало упорна и методична стратегија изнуривања, рушења здравља, покушај подмукле, дискретне, физичке ликвидације, без пуцња. Поготову то је очигледно ако се знају моје године (81). Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва по здравље врло опасних злоупотреба.

- Да ме тако дефинитивно уклоне као захтеваоца накнаде штете и мојих угрожених права, и као председника Покрета за заштиту људских права ..

- Добро је познато да овакво перманентно насиље проузрокује по здравље разоран стрес, настају бројна обољења све до дијабетиса, можданог и срчаног удара, до колапса организма.
- Зато тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог.Отворено ме понекад цинично запитају: Кад ћеш да умреш?
- Сви који ме познају, укључујући и лекаре се питају, како сам успео да у оваквим околностима сачувам моје органско и душевно здравље?
- Сачувао сам здравље јер имам усађен генетески код доброг здравља, али нарочито зато што одувек гајим истински култ здравог живота.
- Судским органима је дато упутство да ни по коју цену не дају правичне накнаде штете, да не враћају одузету имовину, и да не обештете све оне који су од 1945.године до данас,на било који начин оштећени незаконитим поступцима државних органа.
- Јер наводно држава нема новца, банкротираће, охрабриће безброј оних који ће тражити накнаде.

Оваква изјава није заснована на чињеницама

- Тачно је да је држава драстично осиромашила, али јој имовину није отео народ, него свакојаки енормни новопечени богаташи, тајкуни, мафијаши и криминалци, који су сви заредом били припадници различитих структура и сегмената државе.
- Некажњавање и необавезивање прекршиоца на накнаду штете, наводно јер држава нема новца, их тиме подстичу. Па охрабрени настављају пир отимачина и насиља.

А ко ће и како, сутра надокнадиити оне који буду тражили накнаде данашњих произведених штета, јер многи грађани дан данас трпе ускраћивања њихових законских права? Чак и ако су судски рехабилитовани.

У прилогу линкови мојих 6 књига, описан је цео мој живот и моје породице(1940-2017), где се виде страдања од усташа у Другом светском рату, Јасеновац,спашавање жртава Холокауста (том 1). У Бриселу Белгија од 1965 до 1971 и од 1973 до 1974.године, насртаји албанске политичке емиграције, (том 3),и анти српске емиграције, истих оних који су поклали тридесетак сродника у Другом светском рату у Сребреници и околини. Која ме је по повратку у земљу преко својих људи у Београдау подмукло опањкала и завадила са званичним поретком, све до данашњих дана., Мене је лично хапсио Насер Орић 1980 их година док је био сарадник СУП-а Србије (томови 3 и 4).

- Демонска мржња и прогони трају до данас.
- **ДОКАЗИ**

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-http\\:enlite.org/sage/1.doc

- Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-http://enlite.org/sage/2.pdf
- Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978-http://enlite.org/sage/3.pdf
- Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године-http://enlite.org/sage/4.pdf
- Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА, 1993-2004.године, -http://enlite.org/sage/5.pdf

- Сага о .... ићима Том 6 , ПИЈАНАЦ КРИВЕ ДРИНЕ,Очекујући светлост са неких далеких звезда, 2005-2017.године-http://enlite.org/sage/6.pdf.
- Казнена психијатрија-ко је овде - www.psihijatrijaubija.info/.../kompletna-knjiga-kaznena-psihijatrija-ko-je-ovde-lud.ht..
- Циљ им је да мојим примером заплаше све оне који, као и ја, траже своју правду, да их обесхрабре- НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.
- Како се неко усуђује да се брани од њих ``недодирљивих. Како се неко усуђује да се бори за свој живот и здравље, када су у питању њихове фирме, приватизације, послићи.? Тешко је поверовати да такве нечувене извитоперености има било где на планети?. Србија је претворена у резерват извитоперених демонизираних душевних болесника.

- Моја порука насилницима: Имам право на самоодбрану. Имам право да се придружим , да тражим заштиту JOIN INSTEAD TO OPPOSE. Нека то знају `` недодирљиви``, када могу они `` да се удруже``, то можемо и ми.

- Одговорност за моје здравље сносе наведени починиоци.``Бог`` је на нашој страни.
- **ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА.И да судови ОДМАХ , после 24 године донесу правичну ПРЕСУДУ.**

- **Водим борбу на живот и смрт!**
- **Томислав Крсмановић: Онемогућен сам да обавим компјутерску припрему књиге Сага о ...ићима, Том 6, Пијанац крииве Дрине. Очекујући светлост са неких удаљених звезда.**
- Завршио сам писање овог тома, и дао фајлове у копирницу, да их ставе на дискове, добио сам урађено, како год почнем, све се испремешта. Радим по цео дан дотерам, онда се све измеша. Обавештавам да је јуна 2016.године овај исти том , на коме сам радио две године, нестао из мога компјутера којом приликом је компјутер уништен.
- Јавност је упозната са вишегодишњим перманентним и врло интензивним ометањима у раду на моме компјутеру, отимачинама фајлова, и запленама 20 рукописа необјављених књига. Што се наставља.
- Иза овога насиља и отимачине књиге и цензуре стоје они којима сметам, јер захтевам накнаду почињене штете и повраћај одузетог, и залажем се за добробит нашег народа.
- Починиоци, а то су они који су се енормно обогатили у транзицији, под утицајем блиског гео окружења, које Србију и Србе изазива на недипломатичност, њих злоупотребљава и подстиче у међусобне заваде, и подмеће им кујкавичје јаје антисемитизма, да тако Србе изолује, тајкунима суфлира да се не обави правично обештећење, накнаде штете, повраћаји имовине, да уместо тога гурају становнике и потражиоце да остаре, оболе, и да тако буду онемогућени да остваре њихова права.
- Енормни богаташи плаћају гладне минималним сумама да по цео дан и ноћ ометају појединце да раде на личним рачунарима,обучили су их да раде на компјутерима, дали им личне рачунаре, и тако многима претварају животе у несносне стресове и кошмар.

- Молим да узмете ове чињенице к` знању и реагујете на начин који сматрате као уместан и могућ са ваше стране? Не дозволимо лешинарима да Србију покопају што су зацртали.
- Томислав Крсмановић
-
- Пошто је Апелациони суд одбио моју жалбу , обратио сам се Високом касационом суду :
-
- ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
- за
- ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД
- Тужиоц: Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- Тужена: Република Србија.
-
- РЕВИЗИЈА ТУЖИОЦА
-
- Против П Р Е С У Д Е Апелационог суда у Београду, ГЖ 2430/16 од 13.10.2016.године у парнници тужиоца Томислава Крсмановића, против тужене Републике Србије.
- Ради рехабилитационог обештећења.
- Пресудом Апелационог суда у Београду, ГЖ 2430/16 од 13.10.2016. године ОДБИЈЕНА је као неоснована жалба тужиоца , и ПОТВРЂЕНА пресуда Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.12.2015 године, у вези става другог изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца који је тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде материјалне штете, а по основу рехабилитационог обештећења исплати износ од 4.000.000,00 динара и ренту у износу од 8.050, 00 динара месечно
- УКИНУТА је пресуда Вишег суда у Београду . П 358/15 од 29.1.2015 године у првом и преосталом делу другог става изреке и предмет ВРАЋА истом суду, у том делу на поновно суђење.
- Ревизија је дозвољена по одредбама члана 403 ЗПП, уз напомену да тужиоц испуњава и захтеве из члана 404 ЗПП о чему је дао исказ у делу са насловом *Право на подношење ревизије на основу члана 404 ЗПП*, на крају текста ревизије.
- Овим делом ревизије сходно члану 403 ЗПП , тужиоц побија другостепену пресуду Апелационог суда у Београду по оба основа, и материјалне и нематеријалне штете, уз позив на члан 407 ЗПП.
- А када се ради о испуњености услова за подношење ревизије из члана 404 ЗПП се позива на *Право на подношење ревизије на основу члана 404 ЗПП*, на крају текста ревизије.
-
- Другостепени суд је учинио битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1, у току поступка није применио, или је у појединим случајевима неправилно применио одредбе овог закона, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде. Тужиоц доказује да је у току поступка дошло до погрешне примене материјалног права из члана 376,

став 4, другостепени суд није применио поједине одредбе материјалног права које је требало да примени или такву одредбу није правилно применио.

- У овој жалби нуди доказе да је другостепени суд услед погрешне примене материјалног права из члана 376 ЗПП, погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање ..
- Тужиоц је принуђен да врло детаљно образложи ову тужбу, отуда њена дужина, да би тако изнео аргументе и доказе у овом врло сложеном и деликатном досијеу, који поврх свега покрива време од скоро четири деценије. (члан 7 ЗПП, став 1).
- а. Погрешна примена материјалног права.
- *Материјална штета.*
- Тужиоц побија пресуду Апелационог суда у Београду у делу другог става изреке којим је одбијен тужбени захтев за тражену накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000, 00 динара, да тужиоц одредбом 26 став 2 Закона о рехабилитацији нема права на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода, јер то није у складу са законом којим се уређују облигациони односи, да настали материјални трошкови не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године., којим су наведена решења оглашена ништавим, или да су неки настали након доношења рехабилитационог решења.
- Тужиоц доказује да сходно ставу 1, члана 26 Закона о рехабилитацији, има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, све у складу са законом којим се одређују облигациони односи..
- Апелациони суд је погрешно применио материјално право, паушално се позивајући на закон којим се уређују облигациони односи, којим тужиоцу оспорава право на накнаду материјалне штете из члана 26 Закона о рехабилитацији став 1, не наводећи при том које су то одредбе Закона о облигационим односима према којим тужиоц нема право на обештећење материјалне штете настале због повреде права и слобода, у складу са чланом 26 Закона о рехабилитацији.
- Тужиоц побија Пресуду Апелационог суда у оном делу где суд наводи да су материјални трошкови тужиоца настали након доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, да побројани догађаји и достављени докази у погледу материјалне штете не проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега нису испуњени услови из члана 26 став 1 Закона о рехабилитацији, и истиче доказе да материјалне штете све до 2012.године, имају своје извориште у оба судска решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године.
- Другостепени суд није применио, а требао је да примени, Члан 198 ЗОО ,став 1:
- 1) Ко другоме повреди част као и ко износи или преноси неистините наводе о прошлости, о знању, о способности другог лица, или о чему другоме, а зна или

би морао знати да су неистинити, и тиме му проузрокује материјалну штету, дужан је накнадити је.

- Органи тужене су драстично и у дугом временском континуитету, пре, за време, и после доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, све до 2012.године, кршили одредбе члана 198 ЗОО став 1, износили неистине о његовом душевном здрављу, жигошући га јавно и неосновано, да је опасан државни непијатељ, да позива на побуну, да блати самоуправну Југославију..
- Приликом почињених кршења права и слобода тужиоца од стране органа тужене, све до 2012.године, су износили компромитујуће податке о његовом душевном здрављу, да је евидентирани психијатријски пацијент, са дијагнозом `` параноидна шизофренија`, позивајући се на његову биографију непријатеља, на његову дугогодишњу прошлост критичара људских права од 1975 године, који блати државу у свету, уз директно позивање иа оба догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године, и то Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године.
- Тужиоц нуди доказе да су истим проузроковани наведени материјални трошкови,, да проистичу из њих.
- Органи су тужиоца на начин противан закону и медицинској етици судски прогласили 1977.године болесним од параноидне шизофреније (лудим), починили су злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, изношећи годинама неистине о његовом душевном здрављу, повредили његову част и углед,
- Чиме су проузроковали материјалне штете, због повреда из члана 198 ЗОО став 1, у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, што је приказано у исказу ове жалбе..
- У овом делу жалбе се претежно приказују настале материјалне штете због повреда из члана 198 ЗОО став 1, у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, када се углавном ради о изношењу и преношењу неистина о душевном здрављу тужиоца, и како је то проузроковало материјалне штете.
- Међутим, тужиоц позивајући се на члан 26, став 1 Закона рехабилитацији, у вези са чланом 198 ЗОО став 1, приказује да нису проношене штетне неистине само о његовом душевном здрављу, био је неосновано политички жигосан од стране органа тужене, његова смирена и учтива одбрана од дискриминације у вези запошљавања, је тенденциозно и потпуно неосновано подведена под опасну анти-државну активност, позив на побуну, подривање државног поретка, блаћење самоуправне Југославије. Што је имало за последицу казнене мере које су над њим континуелно спроводили органи тужене, до дана доношења решења о рехабилитацији 2012 године.
- Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године. је не само извориште нетачне психијатријске дијагнозе, него у исто време терети тужиоца да је опасан по државни поредак, јер позива на побуну. Док је Решењем Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду

Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године кажњен што је 31.8. 1982.године починио вербални деликт, тако што је на јавном месту на Тргу републике у Београду , говором омаложавао социјалистичка осећања грађана на тај начин што је рекао- да је против овог друштвеног система и да је следбеник Ђиласа. (Напомена: Тужиоц је био пресретнут од милиционера без повода, који му је грубо отео торбу и у њој нашао књигу Милована Ђиласа).

- А добро је познато како су се тадашње власти сурово обрачунавале за најмању критику, поготову са опасним непријатељима који блате и позивају на побуну.
- Тужиоц свестан злоупотреба над њим, је се обратио учтиво тадашњим органима власти, да није никакав државни непријатељ, да се брани од незаслужених сметњи при запошљавању, замоливши их да му кажу у чему греши и чиме их подстиче против њега, да се исправи. Никад није добио никакав одговор, нити је долазило до престанка репресије.
- Тужиоц интелектуалац који се после 6 година вратио из Белгије 1971 године, где је на пост дипломским студијама био један до најуспешнијих, са одличним референцама тамошњих послодаваца, научни радник, полиглота, био предложен за председника Југословена у Белгији (Википедија), пред којим је била блистава каријера, се вратио у земљу да буде користан члан заједнице. Уместо да по повратку у земљу буде прихваћен као користан члан заједнице, био је неосновано проглашен политички неподобним .(јер није био члан Партије, Државна безбедност је сазнала да је у Белгији тражио политички азил), и зато што се жалио на дискриминацију при запошљавању. .
- Уместо да стиче каријеру и породицу, да решава своје егзистенцијалне проблеме, био је против своје воље гурнут у мукотрпни ангажман за људска права, да би се бранио постао заслужни борац за људска права, оснивач првог југословенског неформалног одбора за заштиту људских права 1 марта 1975.године. Од тада до данашњих дана председник НВО Покрета за заштиту људских права, својевремено политичке странке, у свету признат за његов допринос против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, добитник међународних признања, писац је неколико десетина књига, члан УКС (Удружења књижевника Србије), аутор стотинак стручних и научних чланака објављених у домаћим и страним часописима, професионалац са сјајним референцама.,
- Будући да је стицао истомишљенике, он је био смештен по казни у психијатријску установу, да његови ставови као појединца и борца за људска права о кризи која је надолазила, научника, професионалца, касније председника политичке странке, званичног кандидата на вишестраначким изборима, буду јавно, и кроз мас медија, обезвређени, да он као појединац буде избламиран, да његовим примером застрашују друге.
- Виши суд у Београду Решењем о рехабилитацији бр 82/10 од 14 децембра 2012 године, на страни 9 решења проглашава да је рехабилитовани био **жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе,** и да је све до датума решења живео у страху од нове казнене хоспитализације, да је био жртва прогона и

насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, , **ИМОВИНЕ** и других грађанских права.

- Злоупотребе психијатрије у политичке сврхе је злочин близак злочинима против човечности, како је рекао чувени руски Нобеловац Солжењицин: ВРСТА ГАСНЕ КОМОРЕ
- А такав злочин природно има последице у различитим сферама,а па и када се ради и поседовању имовине и материјалним штетама.
- Органи тужене су од 1975.године до 2012 године износиили неистините наводе о његовој прошлости, о знању, о способностима, прогласили га болесним од неизлечивог душевног обољења параноидне шизофреније, опасним по државу, обезвређивали његов лик професионалца, научног радника, политичара, оца породице. Нетачна казнена психијатријска дијагноза, због које је учињена насилна психијатријска хоспитализација од 21 јуна до 1 јула 1975.године, због ненасилног вербалног деликта, и даље приказана хронологија од 1 јула 1975 .године до Решења о рехабилитацији 2012.године континуелних јавних атака на част и интегритет тужиоца, изношење и преношење неистинитих навода о њему као човеку, његовој личности, упорно дугогодишње лаћање за тенденциозну дијагнозу, да је `` психијатријски пацијент`` агресиван и опасан по државни поредак, да позива на побуну, повезан са страним обавештајним службама, и описане казнене мере и деликти почињени од органа тужене- су оставили истинску дховну и материјалну пустош у његовом животу, и његове породице,.
- Оно што пада у очи је крајња застрањеност и говор мржње починиоца, упорност у насртајима на личност и законска права тужиоца, екстремност у поступцима, **деструктивност**, ирационаност и недостатак било какве емпатије.

- Проглашен је судски неурачунљивим душевним болесником, и то на велика звона оглашено у јавности. Био је насилно притворен у психијатријској болници, велики б рој пута приведен на информативне разговоре, био жртва физичких обрачуна, притваран, предмет вишегодишњих истрага и кривичних поступака, као и када се ради о дијагностиковању његовог менталног здравља, покушавали да га обезвреде у научном раду гуран деценијама у исцрпљујуће судске поступке и трошкове да би доказао `` да није луд``. Што се одразило на остваривање права на рад, органи тужене су злоупотребили нетачну дијагнозу да би га казнили тамо где је најболније, разорили су његову породицу, одвојили га од његовог детета, излагали га стресовима угрожавајући му деценијама здравље, лишавали га његове имовине, стана, прихода, гурнули га за време од 15 година у мукотрпни статус подстанара, У ударној емисији на националном каналу РТС Београд на велико звона су огласили да је тужиоц `` психијатријски пацијент`` такође у високотиражном листу Вечерње новости? Органи тужене су запленили 2000 године 20 рукописа његових необјављених књига у којима је описао претрпљене психијатријске злоупотребе из 1975 и 1977.године, и последице, уз податке о стању у однашњој психијатрији. Којом приликом су запленили неколико хиљада примерака књига аутора Кена Скуланда, сада професора Државног универзитета у Хонолулу, САД , некадашњег специјалног саветника за безбедност председника САД Џорџа Буша Старијег, и књиге др.

Мери Руварт познате америчке научнице. Тужиоцу су органи тужене упорно претили од 2008 до 2012 поновном насилном хоспитализацијом,.

- Чиме су његов живот и његових ближњих деценијама претварали у понижавања , страдања и патње, гурнули га у материјалну беду и сиромаштво..
- Проузрокујући у том временском интервалу енормне материјалне штете
- Тужиоц прилаже у даљем тексту жалбе конкретне доказе по појединим ставкама, да су по члану 198 ЗОО ,став 1 , у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, органи тужене проузроковали материјалне трошкове, све до 2012.године, да су ови материјални трошкови последица Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године. Из хронологија психијатријских злоупотреба над тужиоцем у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа , докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледава заједничка нит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године и Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.
- Што су докази да проистичу из Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године, иако су настали после њега..
- Органи тужене су му проузроковали значајне штете **имовини**, које треба да надокнде, у ком смислу се изјашњава и Виши суд у Београду у свом Решењу о рехабилитацији од 2012.године., на страни 9, члан 26, став 1 Закона о рехабилитацији и члан 198 ЗОО став 1.
- Решењу судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.су претходили догађаји који су га проузроковали, и који су повезани са тим решењем који су битни за разјашњавање догађаја насталих пре, за време, и након њега, проузрокованих штета, јер су у повезаности и међузависности.
- Тужиоц на крају ове Ревизије прилаже документа нумерисана од 1 до , која су тако поређана да прате хронологију и ток излагања доказа .
- Због вербалног ненасилног дела тужиоц је био противно закону и медицинској етици, насилно смештен у психијатријску болницу 21 јуна 1975.године, где је остао до 1 јула исте године,.
- ДОКАЗ. 1. Потврда о боравку у овој болници број 15876 од 17.1978.године. 2.Увид у медицинску документацију при Болници`` Лаза Лазаревић``.
- При довођењу тужиоца у ову болницу је уз претње и примену физичког насиља и неколико снажних удараца везан, узт вербалне претње, дата му је неиндицирана инјекција МОДИТЕН ДЕПО, намењена агресивнм душевним болесницима, чије дејство смирења и смањења енергије , малаксалости, мождане конфузије, траје неколико месеци, због чега је била драстично смањена његова способност за обављање каснијих професионалних задатака. За цело време боравка је био приморан да пије бројне пилуле , не зна називе, које су оставиле лоше последице по његове здравље, вишемесечну малаксалост, проузроковале несаницу, лошу концентрацију и употребу. интелектуалног домена. Био је спречен да се обрати пуномоћнику, да буде обавештен суд, у посетама породице, и да комуницира са спољним светом.

- Из ове болнице је изашао са фалсификованом психијатријском дијагнозом (``параноидна шизофренија``), која је постала извориште каснијих злоупотреба.
- ГСУП Београда се приликом насилне хоспитализације тужиоца позвао на дијагнозу Завода за ментално здравље из Београда, из 1973 године, где је тужиоц одлазио због несанице, којом приликом се смирено и аргументовано пожалио на политичку дискриминацију, што је преплашени психијатар др. Томислав Седмак по налогу органа ГСУП-а оквалификовао као приказано душевно обољење .
- Доказ: 1. Увид у Архиву, дијагноза Завода за ментално здравље.
- Др. Седмак је од тада тужиоцу преписивао поједине лекове за смирење и против несанице, међу њима и нозинан (индициран за психотична душевна обољења) и нипам (могадон, против несанице)..Тужиоц је од тада да би смањивао дејство крајње разорних стресова проузрокованих од стране органа тужене, а по савету др.Седмака, и других психијатара, др.Владете Јеротића, професора др.Миловановића, редовно, до данашњих дана, узимао различите медикаменте за смирење и против несанице.
- Које лекове је користио се може видети из његових здравствених картона у Дому здравља у Ломимној улици у Београду, Клиника Драгиша Мишовић, Београд, Одељење за психијатрију, Психијатријска клиника `` В. Вујић` у Београду.
- Чиме је стекао навику.
- Од 1975.године до Решења о рехабилитацији 2012.године, поред других, редовно је користио нозинан и нипам.
- Што смирује, али и штети здрављу.
- На делу су енормни трошкови тужиоца за куповине појединих индицираних лекова који се не преписују од стране лекара у домовима здравља, него се купују за готов новац у приватнм апотекама..
- Виша судска инстанца би могла оспорити узрочно-последичну повезаност описаних догађаја и несанице и недостатак рачуна за плаћене лекове у апотекама.,
- Добро је позната узрочно последична повезаност дуготрајних разорних стресова и душевне надражености и несанице. Стрес јако погодује појави психосоматских обољења. Када је стресно стање продужено, кад су ендокрини и нервни систем сувише дуго изложени хиперфункцији, природно је очекивати да ће се створити услови за настанак поремећаја у организму. Под дејством психосоцијалних стресора, указују бројни подаци, настају несаница, нервна напетост, слабљење имунског система, кардиоваскуларна обољења, чир у стомаку, дијабетис, мождани и срчани удар, психофизичка и свака друга изнуреност, до слабости и функционалног исцрпљивања, колапса организма.
- Према званичним здравственим установама стрес је подмукли убица број 1 у данашњој Србији
- Тужиоц је у описаном временском интервалу био перманентно изложен врло интензивном стресу, истинској дугогодишњој менталној тортури, не може се негирати да је такав стрес није одразио на његово здравље. Он раније није патио

од такве несанице, она је се појачавала упоредо са политичким насиљем исказаним Решењем о рехабилитацији из 2012.године. Што је битно умањивало његову радну способност и виталност.

- Тужиоц је дакле у овоме временском интервалу од скоро четири деценије био изложен енормним трошковима за плаћање седатива и сличних медикамената. Тужиоц ннје из разумљивих разлога у поседу рецепата и рачуна из апотека, али се до релевантних података може доћи увидом у његове здравствене картоне.
- Органи тужене су дужни да надокнаде ове трошкове, пошто су они проузроковали нервне напетости и несаницу.
- Докази: 1. Извештај лекара специјалисте , Славице Станић, лекара Дома здравља `` Савски венац``, од 24.2.2009.године-у прилогу..2. Увид у Архиву Дома здравља Савски венац у Ломиној улици у Београду, Психијатријског одељења Болнице др. Драгиша Мишовић, П.Б.`` В. Вујић`` у Београду 3.Извештај у прилогу Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића, психијатра, од 16.12.2009. 4. Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године, у прилогу. 5.Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године.-у прилогу у овој жалби.
- У време насилне хоспитализације јуна јула 1975 тужиоц је био запослен у Фабрици пива БИП у Београду на радном месту ``стручни сарадник``, о смештају је обавештена радна организација, послат је одмах на вишемесечно боловање. Тужиоц је у овој радној организацији био оцрњен као пацијент психијатријске клиинке, и као `` државни непријатељ`` јер су органи РСУП-а Београд га одводили на саслушања пред његовим колегама из Службе истраживања тржишта, и уз дозволу директора Никлановића, директно из његове канцеларије.
- Тужиоцу је одмах била смањена плата, остављен без радних задатака, наружен углед и кредибилитет професионалца.
- Доказ: 1.Кадровска архива фабрике БИП, 2. Сведок директор Никлановић
- Избламиран и деградиран као човек и професионалац је био приморан да напусти БИП и да се запосли на радном месту Шеф Службе маркетинга у ФГП Рекорд-Раковица.
- Инкриминисана дијагноза Завода за ментално здравље из Београда је достављена директору ФГП Рекорд , Раковица-Београд, Драгану Томићу, где је тужиоц био тада запослен, дана 15.3.1977.године је смењен са места `` Шеф службе маркетинга`` ,`` са образложењем да је евидентирани пацијент Завода за ментално здравље у Београду``.
- Доказ у прилогу: Одлука Радничког савета ФГП Рекорд бр.91/ВИ-1 од 15.3.1977.године.
- Тужиоц је 1.9.1977.године судском одлуком проглашен неурачунљивим душевним болесником. која је прочитана на Збору радних људи ФГП Рекорд,

пред неколико стотина присутних, без права на реплику, чиме му је повређена част и углед као стручњака и појединца, чиме је његова каријера у овом предузећу обезвређена..

- Тужиоц се 10.09.1977.године обратио Жалбом Већу за прекршаје Града Београда, која је одбијена.
- Докази : 1.Решење судије за прекршаје општина Раковица ИИ Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977, којим је тужиоц проглашен неурачунљивим душевним болесником, због вербалног ненасилног дела, уз предлог дефинитивне изолације неограниченог времена трајања у психијатријску установу затвореног типа. Чему је пртетходио захтев судији за прекршаје Општина Раковица, ГСУП-а Београда против тужиоца СУП Београд-VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.4.1977.године, за покретање прекршајног поступка, против тужиоца због прекршаја из члана 2 став2 тачка 5 Закон изменама и допунама Закона о прекршајима проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника Рекорда.да је позивао запослене у ФГП Рекорд на побуну против поретка. 2.Жалба против Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године. 3. Увид у Архиву ФГП Рекорд. 4.Увид у архив ГСУП-а Београд.
- Тужиоц је смењен са вишег на ниже радно место, смањена му плата, избламиран, под шиканом је био принуђен да напусти ФГП Рекорд (изнуђен отказ) и запосли се 1977 године у Фабрици лекова Галеника у Земуну , на радном месту ``стручни сарадник`` у Служби истраживања тржишта, где је остао до пензионисања 1997.године. ..
- Несавесни злонамерни судија за прекршаје је приликом истраге за Решење судије за прекршаје Општина Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године, по налогу претпостављених, позвао Александру Пешић, економисту запослену у ФГП Рекорд,. будућу тужиочеву супругу, и у службеним просторијама, преплашеној и врло узнемиреној тужиочевој вереници неовлашћено саопштио податке из судског досијеа, која тада тужиоца није довољно познавала. Том приликом јој је ставио на увид противно закону поверљиве податке из судског досијеа, и обимну медицинску документацију из Завода за ментално здравље, укључујући, и нетачну дијагнозу, рекавши јој:``Томислав Крсмановић је неурачунљив и агресиван душевни болесник, који не сме по закону да има децу због душевне болести, опасан државни непријатељ, и ако се за њега уда, да ће тиме упропастити свој живот``. При том јој је показао одредбе Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СР Србије, број 22 од 7 јуна 1980.године), строго је упозоривши на чланове закона број 42 `` да је параноидна шизофренија законска сметња за закључење брака``, члан 45 и 74 закона `` брак се не може закључити због тешке тужиочеве душевне болести шизофреније``, посебно јој образлажући члан 77, став 2 и 3, да је наводно тужиоц држи у заблуди и крије од ње ко је, и шта је, што чини брак ништавим. Из побуда примитивне одмазде да се тако свети тужиоцу као политичком неистомишљенику, по налогу претпостављених..

- Докази: 1. Саслушање сведока Александре Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Београд. 2. Изјава Александре Пешић Крсмановић од 1.6.2012.године-у прилогу. 3. Увид у Архиву суда за прекршаје Општина Раковица. 4.Није могуће саслушати судију Чедомира .Маљковића, јер је превремено преминуо, тужиоц је својевремено благовремено захтевао судско саслушање сведока судије за прекршаје Маљковића, што судови нису прихватили. 5. Увид у Архиву ГСУП-а.Београда.
- Након чега је Александра због брака са тужиоцем. била подвргнута свакодневним шиканирањима на њеном радном месту у ФГП-Фабрици гумених производа Рекорд. Све до преласка у пензију била је ускраћена законских права што се тиче висине прихода, радног места, омаловажавана и понижавана .
- Органи СУП-а су на њу вршили сталне притиске да се разведе од тужиоца, саслушавали је, лупали на врата стана, упадали насилно у стан и претили јој, затицала их је у стану, где су пред њен долазак у стан ушли калаузом. После тужиочевог притварања 3 децембра 1981.године, органи полиције су извршили претрес стана, однели сву тужиочеву документацију и спровели га у суд, за то време у његовом отсуству су је подвргли вишечасовном испитивању, уз вриску бебе, захтевајући од ње да се под претњом смрћу одмах разведе од тужиоца.
- Брак је од почетка због наведених злоупотреба био поремећен, у породицу су се уселили интензивни страхови и нервозе.
- Полиција је такорећи из дана у дан упорно и опасно вршила притиске на њу: да се ХИТНО разведе, да из стана избаци сва документа супруга, укључујући и његову писаћу машину, да не дозволи улазак у стан његових истомишљеника, да прекида његове телефонске и друге разговоре са политичким темама, да у таквом случају одмах позове полицију и захтева његову ургентну насилну хоспитализацију, и да након изнуђеног развода одмах покрене судски поступак да она постане носилац станарског права уз њихову обећану пресудну интервенцију код суда, а да тужиоц буде лишен права на боравак у стану, и да супруга исели ШТО ПРЕ из стана. Или ће она и њен син нестати.
- Према члану тадашњег Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СРЈ, број 22 од 7 јуна 1980.године) , члан 6, став 2`` друштвена заједница правним и други мерама ствара потребне услове за складан брак``, члан 20 `` развија хармоничне односе у породици``,
- Једном приликом када се вратила у стан који је био претходно закључан, у њему је затекла четири органа ГСУП-а, Београд, који су у стан ушли калаузом, устали и уперили у њу револвере узвикујући: да се ОДМАХ разведе од тужиоца лудака државног непријатеља. Вршене су провале у њен стан, пљачке, физички напади, застрашивања.
- Из дана у дан су се притисци над Александром интензивирали, и према њеним речима је гурали у самоубиство . У оваквим тешким животним околностима политичких прогона, Александра је доживела нервни слом, оболела од више нервних и органских болести.
- А и тужиоц је био доведен у стање крајње душевне и нервне напетости.

- Органи тужене су поступили супротно одредби Закона о породици, члан 2, став 1-Породица ужива посебну заштиту државе став 2-Свако има право на поштовање свог породичног живота, .из побуда примитивне одмазде, позивајући се на нетачну психијатријску дијагнозу.
- Такође супротно члану 6 Закона рехабилитацији у вези са чланом 198 ЗОО став 1, су му учинили материјалне штете тенденциозним изношењем, поред оних у вези са дијагнозом, преносили су и друге неистине. Убеђивали су његову супругу, да је тужиоц опасан државни непријатељ који позива на побуну, да је агресиван, да не сме да има децу због болести, да прекине везу са њим , ако то не учини упропастиће свој живот, уз свакодневне претње на радном месту `` зог везе са државним непријатељом``,. уз неовлашћене упаде у стан, претње убиством ако се не разведе од тужиоца државног непријатеља.
- Упорним притисцима и насиљем , су смишљено до крајности пореметили и разорили брак и породицу тужиоца.
- Према члану 8 Европске Конвенције о људским правима -Право на поштовање приватног и породичног живота
- 1. Свако има право на поштовање свог приватног и породичног живота, дома .
- 2.Јавне власти неће се мешати у вршење овог права сем ако то није у складу са законом и неопходно у демократском друштву у интересу националне безбедности, јавне безбедности , или економске добробити земље, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, или ради заштите права и слобода другог.
-
- У коментару Европског суда у Стразбуру члана 8 Европске конвенције ИНТЕРИГХТС ПРАВО НА ПОШТОВАЊЕ ПРИВАТНОГ И ПОРОДИЧНОГ ЖИВОТА ПРЕМА ЕВРОПСКОЈ КОНВЕНЦИЈОМ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА (ЧЛАН 8) .ПРИРУЧНИК ЗА ПРАВНИКЕ, право на породични живот подразумева право чланова породице да живе заједно и да развијају међусобне односе. Суд сматра да се право на породични живот односи на супружнике и да оно обухвата њихово право на заједнички живот.

- Позитивне обавезе захтевају од држава да активно делују у циљу делотворне заштите права о коме је реч.
-

  Постоје сфере живота у које држава не сме да се меша, осим када је мешање у складу са законом, када је неопходно демократском друштву ..
-

  С` овим у вези је према суду Поштовање приватности, у оквиру овог појам Лични подаци
  Суд сматра да према члану 8. свако лице, има право да очекује да неки сегменти његовог приватног живота остану у извесној мери приватни, да не "процуре" у јавност, свеједно да ли би онај који би их у јавност пласирао био јавна или приватна личност . Држава не само да мора поштовати ово право на приватност, већ мора обезбедити и да медији, здравствене установе, као и друга лица, не прибегну недопуштеном мешању у праву других на приватност. Тамо где дође до обелодањивања таквих информација трећим странама, може се радити о кршењу права појединца на поштовање приватности.

-

Према суду, када се ради о полицијским овлашћењима, Европски суд је јасно ставио до знања да овлашћења полиције морају бити ограничена, како би се избегло мешање у многе аспекте приватног и породичног живота, и дома Свако мешање мора бити оправдано и мора тежити легитимном циљу као што је спречавање криминала и заштита права других.

-

Полицијски претрес може бити извршен у дому, пословним или неким другим просторијама, на законит начин.

-

- Органи тужене су грубо повредили одредбе из члана 8 Европске конвенције, уместо позитивне обавезе да држава активно делују у циљу делотворне заштите права о коме је реч., су се умешали у породични живот тужиоца реметећи његово право и његове супруге да живе заједно и да развијају хармонично међусобне односе.

-

- Оваква мешања органа тужене у сфере живота тужиоца у које држава не сме да се меша, нису биле у складу са законом, када је то неопходно демократском друштву ...

-

- Саопштили су тужиочевој супрузи личне податке о здрављу тужиоца, прекркршили су права појединца на поштовање приватности.

-

Полицијски органи су злоупотребили своја овлашћења, и умешали се у поједине аспекте приватног и породичног живота, и дома .Ова мешања нису била оправдана и нису тежила легитимном циљу као што је спречавање криминала и заштита права других.

-

Противно закону су улазили у стан тужиоца, претили његовој супрузи, и износили неистине о тужиоцу.

-

- Органи тужене су овако чинећи починили КРИВИЧНА ДЕЛА ПРОТИВ СЛОБОДА И ПРАВА ЧОВЕКА И ГРАЂАНИНА из Кривичног законика Србије , све са циљем да казне тужиоца и да разоре његову породицу.

-

- Уз позив тужиоца на члан 6 Закон о рехабилитацији, у вези са чланом Члан 198 ЗОО ,став 1. Чиме су проузроковали материјалне штете настале услед. :

-

- Изношење личних и породичних прилика из члана 172, Повреда тајности поступка из члана 337, Одавање службене тајне из члана 369, Повреда тајности поступка члан 337, Неовлашћено откривање тајне члан 141, Неовлашћено прикупљање личних података члан 146.

-

- Грубо злоупотребљавајући службени положај из члана 359 КЗ, својим понашањем су нанели штете тужиоцу и његовој супрузи, и теже повредили њихова права, умешавши се недозвољено у њихов породични живот, и на други начин..

-

- Органи тужене су у тим приликама кршили поједине одредбе Кривичног законика Србије, јер су се према супрузи тужиоца понашали насилнички (

Насилничко понашање Члан 344), нарушавали неповредивост њеног стана (Нарушавање неповредивости стана члан 139), обављали птетресања стан противно одредбама закона (Противзаконито претресање члан 140)

-

- Мрцварење и злостављање супруге тужиоца од стране органа тужене је било трајно и врло интензивно, вређано је њено достојанство, била је застрашивана да се што пре , уз претње убиством, разведе , из побуде засноване на разбијању породице. Што је санкционисано чланом 137 КЗ, Злостављање и мучење.

-

- Органи тужене су у описаним околностима , у наведеном временском интервалу насиљем, прибегавајући мафијашким методима специјалног рата, претњама убиством, и сину, и на друге описане начине, вршили притиске на супругу тужиоца да се разведе, довели је у тешко душевно стање зебње и очаја. У чему постоје елементи прекршаја одредбе члана 135 КЗ Србије Принуда.
- Што је довело до нервног слома тужиочеве супруге, и последично до кварење међусобних односа, до неподношљивих напетости и немогућности живота у заједници..
- Органи тужене су присилом растурили породичну и брачну заједницу тужиоца.
- Последично , тужиоц је, да би спашавао душевни интегритет и голи живот, био принуђен да напусти стан, и да све до 1997 године буде подстанар.
- Што је имало за последицу каснију судску измену власништва над станом. ,проузроковало материјалне штете настале из промене стамбеног права и преласка у 15 годишњи статус подстанара.
- Тужиоц се позива на члан 26 Закона о рехабилитацији , у вези са чланом 198 ЗОО ,став 1. Његов одлазак из стана, развод, прелазак у подстанарски статус, губитак стана су проуз роковани од стране органа тужене који су изношењем неистина о његовом здрављу, лажно га етикетирајући као опасног државног непријатеља, годинама стварали раздор са његовом супругом, подвргавајући и њу и њега политичким прогонима . А што је у доказаној вези са обеснаженим Решењем судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године.
- Имајући у виду изнете податке, логичан закључак је да: а.Због, од стране органа тужене, је дошло до ремећења породичних односа, касније до урушавња брачне зједницве, и, изнуђеног развода. Да није било развода, не би било ни губитка стана. б. тужиоц не би био преведен у 15 годишњи мукотрпан статус подстанара.
- Александра Крсмановић Пешић, пензионер, са станом у улици Теодосијева број 1 у Београду, број личне карте 004350375, рођена 1946 године, исказано дана 1.1.2012. године, каже:`` Наш брак су присилом растурили органи власти, у знак примитивне одмазде према политичким неистомишљеницима``.
- Тужиоц предлаже Високом касационом суду да саслуша сведока Александру Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Звездара, Мали Мокри Луг, Београд., она је тешко покретна и није у стању да се појави у просторијама суда.
- Докази у прилогу жалбе: 1.Изјава Александре од 1.6.2012.године. 2.Саслушање Драгана Томића директора ФГП Рекорд, тужиоц не зна његову адресу, он је високи функционер СПС, бико је председник Скупшине Србије,и психолога ФГП Рекорд Божу Петровића (преминуо изненада, тужиоц је предлагао њега

благовремено, док је био жив) .3.Увид у архиву ГСУП-а Београд. 4..Увид у Архиву Четвртог општинског суда у Београду КП .797/01. 5. Увид у здравствени картон Александре Крсмановић Пешић ФГП `` Рекорд`, Раковица број 625 при Дому здравља Раковица , и при Дому здравља `` Шумице`` у Београду, број Здравственог картона је 1088.

- Након одласка тужиоца из стана и развода, покренута је парница о стану. Одлуком Четвртог општинског суда у Београду , Решењем од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, у парници о стану, насталој након развода брака., тужиоц је лишен права на стан који је унео у брак 1978 године.
- Виши суд је у побијаној пресуди, погрешно утврдио чињенично стање, што се овде доказује као последица погрешне примене материјалног права, према члану 26 Закона рехабилитацији, у веи са чланом 198 ЗОО, пре свега је погрешно утврдио разлоге због којих је брак разведен, што је суштина, да су органи тужене, и поједини руководиоци ФГП`` Рекорд``, тужиоцу смишљено разорили брак и породицу. Са циљем да га тако казне, и уједно лише имовине, права на стан, и да га преведу у статус подстанара. Суд није узео у обзир члан 6 Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СРЈ, број 22 од 7 јуна 1980.године), члан 6, став 2`` друштвена заједница правним и други мерама ствара потребне услове за складан брак``, члан 20 `` развија хармоничне односе у породици``. Чиме су се органи тужене понашали супротно одредбама Закона о породици и браку.
- Код одређивања ко ће остати носилац станарског права, суд није у довољној мери узео у обзир здравствено стање тужиоца, пропустио је да утврди да према званичној дијагнози тужиоц болује од душевне болести (али не оне која му је била приписана) , што је последица вишегодишњих прогона, суд је пропустио да тражи комплетан извештај о стању душевног, нервног и органског здравља тужиоца, одбио је предлог вештачења. Тужиоц је претходно био проглашаван тешким, неурачунљивим душевним болесником, а сада наједном потпуно здрав. Суд се изјашњава неосновано да тужиоц никада није био хоспитализован, а Четврти општински суд у Београду је добио на увид медицинску документацију лично од тужиоца, према којој је јуна 1975.године, био насилно хоспитализован као неурачунљив душевни болесник, и 1 .9.1977.године проглашен од судије за прекршаје Општина Раковица као неурачунљив душевни болесник и захтевано лечење неограниченог времена трајања. Упркос ових доказа Четврти општински суд у Београду се изјашњава о противнику предлагача као о потпуно здравом радно способном човеку, одбијајући захтев тужиоца да се изврши вештачење његовог здравља, с `образложењем да стање његовог здравља није поткрепљено никаквим доказом``.. А у исто време судије су устврдиле да је неподобан због свога душевног здравља за брачни и породични живот. Тврдња суда да он редовно обавља своје радне дужности у РО Галеника, је неоснована, јер је тужиоц био остављан без задатака, са образложењем руководица Галенике да је `` душевно болестан``, што се види из даље приложених списа. Суд пренебрегава чињеницу да је противник

предлагача у његовој радној организацији био рангиран као кандидат за инвалидску пензију.

- Из чега следи да чињенично стање о здрављу тужиоца није потпуно утврђено. А што је било врло битно за доношење законите судске одлуке. Тужиоц са 50 година старости, изнурен, са званичним дијагнозама да болује од тешке болести, пати од хроничне несанице, излаган такорећи свакодневним претњама и репресалијама, изложен судским и другим трошковима, за које време су органи тужене свим средствима доказано разарали његов брак, сада му одузимају стан и бива гурнут у тегобни подстанарски статус.. А подстанарски живот само може погоршати његово стање здравља.
- Тужиоц је стан унео у брак, добио је стан од Команде одбране града Београда Решењем број 8-89-7 од 1.1.1980.године, и био је носилац станарског права.. Александру је уписао у станарско право накнадно 1978 године, приликом њеног уласка у брак са њим. А Александра је пре тога била уписана у породично станарско право у поменутом стану на адреси Змај Огњеног Вука 4 у Београду. Јер према Закону о стамбеним односима, је уписано: код одређивања брачног друга ко ће остати носилац станарског права, суд узима у обзир све околности случаја, између осталога, ко је добио стан на коришћење, ко је био носилац станарског права код закључења брака, тј. ко је раније био у стану.
- И да онда тужиоц који је унео стан у брак, оронулог здравља треба са 50 година старости, због погрома и разбијања брака, да буде сада додатно судски кажњен и избачен на улицу.
- Неоснована је тврдња суда, да је неостварив предлог тужиоца да стан замени за два мања, јер је стан мали и недељив, и да мора постојати сагласност друге стране.. Суд је овакав предлог одбио а приори, да би ипак на крају дао прекратак рок за замену од месец дана. Противник предлагача је поставио више огласа и ступио у успешне преговоре за замену стана, али је прекратак рок од само месец дана то у пракси онемогућио. Суд је по истеку од месец дана брутално прекинуо поступак тужиоца да замени стан за два мања.
- Нетачно је да се Александра Крсмановић није сагласила са заменом стана за два.
- Докази у прилогу: 1.Оглас од 18 јуна 1983.године. .Оглас у листу Политика од 6 маја 1984.године, Оглас у листу Вечерње новости од 15.5.1984.године. Оглас у листу Вечерње новости од 22 маја 1984.године. Оглас у листу Политика 4.12.1984.године. 2. Целокупна документација из Четвртог општинског суда у Београду, Решење од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС 3. Саслушање сведока Александре Пешић Крсмановић, Теодосијева 1. 4. Њена Изјава од 1.6.2012.године.
- Те да су стамбене потребе Александре Крсмановић знатно израженије, обзиром да она живи са дететом, тачно је да су потребе мајке којој остаје дете на чување значајне. Али је суд погрешно утврдио чињенично стање, да је здравље тужиоца било нарушено, поготову његова старост (50 година), старији 10 година од разведене супруге. .
- А како ће се на његово здравље одразити подстанарски статус?

- Тврдећи неосновано да тужени има више права и могућности да благовремено добије стан од његове Радне организације Галеника, његове шансе да у догледно време добије стан од радне организације су биле равне нули. Да је овакво становиште суда било неосновано, види се из чињеничих података, тужиоц је добио стан тек јануара 1997.године, са навршених 61 година старости.
- Делимично су нетачне тврдње о висини личних доходака-паушално тврдећи да су новчана примања тужиоца знатно виша. Суд је у изреци навео контрадикторне податке о висини личних доходака обе странке. У Решењу посл.број Р.2699/83 од 29 јуна 1983.године, износи податак да је просечни месечни доходак предлагача за период од 1.октобар 1981-30 септембар 1982.године у износу од 9.334, 20 дин, а противник предлагача за исти извештајни период 14.828.динара. А у Решењу Посл. Број Р.4516/84 од 15 јануара 1986.године просечан личн доходак предлагача је за период 1.јануара - 31.децембра 1984.године у износу од 25.402, -дин, а противник предлагача у истом периоду просечно 29.874.-динара. Очигледно да је разлика у виснни примања оба учесника драстично смањена, што је било од битног утицаја за одлучивање у два различита временска момента, што изазива додатну озбиљну сумњу у пристрасност суда.
- Паушална је и неоснована, изокренута тврдња суда да на приложено Решење Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, ``није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године``.Овај суд је већ једном изјавио исто, тврдећи неосновано.``противник предлагача се није противио предлогу да предлагач остане носилац станарског права``, у Решењу од 21.2.1983 .године. Доказ за ову тврдњу је Допис адвоката противника предлагача В.Кнежевића Четвртом општинском суду Р.бр. 3565/82 од 5 априла 1983.године, у прилогу.
- Када се ради о Решењу Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, да се нису жалили на ту одлуку, тужиоц предочава: ``разведени супружници су годинама живели у крајње тешким околностима, под свакодневним прогонима и опасним притисцима и претњама, изнурени стресом од развода, неизвесне будућности, крајње исцрпљени вишегодишњим судским спором око стана, и финансијски судским трошковима (адвокатске услуге, судске таксе, и друго), погоршаног стања здравља, несигурног радног места, неизвесних редовних прихода, излагани годинама атацима на личну безбедости и имовинску сигурност, у држави у расулу, хаосу, и пред ратом, су били принуђени да душевно и органски сломљени, на ивици снаге, дигну руке од бескрајног суђења. А Александра је то учинила под претњама смрћу и ликвидације ње и њеног детета, што се види из њене Изјаве од 1.1.2012.године. , и овде приложених докумената. Супружници су договорно растезали судски спор у вези стана, да добију у времену, да се њихови односи стабилизују у нади да ће полицијски и други атаци постати мање интензивни, да ће их на крају оставити на миру. Што се није дешавало. Нажалост, суд је скратио и донео одлуку 15 јануара 1986.године, на делу је

злоупотреба учесника, и полицијска принуда над Александром. Обадвоје су били скршени, обеспомоћени, немоћни да се на било који начин одупру суду. Што оспорава тврдњу суда: није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године.

- Суд уместо мирења, је радио супротно, пропустио је да покрене престанак судских и полицијских ингеренција органа тужене у брак, и тако створи услове за њихово поновно уједињење у брак. Уместо тога, органи тужене су, што се види у списима, управо у овоме временском периоду снажно интензивирали притиске и репресалије .
- Адвокат противника предлагача В.Кнежевића Четвртом општинском суду Р.бр. 3565/82 од 5 априла 1983.године, у прилогу, предочава да желе да се измире, да желе да поступак мирује, да је тужиоц добио предметни стан и да га је унео у брак, тужиоц је нарушеног здравља.
- Не одговара чињеничном стању становиште суда, да је ценио све доказе, јер то није учинио. Виши суд није утврдио чињенично стање да оваква судска одлука није законита и правична, јер није испоштован члан 16 Закона о стамбенм односима, јер суд није узимао у обзир све околности у њиховој укупности, комплексности, повезаности и међузависности. Суд паушално тврди да је ценио и остале доказе, али их није узео у обзир, јер нису од утицаја на доношење другачије одлуке. А није узео у обзир суштину и кључне узроке и разлоге развода: ПОЛИТИЧКО НАСИЉЕ.
- Тужиоц је уместо правде доживео још једну сурову политичку одмазду, незаконитим поступцима Четвртог општинског суда је избачен на улицу. У оваквим околностима морао је од 1982 године, све до 1997 године, да буде подстанар и да плаћа кирије у високим девизним износима, да се потуца по неадекватним становима, да се сели, сукобљава са асоцијалним особама, када је тек са 61 годином старости добио стан од његовог предузећа
- Докази: судска документа у прилогу-.
- Чиме му је по основу незаконитог отуђења стана, нанета материјална штета у износу од 40.000, 00. евра , колика је актуелна вредност половине стана, и за трошкове плаћене подстанарске кирија у времену од 15 година.
- Б. Подстанарски статус.
- Суд је погрешно утврдио чињенично стање, тужиоц је последично морао од 1982 године, све до 1997 године, да буде 15 година подстанар, и да плаћа кирије у високим девизним износима, 200 марака, или 150. марака. како где, да се потуца по некомфорним становима, да се сели, сукобљава са асоцијалним станодавцима, да га органи полиције насилно селе, када је тек 1997.године, са 61 годином добио стан од његове радне организације ИЦН Галеника.
- Ако би се узело да је кирија била само 100 ДЕМ, у овоме периоду (а она је била 150 или 200 ДЕМ), што износи за 15 година око 18.000 евра.(без трошкова сеоба).
- Извештајем тима лекара специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда, Неуропсихијатријска клиника,коме се обратио у вези Решења судије

за прекршаје општина Раковица ИИ Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977Рех.бр., са бројем 854548 од 24.10.1977.године ,је оцењен као душевно потпуно здрав

- Доказ: Извештај специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда, Неуропсихијатријска клиника број 854548 од 24.10.1977.године
- Органи ГСУП-а Београд су 3.12.1981.године, уз лупу цокулама на врата и вриску тужиочеве супруге и бебе, провалили стан, извршили претрес, запленили документацију и рукопис књиге `` Казнена психијатрија`` у којој је тужиоц описао насилан смештај 1975.године, и околности изрицања Решења судије за прекршаје из 1977.године, тужиоц је био приведен у просторије Петог општнског суда у Београду, где је био више часова испитиван од судија овог суда, који су му стављали на терет контакте са Милованом Ђиласом, Михајлом Михајловим, за удруживање у анти-државну делатност, и издавање независног листа ``ИСТИНА``., у вези рукописа заплењене књиге. Задржан је до следећег дана. у просторијама ГСУП-а Београд.
- Истог дана Републички СУП -Управа службе државне безбедности за град Београд поднео је Петом општинском јавном тужилаштву у Београду кривичну пријаву против тужиоца, због основане сумње да је извршио кривично дело ширења лажних вести из члана 218 КЗРС. Наведено тужилаштво је Петом општинском суду у Београду поднело предлог за предузимање истражних радњи против окр.Томислава Крсмановића, у предмету КРИ 208/81. Суд је решењем од 21.12.1981.године одредио неуропсихијатријско вештачење душевног стања окривљеног, које је поверио Судско психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду.
- Овим поводом у истрази, Пети општински суд у Београду, је Решењем Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, одредио да се ``над Томиславом Крсмановићем обави неуропсихијатријско вештачење здравља од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, а односи се на кривично дело ширења лажних вести из чл. 218, став .1.КЗ Србије., постављајући питање његове урачунљивости од 1.01.1981 .године надаље``, позивајући се на судску одлуку, судије за прекршаје Општине Раковица из 1977 године, оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године..
- Судије и сарадници ГСУП-а Београда су му претили новом хоспитализацијом, позивајући се на насилну хоспитализацију из 1975 године и Решење судије за прекршаје Раковица из 1977.године, оптужујући га да је упрегнут у кола антијугословенске пропаганде, да жели да у САД објави лажи у његовој књизи чији су рукопис запленили. и да заради новац.
- Доказ: 1.Записник о претресу стана од 3.12.1981.године органи ГСУП-а 2. Увид у архив Петог општинског суда у Београду 3. Увид у Архиву ГСУП-а Београд. Органи ГСУП-а, су запленили рукопис књиге `` Казнена психијатрија`` (што никада није враћено). 4..Текст из америчке организације за људска права на енглеском.
- По налогу Петог општинског тужилаштва, Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду. је тужиоца 20.4.1982.године прогласио урачунљивим.

- Доказ: Налаз Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, упућен Петом општинском суду у Београду.
- Нетачан је исказ Апелационог суда, у овом конкретном досијеу, да овом приликом настали материјални трошкови не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године., којим су наведена решења оглашена ништавим, или да су неки настали након доношења рехабилитационог решењаа. Јер се у досијеу Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, Петог општинског суда у Београду, из поступка провере душевног здравља, а то се види и из приложеног Налаза Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, упућеног Петом општинском суду у Београду, експлицитно позива на дијагнозу Завода за ментално здравље из 1973, на насилну хоспитализацију 1975 и последично на решење судије за прекршаје општине Раковица из 1977.године, засновано на њој.
- У Налазу Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, се позива на контакте туженог са чувеним критичарима ондашењег поретка Милованом Ђиласом и Михајлом Михајловим, описују његове активности људских права и закључује да ће он са великом вероватноћом наставити сличну делатност.
- Тужиоц је цело ово време живео у страху од новог насилног смештаја у психијатријску болницу.
- На основу овог Налаза је упућен допис Петог општинског јавног тужилаштва у Београду 22.6.1982.године, Судији за прекршаје општине Вождовац.
- Докази у прилогу: 1. Допис Петог општинског јавног тужилаштва у Београду 22.6.1982.године, Судији за прекршаје општине Вождовац.
- 2.Допис тужиоца судији за прекршаје СО Вождовац од 17.9.1982.године
- Осуђен је од стране Судије за прекршаје општине Вождовац, на основу дописа Петог општинског суда у Београду упућеног 22.6.1982.године. Дана 3.12.1981.године
- Доказ: Архива Судије за прекршаје Вождовац.
- У документацији у истражном поступку, и у Допису Петог општинског јавног тужилаштва од 22.6.1982 године упућеном Судији за прекршаје Општина Вождовац, а то се види и из претходне истраге, се налазе подаци да се такође позивају на догађаје из 1975 -1977, што је доказ да из њих у том смислу проистичу.
- Тужиоцу је изречена новчана казна.
- Тужиоц је после разговора са страном новинарком за време Конференције УНКТАД у Београду јуна(или јула) 1983.године ухапшен на јавном месту, и од стране органа СУП-а, што је подведено под душевно стање, уз позив на Решење судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године, и пресуду судије за прекршаје Вождовац, спроведен стражарно марицом у Психијатријску болницу`` В.-Вујић` у Београду, где га је прегледао др. Хајдуковћ, психијатар, са којим се тужиоц лично познаје од раније, а потом отпуштен, уз налог (

договор) да за цело време трајања конференције УНКТАД напусти Београд` (што је тужиоц учинио)

- Доказ: 1.Увид у Архиву Психијатријске болнице`` В.-Вујић`` у Београду. (за шта нема документ, јер му није дат). 2, Сведок-др.Хајдуковђ, психијатар, тужиоц не зна његову адресу, Болница `В.Вујић``, Београд.
- Тужиоц је тада био запослен у Фабрици лекова Галеника, Батајнички друм бб, ГСУП Београда, у улици 29 новембра је доставио руководиоцима Галенике допис, врсту правдања отсуствовања тужиоца са радног места док је био депортован ван Београда,са образложењем да је у стању душевне узнемирености у разговору са страном новинарком износио неистине о самоуправној држави Југославији, којом приликом је приведен у П-.Б.`` В.Вујић`` где је одлучено да се извесно време пошаље на одмор у село Узовница, одакле је пореклом његов отац, са захтевом да му буду оправдани дани одсуствовања. Овај допис су тужиоцу показали шеф Правне службе Галенике Савић и генералн директор мгр Савићевић. Чиме је још једанпут била запечаћена тужиочева каријера у Галеници.
- Тужиоц је у времену од 1977. године до одласка у пензију 1997.године, био повремено позиван на рочишта у вези судских поступака због вербалног деликта, или дијагнозе, у бирое за притужбе и жалбе, у разна министарства и установе, за шта је морао да добије излазницу, што су надлежне службе Галенике проверавале и имале увид где је био и зашто.Чак су органи СУП-а долазили на капију и у портирници са sахтевом да са њим разговарају. Руководоци Галенике као и запослени, су слушали преко медија, читали у штампи, и преко ТВ проношене неистине о тужиоцу. због чега је као `` непријатељ``, `` душевни болесник``, био подвргаван ускраћивањима његових права. Годинама је држан сам у канцеларији, остављан без радних задатака, колеге и колегинице су га избегавали у контактима, кршена су његова права, покретани дисциплински поступци, заплењивана документа. био је дискриминисан у стручном раду, напредовању и примањима, и што се тиче стана, садашњи стан је добио тек 1997 када је имао 61 годину старости.
- Докази-Увид у Архиву радне организације Галеника
- Сведоци: 1.Шеф правне службе Галеника Савић 2. Генерални директор Галенике Савићевић (не зна њихове адресе, уколико нису изненада преминули Галеника).
- Тужиоцу органи тужене прете лудницом, у 1982.и 1983.години,
- Доказ: Допис од Америчке асоцијације психијатрије од 6 марта 1982.године.
-

- 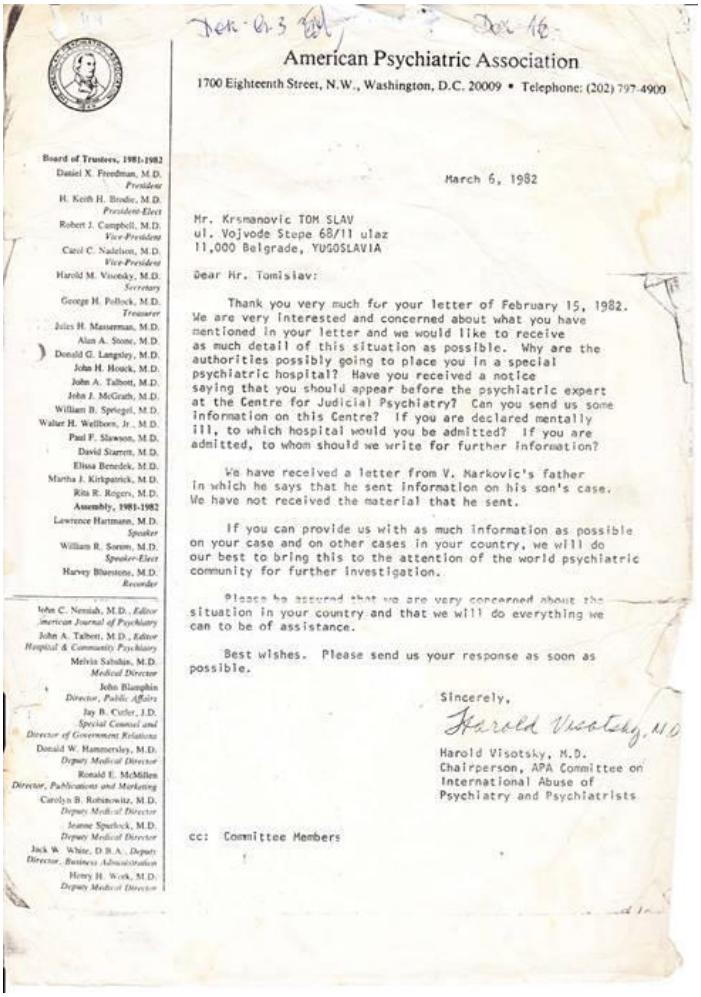

American Psychiatric Association
1700 Eighteenth Street, N.W., Washington, D.C. 20009 • Telephone: (202) 797-4900

March 6, 1982

Mr. Krsmanovic TOM SLAV
ul. Vojvode Stepe 68/11 ulaz
11,000 Belgrade, YUGOSLAVIA

Dear Mr. Tomislav:

Thank you very much for your letter of February 15, 1982. We are very interested and concerned about what you have mentioned in your letter and we would like to receive as much detail of this situation as possible. Why are the authorities possibly going to place you in a special psychiatric hospital? Have you received a notice saying that you should appear before the psychiatric expert at the Centre for Judicial Psychiatry? Can you send us some information on this Centre? If you are declared mentally ill, to which hospital would you be admitted? If you are admitted, to whom should we write for further information?

We have received a letter from V. Markovic's father in which he says that he sent information on his son's case. We have not received the material that he sent.

If you can provide us with as much information as possible on your case and on other cases in your country, we will do our best to bring this to the attention of the world psychiatric community for further investigation.

Please be assured that we are very concerned about the situation in your country and that we will do everything we can to be of assistance.

Best wishes. Please send us your response as soon as possible.

Sincerely,

Harold Visotsky, M.D.

Harold Visotsky, M.D.
Chairperson, APA Committee on International Abuse of Psychiatry and Psychiatrists

cc: Committee Members

Board of Trustees, 1981-1982
Daniel X. Freedman, M.D., President
H. Keith H. Brodie, M.D., President-Elect
Robert J. Campbell, M.D., Vice-President
Carol C. Nadelson, M.D., Vice-President
Harold M. Visotsky, M.D., Secretary
George H. Pollock, M.D., Treasurer
Jules H. Masserman, M.D.
Alan A. Stone, M.D.
Donald G. Langsley, M.D.
John H. Houck, M.D.
John A. Talbott, M.D.
John J. McGrath, M.D.
William B. Spiegel, M.D.
Walter H. Wellborn, Jr., M.D.
Paul F. Slawson, M.D.
David Starrett, M.D.
Elissa Benedek, M.D.
Martha J. Kirkpatrick, M.D.
Rita R. Rogers, M.D.
Assembly, 1981-1982
Lawrence Hartmann, M.D., Speaker
William R. Sorum, M.D., Speaker-Elect
Harvey Bluestone, M.D., Recorder

John C. Nemiah, M.D., Editor, American Journal of Psychiatry
John A. Talbott, M.D., Editor, Hospital & Community Psychiatry
Melvin Sabshin, M.D., Medical Director
John Blumphin, Director, Public Affairs
Jay B. Cutler, J.D., Special Counsel and Director of Government Relations
Donald W. Hammersley, M.D., Deputy Medical Director
Ronald E. McMillen, Director, Publications and Marketing
Carolyn B. Robinowitz, M.D., Deputy Medical Director
Jeanne Spurlock, M.D., Deputy Medical Director
Jack W. White, D.B.A., Deputy Director, Business Administration
Henry H. Work, M.D., Deputy Medical Director

-

- Доказ: Извештај Америчког Хелсиншког одбора 1983 године.
- 13 марта 1984.године после посете у П.Б.Ц.З (Психијатријској болници Централног затвора у Београду), Милисаву Живановићу, који је тамо неколико година заточен због вербалног деликта, жртва злопупотребе психијатрије у политичке сврхе, прихваћен као `` затвореник савести`` Амнесту Интернатионал, Лондон, тужиоц је задржан од стражара и спроведен у канцеларију директора П.Б.Ц.З др. Вукосава Вучковића, психијатра, који га је два сата испитивао у вези његових активности по питању злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.и мотива посета Милисаву Живановићу. Том приликом је потпуно неосновано врло строго оквалификовао тужиоца, да се заузима за усташе, ``Мађароне`` и Албанце, и за опасне државне непријатеље, да блати самоуправну Југославију у свету , да је и сам тужиоц психијатријски случај такође, показао му је Решење судије за прекршаје општине Раковица из 1977.гоине..
- Тужиоц му је том приликом и показао допис АПА-Америчке асоцијације психијатрије, Март 1984.године.
- Доказ у прилогу: Допис АПА од марта 1984.године.
- На сличан начин је тужиоц био задржаван у ПБЦЗ још два пута.

- Доказ: 1.Увид у Архиву ПБЦЗ у Београду у Бачванској улици, 2. Будући да је др. Вукосав Вучковић у међувремену трагично преминуо, не може сведочити
- У сврхе доказивања да није `` лудак``, озваничен Решењем судије за прекршаје из 1977 године, тужиоц је децембра 1985.године уручио др. Кости Чавошком, професору Правног факултета у Београду, документацију у вези 40 ожалбених случајева злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, за Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ-Српске академије науке и уметности, који је 6 јануара 1986.године издао саопштење на основу те документације обрађене од професора Чавошког, у коме је устврдио да се у СФРЈ злоупотребљава психијатрија да кажњава политичке неистомишљенике.
- Доказ: Саопштење Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања од 6.01.1986.године.
- Ово саопштење је имало изузетно снажан одјек у свету, а донекле и у земљи.
- Један од најтиражнијих листова у земљи `` Вечерње новости`` је тим поводом 31.1.1986.године негирао наводе Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ, детаљно износећи податке о неколико ожалбених случајева, са иницијалима, представљајући их као неурачунљиве (уз напомену подносиоца Представке, да су помињани Р. В-Радомир Вељковић, М.Ж Милисав Живановић и В.М-Владимир Марковић, ускоро били прихваћени од стране Амнесту Интернатионал, Лондон, као `` затвореници савести`` а не као `` неурачунљиви``). Том приликом је тужиоц био приказан у једном од најтиражнијих листова земљи , са пуним именом и презименом, као `` психијатријски пацијент-случај`, логично , на основу ништаве судске одлуке из 1977.године. и насилне хоспитализације из 1975.године. Да би тако као личност и борац за људска права био бламиран у јавности.
- Доказ у прилогу: текст у листу `` Вечерње новости`` од 31.1.1986.године, са овим подацима о тужиоцу..
- Тужиоц се обратио `` Вечерњим новостима `` исправком, на шта има право по закону, а ова исправка није објављена. Уз опаску подносиоца Представке, да су његове реплике, деманти и исправке, слате медијима у овоме периоду били систематски игнорисани.
- Доказ Реплика листу `` Вечерње новости`` од 3.2.1986.године, која није била објављена.
- Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године на основу доказа, обраћа Ивану Стамболићу.предочавајући им да је тужиоц жртва честих незаконитих полицијских привођења, јер се залаже против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, (и бори против подвођења под психијатријски жиг ,уз напомену да је рођени брат тужиоца др. Велибор Крсмановић, редовни професор Универзитета у Лиону, Француска,сада у пензији, редован члан САНУ-из иностранства).
- Доказ: .Саопштење Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ од 9.6.1986.године, потписано од стране Миће Поповића, члана САНУ, подупрто валидним потписима 19 еминентних јавних посленика, већина су академици, неки од њих су професори Правног факултета или доктори правних наука .

- Радна организација тужиоца Галеника, га је дискриминисала као политички и душевно неподобног на разне начине: ускраћивањем благовременог решења стамбеног питања, што се тиче радног места, професионалног напредовања, плате, превремено је пензионисан.
- У документима у прилогу су докази да су настала кршења права тужиоца у Галеници, на основу обе ништаве судске оглашене решењем о рехабилитацији из 2012. године, и насилне хоспитализације из 1975.године
- Докази:Документа у прилогу у овој жалби-Допис тужиоца Радничком савету ГАЛЕНИКА ЛЕКОВИ од 26.4.1981.године, Поднесак Тужиоца Основном суду удруженог рада Београд од 24.8.1989.године, Представка др. Жарка Гавриловића, председника Српске СветоСавске Странке, генералном директору Галенике др. Велимиру Бранковићу од 12 јуна 1991.године, учтиво захтевајући да тужиоц не буде излаган дискриминаторским пост упцма због његових активности људских права, Кривична пријава тужиоца Четвртом општинском јавном тужилаштву , Нови Београд, од 13.8.1991.године, због заплене докумената у његовој канцеларији, Допис Удружења подстанара Југославије Велимиру Кнежевићу од 13.5.1993.године, у вези стамбеног питања тужиоца, Допис Удружења подстанара Југославије државним органима од 24.6.1993.године, Бесправно коришћење мога стана од стране Татића, Допис тужиоца Председнику ИЦН Галеника Р.Стојићевићу од 20.4.1994.године, Допис тужиоца руководиоцима ИЦН Галеника од 20.4.1994.године, Допис Председнику ИЦН Галеника и ЈАВНОСТИ од 14.4.1995.године, од стране 18 најистакнутијих опозиционих политичара ,апел да буду испоштованма права тужиоца, Дописи руководиоцима ИЦН Галеника од 21.4.1994.године, 6 априла 1995.године, 16.1.1996.године,`Дисциплинске казне и поступци, подаци о примањима, у архиви Галенике
- Тужиоц је тужио Војислава Шешеља, лидера ондашње политичке странке под контролом Слободана Милошевића, касније Хашког суђеника, Првом општинском суду у Београду, који није ништа предузео, зато што је 18 јуна 1992.године у јеку предизборне кампање изјавио са скупштинске говорнице, што је милионском аудиторијуму пренела државна телевизија `` да је Томислав Крсмановић, психијатријски пацијент``. Све са циљом да убије његов углед у јавности.
- Ова његова изјава се заснивала очигледно на ранијим реповима свакојаких дијагноза и налаза, (оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012,године). што је тужиоцу потврдио лично Војислав Шешељ, са којим се он тада повремено дружио, правдајући се да је то учинио по диктату из Кабинета Слободана Милошевића (`` Томо, ти си судски проглашен лудим, шта ти ко може, ти си заштићен ко бели медведи, да ти мало направим публицитет`` дословце му је ово саопштио расположени В.Шешељ док су се шетали Кнез Михајловом улицом).
- Ова Шешељова неистинита изјава на ТВ о тужиочевом душевном здрављу, се хармонично уписује у све раније неистине, је још једанпут, као толико пута раније, нанела штете његовом угледу, части, кредибилитету као борца за људска

права и политичара у то време у јеку изборне кампање (уз напомену: тужиоц је председник Покрета за заштиту људских права, првог југословенског неформалног удружења за заштиту људских права, основаног 1 марта 1975.године, а потом 1990.године ова НВО је била међу првим регистрована као политичка странка и учествовала на изборима), угледу у очима познаника, сродника , и сина коме су се потсмехивали у школи `` Отац му лудак``. И наставила да уништава каријеру у Радној организацији Галеника.,

- Доказ у прилогу: 1.Кривична тужба Томислава Крсмановића Првом општинском суду у Београду, Кривичном одељењу, против Војислава Шешеља. 2. саслушање сведока Војислава Шешеља (адреса позната суду).
- Радна организација Галеника је политички неподобном тужиоцу тенденциозно доделила неусељив стан. Тужиоц подстанар, је покрену судски поступак пред Трећим оштинским судом у Београду, револтиран спорошћу, и по његовом мишљењу пристрасношћу судије, изјавио је да судија није правичан.
- Због чега је против њега 25.1. 1995.године, поднета кривична пријава
- Доказ: Кривична пријава од 25.1.1995.године
- Затим подигнута Оптужницу 19.5.1995.године, `` због увреде суда``
- Доказ: Оптужница од 19.5.1995.године.
- Овај дуги и заморни поступак због вербалног деликта је трајао све до 1999.године, уз усмене претње да ће бити насилно хоспитализован на неодређено време, када је Решењем Првог општинског суда у Београду ВИИ. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године, поступак обустављен због застарелости,
- Доказ: 1. увид у судски досије при Петом опшинском суду у Београду. 2.Решење Првог општинског суда у Београду ВИИ. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године,
- Против тужиоца је вођен 1998.године прекршајни поступак пред Судијом за прекршаје општине Вождовац `` због обзнањивања Медицинске декларације``. у којој се позивао на злоупотребе психијатрије над њим од 1975.године до тада, и на раширену праксу психијатријских злоупотреба.
- Доказ у прилогу: 1. Судији за прекршаје Општине Вождовац. од 21.1.1998.године 2. Увид у Архиву овог суда.
- Тужиоц је у коминикеу Кабинета Слободана Милошевића од 15 јануара 1999. године, који је громогласно оглашен у медијима широм земље оквалификован неосновано: `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА још од 1975.године``.
- Доказ у прилогу: 1.Кривична пријава Јавном тужиоцу Београда од 28.11.1999.године, зато што медија противно закону нису објавила деманти. 2. Увид у Архиву Кабинета Слободана Милошевића.
- Дана 18.9.1997.године, тужиоц се вратио у свој стан на адреси Станка Пауновића 70 у Београду, са страначке изборне промоције на РТВ Политика, где је наступао као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права, чији је био кандидат за посланика на изборима, којом приликом се жалио на продужене злоупотребе са његовом психијатријском дијагнозом, да у психијатријским болницама има оних којима тамо није место, указао је да је

жртва политичких прогона који трају од 1975.године, закључивши да су непоштовања људских права у Србији раширена.

- Доказ: Увид у архиву РТВ Политика, Београд.
- У стану је био заједно са његовом познаницом Десанком Митановски , верском активисткињом, када су око 21 час и 30 минута ушле у стан две младе и снажне мушке особе у цивилу, и уз јаросне узвике:`` То је тај параноичар што блати на телевизији``, устремили се ка тужиоцу песницама угурнувши га у купатило и одгурнувши снажно наглавачке у каду. Добацујући му врло претећи:``Лудаче, уколико некоме кажеш за ово бићеш убијен``. После чега су се удаљили.
- Повређен, сав у крви која је лила из рана у пределу чела и лица, уз помоћ присутне Десанке, је обавио главу пешкиром успели су да позову Хитну помоћ, која је одмах дошла и превезла га у болницу. Комшије су чуле ларму у стану, долазиле су на врата и узнемирене виделе крвавог тужиоца.
- У Ургентном центру је неурохирург обавио два пута рентгентски снимак повреде (оба пута нејасан). Затим је био упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где је рана зашивена (број протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да га саслуша довољно, изјавио је да је снимак нејасан. Сутрадан је примио у ДЗ ``Б. Кидрич`` (Ломина улица, др Мартиновић) инјекцију против тетануса и антибиотике, и упућен на даљи третман у клинику где је већ био примљен. Изгубио много крви и повреда је, иако лакша, врло деликатна, да је ударац био сантиметар више, исход би могао бити кобан.-рекао му је лекар.
- На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером политичке странке Покрета за заштиту људских права, уз позив на документа којим је још 1970-их година оглашен лудим и државним непријатељем. Настао управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада у стан у току предизборних активности., стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона. И овај покушај убиства је још један доказ да злоупотребе органа тужене према тужиоцу спроведене 1975.године, имају своје дејство и у 1997.години, иако су оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији, имале су штетне последице.
- Докази у прилогу: 1. Документ Упут на стационарно лечење, неурохирургу, др.Данијела Јевтић, лекар Хитне помоћи од 18.9.1997.године. 2. Документ број 76-Кривична тужба Другом оштинском суду у Београду од 2.12,1997.године Фасцикла 2.3. Упут од 18.9.1997.године; 4.Налаз Клинички центар Србије, ОРЛ-Хитно, од 18.09.1997.године; 5. Извештај доктора специјалисте-без датума; 6. Извештај доктора специјалисте од 26.12.1997.године; 7. Упут неурохирургу од 24.12.1997.године; 8. Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године; 9. ИЗЈАВА Десанке Митановски од 1.1.1998.године, оверена од стране надлежног државног органа. 10.Сведок Десанка Митановски.(преминула изненада 6 јануара 2015.године, раније благовремено предлагана да сведочи, у прилогу њена изјава оверена од надлежног органа)
- Овај досије је скоро у потпуности заплењен 2 априла 2000.године.

- Услед повреде од јачине ударца није могао покретати леву обрву, која је пала ка оку, што се од дана повреде прогресивно погоршава. Последице ударца сноси дан данас, обрва убрзано пада на очни капак.
- Доказ: Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године. Фасцикла 7.
- Тужиоцу је 19 марта 1999.године америчка НГО ИСИЛ сада ЛИ (www.исил.орг), доделила у Парламенту Данске у Копенхагену, престижно признње Bruce Evoy Memorial Awapд као жртви злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, светски признатом експерту за злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, и у знак признања за публиковање либертаријанских књига на 8 балканских језика.
- Докази: www.isil.org.
- Freedom Network News March / April 1999. TOMISLAV KRSMANOVIC Honored. (Www.isil.org; http: //www.jonathangullible.com/newsletters, http: //www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524), његов говор у Парламенту Данске .
- У прилогу у овој жалби писма професора Кена Скуланда, од 2010 до 2015 , упућена лидерима Србије у знак подршке тужиоцу.
- Драган Здравковић, из Београда, звани Пантер, познати дилер дроге и сарадник МУП-а Србије (погинуо у уличном обрачуну дилера дроге), је се уз логистичку подршку З.Бјелетића, инспектора ОУП (полиције) Стари Град, кога тужиоц не оптужује, обавио је са њим коректан разговор, зна да је извршавао своје задатке по налогу његових претпостављених, 2.4.2000 године око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду у којој се налазила страначка архива политичке транке Покрета за заштиту људских права, чији је тужиоц председник, и његова лична архива. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар, иначе члан Савета Покрета за заштиту људских права.
- Доказ: сведок Ноле Лекај, улица Високог Стевана број 11, 11.000 Београд.
- Том приликом је насиљем Драгана Здравковића који је тужиоцу претио убиством,.тужиоцу био онемогућен приступ узурпираној просторији.
- Доказ у прилогу: писмо Драгана Здравковића упућено тужиоцу
- У међувремену је, према сведочењу Нолета Лекаја, правног титулара, архива однета великим камионом у непознатом правцу. Све што је тужиоц дотада стварао је тада нестало, до данаших дана још није враћено. Над њим је п**очињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, између осталога заплењени су рукописи његових 20 необјављених књига са тематиком људских права и злоупотребе психијатрије и документа о догађајима из 1975 односно 1977.године, истакнутим у Решењу о рехабилитацији из 2012.године. Заплењена је лична архива тужиоца са свим врло бројним документима у вези деликата органа тужене од 1970-их, и раније, све до тада, више хиљада досијеа жалиоца на повреде законских права и стању у лудницама, са компромитујућим подацима о појединим органима тужене..**

- **Што је равно средњевековном спаљивању јеретичких књига.**
- **Тако су уклањани докази, тужиоц је тиме касније онемогућен да подноси ваљане поднеске судовима у земљи, и Европском суду за људска права у Стразбуру у вези претрпљене злоупотребе психијатрије 1975 односно 1977.године, да тражи законито обештећење, и да објави започету књигу КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА која је заплењена децембра 1981, у којој је детаљно описао све почињене злоупотребе од тада од 1975.године.**
- **Заплењено је том приликом 2.000,оо примерака књиге угледних америчких научника и саветника за безбедност Беле куће професора Хавајиуниверзитета Кена Скуланда `` Авантуре Џонатана Галибла`` и Мери Руварт `` Исцељење нашег света``, које је тужиоц публиковао на више балканских језика, (**хттп://www.јонатхангуллибле.цом/невслеттерс, хттп://www.слободаипросперитет.тв/ен/ноде/524).

- **Због публиковања ових књига америчких аутора од 1992.године, је био годинама сумњичен, уз проношење неистина да је ``страни плаћеник агент ЦИА,`` , као што је исказано у саопштењу за медија Кабинета Слободана Милошевића од јануара 2000.године..**
- **Том** приликом је тужиоц такође незаконито лишен стотинак часописа домаћих и страних, где су били публиковани његови стручни и научни радови, однети су разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд, већи број његових текстова и необјављених научних радова, целокупна врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним светским личностима, државницима, шефовима држава , књижевницима, научницима, преписка организације, хиљаде саопштења, неколико хиљада примерака неколико бројева листа Људска права, више књига маркетинга, истраживања тржишта, мегафон, транзистор, писаћа машина, чак и личне фотографије.
- Тужиоц побија исказ Апелационог суда, у овом конкретном досијеу, да тужиоц нема право на накнаду насталих материјалних трошкова, сходно члану 26, став 1 Закона о рехабилитацији, у вези са чланом 198 ЗОО, и да заплена архиве не проистиче из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године, којим су наведена решења оглашена ништавим, или да је се заплена догодила након доношења рехабилитационих решења
- Ова отимачина личне архиве тужиоца и и страначке архиве Покрета за заштиту људских права, озлоглашене као критичара поретка, има политичку позадину. Јер је Покрет за заштиту људских права политичка странка, основан је 1 марта 1975 као неформална органзација,.постао широко познат по ангажману против повреда људских права, нарочито када се ради о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе. Председник странке тужиоц је још од 1971 након повратка из Белгије а све више од 1975, односно 1977 и касније, праћен и надзораван, излаган репресији.
- Као доказе да ова отимачина имовине и рукописа 20 књига о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе, да је обухваћена Решењем о рехабилитацији из 2012.године, и чланом 6 Закона о рехабилитацији, у вези са чланом 198 ЗОО

,став 1 ЗОО, тужиоц предочава да је упркос предузетих радњи и свих потребних законом предвиђених благовремених и примерених поднесака за ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ, уз очигледне доказе и сведочења сведока, у то време владавине Слободана Милошевића и његових кадрова, пристрасни Први општински суд уместо да реагује ОДМАХ, је растезао годину дана. Тужиоц је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену архиву, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере, како закон прописује да се иста врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник, и архива је заплењена због истих разлога, од истих установа и орган а који то чине од 1975.године. Овога пута , уз логистичку подршку органа МУП-а Стари град

- Уједно је тужиоц указао суду да је изложен претњама убиством Здравковића и других, због ове крађе, и да стога не може да приступи архиви..
- Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА.. Први општински суд П.бр.2082/200 дана 25.05.2001.године, донео је Пресуду због изостанка, усвојио тужбени захтев тужиоца да му Драган Здравковић врати отуђену архиву..
- Први општински суд је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци, рочиште је отказивано три пута “због недоласка оптуженог”, позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива. Суд се изговарао упорно да се одлаже рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао тужиоца да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.
- Онда је ствар пренета Четвртом општинском суду, који је такође растезао, судови до данас нису омогућили да се врати одузето, архива још није враћена, судови одуговлаче и одбијају да поступе по закону. Ствар је стигла до Врховног суда Србије коме је поднео Ревизију 5.04.2012.године, против Решења основног суда у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 од 21.3.2012.године. Први основни суд је одбацио Ревизију дана 24.04.2012.године.
- Ради се и о растезању и прекорачењу рока за доношење судске одлуке, о повреди права на правично суђење и суђење у разумном року..
- Због непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио Здравковићу и МУП- Стар и град, да архиву одвезу у непознатом правцу.
- Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, то није учинио, него тек 6.12.2001

године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.

- Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је запленио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.
- Архива се налази у просторијама познатим органима тужене, који одбијају да је врате тужиоцу.
- Пристрасни судови нису поступали по законским прописима.
- Детаљни подаци се налазе на странама 47 до 50 Жалбе тужиоца од 19.2. 2016.године на Пресуду Вишег суда од 29.12.2015. године.
- Тужена је у обавези да тужиоцу надокнади настале материјалне проузроковане овом пленидбом.
- Докази, приложена документа:
- Покрет за заштиту људских права чији је тужиоц председник, је регистрован 1990 године међу првим политичким странкама, зачео је своје активности 1975 године, учествовао је на свим изборима од 1990. до 1997 године, на изборима 1990, је био кандидат за председника Србије, ова странка је 1992 године од 114 учесника била четрнаеста по броју гласова, према листу ПОЛИТИКА да је био директно пропорционалан систем имала би свога посланика . **Био је незаконито лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободу удруживања, на равноправно учешће на изборима, јер је био изложен жестоким описаним прогонима, представљен лажно у јавности као опасан државни непријатељ, а тужиоц у ударној емиси преко РТС кроз уста Војислава Шешеља, као неурачунљив душевни болесник још од 1975, онемогућаван на изборима да прикупља изборну документацију, да агитује, наступа у медијима, изложен физичким насртајима, претњама, уценама, заплени преписке и изборне документације.**
- **Судски поступци у вези овога обраћања надлежним државним органима, јер су поступци били спори, отезали су се у недоглед, са обилатим повредама закона, без стварних резултата**
- **Докази у прилогу: документа и сведоци су приложени у овој жалби.**
- Апелациони суд у Пресуди ГЖ 2430/16 од 13.10.2016 године, набраја поједине материјалне тр ошкове чију је накнаду тужиоц потраживао, нигде не спомињући материјалне трошкове проузроковане систематским ускраћивањем у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, и приликом одређивања висине пензије. Заузимајући становиште да сви судски спорови које је водио, и побројани догађаји од стране тужиоци поднети докази у погледу материјалне штете, не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.1.2012.године.
- Према члану 26 Закона о рехабилитацији, став 1, ужилац има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из

политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, њему су повређена права из радног односа.. Јер су у вези са чланом 198 ЗОО ,став 1, износили неистине о његовој способности, да је тежак душевни болесник, опасан државни непијатељ који позива на побуну, што је проузроковало последице када се тиче његових прва из радног односа.

- Његова каријера све до пензионисања 1997.године је систематски упропашћивана, био је у предузећима обележен као `` политички непријатељ`` , `` душевни болесник`` .
- Своју професионалну каријеру је зав ршио превременим пензонисањем 1997.године, са 61 годином старости, у предузећу ИЦН Галеника на радном месту `` стручни сарадник у Служби истраживања тржишта `` које је по своме значају и захтевима далеко испод његових способности. Од повратка из Белгије 1971.године,што се види из ове жалбе, је био спречаван да се запосли, смењиван са вишег радног места на ниже, смањивана му плата, остављан без радних задатака, недовољних примања, без стана, дисциплински кажњаван, оцрњен као човек и изолован од других запослених.
- То је био професионални учинак појединца предодређеног за блиставу професионалну и научну каријеру, који је се из Белгије вратио са најбољим референцама његових послодаваца, у моменту повратка из Белгије био је запослен у ланцу продајних пунктова Социјалис тичке партије Белгије, добио је признање од послодавца јер је покренуо реформе организаије малопродаје. Вратио се са престижном дипломом пост -дипломских студија факултета ICHEC,Брисел, полиглота.
- Очекивао је да се врати и помогне својој земљи.
- Уместо тога је онемогућен да своје стваралачке потенцијале оствари на радном месту.,
- **У ФГП ``Рекорд`` где је био запослен од 1976 до 1977 године,** је као Шеф Службе маркетинга установио да предузеће губи учешће у тржишту произвођача гумарских производа Југославије , у корист фирми из Словеније и Хрватске, закључио је да је то последица застаревања и неприлагођавања на брзе промене, и предложио са најбољим намерама мере да се стање поправи. Уместо признања је смењен, смањена плата, оглашен пред 500 запслених душевним болесником, и изгнан из радне организације**.**
- У моменту насилне хоспитализације јуна- јула 1975 године , као што је приказано, је био запослен као економиста на радном месту ”Самостални сарадник службе истраживања тржишта” у предузећу БИП-Београдска индустрија пива у Београду. Ово предузеће је било обавештено од надлежних органа о његовој хоспитализацији и околностима исте, био је представљен као `` политички непријатељ``, ”психијатријски случај”, ово је сазнао цео колектив. Те је тако његова позиција у овој фирми анулирана, после изласка из болнице послат је одмах на вишемесечно боловање, када се вратио био је остављен без задатака, смањена плата. изложен увредама и понижавањима , морао је напустити ово предузеће, то је био изнуђен отказ.

- Од септембра 1977 до јануара 1997. године је био запослен у предузећу Галеника, Фабр ика лекова, на радном месту `` стручни сарадник истраживања тржишта.
- Приликом одазивања на бројна судска рочишта која су се дешавала у радно време, по прописима послодаваца је био у обавези да добије излазницу од кадровске службе, и да докаже зашто, где је био. Посебно је био у обавези да да оправдање за недоласке на посао, што се понекад дешавало због повремених привођења од стране органа власти.
- Тужиоц , примера ради наводи даље податке, а такви одласци са посла су били далеко чешћи. 3.децембра 1981 .године, после полицијског претреса стана у улици Војводе Степе 68 је био ухапшен и задржан следећ дан, није дошао на посао. Приликом вођења истражног поступка због вербалног дела пред Трећим општинским судом у Београду КРИ бр.208/81 све до 1982 , је позиван у неколико наврата на саслушања, као и у поступку пред Судијом за прекршаје општине Вождовац који је окончан 22.6.1982 године. Био је позиван на увид од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду све до дана изрицања Налаза 20.4.1982.године. приликом једнодневне хоспитализације у П.Б.~ В.Вујић`` у Београду јула 1983.године, због вербалног дела, је био након тога депортован из Београда, МУП је дао Галеници оправдање за отстуствовање тужиоац са полсла..Више пута је био позиван на рочишта у истрази пред Трећим пштинским судом због вебалног дела која је трајала од 1995 до 1999.године, позиван је на рочишта од судије за прекршаје општине Вождовац, због Медицинске декларације 1998.године, у бирое за притужбе и жалбе, установе, и друго.
- Руководиоци Галенике су имали увид у разлоге његових честих излазака са радног места.
- Високо тиражни лист Вечерње новости је 31.1.1986.године објавио да је `` Томислав Крсмановћ психијатријски пацијент``, преко РТС Србија је 18.6.1992.године Војислав Шешељ пред милионским аудиторијом окарактерисао тужиоца да је душевно болестан. кабинет Слободана Милошевића је 15.1.1999.године преко мас медија изнео неистине да је тужиоц страни плаћеник и издајник. Тужиоц је као председни к политичке странке Покрет за заштигту људских права учествовао на вишестраначким изборима од 1990 до 1997.године, где је јавно изнео све шта је претрпео од власти. О тужиоцу , као политички неподобном, су писали поједини листови у земљи
- У оваквим околностима је био интервенцијама СУП-а Србије ,у Галеници окарактерисан као "непријатељ" ,Служба државне безбедности је интервенисала и обавестила руководиоце Галенике и захтевала да буде професионално онемогућен и изолован, што је имало пресудан утицај на његову каријеру, напредовање, стручни рад и развој, плату, и на питање добијања стана, био је цело време изложен сталним и врло интензивним шиканирањима и понижавањима. У Галеници је такође био оквалификован као"психијатријски случај" и трпео је последице због нетачне дијагнозе што се тиче каријере, плате, стана, угледа и репутације, био је цело време од 20 година изолован, остављан

без радних задатака, особљу је било забрањено да са њим комуницира, подвргаван и дисциплински кажњаван, смањена плата, дискриминисан на нивоу стана, шиканиран, итд.

- **Тужиоц је пре него што се вратио из Белгије, направио договор са директором предузећу УНИМАР при листу БОРБА, агенције за маркетинг, истраживања тржишта и пропаганду. Од 1 септембра до 1.децембра 1971 године, је био запослен у овоме предузећу где му је био обећан стални радни однос. Ово радно место је изгубио уз евоцирање разлога МПП (морални-политичке неподобности), и интервенције СУП-а,**
- **Доказ: 1. Увид у Архиву предузећа. 2. Сведочење директора Станишића., адреса је позната у гласилу Вечерње новости**
- **У предузећу Југословенски центар за истраживање и развој је био запослен од јуна до новембра 1972 године , из кога је буквално најурен са истим образложењима, датим од директора др. Марка Ристића.**
- **Доказ: 1. Сведочење директор, др. Марка Ристића (адреса непоната). 2. Увид у архиву овога предузећа.**
- **У предузећу Биро за размену омладине и студената у времену од 5 месеци у 1973 године, где је био такође на незаконит начин удаљен из радног односа, уз евоцирање политичке неподобности.**
- **Доказ: 1. Сведок Даница Момчиловић, , директор.(живи у Белгији)2. Увид у Архиву предузећа.**
- **У времену од 1971 до 1975 године, тужиоц је био привођен на информативне разговоре, дакле за ово време од око 4 године, био је запослен само 9 месеци, дакле није био запослен 3 године и три месеца.**
- **Што је последица политичке дискриминације. Због чега је као жртва овакве дискриминације био лишен запослења, плате и прихода за живот, смањена основица за добијање пензије.** Тужиоц, са такви квалификацијама , тада оцењен као један од водећих маркетинг експерата у Југославији, је био дисквалификован као стручњак, у описаним околностима, нигде није могао да нађе било какво иоле адекватније запослење.
- **Због чега је учтиво и аргументовано захтевао од органа тужене да престану да ускраћују његова права из професије, и да га неосновано не проглашавају за `` непријатеља поретка``.**
- **Због чега су настали прогони на које се позива Решење за рехабилитацију Вишег суда у Београду од 14 децембра 2012.године.**
- Он је отишао у превремену старосну пензију у предузећу ИЦН Југославија 31.12.1997 године, против његове воље, са непуних 61 година, уз дато, али неиспуњено обећање, да ће доживотно месечно примати 100 марака.
- **Чиме су проузроковане материјалне штете исказане у смањењу плате,** имао је мању плату него ли његове колеге из службе истог или нижег образовања и година радног искуства, због од стране органа тужене проузроковане незапослености и кроз **смањење основице за пензију.**

- Докази у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. и у приложеним документима уз ову Жалбу.

- Тако на страни 9, Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр. 82/10, од 14..12. 2012.године стоји дословце`` злоупотребљена дијагноза га је стално пратила, иако је била нетачна, и извесно, представљала је сталну претњу да му се опет може догодити смештај у психијатријску болницу, опет злоупотребом психијатрије у политичке сврхе, из чега следи да је жртва злоупотребе психијатрије и да је из тих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``.
- Тужиоц је од 2008 до 2012.године био од стране Полицијске управе Града Београда у континуитету био предмет покушаја насилне хоспитализације, позивајући се на правно обеснажену дијагнозу Завода за ментално здравље из 1975.године и ништаво Решење судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године, са писменим образложењем `` непријатељ поретка, душевни болесник, зато што пише саопштења и захтева повраћај заплењене архиве, и накнаду штете``.Исти они који су тужиоца смештали насилно у лудницу, и проглашавали га душевним болесником од 1975.године, хапсили га и мучили, осуђивали за вербална дела, растурали му породицу, и лишавали га његове имовине, нису заборавили њихову омразу испољавану након тога деценијама.
- Тужиоц је био позван 2 марта 2008 године од стране његовог познаника Велизара Павловића, правника ДСС-Демократске странке Србије, који му је показао факсимил Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године, којим је покренут хитан поступак да буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због наведених разлога, којом приликом су се позвали на приложени фалсификован и правно анулиран налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године.
- Доказ: саслушање сведока 1. Велизара Павловића, Булевар Краља Александра 143 у Београду 2. Увид у факсимил, у Архиву Полицијске управе Београда. 3. Саслушање Ненада Лијескића, ,сарадника ОУП-а Раковица , Патријарха Јоаникија, Београд, који је позивао тужиоца на информаивн разговоре , уз стриктну напомену тужиоца да Ненада Лијескића нимало не терети, јер је он савестан полицајац, њему је тако било наређено.4. Сва даље наведена документа су приложена у Жалби , која се односе на злоупотребу института информативног разговора од 2008. до 2013 године, и то: Позиви на саслушање број 12310/11 од 2011.године; ПС Нови Београд од 22.9.2011; МУП Србије Полицијска управа града Београда Одељење за ЈРМ .Прел.бр ој од 17.08.2011; Јавном тужилаштву Првог основног суда у Београду од 1.09.2011.године; Прво општинско јавно тужилаштво од 12.2011. године; саопштења од 23.9.2011.године; од 5.12.2011.године; 7.12.2011.године; Мишљење судског вештака психијатра др.Стевана Петровића о способности Томислава Крсмановћа за позивање на информативне разговоре од 15.12.2011.године, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду.; Удружени

криминал угрожава здравље и живот Томислава Крсмановића допис којим се др.Стеван Петровић 12.1.2012.године, обраћа Надлежним државним органима и и другим организацијама и установама.

- Сарадници тужене, симпатизери Слободана Милошевића, Тита, припадници свакојаких локалних мафија, су га од 1997.године, од када је тужиоц у поседу личног рачунара, упорно вређали, клеветали, слали вирусе, или му претили изолацијом у психијатријски азилум, или физичком ликвидацијом: у поруци на српским форумима од 7 децембра 2005.године, извесни Милан Кашић тужиоца оптужују да је циониста и да је издао српску омладину коју обмањује, треба га на ломачу; 28 децембра 2005.године, му је послата порука претњом да ће бити нападнут у стану; на сличан начин је тужиоцу 18.9.1997.године, био наговештен физички обрачун у његовом стану, који се и догодио ; 29.децембра 2005.године, извесна Весна Мијаиловић (чији отац је утицајни пензионисани орган власти, са којом тужиоц сада има коректне односе), она је тада била чланица Главног одбора СРС-Српске радикалне странке, блиска В.Шешељу, познатим појединцима из подземља као што су Жељко Ражнатовић Аркан, и Легија (који је у затвору због убиства Зорана Ђинђића), Мирославу Мишковићу, тада је била припадница злогласног Раковичког клана, станује у Борској улици у београдској општини Раковица (она и подносилац Представке су суседи, сада су њихови односи поправљени и коректни) је годинама узнемиравала тужиоца, клеветала га јавно, претила му лудницом и физичким обрачуном, или ликвидацијом, зато што је он по њој ``издајник``,` ` агент ЦИА``, ``што неосновано оптужује оне који не крше људска права``.`` параноидни шизофреничар``.
- Докази: приложена документа у овој жалби.
- У емајл поруци од 29.12.2005.године, на српском форуму .Уједињено српство- прети му лудницом; у прилогу су два документа, збирке послатих емајлова Весне Мијаиловић на српске форуме један је означен са римски И, а други са римски ИИ, у којима тужиоцу прети лудницом, физичким обрачуном, у неколико наврата спомиње његову кућну адресу Станка Пауновића 70, криминализоване суседе са којима је у сукобу (уз напомену да тужиоц ужива велики углед у десетоспратници где станује и у суседству, где је истински омиљен), назива га лудаком, вулгарно га вређа и клевеће, прави упадљиве инсинуације у вези напада на њега у његовом стану 18.9.1997.године, хвали се својим везама са подземљем, оптужује неосновано тужиоца да је страни плаћеник, повезан са Сорошом, и ЦИА, а себе представља као екстремног заслужног српског националисту- Весна Мијаиловић предочава да је повезана са полицијом, у њеној поруци послатој на форум `` Уједињено српство`` и друге форуме, 29.децембра 2005.године, се позива у вези тужиоца на МУП (Полиција) Раковица, командира Симоновића, тел.2814004. В. М тврди: ``Томислав Крсмановић лоше говори о моћницима, он је лудак``.)
- Доказ: документа у жалби, испитивање сведока:
- -Голуба Бакића , адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25. (изненада превремено преминуо)

- -Славице Спасић, новинарке из Београда, Сазонова 87, Београд. (изненада превремено преминула).
- -Жарка Арсића економисте из Београда (изненада преминуо)
- -Вељко Вукотић из Београда (изненада преминуо).
- (Напомена тужиоца: он је захтевао да они буду саслушани за живота.)
- Тужиоца су од 2000.године до недавно припадници поменутог клана сарадника Слободана Милошевића претили , вређали га и клеветали
- Доказ: Приватна тужба Првом основном суду у Београду и Првом основном суду у Београду.
- Тужиоц је против појединих од ових особа подносио више кривичних пријава- без икаквих резултата. А њихови кривични поступци су настављани.
- Доказ: Допис Другог општинског суда у Београду од 1.09.2006.године.
- Тужиоц поседује лични компјутер од 1997, када је отишао у пензију и купио од отпремнина један нов компјутер. Сметње у употреби ПЦ од стране органа тужене су се дешавале у приказаним околностима, које су повремено биле честе, то је био свакодневни истински стрес, узимање времена, енергије, новца за поправке, што се састојало у упадима у систем, прекидима, крађи времена, нестајању фајлова са више хиљада порука, преписке, ресетовања, успоравања, поруке не стижу до дестинатера, или оне које су мени послате, изазивање кварова, злоупотребе дискусионе групе Људска права чији је Тужиоц модератор на којој има око 400 учесника, итд. Тужиоц је се годинама обраћао надлежним државним органима и судовима, са поузданим доказима, и позивима на сведоке и провајдере, без икаквог резултата.
- Тужиоцу је од 1975 године све до 1992 .године често била заплењивана преписка за шта нуди доказе, чиме су му проузроковани поштански трошкови и поновних копија врло бројних докумената које је слао препоручено појединим међународним организацијама за заштиту људскоих права којима се обраћао.Тужиоцу је ПОШТА Србије запленила цео тираж листа ЉУДСКА ПРАВА
- Докази: на сајту- -1.Бела књига о опструкцијама компјутера и интернета- хттп://енлите.орг/бела/04.доц.

- 2. У документима у овој жалби.
- Материјалне штете су настале због повреда из члана 198 ЗОО став 1, у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, не само, и претежно када се ради о изношењу и преношењу неистина о душевном здрављу тужиоца. Тужиоц у следећем делу жалбе приказује проношене штетне неистине којима је био неосновано политички жигосан од стране органа тужене, да спроводи опасну анти-државну активност, позива на побуну, подрива државни поредак, блати самоуправну Југославију.
- Органи тужене у дугом временском континуитету после донетих решења оглашених ништавим рехабилитационим решењем из 2012.године, су износили неистине о његовом политичким убеђењима, позивајући се не само на насилну хоспитализациј из 1975 због вербалног дела, уз позив, везу, са Решењем судије за прекршаје општине Раковица од 1..9.1977.године, него и на Решење

Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године, којим је оптужен за прекршај из члана 2 став 1 тачка 7 Закона о прекршајима , када је за наведени прекршај оглашен одговорним ``, и то што је 31.8. 1982.године, око 045 часова , на јавном месту , код пешачког прелаза на Тргу републике у Београду , говором омаложавао социјалистичка осећања грађана на тај начин што је рекао-да је против овог друштвеног система и да је следбеник Ђиласа``, за који му је одређена нована кана у износу од 2.500, 00 динара. (Напомена: Тужиоц је био пресретнут од милицонера без повода, који му је грубо отео торбу и у њој нашао књигу Милована Ђиласа).

- 13 јуна 1990.године је одржан митинг опозиције. у Београду тужиоц је такође говорио, због чега је против њега поднешена прекршајна пријава Судији за прекршаје Стари град, са образложењем да је починио вербално дело, да је то чинио и раније, уз увид у његов досије у СДБ ...
- 15 јануара 1999. године,Тужиоц је у поменутом коминикеу Кабинета Слободана Милошевића громогласно оглашен у медијима широм земље: `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА још од 1975.године``. Што је био јавни позив на линч, уз штетне последице које се приказују.
- Органи власти су изјављивали у више наврата да ће га уништити јер је доказани непријатељ још од пре десетак гоина.
- Један од доказа у прилогу: ИЗЈАВА песника Драгољуба Игњатовића од 15.3.1984 године.
- Да су последице две ништаве одлуке дејствовале и у 1990.години се види из новинског текста ``НЕВОЉЕ ЗБОГ ИМЕНА-ЧЕТВОРОГОДИШЊЕ ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕ ТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ КРСМАНОВИЋ СА ЦЕРАКА НЕ ПРЕСТАЈЕ, објављеног у листу НОВОСТИ од 11.3.1990.године, у коме дословце стоји: настало је данонoћно четворомесечно телефонско терорисање Томислава Крсмановикћа са Церака 2, уз чудна интересовања за његово здравље, је велика невоља ове петочлане породице, јер превазилази сваку меру. Уз претње убиством, узнемиравају децу, деца се плаше да остану сама код куће. Томислав Крсмановић са Церака 2, је установио да га мешају са познатим борцем за људска праа истог имена (тужиоцем), па је поднео захтев СУП-у за промену телефонског броја.
- Штрајковао глађу четири пута, нпр. септембра 1987 године, под притисцима био приморaван да се стално сели.
- Доказ: дописи УКС од 12.9.1987 године, Обавештење јавности бр 1 од 31.8.1987 године.
- Тужиоц је у временски интервалима пре 21 јуна 1975, од 1975 и 1983 године до доношења Решења о рехабилитацији 2012.године, имао следеће трошкове поступка и наплаћених новчаних казни: услуге адвоката , судске таксе, вештачења, поштарине, копије.
- Тужена је дужна да их надокнади у складу са чланом 376, став 4, јер другостепени суд није применио одредбу материјалног права из члана 26, став 2, Закона о рехабилитацији, да рехабилитовано лице има право на накнаду

штете, проузроковане од стране органа тужене, враћање наплаћених новчаних казни и трошкова поступка, у вези са чланом 198 ЗОО и о постојећим, продуженим последицама два решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године.

- У Жалби Апелационом суду у Београду од 19.2.2016 године на Пресуду Вишег суда у Београду 7 П 358/205 од 29 децембра 2015 године, и у Тужби тужиоца Вишем суду у Београду на коју је најављена жалба Апелационом суду у Београду, су документација и докази о бројним судским поступцима које је тужиоца водио, који су према изнетим доказима из Решења о рехабилитацији из 2012.године по тужиоца неправично пресуђени, у вези кажњавања вербалних дела, злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и остале нанете судске неправде из којих су настале материјалне штете.
- Тужиоц је у овоме периоду од 35 година имао учестале трошкове адвоката, судских такси, које он није у стању да процени, јер су били врло бројни, неки од доказа су нестали запленом архиве 2000. године . Судије пажљивим увидом у судске досијее и хронологију судских поднесака, у одлуке судова који су одлучили супротно праву на закониту рехабилитацију тужиоца, могу стећи приближну представу о њиховој висини. Овакав закључак је применљив и за настале материјалне штете за трошкове поштарине и копија. Када се ради о трошковима вештачења навести их. , и наплаћених новчаних казни- два вербална деликта, навести
- Број оваквих адвокатских услуга и судских такси, у овом времесноском интервалу је изузетно висок. А томе треба додати и трошкове вештачења, поштарине и копија.
- Пресудом Апелационог суда у Београду од 13.10.2016.године, се тужиоц обавезује да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 25.000, 00 и то за састав одговора на тужбу-.
- А Виши суд у Београду Пресудом 7 П 358/2015 од 29 децембра 2015 .године је одбио захтев тужиоца за накнаду штете, а на име накнаде нематеријалне штете му одређује износ од 50.000, 00 динара.
- Значи за деценијско уништавање живота тужиоца, и његових блиских, треба да му се накнади нематеријална штета у износу од 50.000, 00 динара.
- А од суме од 50.000, 00 треба да плати туженој половину суме, 25.000,00 за накнаду материјалних трошкова за састав одговора на тужбу, само зато што је написан одговор на тужбу.
- Заменик Државног правобраниоца Дубравка Зечевић у допису Вишем суду у Београду, за Апелациони суд у Београду, Државно правобранилаштво Број П - 2818/15 од 4.02.2016.године, подноси Жалбу тужене против пресуде 7 П-358/15 од 29.12.2015.године, истиче да је првостепени суд учини битне повреде поступка, јер није смео да тужиоцу одреди накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000, 00 динара јер не постоје услови прописани Законом о рехабилитацији, није био лишен слободе.
- А тужиоц је у жалби Апелационом суду доставио доказе да је био више пута лишаван слободе , у ком смислу се изјашњава и Апелациони суд у Београду,

укида Пресуду Вишег суда у Београду и враћа је на поновно суђење, уз напомену да је тужиоц био притваран, да по том основу има право на накнаду нематеријалне штете.

- Како је могуће да суд обавезује тужиоца да плати туженој за састав одговора на тужбу, када је Жалба тужене одбијена од стране Апелационог суда у Београду?

- Апелациони суд у Београду је погрешно применио материјално право, према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198 и 195, став 1 ЗОО: Ко другоме нанесе телесну повреду, или му наруши здравље, дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења, јер су органи тужене бесомучним прогонима, и доказаним злоупотребама психијатрије и медицине, све до 2012.године, проузроковали деценијску несносну несаницу, (и друге здравствене тешкоће), значајно умањивали радну способност тужиоца, проузроковали трошкове лечења док је био у радном односу све од 1975 године до дана решења о рехабилитације 2012.године, умањивали зараду изгубљену због смањене способности за рад.
-

- Кда се ради о проузрокованим штетама здрављу тужиоц нуди доказе:
- Докази: 1. Извештај лекара специјалисте , Славице Станић, лекара Дома здравља `` Савски венац``, од 24.2.2009.године-у прилогу..2. Увид у Архиву Дома здравља Савски венац у Ломиној улици у Београду, Психијатријског одељења Болнице др. Драгиша Мишовић, П.Б.`` В. Вујић`` у Београду 3.Извештај у прилогу Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића од 16.12.2009. 4. Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године, у прилогу. 5.Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године.-у прилогу у овој жалби.
- 2. Предлаже МЕДИЦИНСКУ ЕКСПЕРТИЗУ ЗДРАВЉА И ЛЕКАРСКИ ПРЕГЛЕД.

- У вези умањиване зараде изгубљене због смањене способности за рад.:
-

- 1.Увид у архив при кадровској евиденцији Радне организације Галеника о висини плате тужиоца у поређењу са колегама у Служби истраживања тржишта Галенике истих квалификација и коментаре у вези тога, и у Заводу за пензионо осигурање Србије
-

- Побијаном пресудом је дошло до повреде материјалног права ЗОО према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198, 189, 195, и чланом 188- ,став 1, према којој у случају оштећења здравља накнада се одређује по правилу, у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време .
-

- Испуњава услове за додељивање ренте, јер су штете проузроковане озбиљним оштећењем здравља, што проузрокује трајно повећање потреба тужиоца који има 8о година, поготову у будућности.
-

- Право на ренту по овом основу има тужиоц код кога је услед оштећења здравља дошло до смањења радне способности за бављење својим занимањем док је био у радном односу, при чему се то смањење манифестује кроз смањење зараде, и због умањене основице за пензију, смањења старосне пензије, из чега смањење износа старосне пензије траје и данас, и трајаће и убудуће..

  Тужиоц под трошковима за трајно повећане његових потреба у смислу члана 195. Закона о облигационим односима, као вида материјалне штете у облику ренте, будући да има 80 година, могу се појавити трошкови за појачану исхрану, трошкови лечења и трошкови за туђу помоћ и негу.

- Тужиоц се позива на члан 293 ЗОО, сходно члану 6 Закона и рехабилитацији у вези са чланом 200 ЗОО, да када се ради о нематеријалној нанетој штети, захтева да суд узме у обзир и овај аргумент при одређивању ренте и по овом основу, будући да се ради о штети за коју је извесно да ће трајати и убудуће, да таква надокнада представља одговарајућу правичну наовчану сатисфакцију у његовом конкретном случају .Јер због проузроковања смањења животних активности, и њених трајних облика, услед душевних болова, страха, наруженост и произашлих стресова из њих, су наступиле несанице и друге здравствене тешкоће, које трају, и трајаће у будућности..
-

- Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима, који гласи:
-

- „(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.“
-

- Суд је, дакле, пропустио да наведе одредбу ст.1 чл. 154 ин фине: тј. да је тужени дужан да штету накнади, изузев ако докаже да је штета настала без његове кривице. У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио валидне доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле.У допису Вишем суду у Београду, за Апелациони суд у Београду, Државно правобранилаштво Број П -2818/15 од 4.02.2016.године, подноси Жалбу тужене против пресуде 7 П-358/15 од 29.12.2015.године, истиче да је првостепени суд учинио битне повреде поступка, јер није смео да тужиоцу одреди накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000, 00 динара јер не постоје услови прописани Законом о рехабилитацији, није био лишен слободе. А тужиоц је у жалби Апелационом суду доставио доказе да је био више пута лишаван слободе, у ком смислу се изјашњава и Апелациони суд у Београду, укида Пресуду Вишег суда у Београду и враћа је на поновно суђење, уз напомену да је тужиоц био притваран, да по том основу има право на накнаду нематеријалне штете. Суд, такође није ни утврђивао чињенице ни изводио доказе.

- У том мислу је образложење пресуде непотпуно и из овог разлога, те је истовремено , због повреде мтеријалног права, још једном извршена апсолутно битна повреда одредаба ЗПП. На овај начин је погрешним навођењем и одсуством супсумпције у примени чл. 154 ст. 1 ЗОО, првостепени суд погрешно употребио члан 26 Закона о рехабилитацији, став 1, тврдећи да по овом члану Закона нису испуњени услови за накнаду материјалне штете, јер је по основу чл. 198 Закона о облигационим односима тужиоцу проузрокована доказана материјална штета, коју је тужена дужна надокнадити.
- Да су настале материјалне штете сходно члану 26 Закона о рехабилитацији став 1, у вези са чланом 198 ЗОО ,став 1, и да су проистекле из два судска решења оглашена ништавим Решењем судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године и Судије за прекршаје Општине Стари град из 1983 године, тужиоц износи накнадни доказ:
- Да су у временској повезаности од 1973, 1975, 1977 године, све до дана Решења Вишег суда о рехабилитацији из 2012.године, сви набројани штетни догађаји по тужиоца доказано су почињени према њему од истих учиниоца органа тужене (судова, јавних тужилаштава, полиције, психијатријских болница, медија под контролом државе, предузећа под контролом државе, државних политичких организација и установа), да се ради о истоврсном предмету дела (тенденциозно преношење неистина из члана 198 ЗОО став 1), у сврхе кажњавања, што се одиграло у Београду, уз постојање трајног односа моћи прогонитеља над прогоњеним.
- Што указује на јединственост умишљаја учиниоца.
- Апелациони суд на страни 5 налази да је тужилац Решењем о рехабилитацији . Рех.82/10 од 14.12.2012.године, био жртва политичих прогона, и да је из истих лишаван слободе , ИМОВ ИНЕ и других грађанских права. А у исто време изјашњава се да тужиоц нема права на накнаду материјалне штете, зар ИМОВИНА није материјална штета, према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са чланом 198 ЗОО?
- *Нематеријалне штете.*
- Тужиоц доказује да је у овом делу судске изреке дошло од стране Апелационог суда до погрешне примене материјалног права из члана 376, став 4.
- Тужиоц побија Пресуду Апелационог суда у оном делу где је ставом изреке одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете по основу рехабилитацоног обештећења, преко износа досуђеног у ставу првом ове изреке побијане пресуде до траженог износа од 2, 000.000, 00 динара, где Апелациони суд налази да обзиром да тужиоц одредбом 26 став Закона о рехабилитацији став 3 нема права на обештећење за нематеријалну штету, јер то није у складу са одредбама ЗОО (са чланом 200 ЗОО).
- Тужиоц нуди доказ, лишење слободе није настало после доношења Решења Судија за прекршаје општина Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977.
- Тужиоц побија Пресуду Апелационог суда у оном делу где суд наводи да су нематеријални трошкови тужиоца настали након доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, да побројани догађаји

и достављени докази у погледу нематеријалне штете не проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега нису испуњени услови из члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији.

- Истиче доказе да нематеријалне штете све до 2012.године, имају своје извориште у оба судска решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године, укључујући и Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године.
- Из разлога јер је од 21 јуна до 1 јула 1975.године, био насилно смештен у психијатријску болницу због ненасилног вербалног дела, противно закону и лекарској етици, на основу дијагнозе Завода за ментално здравље из Београда `` параноидна шизофренија``, чему је претходио захтев судији за прекршаје Општина Раковица, ГСУП-а Београда против тужиоца допстављен од СУП Београд-VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.4.1977.године, за покретање прекршајног поступка, против тужиоца због прекршаја из члана 2 став2 тачка 5 Закон изменама и допунама Закона о прекршајима проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника Рекорда.да је позивао запослене у ФГП Рекорд на побуну против поретка, у истом је била медицинска документација о туженом из Завода за ментално здравље у Београду., са дијагнозом `` параноидна шизофренија``.
- Судија за прекршаје општина Раковица је на основу документације добијене од ГСУП-а Београд, донео Решење II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977, којим је тужиоц проглашен неурачунљивим душевним болесником са дијагнозом`` параноидна шизофренија``, због вербалног ненасилног дела, уз предлог дефинитивне изолације неограниченог времена трајања у психијатријску установу затвореног типа.
- Што је кључни доказ да је насилна хоспитализација 1 јуна 1977.године, на основу дијагнозе Завода за ментално здравље, довела до Решења судије за прекршаје општина Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977.
- Имајући у виду овај доказ, Апелациони суд у Београду је требао да примени за лишење слободе у психијатријску болницу у том моменту,за време јун- јули 1975.године, одредбе члана 26 Закона о рехабилитацији, став 3, и члан 200 ЗОО став 1 , који гласи- (1) За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству..
- Апелациони суд није тако поступио.
- Тужиоц је у делу *Материјални трошкови* приложио конкретне доказе по појединим ставкама, да су по члану 198 ЗОО, став 1 , у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, органи тужене проузроковали повреде његових права и слобода, што је последица Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године. Из хронологија психијатријских злоупотреба над тужиоцем у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа , докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледава заједничка нит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године и Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.

- Што су докази да проистичу из Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012 године, а које је проистекло из дијагнозе Завода за ментално здравље, односно насилног смештаја у психијатријску болницу јуна јула 1975.године.
- Апелациони суд је погрешно применио материјално право, паушално се позивајући на закон којим се уређују облигациони односи, којим тужиоцу оспорава право на накнаду нематеријалне штете из члана 26 Закона о рехабилитацији став 3, не наводећи при том које су то одредбе закона о облигационим односима према којим тужиоц нема право на обештећење нематеријалне штете настале због повреде права и слобода, у складу са чланом 26 Закона о рехабилитацији., став 3.
- Органи тужене су драстично и у дугом временском континуитету, пре, за време, и после доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, све до 2012.године, кршили одредбе члана 200 ЗОО став 1, износили неистине о његовом душевном здрављу, жигошући га јавно и неосновано, да је опасан државни непријатељ, да позива на побуну, да блати самоуправну Југославију..
- Апелациони суд у Београду налази да пресуда Вишег суда у Београду, када се ради о нематеријалним трошковима не садржи јасне и потпуне разлоге о битним чињеницама , а да су поједини изнети разлози супротни чињеницама , на који начин је учињена и битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374, став 2, тачка 12. ЗПП, такође првостепена пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, због тога и чињенично стање остало непотпуно утврђено, када је обавезао тужену на исплату износа од 50.000,.00 динара.
- Апелациони суд није правилно применио.одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , јер није узео у обзир кључне разлоге из ове одредбе, није навео најбитнију чињеницу, настале последице приликом насилне хоспитализације и том приликом емитоване тенденциозне психијатријске дијагнозе.
- Број дана лишавања слободе је мање битан, суштина је злоупотреба нетачне психијатријске дијагнозе у политичке сврхе, која је од тада па надаље унела истинску пустош у свим областима живота тужиоца. и његових блиских. Судска одлука о неком да је неурачунљив, да је болестан од параноидне шизофреније, може бити донета и без иједног дана смештаја у психијатријску установу, и произвести трагичне последице у животу појединца, поготову ако је нетачна, веће душевне болове и нематеријалне / и материјалне) штете, него ли некоме ко је био неколико година у затвору.Тужиоц је смештен у психијатријску болницу 21 уна 1975.године уз позив на нетачну дијагнозу Завода за ментално здравље из Београда прибављену од ГСУП-а Београда, коју је исти доставио 1977.године судији за прекршаје Општина Раковица, на основу које је донео Решење судије за прекршаје Уп.бр.613/77 од 01.09.1977.године, оглашено ништавим Решењем Вишег суда о рехабилитацији из 2012.године.
- Тужиоц се позива на добро познат цивилизацијски став у међународним конвенцијама о људским правима, које виде злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника као тешке облике тортура и нељудских поступака.

- Докази: Документа Светске асоцијације психијатрије, Мадридска декларација, Хавајска декларација, Европски комитет за спречавање мучења, нечовечних и понижавајућих поступака (ЦПТ) у Одељку В .Присилни смештај у психијатријске установе Извод из 8 Општег извештаја ЦПТ/Инф(98) , Принципи УН за заштиту особа са менталним обољењима и за унапређење бриге о менталном здрављу (Принципи УН) , Препорука Комитета министара Савета Европе државама чланицама о законској заштити особа са менталним обољењима који су принудни пацијенти (Принципи СЕ), Препорука Парламентарне скупштине Савета Европе, ЗЗЗ Принципи УН..
- Апелациони суд је непотпуно и неправилно применио одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , заузимајући уопштено и дифузно становиште да је у политичке сврхе злоупотребљена дијагноза представљала сталну претњу да се тужиоцу сваког тренутка може догодити смештај у психијатријску болницу, злоупотребом психијатрије, да је тужиоц због те дијагнозе трпио страх, душевне болове, да је из истих разлога био жртва политичких прогона, лишаван слободе, као једног од основних људских права ИМОВ ИНЕ и других грађанских права.
- Не налазећи при том да се ради о нечовечним поступцима над тужиоцем, није се довољно изјаснио о овој ствари, изузетно тешкој повреди људских права тужиоца, са трагичним последицама, о тортурама, кривичним делима над њим од 1975, и од раније, у пакету , све до 2012 године, која чине једну целину, која су међународним правом универзално призната као недозвољени, као нехумани поступци којима се намерно проузрокују тешке патње или прогањања, по политичкој основи
- Приликом почињених кршења права и слобода тужиоца од стране органа тужене, време лишења слободе 1975 године, и све више након тога, све до 2012.године, су износили компромитујуће податке о његовом душевном здрављу, да је евидентирани психијатријски пацијент, са дијагнозом `` параноидна шизофренија`, позивајући се на његову биографију непријатеља, на његову дугогодишњу прошлост критичара људских права од 1975 године, који блати државу у свету, уз директно позивање иа оба догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године, и то Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године.
- Органи тужене су тако чинећи, тужиоцу проузроковали нематеријалне трошкове:.

- Због нанетог психичког бола изазваног повредом угледа и достојанства, *највеће штете по тужиоца су настале услед душевних болова због описаних повреда угледа, части и достојанства личности ,* на велика звона је годинама , све до 2012. године, оглашавано да је болестан од ` параноидне шизофреније``, упропашћавајући његов углед у јавности, професији, приликом бављења научннм радом, као председника политичке странке кандидата на изборима, борца за људска права, оца породице, медија нису објављивала по правилу реплике и деманти неистините информације која се објави. Објављивањем у средствима јавног информисања вести да је тужиоц издајник и страни плаћеник

нарушен је углед тужиоца, то је био позив на линч. Дошло је до повреде његове части, угледа, кредибилитета, што представља трпљење врло јаких душевних болова у дужем временском трајању. Због неоснованог лишења слободе који обухвата све штетне последице нематеријалне природе, везане за личност тужиоца, проистекле из неоснованог лишења слободе, накнада штете због неоправдане осуде. Неоснованим лишењем слободе тужиоцу је нанет душевни бол због повреде слободе кретања. Накнада нематеријалне штете због претрпљених душевних болова тужиоца због вођења незаконитог кривичног поступка., због незаконитих привођења, физичких обрачуна, покушаја убиства, отимачина рукописа књига и имоивине, претњи, заплена преписке, сметњи у употреби личног рачунара...

- *Тужиоц је трпео физички бол у више наврата, приликом насилне хоспитализације јуна 1975.године, као и када је претрпео покушај убиства и био лакше рањен дана 18.09.1997.године, био је јула 1977.године ударен у око од стране милиционера у цивилу, и изложен лакшим бруталностима приликом више незаконитих привођења. Интензитет бола је био средње јачине приликом насилне хоспитализације ударцима болничара, кратког трајања, повреде су била лакше природе. 18 септембра ударци су били врло јаки, бол је трајао неколико дана, лева обрва је нагнута наниже, што је последица ударца..Повреда левог ока јула 1977.гоине је изазвала врло јак бол, који је трајао неколико дана. Овоме треба додати насилан боравак у П.Б.``Лаза Лазаревић ``у Београду од 21 јуна до 1 јула 1977.године, давање неиндициране инјекије ДЕПО модитен, и лекова, и драстично угрожавање права психијатријских болесника., везаност за кревет, повраћање услед неиндициране терапије лековима, несаница*
- Тужени је трпео интензиван душевни бол због умањења животних активност. Због несанице, замора, малаксалости, лоше концентрације и употребе интелектуалног домена, уз велике напоре је могао да обавља своје радне задатке, а посебно се то лоше одразило на његово научно и литерарно стваралаштво. Ово умањење животних активности траје од 1973 .године, уз повремене промене интензитета, уз тенденцију појачања са годинама.
- Тужени је у овоме временском периоду трпео интензиван бол због од стране органа тужене проузрокованих патњи његовим блиским, сину и његовој мајци.
- У целом временском интервалу од 1975 до 2012,гоине, тужиоц је трпео интензиван страх, повремено слабијег интензитета, а понекад врло интензиван, 18 септембра 1997 је био суочен са смрћу, приликом смештаја у психијатријску болницу врло интензиван страх од неизвесног исхода, приликом привођења, услед судских пресуда и истрага, услед претњи, више насилних покушаја хоспитализације уз лупу на врата од 2008 до 2012 године, што је производило трауматске шокове, анксиозност и трајне душевне тешкоће, чињењем органа тужене код оштећеног је озбиљно нарушена психичка равнотежа.
- Приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, Апелациони суд се не изјашњава о **значају повређеног органског и душевног интегритета тужиоца, да накнада има за циљ да тужена исправи све неправде које му је деценијама чинила, заслужном грађанину, и његовим блиским, да тужиоц има 80 година, пољуљаног здравља, и да ће његове потребе бити следећих годиина увећаване, не само због старења, него и због деценијски трпљеног политичког насиља. И да је тужени захтевао такорећи симболичну висину накнаде штете у односу на стварно почињене штете.,**

- Тужиоц прилаже као доказе мишљења судског вештака, психијатра др. Стевана Петровића.
-

- б. Битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1.
- Другостепени суд је учинио битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1, у току поступка није применио, или је у појединим случајевима неправилно применио одредбе овог закона, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.
- Тужиоц доказује да пред Апелационим суд није примењен члан 2 ЗПП : Странке имају право на закониту, једнаку и правичну заштиту својих права, одредбу која гарантује право на правично суђење, која почива на претпоставкама независности суда, непристрасности, правичности поступка , праву на легалан расправни поступак, принцип једнаког третмана страна у поступку.
- Тужиоц потражује накнаду штете од Републике Србије, сходно Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, којим је утврђено да је био од стране државних органа жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права. Тужиоц је од 1975.године, до дана доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду из 2012. године, био познати борац за људска права који је као `` државни непријатељ.`` био од државних органа озлоглашен, кажњаван за вербална дела и био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Поједини актуални руководиоци државе и лидери политичких странака које чине већину у парламенту, су лично кршили права тужиоца, што се види из ове ревизије. Такође, неки од њих су у временском интервалу од 2008 до 2012 године, покушавали да га насилно сместе у лудницу, исти они појединци и установе, који су то чинили од 1975.године, позивајући се на обеснажено решење из 1975 .године, претили му, кршили његова права.што је такође доказано у овој ревизији. Он води пред судовима поступак против Републике Србије за накнаду штете још од од 1994.године до сада, укључујући и време до 2012.године.
- У оваквим околностима тужиоцу који је од 1975 до 2012.године, био политички прогањан од странке у поступку Републике Србије, коју тужи, коју оптужује да је кршила његова права и од које захтева накнаду штету, нису из разумљивих разлога гарантоване основне претпоставке права на правично суђење, због непостојања независности судства од државе и пристрасности која из тога проистиче.
- Тужиоц нуди доказе:
- -На web страници дана 5.11.2015. објављен је Извештај Европске комисије COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT SERBIA 2015 REPORT Accompanying the document COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGION, који се односе на владавину права, правосуђе и људска права у Србији , наводи на стр. 11-19 и 49-63: (1) Независност судија и јавних тужилаца није обезбеђена у пракси, зато што постоји простор за политички утицај на регрутовање и избор судија и јавних тужилаца. (2) Правосуђе је споро, а број нерешених предмета значајан. (3) Честе промене законодавства и недовољна обука чине правно окружење неизвесним.

- -Савет за борбу против корупције Републике Србије доставио је 23. марта 2016. године Влади Републике Србије Извештај о стању у правосуђу. навео да чак 25% судија, 33% тужилаца и око 60% адвоката налазе да судије и тужиоци нису независни и самостални. Према истраживању агенције Ипсос, чак 80% грађана не верује да је правосуђе слободно од политике и других интересних утицаја. У извештају је наведено да се Високи савет судства и Државно веће тужилаца, као највиши органи правосуђа, не баве заштитом судија и тужилаца од политичара, због чега су они застрашени. Судија Апелационог суда у Београду Миодраг Мајић је рекао да су, према његовом искуству, у правосуђу изражени апатија и страх. Као узрок наводи то што је већини поштених судија "свега доста" јер знају да ако на било који начин искораче чека их таблоидизација и прављење афера.

- Према речима Јелисавете Василић правосуђе ће бити зависно, уплашено и неажурно све док се извршна власт према правосуђу понаша са омаловажавањем, ниподоштавањем и застрашивањем. Закони лоши, уговори тајни Савет у извештају каже да се у Србији доносе лоши закони који се веома тешко примењују и често мењају, па је тако у року од пет година Закон о судијама мењан 12 пута Доносе се неквалитетни закони који ускраћују остварење правде.

- .Држава је дужна да изврши детаљну анализу рада Уставног суда, јер из досадашњег рада овог суда није могуће утврдити да ли је правосудна институција или је део извршне власти.

- *На састанку који је организован од стране ОЕБС и недељника „Време" дана 12.11.2015. године судије су јавно изнеле да су зплашене.* оно што је најгоре а то је да за страх постоје реални разлози.

- Правосуђе нема орган који ће ефикасно, као највиши орган правосудне власти да од извршне власти захтева да се судијама и тужиоцима омогући миран и неометан рад без икаквих притисака на било који начин.

- Савет је раније објашњавао незахвалан положај вршиоца функције председника суда и његову изложеност утицају других грана власти. Савет наглашава да је и садашње стање неприхватљиво.

- Савет примећује да председници судова поступају у складу са вољом извршне власти. На функције су бирани подобни кандидати који су морали да докажу своју лојалност.

- Уставом није довољно опредељено да ли је Уставни суд самосталан и независан орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе. Међутим, већи проблем од неажурности је проблем несамосталности и зависности овог суда од власти. У Уставу је изричито предвиђено да је овај суд

самосталан и независан, међутим начин избора судија не обезбеђује ни самосталност ни независност, јер 10 судија бирају Скупштина и Председник републике, а пошто смо ми још увек партијска држава јасно је да 10 судија бирају партије на власти односно власт. Само 5 судија бира Врховни касациони суд на предлог ВСС и ДВТ, те је очигледна зависност положаја судија Уставног суда.

- Миодраг Мајић, судија Апелационог суда у Београду, један је од четири овогодишња добитника награде „Витез позива" коју додељује невладина организација Лига експерата,. у разговору за „Политику",изјављује да је правосуђе све до данас, остало дубоко зависно од оних који имају стварне полуге моћи, уз присутан осећај страха и угрожености од оних који су у могућности да одлучујуће утичу на судбину судија. Реч је о представницима извршног, политичког апарата. Но, овакав систем одржава се уз здушну помоћ самих судија, или барем једног дела њих. Најчешће је реч о онима који су изабрани уз најјаче политичке везе, без стварних референци, са лошим просеком, чији је једини квалитет беспоговорна оданост сваком новом политичком газди. Да ствар буде гора, такве колеге се неретко промовишу у правосудне руководиоце који онда, са ових места, обављају поверене задатке али и „дисциплинују" правосуђе за рачун политичара који су их задужили. Тако долазимо до онога што често наглашавам – да су за судије неретко много опасније саме судије него политичари.
- Правосуђе у Србији **је у** дубокој кризи. Највидљивије манифестације овог стања представљају недостатак независности, али и готово безнадежна неефикасност. Редовним путем, данас је готово немогуће у разумном року решити одређени проблем користећи правосудне механизме. То зна свако кога је мука натерала да се упусти у парницу .Док је проблем ефикасности и могуће решити адекватнијом мрежом судова, бољом организацијом и једноставнијим процесним формама, проблем са независношћу је далеко комплекснији.
- На првом месту, потребно нам је промовисање нове судијске етике.
- - Др..Јован Тркуља, угледни професор Правног факултета у Београду, у часопису ХЕРЕТИКУС за правна питања Правног факултета **".-** http://www.hereticus.org/arhiva**:" саопштава: Промене у Србији након 2000 године нису представљале дисконтинуитет са ауторитарном-тоталитарном владавином партијске државе, на делу је рестаурација поменутих полуга и механизама ауторитарног поретка : монопола над финансијама, капиталом, над државним и правосудним апаратом, над идеолошким апаратом, над војно-полицијским комплексом. Припадници тих елита –су возачи и сувозачи наше масовне погибељи, који не виде даље од својих усенчених фотеља и банковних рачуна.**
- Тужиоцу је у оваквим околностима зависног и пристрасног судства, нарушен принцип једнаког третмана страна у поступку, који представља кључни елемент права на правично суђење и саставни је елемент права на расправни поступак страна у поступку који у суштини подразумева процесну једнакост странака.
- Непостојање независности и непристрасности судова не дају одговарајуће процесне гарантије у складу са природом захтева за накнаду штете тужиоца, јер он оптужује државу да му је починила штете, а држава по начелу КАДИЈА ТЕ

ТУЖИ, КАДИЈА ТИ СУДИ, или Титове доктрине СУДИЈЕ НЕ ТРЕБА ДА СЕ ДРЖА ЗАКОНА КО ПИЈАН ПЛОТА, одлучују по своме нахођењу. Тужиоц је жртва политичког насиља, претрпео је злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, њему и његовим блиским је деценијама упропашћаван живот. Упркос доказа изнетих у ово ревизији, и ранијим поднесцима у поступку накнаде штете, Државно правобранилаштво које је заступник тужене Републике Србије, у ЖАЛБИ ТУЖЕНЕ Вишем суду у Београду за Апелациони суд у Београду Број П -2818/15 од 04.02.2016.године, тврди да тужиоц нема право на накнаду штете јер никада није био лишаван слободе, иако је тужиоц суду доставио документоване доказе да је био лишаван слободе, а то стоји и у Решењу о рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године. При том не спомињући ни једном речи настале штете приказане у Решењу о рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године. Преплашене судије Апелационог суда поводећи се за очигледним нетачним исказом Државног правобранилаштва које је заступник тужене Републике Србије, изнео у ЖАЛБИ ТУЖЕНЕ Вишем суду у Београду за Апелациони суд у Београду Број П -2818/15 од 04.02.2016.године, одбијају захтев тужоца са истим нетачним објашњењем да тужиоц није никада био лишаван слободе.и додељују му накнаду штете од 50.000, 00 динара, Апелациони суд донекле то исправља у својој Пресуди Гж.2430/16 од 13.10.2016 , али следи став тужене- не изјашњава се да се донесе правична пресуда.

- Тужиоц доказује да је се овакво стање у судству суштински одразило на субјекивну пристрасност судија у његовом предметном спору пред Апелационим судом у Београду.::.

- Другостепени суд је учинио врло битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 1, у складу са чланом 2 ЗПП, став 1, јер није испитао сведоке које је предложио тужиоц, у вези са члановима ЗПП 244, 245, 252, 253 и 255. Што је био у обавези да учини и према члану 6, став 1 Европске конвенције о људским правима Право на правично суђење`` д``, да испитује сведоке против себе, или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега; на који начин је спречио тужиоца да током одлучивања о његовом захтеву за накнаду рехабилитацоне оствари право на правичну и јавну расправу .

-

- Суд није испитао као једног од стране тужиоца предложеног кључних сведока Александру Пешић Крсмановић, његову разведену супругу , Теодосијева број 1, Мали мокри луг, Београд, која је тешко оболела, може да се креће по стану, али је способна да сведочи о о кључној чињеници -да је насиљем, принудом и на друге начине од стране органа тужене била принуђена да се разведе од тужиоца. Што је кључни доказ , када се ради о доказивању тужиоца у вези његовог незаконитог превођења у статус подстанара од 15 година и губитка половине његовог стана, који је унео у брак 1978.године. Будући да она није у стању да буде саслушана на рочишту, он прилаже њену Изјаву од 1.6.2012.године у којој она износи битна сазнања и одакле су јој позната, да је разведена присилом и принудом органа тужене. Изјава није оверена у суду или од стране лица које врши јавна овлашћења јер није у стању да се појави ван стана, а није у могућности да покрије трошкове доласка ових

лица у њен стан да узму изјаву, тужиоц моли суд да је саслуша на пригодан начин.

-

- Тужиоц је предложио као сведока Велизара Павловића, правника, Булевар Краља Алксандра бр.143 у Београду да сведочи да је 2 марта 2008.године, у својству председника Одбора за људска права ДСС Париска 13, позвао тужиоца , сведок је том приликом био у поседу факсимила Полицијске управе града Београда од 28.2.,2008.године, којим је покренут хитан поступак да тужиоц буде лишен слободе и смештен насилно у психијатријску установу на неодређено време као`` политички непријатељ``, `` болестан од параноиодне шизофреније``, сведок је тужиоцу том приликом ставио у руке факсимил психијатријског налаза П.Б.Лаза Лазаревић од 1 јула 1975.године њему достављен од Полицијске упрва града Београда. Велизар Павловић својим исказом даје доказ да је тужиоц и 2008.године био жртва политичких насиља због истих разлога као и 1975 односно 1977.године, од истих особа установа и због истих разлога.

-

- Суд није саслушао сведока Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11 из Београда који је правни титулар стана у коме се налазила заплењена архива тужица и политичке странке Покрет за заштиту људских права 2 априла 2000.године, а што је кључно за установљавање чињенице да су полицијски органи запленили поменуту архиву тужиоца.

-

- Апелациони суд у Београду и претходнн судови где је вођен овај поступак нису благовремено саслушали предложеног сведока, што су били у обавези, Десанку Митановски из Београда, Вукасовићева улица 88, која је била присутна приликом напада на тужиоц од стране послатих особа које су га тада повредиле уз узвике да је политички непријатељ, што је био покушај убиства, Десанка је преминула 6 јануара 2015 године, иза себе је оставила ИЗЈАВУ од 1.1.1998.године, која није судски оверена из разлога јер је очекивала да буде лично саслушана у својству сведока и да том приликом суду да писану изјаву. Суд је није саслушао благовремено, тужиоц се обраћа суду са захтевом да ову чињеницу узме у обир и да изврши увид у Изјаву сведока Десанке Митановске од 1.1.1998.године, и приложена документа, и иста објективно процени.

-

- Тужиоц предлаже да суд испита као сведока Ивицу Дачића, актуелног министра иностраних дела Србије, који је био Шеф Протокола кабинета Слободана Милошевића, овај кабинет је 15 јануара 1999.године издао саопштење да је Покрет за зашиту људских права, чији је председни тужиоц, страни плаћеник и издајник, због чега је тужиоц био изложен позиву на линч, за шта су дати докази у овој ревизији.

-

- Сходно члану 259 ЗПП тужиоц прилаже .мишљења судског вештака Извештај Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића од 16.12.2009. 4. Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године, у прилогу. 5.Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића,

упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године.-у прилогу у овој жалби.

- Европска конвенција о људским правима налази да концепт правичног суђења захтева да се води такозвани расправни поступак, где странке у парничном поступку имају право да знају и износе коментаре на мишљења или доказни материјал који улаже друга страна.
- Суд није испоштовао члан 7 ЗПП, став 2, из разлога јер не само да није испитао сведоке, него није узео у обзир приложена мишљења судског вештака др.Стевана Петровића, психијатра. Није прихватио доказе тужиоца изнете у поднеску Апелационом суду и у овој ревизији у вези приложених доказа, Решења о рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године, и оба обеснажена решења, Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године. Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године , нити је на прави начин размотрио доказ да је био лишаван слободе смештајем у психијатријску болницу и да је жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Суд није прихватио доказе тужиоца да сходно ставу члану 26 Закона о рехабилитацији, има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, у складу са ЗОО, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, све у складу са законом којим се одређују облигациони односи.. Апелациони суд није узео у обзир материјалне доказе да су наведени трошкови тужиоца настали након доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, да побројани догађаји и достављени докази у погледу штете проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега су испуњени услови из члана 26 став 1 Закона о рехабилитацији, у складу са законом о облигацији, где је истакао доказе да штете све до 2012.године, имају своје извориште у оба судска решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године.
- Тужиоц се позива на члан 8 ЗПП, Суд одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане. Тужиоц оспорава у овоме поступку слободно судијско уверење које се огледа у утврђивању појединих чињеница на основу слободне оцене, истичући формалне оцене доказа-судска документа која је приложио и одредбе закона о рехабилитацији и о облигацији, који су докази целине поступка који траје од 1977 до 2012.године.
- Када се ради о *исправама,* тужиоц ставља до знања Суду да је његова целокупна лична и страначка архива заплењена априла 2000.године, и да се то драстично одражава на располагање ваљаним исправама у духу одредби ЗПП. Такође, тужиоц и његова породица су до крајности исцрпљени судским и другим материјалним трошковима, проузрокованим од стране органа тужене, те нису

били у могућноси да прибаве и уреде поједине исправе сходно законским прописима.

- Тужиоц је у ранијим поступцима накнаде штете предлагао туженој вансудско решавање спора медијацијом или на други споразуман начин.(члан 11 ЗПП), што чини и сада. Још од 1975.године, тужиоц се учтиво обраћао органима тужене да му кажу у чему греши да се исправи, да то више не чини. Никада није добио одговор..
- Према члану 154, став 1, 1 Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.
-
- У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио валидне доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле. У допису Вишем суду у Београду, за Апелациони суд у Београду, Државно правобранилаштво Број П -2818/15 од 4.02.2016.године, подноси Жалбу тужене против пресуде 7 П-358/15 од 29.12.2015.године, истиче да је првостепени суд учинио битне повреде поступка, јер није смео да тужиоцу одреди накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000, 00 динара јер не постоје услови прописани Законом о рехабилитацији, није био лишен слободе. А тужиоц је у жалби Апелационом суду доставио доказе да је био више пута лишаван слободе, у ком смислу се изјашњава и Апелациони суд у Београду, укида Пресуду Вишег суда у Београду и враћа је на поновно суђење, уз напомену да је тужиоц био притваран, да по том основу има право на накнаду нематеријалне штете. Суд, такође није ни утврђивао друге битне чињенице нити изводио доказе по поднеску тужиоца..
- За остале нематеријалне и материјалне штете тужена Република Србија није нудила било какве доказе, нити је износила било какве чињенице, које би се тиме бавиле.
- Чиме су повређени чланови Европске конвенције о људским правима. У кључујући ***Протокол уз Конвенцију о људским правима и основним слободама***
-
- **Члан 1Заштита имовине**
- Свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не
- може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним
- законом и општим начелима међународног права.
- Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примењује
- законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу с општим
- интересима или да би обезбедила наплату пореза или других дажбина или казни.
-
- Тужиоц је био погрешно осуђен, у ком смислу се изражава и Виши суд у Београду Решењем о рехабилитацији Рех.бр.82/10 од 14 децембра, сходно

Протоколу 7 уз Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода

Члан 3- Накнада за погрешну осуду добиће правичн накнаду:

-

- Ако је неко лице било правоснажном пресудом осуђено због кривичног дела и ако је
- касније његова пресуда била укинута или је био помилован због тога што нека нова или
- новооткривена чињеница неоспорно указује да се радило о судској грешци, лице које је
- претрпело казну као последицу такве осуде добиће накнаду у складу са законом или
- праксом дотичне државе, осим ако се не докаже да је оно у потпуности или делимично
- одговорно за то што непозната чињеница није благовремено откривена.
- *Право на подношење ревизије на основу члана 404 ЗПП.*
- Према члану 404 ЗПП- Ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу **равноправности грађана,** ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).
- У овој ревизији је тужиоц доказао повреде материјалног права настале пресудом Апелационог суда у Београду Гж.2430/16 од 13.10.2016.године.
- Када се ради о другим условима из члана 404 ЗПП, тужиоц је од 1977.године до дана доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године, тужиоц је био жртва политичке дискриминације и прогона, злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, што је назначено у решењу о рехабилитацији. Председник је актуелне НВО Покрет за заштиту људских права, која је основана као прва неформална група за заштиту људских права 1 марта 1975.године, који је тада ставио на дневни ред стање људских права у ондашњој Југославији, подстакао је и друге, уз значајну међународну подршку и признања. Покрет за заштиту људских права је септембра 1990.године постао политичка странка Људских права, допринео је демократизацији , упостављању вишестраначја, и покретању значајних питања из области људских права, посебно када се ради о злоупотреби пихијатрије у политичке сврхе, борби против вербалног деликта, и против злогласне клаузуле МПП-Моралне политичке подобности,указао је и доказао природу неформалних поступака кршења људских права , цитиран у свету..
- Доказ: Књига КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА-КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД, чији је он аутор, на сајту- -http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/
- Због чега је добио престижно признање BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD амричке NGO ISIL-San Francisco -www.isil.org., и признања од Amnesty International, State Department USA, Светске асоцијације психијатрије и Америчке асоцијације психијатрије.
- Писац је више књига из области људских права, и стотинак стручних и научних текстова објављених у домаћим и страннм часописима (видети на GOOGl-у).
- Према претходно изнетим доказима из званичних извора у Србији, и из Извештај Европске комисије COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT SERBIA 2015 REPORT Accompanying the document COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE

EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGION, ОЕБС-а, ЕУ, у Србији нису гарантоване основне претпоставке права на правично суђење, због непостојања независности судства од државе и пристрасности , због неравноправности грађана пред судовима које из таквог стања очигледно проистичу.

- Посебно значајно питање у Србији је стање у психијатријским установама и оправдане жалбе да се тамо крше законски прописи и начела лекарске етике, као и када се ради о изрицању психијатријских дијагноза.
- А тужиоц кроз његов случај управо расветљава и ову прилично запостављену област, уз напомену да међународне организације указују и на овакве злоупотребе у Србији.
- Тужиоц овом ревизијом и претходним судским поднесцима, ставља на дневни ред судским органима и правницима, правна питања од општег интереса унапређења људских права, злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, посебно у овој ревизији и у претходним судским одлукама указује на правна питања у интересу равноправности грађана пред судовима, која не постоји у довољној мери, што тврде и цитиране званичне правосудне инстанце.
- Случај тужиоца и његови изнети ставови о овој материји, могу бити од користи ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.
- Др. Коста Чавошки, професор Правног факултета у Београду, је приредио монографију ОДБОР ЗА ОДБРАНУ СЛОБОДЕ МИСЛИ И ИЗРАЖАВАЊА . Саопштења и други документи , у издању Службеног глсника из Београда 2009.године, у којој на више места и страна одаје признање тужиоцу за подршку Одбору за одбрану слободе мисли и изражавања и САНУ, ради унапређење људских права, да је покренуо правна питања од општег интереса за унапређење људских права и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и равноправности грађана пред судовима. и шире. Ставови тужиоца су коришћени приликом реформисања појединих закона из области психијатрије.
- др.Срђа Цветковић научни сарадник Института за савремену историју у Београду, у његовим књигама *Између српа и чекића, Репресија у Србији 1944−1953* Београд (2006); *Између српа и чекића 2, Политичка репресија у Србији 1953−1985* Београд (2011); □ *Између српа и чекића 3* Београд (2013), се на сличан начин изражава о тужоцу на више места.
- Међународне инстанце захтевају од Србије да усагласи своје законе и правосуђе са европским стандардима.
- А тужиоц је од 1975.године дао ваљане доприносе у том смислу.
- Тужиоц прилаже линкове са интегралним текстовима његових 5 књига (свих пет се налази у Архиву САНУ, сада припрема том 6, од 2005 до 2017.година и ЦРНУ КЊИГУ СУДСКА НАКНАДА ШТЕТЕ 1994-2017 година), у којима се почев од тома 3 , од 1975.година до краја тома 3, и нарочито у тому 4 који покрива време од 1979 до 1992.године, потом и у тому 5 од 1993 до 2004 године, налазе стотине скенираних докумената о најразличитијим областима кршења људских прав а у Југославији и Србији, којима се аутор бавио. Ове књиге су виђене као историјат борбе за људска права у Југославији и Србији од 1945.године па надаље.
- Тужиоц је свестан да предметне судије неће имати времена да проучавају његове књиге, али их ипак ставља на увид правосудним органма и стручњацима , јер им, ако се посвете њиховој садржини, то може бити од користи у даљем

раду на унапређењу правосуђа у Србији.Уз напомену да су врло обимне, том 5 например има 1700 страна, отуда се врло споро отварају.

- Ове, и друге његове књиге се налазе у многим библиоекама у Србији, и у појединикм значајним библиотекама ван земље.
- Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953- http\\:enlite.org/sage/1.doc
- Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965- http://enlite.org/sage/2.pdf
- Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf
- Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године- http://enlite.org/sage/4.pdf
- Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА-http://enlite.org/sage/5.pdf
- Тужиоц се обраћа Високом касационом суду да узме у обзир ове чињенице и да и по овом основу омогући т ужиоцу право на подношење ове ревизије.
-
- На основу свега изнетог тужиоц предлаже Високом касационом суду да на основу пружених доказа донесе по својој објективној процени и нахођењу одлуку, а тужиоц предлаже Високом касационом суду да на основу пружених доказа донесе
-
- П Р Е С У Д У
-
- УСВАЈА се тужбени захтев тужиоца Томислава Крсмановића из Београда, улица Станка Пауновића 70, 11090 Београд, па се ОБАВЕЗУЈЕ тужена Република Србија, Београд, Немањина улица бр 22-26, да тужиоцу на име накнаде материјалне и нематеријалне штете исплати, и то:
-
- На име материјалне штете: Износ од 4,000.000. динара паушално
-
- На име нематеријалне штете: Износ од 2,000.000. динара, паушално
-
- Рента у износу од 8.050. динара месечно.
- У прилогу документа нумерисана од 1 до .

-У Београду 2.12. 2016.године Тужиоц

- Томислав Крсмановић
-

УСТАВНА ЖАЛБА

11000 Б Е О Г Р А Д

Булевар краља Александра 15

-

- **I ПОДАЦИ О ПОДНОСИОЦУ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ:**
-

- **А) ЗА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ**
-

- Име и презиме: Томислав Крсмановић
-

- ЈМБГ: 2007936710214
-Пребивалиште

- или боравиште: Станка Пауновића 70, 11090 Београд
-

-

- Број телефона: 0113511829, 064-3095176
-

- **Г) Да ли се слажете да идентитет подносиоца уставне жалбе буде доступан јавности**
-

-

Да.

-

- **II ПОДАЦИ О ПОЈЕДИНАЧНОМ АКТУ ИЛИ РАДЊИ КОЈИ СЕ ОСПОРАВА**
- А) ПОЈЕДИНАЧНИ АКТ КОЈИ СЕ ОСПОРАВА, А ПРОТИВ КОГА СУ ИСЦРПЉЕНА СВА ПРАВНА СРЕДСТВА
- Назив и доносилац појединачног акта: П Р Е С У Д А Апелационог суда у Београду,
- Ознака (број) акта: ГЖ 2430/16 од 13.10.2016.године у парнници тужиоца Томислава Крсмановића, против тужене Републике Србије.
- Датум доношења појединачног акта 13.10.2016.година
- Датум пријема оспореног акта: 1.12.2016.године

-Да ли су исцрпљена сва правна средства или нису предвиђена друга правнасредства за његову заштиту (приложити доказе о томе)

-

- Да ли је постојао или постоји неки правни лек који није искоришћен са наводом зашто то није учињено:
-

- Захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет (чланови 421 ЗПП).
- Подносилац уставне жалбе не испуњава услов да поднесе Предлог за понављање поступка
- Да ли је изјављен још неки правни лек и да ли је окончан поступак по њему, а ако јесте пред којим органом се води поступак:
- Ревизија Високом касационом суду у Београду поднета дана 26.12.2016.године
- Б) РАДЊА ДРЖАВНОГ ОРГАНА ИЛИ НОСИОЦА ЈАВНОГ ОВЛАШЋЕЊА:
- Подносилац уставне жалбе је рехабилитован Решењем Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године:

  - Доказ: у прилогу Решење Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.2012.године.
- Овим Решењем о рехабилитацији се утврђује да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те да су ништава решења Судије за прекршаје општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.09.1977. и Судије за прекршаје општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03.1983.године од тренутка њиховог доношења , као и све њихове правне последице, а рехабилитовани се сматра неосуђиваним.
- Доказ: оба решења у припогу
- У закључку решења о рехабилитацији стоји: Из свега изведеног следи логичан закључак, да је подносилац захтева био жртва прогона и насиља из политичких разлога и да је из истих разлога био лишаван, слободе, имовине и других грађанских права`.
- Даке, подносилац уставне жалбе је рехабилитован као жртва политичког насиља и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, лишаван, слободе, имовине и других грађанских права, по основу чега има законско право на рехабилитационо обештећење.
- Комисија за рехабилитационо обештећење Министарства правде Србије је својим решењем Број.703-00-00303/2014 -13 одбила његов Захтев за накнаду штете по основу Решења о рехаблитацији од 14 .12.2014.године, као неоснован. Са образложењем да није претрпео никакве штете:
- а.када се ради о нематеријалним штетама, да није био лишаван слободе , позивајући се на члан 26. став 3 Закона о рехабилитацији, којим је предвиђено да рехабилитовано лице има право на накнаду нематеријалне штете за душевне

болове, само ако је било лишено слободе, у складу са законом који регулише облигационе односе.

- б. одбијен је и захтев за накнаду материјалне штете са образложењем да није доставио ниједан доказ да је материјалну штету коју потражује, заиста претрпео.
- Решење Комисије за накнаду штете Министарства правде Србије је у несагласју са Решењем о рехабилитацији Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, према коме је подносилац уставне жалбе рехабилитован као жртва политичких прогона и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, вербалног деликта у периоду од 1973 до 2012 године, и да је из истих разлога био лишаван слободе, **имовине**, и других грађанских права. Према члановима 3, 20 и 26, став 1 , 2 и 3, Закона о рехабилитацији, рехабилитовано лице има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете. Ово право је уписано у Уставу Србије, и гарантовано Европском конвенцијом о људским правима, и другима међународним уговорима о људским правима.
- а..Нетачна је тврдња Министарства правде Србије да нема право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове ``јер ***није био лишаван слободе***``, сходно члану 26. став 3 Закона о рехабилитацији, у складу са законом који регулише облигационе односе.
- Доказ: Решење о рехабилитацији од 14.2.2012.године у коме стоји на страни 6, да је био лишаван слободе. Комисији за накнаду рехабилитационе штете Министарства правде је подносилац у ЗАХТЕВУ ЗА НАКНАДУ РЕХАБИЛИТАЦИОНЕ ШТЕТЕ од 6 .3. 2014. године, доставио документоване правно верификоване доказе, уз позиве на сведоке, да је био у наведеном временском периоду лишаван слободе у више наврата. Укључујући и насилну хоспитализацију у психијатријску установу јуна јула 1975.године, због ненасилног вербалног дела. Којом приликом је био жртва злоупотребе медицинских средстава, и одакле је изашао оштећеног здравља, са утиснутим психијатријским жигом душевног болесника, који му је у назначеном временском периоду проузроковао велике неприлике у различитим областима живота, и последично проузрокова енормне нематеријалне и материјалне штете..
- Испуњава и други услов за накнаду нематеријалне штете због душевних болова, сходно члану 26, став 3, Закона о рехабилитацији, у складу са Законом облигационим односима, члан 200.став 1 ЗОО који гласи: За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа, части, слободе или права личности, као и за страх, суд ће досудити правичну новчану накнаду.
- Из разлога јер је деценијама трпео врло интензиван душевни бол због утиснутог психијатријског жига (повреда угледа, части), драстичног деценијског ускраћивања људских права и слобода (слободе или права личности) , због изнурености и здравствених поремећаја проузрокованих перманентним дугодишњим репресивним поступцима органа, које су драстично умањивале

животне активности у професији, као писца, научника и политичара (због умањења животне активности). Такође има право на накнаду нематеријалне штете, због деценијског врло интензивног претрпљеног страха (страх) од дефинитивне хоспитализације неограниченог времена, и сталних других облика лишавања слободе, угрожавања елементарне личне безбедности и имовинске сигурности. Што је све назначено и у Решењу о рехабилитацији из 2012.године.

- б. Неоснована је одбијајућу тврдња Министарства правде Србије `` јер тужени није доставио ниједан доказ да је материјалну штету коју потражује, заиста претрпео``, зато што по основу члана 26, став 1 Закона о рехабилитацији, је прописано да рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода, у складу са Законом о облигационим односима. Ко другоме проузрокује штету, дужан је надокнадити је, уколико не докаже, да је штета настала без његове кривице (члан 154, став 1, да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу , или у вези са вршењем својих функција , члан 172, став 1.).
- Из разлога јер је Решењем о рехабилитацији из 2012 године, правно валидно изречено да је тужилац жртва политичког насиља и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, прогона због вербалног деликта, и ускраћивања његових грађанских права, и да је због тога био лишаван имовине. (страна 9). Дакле, према Решењу о рехабилитацији, материјална штета имовине постоји, проузроковали су је органи тужене, и постоји узрочна веза између штетних радњи органа тужене и настале штете. Према Закону о рехабилитацији, чланови 3, 20, 26, ставови 1 и 2, рехабилитовано лице, што је тужилац, има право на накнаду материјалне штете.
- Дана 3 марта 2015.године подносилац уставне жалбе је поднео Тужбу за накнаду рехабилитационе штете Вишем суду у Београду. Виши суд у Београду је Пресудом од 29.12.2015.године, пресудио накнаду штете од 50,000.оо динара. Уз иста , слична образложења која су суду поднели заступник тужене и Мннистарство правде Србије. (није био лишаван слободе, није претрпео материјалну штету) супротна очигледним чињеницама и доказима, и здравој логици.
- Уложио је 19.2.2016.године. Жалбу Апелационом суду у Београду, на Пресуду Вишег суда у Београду од 29.12.2015.године, преко Вишег суда у Београду.
- Пресудом Апелационог суда у Београду, ГЖ 2430/16 од 13.10.2016. године ОДБИЈЕНА је као неоснована жалба тужиоца , и ПОТВРЂЕНА пресуда Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.12.2015 године, у вези става другог изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца који је тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде материјалне штете, а по основу рехабилитационог обештећења исплати износ од 4.000.000,00 динара и ренту у износу од 8.050, 00 динара месечно
- УКИНУТА је пресуда Вишег суда у Београду . П 358/15 од 29.1.2015 године у првом и преосталом делу другог става изреке и предмет ВРАЋА истом суду, у том делу на поновно суђење.
- Доказ: Пресуда Апелационог суда у Београду, ГЖ 2430/16 од 13.10.2016.
- Другостепени суд је учинио:

- 1.:битне повреде одредаба парничног поступка; Члан 374
- 2. погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање , члан 375
- 3.погрешно је применио материјалног права.члан 376 (уз напомену , у овој жалби подносилац исте нуди доказе да је другостепени суд и услед погрешне примене материјалног права из члана 376 ЗПП, погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање)
- Чиме је повредио уставно право подносиоца на правично суђење из чланова 32 и 22 Устава Србије, био је жртва дискриминације из члана 21 Устава Србије, суд није испоштовао Право подносиоца уставне жалбе на рехабилитацију и накнаду штете из члана 35.Устава Србије , прекршио је његово Уставом зајамчено Право на имовину из члана 58 Устава Србије
-
-
- О б р а з л о ж е њ е.
- Прилози: документа од 1 до 225
- а. Материјални трошкови.
- Подносилац уставне жалбе побија пресуду Апелационог суда у Београду у делу другог става изреке којим је одбијен тужбени захтев за тражену накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000, 00 динара, да тужиоц одредбом 26 став 2 Закона о рехабилитацији нема права на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода, јер то није у складу са законом којим се уређују облигациони односи, да настали материјални трошкови не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године., којим су наведена решења оглашена ништавим, или да су неки настали након доношења рехабилитационог решења.
- Сходно ставу 1, члана 26 Закона о рехабилитацији, има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, све у складу са законом којим се одређују облигациони односи..
- Апелациони суд је погрешно применио материјално право, паушално се позивајући на закон којим се уређују облигациони односи, којим тужиоцу оспорава право на накнаду материјалне штете из члана 26 Закона о рехабилитацији став 1, не наводећи при том које су то одредбе Закона о облигационим односима према којим тужиоц нема право на обештећење материјалне штете настале због повреде права и слобода, у складу са чланом 26 Закона о рехабилитацији.
- Подносилац уставне жалбе побија исказ у Пресуди Апелационог суда у оном делу где суд наводи да су материјални трошкови тужиоца настали након доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, да побројани догађаји и достављени докази у погледу материјалне штете не проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега нису испуњени услови из члана 26 став 1 Закона о рехабилитацији.

- Истиче доказе да материјалне штете све до 2012.године, имају своје извориште у оба судска решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године.
- Другостепени суд није исправно применио, а требао је да примени, Члан 198 ЗОО ,став 1:
- 1) Ко другоме повреди част као и ко износи или преноси неистините наводе о прошлости, о знању, о способности другог лица, или о чему другоме, а зна или би морао знати да су неистинити, и тиме му проузрокује материјалну штету, дужан је накнадити је.
- Органи тужене су драстично и у дугом временском континуитету, пре, за време, и после доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, све до 2012.године, кршили одредбе члана 198 ЗОО став 1, износили неистине о његовом душевном здрављу, жигошући га јавно и неосновано, да је опасан државни непијатељ, да позива на побуну, да блати самоуправну Југославију..
- Приликом почињених кршења права и слобода тужиоца од стране органа тужене, све до 2012.године, су износили компромитујуће податке о његовом душевном здрављу, да је евидентирани психијатријски пацијент, са дијагнозом `` параноидна шизофренија`, позивајући се на његову биографију непријатеља, на његову дугогодишњу прошлост критичара људских права од 1975 године, који блати државу у свету, уз директно позивање иа оба догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године, и то Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године.
- Подносилац уставне жалбе доказује да су то органи тужене чинили, и да су истим чињењима проузроковани наведени материјални трошкови, да проистичу из њих.
- Органи тужене су подносиоца уставне жалбе на начин противан закону и медицинској етици судски прогласили 1977.године болесним од параноидне шизофреније (лудим), починили су злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, изношећи годинама неистине о његовом душевном здрављу, повредили његову част и углед,
- Чиме су проузроковали материјалне штете, због повреда из члана 198 ЗОО став 1, у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, што је приказано у исказу ове жалбе..
- У овом делу жалбе се претежно приказују настале материјалне штете због повреда из члана 198 ЗОО став 1, у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, када се углавном ради о изношењу и преношењу неистина о душевном здрављу тужиоца, и како је то проузроковало материјалне штете.
- Међутим, подносилац уставне жалбе позивајући се на члан 26, став 1 Закона о рехабилитацији, у вези са чланом 198 ЗОО став 1, приказује да нису проношене штетне неистине само о његовом душевном здрављу, био је неосновано политички жигосан од стране органа тужене, његова смирена и учтива одбрана

од дискриминације у вези запошљавања, је тенденциозно и потпуно неосновано подведена под опасну анти-државну активност, позив на побуну, подривање државног поретка, блаћење самоуправне Југославије. Што је имало за последицу казнене мере које су над њим континуелно спроводили органи тужене, до дана доношења решења о рехабилитацији 2012 године.

- Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године. је не само извориште нетачне психијатријске дијагнозе, него у исто време терети подносиоца жалбе да је опасан по државни поредак, јер позива на побуну. Док је Решењем Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године кажњен што је 31.8. 1982.године починио вербални деликт, тако што је на јавном месту на Тргу Републике у Београду , говором омаложавао социјалистичка осећања грађана на тај начин што је рекао-да је против овог друштвеног система и да је следбеник Ђиласа. (Напомена: Тужиоц је био пресретнут од милиционера без повода, који му је грубо отео торбу и у њој нашао књигу Милована Ђиласа).
- А добро је познато како су се тадашње власти сурово обрачунавале за најмању критику, поготову са опасним непријатељима који блате и позивају на побуну.
- Подносилац жалбе свестан злоупотреба над њим, је се обратио учтиво тадашњим органима власти, да није никакав државни непријатељ, да се брани од незаслужених сметњи при запошљавању, замоливши их да му кажу у чему греши и чиме их подстиче против њега, да се исправи. Никад није добио никакав одговор, нити је долазило до престанка репресије.
- Подносилац жалбе интелектуалац који се после 6 година вратио из Белгије 1971 године, где је на пост дипломским студијама био један до најуспешнијих, са одличним референцама тамошњих послодаваца, научни радник, полиглота, био предложен за председника Југословена у Белгији (Википедија), пред којим је била блистава каријера, се вратио у земљу да буде користан члан заједнице. Уместо да по повратку у земљу буде прихваћен као користан члан заједнице, био је неосновано проглашен политички неподобним .(јер није био члан Партије, Државна безбедност је сазнала да је у Белгији тражио политички азил), и зато што се жалио на дискриминацију при запошљавању. .
- Уместо да стиче каријеру и породицу, да решава своје егзистенцијалне проблеме, био је против своје воље гурнут у мукотрпни ангажман за људска права, да би се бранио постао заслужни борац за људска права, оснивач првог југословенског неформалног одбора за заштиту људских права 1 марта 1975.године. Од тада до данашњих дана председник НВО Покрета за заштиту људских права, својевремено политичке странке, у свету признат за његов допринос против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, добитник међународних признања, писац је неколико десетина књига, члан УКС (Удружења књижевника Србије), аутор стотинак стручних и научних чланака објављених у домаћим и страним часописима, професионалац са сјајним референцама.,
- Будући да је стицао истомишљенике, он је био смештен по казни у психијатријску установу, да његови ставови као појединца и борца за људска

права о кризи која је надолазила, научника, професионалца, касније председника политичке странке, званичног кандидата на вишестраначким изборима, буду јавно, и кроз мас медија, обезвређени, да он као појединац буде избламиран, да његовим примером застрашују друге.

- Виши суд у Београду Решењем о рехабилитацији бр 82/10 од 14 децембра 2012 године, на страни 9 решења проглашава да је рехабилитовани био **жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе,** и да је све до датума решења живео у страху од нове казнене хоспитализације, да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, , **ИМОВИНЕ** и других грађанских права.
- Злоупотребе психијатрије у политичке сврхе је злочин близак злочинима против човечности, како је рекао чувени руски Нобеловац Солжењицин: ВРСТА ГАСНЕ КОМОРЕ
- А такав злочин природно има последице у различитим сферама,а па и када се ради и поседовању имовине и материјалним штетама.
- Органи тужене су од 1975.године до 2012 године износиили неистините наводе о његовој прошлости, о знању, о способностима, прогласили га болесним од неизлечивог душевног обољења параноидне шизофреније, опасним по државу, обезвређивали његов лик професионалца, научног радника, политичара, оца породице. Нетачна казнена психијатријска дијагноза, због које је учињена насилна психијатријска хоспитализација од 21 јуна до 1 јула 1975.године, због ненасилног вербалног деликта, и даље приказана хронологија од 1 јула 1975 .године до Решења о рехабилитацији 2012.године континуелних јавних атака на част и интегритет тужиоца, изношење и преношење неистинитих навода о њему као човеку, његовој личности, упорно дугогодишње лађање за тенденциозну дијагнозу, да је `` психијатријски пацијент`` агресиван и опасан по државни поредак, да позива на побуну, повезан са страним обавештајним службама, и описане казнене мере и деликти почињени од органа тужене- су оставили истинску дховну и материјалну пустош у његовом животу, и његове породице,.
- Оно што пада у очи је крајња застрањеност и говор мржње починиоца, упорност у насртајима на личност и законска права тужиоца, екстремност у поступцима, **деструктивност,** ирационаност и недостатак било какве емпатије.

- Проглашен је судски неурачунљивим душевним болесником, и то на велика звона оглашено у јавности. Био је насилно притворен у психијатријској болници, велики б рој пута приведен на информативне разговоре, био жртва физичких обрачуна, притваран, предмет вишегодишњих истрага и кривичних поступака, као и када се ради о дијагностиковању његовог менталног здравља, покушавали да га обезвреде у научном раду гуран деценијама у исцрпљујуће судске поступке и трошкове да би доказао `` да није луд``. Што се одразило на остваривање права на рад, органи тужене су злоупотребили нетачну дијагнозу да би га казнили тамо где је најболније, разорили су његову породицу, одвојили га од његовог детета, излагали га стресовима угрожавајући му деценијама здравље, лишавали га његове имовине, стана, прихода, гурнули га за време од

15 година у мукотрпни статус подстанара, У ударној емисији на националном каналу РТС Београд на велико звона су огласили да је тужиоц `` психијатријски пацијент`` такође у високотиражном листу Вечерње новости? Органи тужене су запленили 2000 године 20 рукописа његових необјављених књига у којима је описао претрпљене психијатријске злоупотребе из 1975 и 1977.године, и последице, уз податке о стању у однашњој психијатрији. Којом приликом су запленили неколико хиљада примерака књига аутора Кена Скуланда, сада професора Државног универзитета у Хонолулу, САД , некадашњег специјалног саветника за безбедност председника САД Џорџа Буша Старијег, и књиге др. Мери Руварт познате америчке научнице. Тужиоцу су органи тужене упорно претили од 2008 до 2012 поновном насилном хоспитализацијом,.

- Чиме су његов живот и његових ближњих деценијама претварали у понижавања , страдања и патње, гурнули га у материјалну беду и сиромаштво..
- Проузрокујући у том временском интервалу енормне материјалне штете
- ***Подносилац уставне жалбе прилаже у даљем тексту жалбе конкретне доказе по појединим ставкама, да су по члану 198 ЗОО , став 1 , у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, органи тужене проузроковали материјалне трошкове, све до 2012.године, да су ови материјални трошкови последица Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године. Из хронологија психијатријских злоупотреба над тужиоцем у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа , докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледава заједничканит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године и Решење судије запрекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.***

- ***Што су докази да проистичу из Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године, иако су настали после њега..***
- Органи тужене су му проузроковали значајне штете **имовини**, које треба да надокнде, у ком смислу се изјашњава и Виши суд у Београду у свом Решењу о рехабилитацији од 2012.године., на страни 9, члан 26, став 1 Закона о рехабилитацији и члан 198 ЗОО став 1.
- Решењу судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.су претходили догађаји који су га проузроковали, и који су повезани са тим решењем који су битни за разјашњавање догађаја насталих пре, за време, и након њега, проузрокованих штета, јер су у повезаности и међузависности.
- Подносилац уставне жалбе на крају ове жлбе прилаже документа нумерисана од 1 до 225, која су тако поређана да прате хронологију и ток излагања доказа .
- Због вербалног ненасилног дела био је противно закону и медицинској етици, насилно смештен у психијатријску болницу 21 јуна 1975.године, где је остао до 1 јула исте године,.
- ДОКАЗ. 1. Потврда о боравку у овој болници број 15876 од 17.1978.године. 2.Увид у медицинску документацију при Болници`` Лаза Лазаревић``.
- При довођењу у ову болницу је уз претње и примену физичког насиља и неколико снажних удараца везан, уз вербалне претње, дата му је неиндицирана

инјекција МОДИТЕН ДЕПО, намењена агресивнм душевним болесницима, чије дејство смирења и смањења енергије , малаксалости, мождане конфузије, траје неколико месеци, због чега је била драстично смањена његова способност за обављање каснијих професионалних задатака. За цело време боравка је био приморан да пије бројне пилуле , не зна називе, које су оставиле лоше последице по његове здравље, вишемесечну малаксалост, проузроковале несаницу, лошу концентрацију и употребу. интелектуалног домена. Био је спречен да се обрати пуномоћнику, да буде обавештен суд, у посетама породице, и да комуницира са спољним светом.

- Из ове болнице је изашао са фалсификованом психијатријском дијагнозом (``параноидна шизофренија``), која је постала извориште каснијих злоупотреба.
- ГСУП Београда се приликом насилне хоспитализације тужиоца позвао на дијагнозу Завода за ментално здравље из Београда, из 1973 године, где је тужиоц одлазио због несанице, којом приликом се смирено и аргументовано пожалио на политичку дискриминацију, што је преплашени психијатар др. Томислав Седмак по налогу органа ГСУП-а оквалификовао као приказано душевно обољење .
- Доказ: 1. Увид у Архиву, дијагноза Завода за ментално здравље.
- Др. Седмак је од тада подносиоцу жалбе преписивао поједине лекове за смирење и против несанице, међу њима и нозинан (индициран за психотична душевна обољења) и нипам (могадон, против несанице)..Од тада да би смањивао дејство крајње разорних стресова проузрокованих од стране органа тужене, а по савету др.Седмака, и других психијатара, др.Владете Јеротића, професора др.Миловановића, редовно, до данашњих дана, је узимао различите медикаменте за смирење и против несанице.
- Које лекове је користио се може видети из његових здравствених картона у Дому здравља у Ломимној улици у Београду, Клиника Драгиша Мишовић, Београд, Одељење за психијатрију, Психијатријска клиника `` В. Вујић` у Београду.
- Чиме је стекао навику.
- Од 1975.године до Решења о рехабилитацији 2012.године, поред других, редовно је користио нозинан и нипам.
- Што смирује, али и штети здрављу.
- На делу су енормни трошкови тужиоца за куповине појединих индицираних лекова који се не преписују од стране лекара у домовима здравља, него се купују за готов новац у приватнм апотекама..
- Виша судска инстанца би могла оспорити узрочно-последичну повезаност описаних догађаја и несанице и недостатак рачуна за плаћене лекове у апотекама.,
- Добро је позната узрочно последична повезаност дуготрајних разорних стресова и душевне надражености и несанице. Стрес јако погодује појави психосоматских обољења. Када је стресно стање продужено, кад су ендокрини и нервни систем сувише дуго изложени хиперфункцији, природно је очекивати да ће се створити услови за настанак поремећаја у организму. Под дејством

психосоцијалних стресора, указују бројни подаци, настају несаница, нервна напетост, слабљење имунског система, кардиоваскуларна обољења, чир у стомаку, дијабетис, мождани и срчани удар, психофизичка и свака друга изнуреност, до слабости и функционалног исцрпљивања, колапса организма.

- Према званичним здравственим установама стрес је подмукли убица број 1 у данашњој Србији
- Подносилац жалбе је у описаном временском интервалу био перманентно изложен врло интензивном стресу, истинској дугогодишњој менталној тортури, не може се негирати да је такав стрес није одразио на његово здравље. Он раније није патио од такве несанице, она је се појачавала упоредо са политичким насиљем исказаним Решењем о рехабилитацији из 2012.године. Што је битно умањивало његову радну способност и виталност.
- Он је дакле у овоме временском интервалу од скоро четири деценије био изложен енормним трошковима за плаћање седатива и сличних медикамената. Ннје из разумљивих разлога у поседу рецепата и рачуна из апотека, али се до релевантних података може доћи увидом у његове здравствене картоне.
- Органи тужене су дужни да надокнаде ове трошкове, пошто су они проузроковали нервне напетости и несаницу.
- Докази: 1. Извештај лекара специјалисте , Славице Станић, лекара Дома здравља `` Савски венац``, од 24.2.2009.године-у прилогу..2. Увид у Архиву Дома здравља Савски венац у Ломиној улици у Београду, Психијатријског одељења Болнице др. Драгиша Мишовић, П.Б.`` В. Вујић`` у Београду 3.Извештај у прилогу Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића, психијатра, од 16.12.2009. 4. Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године, у прилогу. 5.Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године.-у прилогу у овој жалби.
- У време насилне хоспитализације јуна јула 1975 био је запослен у Фабрици пива БИП у Београду на радном месту ``стручни сарадник``, о смештају је обавештена радна организација, послат је одмах на вишемесечно боловање. У овој радној организацији био је оцрњен као пацијент психијатријске клиинке, и као `` државни непријатељ`` јер су органи РСУП-а Београд га одводили на саслушања пред његовим колегама из Службе истраживања тржишта, и уз дозволу директора Никлановића, директно из његове канцеларије.
- Одмах била смањена плата, остављен без радних задатака, наружен углед и кредибилитет професионалца.
- Доказ: 1.Кадровска архива фабрике БИП, 2. Сведок директор Никлановић
- Избламиран и деградиран као човек и професионалац је био приморан да напусти БИП и да се запосли на радном месту Шеф Службе маркетинга у ФГП Рекорд-Раковица.

- Инкриминисана дијагноза Завода за ментално здравље из Београда је достављена директору ФГП Рекорд , Раковица-Београд, Драгану Томићу, где је био тада запослен, 15.3.1977.године је смењен са места `` Шеф службе маркетинга`` ,`` са образложењем да је евидентирани пацијент Завода за ментално здравље у Београду``.
- Доказ у прилогу: Одлука Радничког савета ФГП Рекорд бр.91/ВИ-1 од 15.3.1977.године.
- 1.9.1977.године судском одлуком је проглашен неурачунљивим душевним болесником. која је прочитана на Збору радних људи ФГП Рекорд, пред неколико стотина присутних, без права на реплику, чиме му је повређена част и углед као стручњака и појединца, чиме је његова каријера у овом предузећу обезвређена..
- Тужиоц се 10.09.1977.године обратио Жалбом Већу за прекршаје Града Београда, која је одбијена.
- Докази : 1.Решење судије за прекршаје општина Раковица ИИ Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977, којим је проглашен неурачунљивим душевним болесником, због вербалног ненасилног дела, уз предлог дефинитивне изолације неограниченог времена трајања у психијатријску установу затвореног типа. Чему је претходио захтев судији за прекршаје Општина Раковица, ГСУП-а Београда против тужиоца СУП Београд-VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.4.1977.године, за покретање прекршајног поступка, против тужиоца због прекршаја из члана 2 став2 тачка 5 Закон изменама и допунама Закона о прекршајима проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника Рекорда.да је позивао запослене у ФГП Рекорд на побуну против поретка. 2.Жалба против Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године. 3. Увид у Архиву ФГП Рекорд. 4.Увид у архив ГСУП-а Београд.
- Смењен са вишег на ниже радно место, смањена му плата, избламиран, под шиканом је био принуђен да напусти ФГП Рекорд (изнуђен отказ) и запосли се 1977 године у Фабрици лекова Галеника у Земуну , на радном месту ``стручни сарадник`` у Служби истраживања тржишта, где је остао до пензионисања 1997.године. ..
- Несавесни злонамерни судија за прекршаје је приликом истраге за Решење судије за прекршаје Општина Раковица Уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године, по налогу претпостављених, позвао Александру Пешић, економисту запослену у ФГП Рекорд,. будућу тужиочеву супругу, и у службеним просторијама, преплашеној и врло узнемиреној вереници подносиоца уставне жалбе неовлашћено саопштио податке из судског досијеа, која тада подносиооца жалбе није довољно познавала. Том приликом јој је ставио на увид противно закону поверљиве податке из судског досијеа, и обимну медицинску документацију из Завода за ментално здравље, укључујући, и нетачну дијагнозу, рекавши јој:``Томислав Крсмановић је неурачунљив и агресиван душевни болесник, који не сме по закону да има децу због душевне болести, опасан државни непријатељ, и ако се за њега уда, да ће тиме упропастити свој живот``.

При том јој је показао одредбе Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СР Србије, број 22 од 7 јуна 1980.године), строго је упозоривши на чланове закона број 42 `` да је параноидна шизофренија законска сметња за закључење брака``, члан 45 и 74 закона `` брак се не може закључити због тешке тужиочеве душевне болести шизофреније``, посебно јој образлажући члан 77, став 2 и 3, да је наводно тужиоц држи у заблуди и крије од ње ко је, и шта је, што чини брак ништавим. Из побуда примитивне одмазде да се тако свети тужиоцу као политичком неистомишљенику, по налогу претпостављених..

- Докази: 1. Саслушање сведока Александре Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Београд. 2. Изјава Александре Пешић Крсмановић од 1.6.2012.године-у прилогу. 3. Увид у Архиву суда за прекршаје Општина Раковица. 4.Није могуће саслушати судију Чедомира .Маљковића, јер је превремено преминуо, тужиоц је својевремено благовремено захтевао судско саслушање сведока судије за прекршаје Маљковића, што судови нису прихватили. 5. Увид у Архиву ГСУП-а.Београда.
- Након чега је Александра због брака са подносиоцем жалбе била подвргнута свакодневним шиканирањима на њеном радном месту у ФГП-Фабрици гумених производа Рекорд. Све до преласка у пензију била је ускраћена законских права што се тиче висине прихода, радног места, омаловажавана и понижавана .
- Органи СУП-а су на њу вршили сталне притиске да се разведе од подносиоца жалбе, саслушавали је, лупали на врата стана, упадали насилно у стан и претили јој, затицала их је у стану, где су пред њен долазак у стан ушли калаузом. После тужиочевог притварања 3 децембра 1981.године, органи полиције су извршили претрес стана, однели сву тужиочеву документацију и спровели га у суд, за то време у његовом отсуству су је подвргли вишечасовном испитивању, уз вриску бебе, захтевајући од ње да се под претњом смрћу одмах разведе од супруга..
- Брак је од почетка због наведених злоупотреба био поремећен, у породицу су се уселили интензивни страхови и нервозе.
- Полиција је такорећи из дана у дан упорно и опасно вршила притиске на њу: да се ХИТНО разведе, да из стана избаци сва документа супруга, укључујући и његову писаћу машину, да не дозволи улазак у стан његових истомишљеника, да прекида његове телефонске и друге разговоре са политичким темама, да у таквом случају одмах позове полицију и захтева његову ургентну насилну хоспитализацију, и да након изнуђеног развода одмах покрене судски поступак да она постане носилац станарског права уз њихову обећану пресудну интервенцију код суда, а да тужиоц буде лишен права на боравак у стану, и да супруга исели ШТО ПРЕ из стана. Или ће она и њен син нестати.
- Према члану тадашњег Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СРЈ, број 22 од 7 јуна 1980.године) , члан 6, став 2`` друштвена заједница правним и други мерама ствара потребне услове за складан брак``, члан 20 `` развија хармоничне односе у породици``,
- Једном приликом када се вратила у стан који је био претходно закључан, у њему је затекла четири органа ГСУП-а, Београд, који су у стан ушли калаузом, устали и уперили у њу револвере узвикујући: да се ОДМАХ разведе од тужиоца лудака

државног непријатеља. Вршене су провале у њен стан, пљачке, физички напади, застрашивања.

- Из дана у дан су се притисци над Александром интензивирали, и према њеним речима је гурали у самоубиство . У оваквим тешким животним околностима политичких прогона, Александра је доживела нервни слом, оболела од више нервних и органских болести.
- А и тужиоц је био доведен у стање крајње душевне и нервне напетости.
- Органи тужене су поступили супротно одредби Закона о породици, члан 2, став 1-Породица ужива посебну заштиту државе став 2-Свако има право на поштовање свог породичног живота, .из побуда примитивне одмазде, позивајући се на нетачну психијатријску дијагнозу.
- Такође супротно члану 6 Закона рехабилитацији у вези са чланом 198 ЗОО став 1, су му учинили материјалне штете тенденциозним изношењем, поред оних у вези са дијагнозом, преносили су и друге неистине. Убеђивали су његову супругу, да је тужиоц опасан државни непријатељ који позива на побуну, да је агресиван, да не сме да има децу због болести, да прекине везу са њим , ако то не учини упропастиће свој живот, уз свакодневне претње на радном месту `` зог везе са државним непријатељом``,. уз неовлашћене упаде у стан, претње убиством ако се не разведе од тужиоца државног непријатеља.
- Упорним притисцима и насиљем , су смишљено до крајности пореметили и разорили брак и породицу подносиоца жалбе..
- Према члану 8 Европске Конвенције о људским правима -Право на поштовање приватног и породичног живота
- 1. Свако има право на поштовање свог приватног и породичног живота, дома .
- 2.Јавне власти неће се мешати у вршење овог права сем ако то није у складу са законом и неопходно у демократском друштву у интересу националне безбедности, јавне безбедности , или економске добробити земље, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, или ради заштите права и слобода другог.
-
- У коментару Европског суда у Стразбуру члана 8 Европске конвенције ИНТЕРИГХТС ПРАВО НА ПОШТОВАЊЕ ПРИВАТНОГ И ПОРОДИЧНОГ ЖИВОТА ПРЕМА ЕВРОПСКОЈ КОНВЕНЦИЈОМ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА (ЧЛАН 8) .ПРИРУЧНИК ЗА ПРАВНИКЕ, право на породични живот подразумева право чланова породице да живе заједно и да развијају међусобне односе. Суд сматра да се право на породични живот односи на супружнике и да оно обухвата њихово право на заједнички живот.

- Позитивне обавезе захтевају од држава да активно делују у циљу делотворне заштите права о коме је реч.
-

Постоје сфере живота у које држава не сме да се меша, осим када је мешање у складу са законом, када је неопходно демократском друштву ..

-

С` овим у вези је према суду Поштовање приватности, у оквиру овог појам Лични подаци
Суд сматра да према члану 8. свако лице, има право да очекује да неки сегменти

његовог приватног живота остану у извесној мери приватни, да не "процуре" у јавност, свеједно да ли би онај који би их у јавност пласирао био јавна или приватна личност . Држава не само да мора поштовати ово право на приватност, већ мора обезбедити и да медији, здравствене установе, као и друга лица, не прибегну недопуштеном мешању у праву других на приватност. Тамо где дође до обелодањивања таквих информација трећим странама, може се радити о кршењу права појединца на поштовање приватности.

-

Према суду, када се ради о полицијским овлашћењима, Европски суд је јасно ставио до знања да овлашћења полиције морају бити ограничена, како би се избегло мешање у многе аспекте приватног и породичног живота, и дома Свако мешање мора бити оправдано и мора тежити легитимном циљу као што је спречавање криминала и заштита права других.

-

Полицијски претрес може бити извршен у дому, пословним или неким другим просторијама, на законит начин.

-

- Органи тужене су грубо повредили одредбе из члана 8 Европске конвенције, уместо позитивне обавезе да држава активно делују у циљу делотворне заштите права о коме је реч., су се умешали у породични живот тужиоца реметећи његово право и његове супруге да живе заједно и да развијају хармонично међусобне односе.

-

- Оваква мешања органа тужене у сфере живота тужиоца у које држава не сме да се меша, нису биле у складу са законом, када је то неопходно демократском друштву ...

-

- Саопштили су тужиочевој супрузи личне податке о здрављу тужиоца, прекркршили су права појединца на поштовање приватности.

-

Полицијски органи су злоупотребили своја овлашћења, и умешали се у поједине аспекте приватног и породичног живота, и дома .Ова мешања нису била оправдана и нису тежила легитимном циљу као што је спречавање криминала и заштита права других.

-

Противно закону су улазили у стан тужиоца, претили његовој супрузи, и износили неистине о тужиоцу.

-

- Органи тужене су овако чинећи починили КРИВИЧНА ДЕЛА ПРОТИВ СЛОБОДА И ПРАВА ЧОВЕКА И ГРАЂАНИНА из Кривичног законика Србије , све са циљем да казне подносиоца жалбе и да разоре његову породицу.

-

- Уз позив тужиоца на члан 6 Закон о рехабилитацији, у вези са чланом Члан 198 ЗОО ,став 1. Чиме су проузроковали материјалне штете настале услед. :

-Изношење личних и породичних прилика из члана 172, Повреда тајности поступка из члана 337, Одавање службене тајне из члана 369, Повреда тајностипоступка члан 337, Неовлашћено откривање тајне члан 141, Неовлашћено прикупљање личних података члан 146.

-Грубо злоупотребљавајући службени положај из члана 359 КЗ, својим понашањем су нанели штете тужиоцу и његовој супрузи, и теже повредили њихова права, умешавши се недозвољено у њихов породични живот, и на другиначин..

-

- Органи тужене су у тим приликама кршили поједине одредбе Кривичног законика Србије, јер су се према супрузи тужиоца понашали насилнички (Насилничко понашање Члан 344), нарушавали неповредивост њеног стана (Нарушавање неповредивости стана члан 139), обављали птетресања стан противно одредбама закона (Противзаконито претресање члан 140)
-

- Мрцварење и злостављање супруге подносиоца жалбе од стране органа тужене је било трајно и врло интензивно, вређано је њено достојанство, била је застрашивана да се што пре , уз претње убиством, разведе , из побуде засноване на разбијању породице. Што је санкционисано чланом 137 КЗ, Злостављање и мучење.
-

- Органи тужене су у описаним околностима , у наведеном временском интервалу насиљем, прибегавајући мафијашким методима специјалног рата, претњама убиством, и сину, и на друге описане начине, вршили притиске на његову супругу да се разведе, довели је у тешко душевно стање зебње и очаја. У чему постоје елементи прекршаја одредбе члана 135 КЗ Србије Принуда.
- Што је довело до нервног слома његове супруге, и последично до кварење међусобних односа, до неподношљивих напетости и немогућности живота у заједници..
- Органи тужене су присилом растурили породичну и брачну заједницу подносиоца жалбе..
- Последично , тужиоц је, да би спашавао душевни интегритет и голи живот, био принуђен да напусти стан, и да све до 1997 године буде подстанар.
- Што је имало за последицу каснију судску измену власништва над станом. ,проузроковало материјалне штете настале из промене стамбеног права и преласка у 15 годишњи статус подстанара.
- Подносилац жалбе се позива на члан 26 Закона о рехабилитацији , у вези са чланом 198 ЗОО ,став 1. Његов одлазак из стана, развод, прелазак у подстанарски статус, губитак стана су проуз роковани од стране органа тужене који су изношењем неистина о његовом здрављу, лажно га етикетирајући као опасног државног непријатеља, годинама стварали раздор са његовом супругом, подвргавајући и њу и њега политичким прогонима . А што је у доказаној вези са обеснаженим Решењем судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године.
- Имајући у виду изнете податке, логичан закључак је да: а.Због, од стране органа тужене, је дошло до ремећења породичних односа, касније до урушавња брачне зједницве, и, изнуђеног развода. Да није било развода, не би било ни губитка стана. б. подносилац жалбе не би био преведен у 15 годишњи мукотрпан статус подстанара.
- Александра Крсмановић Пешић, пензионер, са станом у улици Теодосијева број 1 у Београду, број личне карте 004350375, рођена 1946 године, исказано дана

1.1.2012. године, каже:`` Наш брак су присилом растурили органи власти, у знак примитивне одмазде према политичким неистомишљеницима``.

- Подносилац жалбе предлаже Суду да саслуша сведока Александру Пешић Крсмановић, Теодосијева број 1, Звездара, Мали Мокри Луг, Београд., она је тешко покретна и није у стању да се појави у просторијама суда.
- Докази у прилогу жалбе: 1.Изјава Александре од 1.6.2012.године. 2.Саслушање Драгана Томића директора ФГП Рекорд, тужиоц не зна његову адресу, он је високи функционер СПС, бико је председник Скупшине Србије,и психолога ФГП Рекорд Божу Петровића (преминуо изненада, тужиоц је предлагао њега благовремено, док је био жив) .3.Увид у архиву ГСУП-а Београд. 4..Увид у Архиву Четвртог општинског суда у Београду КП .797/01. 5. Увид у здравствени картон Александре Крсмановић Пешић ФГП `` Рекорд`, Раковица број 625 при Дому здравља Раковица , и при Дому здравља `` Шумице`` у Београду, број Здравственог картона је 1088.
- Након одласка подносиоца жалбе из стана и развода, покренута је парница о стану. Одлуком Четвртог општинског суда у Београду , Решењем од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, у парници о стану, насталој након развода брака., је лишен права на стан који је унео у брак 1978 године.
- Виши суд је у побијаној пресуди, погрешно утврдио чињенично стање, према члану 26 Закона рехабилитацији, у веи са чланом 198 ЗОО, пре свега је погрешно утврдио разлоге због којих је брак разведен, што је суштина, да су органи тужене, и поједини руководиоци ФГП`` Рекорд``, тужиоцу смишљено разорили брак и породицу. Са циљем да га тако казне, и уједно лише имовине, права на стан, и да га преведу у статус подстанара. Суд није узео у обзир члан 6 Закона о браку и породичним односима (Сл.гласник СРЈ, број 22 од 7 јуна 1980.године), члан 6, став 2`` друштвена заједница правним и други мерама ствара потребне услове за складан брак``, члан 20 `` развија хармоничне односе у породици``. Чиме су се органи тужене понашали супротно одредбама Закона о породици и браку.
- Код одређивања ко ће остати носилац станарског права, суд није у довољној мери узео у обзир здравствено стање тужиоца, пропустио је да утврди да према званичној дијагнози тужиоц болује од душевне болести (али не оне која му је била приписана) , што је последица вишегодишњих прогона, суд је пропустио да тражи комплетан извештај о стању душевног, нервног и органског здравља тужиоца, одбио је предлог вештачења. Тужиоц је претходно био проглашаван тешким, неурачунљивим душевним болесником, а сада наједном потпуно здрав. Суд се изјашњава неосновано да тужиоц никада није био хоспитализован, а Четврти општински суд у Београду је добио на увид медицинску документацију лично од тужиоца, према којој је јуна 1975.године, био насилно хоспитализован као неурачунљив душевни болесник, и 1 .9.1977.године проглашен од судије за прекршаје Општина Раковица као неурачунљив душевни болесник и захтевано лечење неограниченог времена трајања. Упркос ових доказа Четврти општински суд у Београду се изјашњава о противнику предлагача као о потпуно здравом радно способном човеку, одбијајући захтев

тужиоца да се изврши вештачење његовог здравља, с `образложењем да стање његовог здравља није поткрепљено никаквим доказом``.. А у исто време судије су устврдиле да је неподобан због свога душевног здравља за брачни и породични живот. Тврдња суда да он редовно обавља своје радне дужности у РО Галеника, је неоснована, јер је тужиоц био остављан без задатака, са образложењем руководица Галенике да је `` душевно болестан``, што се види из даље приложених списа. Суд пренебрегава чињеницу да је противник предлагача у његовој радној организацији био рангиран као кандидат за инвалидску пензију.

- Из чега следи да чињенично стање о здрављу тужиоца није потпуно утврђено. А што је било врло битно за доношење законите судске одлуке. Тужиоц са 50 година старости, изнурен, са званичним дијагнозама да болује од тешке болести, пати од хроничне несанице, излаган такорећи свакодневним претњама и репресалијама, изложен судским и другим трошковима, за које време су органи тужене свим средствима доказано разарали његов брак, сада му одузимају стан и бива гурнут у тегобни подстанарски статус.. А подстанарски живот само може погоршати његово стање здравља.
- Тужиоц је стан унео у брак, добио је стан од Команде одбране града Београда Решењем број 8-89-7 од 1.1.1980.године, и био је носилац станарског права.. Александру је уписао у станарско право накнадно 1978 године, приликом њеног уласка у брак са њим. А Александра је пре тога била уписана у породично станарско право у поменутом стану на адреси Змај Огњеног Вука 4 у Београду. Јер према Закону о стамбеним односима, је уписано: код одређивања брачног друга ко ће остати носилац станарског права, суд узима у обзир све околности случаја, између осталога, ко је добио стан на коришћење, ко је био носилац станарског права код закључења брака, тј. ко је раније био у стану.
- И да онда тужиоц који је унео стан у брак, оронулог здравља треба са 50 година старости, због погрома и разбијања брака, да буде сада додатно судски кажњен и избачен на улицу.
- Неоснована је тврдња суда, да је неостварив предлог тужиоца да стан замени за два мања, јер је стан мали и недељив, и да мора постојати сагласност друге стране.. Суд је овакав предлог одбио а приори, да би ипак на крају дао прекратак рок за замену од месец дана. Противник предлагача је поставио више огласа и ступио у успешне преговоре за замену стана, али је прекратак рок од само месец дана то у пракси онемогућио. Суд је по истеку од месец дана брутално прекинуо поступак тужиоца да замени стан за два мања.
- Нетачно је да се Александра Крсмановић није сагласила са заменом стана за два.
- Докази у прилогу: 1.Оглас од 18 јуна 1983.године. .Оглас у листу Политика од 6 маја 1984.године, Оглас у листу Вечерње новости од 15.5.1984.године. Оглас у листу Вечерње новости од 22 маја 1984.године. Оглас у листу Политика 4.12.1984.године. 2. Целокупна документација из Четвртог општинског суда у Београду, Решење од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС 3.

Саслушање сведока Александре Пешић Крсмановић, Теодосијева 1. 4. Њена Изјава од 1.6.2012.године.

- Те да су стамбене потребе Александре Крсмановић знатно израженије, обзиром да она живи са дететом, тачно је да су потребе мајке којој остаје дете на чување значајне. Али је суд погрешно утврдио чињенично стање, да је здравље тужиоца било нарушено, поготову његова старост (50 година), старији 10 година од разведене супруге. .
- А како ће се на његово здравље одразити подстанарски статус?
- Тврдећи неосновано да тужени има више права и могућности да благовремено добије стан од његове Радне организације Галеника, његове шансе да у догледно време добије стан од радне организације су биле равне нули. Да је овакво становиште суда било неосновано, види се из чињеничих података, тужиоц је добио стан тек јануара 1997.године, са навршених 61 година старости.
- Делимично су нетачне тврдње о висини личних доходака-паушално тврдећи да су новчана примања тужиоца знатно виша. Суд је у изреци навео контрадикторне податке о висини личних доходака обе странке. У Решењу посл.број Р.2699/83 од 29 јуна 1983.године, износи податак да је просечни месечни доходак предлагача за период од 1.октобар 1981-30 септембар 1982.године у износу од 9.334, 20 дин, а противник предлагача за исти извештајни период 14.828.динара. А у Решењу Посл. Број Р.4516/84 од 15 јануара 1986.године просечан личн доходак предлагача је за период 1.јануара - 31.децембра 1984.године у износу од 25.402, -дин, а противник предлагача у истом периоду просечно 29.874.-динара. Очигледно да је разлика у виснни примања оба учесника драстично смањена, што је било од битног утицаја за одлучивање у два различита временска момента, што изазива додатну озбиљну сумњу у пристрасност суда.
- Паушална је и неоснована, изокренута тврдња суда да на приложено Решење Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, ``није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године``.Овај суд је већ једном изјавио исто, тврдећи неосновано.``противник предлагача се није противио предлогу да предлагач остане носилац станарског права``, у Решењу од 21.2.1983 .године. Доказ за ову тврдњу је Допис адвоката противника предлагача В.Кнежевића Четвртом општинском суду Р.бр. 3565/82 од 5 априла 1983.године, у прилогу.
- Када се ради о Решењу Четвртог општинског суда у Београду од 15 јануара 1986.године, посл.број Р.4516/84 Нб/РС, да се нису жалили на ту одлуку, тужиоц предочава: ``разведени супружници су годинама живели у крајње тешким околностима, под свакодневним прогонима и опасним притисцима и претњама, изнурени стресом од развода, неизвесне будућности, крајње исцрпљени вишегодишњим судским спором око стана, и финансијски судским трошковима (адвокатске услуге, судске таксе, и друго), погоршаног стања здравља, несигурног радног места, неизвесних редовних прихода, излагани годинама атацима на личну безбедости и имовинску сигурност, у држави у

расулу, хаосу, и пред ратом, су били принуђени да душевно и органски сломљени, на ивици снаге, дигну руке од бескрајног суђења. А Александра је то учинила под претњама смрћу и ликвидације ње и њеног детета, што се види из њене Изјаве од 1.1.2012.године. , и овде приложених докумената. Супружници су договорно растезали судски спор у вези стана, да добију у времену, да се њихови односи стабилизују у нади да ће полицијски и други атаци постати мање интензивни, да ће их на крају оставити на миру. Што се није дешавало. Нажалост, суд је скратио и донео одлуку 15 јануара 1986.године, на делу је злоупотреба учесника, и полицијска принуда над Александром. Обадвоје су били скршени, обеспомоћени, немоћни да се на било који начин одупру суду. Што оспорава тврдњу суда: није дозвољено право жалбе, из разлога јер су се странке наводно одрекле истога на рочишту од 15 јануара 1986.године.

- Суд уместо мирења, је радио супротно, пропустио је да покрене престанак судских и полицијских ингеренција органа тужене у брак, и тако створи услове за њихово поновно уједињење у брак. Уместо тога, органи тужене су, што се види у списима, управо у овоме временском периоду снажно интензивирали притиске и репресалије .
- Адвокат противника предлагача В.Кнежевића Четвртом општинском суду Р.бр. 3565/82 од 5 априла 1983.године, у прилогу, предочава да желе да се измире, да желе да поступак мирује, да је тужиоц добио предметни стан и да га је унео у брак, тужиоц је нарушеног здравља.
- Не одговара чињеничном стању становиште суда, да је ценио све доказе, јер то није учинио. Виши суд није утврдио чињенично стање да оваква судска одлука није законита и правична, јер није испоштован члан 16 Закона о стамбенм односима, јер суд није узимао у обзир све околности у њиховој укупности, комплексности, повезаности и међузависности. Суд паушално тврди да је ценио и остале доказе, али их није узео у обзир, јер нису од утицаја на доношење другачије одлуке. А није узео у обзир суштину и кључне узроке и разлоге развода: ПОЛИТИЧКО НАСИЉЕ.
- Тужиоц је уместо правде доживео још једну сурову политичку одмазду, незаконитим поступцима Четвртог општинског суда је избачен на улицу. У оваквим околностима морао је од 1982 године, све до 1997 године, да буде подстанар и да плаћа кирије у високим девизним износима, да се потуца по неадекватним становима, да се сели, сукобљава са асоцијалним особама, када је тек са 61 годином старости добио стан од његовог предузећа
- Докази: судска документа у прилогу-.
- Чиме му је по основу незаконитог отуђења стана, нанета материјална штета у износу од 40.000, 00. евра , колика је актуелна вредност половине стана, и за трошкове плаћене подстанарске кирија у времену од 15 година.
- Б. Подстанарски статус.
- Суд је погрешно утврдио чињенично стање, подносилац жалбе је последично морао од 1982 године, све до 1997 године, да буде 15 година подстанар, и да плаћа кирије у високим девизним износима, 200 марака, или 150. марака. како где, да се потуца по некомфорним становима, да се сели, сукобљава са

асоцијалним станодавцима, да га органи полиције насилно селе, када је тек 1997.године, са 61 годином добио стан од његове радне организације ИЦН Галеника.

- Ако би се узело да је кирија била само 100 ДЕМ, у овоме периоду (а она је била 150 или 200 ДЕМ), што износи за 15 година око 18.000 евра.(без трошкова сеоба).
- Извештајем тима лекара специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда, Неуропсихијатријска клиника,коме се обратио у вези Решења судије за прекршаје општина Раковица ИИ Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977Рех.бр., са бројем 854548 од 24.10.1977.године ,је оцењен као душевно потпуно здрав
- Доказ: Извештај специјалиста ВМА-Војне медицинске академије из Београда, Неуропсихијатријска клиника број 854548 од 24.10.1977.године
- Органи ГСУП-а Београд су 3.12.1981.године, уз лупу цокулама на врата и вриску тужиочеве супруге и бебе, провалили стан, извршили претрес, запленили документацију и рукопис књиге `` Казнена психијатрија`` у којој је подносилац жалбе описао насилан смештај 1975.године, и околности изрицања Решења судије за прекршаје из 1977.године, тужиоц је био приведен у просторије Петог општнског суда у Београду, где је био више часова испитиван од судија овог суда, који су му стављали на терет контакте са Милованом Ђиласом, Михајлом Михајловим, за удруживање у анти-државну делатност, и издавање независног листа ``ИСТИНА``., у вези рукописа заплењене књиге. Задржан је до следећег дана. у просторијама ГСУП-а Београд.
- Истог дана Републички СУП -Управа службе државне безбедности за град Београд поднео је Петом општинском јавном тужилаштву у Београду кривичну пријаву против подносиоца жалбе због основане сумње да је извршио кривично дело ширења лажних вести из члана 218 КЗРС. Наведено тужилаштво је Петом општинском суду у Београду поднело предлог за предузимање истражних радњи против окр.Томислава Крсмановића, у предмету КРИ 208/81. Суд је решењем од 21.12.1981.године одредио неуропсихијатријско вештачење душевног стања окривљеног, које је поверио Судско психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду.
- Овим поводом у истрази, Пети општински суд у Београду, је Решењем Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, одредио да се ``над Томиславом Крсмановићем обави неуропсихијатријско вештачење здравља од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, а односи се на кривично дело ширења лажних вести из чл. 218, став .1.КЗ Србије., постављајући питање његове урачунљивости од 1.01.1981 .године надаље``, позивајући се на судску одлуку, судије за прекршаје Општине Раковица из 1977 године, оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године..
- Судије и сарадници ГСУП-а Београда су му претили новом хоспитализацијом, позивајући се на насилну хоспитализацију из 1975 године и Решење судије за прекршаје Раковица из 1977.године, оптужујући га да је упрегнут у кола антијугословенске пропаганде, да жели да у САД објави лажи у његовој књизи чији су рукопис запленили. и да заради новац.

- Доказ: 1.Записник о претресу стана од 3.12.1981.године органи ГСУП-а 2. Увид у архив Петог општинског суда у Београду 3. Увид у Архиву ГСУП-а Београд. Органи ГСУП-а, су запленили рукопис књиге `` Казнена психијатрија`` (што никада није враћено). 4..Текст из америчке организације за људска права на енглеском.
- По налогу Петог општинског тужилаштва, Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду. је тужиоца 20.4.1982.године прогласио урачунљивим.
- Доказ: Налаз Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, упућен Петом општинском суду у Београду.
- Нетачан је исказ Апелационог суда, у овом конкретном досијеу, да овом приликом настали материјални трошкови не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године., којим су наведена решења оглашена ништавим, или да су неки настали након доношења рехабилитационог решењаа. Јер се у досијеу Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, Петог општинског суда у Београду, из поступка провере душевног здравља, а то се види и из приложеног Налаза Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, упућеног Петом општинском суду у Београду, експлицитно позива на дијагнозу Завода за ментално здравље из 1973, на насилну хоспитализацију 1975 и последично на решење судије за прекршаје општине Раковица из 1977.године, засновано на њој.
- У Налазу Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.4.1982.године, се позива на контакте туженог са чувеним критичарима ондашењег поретка Милованом Ђиласом и Михајлом Михајловим, описују његове активности људских права и закључује да ће он са великом вероватноћом наставити сличну делатност.
- Тужиоц је цело ово време живео у страху од новог насилног смештаја у психијатријску болницу.
- На основу овог Налаза је упућен допис Петог општинског јавног тужилаштва у Београду 22.6.1982.године, Судији за прекршаје општине Вождовац.
- Докази у прилогу: 1. Допис Петог општинског јавног тужилаштва у Београду 22.6.1982.године, Судији за прекршаје општине Вождовац.
- 2.Допис тужиоца судији за прекршаје СО Вождовац од 17.9.1982.године
- Осуђен је од стране Судије за прекршаје општине Вождовац, на основу дописа Петог општинског суда у Београду упућеног 22.6.1982.године. Дана 3.12.1981.године
- Доказ: Архива Судије за прекршаје Вождовац.
- У документацији у истражном поступку, и у Допису Петог општинског јавног тужилаштва од 22.6.1982 године упућеном Судији за прекршаје Општина Вождовац, а то се види и из претходне истраге, се налазе подаци да се такође позивају на догађаје из 1975 -1977, што је доказ да из њих у том смислу проистичу.
- Подносиоцу жалбе је изречена новчана казна.

- Он је после разговора са страном новинарком за време Конференције УНКТАД у Београду јуна(или јула) 1983.године ухапшен на јавном месту, и од стране органа СУП-а, што је подведено под душевно стање, уз позив на Решење судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године, и пресуду судије за прекршаје Вождовац, спроведен стражарно марицом у Психијатријску болницу`` В.-Вујић` у Београду, где га је прегледао др. Хајдуковћ, психијатар, са којим се тужиоц лично познаје од раније, а потом отпуштен, уз налог ( договор) да за цело време трајања конференције УНКТАД напусти Београд` (што је тужиоц учинио)
- Доказ: 1.Увид у Архиву Психијатријске болнице`` В.-Вујић`` у Београду. (за шта нема документ, јер му није дат). 2, Сведок-др.Хајдуковћ, психијатар, подносдилац жалбе не зна његову адресу, Болница `В.Вујић``, Београд.
- Тада је био запослен у Фабрици лекова Галеника, Батајнички друм бб, ГСУП Београда, у улици 29 новембра је доставио руководиоцима Галенике допис, врсту правдања отсуствовања са радног места док је био депортован ван Београда,са образложењем да је у стању душевне узнемирености у разговору са страном новинарком износио неистине о самоуправној држави Југославији, којом приликом је приведен у П-.Б.`` В.Вујић`` где је одлучено да се извесно време пошаље на одмор у село Узовница, одакле је пореклом његов отац, са захтевом да му буду оправдани дани одсуствовања. Овај допис су тужиоцу показали шеф Правне службе Галенике Савић и генерални директор мгр Савићевић. Чиме је још једанпут била запечаћена тужиочева каријера у Галеници.
- У времену од 1977. године до одласка у пензију 1997.године, био повремено позиван на рочишта у вези судских поступака због вербалног деликта, или дијагнозе, у бирое за притужбе и жалбе, у разна министарства и установе, за шта је морао да добије излазницу, што су надлежне службе Галенике проверавале и имале увид где је био и зашто.Чак су органи СУП-а долазили на капију и у портирници са захтевом да са њим разговарају. Руководоци Галенике као и запослени, су слушали преко медија, читали у штампи, и преко ТВ проношене неистине о њему. због чега је као `` непријатељ``, `` душевни болесник``, био подвргаван ускраћивањима његових права. Годинама је држан сам у канцеларији, остављан без радних задатака, колеге и колегинице су га избегавали у контактима, кршена су његова права, покретани дисциплински поступци, заплењивана документа. био је дискриминисан у стручном раду, напредовању и примањима, и што се тиче стана, садашњи стан је добио тек 1997 када је имао 61 годину старости.
- Докази-Увид у Архиву радне организације Галеника
- Сведоци: 1.Шеф правне службе Галеника Савић 2. Генерални директор Галенике Савићевић (не зна њихове адресе, уколико нису изненада преминули Галеника).
- Органи тужене му прете лудницом, у 1982.и 1983.години,
- Доказ: Допис од Америчке асоцијације психијатрије од 6 марта 1982.године.
-

- 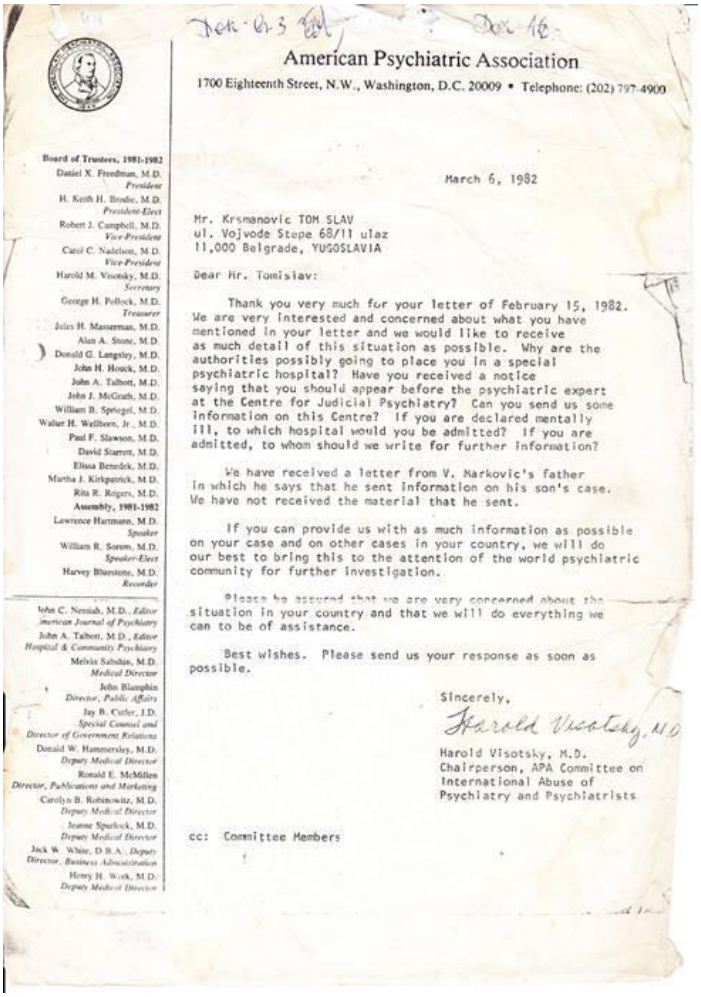

American Psychiatric Association
1700 Eighteenth Street, N.W., Washington, D.C. 20009 • Telephone: (202) 797-4900

March 6, 1982

Mr. Krsmanovic TOM SLAV
ul. Vojvode Stepe 68/11 ulaz
11,000 Belgrade, YUGOSLAVIA

Dear Mr. Tomislav:

Thank you very much for your letter of February 15, 1982. We are very interested and concerned about what you have mentioned in your letter and we would like to receive as much detail of this situation as possible. Why are the authorities possibly going to place you in a special psychiatric hospital? Have you received a notice saying that you should appear before the psychiatric expert at the Centre for Judicial Psychiatry? Can you send us some information on this Centre? If you are declared mentally ill, to which hospital would you be admitted? If you are admitted, to whom should we write for further information?

We have received a letter from V. Markovic's father in which he says that he sent information on his son's case. We have not received the material that he sent.

If you can provide us with as much information as possible on your case and on other cases in your country, we will do our best to bring this to the attention of the world psychiatric community for further investigation.

Please be assured that we are very concerned about the situation in your country and that we will do everything we can to be of assistance.

Best wishes. Please send us your response as soon as possible.

Sincerely,

Harold Visotsky, M.D.

Harold Visotsky, M.D.
Chairperson, APA Committee on International Abuse of Psychiatry and Psychiatrists

cc: Committee Members

Board of Trustees, 1981-1982
Daniel X. Freedman, M.D., President
H. Keith H. Brodie, M.D., President-Elect
Robert J. Campbell, M.D., Vice-President
Carol C. Nadelson, M.D., Vice-President
Harold M. Visotsky, M.D., Secretary
George H. Pollock, M.D., Treasurer
Jules H. Masserman, M.D.
Alan A. Stone, M.D.
Donald G. Langsley, M.D.
John H. Houck, M.D.
John A. Talbott, M.D.
John J. McGrath, M.D.
William B. Spiegel, M.D.
Walter H. Wellborn, Jr., M.D.
Paul F. Slawson, M.D.
David Starrett, M.D.
Elissa Benedek, M.D.
Martha J. Kirkpatrick, M.D.
Rita R. Rogers, M.D.
Assembly, 1981-1982
Lawrence Hartmann, M.D., Speaker
William R. Sorum, M.D., Speaker-Elect
Harvey Bluestone, M.D., Recorder

John C. Nemiah, M.D., Editor, American Journal of Psychiatry
John A. Talbott, M.D., Editor, Hospital & Community Psychiatry
Melvin Sabshin, M.D., Medical Director
John Blumphin, Director, Public Affairs
Jay B. Cutler, J.D., Special Counsel and Director of Government Relations
Donald W. Hammersley, M.D., Deputy Medical Director
Ronald E. McMillen, Director, Publications and Marketing
Carolyn B. Robinowitz, M.D., Deputy Medical Director
Jeanne Spurlock, M.D., Deputy Medical Director
Jack W. White, D.B.A., Deputy Director, Business Administration
Henry H. Work, M.D., Deputy Medical Director

-

- Доказ: Извештај Америчког Хелсиншког одбора 1983 године.
- 13 марта 1984.године после посете у П.Б.Ц.З (Психијатријској болници Централног затвора у Београду), Милисаву Живановићу, који је тамо неколико година заточен због вербалног деликта, жртва злопупотребе психијатрије у политичке сврхе, прихваћен као `` затвореник савести`` Амнесту Интернационал, Лондон, подносилац пријаве је задржан од стражара и спроведен у канцеларију директора П.Б.Ц.З др. Вукосава Вучковића, психијатра, који га је два сата испитивао у вези његових активности по питању злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.и мотива посета Милисаву Живановићу. Том приликом га је потпуно неосновано врло строго оквалификовао , да се заузима за усташе, ``Мађароне`` и Албанце, и за опасне државне непријатеље, да блати самоуправну Југославију у свету , да је и сам психијатријски случај такође, показао му је Решење судије за прекршаје општине Раковица из 1977.гоине..
- Подносилац жалбе му је том приликом и показао допис АПА-Америчке асоцијације психијатрије, Март 1984.године.
- Доказ у прилогу: Допис АПА од марта 1984.године.
- На сличан начин је био задржаван у ПБЦЗ још два пута.

- Доказ: 1.Увид у Архиву ПБЦЗ у Београду у Бачванској улици, 2. Будући да је др. Вукосав Вучковић у међувремену трагично преминуо, не може сведочити
- У сврхе доказивања да није `` лудак``, озваничен Решењем судије за прекршаје из 1977 године, је децембра 1985.године уручио др. Кости Чавошком, професору Правног факултета у Београду, документацију у вези 40 ожалбених случајева злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, за Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ-Српске академије науке и уметности, који је 6 јануара 1986.године издао саопштење на основу те документације обрађене од професора Чавошког, у коме је устврдио да се у СФРЈ злоупотребљава психијатрија да кажњава политичке неистомишљенике.
- Доказ: Саопштење Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања од 6.01.1986.године.
- Ово саопштење је имало изузетно снажан одјек у свету, а донекле и у земљи.
- Један од најтиражнијих листова у земљи `` Вечерње новости`` је тим поводом 31.1.1986.године негирао наводе Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ, детаљно износећи податке о неколико ожалбених случајева, са иницијалима, представљајући их као неурачунљиве (уз напомену подносиоца Представке, да су помињани Р. В-Радомир Вељковић, М.Ж Милисав Живановић и В.М-Владимир Марковић, ускоро били прихваћени од стране Амнесту Интернатионал, Лондон, као `` затвореници савести`` а не као `` неурачунљиви``). Том приликом је био приказан у једном од најтиражнијих листова земљи , са пуним именом и презименом, као `` психијатријски пацијент-случај`, логично , на основу ништаве судске одлуке из 1977.године. и насилне хоспитализације из 1975.године. Да би тако као личност и борац за људска права био бламиран у јавности.
- Доказ у прилогу: текст у листу `` Вечерње новости`` од 31.1.1986.године, са овим подацима о подносиоцу жалбе.
- Подносилац жалбе се обратио `` Вечерњим новостима `` исправком, на шта има право по закону, а ова исправка није објављена. Уз опаску подносиоца , да су његове реплике, деманти и исправке, слате медијима у овоме периоду били систематски игнорисани.
- Доказ Реплика листу `` Вечерње новости`` од 3.2.1986.године, која није била објављена.
- Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године на основу доказа, обраћа Ивану Стамболићу.предочавајући им да је жртва честих незаконитих полицијских привођења, јер се залаже против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, (и бори против подвођења под психијатријски жиг ,уз напомену да је рођени брат тужиоца др. Велибор Крсмановић, редовни професор Универзитета у Лиону, Француска,сада у пензији, редован члан САНУ-из иностранства).
- Доказ: .Саопштење Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ од 9.6.1986.године, потписано од стране Миће Поповића, члана САНУ, подупрто валидним потписима 19 еминентних јавних посленика, већина су академици, неки од њих су професори Правног факултета или доктори правних наука .

- Радна организација тужиоца Галеника, га је дискриминисала као политички и душевно неподобног на разне начине: ускраћивањем благовременог решења стамбеног питања, што се тиче радног места, професионалног напредовања, плате, превремено је пензионисан.
- У документима у прилогу су докази да су настала кршења права тужиоца у Галеници, на основу обе ништаве судске оглашене решењем о рехабилитацији из 2012. године, и насилне хоспитализације из 1975.године
- Докази:Документа у прилогу у овој жалби-Допис Радничком савету ГАЛЕНИКА ЛЕКОВИ од 26.4.1981.године, Поднесак Тужиоца Основном суду удруженог рада Београд од 24.8.1989.године, Представка др. Жарка Гавриловића, председника Српске СветоСавске Странке, генералном директору Галенике др. Велимиру Бранковићу од 12 јуна 1991.године, учтиво захтевајући да тужиоц не буде излаган дискриминаторским пост упцма због његових активности људских права, Кривична пријава тужиоца Четвртом општинском јавном тужилаштву , Нови Београд, од 13.8.1991.године, због заплене докумената у његовој канцеларији, Допис Удружења подстанара Југославије Велимиру Кнежевићу од 13.5.1993.године, у вези стамбеног питања тужиоца, Допис Удружења подстанара Југославије државним органима од 24.6.1993.године, Бесправно коришћење мога стана од стране Татића, Допис тужиоца Председнику ИЦН Галеника Р.Стојићевићу од 20.4.1994.године, Допис тужиоца руководиоцима ИЦН Галеника од 20.4.1994.године, Допис Председнику ИЦН Галеника и ЈАВНОСТИ од 14.4.1995.године, од стране 18 најистакнутијих опозиционих политичара ,апел да буду испоштованма права тужиоца, Дописи руководиоцима ИЦН Галеника од 21.4.1994.године, 6 априла 1995.године, 16.1.1996.године,`Дисциплинске казне и поступци, подаци о примањима, у архиви Галенике
- Подносилац жалбе је тужио Војислава Шешеља, лидера ондашње политичке странке под контролом Слободана Милошевића, касније Хашког суђеника, Првом општинском суду у Београду, који није ништа предузео, зато што је 18 јуна 1992.године у јеку предизборне кампање изјавио са скупштинске говорнице, што је милионском аудиторијуму пренела државна телевизија `` да је Томислав Крсмановић, психијатријски пацијент``. Све са циљом да убије његов углед у јавности.
- Ова његова изјава се заснивала очигледно на ранијим реповима свакојаких дијагноза и налаза, (оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012,године). што му је т потврдио лично Војислав Шешељ, са којим се он тада повремено дружио, правдајући се да је то учинио по диктату из Кабинета Слободана Милошевића (`` Томо, ти си судски проглашен лудим, шта ти ко може, ти си заштићен ко бели медведи, да ти мало направим публицитет`` дословце му је ово саопштио расположени В.Шешељ док су се шетали Кнез Михајловом улицом).
- Ова Шешељова неистинита изјава на ТВ о душевном здрављу, се хармонично уписује у све раније неистине, је још једанпут, као толико пута раније, нанела штете његовом угледу, части, кредибилитету као борца за људска права и

политичара у то време у јеку изборне кампање (уз напомену: да је председник Покрета за заштиту људских права, првог југословенског неформалног удружења за заштиту људских права, основаног 1 марта 1975.године, а потом 1990.године , ова НВО је била међу првим регистрована као политичка странка и учествовала на изборима), угледу у очима познаника, сродника , и сина коме су се потсмехивали у школи `` Отац му лудак``. И наставила да уништава каријеру у Радној организацији Галеника.,

- Доказ у прилогу: 1.Кривична тужба Томислава Крсмановића Првом општинском суду у Београду, Кривичном одељењу, против Војислава Шешеља. 2. саслушање сведока Војислава Шешеља (адреса позната суду).
- Радна организација Галеника је политички неподобном тужиоцу тенденциозно доделила неусељив стан. Тужиоц подстанар, је покрену судски поступак пред Трећим оштинским судом у Београду, револтиран спорошћу, и по његовом мишљењу пристрасношћу судије, изјавио је да судија није правичан.
- Због чега је против њега 25.1. 1995.године, поднета кривична пријава
- Доказ: Кривична пријава од 25.1.1995.године
- Затим подигнута Оптужницу 19.5.1995.године, `` због увреде суда``
- Доказ: Оптужница од 19.5.1995.године.
- Овај дуги и заморни поступак због вербалног деликта је трајао све до 1999.године, уз усмене претње да ће бити насилно хоспитализован на неодређено време, када је Решењем Првог општинског суда у Београду ВИИ. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године, поступак обустављен због застарелости,
- Доказ: 1. увид у судски досије при Петом општинском суду у Београду. 2.Решење Првог општинског суда у Београду ВИИ. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године,
- Против њега је вођен 1998.године прекршајни поступак пред Судијом за прекршаје општине Вождовац `` због обзнањивања Медицинске декларације``. у којој се позивао на злоупотребе психијатрије над њим од 1975.године до тада, и на раширену праксу психијатријских злоупотреба.
- Доказ у прилогу: 1. Судији за прекршаје Општине Вождовац. од 21.1.1998.године 2. Увид у Архиву овог суда.
- Подносилац жалбе је у коминикеу Кабинета Слободана Милошевића од 15 јануара 1999. године, који је громогласно оглашен у медијима широм земље оквалификован неосновано: `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА још од 1975.године``.
- Доказ у прилогу: 1.Кривична пријава Јавном тужиоцу Београда од 28.11.1999.године, зато што медија противно закону нису објавила деманти. 2. Увид у Архиву Кабинета Слободана Милошевића.
- Дана 18.9.1997.године, се вратио у свој стан на адреси Станка Пауновића 70 у Београду, са страначке изборне промоције на РТВ Политика, где је наступао као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права, чији је био кандидат за посланика на изборима, којом приликом се жалио на продужене злоупотребе са његовом психијатријском дијагнозом, да у психијатријским болницама има оних којима тамо није место, указао је да је жртва политичких

прогона који трају од 1975.године, закључивши да су непоштовања људских права у Србији раширена.

- Доказ: Увид у архиву РТВ Политика, Београд.
- У стану је био заједно са његовом познаницом Десанком Митановски , верском активисткињом, када су око 21 час и 30 минута ушле у стан две младе и снажне мушке особе у цивилу, и уз јаросне узвике:`` То је тај параноичар што блати на телевизији``, устремили се ка тужиоцу песницама угурнувши га у купатило и одгурнувши снажно наглавачке у каду. Добацујући му врло претеће:``Лудаче, уколико некоме кажеш за ово бићеш убијен``. После чега су се удаљили.
- Повређен, сав у крви која је лила из рана у пределу чела и лица, уз помоћ присутне Десанке, је обавио главу пешкиром успели су да позову Хитну помоћ, која је одмах дошла и превезла га у болницу. Комшије су чуле ларму у стану, долазиле су на врата и узнемирене виделе крвавог тужиоца.
- У Ургентном центру је неурохирург обавио два пута рентгентски снимак повреде (оба пута нејасан). Затим је био упућен на Клинику ОРЛ-ХИТНО, где је рана зашивена (број протокола 10104, датум 18.0.997). Лекар није хтео да га саслуша довољно, изјавио је да је снимак нејасан. Сутрадан је примио у ДЗ ``Б. Кидрич`` (Ломина улица, др Мартиновић) инјекцију против тетануса и антибиотике, и упућен на даљи третман у клинику где је већ био примљен. Изгубио много крви и повреда је, иако лакша, врло деликатна, да је ударац био сантиметар више, исход би могао бити кобан.-рекао му је лекар.
- На делу је бруталан терористички обрачун са политичком позадином, над лидером политичке странке Покрета за заштиту људских права, уз позив на документа којим је још 1970-их година оглашен лудим и државним непријатељем. Настао управо после појављивања на медијима, после више упозорења, упада у стан у току предизборних активности., стављања ван употребе новог факс апарата, писаће машине, телефона. И овај покушај убиства је још један доказ да злоупотребе органа тужене према тужиоцу спроведене 1975.године, имају своје дејство и у 1997.години, иако су оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији, имале су штетне последице.
- Докази у прилогу: 1. Документ Упут на стационарно лечење, неурохирургу, др.Данијела Јевтић, лекар Хитне помоћи од 18.9.1997.године. 2. Документ број 76-Кривична тужба Другом оштинском суду у Београду од 2.12,1997.године Фасцикла 2.3. Упут од 18.9.1997.године; 4.Налаз Клинички центар Србије, ОРЛ-Хитно, од 18.09.1997.године; 5. Извештај доктора специјалисте-без датума; 6. Извештај доктора специјалисте од 26.12.1997.године; 7. Упут неурохирургу од 24.12.1997.године; 8. Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године; 9. ИЗЈАВА Десанке Митановски од 1.1.1998.године, оверена од стране надлежног државног органа. 10.Сведок Десанка Митановски.(преминула изненада 6 јануара 2015.године, раније благовремено предлагана да сведочи, у прилогу њена изјава оверена од надлежног органа)
- Овај досије је скоро у потпуности заплењен 2 априла 2000.године.

- Услед повреде од јачине ударца није могао покретати леву обрву, која је пала ка оку, што се од дана повреде прогресивно погоршава. Последице ударца сноси дан данас, обрва убрзано пада на очни капак.
- Доказ: Лекарски налаз доктора Радмила Рончевића, професора универзитета, Самостална лекарска ординација опште медицине, од 21.1. 2014.године. Фасцикла 7.
- Подносиоцу уставне жалбе је 19 марта 1999.године америчка НГО ИСИЛ сада ЛИ (www.исил.орг), доделила у Парламенту Данске у Копенхагену, престижно признње Bruce Evoy Memorial Awapд као жртви злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, светски признатом експерту за злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, и у знак признања за публиковање либертаријанских књига на 8 балканских језика.
- Докази: www.isil.org.
- Freedom Network News March / April 1999. TOMISLAV KRSMANOVIC Honored. (Www.isil.org; http: //www.jonathangullible.com/newsletters, http: //www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524), његов говор у Парламенту Данске .
- У прилогу у овој жалби писма професора Кена Скуланда, од 2010 до 2015 , упућена лидерима Србије у знак подршке тужиоцу.
- Драган Здравковић, из Београда, звани Пантер, познати дилер дроге и сарадник МУП-а Србије (погинуо у уличном обрачуну дилера дроге), је се уз логистичку подршку З.Бјелетића, инспектора ОУП (полиције) Стари Град, кога подносилац жалбе не оптужује, обавио је са њим коректан разговор, зна да је извршавао своје задатке по налогу његових претпостављених, се 2.4.2000 године око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду у којој се налазила страначка архива политичке странке Покрета за заштиту људских права, чији је тужиоц председник, и његова лична архива. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар, иначе члан Савета Покрета за заштиту људских права.
- Доказ: сведок Ноле Лекај, улица Високог Стевана број 11, 11.000 Београд.
- Том приликом је насиљем Драгана Здравковића који је подносиоцу жалбе претио убиством,. био онемогућен приступ узурпираној просторији.
- Доказ у прилогу: писмо Драгана Здравковића упућено подносиоцу жалбе.
- У међувремену је, према сведочењу Нолета Лекаја, правног титулара, архива однета великим камионом у непознатом правцу. Све што је подносилац жалбе дотада стварао је тада нестало, до данаших дана још није враћено. Над њим је п**очињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, између осталога заплењени су рукописи његових 20 необјављених књига са тематиком људских права и злоупотребе психијатрије и докумената о догађајима из 1975 односно 1977.године, истакнутим у Решењу о рехабилитацији из 2012.године. Заплењена је лична архива тужиоца са свим врло бројним документима у вези деликата органа тужене од 1970-их, и раније, све до тада, више хиљада досијеа жалиоца на повреде законских права и стању у лудницама, са компромитујућим подацима о појединим органима тужене..**

- **Што је равно средњевековном спаљивању јеретичких књига.**
- **Тако су уклањани докази, тиме касније онемогућен да подноси ваљане поднеске судовима у земљи, и Европском суду за људска права у Стразбуру у вези претрпљене злоупотребе психијатрије 1975 односно 1977.године, да тражи законито обештећење, и да објави започету књигу КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА која је заплењена децембра 1981, у којој је детаљно описао све почињене злоупотребе од тада од 1975.године.**
- **Заплењено је том приликом 2.000,оо примерака књиге угледних америчких научника и саветника за безбедност Беле куће професора Хавајиуниверзитета Кена Скуланда `` Авантуре Џонатана Галибла`` и Мери Руварт `` Исцељење нашег света``, које је тужиоц публиковао на више балканских језика, (**хттп://www.јонатхангуллибле.цом/невслеттерс, хттп://www.слободаипросперитет.тв/ен/ноде/524).
- **Због публиковања ових књига америчких аутора од 1992.године, је био годинама сумњичен, уз проношење неистина да је ``страни плаћеник агент ЦИА,`` , као што је исказано у саопштењу за медија Кабинета Слободана Милошевића од јануара 2000.године..**
- **Том** приликом је такође незаконито лишен стотинак часописа домаћих и страних, где су били публиковани његови стручни и научни радови, однети су разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд, већи број његових текстова и необјављених научних радова, целокупна врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним светским личностима, државницима, шефовима држава , књижевницима, научницима, преписка организације, хиљаде саопштења, неколико хиљада примерака неколико бројева листа Људска права, више књига маркетинга, истраживања тржишта, мегафон, транзистор, писаћа машина, чак и личне фотографије.
- Подносилац жалбе побија исказ Апелационог суда, у овом конкретном досијеу, да тужиоц нема право на накнаду насталих материјалних трошкова, сходно члану 26, став 1 Закона о рехабилитацији, у вези са чланом 198 ЗОО, и да заплена архиве не проистиче из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године, којим су наведена решења оглашена ништавим, или да је се заплена догодила након доношења рехабилитационих решења
- Јер ова отимачина личне архиве подносиоца жалбе и страначке архиве Покрета за заштиту људских права, озлоглашене као критичара поретка, има политичку позадину. Покрет за заштиту људских права је политичка странка, основан је 1 марта 1975 као неформална органзација,.постао широко познат по ангажману против повреда људских права, нарочито када се ради о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе. Председник странке подносилац жалбе је још од 1971 након повратка из Белгије а све више од 1975, односно 1977 и касније, праћен и надзораван, излаган репресији.
- Као доказе да ова отимачина имовине и рукописа 20 књига о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе, да је обухваћена Решењем о рехабилитацији из

2012.године, и чланом 6 Закона о рехабилитацији, у вези са чланом 198 ЗОО ,став 1 ЗОО, предочава да је упркос предузетих радњи и свих потребних законом предвиђених благовремених и примерених поднесака за ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ, уз очигледне доказе и сведочења сведока, у то време владавине Слободана Милошевића и његових кадрова, пристрасни Први општински суд уместо да реагује ОДМАХ, је растезао годину дана. Тужиоц је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену архиву, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере, како закон прописује да се иста врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник, и архива је заплењена због истих разлога, од истих установа и орган а који то чине од 1975.године. Овога пута , уз логистичку подршку органа МУП-а Стари град

- Уједно је тужиоц указао суду да је изложен претњама убиством Здравковића и других, због ове крађе, и да стога не може да приступи архиви..
- Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА.. Први општински суд П.бр.2082/200 дана 25.05.2001.године, донео је Пресуду због изостанка, усвојио тужбени захтев тужиоца да му Драган Здравковић врати отуђену архиву..
- Први општински суд је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци, рочиште је отказивано три пута “због недоласка оптуженог”, позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива. Суд се изговарао упорно да се одлаже рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао тужиоца да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.
- Онда је ствар пренета Четвртом општинском суду, који је такође растезао, судови до данас нису омогућили да се врати одузето, архива још није враћена, судови одуговлаче и одбијају да поступе по закону. Ствар је стигла до Врховног суда Србије коме је поднео Ревизију 5.04.2012.године, против Решења основног суда у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 од 21.3.2012.године. Први основни суд је одбацио Ревизију дана 24.04.2012.године.
- Ради се и о растезању и прекорачењу рока за доношење судске одлуке, о повреди права на правично суђење и суђење у разумном року..
- Због непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио Здравковићу и МУП- Стар и град, да архиву одвезу у непознатом правцу.

- Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, то није учинио, него тек 6.12.2001 године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.
- Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је запленио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.
- Архива се налази у просторијама познатим органима тужене, који одбијају да је врате тужиоцу.
- Пристрасни судови нису поступали по законским прописима.
- Детаљни подаци се налазе на странама 47 до 50 Жалбе тужиоца од 19.2. 2016.године на Пресуду Вишег суда од 29.12.2015. године.
- Тужена је у обавези да тужиоцу надокнади настале материјалне проузроковане овом пленидбом.
- Докази, приложена документа:
- Покрет за заштиту људских права чији је подносилц жалбе председник, је регистрован 1990 године међу првим политичким странкама, зачео је своје активности 1975 године, учествовао је на свим изборима од 1990. до 1997 године, на изборима 1990, је био кандидат за председника Србије, ова странка је 1992 године од 114 учесника била четрнаеста по броју гласова, према листу ПОЛИТИКА да је био директно пропорционалан систем имала би свога посланика . **Био је незаконито лишаван права на коришћење уставног и законског права на слободу удруживања, на равноправно учешће на изборима, јер је био изложен жестоким описаним прогонима, представљен лажно у јавности као опасан државни непријатељ, а тужиоц у ударној емиси преко РТС кроз уста Војислава Шешеља, као неурачунљив душевни болесник још од 1975, онемогућаван на изборима да прикупља изборну документацију, да агитује, наступа у медијима, изложен физичким насртајима, претњама, уценама, заплени преписке и изборне документације.**
- **Судски поступци у вези овога обраћања надлежним државним органима, јер су поступци били спори, отезали су се у недоглед, са обилатим повредама закона, без стварних резултата**
- **Докази у прилогу: документа и сведоци су приложени у овој жалби.**
- Апелациони суд у Пресуди ГЖ 2430/16 од 13.10.2016 године, набраја поједине материјалне трошкове чију је накнаду подносилац жалбе потраживао, нигде не спомињући материјалне трошкове проузроковане систематским ускраћивањем у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, и приликом одређивања висине пензије. Заузимајући становиште да сви судски спорови које је водио, и побројани догађаји од стране тужиоци поднети докази у погледу материјалне штете, не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.1.2012.године.

- Према члану 26 Закона о рехабилитацији, став 1, има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, њему су повређена права из радног односа.. Јер су у вези са чланом 198 ЗОО ,став 1, износили неистине о његовој способности, да је тежак душевни болесник, опасан државни непијатељ који позива на побуну, што је проузроковало последице када се тиче његових прва из радног односа.
- Његова каријера све до пензионисања 1997.године је систематски упропашћивана, био је у предузећима обележен као `` политички непријатељ`` , `` душевни болесник`` .
- Своју професионалну каријеру је зав ршио превременим пензонисањем 1997.године, са 61 годином старости, у предузећу ИЦН Галеника на радном месту `` стручни сарадник у Служби истраживања тржишта `` које је по своме значају и захтевима далеко испод његових способности. Од повратка из Белгије 1971.године,што се види из ове жалбе, је био спречаван да се запосли, смењиван са вишег радног места на ниже, смањивана му плата, остављан без радних задатака, недовољних примања, без стана, дисциплински кажњаван, оцрњен као човек и изолован од других запослених.
- То је био професионални учинак појединца предодређеног за блиставу професионалну и научну каријеру, који је се из Белгије вратио са најбољим референцама његових послодаваца, у моменту повратка из Белгије био је запослен у ланцу продајних пунктова Социјалис тичке партије Белгије, добио је признање од послодавца јер је покренуо реформе организације малопродаје. Вратио се са престижном дипломом пост -дипломских студија факултета ICHEC,Брисел, полиглота.
- Очекивао је да се врати и помогне својој земљи.
- Уместо тога је онемогућен да своје стваралачке потенцијале оствари на радном месту.,
- **У ФГП ``Рекорд`` где је био запослен од 1976 до 1977 године,** је као Шеф Службе маркетинга установио да предузеће губи учешће у тржишту произвођача гумарских производа Југославије , у корист фирми из Словеније и Хрватске, закључио је да је то последица застаревања и неприлагођавања на брзе промене, и предложио са најбољим намерама мере да се стање поправи. Уместо признања је смењен, смањена плата, оглашен пред 500 запслених душевним болесником, и изгнан из радне организације**.**
- У моменту насилне хоспитализације јуна- јула 1975 године , као што је приказано, је био запослен као економиста на радном месту ”Самостални сарадник службе истраживања тржишта” у предузећу БИП-Београдска индустрија пива у Београду. Ово предузеће је било обавештено од надлежних органа о његовој хоспитализацији и околностима исте, био је представљен као `` политички непријатељ``, ”психијатријски случај”, ово је сазнао цео колектив. Те је тако његова позиција у овој фирми анулирана, после изласка из болнице послат је одмах на вишемесечно боловање, када се вратио био је остављен без

задатака, смањена плата. изложен увредама и понижавањима , морао је напустити ово предузеће, то је био изнуђен отказ.

- Од септембра 1977 до јануара 1997. године је био запослен у предузећу Галеника, Фабр ика лекова, на радном месту `` стручни сарадник истраживања тржишта.``
- Приликом одазивања на бројна судска рочишта која су се дешавала у радно време, по прописима послодаваца је био у обавези да добије излазницу од кадровске службе, и да докаже зашто, где је био. Посебно је био у обавези да да оправдање за недоласке на посао, што се понекад дешавало због повремених привођења од стране органа власти.
- Примера ради наводи даље податке, а такви одласци са посла су били далеко чешћи. 3.децембра 1981 .године, после полицијског претреса стана у улици Војводе Степе 68 је био ухапшен и задржан следећи дан, није дошао на посао. Приликом вођења истражног поступка због вербалног дела пред Трећим општинским судом у Београду КРИ бр.208/81 све до 1982 , је позиван у неколико наврата на саслушања, као и у поступку пред Судијом за прекршаје општине Вождовац који је окончан 22.6.1982 године. Био је позиван на увид од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду све до дана изрицања Налаза 20.4.1982.године. приликом једнодневне хоспитализације у П.Б.~ В.Вујић`` у Београду јула 1983.године, због вербалног дела, је био након тога депортован из Београда, МУП је дао Галеници оправдање за отстуствовање са посла..Више пута је био позиван на рочишта у истрази пред Трећим пштинским судом због вебалног дела која је трајала од 1995 до 1999.године, позиван је на рочишта од судије за прекршаје општине Вождовац, због Медицинске декларације 1998.године, у бирое за притужбе и жалбе, установе, и друго.
- Руководиоци Галенике су имали увид у разлоге његових честих излазака са радног места.
- Високо тиражни лист Вечерње новости је 31.1.1986.године објавио да је `` Томислав Крсмановђ психијатријски пацијент``, преко РТС Србија је 18.6.1992.године Војислав Шешељ пред милионским аудиторијом га је окарактерисао да је душевно болестан. Кабинет Слободана Милошевића је 15.1.1999.године преко мас медија изнео неистине да је страни плаћеник и издајник. Као председник политичке странке Покрет за заштиту људских права учествовао на вишестраначким изборима од 1990 до 1997.године, где је јавно изнео све шта је претрпео од власти. О тужиоцу , као политички неподобном, су писали поједини листови у земљи
- У оваквим околностима је био интервенцијама СУП-а Србије ,у Галеници окарактерисан као "непријатељ" ,Служба државне безбедности је интервенисала и обавестила руководиоце Галенике и захтевала да буде професионално онемогућен и изолован, што је имало пресудан утицај на његову каријеру, напредовање, стручни рад и развој, плату, и на питање добијања стана, био је цело време изложен сталним и врло интензивним шиканирањима и понижавањима. У Галеници је такође био оквалификован као"психијатријски

случај" и трпео је последице због нетачне дијагнозе што се тиче каријере, плате, стана, угледа и репутације, био је цело време од 20 година изолован, остављан без радних задатака, особљу је било забрањено да са њим комуницира, подвргаван и дисциплински кажњаван, смањена плата, дискриминисан на нивоу стана, шиканиран, итд.

- **Пре него што се вратио из Белгије, направио договор са директором предузећу УНИМАР при листу БОРБА, агенције за маркетинг, истраживања тржишта и пропаганду. Од 1 септембра до 1.децембра 1971 године, је био запослен у овоме предузећу где му је био обећан стални радни однос. Ово радно место је изгубио уз евоцирање разлога МПП (морални-политичке неподобности), и интервенције СУП-а,**
- **Доказ: 1. Увид у Архиву предузећа. 2. Сведочење директора Станишића., адреса је позната у гласилу Вечерње новости**
- **У предузећу Југословенски центар за истраживање и развој је био запослен од јуна до новембра 1972 године , из кога је буквално најурен са истим образложењима, датим од директора др. Марка Ристића.**
- **Доказ: 1. Сведочење директор, др. Марка Ристића (адреса непоната). 2. Увид у архиву овога предузећа.**
- **У предузећу Биро за размену омладине и студената у времену од 5 месеци у 1973 године, где је био такође на незаконит начин удаљен из радног односа, уз евоцирање политичке неподобности.**
- **Доказ: 1. Сведок Даница Момчиловић, , директор.(живи у Белгији)2. Увид у Архиву предузећа.**
- **У времену од 1971 до 1975 године, је био привођен на информативне разговоре, дакле за ово време од око 4 године, био је запослен само 9 месеци, дакле није био запослен 3 године и три месеца.**
- **Што је последица политичке дискриминације. Због чега је као жртва овакве дискриминације био лишен запослења, плате и прихода за живот, смањена основица за добијање пензије. С**а таквим квалификацијама , тада оцењен као један од водећих маркетинг експерата у Југославији, је био дисквалификован као стручњак, у описаним околностима, нигде није могао да нађе било какво иоле адекватније запослење.
- **Због чега је учтиво и аргументовано захтевао од органа тужене да престану да ускраћују његова права из професије, и да га неосновано не проглашавају за `` непријатеља поретка``.**
- **Због чега су настали прогони на које се позива Решење за рехабилитацију Вишег суда у Београду од 14 децембра 2012.године.**
- Он је отишао у превремену старосну пензију у предузећу ИЦН Југославија 31.12.1997 године, против његове воље, са непуних 61 година, уз дато, али неиспуњено обећање, да ће доживотно месечно примати 100 марака.
- **Чиме су проузроковане материјалне штете исказане у смањењу плате,** имао је мању плату него ли његове колеге из службе истог или нижег образовања и година радног искуства, због од стране органа тужене проузроковане незапослености и кроз **смањење основице за пензију.**

- Докази у Тужби за накнаду штете од 6.4.2015.године, 23.12,2015.године, и Захтеву за накнаду штете од 6.3.2014.године. и у приложеним документима уз ову Жалбу.

- Тако на страни 9, Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр. 82/10, од 14..12. 2012.године стоји дословце`` злоупотребљена дијагноза га је стално пратила, иако је била нетачна, и извесно, представљала је сталну претњу да му се опет може догодити смештај у психијатријску болницу, опет злоупотребом психијатрије у политичке сврхе, из чега следи да је жртва злоупотребе психијатрије и да је из тих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права``.
- Подносилац жалбе је од 2008 до 2012.године био од стране Полицијске управе Града Београда у континуитету предмет покушаја насилне хоспитализације, позивајући се на правно обезнажену дијагнозу Завода за ментално здравље из 1975.године и ништаво Решење судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977.године, са писменим образложењем `` непријатељ поретка, душевни болесник, зато што пише саопштења и захтева повраћај заплењене архиве, и накнаду штете``.Исти они који су тужиоца смештали насилно у лудницу, и проглашавали га душевним болесником од 1975.године, хапсили га и мучили, осуђивали за вербална дела, растурали му породицу, и лишавали га његове имовине, нису заборавили њихову омразу испољавану након тога деценијама.
- Био је позван 2 марта 2008 године од стране његовог познаника Велизара Павловића, правника ДСС-Демократске странке Србије, који му је показао факсимил Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године, којим је покренут хитан поступак да буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због наведених разлога, којом приликом су се позвали на приложени фалсификован и правно анулиран налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године.
- Доказ: саслушање сведока 1. Велизара Павловића, Булевар Краља Александра 143 у Београду 2. Увид у факсимил, у Архиву Полицијске управе Београда. 3. Саслушање Ненада Лијескића, ,сарадника ОУП-а Раковица , Патријарха Јоаникија, Београд, који је позивао тужиоца на информаивн разговоре , уз стриктну напомену тужиоца да Ненада Лијескића нимало не терети, јер је он савестан полицајац, њему је тако било наређено.4. Сва даље наведена документа су приложена у Жалби , која се односе на злоупотребу института информативног разговора од 2008. до 2013 године, и то: Позиви на саслушање број 12310/11 од 2011.године; ПС Нови Београд од 22.9.2011; МУП Србије Полицијска управа града Београда Одељење за ЈРМ .Прел.бр ој од 17.08.2011; Јавном тужилаштву Првог основног суда у Београду од 1.09.2011.године; Прво општинско јавно тужилаштво од 12.2011. године; саопштења од 23.9.2011.године; од 5.12.2011.године; 7.12.2011.године; Мишљење судског вештака психијатра др.Стевана Петровића о способности Томислава Крсмановћа за позивање на информативне разговоре од 15.12.2011.године, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду.; Удружени

криминал угрожава здравље и живот Томислава Крсмановића допис којим се др.Стеван Петровић 12.1.2012.године, обраћа Надлежним државним органима и и другим организацијама и установама.

- Сарадници тужене, симпатизери Слободана Милошевића, Тита, припадници свакојаких локалних мафија, су га од 1997.године, од када је у поседу личног рачунара, упорно вређали, клеветали, слали вирусе, или му претили изолацијом у психијатријски азилум, или физичком ликвидацијом: у поруци на српским форумима од 7 децембра 2005.године, извесни Милан Кашић га оптужују да је ционисту и да је издао српску омладину коју обмањује, треба га на ломачу; 28 децембра 2005.године, му је послата порука претњом да ће бити нападнут у стану; на сличан начин је 18.9.1997.године, био наговештен физички обрачун у његовом стану, који се и догодио ; 29.децембра 2005.године, извесна Весна Мијаиловић (чији отац је утицајни пензионисани орган власти, са којом подносилац жалбе сада има коректне односе), она је тада била чланица Главног одбора СРС-Српске радикалне странке, блиска В.Шешељу, познатим појединцима из подземља као што су Жељко Ражнатовић Аркан, и Легија (који је у затвору због убиства Зорана Ђинђића), Мирославу Мишковићу, тада је била припадница злогласног Раковичког клана, станује у Борској улици у београдској општини Раковица (она и подносилац Представке су суседи, сада су њихови односи поправљени и коректни) га је годинама узнемиравала , клеветала га јавно, претила му лудницом и физичким обрачуном, или ликвидацијом, зато што је он по њој ``издајник``,` ` агент ЦИА``, ``што неосновано оптужује оне који не крше људска права``.`` параноидни шизофреничар``.
- Докази: приложена документа у овој жалби.
- У емајл поруци од 29.12.2005.године, на српском форуму .Уједињено српство- прети му лудницом; у прилогу су два документа, збирке послатих емајлова Весне Мијаиловић на српске форуме један је означен са римски И, а други са римски ИИ, у којима тужиоцу прети лудницом, физичким обрачуном, у неколико наврата спомиње његову кућну адресу Станка Пауновића 70, криминализоване суседе са којима је у сукобу (уз напомену да тужиоц ужива велики углед у десетоспратници где станује и у суседству, где је истински омиљен), назива га лудаком, вулгарно га вређа и клевеће, прави упадљиве инсинуације у вези напада на њега у његовом стану 18.9.1997.године, хвали се својим везама са подземљем, оптужује неосновано тужиоца да је страни плаћеник, повезан са Сорошом, и ЦИА, а себе представља као екстремног заслужног српског националисту- Весна Мијаиловић предочава да је повезана са полицијом, у њеној поруци послатој на форум `` Уједињено српство`` и друге форуме, 29.децембра 2005.године, се позива у вези тужиоца на МУП (Полиција) Раковица, командира Симоновића, тел.2814004. В. М тврди: ``Томислав Крсмановић лоше говори о моћницима, он је лудак``.)
- Доказ: документа у жалби, испитивање сведока:
- -Голуба Бакића , адвоката из Београда, Исмета Мујезиновића број 25. (изненада превремено преминуо)

- -Славице Спасић, новинарке из Београда, Сазонова 87, Београд. (изненада превремено преминула).
- -Жарка Арсића економисте из Београда (изненада преминуо)
- -Вељко Вукотић из Београда (изненада преминуо).
- (Напомена тужиоца: он је захтевао да они буду саслушани за живота.)
- Подносиоца жалбе су од 2000.године до недавно припадници поменутог клана сарадника Слободана Милошевића претили , вређали и клеветали
- Доказ: Приватна тужба Првом основном суду у Београду и Првом основном суду у Београду.
- Тужиоц је против појединих од ових особа подносио више кривичних пријава- без икаквих резултата. А њихови кривични поступци су настављани.
- Доказ: Допис Другог општинског суда у Београду од 1.09.2006.године.
- Поседује лични компјутер од 1997, када је отишао у пензију и купио од отпремнина један нов компјутер. Сметње у употреби ПЦ од стране органа тужене су се дешавале у приказаним околностима, које су повремено биле честе, то је био свакодневни истински стрес, узимање времена, енергије, новца за поправке, што се састојало у упадима у систем, прекидима, крађи времена, нестајању фајлова са више хиљада порука, преписке, ресетовања, успоравања, поруке не стижу до дестинатера, или оне које су мени послате, изазивање кварова, злоупотребе дискусионе групе Људска права чији је подносилца жалбе модератор на којој има око 400 учесника, итд. Он је се годинама обраћао надлежним државним органима и судовима, са поузданим доказима, и позивима на сведоке и провајдере, без икаквог резултата.
- Њему је од 1975 године све до 1992 .године често била заплењивана преписка за шта нуди доказе, чиме су му проузроковани поштански трошкови и поновних копија врло бројних докумената које је слао препоручено појединим међународним организацијама за заштиту људскоих права којима се обраћао. ПОШТА Србије му је запленила цео тираж листа ЉУДСКА ПРАВА
- Докази: на сајту- -1.Бела књига о опструкцијама компјутера и интернета- хттп://енлите.орг/бела/04.доц.
- 2. У документима у овој жалби.
- Материјалне штете су настале због повреда из члана 198 ЗОО став 1, у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, не само, и претежно када се ради о изношењу и преношењу неистина о душевном здрављу тужиоца. Подносилац жалбе у следећем делу жалбе приказује проношене штетне неистине којима је био неосновано политички жигосан од стране органа тужене, да спроводи опасну анти-државну активност, позива на побуну, подрива државни поредак, блати самоуправну Југославију.
- Органи тужене у дугом временском континуитету после донетих решења оглашених ништавим рехабилитационим решењем из 2012.године, су износили неистине о његовом политичким убеђењима, позивајући се не само на насилну хоспитализациј из 1975 због вербалног дела, уз позив, везу, са Решењем судије за прекршаје општине Раковица од 1..9.1977.године, него и на Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од

17.3.1983.године, којим је оптужен за прекршај из члана 2 став 1 тачка 7 Закона о прекршајима , када је за наведени прекршај оглашен одговорним ``, и то што је 31.8. 1982.године, око 045 часова , на јавном месту , код пешачког прелаза на Тргу републике у Београду , говором омаложавао социјалистичка осећања грађана на тај начин што је рекао-да је против овог друштвеног система и да је следбеник Ђиласа``, за који му је одређена нована кана у износу од 2.500, 00 динара. (Напомена: Он је био пресретнут од милицонера без повода, који му је грубо отео торбу и у њој нашао књигу Милована Ђиласа).

- 13 јуна 1990.године је одржан митинг опозиције. у Београду , такође је говорио, због чега је против њега поднешена прекршајна пријава Судији за прекршаје Стари град, са образложењем да је починио вербално дело, да је то чинио и раније, уз увид у његов досије у СДБ ...
- 15 јануара 1999. године, је у поменутом коминикеу Кабинета Слободана Милошевића громогласно оглашен у медијима широм земље: `` Томислав Крсмановић је издајник и страни плаћеник, агент ЦИА још од 1975.године``. Што је био јавни позив на линч, уз штетне последице које се приказују.
- Органи власти су изјављивали у више наврата да ће га уништити јер је доказани непријатељ још од пре десетак гоина.
- Један од доказа у прилогу: ИЗЈАВА песника Драгољуба Игњатовића од 15.3.1984 године.
- Да су последице две ништаве одлуке дејствовале и у 1990.години се види из новинског текста ``НЕВОЉЕ ЗБОГ ИМЕНА-ЧЕТВОРОГОДИШЊЕ ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕ ТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ КРСМАНОВИЋ СА ЦЕРАКА НЕ ПРЕСТАЈЕ, објављеног у листу НОВОСТИ од 11.3.1990.године, у коме дословце стоји: настало је данонoћно четворомесечно телефонско терорисање Томислава Крсмановикћа са Церака 2, уз чудна интересовања за његово здравље, је велика невоља ове петочлане породице, јер превазилази сваку меру. Уз претње убиством, узнемиравају децу, деца се плаше да остану сама код куће. Томислав Крсмановић са Церака 2, је установио да га мешају са познатим борцем за људска праа истог имена (тужиоцем), па је поднео захтев СУП-у за промену телефонског броја.
- Штрајковао глађу четири пута, нпр. септембра 1987 године, под притисцима био приморaван да се стално сели.
- Доказ: дописи УКС од 12.9.1987 године, Обавештење јавности бр 1 од 31.8.1987 године.
- У временски интервалима пре 21 јуна 1975, од 1975 и 1983 године до доношења Решења о рехабилитацији 2012.године, имао следеће трошкове поступка и наплаћених новчаних казни: услуге адвоката , судске таксе, вештачења, поштарине, копије.
- Тужена је дужна да их надокнади у складу са чланом 376, став 4, јер другостепени суд није применио одредбу материјалног права из члана 26, став 2, Закона о рехабилитацији, да рехабилитовано лице има право на накнаду штете, проузроковане од стране органа тужене, враћање наплаћених новчаних

казни и трошкова поступка, у вези са чланом 198 ЗОО и о постојећим, продуженим последицама два решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године.

- У Жалби Апелационом суду у Београду од 19.2.2016 године на Пресуду Вишег суда у Београду 7 П 358/205 од 29 децембра 2015 године, и у Тужби тужиоца Вишем суду у Београду на коју је најављена жалба Апелационом суду у Београду, су документација и докази о бројним судским поступцима које је тужиоца водио, који су према изнетим доказима из Решења о рехабилитацији из 2012.године по тужиоца неправично пресуђени, у вези кажњавања вербалних дела, злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и остале нанете судске неправде из којих су настале материјалне штете.
- Подносилац жалбе је у овоме периоду од 35 година имао учестале трошкове адвоката, судских такси, које он није у стању да процени, јер су били врло бројни, неки од доказа су нестали запленом архиве 2000. године . Судије пажљивим увидом у судске досијее и хронологију судских поднесака, у одлуке судова који су одлучили супротно праву на законити рехабилитацију тужиоца, могу стећи приближну представу о њиховој висини. Овакав закључак је применљив и за настале материјалне штете за трошкове поштарине и копија. Када се ради о трошковима вештачења и наплаћених новчаних казни- два вербална деликта.
- Број оваквих адвокатских услуга и судских такси, у овом временском интервалу је изузетно висок. А томе треба додати и трошкове вештачења, поштарине и копија.
- Пресудом Апелационог суда у Београду од 13.10.2016.године, се тужиоц обавезује да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 25.000, 00 и то за састав одговора на тужбу-.
- А Виши суд у Београду Пресудом 7 П 358/2015 од 29 децембра 2015 .године је одбио захтев тужиоца за накнаду штете, а на име накнаде нематеријалне штете му одређује износ од 50.000, 00 динара.
- Значи за деценијско уништавање живота тужиоца, и његових блиских, треба да му се накнади нематеријална штета у износу од 50.000, 00 динара.
- А од суме од 50.000, 00 треба да плати туженој половину суме, 25.000,00 за накнаду материјалних трошкова за састав одговора на тужбу, само зато што је написан одговор на тужбу.
- Заменик Државног правобраниоца Дубравка Зечевић у допису Вишем суду у Београду, за Апелациони суд у Београду, Државно правобранилаштво Број П - 2818/15 од 4.02.2016.године, подноси Жалбу тужене против пресуде 7 П-358/15 од 29.12.2015.године, истиче да је првостепени суд учини битне повреде поступка, јер није смео да тужиоцу одреди накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000, 00 динара јер не постоје услови прописани Законом о рехабилитацији, није био лишен слободе.
- А тужиоц је у жалби Апелационом суду доставио доказе да је био више пута лишаван слободе , у ком смислу се изјашњава и Апелациони суд у Београду, укида Пресуду Вишег суда у Београду и враћа је на поновно суђење, уз

напомену да је тужиоц био притваран, да по том основу има право на накнаду нематеријалне штете.

- Како је могуће да суд обавезује тужиоца да плати туженој за састав одговора на тужбу, када је Жалба тужене одбијена од стране Апелационог суда у Београду?

- Апелациони суд у Београду је погрешно применио материјално право, према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198 и 195, став 1 ЗОО: Ко другоме нанесе телесну повреду, или му наруши здравље, дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења, јер су органи тужене бесомучним прогонима, и доказаним злоупотребама психијатрије и медицине, све до 2012.године, проузроковали деценијску несносну несаницу, (и друге здравствене тешкоће), значајно умањивали радну способност тужиоца, проузроковали трошкове лечења док је био у радном односу све од 1975 године до дана решења о рехабилитације 2012.године, умањивали зараду изгубљену због смањене способности за рад.
-

- Кда се ради о проузрокованим штетама здрављу нуди доказе:
- Докази: 1. Извештај лекара специјалисте , Славице Станић, лекара Дома здравља `` Савски венац``, од 24.2.2009.године-у прилогу..2. Увид у Архиву Дома здравља Савски венац у Ломиној улици у Београду, Психијатријског одељења Болнице др. Драгиша Мишовић, П.Б.`` В. Вујић`` у Београду 3.Извештај у прилогу Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића од 16.12.2009. 4. Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године, у прилогу. 5.Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године.-у прилогу у овој жалби.
- 2. Предлаже МЕДИЦИНСКУ ЕКСПЕРТИЗУ ЗДРАВЉА И ЛЕКАРСКИ ПРЕГЛЕД.

- У вези умањиване зараде изгубљене због смањене способности за рад.:
-

- 1.Увид у архив при кадровској евиденцији Радне организације Галеника о висини плате тужиоца у поређењу са колегама у Служби истраживања тржишта Галенике истих квалификација и коментаре у вези тога, и у Заводу за пензионо осигурање Србије
-

- Побијаном пресудом је дошло до повреде материјалног права ЗОО према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198, 189, 195, и чланом 188- ,став 1, према којој у случају оштећења здравља накнада се одређује по правилу, у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време .
-

- Испуњава услове за додељивање ренте, јер су штете проузроковане озбиљним оштећењем здравља, што проузрокује трајно повећање потреба тужиоца који има 8о година, поготову у будућности.

-

- Право на ренту по овом основу има тужиоц код кога је услед оштећења здравља дошло до смањења радне способности за бављење својим занимањем док је био у радном односу, при чему се то смањење манифестује кроз смањење зараде, и због умањене основице за пензију, смањења старосне пензије, из чега смањење износа старосне пензије траје и данас, и трајаће и убудуће..

  Тужиоц под трошковима за трајно повећане његових потреба у смислу члана 195. Закона о облигационим односима, као вида материјалне штете у облику ренте, будући да има 80 година, могу се појавити трошкови за појачану исхрану, трошкови лечења и трошкови за туђу помоћ и негу.

- Тужиоц се позива на члан 293 ЗОО, сходно члану 6 Закона и рехабилитацији у вези са чланом 200 ЗОО, да када се ради о нематеријалној нанетој штети, захтева да суд узме у обзир и овај аргумент при одређивању ренте и по овом основу, будући да се ради о штети за коју је извесно да ће трајати и убудуће, да таква надокнада представља одговарајућу правичну новчану сатисфакцију у његовом конкретном случају .Јер због проузроковања смањења животних активности, и њених трајних облика, услед душевних болова, страха, наруженост и произашлих стресова из њих, су наступиле несанице и друге здравствене тешкоће, које трају, и трајаће у будућности..

-

- Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима, који гласи:

-

- „(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.“

-

- Суд је, дакле, пропустио да наведе одредбу ст.1 чл. 154 ин фине: тј. да је тужени дужан да штету накнади, <u>изузев ако докаже да је штета настала без његове кривице.</u> У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио валидне доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле.У допису Вишем суду у Београду, за Апелациони суд у Београду, Државно правобранилаштво Број П -2818/15 од 4.02.2016.године, подноси Жалбу тужене против пресуде 7 П-358/15 од 29.12.2015.године, истиче да је првостепени суд учинио битне повреде поступка, јер није смео да тужиоцу одреди накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000, 00 динара јер не постоје услови прописани Законом о рехабилитацији, није био лишен слободе. А тужиоц је у жалби Апелационом суду доставио доказе да је био више пута лишаван слободе, у ком смислу се изјашњава и Апелациони суд у Београду, укида Пресуду Вишег суда у Београду и враћа је на поновно суђење, уз напомену да је тужиоц био притваран, да по том основу има право на накнаду нематеријалне штете. Суд, такође није ни утврђивао чињенице ни изводио доказе.
- У том мислу је образложење пресуде непотпуно и из овог разлога, те је истовремено , због повреде мтеријалног права, још једном извршена апсолутно битна повреда одредаба ЗПП. На овај начин је погрешним навођењем и

одсуством супсумпције у примени чл. 154 ст. 1 ЗОО, првостепени суд погрешно употребио члан 26 Закона о рехабилитацији, став 1, тврдећи да по овом члану Закона нису испуњени услови за накнаду материјалне штете, јер је по основу чл. 198 Закона о облигационим односима тужиоцу проузрокована доказана материјална штета, коју је тужена дужна надокнадити.

- Да су настале материјалне штете сходно члану 26 Закона о рехабилитацији став 1, у вези са чланом 198 ЗОО ,став 1, и да су проистекле из два судска решења оглашена ништавим Решењем судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године и Судије за прекршаје Општине Стари град из 1983 године, подносилац жалбе износи накнадни доказ:
- Да су у временској повезаности од 1973, 1975, 1977 године, све до дана Решења Вишег суда о рехабилитацији из 2012.године, сви набројани штетни догађаји по тужиоца доказано су почињени према њему од истих учиниоца органа тужене (судова, јавних тужилаштава, полиције, психијатријских болница, медија под контролом државе, предузећа под контролом државе, државних политичких организација и установа), да се ради о истоврсном предмету дела (тенденциозно преношење неистина из члана 198 ЗОО став 1), у сврхе кажњавања, што се одиграло у Београду, уз постојање трајног односа моћи прогонитеља над прогоњеним.
- Што указује на јединственост умишљаја учиниоца.
- Апелациони суд на страни 5 налази да је тужилац Решењем о рехабилитацији . Рех.82/10 од 14.12.2012.године, био жртва политичих прогона, и да је из истих лишаван слободе , ИМОВ ИНЕ и других грађанских права. А у исто време изјашњава се да тужиоц нема права на накнаду материјалне штете, зар ИМОВИНА није материјална штета, према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са чланом 198 ЗОО?
- *Нематеријалне штете.*
- Побија Пресуду Апелационог суда у оном делу где је ставом изреке одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете по основу рехабилитацоног обештећења, преко износа досуђеног у ставу првом ове изреке побијане пресуде до траженог износа од 2, 000.000, 00 динара, где Апелациони суд налази да обзиром да тужиоц одредбом 26 став Закона о рехабилитацији став 3 нема права на обештећење за нематеријалну штету, јер то није у складу са одредбама ЗОО (са чланом 200 ЗОО).
- Нуди доказ, лишење слободе није настало после доношења Решења Судија за прекршаје општина Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977.
- Побија Пресуду Апелационог суда у оном делу где суд наводи да су нематеријални трошкови тужиоца настали након доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, да побројани догађаји и достављени докази у погледу нематеријалне штете не проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега нису испуњени услови из члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији.
- Истиче доказе да нематеријалне штете све до 2012.године, имају своје извориште у оба судска решења оглашена ништавим Решењем о

рехабилитацији из 2012.године, укључујући и Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године.

- Из разлога јер је од 21 јуна до 1 јула 1975.године, био насилно смештен у психијатријску болницу због ненасилног вербалног дела, противно закону и лекарској етици, на основу дијагнозе Завода за ментално здравље из Београда `` параноидна шизофренија``, чему је пртетходио захтев судији за прекршаје Општина Раковица, ГСУП-а Београда против тужиоца допстављен од СУП Београд-VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.4.1977.године, за покретање прекршајног поступка, против подносиоца жалбе због прекршаја из члана 2 став2 тачка 5 Закон изменама и допунама Закона о прекршајима проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника Рекорда.да је позивао запослене у ФГП Рекорд на побуну против поретка, у истом је била медицинска документација о туженом из Завода за ментално здравље у Београду., са дијагнозом `` параноидна шизофренија``.
- Судија за прекршаје општина Раковица је на основу документације добијене од ГСУП-а Београд, донео Решење II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977, којим је тужиоц проглашен неурачунљивим душевним болесником са дијагнозом`` параноидна шизофренија``, због вербалног ненасилног дела, уз предлог дефинитивне изолације неограниченог времена трајања у психијатријску установу затвореног типа.
- Што је кључни доказ да је насилна хоспитализација 1 јуна 1977.године, на основу дијагнозе Завода за ментално здравље, довела до Решења судије за прекршаје општина Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977.
- Имајући у виду овај доказ, Апелациони суд у Београду је требао да примени за лишење слободе у психијатријску болницу у том моменту,за време јун- јули 1975.године, одредбе члана 26 Закона о рехабилитацији, став 3, и члан 200 ЗОО став 1 , који гласи- (1) За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству..
- Апелациони суд није тако поступио.
- Тужиоц је у делу *Материјални трошкови* приложио конкретне доказе по појединим ставкама, да су по члану 198 ЗОО, став 1 , у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, органи тужене проузроковали повреде његових права и слобода, што је последица Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године. Из хронологија психијатријских злоупотреба над тужиоцем у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа , докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледава заједничка нит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године и Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.
- Што су докази да проистичу из Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012 године, а које је проистекло из дијагнозе Завода за ментално здравље, односно насилног смештаја у психијатријску болницу јуна јула 1975.године.

- Апелациони суд је погрешно применио материјално право, паушално се позивајући на закон којим се уређују облигациони односи, којим тужиоцу оспорава право на накнаду нематеријалне штете из члана 26 Закона о рехабилитацији став 3, не наводећи при том које су то одредбе закона о облигационим односима према којим тужиоц нема право на обештећење нематеријалне штете настале због повреде права и слобода, у складу са чланом 26 Закона о рехабилитацији., став 3.
- Органи тужене су драстично и у дугом временском континуитету, пре, за време, и после доношења рехабилитационог решења којим су наведена два решења оглашена ништавим, све до 2012.године, кршили одредбе члана 200 ЗОО став 1, износили неистине о његовом душевном здрављу, жигошући га јавно и неосновано, да је опасан државни непријатељ, да позива на побуну, да блати самоуправну Југославију..
- Апелациони суд у Београду налази да пресуда Вишег суда у Београду, када се ради о нематеријалним трошковима не садржи јасне и потпуне разлоге о битним чињеницама , а да су поједини изнети разлози супротни чињеницама , на који начин је учињена и битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374, став 2, тачка 12. ЗПП, такође првостепена пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, због тога и чињенично стање остало непотпуно утврђено, када је обавезао тужену на исплату износа од 50.000,.00 динара.
- Апелациони суд није правилно применио.одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , јер није узео у обзир кључне разлоге из ове одредбе, није навео најбитнију чињеницу, настале последице приликом насилне хоспитализације и том приликом емитоване тенденциозне психијатријске дијагнозе.
- Број дана лишавања слободе је мање битан, суштина је злоупотреба нетачне психијатријске дијагнозе у политичке сврхе, злоупотреба психијатрије у политичке сврхе, која је од тада, па надаље, унела истинску пустош у свим областима живота тужиоца. и његових блиских. Судска одлука о неком да је неурачунљив, да је болестан од параноидне шизофреније, може бити донета и без иједног дана смештаја у психијатријску установу, и произвести трагичне последице у животу појединца, поготову ако је нетачна, веће душевне болове и нематеријалне / и материјалне) штете, него ли некоме ко је био неколико година у затвору.Тужиоц је смештен у психијатријску болницу 21 уна 1975.године уз позив на нетачну дијагнозу Завода за ментално здравље из Београда прибављену од ГСУП-а Београда, коју је исти доставио 1977.године судији за прекршаје Општина Раковица, на основу које је донео Решење судије за прекршаје Уп.бр.613/77 од 01.09.1977.године, оглашено ништавим Решењем Вишег суда о рехабилитацији из 2012.године.
- Подносилац жалбе се позива на добро познат цивилизацијски став у међународним конвенцијама о људским правима, које виде злоупотребу психијатрије за кажњавање неистомишљеника као тешке облике тортура и нељудских поступака.
- Докази: Документа Светске асоцијације психијатрије, Мадридска декларација, Хавајска декларација, Европски комитет за спречавање мучења, нечовечних и понижавајућих поступака (ЦПТ) у Одељку В .Присилни смештај у психијатријске установе Извод из 8 Општег извештаја ЦПТ/Инф(98) , Принципи УН за заштиту особа са менталним обољењима и за унапређење бриге о

менталном здрављу (Принципи УН) , Препорука Комитета министара Савета Европе државама чланицама о законској заштити особа са менталним обољењима који су принудни пацијенти (Принципи СЕ), Препорука Парламентарне скупштине Савета Европе, ЗЗЗ Принципи УН..

- Апелациони суд је непотпуно и неправилно применио одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , заузимајући уопштено и дифузно становиште да је у политичке сврхе злоупотребљена дијагноза представљала сталну претњу да се тужиоцу сваког тренутка може догодити смештај у психијатријску болницу, злоупотребом психијатрије, да је тужиоц због те дијагнозе трпио страх, душевне болове, да је из истих разлога био жртва политичких прогона, лишаван слободе, као једног од основних људских права ИМОВ ИНЕ и других грађанских права.
- Не налазећи при том да се ради о нечовечним поступцима над тужиоцем, није се довољно изјаснио о овој ствари, изузетно тешкој повреди људских права тужиоца, са трагичним последицама, о тортурама, кривичним делима над њим од 1975, и од раније, у пакету , све до 2012 године, која чине једну целину, која су међународним правом универзално призната као недозвољени, као нехумани поступци којима се намерно проузрокују тешке патње или прогањања, по политичкој основи
- Приликом почињених кршења права и слобода тужиоца од стране органа тужене, време лишења слободе 1975 године, и све више након тога, све до 2012.године, су износили компромитујуће податке о његовом душевном здрављу, да је евидентирани психијатријски пацијент, са дијагнозом `` параноидна шизофренија`, позивајући се на његову биографију непријатеља, на његову дугогодишњу прошлост критичара људских права од 1975 године, који блати државу у свету, уз директно позивање иа оба догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године, и то Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године.
- Органи тужене су тако чинећи, тужиоцу проузроковали нематеријалне трошкове:.

- Због нанетог психичког бола изазваног повредом угледа и достојанства, *највеће штете по тужиоца су настале услед душевних болова због описаних повреда угледа, части и достојанства личности ,* на велика звона је годинама , све до 2012. године, оглашавано да је болестан од ` параноидне шизофреније``, упропашћавајући његов углед у јавности, професији, приликом бављења научннм радом, као председника политичке странке кандидата на изборима, борца за људска права, оца породице, медија нису објављивала по правилу реплике и деманти неистините информације која се објави. Објављивањем у средствима јавног информисања вести да је тужиоц издајник и страни плаћеник нарушен је углед тужиоца, то је био позив на линч. Дошло је до повреде његове части, угледа, кредибилитета, што представља трпљење врло јаких душевних болова у дужем временском трајању. Због неоснованог лишења слободе који обухвата све штетне последице нематеријалне природе, везане за личност тужиоца, проистекле из неоснованог лишења слободе, накнада штете због

неоправдане осуде. Неоснованим лишењем слободе тужиоцу је нанет душевни бол због повреде слободе кретања. Накнада нематеријалне штете због претрпљених душевних болова тужиоца због вођења незаконитог кривичног поступка., због незаконитих привођења, физичких обрачуна, покушаја убиства, отимачина рукописа књига и имоивине, претњи, заплена преписке, сметњи у употреби личног рачунара...

- *Подносилац жалбе је трпео физички бол у више наврата, приликом насилне хоспитализације јуна 1975.године, као и када је претрпео покушај убиства и био лакше рањен дана 18.09.1997.године, био је јула 1977.године ударен у око од стране милиционера у цивилу, и изложен лакшим бруталностима приликом више незаконитих привођења. Интензитет бола је био средње јачине приликом насилне хоспитализације ударцима болничара, кратког трајања, повреде су била лакше природе. 18 септембра ударци су били врло јаки, бол је трајао неколико дана, лева обрва је нагнута наниже, што је последица ударца..Повреда левог ока јула 1977.године је изазвала врло јак бол, који је трајао неколико дана. Овоме треба додати насилан боравак у П.Б. ``Лаза Лазаревић `` у Београду од 21 јуна до 1 јула 1977.године, давање неиндициране инјекије ДЕПО модитен, и лекова, и драстично угрожавање права психијатријских болесника., везаност за кревет, повраћање услед неиндициране терапије лековима, несаница*
- Трпео је интензиван душевни бол због умањења животних активност. Због несанице, замора, малаксалости, лоше концентрације и употребе интелектуалног домена, уз велике напоре је могао да обавља своје радне задатке, а посебно се то лоше одразило на његово научно и литерарно стваралаштво. Ово умањење животних активности траје од 1973 .године, уз повремене промене интензитета, уз тенденцију појачања са годинама.
- У овоме временском периоду трпео интензиван бол због од стране органа тужене проузрокованих патњи његовим блиским, сину и његовој мајци.
- У целом временском интервалу од 1975 до 2012,гоине, је трпео интензиван страх, повремено слабијег интензитета, а понекад врло интензиван, 18 септембра 1997 је био суочен са смрћу, приликом смештаја у психијатријску болницу врло интензиван страх од неизвесног исхода, приликом привођења, услед судских пресуда и истрага, услед претњи, више насилних покушаја хоспитализације уз лупу на врата од 2008 до 2012 године, што је производило трауматске шокове, анксиозност и трајне душевне тешкоће, чињењем органа тужене код оштећеног је озбиљно нарушена психичка равнотежа.
- Приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, Апелациони суд се не изјашњава о **значају повређеног органског и душевног интегритета тужиоца, да накнада има за циљ да тужена исправи све неправде које му је деценијама чинила, заслужном грађанину, и његовим блиским, да тужиоц има 80 година, пољуљаног здравља, и да ће његове потребе бити следећих годиина увећаване, не само због старења, него и због деценијски трпљеног политичког насиља. И да је тужени захтевао такорећи симболичну висину накнаде штете у односу на стварно почињене штете.,**
- Подносилац жалбе прилаже као доказе мишљења судског вештака, психијатра др. Стевана Петровића.
- *Битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1.*
- Другостепени суд је учинио битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1, у току поступка није применио, или је у појединим

случајевима неправилно применио одредбе овог закона, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

- Подносилац жалбе доказује да пред Апелационим суд није примењен члан 2 ЗПП : Странке имају право на закониту, једнаку и правичну заштиту својих права, одредбу која гарантује право на правично суђење, која почива на претпоставкама независности суда, непристрасности, правичности поступка , праву на легалан расправни поступак, принцип једнаког третмана страна у поступку.
- Он потражује накнаду штете од Републике Србије, сходно Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, којим је утврђено да је био од стране државних органа жртва прогона и насиља из политичких разлога, жртва дискриминације, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права. Од 1975.године, до дана доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду из 2012. године, био познати борац за људска права који је као `` државни непријатељ.`` био од државних органа озлоглашен, кажњаван за вербална дела и био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Поједини актуални руководиоци државе и лидери политичких странака које чине већину у парламенту, су лично кршили његова права,што се види из ове жалбе. Такође, неки од њих су у временском интервалу од 2008 до 2012 године, покушавали да га насилно сместе у лудницу, исти они појединци и установе, који су то чинили од 1975.године, позивајући се на обеснажено решење из 1975 .године, претили му, кршили његова права.што је такође доказано у овој жалби. Он води пред судовима поступак против Републике Србије за накнаду штете још од 1994.године до сада, укључујући и време до 2012.године.
- Подносилац жалбе је од 1977.године до дана доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године, био жртва политичке дискриминације и прогона, злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, што је назначено у решењу о рехабилитацији. Председник је актуелне НВО Покрет за заштиту људских права, која је основана као прва неформална група за заштиту људских права 1 марта 1975.године, који је тада ставио на дневни ред стање људских права у ондашњој Југославији, подстакао је и друге, уз значајну међународну подршку и признања. Покрет за заштиту људских права је септембра 1990.године постао политичка странка Људских права, допринео је демократизацији , упостављању вишестраначја, и покретању значајних питања из области људских права, посебно када се ради о злоупотреби пихијатрије у политичке сврхе, борби против вербалног деликта, и против злогласне клаузуле МПП-Моралне политичке подобности,указао је и доказао природу неформалних поступака кршења људских права , цитиран у свету..
- Доказ: Књига КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА-КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД, чији је он аутор, на сајту- -http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/
- Због чега је добио престижно признање BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD амричке NGO ISIL-San Francisco -www.isil.org., и признања од Amnesty International, State Department USA, Светске асоцијације психијатрије и Америчке асоцијације психијатрије.
- Писац је више књига из области људских права, и стотинак стручних и научних текстова објављених у домаћим и страннм часописима (видети на GOOGl-у).
- Подносилац жалбе је жртва судске дискриминације.

- Према доказима из званичних извора у Србији, и из Извештај Европске комисије Србији нису гарантоване основне претпоставке права на правично суђење, због непостојања независности судства од државе и пристрасности , због неравноправности грађана пред судовима које из таквог стања очигледно проистичу.
- У оваквим околностима подносиоцу жалбе који је од 1975 до 2012.године, био политички прогањан од странке у поступку Републике Србије, коју тужи, коју оптужује да је кршила његова права и од које захтева накнаду штету, нису из разумљивих разлога гарантоване основне претпоставке права на правично суђење, због непостојања независности судства од државе и пристрасности и неравноправности, које из тога проистиче.
- Подносилац жалбе нуди доказе:
- -На web страници дана 5.11.2015. објављен је Извештај Европске комисије COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT SERBIA 2015 REPORT Accompanying the document COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGION, који се односе на владавину права, правосуђе и људска права у Србији , наводи на стр. 11-19 и 49-63: (1) Независност судија и јавних тужилаца није обезбеђена у пракси, зато што постоји простор за политички утицај на регрутовање и избор судија и јавних тужилаца. (2) Правосуђе је споро, а број нерешених предмета значајан. (3) Честе промене законодавства и недовољна обука чине правно окружење неизвесним.
- -Савет за борбу против корупције Републике Србије доставио је 23. марта 2016. године Влади Републике Србије Извештај о стању у правосуђу. навео да чак 25% судија, 33% тужилаца и око 60% адвоката налазе да судије и тужиоци нису независни и самостални. Према истраживању агенције Ипсос, чак 80% грађана не верује да је правосуђе слободно од политике и других интересних утицаја. У извештају је наведено да се Високи савет судства и Државно веће тужилаца, као највиши органи правосуђа, не баве заштитом судија и тужилаца од политичара, због чега су они застрашени. Судија Апелационог суда у Београду Миодраг Мајић је рекао да су, према његовом искуству, у правосуђу изражени апатија и страх. Као узрок наводи то што је већини поштених судија "свега доста" јер знају да ако на било који начин искораче чека их таблоидизација и прављење афера.

- Према речима Јелисавете Василић правосуђе ће бити зависно, уплашено и неажурно све док се извршна власт према правосуђу понаша са омаловажавањем, ниподоштавањем и застрашивањем. Закони лоши, уговори тајни Савет у извештају каже да се у Србији доносе лоши закони који се веома тешко примењују и често мењају, па је тако у року од пет година Закон о судијама мењан 12 пута Доносе се неквалитетни закони који ускрађују

- На састанку који је организован од стране ОЕБС и недељника „Време" дана 12.11.2015. године судије су јавно изнеле да су зплашене. оно што је најгоре а то

- Савет је раније објашњавао незахвалан положај вршиоца функције председника суда и његову изложеност утицају других грана власти. Савет наглашава да је и садашње стање неприхватљиво.
- Савет примећује да председници судова поступају у складу са вољом извршне власти. На функције су бирани подобни кандидати који су морали да докажу своју лојалност.
- Миодраг Мајић, судија Апелационог суда у Београду, један је од четири овогодишња добитника награде „Витез позива" коју додељује невладина организација Лига експерата,. у разговору за „Политику",изјављује да је правосуђе све до данас, остало дубоко зависно од оних који имају стварне полуге моћи, уз присутан осећај страха и угрожености од оних који су у могућности да одлучујуће утичу на судбину судија. Реч је о представницима извршног, политичког апарата. Но, овакав систем одржава се уз здушну помоћ самих судија, или барем једног дела њих. Најчешће је реч о онима који су изабрани уз најјаче политичке везе, без стварних референци, са лошим просеком, чији је једини квалитет беспоговорна оданост сваком новом политичком газди. Да ствар буде гора, такве колеге се неретко промовишу у правосудне руководиоце који онда, са ових места, обављају поверене задатке али и „дисциплинују" правосуђе за рачун политичара који су их задужили. Тако долазимо до онога што често наглашавам – да су за судије неретко много опасније саме судије него политичари.
- Правосуђе у Србији **је у** дубокој кризи. Највидљивије манифестације овог стања представљају недостатак независности, али и готово безнадежна неефикасност. Редовним путем, данас је готово немогуће у разумном року решити одређени проблем користећи правосудне механизме. То зна свако кога је мука натерала да се упусти у парницу .Док је проблем ефикасности и могуће решити адекватнијом мрежом судова, бољом организацијом и једноставнијим процесним формама, проблем са независношћу је далеко комплекснији.
- На првом месту, потребно нам је промовисање нове судијске етике.
- - Др**..Јован Тркуља, угледни професор Правног факултета у Београду, у часопису ХЕРЕТИКУС за правна питања Правног факултета ".- http://www.hereticus.org/arhiva:" саопштава: Промене у Србији након 2000 године нису представљале дисконтинуитет са ауторитарном-тоталитарном владавином партијске државе, на делу је рестаурација поменутих полуга и механизама ауторитарног поретка : монопола над финансијама, капиталом, над државним и правосудним апаратом, над идеолошким апаратом, над војно-полицијским комплексом. Припадници тих елита –су возачи и сувозачи наше масовне погибељи, који не виде даље од својих усенчених фотеља и банковних рачуна.**
- Подносиоцу жалбе који од државе захтева рехабилитацоно обештећење, је у оваквим околностима зависног и пристрасног судства, нарушен принцип једнаког третмана страна у поступку, који представља кључни елемент права на правично суђење и саставни је елемент права на расправни поступак страна у поступку који у суштини подразумева процесну једнакост странака.
- Непостојање независности и непристрасности судова не дају одговарајуће процесне гарантије у складу са природом захтева за накнаду штете тужиоца, јер

он оптужује државу да му је починила штете, а држава по начелу КАДИЈА ТЕ ТУЖИ, КАДИЈА ТИ СУДИ, или Титове доктрине СУДИЈЕ НЕ ТРЕБА ДА СЕ ДРЖА ЗАКОНА КО ПИЈАН ПЛОТА, одлучују по своме нахођењу. Подносилац жалбе је жртва политичког насиља, претрпео је злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, њему и његовим блиским је деценијама упропашћаван живот. Упркос доказа изнетих у овој жалби и ранијим поднесцима у поступку накнаде штете, Државно правобранилаштво које је заступник тужене Републике Србије, у ЖАЛБИ ТУЖЕНЕ Вишем суду у Београду за Апелациони суд у Београду Број П -2818/15 од 04.02.2016.године, тврди да тужиоц нема право на накнаду штете јер никада није био лишаван слободе, иако је тужиоц суду доставио документоване доказе да је био лишаван слободе, а то стоји и у Решењу о рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године. При том не спомињући ни једном речи настале штете приказане у Решењу о рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године. Преплашене судије Апелационог суда поводећи се за очигледним нетачним исказом Државног правобранилаштва које је заступник тужене Републике Србије, изнео у ЖАЛБИ ТУЖЕНЕ Вишем суду у Београду за Апелациони суд у Београду Број П -2818/15 од 04.02.2016.године, одбијају захтев тужоца са истим нетачним објашњењем да тужиоц није никада био лишаван слободе.и додељују му накнаду штете од 50.000, 00 динара, Апелациони суд донекле то исправља у својој Пресуди Гж.2430/16 од 13.10.2016 , али следи став тужене- не изјашњава се да се донесе правична пресуда.

- Подносилац жалбе доказује да је се овакво стање у судству суштински одразило на субјекивну пристрасност судија у његовом предметном спору пред Апелационим судом у Београду
- Др. Коста Чавошки, професор Правног факултета у Београду, је приредио монографију ОДБОР ЗА ОДБРАНУ СЛОБОДЕ МИСЛИ И ИЗРАЖАВАЊА . Саопштења и други документи , у издању Службеног глсника из Београда 2009.године, у којој на више места и страна одаје признање подносиоцу жалбе за подршку Одбору за одбрану слободе мисли и изражавања и САНУ, ради унапређење људских права, да је покренуо правна питања од општег интереса за унапређење људских права и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и равноправности грађана пред судовима. и шире. Ставови подносиоца жалбе су коришћени приликом реформисања појединих закона из области психијатрије.
- др.Срђа Цветковић научни сарадник Института за савремену историју у Београду, у његовим књигама *Између српа и чекића, Репресија у Србији 1944−1953* Београд (2006); *Између српа и чекића 2, Политичка репресија у Србији 1953−1985* Београд (2011); *Између српа и чекића 3* Београд (2013), се на сличан начин изражава о тужоцу на више места.
- Подносилац жалбе прилаже линкове са интегралним текстовима његових 5 књига (свих пет се налази у Архиву САНУ. Сада припрема том 6, од 2005 до 2017.година и ЦРНУ КЊИГУ СУДСКА НАКНАДА ШТЕТЕ 1994-2017 година), у којима се почев од тома 3 , од 1975.година до краја тома 3, и нарочито у тому 4 који покрива време од 1979 до 1992.године, потом и у тому 5 од 1993 до 2004 године, налазе стотине скенираних докумената о најразличитијим областима кршења људских прав а у Југославији и Србији, којима се аутор бавио. Ове књиге су виђене као историјат борбе за људска права у Југославији и Србији од 1945.године па надаље.

- Свестан да предметне судије неће имати времена да проучавају његове књиге, али их ипак ставља на увид правосудним органма и стручњацима , јер им, ако се посвете њиховој садржини, то може бити од користи у даљем раду на унапређењу правосуђа у Србији.Уз напомену да су врло обимне, том 5 например има 1700 страна, отуда се врло споро отварају.
- Ове, и друге његове књиге се налазе у многим библиоекама у Србији, и у појединикм значајним библиотекама ван земље, и у Конгресној библиотеци САД..
- Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953- http\\:enlite.org/sage/1.doc
- Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965- http://enlite.org/sage/2.pdf
- Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf
- Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године- http://enlite.org/sage/4.pdf
- Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА-http://enlite.org/sage/5.pdf
- Другостепени суд је учинио врло битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 1, у складу са чланом 2 ЗПП, став 1, јер није испитао сведоке које је предложио тужиоц, у вези са члановима ЗПП 244, 245, 252, 253 и 255. Што је био у обавези да учини и према члану 6, став 1 Европске конвенције о људским правима Право на правично суђење`` д``, да испитује сведоке против себе, или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега; на који начин је спречио тужиоца да током одлучивања о његовом захтеву за накнаду рехабилитацоне оствари право на правичну и јавну расправу .
-

- Суд није испитао као једног од стране подносиоца жалбе предложеног кључних сведока Александру Пешић Крсмановић, његову разведену супругу, Теодосијева број 1, Мали мокри луг, Београд, која је тешко оболела, може да се креће по стану, али је способна да сведочи о о кључној чињеници -да је насиљем, принудом и на друге начине од стране органа тужене била принуђена да се разведе од њега.
-

- Што је кључни доказ , када се ради о доказивању у вези његовог незаконитог превођења у статус подстанара од 15 година и губитка половине његовог стана, који је унео у брак 1978.године. Будући да она није у стању да буде саслушана на рочишту, он прилаже њену Изјаву од 1.6.2012.године у којој она износи битна сазнања и одакле су јој позната, да је разведена присилом и принудом органа тужене. Изјава није оверена у суду или од стране лица које врши јавна овлашћења јер није у стању да се појави ван стана, а није у могућности да покрије трошкове доласка ових лица у њен стан да узму изјаву, тужиоц моли суд да је саслуша на пригодан начин.
-

- Тужиоц је предложио као сведока Велизара Павловића, правника, Булевар Краља Алксандра бр.143 у Београду да сведочи да је 2 марта 2008.године, у својству председника Одбора за људска права ДСС Париска 13, позвао тужиоца

, сведок је том приликом био у поседу факсимила Полицијске управе града Београда од 28.2.,2008.године, којим је покренут хитан поступак да тужиоц буде лишен слободе и смештен насилно у психијатријску установу на неодређено време као`` политички непријатељ``, `` болестан од параноиодне шизофреније``, сведок је тужиоцу том приликом ставио у руке факсимил психијатријског налаза П.Б.Лаза Лазаревић од 1 јула 1975.године њему достављен од Полицијске упрва града Београда. Велизар Павловић својим исказом даје доказ да је тужиоц и 2008.године био жртва политичких насиља због истих разлога као и 1975 односно 1977.године, од истих особа установа и због истих разлога.

-

- Суд није саслушао сведока Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11 из Београда који је правни титулар стана у коме се налазила заплењена архива тужица и политичке странке Покрет за заштиту људских права 2 априла 2000.године, а што је кључно за установљавање чињенице да су полицијски органи запленили поменуту архиву подносиоца жалбе..

-

- Апелациони суд у Београду и претходнн судови где је вођен овај поступак нису благовремено саслушали предложеног сведока, што су били у обавези, Десанку Митановски из Београда, Вукасовићева улица 88, која је била присутна приликом напада на подносиоца жалбе од стране послатих особа које су га тада повредиле уз узвике да је политички непријатељ, што је био покушај убиства, Десанка је преминула 6 јануара 2015 године, иза себе је оставила ИЗЈАВУ од 1.1.1998.године, која је судски оверена из разлога очекивала је да буде лично саслушана у својству сведока и да том приликом суду да писану изјаву. Суд је није саслушао благовремено, тужиоц се обраћа суду са захтевом да ову чињеницу узме у обир и да изврши увид у Изјаву сведока Десанке Митановске од 1.1.1998.године, и приложена документа, и иста објективно процени.

-

- Подносилац жалбе предлаже да суд испита као сведока Ивицу Дачића, актуелног министра иностраних дела Србије, који је био Шеф Протокола кабинета Слободана Милошевића, овај кабинет је 15 јануара 1999.године издао саопштење да је Покрет за зашиту људских права, чији је председни подносилац жалбе , страни плаћеник и издајник, због чега је био изложен позиву на линч, за шта су дати докази у овој жалби..

-

- Сходно члану 259 ЗПП прилаже .мишљења судског вештака Извештај Првом општинском суду у Београду судског вештака др. Стевана Петровића од 16.12.2009. 4. Допуњено и дорађено мишљење судског вештака др.Стевана Петровића Првом општинском суду у Београду од 25.3.2010.године, у прилогу. 5.Мишљење о здравственој подобности и способности Томислава Крсмановића за позивање на информативне полицијске разговоре, др.Стевана Петровића, упућено Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и Полицијској управи града Београда., дана 15.12.2011.године..

- Европска конвенција о људским правима налази да концепт правичног суђења захтева да се води такозвани расправни поступак, где странке у парничном

поступку имају право да знају и износе коментаре на мишљења или доказни материјал који улаже друга страна.

- Суд није испоштовао члан 7 ЗПП, став 2, из разлога јер не само да није испитао сведоке, него није узео у обзир приложена мишљења судског вештака др.Стевана Петровића, психијатра. Није прихватио доказе тужиоца изнете у поднеску Апелационом суду и у овој жалби и у вези приложених доказа, Решења о рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године, и оба обеснажена решења, Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године. Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године , нити је на прави начин размотрио доказ да је био лишаван слободе смештајем у психијатријску болницу и да је жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Суд није прихватио доказе да сходно ставу члану 26 Закона о рехабилитацији, има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, у складу са ЗОО, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, све у складу са законом којим се одређују облигациони односи.. Апелациони суд није узео у обзир материјалне доказе да су наведени трошкови тужиоца настали након доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, да побројани догађаји и достављени докази у погледу штете проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега су испуњени услови из члана 26 став 1 Закона о рехабилитацији, у складу са законом о облигацији, где је истакао доказе да штете све до 2012.године, имају своје извориште у оба судска решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године.
- Подносилац жалбе се позива на члан 8 ЗПП, Суд одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане. Подносилац жалбе оспорава у овоме поступку слободно судијско уверење које се огледа у утврђивању појединих чињеница на основу слободне оцене, истичући формалне оцене доказа-судска документа која је приложио и одредбе закона о рехабилитацији и о облигацији, који су докази целине поступка који траје од 1977 до 2012.године.
- Када се ради о *исправама,* подносилац жалбе ставља до знања Суду да је његова целокупна лична и страначка архива заплењена априла 2000.године, и да се то одражава на располагање појединим ваљаним исправама у духу одредби ЗПП. Такође, он и његова породица су до крајности исцрпљени судским и другим материјалним трошковима, проузрокованим од стране органа тужене, те нису били у могућноси да прибаве и уреде поједине исправе сходно законским прописима.
- Подносиоц жалбе је у ранијим поступцима накнаде штете предлагао туженој вансудско решавање спора медијацијом или на други споразуман начин.(члан 11 ЗПП). Још од 1975.године, се учтиво обраћао органима тужене да му кажу у чему греши да се исправи, да то више не чини. Никада није добио одговор..

- Према члану 154, став 1, 1 Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.
-
- У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио валидне доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле. У допису Вишем суду у Београду, за Апелациони суд у Београду, Државно правобранилаштво Број П -2818/15 од 4.02.2016.године, подноси Жалбу тужене против пресуде 7 П-358/15 од 29.12.2015.године, истиче да је првостепени суд учинио битне повреде поступка, јер није смео да тужиоцу одреди накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000, 00 динара јер не постоје услови прописани Законом о рехабилитацији, није био лишен слободе. А тужиоц је у жалби Апелационом суду доставио доказе да је био више пута лишаван слободе, у ком смислу се изјашњава и Апелациони суд у Београду, укида Пресуду Вишег суда у Београду и враћа је на поновно суђење, уз напомену да је тужиоц био притваран, да по том основу има право на накнаду нематеријалне штете. Суд, такође није ни утврђивао друге битне чињенице нити изводио доказе по поднеску тужиоца..
- За остале нематеријалне и материјалне штете тужена Република Србија није нудила било какве доказе, нити је износила било какве чињенице, које би се тиме бавиле.
- Чиме су повређени чланови Европске конвенције о људским правима. У кључујући ***Протокол уз Конвенцију о људским правима и основним слободама***
-
- **Члан 1Заштита имовине**
- Свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не
- може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним
- законом и општим начелима међународног права.
-
- Подносилац жалбе је био погрешно осуђен, у ком смислу се изражава и Виши суд у Београду Решењем о рехабилитацији Рех.бр.82/10 од 14 децембра, сходно ***Протоколу 7 уз Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода*** **Члан 3- Накнада за погрешну осуду добиће правичн накнаду:**
-
- Ако је неко лице било правоснажном пресудом осуђено због кривичног дела и ако је
- касније његова пресуда била укинута или је био помилован због тога што нека нова или
- новооткривена чињеница неоспорно указује да се радило о судској грешци, лице које је
- претрпело казну као последицу такве осуде добиће накнаду у складу са законом или
- праксом дотичне државе, осим ако се не докаже да је оно у потпуности или делимично

- одговорно за то што непозната чињеница није благовремено откривена.
-

-

- Назив органа: Апелациони суд у Београду.
-

- предузимања радње:
-

- а) свршена радња Пресуда Апелационог суда у Београду Гж.2430/16 донета 13.10.2016.године.
- б) трајна радња _____
-

- Дан кад је ускраћено уставно право и слобода:
-

- а) свршена радња 13.10. 2016.године_____
- б) трајна радња _____
- **III НАВЕДИТЕ УСТАВОМ ЗАЈЕМЧЕНО ЉУДСКО ИЛИ МАЊИНСКО ПРАВО ИЛИ СЛОБОДУ ЗА КОЈЕ СМАТРАТЕ ДА ВАМ ЈЕ ПОВРЕЂЕНО ИЛИ УСКРАЋЕНО**

-Апелациони суд у Београду је својом Пресудом Гж.2430/16 од 13.10.2016.године подносиоцу ове жалбе ускратио уставно Право на правичносуђење, чиме је повредио чланова 32 и 22 које јемчи Устав.Србије.

-тако:

- што је одбио рехабилитациони ззхтев за тражену накнаду : а.материјалне и б. нематеријалне штете.
- а.Налазећи да тужиоц одредбом 26 став 2 Закона о рехабилитацији нема права на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода, јер то није у складу са законом којим се уређују облигациони односи, да настали материјални трошкови не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године., којим су наведена решења оглашена ништавим, или да су неки настали након доношења рехабилитационог решења.
- Сходно ставу 1, члана 26 Закона о рехабилитацији,подносилац жалбе има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, све у складу са законом којим се одређују облигациони односи. Апелациони суд је погрешно применио материјално право, паушално се позивајући на закон којим се уређују облигациони односи, којим тужиоцу оспорава право на накнаду материјалне штете из члана 26 Закона о рехабилитацији став 1, не наводећи при том које су то одредбе Закона о

облигационим односима према којим тужиоц нема право на обештећење материјалне штете настале због повреде права и слобода, у складу са чланом 26 Закона о рехабилитацији.

- Другостепени суд није правилно применио, а требао је да примени, Члан 198 ЗОО ,став 1:
- 1) Ко другоме повреди част као и ко износи или преноси неистините наводе о прошлости, о знању, о способности другог лица, или о чему другоме, а зна или би морао знати да су неистинити, и тиме му проузрокује материјалну штету, дужан је накнадити је.
- Органи тужене су драстично и у дугом временском континуитету, пре, за време, и после доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, све до 2012.године, кршили одредбе члана 198 ЗОО став 1, износили неистине о његовом душевном здрављу жигошући га јавно и неосновано, да је опасан државни непијатељ, да позива на побуну, да блати самоуправну Југославију, уз директно позивање иа оба догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године, и то Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 1.09. 1977.године, и Решење Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.3.1983.године.
- Подносилац утавне жалбе је прилажио у тексту ове жалбе конкретне доказе по појединим ставкама, да су по члану 198 ЗОО ,став 1 , у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, органи тужене проузроковали материјалне трошкове, све до 2012.године, да су ови материјални трошкови последица Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године, које је оглашено ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године. Из хронологија психијатријских (и других) злоупотреба над тужиоцем у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа , докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледава заједничка нит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године и Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.
- Да су у временској повезаности од 1973, 1975, 1977 године, све до дана Решења Вишег суда о рехабилитацији из 2012.године, сви набројани штетни догађаји по тужиоца доказано су почињени према њему од истих учиниоца органа тужене (судова, јавних тужилаштава, полиције, психијатријских болница, медија под контролом државе, предузећа под контролом државе, државних политичких организација и установа), да се ради о истоврсном предмету дела (тенденциозно преношење неистина из члана 198 ЗОО став 1), у сврхе кажњавања, што се одиграло у Београду, уз постојање трајног односа моћи прогонитеља над прогоњеним.
- Што указује на јединственост умишљаја учиниоца.
- б.Апелациони суд налази у оном делу где је ставом изреке одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете по основу рехабилитационог обештећења, преко износа досуђеног у ставу првом ове изреке побијане пресуде до траженог износа од 2, 000.000, 00 динара, обзиром да тужиоц одредбом 26 став Закона о рехабилитацији став 3 нема права на обештећење за

нематеријалну штету како то потражује подносилац жалбе, јер то није у складу са одредбама ЗОО (са чланом 200 ЗОО). да побројани догађаји и достављени докази у погледу нематеријалне штете не проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега нису испуњени услови из члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији.

- Апелациони суд је требао да правилно примени одредбе члана 26 Закона о рехабилитацији, став 3, и члан 200 ЗОО став 1 , који гласи- (1) За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству..
- Органи тужене су драстично и у дугом временском континуитету, пре, за време, и после доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим, све до 2012.године, кршили одредбе члана 200 ЗОО став 1, износили неистине о његовом душевном здрављу, жигошући га јавно и неосновано, да је опасан државни непријатељ, да позива на побуну, да блати самоуправну Југославију..
- Из хронологије психијатријских и других злоупотреба органа тужене над подносиоцем жалбе у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа, докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледава заједничка нит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године ,Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године. и Решење судије за прекршаје Општине Стари град од 17.3.1983.године.
- Апелациони суд није правилно применио.одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , јер није узео у обзир кључне разлоге из ове одредбе, није навео најбитнију чињеницу, настале последице приликом насилне хоспитализације и том приликом емитоване тенденциозне психијатријске дијагнозе. која је унела истинску пустош у свим областима живота тужиоца. и његових блиских. Не узимајући у обзир последице лишења слободе од 21 јуна до 1 јула 1975.године, уместо у затвор у психијатријску болницу, пренебрегавајући при том кључну чињеницу да није битан број дана лишења слободе, него да је на делу била злоупотреба психијатзрије у политичке сврхе
- Апелациони суд је непотпуно и неправилно применио одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , заузимајући уопштено и дифузно становиште да је у политичке сврхе злоупотребљена дијагноза представљала сталну претњу да се тужиоцу сваког тренутка може догодити смештај у психијатријску болницу, злоупотребом психијатрије, да је тужиоц због те дијагнозе трпио страх, душевне болове, да је из истих разлога био жртва политичких прогона, лишаван слободе, као једног од основних људских права ИМОВ ИНЕ и других грађанских права. Не налазећи при том да се ради о нечовечним поступцима над тужиоцем, није се довољно изјаснио о овој ствари, изузетно тешкој повреди људских права тужиоца, са трагичним последицама, о тортурама, кривичним делима над њим од 1975, и од раније, у пакету , све до 2012 године, која чине једну целину, која су међународним правом универзално призната као недозвољени, као

нехумани поступци којима се намерно проузрокују тешке патње или прогањања, по политичкој основи.

- Овако поступајући Апелациони суд у Београду је прекршио законске одредбе и донео неправичну предсуду, чиме је подносиоцу ове жалбе по овом основу ускратио уставно Право на правично суђење, повредио чланове 32 и 22 које јемчи Устав.Србије.
-
- Апелациони суд је подносиоцу ове жалбе ускратио уставно право на једнаку законску заштиту,без дискриминације, јер је стављен у поступку у подређен положај у односу на тужену-Републику Србију, чиме му је и по овом основу ускраћено право на правично суђење, чиме је повредио члан 21 Устава Забрана дискриминације
-
- Због следећих разлога:
- Подносилац жалбе потражује накнаду штете од Републике Србије, сходно Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, којим је утврђено да је био од стране државних органа жртва прогона и насиља из политичких разлога и ДИСКРИМИНАЦИЈЕ, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права. Од 1975.године, до дана доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду из 2012. године, био је познати борац за људска права који је као `` државни непријатељ.`` био од државних органа озлоглашен, кажњаван за вербална дела и био жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Поједини актуални руководиоци државе и лидери политичких странака које чине већину у парламенту, су лично кршили права тужиоца, што се види из ове жалбе. Такође, неки од њих су у временском интервалу од 2008 до 2012 године, покушавали да га насилно сместе у лудницу, исти они појединци и установе, који су то чинили од 1975.године, позивајући се на обеснажено решење из 1975 .године, претили му, кршили његова права.што је такође доказано у овој ревизији. Он води пред судовима поступак против Републике Србије за накнаду штете још од од 1994.године до сада, укључујући и време до 2012.године.
- Према налазима међународних организација, ЕУ, ОЕБС, и Савета за борбу против корупције и Владе Србије, Независност судија и јавних тужилаца није обезбеђена у пракси, зато што постоји простор за политички утицај на регрутовање и избор судија и јавних тужилаца..

- У оваквим околностима подносиоцу жалбе који је од 1975 до 2012.године, био политички прогањан од органа странке у поступку Републике Србије, коју тужи, коју оптужује да је кршила његова права и од које захтева накнаду штету, нису из разумљивих разлога гарантоване основне претпоставке права на правично суђење, због непостојања независности судства од државе и пристрасности која из тога проистиче. што нарушава принцип једнаког третмана страна у поступку, који представља кључни елемент права на правично суђење и саставни је елемент права на расправни поступак страна у поступку који у суштини подразумева процесну једнакост странака.
- Државно правобранилаштво које је заступник тужене Републике Србије, у ЖАЛБИ ТУЖЕНЕ Вишем суду у Београду за Апелациони суд у Београду Број П -2818/15 од 04.02.2016.године, тврди да тужиоц нема право на накнаду штете јер никада није био лишаван слободе, иако је тужиоц суду доставио документоване доказе да је био лишаван слободе, а то стоји и у Решењу о

рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године. При том не спомињући ни једном речи настале штете приказане у Решењу о рехабилитацији Вишег суда Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012. године. Преплашене судије поводећи се за очигледним нетачним исказом Државног правобранилаштва које је заступник тужене Републике Србије, изнео у ЖАЛБИ ТУЖЕНЕ Вишем суду у Београду за Апелациони суд у Београду Број П - 2818/15 од 04.02.2016.године, одбијају захтев тужоца са истим нетачним објашњењем да тужиоц није никада био лишаван слободе.и додељују му накнаду штете од 50.000, 00 динара, Апелациони суд донекле то исправља у својој Пресуди Гж.2430/16 од 13.10.2016 , али следи став тужене- не изјашњава се на прави начин да се донесе друга пресуда.

- Пресудом Апелационог суда у Београду од 13.10.2016.године, се тужиоц обавезује да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 25.000, 00 и то за састав одговора на тужбу. А Виши суд у Београду Пресудом 7 П 358/2015 од 29 децембра 2015 .године је одбио захтев тужиоца за накнаду штете, а на име накнаде нематеријалне штете му одређује износ од 50.000, 00 динара.
- Значи за деценијско уништавање живота тужиоца, и његових блиских, треба да му се накнади нематеријална штета у износу од 50.000, 00 динара. А од суме од 50.000, 00 треба да плати туженој половину суме, 25.000,00 за накнаду за састав одговора на тужбу, само зато што је написан одговор на тужбу подносиоца жалбе. Заменик Државног правобраниоца Дубравка Зечевић у допису Вишем суду у Београду, за Апелациони суд у Београду, Државно правобранилаштво Број П -2818/15 од 4.02.2016.године, подноси Жалбу тужене против пресуде 7 П-358/15 од 29.12.2015.године, истиче да је првостепени суд учини битне повреде поступка, јер није смео да тужиоцу одреди накнаду нематеријалне штете у износу од 50.000, 00 динара јер не постоје услови прописани Законом о рехабилитацији.. Уз напомену да је ова жалба тужене одбијена од стране Апелационог суда у Београду.
- Према члану 154, став 1, 1 Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио валидне доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле, сем што неосновано и без икаквог образложења тврди да подносилац жалбе није био никада лишаван слободе.

- Овакво стање у судству се суштински одразило на субјекивну пристрасност судија у његовом предметном спору пред Апелационим судом у Београду.
- Што се види и из Пресуде Апелационог суда која без икаквог логичног и законског основа оспорава законско право подносиоца на рехабилитациону накнаду штете неправилно примењујући члан 26 закона о рехабилитацији у вези са законом о облигационим односима и кршећи и друге наведене одредбе појединих закона..

- Другостепени суд је учинио врло битну повреду одредбе парничног поступка јер није испитао сведоке које је предложио тужиоц, за шта је био у обавези да учини и према члану 6, став 1 Европске конвенције о људским правима Право на правично суђење`` д``, да испитује сведоке против себе, или да постигне да се они испитају и да се обезбеди присуство и саслушање сведока у његову корист под истим условима који важе за оне који сведоче против њега; на који начин је спречио тужиоца да током одлучивања о његовом захтеву за накнаду рехабилитацоне штете да оствари право на правичну и јавну расправу .
-
- Апелациони суд је прекршио законске одредбе и по овом основу донео неправичну предсуду, чиме је подносиоцу ове жалбе стављен у поступку у подређен положај у односу на тужену-Републику Србију, чиме му је и по овом основу ускраћено право на правично суђење, јер је повређен члан 21 Устава Забрана дискриминације.
-
- Подносиоцу жалбе је Апелациони суд ускратио уставно право на рехабилитационо обештећење на које има право по закону, зајемчено чланом 35, став 2 Устава Право на рехабилитацију и накнаду штете
- Био је рехабилитован Решењем Вишег суда у Београду рех.бр.82/10 од 14,12.2012 , оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете.
- Другостепени суд је у потпуности одбио захтев за накнаду рехабилитацоне штете, у делу о материјалним тршковима, налазећи да подносилац жалбе одредбом 26 став 2 Закона о рехабилитацији нема права на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода, јер то није у складу са законом којим се уређују облигациони односи, да настали материјални трошкови не проистичу из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012 године., којим су наведена решења оглашена ништавим, или да су неки настали након доношења рехабилитационог решења.
-
- Сходно ставу 1, члана 26 Закона о рехабилитацији,подносилац жалбе има право на обештећење за материјалну штету, насталу због повреде права и слобода, јер је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога лишаван слободе, ИМОВИНЕ и других грађанских права, све у складу са законом којим се одређују облигациони односи. Апелациони суд је погрешно применио материјално право, паушално се позивајући на закон којим се уређују облигациони односи, којим тужиоцу оспорава право на накнаду материјалне штете из члана 26 Закона о рехабилитацији став 1, не наводећи при том које су то одредбе Закона о облигационим односима према којим тужиоц нема право на обештећење материјалне штете настале због повреде права и слобода, у складу са чланом 26 Закона о рехабилитацији.
- Подносилац жалбе је приложио у тексту ове жалбе конкретне доказе по појединим ставкама, да су по члану 198 ЗОО ,став 1 , у вези са чланом 26 Закона о рехабилитацији, органи тужене проузроковали материјалне трошкове, све до 2012.године, да су ови материјални трошкови последица Решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године (и Решења Судије за прекршаје Општине Стари град уп.бр. 49/82 од 17.3.1983

.године), која су оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године. Из хронологија психијатријских и других злоупотреба над тужиоцем у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа , докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледавају настале материјалне штете и заједничка нит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године и Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године.(и Решења Судије за прекршаје Општине Стари град уп.бр. 49/82 од 17.3.1983 .године)

- Апелациони суд у Београду је погрешно применио материјално право, према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198 и 195, став 1 ЗОО: Ко другоме нанесе телесну повреду, или му наруши здравље, дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења,
- јер су органи тужене бесомучним прогонима, и доказаним злоупотребама психијатрије и медицине, све до 2012.године, проузроковали деценијску несносну несаницу, (и друге здравствене тешкоће), значајно умањивали радну способност тужиоца, проузроковали трошкове лечења док је био у радном односу све од 1975 године до дана решења о рехабилитације 2012.године, умањивали зараду изгубљену због смањене способности за рад.
- Побијаном пресудом је дошло до повреде материјалног права ЗОО према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198, 189, 195, и чланом 188- ,став 1, према којима у случају оштећења здравља накнада се одређује по правилу, у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време .
- Подносилац жалбе се позива на члан 293 ЗОО, сходно члану 6 Закона о рехабилитацији у вези са чланом 200 ЗОО, да када се ради о нематеријалној нанетој штети, захтева да суд узме у обзир и овај аргумент при одређивању ренте и по овом основу, будући да се ради о штети за коју је извесно да ће трајати и убудуће, да таква надокнада представља одговарајућу правичну новчану сатисфакцију у његовом конкретном случају .Јер због проузроковања смањења животних активности, и њених трајних облика, услед душевних болова, страха, наруженост и произашлих стресова из њих, су наступиле несанице и друге здравствене тешкоће, које трају, и трајаће у будућности..

-Побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права,посебно чл. 154 ст. 1 Закона о облигационим односима, који гласи:

-„(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже даје штета настала без његове кривице.“

-Суд је, дакле, пропустио да наведе одредбу ст.1 чл. 154 ин фине: тј. да је туженидужан да штету накнади, изузев ако докаже да је штета настала без његове кривице. У конкретном случају, дакле, терет доказивања да није било кривице за штету почива на туженом. Тужени нити је нудио валидне доказе о одсуству своје кривице, нити је износио чињенице које би се на ово питање односиле.

- Подносилац жалбе се позива на ***Протокол 7 уз Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода*** **Члан 3- Накнада за погрешну осуду добиће правичну накнаду:**

-

- Ако је неко лице било правоснажном пресудом осуђено због кривичног дела и ако је
- касније његова пресуда била укинута или је био помилован због тога што нека нова или
- новооткривена чињеница неоспорно указује да се радило о судској грешци, лице које је
- претрпело казну као последицу такве осуде добиће накнаду у складу са законом или
- праксом дотичне државе, осим ако се не докаже да је оно у потпуности или делимично
- одговорно за то што непозната чињеница није благовремено откривена
- Подносилац жалбе је био погрешно осуђен, у ком смислу се изражава и Виши суд у Београду Решењем о рехабилитацији Рех.бр.82/10 од 14 децембра (и Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду својим Налазом од 20.4.1982.године, упућеног Петом општинском суду у Београду)
- Оба решња, Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године Судије за прекршаје Општине Стари град уп.бр. 49/82 од 17.3.1983 .године), су оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији од 14 децембра 2012.године., а Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду својим Налазом од 20.4.1982.године, је подносиоца жалбе прогласио одговорним и душевно урачунљивим, што је у супротности са Решењем Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09. 1977.године којим је био проглашен за неурачунљивог душевног болесника.
- Решењу судије за прекршаје општина Раковица II Уп.бр.1613/77 од 01.9.1977, којим је тужиоц проглашен неурачунљивим душевним болесником, због вербалног ненасилног дела, уз предлог дефинитивне изолације неограниченог времена трајања у психијатријску установу затвореног типа, је претходио захтев судији за прекршаје Општина Раковица, ГСУП-а Београда. СУП Београд-VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.4.1977.године, за покретање прекршајног поступка, против Томислава Крсмановића због прекршаја из члана 2 став 2 тачка 5 Закон изменама и допунама Закона о прекршајима проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника Рекорда.да је позивао запослене у ФГП Рекорд на побуну против поретка
- Републички СУП -Управа службе државне безбедности за град Београд поднео је Петом општинском јавном тужилаштву у Београду кривичну пријаву против њега због основане сумње да је извршио кривично дело ширења лажних вести из члана 218 КЗРС. Наведено тужилаштво је Петом општинском суду у Београду поднело предлог за предузимање истражних радњи против окр.Томислава Крсмановића, у предмету КРИ 208/81. Суд је решењем од 21.12.1981.Кри.бр.208/81 од 21.12.1981.године, одредио да се ``над Томиславом Крсмановићем обави неуропсихијатријско вештачење здравља од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду, а односи се на кривично дело ширења лажних вести из чл. 218, став .1.КЗ Србије., постављајући питање његове урачунљивости од 1.01.1981 .године надаље``, позивајући се на судску одлуку,

-

- Због ова два судска решења која су оглашена ништавим, која су извориште насталих прогона, подносилац жалбе је претрпео наведене штете.
- Што указује да се радило о судској грешци, подносиоцу жалбе по овом основу припада накнада у складу са законом.
-
- Када се ради о нематеријалним штетама, Суд одбија тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете по основу рехабилитационог обештећења, налазећи да тужиоц одредбом 26 Закона о рехабилитацији став 3 нема права на обештећење за нематеријалну штету како то потражује подносилац жалбе, јер то није у складу са одредбама ЗОО (са чланом 200 ЗОО). да побројани догађаји и достављени докази у погледу нематеријалне штете не проистичу из догађаја за које је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда од 14.12.2012.године, због чега нису испуњени услови из члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији.
- Апелациони суд је требао да правилно примени одредбе члана 26 Закона о рехабилитацији, став 3, и члан 200 ЗОО став 1.
- Што није учинио.
- Из хронологије психијатријских и других злоупотреба органа тужене над подносиоцем жалбе у периоду 1975.година до 2012 године, приложених доказа, докумената и сведока уз њу, се јасно по свакој ставки сагледава заједничка нит, уз експлицитне, или јасно препознатљиве позиве починиоца све до 2012.године, на психијатријску дијагнозу из 1975.године ,Решење судије за прекршаје Општине Раковица од 1 септембра 1977.године. и Решење судије за прекршаје Општине Стари град од 17.3.1983.године.
- Апелациони суд је непотпуно и неправилно применио одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , заузимајући уопштено и дифузно становиште ``да је у политичке сврхе злоупотребљена дијагноза представљала сталну претњу да се тужиоцу сваког тренутка може догодити смештај у психијатријску болницу, злоупотребом психијатрије, да је тужиоц због те дијагнозе трпио страх, душевне болове``. Не налазећи при том да се ради о нечовечним поступцима над тужиоцем, није се довољно изјаснио о овој ствари, изузетно тешкој повреди људских права тужиоца, са трагичним последицама, о тортурама, кривичним делима над њим од 1975, и од раније, у пакету , све до 2012 године, која чине једну целину, која су међународним правом универзално призната као недозвољени, као нехумани поступци којима се намерно проузрокују тешке патње или прогањања, по политичкој основи.
- Није правилно применио.одредбу ЗПП 374, став 2, тачка 12 , јер није узео у обзир кључне разлоге из ове одредбе, није навео најбитнију чињеницу, настале последице приликом насилне хоспитализације и том приликом емитоване тенденциозне психијатријске дијагнозе. која је унела истинску пустош у свим областима живота тужиоца. и његових блиских. Не узимајући у обзир последице лишења слободе од 21 јуна до 1 јула 1975.године, уместо у затвор у психијатријску болницу, пренебрегавајући при том кључну чињеницу да није битан број дана лишења слободе, него да је на делу била злоупотреба психијатзрије у политичке сврхе.
- Овако чинећи Апелациони суд није правилно проценио последице , *највеће штете по тужиоца су настале услед душевних болова због описаних повреда угледа, части и достојанства личности ,* што представља трпљење врло јаких душевних болова у дужем временском трајању. Неоснованим лишењем слободе тужиоцу је нанет душевни бол због повреде слободе кретања, због вођења

незаконитог кривичног поступка., због незаконитих привођења, физичких обрачуна, покушаја убиства, отимачина рукописа књига и имоивине, претњи, заплена преписке, сметњи у употреби личног рачунара...

- Трпео је интензиван душевни бол због умањења животних активност. Због несанице, замора, малаксалости, лоше концентрације и употребе интелектуалног домена, уз велике напоре је могао да обавља своје радне задатке, а посебно се то лоше одразило на његово научно и литерарно стваралаштво.
- У овоме временском периоду трпео интензиван бол због од стране органа тужене проузрокованих патњи његовим блиским, сину и његовој мајци.
- У целом временском интервалу од 1975 до 2012,гоине, је трпео интензиван страх, повремено слабијег интензитета, а понекад врло интензиван, 18 септембра 1997 је био суочен са смрћу, приликом смештаја у психијатријску болницу врло интензиван страх од неизвесног исхода, приликом привођења, услед судских пресуда и истрага, услед претњи, више насилних покушаја хоспитализације уз лупу на врата од 2008 до 2012 године, што је производило трауматске шокове, анксиозност и трајне душевне тешкоће, чињењем органа тужене код оштећеног је озбиљно нарушена психичка равнотежа.
- Приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, Апелациони суд се не изјашњава **о значају повређеног органског и душевног интегритета тужиоца, да накнада има за циљ да тужена исправи све неправде које му је деценијама чинила, заслужном грађанину, и његовим блиским, да тужиоц има 80 година, пољуљаног здравља, и да ће његове потребе бити следећих годиа увећаване, не само због старења, него и због деценијски трпљеног политичког насиља. И да је тужени захтевао такорећи симболичну висину накнаде штете у односу на стварно почињене штете.,**
- Апелациони суд је подносиоца жалбе ставио у неравноправан положај у односу на тужену Републику Србију, ускративши му право на једнаку законску заштиту,без дискриминације. Подносилац жалбе, од органа тужене у наведеном временском интервалу неосновано озлоглашен као `` задрти непријатељ``потражује накнаду штете од тужене Републике Србије, сходно Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду, Рех.број 82/10 од 14 децембра 2012. године, којим је утврђено да је био од стране државних органа жртва прогона и насиља из политичких разлога и ДИСКРИМИНАЦИЈЕ Поједини актуални руководиоци државе и лидери политичких странака су лично кршили права тужиоца, неки од њих су у временском интервалу од 2008 до 2012 године, покушавали да га насилно сместе у лудницу, исти они појединци и установе, који су то чинили од 1975.године, позивајући се на обеснажено решење из 1975 .године, претили му, кршили његова права.што је такође доказано у овој ревизији. Он води пред судовима поступак против Републике Србије за накнаду штете још од од 1994.године до сада, укључујући и време до 2012.године.
- Ако се узму у обзир ове чињенице о подносиоцу жалбе, и о стању у судству Србије које је према налазима међународних организација, ЕУ, ОЕБС, и Савета за борбу против корупције и Владе Србије, такво да не постоји Независност судија и јавних тужилаца да није обезбеђена у пракси, зато што постоји простор за политички утицај на регрутовање и избор судија и јавних тужилаца, логичан је закључак да у оваквим околностима подносиоцу жалбе нису из разумљивих разлога гарантоване основне претпоставке права на правично суђење, због

непостојања независности судства од државе и пристрасности која из тога проистиче. што нарушава принцип једнаког третмана страна у поступку, који представља кључни елемент права на правично суђење и саставни је елемент права на расправни поступак страна у поступку који у суштини подразумева процесну једнакост странака.

- Подносилац жалбе је у овој жалби подупро свој исказ овим поводом допказима о ЖАЛБИ ТУЖЕНЕ Вишем суду у Београду за Апелациони суд у Београду Број П -2818/15 од 04.02.2016.године, висини судске таксе, да тужени није уопште поступио по члану 154, став 1, 1 Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.
- Овакво стање у судству се суштински одразило на субјекивну пристрасност судија у његовом предметном спору пред Апелационим судом у Београду.
- Што се види и из Пресуде Апелационог суда која без икаквог логичног и законског основа оспорава законско право подносиоца на рехабилитациону накнаду штете неправилно примењујући члан 26 закона о рехабилитацији у вези са законом о облигационим односима и кршећи и друге наведене одредбе појединих закона..
- Другостепени суд је учинио врло битну повреду одредбе парничног поступка јер није испитао сведоке које је предложио тужиоц, за шта је био у обавези да учини.
-
- Апелациони суд је својом незаконитом пресудом Гж.бр.2430/16 од 13.10.2016.године, прекршио Уставом Србије зајемчено Право на рехабилитацију и накнаду штете члан 35., чиме је нанео штету подносиоцу жалбе који је рехабилитован Решењем Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.12.202.године као жртва незаконитих поступака и политичких прогона.(став 1 члан 35 Устава). Својом пресудом му је ускратио Уставом зајемчено право да свако има право на накнаду материјалне или нематеријалне штете коју му незаконитим или неправилним радом проузрокује државни орган (став 2 члана 35)
-
- Апелациони суд у Београду је овако чинећи својом Пресудом Гж.2430/16 од 13.10.2016.године подносиоцу ове жалбе ускратио Право на имовину ,које јемчи Устав.Србије члан 58
-
- Ово право гарантује и Европска конвенција о људским правима,***Протокол уз Конвенцију о људским правима и основним слободама*** **Члан 1 Заштита имовине**
- Свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не
- може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним
- законом и општим начелима међународног права.
- Подносилац жалбе који сада има 80 година је трошио немилице свој живот, против своје воље и опредељења, принудом, да би се бранио, од методично програмираних описаних вишедеценијских злодела и угрожавања његових права, прогона, отимачина, пљачки, не само када се ради о њему лично него и о његовим ближњим, трађећи своје време и енергију , имовину, новац, бранећи се

од заслепљених распамећених насилника. Који су га покушавали да претворе у њихово средство рада (жртвени јарац), да његовим случајем`` опасног државног непријатеља`` . манипулишу, застрашују друге, шире лоше процене по девизи DIVIDER ET IMPERA, јачају кохезију. Из чега су проистекле неизмерне штете по тужиоца и његове блиске, истинско расипање и уништавање њихових живота..

- Отуда је захтевани износ накнаде штете више него ли симболичан.
- Поготову јер је подносилац жалбе био генетски предодређен да буде користан и успешан члан заједнице. Да није било свега тога,. његов животни биланс и његових блиских би био потпуно другачији.
- Овако је са већином грађана у Србији, земљи СУВИШНИХ ЉУДИ..
- Тачно је да држава нема новца да све то плаћа онима који траже своје.
- А која ће држава да плати нове накнаде штте свима онима безбројним којима сада чине штете исти они који су то чинили и раније? Зашто то држава не спречи? Нема средства а настају нове штете, које ће требати да накнади?
- Подносилац жалбе је био ускраћен у његовим правима од појединаца који су сада милионери у еврима, а један је и милијардер.
- Подносилац жалбе поштује суд и разуме да и судијама није нимало лако, иако имају високе принадлежности `` да им је доста свега јер су изложени свакојаким притисцима, живе у страху``.
- Али предочава да је он поштен Србин, ``који не продаје своју кућу, волове и њиву у меани``, и да неће прихватити никакав понуђен `` бакшиш``,.од оних који су трађили његов живот и његових блиских.
- И већине, и њихове личне животе и њихових блиских.
- Подносилац жалбе не испољава било какву злурадост чињеницом да је добар део ових насилника превремено преминуо, или сада пате .ИЗА НЕЗНАЊА ОСТАЈЕ НИШТА. Сажаљева их, поготову њихове блиске.
- Подносилац жалбе је крајем 1980-их као патриота привођен од стране тадашњег припадника СУП-а Насера Орића, потом у обезбеђењу Слободана Милошевића. Ово је утолико аморалније јер подносилац жалбе потиче по мајци из Братунца Сребренице, којој је двоје најближих убијено у Јасеновцу мањем у главу на Светог Саву јануара 1942 године, што је учињено уз подстрекивање од католичких фратара. Двадесетак сродника мајке је поклано у Другом светском рату у Источној Босни, па опет 1990-их, и тамо је опет био Орић.. А овде се његовим сродницима дешавају овакви злочини.(уз напомену да је подносилац жалбе познат као заговорник слоге и љубави народа на Балкану, нема лоших нација, има само лоших појединаца)..
-
- **IV НАВЕДИТЕ У ЧЕМУ СЕ САСТОЈИ ПОВРЕДА ИЛИ УСКРАЋИВАЊЕ УСТАВОМ ЗАЈЕМЧЕНОГ ЉУДСКОГ ИЛИ МАЊИНСКОГ ПРАВА ИЛИ СЛОБОДЕ**
-
- Видети исказ под III.
-
- **V НАВЕДИТЕ ЗАХТЕВ О КОМЕ УСТАВНИ СУД ТРЕБА ДА ОДЛУЧИ**
-
- Подносилац жалбе се учтиво обраћа Високом касационом суду да поступи по свом личном нахођењу, да донесе закониту и правичну одлуку.

- Свестан је да је огромна већина судија часна и поштена али да су изложени притисцима да доносе неправичне одлуке . Не само да су изложени притисцима и страху, многи од њих имају осећај кривице или стида, и да због тога пате (уз напомену да има и оних којима такво стање у судству добро долази да се богате и изживљавају над незаштићеним судским судеоницима).
- Будући да је многим судијама нејасно, ко и зашто захтева неправичне судске одлуке, да ли `` одавде`` или `` споља``, подносилац жалбе предочава да је приложио у овој жалби.доказе да су за њега интервенисали утицајни појединци и оргаизације из света, који га уважавају као интелектуалца од интегритета који објективно процењује свет, и тражи простор за побољшања, можда понекад помало политички некоректно, али у границама дозвољеног.. А када се ради о онима`` одавде``, умножавају се знаци ``да смо сви у истом кошу``, рађају се нова свест и солидарност . Будимо дипломатични са моћнима, НАШУ СУДБИНУ НЕ ОДРЕЂУЈУ ДРУГИ, НЕГО НАШЕ РЕАКЦИЈЕ НА ЊИХОВЕ ПОСТУПКЕ. Моћни уважавају аргументе, чак ако им се и не свиђају, под условом да су формулисани на учтив и разуман начин.и уз спремност на прихватање савета.
-
- Својеручни потпис: Томислав Крсмановић _____
-
- Датум и место подношења уставне жалбе: 28 децембар 2016.године_____
-
-
- **ПРИЛОЖЕНА ДОКУМЕНТА:**
-
- Нумерисана од 1 до 225.
-
- ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВ О У БЕОГРАДУ.
- КТР бр.1846/16
- 13.04.2016.год.
- ОДГОВОР НА ВАШ ДОПИС.
- Аргументи изнети у вашем допису не одговарају чињеничном стању.
- ДОКАЗИ: Бела књига сметње у употреби ПЦ и телекомуникација:http://enlite.org/bela/04.doc.за време од 1975 до данас.
- 19 маја ове године је мој лични рачунар стављен ван употребе, изгубио сам много новца, времена и труда, 10.6.2016.године сам позајмио новац и купио нов компјутер.
- ДОКАЗ: Малопродајни рачун број :16-3298-0006003
-
-
-

- Нови компјутер је инсталирао 11.6.2016.године и установио да је исправан експерт Бојан Новак, мобилни телефон 062-9626394.
- Починиоци прете да ће наставити да праве сметње. Они обарају сајтове државних установа.
- У нади да ће ваше јавно тужилаштво узети к` знању овакво стање у држави
-
- у Београду 14.6.2016.године Томислав Крсмановић
- Томислав Крсмановић: РАЗОРЕН ЛИЧНИ РАЧУНАР, ПОЧИЊЕН МОНСТРУОЗАН ДУХОВНИ ЗЛОЧИН-НЕСТАЛА КЊИГА НА КОЈОЈ САМ РАДИО НЕКОЛИКО ГОДИНА, НЕСТАЛЕ СВЕ ЕМАЈЛ ПОРУКЕ И ВИШЕ ХИЉАДА ФАЈЛОВА И ТЕКСТОВА.
- 19 маја ове године је мој лични рачунар стављен ван употребе, изгубио сам много новца, времена и труда, 10.6.2016.године сам позајмио новац и купио нов компјутер. ДОКАЗ: Малопродајни рачун број :16-3298-0006003
- Том приликом је почињен је монструозан духовни злочин, нестала је из рачунара моја књига Сага о ..ићима Том 6, (2005-2016) на којој сам радио неколико година. Предочавам да је 1 априла 2000.године заплењена моја лична и страначка архива, укључујући рукописе 20 мојих необјављених књига, а децембра 1981 године је заплењен рукопис моје књиге КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА, у више наврата од 1975.године су заплењивана моја документа и рукописи.
- Чиме су почињени монструозни духовни злочини, равни инквизиторском спаљивању јеретичких књига.
- Овом терористичком нападу је претходило вишенедељно мрцварење у раду са личним рачунаром, кочење, застоји, упади у систем, учестале поправке, био сам изложен несносном стресу, застоју свих за мене значајних активности које обављам на

  компјутеру, изгубио сам време, а нарочито сам исцрпљен финансијски. Лично ја, и моји смо запали у дугове, не можемо због тога да плаћамо дажбине, гладујемо. Живимо у страху да нам на врата не дођу судски извршиоци, да ми не продају стан и да се нађем на улици.

- У прилогу су докази и сведоци, да је моје законско право на употребу личног рачунара и интернета ограничено. Од 1998.године сам куповао нове рачунаре, или дограђивао модерније компоненте, компјутер су прегледали овлашћени стручњаци за рад са рачунарима, установивши да је исправан, изразивши стручно становиште да је то дело стручних хакера.
- У временском периоду од 1975 укључујући време пре појаве компјутера, долазило је до учесталих заплене преписке, искључења телефона, сметњи у употреби факса.
- **Докази**:
- -на линку Бела књига сметње у употреби ПЦ и телекомуникација, докази-и изјаве сведока и стручњака, .http://enlite.org/bela/04.doc.**.**
- За ово време сам био жртва деценијских кршења мојих законских права, без стварног повода са моје стране, због чега сам рехабилитован Решењем Вишег суда у Београду од 14.2.2012.године, оглашен жртвом прогона вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, и друго, са правом на накнаду штете. Доказ: -Бела књига рехабилитација--http://enlite.org/bela/02.doc

- У прилогу линкови мојих 6 књига, у којима је описан цео мој живот до данашњих дана, и моје породице,се виде страдања од усташа у Другом светском рату, Јасеновац, моји су спашавали Јевреје (Том 1). За време мога боравка у Бриселу Белгија од 1965 до 1971 и од 1973 до 1974.године, бранио сам се од албанских политичких емиграната (Том 3), непријатељска анти с рпска емиграција, истих оних који суј поклали тридесетак мојих сродника у Другом светском рату у Сребреници и околини, који су ме по повратку у земљу преко својих људи у Београдау, опањкала и завадила са званичним поретком., Мене је лично хапсио Насер Орић 1980 их година док је био сарадник СУП-а Србије (Томови 3 и 4)

- **Нажалост, у полицијском апарату Србије су постојали обманути и изманипулисани Титови и Милошевићеви кадрови, задојени ранијим предрасудама према мени, који су и после завођења вишепартијског система у Србији, 1990.године, и касније, наставили да ме злостављају.**

-Мени су органи МУП-а Србије недавно јасно саопштили да ми овакве злоупотребе нечине њихови органи, него да је то дело организованиох хакерских група, и да се државне установе боре са њима јер им обарају сајтове и праве друге сметње.

- Да је оваква тврдња МУП-а Србије заснована на чињеницама је доказ да су мене напале физички две особе. уз претњу смрћу и узвике УБИЋЕМО ПОЛИЦАЈЦЕ, и упозорење да ми надзоравају лични рачунар.

- Патрола Полицијске станице је привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра 2015 године, око 18 часова и 30 минута, испред продавнице мешовите робе ЦТР УРОШ, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу 1, чији је власник Милисав Благојевић (пензионисани инспектор МУП-а Србије), са станом у оближњој

  згради Станка Пауновића 70, и то без икаквог повода са моје стране, кога нисам никада видео пре тога. Изгредник ми је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се

  никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе``, после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су га органи полиције привели и извршили увид у његове личне податке.

- ОУП Раковица је подносилац пријаве обавестио да је 11 октобра 2015.године око 18 часова, на аутобуској станици број 48, на Миљаковцу 2, на улазу у Миљаковачку шуму у Вукасовићевј улици, без икаквог повода са његове стране био у сличним околностима изложен неприликама од стране поодраслог дечака, који му је претио убиством и узвикивао бесно:`` Убићу те, овако, бум, бум`` ,држао је нешто у руци, уперивши у њега као пушку.Узвикнуо је неколико пута дрско и увредљиво:`` Не плашим се полиције, убићу полицајца овако, бум, бум. Мој отац надзире твој компјутер````.
- Ова два агресивна испада су уследила један за другим, врло су слична, и исказане речи су идентичне, и могле би имати заједничку нит и повезаност.
- Будући да су починиоци изјавили да ће убијати полицајце, што значи да делају против државног поретка, и да су спомињали надзор компјутера, будући да је њихов идентитет познат, захтевао сам од тужилаштва енергичну акцију. Пошто прете власти, могуће је да су повезани са домаћим илегалним подземљем, или са страним обавештајним службама?

- Да ли је ово дело страних хакера, који желе да подносиоца пријаве завађају са нашом власти у Србији? Да ли су у спрези са страним државама и терористичким групама?

- Симптоматично је да је 1 децембра 2015 године, из мога INBOX-а налога Books@eunet.rs, одједном нестало неколико хиљада важних порука, међу њима и оних које се тичу овога насилничког акта.
- Добио сам емајл порука послату 8.10.2015.године, од стране особе која се потписује са Свети Стеван , email adresa –svetistevan@yahoo.com, на моју емајл адресу books@eunet.rs,, у којој ми дословце каже на посрбљеном енглеском језику да ће ми направити блокаду употребе мога компјутера. (страна 3). Обратио сам се за заштиту провајдеру ЕУНЕТ рс,. дана 8.10.2015.год. Одговор сам добио 09.10.-2015.године, страна 1. Иста особа ми је и раније у више наврата слично претила, и остваривала своје претње, што се види у Белој књизи , а такође се налази и у архиви ЕУНЕТ-а.
-
- Мене је лично хапсио .у Београду 1980-их година душевни злоупотребљени болесник Насер Орић, касније кољаш и крволок 1990-их година у Братунцу и Сребреници (кривац број 1 за Сребреницу),, који је тада био на дужности у СУП-у касније и у личном обезбеђењу Слободана Милошевића., што је описано у мојој књизи.
-
- Носилац сам престижног међународног признања Bruce Evoy Memorial Award (www.isil.org), додељеног у Парламенту Данске у Копенхагену марта 1999.године, и других међународних признања. Усташки фратри су наредили затворенцима да маљем убију рођеног брата и ујака моје мајке покојне Зоре Крсмановић (1914-2002, девојачко презиме Поповић), из Братунца- Сребренице, у Јасеновцу на Светога Саву јануара 1942.године. Моји сродници су спашавали Јевреје од Холокауста, усташе су поклале двадесетак сродника за време Другог светског рата, а неке и 1990-их година у Источној Босни, почетком 1990-их година..
- На делу су продужени покушаји да ме заваде са поретком у Србији, представљајући ме као некакву бунтовну и сумњиву особу, која стално ровари против власти.
- Нажалост, ове снаге мрака и дан данас овде завађају народ и власт, све и свакога, као што су то чиниле вековима- то је та злогласна ЗАВАДИ ПА ВЛАДАЈ-Divider et impera. из кога је међу завађаним народима произилазио страховити MAGNUM CRIMEN, крвави ратови и самоистребљење, сада по политичкој основи.
-
- Иза описаних сметњи мени, се налазе појединци србофоби из суседних држава, који нажалост опстају инфилтрирани у подземљу Србије, одакле сеју разарање и пропаст Србије и њеног народа.
-
- Трагична је чињеница по све нас, да ови сегменти то чине недовољно ометано од званичног поретка.
-
- Дошао је час освешћења, геополитичка слика света се драстично мења, долазе нова времена, и да над попом има поп. Коалиција САД-РУСИЈА-НЕМАЧКА још неке друге државе, су дефинитивно превагнуле и свет је сада другачији.
-
- Дошло је време да се Јужни Словени ослободе од вишевековног нечувеног зла и дестр укције. Трагичан је податак да су исти ти који су поклали за време Другог

светског рата моје сроднике, наставили да злоупотребљавају недораслу комунистичку власт у Србији да покушавају да наставе да прогоне оне моје сроднике који су побегли у Србију од ватиканске каме.

-

- Докази:
-

- БЕЛЕ КЊИГЕ:
-

- -http://enlite.org/bela/06.doc –БЕЛА КЊИГА О ЗДРАВЉУ.
- -http://enlite.org/bela/01.doc-БЕЛА КЊИГА ТУЖБА ЗА НАКНАДУ ШТЕТЕ.
- –http://enlite.org/bela/02.doc-БЕЛА КЊИГА РЕХАБИЛИТАЦИЈА.- --
- –http://enlite.org/bela/03.doc-БЕЛА КЊИГА ЗАПЛЕНА АРХИВЕ.- -
- –http://enlite.org/bela/05.doc-БЕЛА КЊИГА О ПОЛИЦИЈСКИМ ПРОГОНИМА.
- – БЕЛА КЊИГА СМЕТЊЕ У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА.- ---
- -http://enlite.org/bela/04.doc.БЕЛА .
-

- АУТОБИОГРАФСКИ РОМАН САГА О .. ИЋИМА:
- Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-http\\:enlite.org/sage/1.doc
- Сага о... ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-http://enlite.org/sage/2.pdf
- Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978-http://enlite.org/sage/3.pdf
- Сага о .... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године-http://enlite.org/sage/4.pdf

- Сага о ... ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА-http://enlite.org/sage/5.pdf

- (пише том 6-2005 до 2016).

- Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/
-

- Многи корисници компјутера и интернета се слично жале као и ја, да им ометају употребе компјутера.
- Овакве злоупотребе су дело мафијаша и енормних транзиционих богаташа, тајкуна, да и на тај начин слабе државу и народ Србије, да не могу да им се, да им се остарио и изнурен народ не може одупрети, да несметано приватизују, пљачкају, краду, буду вечито у тајним службама, да се енормно богате, да ослабе оне који ће тражити

  повраћај одузете имовине, накнаду штета, да спрече лустрацију, да их не туже за кривична дела, да не обелодане њихова недела.

- Поредак Србије треба да им се енергично одупре, или ће Србија и њен народ све убрзаније од њих бити гурани и слупани на дну амбиса.

-Томислав Крсмановић: **Дрска блокада личног рачунара -уз претњенасиљем.** (23 јануар 2018).

- Младалачки деликвенти пљачкају, краду, злостављају, све до учесталих убистава незаштићених грађана. Србија дрхти у страху пред њима.
- Држава се брани да је немоћна, јер се ради о младима који наводно не падају под ефикасан удар закона.
- Иза ових криминалаца се налазе моћници који их злоупотребљавају, усмеравајући их на све оне који им на било који начин престављају сметњу, или који нису по било чему по њиховој вољи.
- *Није крива стока када оде у зијан, крив ја власник.*
- Идентитет оних који усмеравају ове младе разбојнике се може видети у списку најбогатијих у Србији.
- *У мутном се лови.*
- Њима одговара ванредна ситуација преплашен, остарео и изнурен народ. Да им се не може одупрети, да могу харати по Србији, пљачкати, красти, приватизовати за багателу, спречити све оне који захтевају рехабилитацију, обештећење, повратак одузетог, који очекују судску правду, лустрацију.
- Открили су нове путеве стварања хаоса и метежа. Све се више лаћају оних који су гладни и живе у беди. А добро је познато да такви маргинални сегменти Србије лишени средстава за живот, доживљавајући да су одбачени и презрени од богатијих, поврх свега које краси нарочита психологија, су склони да зачас на друге усмере мржњу,све до тешко замисливих садистичких изживљавања. Спремни да за мале паре чине велика зла овом напаћеном и незаштићеном народу. Све до убистава.
- Они истински дестабилизују Србију.
- Србија ћути.
- Полиција се жали да за поједине прекршиоце упуте судским органима на десетине кривичних пријава за тешка кривична дела, а да судови не реагују. Судови са своје стране доживљавају да не смеју да овакве деликвенте поцесуирају због `` виших разлога``, ``тако захтевају они одозго``.
- Полицајце криминалци бију или убијају, по зидовима се могу видети натписи `` Смрт мурији``.
- Чиме су прекршиоци закона у Србији охрабрени до те мере да је Србија такорећи оборена на колена пред њима.
- Замислимо да пси луталице нападају грађане, да их има толико, да се размноже, да нико не сме да их одбије, удари, да власници никоме не одговарају, у Србији би настао метеж. То би тако потсетило на филм Хичкока `` The birds``,ПТИЦЕ., неспутана најезда птица је дестабилизовала читаву свемоћну државу.
- Тако су криминалци и мафијаши дестабилизовали Србију.
- Закон важи за све без обзира на етничку припадност.
- Србији пију крв и сокове криминалци, од оних `` великих`` да оних кокошара и пилићара. Не присвајају незаконито туђе, не узурпирају туђа права, само они доле, нити гладни и агресивно распамећени сегменти становништва Србије, крађа и угрожавања туђих права су ушли у све поре друштва, све до врха друштвене пирамиде..
- Нама су познати масовни случајеви неометаних поткрадања старих и немоћних , болесних, у зградама, све до тријумфа јачег и асоцијалног у породицама. И то не од стране мањинских народа, или од стране гладних, него од Срба психопата , који нису гладни. Не ради се о гладнима него о онима који посежу за туђим, јер знају да неће бити судских санкција.

- Јавност је упозната са вишегодишњим перманентним и врло интензивним ометањима у раду на моме компјутеру, отимачинама фајлова, и запленама 20 рукописа необјављених књига.
- Што се наставља.
- Био сам физички нападнут последњих година у два наврата од уличара, уз претње смрћу и јаросне повике`` Убијам полицајце``, `` Контролишем твој компјутер``.
- Да их шаљу распамећени моћници из дубоких врхова државе се видело и по томе што је упркос ефикасне акције полиције Прекршајни суд се према мени на рочишту маја прошле године односио агресивно претећи. Два починиоца нису приведена правди. Бивају охрабрени
- Иза актуелне блокаде мога личног рачунара стоје исти они они који злоупотребљавају младалачке деликвенте да Србију неометано дестабилизују, јер им сметам, што захтевам накнаду почињене штете и повраћај одузетог, и залажем се за добробит нашег народа.
- Починиоци су они који су се енормно обогатили у транзицији. Они бивају под утицајем блиског гео окружења, подстицани на недипломатичност, њих подмукло злоупотребљавају, подстичући их у међусобне заваде, подмећући им подло кукавичје јаје антисемитизма, да тако Србе изолује. Гео окружење тајкунима суфлира да се не обави правично обештећење, накнаде штете, повраћаји имовине. Да уместо тога, гурају становнике и потражиоце да остаре, оболе, и да тако буду онемогућени да остваре њихова права.
- Енормни богаташи плаћају агресивне гладне деликвенте, минималним сумама да по цео дан и ноћ ометају појединце да раде на личним рачунарима, укључујући и мене, обучили су их да раде на компјутерима, дали им личне рачунаре.
- И тако многима претварају животе у несносне стресове и кошмар.
- Томислав Крсмановић
-

-

- Томислав Крсмановић: УДАР НА МОЈЕ ЛИЧНО ЗДРАВЉЕ-***ПОКУШАЈ ТИХЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ.***
- **www.tomislavkrsmanovic.com (Феб руар 2018).**
-

- Обавештавам јавност да сам изложен појачаним драстичним насртајима, на делу је упорна и методично програмирана вишедеценијска стратегија изнуривања, покушај подмукле, дискретне физичке ликвидације, без пуцња.
- Поготову то је очигледно ако се знају моје године (81).
- Успео сам да сачувам моје органско здравље и духовни интегритет, упркос разорног дејства насилника, и мојих година, јер имам усађен генетески код доброг здравља, али нарочито због личног оптимизма и зато што одувек гајим истински култ

  здравог живота.

- Обавештавам јавност и надлежне државне органе да сам изложен ИСТИНСКОМ ЛИНЧУ, као и моји најближи сродници, што се тиче личне безбедности и имовинске сигурности, свакодневним претњама, провокацијама, и застрашивањима.

- Што поприма одличја вишегодишње несносне и по здравље разорне тортуре. са циљем тихог убиства...
- Због мога залагања за демократију, од 1971 године све до данашњих дана према мени је почињено у низу пар стотина кривичних дела, нека могу бити оквалификована као врло тешка, укључујући злоупотребу медицине и психијатрије 1975.године, осуде за вербалне деликте, притварања, одузимање личног стана 1984.године, физичке обрачуне, растурање породичне заједнице, покушај убиства 1997 године, заплену личне и страначке архиве и свега што сам стварао 2000 године, покушај дефинитивног утамничења 2008. године који је трајао све до 2013.године.

- Изложен сам перманентним, свакодневним, врло стресним и узнемиравајућим крајње дрским опструкцијама у раду на моме личном рачунару. Све до данашњих увреда и клевета преко интернета, перманентне и крајње стресне блокаде употребе компјутера, разарања личног рачунара маја 2016 године

- 11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеџија је узвикнуо у пар наврата: Убићу те, не плашим се полиције, не може ми ништа, убићу полицајце овако- Бум бум у полицајце``-интервенисала је Полицијска Станица Раковица .
- Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника који ме је физички напао у четвртак 26 новембра 2016.године око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу и то без икаквог повода са моје стране, кога нисам никада видео пре тога. Изгредник ми је пред сведоцима казао дословце: `` Не плашим се никога, не плашим се полиције, убићу полицајца, убићу тебе``, после чега је настало рвање по тротоару. Том приликом су га органи полиције Раковица ухапсили и

  извршили увид у његове личне податке. Против њега се води кривични поступак.

- Долазило је до неовлашћених улазака у стан и уништавања инсталација например септембра 2016.године и отворених претњи убиством . Када сам се 10 маја 2016,године око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаваријy, и малу поплаву. Неко је у моме отстуству извукао цев, и пустио воду.По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини

  од 21 јуна до 21 јула 2016 године, затекао сам померане ствари у стану, преметачину, о чему сам обавестио надлежне органе.

- Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности, укључујући и инсталације у купатилу. У то време сам затекао поломљен шпорет, па сам га заменио другим, раније оштећен бојлер, електричне инсталације,
- Оваквих улазака у стан је било и раније.Невоља је највише у томе, што онима који то чине стоји на располагању храна. Након претњи у аутобусу за време викенда , наступиле су озбиљни здравствени поремећаји, који су трајали..
- 6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји:претња смрћу.

- У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја 2017.године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље?
- У рат широких размера се укључује и Пошта Србије, одбијала је 25 дана да ми уручи чек са белгијском пензијом,(Нада Петровић, в.д.директор Поште Србије) Телеком 24

маја 2016 искључује телефон због неплаћеног р ачуна(не могу да платим јер нисам добио пензију. Телеком је преувеличавао рачун за телефон, ЕПС за струју.

- Већ 23 годину водим судски спор за накнаду штете. Упркос Решењу Вишег суда у Београду рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва вербалног деликта и злоупотребе психијатрије, и по здравље континуелних врло

  опасних медицинских и фармацеутских злоупотреба, од 1975.године, до дана Решења о рехабилитацији 2012. , са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете, судови одбијају да ме обештете.

- Мени отворено прете на јавним местима непознате особе. добацују- Разорићемо ти здравље.Не либе се охрабрени да то писмено саопште и преко интернета, недавна инкриминисана порука претња Светисава Стевановића је предата провајдеру Еунет, који ме је обавестио да је предузео прописане мере..
- Напомињем да су досада у више наврата почињене злоупотребе са мојим здрављем, што је доказано судски и од стране надлежних вештака и здравствених органа и Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду .рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, којим сам оглашен као жртва по здравље врло опасних злоупотреба.

- На делу су методично дуготрајно замарање, производња страха и стреса, финансијско исцрпљивање, узимање времена и енергије. Починиоци би у кратким временским интервалима нагло интензивирали атаке, да тако методично акумулиурају стресове и последице злоупотреба са здрављем.

- Отворено ме питају: Кад ћеш да умреш?
- Обавештавам јавност да сам под свакодневном опсадом.
- Починиоци убице покушавају да ме убрзано униште.
- Свако ко познаје овакве злоупотребе, врло добро му је познато да ако трају дуги низ година, да проузрокују перманетан и по здравље разоран стрес. Који јако погодује појави психосоматских обољења. Када је стресно стање продужено, кад су ендокрини и нервни систем сувише дуго изложени хиперфункцији, природно је очекивати да ће се створити услови за настанак поремећаја у организму. Сматра се да је дуготрајан стрес одговоран за настанак бројних психосоматске болести. Под дејством психосоцијалних стресора, указују бројни подаци, настају несаница, нервна напетост, слабљење имунског система, кардиоваскуларне болести , чир у стомаку, дијабетис, мождани и срчани удар, психофизичка и свака друга изнуреност, до слабости и функционалног исцрпљивања, колапса организма.
- Охоли и сурови починиоци врло добро знају колико је разоран стрес, и какве су његове погубне последице по организам. Зато починиоци тако чинећи покушавају да ме тихо уклоне као тражиоца накнаде штете и повраћаја одузетог.
- Стрес је данас у Србији масовни подмукли разбојник-убојица, удружен са другим подмуклим починиоцима,је невидљиви масовни убица.
- Стрес је Србију облепио читуљама. Смањује је из дана у дан.
- То ми се чини зато што захтевам: обештећење за претрпљене деценијске прогоне од 1975 године ; зато што сам поднео захтев за накнаду рехабилитационе штете, зато што водим поступак за повраћај одузете архиве, и заплењене имовине оцу моје мајке покојном Василију Поповићу, вредну неколико милиона евра; иступам у јавности против свих оних који крше моја

права и закон, и делају против интереса државе и њених грађана, да мојим примером заплаше оне који као и ја траже своју правду, да их обесхрабре-НИКАД НЕЋЕТЕ ДОБИТИ ВАШЕ.

- Да будем отворен: овако је са већином грађана Србије. У Србији одјекују канонаде нечујних масовних егзекуција.
- Србија нестаје.
- ВИДЕ СЕ ЖРТВЕ,А НЕ ВИДЕ СЕ ЏЕЛАТИ.
- Зато народ ћути, јер је све подмуко прикривено, не препознаје масовне тихе ликвидације.
- Грађани Србије су тако подмукло онеспособљени да се бране од пљачкаша, да привређују, и да се расплођавају. Побеђени су без објаве рата.

- Терористи се правдају да им је то ``наређено споља``.
- Што је нетачно.
- Зашто се онда изживљавају, злостављају, и енормно богате? Једва чекају повод да наводно `` бране светски поредак``.
- А у ствари су деликвенти који хоће хлеба без мотике.
- Они би хтели да укину судове, законе и устав, културу и морал, цивилизацију, да се не може добити било каква судска заштита, без права на жалбу и критику, ови кукавни слабићи и примитивни лопови и пљачкаши ,очекују да им се апалаудира што кињe и уништавају овај јадни народ.
- Они су вратили Србију у мрак робовласништва.
- Овако је са већином грађана Србије. Циљ је подмукло рушење Србије, по начелу: осиромашени, ојађени, изнурени и остарели Срби –тако подмукло онеспособљени да бране своја права.

- На радост оних којима одговара нетакнут друштвени STATUS QUO. Да тако овековече власт.
- Имамо право на самоодбрану.
- Њима фараонима је то чудно, како неко може да се брани од њих?
- Тешко је поверовати да такве нечувене извитоперености има било где на планети. Србија је претворена у резерват извитоперених демонизираних душевних болесника.
- Како се неко усуђује да њих ``недодирљиве`` спречава у пљачкама и насиљу?
- Како се неко усуђује да се брани од њих ?
- Поручујем им да имам право на самоодбрану, и не само ја него и други грађани.
- Имам право да се удружим-JOIN INSTEAD TO OPPOSE., и добијем заштиту.. Нека то знају `` недодирљиви``, када могу они `` да се удруже``, то можемо и ми.

- Имамо заштиту. Ударе на нас, наши ударе по њима.
- Одговорност за моје здравље сносе наведени починиоци, многи су преминули превремено, али још има ратоборних и острашћених појединаца, иако су махом оболели.
- Бог је на нашој страни.
- Ко није у стању да логички размишља и уважава очигледне аргументе, губи битку.
- Усијане главе охолих и сујетних нису у стању да објективно процењују стварност.
- Не могу да схвате да неко има право да се бори за живот..то је за њих несхватљиво. како се усуђује када су у питању наше фирме, приватизације. Умишљају да су генијални предузетници транзиције. А да су други недорасли, врста стоке.

- Мудри Македонци кажу: **Сви се рађамо као људи, а неки од нас умиру као магарци**.
- ЗАХТЕВАМ ОД НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА ОВАЈ ДОПИС ИСПИТАЈУ, ПРОВЕРЕ НАВОДЕ, И ОДМАХ ПРЕДУЗМУ МЕРЕ ДА МОЈА ДРАСТИЧНО ПОВРЕЂЕНА ПРАВА БУДУ ИСПОШТОВАНА, ДА КОМИСИЈА НЕПРИСТРАСНИХ ЛЕКАРА ПРОВЕРИ МОЈЕ НАВОДЕ И СТАЊЕ МОГА ЗДРАВЉА.
-
- РЕПУБЛИКА СРБИЈЕ
- УСТАВНИ СУД
- Уж.10101/2016
- Уставна жалба Томислава Крсмановића, предата 29.12.2016.године
- Изволите у прилогу допис УМЕСТО НАКНАДЕ ШТЕТЕ-ПОКУШАЈ УБИСТВА од 13/3/2018 године и шест томова мога аутобиографског романа САГА О ... ИЋИМА (1940-2017) на дисковима. Изволите проучити и ОДМАХ донети правичну судску одлуку.
- у Београду 14 марта 2018.године Томислав Крсмановић
-
- ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД
- Реви зија тужиоца преко Вишег суда у Београду 1739/16 , предато 26.12.2016.године-Рев.795/17. Тужиоц Томислав Крсмановић. Тужена Република Србија.
- Изволите у прилогу допис УМЕСТО НАКНАДЕ ШТЕТЕ-ПОКУШАЈ УБИСТВА од 13/3/2018 године и шест томова мога аутобиографског романа САГА О ... ИЋИМА (1940-2017) на дисковима. Изволите проучити и ОДМАХ донети правичну судску одлуку.
- у Београду 14 марта 2018.године Томислав Крсмановић

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
10. 11. 2016
ПРИМЉЕНО

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2430/16
Дана 13.10.2016. године
Б Е О Г Р А Д
Немањина бр. 9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа. у парници тужиоца **ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА,** из Београда. ул.Станка Пауновића број 70, против тужене **РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,** коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ул.Немањина број 22-26, ради рехабиталиционог обештећења, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.12.2015.године, у седници ~~већа одржаној дана~~ 13.10.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.12.2015. године у делу става другог изреке, којим је одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде материјалне штете, а по основу рехабиталиционог обештећења исплати износ од 4.000.000,00 динара и ренту у износу од 8.050,00 динара, месечно.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.12.2015. године у првом и преосталом делу другог става изреке и предмет **ВРАЋА** истом суду, у том делу, на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.12.2015. године првим ставом изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, а по основу рехабиталиционог обештећења исплати износ од 50.000,00

динара. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде нематеријалне штете, а по основу рехабилиционог обештећења исплати: износ од још 1.950.000,00 динара преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 2.000.000,00 динара, као и захтев за накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000,00 динара и ренту у износу од 8.050,00 динара месечно. Трећим ставом изреке тужилац је ослобођен плаћања судских такси.

Благовременом жалбом тужилац је побијао ову пресуду у ставу другом изреке из свих законом прописаних разлога.

Благовременом жалбом тужена је побијала ову пресуду у ставу првом изреке из свих законом прописаних разлога.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у побијаном делу, у смислу члана 386. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, са свим изменама и допунама) и нашао да су жалбе парничних странака **основане.**

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку решењем Вишег суда у Београду Рех.82/10 од 14.12.2012.године, које је постало правноснажно дана 14.12.2012.године, утврђено је да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те су оглашена ништавим решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп број 1613/77 од 01.09.1977. године и Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп број 49/82 од 17.03.1983. године, од тренутка њиховог доношења као и све њихове правне последице, а рехабиталитовани се сматра неосуђиваним. VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.04.1977. године, поднело је захтев судији за прекршаје Општине Раковица за покретање прекршајног поступка против Томислава Крсмановића, овде тужиоца, због прекршаја из члана 2. став 2. тачка 5. Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима, због проношења лажних вести и изазивање револта и нерасположења радника запослених у Фабрици гумених производа "Рекорд". Надлежни судија за прекршаје је решењем Уп број 1613/77 од 01.09.1977. године, обуставио поступак против окривљеног Томислава Крсмановића услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај, трајно душевно обољење-шизофренија, позивајући се на извештај Завода за метално здравље из Београда, из којег је утврдио да окривљени припада групи шизофреније 295.9. Након тога, тужилац је раскинуо радни однос у ФДП и у септембру 1977. године почео да ради у Предузећу "Галеника" као стручни сарадник за истраживање тржишта у којем је радио до пензионисања 1997. године. Након обустављања овог прекршајног поступка тужилац се обратио ВМА у Београду ради специјалистичког прегледа који је обављен 24.10.1977. године од стране психијатра, психолога и социјалног радника, који су закључили да се на основу добијених резултата може са доста великом сигурношћу утврдити да у тренутку испитивања код пацијента не постоје знаци менталног обољења или поремећаја. Решењем Општине Стари град УП број 49/82 од 17.03.1983. године окривљени Томислав Крсмановић овде тужилац проглашен је одговорним што је дана 31.08.1982. године код пешачког прелаза на Тргу Републике у Београду на јавном месту говором омаловажио

социјалистичка патриотска осећања грађана на тај начин што је изрекао да је против овог друштвеног система и да је следбеник Ђиласа, чиме је учинио прекршај из члана 2. став 1. тачка 7. Закона о прекршају против јавног реда и мира, и кажењен је новчаном казном у износу од 2.500,00 динара. Тужилац се захтевом обратио Комисији за рехабилитационо обештећење дана 06.03.2014. године, након чега је дописом од стране Министарства правде дана 27.10.2014. године, обавештен да нису испуњени услови из Закона о рехабилитацији за исплату обештећења, због чега је његов захтев одбијен.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев, као у ставу првом изреке побијане пресуде, применом одредбе члана 26. Закона о рехабилитацији и члана 200. Закона о облигационим односима, налазећи да су наведена решења заправо последица прогона тужиоца из политичких разлога, како проистиче из рехабилитационе одлуке налазећи да без обзира на чињеницу што није притваран и да није осуђиван на казну затвора, исти је претрпео нематеријалну штету доношењем наведених решења обзиром да су иста у супротности са израженим ставом, мишљењем и политичким опредељењем, а што је право сваког човека и примерено сваком демократском друштвеном уређењу, да слободно изражава своје идеје и мисли, а сходно Конвенцији о људским правима, при том не понашајући се насилно због чега је трпео душевне болове, јер је био обележен као лице које је против тадашњег друштвеног уређења, кога су избегавали, третирали га као психијатријског болесника, те да је морао да промени посао, односно послодавца. Другим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете по основу рехабилитационог обештећења преко износа досуђеног у ставу првом изреке побијане пресуде до траженог износа од 2.000.000,00 динара, као и за накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000,00 динара, обзиром на то да је првостепени суд нашао да побројани догађаји од стране тужиоца као и достављени докази у погледу материјалне штете не проистичу из догађаја за који је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012. године.

Апелациони суд налази да је правилна одлука првостепеног суда у делу другог става изреке којим је одбијен тужбени захтев за тражену накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000,00 динара, обзиром на то да је првостепени суд правилно нашао да побројани догађаји од стране тужиоца као и достављени докази у погледу материјалне штете не проистичу из догађаја за који је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012. године.

Наиме, одредбом члана 26. став 1. Закона о рехабилитацији прописано је да рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну штету насталу због повреде права и слободе, у складу са законом којим се уређује облигациони односи.

У конкретном случају, сви судски спорови које је тужилац водио у свом животном веку, трошкови који проистичу из ових спорова, дописивање, преписка, комуникација са домаћим и страним организацијама, па и трошкови у

вези са овим, трошкови на име закупнине због изгубљеног стана како наводи тужилац, стамбени спор, а који поступак је тужилац водио са својом бившом супругом, нису у вези са догађајем за који је рехабилитован, посебно код чињенице да су се неки од догађаја због којих тужилац трпи материјалну штету одиграли након доношења рехабилитационог решења којим су наведена решења оглашена ништавим због чега нису испуњени услови из члана 26. став 1. Закона о рехабилитацији, за досуђивање материјалне штете тужиоцу, по овом основу.

Применом члана 390. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, у погледу одлуке о накнади нематеријалне штете, због неоснованог лишења слободе, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд непотпуно утврдио чињенично стање, и да није правилно применио материјалноо право, када је обавезао тужену на исплату износа од 50.000,00 динара.

Наиме, одредбом члана 26. став 3. Закона о рехабилитацији прописано је да рехабилитовано лице и лице из члана 7. тачка 5. овог закона има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе, у складу са законом којим се уређују облигациони односи.

Апелациони суд налази да првостепена пресуда не садржи јасне и потпуне разлоге о битним чињеницама, а да су поједини изнети разлози супротни садржини изведених доказа, на који начин је учињена и битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, а такође првостепена пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, због чега и чињенично стање остало непотпуно утврђено.

У конкретном случају, против тужиоца је решењем Судије за прекршаје Општине Раковица Уп број 1613/77 од 01.09.1977. године, обустављен прекршајни поступак услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај, а решењем Судије за прекршаје Општине Стари град Уп број 49/82 од 17.03.1983. године, тужилац је новчано кажњен у висини од ондашњих 2.500,00 динара, а ради се о решењима која су одлуком Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године, оглашена ништавим. Међутим иако тужилац, као рехабилитовано лице није био лишен слободе, на основу поменутих решења, из решења Вишег суда је утврђено да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога, а у образложењу тих решења је наведено да је 1975. године дошло до злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Чињеница да се тужилац лечио 1973. године у Заводу за ментално здравље због одређених психичких проблема, као и дијагноза, иначе нетачна, да исти болује од душевне болести из група шизофренија, искоришћене су од тадашњих власти да тужилац због писања парола у Клубу просветних радника буде лишен слободе и присилно смештен у психијатријску болницу, уместо да због евентуалног прекршаја буде приведен надлежном судији, упркос чињеници да ни у то време а ни касније није боловао од шизофреније, као трајног душевног обољења, те се с тога не може прихватити закључак првостепеног

суда да тужилац није лишаван слободе. Наиме, принудна хоспитализација у психијатријској болници у трајању од више дана, без правног основа упућује на закључак о прогону због вербалног деликта који је у суштини политичке природе, иако тужилац није боловао од душевне болести, те је у политичке сврхе злоупотребљена дијагноза, која је представљала сталну претњу да се тужиоцу сваког тренутка може догодити смештај у психијатријској болници, злоупотребом психијатрије. Такође, решењем Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године, закључено је да је подносилац захтева за рехабилитацију, овде тужилац, био жртва прогона и насиља из политичких разлога и да је из истих лишаван слободе, имовине и других грађанских права, због чега се не може прихватити закључак првостепеног суда да тужилац није био лишен слободе, као једног од основних људских права из члана 5. Европске конвенције и Уставом зајамченог права на слободу и безбедност.

Из изнетих разлога, применом члана 391. и 392. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Првостепени суд ће у поновном поступку, отклонити наведене битне повреде одредаба парничног поступка на које му је указано и утврдити све чињенице од којих зависи правилна примена материјалног права, правилно оценити све писмене доказе у списима, у складу са одредбом члана 8. ЗПП. Такође првостепени суд ће применом одредбе члана 313. ЗПП-а, којим је прописано да ће суд постављањем питања да се стара да се у току расправе пруже одговарајућа објашњења да би се утврдиле чињенице од којих зависи одлука о основаности захтева (члан 7. став 2.), утврдити у ком периоду је тужилац био противправно лишен слободе, односно принудно хоспитализован, без правног основа, након чега ће бити у могућности да тужиоцу досуди правичну новчану накнаду, ценећи све околности случаја, а нарочито душевне болове које је тужилац због тога трпео, као и чињеницу да је злоупотребљена дијагноза психијатра у политичке сврхе, иако тужилац није боловао од душевне болести, те да је у болници провео одређено време, а у списима се налази потврда психијатријске болнице у Београду од 17.10.1975. године.

Тек пошто поступи на изложен начин, првостепени суд ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју је у обавези да да довољне и јасне разлоге.

Применом одредбе члана 165. став 2. ЗПП, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 25.000,00 динара и то за састав одговора на тужбу, а све у складу са важећом АТ и вредношћу предмета спора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Зорица Ђаковић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ 12. 12. 2018 ПРИМЉЕНО

ПРЕМ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ СУД НИКОЕ ТЕСЛЕ 42А 12. 12. 2018. ПРИМЉЕНО

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 795/2017
23.11.2018. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Говедарица и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца Томислава Кремановића из Београда, кога заступа Славица Јањић, адвокат из Београда, против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради рехабилитационог обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 23.11.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 358/2015 од 29.12.2015. године обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, по основу рехабилитационог обештећења исплати износ од 50.000,00 динара и одбијен је тужбени захтев за накнаду штете у износу од још 1.950.000,00 динара по истом основу као и захтев за накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000,00 динара и ренту у износу од 8.050,00 динара месечно. Тужилац је ослобођен плаћања судских такса.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године пресуда Вишег суда је потврђена у делу става другог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев за накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000,00 динара по основу рехабилатиционог обештећења и за ренту у износу од 8.050,00 динара месечно. Иста пресуда је укинута у делу који се односи на накнаду нематеријалне штете по основу рехабилитационог обештећења у целости и предмет у том делу враћен на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју овај суд пази по службеној дужности. У поступку нису учињене ни друге повреде поступка из члана 374. став 1. истог закона на које се неосновано и паушално указује ревизијом.

Према утврђеном чињеничном стању решењем Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године, које је постало правноснажно дана 14.12.2012. године, утврђено је да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те су оглашена ништавим решења судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09.1977. године и судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр.49/82 од 17.03.1983. године, од тренутка њиховог доношења, као и све њихове правне последице и рехабилитовани се сматра невосуђиваним. Тужилац се лечио 1973. године у Заводу за ментално здравље због одређених психичких проблема, али је нетачна дијагноза да болује од болести из групе шизофреније искоришћена од тадашњих власти и тужилац је био упућен у психијатријске болнице у периоду од 21.06. - 01.07.1975. године. Боравак на психијатрији и постављена дијагноза су проузроковали бројне проблеме у породичном животу тужиоца, на раду и у друштву. Шесто Одељење УЗСК број 156 од 28.04.1987. године је поднело захтев судији за прекршај Општине Раковица за покретање прекршајног поступка против Томислава Кремановића, овде тужиоца због прекршаја из члана 2. став 2. тачка 5. Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима, због проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у фабрици гумених производа „Рекорд". Судија за прекршаје решењем УП.бр.1613/77 од 01.09.1977. године је обуставио поступак против окривљеног услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај, трајног душевног оболења шизофреније, позивајући се на извештај Завода за ментално здравље из Београда из којег је утврдио да окривљени припада групи шизофреније 295. тачка 9. Након обустављања овог прекршајног поступка тужилац се обратио ВМА у Београду ради специјалистичког прегледа, који је обављен 24.10.1977. године од стране психијатра, психолога и социјалног радника, који су закључили да се на основу добијених резултата може са доста великом сигурношћу утврдити да у тренутку испитивања код пацијента не постоје знаци менталног оболења или поремећаја. Решењем Општине Стари град УП бр.49/82 од 17.03.1983. године окривљени Томислав Кремановић, овде тужилац је проглашен одговорним што је дана 31.08.1982. године око 0,45 ч код пешачког прелаза на Тргу Републике, на јавном месту у Београду говором омаловажавао социјалистичка патриотска осећања грађана на тај начин што је изрекао да је против овог друштвеног система и да је следбеник Ђиласа, чиме је учинио прекршај из члана 2. став 1. тачка 7. Закона о прекршају против јавног реда и мира и кажњен је новчаном казном у износу од 2.500,00 динара. Након тога тужилац је раскинуо радни однос Фабрици „Рекорд" и у септембру 1987. године почео да ради у Предузећу „Галеника" као стручни сарадник за истраживање тржишта у којем је радио до пензионисања 1997. године.Тужилац се захтевом обратио Комисији за рехабилитациону обештећење дана 06.03.2014. године, након чега је дописом од стране Министарства правде

дана 27.10.2014. године обавештен да нису испуњени законски услови из Закона о рехабилитацији за исплату обештећења, због чега је његов захтев одбијен.

Нижестепеним одлукама одбијен је тужбени захтев за накнаду материјалне штете по основу рехабилитационог обештећења, јер побројани догађаји, наведени од стране тужиоца и достављени докази у погледу материјалне штете не произилазе из догађаја за који је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012. године.

По оцени Врховног касационог суда правилно је побијаном одлуком примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева за накнаду материјалне штете.

Тужилац је своје потраживање за накнаду штете засновао на одлуци о рехабилитацији, којом је утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога. Правне последице рехабилитације су и мере обештећења за проузроковану материјалну штету. Према одредби члана 26. став 1. Закона о рехабилитацији, рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода, у складу са законом којим се уређују облигациони односи.

Одредбама члана 154. став 1. Закона о облигационим односима је прописано да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Према члану 155. истог закона штета је умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и нарушење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета). За реализацију права на накнаду штете неопходно је утврђење штете и узрочно последичне везе између штетне радње одговорног лица и настале штетне последице. У овом случају тужилац је тужбом и на расправи паушално указивао на бројне видове настале материјалне штете, али конкретно није доказао њихово постојање и узрочно последичну везу са протоком утврђеним Одлуком о рехабилитацији, коју је трпео из политичких разлога, а за које би у смислу цитираних одредби одговарала тужена.

Није спорно да је тужилац, рођен 1936. године дипломирани економиста са завршеним постдипломским студијама у Белгији, да је по повратку из иностранства 1971. године где није успео да оствари право на азил радио у више радних организација, а од септембра 1977. године у Предузећу „Галеника" до одласка у старосну пензију 1998. године. Тужилац није пружио конкретне доказе о умањењу радне способности (основу и обиму) и потребним и коришћеним лековима узрокованих преживљеним политичким прогоном, нити умањењу зараде и разлици примања, коју није остваривао у конкретном периоду због смањене радне способности. Такође није доказао да је у одређеном периоду примао умањену зараду услед промене радног места и послодавца изазваним политичким разлозима, нити да му је умањена основица за пензију по истом основу већ су ови наводи образлагани паушално без указивања на радне организације, радна места, период, износе разлике итд. Тужилац се позивао на бројне поступке које је водио против разних лица, парничне, кривичне, изврпне не доказујући да су последица политичког прогона, који је трпео. Осим тога, према процесним законима трошкови поступка се остварују у конкретним

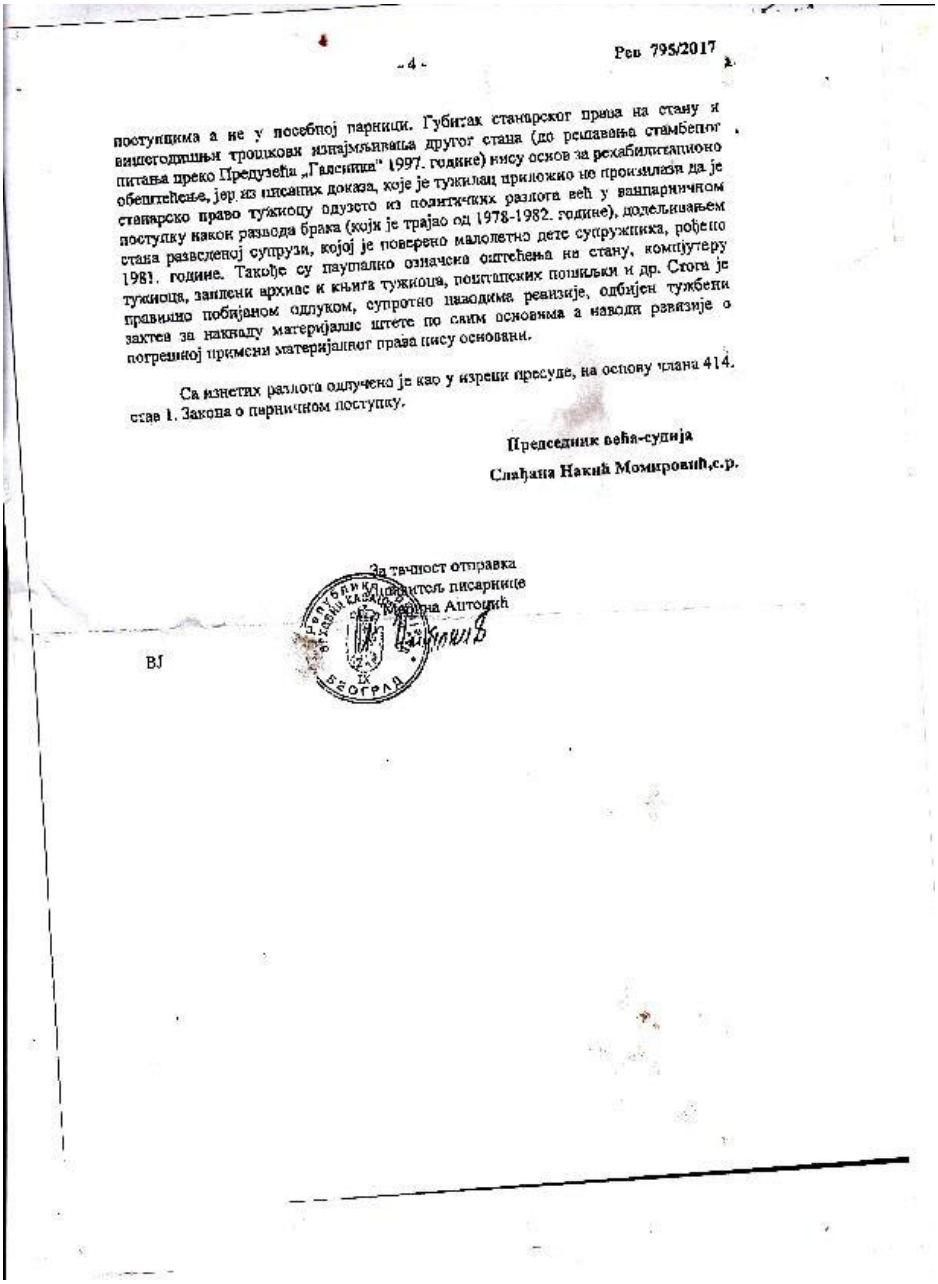

- 4 - Рев 795/2017

поступцима а не у посебној парници. Губитак станарског права на стану и вишегодишњи трошкови изнајмљивања другог стана (до решавања стамбеног питања преко Предузећа „Галеника" 1997. године) нису основ за рехабилитационо обештећење, јер из писаних доказа, које је тужилац приложио не произилази да је станарско право тужиоцу одузето из политичких разлога већ у ванпарничном поступку након развода брака (који је трајао од 1978-1982. године), додељивањем стана разведеној супрузи, којој је поверено малолетно дете супружника, рођено 1981. године. Такође су паушално означена оштећења на стану, компјутеру тужиоца, заплени архиве и књига тужиоца, политичких пошиљки и др. Стога је правилно побијаном одлуком, супротно наводима ревизије, одбијен тужбени захтев за накнаду материјалне штете по сним основима а наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија

Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка

Руководитељ писарнице

Марина Антонић

ВЈ

-

-

- РЕПУБЛИКА СРБИЈЕ
- УСТАВНИ СУД
- Уж.10101/2016

- Уставна жалба Томислава Крсмановића, предата 29.12.2016.године
- ПОШТОВАНИ,
- Обвештавам Уставни суд Србије да мој оштени захтев смањујем на 3,000.000,00. Било би погрешно схватити то као моје прихватање судске неправичности, са свим последицама које би из таквог погрешног закључка могле произаћи.

- Овај износ не би покрио ни полувековне.судске трошкове, поштарине, копија? А где су остале материјалне и нематеријалне штете?

- Сви ми знамо да судови не суде по закону, него како им суфлирају неформални центри моћи. У прилогу текст-ДУБОКА СРБИЈА, ГРОБАР СРБИЈЕ. Већина судија су савесни, хтели би да суде по закону, али су уцењени. Али имају и високе принадлежности. Добро се зна да међу судијама има криминалаца.
- Уколико суд не донесе овакву накнаду штета коју предлажем, схватићу као пуцањ у моје блиске, и ново самоубиство криминалца који то наређује. Настаће нова борба на живот и смрт. на штету слоге и добробити свих учесника.Мене политика и људска права нису никада интересовали, мене су на силу у то претворили `` манипуланти`` , у `` учионицу``, да од мене направе личну тезгу, да мојим примером заплашују, да показују шта треба, а шта не треба чинити. Очекујем да се томе стави тачка, да будем судски обештећен, да се повучем у завичај на Дрини, да пишем лепе књиге, и родни крај развијам економски, јер сам ја по струци економиста. То је одувек био мој животни сан. И ја то могу.А мене су стално гурали у супротно.

- Ако не будем обештећен, значи да починиоц желе да наставе да обмањују судије и руше ову јадну државу и њен племенити народ, да од мене праве непријатеља.
- Захтевам од вас да донесете закониту одлуку.Није тачно да држава нема новца. Он је само прешао у руке криминалаца из дубоке Србије, а и дубока Србија је држава Србија. Имам доказе да су се појединци из дубоке Србије огрешили о мене и моје блиске. Ми живимо у беди, неке блиске су превремено отерали са овога света. И њихови поједини блиски су слично завршили, или неки од њих. Србији нема спаса док се не заведе ред и поштовање закона. Главни узрочник копњења Србије су они који крше закон, а њих судови не санкционишу. Што је самоубиство Србије. Није тачно да међународна заједница стоји иза захтева да ми суд не додели правичну накнаду штете, јер су за мене интервенисали у Србији моћни људи из врха државе САД. Очекујем ХИТНУ одлуку.Износ испод 3,000.000, 00 динара који је симболичан у односу на

  проузроковане штете нећу прихватити.

- Са поштовањем
- у Београду 29.11.2018.године Томислав Крсмановић
- ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД
- Ревизија тужиоца преко Вишег суда у Београду 1739/16 , предато 26.12.2016.године-Рев.795/17. Тужиоц Томислав Крсмановић. Тужена Република Србија.
- ПОШТОВАНИ,
- Обвештавам ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД да мој оштени захтев смањујем на 3,000.000,00. Било би погрешно схватити то као моје прихватање судске неправичности, са свим последицама које би из таквог погрешног закључка могле произаћи.

- Овај износ не би покрио ни полувековне.судске трошкове, поштарине, копија? А где су остале материјалне и нематеријалне штете?
- Сви ми знамо да судови не суде по закону, него како им суфлирају неформални центри моћи. У прилогу текст-ДУБОКА СРБИЈА, ГРОБАР СРБИЈЕ. Већина судија су савесни, хтели би да суде по закону, али су уцењени. Али имају и високе принадлежности. Добро се зна да међу судијама има криминалаца.
- Уколико суд не донесе овакву накнаду штета коју предлажем, схватићу као пуцањ у моје блиске, и ново самоубиство криминалца који то наређује. Настаће нова борба на

живот и смрт. на штету слоге и добробити свих учесника.Мене политика и људска

права нису никада интересовали, мене су на силу у то претворили `` манипуланти`` , у `` учионицу``, да од мене направе личну тезгу, да мојим примером заплашују, да показују шта треба, а шта не треба чинити. Очекујем да се томе стави тачка, да будем судски обештећен, да се повучем у завичај на Дрини, да пишем лепе књиге, и родни крај развијам економски, јер сам ја по струци економиста. То је одувек био мој животни сан. И ја то могу.А мене су стално гурали у супротно.

- Ако не будем обештећен, значи да починиоц желе да наставе да обмањују судије и руше ову јадну државу и њен племенити народ, да од мене праве непријатеља.
- Захтевам од вас да донесете закониту одлуку.Није тачно да држава нема новца. Он је само прешао у руке криминалаца из дубоке Србије, а и дубока Србија је држава Србија. Имам доказе да су се појединци из дубоке Србије огрешили о мене и моје блиске. Ми живимо у беди, неке блиске су превремено отерали са овога света. И њихови поједини блиски су слично завршили, или неки од њих. Србији нема спаса док се не заведе ред и поштовање закона. Главни узрочник копњења Србије су они који крше закон, а њих судови не санкционишу. Што је самоубиство Србије. Није тачно да међународна заједница стоји иза захтева да ми суд не додели правичну накнаду штете, јер су за мене интервенисали у Србији моћни људи из врха државе САД. Очекујем ХИТНУ одлуку.Износ испод 3,000.000, 00 динара који је симболичан у односу на

проузроковане штете нећу прихватити.

- Са поштовањем
- у Београду 29.11.2018.годинеТомиславКрсмановић

-**Томислав Крсмановић: ЦИНИЧНА ГЛУПОСТ И ПРОСТАЧКО ПОКВАРЕЊАШТВОТЕШКО ОБОЛЕЛОГ СУДСТВА СРБИЈЕ.**

- ***Врховни касациони суд Србије је 23.11.2018.године донео Пресуду Рев 795/2017, у поступку који траје од 1994.године , којом се одбија као неоснована Ревизија тужиоца Томислава Крсмановића, председника Покрета за заш титу људских права, у вези рехабилитационе накнаде штете изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016.године..***
- Председник Већа судија **Слађана Накић Момировић** образлаже пресуду да тужилац према Закону о рехабилитацији нема право на накнаду ни **нематеријалне** ни **материјалне** штете, позивајући се паушално и нелогично на Закон о рехабилитацији члан 26 став 1, и ЗОО Закон о облигационим односима члан 154 став 1 и члан 155 - **који својом садржином управо оповргавају дато образложење пресуде, и указују на основаност тужиочевог рехабилитационог захтева за накнаду штете.**
- Због вишедеценијских политичких прогона насталих по основу филозофских, убеђења, због ненасилног израженог мишљења, због породичног порекла, који трају од почетка 1970-их година, и пре тога, до датума Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, па све до данашњих дана, због више стотина почињених повреда законских права, и појединих тешких кривичних деликата, све до покушаја убиства, утамничења у психијатријски азлилум и проглашавања

неурачунљивим душевним болесником, кажњавања за вербална ненасилна дела,

полицијских прогона, лишавања слободе, тешких повреда права из области професије, насилног растурања породице и брака, отимачине личног стана и претварања у мучни

статус подстанара у времену од 1982 до 1997.године, физичких обрачуна, насртаја на здравље, опструкција права на слободу удруживања у политичке странке и

учествовање на изборима, на слободу литерарног стваралаштва, полицијске заплене априла 2000 године 20 рукописа необјављених личних књига и 4.000 примерака

либертаријанских књига, комуницирања и употребе личног рачунара, због тешких повреда законских права пред судовима, и штета, које су из тога проистекле, што се тиче материјалних штетних последица, и нематеријалних штета, претрпљеног душевног бола, страха, угледа, нарушавања здравља, што се види из приложених

доказа, докумената и сведока у тужби- позивајући се на уставне и законске одредбе о праву на накнаду штете- сам се обратио Првом општинском суду у Београду Тужбом за накнаду штете дана 28.5.1994 године (П.3547/94), против Републике Србије и

Републике Југославије.

- Овај маратонски судски процес траје до данашњих дана, ишао је до највиших судских инстанци више пута, да бих 16.12.2016.године поднео захтев за Ревизију Врховном касационом суду, који је исти одбио 23.11-2018.године. Такође сам 29.12.2016.године упутио Уставном суду Србије Уставну жалбу, Уж.10101/2016 овај суд још није донео одлуку.
- **Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године сам оглашен жртвом вишедеценијског прогона вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, насиља и прогона из политичких разлога, и да сам из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права, са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете.**
- Према Закону о рехабилитацији Србије, члан 26: Рехабилитовано лице има право на накнаду **нематеријалне** штете за душевне болове због лишења слободе, у складу са законом којим се уређују облигациони односи. Према члановима 3, 20 и 26, став 1, 2 и 3, Закона о рехабилитацији, рехабилитовано лице има право на накнаду **материјалне и нематеријалне штете.**
- У инкриминисаној Пресуди Високог касационог суда, **изазива чуђење** да се одбија захтев за накнаду нематеријалне штете, **са нетачним образлажењем -да тужилац никад није био лишаван слободе.**
- Ову тврдњу оповргава Решење о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године , на страни 6 стоји`` **био је годинама лишаван слободе`` и ``био због вербалног деликта уместо у затвор, принудно хоспитализован у психијатријску болницу више дана``.** Правна институција казненог смештаја у психијатријску болницу је сасвим другачија од затворске казне, ту није битна дужина боравка, него последице боравка. Којом приликом сам био жртва злоупотребе медицинских средстава, и одакле сам изашао оштећеног здравља, са утиснутим психијатријским жигом душевног болесника, који ми је у назначеном временском периоду следећих деценија проузроковао огромне неприлике у различитим областима живота, и последично проузроковао енормне нематеријалне и материјалне штете. Нобеловац Солжењицин: ***Казнени смештај у лудницу је злочин против човечност и горе од тога, то је врста гасне коморе***.`` У наведеном временском интервалу сам био више пута лишаван слободе, у Саопштењу, допису Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања, у чијем саставу је било десетак чланова САНУ, упућеном Ивану Стамболићу председнику Председништва СРЈ Србије 9.6.1986.године: Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања већ дуже времена прима притужбе да поједини службеници Службе

државне безбедности без икаквог ваљаног разлога и законског основа узнемиравају, вређају и малтретирају , приводеТомислава КРСМАНОВИЋА, познатог по залагању против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, То се нарочито огледа у безразложном легитимисању на улици, незаконитом улажењу у његов стан, вулгарном вређању и претњама којима се нарушавају његова елементарна права и лично достојанство. Мића Поповић, члан САНУ.Поново сам био на кратко смештен у азилум јула 1983.године.

- **Доказ**:Линк са мојом познатом књигом КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА-КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД- http://www.psihijatrijaubija.info/tomislav-krsmanovic/kompletna-knjiga-kaznena-psihijatrija-ko-je-ovde-lud.html
- У Решење о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, на страни 6 стоји`` злоупотребљена дијагноза га је пратила цео живот и сасвим извесно представљала сталну претњу да сваког тренутка опет може бити смештен по казни у психијатријску болницу``. Од 2008 до 2013 године сам био под опсадом Полицијске управе Београда, која је захтевала да се јавим ради смештаја у психијатријски азилум, све до звучног лупања у врата и узнемирења суседа дубоко у ноћ.
- Испуњавам и други услов за накнаду нематеријалне штете, сходно члану 26, став 3, Закона о рехабилитацији, у складу са Законом облигационим односима, члан 200.став 1 ЗОО : За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наруженост, повреде угледа, части, слободе или права личности, као и за страх, суд ће досудити правичну новчану накнаду. Из разлога јер сам деценијама трпео врло интензиван душевни бол због утиснутог психијатријског жига (повреда угледа,части), драстичног деценијског ускраћивања људских права и слобода (слободе или права личности), због изнурености и здравствених поремећаја проузрокованих перманентним дугодишњим репресивним поступцима органа, које су драстично умањивале животне активности у професији, као писца, научника и политичара (због умањења животне активности). Такође имам право на накнаду нематеријалне штете, због деценијског врло интензивног претрпљеног страха (страх) од дефинитивне хоспитализације неограниченог времена, и сталних других облика лишавања слободе, угрожавања елементарне личне безбедности и имовинске сигурности..
- Када се ради о претрпљеној **материјалној штети**, према Закону о рехабилитацији чланови 3, 20, 26, ставови 1 и 2, рехабилитовано лице, што је тужилац, има право на накнаду **материјалне** штете. Врховни касациони суд одбија захтев образлажући : **набројане материјалне штете не произилазе из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14. 12.2012.године``.**
- У Решење о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, **на страни 6 стоји супротно**: Подносилац захтева за рехабилитацију је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, дакле **због догађаја за које је тужилац рехабилитован овом одлуком Вишег суда у Београду, и да је из истих разлога био лишаван слободе, жртва**

злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, лишаван имовине (материјална штета) и других грађанских права. .

- Врховни касациони суд на страни 3 Пресуде тврди: *Према одредби члана 26 став 1, Закона о рехабилитацији рехабилитовано лице има право на обештећење за материјалну штету насталу због повреда права и слобода , у складу са којим се уређују облигациони односи .Одредбама члана 154 став 1 Закона о облигационим односима је прописано да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове к ривице. За реализацију права на накнаду штете неопходно је утврђење штете и узрочно последичне везе између штетне радње одговорног лица и настале штетне последице. Нема постојања кривице тужене и постојања узрочно последичне везе са прогоном утврђеним Решењем о рехабилитацији .*
- У Решење о рехабилитацији Вишег суда у Београду на страни 6 стоји : **Подносилац захтева за рехабилитацију је био жртва прогона и насиља из политичких разлога, и да је из истих разлога био лишаван слободе, жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, лишаван имовине и других грађанских права. Чиме се јасно изјашњава да је незаконите прогоне произвео тужени државни орган, чиме је проузроковао материјалну штету.**
- Према члану 198 ЗОО ,став 1:) Ко другоме повреди част као и ко износи или преноси неистините наводе о прошлости, о знању, о способности другог лица, или о чему другоме, а зна или би морао знати да су неистинити, и тиме му проузрокује материјалну штету, дужан је накнадити је.
- Органи тужене су драстично и у дугом временском континуитету, све до 2012.године, кршили одредбе члана 198 ЗОО став 1, износили неистине о његовом душевном здрављу, широко разглашавајући да је неурачунљив лудак, сво до мас медија, жигошући га јавно и неосновано, да је опасан државни непијатељ, да позива на побуну, да блати самоуправну Југославију.А добро је познато како су се тадашње власти сурово обрачунавале за најмању критику, поготову са опасним непријатељима који блате и позивају на побуну.
- Према Закону о рехабилитацији, члан 7 , Рехабилитовано лице има право на враћање наплаћених новчаних казни и трошкова поступка.У посматраном временском интервалу од скоро 40 година, сам се свакодневно покушавао да одбраним, било је неколико стотина судских поступака, трошкова адвоката, судских такси, а много више жалби државним органима, медијима, међународним организацијама, слања препоручених пошиљки, постоје бројни поштански докази о вишегодишњој заплени преписке, трошкови копија -то су енормни материјални трошкови.
- Од повратка из шестогодишњег боравка у Белгији јула 1971.године, сам од стране органа безбедности био оквалификован као `` политички неподобан``.Млад и полетан, са завршеним Економским факултетом, и са одличним успехом Пост-дипломских студија у Бриселу, са најбољим референцама белгијских послодаваца, са спремљеним докторатом из маркетинга, полиглота, где год сам конкурисао за адекватно радно место сам био одбијан, понегде су ми казали отворено да сам морално-политички

неподобан, да је стигла забрана из СДБ. Са таквим квалификацијама, тада оцењен као један од водећих маркетинг експерата у Југославији, сам био дисквалификован као стручњак, нигде нисам могао да нађем било какво иоле адекватније запослење. Огорчен сам то обзнанио због чега су почели прогони и насилна хоспиталицајија у јулу 1975.године у у ``П.Б~Лаза Лазаревић``.

- **Од 1 септембра до 1.децембра 1971 године, сам био запослен у предузећу УНИМАР при листу БОРБА, ,радно место изгубио уз евоцирање разлога МПП (морални-политичке неподобности), и интервенције надлежног државног органа. Слично се десило у предузећу Југословенски центар за истраживање и развој од јуна до новембра 1972 године ,у предузећу Биро за размену омладине и студената у времену од 5 месеци у 1973 године.**

- **Дакле, за ово време од око 4 године, због политичке дискриминације нисам био запослен 3 године и три месеца.**
- Успео сам да се запослим у БИП-у 1975.године, затим у ФГП Рекорд 1976, да бих каријеру завршио у Фабрици лекова Галеника где сам остао од 1977 до пензионисања 1997.године.
- У свим овим предузећима сам био обележен као `` политички непријатељ`` , `` душевни болесник``, смењиван са вишег радног места на ниже, смањивана плата, остављан без радних задатака, без права на стан, дисциплински кажњаван, оцрњен као човек и изолован од других запослених, моја каријера све до пензионисања 1997.године је систематски упропашћивана, Настали су материјални трошкови проузроковани систематским ускраћивањем у правима на радном месту, што се тиче каријере, прихода и стана, и приликом одређивања висине пензије..
- Полиција је 2.4.2000 године око 17 часова и 30 минута запленила и однела страначку архиву политичке странке Покрета за заштиту људских права, чији сам председник, и моју личну архиву, све што сам дотада стварао је тада нестало, до данаших дана још није враћено. П**очињен је монструозан духовни злочин, између осталога заплењени су рукописи мојих 20 необјављених књига са тематиком људских права и злоупотребе психијатрије. на којима сам радио десетак година, више хиљада досијеа жалиоца на повреде законских права и стању у лудницама, са компромитујућим подацима о појединим органима тужене.. Што је равно средњевековном спаљивању јеретичких књига. Заплењено је том приликом 2.000,00 примерака књиге угледних америчких научника професора Хавајиуниверзитета Кена Скуланда `` Авантуре Џонатана Галибла`` и др. Мери Руварт ``, Исцељење нашег света``,**

које је тужиоц публиковао на више балканских језика. вредности 5 евра по примерку Том приликом је однето стотинак часописа домаћих и страних, где су били публиковани моји стручни и научни радови, однети су разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд, већи број писаних текстова и необјављених научних радова, целокупна врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним светским личностима, шефовима држава , књижевницима, научницима, хиљаде

саопштења, неколико хиљада примерака неколико бројева листа Људска права, више књига маркетинга, мегафон, транзистор, писаћа машина, чак и личне фотографије.

- Упркос предузетих радњи и свих потребних законом предвиђених благовремених и примерених поднесака за ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ, у то време владавине Слободана Милошевића и његових кадрова, пристрасни Први општински суд уместо да реагује ОДМАХ, је растезао годину дана, због непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио да органи безбедности архиву одвезу у непознатом правцу.. Још није враћена.
- Поседујем лични компјутер од 1997, Бела књига о сметњама у употреби личног рачунара- http://enlite.org/Toma/Bela_kniga_O_opstrukcijama_telekomunikacija_i_interneta.pdf, које су повремено биле честе, то је био свакодневни истински стрес, узимање времена, енергије, новца за поправке, куповање нових рачунара, што се састојало у упадима у систем, прекидима, нестајању фајлова са више хиљада порука, бесповратно нестајање књига, преписке, ресетовања, успоравања, поруке не стижу до дестинатера, или оне које су мени послате, злоупотребе дискусионе групе Људска права чији сам модератор на којој има око 400 учесника, итд. Годинама се обраћам надлежним државним органима и судовима, са поузданим доказима, и позивима на сведоке и провајдере, без икаквог резултата.
- Од 1975 године све до 1992 .године је често била заплењивана преписка, докази су званичне решене поштанске потражнице, чиме су проузроковани поштански трошкови и поновних копија врло бројних докумената које сам слао препоручено појединим међународним организацијама за заштиту људских права ван земље, којима сам се обраћао.,ПОШТА Србије запленила цео тираж листа ЉУДСКА ПРАВА
- Прављене су сметње са употребом телефона, касније факса.
- Ја сам на незаконит начин лишен мога стана, који сам добио од оца Милана Крсмановића, Са разведеном супругом Александром Фон Сакс Пешић сам ступио у брак 1978 године, док сам становао у родитељском стану у Карађорђевој улици, а развео се 1983.године. Органи тужене су неподношљивим дуготрајним насиљем и репресалијама разорили нашу брачну и породичну заједницу. Александра Крсмановић Пешић, пензионер, са станом у улици Теодосијева број 1 у Београду, број личне карте 004350375, рођена 1946 године, исказано дана 1.1.2012. године, каже:`` Наш брак су присилом растурили органи власти, у знак примитивне одмазде према политичким неистомишљеницима``.
- Александра је због брака самном, од почетка била подвргнута свакодневним шиканирањима на њеном радном месту економисте у ФГП-Фабрици гумених производа Рекорд (на тестовима QI од 500 тестираних службеника имала

највиши скор), била ускраћена законских права што се тиче висине прихода, радног места, омаловажавана и понижавана.После мога притварања 3 децембра 1981.године, органи полиције су извршили претрес стана, однели сву моју документацију и спровели ме у суд,, за то време у моме отсуству су је подвргли вишечасовном испитивању, уз вриску бебе. Полиција је такорећи из дана у дан упорно и опасно вршила притиске на њу: да се ХИТНО разведе, да из стана избаци сва документа супруга, укључујући и његову писаћу машину, да не дозволи улазак у стан његових истомишљеника, да прекида његове телефонске и друге разговоре са политичким темама, да у таквом случају одмах позове полицију и захтева његову ургентну насилну хоспитализацију.Или ће она и њен син нестати. У пар наврата је покушано гажење на улици. Вршене су провале у стан, пљачке, физички напади, искључивања телефона, Из дана у дан су се притисци над Александром интензивирали, и према њеним речима је гурали у самоубиство. У оваквим тешким животним околностима политичких прогона, Александра је доживела нервни слом, оболела од више нервних и органских болести, покушала самоубиство средствима за смиривање. А и ја сам био доведен у стање крајње душевне и нервне напетости.

- Што је довело последично до неподношљивих напетости и немогућности живота у заједници.
- Да бих спашавао душевни интегритет и голи живот, био сам принуђен 1983.године да напустим стан, и да све до 1997 године будем подстанар. Оронулог здравља са 50 година старости, сам за време од 15 година постао подстанар,. доживео сам још једну сурову политичку одмазду. Чиме ми је нанета материјална штета за трошкове плаћене подстанарске кирија у времену од 15 година, пута 150 евра, око 18.000 евра.
- Према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198 и 195, став 1 ЗОО: Ко другоме нанесе телесну повреду, или му наруши здравље, дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења.Органи тужене су бесомучним прогонима, и доказаним злоупотребама психијатрије и медицине, све до 2012.године, проузроковали деценијску несносну несаницу, (и друге здравствене тешкоће), значајно умањивали личну радну способност , проузроковали трошкове лечења док сам био у радном односу све од 1975 године до дана решења о рехабилитације 2012.године, умањивали зараду изгубљену због смањене способности за рад. За ову тврдњу су дати докази здравствених установа.
- Деценијама сам куповао у апотекама стране лекове против тешке несанице, сваки месец, и то су такође енормни материјални трошкови.
- Према члану 26 Закона о рехабилитацији у вези са члановима 198, 189, 195, и чланом 188-,став 1, у случају оштећења здравља накнада се одређује по правилу, у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време, при чему се то смањење манифестује кроз смањење зараде, и због умањене основице за пензију, из чега смањење износа старосне пензије траје и данас, и трајаће

убудуће., у смислу члана 195 Закона о облигационим односима .Будући да имам 82 година, могу се појавити трошкови за појачану исхрану, трошкови лечења и трошкови за туђу помоћ и негу..

- Александра, невина жртва, тешко нарушеног здравља, се од 26 децембра 2018 године се борила за живот, прикључена на респираторне апарате у Клиници за плућне болести у Београду, преминула 1 јануара 2019.године у 3 часа и 15 минута ујутру, њено здравље су уништили сурови и бескрупулозни прогонитељи.
- А судије које треба да санкционишу кривце, без исправне оријентације према другима, у времену и месту, занете ријалитијем, монденским дестинацијама широм планете, тврде да нико никада није скривио нашу животну трагедију. Умишљају да су ``доктори права``, уствари мунтају распамећене и обеспомоћене грађане који немају новца да плате адвокате, уместо самилости према невиним сугрђанима, балубизирани `` доктури права `` се утркују ко ће им више нашкодити.
- 19 марта 1999.године америчка НГО ИСИЛ сада ЛИ (www.isil.org), ми је доделила доделила у Парламенту Данске у Копенхагену, престижно признње Bruce Evoy Memorial Awapd као жртви злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, светски признатом експерту за злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, и у знак признања за публиковање либертаријанских књига на балканским језицима. Докази: www.isil.org.Freedom Network News March / April 1999. TOMISLAV KRSMANOVIC Honored. (Www.isil.org; http: //www.jonathangullible.com/newsletters, http: //www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524), његов говор у Парламенту Данске . Носилац сам и других признања ван земље, у Србији ниједно.
- Рехабилитован сам Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду , дакле рекло би се да држава исправља своје неправде. Уместо правде и накнаде штете, органи тужене настављају са новим злоделима: 11.октобра 2015 године око 18 часова на аутобуској станици број 48, силеџија ме је напао узвикнувши у пар наврата: Убићу те, овако- Бум бум``` мој ћале контролише твој компјутер``Интервенисала је Полицијска Станица ОУП Раковица. Патрола Полицијске станице Раковица је такође привела насилника Бојана Павловића који ме је физички напао у четвртак 26 новембра

  2016.године око 18 часова и 30 минута, у улици Станка Пауновића 39 А, на Миљаковцу Изгредник ми је пред сведоцима казао дословце:`` Не плашим се никога, убићу

  тебе``.Том приликом су га органи полиције Раковица ухапсили и извршили увид у његове личне податке. Против њега се водио судски поступак. Али су га судови ослободили кривице, да га охрабре. Маја 2016 године је разорен лични рачунар, нестали су рукописи моје књиге на којој сам радио две године. Када сам се 10 маја

  2016,године око 10 часова и 30 минута вратио у стан на адреси Станка Пауновића 70, стан број 3, затекао сам у купатилу хаварију, и малу поплаву. Неко је у моме отсуству извукао цев, и пустио воду.По повратку са одмора у завичају код Љубовије на Дрини од 21 јуна до 21 јула 2016 године, затекао сам преметачину у стану, о чему сам обавестио надлежне органе. Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених

погодности, укључујући и инсталације у купатилу и кухињи. 6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се

представља као Стеван Стевановић, у којој стоји:претња смрћу , зато што захтевам накнаду штете. У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја

2017.године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље? То је тај што тражи накнаду штете! 7 децембра 2018.године поднета Другом основном судуу Београду Приватна кривична тужба против НН особа који су за време одуствовања приватног тужиоца из стана у времену од 9 јуна до 7 јула 2018.године,

непознате особе око 1 јула одвалиле део дрвеног прага стана, и углавиле га чврсто на висини до пола пута до браве. Што су видели 2 јула око 20 часова ове године два сведока. 14.12.2018.године сам поднео Приговор,на Решење Другог основног јавног тужилаштва у Београду КТ број 2869/18 од 26.11.2018.године,које је неосновано одбацило кривичну пријаву тужиоца поднету против напред поменуог Павловић Бојана због кривичног дела угрожавања сигурности.

- Упркос бројних обраћања судовима, државним органима и јавности, органи туже настављају насиље, да тако будем тихо уклоњен као неугодан тражиоц накнаде штете и повраћаја одузетог, да мојим примером застраше друге. На делу је покушај тихе ликвидације.
- ***Што су јасни наговештаја да судови не желе да донесу закониту пресуду накнаде штете.***
- Мој брат Милић, син Милан и његова мајка, сестричина Валерија којој су криминалци на дужности убили мужа, сви ми живимо на ивици беде проузрокованој насиљем наведених починиоца. Сестра Нада (1946-2010) је уништена сличним прогонима, преминула у крајње нељудским околностима. Нас лопови пљачкају од 1945.године..
- А мој син и ја као најбеднији просјаци нисмо били у стању да платимо сахрану нсретне Александре.
- У доле приложеним линковима шест мојих аутобиографских књига које покривају скоро цео мој живот од 1940 до 2017.године, на 9.600 страна, на којима сам радио 20 година (обратио ми се Рипли) је документован геноцид над мојом породицом.
- Већина породица ове регије је доживела сличне геноциде. Али ћуте. Докле?
- Судским органима је дато морбидно упутство да ни по коју цену не дају правичне накнаде штете, да не враћају одузету имовину, да не обештете оне који су од 1945.године на било који начин оштећени незаконитим поступцима државних органа. Јер наводно држава нема новца, банкротираће, охрабриће безброј оних који ће тражити накнаде и правду.
- Што је нетачно. Циљ је охрабритио гробаре Србије.Држава уопште нема искрену намеру да спроведе правичну транзицију у Србији. Она је одлаже и гура под тепих, са очигледном намером да потражиоцима истекне биолошки век трајања, или да их изнури и да им бескрајним зачкољицама огади заувек да траже своје.
- Чиме се систематски и методично, са злом намером, охрабрују починиоци, јер сматрају да неће бити кажњени. Они Србију убрзано, уместо у Обећану земљу, гурају у амбис. ***Суштина трагедије Србје је тешко оболело судство.*****Врховни касациони суд је донео још једну незакониту пресуду. Надам се да ће увидети последице безумничке охолости и силничке глупости..**

- ДОКАЗИ:Сага о ...ићима Том 1 Виски, вотка, шљивовица (1940-1953)- http://enlite.org/sage/1.doc; http://enlite.org/sage/1.pdf-ИСТО; Сага о ...ићима Том 2-Београдска кошава (1953- 1965) http://enlite.org/sage/2.doc; Сага о ...ићима Том 3-Роман о Бриселу (1965-1978)-*enlite.org/sage/3.pdf*; Сага о ...ићима Том 4- Тајна завера Југославије против Југославије (1979- 1999)- http://enlite.org/sage/4.pdf; Сага о ...ићима Том 5-Исцељење душа балканских народа (1993-2004) http://enlite.org/sage/5.pdf; Сага о ...ићима Том 6-Пијанац криве Дрине (2005-2017)- http://enlite.org/sage/6.pdf
- Томислав Крсмановић
  064-3095176. Books@eunet.rs.www.tomislavkrsmanovic.com. www.isil.org. Покрет за заштиту људских права, председник. Архив САНУ.

- Победио сам злогласну казнену психијатрију.
- **Доказ:** широко призната моја књига **Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-** http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/
- Победићу уз Божију помоћ и канцерозне судије и правосуђе Србије.
-

- Томислав Крсмановић: **СУДСТВО СРБИЈЕ- СРПСКА ТРАГЕДИЈА, РИЈАЛИТИ ПУН СУЗА И КРВИ.**
- ***ДРЖАВНИ И НАРОДНИ НЕПРИЈАТЕЉ БРОЈ 1- А ПРЕСУДЕ ДОНОСЕ `` У ИМЕ НАРОДА.``***
- Председник Већа судија Врховног касационог суда Србије ***Слађана Накић Момировић*** је 23.11.2018.године исписала Пресуду Рев 795/2017, у поступку који траје од 1994.године , којом се одбија као неоснована Ревизија тужиоца Томислава Крсмановића, председника Покрета за заш титу људских права, у вези рехабилитационе накнаде штете изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016.године (Пресуда на линку- https://groups.yahoo.com/neo/groups/serbianforum/conversations/topics/45593).
- Судија Слађана Накић у овој Пресуди уствари признаје све аргументе тужиоца, да би ипак на крају гротескно одбила као неоснован његов захтев Ревизије, без иоле ваљанијег правног и било каквог другог образложења.(Одговор на Пресуду на линку- https://groups.yahoo.com/neo/groups/serbianforum/conversations/messages/45503)
- На делу је претња: *Не желимо да донесемо закониту пресуду накнаде штете***.**Тако ми се хоће? Шта ми можеш? Доказ је да и после датума Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду од 14.12.2012.године, уместо престанка, насиља су настављена од стране истих починиоца, све до данашњих дана (физички напади, претње смрћу, провале и пљачке стана, разарање личног рачунара, опструкције рада на њему, увреде, клевете, итд)..
- Слично се десило јуна- јула 1975.године, када су ме сместили насилно по казни у психјатријски азилум, да у мени изазову оправдан бес, победио сам тада злогласну казнену психијатрију СФРЈ.Доказ: широко призната моја књига Kaznena psihijatrija-ko je ovde lud-http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic/ Сада ме се лаћају судије из замагљених сукоба и интрига кланова у правосуђу Србије, знајући моју промишљену борбеност, изазивајући ме, слично насилној психијатризацији 1975.године, овога пута да цео свој живот посветим

обрачуну са највећим злом у Србији- потпуно иструлелом судству и изанђалим и издрнданим судијама и судиницама Србије.

- **Да је законито и правично судство Србије најобичнија фарса је широко познато. ПАРТИЈСКО судство је заменило ПРИВАТИЗОВАНО СУДСТВО- лични сервис ТАЈКУНА. За народ Србије још нема судске правде. Судство Србије је државни и народни непријатељ број 1. Србија копни, са свих страна је изједају свакојаки прекршиоци закона.Будући да не бивају санкционисани од судова, бивају охрабрени, људождерски гутају живо месо Србије. А Србија не види суштину кризе. Судије су гробари Србије.**

- **Већина судија површно (погрешно) правда своје незаконите поступке: да је држава у кризи, да је све дозвољено да би се она спасла.Судије ће онда из побуда класне припадности стати у одбрану незаконитих приватизација и подешавати тајкунску транзицију; упињаће се из све снаге да по сваку цену онемогуће реституцију, рехабилитацију, лустрацију, и обештећења (одлагање да поумиру најорнији борци за правду, а са њиховим наследницима ће се лакше изаћи на крај, већина ће временом заборавити, или ће клонути немоћни да се изборе.)**

- Судским органима је дато упутство да ни по коју цену не дају правичне накнаде штете, да не враћају одузету имовину, и да не обештете све оне који су од 1945.године до данас на било који начин оштећени незаконитим поступцима државних органа. Јер наводно држава нема новца, банкротираће, охрабриће безброј оних који ће почети да траже накнаде. Нажалост, судије слепо верују у овакве шарене лаже. Имовину није отео народ, него свакојаки енормни новопечени богаташи, тајкуни, мафијаши и криминалци, који су сви заредом били припадници различитих структура и сегмената државе.
- А ко ће и како сутра надокнадити оне који буду тражили накнаде данашњих произведених штета, јер многи грађани дан данас, чак и ако су судски рехабилитовани. трпе драстична ускраћивања њихових законских права? Зашто то држава не спречи?
- **Судијска професија у Србији у својој бити је интердисциплинарна, правосудним кадровима недостаје шире образовање, они немају довољно знања за објективну перцепцију врло сложеног локалног и међународног окружења.Замор, притисци, несигурност радног места, страх, временски теснац, удружени са привилегијама и јагмом да се што више уђари у друштву ГДЕ СВИ КРАДУ, су тужна свакидашњица у правосуђу Србије. Поврх свега, ради се о кадровима који су плод методичне селекције засноване на типу личности, где нису битни стручност и етичност, него слепа послушност .**

  (Adorno. The autoritarian personality''.) Међу правосудним кадровима Србије је изразито присутно стереотипно мишљење, они виде оне ван групе као безначајне прашњаве досијее докумената у њиховим пренатрпаним сталажама, које једноставно треба само отаљавати, спремни су да олако пресуде онако како им суфлирају њихове надређене неформалне и формалне структуре, и то чине без икакве гриже савести, убеђени '' да тако

треба.'' Може се говорити о истинским идеолошким предрасудама у односу на већину обесправљених судеоника , '' оних ван групе '' Krech and Crutcfield.''

- Судије злоупотребљавају своја правничка знања да неуке и сиромашне судеонике који не могу да плате адвокате, преводе жедне преко воде. Правдају се да тако морају да им је наређено. Зашто онда понекад прекорачују овлашћење, непотребно кињење, богате се, оргијају? Зар судски органи не препознају да бивају изманипулисани, да тако унесрећују свој народ, да стварају вечито незадовољство, уместо да изнађу мудра решења помирења и слоге, која постоје. Јер ако правда не буде задовољена, тињаће све убрзанији раздор у Србији.
- И судијама није нимало лако, иако имају високе принадлежности (уз напомену да су ипак већина часни и поштени), изложени су свакојаким притисцима, живе у страху, неки од њих имају осећај кривице или стида, и због тога пате (има и оних којима такво стање у судству добро долази да се богате и изживљавају над незаштићеним судским судеоницима.).Многим судијама је нејасно, ко и зашто захтева неправичне судске одлуке, да ли `` одавде`` ,или неко `` споља?`` Виде да треба безакоње, али не схватају довољно зашто?
- Овакав франкенштајнски пројекат разрешавања кризе у Србији на штету народа, а у интересу моћника, је лишен разума и у својој бити је сулуд. И због овога, мафијашка власт у Србији састављена од недораслих и распамећених психопата и агресивних душевних болесника, је виђена на међународној сцени, од иоле уређенијих држава, као недорасла и аутсајдерска. Зато нас неће у ЕУ. Овдашњих лопужа се гаде и Русија и Кина (Да су овде Кинези улице и тргови би били начичкани вешалама.)
- **Поставља се логичко питање: зашто је поменута судиница Слађана Накић Момировић исписала такву очигледно потпуно нелогичну и сулуду судску пресуду? Одговор на ово питање треба превасходно тражити у чињеници да. јој је тако наређено. Али се ипак поставља питање логичне утемељености њених свеукупних поступака, структуре њене личности?.**
- Име **Слађана Накић Момировић**, и имена њених колега и колегиница сличних судија и судијиница, се у оваквом брлогу провлаче у моме судском спору од 1994 године, и пре тога, од 1971.године, од нижих судова, Првог општинског суда ,Трећег општинског суда, до Вишег суда, Апелационог суда, Врховног касационог суда ,све до Уставног суда Србије. А управо су та имена на менију појединих таблоида. Описују их, као људе најнижих моралних својстава, ``прелетаче``, који због таквих својстава стално опстају на функцијама, који отимају туђе станове, избацују друге на улицу, грабе за себе новац из свакојаких фондова, напредују захваљујући несавесном раду и `` услугама``, брзометно ступају у брак, разводе се, успостављају контакте са мафијашима, убицама, криминалцима, примају поклоне и девизе, имају засебне станове резервисане за ` састанке и разоноду``, да судије заљубљиве природе буду ближе изабраници свог срца``, или оне ожењеном човеку, живе у више станова, имају врло високе принадлежности, школују децу ван земље, путују по свету и монденским дестинацијама, мунђарошки обмањују "Америчка влада подржава све одлуке Високог савета судства.'' Један таблоид тврди: Како изгледа,

половина судија Апелационог суда у Београду могла би да заврши у одмах у затвору. Мужеви, жене, љубавнице, љубавници, баханалије, брачна неверства, абортуси, други направи дете, и ко зна шта још, ријалити. Таблоиди предочавају :Судије Апелационог суда у Београду и Високог касационог суда имају морал као даме са Железничке станице у Београду. У поступку грађане, који траже правду, дочекују судије чије су биографије умрљане сузама и крвљу.

- Жао ми је што ћу ово рећи, за судију ***Слађану Накић Момировић, која ми је изрекла Пресуду,`` у име народа``, у једном таблоиду стоји дословце: ,,У послу се пробијала спремношћу да ''другговима изађе у сусрет''. Нарочито је то чинила док је била судија Трећег општинског суда у Београду, где су је и чистачице затицале у необичним позама, како испомаже председнике судова, употребљавајући своја уста.``***
- А да ли је њој жао што тихо убија мене и моје ближње? Особа која се тако понаша, а претендује да дели правду треба да буде спремна на истину.И да се не љути ``ИСТИНА ЋЕ ВАС ПРВО УЖАСНО РАЗЉУТ ИТИ, А ОНДА ОСВЕСТИТ И``.
- Крајем 1980-их и почетком 1990-их година судиница Трећег општинског суда у Београду која ми је судила за вербални деликт, је зетечена у тоалету тога суда како прима немачке марке у гаћице. На дочеку Нове 1976 године у Истамбулу био сам сведок када је судиница Првог општинског суда у Београду, која ме је неосновано судски гонила, примила од горопадног Турчина у разголићени деколте новчаницу од 5о долара, изгубивши се са њим у тајанственој звезданој босфорској ноћи (видети Сага о ... ићима 3 Роман о Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf-str. 974) . А колико је било корумпираних судија мушкараца у овоме маратонском судском поступку?
- У судству Србије се региструје раслојавање: на савесне и корумпиране судије (Фестингерова коњитивна дисонанца). Уз мене стају оне судије из струје бораца за истинску реформу судства. Обећано ми је од часних појединаца из безбедоносних структура, да ће ми дати врло поверљиве и компромитујће податке .о судијама и судиницама из мога вишедеценијског досијеа. **Најзад-Србија за Србију.** А подоста података се налази у мојим преосталим документима након одузимања архиве 2000.године.
- Министар правде Србије Нела Кубуровић је лепа, и интелигентна.Таква је била и Снежана Маловић. Али обе нису за такву функцију, јер су младе и неискусне. И Никола Селаковић, је интелигтентан, али је био млад и неискусан. На њиховом месту треба да буду прекаљени адвокати правници. Избор оваквих кадрова је саботажа..
- Није никаква непрепознатљива тајна, да су судије Србије махом драстично оштећени појединци, не само морално и духовно, органски, него и душевно. Као таквим, мањка им исправна оријентација у времену, месту, и према другима, они очигледно погрешно процењују стварност.
-
- Описани поступци судинице *Слађане Накић Момировић,* и њених пајташа и пајташица, њен положај судије у највишем суду Србије су доказ трагичног стања у Србији.
-
- Да ли дотична *Слађана Накић Момировић* поседује савест - као једну важну особину коју поседују нормални људи?.Она се служи својим положајем да на

мени и мукама мојих блиских, не бирајући средства, оствари своје циљеве.Зар она не схвата да савест на неки начин служи као кочница, да ће већина вагати своје поступке, тежећи томе да не повреде друге приликом остварења својих циљева. Међутим, без савести у склопу њених циљева, њу ништа не може да кочи, осим можда оних правила успостављених у оквиру корумпираног правног система друштва и државе чији је она службеница, који она умишља као неприкосновеног гаранта њене судбине. Такви поступци су својствени психопатама који болују од једне стварне менталне болести, која се може означити као – потпуни и неизлечиви недостатак осећања и емпатије.Потпуно су имуни на последице, које би нормалног човека испуниле осећањима срама или гриже савести. Зар она није свесна да својом одлуком упропашћава судбине више невиних људских бића?

- Зар она не схвата да и ја имам право да се браним, и да ја имам нечију заштиту? Нико овде није недодирљив?.Да ли је она свесна последица својих поступака?
-

- Записи из њене тужне биографије, у крвавој коцкарници што се зове српско правосуђе, у ријалитију Армагедону у судницама , ходницима и тоалетима судова, у становима за састанке и разоноду, виђени у склопу њених дугогодишњих пресуда, контрадиктирних и понекад гротексних поступака, у јагми да опстане, да што више уђари, да загризе у живот који брзо пролази, узимајући у обзир њену тегобну и злехуду личну судбину која из тога произилази (написала је о томе читав научни рад), замор, неизвесности, притисци, несигурност радног места, страх, временски теснац, породичне неприлике- уствари све заједно одсликавају особу у дубокој кризи идентитета.
- **Овога пута бих се детаљније осврнуо на функцију ОПАЖАЊА инкриминисане судинице (keen and alert person). Информације из средине која окружује човека он сазнаје помоћу чула. Ови надражај иду од чула до елементарних (примарних) чулних центара у кори великог мозга, где се врши**

  трансформација надражаја у осећај. Осећај ће се претворити у процес опажања, јер се ту осећај повезује са психичким искуством које је

  магацинирано у мозгу у виду енграма (сазнања), у облику беланчевинастих творевина које чине основу у кори великог мозга.

- **Ове беланчевинасте материје могу мањкати у квалитету, у њима могу бити магациниране искривљене (нетачне) информације. Судија Накић је добила нетачне информације о тужиоцу, кога су јој оцрнили, она лично га зна од раније као `` судског кверуланта, замајава се по судским ходницима.``Ипак, она увиђа да је он жртва, то је тако очигледно-** због више стотина почињених повреда законских права, и појединих тешких кривичних деликата, све до покушаја убиства, утамничења у психијатријски азлилум и проглашавања неурачунљивим душевним болесником, кажњавања за вербална ненасилна дела, полицијских прогона, тешких повреда права из области професије, насилног растурања породице и брака, претварања у мучни статус подстанара у времену од 1982 до 1997.године, физичких обрачуна, полицијске заплене априла 2000 године 20 рукописа необјављених личних књига и 4.000 примерака либертаријанских књига (пута 5 евра), употребе личног рачунара.
- **Да ли она неадекватно употребљава енграме, услед непримерене селекције, због импулсивности, због крајње узнемирености? Уместо да размисли, да**

употреби исправан енграм-па није овај судеоник, кромпир, и он је људско биће, жртва је; она брзоплето селекционира погрешан енграм- ко му шмиргла уши, ко је он, он не зна ко сам ја.Може ми се. Па црно прогласи за бело,

- **У** инкриминисаној Пресуди Високог касационог суда, одбија захтев за накнаду нематеријалне штете, са нетачним образлажењем -**да тужилац никад није био лишаван слободе.** Енграм слаже док трепне. У Решењу о рехабилитацији Вишег суда у Београду из 2012 стоји: Томислав Крсмановић је био прогањан деценијама због политичких разлога , жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, има право на накнаду штете, **лишаван слободе.**

- Да ли је Слађана Накић у стању да исправно одреагује на свакодневне трауматичне догађаје у њеном животу, и шире, на тешке стресове и фрустрације њене професије? Да ли успева да их без последица по интегритет сопствене личности хармонично интегрише у општи резервоар сопственог ЕГО-а?. Органска и духовна изнуреност, импулсивност последично расклиматане и издрндане личности, поједини лични трауматични догађаји, или њихов низ, енграми који носе њена познавања струке, емоције, ставове, морал, културу, еволуирају изван ЕГО, ментално ``несварени``, као несварена храна у нездравом желудцу. Започињу да воде сопствени живот, инспирисани све већим квантумима штетних емоција и енергије, шире се, све више испуњавајући просторе психе, расцепкавају јој личност. Осамостаљени поједини енграми судије Слађане Накић Момировић, као несварени ментални сателити `` ландарају``, као кошавом одлепљени олуци, руминирају: *колега занесењак је био правичан, па није реизабран, да бих опстала и преживела морам гледати себе.* А један други одлепљени обешењак јој изнутра мангупски намигује: *пожури, чека те он, не гњави, живот је кратак, кад је бал нек је бал, мани се поповских будалаштина*.

- Који од енграма њене расцепкане личности је донео ``пресуду``?
- Мој брат Милић, син Милан и његова мајка Александра Фон Сакс (1946-1 јануар 2019, из познате јеврејске породице која је средином 1930-их година из Немачке емигрирала пред нацистима у САД), сестричина Валерија којој су криминалци на дужности убили мужа, сви ми живимо на ивици беде проузрокованој насиљем наведених починиоца. Сестра Нада (1946-2010) је уништена сличним прогонима, преминула у крајње нељудским околностима. Нас лопови пљачкају од 1945.године.. А мој син и ја као најбеднији просјаци нисмо у стању да платимо сахрану несретне Александре.
- Дотле, поједини `` мудри транзициони бизнисмени``, милионери, и један милијардер , који су нам лично деценијама загорчавали живот, несвесни у шта су се упустили, сада притискају узнемирену и преплашену судиницу Врховног касационог суда да донесе незакониту пресуду. Њу су импулсивну и узнемирену злоупотребили. Није крива стока кад оде у зијан, крив је газда. Уствари, криви су и једни и други. DIVIDER ET IMPERA. Ја сам увек био за разум. Али има неразумних, који олако наседају на заваде. Надам се да ће ипак бити у стању да увиди последице безумничке охолости и силничке ступидности.

- Пресуда Уставног суда Србије још није донета.
- Томислав Крсмановић, 064-3095176. Books@eunet.rs. www.tomislavkrsmanovic.com. www.isil.org. Покрет за заштиту људских права, председник.
- Архив САНУ.
-

- **КАБИНЕТ ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ**
- **КАБИНЕТ ПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ.**
-

- Поштовани,
- Обраћам Вам се са циљем да Вас обавестим о злоупотреби судске одлуке Високог касационог суда у Београду Рев.795/2017 од 23.11.2018, са намером да се у Србији још једном посеју заваде и стварају пометња и хаос.
- Будући да сам у ту подмуклу намеру прозрео, благовремено Вас обавештавам да ћу ја као драстично оштећен бити принуђен да окривим званични поредак и поједине функционере, и Вас лично.
- Жалим због тога, јер одлично знам одакле долази наредба суду да тако поступи, да долази. из редова мафијашких структура дубоке Србије, а не од званичне власти. Са циљем да ме наведе да се борим против званичне власти.
- Који добро знају да ћу ја оправдано незадовољан цео мој будући живот усмерити 360 степени да се данонoћно борим против виновника. Да ме тако искористе да рушим углед званичне власти, која не стоји иза овога.Знајте, да сам у прошлости снажно

  допринео рушењу претходне власти. Они знају да ја то могу и са овом власти. Али она власт је била нешто друго од ове. У нади да сте ме схватили и да ћемо предупредити подмукле интриганте из гео-окружења увучене у Србију, где не би никако требали да буду. Молим да ме неко од надлежних прими **НАЈХИТНИЈЕ** на разговор да нађемо

  решење? Још један поступак се води пред Уставним судом Србије,Уж.10101/2016, правична одлука овога суда би исправила незаконитост Високог касационог суда.

  Позиције појединих моћника у дубокој Србији се дрмају у темељима, онима који своју неформалну власт уз подршку планетарне моћи доживљавају као шпијунство, издају, да краду и киње овај јадни народ, уместо да им то буде част. Они су у немилости.

  Искористимо ову шансу да наш народ крене ка Обећаној земљи. Уместо у амбис.Очекујући сусрет?

- са поштовањем
- Томислав Крсмановић
- Томислав Крсмановић.
  064-3095176. Books@eunet.rs.www.tomislavkrsmanovic.com. www.isil.org. Покрет за заштиту људских права, председник.

- Архив САНУ.
- Госпођа Јелена Димитријевић
- ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА
- Ваша установа тврди да је судство независно, то значи недодирљиво, да на њега не може нико утицати. Другим речима то значи, удружени криминалци могу ударати у темеље Србије , а да им нико ништа не може.

- Судство није недодирљиво, оно је крајње болно ранљиво, канцерозно са метастазама. Погледајте на овим линковима имена судија из мога вишедеценијског досијеа, сазнајте њихове здравствене билтене, и њихових ближњих- пропали. ретко ко је доживео моје садашње године, многи су превремено преминули, доживљавају свакојаке трагедије, и њихови ближњи. (Уз напомену да има часних делиоца правде).
- **ДОКАЗИ**: http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf, http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf
- Нити се могу бранити, нити доказати. Они мени годинама раде о глави, а експонирали су се и упали су због тога у тешко замисливе неприлике, довели су непромишљено, грлом у јагоде, себе и своје у свакојаке трагедије.

- Победио сам 1980-их казнену психијатрију ондашње Југославије
- **Доказ**: http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic (Уследиле су мојом заслугом корените законске реформе, али још има злоупотреба, канцерозних рецидива)
- Судови иду на то узимајући у обзир моје године, да ме сатру здравствено. Канцерозно судство са метастазама, које је уништило милионе невиних људи и породица, у томе неће успети. Згазићу пред јавношћу ову канцерозну гуку израслу на крви и сузама милиона грађана. Уз Божју помоћ. Повући ћу лавину, Као што сам то учинио са психијатријом. А судије нека за то време иду по болницама и гробљима, нека се прегањају са постављеним надзорницима, варварима и паганима, као и они, крвопијама. Нека се судије не заносе, нека се опет не експонирају лакомислено.

- КОМ ОПАНЦИ, КОМ ОБОЈЦИ. Ко верује у победу ће победити.
- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf , на страну 762, при дну, пре текста DODATNA DOKUMENTA убацити Пресуду Вишег суда у Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године, у прилогу ниже (види после тога, још има)
-

-

Пресуда

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
8П бр. 1739/16
Дана 18.09.2019. године
Београд
Тимочка број 15

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Снежана Пантовић, судија појединац, у парници тужиоца Томислава Кремановића, Станка Пауновића 70, Београд, против тужене Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац, Немањина 22-26, Београд, ради рехабилитационог обештећења, вредност предмета спора 6.000.000,00 динара, након одржане јавне и главне расправе, дана 18.09.2019. године, донео је следећу

П Р Е С У Д У

I ОДБАЦУЈЕ СЕ тужба тужиоца Томислава Кремановића из Београда у делу у којем је тражио да се обавеже тужена Република Србија да тужиоцу на име ренте исплаћује износ од по 8.000,00 динара месечно, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, **КАО НЕДОЗВОЉЕНА.**

II ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца Томислава Кремановића из Београда, па се обавезује тужена Република Србија-Министарство правде, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа насталих неоснованим лишењем слободе исплати износ од 1.100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

III ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Томислава Кремановића из Београда у делу у којем је тражио да се обавеже тужена Република Србија да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати следеће износе и то:

1. на име претрпљеног страха износ од 500.000,00 динара,
2. на име претрпљених физичких болова износ од 100.000,00 динара,
3. на име умањења квалитета живота, нарушавања здравља и животних активности износ од 300.000,00 динара,

све са законском затезном каматом од доспелости до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, **КАО НЕОСНОВАН.**

IV ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, **КАО НЕОСНОВАН.**

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац у тужби наводи и током поступка да је 21.06.1975. године ухапшен у просторијама Клуба просветних радника у Београду, ради писања непријатељских парола по зидовима ВЦ-а у Клубу просветних радника, те је 23.06.1975. године пребачен у Психијатријску болницу „Дубревац", а потом у психијатријску болницу „Лаза Лазаревић" где је остао до 01.јула исте године. Вођен је под дијагнозом „параноидна шизофренија", а за ово је искоришћена медицинска документација из Завода за ментално здравље из Београда од 1972. године где се тужилац обратио због несанице лекару др Томиславу Седмаку, а што је све заправо била последица стреса, проузрокована професионалном дискриминацијом, обзиром да је проглашаван за политички неподобну личност, а што је све наведени лекар прогласио и објаснио као мањију гоњења – психијатријско обољење. У болници је тужилац мучен, излагап дејству инјекција опасних по здравље, одакле је изашао са фалсификованом психијатријском дијагнозом. Правни основ за злоупотребу психијатрије у политичке сврхе и његове настале последице отклоњене су пуштавим решењем о рехабилитацији из 2012. године и психијатријска дијагноза параноидна шизофренија, судски анулирана налазом Судско психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду од 20.04.1982. године, због дијагнозе неурачунљивог душевног болесника, а која је први пут изречена 1973. године од стране психијатра Завода за ментално здравље из Београда потврђено отпусном листом психијатријске болнице „Лаза Лазаревић" из Београда, а затим и верификована решењем Судије за прекршаје Општине Раковица 1977. године, деценијама је наносила неизрециз душевни бол тужиоцу, а што је све проузроковало нематеријалну и материјалну штету, а ово је све урађено од тадашњег режима са циљем да убије углед неистомишљеника, интелектуалаца од интегритета, професије, научника, борца за људска права, а касније политичара. Такође, све је ово штетило и приватном животу тужиоца, јер је довело до разбијања породичне заједнице, губитка стана, одвајање малолетног сина од сина, те у статусу подстанара је био 15 година. Био је принуђен да мења послове и предузећа у којима је радио јер га је свуда пратила негативна политичка карактеристика, те интензивни вишедеценијски прогони дошли су до изражаја након настале истраге пред Трећим основним судом у Београду од 1981. године због вербалног деликта и казне Судије за прекршаје Општине Вождовац од 1982. године, а потом Судије за прекршаје Старог града од 1983. године, а које су отклоњене пуштавим решењем о рехабилитацији, а ово све из разлога јер је захтевао поштовање уставног права на равноправност приликом запошљавања, а за шта је био принуђен да се бори, јер су држава односно њени органи га претворили у опасног државног непријатеља. Због свега наведеног потражује накнаду нематеријалне штете, а која се манифестује у врло интензивном вишедеценијском душевном болу, страху за личну безбедност, због повреде части и угледа, ширења лажних вести о знању и способностима, повреде слободе и права личности, те вишедеценијско уништавања људског живота грчевите борбе да спасе живот, здравље, породицу,

интегритет, да преживи чувене прогоне и патње, а све то уз подршку Америчке асоцијације психијатрије, Светске асоцијације психијатрије, због чега тражи накнаду нематеријалне штете у висини од 2.000.000,00 динара. Осим тога, оваквим понашањем тужене, а што је анулирано рехабилитационом одлуком тужилац је претрпео и материјалну штету, и то тако што је на незаконит начин лишен половине стана на адреси Војводе Степе у Београду, коју штету опредељује у висини од 3.510.000,00 динара, те исељењем из тога стана био је принуђен да буде подстанар, свс од 11.02.1982. до 10.01.1997. године, те је за закупнину морао да издваја 3.240.000,00 динара, а за наведени период, што опредељује такође као материјалну штету, затим тужиоцу је бесправно отета заплењена страпачка лична архива 02.04.2000. године, а коју штету опредељује у висини од 3.871.000,00 динара, потом сви судски трошкови за све спорове које води од 1971. до 2012. године када је донето рехабилитационо обештећење и то: писање поднесака од стране адвоката, судске таксе, излазак адвоката на рочиште, поштарине, копије, умањење дневнице на радном месту, што опредељује у висини од 250.000,00 динара, ускраћивање права на књигу, а тиме и пензијску основицу, те укупно од како је почело прогањање 1971. године тужилац није примио 37 плата, те опредељује исте у висини од 1.480.000,00 динара, а због тога трпи и разлику у пензију од 734.400,00 динара, због чега тражи и право на ренту од 8.050,00 динара месечно, затим заплена његове личне преписке, блокираних телефона, примерци листа „Људска права", па је у очајању тражећи спас слао фотокопије документата о дискриминаторским поступцима на адресе државних органа, функционера, медија у земљи, али и ван земље због чега су му проузроковани трошкови фотокопирања и поштарине, па укупну материјалну штету процењује на износ од 4.000.000,00 динара, због чега је тужбом тражио да суд обавеже тужену да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 4.000.000,00 динара, месечну ренту 8.050,00 динара и накнаду на име нематеријалне штете у висини од 2.000.000,00 трошкове. Трошкове поступка није имао, због чега их није ни тражио.

Тужени је оспорио тужбу и тужбени захтев, наводећи да је тужба преурањена, обзиром да тужилац није пружио доказ да је поднео захтев за обештећење Министарству правде за рехабилитационо обештећење. Оспорили су тужбу и по основу и по висини. Закон о рехабилитацији дефинише рехабилитацију као меру ублажавања последица осуђиваности, а не неосновано обогаћење, а захтев за накнаду материјалне штете је неоснован, обзиром да догађаји извесни које помиње тужилац, настали су након догађаја који су судском одлуком рехабилитовани, тачније донетих решења УП 1613/77 од 01.09.1977. године односно УП 49/82 од 17.03.1983. године или нису у вези са догађајима по основу којих је тужилац рехабилитован, што се односи на пример одузимање литературе, трошкове судских поступака, часописа, преписке са домаћим и страним лицима, због чега је предложио да суд одбаци или одбије тужбу. Трошкове парничног поступка је тражио и определио.

Суд је дана 29.12.2015. године донео пресуду којом је одлучио о тужбеном захтеву тужиоца, а која пресуда је пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године потврђена у делу става другог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете, те укинута у првом и преосталом делу става другог изреке пресуде и предмет враћен на поновно суђење са налогом да првостепени суд поново испита да ли је тужилац био неосновано лишен слободе, у смислу принудне хоспитализације у психијатријској болници, односно да испита да ли је у тужиочевом случају било злоупотребе психијатрије у политичке

сврхе. Наложено је да првостепени суд утврди у ком периоду је тужилац био противправно лишен слободе, односно принудно хоспитализован, те у том смислу цењећи све околности случаја тужиоцу досуди правичну накнаду на име неоснованог лишења слободе.

Тужилац је изјавио ревизију Врховном касационом суду на пресуду Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године, која ревизија је пресудом Врховног касационог суда Рев 795/17 од 23.11.2018. године одбијена као неоснована.

Ради оцене основаности тужбеног захтева суд је спровео доказни поступак и у истом утврдио следеће чињенично стање:

Читањем решења Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године које је постало правноснажно 14.12.2012. године, суд је утврдио да Томислав Крсмановић из Београда био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те је огласио ништавим решење Судије за прекршаје Општине Раковица УП број 1613/77 од 01.09.1977. године и Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду УП број 49/82 од 17.03.1983. године од тренутка њиховог доношења као и све њихове правне последице, а рехабилитован се сматра неосуђиваним.

Из образложења решења Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године проистиче: да је VI одељење УЗСК под бројем 156 од 28.04.1977. године поднео захтев Судији за прекршаје Општине Раковица за покретање прекршајног поступка против Томислава Крсмановића, а због прекршаја из члана 2 став 2 тачка 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима, а због преношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у Фабрици гумених производа „Рекорд“.; да је надлежни Судија за прекршаје решењем УП број 1613/77 од 01.09.1977. године обуставио поступак против окривљеног Томислава Крсмановића услед постојања околности који искључује одговорност за учињени прекршај, трајно душевно обољење – шизофренија, позивајући се на извештај Завода за ментално здравље из Београда из којег је утврдио да окривљени припада групи шизофреније 295.9. Након тога, Томислав Крсмановић је раскинуо радни однос у ФДП и у септембру 1977. године почео да ради у Предузећу „Галеника“, као стручни сарадник за истраживање тржишта у којем је радио до пензионисања 1997. године. Након обустављања овог прекршајног поступка Крсмановић се обратио ВМА у Београду ради спецјалистичког прегледа који је обављен 24.10.1977. године од стране психијатра, психолога и социјалног радника, који су закључили да се на основу добијених резултата може са доста великом сигурношћу утврдити да у тренутку испитивања код пацијента не постоје знаци менталног обољења или поремећаја.

Увидом у решење Судије за прекршаје Општине Раковица УП број 1613/77 од 01.09.1977. године проистиче да овим решењем обуставља се прекршајни поступак против окр Крсмановић Томислава из Београда услед постојања околности који искључује одговорност за учињени прекршај. Из образложења решења проистиче да је поднет захтев за покретање прекршајног поступка од стране СУП-а Шестог одељења 28.04.1977. године због прекршаја из члана 2 стан 1 тачка 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима против јавног реда и мира и због преношења гласина лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у Фабрици

гумених производа "Рекорд", те је у поступку Судија за прекршаје дошло до сазнања да се ради о окривљеном који је под стањем трајног душевног обољења - шизофрепије, и то по оспову списа Завода за ментално здравље, те даље проистиче да се пацијент није прикладно лечио, те по тимској процени мишљења су да пацијент болује од психијатријске болести. Због наведеног постоје разлози за обустављање прекршајног поступка.

Увидом у решење Општине Стари град УП број 49/82 од 17.03.1983. године утврђује се да је оним решењем окривљени Крсмановић Томислав проглашен одговорним што је 31.08.1982. године код пешачког прелаза на Тргу Републике у Београду на јавном месту говором омаловажио социјалистичко патриотска осећања грађана на тај начин што је изрекао да је против овог друштвеног система и да је он следбеник Биласа, чиме је учинио прекршај из члана 2 став 1 тачка 7 Закона о прекршајима против јавног реда и мира, те се кажњава новчаном казном у износу од 2.500,оо динара.

Из потврде Психијатријске болнице Београд а која се води под бројем 15876 проистиче да се њоме потврђује да је Крсмановић Томислав примљен у ову болницу рали лечења дана 23.06.1975. године, те да је дана 01.07.1975. године отпуштен, те да се води под дијагнозом 297 тачка 9, потврда издата па лични захтев пацијента.

Из више решења Четвртог општинског суда у Београду и то решење Р 3565/82 од 21.02.1983. године, Р 2699/83 од 29.06.1983. године, Р 985/84 од 23.04.1984. године, Р 4516/84 од 15.01.1986. године проистиче да је неколико година вођен спор пред Четвртим општинским судом у Београду, а у ванпарничном поступку предлагача Крсмановић Александре против противника предлагача Крсмановић Томислава ради одређивања носиоца станарског права, а којим свим решењима се усваја предлог предлагача Крсмановић Александре и утврђивано да постаје носилац станарског права Крсмановић Александра на једнособном стану број 6 у Београду у Војводе Степе број 68/2 а који се састоји од једне собе, кухиње, купатила са ВЦ-ом, ходником, оставе, две терасе и ходника у укупној површини од 39м2, а да противнику предлагача Крсмановић Томиславу престаје својство носиоца станарског права на стану, те је исти дужан се иселити из стана на захтев предлагача, и решења у оном судском поступку доношена обзиром да се на свако решење противник предлагача овде тужилац жалио, те да је у сваком решењу образложење суда било да обзиром да је брак између предлагача и противника предлагача разведен, да је предлагачу Александри Крсмановић поверено на негу, чување и старање малолетно дете странака, да стан нису могли да замене за две стамбене јединице, те да имајући у виду да противник предлагача је сагласан да предлагач остане носилац станарског права на спорном стану, те да су евидентне стамбене потребе предлагача и стамбене потребе противника предлагача, или да су стамбене потребе предлагача знатно веће, а обзиром да са предлагачем живи и малолетно дете странака, решења су донета сходно Закону о стамбеним односима.

Из дописа упућеног од стране Министарства правде 27.10.2014. године овде тужиоцу Томиславу Крсмановићу проистиче да Комисији за рехабилитационо обештећење дана 06.03.2014. године поднет је захтев за рехабилитационо обештећење од стране Томислава Крсмановића те да је приложено решење Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године, те се овим дописом тужилац обавештава да нису

испуњени услови из Закона о рехабилитацији за обештећењем због чега је и захтев за накнадом одбијен.

Из исказа тужиоца Томислава Кремановића саслушаног у својству парничне странке проистиче да је завршио Економски факултет 1963. године, да је након одслужења војног рока где је већ добио негативне карактеристике, обзиром да је као такву негативну карактеристику добио од рођака девојке са којом је тада био у емотивној вези, а што је тај рођак учинио намерно, те по изласку из војске кратко ради у Предузећу „Семе" у Београду, где стижу његове негативне карактеристике, због чега 1965. године одлази из земље и то у Белгију, где тражи политички азил, где бива одбијен, а обавештење о одбијању стиже на кућну адресу у Београду. Из Белгије се враћа 1971. године, а пошто су припадници УДБЕ већ прочитали допис и обавештење да је одбијен захтев за добијање политичког азила у Белгији, УДБА наставља са његовим прогоном, јер је већ обележен сада као лице које је против државног уређења, покушава да се запосли, мења фирме, обзиром да не успева да задржи посао, јер га свуда проглашавају за неподобним. Коначно 1975. године добија запослење у Београдској индустрији пива и то на стално радно место. Међутим, полиција долази у БИП, обзиром да он није желео да по позиву дође у Улицу Кнеза Милоша, где су испричали све најгоре о њему, како контактира стране амбасаде, повинарс, како жели да подрије друштвено и државно уређење, што све није било тачно, односно тачно је да се обраћао страним амбасадама за помоћ, обзиром да државни органи нису желели да му помоћ пруже, нити заштиту и то обраћао се америчкој амбасади, француској, а који су га годинама помагали и штитили. Затим је 21.06.1975. године ухапшен у Клубу просветних радника када је пребачен у Психијатријску болницу „Губеревац" а потом у „Др Лаза Лазаревић", где су га прогласили за психијатријског болесника и то неурачунљивог шизофреничара, а све по основу налаза Института за ментално здравље. У болници је боравио до 01.07.1975. године за које време су му давали лекове и то на силу, инјекције, те опасне лекове „мотиден", нису му дозвољавали да се обрати судским органима, нити било чију посету. До тада није имао никакву психијатријску дијагнозу, живео је најнормалније са родитељима, учио школу, радио све оно што су радили његови вршњаци, бавио се спортом, никада није био код психијатра јер за то није ни имао потребе, сав проблем почиње 1973. године када се вратио из Белгије, јер је по повратку из Белгије почео да пати од несанице, мучило га је то што је проглашен за непријатеља, мучило га је то што није могао да се запосли и да задржи посао, јер га је систем буквално почео да прогања, када се и обратио Институту за ментално здравље и то др Седмаку који је дијагностиковао да болује од параноидне шизофреније, али са објашњењем да тужилац није ни важан, ни битна, чак да није ни болестан, али му је тако наређено, те је таква дијагноза достављена и у болницу „Др Лаза Лазаревић" 1975. године. По изласку из болнице пошто је постало познато да је психијатријски случај губи посао, потом се запошљава у „Рекорду" у Раковици као шеф службе маркетинга. Радећи открио је да „Рекорд" губи учешће у тржишту Југославије због лошег пословања, што је и написао претпостављенима кроз извештај, што се претпостављенима није допало, те је оквалификован као лице које ради на побуни у „Рекорду", те онда стижу и политичке квалификације као и здравствене, што је проузроковало смену, покреће се поступак да се прогласи за трајним психијатријским болесником, а Судија за прекршаје Општине Раковица 01.09.1977. године доноси решење којим га проглашава неурачунљивим са смештајем у психијатријску установу. На ову одлуку се жалио и жалба је одбијена, али није смештен у психијатријску установу. У „Рекорду" је упознао своју супругу Александру

Пешић Фопсас, а онда сазнајући за ову везу Судија за прекршаје позвао је и Александру којој је предочио да је душевни болесник, да је државни непријатељ, да је опасан за околину, да може да је убије, да не може да има децу, вршио је притисак да раскину, да би после извесног времена поново успоставили везу и венчали се 1978. године. Надаље, нијасно је да је у то време живео са родитељима у Карађорђевој улици, те због расељавања, а како је отац имао станарско право на стану, свако од чланова домаћинства добио је стан, па су стан добили родитељи, његов брат и он, те је 1980. године додељен стан тужиоцу у Војводе Степе број 68, где су живели он и његова супруга, где им се рађа и дете 1981. године. Али сав период од венчања па надаље пратио је у притисцима па супругу и њега, тако што су припадници милиције упадали у стан, пратили и претили, претили Александри на радном месту да се разведе, њега позивали на информативне разговоре безброј пута са сталном причом да је државни непријатељ. Тада се и интензивно обраћа страним амбасадама, пре свега америчкој и француској, страним новинарима, који успевају да га заштите када дође до кризне ситуације. Потом 1978. године запошљава се у „Галеници", где стиже сва његова карактеристика која га је пратила од војске. У „Галеници" је провео радни век следећих 20 година, где су спроводили дисциплинске поступке против њега, био је изолован и људи нису ни хтели, а и брањено им је да комуницирају са тужиоцем. То је све условило да се политички активира, јер је био жртва прогона, због чега је направио Југословенски одбор за заштиту људских права, а 1981. године против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, 1990. године Покрет за заштиту људских права, што је била и међу првим политичким странкама. Због притиска на њега и породицу супруга је доживела нервни слом, њега окривљују да изазива државу, због чега се 11.02.1982. године разводи, те излази из стана у Војводе Степе где остаје супруга са дететом, које је тада имало годину дана, наредних 15 година живи као подстанар, а 1997. године добија стан од „Галенике", када одлази у пензију. Међутим, стана у Војводе Степе се није одрекао на коме је имао станарско право као члан домаћинства свога оца, због чега његова бивша супруга и он воде судски спор који је трајао до 1986. године у ком поступку је изгубио, и стан је додељен његовој супрузи која постаје носилац станарског права на целом стану. Све је ово допринело да има проблема око задржавања радног места, због чега је изгубио и стан, а ово из разлога са образложењем да ће у том стану да окупља дисиденте. Од 1983. до 1997. године је живео као подстанар, плаћао је закупнину у распону од 150, 200- 250 дм, имао је могућности да виђа дете и њега је редовно виђао, био је политички активан, посебно од 1990. године и то све до 1997. године када је покушано његово убиство, обзиром да 18.09.1997. године су две непознате особе ушле у стан, малтретирале га, а то све након гостовања у једном ТВ програму у коме је говорио о својим политичким убеђењима. Од 1983. до 1997. године неколико пута је осуђиван због вербалних деликата. 2000. године у просторије Покрета за заштиту људских права упала је особа која је узурпирала просторију и отуђила сву архиву покрета и 20 његових књига у рукопису и око 2.000 примерака књига америчког аутора професора Кена Скуланда, затим је од 2008. до 2013. године трпео тортуру од стране ПУ Града Београда, јер је више пута достављени су позиви да се Полицијској управи јави, а све из разлога не би ли га сместили у установу „Лаза Лазаревић" и то по основу напада из 1975. године. Покушавали су да уђу у стан, долазили на врата, није их пуштао, што је све разлог да потражује накнаду материјалне и нематеријалне штете, имао је намеру да књигу објави, додуше тада није имао издавача, али је имао у изгледу да ове књиге штампа, обзиром да није имао повећа тада водио је велики број спорова преко 200 за шта је имао бројне трошкове. У периоду повратка из Белгије 1971. године наредне три -

четири године је био без посла, издржавали су га родитељи, а када се и запослио имао је мању плату, све зато што није био морално политички подобан, то се све одразило и на основицу за пензију, а то све онда касније одразило се и на његово здравље, патио је од несанице, морао је да узима лекове, што од 1981. до данашњег дана су огромни трошкови за лекове. Имао је трошкове и за телефон, за компјутер, обзиром да су и телефон и компјутер били блокирани, па их је морао да поправља, купује нове, што све траје од 1997. године па до данас. Због свега овога се жалио, жалио се иностранству, слао је документацију која никада не дође, а онда поново прикупља документацију, фотокопира и шаље, што су све огромни трошкови.

Из исказа тужиоца Томислава Кремановића саслушаног у својству парничне странке на рочишту дана 21.05.2019. године, утврђено је да је био хоспитализован 10 дана у болници "Др Лаза Лазаревић", затим 1983. године депортован на 10 дана из Београда, велики број пута привођен на по један дан што би све било отприлике 30 дана, а за све то није било основа. Био је у Белгији где је завршио постдипломске студије па је хтео да конкрунше за места која су му одговарала, али му је директор рекао да му је из полиције стигло да је неподобан. Навео је да су га оптужили да је писао да је "петокрака" једнако "кукасти крст", те да је године 1975. ухапшен и одведен у полицију где су га окарактерисали као душевног болесника. Рекли су му да су добили од Завода за ментално здравље дијагнозу да болује од шизофреније. Један дан је био у притвору, па у болници у Губеревцу а онда у болници Лаза Лазаревић. Навео је да је јула месеца 1975. године ослобођен, а да је отпусну листу добио тек 1978. године. Године 1975. је био запослен у БИП-у, међутим ту су га прогалсили неподобним па се запослио у Рекорду, где је добио отказ као наводни душевни болесник, након чега је против њега покренут поступак код судије за прекршај који га је прогласио душевно неспособним те је донето решење да он буде на неограничено време смештен у лудницу. Осећао је последице свега што му се дешавало и у односу са тадашњом супругом јер је судија њу звао и предочио јој цео досије и судски и из психијатрије и па тај начин је нарушен његов брак. Истакао је да је полиција захтевала од његове супруге да се разведе, те су дана 03.12.1981. године упали у његов стан и запленили његову књигу "Казнена психијатрија". Четири године након изласка из психијатријске болнице био је позван пред судско психијатријски одбор мед.факултета, који је донео одлуку да је урачунљив. Након свега наведеног трпео је последице које и данас трпи а неке су наведене у вештачењу и то: страх, несаница, виталност смањена, смањен сексуални нагон. Све до 2012. године је био под опсадом полиције Београда, хтели су да га сместе поново у лудницу на основу налаза из 1975. године. Навео је да је радио у Галеници али да нико није смео са њим да разговара због психијатријског налаза, због чега му је уништена каријера, смањена плата и пензија. У Галеници је остао до 1997. године када је пензионисан. Због свега овога је било текстова у Вечерњим новостима које су објавиле да сам је "пацијент психијатријски" што је сазнао његов син па су му говорили да му је отац лудак.

Суд је поклонио веру исказу тужиоца као искреном, јасном довољно образложеном, те у сагласности са осталим доказима у списима предмета.

Из пресуде Врховног Касационог суда Рев 386/12 од 05.07.2012. године проистиче да је одбијена као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суду у Београду Гж 1321/11 од 13.12.2011. године, а којом пресудом одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 2228/10 од

17.11.2010. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени Република Србија обавеже да му накнади нематеријалну и материјалну штету и то за физичке болове, за душевне болове, на име повреде части и угледа, за повреду слободе и права личности, страх, за умањење имовине, обична штета, због губитка зараде, због спречавања повећања имовине – измакла корист и на име месечне ренте, а све из разлога застарелости потраживања тужиоца, обзиром да је од првог штетног догађаја из 1963. године до последњег 2000. године протекло 37 година.

Одредбом члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији прописано је да рехабилитовано лице има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе, у складу са законом којим се уређују облигациони односи.

Одредбом члана 200. Закона о облигационим односима прописано је да ће суд за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете, као и у њеном одсуству, као и да ће приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Одредбом члана 232 Закона о парничном поступку прописано је да ако се утврди да странци припада право на накнаду штете, на новчани износ или на заменљиву ствар, а висина износа, односно количина ствари не може да се утврди или би могла да се утврди само са несразмерним тешкоћама, суд ће висину новчаног износа, односно количину заменљивих ствари да одреди по слободној оцени.

Одредбом члана 231 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да ако суд на основу изведених доказа (члан 8) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правила о терету доказивања.

Одредбом члана 231 став 2 Закона о парничном поступку прописано је да странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није другачије прописано.

Одредбом члана 231 став 3 Закона о парничном поступку прописано је да странка која оспорава постојање неког права, сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји, ако законом није другачије прописано.

На основу изведених доказа утврђено је да је решењем Вишег суда у Београду Рех.82/10 од 14.12.2012.године, које је постало правноснажно дана 14.12.2012.године, утврђено да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те су оглашена ништавим решења Судије за прекршаје Општине Раковица Уп број 1613/77 од 01.09.1977. године и Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп број 49/82 од 17.03.1983. године, од тренутка њиховог доношења као и све њихове правне последице, а рехабилитовани се сматра неосуђиваним. Даље је утврђено да је

тужилац од стране полиције ухапшен и принудно хоспитализован дана 23.06.1975. године у болници Лаза Лазаревић иако није био психијатријски болесник, те да је у наведеној болници био до 01.07.1975. године када је отпуштен. Утврђено је да је VI Одељење УЗСК под бројем 156 од 28.04.1977. године, поднело захтев судији за прекршаје Општине Раковица за покретање прекршајног поступка против Томислава Кремановића, овде тужиоца, због прекршаја из члана 2. став 2, тачка 5. Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима, због проношења лажних вести и изазивање револта и нерасположења радника запослених у Фабрици гумених производа "Рекорд". Надлежни судија за прекршаје је решењем Уп број 1613/77 од 01.09.1977. године, обуставио поступак против окривљеног Томислава Кремановића услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај, трајно душевно обољење-шизофренија, позивајући се на извештај Завода за ментално здравље из Београда, из којег је утврдио да окривљени припада групи шизофреније 295.9. Након тога, тужилац је раскинуо радни однос у ФДП и у септембру 1977. године почео да ради у Предузећу "Таленика" као стручни сарадник за истраживање тржишта у којем је радио до пензионисања 1997. године. Након обустављања овог прекршајног поступка тужилац се обратио ВМА у Београду ради специјалистичког прегледа који је обављен 24.10.1977. године од стране психијатра, психолога и социјалног радника, који су закључили да се на основу добијених резултата може са доста великом сигурношћу утврдити да у тренутку испитивања код пацијента не постоје знаци менталног обољења или поремећаја. Решењем Општине Стари град УП-број 49/82 од 17.03.1983. године окривљени Томислав Кремановић овде тужилац проглашен је одговорним што је дана 31.08.1982. године код пешачког прелаза на Тргу Републике у Београду на јавном месту говором омаловажио социјалистичка патриотска осећања грађана на тај начин што је изрекао да је против овог друштвеног система и да је следбеник Биласа, чиме је учинио прекршај из члана 2. став 1. тачка 7. Закона о прекршају против јавног реда и мира, и кажњен је новчаном казном у износу од 2.500,00 динара. Тужилац се захтевом обратио Комисији за рехабилитационо обештећење дана 06.03.2014. године, након чега је дописом од стране Министарства правде дана 27.10.2014. године, обавештен да нису испуњени услови из Закона о рехабилитацији за исплату обештећења, због чега је његов захтев одбијен.

С обзиром на изнето чињенично стање суд налази да је неоснован приговор туженог пресуђености тужбе јер се тужилац није обратио захтевом туженом за рехабилитационо обештећење, обзиром да из пружених доказа проистиче да пре него што је покренут овај судски спор тужилац се обратио Комисији за рехабилитацију, а Министарство правде га обавестило да је његов захтев одбијен.

Одлучујући у овој правној ствари суд је најпре одбацио као недозвољен тужиочев захтев за исплату ренте у висини од 8.000,00 динара месечно заједно са тражењем каматом, имајући у виду да је о наведеном захтеву правноснажно одлучено пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године, па је суд применом одредбе члана 359 став 2 Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде.

У погледу захтева за накнаду нематеријалне штете суд налази да је тужбени захтев тужиоца делимично основан. Како је током поступка утврђено да из решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године произлази да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога, да су оглашена ништавим

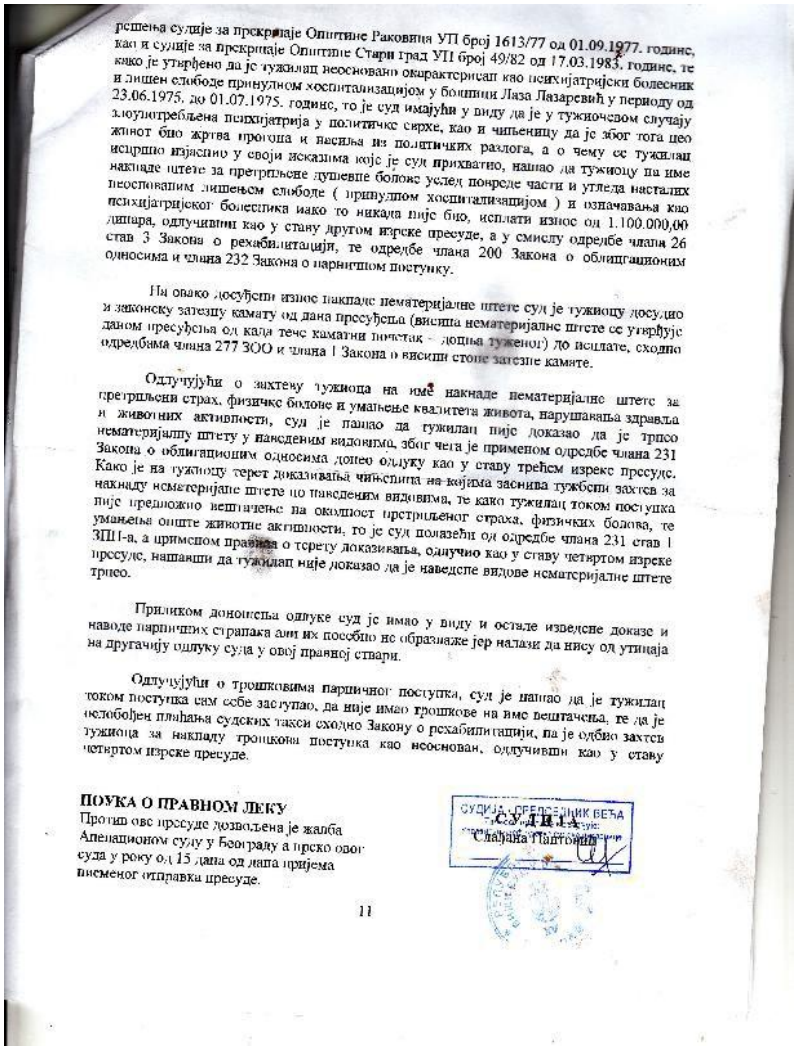

решења судије за прекршаје Општине Раковица УП број 1613/77 од 01.09.1977. године, као и судије за прекршаје Општине Стари град УП број 49/82 од 17.03.1983. године, те како је утврђено да је тужилац неосновано окарактерисан као психијатријски болесник и лишен слободе принудном хоспитализацијом у болници Лаза Лазаревић у периоду од 23.06.1975. до 01.07.1975. године, то је суд имајући у виду да је у тужиочевом случају злоупотребљена психијатрија у политичке сврхе, као и чињеницу да је због тога цео живот био жртва прогона и насиља из политичких разлога, а о чему се тужилац исцрпно изјаснио у својим исказима које је суд прихватио, нашао да тужиоцу па име накнаде штете за претрпљене душевне болове услед повреде части и угледа насталих неоснованим лишењем слободе (принудном хоспитализацијом) и означавања као психијатријског болесника иако то никада није био, исплати износ од 1.100.000,00 динара, одлучивши као у ставу другом изреке пресуде, а у смислу одредбе члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији, те одредбе члана 200 Закона о облигационим односима и члана 232 Закона о парничном поступку.

На овако досуђени износ накнаде нематеријалне штете суд је тужиоцу досудио и законску затезну камату од дана пресуђења (виша нематеријалне штете се утврђује даном пресуђења од када тече камата почетак - доцња туженог) до исплате, сходно одредбама члана 277 ЗОО и члана 1 Закона о висини стопе затезне камате.

Одлучујући о захтеву тужиоца на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх, физичке болове и умањење квалитета живота, нарушавања здравља и животних активности, суд је нашао да тужилац није доказао да је трпео нематеријалну штету у наведеним видовима, због чега је применом одредбе члана 231 Закона о облигационим односима донео одлуку као у ставу трећем изреке пресуде. Како је на тужиоцу терет доказивања чињеница на којима заснива тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете по наведеним видовима, те како тужилац током поступка није предложио вештачење на околност претрпљеног страха, физичких болова, те умањења опште животне активности, то је суд полазећи од одредбе члана 231 став 1 ЗПП-а, а применом правила о терету доказивања, одлучио као у ставу четвртом изреке пресуде, нашавши да тужилац није доказао да је наведене видове нематеријалне штете трпео.

Приликом доношења одлуке суд је имао у виду и остале изведене доказе и наводе парничних странака али их посебно не образлаже јер налази да нису од утицаја на другачију одлуку суда у овој правној ствари.

Одлучујући о трошковима парничног поступка, суд је нашао да је тужилац током поступка сам себе заступао, да није имао трошкове на име вештачења, те да је ослобођен плаћања судских такси сходно Закону о рехабилитацији, па је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка као неоснован, одлучивши као у ставу четвртом изреке пресуде.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду а преко овог суда у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

СУДИЈА - ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Слађана Пантовић

11

-

-

- Жалба Државног правобраниоца у име Тужене, жалио се Апелационом суду у Београду Број П-2818/15 од 29 октобар 2019 године.;

-

Република Србија
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО
Број: II-2818/15
29. октобар 2019. године
Београд
Немањина 26
ДК

8 II-1739/16

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
за
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

11000 Б Е О Г Р А Д
Тимочка 15

ТУЖИЛАЦ: Томислав Кремановић из Београда, Стагка Пауновића 70
ТУЖЕНИ: Република Србија Министарство правде,
коју заступа Државни правобранилац

ЖАЛБА ТУЖЕНЕ
против става пресуде Вишег суда у Београду
1 Гж-3491/18 од 07. марта 2019. године

Законски заступник тужене побија напред наведену пресуду због:
- битних повреда одредаба парничног поступка,
- погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и
- погрешне примене материјалног права.

Ставом 1. побијане пресуде усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена Република Србија - Министарство правде, да истом на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због неоснованог лишења слободе, исплати износ од 1.100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до исплате.

Законски заступник тужене сматра да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. става 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, с обзиром да су наведени разлози првостепеног суда на којима заснива своју одлуку, којом је усвојио тужбени захтев нејасни и противречни, односно пресуда уопште не садржи јасне разлоге из којих је захтев усвојен.

Такође, првостепени суд није у потпуности утврдио чињенично стање, због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права.

Наиме, чланом 26. Закона о рехабилитацији је предвиђено да рехабилитовано лице и лице из члана 7. тачке 5. има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе.

Међутим, нејасно је на који начин је првостепени суд утврдио да је адекватна накнада на име рехабилитационог обештећења у конкретном случају, износ од 1.100.000,00 динара. Сматрамо да је првостепени суд приликом одређивања висине

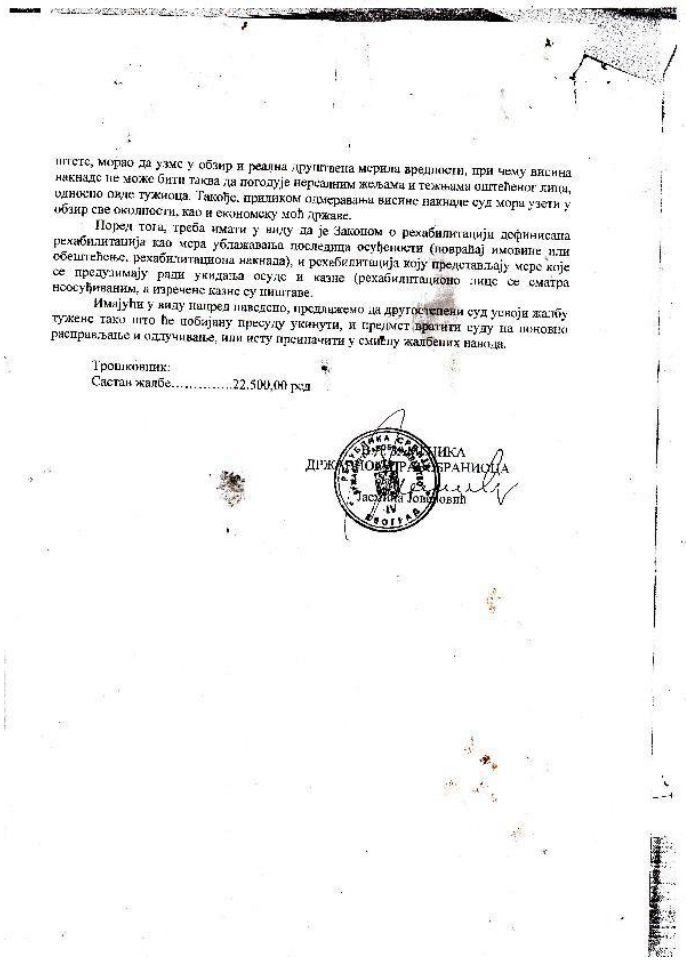

штете, морао да узме у обзир и реална друштвена мерила вредности, при чему висина накнаде не може бити таква да погодује нерealним жељама и тежњама оштећеног лица, односно лица тужиоца. Такође, приликом одмеравања висине накнаде суд мора узети у обзир све околности, као и економску моћ државе.

Поред тога, треба имати у виду да је Законом о рехабилитацији дефинисана рехабилитација као мера ублажавања последица осуђености (повраћај имовине или обештећење, рехабилитациона накнада), и рехабилитација коју представљају мере које се предузимају ради укидања осуде и казне (рехабилитационо лице се сматра неосуђиваним, а изречене казне су ништаве.

Имајући у виду напред наведено, предлажемо да другостепени суд усвоји жалбу тужене тако што ће побијану пресуду укинути, и предмет вратити суду на поновно расправљање и одлучивање, или исту преиначити у смислу жалбених навода.

Трошковник:
Састав жалбе.....22.500,00 рсд

ДРЖАВНИ ПРАВОБРАНИЛАЦ
Јасмина Јовановић

- АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ.
  Гж.755/2020
- **Председник**
-

- Тужилац: Томислав Крсмановић, председник НВО Покрет за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090-Београдж
- Тужени: Република Србија Министарство правде коју заступа државни правобранилац
- ЗАХТЕВ ЗА УРГЕНЦИЈУ.
- Одговор на жалбу државног правобранилаштва-Број П-2818/15 од 29 октобар 2019 године Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. Дана 18.09.2019.године.
- Тужена је уложила *жалбу против става пресуде Вишег суда у Београду 14П-3491/18 од 7 марта 2019.године, оспорава износ од 1,100.000, 00 динара, сматра да је првостепени суд приликом одређивања висине штете морао да узме у обзир реална друштвена мерила вредности, при чему висина накнаде не може бити таква да погодује нереалним жељама и тежњама тужиоца, приликом одмеравања висине накнаде суд мора узети у обзир све околности , као и економску моћ државе.Поред тога, треба.имати у виду да је Законом о о рехабилитацији дефинисана рехабилитација као мера ублажавања последица осуђености. Предлаже да другостепени суд усвоји жалбу тужене тако што ће побијану пресуду укинути, и предмет вратити суду на поновно расправљање и одлучивање, или исту преиначити у смислу жалбених навода.*
- Неоснована жалба Државног правобраниоца има једини циљ да, узимајући у обзир године тужиоца (имаће у јулу 84 године) га изнуривањима уклони са овога света.
- Тужилац захтева од Председника Апелационог суда у Београду да поступи по закону да донесе благовремено закониту одлуку, а то значи ШТО ПРЕ. Јер поступак за накнаду штете траје од 1994.године
- Доказ: Црна књига Тужба за накнаду штете-
  http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf

- Тужена је у ранијим сличним паушалним и необичним жалбама пренебрегавала доказане вишедеценијске трагичне последице претрпљене злопотребе психијатрије у политичке сврхе, уз недокументоване наводе да су захтеви tu\ioca неосновани, да није претрпео толике штете...
- Апелациони суд у Београду је Пресудом Гж 2436/16 од 13.10.2016.године укинуо пресуду Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.1.2015 године која се односи на тврдњу да тужилац није био лишаван слободе, и предмет ВРАТИО истом суду на поновно суђење. Пресудом Вишег суда у Београду 8П бр.1739/16 од 18.09.2019.године је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца да му се исплати на основу нематеријалне штете због претрпљених душевних , услед повреде части и угледа, насталих неоснованим лишењем слободе и злоупотребе психијатрије исплати износ од 1, 100.000,00 динара.

- Сходно члану 26 Закона о рехабилитацији , рехабилитовано лице из члана 7 тачка 5 овога закона има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе, у складу са законом којим се уређују облигациони односи.
- На основу којих критеријума Државни правобраниоц оспорава износ од 1,100.000.00 динара као превисок?
- У инкриминисаном временском периоду до Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, из године годину, из деценије у деценију, су настајала драстична систематска обезвређивања живота тужиоца, и његових блиских, уништавање његове каријере, разбијање породице, одвајање од сина, истеривање из сопственог стана, претварање у времену од 15 година у мучни подстанарски статус ,проглашавање неурачунљивим душевним болесником, смештаји у луднице, осуде за вербалне деликте, хапшења, физички напади, покушаји убиства, заплене рукописа необјављених књига, блокада комуникација, рушење здравља и гурање у сиромаштво и беду, живот у страху. Деценијама су систематски уништавани животи тужиоца и његових блиских претварани у перманентни бол, страх, патњу, безнађе.
- Када су у нашу земљу дошле нове власти 1945.године , отац тужиоца као угледни грађанин који се патриотски понашао за време Другог светског рата је био наименован у Љубовији, Западна Србија за `` задуженог за пропаганду``. Затим су од њега захтевали да постане члан Партије. Што је отац тужиоца као апсолутно аполитичан, учтиво одбио, са образложењем да није био члан ни једне политичке партије у Краљевин Југославији, али да се као лојалан грађанин ставља на располагање као стручњак. Тадашње власти су му то узеле за зло, лажно га оптуживши да је за време рата сарађивао са четницима. Доказ и: Saga o..ićima Tom1, Viski, votka, šljivovica 1940-1953-http://enlite.org/sage/1.pdf стране -149, 150,108,109. Због оваквих неоснованих квалификација оца је деценијама пратила лажна`` карактер истика-сарадник четника``. трпео је дискриминацију у професији и на друге начине, и цела породица. Што је детаљно описано и документовано на страницама свих шест аутобиографских томова Сага о ..ићима, раније приложени линкови Суду. Тужилац је претрпео дискриминацију у школи, нпр. http://enlite.org/sage/1.pdf, стране 308-325. За време служења војног рока у Краљеву 1963-1964 био жртва дискриминације и злоупотреба са његовим правима- Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-http://enlite.org/sage/2.pdf, стране 626-672. У предузећу`` СЕМЕ`` у Београду где је био запослен од 1964 до 1965,године, претрпео дискриминацију, Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-http://enlite.org/sage/2.pdf, страна 674-701.
- За време боравка у Бриселу , Белгија у два наврата од 1965-1971 и од 1973-1974 године био изложен перманентним атацима албанске политичке емиграције чији је светски центар управо Брисел- Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf., видети Индекс назива под `` Албанци`` За време посете тужиоца Београду из Брисела где је тада боравио, је јула 1968 године, Комесаријат за избеглице ОУН у Бриселу послао допис на његову адресу у Београду Карађорђева улица број 50, уместо на њима добро познату адресу у Бриселу, саопштавајући му да је његов захтев за политички азил одбијен као неоснован. Знајући добро да исти може доспети у руке

органа безбедностиСФРЈ , што се и десило. Чиме су против тужиоца нахушкали недорасле београдске безбед њаке. РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf, стране 483-484. Детаљи о тужиочевом захтеву за политички азил у Бриселу РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf стране , 361-372. 382-387.

- Не ради се ни о каквој **тежњи богаћењу**, него о захтеву да буду испоштоване чињенице, да суд испоштује закон и колико толико ублажи последице и душевни бол проузрокован незаконитим и насилничким поступцима органа тужене.?
- О каквим се нереалним жељама и тежњама тужиоца ради, о каквом наводном богаћењу се ради, када тужилац сада дугује Поштанској штедионици 250.000,00 динара,и појединим приватним лицима неколико хиљада евра, поседује стан од 32 квадратна метра који је добио 1997.године, тек са 61 годино старости, има скромну пензију због деценијске дискриминације у професији, стан је руиниран, нема ТВ ни кола, на ивици је беде, нема новац за лекове и храну, изгубио зубе и нема новац да стави протезу, срамота га да се појави ван куће, иде исцепаног одела и обуће. Његов син Милан (1981), жртва прогона упоредо са њим, је без сталног запослења, у дуговима од 3 хиљаде евра после смрти његове мајке Александре Пешић Фон Сакс 1 јануара 2019.године, из угледне јеврејске породице, такође жртве деценијских прогона, мотивисаних ксенофобијом и отимачином имовине . Тужиочев млађи брат Милић Крсмановић, такође жртва деценијских прогона, је преминуо 22 септембра 2019.године (уствари превремено отеран у смрт), имао је минималну пензију, гладовао, болестан без лекова , користио проваљен кревет, спавао и смрзавао се на поду више година у стану зими без грејања. Његова сестра Нада (1946-2010) је имала незакониту пензију од 50 евра, под притисцима и прогонима преминула у нељудским околностима.
- **Докази: Званичне провере ових тврдњи..**
- А они који су унесрећивали и осиромашили тужиоца и његове блиске, неки од њих енормни богаташи, сада покушавају да уцене судове да не доносе законите одлуке у вези накнаде штете, обмањујући их ``тужилац тежи богаћењу.``
- Или ``да тако захтева међународна заједница``. Што уопште није тачно, доказ су у досијеу приложене интервенције моћних политичара из САД.
- Где је минимална логичка основаност, тужена паушално оспорава доказана вишедеценијска страдања тужиоца и проузроковане нематеријалне штете? Заснивајући Жалбу на недовољно поткрепљеним поставкама, предлаже да другостепени суд усвоји жалбу тужене тако што ће побијану пресуду укинути, и предмет вратити суду на поновно расправљање и одлучивање, или исту преиначити у смислу жалбених навода.
- Одређени износ од 1,100.000.00 динара омогућава само делимичну сврху, тужилац може платити део дугова, и од остатка купити кућицу у завичају, да се тамо повуче и живи у миру, да на неки начин нађе какву такву рекуперацију за деценијама упропашћиван живот**.** Тужилац се нада да ће добити правичну пресуду од Уставног суда Србије за накнаду материјалне штете, да тиме исплати дугове и да доведе у ред стан и друге погодности достојне живота људским бићима у позним годинама,да исплати дугове сина наслеђене након смрти мајке, да га подржи да нађе адекватан посао, и да стане на своје ноге.

- Државни правобранилац сматра да је првостепени суд приликом одређивања висине штете морао да узме у обзир и реална друштвена мерила вредности. Оваква тврдња тужене да држава нема економску моћ да исплати изречену накнаду штете тужиоцу је неутемељена.
- Са Србијом се у свету шегаче `` Ни сиромашније земље, ни више милионера``.Од краја 1980-их и касније, земља је опљачкана, за багателу су од моћних политичара приватизована такозвана друштвена предузећа, девизна штедња, пензиони и стамбени фондови, опљачкане девизе и новац су се слили на Кипар. Злоупотребљавајући настали вакуум и крах правне државе, моћници су масовно и драстично посегнули за незаштићеном имовином грађана, још није адекватно враћена конфискована нелегална национализована имовина, корупција, пљачке и разбојништва, такорећи ретке су породице које нису опљачакане и унесрећене, незаконита енормна богаћења, долази до знатног увећања имовине појединих функционера које они не могу разумно објаснити с`обзиром на њихова законита примања. Све до трговине наркотицима, бебама, људским органима, белим робљем, фетусима (у Србији има годишње око 500.000 абортуса),.
- Држава Србија није осиромашила, него је се енормно обогатила, уз прерасподелу богатства у оквиру формалне и неформалне државе.. **1945 године је обављена масовна нелегална национализација и конфискација. А почетком 1990-их година се десила нова, слична, нелегална конфискација и пљачка грађана и народа.**
- А Државни правобранилац тврди упорно да држава нема економску моћ да исплати изречену накнаду штете тужиоцу.
- Тужиочеву покојну супругу и њену јеврејску породицу су деликвенти унесретили и отуђили вилу на Дедињу, и на друге начине. Пљачкаши замаскирани шовинисти су се окомили на нашег сина Милана(1981), врло способог младог човека, ударају му из потаје клипове где год стигну, без сталног запослења, обавља најнапорније послове, да му наруше здравље, да га спрече да обзнани и да се избори против потуљених антисемита (уз напомену да у Србији нема антисемитизма, нити га је икад било, и неће га бити, али да има појединачних испада). Тужилац се бори против задртих криминалаца , да што пре дође до новца,да врати његове дугове, и да му нађе адекватан посао. Да га тако спасе. Води трку са њима да спасе сина, укључујући и заведене површне појединце из органа Тужене.
- Судским органима је дато упутство од стране мафијаша да ни по коју цену не дају правичне накнаде штете, да не обештете све оне који су од 1945.године до данас на било који начин оштећени незаконитим поступцима државних органа. Јер наводно држава нема новца, банкротираће, охрабриће безброј оних који ће почети да траже накнаде. Нажалост, судије слепо верују у овакве шарене лаже. Имовину није отео народ, него свакојаки енормни новопечени богаташи, тајкуни, мафијаши и криминалци, који су сви заредом били припадници различитих структура и сегмената државе.

- Уколико неправде не буду исправљене, тињаће зло у Србији, биће све горе. Што је смишљено гурање Државе Србије да цинцулира у самосмакнуће. Мафије истребљују Србију, демографске црне рупе су прогутале милионе. То знају стручњаци статистичари и демографи. Србија се празни,. насељавају се други.
- Они из Дубоке Србије, нахушкавају обеспомоћени и очајни народ Србије против међународне заједнице, подмукло подмећу кукавичје јаје антисемитизма, да тако укрију праве кривце, **њих саме.** И да тако изолују народ, да једино они остану тамо где су сада, и да тако чувају нетакнут STATUS QUO. Уз напомену, да се и у Дубокој Србији бележи процес раслојавања, на оне разумне и екстремисте (Фестингер: Са новим сазнањима људи мењају своје ставове и поступке).
- Досадашње жалбе и поднесци тужене у овоме предмету су били крајње конфузни и нелогични, а Државни правобранилац се врло ретко појавио на рочиштима на која је био уредно позиван, систематски је улагао жалбе са потпуно неоснованим и ексцентричним бразложењима.
- Пресуђена сума само може врло делимично ублажити садашњу ситуацију проузроковану од органа тужене.(Уз напомену да тужилац води судски спор пред Уставним судом Србије за накнаду рехабилитационим решењем назначене материјалне штете).
- Откуд онда таква патолошка омраза органа тужене према тужиоцу? Зашто? Да ли је тужилац неким својим поступцима дао разлоге за такве вишедеценијске екстремне казнене поступке органа тужене?
- Тужилац је дао објашњење овога питања. Он је деценијама био коришћен као `` жртвени јарац`, шифрован, њега су манипуланти користили као `` кривца`` да на њему добијају радне задатке. да га на силу производе у непријатеља , и да његовим примером обрађују јавно мнење, да заплашују, и да прикажују како пролазе њихови`` непријатељи``. Тужилац се свестан ових манипулација, обраћао учтиво државним органима да му кажу у чему је његова кривица да се исправи. Никад није добио одговор.
- Тужилац никада није пожелео да се ``бави`политиком``.Бранио се како је знао и умео.Никога не жели да тужи, да кривично гони, имаће у следећем јулу 84 године. Жели да прекине са људским правима, да купи кућицу у завичају на Дрини, да се у миру посвети писању књига и економском развоју родног краја.
- О овоме су се изјаснили угледни политичари САД у својим дописима упућеним судовима, тужилац је добио од њих значајна признања..
- Они који су из илегале усмерили Државног правобраниоца да поднесе једну овакву провокативну жалбу, уствари тврдоглаво покушавају да настављају лоше навике и злоупотребе са тужиоцем. Желе да га аморалним и ноторним неистинама, изазову да бурно реагује,.да оштро оптужи тужену, да од тужиоца праве представу, да га поново гурају у улогу `` **Георги Димитрова у Рајхстагу``, `` Шешеља у Хашком трибуналу``, `` Давида Штрбца и Округлог суда**``. Што дикла то навикла. Да тако наставе да `` манипулишу`` са њим, да на њему добијају радне задатке.`` Хоће хлеба без мотике``. А да онда из мрачних буџака наставе да џабалебаре и чине зла, да оспоравају његове судске

захтеве, и да обмањују и злоупотребљавају поједине судије и државне функционере.

- Имајући у виду напред наведено, тужилац подноси Председнику Апелационог суда УРГЕНЦИЈУ, да поступи у оквиру својих овлашћења да другостепени суд донесе правичну пресуду, да одбије **ШТО ПРЕ** жалбу тужене као неутемељену, паушалну и са злим намерама, да поново постварује тужиоца,и да уништава здравље и животе њега и његовог сина.
- у Београду 28.2.2020.године Томислав Крсмановић
-

- Уставни суд Србије је одбио жалбу, са тврдњом да је Врховни касациони суд донео одлуку у ревизији, а да ја нисам проширио уставну Жалбу на на пресуду В рховног касационог суда Рев. 795/17 од 23 новембра 2018.године.

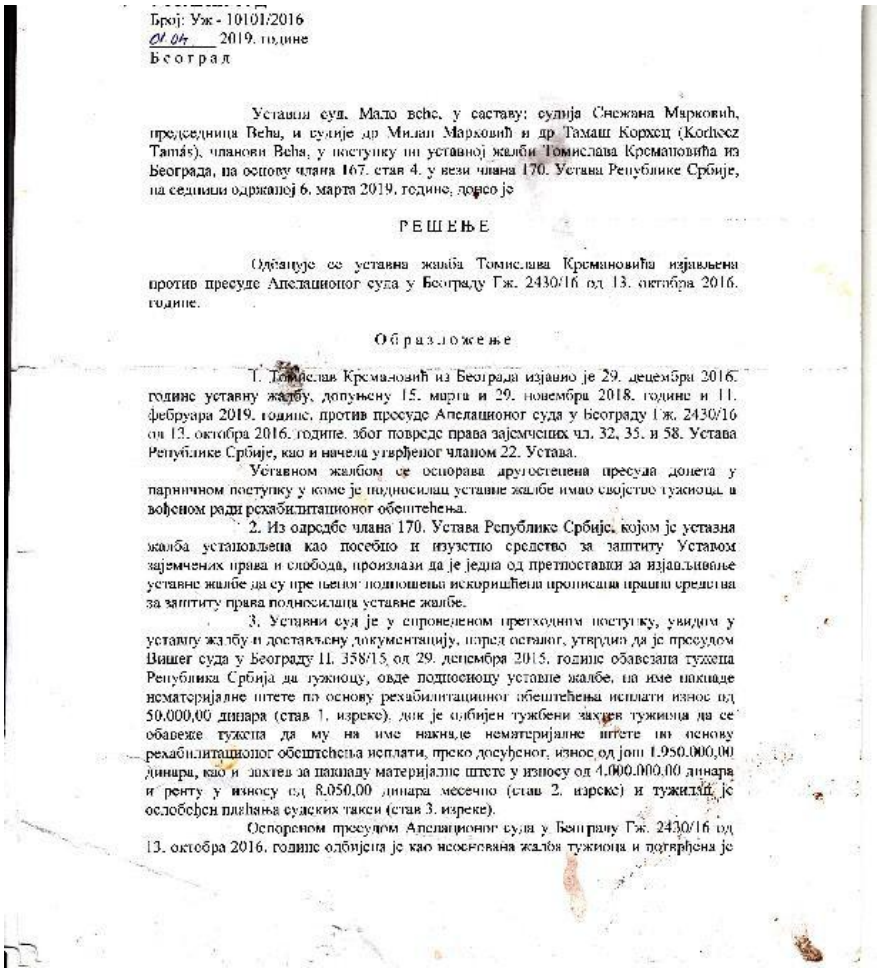

Број: Уж - 10101/2016
01.04 2019. године
Београд

Уставни суд, Мало веће, у саставу: судија Снежана Марковић, председница Већа, и судије др Милан Марковић и др Тамаш Корхец (Korhecz Tamás), чланови Већа, у поступку по уставној жалби Томислава Крсмановића из Београда, на основу члана 167. став 4. у вези члана 170. Устава Републике Србије, на седници одржаној 6. марта 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Одбацује се уставна жалба Томислава Крсмановића изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 2430/16 од 13. октобра 2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

1. Томислав Крсмановић из Београда изјавио је 29. децембра 2016. године уставну жалбу, допуњену 15. марта и 29. новембра 2018. године и 11. фебруара 2019. године, против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 2430/16 од 13. октобра 2016. године, због повреде права зајемчених чл. 32, 35. и 58. Устава Републике Србије, као и начела утврђеног чланом 22. Устава.

Уставном жалбом се оспорава другостепена пресуда донета у парничном поступку у коме је подносилац уставне жалбе имао својство тужиоца, а вођеном ради рехабилитационог обештећења.

2. Из одредбе члана 170. Устава Републике Србије, којом је уставна жалба установљена као посебно и изузетно средство за заштиту Уставом зајемчених права и слобода, произлази да је једна од претпоставки за изјављивање уставне жалбе да су пре њеног подношења искоришћена прописана правна средства за заштиту права подносиоца уставне жалбе.

3. Уставни суд је у спроведеном претходном поступку, увидом у уставну жалбу и достављену документацију, пред осталог, утврдио да је пресудом Вишег суда у Београду 11. 358/15 од 29. децембра 2015. године обавезана тужена Република Србија да тужиоцу, овде подноснову уставне жалбе, на име накнаде нематеријалне штете по основу рехабилитационог обештећења исплати износ од 50.000,00 динара (став 1. изреке), док је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавеже тужена да му на име накнаде нематеријалне штете по основу рехабилитационог обештећења исплати, преко досуђеног, износ од још 1.950.000,00 динара, као и захтев за накнаду материјалне штете у износу од 4.000.000,00 динара и ренту у износу од 8.050,00 динара месечно (став 2. изреке) и тужилац је ослобођен плаћања судских такси (став 3. изреке).

Оспореном пресудом Апелационог суда у Београду Гж. 2430/16 од 13. октобра 2016. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је

-

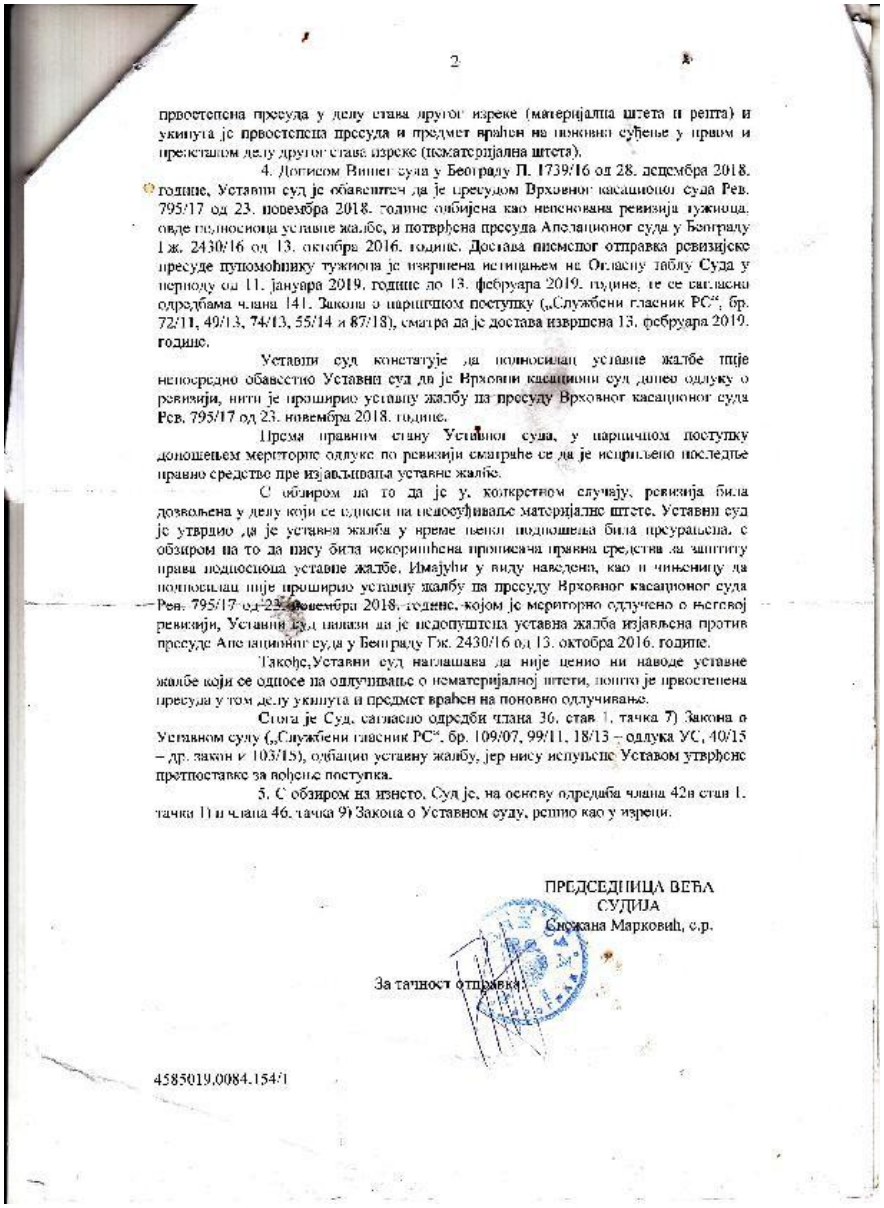

2

првостепена пресуда у делу става другог изреке (материјална штета и рента) и укинута је првостепена пресуда и предмет враћен на поновно суђење у правом и преосталом делу другог става изреке (нематеријална штета).

4. Дописом Вишег суда у Београду П. 1739/16 од 28. децембра 2018. године, Уставни суд је обавештен да је пресудом Врховног касационог суда Рев. 795/17 од 23. новембра 2018. године одбијена као неоснована ревизија тужиоца, овде подносиоца уставне жалбе, и потврђена пресуда Апелационог суда у Београду Гж. 2430/16 од 13. октобра 2016. године. Достава писменог отправка ревизијске пресуде пуномоћнику тужиоца је извршена истицањем на Огласну таблу Суда у периоду од 11. јануара 2019. године до 13. фебруара 2019. године, те се сагласно одредбама члана 141. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13, 74/13, 55/14 и 87/18), сматра да је достава извршена 13. фебруара 2019. године.

Уставни суд констатује да подносилац уставне жалбе није непосредно обавестио Уставни суд да је Врховни касациони суд донео одлуку о ревизији, нити је проширио уставну жалбу на пресуду Врховног касационог суда Рев. 795/17 од 23. новембра 2018. године.

Према правним стању Уставног суда, у парничном поступку доношењем мериторне одлуке по ревизији сматраће се да је исцрпљено последње правно средство пре изјављивања уставне жалбе.

С обзиром на то да је у, конкретном случају, ревизија била дозвољена у делу који се односи на неновчане материјалне штете, Уставни суд је утврдио да је уставна жалба у време њеног подношења била прерањена, с обзиром на то да јој је била искоришћена прописана правна средства за заштиту права подносиоца уставне жалбе. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да подносилац није проширио уставну жалбу на пресуду Врховног касационог суда Рев. 795/17 од 23. новембра 2018. године, којом је мериторно одлучено о његовој ревизији, Уставни суд налази да је недопуштена уставна жалба изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 2430/16 од 13. октобра 2016. године.

Такође,Уставни суд наглашава да није ценио ни наводе уставне жалбе који се односе на одлучивање о нематеријалној штети, пошто је првостепена пресуда у том делу укинута и предмет враћен на поновно одлучивање.

Стога је Суд, сагласно одредби члана 36. став 1. тачка 7) Закона о Уставном суду („Службени гласник РС", бр. 109/07, 99/11, 18/13 – одлука УС, 40/15 – др. закон и 103/15), одбацио уставну жалбу, јер нису испуњене Уставом утврђене претпоставке за вођење поступка.

5. С обзиром на изнето, Суд је, на основу одредаба члана 42в став 1. тачка 1) и члана 46. тачка 9) Закона о Уставном суду, решио као у изреци.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
СУДИЈА
Снежана Марковић, с.р.

За тачност отправка:

4585019,0084.154/1

-

-

- Председнику Уставног суда Србије Ургенција.

- **УСТАВНОМ СУДУ СРБИЈЕ .**

УЖ.4637/2019

- **ПРЕДСЕДНИК.**

-

- Подносилац Уставне жалбе : Томислав Крсмановић, председник НВО Покрет за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090-Београдж

-

- ЗАХТЕВ ЗА УРГЕНЦИЈУ.
- Молим председника Уставног суда Србије да у оквиру својих овлашћења и компетенција поступи да суд благовремено донесе закониту одлуку, а то значи ШТО ПРЕ .Претходни поступак је трајао предуго, поднесак је одбијен без моје кривице,грешком судских органа..

- Поступак за накнаду штете траје од 1994.године. Доказ: Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdfж
- Узимајући у обзир године подносиоца уставне жалбе (имаће у јулу 84 године) , недоношење благовремене одлуке има за циљ његово изнуривање и егзекуцију, наношење штета његовим блиским.
- Наведеном пресудом су повређене наведене уставне одредбе, које су мојим блиским и мени проузроковале неизмерне нематеријалне и материјалне штете. У инкриминисаном временском периоду до Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, из године годину, из деценије у деценију, су настајала драстична систематска обезвређивања живота подносиоца уставне жалбе , и његових блиских, уништавање његове каријере, разбијање породице, одвајање од сина, истеривање из сопственог стана, претварање у времену од 15 година у мучни подстанарски статус , проглашавање неурачунљивим душевним болесником, смештаји у луднице, осуде за вербалне деликте, хапшења, физички напади, покушаји убиства, заплене рукописа необјављених књига, блокада комуникација, рушење здравља и гурање у сиромаштво и беду, у живот у страху. Деценијама су систематски уништавани животи подносиоца уставне жалбе и његових блиских, претварани у перманентни бол, страх, патњу, безнађе..
- Уставни суд Србије треба својом законитим пресудом да ове неправде отклони, у извесној мери, јер се последице појединих штета не могу отклонити..
- Живим у беди, дугујем Поштанској штедионици 250.000,00 динара,и појединим приватним лицима неколико хиљада евра, поседујем стан од 32 квадратна метра који сам добио 1997.године, тек са 61 годино старости, имам скромну пензију због деценијске дискриминације у професији, мој стан је руиниран, немам ни ТВ ни кола, немам новац за лекове и храну, изгубио сам зубе и немам новац да ставим протезу, срамота ме да се појавим ван куће, идем исцепаног одела и обуће.
- Упоредо са мном су страдали и моји блиски. Мој син Милан (1981), жртва прогона, је без сталног запослења, обавља најнапорније послове, у дуговима од 3 хиљаде евра после смрти његове мајке Александре Пешић Фон Сакс 1 јануара 2019.године. Која је из угледне јеврејске породице, такође жртве деценијских прогона, мотивисаних отимачином имовине и ксенофобијом. Моју покојну супругу и њену јеврејску породицу су деликвенти унесретили, између осталог су отуђили вилу на Дедињу, и на друге начине. Пљачкаши замаскирани шовинисти су се сада окомили на нашег сина Милана (1981), врло способног младог човека, ударају му из потаје клипове где год стигну, да му наруше здравље, да га спрече да обзнани и да се избори против потуљених антисемита (уз напомену да у Србији нема антисемитизма, нити га је икад било, и неће га бити, али да има појединачних испада).
- Борим се против задртих криминалаца , да што пре дођем до новца,да вратим синовљеве дугове, и да му нађем адекватан посао. Да га тако спасем. Водим трку са њима да спасем сина и његово здравље.

- Мој млађи брат Милић Крсмановић, такође жртва деценијских прогона, је преминуо 22 септембра 2019.године (уствари превремено отеран у смрт), имао је минималну пензију, гладовао, болестан без лекова , користио провађен кревет, спавао и смрзавао се на поду више година у стану зими без грејања. Моја сестра Нада (1946-2010) је имала незакониту пензију од 50 евра, под притисцима и прогонима преминула у нељудским околностима.
- **Докази: Званичне провере ових тврдњи..**
- А они који су ме унесрећивали и осиромашили, и моје блиске, неки од њих енормни богаташи, сада покушавају да уцене судове да не доносе законите одлуке у вези накнаде штете, да обману судије да сам ја крив, да сам дражио власти.
- Што је потпуно нетачно.
- Откуд онда таква патолошка омраза органа тужене према подносиоцу уставне жалбе?Да ли је он неким својим поступцима дао разлоге за такве вишедеценијске екстремне казнене поступке органа тужене? Подносиоц уставне жалбе је у судском досијеу дао објашњење овога питања. Он је деценијама био коришћен као `` жртвени јарац`, шифрован, њега су манипуланти користили као `` кривца`` да га на силу производе у непријатеља , да на њему добијају радне задатке , да његовим примером обрађују јавно мнење, да заплашују, и да прикажују како пролазе њихови`` непријатељи``.
- Свестан ових манипулација, обраћао сам се учтиво државним органима да ми кажу у чему је моја кривица да се исправим. Никад нисам добио одговор. Никада нисам пожелео да се ``бавим политиком``.Бранио се како сам знао и умео. Никога не желим да тужим, да кривично гоним, имаће у следећем јулу 84 године. Желим да прекине са људским правима, да купим кућицу у завичају на Дрини, да се у миру посветим писању књига и економском развоју родног краја. (Постигао сам претходних година запажене резултате у развоју туризма, што сведочи општина Љубовија).
- Угледни политичари САД у својим дописима упућеним судовима, су ме подржавали захтевали судску правду,.добио сам њихова значајна признања..Подржавам званичну власт у напорима да Србију поведе земљи просперитета.
- Они из илегале тврдоглаво покушавају да настављају лоше навике и злоупотребе са подносиоцем уставне жалбе. Желе да га насиљем и ноторним неистинама, изазову да бурно реагује,.да оштро оптужи тужену, да са подносиоцем уставне жалбе упорно праве представу, да га поново гурају у улогу **`` Георги Димитрова у Рајхстагу``, `` Шешеља у Хашком трибуналу``, `` Давида Штрбца и Округлог суда**``. Што дикла то навикла. Да тако наставе да `` манипулишу`` са њим, да на њему добијају радне задатке.`` Хоће хлеба без мотике``. А да онда из мрачних буџака наставе да џабалебаре и чине зла, да оспоравају његове судске захтеве, и да обмањују и злоупотребљавају поједине судије и државне функционере.
- Такође покушавају да их обману ``да тако захтева међународна заједница``. Што уопште није тачно, доказ су у досијеу приложене интервенције моћних политичара из САД.

- **Надам се** да ћу добити правичну пресуду од Уставног суда Србије за накнаду материјалне штете, да тиме исплатим дугове и да доведем у ред стан и друге погодности достојне живота људским бићима у позним годинама,да исплатим дугове сина наслеђене након смрти мајке, да га подржим да нађе адекватан посао, да стане на своје ноге.
- Они из Дубоке Србије (уз напомену, да се и у Дубокој Србији бележи процес раслојавања, на оне разумне и екстремисте - Фестингер: Са новим сазнањима људи мењају своје ставове и поступке)., нахушкавају обеспомоћени и очајни народ Србије против међународне заједнице, подмукло подмећу кукавичје јаје антисемитизма, да тако укрију праве кривце, **њих саме**. Да тако изолују народ, да једино они остану тамо где су сада, и да тако чувају нетакнут STATUS QUO.
- Имајући у виду напред наведено, подносилац уставне жалбе захтева од председника Уставног суда УРГЕНЦИЈУ, да поступи у оквиру својих овлашћења да Уставни суд донесе правичну пресуду, **ШТО ПРЕ .**
- у Београду 28.2.2020.године Томислав Крсмановић
-

- **УСТАВНОМ СУДУ СРБИЈЕ . УЖ.4637/2019**
-
- ПОДНОСИЛАЦ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ: ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ ИЗ БЕОГРАДА, ПРЕДСЕДНИК ПОКРЕТА ЗАЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА, СТАНКА ПАУНОВИЋА 70, 11090 БЕОГРАД
-
- *ПОЗИВ НА ПОДНЕСАК ОД 9.01.2020.ГОДИНЕ. ОДЛУКА UNESCO, PARIS NO.307/80 . CASE: TOMISLAV KRSMANOVIC , SPRING 1981.YEAR. У ПРИЛОГУ ИСПРАВАН ЛИНК* **КЊИГА САГА О ИЋИМА ЧЕТВРТИ ТОМ 1979-1992.ГОДИНА ТАЈНА ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈА ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, ЕЛЕКТРОНСКА ВЕРЗИЈА.**
-
- У ПРИЛОЖЕНОМ ЛИНКУ HTTP://ENLITE.ORG/SAGE/4.PDF ЈЕ ДОШЛО ДО ПРЕТУМБАВАЊА РЕДА СТРАНА, ИЗ МЕНИ НЕПОЗ НАТ ОГ РАЗ ЛОГА. ШТО ОТ ЕЖ АВА УЧИТАВАЊ Е И ЧИТ АЊ Е.. У МЕСТО ЛИНКА-HTTP://ENLITE.ORG/SAGE/4.PDF, **ИЗВОЛИТЕ У ПРИЛОГУ КЊИГА ЕЛЕКТРОНСКА ВЕРЗИЈА ИСПРАВАН ЛИНК ЦЕЛА КЊИГА САГА О.... ИЋИМА ЧЕТВРТИ ТОМ 1979 -1992 .ГОДИНА ТАЈНА ЗАВЕРА ЈУ ГОСЛАВИЈА ПРОТИВ ЈУ ГОСЛАВИЈЕ ИЗДАНА У ДАН.**
-
- **НЕКО ЈЕ ИЗМЕНИО РЕДОСЛЕД СТРАНИЦА, ШТО ОМЕТА ИСЧИТАВАЊЕ.**
-

У ПРИЛОГУ Bela knjiga o smetnjama u upotrebi telekomunikacija i interneta: http://enlite.org/Toma/Bela_kniga_O_opstrukcijama_telekomunikacija_i_interneta.pdf .

- Када се ради о опструкцијама употребе интернета, рачунара, телефона, преписке и факса, што се види из приложеног линка, мени су деценијама нанете огромне штете, и материјалне.
- У Србији се води велика , недовољно видљива, борба поретка са подземним структурама неформалне мафијашке власти, која тежи да званичну власт претвори у пуки параван, да тако дефинитивно .упропасти овај народ и државу.Челници државе чине праве потезе да сузбију криминално подземље. Знају добро да је криминално подземље инсталирано у Србији од великих сила, и да их Србија не може, и **не сме,** сама уклонити, него да то могу само они

спољни, који су ту власт.овде завели. Па сада раде на томе да те моћне државе подрже и охрабре преплашену Србију, да уклоне мафију из Србије. То се већ стидљиво дешава, Америка даје миг симпатија Србији.

- Молим Уставни суд Србије да благовремено донесе одлуку, да не развлачи, јер је вама познато да је претходни поступак трајао предуго, и да је мој поднесак одбијен без моје кривице. Имајући ове податке у виду, Уставни суд Србије би требао да испоштује чињенично стање и поступи по закону.

- У БЕОГРАДУ 3.02.2020.ГОДИНЕ ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

- .

- АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ.

Гж.755/2020

- **Председник**

- Тужилац: Томислав Крсмановић, председник НВО Покрет за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090-Београдж
- Тужени: Република Србија Министарство правде коју заступа државни правобранилац
- ЗАХТЕВ ЗА УРГЕНЦИЈУ.
- Одговор на жалбу државног правобранилаштва-Број П-2818/15 од 29 октобар 2019 године Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. Дана 18.09.2019.године.
- Тужена је уложила *жалбу против става пресуде Вишег суда у Београду 14П-3491/18 од 7 марта 2019.године, оспорава износ од 1,100.000, 00 динара, сматра да је првостепени суд приликом одређивања висине штете морао да узме у обзир реална друштвена мерила вредности, при чему висина накнаде не може бити таква да погодује нереалним жељама и тежњама тужиоца, приликом одмеравања висине накнаде суд мора узети у обзир све околности , као и економску моћ државе.Поред тога, треба.имати у виду да је Законом о о рехабилитацији дефинисана рехабилитација као мера ублажавања последица осуђености. Предлаже да другостепени суд усвоји жалбу тужене тако што ће побијану пресуду укинути, и предмет вратити суду на поновно расправљање и одлучивање, или исту преиначити у смислу жалбених навода.*
- Неоснована жалба Државног правобраниоца има једини циљ да, узимајући у обзир године тужиоца (имаће у јулу 84 године) га изнуривањима уклони са овога света.
- Тужилац захтева од Председника Апелационог суда у Београду да поступи по закону да донесе благовремено закониту одлуку, а то значи ШТО ПРЕ. Јер поступак за накнаду штете траје од 1994.године
- Доказ: Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf

- Тужена је у ранијим сличним паушалним и необичним жалбама пренебрегавала доказане вишедеценијске трагичне последице претрпљене злопотребе психијатрије у политичке сврхе, уз недокументоване наводе да су захтеви tu\ioca неосновани, да није претрпео толике штете...
- Апелациони суд у Београду је Пресудом Гж 2436/16 од 13.10.2016.године укинуо пресуду Вишег суда у Београду П 358/15 од 29.1.2015 године која се односи на тврдњу да тужилац није био лишаван слободе, и предмет ВРАТИО истом суду на поновно суђење. Пресудом Вишег суда у Београду 8П бр.1739/16 од 18.09.2019.године је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца да му се исплати на основу нематеријалне штете због претрпљених душевних , услед повреде части и угледа, насталих неоснованим лишењем слободе и злоупотребе психијатрије исплати износ од 1, 100.000,00 динара.
- Сходно члану 26 Закона о рехабилитацији , рехабилитовано лице из члана 7 тачка 5 овога закона има право на накнаду нематеријалне штете за душевне болове због лишења слободе, у складу са законом којим се уређују облигациони односи.
- На основу којих критеријума Државни правобраниоц оспорава износ од 1,100.000.00 динара као превисок?
- У инкриминисаном временском периоду до Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, из године годину, из деценије у деценију, су настајала драстична систематска обезвређивања живота тужиоца, и његових блиских, уништавање његове каријере, разбијање породице, одвајање од сина, истеривање из сопственог стана, претварање у времену од 15 година у мучни подстанарски статус ,проглашавање неурачунљивим душевним болесником, смештаји у луднице, осуде за вербалне деликте, хапшења, физички напади, покушаји убиства, заплене рукописа необјављених књига, блокада комуникација, рушење здравља и гурање у сиромаштво и беду, живот у страху. Деценијама су систематски уништавани животи тужиоца и његових блиских претварани у перманентни бол, страх, патњу, безнађе.
- Када су у нашу земљу дошле нове власти 1945.године , отац тужиоца као угледни грађанин који се патриотски понашао за време Другог светског рата је био наименован у Љубовији, Западна Србија за `` задуженог за пропаганду``. Затим су од њега захтевали да постане члан Партије. Што је отац тужиоца као апсолутно аполитичан, учтиво одбио, са образложењем да није био члан ни једне политичке партије у Краљевин Југославији, али да се као лојалан грађанин ставља на располагање као стручњак. Тадашње власти су му то узеле за зло, лажно га оптуживши да је за време рата сарађивао са четницима. Доказ и: Saga o..ićima Tom1, Viski, votka, šljivovica 1940-1953-http://enlite.org/sage/1.pdf стране -149, 150,108,109. Због оваквих неоснованих квалификација оца је деценијама пратила лажна`` карактер истика-сарадник четника``. трпео је дискриминацију у професији и на друге начине, и цела породица. Што је детаљно описано и документовано на страницама свих шест аутобиографских томова Сага о ..ићима, раније приложени линкови Суду. Тужилац је претрпео дискриминацију у школи, нпр. http://enlite.org/sage/1.pdf, стране 308-325. За време служења војног рока у Краљеву 1963-1964 био жртва дискриминације и злоупотреба са његовим правима- Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-

1965-http://enlite.org/sage/2.pdf, стране 626-672. У предузећу`` СЕМЕ`` у Београду где је био запослен од 1964 до 1965,године, претрпео дискриминацију, Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965- http://enlite.org/sage/2.pdf, страна 674-701.

- За време боравка у Бриселу , Белгија у два наврата од 1965-1971 и од 1973-1974 године био изложен перманентним атацима албанске политичке емиграције чији је светски центар управо Брисел- Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf., видети Индекс назива под `` Албанци`` За време посете тужиоца Београду из Брисела где је тада боравио, је јула 1968 године, Комесаријат за избеглице ОУН у Бриселу послао допис на његову адресу у Београду Карађорђева улица број 50, уместо на њима добро познату адресу у Бриселу, саопштавајући му да је његов захтев за политички азил одбијен као неоснован. Знајући добро да исти може доспети у руке органа безбедностиСФРЈ , што се и десило. Чиме су против тужиоца нахушкали недорасле београдске безбед њаке. РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf, стране 483-484. Детаљи о тужиочевом захтеву за политички азил у Бриселу РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978- http://enlite.org/sage/3.pdf стране , 361-372. 382-387.
- Не ради се ни о каквој **тежњи богаћењу**, него о захтеву да буду испоштоване чињенице, да суд испоштује закон и колико толико ублажи последице и душевни бол проузрокован незаконитим и насилничким поступцима органа тужене.?
- О каквим се нереалним жељама и тежњама тужиоца ради, о каквом наводном богаћењу се ради, када тужилац сада дугује Поштанској штедионици 250.000,00 динара,и појединим приватним лицима неколико хиљада евра, поседује стан од 32 квадратна метра који је добио 1997.године, тек са 61 годино старости, има скромну пензију због деценијске дискриминације у професији, стан је руиниран, нема ТВ ни кола, на ивици је беде, нема новац за лекове и храну, изгубио зубе и нема новац да стави протезу, срамота га да се појави ван куће, иде исцепаног одела и обуће. Његов син Милан (1981), жртва прогона упоредо са њим, је без сталног запослења, у дуговима од 3 хиљаде евра после смрти његове мајке Александре Пешић Фон Сакс 1 јануара 2019.године, из угледне јеврејске породице, такође жртве деценијских прогона, мотивисаних ксенофобијом и отимачином имовине . Тужиочев млађи брат Милић Крсмановић, такође жртва деценијских прогона, је преминуо 22 септембра 2019.године (уствари превремено отеран у смрт), имао је минималну пензију, гладовао, болестан без лекова , користио проваљен кревет, спавао и смрзавао се на поду више година у стану зими без грејања. Његова сестра Нада (1946-2010) је имала незакониту пензију од 50 евра, под притисцима и прогонима преминула у нељудским околностима.
- **Докази: Званичне провере ових тврдњи..**
- А они који су унесрећивали и осиромашили тужиоца и његове блиске, неки од њих енормни богаташи, сада покушавају да уцене судове да не доносе законите одлуке у вези накнаде штете, обмањујући их ``тужилац тежи богаћењу.``
- Или ``да тако захтева међународна заједница``. Што уоште није тачно, доказ су у досијеу приложене интервенције моћних политичара из САД.
- Где је минимална логичка основаност, тужена паушално оспорава доказана вишедеценијска страдања тужиоца и проузроковане нематеријалне штете? Заснивајући Жалбу на недовољно поткрепљеним поставкама, предлаже да

другостепени суд усвоји жалбу тужене тако што ће побијану пресуду укинути, и предмет вратити суду на поновно расправљање и одлучивање, или исту преиначити у смислу жалбених навода.

- Одређени износ од 1,100.000.00 динара омогућава само делимичну сврху, тужилац може платити део дугова, и од остатка купити кућицу у завичају, да се тамо повуче и живи у миру, да на неки начин нађе какву такву рекуперацију за деценијама упропашћиван живот**.** Тужилац се нада да ће добити правичну пресуду од Уставног суда Србије за накнаду материјалне штете, да тиме исплати дугове и да доведе у ред стан и друге погодности достојне живота људским бићима у позним годинама,да исплати дугове сина наслеђене након смрти мајке, да га подржи да нађе адекватан посао, и да стане на своје ноге.
- Државни правобраниоц сматра да је првостепени суд приликом одређивања висине штете морао да узме у обзир и реална друштвена мерила вредности. Оваква тврдња тужене да држава нема економску моћ да исплати изречену накнаду штете тужиоцу је неутемељена.
- Са Србијом се у свету шегаче `` Ни сиромашније земље, ни више милионера``.Од краја 1980-их и касније, земља је опљачкана, за багателу су од моћних политичара приватизована такозвана друштвена предузећа, девизна штедња, пензиони и стамбени фондови, опљачкане девизе и новац су се слили на Кипар. Злоупотребљавајући настали вакуум и крах правне државе, моћници су масовно и драстично посегнули за незаштићеном имовином грађана, још није адекватно враћена конфискована нелегална национализована имовина, корупција, пљачке и разбојништва, такорећи ретке су породице које нису опљачакане и унесрећене, незаконита енормна богаћења, долази до знатног увећања имовине појединих функционера које они не могу разумно објаснити с`обзиром на њихова законита примања. Све до трговине наркотицима, бебама, људским органима, белим робљем, фетусима (у Србији има годишње око 500.000 абортуса),.
- Држава Србија није осиромашила, него је се енормно обогатила, уз прерасподелу богатства у оквиру формалне и неформалне државе.. **1945 године је обављена масовна нелегална национализација и конфискација. А почетком 1990-их година се десила нова, слична, нелегална конфискација и пљачка грађана и народа.**
- А Државни правобранилац тврди упорно да држава нема економску моћ да исплати изречену накнаду штете тужиоцу.
- Тужиочеву покојну супругу и њену јеврејску породицу су деликвенти унесретили и отуђили вилу на Дедињу, и на друге начине. Пљачкаши замаскирани шовинисти су се окомили на нашег сина Милана(1981), врло способог младог човека, ударају му из потаје клипове где год стигну, без сталног запослења, обавља најнапорније послове, да му наруше здравље, да га спрече да обзнани и да се избори против потуљених антисемита (уз напомену да у Србији нема антисемитизма, нити га је икад било, и неће га бити, али да има појединачних испада). Тужилац се бори против задртих криминалаца , да што пре дође до новца,да врати његове дугове, и да му нађе адекватан посао. Да

га тако спасе. Води трку са њима да спасе сина, укључујући и заведене површне појединце из органа Тужене.

- Судским органима је дато упутство од стране мафијаша да ни по коју цену не дају правичне накнаде штете, да не обештете све оне који су од 1945.године до данас на било који начин оштећени незаконитим поступцима државних органа. Јер наводно држава нема новца, банкротираће, охрабриће безброј оних који ће почети да траже накнаде. Нажалост, судије слепо верују у овакве шарене лаже. Имовину није отео народ, него свакојаки енормни новопечени богаташи, тајкуни, мафијаши и криминалци, који су сви заредом били припадници различитих структура и сегмената државе.
- Уколико неправде не буду исправљене, тињаће зло у Србији, биће све горе. Што је смишљено гурање Државе Србије да цинцулира у самосмакнуће. Мафије истребљују Србију, демографске црне рупе су прогутале милионе. То знају стручњаци статистичари и демографи. Србија се празни,. насељавају се други.
- Они из Дубоке Србије, нахушкавају обеспомоћени и очајни народ Србије против међународне заједнице, подмукло подмећу кукавичје јаје антисемитизма, да тако укрију праве кривце, **њих саме.** И да тако изолују народ, да једино они остану тамо где су сада, и да тако чувају нетакнут STATUS QUO. Уз напомену, да се и у Дубокој Србији бележи процес раслојавања, на оне разумне и екстремисте (Фестингер: Са новим сазнањима људи мењају своје ставове и поступке).
- Досадашње жалбе и поднесци тужене у овоме предмету су били крајње конфузни и нелогични, а Државни правобранилац се врло ретко појавио на рочиштима на која је био уредно позиван, систематски је улагао жалбе са потпуно неоснованим и ексцентричним бразложењима.
- Пресуђена сума само може врло делимично ублажити садашњу ситуацију проузроковану од органа тужене.(Уз напомену да тужилац води судски спор пред Уставним судом Србије за накнаду рехабилитационим решењем назначене материјалне штете).
- Откуд онда таква патолошка омраза органа тужене према тужиоцу? Зашто? Да ли је тужилац неким својим поступцима дао разлоге за такве вишедеценијске екстремне казнене поступке органа тужене?
- Тужилац је дао објашњење овога питања. Он је деценијама био коришћен као `` жртвени јарац`, шифрован, њега су манипуланти користили као `` кривца`` да на њему добијају радне задатке. да га на силу производе у непријатеља , и да његовим примером обрађују јавно мнење, да заплашују, и да прикажују како пролазе њихови`` непријатељи``. Тужилац се свестан ових манипулација, обраћао учтиво државним органима да му кажу у чему је његова кривица да се исправи. Никад није добио одговор.
- Тужилац никада није пожелео да се ``бави`политиком``.Бранио се како је знао и умео.Никога не жели да тужи, да кривично гони, имаће у следећем јулу 84 године. Жели да прекине са људским правима, да купи кућицу у завичају на Дрини, да се у миру посвети писању књига и економском развоју родног краја.

- О овоме су се изјаснили угледни политичари САД у својим дописима упућеним судовима, тужилац је добио од њих значајна признања..
- Они који су из илегале усмерили Државног правобраниоца да поднесе једну овакву провокативну жалбу, уствари тврдоглаво покушавају да настављају лоше навике и злоупотребе са тужиоцем. Желе да га аморалним и ноторним неистинама, изазову да бурно реагује,.да оштро оптужи тужену, да од тужиоца праве представу, да га поново гурају у улогу `` **Георги Димитрова у Рајхстагу``, `` Шешеља у Хашком трибуналу``, `` Давида Штрбца и Округлог суда**``. Што дикла то навикла. Да тако наставе да `` манипулишу`` са њим, да на њему добијају радне задатке.`` Хоће хлеба без мотике``. А да онда из мрачних буџака наставе да џабалебаре и чине зла, да оспоравају његове судске захтеве, и да обмањују и злоупотребљавају поједине судије и државне функционере.
- Имајући у виду напред наведено, тужилац подноси Председнику Апелационог суда УРГЕНЦИЈУ, да поступи у оквиру својих овлашћења да другостепени суд донесе правичну пресуду, да одбије **ШТО ПРЕ** жалбу тужене као неутемељену, паушалну и са злим намерама, да поново постварује тужиоца,и да уништава здравље и животе њега и његовог сина.
- у Београду 28.2.2020.године Томислав Крсмановић
-
- **Државно правобранилаштво Србије.**
- **Број П-2818/15**
- **29 октобар 2019 године**
-
- **Виши суд у Београду**
- **за**
- **Апелациони суд у Београду.** Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. Дана 18.09.2019.године.
-
- ТУЖИЛАЦ: Томислав Крсмановић из Београда, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- ТУЖЕНИ: Република Србија Министарство правде коју заступа заменик В.Д.Државног правобраниоца Јасмина Јовановић.'
- Тужилац саопштава да неоснована жалба Државног правобраниоца има једини циљ да одуговлачи прописану накнаду штете, узимајући у обзир године тужиоца (84) са надом да ће га додатним стресовима и изнуривањима убрзано уклонити са овога света. Мета је и његов син (1981), без запослења, прихода, хране, оболео, без лекова, тужилац има више од 65 година, није у стању да му помогне.
- Држава Србија показује на делу да је дубоко посвећена спашавању здравља грађана.
- Нажалост, госпођа Јасмина Јовановић извршава наређења врло малог броја некрофилних појединаца из дубљих сегмената државе, оптерећених лешинарским навикама уништавања што већег броја грађана. Што горе то боље. Ако су неки до њих у заблуди, незналице, треба да се угледају на огромну

већину припадника државног апарата, патриота. Они окошталих вишедеценијских навика деструкције, треба да буду откривени и ХИТНО приведени правди..

- Захтевам од В.Д.Државног правобраниоца Јасмине Јовановић. да одустане ОДМАХ од ексцентричне жалбе.
- у Београду 19.3.2020.године. Томислав Крсмановић
-
-
-
-
-
-
- Поставља се питање не само правне основаности, него и логичности изречених тврдњи В.Д заменика јавног правобраниоца Јасмина Јовановић
- Како је могуће да она овога пута, као и у ранијим жалбама и приговорима ставља под знак питања чињеницу да је тужилац био лишаван слободе? Што је тужилац оспорио валидним доказима .Тужена паушално оспорава доказана вишедеценијска страдања тужиоца и проузроковане немтеријалне штете. Квалификовање тужиоца као судског судеоника који злоупотребљава рехабилитациону накнаду штете као неоснован покушај богаћења, је чудно када су он и његови блиски тотално драстично осиромашени вишедеценијским незаконитим поступцима органа тужене. И када захтева минималан захтев накнаде наведене штете у односу на стварно проузроковану?.?.
- Тврдња тужене **да држава нема економску моћ** да исплати изречену накнаду штете тужиоцу је неутемељена. Са Србијом се у свету шегаче `` Ни сиромашније земље, ни више милионера``. Држава Србија није осиромашила, него је се енормно обогатила, уз прерасподелу богатства у оквиру формалне и неформалне државе..
- Досадашње жалбе и поднесци тужене у овоме предмету су били крајње конфузни и нелогични, а Државни правобранилац се врло ретко појавио на рочиштима на која је био уредно позиван. А систематски је улагао жалбе са потпуно неоснованим и необичним образложењима.
- .
- Имајући у виду напред наведено, тужилац предлаже да другостепени суд одбије **ШТО ПРЕ** жалбу тужене као неутемељену, паушалну и са злим намерама да поново поствариује тужиоца.
-
- Телефон: 011/361-65-41 , 011/363-10-33
  Факс: 011/361-65-44
- Електронска пошта: office@dpb.gov.rs, press@dpb.gov.rs
-
- Томислав Крсмановић.Моб.тел..064-3095176. Books@eunet.rs.

  www.tomislavkrsmanovic.com. Представник за Србију-.LI-Liberty International https://liberty-intl.org. Покрет за заштиту људских права, председник. АРХИВ САНУ.

- Председнику Апелационог суда у Београду Гж.755/2020
- **Државно правобранилаштво Србије спроводи физичку егзекуцију мога сина Милана Крсмановића (1981).**
- Виши суд у Београду 8П бр. 1739/16.ми је 18.09.2019.године после четврт века досудио скромну накнаду штете. Тужена РС је 29 октобра 2019 године уложила жалбу Апелационом суду у Београду П-2818/15 са ексцентричним образложењем да тужилац никад није био притваран, иако је доказано документима да је био хапшен више пута.
- Досадашње жалбе и поднесци тужене у овоме предмету су били крајње конфузни и нелогични, а Државни правобранилац се врло ретко појавио на рочиштима на која је био уредно позиван, систематски је улагао жалбе са сличним потпуно неоснованим и чудним образложењима.
- Што паралелно са ванредним стањем, има једини циљ да одуговлачи прописану накнаду штете, узимајући у обзир године тужиоца (84) да га додатним стресовима и изнуривањима, у време ванредног стања, имунолошки ослаби, да га временом убрзано уклања са овога света.
- Мета је и мој син (1981), без сталног запослења (прекинут привремени посао 1 марта ове године), сада без икаквих прихода, без довољне хране, крхког здравља, без лекова, имам више од 65 година, у тоталној изолацији, врло скромних сам прихода , у дуговима, нисам у стању да му довољно помогнем.
- Наша ситуација је очајна. Мој син гладује и без лекова, у тешкој душевној кризи. Може тешко оболети. Једини начин је да му дајем новац, ја га немам да бих решавао његове егзистенцијалне проблеме..
- А драгоцени преко потребан новац задржава ексцентрично некрофилно склеротично државно правобранилаштво, које злоупотребљава ванредну ситуацију да по вишедеценијској примитивној психопатској навици уништава грађане.
- Нама је потребан новац да сада преживимо, да тако будемо спасени.
- Потсећам Вас да је досада из Америке од стране утицајних политичара стигло неколико интервенција надлежним органима у Србији, да буде донета правична пресуда. Објављен је у суботу 28 марта ове године мој текст у америчком престижном часопису-https://liberty-intl.org./2020/03/did -the-natoo-bombs-in-1999-cause -a-cancer-pandemic-in-serbia/, добијам из земље и света поруке подршке.

- Имајући у виду напред наведено, захтевам од Вас да у оквиру Ваших овлашћења и компетенција утичете на Апелациони суд у Београду Гж.755/2020 да донесе правичну пресуду, да одбије ШТО ПРЕ жалбу тужене са злим казненим намерама, да Виши суд у Београду ШТО ПРЕ исплати пресуђену новчану накнаду. .
- у Београду 2 априла 2020.године,. Томислав Крсмановић
-
-
- ovo-Томислав Крсмановић: **ДА ЛИ ЈЕ МОГУЋА ПЛАНЕТА БЕЗ СУКОБА И РАТОВА**
- ***Утопија или стварност?***
- Либертаријанци уопштено одређују слободу као могућност да чините што год желите, све док не ометате другу особу или њену имовину.
- Поједине постулате либертаријанизма оспоравају мислиоци -објективисти, који заговарјау рационалне одлуке уз примену тзв. научног метода који подразумева: објективност, свеобухватност и континуитет мерења.
- Објективисти осуђују либертаријанизам да не процењује увек објективно, и да због тога може наводити на погрешне `` ненаучне`` закључке, и представљати опасност за слободу и заједницу. Или да су понекад блиски анархистима.
- Војна дејства Сједињених држава у Ираку од 2003. наовамо, су показала нелагања између објективиста и либертаријанаца. Објективисти се често нису слагали са политиком неуплитања (често називаном „изолационизам“) либертаријанаца, **образлажу да је исправно да држава предузме превентивна војна дејства када докази указују на стваран ризик да ће друга држава прва потегнути за употребом физичке силе.**
- Кроз целу историју су вођени крвави ратови, нестајали су читави народи, милиони људских бића, да би до кулминације дошло у 20 веку са два светска рата. Ратови се настављају и у 21 веку.
- Да ли су они који су произвели та неизмерна људска страдања доносили `` научне`` , одлуке, засноване на објективној процени? Или су ратови понекад настајали у импулсу страхова и пребрзих, недовољно изваганих одлука?
- Где су ту објективност, Бог и морал?
- Могуће је да наилазе времена када ће либертаријанци и објективисти измирити своје поједине опречне ставове и пружити једни другима гранчицу маслине (симбол помирења).
- У свету се размишља, да се не види као утопија појединих објективистичких мислиоца , сан о шару наше планете где ће обитавати просвећени рационални појединци и народи, и њихови политички лидери, који објективно процењују гео-политику и односе међу народима и државама, који слободу не доживљавају као што то чине анархисти, него као деловање према нужностима односа и уважавања Моћи. Они су склони да виде слободу као избор најбољег решења индивидуе или нације у оквиру нужности наметнутих законима Силе и Моћи.
- Хегел дијалектички поима однос слободе и нужности тако да слобода, која у себи не би имала нужности, или пука нужност без слободе, представљају апстрактне, па, према томе, неистините одредбе. Он историју види као „напредовање свести о слободи“.

- ***Уколико би народи планете дошли до овакве спознаје, која би на први поглед могла лажно заизгледати као добровољно пристајање на ропство, уствари би било признавање објективних околности на планети, не би било ратова, било би много више просперитета. Тиме би била утрта стаза ка планети разума и објективних процена и обострано корисних односа између Моћи, са једне стране, и Просперитета народа ван држава Моћи и Силе.***
- ***Човечанство би по први пут у својој историји кренуло ка Сну- Планети, Рају на земљи.***
- Да ли је овакав колосалан филозофски заокрет поимања човечанства могућ? Или је пука утопија? Да ли су скептици, или оптимисти у праву?
- Како то постићи?
- Хегелово „напредовање свести о слободи".би могло трпети објективну критику појавом најкрвавијих ратова након његовог постојања.
- Ова песимистичка поставка би ипак могла бити оспоравана објективно , валидним контрааргументом-човечанство је доживело незамислив напредак у свакојаким областима.људске цивилизације и егзистенције.
- Да ли је свет без ратова могућ? Како, када?
- Хегел је казао да идеја о слободи еволуира.
- Не може се оспорити да би била чиста утопија о апсолутној слободи, коју би достигла еволуција свести о слободи. Апсолутна слобода је немогућа, човек је у својој бити себично биће, него је могућа таква слобода, која је у складу балансирања са Нужностима Силе и Моћи..
- Ајн Ренд заговара филозофију СЕБИЧНОСТИ, с гађењем одбацује идеју алтруизма и у бити сматра да појединац највећу добробит друштву пружа само онда када се такав однос између појединаца, или са друштвом , базира на егоизму, али у заједничкој користи.
- По Сигмунду Фројду је потпуно усвајање моралних норми које једно друштво прописује практично недостижно. Због нагонске, импулсивне стране људске природе, човек тек делимично усваја те норме, посебно оне којима се одређена понашања забрањују.
- У оом светлу, сасвим оправдано би се могло поставити питање личне одговорности доносиоца одлука, државника у демократским државама, и у онима који то нису, ауторитарним и демократским?
- **Први председник САД Џорџ Вашингтон је казао:"**Government is not reason, it is not eloquence, is force! Like fire, it is a dangerous servant, and a fearful master**;** never for a moment should it be left to irresponsible action."
- Отуда би поједине асоцијалне и и ирационалне, ауторитарне и диктаторске државнике у недемократским земљама планете требало заменити умереним прагматичарима. На такву помисао би се свакојаке `` племенске поглавице`` (и овде на Балкану) крволочно накостреше спремне да кољу, у паници да не изгубе привилегије.
- Овакве психологије широм планете су препреке оздрављењу планете.,стидљивом окретању ка Планети Рају.
- Ајн Ренд је у њеном познатом есеју Глобална балканизација, написаном 1977.године, предвидела ратове на Балкану 1990-их година, истакла је да су балкански трибализми у супротности са разумом, да имају своје дубоке вековне корене, и да су у својој бити атавистички. Тврди, да су национални прифитери балканских народа злоупотребљавали национална осећања обеспомоћених:људи и народа, да потпирују ратове, или да добијају гласове на

изборима. Према њој, комунизам је још више погоршао ово тешко вековно бреме неповерења и лоших процена :

- Ејн Ренд заузима становиште да не постоје историјски или неки други детерминизми, него појединци који треба да узму судбину у своје руке.
- Док, америчка научница др. Мери Руварт, заступа квалитетно другачије становиште-ако желимо да мењамо свет, морамо прво променити себе саме.
- А како ће да обеспомоћени и ван себе, да мењају сами себе? Треба их прво исцелити?
- Чини ми се да је социолог Натхан Глазер на неки начин близак истини када каже: да се погодности и непогодности дате људима рођењем у датој нацији.
- Могло би се рећи да је др. Мери Руварт најближа истини : НАЧЕЛО ЛИЧНЕ ОДГОВОРНОСТИ дела у оба правца, и на политичком и личном нивоу, истраживања ових преплитања би уствари требала да створе нови модел људског бића
- Просвећивање и едукација тлачених и духовно смањених идентитета народа широм планете, у смислу еволуције ка спознаји објективних околности на планети, ка планети разума и објективних процена и обострано корисних односа између Моћи, са једне стране, и Просперитета народа ван држава Моћи и Силе, није могуће, докле год имају асоцијалне владе које их распамећују и излуђују..
- У политици владају закони интереса**.** Да ли је у данашњем узаврелом и испретумбаном свету нестао морал?
- Ипак, у свету који се брзо мења, могући су свакојаки ``инжињеринзи`` можда би се могла заговарати као могућност солуција `` култивисања себичности и нагона``?
- Либертаријанци дају предност етици самоодговорности **.** Данас је у моди израз `` Узети своју судбину у своје руке``, што би подразумевало самодговорност за своје поступке. Либертаријанци се противе законским забранама уживања дроге, коцкања или проституције. Они верују да би грађани требало да буду слободни да преузимају ризик, чак и до тачке где себи стварно шкоде.
- Овај постулат самоодговорности видим као применљив у слободним демократским државама.
- Сетимо се Бернштајнове декларације капитализма:
- *Али мозак не може да функционише под присилом. Највећи мислиоци и стваоци су схватили да онда када су људи тлачени, да је рационално људско размишљање пригушено, и да настаје мрак варварства, али када су људи слободни да мисле, и да делају, све процвета.*
- С` овим у вези је филозофија Ајн Ренд о мисији појединца и о његовим личним потенцијалима.
- Искуство ме учи да присила смањује личност, спречава индивидуу да оствари личне потенцијале, уместо потпунијег развоја потенцијала, процвата личности, у пракси настаје личност чапур, `Le quart``(четвртина личности, уместо целе личности).
- Дакле, индивидуа, или читави народи, могу бити доведени спољним поступцима, без њихове кривице и одговорности у стање да нису у поседу својих потенцијала да доносе `` одговорне`` поступке. Нпр. у случају `` прања мозга``. Наш народ је деценијама комунистичке душегупке, а то је донекле и вековно питање, доведен у стање обеспомоћенсти и врсте распамећености.
- А раније, нпр. пре Другог светског рата, је то био неки другачији народ, смиренији и отресит.

- Појединци, или читави народи, који су изложени принуди, могу бити смањени интелектуално и духовно, и као такви нису у стању да направе слободан (довољно рационалан, луцидан) избор .
- Указујем да је `` самоодговорност`` применљива, само у случају када је особа `` изворно одговорна``, да није вештачки, или насилно, измењена, `` смањена``, духовно , морално, интелектуално. Према студијама научних института, преко 95 % проститутки су настале таквим, не услед генетских склоности, него под дејством окружења.
- Зато се залажем за начело самоодговорности, али онда када су у питању особе , или скупине, читави народи, који су `` смањени`` дејством других, или њихових диктаторских режима.
- Требало би да буду претходно доведени у раније стање..
- Постулат анархиста за одсуство ма каквих владиних ограничења, јер ће у одсуству владе појединци природно обликовати самоуправне друштвене везе и правила, би био утопија и наивност. Уз напомену, да је у Југославији био заведен самоуправни ескперимент, који се завршио катастрофом. (Можда би било примереније да је овакав експеримент био покушан у некој богатој и демократској западној држави, например у Шведској?)..
- У човечанству нараслог краха морала, би се ипак могла назрети нарастајућа криза идентитета, савести?
- Да ли се Човек не предаје?
- Како да се Србија и Балкан уклопе у брзо мењајући свет?
-

- УСТАВНОМ СУДУ СРБИЈЕ . Уж.4637/2019

-

Подносилац Уставне жалбе: Томислав Крсмановић из Београда, председник Покрета за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090 Београд

-

- У прилогу ДОПИС МИНИСТАРСТВА ПРАВДЕ број 071-00-1404/14-02 од 03.04.2020.
- .. **У**зимајући у обзир године тужиоца (имаће у јулу 84 године) тужилац захтева од Председника УСТАВНОГ СУДА СРБИЈЕ да поступи по закону да донесе благовремено закониту одлуку, а то значи ШТО ПРЕ. Јер поступак за накнаду штете траје од 1994.године .
- у Београду 13.04.2020.године Томислав Крсмановић
-

- 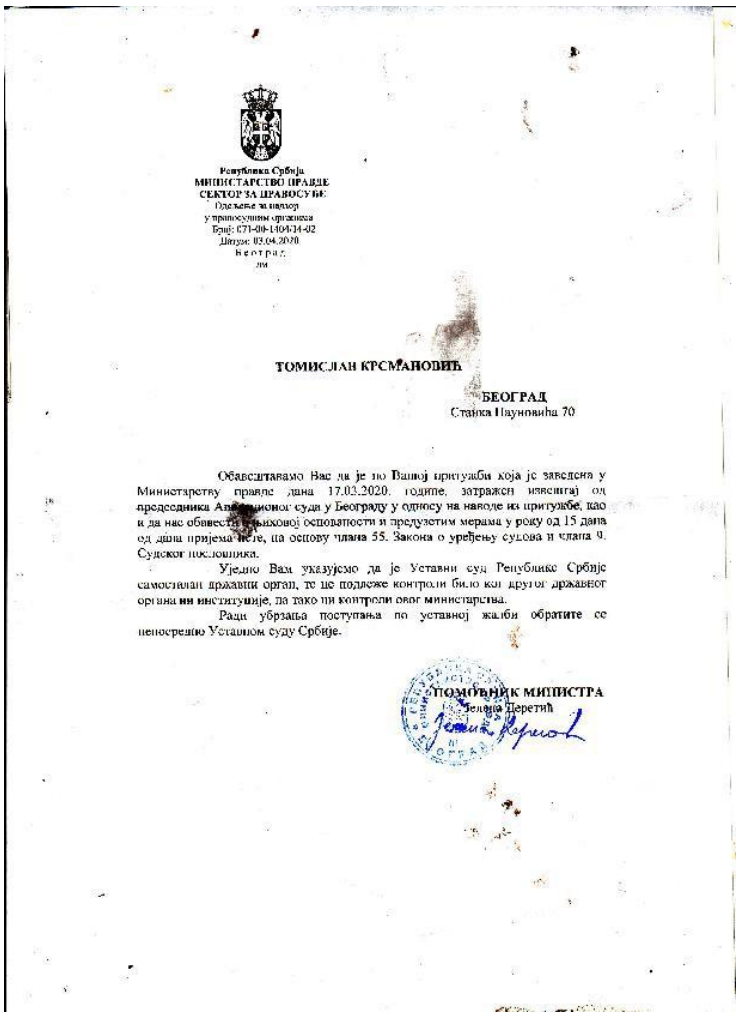

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
СЕКТОР ЗА ПРАВОСУЂЕ
Одељење за надзор
у правосудним органима
Број: 071-00-1404/14-02
Датум: 03.04.2020
Београд
лм

ТОМИСЛАН КРСМАНОВИЋ

БЕОГРАД
Станка Пауновића 70

Обавештавамо Вас да је по Вашој притужби која је заведена у Министарству правде дана 17.03.2020. године, затражен извештај од председника Апелационог суда у Београду у односу на наводе из притужбе, као и да нас обавести о њиховој основаности и предузетим мерама у року од 15 дана од дана пријема исте, на основу члана 55. Закона о уређењу судова и члана 9. Судског пословника.

Уједно Вам указујемо да је Уставни суд Републике Србије самостални државни орган, те исти није подложан контроли било ког другог државног органа или институције, па тако ни контроли овог министарства.

Ради убрзања поступања по уставној жалби обратите се непосредно Уставном суду Србије.

ПОМОЋНИК МИНИСТРА
Зорица Перетић

- Republika Srbija
- Apelacioni sud u Beogradu
- Su br.VI -1 82/20

- Dana 31.04. 2020

- Odgovor na dopis sudije gospođe Zorice Đaković
- Ogromna većina sudija bi bile sretne da sude po zakonu, ali ne smeju. A nije im dovoljno jasno o čemu se tu radi? Ostali su preplašeni ili potkupljeni.
- Tramp želi da vrati Ameriku na put ,, Founding fathers,, da očisti planetu od Zla, da izmeni BRAND IMAGE Amerike. Simpatiše Srbiju.
- Republika Srbija
- Apelacioni sud u Beogradu
- Su br.VI -1 82/20

- Dana 31.04. 2020

-

- Odgovor na dopis sudije gospođe Zorice Đaković
- Ogromna većina sudija bi bile sretne da sude po zakonu, ali ne smeju. A nije im dovoljno jasno o čemu se tu radi? Ostali su preplašeni ili potkupljeni.
- Tramp želi da vrati Ameriku na put ,, Founding fathers,, da očisti planetu od Zla, da izmeni BRAND IMAGE Amerike. Simpatiše Srbiju.

- Korona je zloupotrebljena. Vučića i njegov tim treba podržati u borbi za zdravlje nacije. Italijanski scena rio je prevara. U Belgiji je enormno preuveličana brojka smrtnosti, pod

  koronu su svrstavane i druge boljke, slično u u Italiji, Francuskoj, Španiji. . Navodno bolesnici leže po hodnicima bolnica, a bolnice zvrje prazne. Nema maski a imaju ogromne fabrike tekstila.

- Cilj ove gogoljevske trgovine mrtvim dušasma je dvojakl: pred njihovim upančenim narodia ukriti neobina umiranja moćnih pojedinaca
- АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ. Гж.755/2020
- Председник
-

- Тужилац: Томислав Крсмановић, председник НВО Покрет за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090-Београдж
- Тужени: Република Србија Министарство правде коју заступа државни правобранилац
- ДОПИС МИНИСТАРСТВА ПРАВДЕ број 071-00-1404/14-02 од 03.04.2020.
- У прилогу инкриминисани допис Министарства правде.. Неоснована жалба Државног правобраниоца има једини циљ да, узимајући у обзир године тужиоца (имаће у јулу 84 године) га изнуривањима уклони са овога света. Ви угрожавате животе мога сина и мене Време је да се правосуђе пробуди и устане из кањуге.
- Тужилац захтева од Председника Апелационог суда у Београду да поступи по закону да донесе благовремено закониту одлуку, а то значи ШТО ПРЕ. Јер поступак за накнаду штете траје од 1994.године .
- у Београду 13.04.2020.године Томислав Крсмановић

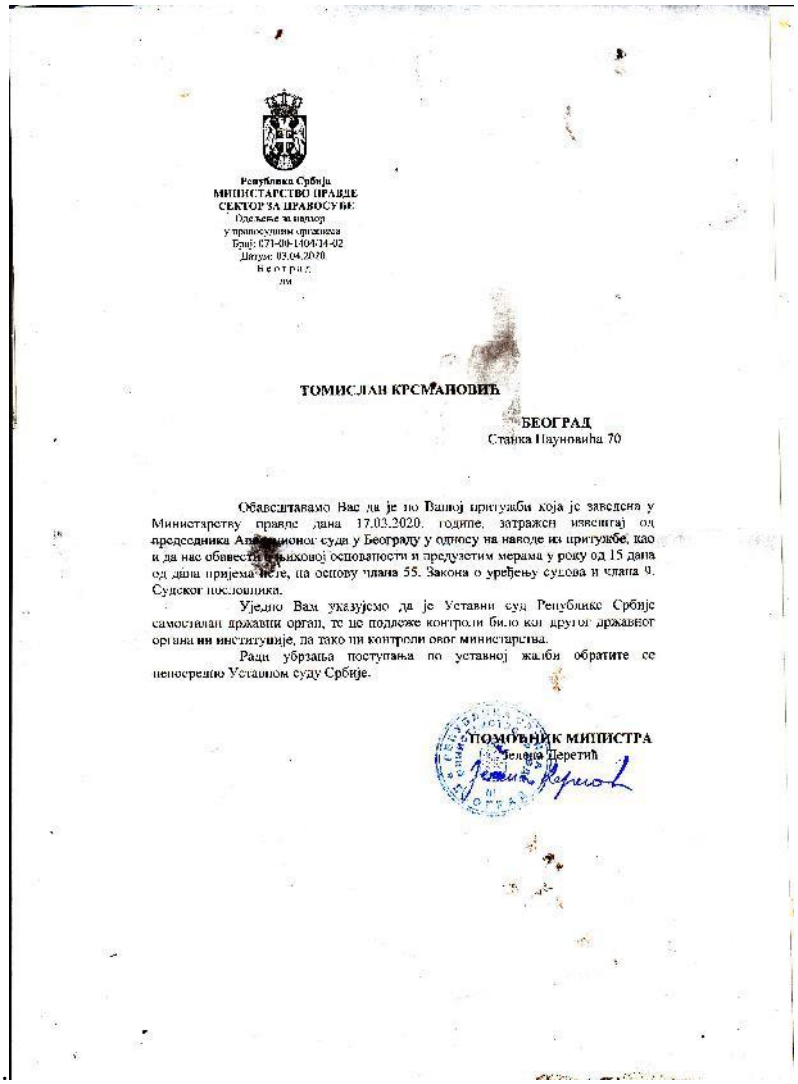

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
СЕКТОР ЗА ПРАВОСУЂЕ
Одељење за надзор
у правосудним органима
Број: 071-00-1104/14-02
Датум: 03.04.2020
Београд
ЈМ

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

БЕОГРАД
Станка Пауновића 70

Обавештавамо Вас да је по Вашој притужби која је заведена у Министарству правде дана 17.03.2020. године, затражен извештај од председника Апелационог суда у Београду у односу на наводе из притужбе, као и да нас обавести о њиховој основаности и предузетим мерама у року од 15 дана од дана пријема исте, на основу члана 55. Закона о уређењу судова и члана 9. Судског пословника.

Уједно Вам указујемо да је Уставни суд Републике Србије самостални државни орган, те не подлеже контроли било ког другог државног органа ни институције, па тако ни контроли овог министарства.

Ради убрзања поступања по уставној жалби обратите се непосредно Уставном суду Србије.

ПОМОЋНИК МИНИСТРА
Јелена Перетић

-

- **Државно правобранилаштво Србије.**
- **Број П-2818/15**

- **29 октобар 2019 године**
-

- **Виши суд у Београду**
- **за**
- **Апелациони суд у Београду.** Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. Дана 18.09.2019.године.
-

- ТУЖИЛАЦ: Томислав Крсмановић из Београда, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- ТУЖЕНИ: Република Србија Министарство правде коју заступа заменик В.Д.Државног правобраниоца Јасмина Јовановић.'
- ПОШТОВАНИ,
- Достављена вам је порука професора Кена Скуланда, утуцајног америчког професора, у прилогу.Молим вас да у оквиру ваших овлашћења изнађете модус да Апелациони суд донесе закониту одлуку ШТО ПРЕ.
- у Београду 19 маја 2020.године
- с`поштовањем
- Томислав Крсмановић

-

X

Томислав Крсмановић
Тужилац

-

-

- Belgrade Court of Appeals

  Apelacioni sud u Beogradu Gz.755 / 2020,

- Court of Appeal in Belgrade Gz.755 / 2020 (Apelacioni sud u Beogradu).

  Nemanjina street number 9

  Court President Judge Dusko Milenkovic
  Email: uprava@bg.ap.sud.rs.

- (00 381 11) 363 50 41. Fax: (00 381 11) 363 50 45

-

- Belgrade Higher Court (Visi sud u Beogradu) 8P no.1739/16. on September 18, 2019, 1739 / 16th.

-

- On October 29, 2019, respondent Republic Serbia appealed to

- the Belgrade Court of Appeals (Apelacioni sud u Beogradu-Gz 755/20) appeal no. P-2818/15

-

- Dear Judge Dusko Milenkovic,

-

- It is my understanding that the compensation judgement on behalf of Tomislav Krsmanovic is pending on appeal. As Mr. Krsmanovic is destitute and quite elderly, I wish to offer encouragement on his behalf of a speedy settlement in his case.

-

- Mr. Krsmanovic is a close friend with whom I have worked for many years in the publication of my economics books in Serbia. In addition, he won the Torch of Freedom Award with the organization that I served as President, the International Society for Individual Liberty, now renamed Liberty International. I have always considered him one of the most vigorous of supporters of human rights and a great human being.

-

- Thank you very much for your kind attention to his case.

-

- Sincerely,

-

- Ken Schoolland

- Vice President for International Relations

- Liberty International

- 94-1072 Alelo Street, Waipahu, HI 96797, USA

- 1-808-389-1998 cell; ken.schoolland@gmail.com

-

-

- Томислав Крсмановић .064-3095176. Books@eunet.rs, www.tomislavkrsmanovic.com.

- Покрет за заштиту људских права, председник. LI Liberty International- https://liberty-intl.org/
- Архив САНУ.
-

- **СУДОВИ ОД 1994. ГОДИНЕ ОДБИЈАЈУ ДА ИСПЛАТЕ НАКНАДУ ШТЕТЕ УПРКОС РЕШЕЊА О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ ИЗ 2012 ГОДИНЕ И ПРЕСУДЕ ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ ИЗ 2019 ГОДИНЕ.**
- Поднео сам 1994.године судовима захтев за накнаду штете због вишедеценијских прогона, вербалног деликта и злоупотребе психијатрије у политичке сврхе. Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf, од стране 1 до 10.
- Од тада па све до данашњих дана Тужена Република Србија одбија да исплати пресуђену накнаду штете, упркос Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf , од стране 241 до 249) којим сам означен као жртва наведеннх прогона са правом на накнаду нематеријалне и материјалне штете.и Пресуде Вишег суда у Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, од стране 763 до 773).
- Када се ради о **нематеријалној штети** Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, од стране 763 до 773)је досудио износ, који сам прихватио. Државни правобранилац у име Тужене се жалио Апелационом суду у Београду Број П-2818/15 од 29 октобар 2019 године (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf ,од стране 774 до 775) понављајући оно што је већ раније истицао као против аргументе, да тужилац није био лишаван слободе, да није претрпео штете, да има нереална очекивања , да жели да се богати, и да држава нема средстава. Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf,)је изнео доказе да је тужилац био лишаван слободе и да је трпео вишедеценијске прогоне, чиме је доведен у стање материјалне беде и сиромаштва.
- Обратио сам се 28.2.2020.године председнику АПЕЛАЦИОНог СУДА У БЕОГРАДУ. Гж.755/2020 Ургенцијом (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf од стране 775 до 781)
- 22 јануара 2019.године ,после скоро четири месеца задржавања у архиви Вишег суда у Београду је прослеђен Апелационом суду у Београду. Сада ће овај суд да растеже недоглед.
- Неоснована жалба Државног правобраниоца има једини циљ да, узимајући у обзир године тужиоца (имаће у јулу 84 године) га изнуривањима уклони са овога света.
- Када је у питању **материјална штета** ствар је стигла до Уставног суда Србије., где је предата 6 маја 2019.године Претходна тужба Уставном суду Србије је пре тога годинама од 28.12.2016.године лежала у ладици тога суда..Уставни суд

Србије је Решењем од 01.04.2019.године одбио Жалбу са образложењем да није исцрпео сва прописана правна средства, јер није обавестио Уставни суд Србије да је Врховни касациони суд донео одлуку у ревизији, нити је проширио уставну Жалбу на на пресуду В рховног касационог суда Рев. 795/17 од 23 новембра 2018.године. Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf стране 782

- Оваква тврдња Уставног суда Србије није основана , нисам могао обавестити Уставни суд да је Врховни касациони суд донео одлуку , јер ми Пресуда Врховног касационог суда са печа том није никада била у ручена. Чиме нису биле испоштоване одредбе ЗПП о ДОСТАВЉАЊУ ПИСМЕНА И Р АЗМАТРАЊЕ СПИСА. (Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, стране 783-786)..
- Уставни суд Србије је притешњен доказима усвојио овакву моју аргументациј и узео у рад мој поднесак од 6 маја 2019.године. Уместо да узме у обзир да је претходни поступак трајао три године, да је уставна жалба неосновано одбијена , те да стога убрза поступак, Уставни суд опет почиње свој уобичајену превару-да у недоглед рас теже.
- Обратио сам се 28.2.2020.године председнику Уставног суда Србије Ургенцијом (Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf стране 783-786). Лешинарење се наставља. Некрофилни судови очекују да реше обавезе државе да потражиоци премину. Имаћу у јулу 84 године. Стратегија судских гробара је јасна- да ме стресовима отерају са овог света-
- Стање у судству Србије је суштина декаденције државе и народа. ЕУ и међународна заједница захтевају да се у Србији спроведу реформе правосуђа. Молим вас да са резимеом ових података упознате ваш медијски аудиторијум
- с` поштовањем Томислав Крсмановић

X

Томислав Крсмановић
Тужилац

- Изложен сам опасним претњама и прогонима. Слично је са многима, ћуте из страха, јер не препознају, не умеју да се бране. **Тражим подршку** - стране 3204-3207, http://enlite.org/sage/6.pdf
- Томислав Крсмановић .064-3095176. Books@eunet.rs, www.tomislavkrsmanovic.com. Покрет за заштиту људских права, председник. LI Liberty International- https://liberty-intl.org/ Архив САНУ.
-
- **СУДОВИ- ЗЛОЧИНАЧКА УДРУЖЕЊА РАДИ ЧИЊЕЊА КРИВИЧНИХ**
- **ДЕЛА.**
- Виши суд Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, стране 763 до 773), ми је након маратонског судског поступка који траје од 1992.године,

досудио накнаду нематеријалне штете. Државни правобранилац се жалио Апелационом суду у Београду број П-2818/15 од 29 октобар 2019 године (http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf ,од стране 774 до 775), понављајући оно што је већ раније истицао као против аргументе, да тужилац није био лишаван слободе, да није претрпео штете, да има нереална очекивања , да жели да се богати, и да држава нема средстава.

- 22 јануара 2019.године, после скоро четири месеца задржавања у архиви Вишег суда у Београду жалба је прослеђена Апелационом суду у Београду .Од тада па све до данашњих дана Апелациони суд одбија да потврди пресуђену накнаду штете, упркос Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf , стране 241 до 249, којим сам означен као жртва наведеннх прогона са правом на накнаду нематеријалне и материјалне штете и Пресуде истог Вишег суда у Београду 8П бр. 1739/16. од 18.09.2019.године (Црна књига Тужба за накнаду штете-http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, страна 763.
- Судови настављају да растежу у недоглед, са јединим циљем да, узимајући у обзир моје године (имаћу у јулу 84 године) ме вишедеценијским додатним стресовима и изнуривањима као жалиоца убрзано уклоне са овога света. Овакву лешинарску намеру Тужене Републике Србије доказују њени актуелни насилнички крајње изнурујући поступци:
- У време ванредног стања ми је на моју емаил адресу стигла претња смрћу о чему сам обавестио Провајдера ЕУНЕТ . Fri, 24 Apr 2020 12:35:56 +0000 .Шаље: Elianore Shaman <oeijimbz@outlook.com> Прима: books@eunet.rs <books@eunet.rs> .Luka Jonjevic Technical Support Department YUnet International d.o.o. support@yunet.rs • www.yunet.rs . Телеком ми је за време ванредног стања доставио драстично увећан рачун за телефон. Поднео сам рекламацију број 1-11149093961 за износ рачуна од 6.635, 28 динара за месец март 2020.године А муку сам мучио деценијама са искључивањима мога телефонског апарата, што се сада интензивирало. Нагло су настале сметње у употреби личног рачунара. БЕЛА КЊИГА О СМЕТЊАМА У УПОТРЕБИ ПЦ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА-http://enlite.org/bela/04.doc . Мене су два пута напали криминалци узвицима СМРТ ПОЛИЦИЈИ, УБИЋУ ПОЛИЦАЈЦА. Уз моју асистенцију су похапшени. Мој син (1981), без сталног запослења (прекинут привремени посао 1 марта ове 2020 године), сада без икаквих прихода, хране, крхког здравља, нисам у стању да му довољно помогнем.Наша ситуација је очајна.А драгоцени преко потребан новац задржава ексцентрично некрофилно склеротично државно правобранилаштво, које по вишедеценијској примитивној психопатској навици упорно уништава грађане.Усмериле се убице наше деце на мога сина. Од 21 маја до 22 маја 2019.године, мој фиксни телефон број 011-3511829 је био искључен. Услед искључења телефона, дошло је до поремећаја функционисања рутера, па сам био принуђен да купим нов рутер. 20 маја 019.године однета је из мога стана лична карта , крадљивац је откључао врата калаузом. Непознате особе су ушле у мој стан када нисам био у њему, приближног

датума око 1 априла 2019.године. одврнуле у судопери вентил, услед велике количине вода ми је поплавила стан. Овом је претходило лепљење на врата мога стана увредљивог текста, због чега сам поднео пријаву ОУП Раковица . 1 априла 2019 године .Други основни суд у Београду је донео Решење о извршењу принудне наплате судске таксе. Уместо да да приведу правди два починиоца претњи убиством и физичких насртаја уз узвике СМРТ ПОЛИЦАЈЦИМА, прете ми судским извршиоцима. Значи мене кажњавају, а не криминалце.М**ој брат Милић Крсмановић (29.10.1939-22.9.2019)-жртва политичких прогона, је убијен.** Нађен је у беживотном стању 22 септембра 2019.године у 13 часова у његовом стану на адреси Шуматовачка 31 у Београду. Породица још није добила медицински налаз Института за судску медицину нити кључеве од стана. Био је жртва деценијских политичких прогона , премлаћивања на улици, упропашћавања каријере , сталних застрашивања и, дискриминација. Живео је последњих година у беди, са минималном пензијом од 8.000, 00 динара. Сличну судбину је доживела и моја сестра Нада (1946-2010) Њена радна организација јој није уплатила 15 година радног стажа, њена пензија је износила 5 хиљада динара. Оболела је према сумњивим налазима лекара од карцинома дојке 1992.године, преминула је 2010 године у неподношљивим боловима у приватном дому за старе особе у Борчи, ниједна здравствена установа није хтела да је прими. Све до краја живота је била у опсади замаскираних демонских мучитеља. 19 маја 2016.године је мој лични рачунар стављен ван употребе. Том приликом је почињен духовни злочин, нестала је из рачунара моја књига Сага о ..ићима Том 6, (2005-2016), на којој сам радио неколико година, сви драгоцени подаци и фајлови, преписка..10.6.2016.године сам купио нов компјутер. Наставила се опструкција новог личног рачунара од дана куповине новог до данас. 21 јула 2016 године, затекао сам померане ствари у стану, преметачину. Од тада је уследила црна серија мрачног хорора мога свакидашњег живота, све до уништавања инсталација и парализе стамбених погодности, укључујући и инсталације у кухињи и купатилу. 6 септембра 2016.године сам на моју емајл адресу Books@eunet.rs, добио емајл поруку од особе која се представља као Стеван Стевановић, у којој стоји:претња смрћу. У аутобусу 59 ми је у пар наврата за време викенда 6 и 7 маја 2016 године од непознате особе упућена претња-Готов си, како ти је здравље. стране ОУП Раковица.Проваљивалису у мој стан, претили.

- Живим у беди, у руиираном стану, без елементарних погодности, шпорета, купатила, поломљених прозора и врата, инсталација.
- Добро је познато да је овакав перманентан и и интензиван стрес разоран по здравље. Дубока Србије је навикла да убија свој народ.
- Већина копни и страда. Зауставимо клиничке идиоте.
- Када је у питању **материјална штета** ствар је стигла до Уставног суда Србије., где је предата 6 маја 2019.године Претходна тужба Уставном суду Србије је пре тога годинама од 28.12.2016.године лежала у ладици тога суда..Уставни суд Србије је Решењем од 01.04.2019.године неосновано одбио Тужба за накнаду штете-http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf, стране 783-786)..

- Судови Србије су злочиначке организације (уз напомену да има судија који су правични), злочиначко удруживање, почињавају продужено кривично дело из КЗ Србије. У временској повезаности од 1973, 1975, 1977 године, све до данас сви набројани штетни догађаји по тужиоца доказано су почињени према њему од истих учиниоца органа тужене (судова, јавних тужилаштава, полиције, психијатријских болница, медија под контролом државе, предузећа под контролом државе, државних политичких организација и установа), ради се о истоврсном предмету дела (тенденциозно наношење штета тужиоцу), у сврхе кажњавања, што се одиграло у Београду, уз постојање трајног односа моћи прогонитеља над прогоњеним.
- Стање у судству Србије је суштина декаденције државе и народа. ЕУ и међународна заједница захтевају да се у Србији спроведу реформе правосуђа. Нажалост, мали број некрофилних појединаца из дубљих сегмената државе, су још увек оптерећени лешинарским навикама уништавања што већег броја грађана. Што горе то боље. Ако су неки од њих у заблуди, незналице, треба да се угледају на огромну већину припадника државног апарата, патриота.
- Помаљајућа сила Кина је окидач духовне ренесансе планете. То увиђа и свемоћна Америка. Препознајмо тај тренд благовремено. Судије заорите прву бразду. Потсећам да је досада из Америке од стране утицајних политичара стигло неколико интервенција надлежним органима у Србији, да буде донета правична пресуда, посследња 22 априла 2020.године. Објављен је у суботу 28 марта 2020 године мој текст у америчком престижном часопису-https://liberty-intl.org./2020/03/did -the-natoo-bombs-in-1999-cause -a-

  cancer-pandemic-in-serbia/, добијам из земље и света поруке подршке.
- Имајући у виду напред наведено, захтевам од Апелациони суд у Београду Гз.755/2020 да донесе правичну пресуду, да одбије ШТО ПРЕ жалбу тужене са злим казненим намерама, да Виши суд у Београду ШТО ПРЕ исплати пресуђену новчану накнаду. .Исто и од Уставног суда Србије.
- Томислав Крсмановић.Моб.тел..064-3095176. Books@eunet.rs. www.tomislavkrsmanovic.com. Представник за Србију-.LI-Liberty International https://liberty-intl.org. Покрет за заштиту људских права, председник. АРХИВ САНУ.
- **УБИЈАЈУ МЕ! У ПОМОЋ!**
- Из дана у дан, из ноћи у ноћ, из часа у часа, а то траје врло дуго, устремио се демон, монструми закрвављених очију, крваве пене у крајевима усана, севају мање неизмерне мржње у очима, сикте као змије убачене у моје пребивалиште. Измождити га, узети му снагу, енергију, исправити му мождане вијуге, гурнути га што пре у раку. Не дајте му да спава, дехидратизација, да не може да отвори вилице, да цркне скот, да умире од болова у зубима, у желудцу. Изнурити га финансијски, узети му време, сва животна задовољства претворити у бол и патњу, квалитет живота претворити у стрес, у гурање у самоубиство.

Поквари му шпорет, да не може да спрема јело, покварити бојлер, какав компјутер, друштвене групе, телефон, инсталације, сметати , надувавај рачуне. изоловати га, осамити.

- Зар да он добије накнаду штете, убити олоша. Да виде судије да нема правде за рају.
- Ослабити му имунитет. да оболи.
- Мисле да ми то могу чинити без препознавања. Виде се жртве, не виде се џелати.Значи, ни лук јели ни лук мирисали.
- Проваљени су. Канцерознима ударила крвава пена на уши и кроз све отворе, утркују се ко ће већу пакост да учини. А не виде своје голготе и својих блиских.БИЋЕ ИМ СВЕ ГОРЕ И ГОРЕ.МНОГИ СУ ОТИШЛИ ПРЕВРЕМЕНО СА ОВОГА СВЕТА.
- Bela књига о здрављу-http://enlite.org/Toma/Bela_knjiga_O_zdravlju.pdf
- ОБАВЕШТАВАМ ЈАВНОСТ О МРАЧЊАЦИМА И ЊИХОВОМ ЗЛОЧИНАЧКОМ ПРОЈЕКТУ ДА МЕ УНИШТЕ.
- ТАКО ЧИНЕ СА МНОГИМА.
- Откуд толика ДЕМОНСКА мржња? КО СУ ОНИ?
- Са мном губе нерве и битку, тешко ли се њиховим раменима sa усијаним манитим главама.Екстремисти у политици могу доносити само погрешне одлуке. То што чине је сулудост и застрањеност каквим нема равних.То чине самоубице. ОД ЊИХ СЕ МОЖЕМО СПАСИТИ САМО УЗ ПОМОЋ ЊИХОВИХ СТРАНИХ БОСОВА. ПРОТИВ КОЈИХ НАС ОНИ ИЗАЗИВАЈУ, ДА НАС ТАКО ОСАМЕ И ИЗОЛУЈУ, ПОЗАВАЂАЈУ, ДА НАС МОГУ ПРОДУЖЕНО РОБИТИ. **JOIN INSTEAD TO OPPOSE..**

Раскринкани су! Спашавајмо се! СОС!

- **Томислав Крсмановић: ОБРАЋАЊЕ ДР ПРЕДРАГУ КОНУ, епидемиологу.**
- Поштовани докторе Кон,
- Дозволите да Вам изразим признање и дивљење за Ваш допринос савладавању подмукле короне. Ваши ставови засновани на објективним проценама и рационалним промишљањима, су добили јединствену подршку разумне Србије. Има неупућених, и свађалица, нажалост и незајажљивих профитера пресретних замрачењем насталим короном.
- Али њихови аргументи су на крају неосновани. Ковид је озбиљно обољење, цео свет се ујединио да се одупре. Природно је да то правим мерама чини и Србија, на челу са Вашим тимом савесних здравствених радника врхунских стручњака , уз ефикасну подршку државних органа. Боље спречити него лечити. Стрпити се да се бољка истутњи. Када мора планета можемо и ми. Победимо себе, будимо дисциплиновани. Тако се мора.
- Нација је у дубокој кризи, млади нараштаји на духовној странпутици, Ваш тим здравствених радника , и подршка државника, показују да Србију воде мудри и зрели експерти, одани Хипократовој заклетви, да није сама. Ваш лични смирени лик мудрости и порука добрих намера, али без нереалнх надања, постају ослонац, охрабрење и идентификација нашој деци и младима, да тако оснажени схвате присуство добронамерних зрелих јавних посленика, да уз њихову подршку у лавиринту свакојаких замки, трагају за путањом спаса.
- Одрастање, сазревање. Болно, али сада другачије не може бити.
- Врло је тужна чињеница да у оваквом опасном моменту, када су нам најпотребнији смиреност и слога, је се понекад разбуктала истинска параноја и потрага за жртвеним јарцима, дошло до међусобних оптуживања и отровних квалификација, страначких препуцавања, претераних или неоснованих дисквалификација званичника и здравствених радника, неистомишљеника, политичких ривала, оних који се не свиђају.

- Све до понекад подмуклог подстицања етничке нетолеранције и покушаја изолације Србије од света и моћних држава планете. Да нас тако могу лишене заштите робити.
- Када се од почетка марта цела Србија уздигла на ноге као један, у исто време на видело из дубине подземља су се појавили деликвенти охрабрени метежом и страхом становништва. Било је и убистава, рањавања. Крађе, провале, пљачке, преваре, лажна представљања, црно тржиште. Нарочито забрињавају напади на полицију, годинама, деценијама обезвређивана и понижавана полиција, таман почела да уздиже главу и да заводи ред. На њу се сада устремили да је сабију под земљу.
- Починиоцима смета разум државника и лекара ,желе њима да припишу своја недела. да тако државу слабе.Данашња све јача држава им је сметња.
- Трагично је да Зло жели да овај народ изазове против моћних држава и појединих народа, Зло свугде сипа неизмеран отров: Шта нам ови лекари причају?, Ковид су створили банкари, Мадлен Олбрајт, Бил Геитс, да нас униште.
- Демони, којима одговара метеж, нам у насталом страху и пометњи подмећу опако зло антисемитизма, да нас тако гурну у амбис, ***Антисемитисам-кукавичје јаје подметано Србима*** , https://srbin.info/pocetna/aktuelno/kukavicije-jaje-podmetano-srbima-nato-bombe-1999-i-antisemitizam/?lang=lathttp://borbazaveru.info/content/view/10682/65/, да нас тако изоловане, могу несметано робити и пљачкати.
- Уместо у исправне процене и разум, нас опаки демони гурају у супротном правцу. У амбис.
- Такви умни и добронамерни људи, здравствени радници, државници, који се очинским благим осмесима победнички својом мудрошћу помаљају из мрачних лагума и мемле опаке бољке, су нада свих нас који који желимо да живимо у миру и спокоју на овим просторима, без обзира на политичка убеђења и етничку припадност, .
- Да нас подуче како се треба понашати. Ум царује снага кладе ваља.
- Корона је поука мудрости спознаје скривене тајне преживљавања у овим сложеним временима. Будимо захвални онима који нас упућују и подучавају. Изражавамо им велику захвалност што нас уводе у кружок оних `` који знају``.
- Шта ће бити после пандемије? То не зависи само од нас. Ми смо изнурена држава и снемоћао народ. Епидемија Ковида би требала да створи ново стање духа, нову свест, нову солидарност, правну државу. И у власти, и у опозицији има толико бриљантних умова. пошаст Ковида нам је показала да су лекари огромном већином часни професионалци верни Хипократовој заклетви.
- Сложимо се, окренимо се мудром дипломатијом моћним државама, и народима, уместо импулсивног гурања прста у очи онима од којих зависе наша судбина и опстанак.
- Молимо Вас за разумевање и подршку, испод изроване душе, Срби су у дубини душе помирљив и духован народ. Србија треба да се освести, да схвати да се не може сама ослободити . Једини начин спаса Србије је да се постави тако да добије подршку светске моћи.
- Боже спаси наш народ од Злих који нас завађају међусобно и са другима.

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Гж 755/20
11.6.2020. године
Београд

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
10. 07. 2020
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милапке Вукчевић, председника већа, Весне Карапић-Ристић и Весне Целстовић Цуцић, чланова већа, у парници тужиоца Томислава Кремановића из Београда, ул.Станка Пауповића бр.70, против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ул.Немањина бр.22-26, ради рехабилитационог обештећења, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду II 1739/16 од 18.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.6.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду II 1739/16 од 18.09.2019. године у ставу другом изреке, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Република Србија-Министарство правде да тужиоцу Томиславу Кремановићу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа насталих неоснованим лишењем слободе исплати износ од 500.000,оо динара, са законском затезном каматом почев од 18.09.2019. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате, а у року од 15 дана од пријема ове пресуде, док се захтев тужиоца за износ од 600.000,оо динара, са припадајућим каматом, **ОДБИЈА** као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Изреком побијане пресуде Вишег суда у Београду II 1739/16 од 18.09.2019. године у ставу првом изреке одбачена је тужба коју је тужилац Томислав Крмановић поднео против тужене Републике Србије-Министарства правде и којом је тражио да се обанеже тужена да му на име ренте исплаћује износ од по 8.000,00 динара месечно, са припадајућом законском затезном каматом, почев од доспелости сваког појединачног износа па до исплате, као недопуштена. Ставом другим изреке усвојен је захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа насталих неоснованим лишењем слободе исплати износ од 1.100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до коначне исплате, у року од 15 дадна од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљеног страха износ од 500.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 100.000,00 динара и на име умањења квалитета живота, нарушавања здравља и животних активности износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом од доспелости па до исплате, као неосновап. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, као неоснован.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући је из свих свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 ЗПП („Службени гласник РС" бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је жалба тужене делимично основана.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битну повреду из тачке 12 тога члана, на коју се неосновано жалбом тужене указује, с обзиром да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању правноснажним решењем Вишег суда у Београду Рех.82/10 од 14.12.2012. године утврђено је да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те су оглашена ништавим решења судије за прекршаје Општине Раковица VII бр.1613/77 од 01.09.1977. године којим је, обустављен поступак против овде тужиоца због извршења

прекршаја из члана 2 став 2 тачке 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима (а због проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у Фабрици гумених производа "Рекорд"), услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај – трајног душевног обољења – шизофреније, као и решење судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр 49/82 од 17.03.1983. године, којим је одређе тужилац проглашен одговорним, што је дана 31.08.1982. године код пешачког прелаза на Тргу републике, на јавном месту, говором омаловажавао социјалистичка патриотска осећања грађана, на тај начин што је изрекао да је против овог друштвеног система и да је следбеник Биласа, на који начин је извршио прекршај из члана 2 став 1 тачка 7 Закона о прекршају против јавног реда и мира и кажњен новчаном казном у износу од 2.500,00 динара. Она решења су оглашена ништавим од тренутка њиховог доношења, као и све њихове правне последице и рехабилитовано лице се има сматрати неосуђиваним. Сходно наводима тужбе (а и из исказа тужиоца саслушаног у својству странке) утврђено је да је тужилац 1963. године завршио Економски факултет и да је након одслужења војног рока већ добио негативне карактеристике, што му је још приликом првог запослења, у Предузећу "Семе" стварало проблеме, услед којих је 1965. године отишао из земље (у Белгију), где је тражио политички азил и где је завршио постдипломске студије 1969. године, а пошто је његов захтев одбијен 1971. године, вратио се у земљу, као лице обележено да је против државног уређења, односно да је "неподобном" што му је отежавало да пронађе запослење, као и да задржи посао. Током 1975. године, у време док је радио у Београдској индустрији пива, односно пре доношења решења судије за прекршаје Општине Раковица од 01.09.1975. године, које је у поступку рехабилитације оглашено ништавим, ухапшен је дана 21.06.1975. године у просторијама Клуба просветних радника у Београду ради писања непријатељских парола по зидовима вц-а у клубу и дана 23.06.1975. године пребачен у психијатријску болницу "Губеревац", а потом у психијатријску болницу "Лаза Лазаревић", где се налазио до 01.07.1975. године, са дијагнозом "параноидна шизофренија", за шта је искоришћена медицинска документација из Завода за ментално здравље из Београда од 1972.-1973. године, која је касније оповргнута налазом судско-психијатријског одбора Медицинског факултета, у којој је наведено да је исти урачунљив. Даље, тужилац је навео да је, док је био запослен у Фабрици гумених производа "Рекорд" против њега вођен прекршајни поступак, који је обустављен решењем судије за прекршаје од 01.09.1977. године, због проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у тој фабрици, због постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај – трајног душевног обољења шизофреније, да је 80-их година прошлог века засновао породицу и добио дете, 1981. године, који је брак због сталних притисака на супругу окончао разводом, након кога је малолетно дете поверено његовој супрузи и она одређена за носиоца станарског права на стану у ул.Станка Пауловића, са којих је разлога годинама живео као подстанар, док од "Галенике", у којој се запослио 1987. године и у којој је радио до пензионисања 1997. године, није добио други стан. Током читавог радног века је био праћен проблемима услед негативних

карактеристика и неподобности, због којих је политички прогањан, па се након доношења решења о рехабилитацији захтевом обратио Комисији за рехабилитационо обештећење дана 6.3.2014. године која је његов захтев одбила, па је поставњеним захтевом тражио да се обавеже тужена да му накнади штету за појединс видове ближе описане у петитуму тужбе и изрекн побијане пресуде. Тужена је у целости оспорила постављени захтев, са разлога што су извесни догађаји које помиње тужилац настали након догађаја, за које је судском одлуком рехабилитован (од 01.09.1977. године и 17.03.1983. године), или нису у вези са догађајима по основу којих је тужилац рехабилитован. У претходном току поступка првостепени суд је пресудом од 29.12.2015. године делимично обавезао тужену да тужиоцу накнади нематеријалну штету по основу рехабилитационог обештећења у износу од 50.000,00 динара, док је у преосталом делу захтев за накнаду нематеријалне и материјалне штете одбио као неоснован, која је пресуда потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године у делу става другог изреке који се односи на накнаду материјалне штете и преосталог дела накнаде нематеријалне штете, док је укинута у ставу првом и преосталом делу става другог изреке и предмет враћен истом суду на поновно суђење. Тужилац је против наведене другостепене пресуде у одбијајућем делу изјавио ревизију, коју је Врховни касациони суд одбио као неосновану пресудом Рев 795/17 од 23.11.2018. године.

Имајући у виду напред изнето, првостепени суд је нашао да се ради о захтеву који је делимично основан, с обзиром да је решењем Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године утврђено да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога и отпочета питањем решења судије за прекршаје Општине Раковица од 01.09.1977. године и судије за прекршаје Општине Стари град од 17.03.1983. године од тренутка њиховог доношења и утврђено је да су питање све њихове правне последице, па се рехабилитовани сматра неосуђиваним, да је претходно тужилац ухапшен и принудно хоспитализован дана 23.06.1975. године у психијатријској болници, из које је отпуштен дана 01.07.1975. године (у којој се налазио 9 дана), иако није био психијатријски болесник (дана 24.10.1977. године од стране психијатара, психолога и социјалног радника ВМА дат је закључак да се на основу добијених резултата може са једне великом сигурношћу утврдити за ког пацијента не постоје знаци менталног обољења, или поремећаја), из чега произилази да је тужилац неосновано окарактерисан као психијатријски болесник и лишен слободе принудном хоспитализацијом у психијатријској болници, што представља злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, са којих разлога тужиоцу припада право на накнаду штете за претрпљене душевне болове услед повреде части и угледа настали неоснованим лишењем слободе (принудном хоспитализацијом) и означавања тужиоца као психијатријског болесника, који то није био, у смислу одредбе члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији и члана 200 Закона о облигационим односима, па је пошто је претходно одбацио тужбу у делу који се односи за исплату ренте, о ком захтеву је правноснажно одлучено пресудом Апелационог суда од 13.10.2016. године и у преосталом делу који се

односи на накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх, физичке болове и умањење квалитета живота, нарушавања здравља и животних активности, одбио постављени захтев и одлучио као у изреци побијане пресуде.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, које се ни жалбеним наводима тужене не доводи у сумњу, правилно је поступио првостепени суд када је нашао да тужиоцу припада право на рехабилитационо обештећење у присуству правноснажног решења Рех 82/10 од 14.12.2012. године, којим су оглашена ништавим наведена решења донета као последица прогона тужиоца из политичких разлога, без обзира на чињеницу што није притваран нити осуђиван на казну затвора. Ово са разлога што је тужилац претрпео нематеријалну штету доношењем тих решења, а све због изражавања става и мишљења о својим политичким опредељењем, што је право сваког човека и примерено сваком демократском друштвеном уређењу, да слободно изражава своје идеје и мисли, а сходно Конвенцији о људским правима, при томе се не понашајући насилно, због чега је трпео душевне болове као лице обележено као противник тадашњег друштвеног уређења, третиран као психијатријски болесник, што није био и претходно принудно хоспитализован у психијатријској болници у трајању од 9 дана, а без правног основа, што упућује на закључак о прогону због вербалног деликта, који је у суштини политичке природе, у које је сврхе злоупотребљена претходно постављена дијагноза и што је све представљало сталну претњу да се тужиоцу наведено поново може догодити и правилно је тај суд на спорни однос парничних странака применио одредбу члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији.

Међутим, основано се жалбом тужене указује да је одлука заснована на неправилној примени одредбе члана 200 Закона о облигационим односима, те да је првостепени суд приликом одлучивања о висини накнаде нематеријалне штете за наведени вид, тужиоцу досудио непримерено висок износ, имајући управо у виду да је тужилац своје потраживање за накнаду штете засновао на одлуци о рехабилитацији, којом је утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога услед доношења наведених решења од 01.09.1977. и 17.03.1983. године, а све у вези са принудном хоспитализацијом тужиоца у психијатријској болници у трајању од 9 дана током 1975. године, односно претходно постављеном дијагнозом, иако је касније закључком стручне комисије ВМА утврђено да се са доста великом сигурношћу може утврдити да у тренутку испитивања код пацијента не постоје знаци менталног обољења, или поремећаја, те да се правне последице рехабилитације односе и на мере обештећења за проузроковану нематеријалну штету досуђивањем ког износа се не сме погодовати тежњама које су у супротности са правном природом и друштвеном сврхом досуђивања те накнаде, па је Апелациони суд у смислу одредбе члана 394 став 1 тачка 4 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

С обзиром на укупан исход овога спора, као и да се у конкретном случају ради о захтеву за накнаду нематеријалне штете, Апелациони суд је одбио захтев

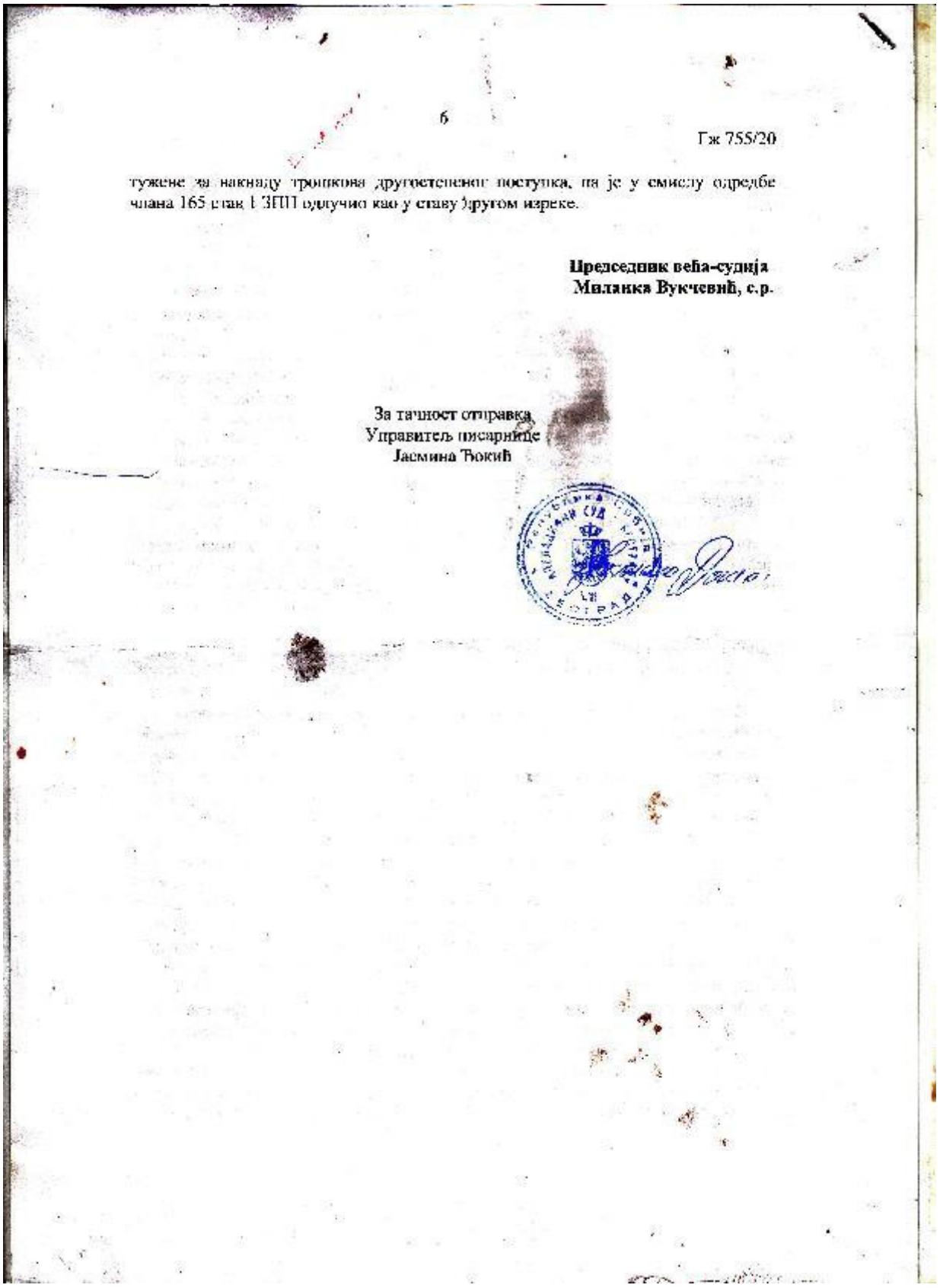

6

Гж 755/20

тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, па је у смислу одредбе члана 165 став 1 ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

-
-
- ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
-
- за
-
- ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД

- Тужиоц: Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- Тужена: Република Србија.
- РЕВИЗИЈА ТУЖИОЦА
- Против П Р Е С У Д Е Апелационог суда у Београду, ГЖ 755/20 од 11.6.2020.године, у парници тужиоца Томислава Крсмановића, против тужене Републике Србије.
-

- Република Србија
- Државно правобранилаштво
- 2818/15

- Апелациони суд у Београду Гж 755/20 од 11.06.2020 је донео Пресуду да се преиначи Пресуда Вишег суда у Београду П1739/16 од 18.09.2019-године и да ми се исплати износ од 500.000, 00 динара са затезном каматом почев од 18.09.2019.године и судским трошковима.Мој лични број је 2007936710214

- Прилажем: Копију личне карте, Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090 Београд, копије Пресуде Апелационог суда у Београду Гж 755/20 од 11.06.2020.године и Пресуду Вишег суда у Београду П1739/16 од 18.09.2019-године

- Молим вас да уплатите у року на рачун број КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВ, Банка Поштанска штедионица 9891012121388670. Број рачуна-20014399054 64
-

- у Београду 4.08.2020.године Томислав Крсмановић
- УСТАВНИ СУД СРБИЈЕ.
- Уж.4637/2019
- Подносиоц уставне жалбе: Томислав Крсмановић, председник Покрета за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- **Предмет:** *Одбијајућа одлука Unesco, Communication numero 1015/2001, 8 Nov 2002, на моју жалбу против органа тужене због кршења мојих законских праав.*
- Обратио сам се 2001.године Унеску , Париз, жалбом на повреде мојих законских права од стране органа тужене. Одлуком Унеска *1015/2001*, 8 новембар 2002 моја жалба је одбијена. Тужена је Унеско дезинформисала да је подносилац жалбе судски кверулант, да је познат као подносилац учесталих неоснованих тужби против органа тужене, а да ниједну тужбу није следио до краја, да није исцрпео све инстанце, да се није редовно појављивао на судским рочиштима, да он ужива законска права. Када се ради о полицијској заплени личне и страначке активе, обманули су Унеско да подносилац жалбе уопште није био власник те архиве, да је то питање својине, и не потпада под јурисдикцију Унеска јер се Унеско не бави питањима својином над таквим добрима , него када се ради о слободи литерарног стваралаштва и изражавања, пренебрегавајући да су заплењени рукописи његових 2о необјављених књига. Упркос приложеног великог броја решених поштанских повратница које сведоче да његова писма нису уручивана орган тужене је изјавио да су његове жалбе на такве злопотребе неосноване. Држава Југослаија је -даље устврдила да је подносилац жалбе био лишен слободе (смештен насилно у лудницу) у складу са законима Југославије, да закони Југославије предвиђају могућност рехабилитације и накнаде штете, али да такав одлука није донета. Подносилца жалбе је био смештен насилно у Психијатријску болницу ,, Лаза Лазаревић,, у Београду 21

јуна 1975.године одакле је отпуштен 1 јула 1975.године са дијагнозом неурачунљивог душевног болесника, која је судски анулирана Налазом Судског психјатријског добора Универзитета у Београду од 20.4.1992.године. Дакле изјава органа тужене Унеску није основана јер је дијагноза из 1975.године била судски анулирана. Додајем да сам

Решењем Вишег суда у Београду из 2012 рехабилитован са правом на накнаду

почињене штете. Тужена у своме допису закључује да нема повреда права из домена компетенција Унеска, него да се ради о својини над добрима која нема никакве везе са надлежносима Унеска.

- Доказ: Одлука Унеска *1015/2001,* 8 новембар 2002, у атачменту
- О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е.
- Неоснована је тврдња Државе Југослаије да је подносилац жалбе био лишен слободе (смештен насилно у лудницу) у складу са законима Југославије, јер је тамо био смештен насилно због ненасилног вербалног деликта, био жртва злопотрее психијатрије у политчке сврхе, и у наредним годинама се борио против фалсификоване психијатријске дијагнозе. Држава Југославија је обманула Унеско да подносиоцу жалбе 2002 године није судски анулирана фалсификована дијагноза.
- Подносилац жалбе се редовно појављивао на рочиштима и одазивао позивима судова, што се види из приложене документације у досијеу.
- Неоснована је тврдња да је подносилац жалбе судски кверулант, да се непрестано жали, да се не не одазива на рочишта,да није исц репо све судске дистанце што се види из судског досијеа и приложених белих књига, неколико пута су његови поднесци ишли до највших судских инстанци..
- Очигледно је неоснована тгврдња тужене да подносилац жалбе ужива сва законска праав јер је Решењем Вишег суда из 2012.годимне, оглашен невиним и рехабилитован због кршења његових права.
- Обманули су Унеско да подносилац жалбе уопште није био власник те архиве, да је то питање својине, и не потпада под јурисдикцију Унеска јер се Унеско не бави питањима својином над таквим добрима, него када се ради о слободи литерарног стваралаштва и изражавања.Пренебрегавајући да су заплењени рукописи његових 2о необјављених књига.
- У поднеску Унеску и судовима су приложене бројне решене поштанске потражнице које доказују да његова писма нису стизала до дестинатера.
- Докази:
- -Црна књига Тужба за накнаду штете- http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_1.pdf
- -Бела књига о опструкцијама телефона, преписке и интернета- http://enlite.org/Toma/Bela_kniga_O_opstrukcijama_telekomunikacija_i_interneta.pdf
- -Бела књига, заплена архиве- http://enlite.org/Toma/Bela_knjiga_Zaplena_arhive.pdf

X

Tomislav Krsmanovic
Podnosilac Ustavne zalbe

-

- Tomislav Krsmanović .064-3095176. Books@eunet.rs, www.tomislavkrsmanovic.com, Pokret za zaštitu ljudskih prava, predsednik.

- Predstavnik za Srbiju-LI Liberty international-https://liberty-intl.org ARHIV SANU
- **Republička uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove u Banja Luci, Rješenje br.21/04/951-1661/19 od 10.02.2020**
- Osnovni sud u Srebrenici Broj-820002419219 od 29.11.2019.godine je doneo Rješenje o nasledjivanju, kojim su potvrđeni naslednici. Opština Bratunac i Katastar, da bi izbegli zakonske obavezu prema vlasnicima, su se obratili Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove u Banja Luci, koja je svojim rešenjem br.21/04/951-1661/19 od 10.02.2020 odlučila da oni koji grade novu zgradu opštine u Bratuncu, ne isplate ono što nama naslednicima pripada po zakonu.
- Ovakva odluka je nezakonita i ispolitizovana, navodno . u ime ``opštih interesa`` . To neće proći i vi čete to vrlo brzo shvatiti. Od 1945.godine, su nam od geo-okruženja zloupotrebljavani površni komunistički vlastodršci iz Bratunca i Srebrenice otimali imovinu sa istim obrazloženjem, bili su izmanipulisani i doprinosili su svojom nepromišljenošću smanjenju srpskog stanovništva u RS i Federaciji. Advokat Mijatović nam je na početku njegovog angažmana saopštio da je iz opštine saznao čak i sumu koja će nam biti dodeljena, jer postoje zakonski osnovi za to.. Opština se ponadala u zastoj nastalim pandemijom i našom ćutnjom, da nas može zbrzati.

- Znam dobro da većinu saradnika Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove u Banja Luci čine savesni i pošteni profesionalci, ali ovakvu sramnu i nezakonitu odluku su doneli oni među vama , koji su se udružili sa pljačkašima iz Bratunca.
- Iza ove nove konfiskacije mudrih ,, preduzetnika,, ustvari jolpaza političkih diletanata koji ne shvataju geo-politiku, a ona je svugde presudna, stoje oni koji su vekovima po devizi DIVIDER ET IMPERA zavađali balkanske narode i Srbe međusobno, i koji su zloupotrebljavali srpske komuniste u Bosni. A to su činili ponajviše oni ,, moćnici,, preko Jadrana , sve do inkvizitorskih loža Francuske, Belgije, sve do Španije i Portugalije , koji uprkos aktuelnih zemljotresa u moždanim vijugama i plućima, rukovođeni demonskim slavofobijom i navikama, i dalje žele ovde da rovare. Laćaju se uzgred ,,bratunačkih preduzetnika,,, i ,, mudrih,, donosioca odluka na nivou RS iz Banja Luke, srfofobskog geo-okruženja , da nas zavađaju, da ruše ugled opštine Bratunac, i njenih čelnika, državnog poretka u RS, i gospodina Milorada Dodika, koga svi mi izuzetno uvažavamo, da nije njega RS bi se nakrivila i urušila. A takve ,, mudrace,, među vama naši zlotvori zloupotrebljavaju da destabilizuju RS i njene čelnike.U skamenjene moždane vijuge jolpaza, i njihovih podržavalaca ubacuju: narod je stoka, bogatite se, pravite tendere, pljackajte, grabite, perite novac sa putevima, Bratoljubom, raznim projekima, sada u vreme korone zajebite te naslednike koji bogoradaju. Ubacuju im u mozak sve najgore o onima koji drže RS da ne klone, što stiže do nas.
- Vaša ustanova bi trebala da zna da dobar deo Bratunca se nalazi na imovini naših predaka, i Stadion u Bratuncu (na koji su 2015 godine sletali helikopterima Klinton, i drugi svetski državnici), zemljište na kome su zgrada Opštine, Robne kuće, Škole i

dobar deo Bratunca, i nešto u Srebrenice, što sada nezakonito koriste lokalni ,, preduzetnici,,. Zašto Republička uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove dozvoljava ovakve nezakonite
postupke.?

Mi znamo sve o mahinacijama u opštini Bratunac, i o onima iz Banja Luke koji ih podržavaju, znamo i njihove zdravstvene biltene , sadržinu njihovih misli koje oni nedovoljno filtriraju.. Oni su ukvareni časovnici diletantni, čije mozgove ,,en dsitance,, kao krpe povlače naši zlotvori, da Srbe zavađaju međusobno, da slabe RS i njene čelnike, da stvaraju rasulo u opšini Batunac, da seju intrige na relaciji Bratunac-Ljubovija.

- Lično poznajem holandskog oficira Tomasa J**akob Peter Karremansa, on mi se u šali obraćao sa ,, imenjače,,. Imao je običaj da izgovara naziv Srebrenice na sledeći mačin: Serb ren i ca. Ko zna francuski razjasniće ovaj kod.** Lično poznajem i Nasera Orića (Serb-ren-i ca, cancer, dok je bio pripadnik GSUP-a Beograda je krajem 1980-ih godina davao nalog da budem hapšen, sa demonskim osmehom onih koji su za vreme II svetskog rata nekažnjeno do današnjih dana ubijali moje srodnike nedaleko od Potočara), i njegovog klana, koji se zavukao u moždane vijuge bratunačkih i srebreničkih srpskih i banjalučkih ,, mudrih, lopuža,,, tek počinje. Ona traje od 1941 godine. Uz pomoć Božiju i svemoćnih na ovoj planeti ćemo ih sve zajedno sabiti p od zemlju.

- Majka moga sina MIlana, Aleklsandra Fon Saks, je iz ugledne jevrejske porodice Fon Saks, mi znamo za ,,novosadsko bratunačke pacovske kanale,,, njeni Jevreji su bacani pod led u Dunav u Novom Sadu, moji bliski su u Jasenovcu stradali sa Jevrejima, kojekakvi novopečeni preduzetnici iz Bratunca i Srebrenice i Banja Luke, nisu izvukli pouku, njihovi bubrezi ne umeju da profiltriraju, pokušavaju da nastave njihove zločine. Poslaćemo ih uskoro na dijalizu. Oni koji su ovde otuđili od dede moga sina veliku vilu na Dedinju se sada peku u kazanima Hada, gde na ulazu stražari David sa parapsi praćkom. Tako će proći ti ,, mudraci..- u Bratuncu i svi oni koji ih podržavaju. Oni se ponašaju kao nacisti koji su u Dahau vadili zlatne zube. Videće svi tamo u Bratuncu, šta će biti sa njima, drugima za
nauk.

- Moj rođeni brat je dr. Velibor Krsmanović član SANU, među naslednicima ima naučnika i intelektualaca, diplomata, imamo uticajne srodnike u Dijaspori.
- Te tamošnje lopuže treba da se uče od Bošnjaka, koji cene ne samo sebe, nego i svoje sunarodnike. A pojedine ,,srpske elite,, u RS duvaju u ludu tikvu prohujalih samoubilačkih vremena. Budale do vijeka.
- Bošnjaci bi mogli odneti brojčanu i drugu prevagu ne samo zato jer su dosada bili favorizovani na štetu Srba u RS i Federaciji , ali se to menja, nego naročito jer su Bošnjaci složni i vode računa o svome narodu, duhovniji su i moralniji od Srba u RS koji su moralno posrnuli prošlih decenija. Ali će se Srbi povratiti i biti duhovni junaci, kao što su bili uvek. Poradite na moralnom i duhovnom preporodu Srba, to bi trebao da bude zadatak spasa broj

1. A ne da svoje sunarodnike potkradate.

-

Moja majka je iz Bratunca, a otac iz sela Uzovnica odmah preko Drine u Srbiji. Sa

tugom se sećam ratnih godina Drugog svetskog rata i jauka koje sam kao malo dete slušao otuda preko Drine posle pokolja ustaša. Avgusta 1941.godine pred moga starijeg brata Boru i mene, je naspram ušća Gračanice u Drinu, kod Krsmanovća groblja u Uzovnici, doplivao preko Drine pokojni Veljko Popović, brat naše maje Zore, uzvikujući MAJKO SRBIJO, bežao je pred ustašama iz Potočara. Ubijen je maljem u Jasenovcu na Svetog Savu 1942 godine, zajedno sa Rankom Beatovićem bratom babe Save Popović (devojačko Beatović). 1941 godine su u Višegradu ubijene sestra babe Savke i njene dve kćerke, a u pokolju u Srebrenici je nađena srodnica pod koritom, pa isečena na komade, tada poklano više srodnika. Nažalost neki dalji srodnici su stradali oko Bratunca i Srebrenice i 1990-ih godina. Brat naše majke pokojni Bogdan Popović je bio partizan, kasnije oficir JNA, a Drago Beatović brat naše babe Savke, je bio za vreme rata komandir partizanskog odreda, a do kraja radnog veka bio u organima bezbednosti. Naš blizak srodnik je Jezdimir Dangić, bio u logoru Austrougarske, do 1941 godine bio šef obezbeđenja Dvora Kralja Petra. U Beogradu živi , moja rođaka susetka, njegova kćerka Nada Dangić (1941), arhitekta , sada mala ulica ovde nosi njegovo ime. On nije bio četnik koljaš, nego plemenita ličnost, pisac, intelektualac, bio je kao takav uvažavan i od Muslimana. Gospava Beatović iz Bratunca je obešena u Tuzli od Austrougara , jer je podržavala srpske komite, prva žena žrtva.

Drugi svetski rat je doneo nesreće, sećam se da je moj stric pokojni ljubo Krsmanović, visoki oficir JNA i šef voznog parka Generalštaba JNA, dovodio u Uzovnicu Jevreje da ih spašava od nacista. Za vreme moga boravka u Briselu (1965-1971) sam imao neprilike sa neprijateljskom emigracijom, ustašama i Albancima, koji su mi se hvalili da su ubijali moje srodnike u Bosni. Bio sam zaštićen od tamošnje jevrejske zajednice.

- Corona je upozorenje vekovnoj inkviziciji, koja više nikad neće biti od iole važnosti. Ovaj obračun smo jedva čekali. Bratrunac i Srebrenica neće više biti ono što su sada, nama se obaćaju građani pritužbama na učestale zloupotrebe lokalnih čelnika i vaše ustanove.
-

- To sa ponovnom otimačinom naše imovine neće nikako proći. Vaša ustanova će uvideti da će dara biti skuplja nego mera. Obavestili smo o ovome gospodina Milorada Dodika, i druge stranačke prvake, sledi široka kampanja preko medija i društvene mreže. i na duge načine. Mi imamo pouzdane podatke o nezakonitim postupcima **Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove u Banja Luci**, i o vađim zdravstnenim biltenima. Uzmite k, znanju ovu poruku i preduzmito URGENTNI (ntar) postupak u okviru vaših ovlašćenja i kompetencija da takvu odluku ODMAH anulirate i obavestite me.

- Tomislav Krsmanović

- BOSNA I HERCEGOVINA REPUBLIKA SRPSKA VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE Broj: 11 0 U 010515 13 Uvp Banjaluka, 11.11.2015. godine
- Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija ovog suda Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Sanje Oraščanin kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R. K. iz B. L., P. S., koga zastupa punomoćnik I. Đ., advokat iz B. L., … broj … (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 21.05/478-2/12 od 17.09.2012. godine, tužene

Republičke uprave za … RS, B. L., u predmetu restitucije poljoprivrednog zemljišta, odlučujući po zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci boj 11 0 U 010515 12 U od 30.09.2013. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 11.11.2015. godine, donio je P R E S U D U Zahtjev se odbija. O b r a z l o ž e nj e Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana tužba protiv osporenog akta, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka PJ G. broj 21.18/478-1/12 od 06.06.2012. godine. Tim prvostepenim zaključkom je odbačen zahtjev tužioca za pokretanje postupka restitucije, odnosno utvrđivanja prava svojine na nepokretnostima oduzetim njegovom pravnom predniku, rješenjem Komisije za … NOS B. G. (Komisija) broj 84/53 od 08.09.1953. godine. U obrazloženju te presude navodi se da u Republici Srpskoj ne postoje propisi koji regulišu oblast povrata poljoprivrednog zemljišta ranijim vlasnicima (restitucija), da je sve ranije donesene propise iz ove oblasti, proglasio nevažećim Visoki predstavnik za BiH, što ni tužilac ne spori, ali osnov za svoj zahtjev nalazi u odredbama Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 124/08 -95/11, u daljem tekstu: ZSP), polazeći od zaključka da je odredbom člana 355. ZSP, propisano da je prestao da važi Zakon o poljoprivrednom zemljišnom fondu društvene svojine i dodjeljivanju zemlje poljoprivrednim organizacijama („Službeni list FNRJ“, broj 23/53 i „Službeni list SFRJ“, broj 10/65, u daljem tekstu: Zakon o poljoprivrednom zemljišnom fondu), što je pogrešno, jer da se taj zakon ne spominje u odredbi člana 355. ZSP, a čak i da je prestao da važi, ne može se izvesti zaključak da su i sve odluke koje su donesene na osnovu istog zakona takođe prestale da važe, što tužena takođe pravilno zaključuje u osporenom aktu. Takođe da nema osnova za zaključak tužioca da odredbe člana 344. i 347. ZSP daju mogućnost ranijim vlasnicima poljoprivrednog zemljišta da vrate svoju imovinu kroz naturalnu ili novčanu restituciju, jer iste ne upućuju na tu „mogućnost“, niti 2 je jasno kako je tužilac došao do tog zaključka, kada posebni propisi kojima će se urediti pitanja reprivatizacije, denacionalizacije i restitucije u Republici Srpskoj, sud ponavlja, nisu još doneseni. Zbog navedenog nije bilo pravnog osnova, odnosno uslova za pokretanje postupka po zahtjevu tužioca, u kom smislu je isti pravilno odbačen pozivom na odredbu člana 113. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02-50/10, u daljem tekstu: ZOUP), kako je to i tužena navela u obrazloženju osporenog akta. Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede zakona, drugog propisa ili ošteg akta. Navodi da se sud u pobijanoj presudi bavi istorijatom postupka, utvrđuje nesporne činjenice, a da pri tom nije odgovorio na osnovna pitanja koja se tiču ove upravne stvari, a to je prije svega, pitanje da li je Zakon o poljoprivrednom zemljišnom fondu prestao da važi stupanjem na snagu ZSP, što je bitno sa aspekta ispunjenja uslova da se poljoprivredno zemljište koje je predmet njegovog zahtjeva, a koje je njegovom predniku oduzeto rješenjem Komisije na osnovu Zakona o poljoprivrednom zemljišnom fondu vrati njemu u vlasništvo. Navodi da pobijana presuda ne daje odgovore na njegove tužbene navode, a da iz izreke se ne može zaključiti da li je sud odlučio u sporu pune jurisdikcije ili je samo odlučivao o zakonitosti upravnog akta, jer razlozi obrazloženja govore o neosnovanosti zahtjeva, a u izreci se tužba odbija kao neosnovana, dok odluke o samom zahtjevu nema. Smatra da su takvim postupanjem povrijeđena i njegova osnovna ljudska prava, posebno pravo na imovinu, pa da bi konkretan slučaj i njemu slični mogli poslužiti za podnošenje predstavke Evropskom sudu u S., s obzirom da ne donošenjem propisa koji bi regulisali restituciju imovine država BiH, a i njeni entitetski organi pravdaju posjedovanje i uživanje oduzete imovine od strane fizičkih lica bez pravične naknade. Predlaže da se

zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak ili da se presuda preinači, tužba uvaži i osporeni akt poništi. Tužena strana u svom odgovoru ostaje kod razloga iz obrazloženja osporenog akta, bez prijedloga u odnosu na pobijanu presudu. Razmotrivši zahtjev i pobijanu presudu po odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tužene strane, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga: Iz podataka spisa proizlazi da tužilac svoj zahtjev za povrat poljoprivrednog zemljišta koje je njegovom predniku oduzeto rješenjem Komisije broj 84/53 od 08.09.1953. godine, temelji na odredbi člana 355. i u vezi sa članom 344. i 347. ZSP, iz kojih izvodi zaključak da je Zakon o poljoprivrednom zemljišnom fondu, na osnovu kojeg je od njegovog prednika oduzeto poljopriveđno zemljište, prestao da važi, pa da su se ispunili uslovi da se to zemljište vrati vlasnicima, odnosno njihovim pravnim sljednicima kroz naturalnu ili novčanu restituciju. Uz navedeni zahtjev, tužilac je priložio naprijed navedeno rješenje Komisije i podatke o identifikaciji tog zemljišta, pa činjenice na kojima zasniva zahtjev se nisu ukazale spornim. 3 Polazeći od tih činjenica i ovaj sud nalazi da je pravilan zaključak upravnih organa i nižestepenog suda da nema osnova da se udovolji zahtjevu tužioca, s obzirom da u Republici Srpskoj u vrijeme podnošenja zahtjeva, a ni sada, ne postoje propisi koji regulišu oblast povrata poljoprivrednog zemljšta oduzetog po odredbama Zakona o poljoprivrednom zemljišnom fondu, s obzirom da su svi zakoni koji su u tom pravcu doneseni, a to je Zakon o vraćanju oduzetih nepokretnosti i Zakon o vraćanju oduzetog zemljišta („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 21/96), koji su bili stavljeni van snage Zakonom o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 13/00), kojim je takođe bila regulisana oblast vraćanja oduzete imovine, odlukom Visokog predstavnika za BiH od 30.08.2000. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 31/00) proglašeni nevažećim, a tom odlukom bila je onemogućena bilo kakva restitucija oduzete imovine. Do danas, u Republici Srpskoj i BiH nije donesen propis koji bi uređivao ovu upravnu oblast i pitanje stvarne nadležnosti suda, zbog čega je pravilan zaključak da u ovom momentu nema mogućnosti da se tužiocu potraživano zemljište vrati u posjed. Takođe je pravilan zaključak suda da odredbom člana 355. ZSP, na kojem tužilac zasniva zahtjev, nije regulisan prestanak važenja Zakon o poljoprivrednom zemljišnom fondu, pa čak i da jeste, kako pogrešno smatra tužilac, s obzirom da nisu doneseni zakoni koji regulišu oblast povrata poljoprivrednog zemljišta, to ni u tom slučaju ne bi bili ispunjeni uslovi za uvažavanje njegovog zahtjeva. Odredbe člana 344. i 347. ZSP, na koje se tužilac takođe poziva, ne upućuju na „mogućnost“ vraćanja oduzete imovine ranijim vlasnicima kroz naturalnu ili novčanu restituciju, zbog čega se takav navod tužioca ukazuje neosnovanim. Nema osnova ni navod zahtjeva da pobijana presuda nije odgovorila na sve tužbene navode, kao i da je izreka nejasna, s obzirom da je sud odlučivao o zakonitosti osporenog akta, na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu odredbe člana 29. stav 1. ZUS, pa shodno utvrđenom odlučio u smislu odredbe člana 31. stav 2. istog zakona i tužbu odbio, kako je tom odredbom i propisano. Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona. Zapisničar Predsjednik vijeća Sanja Oraščanin Smiljana Mrša Za tačnost otpravka ovjerava Rukovodilac sudske pisarnice Amila Podraščić

- Tomislav Krsmanovic .064-3095176. Books@eunet.rs, www.tomislavkrsmanovic.com, Pokret za zaštitu ljudskih prava, predsednik. Predstavnik za Srbiju-LI Liberty international-https://liberty-intl.org/ ARH IV SANU.
- **Opština Bratunac ogrezla u zloupotrebama i pljački građana.**
- Btatunac i okolina bruje o zloupotrebama i halapljivim posezanjima za društvenom i tuđom svojinom,. opštinari koriste pozicije vlasti, da se nezakonito bogate, nameštaju jedni drugima tendere, pa i u izgradnji nove zgrade Opštine Bratunac, kada se radi o putevima, mostu Bratoljub, sve do raznih projekata, peru novac. Pljackaši su zloupotrebili snemoćalost tamošnjeg naroda.
- Osnovni sud u Srebrenici Broj-820002419219 od 29.11.2019.godine je doneo Rješenje o nasledjivanju zemljišta , kojim su potvrđeni naslednici. Opština Bratunac i Katastar, umesto da postupe po zakonu, da bi izbegli zakonske obavezu prema vlasnicima su se obratili Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove u Banja Luci, koja je svojim rešenjem br.21/04/951-1661/19 od 10.02.2020 odlučila da oni koji grade novu zgradu opštine u Bratuncu, ne isplate ono što naslednicima pripada po zakonu..
- Ovakva odluka je nezakonita navodno . u ime ``opštih interesa`` . Sa istim ciničnim obrazloženjem je u više navrata bila zaplenjivana imovina Vasilija Popovića od 1945 .godine pa nadalje, uključujući i Stadion u Bratuncu (na koji su 2015 godine sletali helikopterima Klinton, i drugi svetski državnici), zemljište na kome su zgrade Opštine, Robne kuće, Škole i dobar deo Bratunca, i u Srebrenici..
- Iza nove konfiskacije mudrih ,, preduzetnika,, ustvari političkih diletanata koji ne shvataju geo-politiku, a ona je svugde presudna, stoje oni koji su vekovima po devizi DIVIDER ET IMPERA zavađali balkanske narode i Srbe međusobno, koji su zloupotrebljavali komuniste u Bosni. Laćaju se uzgred jolpaza ,,bratunačkih preduzetnika,,, geo-okruženja, da nas zavađaju, da ruše ugled državnog poretka u RS. U skamenjene moždane vijuge džeparoša uličara ubacuju: narod je stoka, bogatite se, pravite tendere, pljackajte, grabite, perite novac sa putevima, Bratoljubom, raznim projekima, sada u vreme korone zajebite te naslednike koji bogoradaju.
- Mi posedujemo podatke o mahinacijama u opštini Bratunac, i zdravstvene biltene , sadržinu njihovih misli koje oni nedovoljno filtriraju.
- Moja supruga, majka moga sina Aleklsandra Fon Saks, je iz ugledne jevrejske porodice mi znamo za ,,novosadsko bratunačke pacovske kanale,,, njeni Jevreji su bacani pod led u Dunav u Novom Sadu, moji bliski su u Jasenovcu stradali sa Jevrejima, za vreme II Svetskog rata ih je dvadesetak poklano ili ubijeno u Srebrenici i Bratuncu, neki dalji srodnici i 1990-ih godina, moji su za vreme rata spašavali žrtve Holokausta u Uzovnici pored Drine.
- Oni se ponašaju kao nacisti koji su u Dahau vadili zlatne zube. Videće svi tamo u Bratuncu, šta će biti sa njima, drugima za nauk. Lično poznajem holandskog oficira Tomasa J**akob Peter Karremans, on mi se u šali obraćao sa „ imenjače„.Moj rođeni brat dr. Velibor Krsmanović je član SANU, među naslednicima ima naučnika i intelektualaca, diplomata, imamo uticajne srodnike u Dijaspori.**

- **To** neće nikako proći.
- Tamošnje lopuže treba da se uče od Bošnjaka, koje cenim kao mudre patriote, A pojedine srpske elite u RS duvaju u ludu tikvu prohujalih samoubilačkih vremena, da pakoste jedni drugima. Budale do vijeka. Bošnjaci bi mogli odneti brojčanu i drugu

prevagu ne samo zato jer su dosada bili favorizova na štetu Srba u RS , ali se to menja, nego naročito jer su Bošnjaci složni i vode računa o svome narodu, duhovniji su i moralniji od Srba u RS koji su moralno posrnuli prošllh decenija. Ali će se povratiti.

- Ovaj obračun smo jedva čekali. Bratrunac i Srebrenica neće više biti ono što su sada, nama se obaćaju građani pritužbama na učestale zloupotrebe lokalnih čelnika, koje postaju žarišta rastakanja ove opštine. Znajte i ovo, nekrofili koji su se ovde kačili oko mene, većine više nema, otišli su prevremeno sa ovoga sveta.
- Neki koji još dišu bi hteli da izblamiraju Vučića (i Dodika), koji je mudar i jak čove na kormilu Srbije. Ovo su opasna i delikatna vremena. Začas se nastrada. Sa nama je Tramp. On je sa svim vladarima Balkana.
- Tomislav
  Krsmanovic

- УСТАВНОМ СУДУ СРБИЈЕ . УЖ.4637/2019
-
- ПОДНОСИЛАЦ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ: ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ ИЗ БЕОГРАДА, ПРЕДСЕДНИК ПОКРЕТА ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА, СТАНКА ПАУНОВИЋА 70, 11090 БЕОГРАД
- **Предмет:** *Казнени насилан смештај у психијатријску болницу у Бриселу Белгија од 3 марта до 2 априла 1971.године.*
- 2 марта 1971.године ми је у Бриселу опалио шамар албански провокатор, без икаквог повода са моје стране, уз узвик,, Прљави Југословен, словенско јеврејска банда``, видети стране 656-660 мога аутобиографског романа Роман Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf. Узвратио сам му благим шамаром.

- 3 марта исте године сам ухапшен, стране660-661 мога аутобиографског романа Роман о Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf. Истога дана сам смештен насилно у Психијатријску болницу Le Domain у мес ту Brain L` Alleu недалеко од Ватерлоа, тридесетак илометара од Брисела, где сам остао до 2 априла исте године. Из те болнице сам изашао са Отпусном листом да сам душевно здрав, да сам реаговао импулсивно, и да је то пролазна епизода.

- Доказ: Мишљење Certificat medical од 24 јануара 1974.године угледног професора Медицинског факултета др. Матлеа, у атачмен ту. Уз напомену да је детаљнија медицинска документација заплењена 2 априла 1970.године.
- Иза овог напада и насилне хоспитализације стоје албански терорис ти, који су ме узнемиравали и насртали на мене приликом мога боравка у Бриселу од 1965 до 1971.године.
- Видети Роман Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf --Албанци, стр.52, 61, 70, 73, 74, 77, 81, 87, 122, 222, 243, 244, 263, 282, 285, 326, 333, 436, 469, 521, 557, 562, 567, 634, 635,636, 655, 656, 661, 665, 828,
- Мене су са органима власти у Београду завадили припадници албанске емигрантске организације у Белгији.. 12 маја 1968 године је на моју београдску адресу, где сам се тада налазио на кратко приликом мога боравка из Брисела у Београду, стигао допис Комесаријата за избеглице ОУН у Бриселу , којим ме обавештавају да је мој захтев за политички азил у Белгији одбијен. Имали су моју бриселску адресу , на коју сам им саопштио да шаљу дописе. Откуд им моја адреса у Београду? Добро су знали да ће тај допис пасти у руке органа безбедности, да тако против мене изазову сумњичаве и сурове органе власти у Београду. Што се и десило, приликом насталих репресивних мера мене су

оптужиавал да сам у Белгији блатио самоуправну СФРЈ и тражио политички азил

- Без да су знали о чему се радило. Политички азил сам тражио да се тако заштитим од хајке албанских терориста. 6 новембра 1970 Конзул СФРЈ у Бриселу Жарко Милутиновић ме је на скупу Јуословена у Бриселу предложио за председника ПРИЈАТЕЉСТВА БЕЛГИЈА-ЈУГОСЛАВИЈА. Одбио сам али прихватио да будем члан Одбора.стране 605-608, http://enlite.org/sage/3.pdf.
- Када сам се вратио у Београд настали су прогони. Непријатељска емиграција ме је завадила са властима у земљи. Она је пројректовала понован насилан смештај у лудницу јуна 1975.године.
- Александар Вучић је потпуно у праву, овде харају странци из суседних земаља, казао је да их треба маљем у главу. Мени су усташе убиле у Јасеновцу два блиска сродника маљем у главу, троје бомбама а двадесетак поклали. Моји су спашавали жртве Холокауста.
- Зар да ме дан данас прогоне усред Београда?. И да против мене нахушкавају незналице из редова правосуђа и државе?
- Да ли смо ми народ будала?
-
-
- у Београду 21 oктобра 2020.године. Томислав Крсмановић

X

Томислав Крсмановић
Подносилац Уставне жалбе

-
- Када осетите замор, или бол. злодуху подивљају канцероз не ћелије.
-

X

Tomislav Krsmanovic
Tuzilac

- ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ за

ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД

- Тужиоц: Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- Тужена: Република Србија.
- РЕВИЗИЈА ТУЖИОЦА

- Против П Р Е С У Д Е Апелационог суда у Београду, ГЖ 755/20 од 11.6.2020.године, у парници тужиоца Томислава Крсмановића, против тужене Републике Србије.
-

- **Предмет:** *Казнени насилан смештај у психијатријску болницу у Бриселу Белгија од 3 марта до 2 априла 1971.године.*
- 2 марта 1971.године ми је у Бриселу опалио шамар албански провокатор, без икаквог повода са моје стране, уз узвик,, Прљави Југословен, словенско јеврејска банда``, видети стране 656-660 мога аутобиографског романа Роман Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf. Узвратио сам му благим шамаром.

- 3 марта исте године сам ухапшен, стране660-661 мога аутобиографског романа Роман о Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf. Истога дана сам смештен насилно у Психијатријску болницу Le Domain у мес ту Brain L` Alleu недалеко од Ватерлоа, тридесетак илометара од Брисела, где сам остао до 2 априла исте године. Из те болнице сам изашао са Отпусном листом да сам душевно здрав, да сам реаговао импулсивно, и да је то пролазна епизода.

- Доказ: Мишљење Certificat medical од 24 јануара 1974.године угледног професора Медицинског факултета др. Матлеа, у атачмен ту. Уз напомену да је детаљнија медицинска документација заплењена 2 априла 2001.године.
- Иза овог напада и насилне хоспитализације стоје албански терорис ти, који су ме узнемиравали и насртали на мене приликом мога боравка у Бриселу од 1965 до 1971.године.
- Видети Роман Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf --Албанци, стр.52, 61, 70, 73, 74, 77, 81, 87, 122, 222, 243, 244, 263, 282, 285, 326, 333, 436, 469, 521, 557, 562, 567, 634, 635,636, 655, 656, 661, 665, 828,
- Мене су са органима власти у Београду завадили припадници албанске емигрантске организације у Белгији.. 12 маја 1968 године је на моју београдску адресу, где сам се тада налазио на кратко приликом мога боравка из Брисела у Београду, стигао допис Комесаријата за избеглице ОУН у Бриселу , којим ме обавештавају да је мој захтев за политички азил у Белгији одбијен. Имали су моју бриселску адресу , на коју сам им саопштио да шаљу дописе. Откуд им моја адреса у Београду? Добро су знали да ће тај допис пасти у руке органа безбедности, да тако против мене изазову сумњичаве и сурове органе власти у Београду. Што се и десило, приликом насталих репресивних мера мене су оптужиівал да сам у Белгији блатио самоуправну СФРЈ и тражио политички азил Без да су знали о чему се радило.
- Политички азил сам тражио да се тако заштитим од хајке албанских терориста. 6 новембра 1970 Конзул СФРЈ у Бриселу Жарко Милутиновић ме је на скупу Јуословена у Бриселу предложио за председника ПРИЈАТЕЉСТВА БЕЛГИЈА-ЈУГОСЛАВИЈА. Одбио сам али прихватио да будем члан Одбора.стране 605-608, http://enlite.org/sage/3.pdf.
- Када сам се вратио у Београд настали су прогони. Непријатељска емиграција ме је завадила са властима у земљи. Она је пројектовала понован насилан смештај у лудницу јуна 1975.године.
- Александар Вучић је потпуно у праву, овде харају странци из суседних земаља, казао је да их треба маљем у главу. Мени су усташе убиле у Јасеновцу два блиска сродника маљем у главу, троје бомбама а двадесетак поклали. Моји су спашавали жртве Холокауста.
- Зар да ме дан данас прогоне усред Београда?. И да против мене нахушкавају незналице из редова правосуђа и државе?
- Да ли смо ми народ будала

X

Tomislav Krsmanovic

- vУСТАВНОМ СУДУ СРБИЈЕ . УЖ.4637/2019
- ПОДНОСИЛАЦ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ: ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ ИЗ БЕОГРАДА, ПРЕДСЕДНИК

Tuzilac--

- ПОШТОВАНИ,
- У прилогу линк ТВ Данга -https://www.youtube.com/watch?v=57dkYMh5ASU, где сам говорио и о стању у судству, пре тога сам последњих месец дана наступао на још пет
  алтернативних медија. позиваан сам и на друга, не само алтернативна, него и на масмедија.
- Молим Уставни суд да поступи по закону. То значи да пресуди правично, да не развлачи шалабејзерски и лешинарски. Да одлуку донесе ШТО ПРЕ. Имам 84 године.
- Дешавају се тектонске промене, Међународна заједница захтева од Србије да имплементира правну државу, да се бори против корупције и да уведе демократскереформе.
- Убеђен сам да се огромна већина судија радује да у Србији почну да суде по закону, а не против закона, као што је често до сада. Да сада више не треба да се боје да ће их неко прогонити, што су правични .Судије се плаше, овде влада конфузија, схватају да им је неко бранио да суде по закону, али нису довољно разумели о чему се ради. Било
  је раширено мишљење да то жели Велики брат. Свет се мења, Међународна заједницајасно и експлицитно, без скривене поруке, поручује да судство у Србији постане

  правично. Будимо сретни, и судије и судски судеоници. Реган је Горбачову показао руком на Берлински зид: ``Срушите ово``И Берлински зид је срушен. Сада

  међународна заједница поручује: Заведите демократско судство. Урадите тобез страха.
- Срамотно је и трагично да ми, и ја, морам да овако говорим о судству. Ја то нежелим, и не волим. Не само у моји годинама. То је страно мојој духовној
  природи. Али морам.
- Молим вас, поступите по закону. Жан Пол Сартр: `` Интелектуалац је на власти ,иако ни од кога није добио мандат``.
- с`поштовањем
- у Београду 18.12.2020.године Томислав Крсмановић

X

Томислав Крсмановић

Подносилац Уставне жалбе

- Врховни касациони суд Рев. 61/90/20
- Тужиоц : ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ ИЗ БЕОГРАДА, ПРЕДСЕДНИК ПОКРЕТА ЗАЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА, СТАНКА ПАУНОВИЋА 70, 11090 БЕОГРАД
- **Предмет:** *Интервју на ТВ ДАНГА од 12 .1.2021 године на линку https://youtu.be/SXlUab_6A_Q., опис насилног смештаја у психијатријску болницу у Белгији од 2 марта до 2 априла 1971.године, од стране албанске иуусташке политичке емиграције, и утицај тих истих на поновну насилну хоспитализацију у Београду 21 јуна 1975 године*
- Албанско политичко подземље ме је 2 марта 1971 године сместило насилно у психијатријску болницу Le domain, Brain l` Alleud, недалеко од Брисела где сам држан до 2 априла исте године. Видети интервју на ТВ Данга од 12.1.2021 године- https://youtu.be/SXlUab_6A_Q.
- Потом су ме исти починиоци подмуклим интригама, злопотребљавајући недорасле локалне безбедњаке, поново сместили у психијатријску болницу `` Лаза Лазаревић`` у Београду` од 21 јуна 1975 године до 1 јула исте. године. Немојмо се правити луди. То су учинили преко слуђених орагана тужене.
- Коју сада бране којекакве замлате и протуве , тврде да нисам био никада лишаван слободе, нити био жртва било каквих прогона. Врховни касациони суд види то јасно. Циљ тих криминалаца из редова правосуђа је да сада преко вашег суда наставе да развлаче. Мисле да ме са мојих 85 година развлачењима и стресовима ослабе и униште. Већина судија су професионалци који желе да суде по закону. Али међу њима има криминалаца и србофобо, и антисемита.
- За мене су интервенисали угледни политичари из света.
- Изволите поступити по закону.
- 2 марта 1971.године ми је у Бриселу опалио шамар албански провокатор, без икаквог повода са моје стране, уз узвик,, Прљави Југословен, словенско јеврејска банда``, видети стране 656-660 мога аутобиографског романа Роман Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf. Узвратио сам му благим шамаром.
- 3 марта исте године сам ухапшен, стране 660-661 мога аутобиографског романа Роман о Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf. Истога дана сам смештен насилно у Психијатријску болницу Le Domain у мес ту Brain L` Alleu недалеко од Ватерлоа, тридесетак илометара од Брисела, где сам остао до 2 априла исте године.
- Из те болнице сам изашао са Отпусном листом да сам душевно здрав, да сам реаговао импулсивно, и да је то пролазна епизода..
- Доказ: Мишљење Certificat medical од 24 јануара 1974.године угледног професора Медицинског факултета др. Матлеа, Који вам је достављен, преко ниже судске инстанце. Уз напомену да је детаљнија медицинска документација заплењена 2 априла 2000.године.
- Иза овог напада и насилне хоспитализације стоје албански терористи, који су ме узнемиравали и насртали на мене приликом мога боравка у Бриселу од 1965 до 1971.године.Видети Роман Бриселу-http://enlite.org/sage/3.pdf --Албанци,

стр.52, 61, 70, 73, 74, 77, 81, 87, 122, 222, 243, 244, 263, 282, 285, 326, 333, 436, 469, 521, 557, 562, 567, 634, 635,636, 655, 656, 661, 665, 828,

- Мене су са органима власти у Београду завадили припадници албанске емигрантске организације у Белгији.. 12 маја 1968 године је на моју београдску адресу, где сам се тада налазио на кратко приликом мога боравка из Брисела у Београду, стигао допис Комесаријата за избеглице ОУН у Бриселу , којим ме обавештавају да је мој захтев за политички азил у Белгији одбијен. Имали су моју бриселску адресу , на коју сам им саопштио да шаљу дописе. Откуд им моја адреса у Београду? Добро су знали да ће тај допис пасти у руке органа безбедности, да тако против мене изазову сумњичаве и сурове органе власти у Београду. Што се и десило, приликом насталих репресивних мера мене су оптужиавал да сам у Белгији блатио самоуправну СФРЈ и тражио политички азил.Без да су знали о чему се радило.
- Политички азил сам тражио да се тако заштитим од хајке албанских терориста. 6 новембра 1970 Конзул СФРЈ у Бриселу Жарко Милутиновић ме је на скупу Јуословена у Бриселу предложио за председника ПРИЈАТЕЉСТВА БЕЛГИЈА-ЈУГОСЛАВИЈА. Одбио сам али прихватио да будем члан Одбора.стране 605-608, http://enlite.org/sage/3.pdf.
- Када сам се вратио у Београд настали су прогони.
- Непријатељска емиграција ме је завадила са властима у земљи. Она је пројектовала понован насилан смештај у лудницу јуна 1975.године.
- Александар Вучић је потпуно у праву, овде харају странци из суседних земаља, казао је да их треба мањем у главу. Мени су усташе убиле у Јасеновцу два блиска сродника мањем у главу, троје бомбама а двадесетак поклали. Моји су спашавали жртве Холокауста.
- Зар да ме дан данас прогоне усред Београда?. И да против мене нахушкавају незналице из редова правосуђа и државе? Да ли смо ми народ будала?
- Мој син Милан (1981) снажан и надарен, је без посла и прихода. Његов деда Александер Фон Сакс (Пешић), немачки Јеврејин, дошао као беба са мајком у Србију 1911.године, професор два факултета у Београду, конструктор првог тенка амфибије у ЈНА, је био лажно представљен и оцрњен од србофоба и антисемита, опљачкан, отуђена вила на Дедињу вредна данас најмање милион евра.А мој син нема посао, и пада мени на терет на моју скромну пензију и са мојих 85 година..
- Захтевам до Врховног касационог суда да узме у обзир ове чињеничне доказе и да НАЈХИТНИЈЕ донесе закониту одлуку. Нас неко овде завађа. То су навикли деценијама.
- Мене позивају на телевизије да изнесем стање у судству и када се ради о моме поднеску Врховном касационом суду и претходним судским инстанцама.
- Жао ми је, ако ваш суд не донесе благовремену одлуку биђу принуђен да цео досије обзнаним јавности преко телевизија, пуна имена и презимена судија. Предузећу и друге мере.
- Огавни србофоби ми прете да ће ме стресовима које ми проузрокују судови и Врховни касациони суд , изнурити и нанети опасне штете здрављу. Вас желе да претворе у монструозне убице. Охрабрујем поштене судије, криминалце, и оне из правосуђа, коси канцер, и друге пошасти, њима се дрмају фотеље. ЦИА их смењује и на њихово место доводи савесне професионалце. Они подстичу наш народ против својих босова Америке, подмећу нам подмукло кукавичје јаје антисемтизма, да нас изазову против њих, и осаме, да нас могу лакше робити.Латини су старе варалице, жале се на Нато бомбе и канцер у Италији, а

Нато авиони су полетали 1999 године са бомбама ка Србији 1999.године. Да тако овде изазову хистерију антсемитизма и антиамеричких осећања. Да нас опет осаме, и лемају без икакве заштите. Сложимо се, будимо мудри, поштујмо једни друге, не гурајмо прсте у очи моћним државама. Постанимо модеран и освешћен народ.

- **Очекујем ваш одговор на овај допис?**
- у Београду 19 јануара 2021.године. Томислав Крсмановић

X

Tomislav Krsmanovic
Tužilac

-

- Председнику Уставног суда Србије- УЖ.4637/2019
-
- ПОДНОСИЛАЦ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ: ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ ИЗ БЕОГРАДА, ПРЕДСЕДНИК ПОКРЕТА ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА, СТАНКА ПАУНОВИЋА 70, 11090 БЕОГРАД
-
- УРГЕНЦИЈА.

- X

Томислав Крсмановић
Подносилац Уставне жалбе

- Подносилац уставне жалбе захтева од Уставног суда Србије да поступи по закону, да поново не развлачи без основаног законског разлога, да **сада** донесе правичну и закониту одлуку.
- Уставни суд Србије је Решењем Уж.-1-101/2016 од 1.04.2019 одбио Уставну жалбу са образложењем да тужилац није исцрпео правна средства. Јер није обавестио Уставни суд о одлуци Врховног касационог суда, нити је проширио уставну жалбу на пресуду Врховног касационог суда Рев. 795/17 од 23.новембра 2018.године.
- Оваква тврдња Уставног суда је отклоњена ,што је доказано у уставној жалби.Уставни суд је Решењем Уж.-1-101/2016 од 1.04.2019 одбио Уставну жалбу због формалног разлога , без кривице тужиоца. Пре тога је одлука развлачена и одлагана. Да би на крају када је требало да буде одлучено по закону, Уставни суд Србије да избегне да донесе закониту одлуку, се ухватио`` ко пијан плота`` за формалан пропуст ``мога адвоката``., подметнутог судског провокатора. Трагикомично је чиме се дан данас баве поједини застрањени судови и судије, без довољне оријентације у времену, простору и према другима.
- Зашто Уставни суд Србије наставља да развлачи, отклоњена је та формална зачкољица, све остало је исто.? Уместо да убрзано благовремено донесе одлуку, будући да је формални разлог отклоњен, шта сада проучава? Све је исто као и раније?. Чак су Уставном суду достављени други значајни аргументи у потпору тужиочевог захтева? Тужиоц захтева од Уставног суда у Србији да **сада** донесе закониту одлуку, да се по блентавој навици више не шегачи са судеоницима. И са собом.

- Надам се да ће превагнути разум, ипак већина судија су савесни професионалци. Мене су позвали на поједине телевизије да изнесем цео мој правни досије накнаде штете. Жао ми је ако будем приморан да све обзнаним , и имена судија, јер то са Уставним судом Србије траје одавно, деценијама се понављају бесмислице . У нади да ће превагнути разум . Изражавам поштовање поштеним судијама Уставног суда Србије.

  Знајте да се ствари мењају на боље. судије треба да буду проницљиве, да то препознају, да се укрцају у победнички воз. .

- А CIA уклања застареле судије, доводи нове.
- У Београду
- 1-02-2021-године Томислав Крсмановић

-

- Председнику Уставног суда рбије- УЖ.4637/2019

-

- ПОДНОСИЛАЦ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ: ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ ИЗ БЕОГРАДА, ПРЕДСЕДНИК ПОКРЕТА ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА, СТАНКА ПАУНОВИЋА 70,
- Данас су ме обавестили из стручних служби вашег суда да моја уставна жалба тек треба да евентуално буде узета у разматрање од априла ове године.

- Позивам се на моје раније поднеске. У атачменту последња Ургенција. Упркос очигледности недоличног и незаконитог поступка Уставног суда Србије који неосновано растеже у бескрај,не схватате да се времена мењају.
- Захтевам од Вас да лично интервенишете да се поступи по закону. Очекујем Ваш одговор и образложење .
- Уколико тако не учините схватићете да је враг однео шалу. Ви, и поједине судије не да дремате него хрчете. Разумем да има много поднесака и недовољно судија, да су многе судије оболеле, разумем да нам се као народу не пише најбоље. Али поједине судије претераше дара меру, хоће да буду већи католици од Римског папе, већи потурица гори од Турчина. Бити агент ЦИА захтева ст ручност, а не деценијама `` Ко Шваба тра ла ла`. `За поједине наше судије би се мого казати-Нема веће пошасти него ли када србенда постане србофоб. Поједине судије погрешно процењују. Ипак иде набоље.Срамота је да се сви спрдају са судијама.

- Уколико не буде поступљено по закону и не добијем логично образложење , бићу принуђен да преко медија у јавност изнесем детаље , пуна имена и презимена судија, поднеске, одлуке.

- Очекујем да добијем одговор до 12 марта ове године. Схватите да више не може овако. Већина судија су савесни, али има оних којима одговара хаос.
- у Београду 18.2.2021.године, с` поштовањем
- Томислав Крсмановић

X

Tomislav Krsmanovic
Podnosilac ustavne zalbe

-

- Врховни касациони суд
- Рев.61/90/20

- Тужилац: Томислав Крсмановић, председник Покрета за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- Тужена : Република Србија
- Председнику Високог касационог суда
- **Ви растежете да одем са овога света-доставићу Вам здравствене билтене клиничких идиота.**
- Судски поступак накнаде штете траје од 1994 године, нешто је кренуло са нематеријалном штетом, па опет застало. Већина судија су поштене, али суде незаконито из страха и уцене.
- Има и истинских лешинара. Знају моје године, покушавају са стресовима, и на друге начине, да ми наруше здравље. И да тако уклоне жалиоца, да прикажу да нема ништа од судске правде, да мојим примером застраше друге, да охрабре поједине халапљиве судије лешинаре да ликују- ДА КОМШИЈИ ЦРКНЕ КРАВА.
- Обавештавам Вас да су поједини од њих који помно прате моје здравље преминули, или су тешко оболели. На ваш захтев ћу вам доставити њихове здравствене билтене. Имам изванредан увид. Погледајте око себе, видећете читуље и унесрећене.
- Захтевам од Вас да поступите по закону , одлука је донета 10.2.2021 , а стоји у Архиви, да се лекторише. Знате да ЕУ, САД и међународна заједница захтевају од Србије правично судство. Знате да су отуда стигле интервенције у вези мене. Не очекујте мој нестанак, још ће до тада нестати судија које не суде по закону. Будите опрезни.
- у Београду 11 маја 2021.године

X

Tomislav Krsmanovic
Tuzilac

-

- Javno prikazivanje ubistva.
- Dosada sam od novembra prošle godine do danas bio intervjuisan na sledećim youtube televizijama: Dragaš Svetlost, Balkan info, Slavija info, Balkanska oštrica (dva puta), Danga (tri puta), u prilogu najnoviji intervju na TV Danga -https://www.youtube.com/watch?v=e-23Wfk7SUI. U petak 28 ovog meseca u 13 časova imam nastup ponovo na TV Balkan info.

- Kao veteran borbe protiv tiranije sve do današnjih dana, sam izneo moje stavove, i saopštio da sam nevin, da sam počeo svoju borbu isključivo iz razloga samoodbrane, a ne da bih se bavio politikom i borio za vlast.
- Umesto da dobijem zakonitu naknadu štete, kako je presudjeno Rešenjem o rehabiitaciji Višeg suda u Beogradu iz 2012 godine, gde je rečeno da sam decenijama nevin bio žrtva nezakonitih teških progona države, da treba da budem obeštećen na osnovu toga rešenja, isti oni koji su me zlostavljali decenijama, i posle rešenja o rehabilitaciji nastavljaju da to i dalje čine. Uskraćuju moja prava, prete mi, sprovode nesputano nasilje, nasrću krajnje drsko na moje zdravlje. Otvoreno mi kažu: Nama je bitno da te razorimo diskretno, bez pucnja i

  presude, i da te tako eliminišemo. Prikazujemo te u emisijama na TV da svi vide kako prolaze oni koji se usude da se ostrve na nas `` nedodirljive``, da vide kako si iz emisiie u emisiju sve vise iskopneo, kako te iz potaje lišavamo zdravlja i života, da ohrabrimo naše, a zaplašimo rivale``.

- Oni očigledno zagovaraju tezu `` što gore to bolje,, nekrofiliju, sveopštu propast Srbije i ove regije, da samo oni ostanu na površini, da sačuvaju status quo, da Srbija i Balkan zauvek ostanu slepo crevo Evrope i planete, kraljevstvo mržnje, smrti i destrukcije.

- Smatraju da je tako zapisano, da drugačije ne može biti, da se samo neznalice i budale tome protive. A da se oni `` mudraci`` ćare i bogate se gde god stignu, da idu preko leševa, da pljačkaju, zlostavljaju, da ovde stvore Sodomu i Gomoru.
- Pre svega ja ne ometam njihovu teoriju sveuništenja Srbije i Balkana. Oni mene uništavaju. Imam pravo da se branim od njihovih suludih objašnjenja i motiva. Meni otvoreno prilaze i prete mi zdravlju. Sasvim jasno i glasno kažu:`` Nama je najvažnije da svi vide iz emisije u emisiju kako te mi ruiniramo, da sve obeshrabrimo, nama je najvažnije da svi shvate da je otpor nemoguć, da shvate da želimo- da što više ljudi uništimo`` Uzgred, imam te i te godine, više tih ,, svemoćnih,, ,,nedodirljivih,, nije doživelo moju starost, ili su teško oboleli, doživljavaju neprilike i tragedije. Ne radujem se zbog toga. Ali im savetuujem-,,Mrznja se

  mržnjom ne gasi. Sprečimo kolektivno samoubistvo. Imam zaštitu moćnih, nasilje je bumerang.,, Ponavljam im, vi mene ugrožavate. za mene je bitan moj opstanak, a ne vaše teze demonske mržnje i gigantsko razbacivanje ljudskog materijala. OČEKUJEM PODRSKU PROTIV UBICA.

-

- Врховни касациони суд
- Рев.61/90/20

- Тужилац: Томислав Крсмановић, председник Покрета за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- Тужена : Република Србија
-

- Председници Врховног касационог суда Јасмини Васовић.

-

- Поштована госпођо председнице Врховног касационог суда,
- Према обавештењу предмет је решен 10.2.2021.године, а да је 14 јула донета одлука и да је сада у процедури `` судска пракса``.
- До када? Очигледна је намера бескрајног развлачења и наношења стреса да се тако разреши овај маратонски спор који траје до 1994 године. Убеђен сам да сте Ви разумна особа и да ћете спознати да таква асоцијална солуција није штетна само по тужиоца него и по суд. Између осталога.наступам на медијима где то обзнањујем.
- Захтевам од Вас да сходно вашим овлашћењима овај суски поступак ургентно окончате и да ваш суд донесе закониту одлуку.
- Упознати сте да је се заступник тужене неосновано жалио на пресуду претходне судске инстанце да тужилац никада није био лишаван слободе, да жели да се богати, да држава нема новца.
- На основу којих критеријума Државни правобраниоц оспорава износ од 1,100.000.00 динара
- Тужилац је био у више наврата притваран, овде није нимало битна дружина задржавања у притвору, јер је тужилац за време од десет дана насилног и незаконитог задржавања у психијатријској болници од 21 јуна до 1 јула 1975 године био отпуштен са дијагнозом неурачунљивог душевног болесника која му је упропашћавала живот, и његових блиских, у следећим деценијама. У инкриминисаном временском периоду од Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, се констатује де је тужилац био лишаван слободе.

- Државни правобранилац и Апелациони суд у Пресуди Гж.755 /20 од 11.6.2020.године констатују, али се не изјашњавају и не докузују, о каквим се нереалним жељама и тежњама тужиоца ради? И о каквој његовој тежњи за неоснованим богаћењем ? Како је могуће да Републички правобранилац квалификује тужиоца као судског судеоника

који злоупотребљава рехабилитациону накнаду штете као неоснован покушај богаћења, када су он и његови блиски тотално осиромашени незаконитим

вишедеценијским поступцима органа тужене?. И када захтева минималан, симболичан захтев накнаде наведене штете у односу на стварно проузроковану? Где је минимална логичка основаност, тужена паушално оспорава доказана вишедеценијска страдања тужиоца и проузроковане нематеријалне штете? Чак је тврдила да никада није био

притваран, нити да је претрпео било какве прогоне, да је 50.000, 00 динара накнаде нематеријалне штете неосновано.

- Тужилац поседује стан од 33 квадратна метра , на адреси Станка Пауновића 70, 11090 Београд, који је добио са 61 годином старости када је отишао у превремену пензију 1997 године. Од 1982 до 1997 године је био подстанар, јер је насиљем ондашњег поретка избачен из свога стана у улици Војводе Степе у Београду. Нема аутомобил, телевизор, радио, покварени фрижидер и шпорет (кува на решоу), нити било какву другу непокретну имовину ,сем стана. У дуговима је. Има скромну пензију због

деценијске дискриминације у професији, судских трошкова и трошкова

проузрокованих насилничким поступцима органа тужене, је запао у беду (да није било тога, иако скромна, пензија би му омогућила колико толико пристојан живот). Изгубио је зубе и нема новац да стави протезу, срамота га да се појави ван куће, иде исцепаног одела и обуће. Од суме умањене накнаде нематеријлне штете је вратио известан део дугова сина, реновирао стан, од остатка издржава сина без сталних прихода. Дугује Поштанској штедионици.85.000, 00 динара на име кредита на Dina card Banka Poštanska štedionica 9091 0750 0097 9323 , и дугује 12 нереализованих чекова пута 5.000,00, око 120.000,динара. На POST CARD Banka poštanska štedonica 200 14399054 64 поседује

износ од око 65.000,00 динара, што је остатак од добијене суме за накнаду нематеријалне штете из кога помаже сина Милана и за текуће потребе.

- Доказ:
- -Увид у архив Поштанске штедионице.
- - провера ових тврдњи на лицу места директним увидом.
- Потиче из познатог Братства Крсмановића, видети Монографију Братства Крсмановића, Футура 2012. године, заслужних не само београдских задужбинара, добар део Београда на води се налази на њиховој имовини, и друге бројне локације у Београду, и ван њега, укључујући и зграду Протокола на Теразијама где је 1918 проглашена

Краљевина уједињених Срба , Хрвата и Словенаца. Нажалост, имовина наших предака Крсмановића је отуђена.

- Очигледно је да се не може радити о било каквој тежњи богаћењу. Оваква тврдња правника тужене је очигледно ништавна.
- Државни правобраниоц сматра да је првостепени суд приликом одређивања висине штете морао да узме у обзир и реална друштвена мерила вредности.Државни правобранилац тврди упорно да држава нема економску моћ да исплати изречену накнаду штете тужиоцу. Оваква тврдња тужене да држава нема економску моћ да

исплати изречену накнаду штете тужиоцу је неутемељена. За Србију у свету неки кажу:

`` Ни сиромашније земље, ни више милионера``. Од краја 1980-их и касније, земља је опљачкана, за багателу су од моћних политичара приватизована такозвана друштвена

предузећа, девизна штедња, пензиони и стамбени фондови, опљачкане девизе и новац су се слили на Кипар. Злоупотребљавајући настали вакуум и крах правне државе, моћници су масовно и драстично посегнули за незаштићеном имовином грађана, још није адекватно враћена конфискована нелегална национализована имовина,

корупција, пљачке и разбојништва, такорећи ретке су породице које нису опљачакане

и унесрећене, незаконита енормна богаћења, долази до знатног увећања имовине јавних функционера и сужбеника које они не могу разумно објаснити с`обзиром на њихова законита примања. Све до трговине наркотицима, бебама, људским органима, белим робљем, фетусима (у Србији има годишње око 500.000 абортуса), Дубока

Србија је не само део Државе Србије, она њу успева у много чему да контролише. Обе државе су измешане и чине једну целину.Држава Србија није осиромашила, него је се енормно обогатила, уз прерасподелу богатства у оквиру формалне и неформалне државе. Имовину није отео народ, него свакојаки енормни новопечени богаташи, тајкуни, мафијаши и криминалци, који су сви заредом били припадници различитих структура и сегмената државе.

- Ја и моји смо жртве вишедеценијских злостављања и систематских пљачки.
- Тужилац је и након доношења Решења о рехабилитацији 2012 године био жртва континуелних злоупотреба од стране органа тужене. Како то, држава нема новца да надокнади претходно почињене штете ? А зашто наставља да их проузрокује?
- Тужилац захтева да буду испоштоване чињенице, да суд испоштује закон и колико толико ублажи последице и душевни бол проузрокован незаконитим и насилничким поступцима органа тужене.
- Тужиочев син Милан (1981), Теодосијева 1А, жртва прогона упоредо са њим, примера ради је на регрутацији 1998 у војној здравственој установи на Карабурми, од стране војне лекарке , изведен го пред голе војнике, и пред свима му је речено да је издајник, и његов отац. Био је дискриминисан у школи, нападан физички, стан у улици Војоде Степе 68 у Београду у коме је становао са разведеном мајком је у пар наврата опљачкан, отиман му мобилни, у школи су му учитељи пред свима говорили:`` Твој отац лудак``, сведок је како су органи власти растурили брак његове мајке и оца, како су прогониле његову мајку, имао је два сумњива саобраћајна удеса, био је озбиљно

повређен. Он и његова покојна мајка Александра Фон Сакс, Крсмановић Пешић (1946-2019) , су пред прогонима хтели да се иселе у Канаду, преварант агент СДБ Миљуш им јеобећао да набави визе, продали су стан на брзину (испод цене-Милан се без стана

годинама потуцао по ћумезима) Миљуш узео 30.000 марака, никада није било виза нити новца натраг (поступак је вођен пред Четвртим општинским судом). После смрти његове мајке, жртве прогона и пљачки, су остали енормни дугови. Милан је сада без сталног запослења и прихода, и даље је под присмотром `` мудрих агиша` , уствари

клиничких идиота и лопужа, који су навикли да `` манипулишу``, да на Милану добијају радне задатке . Суд може прецизно сазнати његове дугове, које сада мени падају на

терет, дугује укупно неколико стотина хиљада динара. Поштанској штедионици (на име његове мајке Александре Крсмановић, Теодосијева 1 А), око 70.000 динара за комуналије, више десетина хиљада динара за разне рачуне (Кабловску, итд), дугује појединцима. Треба да плати легализацију, не знам тачан износ. Лупају му на врата судски извршитељи. Стицајеме несретних околности у претходним деценијама, се

невин злопатио заједно са његовом мајком , Александром Крсмановић Пешић Фон Сакс (1946-2019), и са мном, његовим оцом. Што се нажалост одражава и на његову данашњу незахвалну ситуацију. Отац његове мајке покојни Александар Фон Сакс Пешић, немачки Јеврејин , професор два факултета у Београду, конструктор првог

тенка амфибије у ЈНА, је као такав стицајем послератних несретних околности, био лажно представљан, и због тога трпео и страдао. А то се пренело и на Миланову мајку, и на Милана. Између осталога незаконито им је отуђена вила на Дедињу вредна

милион евра. причињене су им и друге енормне материјалне и нематеријалне штете.

- Доказ: увид у архивама поменутих установа.
- Тужиочев млађи брат Милић Крсмановић (1939-2019), такође жртва деценијских прогона, је преминуо 22 септембра 2019.године (уствари превремено отеран у смрт), имао је минималну пензију од 8.000.00 динара. Гладовао, болестан без лекова ,

користио проваљен кревет, спавао и смрзавао се на поду више година у стану зими без грејања.

- Доказ: провера у надлежној установи.
- Његова сестра Нада (1946-2010) је имала незакониту пензију од 50 евра, под притисцима и прогонима преминула у нељудским околностима
- Одређени износ од 1,100.000.00 динара омогућава само делимичну сврху, тужилац може платити део дугова, не може од остатка суме купити кућицу у завичају, да се тамо повуче и живи у миру, да на неки начин нађе какву такву рекуперацију за деценијама упропашћиван живот. А и овај износ је преполовљен.
- Апелациони суд у Београду у Пресуди Гж 755/20 од 11.6.2020 године указује да је одлучивање о постојању и о висини накнаде нематеријалне штете за наведени вид због претрпљених душевних болова - услед повреде части и угледа.
- Према члану 20, 1 Закона о облигационим односима , тужиоц није претрпео нематеријалне штете само због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа, ,него понајвише због вишедеценијских драстичних повреда слободе и права личности, гарантованих уставом Србије и међународним конвенцијама, као и када се ради о страху и умањењу животне активности

- Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године да је тужиоц је био лишаван слободе, имовине и других грађанских права,
- Тужиоц је због вишедеценијских повреда његових законских грађанских права и слобода, деценијама трпео врло интензивне душевне болове. патње, страдања, страх, разорну менталну тортуру, падао у дубоко безнађе и депресију, бриге, материјално, финаисијско, временско изнуривање и губитак енергије, рушење здравља, драстично осиромашење, живот систематски претваран у свакодневну несносну мору и стрес.
- Њему су повређена грађанска права Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, и приложеним доказима у петитуму Ревизије, и то:.

- -Право на правично суђење, гарантовано чланом 32 Устава Србије и Европском конвенцијом о људским правима.
- --Право на слободу и безбедност, члан 27 Устава Србије.
- -Слобода мишљења и изражавања, члан 46 Устава Србије.
-

- --Слобода медија,члан 50 Устава Србије.
-

- --Право на петицију, члан 56.
- - Право на поштовање приватног и породичног живота. 1. Свако има право на поштовање свог приватног и породичног живота, дома и преписке.
- --Заштита података о личности, члан 42.
- -Неповредивост стана, члан 40.
- - Неповредивост физичког и психичког интегритета, члан 25.
- --Тајност писама и других средстава општења, члан 41 Устава Србије.
- --Право на имовину, члан 58.Устава Србије.
- - Забрана дискриминације, члан 21.Устава Србије. .
- -- Право на рад, члан 60. Устава Србије.
- - Тужиоц је онемогућаван да користи уставну Слободу удруживања из члана 55 Устава, Изборно право. из члана 52 Устава . на Слободу окупљања из члана 54.Устава.
- -- Здравствена заштита. члан 68 Утава Србије..
- За цело ово време тужилац је деценијама трпео врло интензивне душевне болове, живео у врло интензивном страху, изложен разорној менталној тортури и свакодневном стресу. Вишедеценијски доказани прогони су драстично умањивали његову виталност и животне активности.

- Досадашње жалбе и поднесци тужене у овоме предмету су били крајње конфузни и нелогични, а Државни правобранилац се врло ретко појавио на рочиштима на која је био уредно позиван, систематски је улажући жалбе са потпуно неоснованим и необичним образложењима. Републички правобранилац се понашао бахато, упорно је изјављивао, упркос доказима, да тужилац никада није био лишаван слободе, да није претрпео никакве повреде законских права, нити било какве материјалне и

  нематеријалне штете. Чак и када је био пресуђен износ од 50,000,00 динара, као компензација за уништавање не само живота тужиоца него и његовојх блиских, је захтевао смањење. У почетку је тврдио да није било никаквих штета, онда ,да их је било.

- Сходно Законо о рехабилитацији ,члану 3, 1, 2 да је рехабилитација утврђивање ништавости, и да правне последице рехабилитације за рехабилитовано лице, су мере уклањања последица ништавих одлука, Виши суд у Београду је Решењем Рех.бр. 82/10 од 14.12.2012.године, утврдио да је тужиоц био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те да су ништава решења Судије за прекршаје Општине Р Уп.бр. 1613/77 од 1.09.19777.године, и Судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.03.1983.године, од тренута њиховог доношења , као и све њихове правне

  последице.

- Судови , укључујући и Апелациони суд у Београду погрешно употребљавају члан 3,1, 2 Закона о рехабилитацији, јер у образложењу пресуда констатују да је тужилац претрпео нематеријалну штету само доношењем два побијена решења, Судије за

  прекршаје Решења судије за прекршаје Општина Раковица уп.бр.1613/77 од 1.9.1977 Општине Стари град у Београду Уп.бр. 39/82 од 17.03. 1983. која су у времену када су донета представљала вербалне деликте. Због те две казне је у то време доживео

  неприлике које су му проузроковале душевне болове, па му је досуђен наведени износ од 500.000, на име накнаде нематеријалне штете, као жртви вербалног деликта због

претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа насталих неоснованим лишењем слободе и злоупотребом психијатрије у политичке сврхе.

-

- Побијана пресуда се заснива на погрешној тврдњи суда, да се не може успоставити узрочност између чињења тужене , и судских одлука које су оглашене ништавим у рехабилитационом поступку. обзиром да суд налази да побројани догађаји , као и достављени докази у погледу нематеријалне (и материјалне) штете, не проистичу из догађаја за које је тужилац рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду 1.12.2012.године.
- Апелациони суд у Београду у Пресуди Гж 755/20 од 11.6.2020 се позива на психијатријску дијагнозу и два судска решења оглашена ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012.године, истичући нематеријале штете настале искључиво емитовањем спорне психијатријске дијагнозе и нанете штете угледу и части..А

  запоставља суштину, да је тужиоц био тим решењима оглашен као опасан државни непријатељ. Из чега су настали каснији прогони и нематеријалне штете све до 2012.године.

- Тужиоц је у петитуму Ревизије доставио доказе, да побројани каснији прогони и наношења нематеријалних (и материјалних штета), све до датума доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду Рех. бр. 82/10 од 14.децембра 2012.године, произилазе из догађаја за који је тужиоц рехабилитован одлуком Вишег суда у Београду од 14.12.2012.године.

-

- Доставио је суду доказе повезаности злоупотреба спроведених над њим у Бриселу од стране албанско-усташког политичког подземља у временском периоду од 1965 до 1971.године и како су га подмукли србофоби и антисемити завадили са острашћеним властодршцима у Београду.
- Тужиоц је био жртва неравноправности пред пристрасним судовима, изнео је суду податке о његовом доприносу реформи психијатријских закона у Србији, и шире, што даје основа да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе.

- Тужиоц захтева од Врховног касационог суда да узме у обзир чињенично стање и ШТО ПРЕ донесе правичну и закониту одлуку
- У Београду. 16 јула 2012.године. Томислав Крсмановић

X

Tomislav Krsmanovic
Tuzilac

- Уставни суд Србије,Уж. 4637/2019
- Подносиоц Уставне жалбе : Томислав Крсмановић, председник Покрета за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- ПОШТОВАНИ,

- У прилогу : **Додатни подаци и докази о почињеној материјалној штети у професији и правима из радног односа.**
- Када се ради о правима из радног односа и проузрокованим материјалним штетама- неоснована је тврдња *да је тужилац паушално указивао на бројне видове нанете штете, али конкретно није доказао њихово постојање и узрочнопоследичну везу са прогоном утврђеним Одлуком о рехаблитацији, да тужилацније пружио конкретне доказе о умањеној заради и разлици примања, коју није остваривао у конкретном периоду, да није доказао да је у одређеном периоду примао умањену зараду због промене радног места и послодаваца изазваним политичким разлозима, нити да му је умањена основица за пензију по истом основу, већ су ови наводи образлагани паушално, без указивања на радне организације, радна места, период, износе разлике.*

-

- Прилажем копију Радне књижице, из које се види да сам од повратка из Белгије 1971.године до маја 1975 године, био стално запослен само непуну годину дана , и то : у Југословенском центру за истраживање и развој ГОША Институт од 1.08.1972 до 31.12.1972,године, у Бироу за размену студената КАРАВАН у Београд од 16.04.1973.године до 15,98.1973 године.

-

- Стално сам био запослен од маја 1975.године, до одласка у пензију децембра 1997 године.

-

- И то; у Београдској ндустрији пива БИП од 08.05.1975 до 06.03.1976 године , у ФГП Рекорд Раковица од 07.03.1976 до 03.08.1977 године, и у Галеници (ИЦН касније) од 04.08.1977.године до 31.12.1997 године.

-

- **Докази: Копија Радне књижице.**

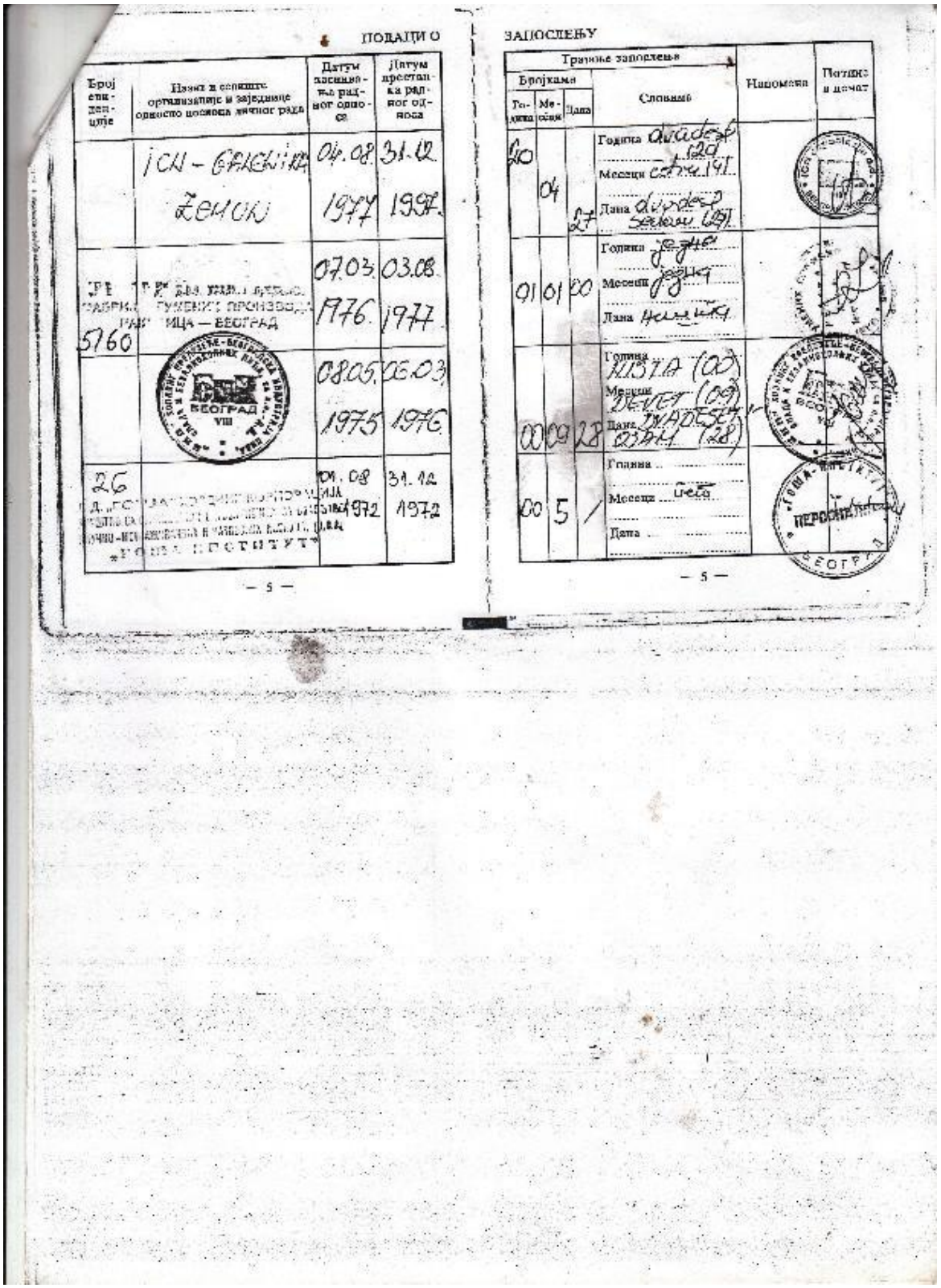

ПОДАЦИ О ЗАПОСЛЕЊУ

Број евиденције	Назив и седиште организације и заједнице односно послова личног рада	Датум заснивања радног односа	Датум престанка радног односа	Трајање запослења: Бројкама: Година	Месеци	Дана	Словима	Напомена	Потпис и печат
	ICN - GALENIKA ZEMUN	04.08. 1977	31.12. 1997.	20	04	27	Година dvadesp (20) Месеци četiri (4) Дана dvadesp sedam (27)		
5760	[illegible] ГУМЕНИХ ПРОИЗВОДА [illegible] ИЦА — БЕОГРАД	07.03. 1976.	03.08. 1977.	01	01	00	Година jedna Месеци jedna Дана [illegible]		
	БЕОГРАД VIII	08.05. 1975	06.03. 1976.	00	09	28	Година NISTA (00) Месеци DEVET (09) Дана DVADESET OSAM (28)		
26	[illegible] ГОША ИНСТИТУТ	01.08. 1972	31.12. 1972	00	5	/	Година Месеци пет Дана		

— 5 —

— 5 —

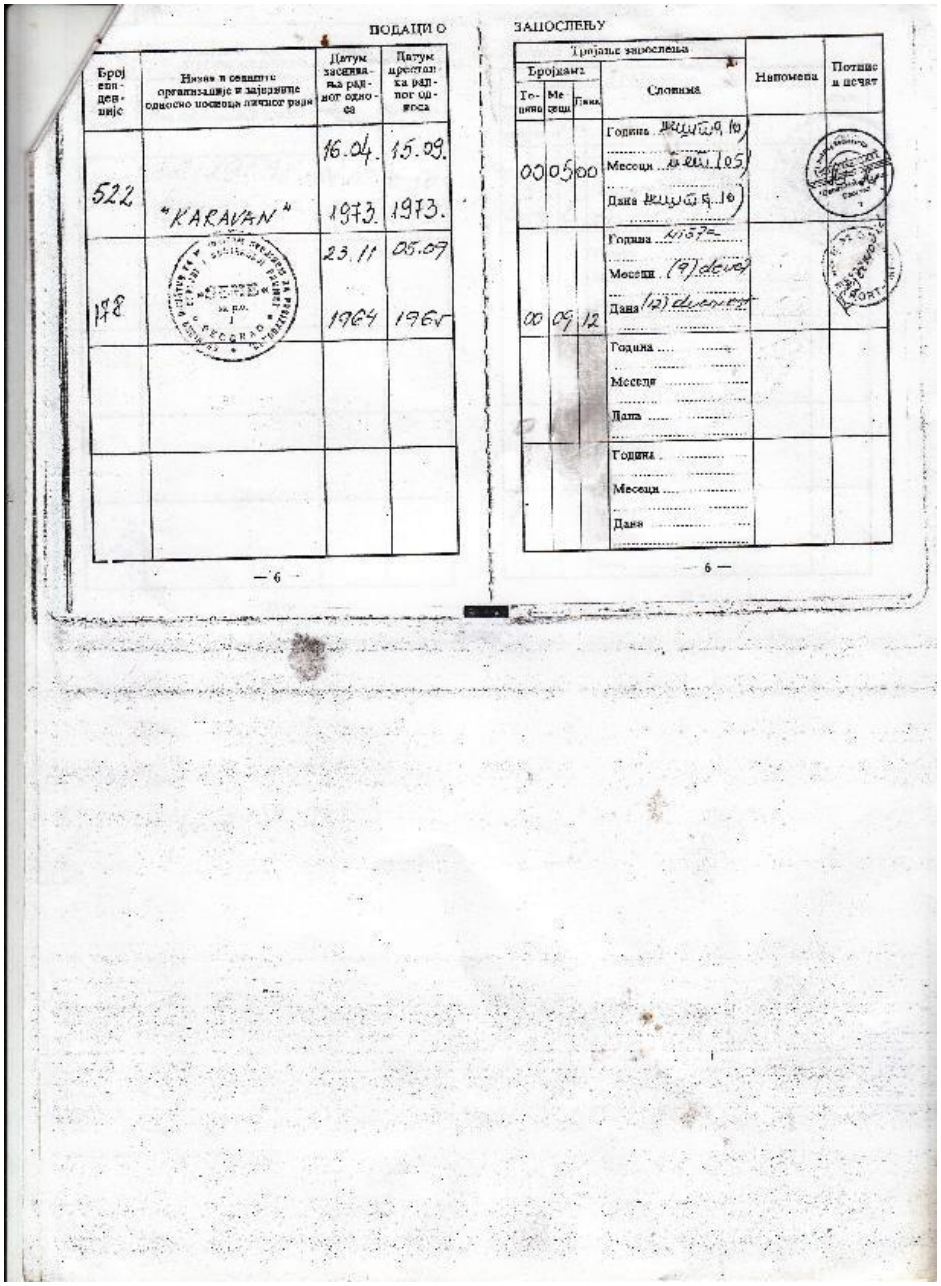

ПОДАЦИ О ЗАПОСЛЕЊУ

Број евиденције	Назив и седиште организације и зајединице односно посеоца личног рада	Датум заснивања радног односа	Датум престанка радног односа
522	"KARAVAN"	16.04. 1973.	15.09. 1973.
178	[illegible]	23.11 1964	05.09 1965

— 6 —

Трајање запослења				Напомена	Потпис и печат
Бројкама			Словима		
Година	Месеци	Дана			
00	05	00	Година [illegible] (10) Месеци [illegible] (05) Дана [illegible] (10)		
00	09	12	Година [illegible] Месеци (9) [illegible] Дана (12) [illegible]		
			Година ... Месеци ... Дана ...		
			Година ... Месеци ... Дана ...		

— 6 —

-

-

- Од повратка из Белгије јула 1971.године до добијања сталног радног места у Фабрици БИП, 08.05.1975.године сам био стално запослен само 10 месеци.

-

- Значи био сам без сталног запослења 4 године и 2 месеца. З**бог политичке дискриминације, трпео сам нанете материјалне штете, постоји узрочно последична веза са прогоном утврђеним Одлуком о рехабилитацији, изазваним политичким разлозима у околностима, које ће даље бити објашњене и доказане**.

-

- У Бриселу Белгија сам боравио у два наврата, и то од септембра 1965 до јула 1971 године, и од септембра 1973 до априла 1974.године.

-

- По повратку из Белгије јула 1971.године сам се по унапред направљеном договору из Брисела са Станишићем директором београдске фирме, запослио

од 1 септембра до 1.децембра 1971 године, на одређено време у маркетингпројекту у предузећу УНИМАР при листу БОРБА, агенцији за маркетинг, истраживања тржишта и пропаганду. Ово радно место сам изгубио уз евоцирање разлога политичке неподобности), уз интервенције СУП-а. Директор Станишић ме је изненадно позвао у канцеларију и саопштио ми дословце: ,, Завршавамо сарадњу са вама, јер нам је СУП доставио пдатке да сте за време боравка у Бриселу захтевали политички азил и да сте опањкавали ову државу``

-

- Доказ: 1. Увид у Архиву предузећа. 2. Сведочење директора Станишића. Увид утајни досије при СДБ.(који сам прегледао).

-

- Извориште овакве моје наводне политичке неподобости потиче делимично из Белгије, али и пре тога.

-

- Тачно је да сам тамо 1966.године тражио основан политички азил, који је одбијен. Секретаријат за избеглице ОУН у Бриселу је јула 1968 године , у спрезиса србофобском и антисемитском политичком емиграцијом у Белгији намерно послао допис, обавештење о одбијању политичког азила, на моју адресу у Београду, Карађорђева број 50, уместо на моју адресу у Бриселу где сам им саопштио да ми шаљу одговоре. Да ме тиме завади са поретком, који је допао уруке органа безбедности Југославије, који су ми тада ставили до знања да ћу због блаћења земље сносити последице у земљи.

-

- Напомињем да су ме од опасних претњи у Бриселу спасли утицајни припадници Белгијске јеврејске заједнице (моји сродници су за време Другог светског рата спашавали жртве Холокауста, двоје најближих сродника убијено у Јасеновцу малђем, троје убијено бомбама у Вишеграду, двадесетак поклано од усташа у Источној Босни), и породица моје тадашње животне сапутнице Белгијанке АниШово, психолога, као и моји поједини послодавци укључујући Социјалистичку партију Белгије.

-

- **Доказ на линку -:-http://enlite.org/sage/3.pdf-стране 483, од дна стране 490 до493.**

-

- Политички азил у Белгији сам тражио због неоснованих политичких прогона за време служења војног рока у ЈНА у Краљеву 1963 до 1964 године, уз неосноване квалификације на мој став према другим нацијама. Сазнао сам од рођаке моје мајке, супруге Словенца мајора Чеје у мојој војној јединици у Краљеву, да сам жртва незаконитих поступака у ЈНА у Краљеву, зато јер је из Генералштаба ЈНА уБеограду стигао допис, да сам симпатизер Запада, верник и српски националиста, да је мој отрац сарађивао са четницима за време рата, што јенетачно, са захтевом да будем подвргнут преваспитавању.

-

- **Доказ, на линку - http://enlite.org/sage/3.pdf-стране 657.658 и 659.**

-

- Мој отац није сарађивао са четницима у Другом, светском рату.
- **Доказ на линку - http://enlite.org/sage/1.pdf-стране 108,109.**

-

- Носнована сумњичења оца да је сарађиво са четницима су настала од доласка нове власти 1945.године, да би била појачавана 1949 и у следећим, годинама и деценијама.
  http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_2.pdf , страна 8.
- Трпео сам последице и у средњој школи,у Првој београдској гимназији 1952-1955-године
- **Доказ на линку- Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-http\\:enlite.org/sage/1.doc, или http\\:enlite.org/sage/1.pdf., стране 308 до 325.**
- За време мога боравка у Бриселу, Белгија од 1965 до 1971 године и од 1973 до 1974.године, сам био перманентно угрожаван и излаган претњама од стране усташке и албанске политичке емиграције

-

- **Доказ: моји аутобиографски записи-РОМАН О БРИСЕЛУ (1965-1978), Cold war, .Le quart, на линку-http://enlite.org/sage/3.pdf.**

-

- Дакле, ја сам неосновано и на незаконит начин изгубио радно место у предузећу УНИМАР, БОРБА.

-

- Напомињем да сам због дискриминације у Унимар-у био оправдано незадовољан. Почео сам да се јавно жалим на политичку дискриминацију приликом запошљавања. Као дипломирани економиста, завршио пост дипломске студије из маркетинга у Бриселу, један од најбољих полазника, експерт маркетинга са одличним референцама белгијских послодаваца, полиглота, писац више научних и стручних радова објављених у домаћим и страним часописима, тада оцењен као један од водећих маркетинг експерата у Југославији, сам био дисквалификован као стручњак, нигде нисам могао да нађем било какво иоле адекватније запослење- са образложењем да немам политичку подобност.

-

- Власти су на то реаговале од јула 1971.године до 1975 године, био сам легитимисан на јавним местима, привођен на информативне разговоре.

-

- Учтиво и аргументовано сам захтевао од органа тужене да престану да ускраћују моја права из професије, и да ме неосновано не проглашавају за`` непријатеља поретка.``

-

- Незадовољан незаслуженим дискриминаторским односом поретка према мени, сам се од краја 1971 па надаље, жалио бироима за жалбе и притужбе, државним органима, медијима, иступао критички на јавним трибинама, дружио се са борцима за људска права, са Милованом Ђиласом, Добрицом Ћосић, Михајлом Михајловим, и другим, потом се обраћао страним новинарима и дипломатама акредитованим у Београду, све до међународних организација. Појавила се несаница услед чега сам се обраћао београдским

психијатрима, и професору др.Ристићу, психијатру, и другим психијатрима, жалећи им се на дискриминаторске поступке поретка.

-

- Још тада сам питао надлежне државне органе да ми саопште у чему је ноја кривица, да се исправим. Никад нисам добио одговор.

-

- Ја сам им саопштио истину: Ви ме прогоните и на силу правите непријтељем, јер вам требам као непријтељ, да ме претварате у `` учионицу``, да мојим

примером застрашујете јавност, шта треба а шта не треба чинити``.

-

- Ти `` безбедњаци``, су на мени имали тезгу и тако деценијама добијали радне задатке и плате, сада покушавају да тврде да нисам претрпео никаве штете од њих.

-

- **Доказ: Архива ГСУП-а Београд у улици 29 новембра.** Увид у тајни досије при СДБ..

-

- Д**оказујем постојање нанете материјалне штете** у Унимар, у јер сам остао без запослења, плате, основице за радни стаж, права на стан, са лажном етикетом ,, државни непријатељ``.

-

- **И узрочно последичну везу са прогоном утврђеним Одлуком о рехабилитацији, изазваним политичким разлозима у околностима.**

-

- **Доказ:** Виши суд потврђује Решењем за рехабилитацију од 14.12.2012.године у коме дословце стоји: ``подносилац захтева за рехабилитацију који је био више година у иностранству и био под присмотром тадашњих власти, које је отворено критиковао

- због кршења његових људских права, указујући на аномалије поретка, из истих

- разлога је био сматран политичким противником и државним непријатељом, због

- чега је прогањан због вербалног деликта уз примену злоупотребе психијатрије у

-

- политичке сврхе, из чега следи да је био жртва политичких прогона и лишаван
- својих права, и имовине``.
-
- У Југословенском центру за истраживање и развој ГОША Институт од 1.08.1972 до 31.12.1972.године, сам био у тиму **маркетинг експерата из Енглеске и Аустралије, који су запазили према мени необичан однос руководиоца ове фирме, саветујући ми да захтевам заштиту мојих права од надлежних државних органа**.
-
- Директор Југословенског центра за истраживање и развој др. Марко Ристић ме је позвао на разговор и саопштио ми исто што и директор Унимар-а, `` да је СУП доставио податке да сам за време боравка у Бриселу захтевао политички азил и пањкао државу``, додавши: ,,Ви не може остати више у овом предузећу јер се жалите страним експертима да вас неко овде дискриминише.``
-
- Морао сам да напустим ово предузеће.
-
- Настале су материјалне штете из права из радног односа, проузроковане политичком дискриминацијом, са **узрочно последичном везом са прогоном утврђеним Одлуком о рехабилитацији, изазваним политичким разлозима.**
-
-
- Доказ: Увид у Архиву предузећа. Сведок: др. Марко Ристић. Архива СУП-а. Увид у тајни досије при СДБ.
-
- У предузећу Биро за размену омладине и студената Караван од 16.04.1973.године до 15.9.1973 године.у времену од 5 месеци сам био такође на незаконит начин удаљен из радног односа, **уз евоцирање политичке неподобности**.
-
- **Доказ: 1. Сведок Даница Момчиловић, , директор. 2. Увид у Архиву предузећа. Увид у тајни досије при СДБ.**
-

-

- Због политичке дискриминације сам дакле у овоме временском периоду био незапослен 4 године и два месеца, што је проузроковано наредбама надлежног државног органа, имајући за последицу изгон из предузећа, материјалне трошкове непримање прихода за то време, умањење основице за пензију у

  времену од 4 године и пет месеци, вишегодишњи страх, врло интензиван душевни бол и понижавања.

-

- Да бих 1 марта 1975-године покренуо прву неформалнуј групу у Југославији за з аштиту људских права ДИРЕКТНА АКЦИЈА **Доказ на линку-- http://enlite.org/sage/3.pdf-стране.869 и 870.**

-

- У моменту насилне хоспитализације због ненасилног вербалног деликта јуна-јула 1975 године, сам био стално запослен као економиста на радном месту ”Самостални сарадник службе истраживања тржишта” у предузећу БИП-

  Београдска индустрија пива у Београду.

-

- Ово предузеће је било обавештено од надлежних полицијских органа о насилној хоспитализацији 21 јуна 1975.године и околностима исте, чиме је оправдано моје отсуствовање са радног места. ГСУП је обавестио да сам био

  интерниран због непријатељских парола, био сам представљен као `` политички непријатељ``, ”психијатријски случај”, ово је сазнао цео колектив, те је тако моја позиција у овој фирми анулирана. После изласка из болнице послат сам одмах на вишемесечно боловање, са образложењем да сам `` душевни болесник``,

  поврх свега морално политичкии неподобан за радно место на коме сам се налазио, био сам остављен без задатака, изложен увредама и понижавањима, морао сам напустити ово предузеће, то је био изнуђен отказ.

-

- Доказ: Увид у архиву предузећа БИП у Београду, у прилогу Увид у Архиву ГСУП-а Београд. Тајни досије при СДБ.

-

- Чиме сам у овим предузећима претрпео материјалне штете због неоснованих политичких прогона. Уз очигледно постојање узрочно последичне везу са прогоном утврђеним Одлуком о рехабилитацији Решењем Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012.године.У коме стоји да сам као жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и вербалног деликта рехабилитован са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете.

-

- Што је потврђено и ПРЕСУДОМ Вишег суда у Београду 8II бр. 1739/16 од 18.9.2019 , којим ми се изриче новчани износ накнаде нематеријалне штете јер сам у времену назначеном у Решењу Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012.године био неосновано окарактерисан као психијатријски болесник, жртва злоупотребе психијатр ије у политичке сврхе **политичких прогона целога живота**, са правом на накнаду штете..

- .

- У ФГП. ``Рекорд`` сам био запослен од 07.03.1976 до 03.08.1977 године, на радном месту ``Шеф службе маркетинга``. Руководиоце ФГП Рекорд органи ГСУП-а су обавестили да сам регистровани пацијент Завода за ментално здравље у Београду, да сам био насилно интерниран 1975 .Одлуком бр.91/ЛВИ.-1 од 15.3.1977 године, сам незаконито смењен и умањена плата, са необичним образложењем да сам`` пацијент Завода за ментално здравље``.и да тај податак нисам саопштио приликом запошљавања у ФГП Рекорд.

-

- Доказ: Одлука бр.91/ЛВИ.-1 од 15.3.1977 године, на линку Сага о ..ићима Трећи том Роман о Бриселу-http://enite.org/sage/3.pdf, страна 1024 и 1025.

-

- У Жалби сам указао на неоснованост разлога смењивања, и да се иза тога

  укривају политички разлози. На скупу запослених ФГП Рекорд , пред неколико стотина присутних, органи ФГП Рекорд су прочитали нетачан психијатријски налаз да сам душевно неурачунљив, да пљујем на власт, нису ми дали реч, устао сам и саошштио у одговор на то, да сам незаконито смењен и да сам душевно здрав, да сам жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, жртва политичких прогона, на моју страну су гласно устали поједини присутни.

-

- ГСУП Београд VI Одељење УЗСК бр ој.156 од 28.4.1977.године је својим дописом судији за прекршаје Општине Раковица поднео против мене Захтев за

  покретање прекршајног поступка због изазивања револта запослених ФГП

-

Рекорд.

- Судија за прекршаје Ошштине Раковица је донео 01.09.1977.године Решење П.Уп.бр.16.13/77 којим ме проглашава опасннм државним непријатељем и

  неурачунљивим душевним болесником, са захтевом да будем на неограничено време затворен у психијатријску установу затвореног типа.

- Доказ: Решење Судије за прекршаје Општине Раковица је донео 01.09.1977.године П.Уп.бр.16.13/77, на линку Сага о ..ићима Трећи том Роман о Бриселу-http://enite.org/sage/3.pdf, страна1030 и 1032.

- Због чега сам избламиран био принуђен да напустим ФГП Рекорд и да се запослим у Галеници 04.08.1977.године, где сам остао до дана пензионисања 31.12.1997 године.(изнуђен отказ).

-

- У ФГП Рекорд сам упознао Александру Пешић Фон Сакс (1946-преминула 1 јануара 2019. у 1 сат и 1 минут**), из познате јеврејске породице која** је

  средином 1930-их година из Немачке емигрирала пред нацистима у САД, запослену на радном месту економисте у Служби плана и анализе, од 1978 године моју супругу. Несавесни злонамерни судија је приликом истраге за Решење судије за прекршаје Општина Раковица Уп.бр.1613/77 од

  1.9.1977.године, по налогу претпостављених, позвао Александру, која ме тада није довољно познавала, и у службеним просторијама, преплашеној и врло узнемиреној, јој је неовлашћено саопштио податке из мог судског досијеа. Том приликом јој је ставио на увид противно закону поверљиве податке обимну

  медицинску документацију Завода за ментално здравље, укључујући, и нетачну дијагнозу, рекавши јој ``Томислав Крсмановић је неурачунљив и агресиван душевни болесник, који не сме по закону да има децу због душевне болести,

  опасан државни непријатељ, ако се за њега удаш, упропаститићеш свој живот``. При том јој је показао одредбе Закона о браку и породичним односима ( Сл.гласник СР Србије, број 22 од 7 јуна 1980.године), строго је упозоривши на чланове закона број 42 ``да је параноидна шизофренија законска сметња за закључење брака``, члан 45 и 74 закона `` брак се не може закључити због тешке тужиочеве душевне болести шизофреније``, посебно јој образлажући члан 77, став 2 и 3, да је наводно тужиоц држи у заблуди и крије од ње ко је, и шта је, што би евентуалан брак чинило ништавим.

-

- Што је био почетак полицијског разарања наше интимне везе, који се наставио

-

све убрзаније и деструктивније, све до њиховог зацртаног циља- развода брака 1982.године .

-

- Доказ: 10.09.1977.године Већу за прекршаје Скупшине града Београда , Жалба на решење Судије за прекршаје Ошштине Раковица од 01.09.1977.године

  П.Уп.бр.16.13/77. У оој жалби сам навео незаконит поступак судије у вези моје веренице Александре, у прилогу, и на линку Сага о ..ићима Трећи том Роман о Бриселу-http://enite.org/sage/3.pdf, стране 1045-1049.

-

- Након чега је Александра због брака са мном била подвргнута свакодневним
- шиканирањима . Све до преласка у пензију била је ускраћивана законских

  права, омаловажавана и понижавана. Органи СУП-а су на њу вршили сталне

  притиске да се разведе, саслушавали је, лупали на врата стана, улазили насилно у стан и претили , затицали смо их у стану где су пред наш долазак ушли калаузом. После мога притварања 3 децембра 1981.године, органи полиције су извршили претрес стана, однели сву моју документацију и спровели ме у суд. За то време у моме одсуству су је подвргли вишечасовном испитивању, уз вриску бебе, захтевајући од ње да се под претњом смрћу одмах разведе.

- Полиција је од ње упорно захтевала да из стана избаци сва документа супруга, укључујући и његову писаћу машину, да не дозволи улазак у стан његових

  истомишљеника, да прекида његове телефонске и друге разговоре са

  политичким темама, да у таквом случају одмах позове полицију и захтева

  његову ургентну насилну хоспитализацију, и да након изнуђеног развода одмах покрене судски поступак да она постане носилац станарског права, уз њихову обећану пресудну интервенцију код суда, а да тужиоц буде лишен права на боравак у стану, да супруга исели ШТО ПРЕ из стана. Или ће она и њен син

  нестати.

- Вршене су провале у стан, пљачке, физички напади, застрашивања.

-

- Мрцварење и злостављање супруге од стране органа тужене је било трајно и врло интензивно, вређано њено достојанство, била је застрашивана претњом насилне хоспитализације, из дана у дан су се притисци над Александром

-

интензивирали, према њеним речима је гурали у самоубиство.

-

- Органи тужене су у описаним околностима , у наведеном временском интервалу

- насиљем, прибегавајући мафијашким методима специјалног рата, претњама

- убиством, и сину, и на друге описане начине, вршћи притиске на Александру

- да се разведе, довели је у тешко душевно стање зебње и очаја. У оваквим

  тешким животним околностима политичких прогона, Александра је доживела нервни слом, оболела од више нервних и органских болести.

-

- А и ја сам био доведен у стање крајње неиздржљиве душевне и нервне напетости.

-

- Овакви упорни притисци и насиље , су смишљено до крајности пореметили породичне односе, створили невиђену нервозу. И разарали наш брак и

  породицу. Обраћали смо се брачним саветницима, укључујући и др. Владету

  Јеротића, психијатра који је дословце саветовао и Александру и мене: ,, Живите у одвојеним становима, јер је брачна заједница оваквим интервенцијама

  постала крајње напета, све до апсолутне неиздржљивости. А да тако раздвојени смањите напетости и спашавате здравље и голе животе , и опстанак вашег малог сина``. Др.Јеротић нам је дословце поручио:,, Наш народ каже да свекрва може разорити брак, а како да не може свемоћна држава. разорили су многима бракове, и Милована Ђиласу, професору Андрији Гамсу, и многим другима, Ђуро Пуцар Стари је у Босни слао на робију мужеве жена које су му се свиђале, Титу су разорили брак.``

-

- Одговорио сам му да поредак често руши бракове и малим, неважним људима: Доказ на линку- http//enlite.org/sage/4.pdf, на странама 1006 до 1026.

-

- Александра у њеној приложеној ИЗЈАВИ од 1.6.2012.године, изјављује: Власти су разориле наш брак да нас казне`

-

- Последично, да бих спашавао душевни интегритет и голи живот, био сам принуђен да напустим стан, и да све до 1997 године будем подстанар.
-
- Ови политички прогони у ФГП Рекорд и када се ради о мојој покојној супрузи , су проузроковани од стране органа тужене, произвели су не само страх, бол, душевну патњу, него и материјалне штете, смањење плате, изнуђен отказ, упропашћавање каријере у ФГП Рекорд. Уз очигледно постојање узрочно последичне везу са прогоном утврђеним Одлуком о рехабилитацији Решењем Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012.године.У коме стоји да сам као жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и вербалног деликта рехабилитован са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете.
-
- Докази: ИЗЈАВА Александре Крсмановић Пешић од 1.1.2012. године, са станом у улици Теодосијева број 1 у Београду, број личне карте 004350375, рођене 1946 године, исказано дана 1.1.2012.године, каже:`` Наш брак су присилом растурили органи власти, у знак примитивне одмазде према политичким неистомишљеницима``.на линку-http://enlite.org/Toma/Crna_knjiga_Tuzba_za_naknadu_stete_Broj_6.pdf., стране 1066 до 1071.
- Поднесак од 10.09.1977.године Већу за прекршаје Скупшине града Београда , Жалбом на решење Судије за прекршаје Ошштине Раковица је донео 01.09.1977.године П.Уп.бр.16.13/77,навео сам и незаконит поступак судије у вези веренице Александре.
- на линку Сага о ..ићима Трећи том Роман о Бриселу-http://enite.org/sage/3.pdf, стране 1045-1049.
- 2.Саслушање Драгана Томића директора ФГП Рекорд, тужиоц не зна његову адресу, он је високи
- функционер СПС, био је председник Скупшине Србије и психолога ФГП Рекорд Божу Петровића (преминуо изненада, тужиоц је предлагао њега благовремено, док је био жив) .3.Увид у архиву ГСУП-а Београд. 4..Увид у Архиву Четвртог општинског суда у Београду КП .797/01. 5. Увид у здравствени картон Александре Крсмановић Пешић ФГП

  `` Рекорд`, Раковица број 625 при Дому здравља Раковица , и при Дому здравља `` Шумице`` у Београду, број Здравственог картона је 1088. 6.саслушање судије за

  прекршаје Чедомира Маљковића (преминуо).
-
- Морао сам да напустим ово предузеће, изнуђен отказ. Настале су материјалне штете из права из радног односа, У ФГП су настали материјални трошкови због смењивања са вишег на ниже место, уз смањење плате, убијање угледа као стручњака и човека. проузроковане политичком дискриминацијом, са **узрочно последичном везом са прогоном утврђеним Одлуком о рехабилитацији, изазваним политичким разлозима**
-
- По напуштању 1977 године ФГП Рекорд, сам се запослио у Фабрици лекова Галеника, Батајнички друм бб, где сам био запослен до пензионисања 1997.године.
-
- А руководиоци ФГП Рекорд и ГСУП Београд су о томе обавестили моју нову

радну организацију Галеника.

- У времену од 1977. године до одласка у пензију 1997.године, сам у Р.О Галеника, повремено позиван на рочишта у вези судских поступака због вербалног деликта, или дијагнозе, у бирое за притужбе и жалбе, у разна министарства и установе, амбасаде, за шта сам морао да добијам излазницу, што су надлежне службе Галенике проверавале и имале увид где одлазим и зашто. Чак су органи СУП-а долазили на капију фабрике и у портирници са захтевом да са мном разговарају.
-
- Руководоци Галенике као и запослени, су слушали преко медија, читали у штампи, и преко ТВ проношене неистине о мени
-
- Органи ГСУП-а Београд су 3.12.1981.године извршили претрес нашега стана на адреси Војводе Степе 68, Други улаз у Београду, када сам био запослен у РО Галеника, којом приликом су запленили документацију и рукопис моје књиге `` Казнена психијатрија``, на коме сам радио од 1971.године, на 600 страна сам описао насилан смештај

  1975.године, и околности изрицања Решења судије за прекршаје из 1977.године, приложивши мноштво релевантних докумената.
-
- Ова књига ми није враћена, вероватно је уништена (спаљена). Што је духовни злочин раван инквизиторским спаљивањима књига.
-
- Докази да је орган тужене запленио књигу КАЗНЕНА ПСИХИЈАТР ИЈА.: -ЗАПИСНИК ГСУП-а Београда од 3.12.1981-године, на линку Сага о ...ићима Четв рти том 1979-1992.година- http//enlite.org/sage/4.pdf, на странама 316-317
-
- Извештај Америчког Хелсиншког одбора . 1983 године, ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ, Полицијска заплена књиге КАЗНЕНА ПСИХИЈАТРИЈА, http//enlite.org/sage/4.pdf, на странама 469,470. -- http//enlite.org/sage/4.pdf, на странама 574, 837
-
- Одмах сам био приведен у просторије Петог општнског суда у Београду, судије су ми стављале на терет контакте са Милованом Ђиласом, Михајлом Михајловим, за удруживање у анти-државну делатност, и издавање независног листа ``ИСТИНА``., о борби против злоупотребе психијатрије, и у вези рукописа књиге о злоупотреби психијатрије.
-
- Пето општинско јавно тужилаштво у Београду је поднело Петом општинском суду у Београду кривичну пријаву против мене због основане сумње да сам извршио кривично дело ширења лажних вести из члана 218 КЗРС.
-
- Суд је решењем од 21.12.1981.године одредио неуропсихијатријско вештачење душевног стања окривљеног, које је поверио Судско психијатријском одбору

Медицинског факултета у Београду, постављајући питање његове урачунљивости од 1.01.1981 .године надаље, **позивајући се на насилну хоспитализација јула 1975.године и Решење судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр.1613/77 од 01.09.1977.године. .**

-

- По налогу Петог општинског тужилаштва, Судско-психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду. ме је одмах позвао на преглед за 8 март 1982.године, у 10 часова и 30 минута .Доказ: http//enlite.org/sage/4.pdf,страна 348

-

- Дана 6 марта 1982.године, дакле два дана пре психијатријске експертизе, ми је послато писмо од Америчке асоцијације психијатрије у коме ми обећавају подршку у мојој борби против нове могуће насилне хоспитализације. Доказ: http//enlite.org/sage/4.pdf,страна 345

-

- 20.04.1982.године Судско психијатријски одбор Медицинског факултета у Београду је послао Налаз Петом општинском суду у Београду, на линку - ttp//enlite.org/sage/4.pdf, на странама од 353 до 357. У овоме налазу стоји да су психијатријско вештачење мога здравља спровели на захтев судских органа, који су Судско психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду ставили на увид да сам би лечен у Заводу за ментално здравље, са дијагнозом шизофренија, и да сам јуна 1975.годие био насилно интерниран у психијатријску биолницу у Падинској скели због вербалног дела и осуђен.

-

- Моја радна организација је била обавештена о разлозима ових моих одсуствовања са радног места што је додатно отежавало мој у позицију у РО Галеника.

-

- После разговора са страном новинарком за време Конференције УНКТАД у Београду јуна (или јула) 1983.године сам ухапшен на јавном месту, и од стране органа СУП-а, што је подведено под душевно стање, уз позив на Решење судије за прекршаје Општине Раковица из 1977.године, и пресуду судије за прекршаје, сам спроведен стражарно марицом у Психијатријску болницу`` В.-Вујић` у Београду, где ме је прегледао др. Чедомир Хајдуковић, психијатар, са којим се лично познајем од раније, а потом сам отпуштен. Уз усмени налог дат од стране органа СУП-а да за цело време трајања конференције УНКТАД напустим Београд, у трајању од десет дана. Што сам и учинио.

-

- ГСУП Београда у улици 29 новембра је доставио руководиоцима Галенике допис да оправдају моје отсуствовање са радног места, за време док сам био депортован ван Београда, *са образложењем да је у стању душевне узнемирености у разговору са страном новинарком износио неистине о самоуправној држави Југославији, којом приликом је приведен у П-.Б.``В.Вујић`` где је одлучено да се извесно време пошаље на одмор у село Узовница, одакле је пореклом његов отац, са захтевом да му буду оправдани дани одсуствовања.*

-

- Докази: Увид у Архиву Психијатријске болнице`` В.-Вујић`` у Београду. (за шта
- немам документ, јер ми није дат). Сведок-др.Чедомир Хајдуковћ, психијатар, Болница `В.Вујић``, Београд. Шеф Правне службе Галенике Савић и генерални директор мгр Савићевић. Архив ГСУП-а Београд. Тајни досије СДБ.

-

- Чиме је још једанпут била запечаћена моја каријера у Галеници.
-
- И овај догађај ***произилази из судског решења за које сам рехабилитован, проузрокован је од органа тужене, што је имало штетну последицу у остваривању права из радног односа.у РО Галеника.***
-

- 13 марта 1984.године после посете у П.Б.Ц.З (Психијатријској болници Централног затвора у Београду), Милисаву Живановићу, који је тамо био неколико година заточен због вербалног деликта, жртва злопупотребе психијатрије у политичке сврхе, прихваћен као `` затвореник савести`` Amnesty International , Лондон, сам био задржан од стражара и спроведен у канцеларију директора П.Б.Ц.З др. Вукосава Вучковића, психијатра, који ме је два сата испитивао у вези активности по питању злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.и мотива посета Милисаву Живановићу. Том приликом ме је потпуно неосновано врло строго оквалификовао да се заузимам за усташе, ``Мађароне`` и Албанце, за опасне државне непријатеље, да блатим самоуправну Југославију у свету, да сам лично
- психијатријски случај такође, показао ми је Решење судије за прекршаје општине Раковица из 1977.године.. На сличан начин сам био задржаван у ПБЦЗ још два пута.
-

- О овом задржавању у ПБ ЦЗ су били обавештени директори Галенике, који су ме позвали на асслушање.
-

- Доказ: 1.Увид у Архиву ПБЦЗ у Београду у Бачванској улици, 2. Будући да је др.
- Вукосав Вучковић у међувремену трагично преминуо у саобраћајној несрећи,не може сведочити
-

- У сврхе упорних доказивања да нисам `` лудак``, озваничен Решењем судије за прекршаје из 1977 године, сам децембра 1985.године уручио др. Кости Чавошком, дакле након оглашених ништавим судских одлука из 1977 и 1983.годин**е,** професору Правног факултета у Београду, документацију у вези 40 ожалбених случајева злоупотребе психијатрије у политичке сврхе, за Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ-Српске академије науке и уметности. Који је 6 јануара 1986.године издао саопштење на основу те документације обрађене од професора Чавошког, у коме је устврдио да се у СФРЈ злоупотребљава психијатрија да кажњава политичке неистомишљенике, и да сам и ја жртва.
-

- Доказ: Саопштење Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања од
- 6.01.1986.године., на лнку http://enlite.org/sage/4.pdf.страна 616,
-

- Ово саопштење је имало изузетно снажан одјек у свету, а донекле и у земљи.
-

- Један од најтиражнијих листова у земљи `` Вечерње новости`` је тим поводом

- 31.1.1986.године негирао наводе Одбора за одбрану слободе мисли и изражавања
- САНУ, детаљно износећи податке о неколико ожалбених случајева, са
- иницијалима, представљајући их као неурачунљиве (уз напомену подносиоца
- Представке, да су помињани Р. В-Радомир Вељковић, М.Ж Милисав Живановић и
- В.М-Владимир Марковић, ускоро били прихваћени од стране А. И, Лондон, као `` затвореници савести`` а не као `` неурачунљиви``)..
-

- **Том приликом сам био приказан у једном од најтиражнијих листова у земљи , Вечерњим новостима, са пуним именом и презименом, као `` психијатријски пацијент-случај`, логично , на основу ништаве судске одлуке из 1977.године. и насилне хоспитализације из 1975.године. Да би тако као личност и борац за људска права био бламиран у јавности.**
-

- Доказ текст у листу `` Вечерње новости`` од 31.1.1986.године, са овим
- подацима о тужиоцу., на линку-. http://enlite.org/sage/4.pdf, стране 641 до 649.
-

- Обратио сам се уредништу `` Вечерњим новостима `` исправком, на шта има право по
- закону, а ова исправка није објављена.
-

- Доказ Реплика листу `` Вечерње новости`` од 3.2.1986.године, која није била
- објављена, на линку -. http://enlite.org/sage/4.pdf.страна 662 до 666.
-

- Одбор за одбрану слободе мисли и изражавања САНУ се дана 9.6.1986.године на основу доказа, обраћа Ивану Стамболићу.предочавајући им да сам жртва честих незаконитих полицијских привођења, јер се залажем против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.
-

- Моје колеге и запослени у Галеници, укључујући и руководоце, су ове новинеске вести прочитали. Био сам изложен подозрењима и додатној изолацији.
-

- Дакле, ови позиви на дијагнозу из 1977.године ***произилазе из догађаја за који сам рехабилитован одлуком Решењем, о рехабилитацији Вишег суда у Београду,*** **оглашеног ништавим решењем Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 01.09.1977, проузроковани су од стране органа тужене, чиме су последично нанели нематеријалне и материјалне штете.**

- Тужио сам Војислава Шешеља, са којим сам се дружио у то време, лидера ондашње политичке странке под контролом Слободана Милошевића, касније Хашког суђеника, Првом општинском суду у Београду, који није ништа предузео, зато што је 18 јуна 1992.године у јеку предизборне кампање изјавио са скупштинске говорнице, што је милионском аудиторијуму пренела државна телевизија `` да је Томислав Крсмановић,

- психијатријски пацијент``. Све са циљем да убије мој углед у јавности. Ова његова изјава се заснивала очигледно на ранијим реповима свакојаких дијагноза и налаза, (оглашене ништавим Решењем о рехабилитацији из 2012,године). што је тужиоцу потврдио лично Војислав Шешељ, правдајући се да је то учинио по диктату из Кабинета
- Слободана Милошевића (`` Томо, ти си судски проглашен лудим, шта ти ко може,
- ти си заштићен ко бели медведи, да ти мало направим публицитет`` дословце ми је
- ово саопштио расположени В.Шешељ док смо се шетали Кнез Михајловом улицом).

-

- Ова Шешељова изјава на ТВ о моме душевном здрављу, се хармонично уписује у све раније неистине, њихов е наставак, је још једанпут, као толико пута раније, нанела штете моме угледу, части, кредибилитету као борца за људска права и политичара у то време у јеку изборне кампање (уз напомену: да сам

  председник Покрета за заштиту људских права, првог југословенског неформалног удружења за заштиту људских права, основаног 1 марта 1975.године, а потом 1990.године је био међу првим регистрован као

  политичка странка и учествовао на изборима), угледу у очима познаника, сродника , и сина коме су се потсмехивали у школи `` Отац ти лудак``.

-

- **Ова телевизијска изјава о моме душевном здрављу је проузроковала даље уништавање моје каријере у Радној организацији Галеника. Последичне материјалне штете су се огледале у уништеној каријери, висини примања, на нивоу добијања стана који сам добио тек са 61 годином старости.**

-

- Доказ , на линку- http://enlite.org/sage/4.pdf.стране 1449 и 1450.1.Кривична тужба Томислава Крсмановића Првом општинском суду у Београду, Кривичном одељењу, против Војислава Шешеља. 2. саслушање сведока Војислава Шешеља

-

- (Војислава Шешеља сам срео на Сајму књига октобра 2018.и октобра 2019 године, честитао сам му на држању, он ми је узвратио: ,, И ја теби честитам за победу над режимском писхијатријом``. Њему не замерам, криви су органи тужене).

-

- Радна организација Галеника ми је као морално-политички неподобном запосленом, притешњена аргументима да ми додели стан, тенденциозно доделила неусељив стан. Као тужиоц подстанар, сам покренуо судски поступак пред Трећим оштинским судом у Београду. Револтиран спорошћу, и по сопственом мишљењу пристрасношћу судије, изјавио сам да судија није правичан. Због чега је против мене 25.1. 1995.године, поднета кривична пријава

-

- Доказ: Кривична пријава од 25.1.1995.године, у претходном прилогу.

-

- Затим подигнута Оптужницу 19.5.1995.године, `` због увреде суда``

-

- Доказ: Оптужница од 19.5.1995.године, у претходном прилогу.

-

- Овај дуги и заморни поступак због вербалног деликта је трајао све до 1999.године, уз усмене претње да ћу бити насилно хоспитализован на неодређено време, када је Решењем Првог општинског суда у Београду ВИИ. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године, поступак обустављен због застарелости,

-

- Доказ: 1. увид у судски досије при Петом општинском суду у Београду. 2.Решење Првог општинског суда у Београду ВИИ. К.бр. 298/98 од 5.3.1999.године.

-
- Овај маратонски судски поступак прогона вербалног деликта, произилази из незаконитог поступка руководиоца Галенике, политички подобних директора, у спрези са органима СУП-а, са циљем кажњавања осведоченог политички неподобног запосленог, да га последично изложе судским трошковима, продужавању статуса подстанара.
-
- Мени су поједини директори у РО Гааленика претили , и јавно ме на скуповима оцрњивали као `` издајника` и ` страног плаћеника``.
-
- - У Листу `` Вечерње новости`` од 11.3.1990.године је изашао ниже приложени текст.
- ЧЕТВОРОМЕСЕЧНО ТЕЛЕФОНСКО МАЛТРЕТИРАЊЕ ПОРОДИЦЕ КРСМАНОВИЋ СА ЦЕРАКА II НЕ ПРЕСТАЈЕ-НЕВОЉА ЗБОГ ИМЕНА- «Новости» од 11. 3. 1990 године)
- *Најлогичнија подударност мог имена са једним политичким дисидентом може бити прави узрок невоља, јер сам ја аполитична особа – прича нам Томислав Крсмановић, са Церака II*
- *НЕСПОРАЗУМ, нечије неслане шале или непријатан стицај околности – на све се од вога може помислити кад је у питању четворомесечно телефонско терорисање породице Томислава Ж. Крсмановића са Церака. Данонoћне телефонске претње и чудна итересовања за њихово здравље је велика невоља ове петочлане породице, јер превазилазе сваку меру. Поготово што не памте да су се ма коме замерили.*
- *У Београду постоје у телефонским именицима три Томислава Крсмановића, од којих је један све познатији на новом небу наше алтернативне политичке сцене. Али то није антијунак наше приче, кога је синоћ посетила ноћна екипа «Новости», у његовом стану, уз једину молбу да не објавимо његову тачну адресу, јер му је таквих невоља преко главе на почетку сам мислио да се неконеумесно шали, јер сам ја аполитична личност, па нисам схватио*

претње у стилу да ће ме неко убити, као и моје политичке циљеве – објашњава редом своју муку «наш» Крсмановић – Како је ова појава била све учесталија схватио сам озбиљност ситуације, поготово што поред супруге, у стану са мном су и моја три малолетна синчића. Ја сам свим тим изненадним саговорницима
објашњавао да је у питању неспоразум.

- *Каже да су се људи јављали из целе Југославије: Чачка, Градишта, Пожаревца, Сарајева, Сиска, а да је најупорнија била једна жена са острва Крка и да је наглашавала како је занимају чисто економски проблеми. Међутим, никад није ближе објашњавала о чему се заправо ради.*
- *Најтеже ми пада што узнемиравају децу кад нисмо код куће – објашњава нам Зорица, Томиславова супруга – Некад се само јаве очигледно љутити повишени тонови на језику који не разумем. Једна комшиница која је случајно подигла слушалицу, код нас у стану, каже да је то албански језик, ја то не могу да тврдим. Ми иначе живимо веома мирно, тако да не видим ни један разлог да неко специјално нас, овако, малтретира.*
- *Њихове комшије потврђују нам ове речи. Како телефонирање овакве природе не јењава Томислав се жалио и СУП и ПТТ, па очекује да ће проблем ускоро решити заменом телефонског броја. Често се дешава да се он и супруга раније враћају са посла јер се њихова малолетна деца све више плаше да сами остају код куће.*
- *Најлогичније је да та подударност са именом и презименом тог политичког алтернативца могло је бити прави узрок ове невоље, прича даље Томислав – Политику не коментаришем, чак ни уз кафу, а једино када се породично*

«празникујемо» је ватрено навијање за «Црвену звезду» али то нам може битисамо врлина!

- *Надајмо се да ће надлежне службе којима се Томислав обратио убрзо решити не мали проблем његове породице и повратити добро расположење и стабилност кућног мира, по коме их комшије и пријатељи, како нам рекоше, одувек познају.*

- *Н.Вуковић*

- РО Галеника је брујала, на мене су указивали прстом у ходницима, са гневним повицима : ,, Хитно отказ, напоље из Галенике!``.

-

- Због чега сам као `` непријатељ``, `` душевни болесник``, **као ``морално-политички неподобан``**, што је убележено у документима Галенике, био ускраћиван у мојим правима. Био сам због тога саслушаван од директора,

подрвргаван дисциплинским кажњавањима, по налогу СУП-а сам годинама држан по казни сам у канцеларији, остављан без радних задатака, колеге и колегинице су ме избегавали у контактима, кршена су моја права, заплењивана документа, био сам дискриминисан као научник, у професији, напредовању и примањима, што се тиче стана, садашњи стан сам добио тек 1997 када сам

имао 61 годину старости.

-

- Докази-Увид у Кадровску архиву радне организације Галеника

- - Сведоци: 1.Шеф правне службе Галеника Савић 2. Генерални директор Галенике. Архив ГСУП-а.

-

- Руководилац Службе истраживаањ тржишта РО Галеника Рихард Конрад и његов сарадник у Служби Милан Кувељић, са којима сам имао пријатељске односе на моја захтев да ми се дају радни задаци, и да седим у соби са још

  неким, а не сам и изолован, су ми престрашени саопштили, да би они то радо учинили, али да им је то строго забрањено.

-

- Доказ: сведоци Рихард Конрад и Милан Кувељић.

-

- И у другим документима у прилогу су докази да су настала кршења мојих права у

- Галеници од 1977 до 1997.године била последица обе ништаве судске оглашене решењем о рехабилитацији из 2012. године, и насилне

  хоспитализације из 1975.године којима сам био назначен у Р.О Галеника као `` државни непријатељ`` и `` душевни болесник``.

-

- Што је проузроковано од стране органа тужене са циљем кажњавања и професионалне дискриминације .

-

- Чиме су органи тужене смишљено пр оузроковали материјалне (нематериалне) штете.-

- Докази : Представка др. Жарка Гавриловића, председника Српске СветоСавске Странке, генералном директору Галенике др.Велимиру Бранковићу од 12 јуна 1991.године, учтиво захтевајући да тужиоц не буде излаган дискриминаторским пост упцма због његових активности људских права, Кривична пријава тужиоца Четвртом општинском јавном тужилаштву ,Нови Београд, од 13.8.1991.године, због заплене докумената о прогонима у његовој канцеларији, Допис Удружења подстанара Југославије Велимиру Кнежевићу од 13.5.1993.године, у вези стамбеног питања тужиоца, Допис Удружења подстанара Југославије државним органима од 24.6.1993.године, Бесправно коришћење мога стана од стране Татића, Допис тужиоца Председнику ИЦН Галеника Р.Стојићевићу
- од 20.4.1994.године, Допис тужиоца руководиоцима ИЦН Галеника од 20.4.1994.године, Допис Председнику ИЦН Галеника и ЈАВНОСТИ од 14.4.1995.године, од стране 18 најистакнутијих опозиционих политичара ,апел да буду испоштована права тужиоца, Дописи руководиоцима ИЦН Галеника од 21.4.1994.године, 6 априла 1995.године, 16.1.1996.године,`Дисциплинске казне и поступци, подаци о примањима, у архиви Галенике.
-

- Докази су приложени и на линку -http://enlite.org/sage/4.pdf- стране 152, 153, 154, 155, 156, 167, 292, 293, 295, 480, 481, 482 , 483, 850, 851, 852, 1053, 1054, 1088, 1221, 1222, ,1352, 1353, 1484, Сага о ...ићима Четв рт и том 1979-1992.године. И на линку http://enlite.org/sage/5.pdf- стране, 271 и 272
-

- Допис Америчке асоцијације психијатрије од 30 априла 1983 године, на линку , http://enlite.org/sage/4.pdf, стр.420, и од 7 јуна 1983 године, страна 433., децембар 1983.године, на истом линку , страна468, и из Извештаја Америчког Хелсиншког одбора 1983 године. у вези досијеа 1981 -1982 година и заплене књиге Казнена психијатрија, на линку- http://www.psihijatrija-ubija.info-tomislav-krsmanovic

- Чувени амерички психијатар Др Томас Шац, кога сам лично упознао, јер је члан ИСИЛ-а Сан Франциско, чији сам ја представник за Србију- Liberty International- https://liberty-intl.org/blog/.ce лично понекад позива на моја становишта о злоупотреби психијатрије. Уз бројна међународна признања, за борбу против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и као жртва, добио сам 19 марта 1999.године u Kopenhagenu, престижно признање ISIl-a, San Francisco BRUCE EVOY MEMORIAL AWARD, управо због борбе против злоупотребе психијатрије у политичке сврхе., и као жртва. У списима је писани текст на енглеском из Freedom Network News March/April 1999. TOMISLAV KRSMANOVIC HONORED. (www.isil.org; http://www.jonathangullible.com/newsletters, http://www.slobodaiprosperitet.tv/en/node/524).), мој говор у Парлменту Данске.
- Истичем познату чињеницу, да су моји ставови изнети у домаћој и страној јавносги и стручним психијатријским круговима, покренули значајне реформе закона и пракси из области психијатрије у Србији.
- Како је могуће да са високим стручностима, добитник признања, са успехом на студијама у Бриселу, и сјајним референцама тамошњих послодаваца, са остварењима у области људских права и литератури, издаваштву, цео радни век проведем без радних задатака, изолован, искључен из професионалне

утакмице као`` душевни болесник``, упропашћене каријере, растурене породице, гурнут у сиромаштво, у тегобни подстанарски живот све до 61 године, свакодневно узнемираван или прогањан?,

- Само је један јасан одговор: Био сам жртва политичких прогона.
-
- Што је потврђено и ПРЕСУДОМ Вишег суда у Београду 8II бр. 1739/16 од 18.9.2019 , којим ми се изриче новчани износ накнаде нематеријалне штете јер сам у времену назначеном у Решењу Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14 децембра 2012.године био неосновано окарактерисан као психијатријски болесник, жртва злоупотребе психијатрије у политичке сврхе и **политичких прогона целога живота, са правом на накнаду штете.**
-
- Дакле, ови дискриминаторски догађаји у РО Галеника, и пре тога, у вези са дијагнозом из 1977.године и квалификовањима мене као државног непријатеља, ***произилазе из догађаја за који сам рехабилитован одлуком, Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду,*** **оглашеног ништавим-решење Судије за прекршаје Општине Раковица Уп.бр. 1613/77 од 01.09.1977, и Решење судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр. 49/82 од 17.3. 1983.године, проузроковани су од стране органа тужене, чиме су последично нанели нематеријалне и материјалне штете.**
-
- Тужена је дужна да надокнади проузроковане штете из области професије.
-
- sept 2021.

- **Долази време истине.**
- Односи САД и Србије су одувек били пријатељски. До драстичног ремећења изразито пријатељских однос две државе је дошло када јеСР Југославија због војне интервенције НАТО прекинула дипломатске односе са САД 25. марта 1999. године.
- Дипломатски односи су обновљени 17. новембра 2000. године.
- Србија и САД успостављају званичне дипломатске односе 1881. године. 28. јула 1918 на четврту годишњицу објаве рата Аустроугарске Србији, Председник Вудро Вилсон издао је саопштење америчком народу које је прочитано у црквама широмземље и објављено у скоро свим утицајним дневним новинама. Српска застава је подигнута изнад Беле Куће као и свим зградама јавних институција у главном граду САД.

- Кнез Милан је 1. јуна 1879. г. донео указ о успостављању почасног конзулата Србије у Њујорку . Посланик Кнежевине Србије у Бечу, Филип Христић, нотификовао је 23. децембра 1880. г. америчком посланику Касону, да би Влада Србије поздравила долазак дипломатског представника САД у Београд. Касон је 1. фебруара задовољством прихватила као израз пријатељских осећања Владе Србије њену жељу да у Београду има представника Сједињених Америчких Држава,,. .

  У међусобним договорима и уговорима, поштовани су у потпуности принцип реципроцитета и принцип најповлашћеније нације. САД нису ни покушале да у своју корист траже повластице на које су имале право, следећи начела Америчке револуције, успоставиле односе са једном малом земљом на бази суверене једнакости. САД су уговором прихватиле "да се одрекну привилегија и имунитета које су њихови грађани уживали до сада у Србији, по сили капитулације Отоманске царевине које су Уједињеним Државама дате и потврђене уговором од 1830. г. и 1862. г."

  Оба уговора остала су на снази и за време Краљевине СХС, односно Југославије и Демократске Федеративне Југославије, односно касније ФНРЈ и СФРЈ. Правно вредност ових уговора никада није била довођена у питање.

  Након успостављања дипломатских веза, односи САД и Србије крајем 19 и већим делом 20 века били су традиционално добри и пријатељски. Рефлектовали су се конкретно кроз америчку подршку стварању прве заједничке државе Јужних Словена 1918. г, савезништвом у два светска рата и развијеним политичким контактима и значајном економском помоћи коју су САД пружиле Југославији након Другог светског рата.

- Југославија је од 1948-године, стицала све већу наклоност САД и све до 1980-их година је била слављена у свету као самоуправна, несврстана демократска социјалистичка државе, шампипон мирољубиве коегзистенције, мост између Истока и Запада. Југославија је била мезимче Запада, enfant terribe међународне политике.

- Ми који смо се борили за људска права и демократизацију Југославије знамо добро на какве смо препреке наилазили у нашим обраћањима међународној заједници, током 1970-их година смо наилазили на истински зид-наше жалбе су биле одбациване од представника западних држава са образложењем да је Југославија демократска држава која поштује људска права.
- До промене односа међународне заједнице , укључујући и САД, настало је крајем 1970-их година , а нарочито све више 1980-их година, западне државе су почеле све више да подржавају југословенске дисиденте и борце за људска права, у почетку дискретно, а онда све снажније. Југославији су изрицане критике, које су из године у годину постајале истинска упозорења, у вези Косова, односа нација, тензија на релацији Београд-Загреб-Љубљана.

- Оваква еволуција Запада и САД према Југославији би се могла тумачити као коинциденција приближавања краха комунизма, рушења Берлинског зида, и распада СССР-а ЧСР и Југославије.
- Нарастајући анимозитет међународне заједнице према Југославији у овим годинама би се могао видети и као последица недовољног прилагођавања Југославије убрзаним променама у свету, у упорном инсистирању окошталог од света деценијама размаженог бирократског апарата да сачува нетакнут STATUS QUO, како у земљи тако и на међународној сцени, као Југославије неспособне да сагледа објективно промене у свету и да се на њих прилагоди. .Уместо тога, повређени лидери земље, пре свега они из Србије и Црне Горе, су кренули у расправе са САД, огорчени што Америка подржава дисиденте и друге нације.

- Лукавији и упућенији комунистички лидери из Хрватске и Словеније , удружени са партнерима припадницима несрпских нација широм ондашње Југославије, су у таквој инфантилној осионости и дечијој повређености сујета размажених бирократа из Београда, све више распиривали окретање леђа Београда Западу, иподмукло подстицали раст симпатија преме СССР-у и Русији. Да тако изолују Србију , да је сломе, и да тако најзад остваре њихове сепаратистичке амбиције, уз помоћ анти совјетског (руског) блока..
- Да би Србија и Југославија у распаду, крајем 1980-их година и нарочито током 1990-их година, од мезимчета Запада и САД, постала најомраженија, демон, сатана.
- Оваква нагла промена САД према Србији , вечитом пријатељу, се може објаснити и тако, да је Србија кроз векове, била окружена махом непријатељским државама, које су имале претензије на њене територије, биле надојене отровном мржњом према Србима као народу, Србија је била вековима инструментализована по девизи DIVIDER ET IMPERA, против ње најснажније на овим просторима

су подстицани мањи народи, из чега су настајали крвави ратови MAGNUM CRIMEN.

- Да ли су САД по инерцији, помало аутоматски извагале да треба нагло да промене став према Србији, да прихвате непријатељске односе на Балкану и у овом делу Европе према Србији , сматрајући да је то у њихови интересима?,
- Америка пре тога никад није имала било какав лош однос са Србијом, увек је царевало међусобно пријатељство. Нагла промена Америје према Србији, нема подлогу у историјату међусобних односа, она је настала убрзано у приказаним околностима крајем 20 века.

- Ту не би могло никако бити било какве етничке нетолеранције, него пре свега се ради о политичком прагматизму.
- Оваква лоша еволуцију у САД према Србима се може видет и и овако. САД су далеко преко океана, имају изузетно стручне политичке аналитичаре. Ипак се не може отети утиску да су САД у том критичном периоду по Србију , поступиле по инерцији наслеђеној из вековних односа према Србији од стране поменутих суседних држава.
- Срби су одувек били пријатељи, они симпат ишу Америку, и Америка симпатише њих.
- Али су се поступци Америке према Србији нагло променили.
- Зашто?
- Поредак Слободана Милошевића се супроставио пројекту рушења комунизма и Југославије.Можда га је требало привести покорности прибегавајући НАТО бомбама?
- Али је добро познато да комунизам није произведен у СССР-у или Југославији, него да је конципиран споља.
- Да ли би то значило да се комунистички робот отео контроли?
- Милан Панић, Американац српског порекла, власник фармацеутске компаније ИЦН Галеника, је био ривал Слободану Милошевићу на председничким изборима, рашireno је убеђење да је добио више гласова на изборима, да је био покраден.
- Међународна заједница је на оптужбе за крађу његових гласова реаговала анемично.
- Да је Панић постао председник државе, можда не би било ратова и сукоба са НАТО?
- Не би се могло узети као поуздано образложење да су Срби пали у немилост у доброј мери зато што су традиционални пријатељи Руса.
- Тачно је да Србе и Русе веже иста крв, вера, језик, дух, да су Руси кроз историју увек у најтежим тренуцима били уз Србе и Србију.
- Али је исто тако тачно, да су панславизам и русофилија, све до завођења комунизма у Југославији после Другог светског рата, били углавному јачој мери присутни међу ангажованим интелектуалцима

. Широке народне масе су СССР виделе не само као словенску државу, него као омражени бољшевички поредак.

- Комунисти су од доласка на власт у Југославији 1945.године, завели интензивну кампању развијања словенофилства и љубави према Русима.
- У исто време су у Србији надојеној традиционалним симпатијама према Америци, скојевци певали`` Америка и Енглеска биће земља пролетерска``.
- Сад наједном ``Срби Руси Балкана``
- Изнурене и ојађене Србе подмукли суседи из бивше Југославије желе да лажно представе као `` острашћене Русе``., да их тако изолују као наводне ``опасне непријатеље``, `` уз Русе``, да их так могу лакше робити, пљачкати их, слабити, да се улижу моћним државама, да на Србима перу историјске комплексе.
- Политика је сурова, у њој царују само интереси.
- Социолози и политиколози добро познају како се концепт НЕПРИЈАТЕЉ мож употребити у политици, као средство социјалне (друштвене) контроле),.савремена политика је постала врло сложена научна дисциплина. Планета је постала после толико векова крвавих ратова простор препун мржњом, предрасудама, дошло је до тешке моралне кризе у међународним односима, нарочито после Првог и Другог светског рата, после Хладног рата, читаве нације, милиони људских бића су бибали временом на нек начин обезвређивани.
- Разрађена је доктрина владавина државе и друштва путем вештачке производње непријатеља, што данас добија кулминацију:.
- -стварањем непријатеља се појачава кооперација у држави, заједници држава
- -стварају се хаос и конфузија, емоције, мржња, што омогућава моћнима да лове у мутном
- -омогућава обрачун са ривалима
- -стварају се жаришта сукоба, подстичу ратови, и потреба за `` ватрогасцима``
- Србија је постала, од `` мезимчета`` `` непријатељ`, `` демон``, иако није никакав непријатељ. Претворена је беспомоћна и без своје стварне кривице у `` страшило``,у ` учионицу`` , Србију грубо је ппонижавајући и комадајући је, нагоне да буде политички некоректна, да онда њеним примером застрашују друге, да виде како пролазе непослушни, да их збијају у табор моћника.
- Србију на силу пртетварају у непријатеља..
- Кроз Доналда Трампа је проговорила савест Америке: Срби нису непријатељи Америке.
- Натанијаху је у Јерусалиму казао: Срби и Јевреји су пријатељи од Римских времена.
- Ове чињенице треба да знају данашњи заслепљени који су острвили

на Србију..

- Нека добро размисле шта раде, и ШТА СУ ЧИНИЛИ.
- Свако је одговоран за своје поступке.
- Долази време истине.
- sept 2021
- Томислав Крсмановић: **ДА ЛИ ЈЕ МОГУЋА ПЛАНЕТА БЕЗ СУКОБА И РАТОВА**
- ***Утопија или стварност?***
- Либертаријанци уопштено одређују слободу као могућност да чините што год желите, све док не ометате другу особу или њену имовину.
- Поједине постулате либертаријанизма оспоравају мислиоци -објективисти, који заговарјау рационалне одлуке уз примену тзв. научног метода који подразумева: објективност, свеобухватност и континуитет мерења.
- Објективисти осуђују либертаријанизам да не процењује увек објективно, и да због тога може наводити на погрешне `` ненаучне`` закључке, и представљати опасност за слободу и заједницу. Или да су понекад блиски анархистима.
- Војна дејства Сједињених држава у Ираку од 2003. наовамо, су показала нелагања између објективиста и либертаријанаца. Објективисти се често нису слагали са политиком неуплитања (често називаном „изолационизам“) либертаријанаца, **образлажу да је исправно да држава предузме превентивна војна дејства када докази указују на стваран ризик да ће друга држава прва потегнути за употребом физичке силе.**
- Кроз целу историју су вођени крвави ратови, нестајали су читави народи, милиони људских бића, да би до кулминације дошло у 20 веку са два светска рата. Ратови се настављају и у 21 веку.
- Да ли су они који су произвели та неизмерна људска страдања доносили `` научне`` , одлуке, засноване на објективној процени? Или су ратови понекад настајали у импулсу страхова и пребрзих, недовољно изваганих одлука?
- Где су ту објективност, Бог и морал?
- Могуће је да наилазе времена када ће либертаријанци и објективисти измирити своје поједине опречне ставове и пружити једни другима гранчицу маслине (симбол помирења).
- У свету се размишља, да се не види као утопија појединих објективистичких мислиоца , сан о шару наше планете где ће обитавати просвећени рационални појединци и народи, и њихови политички лидери, који објективно процењују гео-политику и односе међу народима и државама, који слободу не доживљавају као што то чине анархисти, него као деловање према нужностима односа и уважавања Моћи. Они су склони да виде слободу као избор најбољег решења индивидуе или нације у оквиру нужности наметнутих законима Силе и Моћи.
- Хегел дијалектички поима однос слободе и нужности тако да слобода, која у себи не би имала нужности, или пука нужност без слободе, представљају апстрактне, па, према томе, неистините одредбе. Он историју види као „напредовање свести о слободи“.
- ***Уколико би народи планете дошли до овакве спознаје, која би на први поглед могла лажно заизгледати као добровољно пристајање на ропство, уствари би било признавање објективних околности на планети, не би било ратова, било би много више просперитета. Тиме би била утрта стаза ка планети разума и објективних процена и обострано корисних односа између Моћи, са једне стране, и Просперитета народа ван држава Моћи и Силе.***
- ***Човечанство би по први пут у својој историји кренуло ка Сну- Планети, Рају на земљи.***
- Да ли је овакав колосалан филозофски заокрет поимања човечанства могућ? Или је пука утопија? Да ли су скептици, или оптимисти у праву?

- Како то постићи?
- Хегелово „напредовање свести о слободи“.би могло трпети објективну критику појавом најкрвавијих ратова након његовог постојања.
- Ова песимистичка поставка би ипак могла бити оспоравана објективно , валидним контрааргументом-човечанство је доживело незамислив напредак у свакојаким областима.људске цивилизације и егзистенције.
- Да ли је свет без ратова могућ? Како, када?
- Хегел је казао да идеја о слободи еволуира.
- Не може се оспорити да би била чиста утопија о апсолутној слободи, коју би достигла еволуција свести о слободи. Апсолутна слобода је немогућа, човек је у својој бити себично биће, него је могућа таква слобода, која је у складу балансирања са Нужностима Силе и Моћи..
- Ајн Ренд заговара филозофију СЕБИЧНОСТИ, с гађењем одбацује идеју алтруизма и у бити сматра да појединац највећу добробит друштву пружа само онда када се такав однос између појединаца, или са друштвом , базира на егоизму, али у заједничкој користи.
- По Сигмунду Фројду је потпуно усвајање моралних норми које једно друштво прописује практично недостижно. Због нагонске, импулсивне стране људске природе, човек тек делимично усваја те норме, посебно оне којима се одређена понашања забрањују.
- У оом светлу, сасвим оправдано би се могло поставити питање личне одговорности доносиоца одлука, државника у демократским државама, и у онима који то нису, ауторитарним и демократским?
- **Први председник САД Џорџ Вашингтон је казао:“**Government is not reason, it is not eloquence, is force! Like fire, it is a dangerous servant, and a fearful master**;** never for a moment should it be left to irresponsible action.”
- Отуда би поједине асоцијалне и и ирационалне, ауторитарне и диктаторске државнике у недемократским земљама планете требало заменити умереним прагматичарима. На такву помисао би се свакојаке `` племенске поглавице`` (и овде на Балкану) крволочно накостреше спремне да кољу, у паници да не изгубе привилегије.
- Овакве психологије широм планете су препреке оздрављењу планете.,стидљивом окретању ка Планети Рају.
- Ајн Ренд је у њеном познатом есеју Глобална балканизација, написаном 1977.године, предвидела ратове на Балкану 1990-их година, истакла је да су балкански трибализми у супротности са разумом, да имају своје дубоке вековне корене, и да су у својој бити атавистички. Тврди, да су национални прифитери балканских народа злоупотребљавали национална осећања обеспомоћених:људи и народа, да потпирују ратове, или да добијају гласове на изборима. Према њој, комунизам је још више погоршао ово тешко вековно бреме неповерења и лоших процена :
- Ејн Ренд заузима становиште да не постоје историјски или неки други детерминизми, него појединци који треба да узму судбину у своје руке.
- Док, америчка научница др. Мери Руварт, заступа квалитетно другачије становиште-ако желимо да мењамо свет, морамо прво променити себе саме.
- А како ће да обеспомоћени и ван себе, да мењају сами себе? Треба их прво исцелити?
- Чини ми се да је социолог Натхан Глазер на неки начин близак истини када каже: да се погодности и непогодности дате људима рођењем у датој нацији.
- Могло би се рећи да је др. Мери Руварт најближа истини : НАЧЕЛО ЛИЧНЕ ОДГОВОРНОСТИ дела у оба правца, и на политичком и личном нивоу,

истраживања ових преплитања би уствари требала да створе нови модел људског бића

- Просвећивање и едукација тлачених и духовно смањених идентитета народа широм планете, у смислу еволуције ка спознаји објективних околности на планети, ка планети разума и објективних процена и обострано корисних односа између Моћи, са једне стране, и Просперитета народа ван држава Моћи и Силе, није могуће, докле год имају асоцијалне владе које их распамећују и излуђују..
- У политици владају закони интереса**.** Да ли је у данашњем узаврелом и испретумбаном свету нестао морал?
- Ипак, у свету који се брзо мења, могући су свакојаки ``инжињеринзи`` можда би се могла заговарати као могућност солуција `` култивисања себичности и нагона``?
- Либертаријанци дају предност етици самоодговорности **.** Данас је у моди израз `` Узети своју судбину у своје руке``, што би подразумевало самодговорност за своје поступке. Либертаријанци се противе законским забранама уживања дроге, коцкања или проституције**.** Они верују да би грађани требало да буду слободни да преузимају ризик, чак и до тачке где себи стварно шкоде.
- Овај постулат самоодговорности видим као применљив у слободним демократским државама.
- Сетимо се Бернштајнове декларације капитализма:
- *Али мозак не може да функционише под присилом. Највећи мислиоци и ствараоци су схватили да онда када су људи тлачени, да је рационално људско размишљање пригушено, и да настаје мрак варварства, али када су људи слободни да мисле, и да делају, све процвета.*
- С` овим у вези је филозофија Ајн Ренд о мисији појединца и о његовим личним потенцијалима.
- Искуство ме учи да присила смањује личност, спречава индивидуу да оствари личне потенцијале, уместо потпунијег развоја потенцијала, процвата личности, у пракси настаје личност чапур, `Le quart``(четвртина личности, уместо целе личности).
- Дакле, индивидуа, или читави народи, могу бити доведени спољним поступцима, без њихове кривице и одговорности у стање да нису у поседу својих потенцијала да доносе `` одговорне`` поступке. Нпр. у случају `` прања мозга``. Наш народ је деценијама комунистичке душегупке, а то је донекле и вековно питање, доведен у стање обеспомоћенсти и врсте распамећености.
- А раније, нпр. пре Другог светског рата, је то био неки другачији народ, смиренији и отресит.
- Појединци, или читави народи, који су изложени принуди, могу бити смањени интелектуално и духовно, и као такви нису у стању да направе слободан (довољно рационалан, луцидан) избор **.**
- Указујем да је `` самоодговорност`` применљива, само у случају када је особа `` изворно одговорна``, да није вештачки, или насилно, измењена, `` смањена``, духовно , морално, интелектуално. Према студијама научних института, преко 95 % проститутки су настале таквим, не услед генетских склоности, него под дејством окружења.
- Зато се залажем за начело самоодговорности, али онда када су у питању особе , или скупине, читави народи, који су `` смањени`` дејством других, или њихових диктаторских режима.
- Требало би да буду претходно доведени у раније стање..

- Постулат анархиста за одсуство ма каквих владиних ограничења, јер ће у одсуству владе појединци природно обликовати самоуправне друштвене везе и правила, би био утопија и наивност. Уз напомену, да је у Југославији био заведен самоуправни експеримент, који се завршио катастрофом. (Можда би било примереније да је овакав експеримент био покушан у некој богатој и демократској западној држави, например у Шведској?)..
- У човечанству нараслог краха морала, би се ипак могла назрети нарастајућа криза идентитета, савести?
- Да ли се Човек не предаје?
- Како да се Србија и Балкан уклопе у брзо мењајући свет?

- **УСТАВНИ СУД**

-

- **УСТАВНА ЖАЛБА**

- 11000 Б Е О Г Р А Д
- Булевар краља Александра 15
-

- Име и презиме: Томислав Крсмановић
- ЈМБГ: 2007936710214
- Пребивалиште или боравиште: Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- Број телефона: 0113511829, 064-3095176. Books@eunet.rs
- Назив и доносилац појединачног акта: РЕШЕЊЕ Врховног касационог суда
- Ознака (број) акта): Рев 6190/2020 у парници тужиоца Томислава Крсмановића против тужене Републике Србије.
- Датум доношења појединачног акта 10.2.2021
- Датум пријема оспореног акта: 8.09.2021 године.
-

- **-Повређено је право на правично суђење, из члана 32 Устава Србије.**
- Врховни касациони суд је Решењем Рев..6190/2020 од од 10.2.2021 године, одбацио ревизију тужиоца изјављену против пресуде Апелационог суда у Б Гж-755/20 од 11.06.2020. као неблаговремену.
- Доказ.Копија Решења Врховног касационог суда рев.6190/2020 од од 10.2.2021 године.
- Правоснажна другостепена пресуда је достављена тужиоцу лично 17.07.2020 године, последњи дан рока за изјављивање ревизије је био 17.08.2020 године.
- Врховни касациони суд испитујући да ли је ревизија била благовремена,.утврдио је да је тужилац благовремено изјавио ревизију предату суду непосредно 31.7.2020 године. Али да је непотпуна, јер је потписана од стране тужиоца,,садржи печат, али не и потпис Момчила Стојановића адвоката из Београда, пуномоћника тужиоца, тужилац је приложио пуномоћје уз поднесак од 31.7.2020 године. А да су ревизије изјављене путем електронске поште 10.09.2020, 14.09.2020 године и 23.10.2020 неблаговремене јер су поднете по протеку законом прописаног рока.
- Када се ради о. поднесцима, од Врховног касационог суда неосновано оглашеним као ревизијама, изјављеним путем електронске поште 10.09.2020, 14.09.2020 године и 23.10.2020, не ради се о ревизијама, него о поднесцима

сходно одредбама ЗПП. Да се не ради о ревизијама, види се из поднесака који не испуњавају садржину и форму поднеска ревизије, прописаног члановима 403-405 и другим одредбама ЗПП. Ради се о поднетим доказима о једностраним поступцима тужене о повредама законских права.тужиоца.

- Доказ: поруке путем електронске поште 10.09.2020, 14.09.2020 године и 23.10.2020
- Врховни касациони суд изјављује да је тужилац против праавоснажне пресуде донете у другом степену благовремено изјавио ревизију суду непосредно 31.7.2020 , у поднеску од 11.07.2020 се изјаснио да да је његов пуномоћник изјавио ревизију 31.07.2021 године. Врховни касациони суд је утврдио на основу члана 410 у вези члана 413 да ревизија није потпуна јер је потписана од стране тужиоца,садржи печат, али не и потпис Момчила Стојановића адвоката из Београда, пуномоћника тужиоца, тужилац је приложио пуномоћје уз поднесак од 31.7.2020 године
- Чиме је повређено конкретно људско право на правично суђење из члана 32 Устава Србије.
- Јер је према Високом касационлом суду ревизија тужиоца као неблаговремена по основу електронских поднесака 10.09.2020, 14.09.2020 године и 23.10.2020, иако се није радило о ревизијама него о поднесцима.
- Сходно ЗПП. тужилац је против правоснажне пресуде донете у другом степену благовремено изјаво ревизију суду непосредно 31.7.2020. ..
- Врховни касациони суд.образлаже разлог одбијања ревизије, утврдио је да је ревизија непотпуна ,уз позив на одредбе 410 , да је ревизија предата суду непосредно 31.7.2020 године, јер је потписана од стране тужиоца,,садржи печат, али не и потпис Момчила Стојановића адвоката из Београда, пуномоћника тужиоца. Врховни касацони суд се даље позива на члан 85 став 6 ЗПП , изјашњава да странку мора да заступа адвокат у поступку по правним лековима ,изузев ако је сам адвокат.Ако је поднесак неразумљив или непотпун (члан 98 став 3) а ставом 5 истог члана прописано је да ако је поднесак који је у име странке поднео пуномоћник неразумљив или непотпун, суд ће га одбацити.

Тужилац (1936), је заслужни грађанин, председник Покрета а заштиту људских права до данашњих дана (од 2010 године НВО), који је иницирао 1 марта 1975 године, 1990 године постао политичка странка, тужилац учествовао на изборима све до 1997 године, као кандидат за посланика, а на нзборима 1990 године као кандидат за Председника Србије, добитник међународних признања за људска права, укључујући Bruce Evoy Memorial Award 1999 године. Допринео унапређењу закона из области психијатрије, подржаван од САНУ, УКС, СПЦ , писац десетина књига, члан УКС,члан Liberty International. Поднео је Захтев за рехабилитацију 1994 године, рехабилитован Решењем Вишег суда у Београду Рех.бр.82/10 од 14.децембра 2012 године, као жртва вишедеценијских прогона вербалног деликта, злоупотребе психијатрие (и медицине) у политичке сврхе, да је био притваран, лишаван имовине, дискриминисан у професији, физички злостављан, са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете. Упркос чињеничног стања, судови одбијају да одреде накнаду штете, укључујући и Високи касациони суд, образлажући такве одлуке да тужилац није

никада био лишаван слободе, упркос доказа да је више пута био притваран, прво му је одређен износ накнаде штете за вишедеценијске прогоне од 50.000.00 динара, заступник тужене је изјавио да тужилац није никада био жртва прогона, да за ту тврдњу није дао доказе. Да тужилац жели да се богати, иако је доставио суду доказе да је у дуговима, на ивици социјале, изјашњава се да је држава осиромашила /(``ко почини штету дужан је надокнадити``)

Овакви поступци судова нису у складу са навикама и обичајима , са моралом и културом земље и народа. Јавни ред, у новије време означава поштовање достојанства људске личности. С` овим у вези је члан 1 Устава Србије -Република Србија је држава заснована на начелима грађанске демократије и припадности европским принципима и вредностима. Држава Србија тежи пријему у ЕУ, однос према тужиоцу је супротан европским вредностима, грубо вређа његово људско достојанство.Члан 81 истиче Развијање духа толеранције, Србија подстиче дух толеранције и међукултурног дијалога и предузима ефикасне мере за унапређење узајамног поштовања, разумевања и сарадње међу свим људима који живе на њеној територији..

По **ЧЛАНУ 3 ЗПП , СТАВ 3 , СУД НЕЋЕ ДОЗВОЛИТИ РАСПОЛАГАЊА СТРАНАКА КОЈА СУ У СУПРОТНОСТИ САПРИНУДНИМ ПРОПИСИМА, ЈАВНИМ ПОРЕТКОМ, ПРАВИЛИМА МОРАЛА И ДОБРИМ ОБИЧАЈИМА .**

РЕШЕЊЕ ВИСОКОГ КАСАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ КОЈИМ СЕ РЕВИЗИЈА ОДБАЦУЈЕ КАО НЕПОТПУНА, ЗАТО ШТО РЕВИЗИЈА ИЗЈАВЉЕНА ОД ТУЖИОЦА САДРЖИ И ПЕЧАТ, АЛИ НЕ И ПОТПИС, НИЈЕ У СКЛАДУ САОДРЕДБОМ 3 ЗПП, СТАВ 3,

- norma o moralnosti, o običaju savesnih ljudi. javni poredak jezgro pojma

- Пуномоћник је био оправдано спречен (здравствене неприлике у породици-на захтев суда ће бити достављени докази), или је у журби заборавио, тужилац није правник, то није запазио, неосновано је да тужилац сноси последице због мањкавости поднеска пуномоћника. Високи касациони суд је пропустио да при оваквом стању позове тужиоца да од њега захтева да пуномоћник стави свој потпис.Службеница на писарнији је приликом пријема ревизије 31.7.2020 исту прихватила као исправну.
- Високи касациони суд је због ситне формалне мањкавости избегао да узме у обзир чињеничне податке о вишедеценијским енормни нанетим штетама тужиоцу од стране органа тужене.
- Суд је дужан да спречи и казни сваку злоупотребу права које имају странке у поступку (. Члан 9 ЗПП,став 2). Високи касациони суд је злоупотребио право, поступио је супротно смислу правне норме, тражећи рупе у закону, у намери да тужиоцу нашкоди, очигледно прелазећи границе одређене савесношћу, добрим обичајима и друштвеним циљем права. Злоупотреба права овога пута се састоји у субјективној употреби одредби разлога одбијања ревизије,уз позив на одредбе 410 (да је ревизија предата суду непосредно 31.7.2020 године, али да је непотпуна, јер је потписана од стране тужиоца,,садржи печат, али не и потпис Момчила Стојановића адвоката из Београда, пуномоћника тужиоца), суд је употребио ове одредбе супротно разумном коришћењу права. Због минорне

формалне правне мањкавости, је инкриминисану одредбу тенденциозно .протумачио као основан разлог да не узме у обзир чињенично стање произведено вишедеценијским нанетим штетама органа тужене.

- Чиме је суд повредио право тужиоца да се изјасни, Суд не може своју одлуку да заснује на чињеницама о којима странкама није пружена могућност да се изјасне (Члан 5 ЗПП).
- Суд није одлучио на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане. (Члан 8 ЗПП), јер је своју одлуку донео искључиво и једнострано на основу одредбе 410 ЗПП, не узимајући при том у обзир свеукупност података и околности изнетих у ревизији.
- Чиме је онемогућио тужиоца да изнесе све чињенице на којима заснива своје захтеве и да предложиі доказе којима се утврђују те чињенице. Суд је пренебрегао да је дужан да утврди и чињенице које странке нису изнеле и изведе доказе које странке нису предложиле, ако из резултата расправљања и доказивања произлази да странке располажу захтевима којима не могу да располажу (Члан 7ЗПП).
- -**Забрана дискриминације** (Члан 21.Устава Србије.)
-

- Пред Уставом и законом сви су једнаки. Свако има право на једнаку законску заштиту, без дискриминације. Тужилац је жртва уставом загарантованог права да не буде дискриминисан. Жртва је дискриминације по основу политичког уверења, и као потражилац права од тужене Републике Србије.
- Према Члану 14 Европске декларације о људским правима . Забрана дискриминације Уживање права и слобода предвиђених у овој Конвенцији обезбеђује се без дискриминације по било ком основу, као што су пол, раса, боја коже, језик, вероисповест, **политичко или друго мишљење**, национално или социјално порекло, повезаност с неком националном мањином, имовина, рођење или други статус.
- Познате су тврдње и докази да у одговарајућим случајевима не постоји независност судства од државе. Овога пута је тужена држава.Тужилац је стављен у неравноправан положај са државом, чији заступник упорно тврди да тужилац никада није био лишаван слободе, да жели да се богати, да је држава осиромашила.
-

- **- Право на рехабилитацију и накнаду штете** (Члан 35.устава Србије)
-

- Тужилац је Решењем о рехабилитацији Вишег суда у Београду бр.. 82/10 од 14.12.2012.године, оглашен жртвом прогона и насиља из политичких разлога вербалног деликта и злоупотребе психијатрије и медицине у политичке сврхе, и да је из истих разлога био лишаван слободе, имовине и других грађанских права, са правом на накнаду материјалне и нематеријалне штете
- Високи касациони суд крши уставно право тужиоца на накнаду рехабилитационе штете, поново одбија захтев за накнаду нематеријалне штете,

позивајући се на минорну правну зачкољицу уз позив на одредбе 410, при том кршећи одребе **3 ЗПП , СТАВ 3 ,**у вези са одредбама ЗПП 9 ЗПП,став 2, 5 ЗПП,. Члан 8 ЗПП, 7ЗПП. Високи касациони суд је досада у неколико наврата, пре и после Решења о рехабилитацији Вишег суда из 2012 године доносио незаконите дискриминаторске одлуке на штету тужиоца.

- **- Неповредивост физичког и психичког интегритета.(Члан 25. Устава Србије)**
-
- Физички и психички интегритет је неповредив. Никo не може бити изложен мучењу, нечовечном или понижавајућем поступању
- Члан 5 Опште декларације о људским правима ОУН..ЧЛАН 3 Забрана мучења Нико не сме бити подвргнут мучењу, или нечовечном или понижавајућем поступању или кажњавању.
- Незаконити поступци судова трају не само у времену од 1970-их до доношења Решења о рехабилитацији Вишег суда у Београду 2012 године, него и пре тога, а и након његовог доношења. Тужилац је за цело време протеклих деценија био принуђен да се такорећи свакодневно бави писањем поднесака судовима, да одговара на њихова решења, дописе, да ангажује адвокате, да иде на пошту, да плаћа судске таксе, да проучава законе, иде на рочишта, и да доживљава свакојаке неп ријатности , страхове, неизвесности. Што је проузрковало перманетно губљење времена, физичко и душевно изнуривање, економско исцрпљивање. Настајали су немогућност нормалних садржаја живота, разоноде и забаве, физички замор, апатија, депресија, напетости. Цело време је био присутан интензиван осећај душевног бола, због драстичних повреда душевног и физичког интегритета, повреда личности, непоштовања достојанства , угледа, части, увреда, понижавања.
- Тужилац је жртва вишедеценијских прогона судова, што је попримило одличја менталне тортуре.
- Под дејством наведених психосоцијалних стресора, тужилац је почео да пати од несанице, нервне напетости, депресије, анксиозности , психосоматских реакција организма, све до драстичног смањења квалитета живота.
- Узимајући у обзир године (85) , све ово има за једини циљ да стресовима и изнуривањима, **тужиоца имунолошки ослаби**, да убрзано оболи. На делу је покушај убиства **,** без пресуде/
- Тужилац захтева од Уставног суда Србије да поступи по закону, да донесе такву одлуку да што пре добије ожалбени део накнаде нематеријалне штете, по основу Решења Вишег суда у Београду П1739 /16 од 18.090.2019. Узимајући у обзир све околности тужилац захтева од Уставног суда Србије да не одуговлачи, да доношењу одлуке да приоритет.-
- У прилогу копија Решења Високог касационог суда Рев.6190 /2020 од 10.02.2021.године, и копија документа добијеног од поштара, датум пријема 8.09.2021 године.

у Београду 28.09.2021 године. Томислав Крсмановић

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Гж 755/20
11.6.2020. године
Београд

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
10. 07. 2020
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милапке Вукчевић, председника већа, Весне Каранић-Ристић и Весне Целстовић Цуцић, чланова већа, у парници тужиоца Томислава Кремановића из Београда, ул.Стапка Пауповића бр.70, против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ул.Немањина бр.22-26, ради рехабилитационог обештећења, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду II 1739/16 од 18.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.6.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду II 1739/16 од 18.09.2019. године у ставу другом изреке, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Република Србија-Министарство правде да тужиоцу Томиславу Кремановићу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа насталих неоснованим лишењем слободе исплати износ од 500.000,оо динара, са законском затезном каматом почев од 18.09.2019. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате, а у року од 15 дана од пријема ове пресуде, док се захтев тужиоца за износ од 600.000,оо динара, са припадајућим каматом, **ОДБИЈА** као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Изреком побијане пресуде Вишег суда у Београду II 1739/16 од 18.09.2019. године у ставу првом изреке одбачена је тужба коју је тужилац Томислав Кремановић поднео против тужене Републике Србије-Министарства правде и којом је тражио да се обанеже тужена да му на име ренте исплаћује износ од по 8.000,00 динара месечно, са припадајућом законском затезном каматом, почев од доспелости сваког појединачног износа па до исплате, као недозвољена. Ставом другим изреке усвојен је захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа насталих неоснованим лишењем слободе исплати износ од 1.100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужена да му на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљеног страха износ од 500.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 100.000,00 динара и на име умањења квалитета живота, нарушавања здравља и животних активности износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом од доспелости па до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, као неоснован.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући је из свих свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 ЗПП („Службени гласник РС" бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је жалба тужене делимично основана.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битну повреду из тачке 12 тога члана, на коју се неосновано жалбом тужене указује, с обзиром да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању правноснажним решењем Вишег суда у Београду Рех.82/10 од 14.12.2012. године утврђено је да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога, те су оглашена ништавим решења судије за прекршаје Општине Раковица УП.бр.1613/77 од 01.09.1977. године којим је, обустављен поступак против овде тужиоца због извршења

прекршаја из члана 2 став 2 тачке 5 Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима (а због проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у Фабрици сувених производа "Рекорд"). услед постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај – трајног душевног обољења – шизофреније, као и решење судије за прекршаје Општине Стари град у Београду Уп.бр 49/82 од 17.03.1983. године, којим је овде тужилац проглашен одговорним, што је дана 31.08.1982. године код пешачког прелаза на Тргу републике, на јавном месту, говором омаловажавао социјалистичка патриотска осећања грађана, на тај начин што је изрекао да је против овог друштвеног система и да је следбеник Биласа, на који начин је извршио прекршај из члана 2 став 1 тачка 7 Закона о прекршајима против јавног реда и мира и кажњен новчаном казном у износу од 2.500.00 динара. Ова решења су оглашена ништавим од тренутка њиховог доношења, као и све њихове правне последице и рехабилитовано лице се има сматрати неосуђиваним. Сходно наводима тужбе (а и из исказа тужиоца саслушаног у својству странке) утврђено је да је тужилац 1963. године завршио Економски факултет и да је након одслужења војног рока већ добио негативне карактеристике, што му је још приликом првог запослења, у Предузећу "Семе" стварало проблеме, услед којих је 1965. године отишао из земље (у Белгију), где је тражио политички азил и где је завршио постдипломске студије 1969. године, а пошто је његов захтев одбијен 1971. године, вратио се у земљу, као лице обележено да је против државног уређења, односно да је "неподобном" што му је отежавало да пронађе запослење, као и да задржи посао. Током 1975. године, у време док је радио у Београдској индустрији пива, односно пре доношења решења судије за прекршаје Општине Раковица од 01.09.1975. године, које је у поступку рехабилитације оглашено ништавим, ухапшен је дана 21.06.1975. године у просторијама Клуба просветних радника у Београду ради писања непријатељских парола по зидовима вц-а у клубу и дана 23.06.1975. године пребачен у психијатријску болницу "Губеревац", а потом у психијатријску болницу "Лаза Лазаревић", где се налазио до 01.07.1975. године, са дијагнозом "параноидна шизофренија", за шта је искоришћена медицинска документација из Завода за ментално здравље из Београда од 1972.-1973. године, која је касније оповргнута налазом судско-психијатријског одбора Медицинског факултета, у којој је наведено да је исти урачунљив. Даље, тужилац је навео да је, док је био запослен у Фабрици сувених производа "Рекорд" против њега вођен прекршајни поступак, који је обустављен решењем судије за прекршаје од 01.09.1977. године, због проношења лажних вести и изазивања револта и нерасположења радника запослених у тој фабрици, због постојања околности које искључују одговорност за учињени прекршај – трајног душевног обољења шизофреније, да је 80-их година прошлог века засновао породицу и добио дете, 1981. године, који је брак због сталних притисака на супругу окончао разводом, након кога је малолетно дете поверено његовој супрузи и она одређена за носиоца станарског права на стану у ул.Станка Пауновића, са којих је разлога годинама живео као подстанар, док од "Галенике", у којој је запослено 1987. године и у којој је радио до пензионисања 1997. године, није добио други стан. Током читавог радног века је био праћен проблемима услед негативних

карактеристика и неподобности, због којих је политички прогањан, па се након доношења решења о рехабилитацији захтевом обратио Комисији за рехабилитационо обештећење дана 6.3.2014. године која је његов захтев одбила, па је постављеним захтевом тражио да се обавеже тужена да му накнади штету за поједине видове ближе описане у петитуму тужбе и изрече побијане пресуде. Тужена је у целости оспорила постављени захтев, са разлога што су извесни догађаји које помиње тужилац настали након догађаја, за које је судском одлуком рехабилитован (од 01.09.1977. године и 17.03.1983. године), или пису у вези са догађајима по основу којих је тужилац рехабилитован. У претходном току поступка првостепени суд је пресудом од 29.12.2015. године делимично обавезао тужену да тужиоцу накнади нематеријалну штету по основу рехабилитационог обештећења у износу од 50.000,оо динара, док је у преосталом делу захтев за накнаду нематеријалне и материјалне штете одбио као неосновап, која је пресуда потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2430/16 од 13.10.2016. године у делу става другог изреке који се односи на накнаду материјалне штете и преосталог дела накнаде нематеријалне штете, док је укинута у ставу првом и преосталом делу става другог изреке и предмет враћен истом суду на поновно суђење. Тужилац је против наведене другостепене пресуде у одбијајућем делу изјавио ревизију, коју је Врховни касациони суд одбио као неосновану пресудом Рев 795/17 од 23.11.2018. године.

Имајући у виду напред изнето, првостепени суд је нашао да се ради о захтеву који је делимично основан, с обзиром да је решењем Вишег суда у Београду Рех 82/10 од 14.12.2012. године утврђено да је тужилац био жртва прогона и насиља из политичких разлога и одлучена питањем решења судије за прекршаје Општине Раковица од 01.09.1977. године и судије за прекршаје Општине Стари град од 17.03.1983. године од тренутка њиховог доношења и утврђено је да су питање све њихове правне последице, па се рехабилитовани сматра неосуђиваним, да је претходно тужилац ухапшен и принудно хоспитализован дана 23.06.1975. године у психијатријској болници, из које је отпуштен дана 01.07.1975. године (у којој се налазио 9 дана), иако није био психијатријски болесник (дана 24.10.1977. године од стране психијатара, психолога и социјалних радника ВМА дат је закључак да се на основу добијених резултата може са свега великом сигурношћу утврдити да код пацијента не постоје знаци менталног обољења, или поремећаја), из чега произилази да је тужилац неосновано окарактерисан као психијатријски болесник и лишен слободе принудном хоспитализацијом у психијатријској болници, што представља злоупотребу психијатрије у политичке сврхе, са којих разлога тужиоцу припада право на накнаду штете за претрпљене душевне болове услед повреде части и угледа настали неоснованим лишењем слободе (принудном хоспитализацијом) и означавања тужиоца као психијатријског болесника, који то није био, у смислу одредбе члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији и члана 200 Закона о облигационим односима, па је пошто је претходно одбацио тужбу у делу који се односи за исплату ренте, о ком захтеву је правноснажно одлучено пресудом Апелационог суда од 13.10.2016. године и у преосталом делу који се

односи на накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх, физичке болове и умањење квалитета живота, нарушавања здравља и животних активности, одбио постављени захтев и одлучио као у изреци побијане пресуде.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, које се ни жалбеним наводима тужене не доводи у сумњу, правилно је поступио првостепени суд када је нашао да тужиоцу припада право на рехабилитационо обештећење у присуству правноснажног решења Рех 82/10 од 14.12.2012. године, којим су оглашена ништавим наведена решења донета као последица прогона тужиоца из политичких разлога, без обзира на чињеницу што није притваран нити осуђиван на казну затвора. Ово са разлога што је тужилац претрпео нематеријалну штету доношењем тих решења, а све због изражавања става и мишљења о својим политичким опредељењем, што је право сваког човека и примерено сваком демократском друштвеном уређењу, да слободно изражава своје идеје и мисли, а сходно Конвенцији о људским правима, при томе се не понашајући насилно, због чега је трпео душевне болове као лице обележено као противник тадашњег друштвеног уређења, третиран као психијатријски болесник, што није био и претходно принудно хоспитализован у психијатријској болници у трајању од 9 дана, а без правног основа, што улућује на закључак о прогону због вербалног деликта, који је у суштини политичке природе, у које је сврхе злоупотребљена претходно постављена дијагноза и што је све представљало сталну претњу да се тужиоцу наведено поново може догодити и правилно је тај суд на спорни однос парничних странака применио одредбу члана 26 став 3 Закона о рехабилитацији.

Међутим, основано се жалбом тужене указује да је одлука заснована на неправилној примени одредбе члана 200 Закона о облигационим односима, те да је првостепени суд приликом одлучивања о висини накнаде нематеријалне штете за наведени вид, тужиоцу досудио непримерено висок износ, имајући управо у виду да је тужилац своје потраживање за накнаду штете засновао на одлуци о рехабилитацији, којом је утврђено да је био жртва прогона и насиља из политичких разлога услед доношења наведених решења од 01.09.1977. и 17.03.1983. године, а све у вези са принудном хоспитализацијом тужиоца у психијатријској болници у трајању од 9 дана током 1975. године, односно претходно постављеном дијагнозом, иако је касније закључком стручне комисије ВМА утврђено да се са доста великом сигурношћу може утврдити да у тренутку испитивања код пацијента не постоје знаци менталног обољења, или поремећаја, те да се правне последице рехабилитације односе и на мере обештећења за проузроковану нематеријалну штету досуђивањем ког износа се не сме погодовати тежњама које су у супротности са правном природом и друштвеном сврхом досуђивања те накнаде, па је Апелациони суд у смислу одредбе члана 394 став 1 тачка 4 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

С обзиром на укупан исход овога спора, као и да се у конкретном случају ради о захтеву за накнаду нематеријалне штете, Апелациони суд је одбио захтев

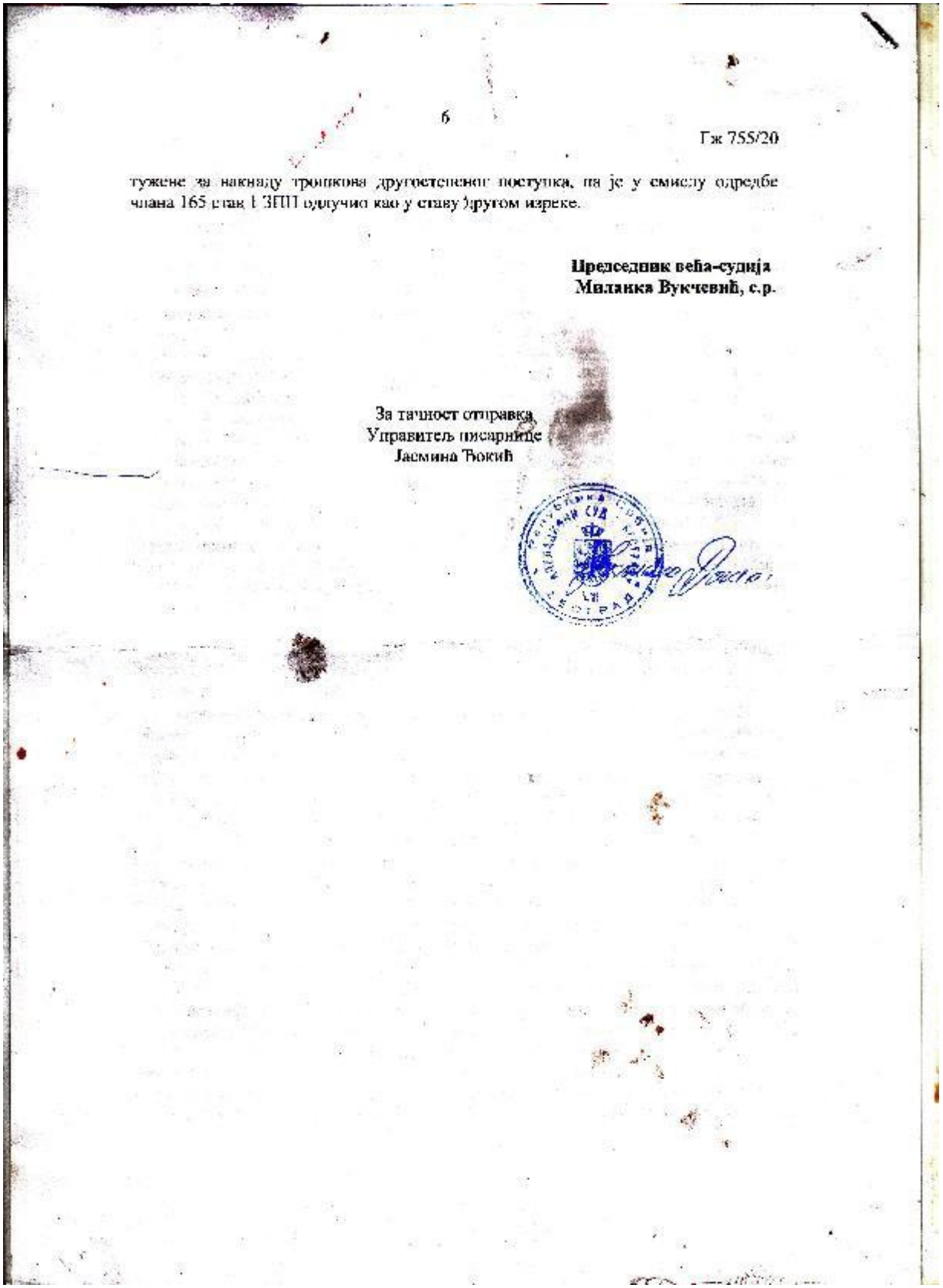

6

Гж 755/20

тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, па је у смислу одредбе члана 165 став 1 ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

- ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
- за
- ВИСОКИ КАСАЦИОНИ СУД

- Тужиоц: Томислав Крсмановић, Станка Пауновића 70, 11090 Београд
- Тужена: Република Србија.
- РЕВИЗИЈА ТУЖИОЦА
- Против П Р Е С У Д Е Апелационог суда у Београду, ГЖ 755/20 од 11.6.2020.године, у парници тужиоца Томислава Крсмановића, против тужене Републике Србије.
-

ДОДАТНА ДОКУМЕНТАЦИЈА.

Бела књига о сметњама у употреби телекомуникација и интернета-

Бела књига о полицијским малтретирањима-

Бела књига о заплени архиве-

Бела књига о здрављу-

Линкови 6 аутобиографских књига:

Сага о .. ићима Том 1, ВИСКИ, ВОТКА, Шљивовица 1940-1953-http\\:enlite.org/sage/1.doc

Сага о ...ићима, Том 2, БЕОГРАДСКА КОШАВА, 1953-1965-http://enlite.org/sage/2.pdf

Сага о ... ићима Том 3, РОМАН О БРИСЕЛУ 1965-1978-http://enlite.org/sage/3.pdf

Сага о ... ићима Том 4, ЗАВЕРА ЈУГОСЛАВИЈЕ ПРОТИВ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 1979-1992.године- http://enlite.org/sage/4.pdf

Сага о ...ићима Том 5, PUZZLE-ИСЦЕЉЕЊЕ ДУША БАЛКАНСКИХ НАРОДА, 1993-2004.године, -http://enlite.org/sage/5.pdf

Сага о .... ићима Том 6 , ПИЈАНАЦ КРИВЕ ДРИНЕ,Очекујући светлост са неких далеких звезда, 2005-2017.године-http://enlite.org/sage/6.pdf.

Линк личне књиге- Казнена психијатрија-ко је овде - www.psihijatrijaubija.info/.../kompletna-knjiga-kaznena-psihijatrija-ko-je-ovde-lud.ht..

5. Umesto Pogovora

Profesor dr.Mila Alečković: **Tomislav Krsmanović pobeda ljudske savesti nad mrakom manipulacije političkih ubica. Svedočenje je besmrtnost, jer sećanje jeste besmrtnost- kako je pisao Anri Bergson.**

Borac za prava čoveka i pripovedač Tomislav Krsmanović u ovoj monografiji prikazuje sudbinu intelektualca u vremenu hladnoga rata i blokovskih podela sveta, pre i posle njega, sve do današnjih dana. Bilo je jedno vreme kada je svaki umni čovek sa željom da upozna kulturu i politiku zapada bio sumnjivo lice na istoku, a onaj sa željom da upozna kulturu i politiku istoka, sumnjivo lice na zapadu. Pošavši iz posleratne Jugoslavije u Belgiju i tražeći samog sebe na svojim putovanjima na kojima čovek sebe najbolje upozna, Tomislav Krsmanović susreo se sa vetrovima hladnoratovskog vremena, ali i sa svojom podsvesti, strahovanjima i senkom, sačuvavši snagu za racionalna pitanja u dobu najvećih političkih iracionalnosti.

Primetivši da je praćen i nadgledan od političkih službi sa raznih zaraćenih strana, analizirao je sopstvene reakcije strepnje, paranoje, podozrenja, čuđenja ili besa, ali i racionalnih uvida i zaključaka:

„ Vrlo delikatno pitanje. To pokušati znači dirnuti u osinjak, u zabranjeni domen. Šta očekuje intelektualca po povratku sa Zapada: konformizam, saradnja sa vlastima, ili kritički stav? Ovo poslednje znači raspeće na krstu, kamenovanje, linč. Zaključujem da je najracionalnije rešenje: izbegavati bilo kakvo neslaganje sa vlastima, izabrati strategiju neke vrste diskretnog konformizma, ne odgovarati na bilo kakve oblike nepravdi ili provokacija. Odmarati se, baviti se sportom, onda će doći san, snaga i koncentracija. Jer ako nema sna, nema snage, nema koncentracije, nema racionalnosti, nema odmerenosti. Svome narodu ću pomoći tako što ću se truditi da prenesem saznanja iz Belgije, pre svega na radnom mestu, zatim u porodici, među prijateljima, na javnim mestima. Profesija, karijera, stan, egzistencija, porodica, brak, deca-to su sada moji prioriteti.

Međutim, u Tomi Krsmanoviću ukrštaju se putevi razuma svetski obrazovanog posmatrača, sa mnogo starijim stazama srpskog etnopsihološkog arhetipa, uvek spremnog na kopanje do temelja i na borbu do istine:

Ali ne shvatam ko stoji iza ovoga? Zapad? Istok? Jugoslavija? SSSR? Masoni? Tajne lože? CIA, Napoleonovi naslednici, ustaše? Moj otac mi je kazao još početkom 1950-ih godina da Jugoslavijom vladaju velike zapadne države? Koje? Valjda se i one međusobno bore za prevlast? Sa kime smo mi? A Sovjetski savez? A Kina? Šta hoće od mene?...

Krsmanović se seća života u vrtlogu sukoba hladnoratovskog špijuniranja, ali ne samo velikih sila, već i interjugoslovenskih sukoba koji su se već tada premestili na teritoriju Evrope. On na leđima nosi sudbinu etničkih i političkih drama koje nije inicirao i koje on ne može da reši, ali je kao obrazovan čovek razapet njima. „*Intelektualac je na vlasti, iako ni od koga nije dobio mandat*“, pisao je Žan -Pol Sartr. Zato ga svaka vlast koristi za svoju propagandu, kao što, zatim, i svoje „čistke“ počinje njime. Krsmanović to zna. Njegova strepnja prepliće se sa stvarnošću, jer je tadašnja stvarnost svakog mislećeg bića bila strepnja: ko se njime igra i ko želi da ga zloupotrebi ?

...

Jedan od prvih osnivača Pokreta za zaštitu ljudskih prava u posleratnoj Jugoslaviji, hrabar intelektualac, ali i čovek sačuvanih emocija za svoj narod, Tomislav Krsmanović je u svojim spisima svesti i podsvesti ukrstio lutanja pisca i njegovu sudbinu u političkim paranoidnim podelama sveta, sa psihološkom analizom Dvojnika Dostojevskog, onog dvojnika koji je u svima nama pre nego što ga vidimo na ulici ili iza naših leđa, ali i sa dubinskim preispitivanjima smisla i moći psihijatrije u vremenu političkih zloupotreba.

Pitao se ono što je bilo pitanje čitavog njegovog života: gde su granice zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe na zapadu i istoku? Šta svesni intelektualac može da učini protiv manipulatora kojima je on najveća opasnost i protiv onih koji od njega žele da naprave pacova u lavirintu sa jednim ulazom i jednim izlazom ?

Gde su granice eksperimenta nad ljudima i političkog igranja njihovom psihom na javi i u snu ?

Šta je igra, a šta stvarnost u zloupotrebi ljudskih duša ?

Zašto je misleći čovek smetnja svakom političkom režimu i šta, jedino, u igri ludila može da spase njegovu ličnost od rasula ?

Nije slučajno što se Krsmanović bavi Dvojnikom, temom ludila , ali i večnom mitskom temom ponovnog rađanja.

Na sva ova pitanja Tomislav Krsmanović odgovorio je ovoga puta ovom monogrfaijom, razjašnjava kako oholi moćnici iz njihovih tajnihi skrovišta pokušavaju da ga tiho uklone, bez sudske presude.

Tomislav Krsmanović kao borac kome nisu mogli da nataknu ludačku košulju, posle mnogih iskušenja opstaje do danas, zato što je pisac i zato što su savest, sećanje i tajna u njemu , pretvoreni u njegove spise jači od svih „tajnih službi“ sveta.

Pozivam da stanemo uz njega u njegovoj borbi protiv podmuklih poliičkih ubica.

6. Biografski podaci -**www.tomislavkrsmanovic.com**: Tomislav Krsmanović je borac za ljudska prava i pisac. Završio je Ekonomski fakultet u Beogradu (1963) i post-diplomske studije iz istraživanja društva i tržišta pri Katoličkom institutu za visoke komercijalne studije (1969) u Briselu, Belgija. Pripremio je doktorat iz političkog marketinga KREIRANJE I IZMENA BRAND IMAGE DRŽAVE U POLITIČKOJ PROPAGANDI (koji nije odbranio usled povratka u zemlju i progona kojima je bio izložen).

Živeo je u političkom izgnanstvu u Brislu, Belgija od 1965 do 1971 godine, i od 1973 do 1974 godine. Bio je jedno vreme zaposlen pri Socijalističkoj partiji Belgije (1970- 1971).

Marta 1970 godine je bio predložen od strane Žarka Milutinovića konzula pri ambasadi SFRJ u Brislu, za predsednika Udruženja Jugoslovena u Belgiji (što je odbio).

Tokom boravka u Belgiji imao neprilike sa pripadnicima ustasko-albanske političke emigracije. 2 mata 1971 godine bio je uhapsen od strane provokatora iz redova ustasko albanskog političkog podzemlja i suprotno zakonu i medicinskoj etici, smešten u Psihjatrijsku bolnicu Braine l,Alleut nedaleko do Vaterloa u Belgiji, gde je boravo do 3 aprila iste godine.

Juna 1975 godine je bio uhapšen u Beogradu zbog verbalnog delikta, i od tada je protiv njega pokrenut višedecenijski kafkijanski proces, uključujući hapšenja, suđenja, isterivanja iz radnog odnosa, i druge represalije i smetnje u različitim oblastima života, koje su činjene politički nepodobnim licima. Bio je žrtva zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe.

Objavio je više knjiga, i veliki broj naučnih analiza iz oblasti marketinga, sociologije, politikologije, statistike, demografije, psiho-sociologije, i drugo. Sada se ogleda u lepoj književnosti.

Političke aktivnosti.

1 marta 1975 godine osnovao prvi jugoslovenski odbor za zaštitu ljudskih prava Direktna akcija za samozaštitu.30 aprila 1981 godine -Akcija za borbu protiv zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe. 1983 godine izdavao bilten-samizdat ISTINA zbog čega je bio privođen, suđen i osuđivan. 1986 godine osnovao Komitet za zaštitu ljudskih prava.

U vremenu 1980-1990 pokrenuo više peticija potpisivanih od velikog broja građana; okupljao borce za ljudska prava i disidente; sarađivao sa različitim odborima i grupama disidenata iz ondašnje SFRJ, pre svega sa odborima za ljudska prava SANU i Udruženja književnika Srbije. Organizovao javne tribine i proteste.

Januara 1986 godine zajedno sa Kostom Čavoškim prosledio Odboru SANU za odbranu slobode misli i izražavanja podatke za oko 60 slučajeva žrtava zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe iz cele Jugoslavije.

Posle čega je ovaj Odbor stavio na dnevni red pitanje ovih zloupotreba u SFR Jugoslaviji, koja zbog toga zamalo nije bila isključena iz Svetske asocijacije psihijatrije.

Krajem 1990-ih osnovao Udruženje podstanara Jugoslavije,1992 godine pokrenuo Udruženje oštećenih deviznih štediša Jugoslavije. Bio član Odbora protiv zloupotrebe psihijatrije ANATOLIJ KORJAGIN (1988- 1990).

Septembra 1990 godine Pokret za zaštitu ljudskih prava je bio među prvim registrovan kao politička stranka, čiji je on predsednik do današnjih dana. Bio kandidat za predsednika Srbije na neravnopravnim izborima 1990 godine. bio kandidat za narodnog poslanika na neravnopravnim izborima. Pokret za zaštitu ljudskih prava učestvovao na svim izborima od 1990 do 1997 godine.

Uređivao list LJUDSKA PRAVA (izdat u nekoliko navrata).

Aprila 2000 godine policija je zaplenila celokupnu stranačku i ličnu arhivu, sve što je Krsmanović stvarao celog života, uključujući i rukopise njegovih dvadeset neobjavljenih knjiga, on od tada vodi maratonski sudski spor da mu se oduzeto vrati.

Stavio je na dnevni red zloupotrebu psihijatrije u političke svrhe, vanpravne instrumente političke represije, zaplene devizne štednje-organizovao nekoliko mitinga oštećenih deviznih štediša početkom 1990-ih godina, stavio u žižu javnog interesa položaj ljudskih prava, radio na udruživanju boraca za ljudska prava.

Sve do današnjih dana pruža podršku žrtvama kršenja prava, publikuje analize, knjige, nastupa na javnim tribinama širom zemlje, i sve se više posvećuje pisanju knjiga.

1994 godine je podneo Zahtev za obeštećenje koji sudovi odugovlače do današnjih dana..

A 2006 godine je podneo Zahtev za rehibalitaciju koji je usvojen Rešenjem Višeg suda u Beogradu 2012 godine..

Knjige.

Pisac je više desetina knjiga u formi samizdat izdanja, kao npr. Reforma obrazovanja u Jugoslaviji, Porodica u sindžirima, Stanje zdravlja političkih zatvorenika SFRJ, Studija o stanju u jugoslovenskim zatvorima, Psihologija vlastodržaca-suština problema, Moralno politička podobnost, Vanpravni instrumenti političke represije, Verbalni delikt, Slučajevi zloupotrebe psihijatrije u političke svrhe 1988 godine, SAMIZDAT izdanje (strana 677). Psihijatrijski Goli otok, takođe SAMIZDAT, 1988 godine (strana 544). Izveštaj o stanju i uslovima života i boravka u PBCZ (Psihijatrijskoj bolnici Centralnog zatvora) u Beogradu, Izdavač Pokret za zaštitu ljudskih prava 1990 godine.

Bela knjiga o Pokretu za zaštitu ljudskih prava (na engleskom) , 1994 godine, Izdavač AŠ Delo, Zemun. Drinski rašomon, Dnevnički zapisi. Izdavač SFAIROS 2003 godine. Kaznena psihijatrija 1975-2004 godine, Ko je ovde lud , Izdavač Vedes 2004 Ljudska prava-crna rupa, samporoždiranje nacije i države Izdavač Vedes, 2006 .Neformalni centri moći, Izdavač Alfa tim print 2007 godine . Saga o ....ićima, Tom 1 (1940-1953) VISKI, VOTKA, ŠLJIVOVICA, 2011. godine, Izdavač GLAS CRKVE, Šabac. Autobiografski roman. -Saga o ...ićima Tom 2(1953-1965), BEOGRADSKA KOŠAVA. Izdavač GLAS CRKVE, Valjevo. Autobiografski roman.,

1912.godine. -Saga o ....ićima, Tom 3 (1966-1978). Roman o Briselu. , Saga o ..iíma tomovi 4, 5 i 6 .

Decembra 2020 je objavio knjigu Briselski dvojnik , izdavac Teovid, Beograd.

Pisac je više hiljada saopštenja i Izveštaja o stanju ljudskih prava Pokreta za zaštitu ljudskih prava od 1986 do danas, ukoričenih u desetak tomova.

Publikovao je 2004 godine kao reprint dve antropološke knjige i to: SOKOLSKA NAHIJA Ljube Pavlovića i KOSMAJ dr.Borivoja Drobnjakovića. Članci, naučni i književni časopisi.

Glavni urednik lista LJUDSKA PRAVA, izašlo šest brojeva od 1990 godine

Od 1992 je organizovao prevođenje i štampu na jezicima balkanskih naroda više knjiga libertarijanskih autora (Avanture Džonatana Galibla profesora Kena Skulanda, Isceljenje našeg sveta dr.Meri Ruvart, Kapitalizam za decu poznatog pisca Hesa)

Stotinak objavljenih stručnih i naučnih članaka u časopisima specijalizovannm za marketing (Istraživanje tržišta, Marketing, Nova trgovina, Direktor, Ambalaža i pakovanje, itd)

Objavlivao u sledećim časopisima : Duga, Sociološki pregled, Naša reč-London, u pojedinim časopisima i listovima Srba u dijaspori, Mladina-Ljubljana, časopis Zavoda za proučavanje kulture (dr.Trivo Inđić), Pravoslavlje, CADDY Bulletin-Nju Jork, TEME-Časopis za društvene nauke Univerziteta u Nišu, Heretikus, ISILSan Francisko, Republika.i drugim.

Poslednjih nekoliko godina njegovi literarani ogledi su objavljeni u mnogim kjnjiževnim časopisima u Srbiji i susednim državama iz sastava bivše Jugoslavije

Priznanja -Bruce Evoy Memorial Award, u Kopenhagenu 22 mart 1999 godine, Statua bez novčanog iznosa -nekoliko priznanja u pisanoj formi dobijeih od Amnesty International –London, UNESCO-Pariz, Svetska asocijacija psihijatrije, Američka asocijacija psihijatrije.

Sada piše autobiografske romane koji pobuđuju neobičnu znatiželju javnosti, čiji su junaci autentične ličnosti, događaji su stvarni. Iako je autor velikog broja knjiga i publicističkih izdanja u formi samizdata, on je javnosti poznatiji kao borac za ljudska prava. Pored relativno skromnih tiraža i nedovoljne promocije ovih knjiga, razlog njegove male poznatosti u javnosti je i medijska blokada u kojoj se autor nalazio tokom dugog niza godina.

Ipak poslednjih godina počelo je da dobija i pojedina književna priznanja.

Očigledno je da se stvari menjaju i dolazi vreme da Krsmanović promoviše svoje stavove.

Čovek koji je u dva navrata nasilno smeštan u pshijatrijske azile kao navodni opasan neuračunjiv duševni bolesnik, je danas izašao u javnost sa modelom spasa Srbije i Balkana koji pleni pažnju političke i naučne javnosti širom planete.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

340.63(0.034.2)
616.89-035.3:32(0.034.2)
342.727:340.66(0.034.2)
323.22:343.31/.32(0.034.2)
33:929 Крсмановић Т.(0.034.2)
343.13(497.11)"1953/2021"(0.034.2)

КРСМАНОВИЋ, Томислав, 1936-
Ubistvo u pokušaju [Elektronski izvor] : krivična prijava iz člana . 113 KZ Srbije : (od 1953 do 2021) / Tomislav Krsmanović. - Beograd : Pokret za zaštitu ljudskih prava, 2021 (Beograd : D. Brajković). - 854 str. : ilustr. ; 30 cm

Tiraž 500. - Umesto uvoda / Srđan Cvetković, Kosta Čavoški, Kosta Dimitrijević. - Umesto pogovora / Mila Alečković. - Biografski podaci. - Регистар.

ISBN 978-86-80194-46-2

а) Крсмановић, Томислав (1936-) -- Судски процеси -- 1953-2021 -- Документи б) Злоупотреба медицине -- Политички циљеви в) Права човека -- Кршење -- 1953-2021

COBISS.SR-ID 55326729
